

纸片人都对我
意图不轨

Người trong sách đều đối ta ý đồ gây rối

Tác giả: Thu Thủy Mi Lộc

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.Net

Giới thiệu:

Tổng số bình luận:13598

Số lần bị cắt chứa cho đến nay:28171

Số lần nhận dinh dưỡng dịch:16487

Văn chương tích phân: 658,321,600

A Li hạ cái dưỡng thành bạn trai app, nhéo mấy cái tuyệt thế thần nhan người trong sách. Giây tiếp theo, nàng xuyên đến nhân yêu cùng tồn tại Đại Đường triều. Bị bỏ nuôi người trong sách oán khí vòng địa cầu mười vòng, tưởng về nhà chỉ có hai con đường, một tiêu trừ người trong sách oán khí, nhị xử lý sở hữu người trong sách.

Thiếu nữ dã tâm bùng bùng mà nhắc tay: “Này còn không phải là đại nữ chủ văn sao, ta tuyển nhị.”

Hệ thống: “Tốt đây là muốn xử lý danh sách.”

【 Lý Lạc 】 tính tình lãnh ngạo hoàng triều Thái Tử, chiến công hiển hách Đại Đường chiến thần. Tay cầm khuynh quốc hoàng quyền, sáng tạo trấn yên tư, bên người quay chung quanh một đám tu tiên cường giả. Thủ đoạn thiết huyết, đối đãi huynh đệ cũng không lưu tình phân.

【 quý u 】 tối tâm tàn nhẫn u đều chi chủ, chân thân Chúc Long, thống lĩnh vạn quý. Từ Hồng Hoang thời kỳ liên cùng Thiên giới là

địch. Tốt nhất chiến tích đem thiên âm thùng cái lỗ thùng, lấy trên trăm vị thần linh luyện làm tế phẩm, đúng là hung thú.

【 tư ngàn đêm, tư ngàn chú 】 một bộ trong thân thể hai cái hồn phách. Ca ca lời nói thiếu, tâm âm độc. Đệ đệ lắm nhảm, tâm nhãn hắc. Yêu tộc vạn năm khó gặp thủ đoạn cùng thực lực cùng tồn tại thiếu chủ, đem nhân gian Quỷ giới giáo đến long trời lở đất, trung gian kiếm lời.

【 Bạch Trạch 】 thanh lãnh đạm mạc chưởng môn sư tôn, vì giữ được môn phái mạnh mẽ đột phá cảnh giới, đã chịu phản phệ dừng hình ảnh ở người thiếu niên bộ dáng. Yếu đuối mong manh, mười ngày có tám ngày đóng cửa tĩnh dưỡng. Thân thể gầy yếu không chậm trễ hấn rút kiếm, lợi kiếm ra khỏi vỏ khi vẫn là tiên môn đứng đầu.

【 phi vũ 】 trên đời cuối cùng một vị thượng cổ đại thần.

Này mẹ nó như thế nào đánh? Người quỷ yêu thần đều bị bọn họ bao vây.

A Li nhược nhược đem tay buông, trên mặt lộ ra ôn nhu mỉm cười, “Ta còn là tuyển một đi. Người trong sách còn không phải là ta nhãi con sao? Mẫu tử nào có cách đêm thù? Ta nhất định sẽ dùng thân tình chữa khỏi bọn họ đấy.”

Hệ thống: “Bọn họ đều là nợ tình, các rể tình thâm sâu, lòng tham không đáy.”

A Li không tin, “Ta chơi chính là đứng dẫn trò chơi.”

Thiếu nữ bắt đầu cẩn trọng làm nghiệp vụ, dốc lòng chiếu cố mỗi một cái chịu quá bị thương nhãi con. Vì bọn họ nấu nướng ngon miệng đồ ăn, khâu vá vừa người quần áo. Nhân gian có chân tình, nhân gian có chân ái. Ban đêm làm tri tâm đại tỷ tỷ, ban ngày là dựa vào phổ tiểu đồng bọn.

Người trong sách đều cho rằng chính mình là duy nhất nhãi con, thẳng đến bọn họ ăn mặc cùng khoản màu sắc và hoa văn quần áo, mang theo cùng khoản tình nhân kết ngọc bội, cầm cùng người chế tác được xưng độc nhất vô nhị tình yêu kẹo que ở góc đường tương ngộ...

vai hề lại là ta chính mình, chanh quả đại hình ngất lấy hiện trường.

vội hỏi, như thế nào có thể nhanh chóng xử lý năm cái tình địch?

【 ta từ trong bóng đêm tỉnh lại thấy được quang, từ quang nhìn thấy người. 】

【 thời gian thực đoản, thương nhớ đêm ngày. Thời gian rất dài, lòng tham không đáy. 】

Dùng ăn chỉ nam:

1 phi cắt miếng tinh phân, có nam chủ, 1v1

2 nữ chủ vì về nhà, tại tuyến đua diễn lừa dối thập cấp.

Tag: Duyên trời tác hợp Xuyên qua thời không Tiên hiệp tu chân Ngọt văn

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Tô ấu li | vai phụ: | cái khác:

Một câu tóm tắt: Người trong sách còn không phải là ta nhãi con sao?

Lập ý: Lấy vui mừng tâm quá sinh hoạt, lấy ôn nhu tâm trừ lo lắng.

Mục lục:

[Đệ 1 chương](#)

[Đệ 2 chương](#)

[Đệ 3 chương](#)

[Đệ 4 chương](#)

[Đệ 5 chương](#)

[Đệ 6 chương](#)

[Đệ 7 chương](#)

[Đệ 8 chương](#)

[Đệ 9 chương](#)

[Đệ 10 chương](#)

[Đệ 11 chương](#)

[12, đệ 12 chương](#)

[Chương 13: đệ 13 chương](#)

[Chương 14: đệ 14 chương](#)

[Chương 15: đệ 15 chương](#)

[Chương 16: đệ 16 chương](#)

[Chương 17: đệ 17 chương](#)

[Chương 18: đệ 18 chương](#)

[Chương 19: đệ 19 chương](#)

[Chương 20: đệ 20 chương](#)

[Chương 21: đệ 21 chương](#)

[Chương 22: đệ 22 chương](#)

[Chương 23: đệ 23 chương](#)

[Chương 24: đệ 24 chương](#)

[Chương 25: đệ 25 chương](#)

[Chương 26: đệ 26 chương](#)

[27, đệ 27 chương \(tốt nhất đạo lữ \(hạ\)...\)](#)

[28, đệ 28 chương \(khắc kim nhà giàu...\)](#)

[29, đệ 29 chương \(đường phèn hàm tuyết lê...\)](#)

[30, đệ 30 chương \(quả quýt tiểu nhân nhi...\)](#)

[31, đệ 31 chương \(canh không có, chén cũng không có sao? \(nhi...\)](#)

[Đệ 32 chương \(tiểu bạch, người tranh điểm khí a \(canh một\)...\)](#)

[Đệ 33 chương \(hồ nước \(canh hai\)...\)](#)

[34, đệ 34 chương](#)

[35, đệ 35 chương](#)

[36, đệ 36 chương](#)

[37, đệ 37 chương](#)

[Chương 38: đề 38 chương](#)
[Chương 39: đề 39 chương](#)
[Chương 40: đề 40 chương](#)
[Chương 41: đề 41 chương](#)
[Chương 42: đề 42 chương](#)
[Chương 43: đề 43 chương](#)
[Chương 44: đề 44 chương](#)
[Chương 44: đề 44 chương](#)
[Chương 45: đề 45 chương](#)
[Chương 46: đề 46 chương](#)
[Chương 47: đề 47 chương](#)
[Chương 48: đề 48 chương](#)
[Chương 49: đề 49 chương](#)
[Chương 50: đề 50 chương](#)
[Chương 51: đề 51 chương](#)
[Chương 52: đề 52 chương](#)
[Chương 53: đề 53 chương](#)
[Chương 54: đề 54 chương](#)
[Chương 55: đề 55 chương](#)
[Chương 56: đề 56 chương](#)
[Chương 57: đề 57 chương](#)
[Chương 58: đề 58 chương](#)
[Chương 59: đề 59 chương](#)
[Chương 60: đề 60 chương](#)
[Chương 61: đề 61 chương](#)
[Chương 62: đề 62 chương](#)
[Chương 63: đề 63 chương](#)
[Chương 64: đề 64 chương](#)
[Chương 65: đề 65 chương](#)
[Chương 66: đề 66 chương](#)
[67, đề 67 chương](#)
[68, đề 68 chương](#)
[69, đề 69 chương](#)
[70, đề 70 chương](#)
[71, đề 71 chương](#)
[72, đề 72 chương](#)
[73, đề 73 chương](#)

[74, đề 74 chương](#)
[75, đề 75 chương](#)
[76, đề 76 chương](#)
[77, đề 77 chương](#)
[78, đề 78 chương](#)
[79, đề 79 chương](#)
[80, đề 80 chương](#)
[81, đề 81 chương](#)
[82, đề 82 chương](#)
[83, đề 83 chương](#)
[84, đề 84 chương](#)
[85, đề 85 chương](#)
[86, đề 86 chương](#)
[87, đề 87 chương](#)
[88, đề 88 chương](#)
[89, đề 89 chương](#)
[90, đề 90 chương](#)
[91, đề 91 chương](#)
[92, đề 92 chương](#)
[93, đề 93 chương](#)
[94, đề 94 chương](#)
[95, đề 95 chương](#)
[96, đề 96 chương](#)
[97, đề 97 chương](#)
[98, đề 98 chương](#)
[99, đề 99 chương](#)
[100, đề 100 chương](#)
[101, đề 101 chương](#)
[102, đề 102 chương](#)
[103, đề 103 chương](#)
[104, đề 104 chương](#)
[105, đề 105 chương](#)
[106, đề 106 chương](#)
[107, đề 107 chương](#)
[108, đề 108 chương](#)
[109, đề 109 chương](#)
[110, đề 110 chương](#)

[111, đề 111 chương](#)

[112, đề 112 chương](#)

[113, đề 113 chương](#)

[114, đề 114 chương](#)

[115, đề 115 chương](#)

[116, đề 116 chương](#)

[117, đề 117 chương](#)

-----oOo-----

Đệ 1 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li mở mắt ra, mông lung trong tầm mắt, một cái tròn xoe đầu treo ở giữa không trung nhìn chăm chú nàng.

Nàng đột nhiên ngồi dậy, tim đập như nổi trống, duỗi tay đi sờ gối đầu hạ lá bùa.

Thon dài tờ giấy kẹp nơi tay chỉ trong nháy mắt, hờ khếp mộc cửa sổ bị gió đêm thổi khai, ánh trăng cùng phong cùng nhau trút xuống tiến vào, nháy mắt tràn đầy phòng. Một con dây mây biên rổ rữ ở xà nhà hạ, khinh phiêu phiêu mà ở ánh trăng trung đông đưa.

Nguyên lai là rổ a.

Thiếu nữ thở phào nhẹ nhõm, dọa nàng nhảy dựng, còn tưởng rằng là người trong sách.....

Đang chuẩn bị một lần nữa nằm xuống, cuồng phong cuốn toái vũ gào thét mà đến, mộc cửa sổ “Loảng xoảng loạt xoảng” đập vách tường, giỏ tre cũng đông đưa đến sắp rơi xuống, mắt thấy một hồi mưa to liền phải tiến đến.

Nàng trái tim lần thứ hai kinh hoàng, xốc lên chặn mỏng chân trần nhảy với trên mặt đất, vận tốc ánh sáng đem cửa sổ giấu thượng, bậc lửa ánh nến, cúi đầu nhìn quét thân thể có hay không bắn thượng nước mưa.

“Không có, ta xem qua.” Một đạo đánh ngáp kim loại thanh từ đại não chỗ sâu trong truyền đến.

“Di, hệ thống cũng sẽ ngáp? Ta cho rằng người không cần ngủ.” Thiếu nữ ngạc nhiên mà đặt câu hỏi, nhưng là kia nói kim loại vừa nói xong lúc sau, một lần nữa lâm vào trầm mặc.

A Li hoàn toàn không cảm thấy kỳ quái, cái này tự xưng đến từ “Xử lý người trong sách cùng nhân loại ràng buộc tranh cãi nhị chỗ B tổ” hệ thống, từ trối định nàng một cái chớp mắt khởi, liền lâm vào nửa chết nửa sống trạng thái. Ngẫu nhiên toát ra một câu, cũng mặc kệ nàng nghe không nghe thấy, nói xong liền biến mất, vừa hỏi liền giả chết. Thật không hổ là nhị chỗ B tổ hệ thống, thập phần thiếu năng trí tuệ.

Đương nhiên, cũng không trách hệ thống tang, nàng loại tình huống này xác thật rất khó làm.

Xuyên tới phía trước, nàng hạ một khoản dưỡng thành cổ phong bạn trai app. Dưỡng thành bạn trai gì đó không quan trọng, nàng chỉ trầm mê niết mặt. Không biết nhéo nhiều ít người trong sách sau, vì điều hòa khẩu vị, nàng còn nhéo mấy chỉ cẩu.

Đại khái “Chỉ sinh không dưỡng” quá nhiều, người trong sách oán khí hồi thành một đạo tia chớp đem nàng bổ tới Đại Đường triều. Muốn trở về, cần thiết hóa giải oán khí, đạt được người trong sách thông cảm.

Hệ thống chán nản nói từ bỏ đi, nàng niết người trong sách quá nhiều, niết xong mặc kệ, dẫn tới này cổ oán khí phá lệ nghiêm trọng.

Giống nhau oán khí chỉ biết cấp niết người giả mang đến một chút phiền toái nhỏ, nhưng cho nàng phiền toái lại là trí mạng. Chỉ cần thân thể tiếp xúc đến thủy, liền sẽ phát ra mùi hương, loại này hương vị sẽ làm người trong sách nháy mắt nhận ra nàng là ai.

A Li cúi người từ giường đế ám tào rút ra một con hộp gỗ, từ bên trong móc ra một cái bàn tay đại vớ.

Bề ngoài là màu đen bằng da, bên trong sở trương chỗ trống trang giấy. Trong đó một tờ dán một trương màu đen đào tâm dán giấy, phiếm ẩn ẩn lưu quang, ở vụng hoàng ánh nền hạ, phảng phất một trái tim ở nhảy lên.

Thiếu nữ vươn tể bạch ngón tay, nhẹ nhàng ấn ở dán trên giấy. Lưu quang kích động, trong đầu lập tức đan chéo ra một bộ hình ảnh.

Một cái tướng mạo thường thường 3D tiểu nhân từ núi sâu trung nhà tranh đi ra, vẻ mặt oán hận mà nhìn chăm chăm nàng.

Buông ra ngón tay, tiểu nhân hóa thành tinh tinh điểm điểm tan đi.

Đây là nàng gặp được cái thứ nhất người trong sách.

Nàng mới vừa xuyên qua tới thời điểm, thân phận là Tiểu Tiên Môn đệ tử. Cái này Tiểu Tiên Môn chuyên tấn công thủy hệ công pháp, vì sớm ngày đem môn phái phát dương quang đại, từ trên xuống dưới vất vả cần cù luyện công, mỗi ngày quá đến cùng bát thủy tiết đường như.

Tại đây loại cùng Thủy Liêm Động đường như địa phương, rất khó không trúng tiêu. Thực mau nàng đã bị thủy bát trung, tản mát ra chỉ có người trong sách mới có thể ngửi được hương vị. Cũng may nơi này cũng không có thực gương mặt, nàng một bên cho chính mình cuồng mát hương cao, một bên tìm cơ hội phản bội sư môn.

Hệ thống bị hương cao huân đến chịu không nổi, “Xác chết vùng dậy” cho nàng một hộp vô Hương Hoàn, ăn một viên là có thể giấu kín khí vị.

Không lâu, môn phái đã chịu yêu vực quy mô xâm chiếm. Toàn môn phái đều ở cùng yêu tà liễu mạng, nàng lại bị một cái tướng mạo thường thường môn nội đệ tử đuổi theo chém. Nếu không phải nàng đem đối phương tiến cử yêu thú đàn, nàng khả năng liền công đạo ở kia.

Môn nội đệ tử quả rớt sau tuôn ra một trương dán giấy, nàng mới biết được đối phương là nàng niết người trong sách.

Ai, vừa mới bắt đầu trình độ không cao, niết đều là thường thường vô kỳ người trong sách. Ai biết thường thường vô kỳ nhất trí mạng, quả thực khó lòng phòng bị.

Cuồng phong hỗn loạn hạt mưa đánh thẳng linh cửa sổ.

Linh mộc điều thượng hồ sọt tre giấy bởi vì vũ thể quá lớn, lộ ra muốn thấu rớt bộ dáng.

A Li nhú lại tế mi, trong triều rụt rụt thân mình. Lập tức tiến vào mùa mưa, loại trình độ này vũ về sau chỉ nhiều không ít. Không có vô Hương Hoàn liền sẽ thời khắc bại lộ ở trong lúc nguy hiểm.

Nàng đem tế xích bạc từ vạt áo trung xách ra tới, mở ra chuế tiểu bẹp bạc hộp ở lòng bàn tay cắn cắn, liền cái viên tra đều không có.

Này ngoạn ý dùng cũng quá nhanh.....

Nàng trầm tư một cái chớp mắt, lấy ra mấy trương chiêu lôi phù, một phen đoản đao, một chồng tiểu người giấy.

Thiếu nữ nhẹ nhàng nắm người giấy cánh tay, một tia linh lực từ chỉ gian vụt ra, người giấy tức khắc giống sống giống nhau hoạt bát mà huy động cánh tay. Thu hồi linh lực, người giấy “Bang” mà ngã xuống, không hề sinh khí.

Vô Hương Hoàn không tiện nghi, một cái muốn nắm viên linh thạch. Nàng không phải bắt yêu sư không tư cách xuống núi, cũng không ai thuê nàng. Muốn kiếm được linh thạch, chỉ có thể giống sở hữu bản cùng tu tiên thái kê (cùi bắp) giống nhau, trộm xuống núi bắt được yêu thú. Vì thế, nàng đã chuẩn bị thật nhiều thiên.

Hệ thống từ bỏ nàng, nàng không thể từ bỏ chính mình.

*

Sau cơn mưa Thiên Sơn núi non, giống súc rửa quá phỉ thúy ngọc tủy. Mãn sơn thanh bích sương trắng tràn ngập, nơi chốn sinh cơ dạt dào. Nhưng là núi non tối cao chỗ, vẫn là tuyết trắng xóa.

A Li dọc theo thạch thang hướng sơn môn đi đến, một đường gặp được môn nội đệ tử đều ở trộm nói thầm nàng.

“Nàng chính là ngàn năm khó gặp tiên phẩm Thủy linh căn?”

“Đúng vậy, không biết nào căn huyền đáp sai rồi thế nhưng đầu đến tạp tu môn hạ. Nghe nói Thủy Linh phong thủ tọa bởi vì việc này ngày đêm khóc thút thít, không có việc gì liền đi dỗ nàng, ý đồ khuyên này hồi tâm chuyển ý.”

“Chắc chắc chắc, thật hồ đồ. Thủy linh căn đi học tạp tu, sợ là một trăm năm cũng tu không đến một vòng cảnh giới.”

“Nơi nào tu được trăm năm? Người sống thất thập cổ lai hi, đột phá không được cảnh giới liền vô pháp duyên thọ. Xem nàng nhiều lắm mười lăm sáu tuổi tác, chừng 70, hào phóng điểm làm nàng sống quá một trăm, cũng chỉ có 80 năm sau.”

Lúc trước cái kia thủy hệ Tiểu Tiên Môn chịu khổ diệt môn sau, may mắn sống sót người bị Thiên Sơn tiên môn thu nạp. Nghe nói tạp tu kỹ nước lửa, học chính là phù đạo cùng cất giấy thuật, nàng không nói hai lời xách theo pho đệm chăn cuốn liền đi báo danh.

A Li nhưng không nghĩ đi cái gì Thủy Linh phong, nàng trốn còn không kịp nơi nào chịu thấu đi lên?

*

Tới gần giữa trưa, A Li mới bắt được hai chỉ không có phẩm trật cấp yêu thú. Loại này yêu thú không có chỉ số thông minh không đáng giá tiền, tốt nhất có thể bắt được thấp phẩm giai. Nhưng thấp phẩm cấp yêu thú cũng không tốt trảo, nàng ước chừng hao phí hai cái canh giờ mới ở vách núi phát hiện một con.

Yêu thú là chỉ đại súc tinh, cùng hồ ly như vậy đại, ăn nàng vài đạo sấm đánh phù cả người nhũn ra không ngừng sau này lui. Nó phía sau là treo cao vách núi, sâu không thấy đáy.

Nàng chậm rãi triệu yêu thú bức đi, khoảng cách nhai khẩu càng ngày càng gần, tiếng gió cũng càng lúc càng lớn.

“Bá lạp” một tiếng, yêu thú sau đề đá đi xuống một ít tiểu thạch viên, một người một thú không hẹn mà cùng triều hạ nhìn lại, nhưng là mây mù lượn lờ, cái gì đều thấy không rõ. Loại này độ cao, ngã xuống đi nhất định thì cốt khó tồn.

A Li niệm cập nơi này không hề do dự, sắc sát tinh còn nhìn chăm chăm đáy vực khi tung ra bó yêu thăng. Sát tinh hét lên một tiếng, muốn thoát đi nhưng bó yêu thăng sớm đã như xà giống nhau triển đi lên.

Trong chớp nhoáng, sát tinh thả người triều nhai tiếp theo nhảy, mười mấy cân trọng lượng nháy mắt đem A Li dẫn đi.

Nhìn đối phương hai lặc sinh ra lướt đi cánh, A Li trong lòng một vạn thất thần thú bồn quá.

Thứ này thế nhưng là hàn hào điều!

A Li tuyệt vọng, hàn hào điều cũng tuyệt vọng. Nó tựa như một phen rách nát dù giấy, bị thiếu nữ lôi kéo điên cuồng đi xuống lạc.

Vì chạy trốn, nó vắn, nó đuổi chân, điên cuồng ý đồ từ thăng chui ra tới, nhưng bó yêu thăng lại nhân nó nỗ lực cô đến càng khẩn.

Ngây thơ! A Li cười lạnh, bó yêu thăng này đây ý niệm khổng chế, nàng không nghĩ buông tay ai cũng trừu không đi. Không chỉ có không buông tay, nàng còn thả ra cổ tay áo một chồng tiểu người giấy.

Tiểu người giấy như tuyết hoa hướng về phía trước bay múa, chặt chẽ bái ở hàn hào điều trên người. Theo thiếu nữ đột nhiên nắm chặt ngón tay, người giấy hợp thành một cổ mạnh mẽ nháy mắt giảo chặt đứt hàn hào điều cổ, làm đối phương trước tiên lãnh cơm hộp.

Đúng lúc này, nàng nghe thấy hệ thống ở hô to cái gì.

>

r />

Nàng chết kính đi nghe, nhưng là một chút đều nghe không rõ, liệt liệt phong thanh hoàn toàn ngăn chặn nàng lỗ tai.

“Đông ——” một tiếng, nàng cảm giác toàn thân đau nhức, tựa hồ nện ở thứ gì thượng. Tiếp theo thân thể đi xuống trầm xuống, lạnh băng thủy từ bốn phương tám hướng xông tới, cái mũi cùng miệng lập tức rót nước vào. Phổi bộ không khí bị bài trừ tới, từ trong miệng ùng ục ùc ùc mà thoát ra đi.

Không kịp tự hỏi tạp tới rồi cái gì, nàng liều mạng huy động tứ chi phịch. Nhưng là bơi lội tài nghệ không tinh, càng phịch càng đi trầm xuống.

Tình thế cấp bách là lúc, nàng nhớ tới ở thủy hệ môn phái nhỏ học được thủ quyết thuật, dùng ngón tay ấn huyệt vị, kết thành cố định tư thế, do đó nội tụ tinh khí đạt tới thần thông.

Thiếu nữ vươn đôi tay, lẫn nhau điệp ra tiểu kim quang thủ thế.

“Ùng ục ùng ục” liên tiếp bọt khí từ lòng bàn tay vọt ra, liên tiếp ở bên nhau, tạo thành một cái to lớn phao phao đem nàng bao vây ở bên trong.

Đã lâu không khí một lần nữa vọt tới, nàng đánh run mở mắt ra mồm to thở hổn hển, không chịu khổng chế mà nằm liệt ngồi ở phao phao.

Cùng lúc đó, một con thật lớn màu đỏ yêu thú ở bên người nàng chậm rãi trầm xuống. Cách bọt khí, có thể nhìn đến kia cụ quái vật khổng lồ nhắm chặt ánh bình minh giống nhau mắt, tựa hồ ngất đi rồi.

Nàng vừa rồi tạp trung chính là gia hỏa này sao?

A Li trầm tư một cái chớp mắt lại lần nữa niết quyết, gọi ra càng nhiều bọt khí bao lấy đại yêu thú. Một lớn một nhỏ hai cái bọt khí, thực mau trời lên mặt nước, triều bờ biển thổi đi.

Tới bờ biển, A Li đem quyết bóp nát, phao phao tùy theo biển mắt. Nhưng nàng không có bóp nát yêu thú phao phao, mà là lên bờ như suy tư gì mà nhìn đối phương cặp kia thật lớn cánh.

Rõ ràng, này chỉ yêu thú hẳn là đi ngang qua huyền nhai, ở bay lượn trong quá trình bị nàng tạp trung rớt vào hồ nước. Cũng không biết tạp tới nơi nào, thế nhưng vụng đến như vậy hoàn toàn.

“Tạp tới rồi đầu.” Trong đầu truyền đến hệ thống lười biếng thanh âm, “Nếu không phải ta dùng hết toàn bộ lực lượng thể người giảm xóc một chút, như vậy cao địa phương ngã xuống, mặc kệ là tạp đến gia hỏa này vẫn là mặt nước, người đều giống nện ở xi măng bản giống nhau toàn thân vỡ vụn.”

A Li phi thường kinh ngạc, nàng cho rằng hệ thống đã sớm từ bỏ nàng.

“Ta là rất muốn từ bỏ a,” hệ thống bĩu môi, “Nhưng ta cùng người sinh mệnh tương liên, người đã chết ta cũng sẽ đi theo tiêu vong. Ai này đó đều không quan trọng, người nhanh lên đem này chỉ đại yêu thú bó lên. Nó thoát nhìn liền rất quý, chúng ta đem nó đưa đến Trấn Yêu Tự, được đến linh thạch cũng đủ người mua vô Hương Hoàn, dư thừa còn có thể cho người thăng cảnh giới.”

“Người còn có thể thăng cảnh giới?” A Li kinh ngạc.

“Chỉ cần có linh thạch, ta có thể làm nhiều lắm đâu.” Hệ thống vẻ mặt đắc ý.

Bất được đại yêu thú, nó thấy được một tia nhiệm vụ khả năng hoàn thành ánh rạng đông, lập tức tinh thần lên.

“Lúc trước chúng ta vẫn luôn bị đè nặng bỏ không đứng dậy, chính là bởi vì người cấp bậc quá thấp. Hiện tại bất đồng, có linh thạch ta là có thể cho người thăng cấp, chờ người có thực lực bảo mệnh, liền không cần che giấu mùi hương lạ. Đưa tới thích người nhãi con, chúng ta liền nghĩ cách tiêu trừ oán khí. Đưa tới điên phê người trong sách, chúng ta liền trực tiếp xử lý đối phương.”

“Kỳ thật phản hồi nguyên thể giới nguyên bản có hai cái phương pháp, một là tiêu trừ người trong sách oán khí, nhị là đem người trong sách toàn bộ xử lý. Nhưng là đệ nhị điều người làm không được, bởi vì ở người niết người trong sách trung có một ít không thể trêu vào đại lão. Cho nên chúng ta liền đành phải đi con đường thứ nhất.”

“Người như thế nào biết đại lão liền không ở diện phê người trong sách?”

Hệ thống: “Này không phải ta tốt đẹp nguyện vọng sao, muốn thật gặp được đại lão cấp diện phê người trong sách, liền, nằm đảo nhậm trào đi.....”

A Li trầm mặc trong chốc lát, “Ta lúc trước chẳng qua tưởng niết mặt.....”

“Chơi dưỡng thành trò chơi người đều thích niết mặt,” hệ thống lời nói thắm thía mà nói, “Nhưng ai giống người niết như vậy nhiều đâu? Người niết đến có thượng trăm cái đi?”

“Không ngừng, một ngàn nhiều đi.”

“.....”

Hệ thống mắt trợn trắng, “Tóm lại nơi này kiến nghị chọn lựa thích người nhãi con, tương đối hảo cảm hóa.”

A Li: “Ta như thế nào biết ai thích ta đâu?”

“Nga, cái này đơn giản,” hệ thống nói, “Oán khí nhan sắc chia làm năm cái cấp bậc, hắc, hôi, bạch, phấn, hồng. Màu đen là sâu nhất oán khí, màu đỏ là nhất thiện oán khí, đương người tiếp xúc đối phương làn da khi, đối phương đỉnh đầu sẽ xuất hiện một đóa tiểu hoa, thông qua tiểu hoa nhan sắc liền rất hảo phân biệt.”

“Có chuyện phải nhớ kỹ, tuyệt đối không thể cảm hóa dưỡng quá nhãi con. Loại này nhãi con tự mang chanh tinh thuộc tính, chiếm

hữu dục đặc biệt cường, thích ăn dấm, thích ghen ghét mặt khác nhãi con. Bọn họ oán khí giá trị cũng không ổn định, đã chịu một đĩnh điểm kích thích, đỉnh đầu tiểu hoa liền sẽ lui về thượng một cái nhan sắc.”

“Ta còn dưỡng quá nhãi con?” A Li vẽ mặt kinh ngạc.

Hệ thống nháy mắt lại tưởng nằm đổ, “Hảo, người hiện tại trừ bỏ ngộ thủy rút áo lót liền máu chốt ký ức cũng chưa, này như thế nào làm?”

“Thôi, không nhớ rõ liền không nhớ rõ đi. Gặp được ái biến sắc tiểu hoa, liền cách này cái nhãi con xa một chút. Tóm lại, lấy ra sáu cái nhãi con cảm hóa thành hoa hồng tiểu khả ái, người là có thể về nhà lập.”

“Nhiều như vậy?” A Li tròn to mắt.

“Đừng quên là ai nhéo một ngàn nhiều người trong sách,” hệ thống âm dương quái khí mà nói, “Dùng sáu đóa hoa hồng hóa giải sở hữu oán khí, đã thực có lời lập.”

A Li: “.....”

*

A Li niết phá tiểu kim quang quyết, bao vây đại yêu thú phao phao nháy mắt vỡ vụn, ở trong không khí tạc ra một mảnh hơi nước.

Không đợi nàng đi qua đi nhìn kỹ, yêu thú liền nhanh chóng thu nhỏ lại hóa thành hình người. Nhìn qua tựa hồ là một thiếu niên, phục ghé vào bờ biển vẫn không nhúc nhích.

Một bộ hồng bào ướt dầm dề mà bọc thân thể hần lộ ra dãy núi giống nhau lưng. Đỉnh đầu thúc phát, vẩy mực mà xuống, phẳng phát rừng phong chảy xuôi yêu dã xuân thủy.

A Li vẽ mặt kinh ngạc, yêu thú hóa thành hình người yêu cầu tu hành ngàn năm. Nàng cho rằng này chỉ là cái bình thường yêu thú,

không nghĩ tới thành tinh.

“Chúng ta đã phát,” hệ thống hưng phấn không thôi mà xoa xoa tay, “Thành tinh yêu quái đáng giá nhất, sẵn hân hôn mê mau trối lại hảo đồ linh thạch.”

Lời này vừa mới nói xong thiếu niên liền kích thích hai hạ bả vai, xoa thái dương biếng nhác tán mà ở A Li cùng hệ thống kinh ngạc trong ánh mắt ngòai dậy.

A Li thoáng cúi đầu, vừa lúc đối thượng hân mở mắt.

Trong phút chốc, phảng phất một đầu trát nhập sáng như ánh bình minh hẻm núi, bị loá mắt nỉ màu bao vây. Nàng thấy biển mây quay cuồng, cũng thấy vô số chim bay hướng tới nhất nùng liệt ráng màu bay đi.

Kia thúc ráng màu, là nàng chưa bao giờ gặp qua, nhất ấm áp cường đại nhất quang.

Thiếu nữ phủng bị chấn động trái tim nhỏ, nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới.

Vài giây sau.....

Ai, có điểm không đúng.

Nàng bỗng dừng lại một bước.

Dựa, này không phải nàng niết nhãi con sao?

Tác giả có lời muốn nói: A Li: Kiến mô cùng chân nhân, kém nhiều như vậy sao?

Khai văn lạc ~ lão quy củ, mỗi ngày giữa trưa 12 giờ đổi mới ~

Cảm tạ phóng ra hoả tiễn tiểu khả ái trác trác thiên hạ một cái

Cảm tạ phóng ra địa lôi tiểu khả ái: Vừa nghe nghe 3 cái, ZY-YBLS 2 cái, 26446076, 49663036, ailly97, L X., Thâm sắc thiên hạ, đại phúc bảo heo, một con hamster, kim lão hổ uy vũ 1 cái;

Cảm tạ đưa ra dinh dưỡng dịch tiểu khả ái:

45751185 đưa ra 280 bình; vị ngọt cải tiến 100 bình; Sissi 64 bình; viên nhỏ 60 bình; mười hai manh manh đất 39 bình; Rolldice34 bình; một con hamster, nhận lời.30 bình; thuyền đánh cá thuyền 54 bình; cử cái hạt dẻ 25 bình

Mục một, đi một chút, buôn bán tinh cầu, thuyền đánh cá thuyền, trác trác thiên hạ 20 bình; thái mễ 14 bình; 36496445, mua cổ lệnh nhân tâm toái, lê chi, soft pi mi, mỏng phiêu, ngô ngày tam tỉnh ngô xưng, hoa quế canh, L, dâu tây da làm cuốn 10 bình, lưu luyện thích ăn chanh, ngốc đại, mỗi ngày đều vì danh tự mà buồn rầu 5 bình; 52235699 đưa ra 6 bình; 47536470 đưa ra 5 bình

Vừa nghe nghe, đáng yêu quý 4 bình; từ yển, Peter Pan, tiểu thuận khiết, khoai lang khô 3 bình; dương mị mị 2 bình

Như sự ba, câu mang, cuộn cuộn hướng chảy về hướng đông., nghe, hoa cốc ngọc khô, truy càn nhãi con, Kim, a sáp, thạch trái cây sữa, thâm sắc thiên hạ, chính bản Lạc Thư, tô hân, ta đồ ăn ta biết, xzj, tiểu hạt dưa, uyển ương 1 bình

-----oOo-----

Đệ 2 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đã là chính ngọ, ánh mặt trời xuyên thấu đỉnh núi tầng mây trắng tiết mà xuống, khiến cho hồ nước chung quanh hơi nước mờ mịt.

A Li treo một viên tháp thỏm tâm, đem tầm mắt đầu đến người trong sách trên người đi.

Thiếu niên ước chừng mười bảy tám tuổi tác, ngũ quan diệt lệ tuần mỹ dị thường. Hắn bò dậy sau liền ngồi ở hồ nước biên dương mặt xem nàng, trông mắt đều bất động một chút.

A Li trong lòng sinh ra một chút chờ đợi, huyền nhai như vậy cao nàng bang mà rơi xuống, tuy rằng hệ thống tá rớt hơn phân nửa lực, nhưng thật lớn lực đánh vào tạp một chút đầu, liền tính yêu thú cũng sẽ tạp quá sức.

Vạn nhất có thể tạp ra cái cái gì tật xấu đâu?

“Nhận thức ta sao?”

Thiếu nữ tiếng nói mềm mại, thanh lượng cũng không lớn, nhưng truyền tới Phi Vũ trong tai liền như sấm sét giống nhau, làm hắn thần hồn chấn động.

Như thế nào có thể không nhận biết đâu? Phi Vũ rũ xuống mi mắt, giấu ở trong tay áo ngón tay gắt gao nắm chặt, dùng sức đến trở nên trắng.

Mỗi lần nàng tới, toàn bộ đám mây sẽ tràn ngập ngọt thanh quả đào hương. Hắn tuy chưa thấy qua nàng bộ dáng, nhưng có thể nghe được nàng lẩm bẩm thanh, oán giận tới thời điểm hắn tổng đang ngủ.

Hắn cũng không nghĩ ngủ, giữ gìn tế đàn hao phí quá nhiều linh lực, thân thể kiệt sức. Hắn không biết chính mình khi nào liền sẽ ngủ rồi, có khi ngủ ở thật dày tầng mây thượng, có khi ngủ ở cây quế hạ, nhưng càng nhiều thời điểm là ở lạnh băng trong đại điện, nàng tổng có thể tìm được hắn.

Hắn không biết nàng là vào bằng cách nào, rõ ràng ra kia sự kiện hậu thiên giới đại môn đã bị phong ấn, nhưng nàng lại quay lại tự nhiên tựa như một cổ thanh phong.

Thiên giới đã mất thần linh, hắn là thế gian còn sót lại thần.

Bầu trời nhật tử cô lãnh lại dài lâu liền côn trùng kêu vang điều kêu đều nghe không được. Hắn từ ban đầu điểm khả nghi chậm rãi trở nên bình tĩnh, thậm chí ngóng trông nàng tới.

Hắn thật sự quá tịch mịch.

Nàng sẽ đột nhiên ném cho hắn một cái màn thầu hoặc một cái túi nước, lắm lắm làm hắn mau ăn mau uống, nói tốt không dễ dàng được đến. Cũng sẽ ném cho hắn quần áo hoặc là khác cái gì phổi sức, nói vì lòng cái này gan đến sắp chết.

Hắn nghe không hiểu nàng đang nói cái gì, thử cùng nàng giao lưu, nhưng nàng nghe không được hắn thanh âm, càng nhìn không tới hắn dùng linh lực viết ở không trung tự.

Lại sau lại nàng làm ra thổ nhượng cùng hạt giống, thậm chí còn làm đám mây thượng có một ngụm giếng. Chờ những cái đó hạt giống mọc ra kê mễ rau dưa cùng cây ăn quả sau, nàng lại ở đại điện làm ra một cái bếp bếp.

Hắn cảm thấy có điểm buồn cười, kỳ thật hắn không cần ăn cơm a.

Đương tử khí trầm trầm Thiên giới lần đầu tiên có khói bếp, hắn bình tĩnh tâm chợt nhắc lên gợn sóng, những cái đó bị thượng vạn năm ngưng ra cô tịch cùng lãnh mầu, ầm ầm bị tạc đến dập nát. Từ

nay về sau hấn từ tế đàn trở về, chờ đợi hấn không hề là cô lãnh đại điện, mà là mạo nhiệt khí cơm canh.

Nhật tử từng ngày qua đi, hấn dần dần sinh ra khó có thể ngăn chặn mộ khát, có vĩnh cửu lưu lại nàng tâm. Hấn dùng hết các loại thuật pháp cũng chưa có thể làm nàng hiện thân. Đang lúc hấn nghi hoặc này trong đó nguyên do khi, nàng lại đột nhiên không hề tới. Hấn biết chọc giận nàng vội vàng thu tay lại, nhưng nàng vẫn là không tới.

Hấn một chút liền luống cuống, miên man suy nghĩ thậm chí hoài nghi nàng có tâm nhân. Sạch sẽ vô cùng thần linh chi tâm, lần đầu tiên trào ra ghen ghét cảm xúc, phảng phất một ngục sâu thẳm giếng đem hấn nhanh chóng cắn nuốt.

Hấn tìm khắp Thiên giới mỗi một chỗ góc, thậm chí đánh vỡ đại môn phong ấn hạ đến nhân gian Quỷ giới đi tìm, nhưng đều không có tìm được nàng tung tích. Nàng tựa như một hồi ngắn ngủi phong, thực tùy tiện mà từ hấn bên người đi ngang qua.

Hấn một lần nữa trở lại Thiên giới, một bên chăm sóc nàng lưu lại đồng ruộng một bên chờ nàng. Nàng loại cây mai kết quả, hấn hảo hảo mà hái xuống tồn tiến bình. Bốn mùa thay đổi, bất tri bất giác tích cốc thật nhiều. Nhớ tới thật lâu trước kia nghe được một cái cách nói, nữ hài tử đại để đều thích ăn đồ ngọt, hấn tìm tới cổ pháp làm thành mứt hoa quả.

Như vậy nhật tử lại qua thật lâu, thẳng đến tế đàn đột nhiên kích động lên, hấn biết thuộc về hấn kiếp vẫn là đã đến. Giống sở hữu ngã xuống thượng cổ đại thần giống nhau, hấn chung đem vì tam giới sẽ không sụp đổ mà tế ra sở hữu linh lực.

Giữ gìn cuối cùng một lần tế đàn, hấn mệt mỏi trở lại lạnh băng đại điện.

Lần này hấn vĩnh cửu mà ngủ rồi, không còn có chờ đến nàng.

*

“Người..... Nghe được lời nói của ta sao?” A Li nửa ngày đợi không được trả lời, có chút chần chờ hỏi.

“Phỏng chừng tạp choáng váng,” hệ thống vẽ mặt vui sướng,
“Nhanh lên bán hấn.”

“Hấn là ta niết người trong sách.” A Li nhíu lại tế mi, đánh giá đôi phương phản ứng, có điểm lấy không chuẩn có phải hay không thật tạp choáng váng.

“Ai, người trong sách?” Hệ thống nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh,
“Không phải là điên phê cái loại này đi?”

“Hấn là không phải. Nếu là, ta còn có thể đứng ở chỗ này sao?”

“Kia vẫn là tạp choáng váng a, đem hấn bán!”

A Li hơi hơi khom lưng, lộ ra một cái lừa gạt hài tử tươi cười, “Người vì cái gì lại ở chỗ này a?”

Phi Vũ nhìn nàng để sát vào mặt, đỏ bừng môi tựa như ăn ngon phù dung mềm bánh, tản ra mùi thơm ngào ngạt hương khí.

Thiếu niên rũ xuống mi mắt che khuất ý vị không rõ u quang, ngoan ngoan mà lắc đầu, “Không nhớ rõ.”

Vừa mới tạp xong liền không nhớ rõ? A Li chớp chớp mắt, “Hảo đáng thương a, muốn hay không cùng tỷ tỷ đi đâu? Người nhìn trên người của người đều trầy da, tỷ tỷ cấp băng bó một chút liền không đau.”

Tỷ tỷ? Phi Vũ nâng lên đen nhánh mắt, cười như không cười mà ở nàng tính trẻ con điểm mỹ trên mặt lưu một vòng.

“Trong núi hắc sớm, thiên tối sâm liền dễ dàng gặp được yêu ma quỷ quái.” A Li lúm đồng tiền bịa chuyện, “Không bằng người cùng nhà ta đi, nhà ta liền ở Cô Tang thành, người trụ một đêm lại làm tính toán, như thế nào?”

“Cùng người về nhà a.....” Phi Vũ nhẹ giọng lặp lại, tựa hồ rất là ý động, hơi kiêu thụ phượng nhãn nhẹ về thiếu nữ mang theo ngọt ý cười.

Ít khi, hần gật gật đầu, “Hảo a.”

Vừa dứt lời, một cái màu nâu dây thừng “Vèo” mà bay tới, đem hần tay khẹp lại cột vào cùng nhau.

Thiếu niên đáy mắt trời lên một chút kinh ngạc.

“Băng bó được rồi, đây là băng bó mang, cầm máu tốt nhất.” A Li cười khanh khách mà vươn tay, “Ta tới kéo người lên”.

Ngón tay đập ở đối phương thủ đoạn một cái chớp mắt, thiếu niên đỉnh đầu lập tức xuất hiện một đóa màu xám tiểu hoa.

“Màu xám oán khí?” Hệ thống có chút kinh ngạc, “Hắc, hôi, bạch, phấn, hồng, đếm ngược cái thứ hai, không tính quá kém.”

A Li đánh giá đóa hoa, màu xám tiểu hoa trường sáu cái cánh hoa, tất cả đều hôi hôi.

Hệ thống: “Thế nào, còn đưa không tiễn Trấn Yêu Tư?”

“Đưa,” thiếu nữ ngữ khí kiên định, “Ta thiếu linh thạch dùng. Càng quan trọng là ta không nghĩ cảm hóa hôi nhãi con, ta tưởng xoát cái hồng nhạt.”

Hệ thống: “.....”

“Người đương trùu tạp trì đâu? Hành đi, ai làm người niết đến nhiều đâu.”

A Li túm khởi Phi Vũ sau buông ra tay.

Thiếu niên thân trường ngọc lập, ướt dầm dề phi y dán ở trên người hần, phác họa ra khoan thẳng bả vai cùng thon chắc eo, tựa như

một bức xối tranh thủy mặc, nồng đậm rực rỡ, mỹ lệ rồi lại đơn bạc dễ toái.

Hệ thống có chút bất an mà nhìn hẩn, nó tổng cảm thấy căn bản bó yêu thẳng trối không được đối phương.

Cái kia dây thừng ở thiếu niên trên cổ tay liền Tiên Khí ánh sáng cũng không dám lóe một chút, quả thực túng một đám. Thiếu niên đen nhánh đôi mắt không chút nào che giấu mà nhìn chăm chăm ký chủ, phảng phất đối phương mới là bị bó yêu thẳng cột lấy người.

Loại này chảy xuôi nguy hiểm căn bản đoán đo không được nhãi con, vẫn là bán đi tương đối an toàn.

A Li đem ba con yêu thú dùng dây thừng cột chắc, lấy ra một trương thổ hoàng sắc lá bùa. Đây là nàng mới nhập môn khi, môn phái chia tân nhân độn địa thuật lá bùa, mỗi tháng hai trương.

Loại này phù thập phần khó được, yêu cầu dùng đến li lực da. Li lực là heo thân chân gà yêu thú, am hiểu đào thổ, thật không tốt thảo. Tuổi tác càng dài li lực, chế thành phù độn đến càng xa.

Lúc này đại môn phái chỗ tốt liền hiện ra tới, muốn cho A Li dùng chính mình linh thạch mua phù, chính là may mắn mua nổi, cũng không tha dùng.

Độn địa phù tạp xuống đất mặt trong nháy mắt, lấy lá bùa vì trung tâm đăng ra gợn sóng. Mỗi một vòng đều là một đạo vận vẹo chú văn, lộng lẫy bắt mắt, không thể nhìn gần.

A Li nhẹ xả một chút bó yêu thẳng, thiếu niên liền đi theo nàng rơi vào trong trận.

Trước mắt bỗng chốc một mảnh đen nhánh, liền phản ứng thời gian đều không có đột nhiên lại sáng lên, ánh nắng chiều quang huy che trời lấp đất mà đến, A Li dùng mu bàn tay che ở mắt thượng, ngón tay chậm rãi mở ra một cái phùng.

Thước lượng khe hở thiên địa trống trải trên đường ruộng thảo huân, một tòa thật lớn tráng lệ thành quách sừng sững ở vùng quê phía trên.

Nơi này là Cô Tang, ngọa long tường thành chạy dài năm mươi dặm, Tây Vực lớn nhất thành thị. Hai mươi vạn người Hồ, đường người ở tại nơi này. Ở nó phía sau là vô tận thảo nguyên, sa mạc, hoang mạc cùng tựa như cái chấn giống nhau Thiên Sơn núi non.

Gió thổi bãi sông thượng cỏ lác, cuộn sóng giống nhau dâng ra gợn sóng. Một đội tiếp một đội thương lữ giống đứt quãng trên châu liên, chảy xuôi ở trên quan đạo. Lục lạc thanh, ồn ào thanh, các loại ngôn ngữ đan chéo ở bên nhau, náo nhiệt phi phàm.

A Li dùng bó yêu thẳng lôi kéo Phi Vũ, theo người. Lưu đi hướng cửa thành.

Nàng bộ dáng này cũng không thấy được, Cô Tang có rất nhiều buôn bán nô lệ thương nhân. Đại gia chỉ biết kinh ngạc phi y thiếu niên kia trương nùng lệ tú dật khuôn mặt, cảm thán thiếu nữ trong tay hóa tử lệ cũng thật tốt quá.

Còn chưa thông qua cửa thành, đã có không ít hồ thương vây lại đây tha thiết mà dò hỏi giá cả.

“Không bán không bán, cho chính mình lưu.” A Li một bên nói hươu nói vượn, một bên lôi kéo Phi Vũ bài trừ đám người.

Nàng không chú ý chính là, thiếu niên nhân nàng những lời này, tức lãnh lệ mắt ra một tia thanh thiền ý cười.

Lúc này đã là hoàng hôn, lại quá một canh giờ cửa thành liền đóng. Cô Tang trong thành có bảy tòa tiểu thành, lẫn nhau gian các có tường thành.

Đại thành môn đóng cửa khi, bảy tòa tiểu thành môn cũng sẽ cùng nhau đóng cửa. Nếu là không còn sớm điểm ra tới, kẹt bên trong

liền xấu hổ. Trên người nàng mạo hương khí ở nơi nào đều không an toàn, vẫn là đến lộng tới vô Hương Hoàn mới ngủ đến kiên định.

Trần Yêu Tư ở trung bên trong thành, đèn nhánh nổi bật khóa yêu tháp làm người liếc mắt một cái là có thể tìm được nó. Tháp hạ vây quanh một vòng sân, trong đó than chì sắc tiểu viện chính là phiến yêu phòng.

Ở chỗ này có thể đem sẵn tới yêu thú đổi thành linh thạch. Nếu là bắt được lợi hại yêu tà tắc trấn ở trong tháp, chờ tới gần đại tiên môn phái người tới xử lý.

“Người ở chỗ này chờ ta.” A Li chỉ vào trong viện cây đào.

“Người đi đâu nhi?” Phi Vũ hỏi.

“Ta.....” A Li nói lắp một chút, hắc bạch phân minh mắt hạnh hơi hơi vừa chuyển, “Vừa rồi vào thành môn thời điểm, người không phải hỏi ta cấp thủ vệ xem kia tờ giấy là cái gì sao? Đó là công nghiệm, có cái kia người mới có thể tìm nơi ngủ trọ nghỉ chân. Không có nó, người đều không thể cùng ta về nhà. Người xem, nơi này chính là làm công nghiệm địa phương. Người ngoan ngoãn ở chỗ này đứng, không cần cùng người ta nói lời nói, chờ ta thì tốt rồi.”

Thiếu niên mắt đen một cái chớp mắt không nháy mắt mà nhìn chăm chăm nàng, thẳng đến đem nàng nhìn chăm chăm mao mới cười nhẹ một tiếng, “Hành đi, ta cái gì đều không nhớ rõ, là người trên cái thớt cá.” Hắc thanh tuyến thấp thuần, giống lạnh ban đêm ẩm rượu mạnh, mê người đồng thời lại lộ ra không biết nguy hiểm.

Nhân hắc những lời này, A Li trong lòng đột nhiên có điểm bất an. Nàng mím môi, trên mặt trào ra mặt đường ý cười, “Ta nếu sợ người còn có thể đem người mang về nhà? Người ở chỗ này chờ ta một chút, ta đi vào hỏi một chút liền ra tới. Nhạ, cái này cho người.”

Nàng từ trong túi móc ra một viên giấy dầu bao quả mơ, vừa muốn đưa qua đi phát hiện đối phương còn bị trói đầu. Nàng đành phải tìm cái khe hở, nhét vào thiếu niên trong tay.

“Đây là quả mơ mút hoa quả, nhưng ngọt đâu ta đều luyện tiết ăn. Người trước cầm nó, chờ ta ra tới cho người cỡi bỏ băng bó mang người ăn ngon. Không phải hiện tại không cho người giải, này đây lưng đến lại nhiều hệ trong chốc lát, nếu không huyết ngăn không được.”

“Ký chủ người cũng thật sẽ nói nói dối,” hệ thống nhin không được nói, “Hắn vốn dĩ cũng không đổ máu a. Người tạp chính là đầu của hắn, muốn lưu cũng nên là lô xuất huyết bên trong. Bất quá hắn cũng chưa phản kháng người dây thừng, ta đơn phương cho rằng hắn hẳn là bị tạp ngốc, người vẫn là nhanh lên đem hắn bán, đừng chờ hắn phản ứng lại đây.”

Thiếu niên không nói chuyện, liếc mắt an tĩnh mà nhìn quả mơ, tựa hồ cảm xúc đã bị trấn an.

A Li thở phào nhẹ nhõm, không dám trì hoãn thời gian xoay người đi vào phòng yêu phòng.

Trong phòng có hai cái võ hầu, thấy nàng xách theo ba con chết thẩu yêu thú đã biết là giao dịch linh thạch, quen cửa quen nẻo mà tiếp nhận đi.

Một người võ hầu đem bố triền ở trên tay, tiểu tâm mà đem yêu thú để vào trên vách tường kim loại ngăn kéo. Kéo động cơ quát, yêu thú lập tức giống sủi cỏ dulong như theo đen nhánh khe trượt lăn đi vào.

Một khác danh võ hầu đem trang mười hai viên linh thạch túi đưa qua đi, biểu tình cung kính, “Hai chỉ không có phẩm trật cấp yêu thú bốn viên linh thạch, một con hàn hào điều tinh tám viên linh thạch.”

A Li nhận lấy túi, té bạch ngón tay hướng ra ngoài một lóng tay, “Nơi đó còn có một con đại yêu thú, giá trị nhiều ít linh thạch?”

“Đại yêu thú?” Võ hầu hơi giật mình, “Kia đến thỉnh Lý tuần quan lại đây nhìn.”

“Ta đi thỉnh.” Một cái khác võ hầu chạy tiến nhà kè, không bao lâu liền dẫn một cái trung niên nam nhân đi ra, ăn mặc màu đen quan phục, bên hông treo xuyên màu trắng ngọc hoàn, đi đường khi ngọc hoàn cùng eo đao chạm vào nhau phát ra đing linh leng keng tiếng vang.

A Li hơi kinh ngạc, bắt yêu sư cùng sở hữu mười tầng cảnh giới, mỗi gia tăng một tầng bản lĩnh lại càng lớn. Lên tới mười tầng liền nhưng mọc cánh thành tiên. Tuy rằng mỗi một tầng cảnh giới đều có một cái tên, nhưng là đại gia vì phương tiện đều trực tiếp xưng hoàn.

Vị này Lý tuần quan lại là vị năm hoàn trình tự người tu chân? Đặt ở đại tiên môn cũng là trụ cột vững vàng.

Gần là Trần Yêu Tư một cái không chớp mắt bộ môn liền có như vậy cường giả. Khó trách người tu chân nhóm thường nói, nếu có một ngày tu vi đình trệ, liền đi cấp triều đình làm việc.

Triều đình thực coi trọng tu chân lực lượng, lung lạc một đoàn cao thủ, cấp bí bảo cấp Tiên Khí. Những người này đến từ các địa phương, tiên môn thế gia chi tiết phần lớn lách không ra Lý thị hoàng triều.

Lý tuần quan nhìn thoáng qua A Li trụi lủi đai lưng, lại nhìn thoáng qua trong viện an tĩnh đứng thiếu niên, trên mặt tức khắc thay đổi sắc.

Còn tuổi nhỏ liền có thể bắt được biến ảo làm người hình yêu thú, không phải hậu trường thực cứng tiên môn thế gia chính là cao giai người tu chân. Người trước gia thế khổng lồ, Tiên Khí bí bảo xếp thành sơn. Người sau không thích treo ngọc hoàn rêu rao, có thực lực mới càng điệu thấp.

Hắn hai bước đi đến A Li trước mặt, trên mặt treo lên vài phần tha thiết, “Tiên hữu như thế nào xưng hô?”

A Li nao nao, bán yêu thú còn phải báo họ danh?

“Họ Tô.”

“Nga, nguyên lai là Tô tiên hữu.” Lý tuần quan nhanh chóng qua một lần tiên môn bách gia phổ đôi mắt càng sáng, “Ta từng cùng thần điều thành Tô thị một mạch đánh quá giao tế, thật là đại gia khí phái nhân tài xuất hiện lớp lớp.”

A Li lúc này mới minh bạch, đối phương cho rằng nàng là thần điều Tô thị, trách không được lập tức liền tiếp nhận rồi nàng bắt đại yêu thú sự. Nay đảo cũng không tồi, nguyên bản ấn quy củ còn phải tiếp thu một phen đề ra nghi vấn.

Lý tuần quan còn ở nơi đó khen, A Li cong môi cười cũng không đánh gãy. Hắn khen Tô thị cùng nàng lại không tương quan, làm gì thể người khác đánh gãy khen ngợi?

Lý tuần quan nói: “Đã là như vậy đại yêu giao cho ta, ta đi đưa vào Trấn Yêu Tháp. Chỉ là hôm nay có chút chậm sợ là ra không được kết quả, tiên hữu ngày mai lại đến.” Hắn lấy ra một cái túi tiền, “Đây là một trăm cái linh thạch, là trước phó tiểu đính.”

A Li ánh mắt khẽ nhúc nhích, cùng nàng hỏi thăm giống nhau, bắt được đại yêu sẽ không đương trường kết toán linh thạch mà là sẽ cho bút tiền trả trước, tiếp theo đem đại yêu đưa vào Trấn Yêu Tháp giám định cấp bậc.

Nàng đảo cũng không nghĩ hôm nay là có thể bắt được toàn khoản. Một trăm linh thạch đối nàng mà nói đã là bút cự khoản.

Nàng tâm tình tốt lắm tiếp nhận tới thu hảo, ra tiếng dặn dò, “Sau khi ra ngoài Lý tuần quan ngàn vạn không cần cùng đại yêu nói chuyện, đại yêu liền có thể cùng người đi rồi.”

Lý tuần quan nao nao, phỏng chừng nơi này đề cập cái gì Tiên Khí bí bảo, vỗ ngực nói, “Yên tâm, ta định không nhiều lắm lời nói.”

Trong viện sắc trời lại tối tăm một ít, nổi lên rất lớn phong. Thiếu niên dựa cây đào đứng, thần sắc nhạt nhẽo bình tĩnh đến quá mức.

Ở hán đối diện, cao ngất trong mây Trấn Yêu Tháp ở trong gió phát ra ô ô đưa tiếng thanh.

Lý tuần quan trong lòng kinh ngạc, Trấn Yêu Tháp đây là ở khóc sao? Bất quá là cái tầm thường đại yêu, thế nhưng dọa này tưng dạng.

A Li đi qua đi, thiếu niên đen nhánh mắt tức khắc nhu hòa, hơi hơi cúi đầu, nghe nàng nói chuyện.

“Vị này chính là Lý tuần quan, người đi theo hán đi, hán sẽ cho người làm công nghiệm.”

Phi Vũ ngẩn ra, “Người đâu?”

“Ta ở bên ngoài chờ người a.” A Li thuận miệng qua loa lấy lệ, đuổi tay cởi bỏ bó yêu thẳng.

Phi Vũ liếc liếc mắt một cái Lý tuần quan lại liếc trở về, hơi lạnh ánh mắt thanh thanh đậm đậm, “Thật chờ?”

A Li ý cười dịu dàng nói, “Thật chờ.”

Phi Vũ không nói chuyện, chỉ lẳng lặng nhìn nàng.

A Li nhẹ nhàng nhấp môi, nhân hán loại thái độ này không rõ phản ứng, bằng thêm vài phần bất an.

Qua một lát, thiếu niên rút cuộc nhả ra, “Hành đi, người nếu không tới, ta liền đi tìm người.”

A Li cười gật đầu, “Hảo nha.” Ra tới mới là lạ. Trấn Yêu Tháp dùng bí thiết xây nên, bên trong vẽ thượng trăm triệu nói cấm chế, thậm chí ở tháp đỉnh còn treo thượng cổ đại thần dùng quá binh khí. Hơi có dị động, binh khí liền sẽ tự động treo cổ.

“Đông ——” gió đêm trung truyền đến chuông trống báo sáng thanh, đây là cửa thành sắp đóng cửa ý tứ.

Lý tuần quan “U” một tiếng, “Lại là như vậy chậm?” Hấn vội chạy hướng Trấn Yêu Tháp, từ bí giới móc ra nửa khối kim sắc eo bài cắm vào tháp thân khe lõm. Trấn Yêu Tháp phát ra lớn hơn nữa ô ô thanh, thực không tình nguyện mà mở ra đen như mực nhập khẩu.

Phi Vũ nhìn nước nở lên tiếng Trấn Yêu Tháp, nao nao.

A Li gấp hướng hấn gật đầu, “Đó chính là làm công nghiệm địa phương, mau đi đi, ta ở chỗ này chờ người.”

Phi Vũ trong mắt lộ ra một chút nghi hoặc, nhưng vẫn là ngoan ngoãn nghe lời cửa trước động đi đến.

Phong trở nên lớn hơn nữa, lớn đến đem thiếu niên màu đỏ y vật thổi đến giống đem nung liệt ngọn lửa, làm quay chung quanh ở chung quanh hắc ám đều theo bản năng né tránh hấn.

Thiếu niên đi vào tháp môn, sâu không thấy đáy Trấn Yêu Tháp một chút nuốt sống hấn màu đỏ thân ảnh.

Nghĩ đến đối phương vào cửa khi ngón tay còn gắt gao nhéo kia viên quả mơ, A Li hơi hơi nhú mày.

“Hồi hận?” Hệ thống hỏi.

“Không hồi hận, ta suy nghĩ Trấn Yêu Tháp đủ chắc đi, có thể hay không quan không được hấn?” Thiếu nữ quay đầu đi nhanh hướng ra ngoài đi đến.

“Hấn là sẽ không,” hệ thống nói, “Thực mau người là có thể nhìn đến người tiểu sách vở thượng nhiều một trương màu xám đào tâm dán giấy, kia đại biểu hồi nhĩ con cú. Ai, kỳ thật người cũng có thể lựa chọn một khác điều về nhà lộ, chính là đem sở hữu người trong sách xử lý, ta cảm thấy người cụ bị cái này tiềm chất.”

“Ta nhớ rõ người đã nói, ta nhéo mấy cái không thể trêu vào đại lão?”

“Đúng vậy, tư liệu thượng là như vậy viết, không sai biệt lắm năm sáu cái đi.”

“Nhiều như vậy?”

“Người niết cũng nhiều a, Nữ Oa đại nhân.”

“.....”

Tác giả có lời muốn nói: A Li: Thế nhưng nói ta là Nữ Oa?

Người trong sách nhóm: Niết nhiều ít, chính mình trong lòng không số bái?

Cảm tạ đầu ra hoả tiễn tiểu thiên sứ: Mười bốn 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Tiểu hắc vĩnh viễn thần!!! 2 cái; tiểu hùng đói bụng sao 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Độc ái ngàn tử tiểu tiên nữ 40 bình; tiểu hắc vĩnh viễn thần!!! 20 bình; thư rượu 18 bình; phước, 10001w 10 bình; tinh bóng đáng 8 bình; tặc lạnh nếu viên 6 bình; Harry cuộn sóng 2 bình; WAN 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đôi ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 3 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tuy là A Li cước trình lại mau, nơi xa vẫn là truyền đến từng đạo cửa thành đóng cửa chấn động thanh.

Nàng hoãn lại nện bước triều bên cạnh ngõ nhỏ đi đến, tránh ở không ai chỗ, từ trong túi móc ra một hộp hương cao, cấp mặt, cổ, cánh tay đồ cái biến.

Cô Tang là tuyệt đối không thể tìm nơi ngủ trọ. Không có vô Hương Hoàn che đậy, thời gian dài ở một chỗ lưu lại, nàng hương khí sẽ súc đến càng thêm nồng đậm. Hiện tại chỉ có thể dùng lá bùa nhanh chóng trở lại Thiên Sơn, cái kia bán hóa tiểu ca hẳn là còn chưa đi, còn theo kịp mua vô Hương Hoàn.

Lại nói tiếp, này hương cao chính là vì tiểu ca mặt, bởi vì đối phương cũng là nàng niết người trong sách.

“Hẳn là có thể đi? Ta này hương cao là gấp đôi nùng hương hình.”

“Có điểm dùng.” Hệ thống thực khẳng định gật đầu, “Nhưng đối phương thái độ khả năng cùng bình thường bất đồng.”

“Bao lớn bất đồng?” A Li hỏi, “Sẽ giống cái thứ nhất người trong sách đuổi theo ta chém sao?”

“Kia đảo sẽ không.” Hệ thống an ủi nói, “Người giao dịch khi tốc độ điểm, sẽ không có vấn đề lớn.”

“Nếu không lại đến một tầng đi.”

“Đủ dày đặc,” hệ thống ồm ồm mà nói, “Ta đều mau nghe không đến đối diện hồ bánh cửa hàng tràn ra vị.”

Mau nghe không đến liền đại biểu còn có thể nghe đến, liền đại biểu mặt không đủ nhiều. A Li lấy ra hương cao lại đồ một tầng, tiếp theo móc ra một trương độn địa phù ném trên mặt đất.

Quang mang sáng lên lại nhanh chóng ám hạ, nàng buông chấn mắt tay phát hiện chung quanh con hẻm không thấy, thay thế chính là ẩn vào bóng đêm dãy núi cùng cách đó không xa hơi hơi sáng lên một đoàn ngọn đèn dầu.

Kia đoàn ngọn đèn dầu chính là bán hóa tiểu ca điếm, hắc hàng nằm ở Thiên Sơn dưới chân bán hóa, phiên một ít tu chân tiểu đồ vật. Tỷ như vô Hương Hoàn thường dùng với sẵn thú yêu thú, bồi lên sau là có thể ẩn nấp thuộc về người khí vị, là thường dùng vật phẩm.

Loại này tiểu ngạch linh thạch giao dịch cũng là có tổ chức, sau lưng là chi tiết quán quanh tiên môn thế gia, người bình thường không dám đánh bọn họ chủ ý. Tiểu ca lệ thuộc một cái kêu thược được đại thương hội, bên tai hàng năm mang theo một đóa thược được, tự xưng Thiên Sơn dưới chân một cảnh hoa.

A Li dựa qua đi, “Tới hộp vô Hương Hoàn.”

“Một hộp năm viên, 50 cái linh thạch.” Tiểu ca tiếng nói lạnh nhạt, đầu cũng không nâng.

A Li ngạc nhiên nói, “Di, ngày hôm qua không còn 25 cái linh thạch một hộp sao?”

Tiểu ca đầy mặt không kiên nhẫn, “Chính người đều nói ngày hôm qua. Ngày hôm qua giới có thể cùng hôm nay so?”

Hắn chỉ vào mới vừa thu thập xong gánh nặng, “Huống chi ta còn phải cho người chuyển. Vô Hương Hoàn ở nhất phía dưới đê nặng, lấy ra tới thập phần phiền toái. 51 hộp, ái mua không mua.”

“Tám tắc, này phục vụ thái độ. Xem ra vẫn là trên người của người mùi hương quá phá,” hệ thống nói, “Mặc dù có hương cao che

giấu, cũng nhiều ít ảnh hưởng đối phương cảm xúc.”

Như vậy a.....

A Li lập tức lui về phía sau 5 mét, đôi tay nắm thành loa trạng, “Hiện tại bao nhiêu tiền?”

Tiểu ca: “.....”

“Không bán!” Tiểu ca ngồi xổm xuống liền phải chọn gánh nặng chạy lấy người, cảm giác chỉ số thông minh bị vũ nhục.

“Ai ai, 50 liền 50.” Người là người trong sách người lớn nhất, A Li vội chạy tới đè lại hắc tay, “Tới một viên.”

Tiểu ca: “.....”

Ngón tay đụng tới đối phương làn da khi, mặc dù có đèn lồng ánh sáng, vẫn là có thể nhìn đến tiểu ca đỉnh đầu mọc ra một đóa đen nhánh tiểu hoa, theo gió đêm lắc lư. A Li vội vàng buông tay, ta đi, như vậy hắc, này đến bao lớn oán khí?

“Hiện tại người biết vừa rồi cái kia hôi nhãi con có bao nhiêu khó được đi?” Hệ thống cười ha hả mà nhìn A Li số ra mười viên linh thạch giao cho tiểu ca.

Giao dịch xong mười cái linh thạch sinh ý, tiểu ca một giây đều không nghĩ dừng lại, móc ra đoản đao phù dán ở trên đùi, một bước đỉnh trăm bước, biến mất ở vùng quê thượng.

“Đen ta nắm cái linh thạch, lại một bộ bị khí bộ dáng.” A Li ngửa đầu đem vô Hương Hoàn nuốt vào.

“Không có việc gì,” hệ thống an ủi nói, “Chờ người mười hoàn, trước không phục hắc.”

Thuốc viên hoạt nhập yết hầu, một đạo nhìn không thấy cấm chế từ trong ra ngoài đem nàng bao lại. Trong nháy mắt, không chỉ có là

trên người nàng khí vị không có, ngay cả chung quanh bãi sông thượng cỏ xanh khí cũng cùng biến mất.

A Li thở phào nhẹ nhõm, cảm giác được đã lâu cảm giác an toàn, lửa bên lâu lắm rồi cuộc mặc xong quần áo vui mừng, thậm chí muốn đi người nhiều địa phương đi vừa đi.

“Còn thừa một trăm linh thạch đi?”

“102.”

“Cho ta một trăm viên, đêm nay ta cho ngươi lên tới một vòng cảnh giới.”

“Hôm nay liền thăng sao?” A Li nhảy ra trang linh thạch túi, đem mặt trên hệ tế thăng cởi bỏ.

“Sớm thăng sớm nhanh nhẹn.” Hệ thống nói.

Linh thạch đã chịu triệu hoán, thông thả mà nổi lên giữa không trung, ánh sáng nhạt hiện lên biến mất không thấy.

A Li cúi đầu liếc mắt một cái, trong túi liền thừa hai quả linh thạch, là nàng toàn bộ gia sản.

Nàng nhin không được nói, “Ngươi nhưng đến hảo hảo lộ a, lộ cái vững chắc một vòng.”

*

Thiên Sơn tiên môn cộng bảy tòa ngọn núi, trừ bỏ chưởng môn sư tôn cư trú chủ phong, dư lại sáu tòa phân biệt là Kim Linh phong, Mộc Linh phong, Thủy Linh phong, Hỏa Linh phong, Thổ Linh phong cùng liên phong, đối ứng năm đại linh căn cùng tạp tu.

A Li ở tại liên phong giữa sườn núi thượng. Bởi vì ít người, nơi liên cực rộng mở. So với mặt khác phong một cái huyết động tế sáu bảy cá nhân, nàng trụ không cần quá hảo. Tam gian ngói đen nhà cửa còn có một cái tiểu viện, tứ phía thanh tịnh, không người quấy rầy.

Hệ thống thúc giục A Li nhanh lên đi vào giấc ngủ, hảo cho nàng tăng lên cảnh giới.

Sẵn thứ một ngày, A Li vốn là mệt mỏi, dùng thanh khiết phù rửa mặt qua đi, dính gối đầu một giây đi vào giấc ngủ.

Bóng đêm càng thêm nồng đậm, thông thả lắng đọng lại ở thiên địa chi gian.

Phòng nhỏ nội, một đạo thuần tịnh vàng sáng từ trong bóng đêm phát ra ra tới, hóa thành vô số tinh tinh điểm điểm dừng ở ngủ say thiếu nữ trên người. Cùng lúc đó, hai mươi dặm ngoại Cô Tang thành phát ra âm âm vang lớn, chấn động thiên địa.

Ngày hôm sau hừng đông, A Li mở mắt ra, cảm giác tinh thần xưa nay chưa từng có hảo. Trong thân thể tựa hồ có được một cái thứ gì, đem linh lực cuộn cuộn không ngừng mà chuyển vận đến mỗi một cái kinh lạc.

Nàng bò dậy ngồi xếp bằng ngồi xong, đôi tay kết ra hợp cùng ấn.

Một đạo nửa vòng tròn hình kim quang xuất hiện nơi tay chưởng gian, linh đài xúc cảm bỗng dựng phóng đại, ý thức chìm vào thức hải.

Này phó cảnh tượng nàng đã gặp qua rất nhiều thứ, mỗi lần đều là một cái lẻ loi Thủy linh căn treo ở thức hải trung. Nhưng lần này lại có bất đồng, Thủy linh căn trên đầu xuất hiện mười cái vòng tròn, một quả kim quang xán xán, chín cái tử khí trầm trầm.

Đây là một vòng a, A Li ngưỡng mặt.

“Vì thứ này, ta ngao một đêm.” Hệ thống ngáp một cái.

“Nhị hoàn muốn nhiều ít linh thạch?”

“Một ngàn.”

Thiếu nữ hít hà một hơi, “Người như thế nào không đi đoạt lấy?”

“Người cho rằng một vòng cùng nhị hoàn chênh lệch chính là một cái một vòng sao?” Hệ thống có điểm bất đắc dĩ, “Hiện tại người là một vòng bất yếu sư, nhưng hai cái người làm theo đánh không lại nhị hoàn bất yếu sư, đến mười cái mới thành.”

“Nguyên lai hoàn cùng hoàn chi gian nghiên áp đến lợi hại như vậy, kia mười hoàn chẳng phải vô địch?”

“Cho nên sao,” hệ thống nói, “Hy vọng hôm nay hôn nhĩ con có thể nhiều bán điểm linh thạch, trợ người một ngày phi thăng.”

Nhưng bọn hắn đợi không được hôn nhĩ con bán linh thạch.

Trần Yêu Thập tặc.

A Li là chuẩn bị xuống núi khi đụng tới nhị sư huynh mới biết được.

“Người hôm nay nhưng đừng chạy loạn, chương môn sư tôn đã qua thần điều thành, làm các phong ước thúc hảo đệ tử.” Mạnh Thập Phương nói, “Kia tặc thập đại yêu nhất định không đi xa, gặp phải nhưng khó lường.”

“Trần Yêu Thập không phải ở Cô Tang sao?” A Li hơi kinh ngạc, “Sư tôn vì sao phải đi thần điều thành?”

“Người không biết, kia đại yêu là bị thần điều Tô thị đưa đến Trần Yêu Tư, nghe nói vẫn là một cái tuổi không lớn tiểu cô nương, muốn đuổi theo tra đại yêu lai lịch tự nhiên muốn đi tìm nàng. Có thể đem Trần Yêu Thập hủy diệt, sợ không phải bắt được Yêu Vương? Có này người có bản lĩnh, phóng nhãn thiên hạ đều mâu mâu không có mấy. Tóm lại, việc này không cùng chúng ta tương quan, nghe cái nào nhiệt thôi.”

“Đúng rồi,” chuyện vừa chuyện, Mạnh Thập Phương đột nhiên bản hạ mặt, “Người phù đạo tu đến đệ mấy chương?”

A Li chính nghe được xuất thần không phản ứng lại đây, “Phù đạo?”

“A, liền biết không hảo hảo tu tập, hôm qua không nên thả người xuống núi chơi. Hôm nay đãi ở nơi, đem phù đạo tu đến chương 3.” Mạnh Thập Phương nói xong, xoay người rời đi.

Ai, chương 3? Ta đều tu đến chương 5.

“Nhị sư huynh ——” A Li vội hướng về phía đi xa Mạnh Thập Phương kêu, nhưng đối phương đã bước nhanh hạ sơn.

“Khá tốt, người liền đãi ở nhà nào cũng đừng đi, miễn cho bị hôi nhãi con bắt được.” Hệ thống nói, “Hắn tạc tháp chính là vì ra tới tìm người. Tám phần nhớ lại tới người rơi xuống tạp hán, lừa hán bằng bó mang là khóa yêu thằng, còn đưa hán tiến Trấn Yêu Tháp. Liền tính không phải điên phê người trong sách, cũng muốn bị người khí điên phê.”

“Ngô, liền Trấn Yêu Tháp đều quan không được, nói không chừng chính là người niết kia mấy cái không thể trâu vào đại lão chi nhất. Người mau ngấm lại biện pháp đi, bằng không cả đời đều khó hạ Thiên Sơn.”

“Người tưởng thật tốt quá,” thiếu nữ thở dài, “Ta ở Thiên Sơn đãi không được cả đời, tổng không thể vĩnh viễn không uống thủy đi?”

“Đúng vậy.” Hệ thống hậu tri hậu giác.

Giải quyết không thể đựng vào thủy lại muốn uống thủy biện pháp là đem vô Hương Hoàn bỏ vào ấm nước. Nhưng hiện tại không có vô Hương Hoàn, linh thạch cũng chỉ thừa hai cái. Càng đáng sợ chính là bọn họ không thể xuống núi săn thú, bởi vì dưới chân núi có hôi nhãi con. Liền tính may mắn không bị hôi nhãi con bắt được đến, cũng vô pháp tiến vào Cô Tang thành giao dịch linh thạch, bằng không nhất định sẽ bị Lý tuần quan nhận ra tới.

“Đều do ta, ngày hôm qua không làm người lấy ra linh thạch thăng cấp thì tốt rồi.” Hệ thống tự trách, ký chủ một tay hảo bài làm nó đánh đến nát như.

“Nga, loại sự tình này a cũng không phải ai đều có thể đoán trước đến.” A Li ra về nhẹ nhàng an ủi nói, “Hương chỗ tốt tưởng, ít nhất ta đã biết không thể trêu vào đại lão là ai, về sau đối mặt hẳn sẽ có cái chuẩn bị.”

“Đến nỗi vô Hương Hoàn, có thể hỏi trước nhị sư huynh mượn mấy viên. Về sau sẵn đến yêu thú, cũng có thể làm ơn đi Cô Tang đồng môn giúp ta đổi linh thạch.....”

Hệ thống ngơ ngác nhìn đối phương, thiếu nữ trên mặt treo âm áp ý cười, tựa hồ một chút cũng chưa bị loại này cục diện dọa đến. Nó không cảm có điểm hồ thẹn, làm hệ thống nó là nhất nên bồi ký chủ, nhưng nó lại liên tiếp lùi bước.

Ký chủ mới vừa xuyên qua tới khi, đối mặt thủy hệ tiên môn khó khăn khai cục cũng chưa từ bỏ, vẫn luôn ở gian nan trung cầu sinh tồn, cuối cùng đem điên phê người trong sách tiến cử yêu thú đàn tự cứu thành công. Lần đó chỉ cần nàng sai lầm một chút, đều có khả năng so người trong sách trước bỏ mạng.

“Chờ thêm mấy ngày tiếng gió tiểu một chút ta liền xuống núi đi săn thú. Ta ăn vô Hương Hoàn, không có hương vị tràn ra, ta thật sự không nghĩ ra được hôi nhãi con muốn như thế nào tìm được ta? Chúng ta tiểu tâm một chút chính là lạ.”

Thiếu nữ thanh âm sang sảng lại thanh thúy, hệ thống dần dần bị loại này lạc quan cảm xúc cảm nhiễm, khôi phục tin tưởng, “Cũng là, Tây Vực như vậy đại, nơi nào là như vậy hảo bị tìm được?”

Một người một hệ thống càng nói càng cảm thấy tình hình không như vậy tào, thậm chí cũng không tệ lắm. Người khác nhìn thấy điên phê người trong sách chính là cái chết, bọn họ lại hồ hôi nhãi con một trăm linh thạch. Hiện tại các đại tiên môn truy tra hôi nhãi con hành tung, nói vậy bắt được hẳn khả năng tính cũng man đại, không dùng được bao lâu liền an toàn.

A Li theo cầu thang triều nơi đi đến.

Hôm nay không thể xuống núi, không bằng trở về tu tập phù đạo. Có một vòng thêm vào, vừa lúc nhìn xem lá bùa có hay không biến hóa.

Tiểu viện liền ở phía trước, âm áp dương quang xuyên thấu qua tầng tầng sam thụ đều đều mà tưới xuống tới, đem hôm qua đổ xuống vũ bốc hơi cái sạch sẽ, tạo nên tươi mát hương khí.

A Li hiện tại ái chết khô ráo, vì thế nàng viết rất nhiều hạn phù dán ở nơi, hạn không thể trong không khí đều không cần tồn tại hơi nước.

“Chi vận” một tiếng, A Li đẩy ra một chất môn, nàng vừa muốn nhấc chân đi vào, đồng tử ngạc nhiên chợt lóe, liếc tới rồi một mặt màu đỏ y vật. Đại não cùng thân thể làm ra đồng bộ phản ứng, nàng lập tức lui về phía sau, nhưng trên lưng bị người đẩy một phen, một cái lão đảo vào viện, tiếp theo “Phanh” một tiếng, đại môn đóng lại.

“Ta dựa, này không phải hôi nhãi con sao?” Hệ thống kêu sợ hãi ra tiếng, ôm đầu trốn vào A Li thức hải. Nhưng ngay sau đó phản ứng lại đây, nó trốn có ích lợi gì a, ký chủ còn ở bên ngoài đâu.

A Li không thể tưởng tượng mà nhìn đối phương, không biết hẳn như thế nào tìm được nàng, như vậy tinh chuẩn, trực tiếp phác nàng trong viện.

Thiếu niên một thân phi y, tư dung nhàn tản, ngẩng đầu đánh giá chặc cây cùng mái hiên hạ dán phù, “Người dán nhiều như vậy hạn phù làm cái gì? Sợ thủy a.”

Thấy đối phương một ngữ nói toạc ra nàng bí mật, A Li đáy lòng lộ bộ một chút. Nhưng nàng cũng không lo lắng bại lộ, tu tập phù đạo cùng giấy thuật vốn dĩ liền kỵ thủy, mọi người đều dán hạn phù, chẳng qua nàng dán đến có điểm nhiều.

“Sợ a, ta là giấy hệ tạp tu sao.” Thiếu nữ thanh thúy mà nói.

Tạp tu? Phi Vũ hơi giật mình, nhưng nàng là tiên phẩm Thủy linh căn a.

A Li quét Phi Vũ vài lần, phát hiện đối phương tựa hồ cảm xúc còn rất vững vàng, đánh bạo hỏi, “Người là như thế nào tìm được nơi này?”

“Ta ở trên người của người thả truy ảnh điệp, đi theo tuyến liền đến nơi này.” Phi Vũ giơ tay chỉ một chút.

A Li tầm mắt cùng qua đi, dừng ở ghế đá thượng dừng lại một con lam điệp thượng.

Nàng nhẹ nhàng mím môi, trong đầu xuất hiện một bức Cô Tang đến Thiên Sơn đại tranh cảnh. Thon dài lam tuyến quần quanh ở vô số nóc nhà, hẻm mạch, thậm chí bên đường sạp thượng, vòng đi vòng lại xuyên qua thành lâu, xuyên qua bãi sông, cuối cùng dừng ở Thiên Sơn thượng cây cối hoa cỏ trung, giống phân loạn thêu tuyến giống nhau chỉ hướng nàng tiểu viện.

Khi nào tiêu không một tiếng động phóng con bướm? Tâm tư như vậy kín đáo, này như thế nào chinh? Nàng ghét nhất tam cao đám người.

“Cái gì là tam cao đám người?” Hệ thống nhin không được hỏi.

“Chính là nhan giá trị cao, vũ lực giá trị cao, chỉ số thông minh cao.”

Hệ thống đầy mặt u sầu, “Nếu trốn không nổi, nếu không chấp vạ một chút đem hấn làm tiêu trừ oán khí đối tượng đi. Ai, liền sợ hấn là người dưỡng quá nhãi con. Dưỡng quá nhãi con cùng người có rất sâu ràng buộc, phát sinh quá sự tình đều là chân thật tồn tại, oán hận có nhân thì có quả, cảm hóa khó khăn phi thường đại.”

“Cái này đơn giản, người không phải nói dưỡng quá nhãi con đã chịu kích thích liền hắc hóa sao? Xem hấn biến bất biến nhan sắc sẽ biết.”

A Li nắm lấy đối phương tay, trên mặt lộ ra chân thành quan tâm, “Người tay thế nào? Ta xem xem miệng vết thương hảo không hảo.”

Phi Vũ mảnh dài lông mi run rẩy một chút, thiếu nữ té bạch mềm mại tay tựa như ấm áp xuân thủy, mềm nhẹ mà bao vây lấy hắn. Hắn trước kia chưa bao giờ gặp qua nàng thật thể, nàng tổng tựa thanh phong giống nhau nhanh chóng xuyên qua, liền đầu uy đồ ăn đều là trực tiếp ném qua đi.

Hắn nhẹ rũ xuống mắt, nguyên lai tay nàng như vậy ấm áp.

Bên này tâm tư phiên phi, bên kia hệ thống hô to gọi nhỏ, “Là dưỡng quá nhãi con.”

Thiếu niên đỉnh đầu lập tức xuất hiện một đóa sáu cánh tiểu hoa, năm cánh là màu xám, một mảnh là màu đen.

Hệ thống kêu rên, “Hắn lần trước vẫn là đóa hôi hoa. Người đem hắn bán sau, đã chịu kích thích, có cánh hoa cánh liền biến sắc. Người nhìn, loại này dưỡng quá nhãi con chịu điểm kích thích liền hắc hóa, cảm hóa điên phê người trong sách đều không cần cảm hóa bọn họ.”

A Li hỏi, “Hắn chỉ biến hắc một mảnh cánh hoa, có phải hay không chỉ cần hóa giải một lần oán khí liền có thể làm hắn một lần nữa biến trở về hôi nhãi con?”

Hệ thống: “Đúng vậy, mỗi đóa hoa sáu cánh hoa cánh, đại biểu có sáu cái oán khí. Tiêu trừ sáu lần oán khí, hắc hoa biến hôi hoa. Lại tiêu trừ sáu lần, hôi hoa biến bạch hoa, lấy này loại suy. Nhưng là nhãi con đã chịu kích thích, cánh hoa sẽ sau này lui một cái nhan sắc. Mà không dưỡng quá người trong sách liền sẽ không, bọn họ vô luận chịu nhiều ít kích thích, cánh hoa nhan sắc đều sẽ không lui về phía sau, cho nên ta mới nói cảm hóa ai cũng không cần cảm hóa dưỡng quá nhãi con.”

“Ngô, miệng vết thương đều khép lại.” Xác nhận xong là chính mình dưỡng nhãi con, thiếu nữ trên mặt quan tâm lập tức biến có lệ, một giây đều không ngừng lưu mà buông ra đối phương tay.

Hệ thống kêu lên quái dị, “Từ từ, cánh hoa lại lần nữa biến hôi!”

Cái gì biến hoi? A Li “Bá” mà một lần nữa nắm lấy thiếu niên tay, mau mau nói, “Vừa rồi không thấy rõ miệng vết thương, ta lại xem một chút.”

Nàng nâng lên mắt, gắt gao nhìn chăm chăm đối phương đỉnh đầu.

Quả thực tựa như hệ thống nói như vậy, thiếu niên đỉnh đầu hoa nguyên bản có một mảnh cánh hoa là màu đen, hiện tại một lần nữa biến trở về màu xám.

Di, đây là có chuyện gì?

“Chẳng lẽ hấn oán khí là dực cầu bất mãn, người sờ sờ hấn liền tiêu trừ?” Hệ thống suy đoán, “Người ở trong trò chơi đều chơi cái gì a?”

“Không thể đi.....” A Li đầy mặt không xác định, “Ta cái kia là đứng đắn trò chơi.”

Vì xác nhận một chút, nàng buông ra thiếu niên tay lại nắm lấy, buông ra, lại nắm lấy, buông ra.....

Không biến hóa a?

“Hảo đi, là ta trách oan người.” Hệ thống mau mau nói.

“Tay của ta làm sao vậy?” Phi Vũ nhin không được hỏi.

“Nga, không có gì, ta nhìn xem lưu thông máu trạng thái như thế nào.” Thiếu nữ mắt đều không nháy mắt mà trả lời.

“Cởi bỏ bó yêu thằng, tự nhiên liền lưu thông máu.” Phi Vũ cười như không cười mà nhìn nàng.

“Người khôi phục ký ức?” A Li hoảng sợ.

Phi Vũ ánh mắt hơi trầm xuống, nàng luôn là một bộ ước gì hấn mất trí nhớ dạng, là sợ hấn nhớ lại Thiên giới những cái đó sự dây dưa nàng sao?

Nhìn đến thiếu niên môi mỏng hơi nhấp, hơi kiêu mắt phượng nháy mắt tức lãnh, A Li đánh cái giạt mình.

Như thế nào đột nhiên liền sinh khí, sẽ không nhanh như vậy lại bị kích thích tới rồi đi?

“Ai, không nhớ tới liền không nhớ tới đi.” Nàng ôn thanh trấn an, “Người không cần quá lo lắng, có thể ở tạm đến ta nơi này. Có lẽ quá đoạn thời gian là có thể nhớ tới cái gì.”

Hệ thống kinh ngạc: “Ký chủ, người muốn lưu hấn trụ hạ a?”

Thiếu nữ tiếng nói oán niệm: “Ta có lựa chọn sao?”

Nàng không có lựa chọn.

Nàng không dám cử báo tặc tháp đại yêu ở chỗ này.

Tạp vụng một con Yêu Vương cấp bậc đại yêu thú, dùng nhị hoàn bó yêu thằng đem đối phương đưa vào Trấn Yêu Tháp trải qua quá mức huyền huyền, không ai sẽ tin tưởng.

Đại gia chỉ biết cho rằng nàng được đến cái gì bí bảo. Cuối cùng lời đồn đãi sẽ theo truyền bá không ngừng lên men, cuối cùng cho nàng mang đến so diện phê người trong sách còn muốn nghiêm trọng họa sát thân.

Nàng thậm chí có điểm hoài nghi thiếu niên có phải hay không có ý tặc tháp?

Nói trở về, sâu như vậy chấp niệm, nàng lúc trước là như thế nào dưỡng hấn a.....

*

Tiểu viện tổng cộng kiến có tam gian phòng. Trừ bỏ tự dùng phòng ngủ cùng thư phòng ngoại, một khác gian phóng tạp vật. Nàng tay chân lạnh lẽ mà thu thập ra phòng tạp vật, trải lên một trương to rộng tịch, lại ở mặt trên phô chăn chiên thả chăn màn gối đệm.

Phi Vũ đứng ở nàng phía sau, an tĩnh mà nhìn nàng làm việc.

“Người từ trước ký ức một chút đã không có sao?” A Li một bên thu thập một bên tò mò hỏi, “Ta không phải muốn kích thích người a, ta chỉ là muốn biết người có nhớ hay không tên của mình?”

“Phi Vũ.”

“Ai, người đuổi kịp thần. Tên giống nhau a.” Thiếu nữ ngạc nhiên mà nói.

“Cái gì thượng thần?” Phi Vũ trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn chăm chăm đối phương.

“Thượng cổ đại thần a, Hồng Hoang thời kỳ liên tồn tại đại thần. Nghe nói hắc chương quản quang cùng hỏa. Bất quá đây đều là truyền thuyết lạ, ta nghe sư phụ nói, nhân gian đã thật lâu không có được đến thượng thần nhóm đáp lại.”

Phi Vũ trầm nghĩ, bởi vì thượng thần nhóm tất cả đều thành tế phẩm, hẳn là cuối cùng một cái.

Hắn thoáng có chút tò mò, nàng không biết hắn đến từ nơi nào sao? Nếu là cố ý thử, nàng thần thái không khỏi quá tự nhiên.

Nhưng nếu không phải thử, trên người nàng đến tốt cùng đã xảy ra chuyện gì? Vì cái gì giống nhận thức hắn, lại giống không quen biết hắn. Rõ ràng có thể ở Thiên giới quay lại tự nhiên, hiện tại lại oa ở tiên môn học tập tạp tu.

A Li ở trong lòng âm thầm thè lưỡi, nga, thật dám khởi, một cái yêu dám cùng thần cùng tên.

《 kỳ môn cơ quan hành chính trung ương 》 nói qua, đặt tên muốn tránh đi thần minh. Bởi vì thần minh trên người đều treo kiếp nạn. Nổi lên tương đồng tên, vận thế liền sẽ nhược chút, bởi vì muốn thay thần linh kháng kiếp. Trách không được hắn bị tạp tới rồi đầu.

“Hảo, người sớm chút ngủ.” Thiếu nữ đứng dậy nói, “Ngô, có một chút muốn báo cho người, ta thu lưu người là mạo rất lớn nguy hiểm. Người biết, người tặc Trần Yêu Tháp. Hiện tại mọi người đều ở tìm người, người cũng không nên lung tung đi lại, bằng không nhân gia là muốn hoài nghi ta.....”

A Li lời còn chưa dứt, liền thấy được thiếu niên khóe môi hơi hơi mỉm cười.

Hảo a, hẳn quả nhiên là cố ý.

*

Đêm khuya, hệ thống ngắm liếc mắt một cái cách vách, tiểu tiểu thanh nói, “Ký chủ, người xác định muốn cảm hóa hẳn sao? Loại này dưỡng quá nhãi con chiếm hữu dục cường đến muốn mệnh, đáng yêu ghen đầu. Người hàm gà ăn chính là gà trống, hẳn đều sẽ đoan bôn cấp gà ném.”

A Li: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu kịch trường:

A Li nửa đêm bị muỗi cắn đến ngủ không được, bò dậy đi cách vách kêu Phi Vũ, “Đại lão, người có thể giúp ta đánh muỗi sao?”

“Có thể,” Phi Vũ gật đầu, “Nhưng chỉ có thể đánh công muỗi.”

Thiếu nữ chảy xuống nước mắt thành sông, “Người nghiêm túc sao? Chỉ có mẫu muỗi mới cắn người a.....”

Cảm tạ đầu ra hoả tiễn tiểu thiên sứ: A toàn 3 cái;

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: 45397749 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Tặc lạnh nếu viên 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 46362675 9 bình; tâm duyệt song ngư, kẹo sữa cam quả 5 bình; tặc lạnh nếu viên 4 bình;

quốc gia một bậc cổ vũ sư 2 bình; MissBean 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 4 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li là bị rào rạt tiếng mưa rơi bừng tỉnh.

Trời mưa đối nàng mà nói là phim kinh dị, bọc chăn đều có thể cảm giác làn da nổi lên một tầng tiểu ngạt đấp. Nhớ tới còn không có hỏi nhị sư huynh mượn vô Hương Hoàn, nàng buồn ngủ toàn vô, bò dậy tìm giấy bút.

Vật dễ cháy ánh sáng tràn đầy phòng, thiếu nữ ghé vào mép giường lả tả viết trương giấy vay nợ, cho thấy sẽ mau chóng trả lại. Viết xong sau xếp thành một trương hạc giấy, dùng bút son ở hạc trên người vẽ tránh thủy chú cùng bay lượn phù, ở cánh nhòn nhọn viết nhị sư huynh động phủ địa chỉ.

Trời đã mờ sáng, A Li đem cửa sổ mở ra một cái phùng, tiểu tâm mà tránh đi song cửa sổ thượng vệt nước đem hạc giấy tắc đi ra ngoài. Hạc giấy tức khắc như sống giống nhau, phe phẩy cánh bay vào trong mưa.

Không bao lâu sau hạc giấy lãnh một con lớn hơn nữa hạc giấy bay trở về. Đại hạc giấy trong miệng hàm một cái giấy bao, ném vào A Li trong lòng ngực liền vỡ thành giấy mạt. Tiểu hạc giấy ở A Li đỉnh đầu nhanh chóng vòng quanh vòng phi, thúc giục nàng mở ra.

A Li đem tiểu hạc giấy triển khai, trên mặt lập tức trời lên uể oải.

Nhị sư huynh không mượn.

Hắn cho rằng nàng lại muốn xuống núi săn thú, tận tình khuyên bảo khuyên một đồng lời nói, cường điệu nhuộm đắm tạc thập đại yêu nhiều hung nhiều đáng sợ. Làm nàng gần nhất đều không cần nghĩ xuống núi, hảo hảo lưu tại trên núi tu tập giấy thuật. Đánh giá sợ

nàng sinh khí, phụ thượng một bao đường mạch nha hồng nàng vui vẻ.

A Li mở ra giấy dầu bao, bên trong quả nhiên nằm năm sáu viên nhũ màu vàng đường khối.

Nàng vui vẻ không đứng dậy, nghe ngoài phòng tí tách lịch thanh âm, khuôn mặt u sầu đầy mặt.

Cách vách truyền đến mở cửa chi bẻ thanh, nàng vội cầm lấy đứng ở góc tường trường cây gậy trúc. Không đợi cửa gỗ bị gõ vang, thủ đoạn nhẹ nhàng vừa lật dùng cây gậy trúc tướng môn xuyên đẩy ra.

Thiếu niên nhìn đột nhiên mở ra môn nao nao, liếc mắt một cái liếc đến cầm cây gậy trúc thiếu nữ. Hắn hơi suy tư, mắt đen tràn ra một tia hứng thú, “Ta đã thấy thượng vạn tạp tu, không có một cái giống người như vậy sợ thủy.”

A Li dùng cây gậy trúc tướng môn đối hảo.

Gia hỏa này tâm tư quả thực thông thấu đáng sợ, thấy nàng cầm cây gậy trúc, liền biết nàng không dám mở cửa sợ bị nước mưa bắn đến, tiện đà đẩy ra nàng sợ thủy rất sợ hãi. Bất quá một động tác, là có thể nghĩ thông suốt sau lưng nguyên nhân, thật không hảo làm.

“Ta cẩn thận chặt chẽ sao.” Thiếu nữ cười tởm tởm mà nói, “Đúng rồi, người tối hôm qua ngủ ngon sao? Chiều không tệ lắm, bớt thời giờ ta chém cây cho người làm trương sụp.” Nếu đã quyết định cảm hóa cái này nhãi con, nàng lập tức tiến vào nhân vật, liền kém dùng lão mẫu thân tay triu mền mà véo véo thiếu niên khuôn mặt nhỏ.

Ngủ đến không tốt, Phi Vũ ánh mắt đầu hướng giấy gói kẹo bao. Hắn là thần, không cần ngủ. Nhưng nàng cho hắn phô giường, hắn liền ngoan ngoãn nằm ở mặt trên. Nằm đến nửa đêm đương thời nổi lên vũ, không bao lâu sau liền nghe được cách vách châm nến tìm đồ vật thanh âm.

Lại sau lại một con hạc giấy bị thả đi ra ngoài, lãnh hồi một con lớn hơn nữa. Kia chỉ lớn hơn nữa cả người tản ra giống đực khí vị, hần liền biết là thành niên nam tử phái tới. Hiện tại nhìn đến giấy gói kẹo bao cũng tản ra giống đực khí vị, hần càng không hảo.

“Người muốn ăn đường?” A Li chú ý tới thiếu niên ánh mắt, lập tức nâng lên đường mạch nha đưa qua đi.

Phi Vũ một chút cũng không khách khí, liền giấy mang đường toàn trao qua đi, “Muốn ăn.”

“Vậy toàn đem đi đi.” A Li nói, “Đây là ta nhị sư huynh cấp. Nếu cho ta, nói vậy hần cũng sẽ không để ý ta như thế nào phân phối. Ai, nói đến học giấy tu người cũng thật thiếu, ta chỉ có một sư tỷ cùng một cái sư huynh. Sư tỷ bế quan không thấy quá, sư phụ liền dặn dò nhị sư huynh nhiều chiếu cố ta một ít.”

Nhị sư huynh? Phi Vũ chỉ nghe thế ba chữ, bên cái gì đều nghe không được, hơi kiều thụ phượng nhãn trào ra một tia khói mù.

“Người có đói bụng không? Ta nơi này có chút quả táo.” A Li đủ hạ treo ở trên xà nhà sọt tre, “Bên ngoài trời mưa, đi thực xá phải đi hảo xa, người nếu không liền chấp vá ăn chút cái này đi.” Thừa dịp đệ quả táo, nàng dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng phát quả hần mu bàn tay. Đụng chạm da thịt trong nháy mắt, ngày hôm qua vẫn là toàn hôi hoa, hiện tại có một mảnh cánh hoa trở nên đen nhánh.

Dựa, khi nào kích thích tới rồi? Thiếu nữ cùng hệ thống đồng thời biến sắc mặt, chẳng lẽ hần không yêu ăn quả táo?

Phi Vũ tiếp nhận táo đỏ, về nơi tay chỉ gian xoay chuyển. Trước kia hần cũng ăn qua nàng cấp táo đỏ, nhưng đều là từ không trung đột nhiên bắn lại đây, giống ám khí giống nhau, như vậy ôn hòa phương thức vẫn là lần đầu tiên.

Hần cúi đầu cắn một ngụm, quả táo ngọt giòn tràn đầy nước sốt, trong mắt khói mù lập tức tan chút.

Hệ thống ninh mi, “Ngày hôm qua thật vất vả tiêu trừ một lần oán khí, hiện tại như thế nào lại có?”

A Li vẻ mặt tiếp thu hiện thực biểu tình, “Biến sắc nhãi con sao, chính là như vậy mẫn cảm yếu ớt, yêu cầu ôn nhu che chở. Đừng nóng vội, ta ngấm lại trong chốc lát như thế nào che chở hửn.”

“Vũ nhỏ.” Phi Vũ ngẩng đầu nói.

A Li quay đầu nghe xong nghe tiếng mưa rơi, “Hửn là quá một lát là có thể đình, ngừng là có thể đi ra ngoài.” Giữa trưa thái dương đem rơi xuống nước bốc hơi đến không sai biệt lắm, nàng liền đi săn mấy chỉ tiểu yêu thú đổi linh thạch. Hiện tại nàng đã có được một vòng thực lực, săn thú lên hửn là không khó.

Tính toán chính cao hứng, không trung đột nhiên vang lên thật lớn tiếng sấm. Tiếp theo “Xôn xao ——” một tiếng, mưa to tầm tã mà xuống, đánh nóc nhà tựa như lập tức đánh xuyên qua giống nhau.

A Li: “.....”

Phi Vũ buông ra niết quyết ngón tay, lại lấy một quả quả táo.

A Li mặt trắng một chút, liền tính hiện tại có một tá vô Hương Hoàn, nàng cũng không dám đi ra ngoài ai tưới. Vô kế khả thi, đành phải ngồi xuống cùng Phi Vũ một khối ăn quả táo.

Phi Vũ thấy nàng duỗi tay lấy táo, nhỏ đến không thể phát hiện mà đem rõ hương nàng bên kia đẩy đẩy, phương tiện nàng lấy dùng.

“Ngày hôm qua ngươi vì cái gì sẽ xuất hiện ở huyền nhai phụ cận a?” A Li thuận miệng hỏi.

Phi Vũ im miệng không nói một chút, “Không biết, tỉnh lại liền ở kia.”

Đối với đáp án là cái gì A Li cũng không để ý, nàng chỉ để ý oán khí nhan sắc. Thừa dịp lấy táo, nàng chưa từ bỏ ý định mà lại lần nữa phát quá hửn mu bàn tay, tưởng xác nhận một chút vừa rồi có phải hay không mất mù.

Không đợi nàng thấy rõ, liền thấy thiếu niên đem bàn tay lại đây, trong mắt lưu chuyển một tia buồn cười, “Người hôm nay sờ ta hai lần. Cho người, muốn sờ cứ sờ cái đủ.”

“Hoắc,” hệ thống che mắt, “Đây là ta không tiêu tiền là có thể nhìn đến sao?”

A Li thấy hần ngũ khí ôn hòa, không giống tức giận dạng, không chút do dự đem tay cái qua đi.

Ôn nhuận lòng bàn tay đụng tới mu bàn tay trong nháy mắt, thiếu niên thon dài lông mi khẽ run một chút. Nhưng hần không có động, an an tĩnh tĩnh mà nhậm nàng sờ.

A Li nhìn chăm chăm hần đỉnh đầu, lệnh nàng kinh ngạc mà là, vừa rồi vẫn là màu đen cánh hoa hiện tại lại lần nữa biến thành màu xám. Này đổi tới đổi lui cũng quá tùy ý đi, có hay không cái nguyên tắc?

“Có là có, yêu cầu linh thạch,” hệ thống chậm rì rì mà nói, “Hai cái linh thạch, không cần người thượng thủ sờ ta là có thể giúp người xem oán khí nhan sắc; năm cái linh thạch, có thể biết lập tức oán khí sinh ra hoặc biến mất nguyên nhân;”

“50 cái linh thạch, cả ngày đều có thể nhìn đến oán khí biến hóa; một trăm linh thạch có thể mua sắm nhãi con dán giấy, này tương đương với một cái CG, có thể cho người biết nhãi con cùng ngày ấn tượng sâu nhất sự. Mua sắm này đó phục vụ, người là có thể chậm rãi quy nạp ra nguyên tắc.”

A Li có chút vô ngữ, “Người rút linh thạch trong mắt.”

Hệ thống buông tay, “Không có biện pháp, nhà địa chủ cũng không có dư lượng a. Ta công năng yêu cầu linh thạch lực lượng mới có thể mở ra.”

A Li trong lòng có một chút phở, hoàn hồn lại xem thiếu niên, buông xuống lông quạ, như cũ một bộ thực ngoan bộ dáng.

Như vậy xem biến sắc nhãi con kỳ thật cũng rất không tồi sao. Tuy rằng dễ biến, nhưng là cũng hảo biến a.

“Ta còn không biết ngươi kêu gì?” Phi Vũ đột nhiên nói.

“Tô Ấu Li, ngươi có thể quản ta kêu A Li.” A Li đem tay cầm khai, Phi Vũ đỉnh đầu tiểu hoa lập tức biến mất.

“A Li...” Phi Vũ nhẹ giọng lặp lại. Hắn thanh tuyến không giống người thiếu niên thanh thúy, ngược lại tựa ôn rượu thấp thuần. Đơn giản tên ở hắn đầu lưỡi lăn lăn, tựa như lây dính hơi say men say, nghe người xưng cốt đều phải tê dại.

A Li sờ hắn tay khi không phản ứng, nghe cái tên gương mặt lại mạc danh nóng lên.

Ngoài cửa sổ kim quang đại tác, từng đạo chuông trống thanh từ trên trời truyền đến. A Li nhíu mày đứng dậy, “Là tiên môn chuông vàng ở vang, chưởng môn sư tôn triệu tập mọi người đi đại diện trước cửa tập hợp.” Chuông vàng gõ vang, tất có đại sự. Nhưng lớn như vậy vũ, nàng như thế nào đi a?

Lời nói vừa mới lạc, ngoài phòng vũ theo tiếng mà đình.

Này vũ tới quỷ dị, đình cũng quỷ dị, thiếu nữ kinh ngạc không thôi, không phát hiện Phi Vũ giấu ở trong tay áo ngón tay nhẹ nhàng buông ra.

“Ngươi ở trong nhà chờ ta, ta đi một chút sẽ về.” A Li nói, nâng lên mắt phát hiện thiếu niên vẻ mặt cổ quái, nàng lúc này mới nhớ tới ở Cô Tang thành khi cũng là như thế này nói, vừa đi liền không trở lại.

A Li cười nói, “Lúc này lại không hồng ngươi.”

Phi Vũ câu môi cười, mặt mày tươi sáng.

A Li cầm lấy mũ có rèm mang ở trên đầu. Vũ tuy rằng ngừng, nhưng mưa dai sẽ từ lá cây mái hiên nhỏ giọt, thậm chí bị phong mang theo

thổi đến trên mặt. Trong chốc lát là tiên môn tụ tập trường hợp, lậu hãm đã có thể thăm.

Phi Vũ đem nàng đưa đến trong viện.

Chờ thiếu nữ bóng dáng nhìn không tới sau, trên mặt hân tươi cười chậm rãi biến mất. Vươn tay trái, một cái tản ra vị ngọt giấy dầu bao xuất hiện trong lòng bàn tay.

Phi Vũ dùng sức nắm lấy, “Bá kéo” một tiếng tính cả bên trong đường mạch nha niết đập nát.

*

Sau cơn mưa Thiên Sơn tươi mát di người. Đỉnh chớp vẫn là tuyết trắng xóa, nhưng là từ thượng nửa bộ bắt đầu dần dần xanh lè, tựa như thay đổi dần sắc phỉ thúy.

Dọc theo đường đi gặp được rất nhiều mới từ động phủ ra tới, hướng đại điện đi người. Mũ có rèm vốn là nguyên với người Hồ, nơi này lại là Tây Vực, mang người rất nhiều, cho nên A Li hoá trang cũng không khiến cho người chú ý.

Đại điện ở giữa sườn núi xông ra trên đất bằng. Tổng cộng ba tòa cung điện, giống tam khối song song màu trắng bánh ngọt, trung gian cao hai bên thấp. Từ bậc thang kéo dài đi xuống là đá xanh phô liền nơi sân, phi thường khoan khoan, đủ để cất chứa vạn người.

A Li chạy tới khi, nơi này đã biến người tấp nập. Nhân mang theo mũ có rèm, nàng so người khác xông ra một khối, thực mau vành nón liền đổi tới rồi người.

Nàng cuống quýt xin lỗi, lại bị chuyển qua tới gương mặt kia kinh hách đến.

Tối tắm lạnh băng túm đến cùng 258 vạn dường như đơn phượng nhãn, là nàng niết.

Quý U cúi đầu liếc liếc mắt một cái bị mũ có rèm che kín mít người, hắc mâu trung hiện lên một tia lệ khí, không nói gì liền lại xoay trở về.

A Li vội súc thân mình triều bên kia chạy tới.

Hù chết lão nương.

Hệ thống ha ha cười, “Người niết nhĩ con sợ cái gì? Không phải nói đều là người thật lớn nhi sao, mau đi nhận cái thân.”

“Kia cũng phải nhìn đối phương có phải hay không lương thiện nhĩ con. Người xem hắc cả người tản ra người sống chó gần, rõ ràng là điên phê người trong sách phối trí, ta nào dám trêu chọc hắc?”

Thiếu nữ vừa đi vừa khắp nơi nhìn xung quanh, rốt cuộc ở một mảnh dưới bóng cây thấy được quen thuộc người. Nàng chạy tới gõ xuống màn che kêu, “Sư phụ, nhị sư huynh.”

“Ân,” Diêu Bạch Tiên gật đầu, “Ngày gần đây việc nhiều, người không cần chạy loạn.” Hắc đối cái này tiểu đồ đệ từ trước đến nay ôn hòa, rất là đồng tình nàng tao ngộ. Rõ ràng là ngàn năm khó gặp Thủy linh căn, sư môn bị giết sau có tâm ma, rốt cuộc tập không được thủy hệ công pháp.

A Li biết sư phụ đồng tình tâm lại bắt đầu hạt tràn lan, “Đại sư tỷ còn không có ra tới sao?”

Diêu Bạch Tiên nói: “Huỳnh hoặc đang ở quan trọng thời điểm, ta dẫn nàng tiếp tục bế quan.”

“Thì ra là thế,” A Li có điểm thất vọng, “Ta còn không có gặp qua Đại sư tỷ đâu.”

Diêu Bạch Tiên cười nói: “Về sau có rất nhiều cơ hội.”

Chương môn sư tôn không ra tới, chủ trì tập hội chính là trưởng lão Thanh Dương Tử.

Hắn vẻ mặt nghiêm túc mà nói cho đại gia, “Tạc tháp đại yêu còn ở Tây Vực, hơn nữa có khả năng tiềm nhập Thiên Sơn. Có người ở tiên dạng nhai cái đá phát hiện đại yêu cùng một người tu sĩ tàn lưu tung tích.”

“Trần Yêu Tư thiên mệnh đại nhân tính ra đại yêu cùng tu sĩ vẫn luôn không tách ra. Kia tu sĩ là cố ý đưa đại yêu tiến Trần Yêu Tháp. Hiện tại Trần Yêu Tư đem tung tích phân cho các tiên môn.”

“Đại gia ở chỗ này đợi chút trong chốc lát, ta phái người cầm tung tích đi hạch nghiệm mọi người động phủ, chỉ cần tung tích không có phản ứng, liền đại biểu chúng ta Thiên Sơn phái cùng chuyện này không có liên hệ.”

Trưởng lão nói một câu, A Li sắc mặt liền bạch một phen. Nàng nơi nào còn cần dùng cái gì tung tích dò xét nga, đại yêu không phải ở nàng kia sao? Nói không chừng còn ở trong viện đi bộ đâu, liếc mắt một cái đã bị người phát hiện.

“Người suy nghĩ cái gì?” Mạnh Thập Phương thấy nàng cau mày, tò mò hỏi.

“Không có gì,” A Li vội nói, “Chính là kỳ quái cách vách Kim Linh phong người như thế nào so bình thường nhiều?”

“Nga, gần nhất gia nhập một nhóm người, là thạch bảo thành Tiểu Tiên Môn. Trước đó không lâu bị yêu tà diệt môn, may mắn sống sót liền đến chúng ta Thiên Sơn.” Mạnh Thập Phương nói.

“Di, này không phải cùng ta giống nhau sao?” A Li nói, “Những cái đó yêu tà như thế nào cả ngày diệt người môn a?”

“Yêu tà chính là yêu tà sao, nơi nào có đạo lý nhưng giảng?” Mạnh Thập Phương đương nhiên nói, “A Li, đừng tới yêu tà nhất định phải tránh xa một chút, này đó yêu tà tuy trường xinh đẹp túi da, lại không phải chân chính người. Đặc biệt là Yêu tộc Thái Tử, nghe nói không bao lâu chịu quá bị thương sau lại tinh phân, tính cách khi thì

lạnh nhạt khi thì ngọt ngào, thì huyết tàn nhẫn. Hắc túi da chính là nhất đỉnh nhất hảo, nhưng là có ích lợi gì đâu?”

Tựa hồ nghe tới rồi bọn họ nói thầm thanh, một huyền y nam tử thoáng nghiêng đầu, lười nhác mà triều bên này liếc liếc mắt một cái.

A Li hoảng sợ, này không phải vừa rồi cái kia thực hung nhãi con sao?

“Nói thật, người niết mặt thật không lời gì để nói,” hệ thống tán thưởng, “Đương nhiên vẫn là Phi Vũ bảo bảo đẹp nhất, nhưng cái này cũng không thể chê. Trong đám người liền xem hắc lấp lánh sáng lên, giống như minh châu dừng ở gạch ngói. Muốn hay không ta giúp người xem hắc cái gì sắc? Vạn nhất là cái phấn đâu?”

“Đừng lãng phí ta cuối cùng hai cái linh thạch.” A Li nói, “Ta muốn nhìn ta sẽ chính mình sờ.”

Mọi người đợi hai cái canh giờ, chờ đến giữa trưa cơm điểm đều qua trường lão lúc này mới về mặt vui mừng nói, “Quả nhiên cùng chúng ta Thiên Sơn không quan hệ, tan đi.”

“Chính là nói sao, chúng ta Thiên Sơn là nhất chính trực bất quá tiên môn, như thế nào sẽ có người cùng yêu tà cấu kết?”

“Đúng vậy, đúng vậy, nhưng thật ra những cái đó môn phái nhỏ hắc là tra tra.”

Các phong người ta nói nói giỡn cười mọi nơi tản ra, ngay cả Diêu Bạch Tiên cùng Mạnh Thập Phương đều rời đi, A Li còn vẫn đứng ở dưới bóng cây nghi hoặc, cùng Thiên Sơn không quan hệ?

“Trở về nhìn xem sẽ biết.” Hệ thống nói.

A Li trên mặt ưu sầu càng trọng, “Phi Vũ có thể hay không cho rằng là ta mật báo phái người đi bắt hắc?”

“Không thể nào?” Hệ thống hoảng sợ, “Vậy người lập tức muốn có được một cái thuần khiết Châu Phi nhãi con.”

A Li lo lắng sốt ruột mà trở về đuổi, ly thật xa liền thấy được chính mình tiểu viện tử. Cùng nàng rời đi khi không gì khác nhau, chính là cửa nhiều chút phân loạn dấu chân.

Này đó dấu chân định là trưởng lão phái tới người lưu lại.

A Li tế mi tức thật sự khẩn, tiến lên một phen đẩy cửa ra.

Hai phiến cửa gỗ “Phanh” mà rộng mở, thiếu nữ trong mắt chiếu ra cây bạch quả, bàn đá, tam gian nhà ngói. Cái gì cũng chưa biến hóa, ngay cả hạn phù đều thành thành thật thật ở trên vị trí của mình.

A Li đi vào tạp vật phòng, hôm qua nàng thu thập ra tới đất trống hiện giờ lại chất đầy đồ vật. Không có chiếu không có chăn chiên cũng không có chăn màn gối đệm, chút nào tìm không ra trụ người dấu vết.

“Hồi nhãi con vẫn là thực cơ linh sao,” hệ thống nói, “Hắn nhất định nhận thấy được không đúng, vì không liên lụy người đem nơi này khôi phục thành ban đầu bộ dáng. Đến nỗi những cái đó tung tích, ta tưởng làm tạc tháp đại yêu giải quyết lên hắn là thực dễ dàng.”

Phải không? A Li có chút buồn bã, như vậy hắn rốt cuộc đi đâu?

*

A Li vẫn luôn chờ đến trời tối cũng không có chờ hồi Phi Vũ. Nàng vậy được không được, hợp y ngủ ở trên giường.

Nửa đêm lại hạ vũ, tí tách tí tách nhấn nhàn tâm phiền.

A Li lên cấp trên cửa sổ buộc, xuyên thấu qua sọt tre giấy ần ần nhìn đến bên ngoài lóe quang. Nàng không màng có vũ một phen đẩy ra cửa gỗ, một bộ hồng y thiếu niên liền đứng ở trong viện, trong tay chống dù giấy, đang ở đối với hạn phù thi pháp.

Phi Vũ nghe được động tĩnh xoay người, nhìn đến A Li đứng ở cạnh cửa cũng không sợ bị vũ bắt đến, giờ tay triệu ra một đạo kết giới ngăn cản trụ nước mưa phân dương.

“Người đang làm cái gì?” A Li hỏi.

“Nga,” Phi Vũ tiếng nói tản mạn, “Ta thấy người hạn phù sáng nay mắc mưa đã có chút mềm oặt. Hiện tại nước mưa lại đến, sợ chúng nó hoàn toàn vỡ vụn, đang ở từng cái gậy kết giới.”

“Nguyên lai là như thế này a,” thiếu nữ trong mắt trào ra lộng lẫy ý cười, “Chỉ sợ người còn phải thi nói đại ngăn trở nước mưa, ta hảo đến phòng tạp vật thể người một lần nữa trải giường chiếu.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu kịch trường:

Hệ thống trộm mật báo, “Phi Vũ Phi Vũ, A Li nàng lại muốn nhập một cái tân nhãi con.”

Phi Vũ mặt mày sậu lãnh, “Công mẫu?”

Hệ thống không chê sự đại châm ngòi thổi gió: “Người ghét nhất cái loại này.”

Phi Vũ mặc giầy lát, lạnh lùng nói, “Bóp chết là được.”

Hệ thống: Oa nga ~ thượng cổ đại thần cùng hung thú Chúc Long, thật là hận cũ lại điền tân thù. Đánh lên tới, đánh lên tới.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Lâm tây lâm 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Lâm tây lâm 2 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Độc ái ngàn tỉ tiểu tiên nữ 39 bình; momo 20 bình; một đuôi cá chép đỏ 10 bình; lâm tây lâm 9 bình; nam chủ thỉnh tuyến y so lợi tư 6 bình; WAN 2 bình; MissBean, trà phi 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 5 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Người giấy tiến giai thuật chính là như vậy, muốn nhiều luyện tập mới có thể càng tốt mà không chế chúng nó.” Diêu Bạch Tiên nói.

A Li thất thần địa điểm đầu, nguyên bản nàng muốn xuống núi săn bắt yêu thú đổi linh thạch, lại nửa đường bị sư phụ thấy kêu lên tới dò hỏi công khóa.

Diêu Bạch Tiên nhìn đến tiểu đồ đệ trong tay xách theo bó yêu thảo, liền biết muốn trộm đi xuống núi. Loại sự tình này hẳn đều là mắt nhắm mắt mở liền đi qua, cũng không giống mặt khác phong quân như vậy nghiêm. Rốt cuộc giấy tu tài liệu quý, là thật sự thiếu tiền.

“Đừng chạy quá xa.” Hắn dặn dò một câu, “Quay đầu lại hảo hảo đem tiến giai thuật luyện luyện, ta thấy ngươi người giấy còn sẽ không khiêu vũ, giống như vậy tinh tế động tác nếu học giỏi.....”

“Học giỏi là tính toán cấp yêu thú tặng người đầu sao? Thật là phạm của trời.”

Một đạo vô cùng đau đớn thanh âm từ phía sau truyền đến, A Li không cần xoay người cũng biết là Thủy Linh phong thủ tọa tới.

Tự nàng học tập tu, Thủy Linh phong thủ tọa không có việc gì liền tới dỗ nàng. Động chi lấy tình hiểu chi lấy lý, thậm chí lấy ra Linh Khí bí bảo dụ hoặc nàng chuyển hệ. Xem nàng ánh mắt tựa như long gặp được tài bảo, yêu quái gặp được Đường Tăng. Mỗi lần bị cự, đều sẽ truyền đến hắn ghé vào động phủ khóc thút thít tin tức.

“Ngươi tới làm cái gì? Nơi này lại không phải Thủy Linh phong.” Diêu Bạch Tiên nhíu mày, đối đồ chín đảm loại này công nhiên cạy góc tường hành vi đã sớm khó chịu.

“Nhưng nơi này là Thủy Linh phong cùng liên sơn chỗ giao giới a, ta ở bên trong đứng cũng không được sao?”

“Càn quấy.” Diêu Bạch Tiên tức giận mà nói.

Đồ Cửu Đàm không có để ý đến hắn, nhìn về phía A Li, trong ánh mắt kích động phức tạp.

Ở như vậy nhiều linh căn trung, tiên linh căn cơ hồ là đậm đại vận tỷ lệ. Thiên Sơn phái cũng chỉ chưởng môn sư tôn là tiên linh căn. A Li bỏ quên Thủy Linh phong đi bá tập học, tựa như bỏ bảo đao mà dùng mộc kiếm, hắn nhìn thật sự đau lòng.

“Người lần trước ngại Thủy Linh phong người nhiều, ngày hôm qua ta chuyên môn cho người đăng ra một cái cực hảo sơn động, lại đại lại rộng thoáng.” Đồ Cửu Đàm cười tủm tỉm mà nói.

“Như thế nào đăng ra tới?” A Li vẻ mặt buồn bực, Thủy Linh phong kín người hết chỗ, một cái động phủ tể tám người, không còn có thể cư trú địa phương.

“Nga, ta xác nhập mấy cái động phủ làm cho bọn họ chín người một động, này không phải không ra tới sao?” Đồ Cửu Đàm đương nhiên mà nói.

Ngút trời kỳ tài đương nhiên phải dùng đỉnh cấp quy cách. Kể hèn một cái sơn động tính cái gì, hắn đều tưởng đem chính mình đuổi ra đi, làm A Li trụ tiến vào.

“Nga, ta không thích trụ sơn động, ta càng thích hiện tại nơi. Có nhà ngói, có sân.” Quan trọng nhất là không cần tiếp xúc thủy, người còn thiếu.

Diêu Bạch Tiên cười nhạo: “Bọn họ Thủy Linh phong nơi nào còn có rãnh mà? Hảo hảo một tòa linh sơn toàn đến cùng tổ ong vò vẽ đường như, khái sầm đã chết.”

Đồ chín đàm vừa muốn hồi dỗi liền nghe được nơi xa tiếng chuông từng trện, đây là thí luyện mở ra tín hiệu. Các phong ngày thường vì huấn luyện đệ tử, đều sẽ khoanh một miếng đất luyện làm ảo cảnh.

Hôm nay là Thủy Linh phong cùng Kim Linh phong hợp tác thí luyện, hần cái này thủ tọa cần thiết trình diện. Thật đáng tiếc, lại nhiều cho hần điểm thời gian, nhất định có thể thuyết phục A Li chuyển phong.

Hần một mặt lấy ra độn địa phù ném xuống đất một mặt không cam lòng nói, “Trở về liền đẩy bình cái sườn núi nhỏ, làm ra nhà ngói cùng sân.” Nói xong liền biến mất ở phù quang trung.

Diêu Bạch Tiên gật đầu, “Hảo, ngươi cũng đi thôi, nhìn điểm quyền địa đánh dấu, không cần cuốn tiến cách vách thí luyện ảo cảnh.”

A Li đồng ý sau đã đi xuống sơn.

Dọc theo đường đi nàng không ngừng quan sát ven đường hoa cỏ cây cối, thực mau liền tìm tới rồi chỉ dẫn đi ảo cảnh đánh dấu.

Hệ thống vẽ mặt kinh ngạc, “Ngươi không phải muốn đi bắt yêu thú sao?”

A Li: “Ảo cảnh cũng có yêu thú, nhưng quan trọng nhất chính là ảo cảnh có thể làm ta một vòng thân phận hợp lý hoá.”

“Có ý tứ gì?”

“Trước hết đi ra ảo cảnh người sẽ được đến giống nhau Tiên Khí làm khen thưởng. Ta nghe nói lần này là linh Ngọc Chằm đầu, có thể ở giấc ngủ trung tăng tiến tu vi. Không cần phải nói khẳng định là mảnh lối, loại này cấp thấp thí luyện, thủ tọa luyện tiếc xuất huyết nhiều. Nhưng liền tính bình thường rác rưởi đối cấp thấp tu sĩ tới nói cũng là không tồi bảo bối.”

Hệ thống gật gật đầu, “Ta hiểu được, ngươi đột nhiên tấn chức một vòng sẽ chọc người hoài nghi. Nhưng nếu bắt được khen thưởng

liền có thể đem tấn chức nguyên nhân đẩy cho linh Ngọc Chầm đầu. Nhưng người có thể bắt được khen thưởng sao?”

“Lần này thí luyện chỉ làm vô hoàn đệ tử tham gia. Ta tuy rằng mặt ngoài vô hoàn, nhưng ta tim là một vòng a.”

Hệ thống nhếch miệng cười, “Thì ra là thế.”

A Li đẩy ra nửa người cao bụi cỏ, lộ ra một cái kim sắc tượng đá. Đây đó là Kim Linh phong dẫn dắt đệ tử đi vào ảo cảnh đánh đấu. Nàng đôi tay kết thành một cái vòng tròn, hư hư ảo ảo ở tượng đá đỉnh đầu.

Trước mắt đột nhiên nhoáng lên, vừa rồi vẫn là giữa sườn núi bụi cỏ, hiện tại thành sương mù dày đặc tràn ngập rừng trúc.

Con đường chỉ có một cái, nàng chỉ cần theo đi phía trước đi thì tốt rồi. Dọc theo đường đi đều là chẻ tre cùng vút bỏ vũ khí, trúc tiết thượng vẩy mực giống nhau vết máu, không biết là yêu thú vẫn là người.

A Li đi rồi nửa canh giờ cái gì cũng chưa đụng tới, đang lúc nàng buồn bực khi, phía trước sương trắng truyền đến chửi rủa thanh âm. Nàng có chút tò mò, mới vừa đi phía trước đi rồi hai bước liền nghe được “Phanh” một tiếng trầm vang.

Một vòng thị lực làm nàng dễ dàng là có thể xuyên thấu sương trắng thấy rõ sự vật.

Tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy vài tên tu sĩ đem một người gặt ngã trên mặt đất.

Các tu sĩ đầy mặt chán ghét sắc nhọn chửi bậy, “Người nói, vì cái gì có người địa phương liền có yêu thú?”

“Đúng vậy vẫn là rất lợi hại yêu thú, ta thiếu chút nữa bị xé. Thiên Sơn phái thu người cũng không hạch nghiệm, lại là người nào đều thu, cũng không sợ đưa tới tai họa. Ta báo cho thủ tọa, thủ tọa thế

nhưng nói lời nói vô căn cứ, thật thật tức chết ta. Các người nhìn, tại họa này không phải tới? Chỉ là một cái thí luyện ảo cảnh, sao có thể xuất hiện như vậy lợi hại yêu thú?”

Một người tu sĩ nhược nhược mà xen mồm, “Nhưng hắn cũng đã cứu chúng ta, nếu không phải hắn đem yêu thú đánh chết, chúng ta đã sớm đã chết.”

“Câm miệng! Hắn là vì cứu chính mình. Nếu không giết rớt yêu thú hắn cũng đến chết.”

Vài tên tu sĩ càng nói càng khí, một lần nữa nhắc chân đá đi xuống, “Vì cái gì người còn bất tử? Tiên môn huỷ diệt thời điểm người nên chết. Yêu tà giết như vậy nhiều người, cố tình người tồn tại. Tồn tại cũng liền thôi, còn cùng chúng ta vào Thiên Sơn, người oan hồn bất tán sao?”

“Đúng vậy, chạy nhanh đi tìm chết a, đừng liên lụy chúng ta.”

A Li khẽ nhú mày, này mấy người nói chuyện thật là không nói đạo lý. Ảo cảnh có thể không yêu thú sao? Rõ ràng cái kia bị đá cứu bọn họ mệnh, bọn họ lại lấy oán trả ơn.

Không quen nhìn về không quen nhìn, nàng nhưng không nghĩ lo chuyện bao đồng.

Đang muốn nhắc chân đi, liền nghe được hệ thống tám tắc nói, “Là người người trong sách. Ta nghe thấy được huyết tinh khí, cái này nhãi con bị thực trọng thương.”

Ai? A Li híp mắt nhìn lại, người nọ sinh một đôi chán đời đơn phượng nhãn, ngũ quan hình dáng lưu loát rõ ràng, tuy rằng ở vào hoàn cảnh xấu, ánh mắt lại như cũ tàn nhẫn thâm hàn, thật đúng là nàng người trong sách a.

“Đi tìm chết a.” Một người tu sĩ hung thần ác sát mà nhắc chân lại muốn đá, Quý U tia chớp cầm hắc kiếm, dùng sức một túm, tu

sĩ hét lên rồi ngã gục. Quý U xoay người bóp chặt hắc cổ, tự tự đặng đặng sát khí, “Bằng người cũng xứng giày xéo ta?”

Vài tên tu sĩ không nghĩ tới Quý U nỗ mạnh hết đà giống nhau, còn có thể bộc phát ra như vậy sức chiến đấu, sôi nổi rút ra vũ khí.

A Li mắt thấy người trong sách liền phải có hại, vừa muốn tiến lên can thiệp, liền thấy nam tử rút ra một trương màu đen lá bùa.

Phù đạo hắc phù đều là âm tà chi vật, mặc dù thương đến địch nhân cũng sẽ phản phệ tự thân, là cái đả thương địch thủ 800 tự tổn hại một ngàn tổn hại vật.

Cái này nhãi con đối chính mình cũng thật tàn nhẫn a. Trên người hắc mang thương lại đã chịu phản phệ, không nói được liền đi đòi nhà ma.

Nghìn cân treo sợi tóc gian, A Li phác đi vào đem nam tử nhéo phù tay áp xuống. Nàng kính nhi có điểm mãnh, áp tới rồi đối phương miệng vết thương, làm vốn là không giàu có gia đình dầu đổ bìm leo, đối lấy nam tử kêu lên một tiếng.

Trận này biến cố làm các tu sĩ hai mặt nhìn nhau, nhất thời không biết có nên hay không tiến lên chém.

A Li: “Ảo cảnh có thể tranh đấu, nhưng không được thương tổn đồng môn tánh mạng. Hắc đã bị thương, các người còn hạ như vậy nặng tay, không sợ đưa tới thủ tọa trách phạt sao?”

Các tu sĩ lộ ra một tia kiêng kị, bọn họ mới tới tân tiên môn, tự nhiên không nghĩ cấp thủ tọa mang đến không tốt ấn tượng. Vừa rồi nhất thời xúc động, đã quên ảo cảnh không được sinh tử đánh nhau.

Mấy người liếc nhau, biết hôm nay không thể đem Quý U thế nào. Quý U có chết hay không không sao cả, bọn họ về sau còn phải ở tiên môn hỗn.

Các tu sĩ đem Quý U giết chết yêu thú hợp lực khiêng lên, oán hận nói, “Tiện nghi hẩn.”

Lúc gần đi một người tu sĩ đối A Li nói, “Người này không cha không mẹ lai lịch quỷ dị. Phát hiện hẩn khi là ở một tòa thôn trang, kia thôn trang người đều đã chết. Chưởng môn nói là yêu tà tập thôn, nhưng vì sao liền hẩn một người tồn tại?”

A Li đầy mặt không hiểu: “Hẩn tồn tại khiến cho người như vậy không vui? Liền không thể là hẩn vận khí tốt a.”

Tu sĩ cười lạnh, “Vô luận ai cùng hẩn cùng nhau đều có thể đụng tới yêu tà, đại gia không phải chết chính là thương, nhưng hẩn mỗi lần đều không có việc gì, người không cảm thấy kỳ quái sao? Không chỉ có như thế, trên người hẩn tựa hồ có cái gì yêu tà chi thuật. Rõ ràng là bất tử, lại tổng có thể câu đến một đại bang sư tử sư muội vì hẩn xuất đầu. Tựa như người như vậy, tam quan đi theo ngũ quan chạy, khuyên như thế nào đều không nghe.”

A Li: “.....”

“Chờ xem,” tu sĩ âm trầm trầm nói, “Tới gần Quý U người đều sẽ không có kết cục tốt.”

Bọn họ đi rồi, Quý U nhẹ nhàng đẩy đẩy thiếu nữ eo sườn, tiếng nói trầm thấp lại áp lực, “Người đều mau ngồi ta trong lòng ngực.”

“Xin lỗi xin lỗi.” A Li vội đứng lên, duỗi tay đi kéo hẩn, lại bị nhẹ nhàng chụp bay.

Tay cùng tay tiếp xúc khoảnh khắc, kinh hiện một con Châu Phi nhãi con.

A Li đối với nam tử đỉnh đầu hắc hoa một chút đều không ngoài ý muốn, cùng nàng tưởng giống nhau.

Nàng đánh giá Quý U vài lần, tựa hồ đánh chết yêu thú làm hẩn bị thực trọng thương. Ngón tay vẫn luôn ấn ở ngực, khe hở ngón tay

hạ không ngừng chảy ra máu. Một cổ hắc khí nấn ná ở hắc ngón tay, vừa thấy chính là sử dụng không ít hắc phù.

“Cái loại này phù không thể đa dụng, dùng nhiều sẽ thương cập thần hồn.” Nàng hảo tâm báo cho.

Quý U nhàn nhạt mà liếc qua đi, ánh mắt đen nhánh lãnh đạm lại lười quỵt. Tuy rằng một câu không nói, A Li cũng có thể từ hắc kháng cự khí tràng thượng đọc ra bốn cái chữ to, không cần người quản.

Thiết, túm cái gì túm, Châu Phi nhãi con.

Tuy rằng nghĩ như vậy, A Li vẫn là từ trong bao móc ra dạng đồ vật ném qua đi.

Nghe được tiếng gió Quý U một phen tiếp được, lãnh đạm mắt đen lộ ra một chút hơi kinh ngạc, cầm máu phần?

“Người đồ vẫn là ta giúp người?” A Li cười khanh khách hỏi, không ngại ở trên người hắc thí một phen, xem tiêu trừ oán khí có hay không quy luật có thể tìm ra.

Quý U đôi mắt bay nhanh hiện lên một tia kháng cự, hắc đem giấy bao ném còn trở về, âm sắc lạnh băng không chứa độ ấm, “Ta có vị hôn thê, người khác không thể gần người.”

A Li không sao cả mà câu môi, không đồ liền không đồ đi, để ý quái rớt trở thành nàng dán giấy.

Quý U nhẹ thở phì phò, đỡ bên cạnh thân cây gian nan đứng dậy. Huyết càng thấm càng nhiều, thậm chí từ khe hở ngón tay nhỏ giọt xuống dưới. Nhưng hắc chút nào không thềm để ý, chỉ là đơn giản lau rớt, liền xoay người triều đại đạo đi đến.

A Li nhìn hắc thông thả biến mất ở rừng trúc gian, trong lòng cảm thán, lạnh nhạt, cự người với ngàn dặm ở ngoài, tàn nhẫn, tàn nhẫn

lên liền chính mình đều không buông tha. Như vậy nhãi con, vẫn là thôi đi.

“Ký chủ, người không tính toán cảm hóa hắc sao?”

“À không, hắc như vậy hắc.”

“Có chuyện phải nhắc nhở người, người ở thế giới này là có thời gian hạn chế. Vượt qua thời hạn, nguyên thể giới thân thể sẽ chậm rãi thối rữa.”

A Li trợn to mắt, “Người như thế nào không nói sớm?”

Hệ thống ủy khuất, “Ai, tổng bộ mới cho ta phát tới bổ sung văn kiện, nói người liền thừa một năm thời gian. Cho nên ta mới hỏi người muốn hay không cảm hóa cái kia hắc nhãi con sao.”

A Li vẻ mặt rối rắm, ở thân thể thối rữa cùng tím 258 vạn hắc nhãi con chi gian do dự hai giây. Cường đại cầu sinh bản năng làm nàng lập tức buông thành kiến, tích cực lại ánh mặt trời mà tỏ vẻ, “Muốn cảm hóa, ta hiện tại liền đuổi theo đi cho hắc đồ cảm máu phấn.”

Hệ thống vẻ mặt lo lắng, “Hắc không cho vị hôn thê bên ngoài người gần người, nếu không người đổi cái phương thức đi.”

“Có quan hệ gì nha,” thiếu nữ vẻ mặt không để bụng, “Ta chính là mẹ nó.”

Tác giả có lời muốn nói: U đô chi chủ: “Ta có vị hôn thê.”

Yêu tộc Thái Tử: “Ta có vị hôn thê.”

Hoàng triều Thái Tử: “Ta có vị hôn thê.”

Tiên môn đứng đầu: “Ta cũng có vị hôn thê.”

Thượng cổ đại thần: “Hảo hảo a, nguyên lai mọi người đều có vị hôn thê. Nếu không có ích lợi xung đột liền còn có thể làm bằng hữu.”

Mọi người: “Đúng vậy đúng vậy ~ thật sự là quá tốt ~”

Hệ thống: “.....”

Đến từ tác giả quân hò hét: Ngàn vạn không cần dưỡng phì ta a, ta sẽ nỗ lực gõ chữ đất ~ dưỡng phì hậu quả chính là cách vách 《 đến từ cố chấp thần minh sủng ái 》 Vera, xuyên thư sau không biết cốt truyện, nhiều lắm.....

Làm chúng ta mỗi ngày giữa trưa 12 giờ gặp mặt đi ~ xoay tròn ~ nhảy lên ~

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Lâm tây lâm 2 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Báo thù đùi gà 20 bình; độc ái ngàn tỉ tiểu tiên nữ 19 bình; ABK 15 bình; Thẩm quyền lp 10 bình; ta ái ngốc đào! 5 bình; tức 3 bình; tạc lạnh nếu viên 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 6 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li cúi đầu, tay trái cổ tay xuất hiện hai cái con số 【90】.

Thiếu nữ phát điên, “Như thế nào là 90 thiên, không nói nguyên thể giới còn thừa một năm thời gian sao?”

Hệ thống: “Hai cái thể giới phép tính không giống nhau, tựa như bầu trời một ngày trên mặt đất một năm. Người ở chỗ này quá ba ngày, nguyên thể giới quá một ngày, người thừa lấy tam liền được rồi.”

Thiếu nữ tiếp tục phát điên, “Kia cũng không đúng a, thừa lấy tam là 200 bảy, còn kém 95 thiên đâu?”

Hệ thống gạt đầu, “Không có sai, một năm thời gian là từ người xuyên qua tới ngày đó tính khởi. Người ở bên này đã qua ba tháng nhiều tháng.”

A Li: “.....”

“Kia cũng không cần cho ta tiêu 90 a, nhìn liền rất thâm người.”

Hệ thống: “Đây là một vị tâm lý học gia cấp kiến nghị, nói như vậy tiêu sẽ làm người có một loại thời gian chạy như bay cảm giác.”

A Li vô ngữ, xác thật chạy như bay, nàng cảm giác đứng thẳng mỗi một giây đều ở thiêu đốt sinh mệnh, hận không thể hiện tại liền tìm đến hắc nhãi con cho hắn thượng cầm máu phần.

*

A Li thực mau đuổi theo đi lên.

Quý U nghe được tiếng bước chân hơi hơi nghiêng đầu, thấy là nàng, dù chưa nói cái gì, nhưng rõ ràng nhanh hơn bước chân.

A Li tuy rằng vừa rồi phát hạ hùng tâm tráng chí nói chính mình là người trong sách mẹ, nhưng thật đối mặt một thân tức lãnh đơn phượng nhãn nhãi con, nàng vẫn là túng, không dám trực tiếp thượng thủ, chỉ dám theo ở phía sau không ngừng đẩy mạnh tiêu thụ chính mình cầm máu phần.

“Cái này phần nhưng hảo, không chỉ có có thể cầm máu còn có thể giảm nhiệt trấn đau. Người khác đều là đi dưới chân núi mưa, mà ta là đan tu cùng trường cấp. Bọn họ luyện đan không kém tiền, dùng đều là hảo liệu, cũng không phải là bình thường bán cầm máu phần có thể so.”

A Li nhéo cầm máu bao giống cây quạt dường như lay động, “Người xem, người huyết lưu đến rồi tinh rồi mù, chỉ sợ không chờ đi ra ảo cảnh liền huyết tấn người vong. Người kia mấy cái sư huynh đệ chắc chắn cao hứng mà nhảy lên, này không phải thân giả đau thù giả mau sao.”

“Ai, người có phải hay không sợ được có vấn đề? Này đơn giản a, người dùng nửa bao dư lại mang đi ra ngoài hạch nghiệm. Như có vấn đề nhưng hướng chưởng môn cử báo, ta là giấy thuật tạp tu liền ở tại.....”

Quý U đột nhiên không kịp phòng ngừa mà quay đầu lại, A Li thiếu chút nữa đụng phải đi, đột nhiên dừng lại bước chân.

“Người là tạp tu, vì sao xuất hiện ở kim Thủy Linh phong thí luyện ảo cảnh?”

A Li lưu loát mà bồi ra phía trước đánh nghĩ sẵn trong đầu, “Thiên Sơn như vậy nhiều nói cấm chế, rồi núi môn phải đối tượng đá thi chú, vào sơn môn cũng muốn đối với tượng đá thi chú. Từ trên xuống dưới tổng cộng hơn trăm cái tượng đá, ai biết này tượng đá phi bỉ tượng đá, ta còn tưởng rằng tìm được rồi không thường thấy tiểu đạo.”

Quý U tuần mi hơi nhú, “Nói không thông, tuy nói ảo cảnh tượng đá cùng sơn môn tượng đá lớn lên giống nhau. Nhưng là ảo cảnh tượng đá vì phân chia cố ý bôi nhọ sắc. Như là lúc này Thủy Linh phong cùng Kim Linh phong hợp tác thí luyện, liền đồ một nửa lam một nửa kim.”

A Li vẻ mặt vô tội, hai căn tế bạch ngón tay vòng quanh đai lưng, “Chúng ta tập tu chưa bao giờ làm qua thí luyện, nơi nào phân rõ cái này.”

Quý U dưới ánh mắt lạc, thiếu nữ đem hảo hảo đai lưng giảo đến giống xà leo lên thụ, một vòng một vòng mà câu ở trắng nõn ngón tay thượng.

Không biết vì sao, hắn tổng cảm thấy tình cảnh này ở nơi nào gặp qua, nơi sâu thẳm trong ký ức có nói thanh âm cười khanh khách mà gọi hắn hạ thụ. Hắn càng muốn ngưng thần đi nghe, đầu càng vô cùng đau đớn.

“Người như thế nào lạ?” A Li thấy hắn đột nhiên sắc mặt tái nhợt, cho rằng hắn mất máu quá nhiều khó có thể chịu đựng, lập tức một lần nữa đẩy mạnh tiêu thụ khởi chính mình cầm máu phần tới.

Quý U dùng bàn tay chống cái trán, rõ ràng đau đầu đến muốn mệnh, còn phải bị bách nghe thiếu nữ ồn ào.

“Bao nhiêu tiền?” Hắn nhanh chóng hỏi, muốn dùng tiền tiêu tai.

Ai, còn có thể như vậy? Nhưng nàng muốn tiêu oán khí, nếu biến thành giao dịch liền không ý nghĩa.

“Ký chủ,” hệ thống nhện không được nói, “Ta cảm thấy hắn hiện tại oán khí chính là người.”

“Kia làm sao bây giờ đâu?” A Li cũng thực ủy khuất, “Ta trên người chỉ có cầm máu phần a.” Xảo phụ cũng làm khó không bột đổ gột nên hồ, cái này nhãi con dầu muối không ăn.

Đang ở giằng co trung, nơi xa sương trắng truyền đến hỗn loạn tiếng bước chân cùng mang theo sợ hãi tiếng kêu cứu, tựa hồ ở bị thứ gì truy đuổi.

A Li từ phù túi nhanh chóng rút ra mấy trương phù, “Bạch bạch bạch” dán ở chính mình cùng Quý U trên người, sai thân một bước ngăn trở hắn.

Quý U hơi giật mình, rũ mắt nhìn lướt qua, là loại vật phù.

Loại này phù dán lên sau sẽ căn cứ chung quanh cảnh vật biến hóa, tuy rằng không thể đã lừa gạt người hoặc là trung cao giai yêu vật đôi mắt, nhưng là đối phó giống nhau cấp thấp yêu thú không là vấn đề. Chỉ cần bọn họ bất động, yêu thú liền sẽ khi bọn hắn là hai căn cây trúc.

Vàng nhạt lá bùa mang theo thiếu nữ lòng bàn tay độ ẩm chặt chẽ bái ở trên người hắn, giống từng đoá tôi hỏa thái dương hoa.

Loại cảm giác này thực kỳ dị.

Mặc kệ là thích hắn người vẫn là chán ghét người của hắn, gặp được nguy hiểm trước nay đều là tránh ở hắn phía sau, chưa bao giờ có ai như vậy che ở hắn trước người. Cái này bán cầm máu phần thiếu nữ lại trong vòng một ngày cho hắn chấn hai lần.

Nhưng này phù vẫn là quá cấp thấp, căng chết chỉ có một vòng trình tự, sương trắng ác thú ước chừng đạt tới năm hoàn cảnh giới.

Quý U nhỏ đến không thể phát hiện mà bóp nát một viên màu vàng nhạt thuốc viên, mờ mịt khí thể nhanh chóng bay đến loại vật phù thượng làm một tầng gia cố.

Giây lát, một đám khó nén kinh hoàng cả trai lẫn gái từ sương trắng trung vọt ra, cầm đầu mấy cái đó là phía trước khó xử Quý U tu sĩ.

Nhìn đến A Li cùng Quý U, các tu sĩ sửng sốt một chút, khủng hoảng mắt hiện lên ba phần may mắn bảy phần ác độc. Rõ ràng chạy vội

phương hướng là Tây Nam phương, cố tình một cái phanh gấp, xoay chuyển thân mình mang theo đám người triều bọn họ chạy tới.

A Li đứng ở phía trước nhất, không chờ nàng thấy rõ các tu sĩ ác ý tươi cười, một cổ mang theo mùi tanh phong hô mà bổ nhào vào trên mặt. Nàng hoảng sợ mà nhìn đến đám người sau lưng, năm đầu thân hình tựa báo thành niên 狻 từ sương trắng trung phác ra tới.

Đăng cấp cao áp chế cấp thấp là thiên nhiên thông dụng pháp tắc.

A Li lập tức cảm giác ngực giống bị mềm da quấn lặc dường như khó chịu. Đại não trống rỗng, chân cũng nhũn ra mà không có sức lực, nàng bản năng lui về phía sau, phía sau lưng đụng phải một đồ rắn chắc “Tường”, nhậm nàng như thế nào đổi đều không thể lui về phía sau một bước.

Đang lúc nàng phải về đầu nhìn lên, đỉnh đầu vang lên Quý U thực nhẹ lại mang theo vô ngữ kêu rên thanh, “Đừng nhúc nhích, người hiện tại là cây trúc.”

A Li lúc này mới tỉnh ngộ, vừa rồi định là đụng vào hần miệng vết thương, cách quần áo đều có thể cảm giác hần toàn thân cơ bắp căng chặt lên.

Ngô, nhìn qua vai rộng eo thon, trên thực tế man rắn chắc sao.

Có mấy cái kéo ở phía sau người, rõ ràng đỉnh không được trung giai ác thú khí tràng, đại thở phì phò thực mau đã bị đuổi theo. Năm điều 狻 bay lên trời mãnh nhào qua đi, rơi xuống trong nháy mắt, kia mấy người hóa thành vài đạo bạch quang biến mất ở 狻 lợi thảo chi gian.

A Li tức khắc minh bạch, là truyền tống phù. Mỗi cái tiến ảo cảnh đệ tử đều sẽ lãnh một trương truyền tống phù, thí luyện căng không đi xuống khi phóng thích liền có thể đi ra ngoài.

Mất đi mục tiêu 狹 phần nô mà dùng móng vuốt gãi mà, trực tiếp lược quá bên cạnh kia hai căn dấn đến quá gần “Cây trúc”, triều đám người phương hướng phóng đi.

Tiếng thét chói tai, khóc tiếng la, bạch quang vèo vèo thanh nháy mắt tràn đầy trong rừng.

Các tu sĩ lấp bắp kinh hãi, không nghĩ tới 狹 như vậy bướng bỉnh, không cần Quý U lại tới truy bộn họ, mấy người vừa không giải lại sợ hãi. Chạy là chạy bất động, chỉ có thể ở cây trúc gian vòng quanh. Thực mau liền có người bị 狹 khấu vòng, hóa thành bạch quang mà đi.

Đương mọi người bị “Tiêu diệt” sau, 狹 lại hướng về phía nơi xa bên đào người đuổi theo.

Một ngón tay nhẹ nhàng chọc chọc A Li cái ót, nàng về phía sau ngẩng mặt, Quý U trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng, trên mặt cảm xúc cổ quái, “Đi phía trước dịch điểm.”

A Li vốn định nói người sau này dịch không phải được rồi? Xoay người vừa thấy, Quý U dựa lưng vào mấy tùng cây trúc, sớm đã lui không thể lui. Nàng hiện tại tư thế, đảo như là đem hán giam cầm trong ngực trung.

“U, ta cũng không phải là cố ý.” Thiếu nữ không hề xin lỗi mà nói, sau này đi một bước.

Như vậy một lui về phía sau, liền nhìn đến Quý U vạt áo lại có mấy chỗ lại bị tẩm ướt, đánh giá nếu là bị áp bách dẫn tới miệng vết thương xuất huyết. Nhớ tới đuổi theo ước nguyện ban đầu, nàng lập tức lấy ra giấy bao hời, “Phải dùng cầm máu phần sao?”

Quý U mắt đen tràn đầy ngoài ý muốn, bắt đầu hoài nghi thiếu nữ tiến ảo cảnh động cơ, sẽ không thật sự tới bán cầm máu phần đi?

Hắn nhìn chằm chằm nhìn nàng trong chốc lát, khăn khăn mà khẽ cười một tiếng, “Người thật là cái kỳ quái người, bắt quá so với bọn

hắn cường.”

“Bọn họ là ai?” A Li hỏi.

“Một ít người như vậy, một ít người như vậy.” Quý U không mặn không nhạt nói, ánh mắt tràn ra hơi lạnh cùng nhạt nhẽo.

Hắn không biết chính mình là ai, chỉ biết có một ngày đột nhiên liền xuất hiện ở sơn dã bên trong. Hắn lang thang không có mục tiêu mà đi qua rất nhiều địa phương. Bởi vì mặt bị không ít người lái buôn theo dõi, ý đồ đem hắn đương nô lệ bán đi.

Những người đó đều bị hắn vặn gãy cổ.

Hắn trước nay đều không phải nén giận người, vẫn luôn đằng đằng sát khí mà hồi báo ác ý.

Sau lại hắn bị một cái Tiểu Tiên Môn chưởng môn nhốt về đi. Cái này Tiểu Tiên Môn lấy tu luyện hợp hoan công là chủ, từ đây hắn gặp được càng thêm dối trá hắc ám nhân tính. Vì tu vi những người này có thể làm bất luận cái gì sự, sở hữu thích đều mang theo khó có thể che giấu dục vọng.

Cái này bang phái từ căn thượng liền hư thối, còn hảo bị yêu tà diệt môn.

“Nguyên lai ta loại vật phù hữu dụng a.” A Li đem trên người lá bùa tháo xuống, kinh ngạc cảm thán.

Quý U nao nao, trong mắt lộ ra vài phần buồn cười, lười nhác mà có lệ, “Đúng vậy hữu dụng. Người không cần tháo xuống, chậm rãi di động. Phía trước đã không có người cùng yêu thú, người vẫn luôn hướng phía trước đi, là có thể đi ra ảo cảnh.”

“Di, người không cùng ta cùng nhau đi a?” A Li hỏi.

“Không cùng,” Quý U tiếng nói khô phức đạm mạc, “Ta cùng với người lại không như vậy thực.”

A Li nhẹ nhàng chớp chớp mắt, nhin không được oán giận, “Người cũng thật khó ở chung.”

“Biết liền hảo, về sau đừng đi theo ta đẩy mạnh tiêu thụ cầm máu phần.” Quý U ngữ khí thiếu tấu cực kỳ.

A Li nhéo giáy bao thập phần ủy khuất, sớm biết rằng lúc trước nên niết trương thân thiện mặt. Tương từ tâm sinh, cũng sẽ không giống hiện tại như vậy khó làm.

Nàng không hề nói nhiều, xoay người theo tiểu đạo rời đi.

Quý U nhìn nàng hoàn toàn biến mất ở rừng trúc gian, lúc này mới thu hồi trên mặt lười nhác, từ phù túi rút ra mấy trương hắc phù, chuyển hướng đặc sệt sương trắng.

Các tu sĩ có câu nói nói rất đúng, hắc chính là có thể vô cớ đưa tới các loại ác thú. Những cái đó 兇 không dùng được bao lâu liền sẽ trở về, thậm chí không ngừng chúng nó, này trong rừng còn có mặt khác ác thú.

Cái kia tiểu cô nương không phải thủy Kim Linh phong người, trên người không có truyền tông phù, cần thiết đi đến cuối đường mới có thể đi ra ảo cảnh. Vì nàng dẫn dắt rời đi ác thú, liền tính là báo đáp nàng hai lần che ở hắc trước người ân huệ đi.

*

A Li thở hồng hộc mà bước nhanh đi phía trước đi, “Ta muốn từ bỏ cái này nhãi con, hắc quá khó làm.”

Hệ thống: “Ai, có thể là hắc có vị hôn thê duyên có đi.”

A Li càng khí, “Có tức phụ liền đã quên nương sao?”

Hệ thống: “Người cùng hắc ở bên nhau khi cũng không phải là như vậy biểu hiện, người túng đến muốn chết, chỉ dám đẩy mạnh tiêu thụ cầm máu phần.”

A Li: “Về sau không được lại cùng ta đề cầm máu phần, đây là ta vết sẹo.”

Hệ thống: “.....”

Đang lúc A Li oán giận khi, nơi xa đột nhiên truyền đến ác thú thể lương gào rống.

“Cái gì thanh âm?” A Li dừng lại bước chân hỏi.

Hệ thống nghiêm túc nghe xong nghe, “Hình như là 狻.”

Nhớ tới kia phân đến từ sâu trong linh hồn áp chế, A Li liền nhận không được run tức, “狻 muốn đuổi tới sao?”

“Không phải.” Hệ thống xuyên thấu qua sương trắng triều nơi xa nhìn lại, một lát sau ngữ khí cổ quái nói, “Cái kia hắc nhãi con đem 狻 ngăn cản. Ngô, hắc giống như dùng hắc phù.”

“Dùng hắc phù?” A Li kinh ngạc mà xoay người, sương trắng chỗ sâu trong quả nhiên có một cổ hừng hực hắc khí không ngừng liếm láp chung quanh hết thấy, cũng nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch tán. Giây lát gian, rừng trúc trên không liền hình thành thật lớn hắc điểm chi vách tường.

狻 tiếng kêu càng thêm thể lương. Không riêng gì 狻, thậm chí còn kèm theo mặt khác ác thú tiếng hô.

Quan sát đến A Li biểu tình, hệ thống vẻ mặt lo lắng hỏi, “Ký chủ, người nên sẽ không phải đi về giúp hắn đi? Nói thật.....”

“Đương nhiên không,” A Li mặt vô biểu tình nói, “Người nhìn này trận thể không phải ta có thể tham dự, ta trở về trừ bỏ làm trở ngại chứ không giúp gì chính là làm trở ngại chứ không giúp gì.”

Hệ thống nhẹ nhàng thở ra, “Ta không nhìn lầm người, người quả nhiên cụ bị đem sở hữu người trong sách xử lý bình tĩnh khí chất.”

“Không phải bình tĩnh,” A Li xoay người tiếp theo hướng phía trước đi, “Là thức thời vì vì tuần kiệt. Xem ra cái này hắc nhãi con có rất nhiều bí mật đầu. Hắc rõ ràng lợi hại như vậy, lại muốn giả bộ một vòng không có.”

Hệ thống cân nhắc. “Ngô, chẳng lẽ cùng Phi Vũ giống nhau lại là một đóa hắc tâm liên?”

“Hắn nào có Phi Vũ tiểu khả ái thiện lương a, Phi Vũ chỉ là quá mức thông minh, nhưng hắn thật là một đóa hắc tâm liên.”

Theo nhanh chóng đi bộ, A Li thực mau liền thấy được sáng rọi bốn phía quang đoàn. Không cần người báo cho, nàng liền biết phía trước chính là ảo cảnh xuất khẩu.

Đang lúc nàng muốn chạy như bay mà đi khi, đột nhiên phát hiện rừng trúc phá lệ mà yên tĩnh.

Không biết khi nào, nơi xa chiến đấu thanh âm đình chỉ.

Nàng nghi hoặc mà xoay người, không ngừng chiến đấu thanh âm, liền ác thú thể lương gầm rú cũng một khối biến mất. Chỉ còn lại có đầy trời mây đen đang không ngừng cắn nuốt rừng trúc.

A Li nhăn lại tế mi, từ ba lô móc ra một cái bằng da tiểu vỡ. Nàng nhanh chóng mà phiên trang giấy, nhưng là mặt trên trừ bỏ một cái hắc đào tâm lại vô khác dán giấy.

A Li suy nghĩ một chút, quyết đoán thu hồi sách vỡ triều đường cũ chạy đi.

Hệ thống kinh hãi, “Người hiện tại trở về vạn nhất ác thú còn ở đâu?”

“Không có khả năng, ta bỗng thượng không có nhiều ra dán giấy. Ta cảm thấy ác thú hẳn là đều đã chết, Quý U cũng nên thương không nhẹ, lúc này chính là thu quả đào tuyệt hảo thời kỳ.”

“Chính là vạn nhất chỉ là Quý U bị ác thú công kích chỉ còn một hơi, cho nên người bổn thượng mới không xuất hiện dán giấy. Người biết đến, yêu thú hành tẩu trong rừng, đều là lặng yên không một tiếng động. Cho nên cũng liền giải thích chiến đấu sau khi kết thúc vì cái gì một chút thanh âm không có. Rốt cuộc 狢 lại không có khả năng cùng người đường như vỗ tay chúc mừng.”

A Li nhẹ nhàng cười, “Cho nên kỳ ngộ đều cùng với mạo hiểm. Nếu đánh cuộc chính xác, ta đem có được một cái hiệu thuận nhãi con.”

Hệ thống: “..... Ta cảm thấy người suy nghĩ nhiều, đem hiệu thuận xóa.”

*

Càng tới gần vừa rồi rời đi địa phương, A Li bước chân phóng đến càng dụi lại. Tựa như hệ thống nói, nàng một lần nữa phản hồi xác thật nguy hiểm thật lớn. Lộng không tốt, nàng đem mang theo 【90】 thiên hai chữ trước tiên lãnh cơm hộp.

Rừng trúc thật sự quá yên tĩnh, tĩnh đến A Li lại thật cẩn thận, để giày cũng sẽ phát ra dậm nứt khô ráo trúc điệp thanh âm.

Nàng thông thả đi rồi trong chốc lát, ở một chỗ bề gãy cây trúc thượng phát hiện một con mềm oặt 狢. Gió thổi nó trên đầu mao, đều mau thổi thành bối đầu, nhưng nó cũng không nhúc nhích.

Này chỉ 狢 chính là phía trước truy đuổi các tu sĩ ác thú, chiều cao hai mét, thân thể kiện thác. Tuy rằng đã khí đoạn, nhưng lộ ra răng nanh cùng lợi trảo như cũ làm người sợ hãi.

Thiếu nữ đánh bạo qua đi đập một chân, 狢 lắc lư một chút, đoạn trúc căng không dậy nổi nó trọng lượng, hoàn toàn đoạn rớt. A Li lúc này mới xác nhận nó đã chết, buông một nửa tâm.

Nàng tiếp tục đi phía trước đi, chết đi 狢 cùng không biết tên ác thú càng ngày càng nhiều. Một đám chết tương cực thảm, không phải

toàn thân vỡ vụn, chính là tưởng bị thứ gì ăn mòn giống nhau, chỉ còn nửa thanh thân thể.

A Li nghiêm túc đếm đếm, ước chừng có mười hai chỉ.

Hoắc, Quý U thật có thể đánh.

Nàng lại đi phía trước đi rồi trăm mét, nhìn đến phía trước trống rỗng xuất hiện một cái hình tròn hố to, tựa như bị tạc quá giống nhau.

A Li vội chạy tới, đứng ở hố biên thật cẩn thận hướng trong nhìn nhìn. Một tảng lớn khuynh đảo cây trúc hạ, lộ ra quen thuộc góc áo. A Li theo biên biên hoạt độ sâu hố, một chân thâm một chân thiển mà đạp phân loạn mà trúc điệp đi qua đi.

Nói không sợ hãi là giả, cái này trong rừng tựa như chỉ còn nàng chính mình, nơi nơi tràn ngập đặc sệt huyết tinh khí. Nàng dùng ăn nãi kính, mới đem trầm trọng chẻ tre đẩy ra một bộ phận, lộ ra Quý U nửa thanh thân mình.

Hắn cùng vừa rồi phân biệt khi vô nhị, duy nhất khác nhau là huyền y giống bị thủy tầm ướt giống nhau nặng trĩu mà khóa lại trên người.

A Li cong lưng, tiểu tâm mà đỡ lấy bờ vai của hắn ra bên ngoài dịch, nhưng là bất quá dịch một centimet nàng liền mệt đến ngồi xồm trên mặt đất.

Như vậy một ngồi xồm, A Li hoảng sợ. Tay nàng không biết khi nào, thế nhưng dính đầy đồ tươi, nàng lúc này mới ý thức được huyền y không phải ướt, mà là bị huyết sũng nước.

Quý U mặt tái nhợt mà không có chút máu, đen đặc mảnh dài lông mi ở quá mức bạch gương mặt thượng đầu hạ lưỡng đạo cong cong bóng ma, lộ ra một cổ tử khí trầm trầm.

A Li có điểm sợ hãi, hắn sẽ không chết thật đi.

Nàng vội vàng nhảy ra tiểu sách vở tưởng lại xác nhận một chút. Mà đúng lúc này, Quý U nhẹ nhàng giật giật, lỏng tay vừa vặn rũ ở nàng giày tiêm thương.

A Li đại hỉ, lập tức nằm sấp xuống gọi tên của hắn.

“Quý U.”

“Quý U.”

Quý U tựa như nằm ở một mảnh thực nhẹ trong ao, bốn phía ẩm áp mà tĩnh di. Hắn cảm thấy rất mệt, rất muốn hảo hảo ngủ một giấc. Nhưng là ồn ào thanh âm tựa như biết giống nhau không ngừng ở bên tai hắn kêu.

“Quý U.”

“Quý U.”

Hắn không cần trợn mắt, cũng biết đó là ai thanh âm. Cùng nàng bán cầm máu phần giống nhau chấp nhất, không đem người sảo táo bạo không cam lòng.

Thật là kỳ quái, không phải làm nàng đi rồi sao? Vì cái gì còn trở về?

“Quý U.”

“Quý U.”

Quý U biết hôm nay nếu là không đáp ứng nàng, nàng định sẽ không bỏ qua. Hắn thoáng nghiêng đầu, lười nhác mà mở bừng mắt.

“Quý.....” A Li đột nhiên nghẹn lại, tiếp theo nháy mắt trên mặt trời lên xán lạn ý cười, “Thật tốt quá, người không có chuyện nha.”

Quý U liếc nàng liếc mắt một cái, nhàn nhạt hỏi, “Yêu thú đâu?”

“Đã chết.” Thiếu nữ cười khanh khách mà nói, tính toán như thế nào có thể phân thương một con.

“Cầm máu phần đâu?” Quý U lại hỏi.

A Li: “.....”

Xem, còn nói không cần nàng cầm máu phần, này không phải nhớ thương thương sao?

Tác giả có lời muốn nói: A Li: “Biết cầm máu phần thật thơm sao?”

Quý U: “.....”

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Hi cùng, Ttttt, tiểu hắc vĩnh viễn thần!!! 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Độc ái ngàn tử tiểu tiên nữ 36 bình; CHENry 34 bình; quất 27 bình; rượu trắng, SUI 10 bình; yeyeki 7 bình; tuổi tuổi có nguyên 6 bình; tâm duyệt song ngư, ta ái gốc đào! 5 bình; rùa đen kéo xú xú 3 bình; cao số tiếng Anh cao phân quá 2 bình; MissBean, trực nguyệt 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 7 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li không có thể phân đến ảo cảnh yêu thú, bởi vì chúng nó đều bị chưởng môn sư tôn thu đi rồi.

Cấp thấp ảo cảnh thế nhưng lẫn vào trung giai ác thú, toàn bộ Thiên Sơn đều vì này khiếp sợ.

Phải biết rằng đại tiên môn sở dĩ sừng sững không ngã, chính là bởi vì những cái đó thật sâu khắc vào lâu các cung điện sơn đạo hạ đại trận, đủ để ngăn cản trung cao giai tà ám. Hơn nữa chưởng môn sư tôn thực lực vẫn luôn là tiên môn đứng đầu, ngay cả yêu vực nghe được tên của hắn, cũng sẽ run run lên.

Nhưng A Li cùng Quý U vẫn là phân biệt kêu đi hỏi chuyện.

Đây là nàng lần đầu tiên thấy chưởng môn sư tôn. Chưởng môn sư tôn ở tại Thiên Sơn đỉnh núi, nơi đó hàng năm bao trùm băng tuyết. Nghe nói là bởi vì hắn thân thể không tốt, chỉ có lạnh vô cùng địa phương mới có thể ngăn chặn trong cơ thể hỏa độc.

Vì thế nàng cố ý tìm ra áp đáy hòm quần áo mùa đông, màu đỏ sa tanh mặt, bên cạnh lẫn một vòng bạch nhung, mặc vào sau vui mừng giống tranh tết long nữ.

Có điểm khoa trương, nhưng không có biện pháp, nàng chỉ có này một kiện.

Phi Vũ ngồi ở một bên một tay chỉ cầm nhìn nàng, thấy nàng vẽ mặt bắt bẻ chiếu gương đồng, đẹp thuy phượng nhãn thông thả mà kết ra chút băng sương, “Người muốn hay không hiện đi Cô Tang làm thân xiêm y, lại đánh bộ đồ trang sức?”

A Li không nhin được mà bật cười, “Người đang nói cái gì a, trước không nói tới hay không đến cấp, ta nơi nào còn dám tiến Cô Tang?”

“Huống chi...” Nàng xoay người, đồng tử chiếu ra thiếu niên mang theo lạnh lẽo gương mặt, lập tức đem trang phục phở cái này mùa không có quần áo mùa đông đổi thành “Chưởng môn hần có cái chưa quá môn thể tử.”

“Chưởng môn có chưa quá môn thể tử?” Phi Vũ lời nói đuôi hơi chọn.

“Đúng vậy, ta nghe người ta nói,” liêu khởi bát quái, A Li một chút bốc cháy lên hứng thú, “Nghe nói chưởng môn có cái cùng nhau lớn lên thanh mai, lẫn nhau gian lẫn nhau có tình nghĩa kết hạ tam sinh chi duyên.”

“Nhưng là sau lại không biết vì cái gì, vị này thanh mai đột nhiên không từ mà biệt. Nay trong 300 năm, chưởng môn chỉ cần có không liền đi ra ngoài tìm kiếm, nhưng vẫn luôn cũng không tìm được. Lớn nhỏ tiên môn, nhà ai chưởng môn đều có đạo lý, chỉ hần một người không có.”

“Thì ra là thế, có vị hôn thể liền hảo.” Thiếu niên mặt mày giãn ra, như lúc ban đầu tuyết hòa tan thành xuân thủy, đuôi mắt thượng chọn con người phiếm liễm diễm toái quang. Hần vốn là ngũ quan nùng lệ, như vậy xem quả thực câu nhân tâm phách.

A Li che lại tiểu tâm can thẳng hô đến không được, đem ta là hài tử mẹ nó niệm ba lần mới ổn hạ tâm thần.

*

Đúng là tháng 5, A Li ăn mặc áo bông nhiệt muốn chết. Nàng mang theo một phen cây quạt, đi bộ tìm quản việc vật vãn trường lão lãnh đi đỉnh núi eo bài.

Sườn núi ly đỉnh núi 3000 nhiều mẽ, đảo sẽ không thật sự làm người bò lên trên đi, chỉ cần đến tới gần cung điện dùng eo bài

truyền tống là được.

Đại điện không có người, chỉ có một tuyết trắng tề đàn, mặt trên bàn đại đóa tuyết liên phù điêu có vẽ trang nghiêm lại thánh khiết.

A Li không truyền tống quá, không biết như thế nào làm. Nàng do dự mà cầm eo bài đi lên tề đàn, còn chưa làm cái gì, liền thấy bốn phía sáng lên lóa mắt bạch quang.

Gió lạnh như băng đao thổi qua tới, lửa lò làn da lập tức bị tước đã tê rần. Long mi cũng bá mà đông lạnh thượng một tầng bạch sương, nàng cái gì cũng chưa thấy rõ liền phải đông lạnh hôn mê.

Nghĩ đến chính mình sẽ trở thành bá kiến chương môn chưa toại đông chết ở cửa đệ nhất nhân, nàng liền xấu hổ mà tưởng lập tức đào hố đem chính mình chôn.

Một đạo ấm áp cường đại quang từ đầu tưới hạ, sương lạnh hóa thành sương trắng nháy mắt bốc hơi. A Li cảm giác chính mình lại sống lại đây, khô ráo lại ấm áp, tựa như đứng ở mặt trời rực rỡ thiên hạ.

“Người không mang chống lạnh phù? Ngô, này thân đông bào cũng quá mức đơn bạc.” Phía sau đột nhiên truyền đến một đạo người thiếu niên thanh âm, âm sắc tựa từng tuyết mát lạnh.

A Li sửng sốt một chút vội vàng xoay người, chỉ thấy một người tố y như tuyết thiếu niên đứng ở nàng phía sau, thanh tuyết tuần dật gương mặt treo ôn nhuận ý cười nhìn chăm chú vào nàng.

Hắn y vật bị gió thổi đến cổ lấy, một tầng tầng cuốn đến giống thịnh phóng tuyết liên.

A Li thế mới biết cái gì kêu sáng trong minh nguyệt, trạch thế minh châu.

Này không phải trích tiên, ai còn là trích tiên.

Bất quá... Hắn là ai nha?

Thiếu niên chỉ chỉ tuyết tùng tiểu đạo mặt sau ẩn đại điện, “Đi vào nói chuyện. Ta vừa mới đi nghênh người, sợ người tìm không thấy địa phương, không nghĩ tới người thế nhưng tới rồi nơi này. Tiểu đồng lúa đệ tử không có tới quá nơi này, tể đàn lại luôn là tùy tâm sở dục mà truyền tông.....”

“Cái kia,” A Li nhược nhược hỏi, “Chương môn sư tôn hiện tại liên ở trong điện sao?”

Thiếu niên ngần ra một chút, hơi hơi mỉm cười, “Đúng vậy, hần liên đang đợi người, đi theo ta bãi.”

A Li nhẹ nhàng thở ra, vội đuổi kịp thiếu niên xuyên qua tuyết đạo triều đại điện đi đến.

Đỉnh núi diện tích không lớn, đỉnh dài lâu các đều rất tiểu xảo độc đáo. Chủ điện mặt sau gieo trồng tảng lớn tuyết tùng, bên trong sương mù lượn lờ, tựa hồ cất giấu một tòa ôn trì.

A Li đi theo thiếu niên đi vào trong điện, thiếu niên chỉ vào trên mặt đất đậm hương bồ làm nàng ngồi xuống, tiếp theo lại lấy ra mấy hộp quả khô thỉnh nàng ăn.

A Li vô tâm thức ăn, chỉ nghĩ nhanh lên đem lệ thường đề ra nghi vấn kết thúc, nàng còn muốn đi tìm Quý U tiếp tục tiêu oán khí đâu.

“Chương môn sư tôn đâu?”

Thiếu niên ở nàng đối diện ngồi xuống, cười nhạt nói, “Ta còn không phải là sao?”

“Người là chương môn sư tôn?” A Li khiếp sợ, nàng hơi hơi ngồi dậy, đôi tay chống án kỉ, mắt hạnh mở tròn tròn nhìn thiếu niên.

Như vậy vừa thấy làm nàng đột nhiên giác ra càng kỳ quái hơn sự.

Này mắt, này mũi, này miệng, trách không được cảm thấy mỹ đến có chút quen mắt, này còn không phải là nàng niết sao?

Vừa rồi không nhận ra tới, là bởi vì kiến mô cùng chân nhân so thật sự kém đến quá nhiều. Vô luận trò chơi niết cớ nào tinh mỹ, trích tiên khí chất cũng khó có thể giống chân nhân như vậy xuất chúng.

Bất quá, này tuổi cũng có chút quá mức tuổi trẻ đi? Mười bảy? Mười tám?

Tuy nói tu hành trường sinh trú nhan. Nhưng là chưa tới mọc cánh thành tiên kia bước, tuổi vẫn là sẽ tùy thời gian khắc họa ở trên mặt. Như là nàng sư phụ tu hành hơn 200 năm, bộ dạng tựa như cái trung niên đại thúc.

Thấy nàng nghi hoặc, Bạch Trạch đạm cười giải thích, “Ta không bao lâu tao ngộ biến cố, dưới tình thế cấp bách mạnh mẽ đột phá cảnh giới, dẫn tới thân thể bị phản phệ, vĩnh cửu ngưng ở người thiếu niên bộ dáng.”

“Thì ra là thế,” A Li bừng tỉnh đại ngộ, “Ta không biết.....”

“Ân, quá xa xăm, 300 năm trước sự. Hơn nữa ta rất ít xuống núi, các người tuổi trẻ đệ tử không biết cũng về tình cảm có thể tha thứ.”

A Li nhẹ rũ xuống lông mi, chẳng trách nói chường môn thân thể suy yếu, mười ngày có tám ngày đều ở nghỉ ngơi, này phản phệ cũng thật lợi hại.

Bạch Trạch dừng dừng, đầu ngón tay nhẹ gõ bàn duyên, tiến vào chính đề, “Người là giấy hệ tạp tu, vì sao hôm qua tiến vào kim Thủy Linh phong thí luyện ảo cảnh?”

A Li vội vàng đem ngày hôm qua nói cho Quý U nói giải thích một lần, cái gì tiên môn tượng đá nhiều, tạp tu không làm qua thí luyện nàng phân không rõ, dong dài đồng lớn.

“Thì ra là thế,” Bạch Trạch gật đầu, “Là ta sơ sót, tạp tu cũng là Thiên Sơn một mạch, ta sẽ phân phó nhân vi tạp tu tổ chức thí luyện. Còn có đâu? Người tiến vào ảo cảnh vì sao sẽ cùng Quý U ở bên nhau?”

“Trùng hợp gặp được.” Thiếu nữ thanh thúy mà nói, “Ta thấy hắc bị đồng môn khi dễ, trên người lại bị thương, liền cùng hắc cùng nhau đi. Sau lại gặp 狷, hắc thấy ta không có truyền tống phù liền làm ta đi trước. Ta không yên tâm trở về tìm hắc, phát hiện 狷 đều đã chết, hắc cũng cả người là huyết, liền cho hắc một bao cầm máu phấn.”

Bạch Trạch nghe được cầm máu phấn nhẹ nhàng cười, nhớ tới Quý U nhắc tới bán cầm máu phấn thiếu nữ khi vạn phần không kiên nhẫn biểu tình.

“Cùng ta biết đến không sai biệt lắm, ngươi trở về đi.”

“Như vậy liền xong rồi?” A Li kinh ngạc.

“Ân, gọi các người tới đều không phải là hoài nghi là các người bỏ vào ác thú, chỉ là muốn nhìn một chút có cái gì để sót địa phương. Người cùng Quý U nói không sai chút nào, ta đều minh bạch. Không cần lo lắng, không có chuyện.”

“Nga.” A Li đứng dậy vừa muốn hành lễ lui ra, liền nghe bang một tiếng, một thứ từ nàng sau thắt lưng rơi xuống.

Nàng cúi đầu đi xem, lại là một thanh quạt tròn. Phía trước nàng ngại nhiệt đới ra tới, sau lại cầm ở phía sau eo liền đã quên.

Nghĩ đến Bạch Trạch gặp được nàng khi, nàng rõ ràng đông lạnh đến muốn chết phía sau lại cầm cây quạt, nhất định cảm thấy nàng không thường thức.

Bạch Trạch dịch nhìn lại tuyến, buồn cười nói, “Lần tới tới xuyên tằm thường quần áo liền có thể.” Hắc cầm lấy trên bờ bút lông, tùy tay viết mấy trương phù, “Mang lên cái này liền không lạnh.”

A Li tiếp nhận, thấy là chống lạnh phù, mặt trên mực nước chưa khô, chữ viết linh động tiêu sái đẹp cực kỳ.

Oa, chương môn viết ai, này phù lực lượng đến là mười hoàn cảnh giới đi?

“Ta có thể tùy thời tới đỉnh núi?” Thiếu nữ hỏi.

“Có thể,” Bạch Trạch nói, “Nhưng gần nhất không được, ta muốn ra cửa.”

“Chương môn muốn ra cửa sao?” Nàng cho rằng hắn tùy thời đều ở tỉnh dưỡng đầu.

“Muốn,” thiếu niên ánh mắt xuyên thấu qua song cửa sổ nhìn phía xa xa dãy núi, ngữ khí nhạt nhẽo lại cô đơn, “Muốn đi ra ngoài tìm người a.”

Tác giả có lời muốn nói: Trước mấy chương tu một chút giả thiết, ta đem tu quá giả thiết nói một chút liền không cần một lần nữa nhìn, bởi vì tình tiết không thay đổi.

Phía trước giả thiết, nữ chủ chạm đến người trong sách làn da sau, người trong sách đầu, thân thể cùng tứ chi sẽ biến sắc, lấy này tới xác nhận oán khí cấp bậc.

Hiện tại đổi thành, nữ chủ chạm đến người trong sách làn da sau, người trong sách đỉnh đầu hội trường ra một đóa sáu cánh tiểu hoa. Thông qua tiểu hoa nhan sắc tới xác nhận oán khí cấp bậc. (cái này liền tương đối hảo đã hiểu đi?)

Ta lại đem mặt khác giả thiết lặp lại một chút.

1 oán khí nhan sắc chia làm năm cái cấp bậc, hắc, hôi, bạch, phẫn, hồng. Màu đen là sâu nhất oán khí, màu đỏ là nhất thiện oán khí.

2 một đóa hoa sáu cái cánh hoa. Hắc hoa thành công tiêu trừ sáu lần oán khí biến hôi hoa; hôi tiêu tiền trừ sáu lần oán khí biến bạch hoa, lấy này loại suy.

3 nữ chủ ở app thượng dưỡng quá nhãi con chiếm hữu dục cường thích ăn dấm, oán khí giá trị không ổn định, đã chịu kích thích liền sẽ hắc hóa. Tỷ như Phi Vũ đỉnh đầu trường màu xám tiểu hoa. Đã chịu

một lần kích thích (ghen, không cao hứng từ từ) màu xám tiểu hoa có một mảnh cánh hoa liền sẽ biến thành màu đen.

4 không dưỡng quá người trong sách oán khí liền rất ổn định, sẽ không có cánh hoa lui về thượng một cái nhan sắc tình huống.

5 tuy rằng dưỡng quá nhãi con ái biến sắc, nhưng là chỉ cần đoá hoa biến thành màu đỏ, chẳng sợ chỉ có một mảnh cánh hoa biến hồng, đã chịu kích thích đều sẽ không lại lui về.

Hảo liền này đó. Sửa chữa giả thiết là bởi vì lo lắng ban đầu cái kia phức tạp đại gia không nhớ được. Mặt khác chính là về sau nữ chủ có hôn diễn, nhãi con đột nhiên làn da biến sắc thật sự là quá kinh tủng... Đổi thành tiểu hoa liền duy mỹ nhiều ~

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Tám lượng, tạc lạnh nếu viên, ăn khoai tây đại miêu, nam chủ thỉnh tuyến y so lợi tư 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Song mộc 30 bình; ta chính là đại gia bằng hữu 20 bình; y mười một 11 bình; thư rượu 9 bình; thất bảo 6 bình; TT, tâm duyệt song ngư 2 bình; tiểu ngũ, ta ái gốc đào!, MissBean 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 8 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li thu hảo chống lạnh phù chuẩn bị rời đi, lâm ra cửa khi lại bị gọi lại.

Bạch Trạch chỉ chỉ án thượng một cái hộp, “Đây là Kim Linh phong thủ tọa nhận lời Ngọc Châm. Trừ bỏ người cùng Quý U, không người thông qua ảo cảnh, người đem nó đem đi đi.”

Còn có này chuyện tốt? Nàng còn tưởng rằng trải qua trận này biến cố Ngọc Châm không diễn.

“Ta sẽ đi cùng Quý U thương lượng như thế nào phân phối.” A Li vui vẻ vẽ vẽ bẽ lên hộp.

Bạch Trạch nhìn thiếu nữ trên mặt lộ ý cười, ánh mắt trào ra một chút hoài niệm, thiếu niên khi cũng có người nơi chốn cùng hân chia sẻ.

Nàng sẽ đem đầu mùa xuân hoa đại cắm đầy hân phòng, cũng sẽ ở Đoan Ngọ khi cho hân mang đến bánh chưng. Sẽ ở hè nóng bức vì hân tìm tới băng, cũng sẽ ở giá lạnh sản hân ngủ thêm giường nhưng bị.

Trên đời này lại không người so với bọn hân càng thân mật, thời thời khắc khắc làm bạn ở bên nhau, thanh mai trúc mã cũng bất quá như thế.

Nàng ái nói chuyện hân liền nghe nàng nói chuyện, tuy rằng kẹt rất nhiều nghe không hiểu từ, nhưng cũng không chậm trễ hân nghe được nghiêm túc.

Hân biết nhà nàng trung có nghiêm phụ từ mẫu, cũng biết nàng thượng học đường có làm không xong công khóa. Nàng nói nàng

thích ăn đồ ngọt, hẳn ngày kế liền ở có thể xem tới được địa phương bãi mẫn đường mạch nha cùng mút táo.

Hắn cho rằng bọn họ sẽ vĩnh viễn như vậy, thẳng đến có một ngày nàng đột nhiên nói về sau không tới. Không có công đạo nguyên nhân, thậm chí trong giọng nói đều không có cảm xúc.

Hắn nháy mắt liền hoảng sợ, chưa từng có như vậy sợ mất đi một người. Hắn lập tức liền muốn đi tìm nàng, nhưng lúc này hắn đang bị sư phụ nhốt ở động phủ, cửa chống đỡ khóa long thạch, không đến mười hoàn núi đá không khai. Dưới tình thế cấp bách, hắn mạnh mẽ đột phá cảnh giới, nhưng đối lấy đại giới chính là vĩnh viễn dừng lại ở người thiếu niên bộ dạng.

Sau lại hẳn tưởng như vậy cũng hảo, như nàng lại trở về liền có thể dễ dàng nhận ra hắn.

Thiếu nữ rời đi sau, đại điện một lần nữa an tĩnh lại.

Điện giác huân lò toát ra từng chi hương khí, xanh trắng mỏng đậm có vẻ trong điện càng thêm quanh quẽ.

Bạch Trạch đứng dậy cầm lấy treo ở sụp trước một cái túi nước. Đây túi nước hẳn có thượng trăm cái, mặc kệ hắn khát không khát, nàng mỗi ngày đều sẽ ném một cái.

Túi nước là da trâu làm, trắng non trắng, cái đáy có khắc bốn chữ, Giang Nam ánh họa.

Hắn trước kia chưa từng chú ý quá, thẳng đến ngày hôm trước lật xem nàng đưa đồ vật của hắn khi mới phát hiện, cơ hồ hơn phân nửa đồ vật ẩn nắp chỗ đều có khắc này bốn chữ.

Ngày mai hẳn liền xuất phát đi Giang Nam đạo. Giang Nam đạo có cái gì lương đạo 35 châu, hẳn muốn đem nơi đó phiên cái biến.

*

A Li một đường dò hỏi mới tìm được Quý U trụ động phủ. Cùng Thủy Linh phong giống nhau, Kim Linh phong cũng bị các tu sĩ xuyên thành tổ ong trạng. Tựa như ong thợ giống nhau, mỗi mười người tể ở một cái sơn động. Trong sơn động lại bị chui ra mười cái tiểu động huyết, mỗi cái bên trong chỉ có thể buông một trương giường đá cùng một cái bàn đá.

Kim Linh phong nhiều nam tu sĩ, thấy A Li lại đây, Phi Vũ cùng động tu sĩ nháy mắt sôi trào, sôi nổi dò ra đầu nhiệt tình dò hỏi.

Nghe được A Li nói muốn tìm Quý U, nhiệt tình gương mặt lập tức trở nên toan lên.

“Như thế nào đều ái tìm Quý U? Hôm nay tìm người của hấn vài bát.”

“Không có biện pháp, người mặt lớn lên tuần, tu vi cũng tuần. Không thấy buổi sáng liền thủ tọa đều đem hấn gọi đi sao?”

“Tám tắc, cùng tồn tại một chỗ động phủ, Quý U gạt chúng ta trộm tu luyện. Đánh chết 狷, kia ít nhất đến có năm hoàn trình tự, so ta sư phụ còn nhiều một vòng.”

“Hấn nhất định là có cái gì cơ duyên, bằng không như thế nào có thể ở mấy ngày gian chưa từng hoàn nhảy đến năm hoàn?”

“Quý U thật là keo kiệt, đại gia một cái động, có cái gì cơ duyên chia sẻ ra tới a. Chúng ta cấp cao, cũng là vì cái này động làm rạng rỡ màu sao.”

A Li nghe được quả thực vô ngữ đến cực điểm, này trong động không phải ở người, là ở chín viên chanh đi? Quả thực muốn đem người toan chết.

“Quý U ở sao?” Nàng nhần nại tính tình lại hỏi một lần.

“Không ở,” một cái tu sĩ nói, “Hấn tổng xuất quỷ nhập thần, có đôi khi nửa đêm đều sẽ đi ra ngoài, ai có thể tìm được hấn.”

Nửa đêm đi ra ngoài a, A Li nhẹ nhàng chớp chớp lông mi, đem cái này ngoài ý muốn được đến tin tức âm thầm ghi nhớ.

“Ai, hần tới.” Một cái tu sĩ dùng tay chỉ A Li phía sau, còn lại tu sĩ lập tức đem đầu lùi về động phủ, tựa hồ đối Quý U thập phần kiêng kỵ.

A Li xoay người nhón chân nhìn nhìn, nơi xa quả nhiên xuất hiện Quý U thân ảnh, dẫm lên thêm đá đi bước một đi lên.

>

r />

“Quý U.” Thiếu nữ vui sướng mà vẫy tay, lại nhìn đến đối phương hơi hơi một đốn, đôi mắt bay nhanh hiện lên một tia không kiên nhẫn.

“Người nhìn,” A Li lộ cộc mà chạy tới, “Chưởng môn đem Ngọc Châm cho ta, nói chỉ có người ta đi ra ảo cảnh. Chúng ta lấy năm ngày làm hạn định, thay phiên dùng hảo sao?”

Quý U dưới chân không ngừng lướt qua thiếu nữ, tiếng nói tràn ngập không thềm để ý tản mạn, “Người lấy đi có thể, không cần cho ta.”

“Ai, người không cần a?” A Li xoay người đuổi theo hần nói, “Ngày hôm qua nếu không phải người ngăn trở 狷, ta khả năng đã bị chúng nó đuổi theo cắn chết. Không có người, ta cũng ra không được ảo cảnh.”

“Kia 狷 chính là ta đưa tới.” Quý U cảm xúc càng đậm, “Ta chẳng những sẽ đưa tới 狷, còn sẽ đưa tới càng thêm thêm điều xấu yêu tà, người về sau ly ta xa một chút.”

Rất nhiều lần, chỉ cần hần rời đi tiên môn đều sẽ mặc danh đưa tới yêu tà. Lần này cũng là, ảo cảnh là ở tiên môn ngoại quyền địa mà thành, trình độ nhất định cùng ngoại giới liên tiếp. Tuy rằng chỉ có một chút điểm khe hở, vẫn là làm 狷 chui tiến vào.

Chưởng môn nói sẽ mau chóng tìm ra nguyên nhân, nhưng hắn cảm thấy không sao cả. Dù sao hắn đã nhìn quen xem thường, vẫn luôn xem đi xuống cũng không cái gọi là. Chờ hắn tìm được rồi nàng, liền hoàn toàn rời đi Thiên Sơn.

Rõ ràng ngày đó hắn ở huyền nhai chỉ định nghe thấy được một chút hương vị, nhưng vì cái gì sẽ tìm không thấy đâu?

“Người như thế nào cũng nói mình như vậy a,” A Li trên mặt lộ ra không ủng hộ thần sắc, “Nếu thật giống như người nói vậy, chưởng môn sẽ lưu người ở Thiên Sơn sao? Hắn không suy xét người khác, cũng đến suy xét môn hạ đệ tử a. Ta dù sao cảm thấy người không phải điềm xấu, người thực hảo.”

Quý U dừng lại bước chân, pha ngoài ý muốn liếc nàng liếc mắt một cái, tối tăm con người, hơi hơi xuất hiện trong nháy mắt cảm tình dao động, nhưng đảo mắt liền lại chìm vào nhìn không thấy đế băng hàn chỗ sâu trong.

“Tóm lại lấy đi, ta không cần thứ này.”

“Vậy được rồi.” Thấy hắn cự tuyệt đến hoàn toàn, A Li không lại kiên trì cùng hắn chia sẻ Ngọc Châm. Nghĩ lại tưởng này kiến nghị cũng có chút quái, nàng ngủ xong hắn ngủ, chia sẻ quá mức thân mật điểm.

“Kia cái này cho người đi.” A Li đưa qua một cái căng phòng giấy dầu bao, “Là tô mặt hàn cụ, ta thỉnh người từ Cô Tang mang. Người không cần Ngọc Châm liền nhận lấy cái này đi, bằng không ta vô pháp tâm an.”

A Li thò tay, nặng trĩu hàn cụ chuế đến nàng tay toan, nhưng Quý U chỉ là ánh mắt lại nhẹ lại đậm mà nhìn nàng, cũng không tiếp nhận.

Quý U ngũ quan trời sinh tự mang lãnh cảm, A Li đối mặt như vậy một khuôn mặt thập phần có áp lực.

Không thích sao? Thiếu nữ có chút nhụt chí. Tô mật hàn cụ chính là đường bánh quai chèo, nòng còn cảm thấy khá tốt ăn.

“Chính người lưu trữ.” Quý U nhàn nhạt nói, “Đừng tới chiêu ta.”

Ai? A Li khó hiểu mà trợn to mắt, ngày hôm qua cho hắn cầm máu phần thời điểm còn hảo hảo, thậm chí đỉnh đầu tiểu hắc hoa có cánh hoa cánh còn biến hôi. Hôm nay liền cụ người với ngàn dặm ở ngoài, này cũng quá thiện biến.

“Ký chủ, nghĩ cách chạm vào hắn tay, nhìn không tới oán khí nhan sắc vô pháp phân tích.” Hệ thống nhin không được nói.

Chạm vào gia hỏa này tay, có điểm khó a.

A Li trong lòng như vậy tưởng, trên mặt lại không hàm hồ, bắt lấy đối phương thủ đoạn, một cái tay khác giả mê ba đạo mà đem giấy dầu bao hướng quá đổi, “Cho người, ta dặn dò người nhiều xối mật ong, nhưng ngọt nhưng ngọt đâu.”

Tay bắt được đi trong nháy mắt, Quý U đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, bốn phiến hắc cánh hoa, một mảnh hôi cánh hoa, còn có một mảnh là hắc màu xám, muốn biến bất biến mà đang ở giữa giữa.

“Buông ra.” Quý U thần sắc nháy mắt che kín khói mù, nhìn chằm chằm thiếu nữ kiêu ngạo lại té bạch năm căn ngón tay, cảm giác thủ đoạn đều bị năng đến phát run.

Tuy rằng hắn cả người đều là hung ý, nhưng ngăn không được kia phiến hắc màu xám tiểu hoa cánh, hoàn toàn biến thành màu xám.

“Hảo sao, buông ra liền buông ra.” A Li trên mặt dâng lên xán lạn ý cười, “Người thật không ăn? Ta đây cầm đi.”

Thiết, rõ ràng chính là thích ngọt bánh quai chèo sao.

Ở bọn họ đỉnh đầu sam nhánh cây thượng, một con tiểu hồng điều ánh mắt lãnh đến giống băng, lại tức lại đổ.

Tác giả có lời muốn nói: Ngọt bánh quai chèo, lấy đến đây đi người!

Cảm tạ đầu ra địa lời tiểu thiên sứ: Di di, oa oa ngủ rồi, độc ái ngàn tỉ tiểu tiên nữ 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: A minh 2 bình;
51697794, MissBean 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 9 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li trở lại cư trú địa phương, nàng không có lập tức vào cửa, mà là vòng đến sân mặt sau.

Rậm rạp cây cối gian, hai cây thật lớn cây bạch dương ngã vào thỏ địa thượng, đứt gãy chỗ tựa hồ bị thứ gì ăn mòn rớt, mặt trên tứ tung ngang dọc dán vài trương lá bùa.

A Li đem lá bùa bóc, từ trong túi móc ra tân lá bùa dán lên, 4 mét lớn lên thân cây lập tức trở nên uyển chuyển nhẹ nhàng. Nàng đôi tay xách lên tán cây, nhẹ nhàng kéo hồi sân.

Phi Vũ đang ngồi ở trong viện viết tân hạn phù, nghe được thanh âm nâng hạ mắt, nhưng thực mau liền lại rũ xuống.

A Li hỏi: “Phi Vũ, người có thể hay không đem thân cây biến thành bản tử a?”

Nàng giường là chính mình làm, tấm ván gỗ là nhị sư huynh giúp nàng tước. Hiện tại cũng vô pháp đi phiên toái nhị sư huynh, rốt cuộc nàng biên không ra lại làm một trương lý do.

“Sẽ.” Phi Vũ buông bút, đứng lên đi đến thụ trước mặt. Một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, hai cây cây bạch dương tức khắc biến thành một chồng bản tử, liền tán cây cũng chưa lãng phí.

“Xôn xao, này cũng quá lợi hại đi.” A Li nhìn san bằng cùng điền hoàng thạch đường như đại tấm ván gỗ, khúc khởi ngón tay gõ hai hạ.

Phi Vũ hỏi: “Người muốn tấm ván gỗ làm cái gì?”

A Li: “Cho người làm trương giường.”

Nhìn thiếu nữ cong hạ nhỏ yếu vòng eo đi dọn tấm ván gỗ, Phi Vũ hơi lạnh ánh mắt thoáng nhu hòa chút.

“Ta tới.” Phi Vũ nhẹ nhàng kéo ra nàng, một tay niết quyết, tấm ván gỗ lập tức trôi nổi lên.

“Người còn nhớ chuyện này?” Thiếu niên trên mặt mang theo một cổ không chút để ý, kiệt lực che giấu tiếng nói cất giấu vui sướng.

“Đương nhiên rồi, đáp ứng người sao. Mỗi ngày buổi tối chỉ cần nhớ tới người nằm ở trên chiếu, ta liền khổ sở mà ngủ không được, ta nhưng quan tâm người đâu.” A Li một bên lời ngon tiếng ngọt mà bậy bạ, một bên đem xuyên ở bên hông giấy dầu bao gỗ xuống phóng tới bàn đá.

Phi Vũ nhìn đến giấy dầu bao, ánh mắt từ từ lãnh đi xuống, “Quan tâm ta còn cho người khác đưa tô mật hàn cụ?”

A Li quay đầu, “Di, người như thế nào biết?”

Phi Vũ một chút cũng không giấu giếm, “Ta đem đình viện thu thập xong sau buồn đến hoảng, biến thành điều đi ra ngoài bay phi, đi ngang qua nhìn đến.”

A Li nghe vậy nhìn chung quanh một vòng.

Sân quả nhiên thực sạch sẽ trong vắt. Nóc nhà cỏ dại bị nhổ, song cửa sổ tích hơi cũng bị sát sạch sẽ, ngay cả cây bạch quả lá cây thượng đều tìm không thấy một chút bụi đất, lượng đến sáng lên. Gió nhẹ thổi qua, treo ở dưới mái hiên hạn phù uyển chuyển nhẹ nhàng mà bay lên, nơi nơi tràn đầy cỏ cây hương khí.

Tựa hồ từ Phi Vũ tới, nàng liền lại không cầm lấy quá cái chổi.

“Người hảo sẽ thu thập sân a.” A Li đôi mắt lượng lượng mà cảm thán.

Phi Vũ nhớ tới cái này lại một bụng oán khí. Tự nàng sau khi biến mất, hần lúc này mới phát hiện Thiên giới có như vậy nhiều sống

làm.

Tầng mây thượng phủ kín ruộng lúa, ngân hà bị loại thượng cây ăn quả, đại diện mặt sau dưỡng mấy trăm chỉ heo dê bò cùng con thỏ. Hấn một mặt chờ nàng, một mặt chăm sóc nàng lưu lại này đôi đồ vật, dần dà liền làm chín.

Hấn đến không để bụng làm nhiều ít sống, hấn để ý chính là những cái đó động vật những cái đó mà đều là vì nàng dưỡng, nàng nhưng vẫn cũng không trở về xem một cái. Hiện tại Thiên giới đại môn một lần nữa phong ấn, liền hấn cũng vào không được.

Hấn không ức nói, “Đừng ngắt lời, ngươi còn chưa nói vì cái gì muốn đưa hấn tô mặt hàn cụ?”

A Li nói: “Nga, đó là bởi vì ta cảm đi ảo cảnh khen thưởng. Nơi này vốn dĩ cũng có hấn một phần, nhưng hấn từ bỏ. Ta bản khoản mới đưa hấn thức ăn.”

Phi Vũ mặc giầy lát, “Ngươi còn kéo hấn tay.”

“Đó là vì đem thức ăn đưa cho hấn. Lại nói ta cũng kéo qua ngươi tay a, ngươi nhìn.” Dứt lời, A Li liền giữ chặt Phi Vũ tay.

Thiếu niên tay ôn nhuận lại rõ ràng, làn da lãnh bạch thả hơi thấu. Ly gần một chút, có thể nhìn đến giấu ở da thịt phía dưới màu xanh lá mạch máu. Lòng bàn tay có một chút vết chai mỏng, tựa hồ là hàng năm cầm kiếm ma, quất nàng lòng bàn tay có điểm ngứa.

A Li thực thích lúc này Phi Vũ, vô luận thượng một giây nhiều tạc mao, nếu kéo hấn tay nháy mắt biến nãi cầu, ngoan ngoan vô cùng.

Chính là cái này nhãi con quá yêu ghen tị, ngày hôm qua tiểu hoa còn trường sáu phiến màu xám cánh hoa, hôm nay có một mảnh liền biến đen.

A Li nhăn lại tế mi, suy tư như thế nào đem hoa biến trở về đi.

Phi Vũ ngoan ngoãn đợi trong chốc lát, phát hiện đối phương liền như vậy khô cằn mà nắm, một chút thực chất tiến triển đều không có. Hơi kiêu thủy phương nhàn trào ra một chút buồn cười, “Đây là bắt tay sao? Cùng ta hôm nay nhìn đến nhưng không giống nhau.”

A Li ngạc nhiên nói, “Người nhìn đến ai?”

Phi Vũ nói: “Một đôi đạo lữ.”

A Li càng nghi hoặc, dặt tay còn có thể dặt ra hoa tới? “Bọn họ như thế nào làm?”

“Cứ như vậy.” Phi Vũ trở tay đem thiếu nữ tay chế trụ, triều chính mình phương hướng túm lại đây. A Li một cái không đứng vững, lập tức nhào tới, bản năng dùng đôi tay ôm lấy đối phương eo.

Nàng kinh ngạc mà ngẩng mặt, thiếu niên mắt đen tựa ôn nhu lại tựa mê hoặc, nhẹ giọng nói, “Đã ôm ta, về sau liền không được lại ôm những người khác.”

Phi Vũ âm sắc vốn là trầm như rượu nguyên chất, môi mỏng gian phun ra áp lực mà mê người khí thanh, A Li cảm giác trái tim tức khắc nhảy sai nửa nhịp.

Nàng vội từ trong lòng ngực hấn chui ra, lúc này mới minh bạch cái gì đạo lữ dặt tay, bất quá là đối phương cố ý hạ bộ. Nàng ngây ngốc trên mặt đất câu, bồi thượng lão mẫu thân ôm.

Hệ thống đúng lúc mà ho khan hai hạ, “Hai cái tin tức, một hảo một hư trước hết nghe cái nào?”

A Li không cần nghĩ ngợi nói: “Hư.”

Hệ thống: “Ân tin tức xấu là, thiếu nữ người có điểm cầm giữ không được nha. Ta vừa rồi nghe được người tim đập bạo biểu, đều lo lắng người tặc đến ta.”

A Li nhấp nhấp môi, cảm giác mặt thiêu đến lợi hại, “Kia tốt đâu?”

Hệ thống nghiêm trang nói, “Tin tức tốt là... Phi Vũ tiểu hoa lại biến thành màu xám lạp.”

*

A Li không có trực tiếp làm súp, mà là đem tám ván gỗ phô khai, dán lên mấy lá bùa chờ hong khô. Làm xong này đó, nàng liền cầm chủy thủ cùng dây thừng chuẩn bị ra cửa.

“Người muốn đi săn thú sao? Ta cùng với người cùng đi.” Phi Vũ nói.

“Không ổn,” A Li trực tiếp cự tuyệt, nhìn thấy Phi Vũ nháy mắt trầm hạ mắt vội vàng bổ sung, “Ta ở phụ cận săn thú, khó tránh khỏi sẽ đụng tới đồng môn. Người lớn như vậy đẹp, nhất định sẽ bị lưu ý, nếu là bị người liên tưởng đến Cô Tang Trấn Yêu Tháp đã có thể thăm. Chờ ta đi thần điều thành đăng ký bắt yêu sư công nghiệm khi, người lại cùng ta đi, như thế nào?”

Nghe được nàng khen hấn, lại đáp ứng quá hai ngày cùng nhau ra cửa, Phi Vũ trong mắt úc sắc tiêu tán gật đầu nói, “Hành đi, ta ở nhà chờ người. Chỉ là người không được lại đi thấy cái kia tô mật hàn cụ. Người nọ cho ta một loại thực không thoải mái cảm giác, từ cốt cách đến huyết nhục đều lộ ra một cổ u minh tử khí.”

Nếu không phải đối phương cảnh giới không cao, hấn đều phải tưởng Chúc Long đi tới Thiên Sơn.

A Li hơi giật mình, phản ứng lại đây tô mật hàn cụ chính là Quý U, nàng cảm thấy buồn cười, nhưng vẫn là đáp ứng xuống dưới.

Lúc gần đi, nàng đem từ thực xá lãnh đến hạt mè hồ bánh cùng một vại nước trong phóng tới trên bàn, “Ta sợ là muốn tới chạng vạng mới trở về. Người nếu đói bụng, liền ăn trước này đó. Chờ chúng ta đi thần điều khi, ta mang người ăn nướng thịt dê, chưng rau cải trắng, còn có canh bánh.”

“Người có tiền sao?” Phi Vũ hỏi.

“Thế gian tiền có điểm, Tu chân giới vô.”

Phi Vũ nghe vậy khẽ nhú mày, hấn nhưng thật ra đều có, nhưng đều ở trên chín tầng trời, như thế nào có thể nghĩ cách trở về một chuyến đâu?

A Li rời đi đình viện, lập tức triều sơn hạ đi. Nàng vừa đi một bên tính toán, hiện tại tài nguyên là hai cái nhãi con. Một cái xác nhận là dưỡng quá, cực thích ăn dấm. Một cái khác không xác nhận dưỡng không dưỡng quá. Hai người một cái hôi hoa, một cái bốn hắc hai hôi.

Hiện tại hàng đầu nhiệm vụ chính là đem giường làm ra tới, từ Phi Vũ nơi đó lộng tới một cái bạch hoa cánh. Thứ yếu nhiệm vụ là tiếp tục tiếp xúc Quý U, tranh thủ đem hấn đầu □□ ra một đóa hôi hoa.

Hy vọng Quý U là không dưỡng quá nhãi con, như vậy hấn oán khí liền sẽ không giống Phi Vũ giống nhau qua lại loạn nhảy.

A Li một đường đi ra sơn môn, triều trong rừng rậm đi đến.

Tự Cô Tang trở về, nàng liền vẫn luôn dựa ăn trái cây giải khát. Nếu không phải người tu chân thân thể so người bình thường hảo, nàng sớm thừa nhận không được. Hôm nay nhất định đến săn mấy chỉ yêu thú, làm ơn đồng môn đưa đến Cô Tang đổi linh thạch. Lại lộng không đến vô Hương Hoàn, nàng liền phải khát đã chết.

A Li trong tay nhéo phù, không ngừng ở trong rừng rậm sưu tầm con mồi. Sau nửa canh giờ, không tìm được con mồi, nhưng thật ra nghe được cách đó không xa có người đang nói chuyện.

Nàng theo bản năng dừng lại bước chân, thanh âm đàm thoại lập tức thổi qua tới.

“... Kia ác quỷ lúc ấy liền chiêu, là hấn làm hại liễu thôn tam khẩu nhân gia thất cổ tự vẫn. Ta vừa muốn đem hấn đánh thần hồn phá tán, hấn lại xin tha. Nói hấn có cái huynh đệ ở u minh điện làm việc, biết một cái thiên đại tin tức. Như ta buông tha hấn, hấn liền nói cho

ta. Ta lập tức đáp ứng rồi hần. Chưởng môn, này thật đúng là một cái kinh thiên động địa đại tin tức.”

A Li lấp bắp kinh hãi, không nghĩ tới chính mình thế nhưng nghe xong chưởng môn góc tường. Nàng tưởng lui, lại sợ làm ra thanh âm bị phát hiện. Không lui, vạn nhất nghe được cái gì đến không được không hảo bút ra mà lui. Đang ở tiến thoái lưỡng nan khi, cái kia tuổi già thanh âm lại nói chuyện.

“U đô chi chủ Chúc Long, đã hôn mê bất tỉnh nửa năm.”

“Vì sao?” Bạch Trạch thanh âm hiển nhiên là lấp bắp kinh hãi.

“Nghe nói cùng Yêu tộc Thái Tử có quan hệ. Ngài biết, Yêu tộc kia hai anh em vốn là quỷ kế đa đoan, tâm nhãn cùng dài sen đường như, vẫn là hai cái dài sen. Chúng ta tiên môn bách gia ai không ăn qua bọn họ một? Như vậy tưởng cũng ở tình lý bên trong.”

“Nhưng Chúc Long đều không phải là người bình thường, hần là thượng cổ hung thú, chưởng quản u minh cổ thần. Liên tính là Hồng Hoang thời kỳ, hần một mình đối thượng cửu thiên chúng thần cũng không ăn qua một chút một, há có thể bị Yêu tộc Thái Tử dễ dàng tính kế? Nơi này nhất định có không muốn người biết sự tình.”

“Thuộc hạ cũng nghĩ như vậy. Cho nên muốn thỉnh chưởng môn ở tìm... Ngô, ở tìm ngài vị kia đồng thời, thuận tiện đi sơn nam nói trung châu nhìn xem. Trung châu liền ở u đô phía trên, có lẽ có thể tìm được.....”

Lão nhân thanh âm càng ngày càng nhỏ, A Li chính cảm thấy nghi hoặc, liền nghe phía sau có người cười nói, “Thế nhưng nghe xong lâu như vậy, ta một chút cũng chưa nhận thấy được.”

A Li bỗng dưng xoay người, liền thấy Bạch Trạch đứng ở nàng phía sau, ánh mắt lại nhẹ lại đậm dừng ở trên mặt nàng.

Nàng vội vàng giải thích, “Ta không phải cố ý nghe các người nói chuyện, chỉ là...”

“Chỉ là muốn chạy sợ làm ra thanh âm, không đi lại sợ nghe được không nên nghe. Tiến thoái lưỡng nan khi, không cần thận cái gì đều nghe được.” Bạch Trạch thế nàng bổ sung nói.

“Di, chương môn như thế nào biết?”

“Bởi vì ta niên thiếu khi cũng từng có như vậy thời điểm.”

“Ta bảo đảm không nói đi ra ngoài.” A Li nói.

“Không sao,” thiếu niên vẻ mặt không thêm để ý, “U minh điện tâm thường quỷ sai huynh đệ đều có thể biết đến tin tức, nói vậy không dùng được bao lâu tiện nhân người đều biết.”

Bạch Trạch thanh âm thanh thiên ôn hòa, tựa như nước ôn tuyên giống nhau trấn an nhân tâm.

A Li nghe ra hẳn không có tức giận ý tứ, nhẹ nhàng thở ra.

Bạch Trạch ánh mắt dừng ở A Li trên người, có điểm tò mò vì cái gì chính mình không cảm giác được nàng lại đây hơi thở, thanh minh trường lão cũng không có.

“Chương môn, ta muốn đi săn thú, trong chốc lát nên trời tối.” A Li đỉnh thiếu niên trắng ra ánh mắt lấp bắp mà nói.

Bạch Trạch hơi hơi gật đầu, “Người đi đi, ta cũng muốn đi rồi.”

“Đi tìm người sao?” A Li hỏi.

“Đúng vậy, đi tìm người.” Bạch Trạch nhẹ giọng nói, tiếng nói có che giấu không được cô đơn.

“Chương môn nhất định sẽ tìm được người.” Thiếu nữ thành tâm thực lòng nói.

Bạch Trạch cười khẽ một chút, lời này liền chính hẳn đều không tin.

Thiếu niên trong mắt nhợt nhạt uân khởi lạnh lẽo, nếu có thể tìm được nàng, nhất định phải trối lại, không bao giờ hứa nàng chạy loạn.

Hắn tùy ý triều A Li gật gật đầu, xoay người triều trong rừng sâu đi đến.

A Li nhìn chăm chú vào Bạch Trạch bóng dáng, sinh ra một chút đồng tình, “Tìm lâu như vậy, mỗi một lần đều là thất vọng mà về.”

Hệ thống nhin không được nói, “Người liên không hoài nghi quá Bạch Trạch người muốn tìm là người?”

Thiếu nữ sắc mặt nháy mắt trắng bệch, trái tim loảng xoảng loảng xoảng nhảy.

Vài giây loại sau nàng trấn tĩnh xuống dưới, “Không có khả năng, hơn ba trăm năm trước, ta còn không có sinh ra đâu.”

Hệ thống vô ngữ: “Hiện tại là đường triều, người vốn dĩ liên không sinh ra.”

A Li: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Nam thành lưu li nguyệt, 24796600 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 28283843, emmm 30 bình; mười chín 17 bình; momo 10 bình; quân mạc cười 9 bình;

A minh 7 bình; Sinzy 5 bình; người tiểu khả ái 2 bình; tặc lạnh nếu viên, cao số tiếng Anh cao phân quá, WAN, ta ái gốc đào!, MissBean, hứa nguyện không quả khoa, công chúa điện hạ 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 10 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mặt trời lặn thời điểm, A Li bắt tới rồi ba con cấp thấp yêu thú.

Nàng đem yêu thú. Giao cho đi Cô Tang đồng môn thế nàng đổi.

Tu sĩ ước lượng yêu thú trọng lượng nói, “Đã như vậy, ta trước đem linh thạch cho ngươi, ta đi số lần biết nhiều hơn giá cả. Đây ba con yêu thú là thấp phẩm giáp cấp, giá trị 30 viên linh thạch.”

A Li vội cảm tạ hẳn.

Theo “Xôn xao” một tiếng, một đồng linh thạch rơi vào túi, ở mặt trời lặn ánh chiều tà hạ lấp lánh sáng lên. Thiếu nữ cảm thấy mỹ mãn mà khép lại túi lại cảm tạ một hồi.

Tu sĩ cười xua xua tay, kỳ thật hẳn khá tò mò, vị này tạp tu sư muội liền một vòng trình tự đều không có, là như thế nào bắt đến cấp thấp yêu thú? Bất quá Tu chân giới ngạo hồ tàng long, có lẽ sư muội trong nhà có quặng.

A Li từ biệt tu sĩ triều sơn chân chạy đến. Trong núi hắc mau, vừa rồi vẫn là màu cam không trung, lúc này bị tối tăm vây quanh chỉ còn một cái tuyến.

Nàng nhanh hơn bước chân, kỳ vọng có thể ở bán hóa tiểu ca thu quán trước mua được vô Hương Hoàn.

Hệ thống đột nhiên nói: “Lại nói tiếp một cảnh hoa cũng là người trong sách, muốn hay không thử xem cảm hóa hẳn?”

“Không được,” A Li lắc đầu, “Một cảnh hoa lòng dạ hiểm độc thật sự trong mắt chỉ có linh thạch, muốn cảm hóa hẳn cần thiết lấy linh

thạch tạp. Người chờ ta về sau thành kẻ có tiền, dùng năng lực của đồng tiền đem hấn tạp thành tiểu hồng hoa.”

Hệ thống: “.....”

Không ngừng đẩy nhanh tốc độ A Li rút cuộc ở thu quán trước đuổi qua đi. Lo lắng đối phương sẽ giống lần trước giống nhau hắc nàng, nàng chỉ cần một viên vô Hương Hoàn.

Bán hóa tiểu ca đem vô Hương Hoàn dùng lá cây bao hảo, “Năm cái linh thạch.”

A Li hơi kinh ngạc một chút, vội số ra 25 cái linh thạch, “Lại cho ta bốn viên.”

Hệ thống cười nói, “Lúc này trên người của người không có hương khí, hấn đối với người ác ý tiêu trừ, tự nhiên sẽ không hắc người.”

Thu hảo vô Hương Hoàn, A Li đi đến sơn môn trước một tay niết quyết. Ánh sáng nhạt hiện lên, trong không khí xuất hiện một tòa quang dật thành đại môn, bên trong đi ra một người, huyền y vấn tóc, lạnh như băng đơn phượng nhãn.

A Li nao nao, là Quý U. Đã thể thế này hấn làm cái gì đi đâu?

Nhớ tới các tu sĩ nói, Quý U thường xuyên đêm khuya đi ra ngoài, nàng nhẹ nhàng nhắm lại tế mi.

Trở lại nơi, A Li tìm ra một cái không bình, dùng nước lã phù làm ra một bình thủy, hướng bên trong để vào một viên vô Hương Hoàn. Thêm quả vô Hương Hoàn thủy dùng để uống sau sẽ không dẫn phát hương khí, một đại vai đủ nàng uống vài thiên.

Kỳ thật vô Hương Hoàn còn có thể bỏ vào mì nước hoặc là cháo, nhưng là như vậy quá xa xỉ, nàng tạm thời ăn không nổi.

Phi Vũ tiến vào thời điểm nàng đang ở uống nước, thiếu niên trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, “Ta cho rằng người không cần uống nước.” Rút cuộc mấy ngày nay hấn liền thấy nàng gặm quả táo.

A Li hàm hồ nói, “Là người liền phải uống nước, chẳng qua ta tu chính là giấy thuật, cho nên uống đến thiếu chút.”

“Hiếm lạ.” Phi Vũ cười đánh giá.

A Li uống đã tam đại ly sau, thỏa mãn mà buông cái ly.

“Đáng tiếc có chút chậm, bằng không hôm nay là có thể đem giường gỗ làm ra tới.”

“Ngày mai làm là được.” Phi Vũ nói. Hắn cũng không để ý ngủ ở nào, dù sao hắn cũng không thật sự ngủ.

Hắn kỳ thật cũng không cần ăn cơm uống nước, nhưng chỉ cần năng cấp, hắn đều ngoan ngoãn ăn.

Phi Vũ đi rồi, A Li đem ảo cảnh được đến Ngọc Chẩm tìm ra, chuẩn bị dùng nó đem chính mình một vòng hợp lý hoá.

Nó thật sự quá bình thường, không giống Ngọc Chẩm càng giống một khối tùy tiện nhất thiết đá cẩm thạch.

Này ngoạn ý thật có thể nằm thẳng cấp sao? Công hiệu cũng quá giả.

“Dù sao người liền trang trang bộ dáng, lại không cần thật sự ngủ.” Hệ thống nói.

Đương nhiên không cần thật sự ngủ, nàng sợ hãi ngủ bị sái cổ.

*

Thiên Sơn tiên môn bị một tin tức nổ tung nôi.

Giấy hệ tạp tu Tô Âu Li, chỉ dùng cả đêm liền chưa từng hoàn lên tới một vòng. Trợ nàng thẳng cấp bảo bối không phải khác, chính là từ ảo cảnh được đến Ngọc Chẩm đầu.

Mọi người đều biết cấp thấp ảo cảnh phần thưởng là đùa giỡn, thủ tọa căn bản không có khả năng cấp một đám thái kê (cùi bắp) thật sự bí bảo.

Nhưng này tin tức lại là hàng thật giá thật. Thăng hoàn có lưu trình, yêu cầu ở trường lão chứng kiến hạ chạp đến tu vi thạch, tiên thạch cũng sẽ không nói láo.

Kim Linh phong thủ tọa nghe thấy cái này tin tức tức khắc hoài nghi nhân sinh. Ngọc Chằm là hắn lấy ra tới làm phần thưởng, hắn đầu tiên hoài nghi chính mình có phải hay không lấy sai rồi?

Hắn vội vội vàng vàng chạy về gia kiểm kê bảo khố, còn không có bắt đầu tra liên nhớ tới hắn nơi nào có có thể nắm thăng cấp bảo bối? Tu chân giới nếu là có thứ này không được bị người đoạt đi rồi? Nhưng là tu vi thạch sẽ không gạt người nha.

Thủ tọa lại bắt đầu hoài nghi có lẽ Ngọc Chằm có che giấu công năng, là hắn mắt vựng về không thấy không ra.

Cũng may hắn còn có một cái Ngọc Chằm, cùng cái kia phần thưởng là một đôi. Hắn lập tức liền đem Ngọc Chằm an bài thưởng, nhưng là một đêm qua đi không có việc gì phát sinh.

Các tu sĩ đều chạy đến A Li tiểu viện xem Ngọc Chằm, hâm mộ ghen tị hận các loại phức tạp ánh mắt đều có.

Quý U cùng động mấy cái tu sĩ lại bắt đầu lên men.

“Này Ngọc Chằm chúng ta động Quý U cũng nên có một phần, nhưng là hắn từ bỏ. Muốn hắn không buông tay, chúng ta cũng có thể đi theo dính thorn lây.”

A Li rất là hoài nghi, lấy Quý U cái loại này mặc ai lão tử tính cách, sẽ đem chính mình gổ đầu cho mượn đi sao?

“Hà tất tự oán tự ngải,” A Li cười nói, “Chúng ta là đồng môn, vốn nên hỗ trợ lẫn nhau. Như ai ngờ thử xem Ngọc Chằm, triều ta mượn

thì tốt rồi.”

Các tu sĩ tức khắc mừng như điên, A Li nháy mắt thành toàn Thiên Sơn lớn nhất phương thiện lương nhất người. Các loại khen tặng cùng tán dương liên thanh vang lên. Cười vui thanh, mừng như điên thanh, vỗ tay đậm chân thanh, trong viện ngoại tức khắc tràn ngập sung sướng không khí.

Vì tiết kiệm thời gian, đại gia thương lượng mỗi người ngủ nửa ngày, như vậy một ngày là có thể ngủ hai người.

Nhưng là mấy ngày qua đi, trừ bỏ ngủ bị sai cỡ người gia tăng rồi bên ngoài, không có người thăng cấp thành công.

Đang ở đại gia âm thầm kỳ quái khi, Ngọc Châm truyền tới một cái am hiểu giám định bảo bối trưởng lão trong tay. Trưởng lão nói, Ngọc Châm là dùng một lần, chỉ có thể thăng cấp một lần.

Lời này truyền ra đi, nguyên bản nóng hôi hổi nhiệt độ lập tức liền giáng xuống. Những cái đó gắt gao nhìn chằm chằm A Li sân ánh mắt cũng đi theo biến mất. Đại gia bắt đầu hâm mộ A Li may mắn. Nhưng cũng chỉ là hâm mộ, rốt cuộc một vòng trình tự còn không đủ để làm nhân đồ ký.

A Li lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Ngọc Châm cố nhiên có thể đem nàng một vòng thân phận hợp lý hoá, nhưng mang đến phiền toái cũng là thật lớn, tài có thể trí họa chính là ý tứ này.

Cũng may nàng dùng một chút thủ đoạn nhỏ, hợp lý bình ổn trận này phong ba. Sau này lại thăng cấp cũng không đi sờ kia tu vi thạch. Có một vòng thân phận liền cũng đủ nàng hành tẩu các nơi Trấn Yêu Tự, tiếp kiếm linh thạch nhiệm vụ bài.

*

Ngọc Châm sự vừa mới bình ổn, lại một tin tức truyền đến, Kim Linh phong một cái tu sĩ chết ở thần điều thành. Nhưng tin tức này không có khiến cho đại gia coi trọng. Tu chân giới mỗi ngày đều ở người

chết, hoặc là bởi vì tranh đấu, hoặc là tẩu hỏa nhập ma, hay là bị yêu tà giết chết.

Ngay cả Kim Linh phong thủ tọa chính mình đều không coi trọng, hẳn gần nhất bị Ngọc Châm sự giảo đến phiền lòng, tổng cảm thấy bỏ lỡ một cái đại cơ duyên.

Nhưng là không hai ngày, lại một cái Kim Linh phong tu sĩ chết ở thần điều thành. Lúc này Kim Linh phong thủ tọa thoáng coi trọng một chút, phái người đi thu thi.

Hai ngày lúc sau, lại một cái Kim Linh phong tu sĩ chết ở thần điều thành.

Kim Linh phong thủ tọa hoàn toàn tặc, chết như thế nào đều là hẳn Kim Linh phong người? Đây thần điều thành hay là khắc hẳn Kim Linh phong? Nhưng sinh khí về sinh khí, hẳn vẫn là không có coi trọng, chỉ nhiều phái một cái nhật xác người.

Chuyện này tựa như trào ra nước ấm bọt khí, mới vừa toát ra tới liền chính mình biến mất, không ai cảm thấy không thích hợp.

Nhưng A Li biết không phải như vậy, kia ba cái chết Kim Linh phong tu sĩ, đều là ở ảo cảnh khi dễ quá Quý U người.

Giường gỗ cơ bản hoàn công, chỉ là xoát sơn còn cần lượng mấy ngày, tạm thời còn vô pháp thu hoạch Phi Vũ hảo cảm. A Li nhìn trên cổ tay 【86】 âm thầm có chút sốt ruột, thời gian quá đến cũng quá nhanh. Đã nhiều ngày nàng cũng không nhàn rồi, lại đi ra ngoài săn thú vài lần yêu thú. Tuy rằng yêu thú rất nhiều đều là không phẩm cấp, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều. Đồng môn giúp nàng đổi sau, nàng đã tích cóp hạ 65 cái linh thạch.

Chính là nhiệm vụ tiến triển đến quá chậm. Quý U là căn bản bắt được không đến người, không biết chạy đến đi đâu vậy. Nàng nhưng thật ra thử cho bán hóa tiểu ca một viên linh thạch làm tiền boa, thành công thu hoạch một mảnh hôi cánh hoa. Nhưng là lần thứ hai lại cấp một viên linh thạch liền không dùng được. Nàng từ

giữa đến ra kết luận, dưỡng tiểu ca tương đối phí tiền, nhìn qua chính là động không đáy, tạm thời trước gác một bên.

Trong tay có một chút tiền, nàng đồng ý hệ thống kiến nghị, mở ra oán khí theo dõi theo thời gian thực hệ thống. 50 cái linh thạch cái kia phần ăn là bao xem sở hữu người trong sách. Nàng không như vậy nhiều tiền, cũng chỉ khai Phi Vũ một cái tuyến, mười cái linh thạch một ngày. Cho nên nàng hiện tại chỉ còn 55 cái linh thạch.

Kiểm tiền lại biến thành hàng đầu nhiệm vụ. Về sau người trong sách nhiều, chính là động không đáy.

A Li quyết định đi trước Trần Yêu Tư đăng ký công nghiệm. Cô Tang là trăm triệu không thể đi, chỉ có thể đi thần điều thành.

Nàng ra khỏi phòng, nhìn đến Phi Vũ đang dùng thuật pháp tạo phong cấp giường gỗ tán vị. Thiếu niên một bộ hồng y, dáng người đĩnh bạt, từng sợi thấy được dòng khí từ hắc ngón tay tiêm trào ra, thổi đến cây bạch quả ào ào rút lá cây, phảng phất mang theo một trận bạo tuyết.

Hắn vẻ mặt không chút để ý thần sắc, tựa hồ đối sắp hoàn thành giường một chút đều không có hứng thú.

A Li trong lòng trầm xuống, dựa, không thích? Đây không phải làm không công sao?

Nghe được nàng tiếng bước chân, Phi Vũ lập tức nghiêng đi mặt, ở đỉnh đầu hắc thành linh mọc ra một đóa màu xám tiểu hoa, có một mảnh cánh hoa đột nhiên nhợt nhạt mà biến phai nhạt một chút nhan sắc.

A Li kinh ngạc mà mở to mắt, bên tai truyền đến hệ thống vui rạo rục thanh âm, “Hoắc, không xem không biết, người chỉ cần lộ cái mặt là có thể làm nhạt oán khí, Phi Vũ đây là nhìn đến người liên cao hứng nha, cái này phần ăn không bạch mua.”

A Li đầu quả tim hơi hơi rung động hạ, trong mắt chiếu ra thiếu niên cặp kia hơi kiều thụ phượng nhãn. Nàng lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai Phi Vũ chỉ cần nhìn đến nàng, tròng mắt đều sẽ tràn đầy long lầy toái quang.

“A Li, người hôm nay khởi như vậy sớm, lại muốn đi dưới chân núi săn thú sao?”

“À không,” A Li bình phục một chút tâm tình, cười nói, “Lần trước cùng người đã nói ta muốn đi thần điều đăng ký công nghiệm. Người muốn hay không đi? Ta mang theo thể gian tiên, có thể cho người mua đồ ăn ngon nga.”

“Hảo a.” Thiếu niên trong mắt trào ra ý cười, đột nhiên thu hồi thuật pháp, xoắn ốc trạng phong nháy mắt đình chỉ, nguyên bản cuốn đến giữa không trung lá cây bạch quả xôn xao đến rơi xuống, tựa như hạ lá cây vũ.

Ở rào rạt lá rụng trung, vừa rồi biến mất tiểu hoa một lần nữa từ Phi Vũ đỉnh đầu toát ra tới, làm trò A Li mặt, kia phiến hơi hơi biến sắc cánh hoa hoàn toàn biến thành tuyết trắng nhan sắc.

Thiếu nữ đồng tử động đất, nàng cho hắn ăn đường không có tiêu trừ oán khí. Nàng phí tâm phí lực làm giường cũng không tiêu trừ oán khí. Bất quá liền nói câu muốn cùng nàng đi thần điều sao? Thiếu niên liền không chút do dự biến sắc.

Tác giả có lời muốn nói: Phi Vũ: Hắn là thật thích nàng nha.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 24796600, túc, độc ái ngàn tỉ tiểu tiên nữ 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 25542832, Elisa 10 bình; huyền tiễn 2 bình; hệ thống tự định nghĩa, ta ái ngốc đào!, MissBean, hứa nguyện không quả khoa 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Đệ 11 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thần điêu là Thiên Sơn dưới chân đệ nhị thành phố lớn, cùng có được bãi sông thảo nguyên Cô Tang bất đồng, thần điêu ở Thiên Sơn sau lưng.

Nơi này trừ bỏ sa mạc chính là hoang mạc, lui tới thương lữ cần thiết dùng khăn che mặt che lại mặt mới sẽ không sặc một ngum thổ, cho nên đây cũng là các tu sĩ không muốn đi thần điêu nguyên nhân.

Cũng may thần điêu tường thành xây đến cao, miễn cưỡng chặn gió cát, cho nên dân cư số lượng vẫn là thực khả quan.

A Li mang theo Phi Vũ tìm được thành trung tâm Trấn Yêu Tư.

Nơi này thật sự quá yên tĩnh, nếu không phải nhìn đến cửa đứng võ hầu, nàng đều cho rằng Trấn Yêu Tư hoang quán.

Thấy A Li cùng Phi Vũ bên hông không có hệ ngọc hoàn, trong tay cũng không có nói yêu thú không giống như là người tu chân, võ hầu lập tức đưa bọn họ ngăn lại, “Làm gì đó?”

“Tới đăng ký bắt yêu sư công nghiệm.” A Li nói.

Võ hầu ngăn ra một chút, trên mặt lập tức chất đầy ân cần, “Từ Cô Tang Trấn Yêu Tháp tạc sau liền không thể không cẩn thận điểm. Tiên nhân thỉnh hướng trong đi, đăng ký công nghiệm địa phương ở cuối cùng trong viện.”

A Li cảm tạ sau, cùng Phi Vũ đi vào.

“Người nhìn,” thiếu nữ nhỏ giọng cười nói, “Lần trước cũng không phải hoàn toàn hồng người, nơi này thực sự có địa phương làm

công nghiệp.”

Phi Vũ liếc nàng liếc mắt một cái, “Người đem ta bán nhiều ít?”

“Một trăm linh thạch.”

“Như vậy điểm?” Thiếu niên kinh ngạc.

“Này chỉ là tiền trả trước,” A Li nói, “Nếu người lúc ấy trễ chút tạc tháp, ngày thứ hai ta là có thể lãnh thưởng một tuyệt bút, đâu giống hiện tại như vậy khốn đốn?”

Phi Vũ cười nhẹ một tiếng, “Nếu người thật lấy đi Trấn Yêu Tư tuyệt bút linh thạch, liền không phải tiên môn đơn giản tự tra tra không đến liền tính. Triều đình tất sẽ truy người đến chết.”

A Li tò mò, “Bao lớn một bút linh thạch? Người tạc tháp ta cũng vô pháp biết người giá trị con người a.”

Phi Vũ đột nhiên dừng lại bước chân, ngẩng đầu nhìn mười bước xa nhà nói, “Tới rồi người vào đi thôi, ta ở bên ngoài chờ người.”

“Người còn không có cáo ta rút cuộc bao lớn một số tiền?” A Li đi theo nghiêng chân truy vấn nói.

“Không ai dám mua ta.” Phi Vũ khẽ cười một tiếng, đẩy một phen thiếu nữ eo sườn ý bảo nàng nhanh lên đi.

A Li kinh ngạc cảm thán, không ai dám mua? Nàng đây là... Nhặt cái bảo a.

Thần diệu Trấn Yêu Tư nửa tháng không thấy được một cái người tu chân, làm việc hiệu suất phi thường mau. Không hai phút A Li liền lãnh tới rồi triều đình ban phát ngọc hoàn cùng bó yêu thẳng. Kỳ thật bó yêu thẳng cũng có thể hồi tiên môn lãnh, nhưng nàng cảm thấy đều là nếu đều là cấp thấp vũ khí, như vậy nơi nào đều giống nhau.

Ra tới khi, A Li nhìn đến thiếu niên ôm cánh tay tư thái tản mạn mà dựa vào một gốc cây cây đa. Không biết vì cái gì, nàng cảm giác có

Phi Vũ ở, thần điều thành phong đều nhỏ, lấy lòng mà thổi hắt góc áo.

“Xong xuôi? Thật là nhanh.” Phi Vũ nhìn đến nàng lập tức ngồi dậy, đỉnh đầu tiểu hoa lại lần nữa xuất hiện, một mảnh màu xám cánh hoa nhẹ nhàng biến phai nhạt đi.

Hệ thống nhin không được cảm thán, “Muốn vẫn luôn như vậy đi xuống, chỉ cần người không kích thích đến hắt, chính hắt là có thể đem chính mình công lực xong rồi.”

A Li cấp Phi Vũ khoe khoang chính mình mới vừa được đến ngọc hoàn cùng bó yêu thăng, “Từ hôm nay trở đi ta chính là bắt yêu sư lạp, ăn triều đình bổng lộc, mỗi tháng có thể lãnh nhất quán đồng tiền cùng 50 linh thạch.”

Phi Vũ cười nói, “Ngọc hoàn không tồi.” Chính là bó yêu thăng thiếu chút nữa, nếu trở lại Cửu Trọng Thiên hắt có càng tốt, đừng nói bó yêu thăng chính là Khổn Tiên Thăng đều có, rốt cuộc như thế nào mới có thể trở về đâu?

Rời đi Trần Yêu Tư A Li tìm gia để xá muốn hai gian phòng. Nhân muốn ăn đồ vật đều ở bất đồng thực pho, nàng lấy ra tiền thỉnh chạy đường giúp nàng mua tề đưa vào trong phòng.

A Li tới trước Phi Vũ trong phòng, từ từ mang trong bao quần áo lấy ra hai trương khăn trải giường. Một trương pho ở trên giường, một trương bám vào chần bên trong dùng kim chỉ phùng chết bốn cái giác. Làm xong này đó, nàng lại móc ra thanh khiết phù quét một lần.

Để xá người nào đều trụ, nàng là vô pháp cùng người xài chung một bộ đệm chần.

“Buổi tối ngủ thời điểm cái này một mặt.” Nàng chỉ vào phùng thượng kia tầng bố nói.

Phi Vũ ở trong phòng vòng một vòng, khẽ nhíu mày, “Ta không thể cùng người cùng nhau ngủ sao? Ta cho rằng ra tới chính là có thể ở một gian phòng ý tứ.”

A Li: “.....” Trách không được hấn đáp ứng đến như vậy thống khoái, nàng còn tưởng rằng hấn chỉ là muốn ăn ăn ngon.

“Đương nhiên không được lạ, loại chuyện này là muốn thực thân mật quan hệ mới có thể làm.”

“Thân mật quan hệ?” Phi Vũ nghi hoặc, hấn ở Thiên giới khi A Li cho hấn tắm xong. Vừa mới bắt đầu hấn thực kháng cự, nhưng là hấn căn bản không thắng nổi nàng sức lực. Không biết nàng khiến cho cái chiêu gì, trực tiếp liền đem hấn xách lên ném vào suối nước nóng, quần áo cũng cùng báí rớt.

Này còn chưa đủ thân mật sao?

“Đúng vậy, muốn đạo lữ mới có thể.” A Li nói.

“Chỉ là xác nhận quan hệ không kết hôn cái loại này cũng không được sao?” Phi Vũ truy vấn.

A Li đại nhập một chút địa phương phong tục, “Không được, cần thiết kết hôn.”

Phi Vũ nhẹ giọng nói: “Như vậy a.” Hấn nhưng thật ra cùng A Li xác nhận quan hệ, nhưng A Li tựa hồ quên mất. Nàng liền hấn đều quên đến sạch sẽ, sao có thể nhớ kỹ khác?

Phi Vũ mí mắt hơi rũ, che lại trong mắt mát mát.

Tiểu hoa lại lần nữa từ thiếu niên đỉnh đầu xuất hiện, mắt thấy kia phiến nhan sắc biến đậm cánh hoa lại muốn biến hôi, A Li vội vàng kéo cánh tay hấn bù nói, “Nhưng người giữa trưa có thể lại đây.”

Phi Vũ ánh mắt một lần nữa biến lạng, tiểu hoa nháy mắt biến mất.

A Li nhẹ nhàng thở ra, tùy thời tùy chỗ theo dõi, này linh thạch không bạch hoa, giá trị.

Đổi xong này gian phòng đệm chần, A Li lại đi đổi chính mình phòng.

Phi Vũ lập tức theo qua đi, trong lòng tính toán đã giữa trưa, một lát liền có thể ngủ trưa.

Thu thập xong đệm chần, A Li nhìn đến thực án ở phía trước cửa sổ, tính toán dọn đến trung gian trong chốc lát dùng.

“Ta tới dọn.” Phi Vũ vén tay áo lên lộ ra trắng nõn cánh tay.

A Li nhanh chóng liếc mắt một cái, thiếu niên thoát nhìn mảnh khảnh, thực tế cơ bắp đường cong phi thường khấn thật, tiêm đều hữu lực. Ngày đó ôm hân thời điểm liền cảm giác ra tới, vòng eo cũng thật rắn chắc.

Đang ở hồ tưởng khi, cửa phòng đột nhiên bị gõ vang, bên ngoài truyền đến chạy đường thanh âm, “Khách nhân, người cơm canh.”

A Li mở cửa tiếp nhận hộp đồ ăn, vừa muốn xoay người liền nhìn đến nghiêng đối diện môn bị mở ra, đi ra một cái ăn mặc huyền y nam tử.

“Quý U?” Nàng kinh ngạc nói.

Quý U nghe được thanh âm dờn qua tầm mắt, hơi nhú hạ mi.

A Li vừa muốn nói chuyện liền nghe được phía sau truyền đến Phi Vũ thanh âm, “A Li người ở cùng ai nói lời nói?”

Nàng hoảng sợ, nhớ tới Phi Vũ nhân nàng kéo Quý U ngược tay khí sự, vội vàng lui về phía sau đóng cửa, nhưng là Phi Vũ đã đi tới, nhẹ nhàng chống lại cửa gỗ.

Phi y như phong thiếu niên một lộ diện liền sử toàn bộ hành lang hoạt sắc sinh hương, thanh diệu ánh mắt lưu chuyển nhìn về phía đối diện, lại đang xem thanh là Quý U thời điểm lạnh lùng trầm hạ.

A Li cuống quít giải thích, “Gặp đồng môn, tò mò hỏi một chút.”

Phi Vũ dừng một chút, môi mỏng hơi gợi lên độ cung, duỗi tay ôm lấy A Li bả vai đem nàng trong tay hộp đồ ăn tiếp nhận, “Đã là đồng môn liền trò chuyện, chỉ không cần lâu lắm, sau khi ăn xong còn muốn nghỉ ngơi.”

Quý U ánh mắt nhẹ nhàng trầm hạ, xoay người lập tức triều thang lầu đi đến.

A Li nhú lại mày, Quý U ở thần diệu, cái này làm cho nàng lập tức nghĩ tới kia mấy cái chết tu sĩ.

“Đều đi rồi, liền như vậy đẹp sao?” Trong phòng truyền đến Phi Vũ nhàn nhạt thanh âm, A Li vội xoay người đi vào, thấy đồ ăn đã dọn xong, thiếu niên ngồi ở trước bàn từ mi cốt đến hàm dưới uân đều là lạnh lẽo.

“Không, ta liền tò mò hấn vì cái gì tới thần diệu.” A Li cười khanh khách mà ngồi vào đối diện, lấy ra khăn vải đem một đĩa cùng cái thìa sát tịnh lúc này mới đặt ở Phi Vũ trước mặt.

Nhìn trước mặt bày biện chỉnh tề đĩa muống, Phi Vũ đỉnh đầu kia chỉ chuẩn bị hắc hóa tiểu hoa nháy mắt rụt trở về.

Thật là lúc nào cũng đều đến nhìn chăm chăm, A Li cầm lấy chiếc đĩa lại cho chính mình sát.

Chạy đường đưa tới là mang nhân chưng bánh, nướng thịt dê cùng rau trộn ba lạng đồ ăn. Lúc này đã có rau chân vịt, là từ Thiên Trúc tiến cử, giá cả không tiện nghi.

Thiên Sơn ẩm thực thanh đạm, A Li hỏi lâu không ăn thịt ăn thực vui sướng. Mà Phi Vũ cùng nàng tương phản, hấn tâm tư căn bản không ở cơm canh thượng, có một đĩa không một đĩa mà kẹp.

“Không thể ăn sao?” A Li hỏi.

“Ăn rất ngon, nhưng là.....” Phi Vũ vừa muốn nói hẳn không thích ăn thịt, liền giác ngoài cửa sổ có ai ở hướng bên này xem. Hắn bỗng đứng nghiêng đi mặt đi, thụy phượng nhẩn nhẹ híp triều song cửa sổ ngoài nhìn lại.

“Làm sao vậy?” A Li hơi hơi trợn to mắt.

Phi Vũ nhìn một cái chớp mắt, “Vừa rồi có người ở đối diện nhìn chăm chăm chúng ta.”

“Phải không?” A Li hướng ra ngoài nhìn lại, thấy là một nhà tửu lâu không chút nào để ý nói, “Có lẽ là ăn cơm thực khách đi nhầm chán loạn xem đi.”

Phi Vũ khẽ nhú mày, không nói gì.

Để xá đối diện, một người thành niên nam tử đem ánh mắt thu hồi, “Thiếu chủ, nơi đó còn có hai cái tu sĩ, yêu cầu cùng nhau mê choáng sao?”

“Mê choáng?” Được xưng là thiếu chủ người châm chọc làn điệu hơi trầm xuống, “Ta không phải nghe lầm đi? Không biết còn tưởng rằng người mộng hạ đậm hương bồ đột nhiên biến thành hoa sen tóa, vũ khí biến thành mõ, quần áo thành áo cà sa, này gian thực xá thành đại Lôi Âm Tự.”

Nam tử ngược ngừng cười một cái, “Thuộc hạ này không phải sợ rút dây động rừng sao.”

“Giết chết.” Một đạo so vừa rồi lược trầm lạnh băng thanh âm đột nhiên toát ra, nam tử trên mặt lộ ra một chút sợ hãi, vội vàng khom người đáp ứng lui ra.

Nam tử đi rồi, lúc trước kia nói châm chọc thanh âm lại lần nữa toát ra, “A huynh, chúng ta đều ở một cái thân xác, vì sao hẳn sợ người không sợ ta?”

“Bởi vì người nói nhiều.”

Châm chọc thanh âm: “.....”

*

Ăn cơm xong sau, A Li thu thập xong chén đĩa bỏ vào hộp đồ ăn sau gác ở ngoài cửa, tiếp theo lấy ra thả vô Hương Hoàn túi nước thùng thùng uống lên hai khẩu.

“Chúng ta ở chỗ này trụ một đêm sáng mai lại đi, hôm nay buổi tối có thể đi ăn anh đào sữa đặc.”

Nghe được không phải thật, Phi Vũ gật gật đầu.

A Li đem túi nước cái hảo, quay đầu lại nhìn đến Phi Vũ ngồi đoan đoan chính chính chờ nàng, lập tức nhớ tới buổi sáng lời nói.

“Người nhìn,” A Li chỉ vào giường đơn giường nói, “Hôm nay không được, cái này giường quá hẹp ngủ không dưới chúng ta hai cái.”

“Ngủ đến hạ.” Phi Vũ khẽ nhúc nhích ngón tay, một đạo quang mang hiện lên, giường lập tức biến phì một ít, thành hai người giường.

A Li nhẹ nhàng chớp chớp mắt, nhìn đến đột nhiên khoan ra tới khoảng cách, không còn có cự tuyệt lấy cớ.

“Hảo đi, người ngủ bên trong, ta ngủ bên ngoài.”

“Hảo.” Nàng lời nói Phi Vũ đều ngoan ngoãn đáp ứng xuống dưới, duỗi tay đem nàng kéo qua tới, rõ ràng sạch sẽ trường chỉ nháy mắt câu lỏng nàng đai lưng.

“Làm cái gì?” A Li khiếp sợ, vội vàng che lại đai lưng, nhưng là rộng thùng thình quần áo vẫn là chảy xuống hơn phân nửa lộ ra tuyết trắng đầu vai.

“Ngủ a,” Phi Vũ nói, “Ngủ phải cởi quần áo.”

Nàng qua đi chính là như vậy báii hần.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Khâm a khâm 2 cái; ai (thờ dài) 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Bé quan ngữ 28 bình; 44830901 20 bình; một con đường bánh 10 bình; đại đại nhóm hôm nay bạo cày xong sao?, Ai (thờ dài) 5 bình; cao số tiếng Anh cao phân quá, tạc lạnh nếu viên, hiểu, MissBean, 46144688, nam chủ thỉnh tuyến y so lợi tư 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

12, đệ 12 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ban ngày ngủ không cần cởi quần áo.” A Li lung tung mà nắm vạt áo.

Đường sam to rộng phức tạp, nàng càng nóng vội liền càng lộng không tốt. Theo quần áo một tầng tầng mà trượt xuống, không chỉ có là bả vai ngay cả yếm đều lộ ra tới. Thêu mấy chỉ lê vàng nhạt sắc yếm bị tầng tầng lớp lớp quần áo sấn đến giống hoa tươi nhụy.

Yếm cùng nội váy đều cực mỏng, không cần cố sức là có thể vừa xem xuân sắc, thiếu nữ lại cấp lại quần, con người ngạnh sinh sinh bức ra một tầng thủy quang.

Trước mắt bỗng nhiên duỗi quá một con khớp xương rõ ràng tay, A Li hoảng sợ cho rằng Phi Vũ phải đối nàng làm cái gì, cuống quýt lui về phía sau, nhưng là cái tay kia chỉ là giúp nàng đem đuôi mắt nước mắt lau sạch mà thôi.

“Quần áo không phải như vậy xuyên.” Thiếu niên thấp thấp mà nói, hắn nhìn chăm chú vào A Li mắt, không có hướng địa phương khác xem. Ngón tay nắm cổ áo, một tầng tầng giúp nàng đem quần áo xách lên, lại một tầng tầng chiết khấu, cuối cùng nhặt lên đai lưng hệ hảo. Thậm chí liền rơi xuống bắt yêu sư ngọc hoàn đều cho nàng dừng hảo.

Phi Vũ tay kính rất lớn, tuy rằng hắn nỗ lực mà phóng nhẹ vẫn là đem vạt áo xả đến quá khẩn, bọc đến nàng giống cái bánh chưng. Nhưng giống bánh chưng cũng so đi quang hảo.

A Li thở phào nhẹ nhõm, “Lần sau không thể lại như vậy giải ta quần áo.”

Tâm thần lỏng xuống dưới sau nàng có chút tò mò, “Vì cái gì người sẽ ở ban ngày ngủ cởi quần áo a?” Nàng cảm giác Phi Vũ không giống như là cố ý, càng như là thường thức điên đảo.

Phi Vũ mặc giầy lát, “Bởi vì trước kia có người như vậy đối ta đã làm.” Hắn cho rằng đây là nàng thói quen, mới thế nàng cởi bỏ đai lưng.

“Ai nha?” A Li lập tức oán giận, như vậy ngoan nhãi con đều hạ thủ được, thật phát rồ.

Phi Vũ nhìn nàng, trong mắt trào ra chút cổ quái. Hắn muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là ghen trở về, rốt cuộc cùng một cái mắt trí nhớ người vô pháp so đo.

Hắn không nói nữa lập tức lên giường, nằm ở nhất bên trong hướng về phía A Li vỗ vỗ bên người không vị.

A Li do dự một chút, vẫn là ở hắn bên người nằm xuống, chẳng qua không ra địa phương cũng đủ lại nằm một người.

Mặc dù là như vậy Phi Vũ đều thỏa mãn cực kỳ, đỉnh đầu khai ra một đóa màu xám tiểu hoa, làm trò A Li mặt biến trắng một mảnh cánh hoa.

Nhẹ nhàng như vậy liền hỉ hoạch một quả bạch hoa cánh, A Li cùng hệ thống khiếp sợ cực kỳ. Đặc biệt hệ thống, “Hoắc hoắc hoắc” nửa ngày.

Nhìn bốn hồi hai bạch đóa hoa, A Li tựa hồ minh bạch điểm quy luật, nhưng lại không như vậy minh bạch. Phi Vũ chỉ cần cùng nàng ở bên nhau, tùy tiện làm điểm cái gì liền sẽ thật cao hứng. Nhưng đương nhìn đến nàng cùng khác phái ở bên nhau, cho dù cái gì cũng chưa làm đều sẽ không cao hứng.

“A Li.” Phi Vũ đột nhiên kêu.

“Cái gì?” A Li hỏi.

“Người li tự là cái nào?”

A Li cảm thấy lẩn lộn mà chớp chớp mắt, “Luu li li.”

“Nga,” Phi Vũ nhẹ nhàng cười một chút, “Ta thấy người yếm thượng thêu lê, tưởng cái kia lê.”

A Li quẩn một chút, nghĩ đến chính mình hơn phân nửa cảnh xuân bị người này nhìn đi, lập tức nhắm mắt lại trang vây.

Phi Vũ không có nói nữa, không chớp mắt mà nhìn chăm chăm nàng xem. Thiếu nữ lông mi rất dài thực mật giống hai thanh cây quạt nhỏ, theo nàng hô hấp nhẹ nhàng ống động, rơi xuống ôn nhu cắt hình. Nàng làn da cũng thực bạch, lại nộn lại hương giống mùa hè ăn bánh lạnh.

Hắn chưa từng có giống như bây giờ thỏa mãn. Hắn ly nàng như vậy gần, gần đến có thể nghe được nàng hô hấp, có thể nhìn đến nàng hơi hơi rung động lông mi. Nàng không hề là từ trước cái kia nhìn không thấy sờ không được người, cũng sẽ không động bất động liền biến mất vài thiên tài tới xem hắn.

Nàng có thể nghe được hắn nói chuyện, có thể cùng hắn cùng nhau ăn cái gì, thậm chí ở trên một cái giường ngủ trưa. Đây là hắn muốn sinh hoạt, chỉ cần có nàng, hắn nơi nào đều nguyện ý đi.

“A Li.” Phi Vũ không nhin xuống thấp thấp mà gọi.

“Ân?”

“A Li.”

“Ân.” Thiếu nữ nhắm hai mắt đáp lại.

“A Li.”

Thấp như rượu nguyên chất tiếng nói chảy xuôi chính là cầm lòng không đậu thích cùng mắt mà tìm lại vui mừng. Thiên giới cái loại

này tịch liêu lại tử khí trầm trầm nhật tử không bao giờ tưởng đi trở về, hấn hiện tại chỉ nghĩ cùng nàng ở bên nhau.

*

Chạng vạng, A Li cùng Phi Vũ đi ăn bánh rán mới trở về. Cùng đời sau bất đồng, đường triều bánh rán là một loại dầu chiên cục bột, phóng lạnh buông tay trong lòng ăn. Nàng cố ý làm chủ quán bôi lên một tầng tô mật, rải lên làm tảo toái cùng hạch đào viên lại tô lại ngọt thập phần mỹ vị.

Trở lại để xá, Phi Vũ lúc này không có đi theo nàng vào phòng, mà là ngoan ngoãn đi một khác gian ngủ.

A Li uống lên mấy ngụm nước túi đặc chế thủy, vừa mới muốn chuẩn bị ngủ, liền nghe được hệ thống thần bí hề hề mà nói, “Ta nhìn đến Quý U mới từ trong phòng đi ra ngoài ai. Đã trể thế này lập tức liền phải cấm đi lại ban đêm, người nói hấn đi đâu đâu?”

Hệ thống nghi vấn cũng là nàng nghi vấn, nàng đã sớm muốn biết, thối tắt ngọn nến mở cửa theo đi lên.

Lúc này sắc trời đã toàn hắc, nhưng cửa thành chưa đóng cửa. Hoàng thổ lũy trên tường thành chi cháy đuốc chiếu sáng, đem cửa thành hạ chiếu đến sáng trưng.

A Li chờ Quý U hoàn toàn ra khỏi cửa thành mới đi theo đi ra ngoài. Cửa thành ngoài người không ít, rất nhiều ở ngoài thành cư trú người chính vội vàng hướng hồi đuổi, ngựa xe người đi đường, A Li xen lẫn trong bên trong thực không thấy được.

Nhưng là theo một khoảng cách sau, liền không như vậy hảo theo. Thần điều ngoài thành cát vàng đầy trời, mệnh mông vô bờ trên sa mạc lác đác lưa thưa mà trường chút hồng liễu, quang côn thụ cùng sa quả táo, A Li bắt quá theo trăm mét Quý U đã không thấy tăm hơi.

A Li thầm nghĩ không tốt, biết chính mình bị phát hiện, còn chưa xoay người, thủ đoạn đã bị cô trụ. Nàng ngẩng đầu lên, con người chiếu ra Quý U mặt. Hắn quần áo bị gió thổi đến cổ lấy, hàm dưới hơi liếm, một đôi hắc tuần tuần mắt lộ ra chút xem kỹ ý vị.

“Như vậy vẫn, người ở chỗ này làm cái gì?”

A Li thanh thúy nói: “Đi theo người a. Ta tò mò đều phải quan cửa thành người ra tới làm cái gì, cho nên theo tới nhìn xem.”

Quý U bị thiếu nữ trắng ra làm cho ngẩn ra, hắn nháy mắt im miệng không nói, một hồi lâu mới nhàn nhạt nói, “Trở về.”

“Chính là cửa thành đều đã đóng, ta sẽ không ngại kiếm cũng vào không được nha. Nếu là gặp được đầu đường tuần tra võ hầu, sợ là sẽ bị bắt lại.”

Thiếu nữ nhú lại tế mi, xinh đẹp hạnh hạc mắt liếm một tầng ưu sầu, tựa hồ cửa thành đóng cửa đều là Quý U sai. Nhưng Quý U biết đây đều là cảm máu phần giả vờ, nàng mới sẽ không bởi vì không thể quay về ưu sầu. Cái kia dám ở ảo cảnh quay trở lại xem xét cô nương, lá gan nhưng đại thật sự.

“Đã như vậy, người liền đi theo đi.” Quý U buông ra tay vòng qua nàng về phía trước đi đến, “Liền không biết người đạo lữ có thể hay không nóng vội?”

Đạo lữ? Phi Vũ cũng không phải là ta đạo lữ, hắn là ta nhãi con, cùng người giống nhau, A Li trong lòng lén lút nói.

“Hắn là ta đồng bạn.” A Li đuổi theo đi theo hắn sóng vai đi.

Quý U không mẫn không nhạt nói: “Nga, đồng bạn trụ một gian nhà ở.”

“Chúng ta nghèo sao.”

Quý U: “.....”

Sắc trời đã hắc đến duỗi tay không thấy năm ngón tay. Quý U bốc cháy lên một lá bùa, buông ra tay, lá bùa lao đảo lắt lự phiêu ở hần bên cạnh người. Ngọn lửa không ngừng liếm lá bùa, liếm đến một nửa liền liếm không đi xuống. Lá bùa giống như vĩnh viễn cũng thiêu không xong dường như, nửa cuộn dần dần thả ra quang minh.

Nhưng điểm này quang chỉ đủ chiếu sáng lên một người dưới chân lộ. Quý U nhẹ nhàng đẩy đẩy lá bùa, làm nó bay tới A Li bên kia đi, chính mình thì tại tranh tối tranh sáng trung chậm rãi hành tẩu.

“Quý U, chúng ta muốn đi đâu?”

“Đi ngoài thành bãi tha ma.”

“Bãi tha ma?” A Li ánh mắt nhẹ nhàng run lên hạ, nàng không sợ yêu quái nhưng nàng sợ quỷ nha.

“Sẽ có quỷ hồn sao?”

“Có đôi khi có, có đôi khi không có, xem vận khí tốt không hảo.” Quý U nhàn nhạt nói.

A Li: “.....” Nàng nhưng không nghĩ muốn này vận khí tốt.

Theo rời thành trì càng ngày càng xa, bãi vắng vẻ xuất hiện mấy cái nấm mồ. Chậm rãi càng ngày càng nhiều nổi thành một mảnh, giống đại địa thượng phòng lên màn thầu. Trung gian khe hở tứ tung ngang dọc mà tắc chiếu cuốn, hai đầu lộ ra tóc cùng chân. Đó là không ai an táng bị võ hầu tùy tiện ném lại đây thi thể.

A Li một chút cũng không dám đi rồi, Quý U nghiêng đi mặt nói, “Nếu là sợ hãi liền đứng ở chỗ này chờ ta.”

Kia không phải càng sợ hãi? Thiếu nữ hoảng sợ mà lắc đầu, muốn bắt trụ Quý U cánh tay lại bị nhỏ đến không thể phát hiện mà né tránh.

Keo kiệt.

Quý U như là tới vô số lần, ngựa quen đường cũ mang theo A Li tìm được một chỗ nắm mồ. Hắn lấy ra chủy thủ hư không vẽ cái xoa, hắc nắm mồ “Ca ca ca” vỡ vụn mở ra lộ ra bên trong dùng chiếu bao người.

“Che lại mắt, không cần xem.” Quý U nhàn nhạt nói, ngồi xổm xuống đi đem người kéo ra tới.

A Li vội giơ lên đôi tay ngăn trở mắt, chỉ lộ ra một cái khe hở. Chỉ thấy Quý U cúi đầu, đôi tay không ngừng mà lật xem cái gì.

Đêm khuya sa mạc than tiếng gió thực liệt, “Ô lạp ô lạp” ở bãi tha ma phá lệ thắm người. Nơi xa dâng lên mấy thốc u lam sắc quỷ hỏa, A Li không ngừng nói cho chính mình đó là người xương cốt lộn nguyên tố, trải qua biến hóa tự cháy hiện tượng chẳng có gì lạ.

Nhưng là không nhiều lắm một lát, nàng liền thấy đối diện đứng lên mấy cái hắc ảnh, lung lay mọi nơi tìm kiếm cái gì. Thấy chúng nó triều nơi này tới, nàng vội nhỏ giọng gọi, “Quý U, có quỷ...”

Quý U quay đầu, nhìn một cái chớp mắt nhẹ giọng nói, “Không sợ, chỉ là mấy cái cấp thấp thi biến.”

“Chính là chúng nó muốn lại đây.” Thiếu nữ sợ hãi nói.

Quý U khòe miệng khế nhếch, “Ta cho rằng cầm máu phản người cái gì đều không sợ.”

Cầm máu phản là ai? A Li nghi hoặc, nhưng ngay sau đó hiểu ra, nguyên lai đối phương không biết tên nàng liền quát nàng kêu cầm máu phản.

“Ta có tên, ta kêu A Li.”

“Ân, A Li.” Quý U nhẹ giọng lặp lại một lần, nhưng giây tiếp theo ánh mắt liền trầm hạ tới, ngấm bực cảm xúc lại bị cầm máu phản nắm đi rồi. Không biết vì cái gì, hắn mỗi lần đều không thể đối nàng thật sự lãnh hạ mặt. Nàng một ủy khuất, hắn liền phản xạ có điều kiện mà

thỏa hiệp. Hấn không thích loại cảm giác này, này sẽ làm hấn cảm thấy ở phần bội một người khác.

“Sau khi trở về không cần lại đi theo ta.” Lãnh đạm tiếng nói từ hấn trong cổ họng tràn ra.

Ai? A Li cúi đầu xem hấn, tắc kè hoa sao, như thế nào trong chốc lát lãnh trong chốc lát nhiệt?

“Còn tưởng trở về thành a... Đáng tiếc, các người sợ là trở về không được.” Một đạo mỉm cười hơi bỉ thanh âm ở sau người xuất hiện, A Li bỗng dừng xoay người, trong bóng đêm không biết khi nào xuất hiện một người, tư thái lười nhác mà đứng ở một gốc cây hồng liễu bên.

A Li thấy không rõ hấn diện mạo, chỉ cảm thấy kia nói nhìn chăm chú thực chán ghét, tựa như ước lượng cái gì ngoạn ý dường như, tràn ngập nồng đậm ác ý.

Quý U đem A Li che ở phía sau, trong lòng bàn tay nặn ra một đoàn lá bùa, lạng lẽ nhét vào tay nàng trung.

Chỉ bằng vào kia nói khuynh hướng cảm xúc A Li đã biết là động địa phù. Nhưng là động địa phù có thể hai người sử dụng, hấn đây là không nghĩ đi trở về? Lại tưởng tượng lần trước giống nhau thế nàng ngăn trở vọt tới nguy hiểm.

Cái này động tác nhỏ một chút cũng chưa tránh được đối diện người nọ đôi mắt, hấn cười nhạo một tiếng, búng tay một cái.

“Xôn xao” một tiếng, không trung chợt rơi xuống mưa to.

A Li đồng tử động đất, muốn chết!

Tác giả có lời muốn nói: Ngàn chú: Phù xối các người liền đi không được, kinh hỉ đi?

Ngàn đêm: Ấu trĩ.

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Đồ chín 24 bình; thanh
kiệt 10 bình; tử nhận 6 bình; tiên y nô mã thiếu niên khi, xán 2 bình;
WAN, 46144688, ta thực thiện lương 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 13: đệ 13 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vũ rơi xuống yêu cầu bao nhiêu thời gian?

A Li không biết, nàng chỉ biết hôm nay không phải bị đối diện cái kia “Long Vương” tức chết, chính là bị giây biến người trong sách Quý U chém chết.

Nước mưa “Bá” rơi xuống khí lạnh tráo đỉnh, A Li theo bản năng đánh cái rùng mình. Cùng lúc đó, dán da đầu địa phương cuốn qua một tầng màu hổ phách rất nhỏ sóng gợn, một trường thật lớn trong suốt cái chấn nháy mắt xuất hiện tiếp được muôn vàn nước mưa.

A Li thậm chí đều có thể cảm giác được nước mưa lên đỉnh đầu nhảy lên lực lượng, nhưng chúng nó cố tình đã bị ngăn cách. Loại này thể nghiệm thật kỳ diệu, có loại dán kề cận cái chết, nhưng chính là không chết được cảm giác.

Cái này không cần Quý U nhắc nhở, A Li cũng biết lập tức phóng thích độn địa phù.

Vô số đạo chú văn hồi thành một vòng tròn, A Li một phen giữ chặt Quý U tay, truyền tổng quang mang che khuất tầm mắt một chốc, một cỗ thật lớn nước cuộn trào kiếm khí kẹp theo băng hàn ác ý xông thẳng mà đến.

A Li chỉ cảm thấy Quý U tránh thoát khai tay nàng, trở tay đẩy, kia cỗ kiếm khí vừa xoa nàng mà qua. Ong một chút, má phải má tựa như bị độn khí xèo giống nhau như vậy đau, nàng thật mạnh quăng ngã ở bùn đất thượng, cảm giác nửa cái thân mình đều đã tê rần.

Quý U cũng bị thương không nhẹ, vì đem nàng đẩy ra, xương ngực đánh rách tả tơi, kiếm khí xèo rút hấn cánh tay trái một nửa da thịt, máu tươi đầm đìa mà treo ở cánh tay thượng.

“Không thật là khéo đúng không? Nhưng ta cũng không nghĩ tới người như vậy nhược a.” Người nọ từ trong bóng đêm ra tới, tiếng nói tràn ngập kiêu ngạo lại ác liệt ý cười, đập vỡ vụn Truyền Tống Trận đi đến Quý U bên người.

Quý U dùng còn sót lại hoàn hảo cánh tay run rẩy chống mà thông thả bò lên, sắc mặt tuy rằng trắng bệch, đen nhánh mắt vẫn là trước sau như một che kín lạnh lạnh quang.

“Còn có thể lên, mệnh thật ngạnh.” Người nọ tiếng nói mang ra điểm tiếu nuối, hơi hơi khom người, hai ngón tay bóp chặt kia phiền gục xuống thịt đột nhiên xé xuống, mỉa mai hỏi, “Lúc này đâu?”

A Li ở bên xem đến trợn mắt há hốc mồm, đây là cái gì tuyệt đỉnh biến thái?

Quý U thân thể kịch liệt mà run rẩy, cánh tay lộ ra sâm sâm bạch cốt, nhưng hắn không rên một tiếng, mắt đen càng thêm thâm lạnh.

“Này thịt ta phải thu hồi tới, đây chính là người thần hồn a.” Người nọ từ nhẫn trung lấy ra một cái túi gấm, khẩu triều hạ, huyết nhục liền thu đi vào.

“Ta là ai?” Quý U khế nâng khởi cằm nhìn chăm chăm hắn, giọng nói mang theo huyết tinh khí.

“Người không hỏi ta là ai, đến hỏi người là ai? Ngô... Người thế nhưng đều đã quên a?” Người nọ dùng một ngón tay vuốt cằm cười, “Ta càng không cáo người, làm người làm không đầu óc quỷ.”

Quý U mặc giầy lát, nhẹ giọng nói, “Nếu là hướng ta tới, người đem cái kia tiểu cô nương thả chạy hảo sao? Nàng là làm sấm đến nơi đây, cùng người cũng không thù hận.”

A Li nao nao, không nghĩ tới Quý U thế nhưng sẽ vì nàng khẩn cầu cái kia biến thái.

Người nọ cười khanh khách nói, “Người không đề cập tới ta thiếu chút nữa đã quên, nơi này còn có một người a.” Hắn mang theo vạn phần thú vị xoay người, một đôi mắt đào hoa dưới ánh trăng có vẻ phá lệ trường dương, mắt đỏ yêu khí bốn phía.

A Li ngửa đầu, đang xem thanh cặp kia đỏ rực trông mắt lúc sau, hít hà một hơi, này không phải là người trong sách sao?

Này hai mắt, thái thái quá hảo nhận, bởi vì nàng chỉ niết quá một đôi mắt đỏ. Hơn nữa hắn diện mạo, giới chẳng với thiếu niên cùng thanh niên chi gian, tuy rằng tuấn mỹ nhưng thiên âm nhu, trầm tư tản mạn không có chính hình, như vậy bệnh kiều lại biến thái tổ hợp pháp, là nàng niết không sai.

Thiếu niên hơi hơi khom lưng, đôi tay chống ở trên đùi, đôi mắt hàm chứa một tia hứng thú nhìn chăm chú vào A Li, “Vẫn là một cái rất nhỏ hài tử đâu, đã chết là có điểm đáng tiếc. Diện mạo cũng là ta thích, chính là này hai mắt đáng giận điểm. Vừa rồi người ở sau lưng tròng ta đi? Ta tuy không xoay người, nhưng cảm giác được đến đâu.”

A Li vẻ mặt vô ngữ, đây là bị bắt hại vọng tưởng chứng sao? Nàng sợ đều phải sợ đã chết, nào có dư thừa cảm xúc tròng hắn.

Thiếu niên duỗi tay chế trụ A Li cằm, dùng ngón cái nhẹ nhàng vuốt ve, trong mắt hàm chứa ý cười, “Cho nên người nhìn, ta không thể đáp ứng hắn thả người đi. Bởi vì người tròng ta, liền đại biểu chúng ta chi gian có thù oán a.”

Thiếu niên ngón tay lạnh giống băng, cố tình hắn nói chuyện khi trên mặt mang theo như tắm mình trong gió xuân mỉm cười, làm người không rét mà run.

Liên tiếp hành vi làm hệ thống tiếng nói phát run, “..... Ký chủ chúng ta làm sao bây giờ a? Người này vừa thấy liền thích tra tấn người tìm niềm vui. Hắn hoàn toàn có thể trực tiếp giết chết các người, nhưng hắn càng không.”

A Li nhìn đối phương đỉnh đầu mọc ra kiêu ngạo hắc hoa, mím môi, “Có hay không có thể mang ta biến mất đồ vật?”

Hệ thống chảy xuống vô năng nước mắt, “Không có.”

A Li: “.....”

Thiếu niên như là tưởng nhiều thường thức trong chốc lát nàng sợ hãi biểu tình, vuốt ve cằm ngón tay thông thả thượng di, thô lệ lòng bàn tay để ở môi nàng dạo qua một vòng.

A Li đồn giác trên người nổi lên một tầng tiểu ngọt đáp.

“Ai ai, ta còn không có sờ xong, a huynh.....” Thiếu niên tay đột nhiên không chịu khống chế mà buông ra, trong mắt lóe không tha. Nhưng là giây tiếp theo, hắc biểu tình đột nhiên biến lãnh, trong miệng phun ra lạnh như băng lời nói, “Không cần lãng phí thời gian, giết chết.”

“Hảo đi.” Thiếu niên đáp ứng, biểu tình một lần nữa biến trở về không chút để ý, ngón tay chưa đã thềm mà từ A Li trên môi dời đi, ngược lại nắm lấy nàng cổ.

A Li ngơ ngác mà nhìn đối phương tinh phân, nhất thời thể nhưng đã quên chính mình đã là nguy hiểm nhất tình cảnh.

“Tư Thiên Chú,” Quý U lạnh lùng nói, “Yêu tộc Thái Tử vì sát một cái tiểu cô nương, bịa chuyện ra trừng người chính là có thù oán, không cảm thấy cái này lý do thực cảm thấy thẹn sao?”

“U, nhận ra tới ta tới?” Tư Thiên Chú lười biếng nói, “Ta kỳ thật thật cùng nàng có thù oán. Không ngừng là nàng, sở hữu tiểu cô nương đều đáng chết. Trường lời ngon tiếng ngọt miệng, lại một câu lời nói thật không có. Tất cả đều giết chết, trên đời này liền thanh tịnh.”

Thiếu niên càng nói tiếng nói càng lạnh, lời nói đến âm cuối đã phân không rõ là hắc trong thân thể cái nào người đang nói chuyện, chỉ

có thể nhìn đến cặp kia đào hoa hình quạt mắt, phiếm huyết tinh giống nhau hệt.

A Li về phía sau lui, thiếu niên nắm căn cốt tiết rõ ràng ngón tay giống như là nắm căn nhôm, chặt chẽ bóp chặt nàng làm nàng vô pháp nhúc nhích. Theo tay kính buộc chặt, A Li bản năng giơ lên đầu, ý đồ chậm lại giam cầm khó chịu, liều mạng duỗi tay đi đủ sau lưng hồng liễu.

Vừa rời nàng thấy được, hồng liễu trên thân cây có giọt nước, chỉ cần có thể làm đã định sự tình xuất hiện một chút ngoài ý muốn, nói không chừng liền có chuyển cơ.

Tư Thiên Chú sau lưng đột nhiên đánh úp lại kinh phong, hắn cũng không quay đầu lại, một phen bóp chặt đối phương cổ nhẹ nhàng ấn ở trên mặt đất, “Hiện tại ngươi quá yếu ớt, ngươi không thể quay về nguyên thân, thực lực bất quá là tầm thường tu sĩ. Đãi ta đem ngươi thần hồn toàn bộ cắt xong, ngươi nguyên thân cũng liền tỉnh. Không có thần hồn ngươi đại khái sẽ biến thành kẻ điên đi, giam lại liền thật chờ mong đâu.”

Quý U vốn chính là nỗ lực hết đà, này một kích đã hao phí hắn sở hữu sức lực. Tư Thiên Chú gắt gao đè lại hắn, ác ý mà đem hắn miệng vết thương kia mặt nghiền áp trên mặt đất, đại lượng huyết dâng lên mà ra, hắn run rẩy còn ở nỗ lực hướng khởi bò.

Nghĩ đến cái kia đều đi đến ảo cảnh bên cạnh còn sẽ bồn trở về xem hắn tiểu cô nương, hắn liền không đành lòng làm nàng như vậy chết ở bãi vắng vẻ. Huống chi đây là hắn nguyên nhân. Bọn họ nói thật không sai, hắn xác thật có thể cho bên người người mang đến tai họa.

Lạch cạch, Quý U mu bàn tay thượng rót xuống một giọt thủy, hắn nâng nâng mắt, mới phát hiện nàng ở khóc. Tư Thiên Chú tay cố ý thu thật sự chậm, đã làm nàng cảm thấy khó chịu, lại không cho nàng nhanh như vậy liền chết.

Nhưng thiếu nữ lại không phải bởi vì sợ hãi ở khóc, mà là nhìn trên người hắc huyết ở khóc.

Quý U trong lòng cười nhạt, đều khoái mã thượng bị bóp chết, còn có thừa lực đồng tình hắc? Thật là... Làm người không biết nói cái gì hảo.

Hắc cắn răng, chống cuối cùng một chút lực, bỗng dưng cô trụ Tư Thiên Chú thủ đoạn. Giấu ở lòng bàn tay hắc phù nháy mắt vỡ vụn thành tối tăm sương mù, thực cốt giống nhau hung hăng gặm cắn tiếp xúc đến da thịt.

Sư Thiên Chú “Tê” một tiếng, buông lỏng ra bóp chặt bọn họ tay.

Quý U ôm lấy A Li, lấy huyết vì môi giới nhanh chóng trên mặt đất vẽ vài nét bút, tản ra huyết tinh khí quang nháy lên, cuốn bọn họ nháy mắt biến mất.

Bãi tha ma một lần nữa lâm vào chết giống nhau yên lặng, nơi xa mấy cái mới vừa thi biến thành công cương thi, run run rẩy rẩy mà dán ở bên nhau, động cũng không dám động.

Sư Thiên Chú rũ mắt nhìn thoáng qua thủ đoạn, mặt trên bị gặm thực rớt một tầng da. Hắc chẳng hề để ý mà buông tay, đi đến vừa rồi bọn họ biến mất địa phương, ngón tay dím một chút vết máu, nhẹ nhàng vân vê, một con huyết sắc con bướm từ chỉ gian vụt ra, mang theo một cái thon dài tơ hồng hướng phía trước bay đi.

*

So với Tư Thiên Chú về điểm này tiểu thương, thực cốt hắc phù đem Quý U tay hoàn toàn thực thành bạch cốt, liền điểm huyết nhục đều không dư thừa. Hắc ôm A Li đi đến một chỗ chỗ nước cạn đem nàng buông, lại không sức lực.

“Huyết môi không giống độn địa phù, truyền không được nhiều xa, Tư Thiên Chú thực mau là có thể tìm tới nơi này. Chúng ta tách ra

đi, hấn tuy là hai người cũng không thể □□ tìm chúng ta. Đến nỗi hấn tìm được ai, liền xem vận khí đi.”

A Li nhìn căn bản đi bất động Quý U, biết hấn lại đang nói dối. Nhưng nàng cũng minh bạch, lưu tại nơi này chỉ có thể lặp lại vừa rồi trạng huống, kia Quý U liền nhận không như vậy trọng bị thương.

Nàng cuối cùng nhìn nhìn rũ mắt tàn hoãn Quý U, không nói gì, xoay người triều một cái khác phương hướng đi đến.

Còn chưa đi rất xa, liền nhìn đến nơi xa xuất hiện một cái màu đỏ thân ảnh, cặp kia âm đạm thủy phượng nhãn ở nhìn đến nàng trong nháy mắt, bỗng dưng bốc cháy lên quang mang.

A Li trợn to mắt bỗng dưng ngẩn ra, lập tức nhào vào thiếu niên trong lòng ngực, áp lực ở trong thân thể ủy khuất lập tức trào ra tới, ô ô mà khóc, “Người như thế nào mới đến a?”

“Ta đột nhiên không cảm giác được hơi thở của người, qua đi tìm người phát hiện người không ở. Hoang dã quá rộng, trên người của người hơi thở lại đậm, ta tìm này hồi lâu mới tìm được.” Phi Vũ thấp giọng giải thích, ở nhìn đến thiếu nữ một thân là thổ, gương mặt mang theo không rõ sát ngân khi mặt mày chợt lãnh hạ.

“A Li, có ai khi dễ người?”

“Có a,” A Li từ Phi Vũ trong lòng ngực nâng lên mặt, chỉ vào nơi xa cái kia lão đảo lắc lư đi theo huyết điệp mới tìm được tinh phân huynh đệ nói, “Chính là bọn họ.”

Phi Vũ nghi hoặc mà xem qua đi, bọn họ? Bao gồm kia chỉ con bướm sao?

-----oOo-----

Chương 14: đệ 14 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Chú cười khanh khách mà nghỉ chân, duỗi tay một phen bóp chết triệu hoán không lâu huyết điệp.

Phi Vũ nhăn hạ mi, huyết điệp cùng truy ảnh điệp giống nhau, tuy là dùng bất đồng môi giới hóa ra, đều thuộc về có sinh mệnh linh điệp. Liên tính không nghĩ sử dụng, cũng có thể không đi quản nó, chỉ cần quá mấy cái canh giờ liền sẽ biến mất. Đối phương càng muốn dùng bóp chết phương thức chấm dứt linh điệp sinh mệnh, thật là tính cách ác liệt.

Hắn khẽ nhúc nhích ngón tay, một cái áo choàng trống rỗng xuất hiện ở trong tay.

Tư Thiên Chú trong mắt cười không có, người bình thường lấy đồ vật đều đến mượn dùng linh bảo nhân linh tinh. Nhưng người này có thể trực tiếp từ trong không khí lấy vật, làm hắn đoán sinh kiêng kỵ.

Phi Vũ xoay người đem áo choàng cấp A Li kín mít gói kỹ lưỡng, lại đem áo choàng thượng mũ đầu gắn vào nàng đỉnh đầu, thấy gió cát lại thổi không nàng, lúc này mới buông tay nói, “Chờ ta trong chốc lát, cho ngươi hết giận.”

A Li chớp chớp mắt, “Không cần phải hết giận, người này nghe nói là Yêu tộc Thái Tử. Đã là Thái Tử kia hẳn là rất lợi hại, chúng ta chỉ cần có thể rời đi nơi này thì tốt rồi.”

“Yêu tộc Thái Tử?” Phi Vũ ánh mắt khẽ nhúc nhích, hồi ức hạ, kẻ kia mấy chỉ thượng cổ ác thú chết sau, Yêu tộc chỉ còn một con tám trảo kim nghê thú. Kim nghê thú sống được lâu, nhi nữ rất nhiều, nhất thường nói lời nói chính là một thế hệ không bằng một thế hệ. Nhân hắn bắt bẻ, vẫn luôn cũng không tuyển ra người thừa kế.

Thiếu niên này có thể trở thành yêu vực thiếu chủ, kia xác thật ghê gớm.

Tư Thiên Chú vẫn luôn lạnh lùng nhìn, thấy đối phương căn bản không đem hắn để vào mắt, thậm chí dám đưa lưng về phía hắn đứng, ngạnh sinh sinh cấp khí cười.

“Ta nguyên tưởng rằng u minh cái kia xú long liền đủ chọc người ngại, không nghĩ tới trên đời còn có so với hắn càng chán ghét.”

“Chúc Long? Ta cũng thực chán ghét hắn.” Phi Vũ nhàn nhạt nói.

“Di, người cũng chán ghét Chúc Long?”

“Không chỉ có chán ghét hắn, ta cũng chán ghét người,” Phi Vũ đôi mắt lạnh băng, “Là người đem A Li mặt lộng thương đi?”

Tư Thiên Chú cười nhạt, “Đâu chỉ lộng thương mặt nàng, ta còn sờ soạng nàng môi, nàng cằm, nàng cổ.....”

A Li nghĩ thầm, mỗi một câu đều tinh chuẩn đâm phải Phi Vũ điểm điểm.

Quả nhiên, Tư Thiên Chú lời còn chưa dứt, hoang dã trúng gió đột nhiên chuyển biến phương hướng, dừng thành thật lớn dòng khí hướng hắn bổ tới.

Tư Thiên Chú gương mặt bỗng chốc biến sắc, tại chỗ biến mất, thân ảnh xuất hiện ở 10 mét có hơn. Vừa rồi hắn đứng thẳng địa phương, bị nổ thành thật lớn hố sâu.

Phi Vũ ở vô hình lực lượng vây quanh hạ, nửa phiêu nửa phù mà lập với không trung. Hắn không lấy vũ khí, chỉ là dùng tay không chế được phong, từng cái, nặng nề mà triều Tư Thiên Chú bổ tới.

A Li chạy ra chút, ly đến bọn họ xa xa.

Phi Vũ liếc đến nàng, giơ tay rơi xuống một cái trong suốt kết giới bao lại nàng.

“Người lại muốn đánh với ta, còn muốn phân tâm chiếu cố nàng, cố đến tới sao?” Tư Thiên Chú bay đến giữa không trung cười nhạt nói. Trong tay hắn xuất hiện một thanh thanh màu lam trường kiếm, như băng như hồng, kiếm khí bàng bạc.

Phi Vũ hơi kinh ngạc hạ, “Kim ngô thú thể nhưng đem nó cho người? Đây là khai thiên tích địa là lúc, thiên địa linh khí hội thành đệ nhất thanh trường kiếm, băng phá. Vì này đem linh kiếm, không biết nổi lên nhiều ít phân tranh.”

Tư Thiên Chú trầm hạ mắt, “Dám quản ta phụ thân kêu kim ngô thú?”

Phi Vũ cười khẽ một chút, “Xin lỗi, khi đó thượng cổ thần thú quá nhiều, lại phải nhớ chân thân lại phải nhớ tên thật sự phiền toái. Cho nên liền đem bọn họ chân thân đương tên dùng.”

“Người là ai?” Tư Thiên Chú sinh nghi, giây tiếp theo hắn biểu tình chợt biến âm lãnh, thanh âm cũng biến thành một người khác, “Ngàn chú, không cần cùng hắn dong dài.”

Phi Vũ cái này mới hiểu được, vì cái gì A Li quản đối phương kêu “Bọn họ”.

Hiếm lạ, lại là một khối thân thể, hai cái hồn phách.

A Li ngồi ở kết giới, ngẩng đầu nhìn không trung. Đã nhìn không tới kia hai người thân ảnh, chỉ có thể nhìn đến từng đạo thanh màu lam quang mang cùng thật lớn dòng khí giảo ở bên nhau. Phụ cận hồng liễu, sa quả táo tất cả đều bị nổ thành vụn gỗ, giống gió bão trung lá khô giống nhau ở không trung tung bay xoay chuyển.

Nhìn nhìn, nàng đột nhiên nhớ tới Quý U còn ở cồn cát lúc sau. Nàng đứng lên tưởng đẩy ra kết giới, nhưng là căn bản đẩy bất động. Vô luận nàng dùng bao lớn lực, kết giới đều ôn nhu mà đem nàng đạn trở về.

Liền ở nàng tưởng như thế nào đi ra ngoài khi, phía sau vang lên thật lớn tiếng nổ mạnh. Nàng xoay người, nhìn đến phụ cận bờ cát đã không có, lộ ra giống bị ăn mòn giống nhau hắc khí.

Trên bầu trời bay nhanh mà rơi xuống hai luồng bóng dáng, một đoàn rơi xuống đất liền bắt đầu ho ra máu, một khác đoàn vững vàng mà bay xuống ở kết giới bên, sắc mặt bình tĩnh mà nhìn chăm chú vào học máu thiếu niên.

“Phi Vũ,” A Li thấy Phi Vũ một chút việc không có, trên mặt lộ ra tươi cười, duỗi tay vỗ vỗ kết giới, “Làm ta đi ra ngoài.”

Phi Vũ phát tay đem kết giới triệt rớt, vẫn che ở nàng trước người.

Tư Thiên Chú ngồi dậy, khoe miệng còn treo vết máu, hấn phá bằng kiếm cũng máu tươi đầm đìa, không ngừng đi xuống nhỏ huyết. Nhưng hấn không hề oán sắc cũng không sợ sắc, khoe môi treo lên một tia hứng thú, “Thật không sai, trong thiên địa lại ra một vị đứng đầu cường giả, nhưng trên đời này ân oán cũng không phải là đánh một trận liền có thể kết thúc được. Trừ phi ngươi giết ta, bằng không vĩnh vô thôi.”

Phi Vũ nhẹ kiều khoe miệng, “Kêu phụ thân ngươi tới.”

A Li khoe miệng nhẹ trêu, Phi Vũ ngày thường thoát nhìn an an tĩnh tĩnh, không nghĩ tới cùng biến thái sảo khởi giá tới đều không rơi hạ phong. Lời tuy không nhiều lắm, một đồ một cái lợi hại. Câu này kêu phụ thân ngươi tới, đã là đem Yêu tộc Thái Tử dẫn thành tiểu bối, thậm chí có người không xứng đánh với ta ý tứ.

Tư Thiên Chú ý cười biến mất, trong mắt chợt lãnh hạ, trên mặt lại tìm không thấy một tia tản mạn, có chỉ là mãnh liệt băng hà giấu giếm sát khí, cơ hồ không cần mở miệng liền biết thân xác thay đổi cá nhân.

Tư Thiên Dạ nói: “Phụ thân tuổi tác đã cao, mọi việc mặc kệ, chúng ta tùy thời sẽ ở Yêu Chu kim tháp xin đợi các hạ.”

Phi Vũ nhẹ nhàng cười, không có trả lời.

Đương hấn ngốc sao, kim tháp là đồ thần nơi. Xem ra đã đoán ra hấn là ai, này cái thứ hai hồn phách thật là cực kỳ thông minh.

Tự Thiên Dạ rời đi sau, A Li nhớ tới Quý U. Nàng vội vàng chạy đến cồn cát lúc sau, nhưng là nơi đó không có một bóng người, liền phỉn dấu chân cũng chưa lưu lại.

Là đi rồi, vẫn là bị bắt đi?

“Làm sao vậy?” Phi Vũ hỏi.

“Tìm Quý U, vừa rồi còn ở nơi này, nhưng là lúc này liền không có.”

“Người không ở để xá, chính là bởi vì cùng hấn ra tới?” Phi Vũ tức khắc cảm thấy ngực có điểm buồn.

A Li nhìn đến hấn đỉnh đầu toát ra nửa cánh hoa cánh, vội giải thích, “Mấy ngày trước đây ở thần điều chết mấy cái Kim Linh phong tu sĩ, ở là ảo cảnh làm khó dễ Quý U người.”

“Ta nguyên bản liền hoài nghi hấn cùng chuyện này có điểm liên hệ, thấy hấn tới thần điều lại đêm khuya ra cửa liền theo đi lên, không nghĩ tới đụng tới như vậy sự. Quý U vì làm ta đào tẩu bị thực trọng thương, nhưng hấn hiện tại không biết đi đâu vậy.”

“Có lẽ đi rồi đi.” Phi Vũ nhàn nhạt nói, đối Quý U sinh tử thực không có hứng thú.

Hấn duỗi tay xốc lên một chút A Li trên đầu mũ đầu, nhìn nhìn nàng sườn mặt thượng tràn da, lại nhẹ nhàng đem mũ đầu che hảo, “Đau không, chúng ta hiện tại liền hồi để xá lộng thuốc mỡ cho người đắp thượng.”

Hấn duỗi tay giữ chặt A Li thủ đoạn, A Li còn chưa tới kịp phản ứng, trước mắt nhoáng lên, người đã đứng ở để xá.

Bên ngoài thiên còn hắc, lúc này bắt quá canh ba, Phi Vũ đem ngọn nến điểm khởi, xoay người xem xét A Li thương thế.

A Li đem áo choàng cởi ra, tay áo vẫn khởi, ngoan ngoãn làm hắc xem.

Nhìn đến thiếu nữ má phải đỏ một tảng lớn, thậm chí có địa phương da cũng chưa, cánh tay thượng cũng tràn đầy trầy da, đỏ đỏ sưng sưng, Phi Vũ ánh mắt tức khắc đông lạnh, tiếng nói mang ra một chút sát ý, “Ta đột nhiên cảm thấy Yêu Chu kim tháp cũng không phải không thể đi.”

“Yêu Chu kim tháp là cái gì?” A Li hỏi.

“Yêu Chu là Yêu tộc chỗ ở phương, nghe nói là hàng ngàn hàng vạn con cự thuyền tạo thành thành. Mà kim tháp là thượng cổ hung thú vì đồ thần thiết tế đàn. Cái kia tế đàn vì tích tụ lực lượng, mỗi năm đều sẽ hướng trong thả xuống đại lượng sống tế phẩm, hơn phân nửa là bắt tù binh tu sĩ.”

“Mỗi khi một vị thượng cổ hung thú thọ mệnh buông xuống, bọn họ cũng sẽ đem chính mình coi như tế phẩm, dùng chân thân vì tế đàn luyện chế hung chú. Kim nghê thú ỷ vào cái này tế đàn mới vẫn luôn không có sợ hãi, hiện tại cái này tế đàn hẳn là cho hắc nhi tử.”

A Li nghe được ngờ ngẩn, “Đồ thần? Phi Vũ ngươi không phải đại yêu sao?”

“Ta là đại yêu?” Phi Vũ kinh ngạc mà nhìn nàng, một lát, hắc trong mắt lộ ra một chút buồn cười, “Thì ra là thế, ta liền nói vì cái gì ngươi sẽ đem ta bán tiến Trấn Yêu Tự.”

“Ngươi không phải đại yêu sao?”

“Ta không phải.”

“Vậy ngươi là ai?”

“Ta là Phi Vũ a, ngày đầu tiên liền nói cho người.” Thiếu niên tiếng nói mang theo một chút trêu đùa.

A Li nhẹ nhàng chớp chớp lông mi, chẳng lẽ là Phi Vũ thượng thần? Nàng đây là cái gì tay, thế nhưng nặn ra một cái thương cổ đại thần?

“A Li, người thật cái gì đều không nhớ rõ sao?” Phi Vũ đột nhiên thực nghiêm túc hỏi.

“Nhớ rõ cái gì?” A Li hỏi.

Nếu là hỏi như thế nào dưỡng hấn, đó là thật đã quên. Nàng niết người trong sách quá nhiều, kia cổ oán khí không riêng cho nàng mang đến ngộ thủy rút áo lót tạt xấu, còn đem nàng quan trọng nhất ký ức xóa rút.

Phi Vũ nhìn thiếu nữ nháy con bướm lông mi xem hấn, hấn đột nhiên cảm thấy về điểm này ký ức cũng không quan trọng, ít nhất nàng ở hấn bên người.

*

A Li dùng thanh khiết phù giặt sạch miệng vết thương, lại dùng mang đến tím tuyết thảo dược cao đồ gương mặt, cánh tay, phần eo cùng đùi trầy da.

Độ cao khẩn trương sẽ làm người quên đau đớn, nhưng là buông lỏng lỏng xuống dưới, kia cổ đau kính nhanh chóng tìm tới tới, đặc biệt gương mặt nóng rát, đau đến nàng rào rạt rút nước mắt.

Phi Vũ chỉ phải không ngừng đem linh lực ngưng tụ đến đầu ngón tay, nhẹ nhàng xúc nàng thương chỗ, vì nàng chậm lại đau đớn. Đáng tiếc sư huynh ngã xuống, hấn chưởng quản nhân gian cùng cửu thiên đại trạch, A Li là Thủy linh căn, dùng hấn linh lực là có thể nhanh chóng chữa khỏi.

Qua hồi lâu, A Li nghen ngào ngủ rồi, Phi Vũ rũ mắt nhìn oa ở trong lòng ngực hấn thiếu nữ, thực nhẹ mà đem nàng đặt ở trên giường, cầm lấy áo choàng cho nàng đắp lên.

Hấn giơ tay cấp trên giường một tầng kết giới, che chắn thanh âm, lúc này mới chậm rãi kéo ra vạt áo xem xét miệng vết thương.

Ánh nền hạ, thiếu niên lãnh bạch như ngọc ngực thượng tràn đầy võ vụn dấu vết, tựa như bạch sứ bị đánh vỡ giống nhau. Những cái đó tế như tơ tuyền cái khe lưu động đều là mảnh liệt máu.

Phi Vũ nhàn nhạt nhìn một lát, đầu ngón tay một lần nữa ngưng ra ánh sáng nhạt, một chút một chút đem tổn hại địa phương di hảo.

Vẫn là không được a, thân thể này chỉ còn một nửa thần hồn, miễn cưỡng cùng đối phương đánh cái ngang tay. Nếu không phải sợ ở A Li trước mặt mất mặt, hấn cũng rất muốn rơi xuống đất ho ra máu a.

Bất quá thật rất kỳ quái, hấn vẫn luôn cho rằng chính mình chết ở Thiên giới, nhưng một giấc ngủ dậy lại ở Thiên Sơn đáy vực.

Dư lại thần cách hấn là còn ở cửu thiên, hấn tổng giác chết mà sống lại không đơn giản như vậy.

Phi Vũ một bên suy tư một bên chậm rãi đem vạt áo khép lại, vừa muốn đem đai lưng hệ hảo, liền nghe được thiếu nữ không thoải mái mà rầm rì một chút. Hấn vội triệt rút kết giới, một lần nữa ôm trụ nàng.

Còn không có tới kịp dùng linh lực vì nàng chậm lại đau đớn, Phi Vũ lưng bỗng dưng cứng đờ, một đôi mềm mại tay nhỏ theo hấn vạt áo sờ soạng đi vào, chặt chẽ ôm lấy hấn eo.

Hấn rũ mắt, thiếu nữ gương mặt dính sát vào hấn ngực, tựa hồ cảm thấy thực ôn lương thực thoải mái, cũng không hề khó chịu mà lộn xộn.

Hắn trong mắt lộ ra một chút ý cười, cũng chặt chẽ vòng lấy nàng vòng eo, “Hành đi, đây là chính ngươi tuyển.”

Thiếu niên đỉnh đầu vui sướng mà khai ra một đóa tiểu hoa, đệ tam phiến hôi cánh hoa cũng biến trắng.:,,.

-----oOo-----

Chương 15: đệ 15 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li ở bãi tha ma thổi hơi phân nửa túc phong, hơn nửa trầy da địa phương quá nhiều, ngủ đến nửa đêm liền khởi xướng thiêu.

Phi Vũ phát hiện trong lòng ngực thiếu nữ nhiệt độ cơ thể không đúng, vội duỗi tay sờ nàng cái trán. Trong lòng bàn tay độ ấm năng người, hẩn lại thấp sáng ngọn nến đi nhìn nàng sắc mặt. Chỉ thấy thiếu nữ sắc mặt ửng hồng, cả người phát ra run.

Phi Vũ ngón tay ngưng kết linh khí thăm ở trên mặt nàng sát ngân chỗ. Mặt trên đồ tử thảo cao hơn phân nửa đã tới rồi hẩn ngực, bị lau địa phương ần ần lộ ra hắc khí, theo gương mặt kéo dài tới đến phần cổ.

Phi Vũ lập tức đã biết là Yêu tộc Thái Tử giở trò quỷ, này không phải kiếm khí mà là dùng yêu khí hạ ác chú.

Nghĩ đến đối phương nói không chỉ có là mặt, hẩn còn sờ soạng cổ, sờ soạng môi. Phi Vũ mắt nháy mắt lãnh xuống dưới, mấy trăm vạn năm cũng không tức giận tâm lần đầu tiên có rõ ràng muốn giết người **.

Yêu tộc Thái Tử đem ác chú theo A Li làn da thấm ở bên trong, chính là sợ giết người khi ra ngoài ý muốn. Nếu không có đắc thủ, yêu khí cũng sẽ chậm rãi xâm nhập ngũ tạng lục phủ. Này phó trí tuệ dùng để khi dễ một cái tiểu cô nương, thật là đáng giận đến cực điểm.

Phi Vũ rũ mắt suy nghĩ một chút, nhẹ chọc A Li hoàn hảo má trái, nhỏ giọng gọi nàng tỉnh lại.

A Li ngủ đến mơ mơ màng màng, thành linh nghe được có người gọi “A Li”. Ấm áp hơi thở thổi đến nàng vành tai có điểm ngứa, nàng

mệt mỏi lại mê hoặc mà mở mắt ra, trong mắt chiếu ra lãnh bạch sắc ngực, nàng nhìn không được thượng thủ sờ sờ, thật là ôn lương lại tinh tế.

Đây là ai một bộ hảo ngực? Nàng nâng lên mặt, nhìn đến một đôi xương quai xanh tiểu oa cùng lưu sượng phần cổ đường cong, lại hướng lên trên là lưu loát hàm dưới, môi mỏng, thẳng thắn mũi cùng với một đôi nùng lệ hơi kiều thụ phượng nhãn.

Phi Vũ bả vai lại khoan lại thẳng, vòng eo thon chắc, làn da trắng nõn sáng trong. Thanh niên tuấn mỹ cùng thiếu niên đơn bạc ở trên người hẳn đồng thời thể hiện, vừa không không khoẻ cũng không mâu thuẫn, hoàn mỹ giao hòa ở bên nhau.

Rõ ràng không phải có hại chủ, lại ở cùng nàng ở bên nhau khi giây thu nhỏ nãi cầu, an tĩnh mà rũ mắt, mặc cho nàng đối hẳn làm cái gì, tuyệt đối không phản kháng, một chút đều nhìn không ra là cái kia thao tác phong không lưu tình chút nào vũ xuống thượng cổ đại thần.

Đây là cái gì đêm khuya phúc lợi? A Li liền như vậy cắn đầu ngón tay, thường thức Phi Vũ cảnh xuân đại lộ.

Phi Vũ trong mắt tràn ra một chút buồn cười, duỗi tay đem vật áo đừng hảo.

Thiếu nữ nhú lại mày, bất mãn nói, “Như thế nào che đây đâu? Dem người nửa đêm đánh thức, lại không cho nhìn.”

Phi Vũ biết nàng đã phát nhiệt mao mê sảng, cũng không nhiều lắm giải thích, chỉ thấp giọng hồng, “Chờ giải chú, tùy tiện người thấy thế nào.”

A Li nhiệt vụng đầu óc thanh tỉnh một chút, “Cái gì chú?”

“Trên người của người bị hạ ác chú, yêu cầu Yêu tộc Thái Tử huyết mới có thể giải.”

“Yêu tộc Thái Tử?” A Li hoàn toàn thanh tĩnh, trong đầu hiện lên cặp kia lười biếng mang theo ác ý mắt đỏ, “Ta nhưng không đi tìm hấn.”

Phi Vũ mặc một chút, lấy quá áo choàng cho nàng gói kỹ lưỡng, thực nói thẳng, “A Li, chúng ta thời gian không nhiều lắm, ác chú ở người trong cơ thể lưu chuyển, chỉ cần một ngày liền có thể xâm nhập ngũ tạng lục phủ.”

A Li sửng sốt một chút, ám đạo, Phi Vũ làm việc thật là lanh lẹ. Hấn không khuyên nàng, cũng không cưỡng ngạnh mà làm quyết định, mà là trực tiếp cáo nàng người sắp chết có đi hay không đi? Loại này chơi bóng chỉ đánh yếu hại phương pháp, thật là quá quyết đoán thông minh, không biết tính đi nhiều ít miệng lười.

“Ta đi.”

*

Phi Vũ đứng ở phong đều trên đường phố, lúc này thiên chưa đại bạch, mọi nhà cửa sổ nhắm chặt. Hấn nhìn trong lòng ngực sớm đã hôn mê qua đi thiếu nữ, nhú chặt mày.

A Li tình hình không tốt lắm, trên người ác chú từ mặt bộ lan tràn tới rồi xương quai xanh dưới, chỉ sợ không dùng được nửa ngày, liền sẽ thấm tiến ngũ tạng.

Hấn giảo phá ngón trở ở thiếu nữ phần cổ vẽ một đạo phù, hắc khí nháy mắt giống xà giống nhau tham lam mà bò tiến hấn ngón tay.

“Người ở họa khế? Trên người nàng ác chú chuyển dời đến trên người của người, người không cũng xong rồi sao?”

Phi Vũ ngẩng đầu, nóc nhà thượng đứng cái xuyên bạch y thanh lãnh thiếu niên cảm thấy hứng thú mà nhìn hấn.

Đang xem thanh kia trương thanh tuyến tuần dung sau, Phi Vũ hơi hơi mở to mắt, thiếu chút nữa hô lên sư huynh hai chữ. Nhưng đồng thời trong đầu có cái rõ ràng thanh âm nói cho hấn, chẳng qua

tướng mạo tương tự thôi, sư huynh sớm đã ngã xuống, thần hồn đều hủy.

Xem hấn ngơ ngác, luôn luôn không yêu lo chuyện bao đồng Bạch Trạch đã phát một chút thiện tâm hỏi, “Người biết đi Yêu Chu lộ sao?”

Phi Vũ hồi quá điể thần, lắc đầu, “Không biết. Có người nói ở phong đều thủy vực gặp qua Yêu Chu bóng dáng, ta liền tới tìm một chút.”

Bạch Trạch hơi hơi nhướn mày, “Kia nhưng không tốt lắm, Yêu Chu từ thuyền hồi thành, phiêu bạc không chừng rất khó tìm kiếm. Hôm nay ở phong đều, có lẽ ngày mai liền đến đưng hải vực, nhìn qua nàng sống không quá nửa ngày.”

Phi Vũ ánh mắt tối sầm hạ, “Ta sẽ không ngừng dờ đi ác chú kéo dài thời gian, một ngày tìm không thấy liền tìm hai ngày, hai ngày tìm không thấy liền tìm ba ngày. Ta có thể thấy một cái Yêu tộc sát một cái, thẳng đến bức ra yêu vực vương. Nếu thời gian không đủ, nàng đã chết, ta chắc chắn kéo Yêu Chu chôn cùng, không chết không ngừng.”

Phi Vũ thanh âm rất thấp, lại tự tự mang theo tuyệt vọng sắc bén sát khí, cái này làm cho Bạch Trạch rất là chấn động, không lời nào để nói mà nhìn hấn.

Sau một lát, Bạch Trạch có chút cô đơn nói: “Xem ra người thực thích trong lòng ngực cô nương. Ta cũng có thực thích người, lại không bằng người, ít nhất người vẫn luôn cùng nàng ở bên nhau.”

Phi Vũ mặc một chút, “Kỳ thật ta cũng mới tìm được nàng.”

Bạch Trạch có chút ngoài ý muốn, xưa nay mát lạnh đôi mắt nhiễm vài phần thâm thúy, suy nghĩ một chút nói: “Người mang nàng đi lên ta nhìn xem bãi. Nhưng ta cũng không nắm chắc, chẳng qua may mắn giải quá một lần ác chú.”

Phi Vũ lập tức ôm A Li nhảy đến nóc nhà. Không biết sao, hắn đối thiếu niên này phi thường có hảo cảm. Đại khái đối phương rất giống hắn sư huynh, vô luận bộ dạng vẫn là ngũ khí.

Bạch Trạch vạch trần thiếu nữ mũ đầu, ngẩn ra một chút, buồn cười nói, “Nguyên lai là tiểu A Li.”

Phi Vũ hơi kinh ngạc: “Người như thế nào biết?”

Bạch Trạch: “Nga, ta là nàng chưởng môn.”

Phi Vũ thầm nghĩ, nguyên lai A Li trang điểm xinh xinh đẹp đẹp là đi gặp hắn nha.

Vừa rồi dâng lên một chút hảo cảm tức khắc biến mất không thấy.

Bạch Trạch đem A Li cổ áo kéo xuống tới một chút, ngón trở ngón giữa khép lại ấn ở nàng cổ động mạch chỗ. Theo linh lực chậm rãi ùa vào A Li làn da, màu đen chú ấn bắt đầu thông thả lui tán.

Phi Vũ hơi hơi trợn to mắt, đối phương linh lực hơi thở thè nhưng có thể tiêu trừ ác chú.

“Người là Thủy linh căn sao?” Hắn hỏi.

Bạch Trạch nói: “Là, thượng một lần giải chú cũng là Thủy linh căn, đổi một cái linh căn liền không được.”

Phi Vũ mím môi, sư huynh cũng chỉ có thể trị liệu Thủy linh căn thương thế.

Đối thoại trong lúc Bạch Trạch không ngừng mà ho khan, Phi Vũ nhin không được hỏi, “Người thân thể không tốt?”

“Không bao lâu chịu quá một lần phản phệ, từ đây liền không tốt lắm.”

Phi Vũ lại hỏi, “Người đến phong đều làm cái gì, cũng là tới tìm Yêu Chu sao?”

“À không,” Bạch Trạch chuyên tâm mà lui ác chú, đầu cũng không nâng mà trả lời, “Phong đều là ly u đồ gần nhất thành thị, tương truyền u đồ ở phong đều phía dưới. Ta muốn tìm tìm nhập khẩu, nhưng là không tìm được.”

Phi Vũ nói: “Bởi vì u minh chỉ tiếp nhận hồn phách, người có thân thể tự nhiên vào không được.”

Bạch Trạch nói: “Ta cũng biết, luôn muốn vạn nhất có khả năng đâu?”

Phi Vũ ánh mắt khẽ nhúc nhích, sư huynh cũng là như thế này, vạn sự đều chưa từ bỏ ý định, cũng không tin tưởng thế gian đã định quy tắc.

Liên như vậy trong chốc lát, Bạch Trạch lại quay đầu kịch liệt ho khan vài tiếng, sắc mặt so vừa rồi muốn trắng bệch rất nhiều.

Phi Vũ hỏi: “Vô pháp trị liệu sao?”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Vô pháp, tìm quá rất nhiều phương pháp.” Hắn dừng một chút lại nói, “Người cởi bỏ nàng quần áo, xem ác chú tiêu đến địa phương nào, ta không có phương tiện xem.”

Phi Vũ đem A Li vạt áo kéo ra chút, ban đầu lan tràn tới rồi xương ngực phụ cận, hiện tại chỉ còn bộ ngực thượng một chương đại địa phương. Hắn đem vạt áo một lần nữa giấu hảo nói, “Còn có một khối.”

Bạch Trạch trong cổ họng thấp âm một tiếng, tiếp tục chuyển vận linh lực, nghĩ thầm, bọn họ như vậy thân mật, tám phần đã có phu thê chi thật. Cũng không biết hắn cô nương có hay không đạo lý, nếu là cũng giống này một đôi thân mật hằng khít.....

Bạch Trạch lông mi hơi rũ, luôn luôn thanh lãnh mắt dăng lên lại hắc lại sương mù dày đặc khí, chỉ là suy nghĩ một chút, khiến cho hắn tức giận đến không được.

Phi Vũ vẫn luôn quan sát đến ác chú, thấy hoàn toàn biến mất không hề bóng dáng, A Li trên người làn da lại thành khôi phục tuyết trắng, vội vàng nói, “Có thể.”

Bạch Trạch bỗng chốc lùi về tay đi, hấn vốn dĩ liền phạm vào bệnh cũ, hơn nữa lui ác chú hao tổn rất nhiều linh lực, không chỉ có là sắc mặt ngay cả môi đều không có huyết sắc.

“Đa tạ người.” Phi Vũ chân thành nói, “Người cứu A Li mệnh, sau này nếu là hữu dụng đến ta địa phương, ta tất thân tui tương báo.”

Bạch Trạch nhàn nhạt cong cong khóe môi, “Không cần treo ở trong lòng.” Hấn liếc liếc mắt một cái còn ở ngủ say A Li, lại nói, “A Li đứa nhỏ này, ta mới gặp liền rất thích. Đáng tiếc nàng là tiên phẩm Thủy linh căn lại đi học giấy thuật, bằng không Thiên Sơn tiên môn không dùng được bao lâu là có thể lại ra một vị mười hoàn chân nhân.”

Phi Vũ trầm hạ mắt, trừ bỏ câu kia “Ta mới gặp liền rất thích”, mặt sau đều nghe không được.

“Ta cũng phi thường phi thường, phi thường phi thường thích.” Thiếu niên thật mạnh cắn mỗi một chữ, cả người đề phòng, hoàn toàn đã quên liền ở thượng một giây hấn còn muốn thân tui tương báo.

Bạch Trạch trong mắt lộ ra một chút buồn cười, lại không phải muốn cướp người, như vậy khẩn trương làm cái gì? Hiện tại người trẻ tuổi đều như vậy thích ăn dấm sao?

Hấn liền không yêu ghen.

*

A Li tỉnh lại thời điểm phát hiện chính mình không ở để xá, mà ở chính mình phòng nhỏ trên giường.

Nàng kinh ngạc một chút mới vừa ngồi dậy, liền thấy Phi Vũ đẩy ra cửa gỗ bưng một chén cháo mễ tiến vào.

“Người tỉnh?” Phi Vũ đem chén gác ở một bên, duỗi tay sờ sờ nàng cái trán, “Không năng, người cảm thấy tinh thần thế nào?”

A Li khúc khởi cánh tay, tả hữu xoay hai hạ, “Ta cảm thấy khá tốt, cả người hữu lực. Người giúp ta tìm được Yêu tộc Thái Tử huyết? Lại đánh nhau sao? Người có hay không bị thương?”

Phi Vũ do dự một chút, đem ở phong đều gặp được Bạch Trạch sự nói cho nàng.

“Di, là chương môn đã cứu ta?” A Li hơi giật mình một chút, trong lòng tức khắc tạc ra một đóa pháo hoa.

Vốn dĩ liền buồn rầu không cơ hội tiếp xúc Bạch Trạch, không nghĩ tới ác chú ngược lại giúp nàng vội.

Nàng xuống giường sửa sang lại trên người quần áo, “Ta đây nhưng đến hướng đi chương môn nói lời cảm tạ. Hắn thân thể không tốt, nhất định hao tổn không ít khí lực.”

“Không cần như vậy cấp, ta đã thế người cảm tạ.” Phi Vũ không quá nguyện ý nàng đi.

“Ta đi trước tìm quản sự trưởng lão hỏi chương môn có thể hay không, cũng không phải lập tức liền đi nói lời cảm tạ.”

Hai người đang ở nói chuyện, ngoài cửa đi vào một cái tu sĩ nói, “Là A Li sao? Chương môn cho mời.”

A Li nao nao, nàng còn chưa có đi thấy chương môn, chương môn đảo muốn gặp nàng?

Nàng đem ánh mắt chuyển qua Phi Vũ trên mặt, trong lòng một lộp bộp, chương môn nên sẽ không nhìn đến Phi Vũ nổi lên lòng nghi ngờ, liền tưởng đến tạc tháp chuyện đó đi?

Cửa tu sĩ thấy nàng bất động, lại thúc giục một phen.

“Hảo, lập tức liền đi.” A Li vội nói, xoay người theo đi.

Hai người ra sân, một đường đi xuống liên sơn.

A Li một bên đi theo một bên tưởng như thế nào ứng phó Bạch Trạch dò hỏi, bất tri bất giác, hai người đã đi ra sơn môn.

A Li sửng sốt một chút, chường môn như thế nào sẽ ở sơn môn ngoại?

Nàng không hề do dự, xoay người liền trở về chạy, phía sau trong không khí vượn một bàn tay hung hăng bắt lấy nàng thủ đoạn, nhẹ nhàng một xả liền đem nàng xả qua đi.

A Li ngẩng đầu, đối thượng cặp kia trương dương mắt đỏ, tức khắc như trụ động băng.

Thiếu niên khòe miệng giơ lên lười biếng cười, “Thế nhưng thật không chết?”:,,.

-----oOo-----

Chương 16: đệ 16 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li trong mắt chiếu ra thiếu niên kiều ngạo màu đỏ tươi ánh mắt, nàng vừa muốn kêu cứu, liền thấy đối phương duỗi tay ở miệng nàng trước hự cắt một chút, trên dưới môi lập tức dính lên, ô ô phát không ra tiếng.

“Nhỏ giọng điếm,” thiếu niên lười biếng nói, “Ở đây người đến người đi, không biết còn tưởng rằng ta khi dễ người đâu.”

Cách đó không xa bán hóa tiểu ca nghe được động tĩnh hướng bên này liếc liếc mắt một cái. Thấy là một đôi tuổi trẻ nam nữ, lập tức đem ánh mắt thu trở về. Mỗi ngày Thiên Sơn dưới chân nhiều đến là đạo lữ cãi nhau, hấn lỗ tai đều nghe ra cái kén.

Tư Thiên Chú hơi hơi khom lưng, gần sát A Li bên tai nói, “Người nhìn, không ai quản người đâu.”

Cực nóng hô hấp nhẹ phun ở A Li vành tai, nàng run lên một chút.

“Người đi đi.” Tư Thiên Chú đối cấp A Li dẫn đường tu sĩ nói.

Tu sĩ ánh mắt đại ra gật gật đầu, xoay người triều bên phải đường núi đi đến.

Tựa hồ nhìn ra A Li ở dùng đôi mắt hỏi hấn tu sĩ đi đâu? Tư Thiên Chú cười dùng khẩu hình nói, nhảy vục.

A Li trong lòng chợt lạnh, nhớ tới ngày hôm qua kia chỉ bị bóp chết huyết điệp. Cái này tu sĩ cùng huyết điệp giống nhau ở đối phương trong mắt căn bản không coi là cái gì.

“Đi thôi.” Tư Thiên Chú cười ngâm ngâm nói, kéo lấy nàng thủ đoạn biến mất ở trong không khí.

Quang mang lại lần nữa sáng lên, A Li còn chưa đứng vững liền giắc thủ đoạn bị người nhanh chóng ném ra, nàng một cái lão đảo té ngã trên đất, nhưng là không trong tưởng tượng như vậy đau, nàng bò dậy phát hiện, nguyên lai là ngã ở thảm thượng.

Đây là một gian quán ăn phòng, trên mặt đất phô thật dày màu nho thắm, mặt trên phóng một trương thực án, chỉnh tề mà bãi bầu rượu cùng mấy cái mâm đựng trái cây.

A Li chính nghi hoặc vì cái gì đến nơi này tới, ngẩng đầu, nhìn đến mắt đỏ thiếu niên vẻ mặt chán ghét cầm lấy khăn vải sát tay.

“Lần sau không cần tùy tiện chạm vào người khác tay.” Thiếu niên lạnh lùng nói.

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, người này chẳng những tinh phân còn am hiểu mất trí nhớ sao? Rốt cuộc là ai trảo ai tay a?

“Ta a huynh đang nói ta, hửn nhưng thủ thân khiết ngọc đâu, không cần thận ăn đến gà mái đều cảm thấy chính mình ô uế.” Tư Thiên Chú lười biếng mà đem khăn vải ném ở chậu nước thượng, ở A Li đối diện ngồi xuống.

“Người nếu không nghĩ ở bên ngoài có thể lăn trở về tới.” Tư Thiên Dạ ngữ khí không tốt.

“A huynh ta sai rồi.” Tư Thiên Chú vội nói, nếu làm a huynh chiếm cứ thân thể này, chờ hửn ra tới cũng chỉ có thể nhìn đến đối diện nằm một khối thi thể.

A Li nhấp nhấp môi, nguyên lai còn phân ca ca đệ đệ. Nhìn qua ca ca lời nói thiếu tâm âm độc, đệ đệ nói nhiều giống bệnh kiều.

Tư Thiên Chú nâng lên mắt, không kiêng nể gì mà ở A Li trên mặt lưu một vòng. Đem qua đen thùi lù thấy không rõ, chỉ cảm thấy nàng đôi mắt khá xinh đẹp, bị hửn khi dễ tàn nhẫn, con người che hơi mỏng một tầng thủy quang, ướt mềm thanh thấu đáng yêu cực kỳ.

Lúc này ở ánh sáng tự nhiên hạ xem, thiếu nữ không riêng đôi mắt đẹp, cái mũi miệng cằm cổ nơi nào đều đẹp, làn da trong trắng lộ hồng, môi sắc đỏ tươi sáng trong, tựa như một khối đẹp lại ăn ngon phù dung bánh.

Tư Thiên Chú nhin không được cong cong khóe môi, “Chẳng trách vị kia thượng thần thật cẩn thận che chở người, ta nghe nói thượng thần nhóm đều rất vô tình, sống được lâu lắm tâm như băng cứng, làm cho bọn họ động tình nhưng không dễ dàng.”

A Li thầm nghĩ, còn không biết xấu hổ nói đến ai khác tâm như băng cứng?

Tư Thiên Chú lại nhìn chăm chăm A Li trong chốc lát, “Kỳ quái, không ta huyết người là như thế nào giải ác chú? Hắn liền như vậy lợi hại?”

Hắn đợi chờ, thấy A Li vẫn luôn không để ý tới hắn, trong mắt cười lập tức liền phai nhạt, “Không trả lời? Xem ra người ngày hôm qua đau khổ còn không có ăn đủ, làm ta ngấm lại...”

Thiếu niên mắt đỏ nhẹ mị, tầm mắt dừng ở thiếu nữ giao triền ngón tay thượng, thông thả áp ủ ý đồ xấu, “Nếu người lại không nói lời nào, ta đem người ngón tay một cây một cây bẻ xuống dưới hướng ra ném.”

“Tay ném không có, liền ném cánh tay, ném chân, ném chân. Đương nhiên người không cần sợ sẽ chết, ta có một cái thượng cổ bình hoa, chỉ cần đem người bỏ vào đi đảo điếm nước, người liền sẽ ở bên trong mọc rễ nảy mầm. Người cảm thấy thế nào? Còn không nói lời nào, ta thật muốn bắt đầu bẻ?”

Tư Thiên Chú mặt trầm xuống bước qua thực án bắt lấy A Li tay. Thiếu nữ ngón tay tinh tế, nhu nhược không có xương, nắm ở trong tay lại mềm lại miên nị, hắn hơi giật mình một chút, bực bội biểu tình có một tia vi diệu biến hóa.

A Li hoảng sợ, cảm thấy hấn nói được ra liền làm được đến, rốt cuộc cũng không phải không gặp hấn nổi điên bộ dáng.

Nàng vội trở về túm tay, một cái tay khác chỉ vào miệng, tả hữu hoa cấp nhắc nhở. Vị này Yêu tộc Thái Tử chân thân là cá đi? Bệnh hay quên cũng quá lớn. Muốn nàng nói chuyện, nhưng thật ra cho nàng đem cấm chế cởi bỏ a.

Tư Thiên Chú cười khế, “Quên mất, hảo đi, không đem ngươi làm bình hoa.”

Một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, A Li cấm chế giải trừ, mới vừa một có thể nói lời nói nàng liền lập tức mắng, “Biến thái.”

Tư Thiên Chú nghi hoặc, “Biến thái là cái gì? Thay đổi hình thái?”

A Li ghen một chút, quên biến thái cái này từ đối phương nghe không hiểu.

“Ngươi muốn nhìn ta biến hình phải không? Hành đi,” mắt đỏ thiếu niên hào phóng nói, “Xem ở vừa rồi là ta quên cho ngươi giải trừ cấm chế phân thượng, ngươi muốn nhìn cái gì?”

A Li ánh mắt khế nhúc nhích, mím môi, “Ngươi cái gì đều có thể biến sao? Ta muốn nhìn ngươi biến kỳ lân.”

Thiếu niên hơi hơi mỉm cười, nháy mắt biến mất, một đầu thạch trảng yêu thú đột nhiên xuất hiện, long đầu, mi thân, ngư u đuôi, vó ngựa, đỉnh đầu mọc đầy ngọn lửa giống nhau lông tóc, giống như tông mao giống nhau tứ tán phiêu động, tràn ra tinh tinh điểm điểm hỏa phần.

“Quá đẹp,” A Li không chút nào bần xỉn mà ca ngợi, mỹ lệ hạnh hạch mắt tràn ra mật đường ý cười, “Còn có thể biến sao? Ta muốn nhìn dương.”

Kỳ lân không có hé răng, “Phanh” biến mất, một con tuyết trắng tiểu dương xuất hiện ở trên thảm, dùng cặp kia xinh đẹp mắt đào hoa

nhìn A Li.

A Li tươi cười càng thêm xán lạn, “Trở nên thật sự là quá tốt, Thiên Sơn liền không có như vậy tinh diệu thuật pháp. Đồ ăn người cũng có thể biến sao? Ta muốn nhìn quả mãn.”

Tự Thiên Dạ còn không có tới kịp ngăn cản, hần ngốc đệ đệ ngoan ngoan biến thành một viên đại quả mãn, lại hồng lại tím mà dừng ở mềm mại phẩm thượng.

A Li trên mặt tươi cười nháy mắt biến mất, cầm lấy đựng đầy canh đồng nôi “Bang ki” khẩu ở quả mãn thượng, đứng dậy liền ra bên ngoài chạy.

Phía sau truyền đến đồng nôi bị xốc lên thanh âm, A Li da đầu tê dại bổ nhào vào cạnh cửa phá khai môn, mới vừa dò ra nửa người trên, vòng eo đã bị hữu lực cánh tay hung hăng cô trụ.

Mắt thấy liền phải bị kéo về đi, nàng vội vàng dùng sức kêu cứu, “Phi lễ a ——” lầu một thực khách tất cả đều ngẩng đầu kinh ngạc mà nhìn trên lầu ghé lộ.

Phía sau thiếu niên một chút không sợ, khinh phiêu phiêu nói, “Nữ nô.”

Các thực khách lập tức thu hồi bát quái ánh mắt, Tây Vực nữ nô nhiều như hạt cát, chủ nhân gia sản phổ đánh chửi đều là chuyện thường.

Tự Thiên Chú cười lạnh đem người túm trở về, hướng phẩm thượng đẩy, một lần nữa bế hảo môn.

Thiếu niên sức lực lại đại lại tàn nhẫn, cho dù có phẩm giảm xóc A Li cũng rơi quá sức, cảm giác ngũ tạng lực phủ đều phải lệch vị trí.

Nàng xoa khuỷu tay thông thả ngồi dậy, ngẩng đầu nhìn vẻ mặt lạnh nhạt trên vai đều là nước canh thiếu niên, hơi hơi run rẩy.

“Hiện tại biết sợ?” Tư Thiên Chú trong mắt ý cười lãnh trào cực kỳ, ngồi xếp bằng ngồi xuống, duỗi tay hung hăng bóp chặt má nàng, “Vừa rồi kia cổ thông minh kính đi đâu vậy? Tiếp tục lừa a.”

A Li bị hấn véo đến đáy mắt toát ra một tầng thủy quang, nàng không dám giãy giụa, móc ra một lá bùa nhỏ giọng nói, “Ta giúp người lộng sạch sẽ được không?”

“Vẫn là cái tạp tu.” Tư Thiên Chú trào phúng, “Quả nhiên tạp tu nhiều phế vật, đánh không lại liền dựa lừa.”

A Li giật mình, từ xuyên qua đến bây giờ áp lực ủy khuất lập tức bộc phát ra tới. Nàng nếu không phế vật còn luân bị hấn khi dễ sao? Trách không được kêu ngàn chú, thật là thiếu tấu.

Nàng rõ ràng ở một cái khác thời không quá an ổn hạnh phúc sinh hoạt, liền bởi vì niết nhiều người trong sách lưu lạc đến nơi này chịu quản thúc. Đông tàng tây trốn còn không dám uống nước, A Li càng nghĩ càng ủy khuất, nước mắt rào rào rơi xuống đi.

Tư Thiên Chú ngón tay còn véo ở A Li trên má, thỉnh linh bị “Lạch cạch lạch cạch” tạp vừa vặn. Thiếu nữ rũ mắt, mũi phỉm hồng, thoát nhìn lại mềm lại đáng thương.

Hấn buông ra tay, từ nàng trong tay lấy quá lá bùa, nhẹ nhàng bóp nát, quang mang lập tức phóng xuất ra tới, từ đầu tới đuôi tưới hạ.

Nhu hòa chùm tia sáng, Tư Thiên Chú quần áo thượng nước canh bị rửa sạch không còn, khô ráo tươi mát hương vị một lần nữa tràn đầy phòng.

“Hảo, lá bùa ta dùng.”

Hấn đợi trong chốc lát, phát hiện mặc dù dùng lá bùa thiếu nữ còn ở lưu nước mắt, thực hiển nhiên nàng khóc đến không phải chuyện này.

Tư Thiên Chú nhất không kiên nhẫn suy đoán nữ hài tử tâm sự, nhưng không biết vì cái gì, nhìn đến A Li khóc, hấn ít có mà bày ra ra một chút kiên nhẫn, “Nói đi, còn muốn làm cái gì?”

A Li rũ mắt khóc, mơ hồ trung từ đối phương tiếng nói nghe ra một chút thỏa hiệp, nàng lập tức âm thầm dùng móng tay moi tiến lòng bàn tay, kích thích nước mắt rơi vào càn hung.

Tư Thiên Chú càng bất đắc dĩ, cố tình hấn còn không thể thật đối nàng thế nào. Rốt cuộc có thể làm u minh chi chủ cùng thượng cổ đại thần hợp lực cứu giúp người, mang về Yêu Chu mới có thể phát huy lớn nhất tác dụng.

“Lá bùa ta cũng dùng, cũng không thật đánh người, người còn khóc cái gì đâu?”

“Không phải kia sự kiện, là... Ta tưởng... Đi cung phòng.” Thiếu nữ thấp giọng khóc.

Tư Thiên Chú hơi hơi trợn to mắt, vừa muốn đáp ứng, hấn hồn phách đã bị ấn xuống đi, Tư Thiên Dạ hoàn toàn chiếm cứ thể xác, lạnh như băng nói, “Chịu đựng, nhịn không được liền ở chỗ này giải quyết.”

A Li biết hiện tại đổi thành ca ca, nhớ tới đối phương chán ghét mà lau tay, nàng lập tức ngoan ngoãn gặt đầu, duỗi tay giải đai lưng.

Quần áo mới vừa chảy xuống hơn phân nửa, nàng liền từ đối phương trong mắt thấy được kinh hoảng.

Thiệt, liền gà mái đều không ăn người, liền dám xem nàng cởi quần áo?

Tư Thiên Dạ nhanh chóng quay mặt đi, nhưng là thiếu nữ tuyết trắng bả vai tựa như khắc vào hấn trong đầu giống nhau, như thế nào huy đều huy không khai.

“Mặc tốt quần áo.” Tư Thiên Chú đem hần ca đẩy ra, một lần nữa chiếm cứ thân thể. Cùng ngàn đêm bất đồng, hần thoải mái hào phóng mà đem thiếu nữ lộ vai ngọc bộ dáng nhìn một lần, trên mặt lộ ra tốt hơn cười, “Người cũng thật hiểu biết ta a huynh, tính, ta bồi người đi, nếu lần này người lại gạt ta, ta liền đem người thủ đoạn khoan cột lên xiềng xích.”

*

Hai người đi đến quán ăn mặt sau cung phòng. Cung phòng không có cửa sổ, ba mặt đều là tấm ván gỗ, chỉ ở trên cửa làm cái nửa phiến song cửa sổ, bịt kín tinh tế lụa trắng. Chỉ cần bên trong có người đứng thẳng, là có thể nhìn đến cảnh hình.

“Tù tù.” Tư Thiên Chú gọi lại A Li, nhẹ nhàng dương tay, trên người nàng lập tức bay ra rất nhiều lá bùa. Có ở phù túi, còn có giấu ở cổ tay áo, lòng bàn tay, thậm chí bím tóc.

Thiếu niên châm chọc làn điệu hơi trầm xuống, “Chuẩn bị còn rất đầy đủ hết, xem ra người cũng không phải muốn đi cung phòng.”

“Chúng ta giấy tu quan trọng nhất chính là lá bùa, cho nên ngày thường ra cửa sẽ đem lá bùa tách ra tàng hảo, phòng ngừa phù túi bị người đoạt đi.” A Li không chút nào chột dạ mà bịa chuyện, “Huống hồ người đều đem lá bùa cầm đi, này cửa sổ cũng có thể nhìn đến chúng ta ảnh, còn sợ cái gì?”

Thấy đối phương trầm mặc không nói lời nào, thiếu nữ mắt đỏ lên lại chuẩn bị khai khóc.

“Hành đi, hành đi.” Tư Thiên Chú có điểm sợ nàng nước mắt, vừa rồi nện ở trên tay hần, mặc danh cảm thấy so hỏa còn năng.

A Li thấy hần nhả ra, lập tức đi vào đi đóng cửa cho kỹ. Nàng nhanh chóng lưu một vòng, phát hiện toàn bộ cung phòng trừ bỏ một cái mang cái cái bồ, bên cạnh thể nhưng còn có một cái giấy sọt, bên trong có điệp tế ma giấy. Không hổ là xa hoa quán ăn, liền giấy như vậy hàng xa xỉ đều có.

Nàng cầm lấy một trương, xoát xoát xé thành một cái tiểu người giấy, giảo phá ngón tay ở mặt trên họa thượng đôi mắt cùng cái mũi, thổi khẩu khí, người giấy nhanh chóng biến cao biến đại. Nàng buồn cười ngồi xổm xuống, nhìn bên cạnh thế nàng đứng thẳng người giấy, trong đầu bắt đầu hồi ức kia buổi tối Quý U họa huyết phù.

Cùng độn địa phù bất đồng, huyết phù chỉ có thể đem người đưa tới cây số ở ngoài. Tuy rằng không thể trực tiếp xoay chuyển trời đất sơn, nhưng là chỉ cần rời đi nơi này đối phương liền không như vậy dễ dàng tìm được nàng.

Thiếu nữ vững vàng khí, một bên hồi ức đồ hình, một bên đem ngón tay bài trừ càng nhiều máu.....

Tư Thiên Chú nhìn song cửa sổ hậu nhân đứng cũng không nhúc nhích, cảm thấy không thích hợp, hắn một chân đem cửa gỗ đá văng, mắt đỏ trung chiếu ra một trương lại đại lại xấu người giấy, trên mặt họa buồn cười buồn cười mặt đang xem hắn. Cái kia lời thề sơn sắt nói sẽ không lại lừa hắn cô nương, liền bóng dáng đều không thấy.

Thiếu niên trong mắt hiện lên một chút sắc mặt giận dữ, hắn thật bị khí cười.

“Người là ngu xuẩn?” Tư Thiên Dạ rốt cuộc nhìn không được, “Chưa thấy qua nữ nhân? Thượng một lần đương còn thượng lần thứ hai.”

Tư Thiên Chú nghe huynh đệ trách cứ, mặc không lên tiếng ôm cánh tay dựa vào môn trụ thượng, thần sắc đông lạnh mà nhìn lại đại lại xấu người giấy. Qua một hồi lâu, mới thấp thấp cười.

“A huynh, nàng thật đáng yêu.”:,,.

-----oOo-----

Chương 17: đệ 17 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phi Vũ ngồi ở đình viện ghé đá thượng, A Li đi rồi, hắc liên vẫn luôn như vậy ngồi chờ nàng.

Như vậy nhật tử kỳ thật từ trụ tiến nơi này khi liên bắt đầu. A Li ngày thường cũng không đãi ở nhà, nàng muốn đi nghe giảng bài còn muốn đi săn thú. Hắc mỗi ngày quét tước xong, liên ngoan ngoãn ngồi ở trong viện, mắt trông mong nhìn hờ khếp cửa gỗ, ngóng trông kia nói tươi sống thân ảnh “Bang” mà đem cửa đẩy ra.

Phi Vũ trầm mặc mà rũ xuống mắt, ánh mắt dừng ở đen nhánh tay phải thượng. Từ A Li nơi đó độ tới ác chú thông thả như tầm ăn lên hắc thân thể. Nếu là bình thường, mười cái Yêu tộc Thái Tử yêu khí cũng gần không được hắc thân. Nhưng là đây là hắc chủ động mở ra cấm chế phóng nó tiến vào.

“Phi Vũ.” Thiếu nữ nhẹ nhàng tiếng nói cùng cửa gỗ bị đẩy ra thanh âm cùng nhau vang lên, Phi Vũ bỗng dưng nâng lên mắt, đỉnh đầu nháy mắt nở rộ ra một đoá tiểu hoa, sáu cánh hoa cánh, bốn bạch hai hồng. Nhìn đến nàng tiến vào, có một mảnh màu xám cánh hoa biên biên lập tức biến trắng chút.

A Li vẻ mặt nghi hoặc, “Ta nhớ rõ ở thần điều thành khi Phi Vũ chỉ có tam phiến bạch hoa cánh, đệ tứ phiến là đâu ra?”

Hệ thống bữu môi, “Ngày hôm qua người thiếu chút nữa treo, Phi Vũ nhanh chóng hắc hóa, sở hữu cánh hoa đều trở nên đen nhánh. Sau lại người bị Bạch Trạch giải ác chú, Phi Vũ đỉnh đầu hoa lả tả biến nhan sắc, vẫn luôn biến đến đệ tứ cánh hoa cánh cũng là màu trắng mới dừng lại tới.”

Hoắc, A Li kinh ngạc cảm thán, cái kia cảnh tượng ngấm lại liên chấn động.

“Như thế nào đi lâu như vậy?” Phi Vũ đón nhận đi nói, hần nhìn từ trên xuống dưới thiếu nữ, phát hiện có điểm không thích hợp. Nàng hốc mắt là hồng, như là mới vừa đã khóc không lâu, trên người cũng mang theo một cỗ cực đậm mùi máu tươi, không phải yêu thú.

“Bị thương?”

“Chính mình giao phá.” A Li cười khanh khách mà nâng lên tay phải cho hần xem, “Không ngại sự, trong chốc lát ta đồ điểm thuốc mỡ thì tốt rồi. Người không biết, chưởng môn căn bản không có gọi ta qua đi. Cái kia tu sĩ bị Yêu tộc Thái Tử thôi miên, ta phí thật lớn sức lực mới dùng huyết phù chạy ra tới.....”

Thiếu nữ blah blah mà nói, Phi Vũ tầm mắt dừng ở trên tay nàng, ngón trở phá một cái miệng to, tựa hồ tể quá nhiều máu, sưng giống căn cà rốt. Nàng thủ đoạn cũng thanh một vòng, có thể rõ ràng mà nhìn đến vài đạo nam tử dấu tay.

Phi Vũ ánh mắt hơi trầm xuống, bắt quá mới rời đi hần nửa ngày, liền thương thành bộ dáng này.

A Li cao hứng mà nói: “Không nghĩ tới ta thế nhưng có thể đem huyết phù viết ra tới, phải biết rằng ngày đó buổi tối Quý U viết như vậy mau, hảo khó coi thanh a. Phi Vũ, ta rất lợi hại đi?”

“Ân, rất lợi hại.” Phi Vũ nhẹ giọng nói, chấp khởi nàng tay, ngưng ra một chút linh lực thực mềm nhẹ mà đắp ở miệng vết thương thương, giúp nàng chậm lại đau đớn.

A Li chờ Phi Vũ giúp nàng đem thuốc mỡ tô lên, quần lên mảnh vải sau, vội vàng trở lại phòng đem túi nước trang vô Hương Hoàn nước uống mấy mồm to, này nửa ngày, thiếu chút nữa không khát chết nàng.

Phi Vũ theo ở phía sau tiến vào, như suy tư gì mà nhìn nàng nửa ngày nói, “Từ ngày mai khởi, người nếu lại hạ Thiên Sơn, mang ta cùng đi đi.”

A Li lắc đầu, “Người phi Thiên Sơn phái người, ấn quy định không thể ở nơi này, bị người thấy nhất định sẽ tố giác ta.”

“Ta có thể biến thành tiểu hồng điều ở người trên vai đứng, Thiên Sơn phái cũng không cho dưỡng sủng vật sao?” Phi Vũ cười hỏi.

A Li trên mặt lập tức lộ ra tươi cười, “Thiên Sơn phái đương nhiên có thể dưỡng, nhưng kia không phải ủy khuất thượng thần?”

Phi Vũ nghiêm túc cùng nàng đối diện, màu đen con người ôn nhu dường như xuân thủy, “Kia cũng là ta chính mình nguyện ý. A Li, ta chỉ nguyện ý cho người một người dưỡng.”

Thiếu niên thanh như rượu nguyên chất, tự tự khẳng khẳng một mực không chút nào giữ lại mà tạp tiến A Li trong lòng, tạp nàng chân cẳng đều có chút nhũn ra.

Hệ thống quỷ kêu, “Oa nga, này vẫn là ta truy gia có nhi nữ sao?”

A Li nhẹ mím môi, miễn cưỡng ổn định xuống dưới tâm thần, “Ân, ta đã biết, nếu rời núi môn liền nói cho người.”

Chân trời đã là mặt trời lặn hoàng hôn, A Li tùy tiện ăn hai khẩu hồ bánh giải quyết cơm chiều. Sau khi ăn xong nàng nói cho Phi Vũ muốn đi Kim Linh phong một chuyến.

“Ta không yên tâm Quý U, muốn đi xem hắn hồi không trở về.”

Phi Vũ một chút không thêm để ý Quý U hồi không trở về, ở trong mắt hắn, sở hữu giống đực sinh vật đều ly A Li xa xa mới hảo.

A Li: “Người biết cái gì có thể cho huyết nhục một lần nữa mọc ra tới sao? Quý U cánh tay làm Yêu tộc Thái Tử quất đến độ thấy cốt.”

Phi Vũ nói: “Không có phương pháp, trước kia có vị thượng thần chuyên quản bách thảo, hắn có thể làm được hoạt tử nhân sinh bạch cốt. Nhưng là hắn bị u đồ chi chủ lộng chết ở tế đàn, thiên hạ lại vô ai có thể làm huyết nhục mọc ra tới.”

A Li nhăn lại tế mi, suy nghĩ trong chốc lát, đem chính mình tích cóp thuốc mỡ tất cả đều bao ở một khối.

*

A Li vừa đến Kim Linh phong liền thấy Quý U nhặt giai mà xuống, hai điều cánh tay hoàn hảo, không có chịu một chút thương.

A Li cảm giác chính mình khả năng mù, xoa xoa mắt, lại lần nữa đem tầm mắt đầu qua đi. Nguyên bản Quý U cánh tay trái tới tay chỉ đều thành bạch cốt, nhưng là hiện tại thoát nhìn lại cùng bình thường vô hai dạng.

“Quý U.” A Li kêu.

Quý U tựa như không nghe thấy giống nhau, lập tức từ bên người nàng đi qua, lông mi buông xuống, mang theo điểm nhi cự người ngàn dặm lãnh điều.

“Người là Quý U đi?” A Li đuổi theo đi nghiêng đầu đi xem đối phương mặt.

Quý U nhàn nhạt liếc nàng liếc mắt một cái, thu hồi ánh mắt, bước chân không ngừng.

Này quen thuộc phản ứng, là Quý U không thể nghi ngờ.

A Li đi theo hần phía sau hỏi, “Quý U, người cánh tay như thế nào không có việc gì? Ta lo lắng người, còn cho người mang theo thuốc mỡ.”

Quý U lần này liền mắt phong cũng chưa cấp một cái, nhanh chóng đi xuống cuối cùng nhất giai thạch thang, chuyển biến triều sau núi đi đến.

A Li đuổi theo đi theo bản năng túm hần một chút, Quý U mặt vô biểu tình, kéo về chính mình ống tay áo.

“Người người này như thế nào mỗi lần đều là như thế này a?” A Li có chút vô ngữ, tựa như một khối thiết, mỗi lần đều cho rằng che nhiệt, tiếp theo vẫn là như vậy lạnh.

Nàng không cam lòng, nhanh chóng dùng đầu ngón tay khẽ chạm hạ đối phương tay, Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa hoa, năm phiến hắc cánh hoa, một mảnh hôi cánh hoa.

Này cũng không hắc hóa, không phải giống như trước đây sao?

Quý U đi đến sau núi kết giới chỗ, lại hướng trốn đi liền ra Thiên Sơn tiên môn bảo hộ phạm vi. Hắn dừng lại chân, xoay người nói, “Đừng đi theo.”

A Li: “Tưởng ta không đi theo cũng đúng, người đem thuốc mỡ cầm đi.” Nàng đem một cái tiểu tay nải đưa qua đi, “Ta không có dừng tạ người, nếu trên người của người có thương tích...”

Quý U thần sắc lãnh đạm, “Ta trên người không thương, người lưu trữ chính mình dùng.”

A Li nhin không được hỏi: “Quý U, người có phải hay không thực chán ghét ta nha?”

Quý U nhàn nhạt mà đánh giá nàng, thiếu nữ không vui thời điểm, chân mày nhíu túc, hạnh hạch mắt ẩm ướt mềm mại, đáng yêu làm người tưởng niết một phen má nàng. Hắn tổng không đành lòng đối nàng cự tuyệt đến quá tàn nhẫn, nhưng hắn lại có thể làm cái gì đâu?

Ngày đó ở còn cát lúc sau, nàng đồng bạn thực nhẹ nhàng liền đem Yêu tộc Thái Tử đánh đến ho ra máu, nhìn đến nàng vui sướng mà nhào vào người nọ trong lòng ngực, hắn liền biết cánh tay hắn đối nàng một chút ý nghĩa đều không có. Trừ bỏ cho nàng mang đến tai họa, cái gì đều làm không được. Nàng thực mau liền sẽ phát hiện điểm này, chậm rãi xa cách hắn.

Quý U nhẹ rũ xuống mắt, cảm thấy đáy lòng có điểm khó chịu.

Hắn luôn là như vậy, không thể hiểu được đã bị nàng nắm cảm xúc đi. Nơi sâu thẳm trong ký ức cái kia có được quả đào hương vị vị hôn thê luôn là cùng A Li mặt trùng hợp lên, làm hắn đã tưởng tiếp cận, lại có một loại chịu tội cảm.

“Đừng đi theo.” Hắn nhàn nhạt mà lặp lại một lần, xoay người đi ra kết giới.

“Ai...” A Li theo bản năng đuổi theo một bước, cũng đi theo ra kết giới. Bình tĩnh an ổn tiên môn nháy mắt biến thành tối tăm mịt mờ liệt phong hô hô núi rừng. Nàng hoảng sợ xoay người tưởng trở về, lại phát hiện nơi này căn bản không có có thể níết quyết tượng đá.

“Quý U.” Thiếu nữ đầy mặt sợ hãi, chỉ có thể nắm tiểu tay nải triều đi xa thân ảnh đuổi theo.

Hai người một trước một sau, một cái đi được bay nhanh, một cái tiểu tâm mà vượt qua ẩn nấp rễ cây cùng thảo động. Thực mau A Li liền nhìn không tới Quý U bóng dáng, nàng đứng ở đông tây nam bắc đều phân không rõ trong rừng cây, cảm giác trong bóng tối có vô số đôi mắt ở nhìn xung quanh nàng.

Trên người lá bùa đều bị Tư Thiên Chú thu đi, nàng hiện tại liền điểm cái cây đuốc đều làm không được.

Đêm tối nảy sinh sợ hãi, sợ hãi biến ảo tà ám. Đây là mỗi cái tu chân người ở nhập môn ngày đầu tiên nhất định phải bồi hạ thường thức, vĩnh viễn không cần lẻ loi một mình đi vào trong bóng tối.

Hắc ám càng ngày càng nồng đậm, A Li cảm thấy trên người mạc danh rét run. Nàng hiện tại trừ bỏ phần lưng gắt gao dựa vào thân cây, cái gì cũng làm không được.

Hệ thống bắt đầu hạt ra chủ ý, “Ký chủ, nếu không người lại dùng một chút huyết phù?”

A Li: “Huyết phù là tùy cơ truyền tống, không nhất định có thể đem ta ném tới nào đi.”

Thân thể càng ngày càng băng, A Li biết không rất hợp. Hiện tại là tháng 5, liền tính là trong núi rừng cây, cũng không có lãnh đến lợi hại như vậy.

Nàng run run rẩy rẩy mà hủy đi ngón tay thượng mảnh vải. Huyết phù là không thể đem nàng đưa về tiên môn, nhưng là ít nhất có thể rời đi nơi này. Chỉ cần nàng không ngừng viết huyết phù, luôn có một lần có thể tới chân núi đi?

Đang lúc nàng sắp cởi bỏ mảnh vải khi, đỉnh đầu đột nhiên bốc cháy lên sáng ngời ánh lửa. Một con ôn lương tay ấn ở nàng bả vai, kia cổ lạnh băng lập tức liền biến mất. A Li đáy mắt xẹt qua một mặt kinh ngạc, nâng lên mặt, đối thượng Quý U cặp kia lạnh băng tối tăm mắt.

Quý U ánh mắt dừng ở thiếu nữ ngón tay triển mảnh vải, “Tay làm sao vậy?”

A Li do dự một chút, chưa nói đến tới Yêu tộc Thái Tử sự, sợ Quý U cho rằng là hấn cho nàng chọc phiền toái, “Chính mình giáo phá.”

Quý U mím môi, đem châm ngọn lửa lá bùa đẩy qua đi, “Không thường thức sao? Sau núi chỉ ra không vào.” Nếu vừa rồi hấn bắt quá tới, chỉ sợ nàng đã bị ban đêm số lượng khổng lồ tàn hồn quỷ mị cắn nuốt.

A Li đỡ thân cây đứng lên, chân cẳng có chút nhũn ra. Ai sẽ có loại này thường thức a? Mọi người đều từ trước môn ra vào, trước môn an toàn, sau núi yêu thú nhiều nhất.

Quý U không nói nữa, chờ nàng đứng vững vàng, mới triệu thụ sau đi đến.

A Li vội vàng đuổi kịp, nhưng là lúc này Quý U đi được rất chậm.

Nàng nhin không được hỏi, “Quý U, người như thế nào luôn là ở đêm tối ra tới a?”

Quý U: “Ta thích đêm tối.” Chỉ có chung quanh đặc biệt hắc, hắc mới có thể mơ hồ hồi ức đến một chút đồ vật.

Hắn đi đến một bụi cây bên, ngồi xổm xuống đem lá cây phát đi. A Li đến gần rồi một chút, mới nhìn thoáng qua liền che miệng lại chuyển qua.

Quý U nhàn nhạt nói: “Đừng sợ, là thần điều thành chết đi tam tu sĩ chi nhất.”

“Tam tu sĩ?” A Li kinh ngạc mà lại quay lại tới.

Quý U bình tĩnh mà nhìn ngày xưa đồng môn. Giống mặt khác ba cái giống nhau, người này luôn là ở trong lời nói ức hiếp hắn. Nhưng hắn cảm thấy không sao cả, thậm chí lười đến so đo. Trừ bỏ cảm máu phấn, còn không có ai có thể dẫn tới hắn cảm xúc phập phồng. Người khác có thích hay không hắn, lại cùng hắn có quan hệ gì đâu?

Nhưng là rất kỳ quái, cùng sở hữu “Khi dễ” quá người khác giống nhau, bọn họ tất cả đều bị chết thực kỳ quặc. Vô hình bên trong, giống có ai đang âm thầm vì hắn hết giận giống nhau.

Quý U có một loại cảm giác, chỉ cần tìm ra cái kia “Người”, là có thể tìm về hắn đại bộ phận ký ức, tìm ra Yêu tộc Thái Tử đuổi giết hắn nguyên nhân.

A Li nghi hoặc, “Tam tu sĩ không phải bị chôn ở thần điều sao?”

“Ân, ta mang về tới một khối.” Quý U tiếng nói lại nhẹ lại đậm, tựa như nói hắn mang về một búp cải trắng như vậy nhẹ nhàng. Không chỉ có như thế, hắn hiện tại tựa như bái cải trắng giống nhau, không hề áp lực lật xem chết đi thi thể.

A Li đem lá bùa túm ly chính mình gần một chút, trách không được là bị Yêu tộc Thái Tử đuổi giết người, Quý U... Cũng rất biến thái a.:,,.

-----oOo-----

Chương 18: đệ 18 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quý U ngồi xổm trên mặt đất xem xét tu sĩ thân thể. A Li nương lá bùa ánh sáng triều chung quanh nhìn nhìn, những cái đó làm nàng cảm thấy thể hàn sương mù lại khẽ meo meo mà thổi qua tới.

“Quý U,” nàng nhỏ giọng gọi, “Những cái đó sương mù lại tới nữa.”

Quý U trong cổ họng thấp âm một tiếng, dùng chủ thủ cắt vỡ ngón tay bài trừ một giọt huyết, xem đều không xem liền triều phía sau đạn đi. Trong phút chốc, sương mù như là nhìn thấy gì đáng sợ đồ vật, hô một chút mọi nơi bỏ chạy đi.

A Li kinh ngạc, “Đây là cái gì thuật pháp?”

Quý U nhàn nhạt nói: “Không phải thuật pháp, chúng nó sợ ta huyết.”

“Vì cái gì sợ người huyết?”

“Không biết, từ ta có ký ức khi cứ như vậy, trong bóng đêm rất nhiều đồ vật đều sợ ta huyết.” Quý U dùng chủ thủ đem tu sĩ quần áo đẩy ra.

“Cái gì kêu có ký ức?” A Li mới vừa hỏi xong liền lập tức muốn thu hồi, nàng quả thực giống bị mười vạn cái vì cái gì bám vào người.

Quý U nhấp nhấp môi, “Năm trước ta phát hiện chính mình nằm ở hoang dã thượng, không biết chính mình là ai, cũng không biết muốn tới nào đi. Sau lại ta bị một cái Tiểu Tiên Môn nhốt đi, chuyện sau đó người sẽ biết, Tiểu Tiên Môn huỷ diệt ta đi tới Thiên Sơn.”

A Li kinh ngạc nói: “Di, thế nhưng là như thế này sao? Ta nhớ rõ người nói có vị hôn thê...”

“Đúng vậy, chỉ nhớ rõ cái này.” Quý U nhàn nhạt nói, chỉ nhớ rõ có vị hôn thê, lại không nhớ rõ nàng là ai, trông như thế nào. Biết nàng rất thơm, trên người sẽ phát ra đặc biệt đặc biệt dễ ngửi quả đào hương khí. Cái loại này giấu ở ký ức chỗ sâu nhất hương vị, chỉ cần nghe một lần liền vĩnh viễn quên không được.

A Li dựa vào thụ nhìn Quý U sườn mặt, hẹp dài đuôi mắt lãnh đạm lại sơ lạnh, trách không được nàng cảm thấy hắn giống một khối che không nhiệt thiết. Một người mất đi ký ức, tự nhiên đối hết thảy đều hoài đề phòng chi tâm.

A Li nhìn thoáng qua trên cổ tay 【85】 , thời gian không nhiều lắm, nàng cũng liền không chọn. Quý U lại nói như thế nào cũng so tình phân huynh đệ bình thường, so bán hóa tiểu ca tỉnh linh thạch.

Thiếu nữ một lần nữa đánh lên tinh thần, “Quý U, ta nhìn đến người ngón tay cắt vỡ, muốn hay không đồ điểm thuốc mỡ?” Nàng rầm rầm đóng đưa tiểu tay nải, “Ta nơi này một đồng lớn đâu, cái gì vị đều có.”

Quý U đem tu sĩ trên người quần áo hoàn toàn bái xuống dưới, đầu đều không nâng hỏi, “Người không bán cầm máu phấn, sửa bán thuốc mỡ?”

“Trước nay cũng chưa bán quá cầm máu phấn, ta cầm máu phấn chỉ cho người dùng quá.” Thiếu nữ thanh âm mềm mại, giống lại ngọt lại nhu bánh gạo.

Quý U ánh mắt hơi đốn, nhìn không thấy cảm xúc nhẹ nhàng thoáng qua, giây lát liền chìm nghĩ đến lớp băng phía dưới.

Hắn biết còn như vậy đi xuống, lại muốn cùng phía trước giống nhau một lần nữa lâm vào bị nàng tóm cảm xúc đi nhạt tử. Hắn quyết tâm, không hề trả lời nàng lời nói.

A Li đợi trong chốc lát, phát hiện đối phương lại không để ý tới nàng, nàng nhẹ nhàng thở dài, xách theo tay nải tay không kính mà rũ xuống đi.

Hệ thống cười hắc hắc, “Hôm nay thiết lạnh đến tương đối mau, bất quá thực bình thường lập, tiêu trừ oán khí vốn dĩ chính là hạng nhất trường kỳ sự nghiệp. Người yêu cầu hiểu biết hẳn quá khứ, từ giữa tìm ra những chữa khỏi điểm. Đương nhiên, cái này nhãi con xác thật có điểm khó làm, hẳn đều không có qua đi.”

A Li: “.....”

Quý U duỗi tay ấn ở tu sĩ ngực thượng, một cái ngón tay phẩm chất hắc xà từ tu sĩ ngực chui ra, chậm rãi leo lên hẳn mu bàn tay. Hắc xà lạnh băng âm tà, mở ra trường răng nanh miệng, mang theo không cam lòng cùng phần nộ triều hẳn hung hăng cắn hạ.

Quý U vẫn không nhúc nhích, mặt vô biểu tình mà nhìn hắc xà ở đọng tới hẳn khoảnh khắc hóa thành hắc khí biến mất.

Này không phải chân chính xà, là người chết oán khí. Bình thường tử vong hồn phách sẽ bay tới u minh, mà phi bình thường tử vong hồn phách tắc sẽ lưu tại thân thể hóa thành cao giai hung thi. Này phó thân thể không có hồn phách, thực hiện nhiên giết chết người của hẳn nhất định đến từ u đô, chỉ có cao giai âm ty mới có được giết chết hồn phách năng lực.”

A Li thấy Quý U vẫn luôn trầm mặc không nói lời nào, chung quanh lại hắc đáng sợ, nàng có điểm hối hận ra tới. Vừa muốn mở miệng hỏi khi nào mới có thể trở về? Liền thấy phía trước cây cối đột nhiên lắc lư một chút, một cái bóng đen nhanh chóng chạy trốn ra tới.

A Li bản năng lui về phía sau, Quý U chế trụ tay nàng đem nàng kéo đến phía sau, chắn đến kín mít.

Hắc ảnh cả người tản ra âm lãnh hơi thở, như là từ dưới nền đất chui ra băng như vậy lãnh. A Li cách Quý U đều cảm thấy chung quanh nhiệt độ không khí sập hàng.

Liền ở nàng cho rằng lại là hướng về phía Quý U tới tà ám khi, hắc ảnh đột nhiên cung hạ eo thật cẩn thận đi đến Quý U trước mặt, quỳ xuống, cái trán chống lại mặt đất động cũng không dám động.

Quý U nao nao, nơi sâu thẳm trong ký ức trào ra một ít phá thành mảnh nhỏ hình ảnh. Hắn nhìn đến một cái thật lớn hắc long một vòng một vòng địa bàn ở Chương Vĩ Sơn thượng. Cái kia cự long trong miệng hàm một con màu trắng ngọn nến, chiếu rọi u đồ thổ địa.

Chương Vĩ Sơn dưới chân, vô số âm ty cùng quỷ tướng phục bò trên mặt đất, tựa như trước mặt cái này hắc ảnh giống nhau, nơm nớp lo sợ vẫn không nhúc nhích.

“Chủ nhân...” Thấy Quý U vẫn luôn không nói chuyện, hắc ảnh giọng nói phiêu ra một đạo âm rung, cái trán chết kính dán thổ địa, sợ hãi đến muốn chui vào đi.

Quý U ánh mắt khẽ nhúc nhích, mang theo một tia suy đoán đánh giá hắc ảnh, trong đầu lại bay nhanh toát ra chút đoạn ngắn.

Hắn nhìn đến đồ sộ khổng lồ màu đen cung điện, thấy được ám màu lam minh nước sông, thậm chí thấy được mặt sông nở khắp hoa sen. Một loại quen thuộc lại xa lạ cảm giác nhanh chóng đánh sâu vào hắn thức hải, hắn trào một cái đã bắt được mảnh nhỏ, khổng lồ thượng trăm vạn năm ký ức âm âm ở trong thức hải nổ tung.

Qua thật lâu, Quý U mới chậm rãi hoàn hồn, hắn quần áo hoàn toàn bị ướt đầm mồ hôi, đầu đầu phảng phất muốn nổ tung. Nhưng là hắc ảnh còn quỳ trên mặt đất, A Li cũng không hề phản ứng, tựa hồ không có người phát hiện hắn một chút khác thường.

Hắn nhẹ nhàng rũ xuống mắt, thở hắt hắt hai khẩu khí, một tay từ cổ áo túm ra một cây chuế ngọc bội xích bạc, hái xuống tròng lên A Li trên cổ.

A Li nghi hoặc mà cúi đầu nhìn lướt qua. Ngọc bội tuyết trắng không chứa một chút tạp chất, lại lùn lại béo giống nửa thanh ngọn nến, mặt trên thế nhưng còn có điều tâm, sờ lên giống sợi bông.

Quý U nhẹ giọng nói: “Ở chỗ này chờ ta trong chốc lát.”

Hắc ảnh âm thầm trừng lườm, này ngọc bội chính là trời và đất còn không có tách ra khi liền ra đời thượng cổ Thần Khí, thế gian duy nhất có thể chiếu sáng lên u minh ngọn nến. Có nó, người chết nhóm hồn phách mới có thể tìm được đi u đồ lộ.

Hắn nhưng nhớ rõ, vì này ngọn nến u đồ binh tướng không thiếu cùng mơ ước nó thượng cổ ác thú đánh nhau. Đã từng có vị cao giai âm ty không cẩn thận sờ soạng một chút ngọn nến, trực tiếp bị chủ nhân tạo thành mảnh vỡ.

Đối chủ nhân mà nói, đây là giống như sinh mệnh một bộ phận, chẳng sợ hắn thần hồn từ chân thân rời đi, đều mang theo này cây nến đuốc. Nhưng hiện tại, hắn không chút do dự liền cho này nhân loại nữ hài.....

A Li bất an mà nhìn thoáng qua phục quỳ rạp trên mặt đất hắc ảnh, đem tầm mắt quay lại Quý U trên mặt, “Người muốn đi đâu nhi?”

“Không đi chỗ nào, người chờ ta thì tốt rồi.” Quý U thuận miệng trả lời, ánh mắt dừng ở hắc ảnh trên người, suy tư sở hữu phát sinh sự.

“Chính là...” A Li còn muốn lại nói, liền thấy một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, Quý U cùng hắc ảnh cùng nhau biến mất.

A Li nhéo ngọc bội nhìn hắn vừa rồi đứng đất trống, không thể tin được Quý U liền như vậy đi rồi?

Gió núi hô hô mà thổi qua rừng cây, thổi đến tu sĩ thi thể thượng quần áo “Ào ào” rung động. Đen như mực núi sâu trung, chỉ có A Li đỉnh đầu lá bùa thông thả thiêu đốt, phát ra sáng ngời nhu hòa quang.

A Li càng xem sắc mặt càng thêm tái nhợt, không nghĩ tới Quý U thế nhưng đem nàng cùng thi thể cùng nhau ném ở chỗ này.

Hệ thống xoa xoa mắt, “Không phải đâu, hắn đi rồi?”

A Li lui về phía sau hai bước, ly tu sĩ xa điếm, “Vừa rồi đó là cái gì?”

Hệ thống: “Thấy không rõ quá tối, nhìn tựa hồ là cá nhân.”

Một người một hệ thống trầm mặc một chút, cách đó không xa vang lên một đạo thanh thúy “Đùng” thanh, tựa hồ là qua đường tiểu thú đập vỡ khô khốc tế nhánh cây.

Chung quanh càng yên tĩnh âm trầm.

A Li cúi đầu lại nhìn mắt ngọc bội, trong lòng trào ra chút bức bối. Này tính cái gì nha? Ném xuống một cây dây xích nói cái gì đều không công đạo làm nàng đứng ở bất động trông giữ tài vật sao?

Hệ thống thở dài, “Ký chủ, hiện tại làm sao bây giờ, chúng ta thật muốn trạm nơi này chờ hấn trở về a?”

Lá bùa ánh lửa bị gió núi thổi đến lay động, tranh tối tranh sáng trung có vẻ tu sĩ càng thêm đáng sợ. Tóc của hấn bị thổi đến loạn phiêu, tay chân cũng bị thổi hơi hơi đong đưa.

Chờ hấn? Đương nhiên không đợi.

A Li bước chân thực nhẹ mà chậm rãi lui về phía sau vài bước, xoay người triều sơn nói chạy tới.

*

“..... Chủ nhân chân thân còn ở Chương Vĩ Sơn, tựa như ngủ rồi giống nhau. Vu cổ nói ngài thần hồn rời đi thân thể, chỉ cần đem thần hồn tìm về, ngài là có thể một lần nữa trở lại chân thân.”

“Chúng ta thực mau liền tìm tới rồi ngài, nhưng người căn bản là không thèm nhìn chúng ta. Vu cổ nói, đó là bởi vì ngài thần hồn bỗng dưng rời đi thân thể, ký ức xuất hiện kết thúc đứt. Chỉ cần nhớ tới trước kia sự, ngài là có thể trở lại chân thân, vì thế chúng ta liền vẫn luôn âm thầm đi theo ngài.”

Quý U trầm mặc, chẳng trách trên người hấn thương luôn là ngày hôm sau liền hảo, nguyên lai này căn bản là không phải thân thể

hắn, mà là thần hồn. Cũng chẳng trách hắn tổng ở trong đêm tối nhìn đến quỷ quái yêu quái, nguyên lai bọn họ là tới đón hắn trở về.

“Này mấy cái tu sĩ, bao gồm trước kia những người đó đều là người giết?”

Hắc ảnh trên mặt lộ ra tức giận dữ tợn, “Chủ nhân thần hồn lực lượng tự nhiên không kịp chân thân, nhưng cũng không phải phạm nhân liền có thể tùy tiện khi dễ. Ta giết bọn họ, đem bọn họ hồn phách câu đến u minh, khóa ở lửa đỏ trong hồ, chờ chủ nhân trở về lại xử lý.”

Hắc ảnh nói xong này đó lại lo sợ bất an mà một lần nữa cúi đầu, hắn vẫn luôn đi theo chủ nhân, ai đối chủ nhân bất kính, hắn liền giết ai. Nhưng này dù sao cũng là hắn tự chủ trương, vừa rồi nhìn đến chủ nhân phát hiện hắn liền ở thi thể thượng dấu vết, hắn không cần suy nghĩ hoang mang rối loạn liền chạy ra lãnh phạt.

Hắc ảnh lại đợi trong chốc lát, cảm giác chủ nhân cũng không giống tức giận dạng, đánh bạo hỏi một chút, “Ngài nếu đều nghĩ tới, có phải hay không hiện tại liền có thể trở về u minh.”

“Còn kém một chút.” Quý U nhàn nhạt nói.

Hắn còn kém thứ quan trọng nhất không nhớ tới. Cái kia chôn ở nơi sâu thẳm trong ký ức hương vị cùng tươi cười, hắn như thế nào đều nhớ không nổi.

“Người đi trước đi, tạm thời không cần đi theo.”

Hắc ảnh gật gật đầu, lập tức từ kết giới biến mất.

Quý U nhìn hắc ảnh biến mất địa phương, lại lâm vào trầm tư. Hắn không phải lần đầu tiên thấy cao giai âm ty. Bọn họ luôn là trộm đi theo hắn, thậm chí nói một ít kỳ quái nói ý đồ làm hắn nhớ tới cái gì. Nhưng hắn trước nay đều không có giống lúc này đây nháy mắt bùng nổ ký ức.

Là vì cái gì đâu?

Quý U nhú lại mi, cẩn thận nghĩ để sót địa phương. Đột nhiên, hắn cảm giác bốn phía có điểm quá mức tĩnh, hắn đột nhiên ý thức được chính mình đã có đoạn thời gian không nghe được A Li thanh âm. Hắn theo bản năng triều kết giới ở ngoài nhìn lại, gió núi hô hô thổi qua, trừ bỏ một cái nằm thi tu sĩ nơi nào còn có A Li bóng dáng?

Quý U nhấp nhấp môi, hơi chút suy nghĩ một chút, đáy mắt lộ ra một tia buồn cười. Vừa rồi vì không cho nàng nghe được hắc ảnh nói, hắn kéo nói kết giới che chắn. Liên bởi vì thiếu công đạo hai câu lời nói chưa nói rõ ràng, nàng liền chạy?

*

A Li gặp ghềnh mà hành tẩu.

Rừng rậm trung không có chân chính lộ, có chỉ là tiểu thú dẫm ra thú nói. Quán quanh rễ cây cùng nham thạch, làm đêm lộ hành tẩu lên càng thêm khó khăn.

Hệ thống tiểu tâm đánh giá A Li sắc mặt hỏi, “Ký chủ, người còn muốn cái này nhãi con sao?”

“Từ bỏ,” A Li trầm hạ mắt, “Ta tình nguyện dưỡng bán hóa tiểu ca, cũng không cần loại này nhãi con.” Từ hắn đem nàng cùng thi thể cùng nhau ném xuống, nàng liền không nghĩ dưỡng hắn.

“Ai.” Hệ thống thở dài một hơi, không quá dám khuyên. Kỳ thật nó cảm thấy còn hảo, ít nhất so Yêu tộc Thái Tử bình thường không phải sao?

Ngọn nến hơi thở làm Quý U thực dễ dàng liền tìm tới rồi A Li. Hắn chậm rì rì mà ở phía sau đi theo, mơ hồ còn nghe được thiếu nữ thở hồng hộc lẩm bẩm thanh.

Hắn cảm thấy có điểm buồn cười, ngọn nến là hắn tự hoang dã tình lại liền mang ở trên người đồ vật. Rất nhiều lần nguy cơ đều là ngọn

nén giúp vội. Hấn cho nàng ngọn nén, chính là lo lắng nàng ở kết giới ngoại tình đến nguy hiểm, lại không phải thật sự đem nàng vứt bỏ mặc kệ.

Hấn suy xét muốn hay không đuổi theo đi giải thích, đang ở do dự thời điểm, liền thấy thiếu nữ “Nha” một tiếng, vẻ mặt bức bối mà ngắc đầu, “Nơi này như thế nào còn có thủy?”

Hệ thống: “Phòng chừng là đêm lộ, sách, người hôm nay vận khí xác thật không tốt, thiết không che nhiệt lại bị người ném ở hoang dã, còn bạch bạch lãng phí một viên vô Hương Hoàn.”

A Li buồn bức cực kỳ, từ vạt áo túm ra phóng vô Hương Hoàn tiểu bẹp hộp.

Gió núi mang theo quả đào hương thổi quét rừng cây, Quý U đứng ở bóng ma chỗ, cố nén trụ run nhè nhẹ thân thể, một đôi hắc tuần tuần mắt, cuồn cuộn không thể tin tưởng đen tối phức tạp quang, giống đáy biển mãnh liệt mạch nước ngầm sắp phá tan bình tĩnh mặt biển nhắc lên sóng lớn.

-----oOo-----

Chương 19: đệ 19 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nồng đậm quả đào hương bị gió núi thổi đến nào đều là, núi rừng trung phẳng phát xuất hiện chuế nặng trĩu quả đào lâm viên.

A Li ngửa đầu đem một cái vô Hương Hoàn nuốt vào, một cổ nhìn không thấy cái chắn từ nàng trong cơ thể phát ra đến bên ngoài cơ thể, thơm ngọt đến mức tận cùng hương vị nháy mắt bị che khuất.

Đã không có hương khí nơi phát ra, gió núi dần dần đậm đi, một lần nữa biến trở về lạnh băng trong suốt phong.

Quý U dựa vào một gốc cây sam thụ, một đôi mắt đen kịt mà nhìn chăm chăm thiếu nữ, từ mi cốt đến hàm dưới uân đều là lạnh lẽo.

Hơn nửa tháng trước, hần ở Thiên Sơn đỉnh núi nghe thấy được này cổ hương khí. Nhưng đương hần hạ đến đáy vực khi, mùi hương lại cắt đứt. Vì thế hần đi theo đồng môn đầu tới rồi Thiên Sơn phái. Nhưng vô luận như thế nào tìm, kia cổ mùi hương giống như là ảo giác giống nhau, không còn có xuất hiện quá.

Nguyên lai là như thế này, nguyên lai nàng ở chỗ này a, Quý U khóe miệng gọi lên một mặt lạnh lẽo.

Hần một đường xa xa truy ở phía sau, nhìn nàng từ thú nói tìm được rồi đường núi, lại từ đường núi phân rõ rồi núi môn phương hướng, cuối cùng từ tiên môn về tới liên phong.

Hần trước sau đi theo nàng, một bên cùng một bên chậm rãi hồi tưởng gặp được nàng phát sinh sở hữu sự. Thẳng đến nàng hướng tới sáng lên ánh nến tiểu viện chạy đi, hần mới trong bóng đêm dừng lại bước chân.

Cửa gỗ ở A Li còn không có tới gần liền chi bẻ một tiếng mở ra, bên trong đi ra xuyên phi y thiếu niên. Nàng nhào qua đi khóc lóc kể lể chính mình lạc đường, tay áo đi xuống lạc, lộ ra nửa thanh tinh tể trắng tinh cánh tay, nàng liền như vậy quán lên đi, giống núi rừng nhu nhược lại yêu dã dây đẳng, thiếu niên thực ôn nhu mà hồi ôm lấy nàng.

Nhìn giao điệp ở bên nhau người, Quý U tâm lạnh đến hoàn toàn, lần đầu phát hiện nguyên lai tâm khó chịu lên so huyết nhục quát lạc muốn vô cùng đau đớn.

Hắn tìm nàng lâu như vậy, mặc kệ là mất đi ký ức trước, vẫn là mất đi ký ức sau. Hắn thậm chí thần hồn rời đi thân thể cái gì đều đã quên, đáy lòng còn chặt chẽ nhớ kỹ nàng hương vị.

Nhưng liền ở hắn lật qua từng tòa sơn tìm kiếm nàng thời điểm, nàng lại đã sớm đầu nhập vào tâm hoan ôm ấp.

Nguyên lai đây là nàng trong miệng đồng bạn, có thể ôm nhau, cũng có thể trụ cùng gian để xá.

Quý U thật mạnh rũ xuống lông quạ, chết căn nha, cũng ngăn cản không được chua xót lan tràn.

*

Quý U sinh bệnh, đây là A Li từ hắn cùng động tu sĩ trong miệng nghe tới.

A Li kỳ thật man kinh ngạc, nàng nhớ rõ này đó tu sĩ cùng hắn ở chung thập phần không mục a.

“Người muốn hay không đi gặp,” tu sĩ ba ba mà khuyên, “Này tiên môn liền số người cùng hắn tốt nhất, hắn bệnh đến nhưng lợi hại đâu.”

A Li đối đã từ bỏ nhãi con không có hứng thú, tìm lấy cơ cự tuyệt, “Không thích hợp đi, nam tu sĩ động.”

Tu sĩ vội vàng nói: “Thích hợp, thích hợp, hôm nay chúng ta động người đều không ở. Hoặc là người hôm nay không đi ngày mai đi? Ngày mai chúng ta động người cũng có thể không ở.” Rốt cuộc có thể lấy ra tám phân tiên cấp linh bảo người, chính là muốn bọn họ lần ra động phủ bọn họ đều nguyện ý.

Kia chính là sinh trưởng ở Chương Vĩ Sơn linh chi, nghe nói tất cả đều sinh trưởng thượng vạn năm. Mặc kệ là trọng thương vẫn là gần chết, một gốc cây là có thể điều hòa mệnh. Ở Tu Tiên giới hỗn người, nào có không gặp đến nguy hiểm thời điểm, liền tính cả đời bình an, dùng linh chi hướng một chút tu luyện bình cảnh cũng có thể nha.

“Đi thôi, đi thôi.” Tu sĩ đau khổ cầu xin liền kém hoạt quỳ, nàng không đi, Quý U không cho bọn họ linh chi a.

A Li suy nghĩ một chút, “Hành đi.” Dù sao nàng cũng đến đem ngọc bội còn cho hắn không phải?

A Li đem mang tới hộp đồ ăn lấy tiến sân, Phi Vũ đang ở trong viện đối với một trương ghế xếp gỗ gỗ đánh đánh. A Li trụ tiến này gian sân thời điểm, bên trong gia cụ đều năm lâu thiếu tu sửa. Nàng đồ vật thiếu, dùng đến không nhiều lắm, cho nên toàn bộ đều nhét vào phòng tạp vật.

Hiện tại Phi Vũ ở đi vào, không có việc gì liền chọn mấy thứ tu.

Thiếu niên thái dương đến cổ ra hơi mỏng một tầng hãn. Hãn làn da trắng nõn, dưới ánh mặt trời tựa như ngưng kết một tầng tinh oánh dịch thấu băng hoa, lóe trong suốt ánh sáng. Tay áo vẫn tới tay khuỷu tay, lộ ra khấn thật có trật tự cánh tay đường cong, cũng là như vậy bạch, rắn chắc lại có lực lượng.

A Li đem hộp đồ ăn cây tể thái chừng sủi cải cùng một đĩa tương lấy ra tới nói, “Ta đi ra ngoài một chút liền trở về, người ăn cơm trước không cần chờ ta.”

Phi Vũ ngừng tay sống, nâng lên mắt, “Đi chỗ nào?”

“Đi sư phụ ta nơi đó.” A Li lấy ra 800 năm đều không thể nào gặp mặt sư phụ làm lấy cớ. Rốt cuộc ngày đó buổi tối mới vừa cùng Phi Vũ khóc lóc kể lể bị vứt bỏ núi rừng sự, đồng thời thề lại không đi tìm Quý U. Lúc này mới qua ba ngày liền phải bị vả mặt, thật sự quá xấu hổ.

Phi Vũ gật gật đầu, tiếp tục đối với ghế xếp gõ gõ đánh đánh, “Ta chờ người trở về.”

A Li trong lòng ám đạo, Phi Vũ từ tới Thiên Sơn, mỗi ngày đều là những lời này, chờ người trở về. Cẩn thận tưởng hài tử cũng rất khổ, vì không bị người phát hiện không cần liên lụy nàng vẫn luôn đái ở cái này trong viện.

Nàng nhịn không được nói: “Phi Vũ, người buồn nói liền biến thành tiểu hồng điều đi ra ngoài phi một phi, hoặc là đi Thiên Sơn đi vừa đi.”

“Ta không buồn.” Phi Vũ cười nhạt nói. Hắn như thế nào sẽ buồn đâu?

Nếu nói buồn, trước kia mới buồn. Thượng thần nhóm ngã xuống sau, hắn một người ở tại tổng trại đại điện. Không ai nói với hắn lời nói, hắn liền dùng đám mây niết động vật, dương, mã, heo, thỏ, hạc, từng con niết hảo bãi ở cửa đại điện.

Gió thổi tới tình hình lúc ấy đem động vật mang đi, không bao lâu, hắn là có thể nghe được nhân gian tiểu oa nhi nhóm non nớt thanh âm, “Nhìn kia đóa vân, giống không giống một con dê?” Hắn chống cằm, nhẹ giọng hỏi, “Giống.”

Không có người nghe được đến hắn thanh âm, hắn vĩnh viễn là làm bầm lâu bầu.

Thật cô độc a, cái loại này nhạt tử quá người muốn nổi điên.

A Li đi ra sân, nhìn đến cửa đứng một ánh mắt đại ra tu sĩ. Thấy nàng ra tới, tu sĩ lập tức đệ thượng một phong thư. A Li cau mày kết

quả, qua loa mà xé mở nhìn thoáng qua, bên trong chỉ có một hàng tự 【 ra tới a 】 , không cần tưởng cũng biết là tình phân đệ đệ viết.

Tự nàng chạy ra tới sau vẫn luôn không dám rời núi môn, Tự Thiên Chú liền không ngừng cho nàng truyền tin.

Lập đi lập lại liền ba chữ, đây là khiêu khích vẫn là đe dọa a?

A Li đối với bị nhiếp hồn tu sĩ gật đầu, “Ta thu được, người đi đi.”

Tu sĩ mặc ngực ngực mà xoay người rời đi.

*

A Li tới rồi Kim Linh phong, đứng ở Quý U động phủ cửa do dự mà có vào hay không. Liền ở nàng từ bỏ chuẩn bị hôm nào lại đến khi, phía sau truyền đến một đạo thực nhẹ thanh âm, “A Li.”

Lúc này không phải cảm máu phấn, thế nhưng nhớ kỹ nàng tên, A Li trong lòng phun tào xoay người, nhìn đến Quý U dựa ở cạnh cửa nhìn chăm chú vào nàng. Hắn xuyên huyền y khi tức lãn, sinh bệnh ngược lại có loại yếu ớt cảm dục cảm.

“Quý U, ta nghe nói người sinh bệnh, hiện tại hảo điểm không?” A Li giống bình thường giống nhau treo lên xán lạn tươi cười.

Quý U nhẹ nhàng câu môi, không chút do dự cho chính mình dấn lên suy yếu nhãn, “Không tốt lắm.”

Bình thường đều là đối với một trương khối băng mặt, hoặc là không kiên nhẫn mặt, A Li lần đầu nhìn đến Quý U cười, rất có điểm thụ sủng nhược kinh.

Nhưng lại đối nàng cười cũng là bị từ bỏ nhãi con, A Li cảm thấy có thời gian còn không bằng khơi thông một chút chưởng môn cái kia tuyến.

“Cái này trả lại người.” Nàng mở ra lòng bàn tay, lộ ra nắm ở bên trong ngọn nến ngọc bội.

Quý U trong mắt tươi cười nhanh chóng pha loãng, không có tiếp, nhàn nhạt nói, “Người tới chính là vì trả ta ngọc bội?”

Thiếu nữ không hề cố kỵ nói: “Đúng vậy.”

Quý U nhìn nàng cùng bình thường hoàn toàn bất đồng thái độ, trái tim khó chịu. Hắn cố nén này cổ khó chịu kính, thấp giọng nói, “Người có thích hay không, thích nói liền lưu lại đi.”

A Li nhíu mày, tay lại đi phía trước đuổi đuổi, “Ta muốn cái này làm gì?” Đưa loại này hình dạng ngọc bội, giống như cho nàng châm cây nến.

Quý U chưa từng đưa quá nữ hài tử đồ vật, hắn cũng không biết nữ hài tử đều thích cái gì. Ngọn nến ngọc bội là hắn sở hữu tài phú trung nhất đặc thù cũng trân quý nhất. Không có nó, u minh đem vĩnh viễn ở vào hắc ám.

Nhưng Quý U không để bụng, A Li là hắn niên thiếu khi trong lòng nhất ôn nhu quang, là chiếu sáng lên hắn đen tối nhân sinh ngọn đèn dầu. Hiện tại hắn cũng có hết, lập tức liền tưởng đưa cho nàng.

Nhưng là thiếu nữ vẻ mặt không thêm để ý, làm hắn tựa hồ lại về tới kia đoạn lo được lo mất nhật tử.

Hắn niên thiếu khi linh lực không đủ, một ngày có hơn phân nửa ngày đều dùng chân thân kỳ người. Khi đó chân thân cũng khó coi, to bằng miệng chén thân mình, đỉnh đầu giác cũng thực đoản, không giống long cang giống một con rắn.

Mỗi khi hắn lộ ra chân thân thời điểm, thiếu nữ đều cách hắn rất xa, trong miệng lẩm bẩm, ta như vậy đại như vậy đại một cái soái khí nhãi con đâu? Nhưng đương hắn biến thành hình người, thiếu nữ liền sẽ vui sướng mà ôm chặt hắn, vuốt ve hắn mặt.

Hắn nhìn không tới nàng bộ dáng, chỉ có thể từ nàng trong thanh âm cảm thụ cảm xúc. Biết nàng thích người bộ dáng, hắn mỗi ngày nhin

xuống hóa hình khi cốt cách biến hóa đau đớn, nhin xuống linh lực nhanh chóng tiêu hao một mỗi, hóa thành thiếu niên chờ nàng.

Nàng mỗi ngày tới thời điểm không chừng, hắc ngòi ở cao cao tán cây thượng từ sớm chờ đến vẫn, tứ chi đều chờ đau đớn, mới chờ đến nàng tới. Hắc không phải một cái có kiên nhẫn người, hắc kiên nhẫn tất cả đều cho nàng.

Nhưng mặc dù như vậy cũng là vui mừng. Thiếu niên khi thích một người đơn giản cực kỳ, một kiện nho nhỏ sự đều có thể làm đầy lòng khai ra một đóa hoa.

“Cái này ngọc bội có thể phòng ngừa trong bóng tối tà ám gần người.” Quý U nhẹ giọng giải thích, ý đồ lại cấp ngọc nên cứu một cứu.

A Li ánh mắt khẽ nhúc nhích, “Người ngày đó cho ta ngọc bội là vì cho ta phòng thân?” Nàng còn tưởng rằng làm nàng trông coi tài vật.

Quý U gật gật đầu, “Ân, ta kéo kết giới, bóng đêm quá hắc ta lại chuyên chú nghe người ta nói lời nói, sợ người ở bên ngoài có nguy hiểm không kịp cứu người, cho nên liền cho người ngọc bội.”

“Di, người kéo kết giới?” A Li càng kinh ngạc, chẳng trách hắc lập tức đã không thấy tăm hơi, cũng chẳng trách hắc nói hai lần đứng chờ hắc, nguyên lai hắc vẫn luôn đứng ở bên người nàng a.

“Người sớm nói nha, ta còn tưởng rằng người đem ta ném ở núi rừng.” Thiếu nữ nhú lại tế mi oán giận nói.

Quý U nhấp môi, hắc lúc ấy tưởng giải thích, nhưng là nàng đột nhiên tràn ra quả đào hương, chấn đến hắc vô pháp phản ứng. Hơn nữa sau lại hắc nhìn đến nàng nhào vào người khác trong lòng ngực, bực bội hơn nữa ghen ghét chỉ nghĩ hủy diệt Thiên Sơn, nơi nào có tâm tình giải thích đâu.

“Nếu là như thế này, ta đây tha thứ người lạ.” A Li vô cùng cao hứng mà nói, một lần nữa đem Quý U quy hoạch thành muốn cảm

hóa nhãi con.

Thiếu nữ tươi cười xán lạn, tô mai sắc đàn bải hơi hơi xoay tròn, tựa như một đóa nở rộ tiểu đào hoa. Bên cạnh nhánh cỏ thượng dừng lại con bướm, ngơ ngác mà bị đánh rơi trên mặt đất, động đều bất động.

Mười dặm ở ngoài, Tư Thiên Chú đứng ở cao cao sam trên cây, ngón tay xoa xoa mắt, vừa rồi A Li đem hắc tầm mắt đều đâm oai.

Thiếu niên mị mị màu đỏ tươi con người, đáy lòng hiện lên một tia táo ý, chẳng trách nàng như thế nào đều không ra, nguyên lai là ở sẽ tình nhân a.

-----oOo-----

Chương 20: đệ 20 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li lần đầu tiên tiến Quý U trụ động phủ. Càng chuẩn xác điểm nói nàng lần đầu tiên tiến nam tu sĩ trụ địa phương.

Rộng mở trong sơn động đào ra chín tiểu sơn động, mỗi một gian chỉ có thể phóng một trương sạp cùng một trương thực án. Bởi vì không gian nhỏ hẹp, các tu sĩ đem phòng đôi đến tràn đầy. Xa xa nhìn lại đều là quyển sách, binh khí, quần áo cùng tạp vật. Chỉ có Quý U phòng bất đồng, cái gì đều không có, tuyết động giống nhau.

“Như thế nào không có đệm chăn?” A Li hỏi.

“Không thói quen cái.” Quý U trả lời nói. Hắn bản tính hỉ lạnh, ở u minh khi liền cái gì đều không cái, mặc áo mà ngủ hoặc là biến thành hắc long bàn ở Chương Vĩ Sơn thượng. Chương Vĩ Sơn hàng năm hàn băng, ôm nó tựa như ôm khối băng giống nhau thoải mái.

“Nga.” A Li chậm thanh thanh mà đáp lại, đôi mắt nhìn chung quanh một vòng, tính toán làm điểm cái gì có thể tiêu trừ hắn oán khí giá trị.

Quý U ôm cánh tay dựa khung cửa nhìn không chớp mắt mà xem nàng, trong lòng trào ra một cái nghi vấn. Tuy rằng hắn trở thành u đô chi chủ là nàng rời đi về sau sự, nhưng nàng hẳn là nhận được hắn đi? Bằng không vì cái gì sẽ vẫn luôn tới tìm hắn? Nhưng nàng biểu hiện lại giống một cái người xa lạ, phảng phất đối hắn quá khứ hoàn toàn không biết gì cả.

“A Li.”

“Ân?” Thiếu nữ quay đầu tới.

“Người ngày qua sơn tiên môn trước đang làm cái gì?”

“Ở một cái thủy hệ Tiểu Tiên Môn tu tập.”

“Thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước đâu?”

“Thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước a...” Thiếu nữ tiếng nói lộ ra một cổ phiền muộn, thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước nàng chính chạy vội ở cuồng niết người trong sách tìm đường chết trên đường.

“Không nhớ rõ.” A Li nhàn nhạt nói.

“Không nhớ rõ?” Quý U rũ mắt xem nàng.

Thạch ốc nhỏ hẹp nhưng trạm địa phương vốn là không lớn, hai người ai đến cực gần, A Li nói chuyện còn phải ngẩng đầu lên, như là bị hấn vòng ở trong ngực.

Nàng đem tầm mắt từ hấn hơi hơi cổ khởi hầu kết chuyển qua ngực, tuy rằng Quý U cái gì cũng chưa làm, nhưng nàng mặc danh bị hấn hơi thở áp bách đến không thở nổi, nhịn không được dùng ngón tay chọc chọc bờ vai của hấn, ý bảo hấn sau này điềm.

Quý U nghĩ đến nàng nhào vào người khác trong lòng ngực bộ dáng, ánh mắt lược ám ám, nhưng vẫn là lui về phía sau một bước nhường ra địa phương tới.

A Li thở phào nhẹ nhõm, xinh đẹp hạnh hạc mắt cong cong, “Quý U ta phải đi về, ta còn không có ăn cơm đâu. Đúng rồi, còn không biết ngươi vì cái gì sinh bệnh, có hay không duyên y?”

Quý U nói: “Không có gì, mau hảo.” Kia buổi tối dừng lại đây ký ức quá mức khổng lồ, mấy trăm năm mảnh nhỏ đồng thời khuynh đến, làm hấn đầu đau muốn nứt ra. Nhưng mấu chốt nhất chính là, hấn hảo tưởng nàng, cho nên mới xưng chính mình bị bệnh.

“Ký chủ,” hệ thống đúng lúc hỏi, “Muốn hay không đem Quý U phần ăn cũng khai? Cùng Phi Vũ giống nhau một ngày mười cái linh thạch.”

“Khai.” Hảo cương liền phải dùng ở lưỡi dao thượng. Tuy rằng nàng hiện tại nghèo đã chết, toàn thân trên dưới chỉ còn 35 cái linh thạch cùng hai viên vô Hương Hoàn.

Mười cái linh thạch từ trong túi biến mất trong nháy mắt, Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa sáu cánh tiểu hoa. Nhìn toàn hắc đóa hoa, A Li kinh ngạc mà mở to mắt, lần trước vẫn là năm hắc một hôi a?

Quý U thấy nàng thần sắc không đối hỏi, “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” A Li cuống lắc đầu, chân động không thôi.

Hệ thống trùng lưỡi, “Ký chủ người đây là cái gì tuyệt thế vận may? Chọn hai cái, hai cái đều là dưỡng quá. Người nhưng phải cẩn thận, loại này dưỡng quá nhãi con tâm nhãn tiểu, dung không dưới khác nhãi con. Người đối trong đó một cái hảo, cũng đừng làm một cái khác thấy, nếu không phi thường dễ dàng hắc hóa.”

A Li không có do dự, thừa dịp Phi Vũ không ở lập tức công lược cái này nhãi con.

“Người không có duyên y, ta nhưng không yên tâm.” Nàng nhón chân, duỗi tay dán lên Quý U cái trán.

Quý U lưng cứng đờ, căn bản không dám động.

A Li dán xong hắc, lại dán chính mình, hơi khoảnh như trút được gánh nặng nói, “Còn hảo, không nóng lên.”

Bị nàng như vậy một sờ, Quý U ám đi xuống ánh mắt một lần nữa sáng lên tới, khóe miệng cũng nhin không được kiêu kiêu, “A Li, người ngày mai còn tới sao?”

A Li ngẩng mặt, nhìn Quý U đỉnh đầu tiểu hoa, có một mảnh hắc cánh hoa bởi vì nàng chạm đến e thẹn mà biến thành màu xám.

Nàng lập tức lộ ra vô cùng chân thành tha thiết tươi cười, “Tới.”

Người tốt như vậy xoát, đương nhiên muốn tới.

*

A Li rời đi Kim Linh phong, triều tu trúc lâm đi đến. Nhị sư huynh bình thường sẽ ở nơi đó tu tập giấy thuật, nàng tưởng thỉnh nhị sư huynh đi Cô Tang thời điểm giúp nàng mang hồi một giường chăn đệm, Quý U giường đá trụ lủi nhìn cộm đến hoảng. Tiêu trừ oán khí sao, đương nhiên muốn từ quan tâm nhãi con sinh hoạt bắt đầu.

Đến tu trúc lâm tất nhiên phải đi chủ lộ, dọc theo đường đi người đến người đi, đại gia hoặc là hồi động phủ hoặc là rời núi môn. A Li tay áo đột nhiên bị người kéo lấy, nàng quay đầu lại, thấy là một cái không quen biết tu sĩ.

Tu sĩ hoang mang rối loạn nói, “A Li, các người liên phong đã xảy ra chuyện. Người Đại sư tử bế quan khi tu tập ra sai lầm tẩu hỏa nhập ma, hiện tại chính nơi nơi nổi điên, sư phụ người đều phải cấp điên rồi.”

“Đại sư tử?” A Li kinh ngạc, Đại sư tử từ nàng tiến Thiên Sơn khi liền đang bế quan, sư phụ không ngừng một lần khen, chỉ cần ra tới Đại sư tử chính là bốn hoàn trình tự. Bốn hoàn, sư phụ mới so nàng nhiều một vòng, có thể thấy được Đại sư tử thiên tư nhiều ngạo nhân. Nhưng là như thế nào có thể tẩu hỏa nhập ma đâu?

“Là thật sự, người mau đi xem một chút đi.” Tu sĩ đôi mắt mở đại, đỉnh đầu lác một con con bướm, nhẹ nhàng mà chớp động cánh, đôi mắt màu đỏ tươi.

A Li hỏi: “Ở nơi nào?”

Tu sĩ vội nói: “Ta mang người đi.”

Tu sĩ đi được bay nhanh, A Li ở hấn mặt sau thiếu chút nữa không đuổi kịp. Dọc theo đường đi đồng môn đều ở tò mò mà nhìn bọn họ chạy như bay, thậm chí có cái còn bắt lấy A Li về mặt bát quái hỏi, “Phát sinh chuyện gì?”

A Li đi theo tu sĩ chạy qua ba điều trường giai, ở cuối cùng một cái thềm đá thượng nàng đột nhiên dừng bước.

Tu sĩ quay đầu lại nói, “Nhanh lên nha, liền ở sơn môn khẩu.”

A Li vẻ mặt nghi muện nói, “Ta không ra sơn môn.” Không có Phi Vũ ở, nàng tuyệt đối không ra sơn môn.

“Người không quan tâm người Đại sư tử?” Tu sĩ xụ mặt hỏi.

“Quan tâm, nhưng là...” A Li nhấn lại chân mày, sơn môn khẩu người đến người đi, đại gia trên mặt đều treo bình thản thần sắc. Nếu Đại sư tử ở sơn môn khẩu nổi điên, nơi này như thế nào một chút động tĩnh đều không có đâu?

Nàng lại nghĩ tới vừa rồi trên đường lôi kéo nàng bát quái tu sĩ, đáy lòng ần ần dâng lên một cỗ lạnh lẽo, chuyện lớn như vậy, vì cái gì chỉ có dẫn đường tu sĩ biết đâu?

“Ai, người có đi hay không nha?” Tu sĩ lại gọi.

A Li đứng ở cao cao thềm đá thượng nhìn tu sĩ, tu sĩ nghiêng đầu xem nàng, liền kém lấy cái quả táo mê hoặc.

A Li mím môi, đôi tay xách lên làn váy xoay người liền hướng liên phong phương hướng chạy, nàng muốn đích thân đi xác nhận một chút.

“A Li.”

Mới vừa chạy hai bước phía sau liền truyền đến Mạnh Thập Phương thanh âm, nàng kinh hỉ quay đầu lại, thềm đá hạ đã không có tu sĩ bóng dáng. Mạnh Thập Phương cầm một chồng giấy cười tủm tỉm mà hướng nàng vẫy tay, “Lại đây, giúp giúp ta vội.”

Ali vội nói: “Nhị sư huynh, nghe nói Đại sư tử tẩu hỏa nhập ma ở sơn môn khẩu nổi điên, người biết việc này sao?” Mạnh Thập Phương cười nói: “Không thể nào, người ở bấy bả cái gì? Đến ta bên này có việc tìm người.”

“Chuyện gì?” A Li đi phía trước một bước, chính là không chịu hạ thêm đá.

“Giúp ta đến sơn môn khẩu dán chiêu đồ bố cáo, bằng không năm nay giấy tu lại chiêu không đến người.” Mạnh Thập Phương nghiêng đầu, vẻ mặt tà khí mà nhìn nàng, đỉnh đầu con bướm cùng hân giống nhau cũng nghiêng đầu.

A Li hơi hơi trợn to mắt cùng Mạnh Thập Phương nhìn nhau một cái chớp mắt, một loại nói không nên lời cảm giác gắt gao hoắc trụ nàng tâm, nàng lui về phía sau hai bước xoay người triều liên phong chạy tới.

Kia cũng không phải là nàng nhị sư huynh.

A Li chạy trốn bay nhanh, trái tim kinh hoàng, mới vừa chạy đến liên sơn nhập khẩu, liền thấy một cái tu sĩ chào đón nhiệt tình nói, “Là A Li đi? Ta là tạp vật xá người, ngày hôm qua phát động địa phủ liền người không lãnh, người theo ta...”

A Li không đợi hân nói xong, xoay người triều đỉnh núi phương hướng chạy tới. Nàng muốn đi tìm chưởng môn, toàn bộ Thiên Sơn đều phải bị Yêu tộc Thái Tử bám vào người.

Nàng lãnh eo bài, vội vã đi hoa sen truyền tổng đài, không quên đem lần trước chưởng môn cho nàng chống lạnh phù móc ra đến mang thượng.

Trắng tinh hoa sen đài giờ lên nhu hòa bạch quang, mang theo lạnh lẽo phong gào thét tới. Quang mang biến mất, A Li phát hiện cùng lần trước bất đồng, chính mình không phải đứng ở trên đất trống, mà là đứng ở một mảnh tuyết tùng chi gian. Nàng vừa mới chuẩn bị tìm một chút đại diện phương hướng, liền nghe được phía trước truyền đến nói chuyện thanh.

“Còn tìm cái gì? Ta xem đều là người phán đoán. Người đều tìm 300 năm, còn không có thanh tỉnh sao? Người không biết nàng gọi là gì, cũng không biết nàng trông như thế nào, có lẽ chỉ là người niên

thiếu khi gặp được tinh quái ở trên đầu người, người liền tin nhiều năm như vậy. Nghe cô cô một câu sớm một chút tìm cái đạo lý, có cái biết lãnh biết nhiệt người, người liền sẽ không miên man suy nghĩ. Vũ Nhu còn chưa đủ hảo sao, nàng từ nhỏ liền cùng người quen biết, lại là Tô thị thiên kim, thần diệu liền ở Thiên Sơn dưới chân... Ai, người rót cuộc nghe không nghe?”

“Nghe đâu.” Bạch Trạch cảm xúc nhàn nhạt, thực không thành ý mà nói.

“Nghe đâu, nghe đâu, người mỗi lần đều nói như vậy, quay đầu lại lại đi tìm cái kia căn bản không tồn tại người. Bạch gia chỉ ra chúng ta hai cái tu tiên, còn lại người đã sớm không biết luân hồi vài vòng. Người chí thân chỉ có ta, chẳng lẽ ta sẽ hại người sao? Tu hành trình tự càng cao càng khó có con nối dõi, người lại trì hoãn đi xuống bạch gia muốn tuyệt hậu.”

Bạch Trạch cười khẽ nói, “Cô cô, một mình ta sinh không ra.”

“Ta biết người một người sinh không ra, cho nên mới muốn tìm một cái sao.”

“Tìm đâu, ta cảm thấy ta mau tìm được rồi.” Bạch Trạch vẫn là một bộ ứng phó miệng lưỡi.

“Chân nhân, đừng bức chưởng môn, ta tin vị kia cô nương định là có, chẳng qua không biết đã xảy ra chuyện gì, lâu như vậy vẫn luôn không cùng chưởng môn liên hệ. Ta Tô thị môn nhân tuy không bằng Thiên Sơn nhiều, tứ hải bát phương cũng không ít. Đại gia giúp đỡ cùng nhau tìm xem, tổng so một người mau đi?”

“Vũ Nhu người đừng tin hắn, ta nhất hiểu biết hắn, hắn quán ái nói mê sảng hổng người, không một câu là thật sự.”

A Li âm thầm phun ra lưỡi, như thế nào mỗi lần đều làm nàng nghe được vách tường giác?

“Ai?” Bạch Thanh Mai quát, A Li còn chưa phản ứng, cánh tay đã bị thật mạnh bắt. Nàng ngẩng đầu, thấy một vị trung niên nữ tu sĩ dựng thẳng lên mắt trừng nàng, “Thiên Sơn phái đã như vậy không có quy củ sao? Thế nhưng nghe lén chưởng môn nói chuyện?”

A Li bị nàng áp lực hơi hơi khom lưng, cảm thấy cánh tay muốn chặt đứt.

Bạch Trạch nhìn đến A Li bị cô cô niết mau cong thành trướng tôm, “Là ta kêu nàng đứng ở nơi đó.”

Thiếu niên giơ tay ấn ở Bạch Thanh Mai hõ khẩu thượng, Bạch Thanh Mai cánh tay phải tức khắc bủn rủn, không tự chủ được buông lỏng tay ra. Nàng càng tức giận, Bạch Trạch càng ngày càng không phục quản thúc, thế nhưng đối nàng cái này trường bối vô lý. Càng đáng giận chính là, đại gia tu vi giống nhau, như thế nào hẳn không uống lực liền làm nàng buông lỏng tay?

A Li vội chạy đến Bạch Trạch bên cạnh người, trộm xoa thủ đoạn, cảm giác xương cốt đều phải vỡ vụn.

Bạch Trạch liếc nàng liếc mắt một cái, rũ xuống tay đi, hai ngón tay cũng khởi cách nàng tay áo thua qua đi chút linh lực.

A Li đồn giác đau đớn biến mất, vội nhỏ giọng nói lời cảm tạ. Bạch Trạch trong mắt gợi lên nhợt nhạt ý cười.

Bạch Thanh Mai trên dưới quét A Li liếc mắt một cái, thấy nàng tuổi tuy ấu tiểu nhưng dung mạo cực mỹ đáng người thương xót, tức khắc sinh ra không mừng chi tâm, “Dù cho là người kêu nàng đứng ở nơi đó, nghe được chưởng môn nói chuyện cũng nên dùng kết giới che chắn mắt nhĩ, điểm này thường thức đều không có sao? Có thể thấy được vẫn là cố ý nghe lén.”

A Li nhỏ giọng nói: “Ta sẽ không lập kết giới.”

Bạch Thanh Mai lập tức ghen lại.

Bạch Trạch nhin không được mỉm cười, “Là ta không giáo hảo, quay đầu lại liền giáo nàng kết giới phương pháp.”

Thiếu niên xưa nay thanh lãnh, không mừng xen vào việc người khác lười đến cùng người nói chuyện với nhau, càng đừng nói giáo môn hạ đệ tử kết giới phương pháp. Tô Vũ Nhu nhận thức hẳn đã có trăm năm, nói qua nói không đủ mười câu, chưa từng thấy hắn cười quá. Nhưng liền như vậy một lát, hắn liền cười hai lần.

“Tính, chính người giáo dục đệ tử, ta cũng lười đến quản.” Bạch Thanh Mai quét mắt trên mặt đất đại tay nải, đây đều là nàng từ Bạch Trạch nơi này thuận thiên địa chí bảo. Nàng mỗi lần tới đều sẽ vòng điện một vòng xem có cái gì nhưng lấy. Bạch Trạch gia đại nghiệp đại lại một người, nơi nào dùng cho hết này đó, không thiếu được nàng thể hắn chia sẻ.

“Đã là đệ tử của người, liền làm nàng cầm đồ vật đưa ta đi sơn môn đi. Người nơi này cũng không thể ngự kiếm, ta tuổi lớn, nhưng khiêng bất động này đó.”

A Li nhìn trên mặt đất kia một đồng lớn, này ta cũng khiêng bất động a...

Bạch Thanh Mai thấy Bạch Trạch hơi nhíu khởi mi, lập tức không cao hứng nói, “Ta hiện giờ sai sử cái một vòng đệ tử đều sai sử bất động?”

“Chân nhân, không ngại sự, ta cầm chậm rãi đi.” Tô Vũ Nhu vội nói.

“Hành đi.” Bạch Trạch giơ tay bẻ tiếp theo căn từng chi, vòng thành vòng tròn cắm vào trong bao quần áo đối A Li nói, “Người đi tặng bọn họ lại trở về.”

A Li chỉ phải đi đề bao phục, nhưng là căn bản không dùng lực khí, tay nải liền nhẹ nhàng nhắc tới.

Bạch Thanh Mai hơi kinh ngạc, xem kỹ ánh mắt một lần nữa dừng ở Bạch Trạch trên mặt, cũng không thấy hắn niết quyết, sao có thể

dùng ra nhẹ vật phương pháp? Càng làm cho nhân sinh khí chính là, hắc đã sẽ chiêu này, làm gì mỗi lần đều nhìn nàng xách như vậy trăm đồ vật đi?

*

A Li đưa bọn họ tới rồi sơn môn khẩu, còn có năm bước lộ khi ngừng lại, “Chân nhân, ta liền đưa đến nơi này, ta gần nhất tra hoàng lịch, rồi núi câu đối hai bên cánh cửa ta vận thế không tốt.”

Bạch Thanh Mai tức khắc ghen hỏa, cảm giác đối phương ở trên đùa nàng, hoàng lịch thượng còn viết cái này?

“Thôi, người lấy lại đây đi, chính chúng ta đi.”

A Li thở phào nhẹ nhõm, vội đuổi tay đem tay nải đưa cho nàng, còn không có buông tay đã bị đứng ở sơn môn khẩu Tô Vũ Nhu một cổ mạnh mẽ tóm qua đi.

Nàng trực tiếp xuyên qua sơn môn kết giới quang mang, rơi vào thiếu nữ mềm mại ôm ấp.

“Vũ Nhu, người?” Bạch Thanh Mai đáy mắt xẹt qua một mạt kinh ngạc đi theo ra sơn môn, chỉ thấy Tô Vũ Nhu màu đỏ tươi mắt đào hoa lộ ra trương dương ý cười, dán A Li bên tai nói: “Bắt được người lạc.”

A Li nâng lên mắt, Tô Vũ Nhu mặt thông thả biến thành Tư Thiên Chú kia trương lười nhác kiêu ngạo thiếu niên mặt, nguyên bản mềm mại ôm ấp cũng lập tức trở nên ngạnh bang bang.

Yêu tộc Thái Tử? Bạch Thanh Mai kinh hãi dưới rút ra bảo kiếm, còn không có chặt bỏ đi liền thấy một đạo quang mang hiện lên, trước mắt chỉ còn một cái đại tay nải.

Nàng sững sờ ở tại chỗ nửa ngày không hồi thần được, Yêu tộc Thái Tử đem Thiên Sơn đệ tử bắt đi?

Hoàng lịch nói không sai, đứa nhỏ này vận thế thật không tốt.

-----oOo-----

Chương 21: đệ 21 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tô Vũ Nhu bị phát hiện vụng ở ly sơn môn không xa trong bụi cỏ.

Bạch Thanh Mai thở dài, “Không nghĩ tới Yêu tộc Thái Tử như vậy kiêu ngạo, hẳn là như thế nào vào bên trong? Ta nhớ rõ các người Thiên Sơn phía dưới tất cả đều là thượng cổ đại trận.”

Bạch Trạch rũ xuống đôi mắt, duỗi tay về một chút đệ tử thu thập đi lên tro bụi, đây là ở sơn môn phụ cận phát hiện.

A Li cùng Yêu tộc Thái Tử bao lớn thù hận? Đối phương cam nguyện chịu thân thể bị bỏng chỉ khổ, cũng muốn tiến vào đem nàng bắt đi. Lần trước cũng là, hắn thân thủ vì nàng trừ ác chú, tự nhiên có thể cảm giác đến cái kia ác chú có bao nhiêu cường đại. Trừ bỏ Yêu tộc Thái Tử, lại có thể đến từ ai đâu?

Bạch Thanh Mai lại thở dài, “Ài, ta già rồi giúp không được gì, đệ tử của người chính người lộng đi. Kia cái gì, người nơi này có hoàng lịch sao? Ta nhìn xem, gần nhất còn không nên đi chỗ nào.”

Bạch Trạch:?

*

“Vì cái gì trên người của người có cổ thịt nướng vị?” A Li đỡ xe vách tường, thân thể không tự giác đi theo xóc nảy lay động.

“Câm miệng, người đã mất đi ở trước mặt ta nói chuyện quyền lợi, kẻ lừa đảo.” Tự Thiên Chú nhẹ nhàng vạch trần cổ áo, rũ mắt nhìn thoáng qua, bả vai phía trên tầng lớn làn da bị đốt thành than. Sách, Thiên Sơn đại trận thật không phải thối, hiệu quả phi thường hảo, đều đem hắn nướng tiêu.

A Li vặn ngón tay nói: “Kia mấy cái truyền tin tu sĩ, còn có nói ta Đại sư tử điên rồi chính là tu sĩ, nhị sư huynh, tạp vật xá tu sĩ...”

“Đúng vậy, đều là ta.” Tư Thiên Chú lười biếng nói, gương mặt quét A Li liếc mắt một cái. Vòng eo đồ tể nhuyễn, muôn vàn lửa lướt, tất cả kiều diễm, chẳng trách kia hai vị bị mê thần hồn điên đảo, Chúc Long đem bảo bối của hắn ngọn nến đều đưa ra đi.

A Li lại hỏi: “Người muốn mang ta đến nào đi?”

Tư Thiên Chú vừa muốn há mồm, đã bị Tư Thiên Dạ đem hồn phách đè xuống.

“Không nhớ giáo huấn.” Tư Thiên Dạ tiếng nói lạnh cả người.

A Li thần sắc thu liễm chút, biết là cái kia không ăn gà mái ca ca tới, hắn nhưng không giống đệ đệ dễ nói chuyện.

Tư Thiên Dạ xem đều không liếc nhìn nàng một cái, ôm cánh tay dựa vào thùng xe chỗ ngoặt, một đôi màu đỏ tươi mắt đào hoa không hề cảm xúc mà nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Cùng lười nhác trương dương ngàn chú bất đồng, Tư Thiên Dạ càng giống Yêu tộc Thái Tử, biểu tình nội liễm, nhìn không ra hắn suy nghĩ cái gì, giống như một thanh thu liễm nhuệ khí kiếm, mũi nhọn nắp trong trong vỏ, giết người với không hề phòng bị.

A Li sợ nhất tâm tư thâm trầm người, không dám ra vẻ, ngồi thẳng chút, học hắn hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Bên ngoài là đường phố, người đến người đi. Từ bên đường kiến trúc cùng chắc nịch hoàng thổ lộ xem, hắn là Cô Tang. Hướng ra phía ngoài kêu cứu khẳng định là không được. Nơi này người lạnh nhạt thực, lần trước đã thử qua.

Độn địa phù đã dùng hết, huyết phù nhưng thật ra sẽ viết, nhưng là nàng cảm thấy chính mình không có ở ca ca trước mặt cơ hội ra tay.

Chỉ cần nàng dám động một chút, đối phương nhất định bắt tay bao thượng bố lại đem tay nàng bóp gãy.

Phía trước đột nhiên truyền đến ồn ào thanh, A Li sở ngồi xe lập tức dựa bên đường dừng lại. Không chỉ là bọn họ, trên đường phố mọi người ngựa xe ngựa tất cả đều hướng biên dựa.

Mọi người tề ở bên nhau, thần sắc hưng phấn, “Là điện hạ đi? Điện hạ như thế nào đến chúng ta nơi này tới?”

“Này người cũng không biết đi? Trước đó vài ngày Cô Tang Trần Yêu Tháp bị tặc. Phải biết rằng Trần Yêu Tư chính là điện hạ một tay thành lập, hần tới cũng không hiếm lạ. Người nhìn, liền lưng hữu nói phỏng vấn sử đều cùng tới, có thể thấy được việc này nháo bao lớn rồi.”

“A, thật muốn chính mắt trông thấy. Bởi vì điện hạ chúng ta mới tứ hải an bình, sinh hoạt giàu có và đông đúc. Điện hạ là Đại Đường chân chính thần hộ mệnh.”

“Hừ, lời này không cần nói bậy, vị kia còn ở đâu, truyền ra đi sẽ chọc phiền toái.”

“A, điện hạ tới.”

“Điện hạ tới.”

Xe ngựa người ngoài thanh đột nhiên sôi trào, tựa như thiêu khai nước ấm mạo khí thật lớn phao phao. A Li cũng ghé vào song cửa sổ thượng ra bên ngoài vọng, chỉ thấy ba bốn mươi cái cấm quân cưỡi ngựa mà đến, trung gian đi theo số chiếc xe, nhất hoa lệ kia chiếc cửa sổ nhắm chặt, thấy không rõ bên trong người.

Chiếc xe qua đi lại là một đồng cưỡi ngựa người, Đại Đường Thái Tử liền như vậy đi qua, A Li một lần nữa ngồi trở lại đi, trong miệng cố ý khen, “Thật là uy phong, không hổ là thái tử điện hạ.”

Tư Thiên Chú cười nhạt, “Người lại chưa thấy được người của hần, như thế nào biết hần liền uy phong?”

A Li thấy đem đệ đệ câu ra tới, nhìn cười, trên mặt vẫn là một bộ mê muội dạng, “Tuy rằng không có nhìn thấy điện hạ thiên nhan, nhưng là hần mã đều tản ra danh mã ánh sáng, không giống chúng ta này chiếc lại tiểu lại phá. Ai, kia mới kêu Thái Tử đâu.”

Tư Thiên Chú cười nhạt, “Đừng cho là ta không biết người tưởng cái gì? Người đừng nghĩ, ta sẽ không đổi xe, ta...”

Không đổi liền hảo, nàng liền lo lắng bọn họ sẽ có mang nàng thuận di ngàn dặm năng lực. Chỉ cần vẫn luôn dùng phương tiện giao thông thay đi bộ, nàng liền nhất định có thể tìm được cơ hội đào tẩu.

A Li mới vừa ở trong lòng cười trộm, liền nghe ca ca tiếng nói lạnh lùng nói, “Câm miệng.”

Nàng quay đầu nhìn lại, đâm tiến một đôi không có cảm tình màu đỏ đôi mắt. Thiếu niên cảm xúc bình tĩnh lại lãnh đạm, “Tựa như người tưởng như vậy, chúng ta đích xác không thể mang người nháy mắt tới rất xa địa phương, nhưng người cũng đừng nghĩ tìm được cơ hội đào tẩu.”

Tư Thiên Chú kinh ngạc, “Di, nàng là muốn biết cái này sao? Ta cho rằng nàng thật ghét bỏ xe phá đâu.”

A Li trong lòng chột lạnh, nàng cho rằng chính mình hỏi đủ ẩn nấp, vẫn là bị nghe ra tới.

Tựa hồ ở nghiệm chứng hần nói giống nhau, Tư Thiên Dạ đích xác một chút cơ hội đều không cho nàng. Hần cùng ngàn chú thay phiên nghỉ ngơi, nhưng là không được nàng nghỉ ngơi. Nàng chỉ cần hợp lại mắt, liền sẽ bị đánh thức.

Ăn cơm canh chỉ có hồ bánh cùng thủy. Nàng lại không thể uống nước, làm nhai hồ bánh khó chịu đã chết. Một ngày xuống dưới,

nàng liền cảm giác yết hầu đều □□ táo hồ bánh cắt qua, thân thể cũng mỗi một quá sức, đích xác không có sức lực chạy trốn.

Tư Thiên Chú khẽ nhú mày, A Li từ ban ngày khóc đến buổi tối, không ngừng nức nở. Như vậy tiêu hao hơi nước lại chết cũng không uống thủy. A huynh nói tùy nàng đi, nhưng hần cảm thấy, như vậy đi xuống còn chưa tới ánh trăng hà, nàng liền thiếu thủy mà đã chết.

“Uống nước.” Hần đem túi nước đưa qua đi.

A Li không để ý tới hần, đem mặt vịn một bên, tiếp tục nức nở.

Tư Thiên Chú nhấp nhấp môi, lúc này đúng là đêm tối, a huynh đã ngủ, trong xe chỉ có một trần đèn sáng chậm rãi phóng thích nhu hòa quang.

Hần mặc giầy lát, duỗi tay đi khép lại A Li đôi mắt.

A Li ngẩn ra một chút, quay đầu nhìn về phía hần. Thiếu niên dựng thẳng lên một ngón tay, ý bảo nàng đừng nói chuyện, tiếp theo lại dùng tay đi cái nàng mắt.

Nóng hôi hổi tay cái lại đây, A Li cái gì đều nhìn không thấy. Nàng nháy mắt mình bạch Tư Thiên Chú ý tứ, hần muốn cho nàng sản Tư Thiên Dạ ngủ rồi chạy nhanh bỏ miên.

Có điểm không thể tưởng tượng, hần thế nhưng còn có lương tri.

A Li nhẹ nhàng chớp chớp mắt, lông mi từng cái gãi thiếu niên lòng bàn tay. Bên người đột nhiên dưng quá một cỗ nhiệt khí, nhẹ nhàng nhào vào nàng vành tai cùng trên cổ. Nàng khẽ run lên, bên tai truyền đến Tư Thiên Chú lực khàn khàn thanh âm, “Mau chớp mắt.”

Nàng trầm mặc một chút, đẩy ra hần tay. Tư Thiên Chú trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, cúi đầu đi xem thiếu nữ khi, nàng đã rũ xuống lông mi.

Tư Thiên Chú tức thì cảm thấy trái tim giống bị buồn cơn đánh một chút.

Nàng bắt đầu chán ghét hẳn.

Cũng không đúng, nàng vốn dĩ liền rất chán ghét hẳn, bằng không sẽ trốn tránh hẳn?

Tư Thiên Chú nắm thật chặt ngón tay, lông mi thác ra một vòng nhàn nhạt âm u. Hắn nhớ tới cái kia đối với Chúc Long làn váy giống đóa hoa giống nhau xoay vòng vòng thiếu nữ, trái tim càng buồn đến luống cuống.

A Li đẩy ra hắn tay sau, một lần nữa chấp tay sau lưng, nhặt lên vừa rồi vứt bỏ lá bùa tiếp tục nhỏ đến không thể phát hiện mà chà lau xe vách tường.

Chà lau xe vách tường liền tất nhiên sẽ khiến cho cánh tay cùng bả vai vận động, vì không bị bọn họ phát hiện, nàng chỉ có thể dựa khóc thút thít che giấu, cố ý nhất trừu nhất trừu.

Cái này xe vách tường nàng đã lau một ngày một đêm, chỉ cần lại cho nàng một ngày, là có thể đem xe vách tường ăn mòn cực mỏng.

A Li tiếp tục khóc thút thít (công tác), Tư Thiên Chú bực bội mà quay mặt qua chỗ khác.

*

Ban ngày tiến đến, Tư Thiên Dạ mở mắt ra, nhìn đến thiếu nữ đầu dựa xe vách tường một bộ cực khổ đến bộ dáng. Cố tình nàng mở to đại đại mắt, chính là không dám ngủ, đáy mắt tất cả đều là hồng tì, giống chỉ đáng thương con thỏ.

Tư Thiên Dạ nhẹ mím môi, đem ánh mắt dời đi.

A Li cuối cùng vẫn là chịu không nổi, nhẹ nhàng hợp một chút mắt. Trầm trọng mệt mỏi lập tức hướng nàng đánh úp lại, nàng cảm giác chính mình muốn trầm đến đáy nước gặt gao mà ngủ qua đi.

Cầm một trận buồn đau, nàng kinh ngạc mà mở mắt ra, nhìn đến Tư Thiên Dạ cách ống tay áo nhéo nàng cầm, đáy mắt là không hề cảm tình lạnh lẽo.

Thấy nàng tỉnh lại, Tư Thiên Chú lập tức buông tay.

A Li thật bị hấn khí khóc, “Ta thật sự, quá chán ghét người.”

Tư Thiên Dạ ngồi lại chỗ cũ, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ không sao cả mà cười lạnh, “Ta lại không cần người thích.”

A Li nói không lựa lời nói, “Người nhất định đặc biệt không nhận người thích, ai gặp được người đều muốn né tránh, hai cái hồn phách quái thai...”

Tư Thiên Dạ đột nhiên nhìn về phía nàng, A Li đánh cái giật mình, đem còn thừa nói nuốt trở về.

Thiếu niên vững vàng mắt, đồng tử nhan sắc lạnh lẽo thấu triệt đến cơ hồ bất cận nhân tình. Hấn cái gì đều không cần làm, A Li liền cảm giác chính mình đã chết một lần.

“Quản hảo người đầu lưỡi.” Hơi lạnh tiếng nói không hề cảm tình.

A Li cảm gác ở đầu gối không để ý đến hấn. Như vậy một bị ngắt lời, nàng đột nhiên không mặt nhọc, đầu ngón tay lạnh lẽ đem lá bùa nặn ra, tiếp tục lau xe vách tường.

Ngoài cửa sổ cát vàng càng ngày càng ít, xuất hiện thưa thớt bãi sông.

Trên đường hai anh em thay đổi một lần người, A Li từ Tư Thiên Chú trong mắt nhìn ra bọn họ mục đích địa mau tới rồi, nàng không cảm có điểm sốt ruột.

Xe vách tường còn chưa đủ mỏng, lấy nàng hiện tại liền đi sức lực đều không có trạng thái, căn bản đâm không lái xe vách tường. Huống chi còn cần một cái tốt địa hình. Bằng không chính là đâm đi ra ngoài, cũng sẽ bị lập tức bắt trở về.

Hoàng hôn bao lại buổi chiều, nhưng nó lập tức đã bị tối tăm đêm bao trùm. Bên trong xe lại điểm nổi lên ngọn đèn dầu, A Li dần dần có chút thấy không rõ bên ngoài bộ dáng, nhưng nàng vẫn là nỗ lực trợn to mắt phân rõ chấm dứt thế.

Đêm đã thật nồng.

Tư Thiên Chú: “A huynh, người đi ngủ một lát, ta tới nhìn.”

Tư Thiên Dạ: “Không cần.”

Hắn ôm cánh tay nhìn chăm chăm ngồi ở phía trước cửa sổ thiếu nữ, nàng từ chạng vạng liền không khóc, tâm lạc thú là nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ xem.

“A Li, người muốn hay không uống nước?” Tư Thiên Chú nhẹ giọng khuyên, “Người môi đều khô nứt, không đau sao? Người yên tâm ta không ở trong nước hạ đồ vật.”

A Li không để ý tới hắn, nàng nỗ lực áp lực thân thể, không cho nó hưng phấn mà run rẩy. Chiếc xe hiện tại đi ở một chỗ đường dốc, tuy rằng nhìn không thấy chiều sâu, nhưng là tuyệt không phải đất bằng.

“Người không cần lo lắng, liền tính tới rồi nơi đó, ta cũng sẽ không...” Tư Thiên Chú thanh âm đột nhiên bị kịch liệt rắc thanh đánh gãy, hắn mắt chột co chặt, trong mắt chiếu ra thiếu nữ phá khai xe vách tường bộ dáng.

Tư Thiên Dạ nháy mắt chiếm lĩnh thân thể, hắn nhào tới một phen kéo lấy thiếu nữ tay áo.

A Li chán ghét nhắc chân đá qua đi, “Xé kéo” một tiếng, tay áo tách ra, nàng ngã văng ra ngoài.

Tư Thiên Dạ đi theo phác đi ra ngoài, bóng đêm sâu nặng, thiếu nữ tựa như một giọt mực nước rớt vào mực trì căn bản tìm không thấy phương hướng.

A Li rầm rầm mà lặn đến đáy dốc, trên lá cây đêm lộ hồ nàng đầy mặt. Nàng lần trước đã ăn một lần đêm lộ mệt, lập tức đem chuẩn bị tốt khô ráo phù bóp nát, ăn xong một cái vô Hương Hoàn, dùng ma phá ngón tay bài trừ huyết vẽ một trương huyết phù...

Gió đêm mang theo còn sót lại quả đào hương bay đến sườn núi đỉnh.

“A huynh,” trong bóng đêm, thiếu niên tiếng nói để lộ ra khó nén khiếp sợ, “Là nàng, có phải hay không?”

Tư Thiên Dạ sắc mặt trắng bệch, ngón tay gắt gao nắm chặt đứt gãy tay áo.

Nơi này trừ bỏ nàng nào còn có người khác?

“A huynh, vì cái gì... Vì cái gì nàng tới không nhận chúng ta đâu?”

Tư Thiên Dạ nghĩ đến vừa rồi thiếu nữ mang theo hận ý cùng chán ghét mắt, trái tim bỗng dưng phát đau. Nàng đương nhiên sẽ không nhận, nàng lúc trước chính là như vậy rời đi.

Hắn khế cắn môi, trầm giọng nói, “Tìm được nàng.”

Hắn lại lệnh nàng chán ghét đi? Thật lâu trước kia nàng liền chán ghét hắn, hiện tại nhất định càng chán ghét.

*

Huyết phù quang mang biến mất, A Li ngã xuống ở mềm mại thảm thượng, bốn phía vừng hoàng quang cùng xóc nảy hoàn cảnh nhắc nhở nàng này lại là một chiếc xe ngựa.

Thùng xe rất lớn, thậm chí còn bày lùn quỳ. Hoa lệ sơ lặc thảm thượng, chiếu ra lưỡng đạo nhàn nhạt bóng dáng.

Nàng kinh ngạc mà quay mặt đi, thấy được một khác bóng dáng chủ nhân.

Nam tử tay bó nhẹ bèo, cầm trong tay quyển sách, lười nhác thông
dong mà liếc nàg liếc mắt một cái, tựa hồ một chút đều không thèm
để ý trong xe đột nhiên nhiều ra một người.

-----oOo-----

Chương 22: đệ 22 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sừng trâu đèn châm mờ nhạt vật dễ cháy, thân xe xóc nảy, quang ảnh cũng bị đâm cho phá thành mảnh nhỏ.

Nghe trong không khí nhàn nhạt huân mùi hương, A Li cũng biết này chiếc xe chủ nhân định là bắt phàm.

Nam tử thân hình cao lớn, dáng người đỉnh bạt, đỉnh đầu thúc búi tóc mang theo kim quan, quyển sách chống đỡ hần hơn phân nửa mặt, chỉ có thể thấy rõ cầm thư tay.

Kia tay là thật xinh đẹp, phẳng phát ngọc trúc giống nhau, thon dài hữu lực khớp xương rõ ràng. A Li hai cái thế giới thêm cùng nhau cũng chưa thấy qua như vậy đẹp tay, quả thực quang xem tay đều có thể hóa thân thét chói tai gà.

“Xin lỗi, ta, ta lập tức đi ra ngoài.” A Li nhỏ giọng nói.

“Nhà ai môn phái?” Lý Lạc nhàn nhạt hỏi.

A Li nhấp môi không nói, sợ cấp Thiên Sơn mang đến phiền toái.

Lý Lạc đợi một chút, thấy không có trả lời buông quyển sách trên tay, cười như không cười mà triều nàng nhìn qua.

A Li nao nao, chỉ cảm thấy hần lộ ra toàn cảnh kia một khắc, tối tăm hoàn cảnh tức thì đi theo sáng ngời lên.

Xinh đẹp lạnh lẽo mắt, mang theo cao cao tại thượng uy nghiêm cùng sắc bén sát khí. Nếu nắn gắt có bộ dạng, như vậy nhất định chính là cái dạng này. Nùng liệt mỹ cùng bỗng người ngọn lửa cùng tồn tại, cái loại này thấy được thích, lại không dám tiếp cận không dám nhìn thẳng.

A Li vội vàng nhìn lướt qua liền cúi đầu, trước mắt kinh diễm chậm rãi pha loãng sau, nàng nội tâm cuồng khiêu, lại là ta nhãi con.

Héo hai ngày hệ thống một chút tinh thần lên, “Cái gì cái gì?”

“Ta niết, người trong sách.”

“A,” hệ thống giương miệng ngây người ngẩn ngơ, “Ký chủ, dựa theo người phía trước trải qua, giống nhau lớn lên đẹp nhãi con đều không tốt lắm chộc.”

“Một vòng.” Lý Lạc nhàn nhạt nói.

“Ân?” A Li theo bản năng cúi đầu xem, trong mắt chiếu ra bên hông khác ngọc hoàn. Trước kia nàng còn rất vì chính mình một vòng cảm thấy tự hào, nhưng là bị người này thuận miệng nhắc tới, lại mạc danh sinh ra một chút cảm thấy thẹn cảm, cảm thấy một vòng quá thấp.

Lý Lạc lại nói: “Cũng không tệ lắm, người tuổi còn nhỏ, hiện tại liền bắt được một vòng đã xem như có thiên phú.”

A Li tâm nháy mắt phi dương lên, đồn giác xác thật không tồi, nhưng là giây lát liền giác kinh hãi. Đối phương vô cùng đơn giản hai câu lời nói, lập tức là có thể khiến nàng cảm xúc một ức giương lên, này phân thiên nhiên sức cuốn hút cùng quyền khống chế thật là lợi hại. Hắn nếu có bộ hạ, nhất định đều khẳng khẳng một mực.

“Thiên Sơn?”

“Ân?” A Li trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Lý Lạc từ nàng phản ứng liền chắc chắn đáp án, “Ta chỉ tùy tiện mông một cái, người liền nói cho ta xác thật là Thiên Sơn.” Thiếu nữ đơn thuần làm hắn cảm thấy có điểm buồn cười, cũng có chút cảm khái. Trong suốt đồ vật hắn đã thật lâu không có thấy được, mọi người cùng vật ở vào cung trong nháy mắt liền tự động trở nên ô trọc.

Cũng không phải... Còn có một người cũng thực trong suốt, nhưng nàng rất sớm liền rời đi hẳn.

Lý Lạc về phía sau một ý, ngón tay nhẹ nhàng ở trên án thư gõ hai hạ, tiếp tục đoán, “Gặp yêu tà?” Hắn nhìn lướt qua thiếu nữ quần áo thượng bần đất cùng màu xanh lục thảo tí, lại liên tưởng đến nàng đột nhiên xuất hiện ở chính mình bên trong xe, lại nói, “Từ trên sườn núi lăn xuống tới? Dùng lá bùa chạy thoát?”

A Li thấy hắn mọi thứ đều đoán đúng rồi, hỏi ngược lại, “Người là ai?”

Lý Lạc nhạt nhẽo câu môi không có trả lời, hứng thú một lần nữa dời về trên sách.

A Li thấy hắn lại xem nổi lên thư, quay đầu nhìn nhìn song cửa sổ, bên ngoài ảm ảm có thể nhìn đến ngọn đèn dầu, này hẳn là điều đoàn xe. Nàng suy đoán hắn hẳn là lai lịch không nhỏ. Lúc này đại đa số thư tịch vẫn là thẻ tre, có thể sử dụng đến khởi giấy chất thư người nhưng không nhiều lắm.

“Có thể làm người xe dừng lại, làm ta đi xuống sao?”

Lý Lạc lại phiên một tờ thư, “Người có độn địa phù sao?”

“Không có.” A Li lắc lắc đầu.

“Nơi đây ly gần nhất thành trì thượng có ba mươi dặm mà, người phải đi đi sao?”

“Cái nào thành trì?” A Li hỏi.

“Thần điếu.”

A Li trong lòng vui mừng, nguyên lai ly Thiên Sơn không xa. Nàng tức khắc không nghĩ đi rồi.

Thấy nàng không hề ồn ào đi, Lý Lạc lại lần nữa xem khởi thư tới.

Một lát sau, xe đột nhiên ngừng lại, ngoài cửa truyền đến gần hầu thanh âm, “Điện hạ, cơm canh cho ngài bưng tới.”

Lý Lạc: “Lấy vào đi.” Hắn liếc liếc mắt một cái thiếu nữ, quả nhiên nghe được gần hầu đối hắn xưng hô sau, lập tức thần sắc câu nệ, thiếu vừa rồi tươi sống kính.

Nhưng hắn cũng không thất vọng, loại sự tình này thấy nhiều.

A Li trong lòng khiếp sợ không thôi, nàng ở Tiểu Tiên Môn thời điểm liền nghe qua Lý Lạc tên. Hắn là Hoàng Thượng thứ chín tử, tự mục dã. Khi còn nhỏ mẹ đẻ chết sớm, bị phụ thân ném cho không được sủng ái phi tử.

Được phong hàn không ai cấp trị, cái kia nuôi nấng hắn phi tử liền đi sắm yến hội xin thuốc. Khuyết thiếu cơm canh, phi tử cũng là tăng cường hắn ăn. Tuy rằng sinh hoạt vất vả, nhưng hắn vẫn là có được một đoạn bị nhân ái thơ ấu.

Nhưng là ở hắn tám tuổi thời điểm, phi tử vì bảo hộ hắn ngã xuống hồ sen mà chết. Từ đây Lý Lạc liền một mình một người lăn lê bò lết lớn lên. Tất cả mọi người cho rằng hắn cả đời đem sinh hoạt ở cung đình bên cạnh, ai biết hắn lựa chọn tới rồi chiến trường.

Sau lại đó là vị này điện hạ huy hoàng thời gian, tuổi còn trẻ chiến công hiển hách, không có hắn đánh không thắng trượng. Đại Đường nhân hắn tứ hải thái bình, sơn hà vô dạng. Sau lại hắn sáng lập Trần Yêu Tư, bên người càng là lung lạc một số lớn tu chân cao thủ. Không bao lâu liền tay cầm khuynh quốc hoàng quyền, trở thành Thái Tử.

Đối với hắn, A Li từ đáy lòng kính trọng. Hắn ở đánh giặc khi cùng binh tướng cùng mẽ cùng lương, hắn quân đội kỷ luật nghiêm minh, hắn sử biên cảnh bình an. Càng quan trọng là, nàng đối thiếu niên chiến thần có loại mê chi hảo cảm. Cái loại này tiên y nô mã khí phách hăng hái thiếu niên cảm, nghe thấy vừa nghe liền cảm thấy tốt đẹp.

Đương nhiên điện hạ hiện tại cũng không thể tính hoàn toàn thiếu niên, hần 21 tuổi, xen vào nhất non nớt thanh niên thời kỳ.

“Ăn cái gì sao?” Lý Lạc đột nhiên hỏi.

A Li nhìn bãi ở thực án thượng sơn đen hộp đồ ăn lắc lắc đầu.

“Sữa đặc anh đào cũng không ăn sao?” Lý Lạc lấy ra một cái tiểu cái đĩa, hướng A Li trước mặt đẩy đẩy.

A Li nhìn liếc mắt một cái, sữa đặc anh đào là đem mới mẻ anh đào phóng đồ đựng đá đông lạnh một ngày, sau đó lấy ra tới tưới thượng pho mát, lại tưới thượng một gáo giá tương, vô luận loại nào đồ vật đều là nàng ngày thường ăn không nổi.

Không biết giá tương có tính không thủy, nàng cũng không dám ăn.

“Thấy phong tiêu đâu? Cũng không ăn?” Lý Lạc đem một cái hộp vuông mở ra, bên trong tám mỏng như cánh ve điểm tâm, có điểm giống đời sau su kem, nhưng nó da càng mỏng cơ hồ trong suốt, thấy được bên trong bơ.

A Li chưa thấy qua thứ này, rất muốn ăn, nhưng nàng càng muốn uống nước.

Thấy nàng vẫn là lắc đầu, Lý Lạc lại mở ra một cái tách trà có nắp, bên trong ban phi hàm hương bánh chưng. Tuyết trắng bánh chưng bên trong là nhân, bên ngoài xối kim quế mật ong, ngọt ngào mật hương lập tức tràn đầy xe ngựa.

“Bánh chưng cũng không ăn sao?”

A Li tiếp tục lắc đầu, trong mắt lộ ra điểm buồn cười, “Điện hạ cơm canh như thế nào đều là ngọt?”

Lý Lạc dùng chiếc đũa chọn tiếp theo điểm bánh chưng tiêm, thông thả ung dung mà ăn luôn, ngữ khí nhàn nhạt, “Sinh hoạt quá khổ, cho nên ăn chút ngọt.”

A Li nhớ tới hần thân thể, đáy mắt xẹt qua một tia lưu quang.

Lý Lạc từ nhỏ ở người lừa ta gạt cung đình lớn lên, tinh thông nhân tâm, liếc liếc mắt một cái liền biết đối phương suy nghĩ cái gì. Thấy A Li tựa hồ đồng tình hần một chút, trong lòng đồn giắc buồn cười, hần khi còn nhỏ về điểm này sự Đại Đường bá tánh đã mỗi người đều biết sao? Đây còn may mà hần kia mấy cái hảo huynh đệ, hần không thể đem hần sở hữu sống ở bần để sự đều giữ ra tới.

“Vậy người uống không uống thủy đâu?” Lý Lạc thấy nàng môi khô nứt lại hỏi.

A Li nhin không được cong cong mặt mày nói, “Ta không uống, điện hạ thật tốt.”

Lý Lạc tuy rằng nghe qua rất nhiều khen ngợi hần nói, nhưng bởi vì một bữa cơm một cái đồ ngọt thiệt tình khen lại không nhiều lắm. Mọi người đều tưởng từ trên người hần được đến càng nhiều càng tốt đồ vật.

“Đại khái bởi vì Trần Yêu Tư là ta sáng lập, cho nên nhìn đến bắt yêu sư liền rất có hảo cảm đi.” Hần nhàn nhạt mà nói.

A Li nhớ tới đi thần điều Trần Yêu Tư lãnh ngọc hoàn thời điểm, võ hầu đối nàng nói, ngọc hoàn cùng bó yêu thẳng đều là thái tử điện hạ dùng chính mình tự khổ tiền trí, mỗi tháng phụng tiền cũng là điện hạ chính mình đào, duy nhất đối bắt yêu sư yêu cầu chính là, bắt được có phong thuộc tính yêu quái nhất định phải cho hần đưa đi.

A Li còn không có gặp qua phong thuộc tính yêu quái là cái gì, điều sao?

“Chờ ta lợi hại hơn, nhất định sẽ giúp điện hạ trao phong thuộc tính yêu quái.”

Lý Lạc nao nao, môi nhẹ cong, “Hảo.”

A Li ngồi ở một bên xem Lý Lạc ăn cái gì, mới bắt đầu nàng còn chịu đựng được, nhưng thực mau nàng liền buồn ngủ không thôi. Rốt cuộc hai ngày hai đêm không chớp mắt, Lý Lạc thùng xe lại ầm áp lại thoải mái, nàng thực mau liền dựa xe vách tường ngủ rồi.

Lý Lạc mấy ngụm ăn xong bánh chưng, vừa muốn uống nước dư quang thoáng nhìn đã ngủ đến chết trảm thiếu nữ. Hắn từ nàng mặt liếc đến tay nàng. Thiếu nữ đôi tay đầu ngón tay toàn bộ ma pháp, huyết nhục mơ hồ. Cái này thương vừa thấy liền không phải chiến đấu gây ra, càng giống nàng bị nhốt ở nơi nào, không ngừng dùng tay cào môn.

Lý Lạc do dự một chút, lấy ra tùy thân mang theo thuốc mỡ đi qua đi. Hắn đem A Li tay nhẹ nhàng cầm ở trong tay, đối phương một chút đều không cảm giác được, hô hấp nhẹ đều mà ngủ.

Thiếu nữ ngón tay che kín vết máu, là không thể trực tiếp thương được cao. Lý Lạc lười nhác vươn tay đi, đem bầu rượu câu lại đây, ngã vào khăn vải thương. Rượu mạnh kích thích đại, hắn thực nhẹ mà phủ lên thiếu nữ tay.

Khăn vải dính vào thiếu nữ ngón tay mà trong nháy mắt, một cổ mang theo mùi rượu nồng đậm quả đào hương bông bột mà ra.

Lý Lạc đồng tử sậu khẩn, hô hấp tức khắc dồn dập.

Này cổ hương khí chấn hắn toàn thân mỗi cái lỗ chân lông đều ở phát run, đại não trống rỗng. Trong nháy mắt, hắn giống về tới kia đoạn màu đen năm tháng.

Hắn bị nhốt ở rách nát cung điện trung, trên mặt đất phô rơm rạ, nơi xa có lão thử ở gặm thực cây cột. Hắn vì cấp chết đi mẫu phi tranh điểm mai táng đãi ngộ, chọc đến Hoàng Hậu giận dữ lệnh người lấy tể trúc quát đánh. Hiện tại hắn sau lưng tất cả đều là đạo đạo màu đỏ miệng vết thương, vô dụng được đã chảy ra mủ huyết.

Hắn liền như vậy người chết giống nhau nằm trên mặt đất, lẳng lặng chờ đợi tử vong hoặc đi hắn cuối cùng hơi thở.

“Hảo đáng thương, ta niết hẩn thời điểm không có thảm như vậy a.” Một đạo lại té lại mềm thanh âm ở hẩn đỉnh đầu vang lên, hẩn mở mắt ra, chung quanh cái gì đều không có.

“Tới, cho người đồ điểm thuốc mỡ đi, người thật là cái khai cục liên rất thảm nhãi con.” Thanh âm kia lại lần nữa vang lên, cùng lúc đó một con mềm mại tay nhỏ đẩy ra hẩn quần áo, đem thực mát lạnh đồ vật tinh tế đồ ở hẩn phần lưng.

Hẩn đột nhiên trợn to mắt, nhưng là nhiều ngày suy yếu làm hẩn một chút phản kháng sức lực đều dùng không ra. Hẩn liền như vậy bị động bị đồ mỡ thuốc mỡ.

“Muốn hay không uống nước đâu?” Cái kia thanh âm lại hỏi. Không đợi hẩn trả lời, một con túi nước để ở hẩn bên môi, rất cẩn thận mà tẽ một chút thủy ra tới.

Hẩn nhắm chặt miệng, chết đều không cho thủy lại đây.

Người nọ cũng không tức giận, thu túi nước bắt đầu vì hẩn quét tước đại điện.

Đương trong đại điện rơm rạ tất cả đều biến mất, liền lão thử cũng bị bắt đi. Một trường thảm từ trên trời giáng xuống, san bằng mà phô ở bên cạnh hẩn. Hẩn kinh ngạc mà nhìn chính mình bị vô hình lực lượng nắm lên, tiểu tâm mà đặt ở thảm thượng.

Cái tay kia lại nhu thuận mà sờ sờ đầu của hẩn, nhỏ giọng nói, “Ta sẽ vẫn luôn bồi người.”

>

/>

Mười hai tuổi gần chết tiểu Lý Lạc khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt, hẩn chưa từng nghe qua ai nói quá nói như vậy, ngay cả mẫu phi đều không có. Hẩn biết, không có ai có thể vĩnh viễn bồi ai, sinh mệnh vốn là yếu ớt bất kham. Nhưng là hẩn lại khát vọng nghe

được lời như vậy, cho dù là lừa một lừa hăn cũng hảo. Trong nháy mắt gầy yếu lại cô độc thiếu niên tựa như bắt được cứu mạng rơm rạ, không bao giờ tưởng buông ra.

Nàng là tiên nữ đi?

Lý Lạc lấy lại tinh thần, xinh đẹp lạnh lẽo mắt che kín âm trầm. Nàng cũng không phải là tiên nữ, nàng là có thể dễ dàng được đến nhân tâm lại dễ dàng phá huỷ yêu tình, một cái làm hăn hận thấu xương lại cầu mà không được chán ghét phong.

Thon dài lạnh băng ngón tay thông thả leo lên thiếu nữ khuôn mặt, nhẹ nhàng mà vuốt ve. Lý Lạc hô hấp lại bắt đầu trở nên dồn dập, hăn cực lực áp lực trong cơ thể lao nhanh máu, nhưng là loại này làm hăn hồn khiên mộng nhiều hương vị tựa như thôi tình hương khí, câu lấy hăn thân thể mỗi một chỗ bộ phận đều tưởng nhanh chóng dựa qua đi.

Nhưng cuối cùng Lý Lạc vẫn là dùng cường đại ý chí lực khống chế chính mình, một lần nữa giúp thiếu nữ xử lý khởi miệng vết thương.

Đương mười căn ngón tay đều bao hảo về sau, Lý Lạc thật cẩn thận mà bế lên nàng, mềm nhẹ mà đặt ở lâm thời dựng hành trên giường.

Làm xong này hết thấy, hăn ở thiếu nữ bên người ngồi xuống nhìn chăm chú nàng mặt, suy tư nàng vì cái gì sẽ rơi vào chính mình thùng xe, lại vì cái gì một bộ không quen biết hăn bộ dáng.

*

A Li ngủ thật sự no đủ, chưa bao giờ có quá thoải mái. Hai ngày hai đêm mệt mỏi bởi vì chất lượng tốt giấc ngủ hoàn mỹ tiêu trừ. Nàng mở mắt ra, hai chỉ mảnh khảnh cánh tay nâng lên, duỗi người.

Nhưng là tiếp theo nháy mắt, nàng về điểm này còn sót lại buồn ngủ lập tức đã không có.

Nàng nằm ở mềm mại giường xếp, trên người cái kiêu nam áo choàng. Mà vị kia cao cao tại thượng thái tử điện hạ, lúc này đang ngồi ở một bên đọc sách. Hắn như là nhìn một đêm thư, đáy mắt lộ ra chút mệt ý.

“Điện hạ...”

Lý Lạc nhẹ “Ân” một tiếng đáp lại, xoay người nhìn về phía nàng, “Uống nước sao?”

Thiếu nữ hoảng sợ cự tuyệt, “Ta không uống.” Nàng vội từ trên giường xuống dưới, ngón tay đụng tới chướng ngại vật kinh ngạc một chút, nâng lên tới, thế nhưng đều bị mềm bổ tình tế bao hảo.

Một đoán chính là Lý Lạc làm người làm. Điện hạ thật sự là quá tốt, nhường ra hắn giường, còn cho nàng đắp lên hắn áo choàng, thật sự là yêu dân như con hảo điện hạ.

“Điện hạ, cảm ơn người.” A Li ngẩng mặt, đôi mắt tựa như lạc mẫn ánh chiều tà giữa hè.

Lý Lạc lược nắm thật chặt hầu kết, hẹp dài hai tròng mắt ánh mắt sâu thẳm rất nhiều. Nàng biến mất thật sự lâu lắm, cái gì đều không cần làm, chỉ dùng đôi mắt xem hắn, hắn đều giống ăn vào nhất trí mạng xuân được.

A Li nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, trời đã sáng choang, xa xa có thể thấy được thần điêu thành quách, “Điện hạ, ta phải đi.”

“Đi? Đi chỗ nào?” Lý Lạc ánh mắt nháy mắt lạnh băng, cả người âm trầm mà giống mây đen che đầy nắng gắt.

A Li bị hắn đột nhiên chuyển biến hoảng sợ, nhưng vẫn là thành thật nói, “Xoay chuyển trời đất sơn nha. Điện hạ không phải đoán ra ta là nhà ai sao, một đêm chưa về, ta phải đi trở về.”

“Xoay chuyển trời đất sơn?” Lý Lạc như là nghe được lớn nhất chê cười, hắn tìm nàng lâu như vậy, nàng nói phải về Thiên Sơn?

“Đúng vậy.” A Li nghi hoặc mà nhăn lại tế mi, không trở về Thiên Sơn hỏi chỗ nào đâu?

Lý Lạc đay mắt tất cả đều là mang theo lạnh lẽo cười, nàng còn cùng trước kia giống nhau, tùy tâm sở dục mà tới, tùy tâm sở dục mà biến mất, một chút đều không thêm để ý bị nàng vén lên người nọ trong lòng cảm thụ.

Lý Lạc bình thản thời điểm giống thắm người xuân phong, nhưng là không cao hứng thời điểm, trên sa trường mang đến nhuệ khí lập tức tràn ra, đông lạnh đặc nhân tâm kinh thối nháy.

A Li nhấp nhấp khô cạn môi, lại khát lại có điểm sợ.

Hệ thống: “Ký chủ, kiến nghị người vẫn là ở chỗ này uống nước đi.”

A Li lập tức cảnh giác, “Có ý tứ gì?”

Hệ thống: “Người không gửi được nơi này một cổ quả đào vị sao?”

“Quả đào vị?” A Li kinh ngạc mà tròn to hai mắt, nhẹ nhàng gửi người, thật đúng là nha.

Hệ thống thở dài: “Tối hôm qua thương Lý Lạc cho người ngón tay thương được, lấy rượu rửa sạch miệng vết thương, cho nên...”

“Người như thế nào không ở kia phía trước đánh thức ta?” Thiếu nữ táo bạo.

“Ta hô, người không tỉnh sao.”

A Li càng tức giận, đều do cái kia so đệ đệ còn lãnh khốc còn biến thái ca ca.

Hệ thống: “Ách, sự tình cũng không phải hoàn toàn không xong... Ký chủ người xem, hắc tối hôm qua đã nghe đến quả đào vị, nhưng là không có gây biến thiên phê người trong sách chém chết người, chứng minh là đối với người có hảo cảm nhãi con, kiến nghị chăn nuôi.”

A Li kinh ngạc: “Đối ta có hảo cảm, người xem hấn nào điểm giống đối ta có hảo cảm bộ dáng?” Nếu nói ngày hôm qua có hảo cảm nàng còn có thể cảm giác được đến, nhưng hôm nay quả thực tựa như thay đổi cá nhân.

“Ta muốn uống thủy.” Nàng nhỏ giọng nói, dù sao đều đã như vậy, tính toán trước đem nước uống cái đủ.

Lý Lạc bưng cho nàng một cái cái ly, nàng tiếp nhận, lập tức “Thùng thùng” mà uống, như là khát mấy trăm năm.

Lý Lạc khẽ nhíu mày, “Ngày hôm qua có ai khi dễ người sao?” Nếu nói ngày hôm qua thiếu nữ một thân chặt vật, ở Lý Lạc trong mắt chỉ là bất yêu sự hằng ngày, không cần thiết đồng tình. Hôm nay lại xem chính là hấn tâm tâm niệm niệm cầu mà không được trân bảo, thế nhưng chịu như vậy trọng thương.

Chỉ là ngón tay ma phá da thiếu nữ hơi hơi một đốn, vẫn là đem Yêu tộc Thái Tử mấy chữ này nuốt trở vào. Đối với Lý Lạc mà nói, yêu vực cũng là địch nhân chi nhất. Mà nàng một cái bình thường tạp tu thể nhưng cùng Yêu tộc Thái Tử nhắc lên quan hệ, nàng thực lo lắng thân là Thái Tử Lý Lạc sẽ lợi dụng cái này làm điểm cái gì.

Nàng còn trẻ, không muốn chết a. Nàng chỉ nghĩ tìm được sáu cái nhãi con lôi kéo đại, được đến sáu viên tiểu hồng hoa về nhà nha.

Như vậy vừa thấy, Lý Lạc căn bản là không phải một cái tốt dưỡng thành đôi tượng. Hấn quá khó không chế.

“Còn tưởng uống một chén.” A Li đem cái ly đưa qua đi nói.

Lý Lạc lập tức tiếp nhận hướng trong đồ nước cho nàng.

A Li lại lần nữa “Thịch thịch thịch” mà uống, lần này uống đến chậm một chút, nàng kinh ngạc phát hiện vẫn là nước ấm? Không hổ là thái tử điện hạ, sinh hoạt chính là chú ý. Cổ đại uống nước ấm rất khó, lại yếu điểm hỏa lại muốn thiêu sài, đại gia giống nhau trực tiếp uống nước lã.

“Thật tốt, thủy là nhiệt.” A Li đem cái ly còn trở về, “Cảm ơn điện hạ, ta uống đủ rồi.”

Lý Lạc hơi hơi mỉm cười, đem cái ly đặt ở trên án thư. Hắn trên sa trường ngốc quán, sinh hoạt cũng không như vậy chú ý, thường xuyên uống nước lạnh. Lần này hành đêm lộ, nguyên bản không có chuẩn bị than hỏa, liền đồ ăn đều là món ăn lạnh. Nhưng là lo lắng nàng lên muốn thủy, cố ý làm ngựa xe dừng lại, hiện nhật nhánh cây thiêu thủy, liền chờ nàng lên uống.

“Ăn một chút gì.” Lý Lạc đem tân đưa tới hộp đồ ăn mở ra, bên trong có nướng thịt, có phóng thịt vịt bánh bột canh, rau trộn ba lăng đồ ăn, dấm cần, thậm chí còn có tô sụn.

Nhìn xối mặt ong màu hồng phấn tô sụn, A Li mím môi, kia chẳng phải là nhất thời xưa dùng đông lạnh bơ làm kem sao? Muốn ăn.

“Không cần lập, cảm ơn điện hạ. Điện hạ đem ta đặt ở thần điều thành là được.”

Lý Lạc trong lòng hỏa khí cọ lại nổi lên, hắn đã thật lâu không như vậy cảm xúc pháp phòng vô pháp khống chế. Hắn tìm nàng lâu như vậy, nàng nói nhiều nhất nói chính là cảm ơn cùng tưởng rời đi, cùng hắn ở bên nhau liền như vậy không thể chịu đựng được sao?

“Người tên là gì?” Lời này hỏi ra tới, Lý Lạc lại bắt đầu sinh khí. Đối, hắn liền nàng gọi là gì cũng không biết. Nàng lại liền hắn khi còn nhỏ ăn cơm thừa sự đều biết.

“Điện hạ kêu ta A Li thì tốt rồi.” A Li không thềm để ý mà nói, dù sao về sau lại thấy không. Nàng nhìn thoáng qua trên cổ tay 【82】 nghiêm túc suy xét muốn đi dưỡng bán hóa tiểu ca. Nàng hiện tại liền sáu cái nhãi con đều gom không đủ.

Lý Lạc ánh mắt sơ lạnh, chỉ cho hắn cái nhũ danh, liền đại danh cũng không chịu nói cho, rõ ràng nói trời cao thủy trường không bao giờ gặp lại.

Hắn mắt vốn là xinh đẹp lạnh lẽo, lãnh đạm xuống dưới có vẻ càng vì vô tình.

A Li chuyển qua cửa sổ, nhìn càng ngày càng gần thần điêu thành quách, vội vàng lấy ra một cái vô Hương Hoàn ăn luôn. Trong phút chốc quả đào mùi hương nháy mắt biến mất, góc huân lò hoa mai hương khí một lần nữa tràn ngập ra tới.

Lý Lạc trong lòng cười lạnh, nguyên lai là như thế này, trách không được hắn vẫn luôn tìm không thấy nàng, nàng tàng đến cũng thật hảo.

Đoàn xe một đường sử tiến thần điêu, cuối cùng ở một khu nhà tòa nhà trước dừng lại.

“Điện hạ, ta phải đi.” A Li lại nói một lần.

Lý Lạc đuôi mắt treo một mặt nhẹ phúng, “Đã biết, người những lời này từ đêm qua liền bắt đầu nói.”

A Li ánh mắt lộ ra điểm áy náy, “Tóm lại cảm ơn điện hạ ngày hôm qua thu lưu ta. Trả lại cho ta giường ngủ, cho ta nước uống. Chờ ta tương lai rất lợi hại, nhất định sẽ báo đáp điện hạ.”

“Người hiện tại liền có thể báo đáp.” Lý Lạc lẳng lặng mà nhìn nàng.

“Ai?”

Lý Lạc thu liễm một chút quá độ phập phồng cảm xúc, không nghĩ mới vừa gặp được liền đem người dọa đi. Ngày hôm qua hắn trần trọc mà tự hỏi muốn hay không dùng cường ngạnh thủ đoạn lưu lại nàng. Sau lại suy xét trước kia nàng là có thể thần không biết quỷ không hay mà rời đi, hiện tại đương nhiên cũng có thể.

Hắn mới tìm được nàng, không nghĩ cái gì đều còn không có làm liền lại bị vứt bỏ.

“Ta ở điều tra Cô Tang Trần Yêu Tháp bị tạc một chuyện, vừa lúc thiếu một cái quen thuộc Cô Tang bắt yêu sư vì ta giải thích nghi

hoặc. Người đã đến từ Thiên Sơn tiên môn, liền tạm thời lưu tại ta bên người đi.”

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, điện hạ quá sẽ tìm người, nàng đương nhiên quen thuộc, thậm chí biết là ai tạc tháp. Nhưng là này còn không phải là cảnh sát tìm ăn trộm cùng nhau phá án, nàng trao nàng chính mình?

“Điện hạ sáng lập Trấn Yêu Tư, bên người tự nhiên có rất nhiều kỳ nhân dị sĩ, ta có thể giúp cái gì đâu.”

Lý Lạc cười khế, “Vừa mới nói muốn báo đáp ta.”

A Li mím môi, tự biết xác thật đui lý, nhưng nàng thật sự không nghĩ cùng Lý Lạc nhắc lên quan hệ.

“Liền tính làm Trấn Yêu Tư tuyên bố bắt yêu lệnh đi,” Lý Lạc lại nói, “Mặc kệ cuối cùng có thể hay không bắt lấy tạc tháp đại yêu, mỗi ngày ta pho một trăm linh thạch phí dụng.”

Thiếu tiền thiếu nữ lập tức tâm động, này không phải thiếu cái gì tới cái gì sao?

Nhưng là nàng thật sự không nghĩ dãi ở thần điều, đành phải cùng Lý Lạc đánh thương lượng, “Ta không đợi ở thần điều, còn xoay chuyển trời đất sơn, mỗi ngày tới nơi này tìm điện hạ được không?”

“Cũng đúng đi.” Lý Lạc ánh mắt lập tức trở nên nhu hòa, hần lấy ra một ngón tay phẩm chất ngọc giản, “Cái này ngọc giản cho người, ta nếu có cái gì việc gấp cũng sẽ ở mặt trên nói cho người.”

Hoặc, A Li tiểu tâm tiếp nhận, thứ này chính là nói chuyện phiếm khí sao, nàng biết đến, bán thực quý, muốn một ngàn linh thạch một cái. Có tính không chính phủ cho nàng phát trang bị?

“Cái này cũng cho người.” Lý Lạc lại truyền đạt một chồng độn địa phù, “Như vậy người tới tìm ta là có thể mau chút.”

A Li tiếp nhận tới, điện hạ thật tốt quá, nàng ngày hôm qua lời nói hẳn đều nhớ rõ, biết nàng không có độn địa phù.

Nàng đem hai dạng đồ vật đều thu hảo, triều Lý Lạc hành lễ, “Cảm ơn điện hạ, ta ngày mai liền tới.”

Lý Lạc vốn định làm nàng hiện tại liền lưu lại, nhưng suy xét nàng khả năng trở về còn có việc, nghỉ ngơi thay quần áo, toại hơi hơi gặt đầu.

A Li xoay người chuẩn bị rời đi, ánh mắt chiếu ra đứng ở phố đôi điện phi y thiếu niên.

Thiếu niên an tĩnh mà nhìn nàng, nói không rõ cái gì cảm xúc.

“Phi Vũ.” Thiếu nữ vui sướng mà bôn qua đi, hoàn toàn không chú ý phía sau Lý Lạc nháy mắt âm trầm sắc mặt.

-----oOo-----

Chương 23: đệ 23 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phi Vũ rũ mắt, tầm mắt dừng ở A Li quần lấy mảnh vải mười căn ngón tay thương, khẽ nhú mày.

“Ai làm?” Thiếu niên mắt đen trực tiếp chăm chú vào Lý Lạc trên người.

A Li vội nói: “Không phải hấn.” Người một cái tạc tháp ngại phạm cũng đừng nhìn chăm chăm phá án nhân viên nhìn.

“Phi Vũ chúng ta đi về trước đi.” Nàng ngón tay đau không dám trực tiếp đi kéo Phi Vũ tay, chỉ có thể dùng thủ đoạn kẹp hấn tay áo lắc lắc.

A Li tiểu nữ nhi làm vẻ ta đây dừng ở Lý Lạc trong mắt, quả thực muốn đem hấn khí cười.

Nguyên lai nàng biến mất lâu như vậy, lại tìm cái tình lang? Nàng chưa từng kéo qua hấn cánh tay, cũng không như vậy lay động quá. Cái kia nói muốn vẫn luôn bồi người của hấn, đảo mắt liền đem nhận lời quên đến không còn một mảnh.

Phi Vũ không biết chính mình đã bị sống xẻo không biết bao nhiêu lần, hấn hiện tại mãi tâm mãi nhẩn chỉ có cái này ăn mặc cùng tiểu đào hoa giống nhau tiểu thiếu nữ.

Tối hôm qua nàng không trở về, hấn đem Thiên Sơn chung quanh đều phiên biến. Toàn bộ Tây Vực điều đều bị hấn sử dụng tìm người. Cuối cùng một con chim sẻ nói cho hấn, ăn mặc tô mai sắc váy áo cô nương ở một chiếc xe ngựa, kia chiếc xe ngựa liền ở thần điêu thành.

“Ân.” Thiếu niên gật gật đầu, đem tay đặt ở A Li trên vai.

Một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, A Li còn không có tới kịp cùng Lý Lạc từ biệt, liền về tới nàng tiểu viện tử.

Nơi này hết thảy như trước, sạch sẽ, lá cây trong vắt.

Rõ ràng mới rời đi một ngày, A Li lại cảm giác như là rời đi cả đời.

“Phi Vũ, ta ngày hôm qua đụng tới Yêu tộc Thái Tử. Ai, cũng không phải gặp phải,” A Li nói, “Là bị hắn lừa đi ra ngoài.” Nàng từ đụng tới cái thứ nhất tu sĩ bắt đầu nói về, vẫn luôn giảng đến bị Tô thị thiên kim lôi ra sơn môn.

Phi Vũ càng nghe sắc mặt càng hàn, A Li mỗi lần bị thương đều cùng Yêu tộc Thái Tử phân không ra quan hệ. Hắn thực minh bạch đối phương muốn làm cái gì, đơn giản là đem A Li bắt được Yêu Chu, dẫn hắn đi đồ thần kim tháp. Rốt cuộc đối với Yêu tộc mà nói, hắn là còn sót lại Thiên Đạo. Không có hắn, Yêu tộc đem cùng Nhân tộc Quỷ tộc ba chân thể chân vạc. Có hắn chẳng khác nào có biến số.

A Li nói xong như thế nào bị Yêu tộc Thái Tử bắt được, lại bắt đầu giảng nàng như thế nào chạy ra tới. Phi Vũ thực nghiêm túc mà nghe, đặc biệt đến Lý Lạc bộ phận phá lệ nghiêm túc.

Mọi người đều là nam nhân, cũng đừng chơi tâm cơ, vị kia thái tử điện hạ căn bản vô pháp che giấu hắn chiếm hữu dục, hận không thể dùng bó yêu thằng đem A Li trói lại. Cái gì tìm một cái bản địa bắt yêu sư, thật là lừa tiểu cô nương. Hắn dùng Yêu tộc Thái Tử tánh mạng thề, nếu Lý Lạc không có đổi A Li động tâm tư, Yêu tộc Thái Tử chết.

“Phi Vũ, ta ngày mai bắt đầu liền phải đi thần điền, ngươi đi sao?” A Li hỏi.

“Đi.” Thiếu niên không chút do dự nói.

Cửa truyền đến tiếng đập cửa, A Li vội đi phía trước đi rồi hai bước, tiếp theo lại quay đầu đi xem Phi Vũ, trong viện nào còn có xuyên

phi y thiếu niên? Chỉ có dừng ở trên bàn đá ánh mắt quanh quẽ tiểu hồng điều.

A Li nhấp môi cười, duỗi tay đi sờ tiểu hồng điều đầu, tiểu hồng điều lập tức cúi đầu làm nàng sờ.

Môn gõ đến lại cấp lại mau, A Li chỉ phải lùi về tay đi trước mở cửa.

Cửa đứng một cái tu sĩ, há mồm chính là, “A Li phải không? Chưởng môn tìm người.”

A Li hiện tại không thể nghe những lời này, ai ai ai tìm người đã cho nàng lưu lại bóng ma, theo bản năng liền cho rằng đối phương bị Yêu tộc Thái Tử bám vào người.

“Chưởng môn ở đâu?” Nàng hỏi.

“Ở đỉnh núi a.” Tu sĩ vẻ mặt kỳ quái mà nhìn nàng, chưởng môn thân mình không tốt, hàng năm đều ở đỉnh núi, mọi người đều biết.

“Nga, tốt, ta lập tức liền đi.” Nghe được là đỉnh núi A Li yên tâm, chỉ cần không phải sơn môn là được.

Tu sĩ đi rồi, tiểu hồng điều rơi xuống đất một lần nữa biến trở về Phi Vũ, “Lại muốn đi ra ngoài sao?” Hắn hiện tại có điểm sợ nàng ra cửa, nhiều lần đều là mang một thân thương trở về.

“Ân,” A Li gật đầu, “Có lẽ là chưởng môn cô cô đem ta bị Yêu tộc Thái Tử bắt đi sự nói cho hắn, thấy ta trở về kêu đi dò hỏi. Không ngại sự, ta một lát liền trở về.”

Nàng vừa muốn ra cửa đột nhiên nhớ tới chính mình trên người quần áo tất cả đều là bụi đất, vội vàng đem chân thu hồi qua lại phòng thay đổi quần áo, lại dùng thanh khiết phù từ đầu đến chân quét một chút.

Phi Vũ đứng ở trong viện chính cấp nhánh cây thượng hạn phù một lần nữa hệ dây thừng, thỉnh linh dư quang thoáng nhìn A Li ăn mặc

bạch đế hoa hồng đoản áo ngắn cùng cao eo quắt bạch màu phối hợp váy đi ra.

Thiếu nữ không hề giả đào hoa, hiện tại càng giống tươi mát tiểu quả quýt.

Phi Vũ khẽ nhíu mày, tiếng nói bất giác gấp ghen tuông, “Người như thế nào mỗi lần thấy hần đều phải đổi thân quần áo?”

Phản ăn thiếu phí, A Li nhìn không tới đóa hoa nhắc nhở, nàng sợ Phi Vũ hắc hóa vội giải thích nói, “Thượng một lần là bởi vì đầu thứ đi đỉnh núi sợ đông chết cho nên thay đổi trang phục mùa đông. Lúc này đây là quần áo quá bản, xuyên đi gặp chưởng môn không lễ phép.”

Phi Vũ thần sắc hơi tể, ăn cực giống sư huynh diện mạo người dám hần cũng thực biệt nữu. Nhưng lại thật sự khó có thể không chế, hiện tại hần, chính là thấy hùng muỗi hướng A Li bay đi đều ghen ghét đến khó chịu.

*

A Li lấy lệnh bài, đem chống lạnh phù bóp nát, truyền tống tới rồi đỉnh núi.

Lúc này nàng đương đương chính chính truyện tới rồi cửa đại điện, liếc mắt một cái liền nhìn đến Bạch Trạch ngồi ở án thư lúc sau đối với một nắm bột phấn nhìn.

“Chưởng môn.”

Bạch Trạch nâng lên mắt, thiếu nữ thanh thanh lệ lệ giống như ngày mùa hè tiểu quả quýt giống nhau đứng ở cửa. Hần trên dưới nhìn lướt qua, thấy đôi phương mười ngón bọc mảnh vải, trên má có trầy da, liền biết bị thương.

“Tay cho ta xem.”

A Li ở hần bên cạnh đệm hương bồ ngồi xuống, đem bàn tay qua đi.

Bạch Trạch khẽ nhúc nhích ngón tay, mảnh vải lập tức tất cả đều rơi xuống. Hắn nhéo A Li tay áo đem tay nàng nhắc tới tới, tả hữu nhìn nhìn nói, “Ma phá? Nhìn qua dùng ăn mòn phù, ngón tay cái bị thực đi hơn phân nửa.”

“Là,” A Li gật đầu, “Bọn họ đem ta đưa tới một chiếc xe ngựa thượng, ta chấp tay sau lưng dùng khóc thút thít che giấu động tác, nhéo lá bùa đem xe vách tường ma mỏng, cuối cùng thừa dịp bóng đêm phá khai lẫn đến đáy dốc họa xuất huyết phù.”

Bạch Trạch hơi kinh ngạc một chút, thiếu nữ nói đơn giản, nhưng là làm trò vị kia có thể đem tam giới giả đến long trời lở đất Tư Thiên Dạ trước mặt làm được này đó nhưng không dễ dàng.

“Hắn vì cái gì muốn bắt người đâu? Ta nhớ rõ thượng một lần cũng là hắn đem ác chú rót vào thân thể của người.”

A Li lắc đầu, nàng biết là bởi vì Phi Vũ, nhưng nàng không thể nói a.

Bạch Trạch không có truy vấn, tuy rằng hắn chắc chắn nàng biết nguyên nhân.

“Chưởng môn,” A Li nói, “Ta lần trước tới tìm người, nhưng là không đem tới kịp nói cho người. Ngày đó Yêu tộc Thái Tử nhiếp vài vị đồng môn hồn, làm cho bọn họ lừa gạt ta đi ra ngoài. Sau lại hắn dứt khoát chính mình tiến vào biến thành Tô cô nương.”

“Ân, ta đã tăng mạnh Thiên Sơn đại trận, hắn sẽ không lại có cơ hội vào được. Nhưng là nhiếp hồn chi thuật vô pháp ngăn cản, bởi vì người hồn phách bản thân liền rất phức tạp, không thể tùy tiện can thiệp. Điểm này chỉ có thể dựa chính người tiểu tâm đề phòng, không cần tùy tiện tin tưởng người khác nói.”

Bạch Trạch một bên nói, ngón tay một bên trào ra linh lực, tiểu tâm mà dọc theo A Li ngón tay miệng vết thương di động. Kia đoàn nho nhỏ bạch quang, tựa như cục tẩy giống nhau đem bị hao tổn ngón tay nhanh chóng đền bù. Huyết nhục khép kín, móng tay một lần nữa mọc ra.

Trị xong ngón tay, Bạch Trạch lại đi chữa khỏi A Li trên mặt vết thương, hấn tận lực không cho ngón tay đụng tới nàng làn da, mà là dùng hết đoàn trị liệu.

A Li trong lòng vừa động, tưởng nhân cơ hội nhìn xem chưởng môn đỉnh đầu tiểu hoa. Nàng hơi hơi quay đầu, gương mặt không chút nào cố sức liền đụng phải Bạch Trạch ngón tay.

Bạch Trạch lông mi khẽ run một chút, ngón tay dờ đi thật lớn khoảng cách.

Nhưng là mặc dù này ngắn ngủn một giây, A Li cũng thấy được Bạch Trạch đỉnh đầu hoa, tuyết trắng tuyết trắng sáu cái cánh hoa, tựa như một đóa tuyết liên hoa.

“ssr.” Hệ thống hoan hô, bắt đầu ở A Li trong đầu rải hoa. Nó vì việc này sâu thật lâu, A Li tay hắc, mỗi lần nhặt được nhãi con đều là Phi Châu nhãi con khởi bước, tốt nhất một lần chính là hôi nhãi con Phi Vũ, bọn họ nào gặp qua Bạch Trạch như vậy bạch tiểu bạch hoa a.

Chưa hiểu việc đòi một người một hệ thống nhìn chăm chăm Bạch Trạch chết kính nhìn, thầm nghĩ, thật không nói không cái này họ.

Bạch Trạch bị nàng nhìn chăm chăm có điểm không được tự nhiên, hỏi, “Nhìn cái gì?”

Tâm hoa nô phóng thiếu nữ nói, “Không có gì, liền cảm thấy chưởng môn đẹp.”

Bạch Trạch thực thiện mà cong cong khóe môi, lời này hấn nghe xong 300 năm, nhưng không biết vì cái gì duy độc tiểu A Li tán thưởng không làm hấn sinh ra không khỏe. Những người khác khen hấn đẹp, chỉ có thể được đến hấn một câu nông cạn đánh giá.

Nhìn xong rồi Bạch Trạch, A Li rũ mắt lặp lại đánh giá đôi tay, trên mặt tràn ra kính nể chi sắc, “Chưởng môn, tới rồi mười hoàn trình tự, là có thể cho người khác chữa thương sao?”

“Không thể.”

“Di vì cái gì?”

Bạch Trạch nói: “Trước mắt chỉ phát hiện ta có cái này bản lĩnh. Chỉ có ta linh lực có thể cho người ta chữa thương, nhưng là giới hạn trong Thủy linh căn.”

A Li thầm nghĩ, kia chưởng môn chẳng phải là cái di động đại huyết bao? Bất quá chữa thương việc này cực kỳ hao tổn phí linh lực, bất quá mới một lát sau, nàng liền cảm giác chưởng môn ho khan số lần tăng nhiều, sắc mặt cũng càng tái nhợt.

“Lần sau chưởng môn không cần cho ta trị thương, hướng chi liên điểm này tiểu thương, quá mấy ngày thì tốt rồi.”

“Lần sau?” Bạch Trạch hơi hơi mỉm cười, “Người còn tưởng nhiều lần bị thương sao?”

“Không phải, ta là nói, thân là người tu chân, sao có thể không bị thương? Về sau lại bị thương chưởng môn không cần ở ta trên người lãng phí linh lực.”

Bạch Trạch đem trên mặt nàng cuối cùng một chút sát ngân tiêu trừ, thực nghiêm túc mà nói, “Nếu có khả năng, ta hy vọng tiểu A Li quãng đời còn lại trên đường, không cần bị thương.”

A Li mím môi, cảm giác một mảnh mềm nhẹ lông chim phát quá tâm tiêm.

“Hảo, người trở về đi.” Bạch Trạch nói, những lời này rơi xuống hần xoay người lại khụ nửa ngày, thật là thân suy thể nhược.

A Li hỏi: “Chưởng môn vì cái gì sẽ thường xuyên ho khan đâu? Có phải hay không cùng đỉnh núi quá lãnh có quan hệ?” Nàng ở một thế giới khác thời điểm, thời tiết lạnh lùng, liền dự phát nuốt viêm.

Bạch Trạch: “Ta trong thân thể có thực trọng hỏa, may mắn ta là Thủy linh căn, hơn nữa đỉnh núi rét lạnh miễn cưỡng ngăn chặn này

cổ hỏa khí. Không cần để ý, nghỉ ngơi liền sẽ hảo rất nhiều.”

Trừ hoả? Ăn thu lê nha. Nàng nhớ tới nguyên với đường triều cung đình một cái bí phương thu mút lê. Chẳng qua cái này bí phương thẳng đến Thanh triều mới truyền tới dân gian. Nàng lấy không được thu mút lê, có thể hay không dùng đường phèn hầm tuyết lê đâu? Ngô, lúc này liền đường phèn cũng không có, đường cát cũng là đen như mực.

Có thể hay không dùng cái này cấp chương môn đưa ẩm áp đâu? Nếu nàng mỗi ngày đều có thể hầm một cổ Lê Thang, chẳng phải là mỗi ngày đều có thể xoa hảo cảm?

A Li xuống núi thời điểm, thấy được Quý U. Hắn đứng ở Thiên Sơn nhất bốn phương thông suốt trên đường, dựa một khối cự thạch không biết suy nghĩ cái gì.

A Li nhìn đến hắn phản ứng đầu tiên là gặp trên người gì cũng không có, liền khối đường đều lấy không ra. Nàng nguyên bản tưởng cho hắn đưa đệm chần, bị ca ca đệ đệ một gián đoạn không biến thành.

Nhưng đồng thời nàng lại cảm thấy có điểm buồn cười, nàng giống như trong túi trang đồ ăn vặt người xấu, tùy thời đi câu dẫn tiểu động vật mang về nhà. “Quý U.” A Li trên mặt dâng lên mỉm cười ngọt ngào kêu. Không có ẩm áp đưa, liền đưa cười đi.

Quý U đã sớm thấy được nàng, lập tức đi tới.

Ngày đó nàng nói ngày hôm sau sẽ đi xem hắn, hắn nào cũng không dám đi ngoan ngoãn đợi ở Kim Linh phong, nhưng là đợi hai ngày đều không tới.

Hắn vốn định đi tìm nàng, lại sợ không trải qua nàng đồng ý chọn nàng không cao hứng, chỉ phải chọn này bốn phương thông suốt con đường đứng chờ, Thiên Sơn vài toà ngọn núi vô luận đi đâu đều sẽ đi ngang qua cái này đầu đường.

Quý U nhưng thật ra không sao cả chờ đợi, hẳn từ thiếu niên khi chờ nàng liền chờ thói quen.

Hắn chỉ là để ý nàng trong viện người kia, chỉ cần nghĩ đến bọn họ là đạo lữ, liền đau đến hẳn trái tim run nhè nhẹ.

“Người ngày hôm qua như thế nào không tới?” Quý U hỏi.

A Li biết ngày đó nàng bị bắt đi sự, không mấy người biết. Sơn môn khẩu tuy rằng người nhiều, nhưng không phải mỗi người đều gặp qua Yêu tộc Thái Tử mặt. Đại gia thậm chí liền chường môn cô cô đều không quen biết, còn tưởng rằng trình diễn vừa ra tay ăn chơi đoạt nữ, mẹ vợ rút kiếm chém người hương diễm sự.

Không ai biết, nàng đương nhiên sẽ không đề ra.

“Nga, sư phụ dạy ta học tập giấy thuật.” A Li lại đem chính mình 800 năm không thấy sư phụ xách ra tới đương lấy có. “Người đâu? Người ngày hôm qua làm cái gì?” Nàng muốn hiểu biết một chút Quý U sinh hoạt, hảo có nhằm vào mà đưa ấm áp.

Quý U hẹp dài hai tròng mắt, chiếu ra thiếu nữ ngửa đầu xem hẳn bộ dáng.

Hắn mím môi, thực nhẹ mà nói, “Chờ người.”

A Li ánh mắt hơi lung lay hạ, cảm giác tim đập đều sai rồi nửa nhịp. Quý U lớn lên đẹp, âm sắc trầm thấp mang điểm câu nhân từ tính. Đơn giản nói làm hẳn nói ra, lực sát thương mười phần.

Nhưng nàng vẫn là nỗ lực lý giải những lời này ý tứ, “Người là nói người cho rằng ta muốn đi, cho nên ở động phủ chờ ta sao?”

Quý U trong cổ họng nhẹ “Ân” một tiếng.

A Li buông tâm, nguyên lai là ý tứ này a.

Nàng một lần nữa giơ lên gương mặt tươi cười, “Ta lần sau nhất định nói được thì làm được. Bất quá gần nhất có điểm vội...”

“A Li,” Quý U đánh gãy nàng lời nói, “Về sau người đi săn thú có thể kêu ta cùng đi.”

“Kêu người cùng đi sao?” A Li nhớ tới bãi tha ma sự tình, Quý U ở Tư gia tiểu biến thái trước mặt căn bản không hề có sức phản kháng. Nếu kêu Quý U cùng đi, nàng nhất định đến làm ơn Phi Vũ viết rất lợi hại lá bùa mới được.

“Ân, kêu ta cùng đi,” Quý U nói, “Bất quá gần nhất không được. Người từ từ ta, lại chờ mấy ngày, người muốn đi nào ta đều có thể bồi người đi.” Hắn còn không có cùng chân thân hợp hai làm một, Tư gia nhị hóa cầm đi hắn một chút thần hồn. Khuyết thiếu thần hồn tùy tiện hợp thể, hắn nhất định sẽ trở nên điên điên khùng khùng.

“Hảo a.” A Li vui vẻ đáp ứng, vừa lúc mấy ngày nay nàng cũng không rảnh, từ ngày mai bắt đầu phải đi Lý Lạc nơi đó đưa tin. Như vậy tưởng tượng, nàng mới mấy cái nhãi con cũng đã phân thân thiếu phương pháp.

Tháng 5 phong mềm nhẹ mà thổi qua, đi ngang qua tu sĩ nhìn đến như vậy một đôi nam nữ, trong lòng đều cảm thấy cảnh đẹp ý vui. Chỉ có ngừng ở cách đó không xa chạc cây thượng con bướm, một đôi mắt màu đỏ tươi lại xao động.

*

Lý Lạc không có làm nàng đi thần điều, mà là làm nàng đi Cô Tang Trấn Yêu Tư.

A Li không dám đi, nơi đó Lý tuần quan cùng hai cái võ hầu là gặp qua nàng.

“Không cần lo lắng,” Phi Vũ nói, “Ta có thể cho bọn họ nhìn đến người tựa như thấy được một người khác.”

A Li hơi giật mình, “Vậy người trước kia vì cái gì không làm như vậy? Như vậy ta liền không cần chạy thần điều.”

Phi Vũ nói: “Bởi vì thần điểu cách khá xa, ta tưởng cùng người trụ để xá.”

A Li có chút vô ngữ, lời này phiên dịch lại đây chính là ta tưởng cùng người khai phòng. Nhưng Phi Vũ nói chuyện khi thực nghiêm túc, làm người ngược ngàng tưởng thiên.

Phi Vũ biến thành tiểu hồng điểu dừng ở A Li bả vai, A Li móc ra độn địa phù. Hướng ra ném trong nháy mắt nàng cười nói, “Thượng một lần đi Cô Tang, người còn bị ta bị trói tay đâu.”

Phi Vũ nói: “Người hiện tại còn có thể trói tay của ta.”

“Hiện tại không thành, ban ngày người là tiểu hồng điểu, trào trào quá nhỏ.”

“Như vậy buổi tối trói.”

A Li: “.....”

Nàng liếc liếc mắt một cái trên vai tiểu hồng điểu, cố tình đối phương vẽ mặt lông chim cái gì thần sắc đều nhìn không ra tới.

Hắn hẳn là không phải cái kia ý tứ đi? A Li vừa nghĩ một bên đem độn địa phù ném xuống đất. Lóa mắt kim quang hiện lên, tam gian phòng tiểu viện nháy mắt biến mất, than chì sắc Cô Tang Trấn Yêu Tư xuất hiện ở trước mắt.

Cùng lần trước bất đồng, Trấn Yêu Tư không có nguy nga tháp cao, tựa như một chỗ không chút nào thu hút bán đồ ăn địa phương.

A Li còn chưa cùng trông cửa võ hầu há mồm, liền thấy một người gần hầu đi ra, “Là tô tiên nhân sao? Xin theo ta tới. Điện hạ ở bên trong chờ người.”

A Li ánh mắt hơi hơi run run, nàng hiện tại thật sự đối cái này câu thức có bóng ma, vừa nghe liền sợ hãi.

Lý Lạc ở Trấn Yêu Tư chính đường, nơi này trừ bỏ hắn còn có mười tới vị bắt yêu sư, trên eo khác ngọc hoàn đều là năm cái khởi bước. A Li thấy nơi này còn có đồng hành, trong lòng an ổn chút, điện hạ kêu nàng tới quả thật là làm việc.

Lý Lạc nhìn thấy nàng, còn không có tới kịp cao hứng liền thấy nàng trên vai đứng một con quá mức bình tĩnh tiểu hồng điều. Lý Lạc tức khắc nghĩ tới ngày hôm qua nhìn thấy thiếu niên, một thân phi y, dung mạo nùng lệ, gương mặt kia thượng biểu tình cũng là như thế này.

Lại liên tưởng đến cái kia thiếu niên mang theo A Li nháy mắt biến mất, hắn hoàn toàn có thể kết luận này chỉ điều có bảy tám thành có thể là cái kia thiếu niên biến.

Liền như vậy như hình với bóng sao, Lý Lạc cười lạnh.

“A Li, đến nơi này tới.” Hắn kêu.

Chỉh gian nhà ở ánh mắt tức khắc tập trung ở thiếu nữ trên mặt. Lúc trước đại gia thấy nàng là một vòng, còn tưởng rằng là ai mang đến tiểu đồ đệ đặt ở điện hạ trước mặt hỗn cái quen mắt. Trong lòng thầm mắng, thật là giáo hoạt, ngày mai ta cũng mang. Hiện tại thấy Lý Lạc trong mắt mang theo khó có thể che giấu sùng nịch cùng vui sướng, càng thêm không biết thiếu nữ thân phận, trong mắt lộ ra kính sợ.

“Điện hạ yêu cầu ta làm cái gì đâu?” A Li đi qua đi hỏi.

Lý Lạc liếc nàng trên vai điều liếc mắt một cái, hai tròng mắt lộ ra chút lạnh lẽo hàn quang.

“Trấn Yêu Tháp tạc rớt về sau, mảnh nhỏ nơi nơi đều là. Lúc ấy không có làm người rửa sạch, liền sợ không cẩn thận đánh rơi cái gì manh mối. Người một lát liền đi theo này đó tiên sư đi tìm xem xem.”

A Li gật gật đầu, điểm này sống vẫn là không thành vấn đề, chính là quá đơn giản có điểm thực xin lỗi ngày tân một trăm linh thạch.

Lý Lạc cũng thực bất đắc dĩ, hắn vốn định mượn cơ hội sẽ cùng nàng ở chung. Nhưng là Tây Vực gió cát đại, bên này mạnh mẽ lại không tra sợ là đều phải bị cát vàng vùi lấp.

Lý Lạc nói xong liền rời đi. Hắn đi rồi không bao lâu, lúc trước vị kia gần hầu đi đến, nhìn quanh một vòng nói, “Trần Yêu Tháp tuy võ vụn, nhưng linh khí hãy còn ở, sợ nhất yêu khí quấy nhiễu. Chư vị như có mang theo linh sủng, còn thỉnh trước bỏ vào lồng sắt nhốt lại, chờ rời đi khi trả lại cho đại gia.”

Lời này tuy là đối với mọi người nói, nhưng gần hầu đôi mắt chỉ nhìn A Li trên vai tiểu hồng điều.

A Li vội dùng tay che lại tiểu hồng điều, “Không thể.” Nàng như thế nào có thể đem Phi Vũ quan tiến lồng sắt? Hắn lại không phải chân chính điều.

Lý Lạc tại nội đường xuyên thấu qua thủy kính nhìn đến A Li bên vực người mình bộ dáng, trái tim khó chịu, nắm cái ly ngón tay không khỏi nắm thật chặt.

“Hành a.” Một cái sáu hoàn bắt yêu sư hào phóng đem hệ ở trên eo túi gấm mở ra, một cái xanh biếc con rắn nhỏ chậm rãi bò ra.

Đại gia thấy sáu hoàn đều giao ra linh sủng, cũng không hề cất giấu, sôi nổi từ trên người các bộ vị mọc ra chồn tía, sóc chờ linh sủng. Đối với bắt yêu sư tới nói, linh sủng cũng là quan trọng vũ khí, rất ít kỳ người. Bởi vậy ngoại đường quả thực giống khai cái vườn bách thú.

Gần hầu lấy ra một cái đại lồng sắt đặt ở trên mặt đất, thỉnh đại gia đem linh sủng bỏ vào đi. Đây đó linh sủng đi vào liền bắt đầu tranh địa bàn. Lồng sắt vốn là không lớn, ai đều tưởng trạm cái hảo địa phương.

“Ô tiên nhân...” Gần hầu dùng khó xử ánh mắt hơi mang khẩn cầu mà nhìn về phía nàng. Đây cũng là cung đình người sinh tồn phương pháp, hắn biết không hảo đối A Li mạnh bạo, lại muốn hoàn

thành điện hạ công đạo nhiệm vụ, vì thế lập tức tuyển một cái lợi dụng người đồng tình tâm chiến lược.

Nhưng là đồng tình thứ này đối với A Li tới nói căn bản không tồn tại, dẫu nàng điểm máu chốt khi, nàng càng đồng tình chính mình.

“Kia linh thạch ta từ bỏ, thỉnh thay ta cùng điện hạ nói, ta xoay chuyển trời đất sơn.”

Tiểu hồng điều nao nao, nghiêng đầu nhìn về phía nàng. Không ai so với hần càng biết thiếu nữ hiện giờ tài vụ trạng huống. Nàng ngày đó làm trò hần đếm một chút, năm cái linh thạch, trông coi Thiên Sơn đại môn đều so nàng có tiền. Nhưng nàng không chút do dự liền từ bỏ.

A Li là không có khai phần ăn, nếu nàng khai là có thể thấy, Phi Vũ nguyên bản bốn bạch hai hồi đóa hoa, hiện tại biến thành năm bạch một hồi.

A Li chỉ cảm thấy bả vai nhẹ một chút, dư quang bay qua một con tiểu hồng điều, “Phi... Người đi đâu?”

Đương nhiên là đi lòng sắt lạc, tiểu hồng điều thầm nghĩ. A Li có thể vì hần suy nghĩ, hần cũng có thể vì nàng làm bất luận cái gì sự. Đối hần mà nói đi nơi nào đều không sao cả, lại quan không được hần.

Tiểu hồng chim bay tiến lòng sắt trong nháy mắt, sở hữu linh sủng đồng thời phát run mọi nơi tản ra. Tình nguyện điệp la hán, cũng muốn cấp đại lão nhường ra nhất trống trải tốt nhất địa phương.

Bất yêu sư nhóm tập thể ghen hòng nhìn trần trối, lòng sắt biên biên một vòng tất cả đều là linh sủng nhóm tìm cách đem chính mình dán bẹp bẹp, có còn đem chân duỗi đến bên ngoài. Mà lòng sắt trung ương, như vậy một khối to địa phương, chỉ có một con tiểu hồng điều thực bình tĩnh mà đứng ở nơi đó.

Này mẹ nó rốt cuộc dưỡng cái gì a? Thượng cổ phượng hoàng?

Linh sững thu xong, mọi người tản ra đi tìm tạc tháp mạnh mối. A Li không chịu rời đi, muốn thủ lòng sắt. Bên tai truyền đến một đạo thanh âm, “Đừng lo lắng, bọn họ quan không được ta. Người đừng chạy xa, liền tùy tiện ở chung quanh nhìn xem là được.”

Thiếu niên âm sắc lại trầm lại gợi cảm, A Li cảm giác lỗ tai đều phải thiu. Nàng không hề lưu lại, xoay người đi ra ngoài đường.

Mọi người đều ở cầm bí bảo tả nhìn xem lại nhìn xem. A Li đi đến một chỗ không ai đất trống tính toán tùy tiện nhặt mấy khối toái tháp phiến báo cáo kết quả công tác.

Nàng ngồi xổm xuống nhặt mảnh nhỏ, không nhặt vài miếng liền thấy một bàn tay nâng một khối mảnh nhỏ đưa tới nàng trước mắt. Nàng ngẩn ra một chút, ngẩn mặt, nhìn đến một đôi bình tĩnh màu đỏ tươi mắt.

A Li hồn đều phải dọa ra tới, đứng lên liền sau này chạy. Nhưng là phương hướng không đúng, mặt sau chỉ có tường, nàng đành phải phần lưng dính sát vào vách tường, về mặt cảnh giác mà nhìn chăm chăm đối phương.

Thiếu nữ rõ ràng cả người run rẩy, lại còn cường chống giả bộ một bộ hung ba ba bộ dáng.

Tư Thiên Chú nhìn đến nàng cái dạng này, trong cổ họng khô khốc, muốn nói cái gì cổ tình nói không nên lời.

Thấy hắn không nói lời nào, A Li cảnh cáo nói: “Người không cần làm vậy, nơi này là Cô Tang Trấn Yêu Tư, thái tử điện hạ liền ở chỗ này.”

“Thái tử điện hạ?” Tư Thiên Chú nhẹ giọng lặp lại một lần, trái tim tức khắc buồn đau. Nàng nhưng cho tới bây giờ không như vậy hồ qua hắn.

Ca ca khó chịu, đệ đệ cũng đồng dạng cảm thấy ghen ghét.

Tự Thiên Dạ oán hận mà cắn nha, Thái Tử có gì đặc biệt hơn người, ai còn không phải Thái Tử?

-----oOo-----

Chương 24: đệ 24 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Dạ yên lặng mà nhìn A Li, hấn kỳ thật là tưởng giúp nàng nhất mảnh nhỏ, nhưng nàng phản ứng so với hấn dự đoán còn muốn cho hấn khó chịu.

Nếu thời gian có thể chảy ngược, hấn thật hy vọng có thể trở lại bãi tha ma đêm đó, hấn nhất định sẽ không làm ra một đỉnh điểm thương tổn chuyện của nàng.

Hấn chờ gặp lại hôm nay đợi thật lâu.

Em trai tính tình hoạt bát không mừng câu thúc, cho nên một ngày trung hơn phân nửa thân thể sử dụng quyền hấn đều làm đi ra ngoài. Súc ở thân xác thời điểm hấn sẽ đem trước kia sự phiến tới đảo đi mà tưởng. Tưởng nàng vì cái gì sẽ rời đi? Nàng không thích hấn lạnh nhạt, không thích hấn thị huyết, càng không thích hấn lời nói thiếu.

Cho nên hấn tính toán hảo hảo, lại lần nữa gặp được nàng khi nhất định phải làm chỉ đối nàng ôn nhu người. Nàng không thích giết chóc, hấn liền dưỡng tiểu động vật. Nàng cảm thấy hấn lạnh nhạt, hấn liền nhiệt tình điểm. Nàng không mừng hấn lời nói thiếu, hấn liền liều mạng tìm đề tài, nhiều lời điểm.

Hấn tưởng đặc biệt đặc biệt hảo, nhưng là hấn bại cho không có nhận ra nàng chuyện này.

Bãi tha ma ngày đó hấn sai sử ngàn chú thiếu chút nữa bóp chết nàng. Ở thực xá thời điểm, hấn bởi vì ngàn chú chạm vào nàng làn da liền đi dùng khăn vải sát tay. Trong xe ngựa hấn dùng ngao ưng phương pháp lăn lộn nàng không cho nàng nghỉ ngơi.

Trước kia hắn liền chạm vào nàng một chút cũng không dám, hiện tại lại ở nhìn thấy nàng khi tấn này có khả năng mà cho thương tổn.

Nàng nhất định chán ghét chết hắn.

Tư Thiên Dạ nhẹ rũ lông mi, ánh mắt trời ở trên mặt hắn thác ra một vòng mỗi một cái hình.

Hắn mặc một chút, về phía trước đi rồi vài bước đem trong tay mảnh nhỏ đặt ở A Li dưới chân, nhưng là đối phương lại nhân hắn tới gần sợ tới mức một run run.

Hắn trái tim bỗng dưng trều đau, gắt gao nhấp môi, tròng mắt chiếu ra thiếu nữ liễu mạng sau này dán hận không thể đem chính mình nạm tiến tường bộ đáng.

Hắn trong lòng càng khó chịu, không biết như thế nào lấy lòng nàng, xoay người lại nhặt lên mấy khối mảnh nhỏ buông tha đi.

A Li bị hắn chinh phục, bắt đầu hoài nghi hắn có phải hay không bãi cái gì đại trận. Nhưng xem hắn chỉ là đem mảnh nhỏ đôi ở bên nhau cũng không có tách ra bãi thành đồ hình lập tức hoa rớt cái này ý tưởng, một lần nữa suy đoán hắn có phải hay không lần thứ ba tinh phân lại phân ra cái huynh đệ gì đó.

A Li phân thân này công phu, Tư Thiên Dạ đã nhặt một trăm mảnh nhỏ. Nàng cảm thấy còn như vậy nhặt đi xuống, mặt khác bắt yêu sư liền cái xem Trấn Yêu Tháp mảnh vỡ cơ hội đều không có.

“Đừng nhặt.” A Li nói.

Tư Thiên Dạ nao nao, trái tim tức khắc kinh hoàng. Tuy rằng đối phương tiếng nói tất cả đều là chán ghét, nhưng là nàng thể nhưng đối hắn nói chuyện.

Hắn ngồi dậy, đem mới vừa nhặt được đặt ở đã đến thiếu nữ căng chân như vậy cao mảnh nhỏ đôi, hỏi, “Đủ sao?”

A Li nhú lại tế mi hỏi, “Người tới làm cái gì, không cần cáo ta người hôm nay tới làm người tốt chuyện tốt?”

Hắn tới làm cái gì? Tư Thiên Dạ chính mình cũng không biết. Hắn chỉ biết đêm đó nàng nhảy xe sau, hắn suốt đêm mà tìm nàng. Lo lắng nàng quăng ngã vụng, càng lo lắng nàng giống như trước như vậy hoàn toàn biến mất không thấy.

So với sẽ không còn được gặp lại nàng, hắn tình nguyện nàng mang theo hận ý nhìn chăm chú hắn.

Nhưng là hắn thật nhìn thấy cái này ánh mắt, lại liền đối diện dũng khí đều không có.

“Người còn cần ta làm điểm cái gì?” Hắn thấp giọng hỏi.

A Li thàm nghĩ, ta yêu cầu người lặn xa một chút. Nhưng nàng không dám nói, nàng có biết hắn nổi điên bộ dáng.

“Người có thể rời đi sao?”

Tư Thiên Dạ lặng im một chút, sau này lui hai bước, “Ly người xa một chút được không?”

“Không được,” thiếu nữ thực kiên quyết, “Nếu người không đi ta muốn kêu người.”

Như vậy không có lực chấn nhiếp đe dọa, Tư Thiên Dạ nhin không được hơi cong cong môi.

Hắn nhìn thiếu nữ mắt, trong trẻo sâu thẳm hạnh hạc trạng, bên trong chiếu ra hai cái nho nhỏ hắn. Hắn muốn nhìn đến rõ ràng hơn chút, nhưng hắn không dám dựa qua đi. Bởi vì chỉ cần một tới gần, kia hai cái nho nhỏ hắn liền sẽ bởi vì nàng sợ hãi run rẩy mà hoảng thành một uông gợn sóng.

Hắn liền lệnh nàng như vậy sợ sao?

Nhưng hắn cũng không nghĩ cứ như vậy rời đi. Liền vì dựa nàng gần một ít, hắn tìm nàng hơn một ngàn năm.

“A Li.” Thiếu niên nhẹ gọi một tiếng, ánh mắt thực nhu hòa thực nhu hòa mà dừng ở nàng đỉnh đầu.

A Li thân thể hơi cương, bởi vì thanh âm này càng sợ hãi. Nàng biết nữu mà quay mặt đi, đáy mắt tất cả đều là chán ghét.

Tư Thiên Dạ trong mắt quang bóng dưng ảm đạm xuống dưới, trong lòng ảm đạm. Hắn lặng im trong chốc lát, đem vị trí nhường cho đệ đệ.

“Người đi đi, ta ở bên ngoài nàng càng không muốn lý chúng ta.”

Tư Thiên Chú đã sớm ghen đến mức không được, hắn a huynh tức mặt hướng nơi này vừa đứng, chỉ biết đệ mảnh nhỏ, A Li lại không phải tới thu rác rưởi.

“A Li.” Thiếu niên trên mặt đều là vui sướng, bởi vì A Li sự, hắn cùng a huynh cãi nhau rất nhiều lần. A huynh không muốn hắn dùng xài chung thân thể đi đụng vào khác nữ hài. Nhưng hắn không có biện pháp khống chế chính mình, hắn thật sự thực thích kéo nàng tay.

Ngày đó ở Thiên Sơn cửa, tuy rằng là hắn ngạnh túm, nhưng là thiếu nữ nhào vào trong lòng ngực trong nháy mắt, hắn cũng thật cao hứng. Nàng như vậy mềm, tựa như một đoàn nhẹ vân. Sinh khí khi đuôi mắt đỏ bừng, phảng phất kéo hai mặt hồng nhật tô sơn, thật muốn áp đi lên cắn một ngụm.

Hiện tại được rồi, hắn biết nàng là ai. Hắn giờ liền thích nàng, thích vô cùng. Nguyên bản bởi vì di tình biệt luyện có chút chịu tội cảm, thậm chí nghĩ đến muốn cùng huynh trưởng nói, bọn họ hai người các cưới một cái không phải thiên kinh địa nghĩa sự sao?

Nhưng là hiện tại không cần, hắn không có thích sai người. Vô luận là trước đây vẫn là hiện tại, chẳng sợ một lần nữa quen biết, hắn vẫn là có thể liếc mắt một cái thích nàng.

Hắn thật sự rất thích nàng a.

A Li từ đối phương biểu tình phân biệt ra là đệ đệ, trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Tuy rằng Tư Thiên Chú tính cách cũng thực không xong, nhưng là hắn ngẫu nhiên còn có thể cấp điểm thiện ý.

Tư Thiên Chú nói: “A Li, người có phải hay không muốn tìm ra tặc tháp đại yêu? Chúng ta Yêu tộc ở mỗi tòa thành thị đều thả cứ điểm, đặc biệt Trấn Yêu Tháp chung quanh càng là che kín nhãn tuyến, vì chính là giám thị có hay không đại yêu cái nào xui xẻo gia hỏa bị quan đi vào. Chỉ cần ta đi hỏi, là có thể giúp người tìm ra tặc tháp yêu quái. Người yên tâm vô luận đối phương là ai, Yêu Chu tuyệt không thu lưu, đưa đến người trên tay được không?”

Không tốt. A Li trong lòng hoảng sợ. Nàng không muốn biết ai tặc tháp a. Việc này bị vạch trần nói, nàng chính là đồng đảng. Thần điều Tô thị bị Trấn Yêu Tư tìm rất nhiều lần, đã sớm đem người khởi xướng hận thù, tuôn ra tới không phải chết sao?

Nàng miễn cưỡng ổn định tâm thần nói, “Ta không muốn biết ai tặc tháp, ta chính là tới hỗn phân linh thạch, tùy tiện đi theo làm điểm sự là được.”

“Người muốn linh thạch?” Tư Thiên Chú trong mắt lập tức lộ ra nhẹ nhàng ý cười, “Ta có a, một ngọn núi như vậy cao, đều cho người được không?”

“Ta không cần người linh thạch,” A Li nói, “Ta muốn chính mình kiếm.”

“Ta đây muốn người được không?” Thiếu niên tiếng nói phóng thấp, mang theo một tia lấy lòng.

A Li nhẹ nhàng lại mắt đánh giá đối phương, hai người bọn họ chẳng lẽ là ở cố ý trêu đùa nàng? Mấy ngày trước kêu đánh kêu giết, hôm nay đột nhiên trở nên lại mềm lại ngoan ngoãn.

“Người nhanh lên đi ta liền rất vui vẻ.” A Li quay mặt đi, không nghĩ nhiều liếc hẩn một cái.

Tư Thiên Chú đáy mắt lộ ra càng thêm cẩn thận thần sắc, “A Li, ta nhưng không có khi dễ quá người, kia đều là ta a huynh làm.” Thiếu niên không chút do dự đem nắp nồi đến hẩn ca đỉnh đầu, vì chính mình phải sạch quan hệ.

“Ta trừ bỏ hù dọa hù dọa người, không đối với người làm chuyện khác.”

A Li mặc kệ hẩn, bãi tha ma đêm đó, chấn phiên nàng tam quan.

Tư Thiên Chú nhìn thiếu nữ cố tình dừng quá khứ sườn mặt, phảng phất lại về tới cái kia sau giờ Ngọ, bay quả đào vị trong không khí truyền ra thiếu nữ khinh phiêu phiêu thanh âm, nàng nói nàng dưỡng hai cái tiểu hỗn đản, không bao giờ muốn gặp đến bọn họ.

“Nếu là Quý U nói, người liền sẽ không đuổi hẩn đi đi?” Thiếu niên tiếng nói cay chát.

Hẩn nhưng nhìn đến vài lần, A Li đối với người kia vĩnh viễn đều là một bộ xán lạn ý cười.

Người như thế nào có thể cùng Quý U so? A Li trong lòng buồn cười.

Nàng đột nhiên nhớ tới Tư Thiên Chú trong tay còn cầm Quý U huyết nhục, không biết hẩn thu kia đồ vật làm cái gì, dù sao tuyệt không làm chuyện tốt.

“Quý U cánh tay thượng thịt, còn cho hẩn hảo sao?”

“Người hỏi ta thảo đồ vật cho hẩn?” Thiếu niên mắt đỏ đột nhiên âm trầm, trong thanh âm tất cả đều là lạnh lẽo.

A Li nhất thời phân không rõ đây là ca ca vẫn là đệ đệ.

Nàng thanh âm phóng đến nhỏ điểm, “Không phải người đồ vật, vì cái gì không còn cho hấn đâu?”

Tư Thiên Chú rũ mắt xem nàng, cả người ghen ghét đến muốn vụn vụn. Nàng chỉ nhớ Quý U, rõ ràng sợ hấn a huynh sợ đến muốn chết, cũng không quên vì Quý U muốn đồ vật.

Cẩn thận ngẫm lại ngày đó hấn vì cái gì sẽ ở bãi tha ma đứng tới hai người bọn họ? Còn không phải bởi vì bọn họ mỗi ngày dính ở bên nhau. Bọn họ không chỉ có ở Thiên Sơn khi liền thời thời khắc khắc ở bên nhau, liền viếng mồ mả đều như hình với bóng.

Thiếu niên âm trầm mà lặng im trong chốc lát, khóe miệng gợi lên một mặt cười lạnh, “Hành đi, người muốn hỏi đồ vật của hấn, vậy ngày mai giữa trưa ở sau núi chờ ta. Trễ một khắc đều không được. Người không tới, ta liền đem kia khối thịt uy kên kên.”

A Li hơi hơi trợn to mắt, vừa muốn nói chuyện liền nghe được chỗ ngoặt truyền đến tiếng bước chân cùng nói chuyện thanh.

Tư Thiên Chú lười nhác mà liếc chỗ ngoặt liếc mắt một cái, nhanh chóng cúi người kháp thiếu nữ khuôn mặt một phen, lúc này mới từ trong không khí biến mất.

A Li lại kinh lại tức, duỗi tay sờ sờ gương mặt, không cần tưởng cũng biết nhất định bị véo đỏ.

Hệ thống: “Ký chủ người muốn đi sao?”

“Đương nhiên không đi.” A Li nói, “Ta lại không ngốc.”

>

r />

Nàng liền hỏi một chút, có thể phải về tới muốn, nếu không trở về liền tính.

Quý U mất đi chỉ là một cái cánh tay, nàng muốn đi nói, mất đi chính là nàng mệnh a.

Tư Thiên Chú rời đi sau, chỗ ngoặt đi ra hai cái bắt yêu sư, nhìn thấy A Li thực hòa khí mà đối nàng gật gật đầu. A Li hỏi gật đầu, xách theo váy triều chính đường chạy tới, sợ Tư gia huynh đệ đi mà lại phản.

Chạng vạng thời điểm, đại gia tề tụ chính đường, trừ bỏ một cái tuổi tác rất lớn lão đạo nhân, đều không thu hoạch. Lão đạo nhân lấy ra một cái bảo hộp, mở ra sau mọi người nhìn đến bên trong là ngón tay lớn lên màu đỏ đậm lông chim.

Lão đạo nhân vẻ mặt kích động, “Điện hạ xem, đây là ta ở Trấn Yêu Tháp hài cốt chỗ phát hiện. Không như vậy hảo tìm, này phiến lông đuôi trăm ở rất sâu dưới nền đất.”

Bên cạnh có người ngạc nhiên nói, “Lông đuôi? Nói như vậy tạc tháp chính là cái điều yêu?”

“Cái gì điều yêu,” có người nói tiếp, “Trấn Yêu Tháp quan yêu vô số, có lẽ là mỗi một con yêu dừng ở kia lông chim đâu.”

Lão đạo nhân: “Này cũng không phải là bình thường lông chim, đây là phượng hoàng lông đuôi. Tuy rằng chỉ có một mảnh nhỏ, nhưng xác xác thật thật là phượng hoàng...”

“Người lại nói vậy, phượng hoàng là trong truyền thuyết thượng cổ thú, ai cũng chưa thấy qua, người như thế nào có thể chắc chắn chính là phượng hoàng lông đuôi đâu?”

Lão đạo nhân: “Bởi vì chỉ có phượng hoàng lông chim có thể đem vạn vật điểm.”

“Ta không tin.” Một người trung niên nam tử duỗi tay đi bắt lông chim, không đợi thấy rõ hắn trảo không bắt lấy, liền nghe một tiếng thê lương thét chói tai, một cổ đen đặc yên khí từ trên tay hắn toát ra, toàn bộ thính đường tràn ngập nức nở tiêu hương vị.

Nam tử lung tung ở trên người chụp phỉ ngọn lửa, kia phỉ bị hấn vút bỏ lông chim phỉ thường thông thả mà bay xuống trên mặt đất, không hề có biến hóa.

“Thật là phượng hoàng.” Mọi người kêu sợ hãi.

A Li triều lồng sắt phượng hướng nhìn liếc mắt một cái, tiểu hồng điều an tĩnh mà đứng ở bên trong, thờ ơ mà nhìn cái cộ ồn ào bắt yêu sư nhóm.

Bên cạnh linh sủng nhóm không hện mà cùng lại cách hấn xa chút.

Lão đạo sĩ cười ha hả dùng bảo hộp đem lông chim hút đi vào.

Lũng hữu nói phỏng vấn sử trộm liếc Lý Lạc liếc mắt một cái, nếu thật là phượng hoàng, kia việc này cũng vô pháp tra xét, rốt cuộc đề cập cứu thiên.

Lý Lạc nặc có chút suy nghĩ mà nhìn chăm chú vào lông chim, ngón tay hơi khúc ở trên án thư gõ hai hạ.

Phỏng vấn sử vội nói, “Hôm nay liền đến nơi đây, sắc trời đã tối chư vị mời trở về đi. Đây là nhận lời một trăm linh thạch...”

Hấn nói vừa ra, gần hầu liền cấp mọi người dâng lên trang một trăm cái linh thạch túi tiền.

Bắt yêu sư nhóm uể oải không vui mà đem linh thạch thu hồi. Đang ngồi trừ bỏ A Li không ai thiếu tiền, bọn họ tới nơi này, chính là vì ở Lý Lạc trước mặt hỗn cái quen mắt. Hiện tại Trấn Yêu Tháp cơ bản đã kết án, lão đạo sĩ lập hạ công lớn, điện hạ nhất định nhớ kỹ hấn.

Toàn bộ thính đường chỉ có A Li một người siêu cấp vui sướng, nằng cái gì cũng chưa làm bạch kiếm một trăm linh thạch, không những có thể đem phần ăn một lần nữa mở ra, còn có thể bổ sung điểm vô Hương Hoàn.

Gần hầu lại đi phóng thích linh sủng. Lồng sắt mở ra, không có một con linh sủng dám động. Gần hầu đang ở kỳ quái, liền thấy một con

tiểu hồng điều quạt cánh bay ra tới, vũng vàng dừng ở ngòi ở góc thiếu nữ trên vai.

Linh sững nhóm thấy hồng chim bay đi ra ngoài, lúc này mới dám lưu hồi chủ nhân bên cạnh.

Sự tình đã kết thúc, bắt yêu sư sôi nổi cáo từ. A Li nhìn Lý Lạc liếc mắt một cái, thấy hắn vẫn nhìn lông chim trầm tư, toại không có tiến lên quấy rầy hắn.

A Li đi theo mọi người mặt sau đi ra thính đường, đi chưa được mấy bước liền bị đuổi theo Lý Lạc gọi lại.

“Xin lỗi, hôm nay mọi việc quá nhiều, vô pháp lưu người ăn cơm, cái này người mang đi đi.” Lý Lạc đệ thượng một cái bẹ hộp gỗ.

“Đây là cái gì?” A Li không có tiếp.

“Phong thấy tiêu.” Lý Lạc ánh mắt nhu hòa, “Ngày đó ở trong xe gặp người nhiều nhìn nó vài lần, vừa rồi phân phó đầu bếp làm ra tới cấp người mang về ăn.”

A Li trong đầu lập tức toát ra tám mông như cánh ve tiểu điểm tâm, bên trong kẹp thật dày lãnh bơ.

Trên vai tiểu hồng điều không kiên nhẫn mà hoạt động hạ thảo thảo, A Li bỗng dưng thanh tỉnh, nhớ tới Phi Vũ không phân xanh đỏ đen trắng ghen thuộc tính, lập tức không muốn ăn.

Thấy nàng không tiếp, Lý Lạc ngón tay nắm thật chặt, trong lòng bốc lên khởi một cỗ táo ý.

“Chỉ là một hộp điểm tâm, có ai không cho người ăn sao?” Hắn nhàn nhạt nói, đem hộp gỗ nhét vào tay nàng trung.

A Li đành phải tiếp được.

Rõ ràng trong viện không phong, nàng lại cảm giác bả vai có chút lạnh căm căm.

Lý Lạc cười như không cười mà thường thức tản ra hàn ý tiểu hồng điều, một hồi lâu mới nói, “Sớm một chút trở về đi.”

A Li nơi nào còn dám lại đãi, vội móc ra độn địa phù rời đi.

“Điện hạ.” Phỏng vấn sử đi tới về mặt hồ then nói, “Kia chỉ điều thật sự là cổ quái, chúng ta người cho dù là mười hoàn thiên sự đều không thể tới gần nó mấy may, người một qua đi lập tức liền sẽ ngất.”

Lý Lạc không chút để ý mà nhìn góc tường nở rộ phượng hoàng hoa, “Đã biết, người không cần quản chuyện này.”

*

Ánh sáng nhạt hiện lên, A Li dừng ở liên trên núi, lại đi vài bước là có thể thấy nàng tiểu viện. Nàng không có sốt ruột trở về mà là dừng lại bước chân hỏi, “Phi Vũ, kia chỉ phượng hoàng lông chim là người sao?”

“Ân.” Phi Vũ gật gật đầu.

A Li về mặt mới lạ mà đánh giá hẳn, “Trách không được người kêu Phi Vũ, cũng là, màu đỏ lông chim còn không phải là phượng hoàng sao?”

Phi Vũ nói: “Ta chân thân là phượng hoàng.”

A Li cười nói, “Phượng hoàng thuộc hỏa, ta là Thủy linh căn thuộc thủy, chúng ta đây chẳng phải là như nước với lửa?”

“Không phải,” thiếu niên nghiêm túc cùng nàng đối diện, “Người không phải thích khô ráo sao? Ta chường quản ban ngày cùng hỏa, trên đời này không có ai so với ta càng có thể làm vạn vật mất đi hơi nước. A Li, chúng ta thực hợp, nhất thích hợp chính là chúng ta.”

Rõ ràng nói chính là thủy cùng hỏa sự, A Li lại mặc danh cảm thấy Phi Vũ giống ở thông báo.

Má nàng hơi hơi nóng lên, “Ta liền tùy tiện nói nói. Hảo, chúng ta mau trở về đi thôi.”

“Chờ hạ.”

“Làm sao vậy?” A Li hỏi.

Thiếu niên hơi lạnh ánh mắt thanh thanh đậm đậm, “Còn có chuyện không có làm.”

“Cái gì?” A Li còn không kịp phản ứng, liền thấy Phi Vũ vươn tay, trắng nõn ngón tay thon dài nhẹ nhàng một chọn, hộp gỗ cái nắp “Bang” mà rơi xuống trên mặt đất.

Tám lớn lên giống gậy hồ lô điểm tâm bại lộ ở trong không khí, lại tinh xảo lại yếu ớt.

Gió núi phát quá, mỏng như cánh ve điểm tâm ngoại da nháy mắt vỡ thành mặt, một thổi mà tán, chỉ để lại lãnh bạch bơ ở hộp.

Phi Vũ lạnh lùng nhìn trong chốc lát, mặt vô biểu tình mà đem hộp vừa lật, bơ bá mà ngã xuống, hoàn toàn toái ở gió núi.

Hắn lạnh lạnh nói, “Thật đúng là phong thủy tiêu a.”

“Ác nga,” hệ thống nhin không được tán thưởng, “Phi Vũ nhãi con ghen năng lực từ chỉ là nói nói mà thôi đến trực tiếp động thủ, tiến hóa đến phi thường mau a, ký chủ, người thấy được đi?”

Nàng đương nhiên thấy được, nàng lại không mù.

Tuy rằng đã đoán trước tới rồi điểm tâm không có gì kết cục tốt, nhưng nàng cho rằng điểm tâm ít nhất có thể tồn tại đi vào trong viện lại bị xử lý rút. Không nghĩ tới Phi Vũ liền một khắc đều chờ không được, lập tức liền cấp điểm tâm nghiền xương thành tro.

“Hảo,” A Li dắt Phi Vũ tay, giúp hắn vỗ vỗ mặt trên dính mảnh vỡ, “Cái này có thể đi rồi đi?”

“A Li.” Phía sau giờ lên không mặng không nhạt thanh âm, nàng hoảng sợ xoay người.

Quý U dựa sam thụ, không biết ở nơi đó nhìn bao lâu.

A Li nhanh chóng đem tay từ Phi Vũ nơi đó rút ra, nhưng tức khắc nàng liền biết muốn tao.

Mới vừa khai phần ăn hai người, đỉnh đầu đồng thời mọc ra một đóa tiểu hoa. Quý U kia đóa, có phiến hắc cánh hoa vui sướng khi người gặp họa mà biến thành màu xám. Mà Phi Vũ kia đóa, có phiến bạch hoa cánh âm u mà biến thành màu xám.

Tuy rằng đều là màu xám, một cái là oán khí biến mất, một cái là sinh thành oán khí.

Hai cái đều là nàng nhãi con, nàng cũng không biết trước hồng cái nào.

Này hết thấy đều bị Bạch Trạch nhìn đến trong mắt. Hắn ngự kiếm phi hành đi ngang qua nơi này, thấy đáy hạ đứng một đống người liền ngừng dừng lại. Phát hiện tựa hồ là tình tay ba hắn còn cười một chút.

Hắn đương nhiên biết cái kia phi y thiếu niên ở tại liên sơn. Hắn là Thiên Sơn chưởng môn, cả tòa Thiên Sơn cùng hắn tâm ý tương thông, chính là nhiều một con muỗi hắn đều có thể biết. Nhưng hắn không có quản, làm bộ không biết chuyện này.

Không biết vì cái gì, hắn đối cái này kêu Phi Vũ thiếu niên rất có hảo cảm, từ lần đầu tiên nhìn thấy hắn liền rất thích. Nghĩ đến hắn nói tìm thật lâu mới tìm được A Li, hắn đồng cảm như bản thân mình cũng bị không có so đo hắn ở tại Thiên Sơn kỳ thật là không hợp quy củ.

Nhìn phía dưới còn ở giảng co ba người, bạch y tổ tuyệt thiếu niên hơi hơi mỉm cười, này có cái gì nhưng tức giận đâu? Người tu tiên sinh mệnh dài lâu, hiếm khi có người vẫn luôn ở bên nhau. Hôm nay

cùng cái này, ngày mai cùng cái kia đều là chuyện thường. Hấn còn gặp qua năm sáu cá nhân cộng đồng sinh hoạt ở bên nhau, thoát nhìn cũng rất hòa thuận.

Gặp được loại sự tình này liền... Đại gia nghĩ thoáng chút. Rốt cuộc cùng một người ở bên nhau đãi mấy trăm năm cũng là thực nị một sự kiện.

Thiếu niên trong mắt tràn đầy không sao cả, người trẻ tuổi chính là nóng nảy.

Nếu là hấn, liền lựa chọn gia nhập bọn họ.

-----oOo-----

Chương 25: đệ 25 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quý U thần sắc lãnh đạm lại lười quỵ, hắn không nói lời nào thời điểm, trong xương cốt đều lộ ra một cổ lạnh lẽo.

Hắn dựa vào sam thụ, ánh mắt xuyên qua A Li dừng ở phi y thiếu niên trên mặt, thực đậm mà nhìn lướt qua.

Thâm nghĩ, liền lớn lên bạch một chút.

Phi Vũ cũng đồng dạng lạnh lùng nhìn chăm chú vào Quý U. Hắn từ ánh mắt đầu tiên liền không thích hắn. Người này toàn thân lộ ra một cổ tà kính, phảng phất u minh dưới nền đất đúng là âm hồn bất tán ác quỷ. Thượng một cái làm hắn có loại cảm giác này người là u đồ chi chủ Chúc Long.

Hắn cùng Chúc Long là kẻ thù truyền kiếp, chỉ cần có khẩu khí ở liền không chết không ngừng.

“Quý U, có chuyện gì sao?” A Li dẫn đầu đánh vỡ lệnh người hải hùng khiếp vía bình tĩnh.

Quý U không nói chuyện, liếc mắt nàng phía sau. A Li lập tức minh bạch, đây là không thể làm Phi Vũ bàng thính ý tứ. Nàng căng da đầu chuyển hướng Phi Vũ, người sau cười như không cười mà nhìn nàng. Nàng lập tức lại minh bạch, đây là Phi Vũ không muốn rời đi ý tứ.

A Li suy tư hạ, quyết định trước đem Phi Vũ lỏng trở về. Rốt cuộc Phi Vũ mỗi ngày cùng nàng ở bên nhau, có rất nhiều cơ hội đưa ấm áp.

“Phi Vũ, người đi về trước hảo sao?” Nàng nhỏ giọng đánh thương lượng.

Phi Vũ ánh mắt nhanh chóng lãnh hạ, trái tim không chịu khổng chế mà hơi hơi phát đau. Hắn nhẹ mím môi, không có nói nữa, xoay người triều tiểu viện đi đến. Trong bóng đêm, thiếu niên đỉnh đầu cánh hoa lại hội một mảnh. Nguyên bản bốn bạch hai hội cánh hoa, chỉ cùng Quý U đánh cái đối mặt liền biến thành hai bạch bốn hội.

A Li có điểm bất đắc dĩ, trách không được hệ thống vẫn luôn cường điệu không cần cảm hóa dưỡng quá nhãi con, này dám kính cũng quá lớn.

Nàng quay mặt đi, trong mắt chiếu ra Quý U đỉnh đầu, một mảnh hắc cánh hoa chậm rãi biến hội. Chỉ cùng Phi Vũ đánh cái đối mặt, nguyên bản năm hắc một hội cánh hoa, liền biến thành tam hắc tam hội.

Quả thực giống đang xem trao đổi không gian.

“A Li, ngày mai ta muốn ra cửa, khả năng muốn quá ba bốn thiên tài trở về.” Quý U nói.

“Ân.” A Li gật gật đầu. Đây là thực lơ lỏng bình thường sự, bắt yêu sư nhóm thường xuyên sẽ tu tập, săn thú, làm nhiệm vụ, rời đi sơn môn nửa tháng không về đều có.

Duy nhất không có phương tiện chính là, nàng vài thiên thấy không Quý U, không có biện pháp cho hắn đưa ấm áp. Nàng hôm nay buổi sáng thỉnh người đi Cô Tang mang giường chăn đệm. Chờ đệm chăn trở về, Quý U sớm đi rồi.

A Li đột nhiên nhớ tới chính mình trong phòng có bao tiểu hồ bánh, bàn tay đại, lại mỏng lại giòn, nhất thích hợp ở trên đường ăn.

“Người chờ một chút.” Nàng vội xoay người triều đình viện đi đến.

Đẩy ra viện môn, liếc mắt một cái liền nhìn đến Phi Vũ ngồi ở trong viện ghé đá thượng. Thiếu niên rũ mắt, nùng lệ tuấn dật trên mặt không có một tia cảm xúc. Mờ nhạt mặt trời lặn, ở trên người hắn đánh hạ sâu cạn ám ảnh.

Phi Vũ dư quang liếc đến A Li vội vội vàng vàng về phòng tử, lấy ra một bao thứ gì lại chạy đi ra ngoài, hẳn liền minh bạch là cho bên ngoài người nọ đi.

Thiếu niên đột nhiên nắm chặt ngón tay, trái tim buồn đau mà muốn nổ mạnh. Hắn đột nhiên có một cái nhận tri, hẳn thế giới chỉ có A Li một người, nhưng là A Li thế giới lại có thể chứa rất nhiều người.

A Li đem hồ bánh đưa cho Quý U, “Người ngày mai sẽ đi rất sớm đi? Cho người trên đường ăn.”

Quý U nhận được trong tay, trong nháy mắt phảng phất về tới thiếu niên thời kỳ, khi đó A Li cũng là như thế này, tổng lo lắng hẳn bị đói, mỗi ngày cho hẳn mang đồ vật ăn. Nàng thậm chí còn vì hẳn ở mình trong sông trồng đầy hoa sen, liền vì làm hẳn ăn đến mới mẻ hạt sen.

Đương nhiên hẳn cảm thấy hẳn A Li cũng thật lợi hại, kia chính là mình hà a, lông chim đều sẽ chìm xuống oán khí chi hà, lại một đêm gian hoa sen nở rộ.

Quý U ánh mắt nhu hòa, đỉnh đầu tiểu hoa lại lần nữa toát ra, lại một mảnh hắc cánh hoa biến thành màu xám.

A Li trong lòng kinh hoàng, quả thực giống phát hiện tài phú mật mã. Quý U nhìn đến Phi Vũ ăn mệt, oán khí tiêu trừ. Nhìn đến chỉ có chính mình có hồ bánh, oán khí lại lần nữa tiêu trừ. Nói cách khác, Quý U thích bị nàng đặc thù đối đãi.

Như vậy xem dưỡng nhãi con liền cùng dưỡng hài tử không sai biệt lắm sao. Tiểu hài tử còn không phải là như vậy, hy vọng sở hữu ái đều cho hẳn. Cấp giáp một cái quả táo không cho Ất, giáp liền sẽ cao hứng đến bay lên.

Đương nhiên, lấy Phi Vũ làm đối chiếu tổ cấp Quý U tiêu trừ oán khí là tuyệt đối không được. Nàng muốn bắt được là sáu đoá tiểu hồng hoa, thiếu một thứ cũng không được. Muốn cho Quý U cảm giác

được nàng cấp ẩm áp là độc nhất vô nhị, lại không thể bị khác nhãi con đụng vào.

“Được rồi,” A Li cười khanh khách mà nói, “Lập tức muốn trời tối, người trở về sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Quý U gật gật đầu, duỗi tay từ nhẫn không gian lấy ra một cái hộp gỗ đưa qua đi.

“Là cái gì?” A Li tiếp nhận mở ra, rũ mắt đi xem. Hộp gỗ phô thật dày giấy dầu, tám mỏng như cánh ve tiểu điểm tâm ở bên trong tản ra ngọt ngào bơ hương khí.

“Phong thấy tiêu?” A Li kinh ngạc mà mở to mắt, nàng vừa mới mất đi một hộp phong thấy tiêu, lại từ Quý U nơi này một lần nữa được đến một hộp.

“Ân.” Quý U nhẹ cong câu môi, trước kia A Li cho hần đầu uy đồ ăn thời điểm, hần liền rất tưởng đưa nàng điểm cái gì. Nhưng là u mình cái gì đều không có, hần lại không có thành niên căn bản phi không ra nơi đó. Sau lại chờ hần trở thành u đồ chi chủ, A Li đã sớm không còn nữa.

Ngày hôm qua hần đi Cô Tang, khi trở về tưởng cấp A Li mang điểm đồ vật, lại phát hiện căn bản không biết nàng thích cái gì. Sau lại hần tưởng tiểu cô nương đại để đều thích ăn ngọt, liền mua phong thấy tiêu.

A Li cầm hộp gỗ, vẻ mặt do dự. Cái này... Nàng là lấy không quay về nha, Phi Vũ vốn dĩ liền ở sinh khí, thấy nàng lại lấy về một người khác cấp điểm tâm, khẳng định nháy mắt biến thành một đóa hắc hoa.

Thủ đoạn đột nhiên chột lạnh, nàng hơi kinh ngạc rũ xuống ánh mắt. Quý U đem nàng tay áo vãn khởi, tiểu tâm mà cho nàng mang lên một cái rất nhỏ bạc lắc tay. Lắc tay mỗi cái tiểu tiết đều là một đóa quả quýt hoa, giống như đúc tinh xảo cực kỳ.

Quý U nói: “Này lắc tay có thể phóng đồ vật, là ta ngẫu nhiên ở một cái bí cảnh đến. Nữ hài tử đồ vật ta mang không được, người thay ta dùng nó đi.”

A Li đương nhiên có thể nghe ra Quý U vì làm nàng nhận lấy mới nói nói như vậy. Nhưng không gian bí bảo vốn là khó được, linh thạch đều mua không tới.

“Ta không cần.” Thiếu nữ đi xuống cõi lắc tay, như vậy quý đồ vật quả thực phỏng tay.

Quý U ngăn chặn tay nàng, “Coi như là người cho ta cầm máu phần tạ lễ đi. Chúng ta có tới có hồi, ta đưa người lắc tay, tương lai người cho ta... Cho ta những thứ khác.” Hắn đem thiếu chút nữa nói ra trong lòng lời nói nuốt trở về.

Hắn nghĩ muốn cái gì a, hắn muốn còn không phải là một cái nàng sao.

“Những thứ khác? A Li vẽ mặt nghi hoặc.

Quý U lại nhìn nhìn nàng, nói: “Trở về đi, ta đi rồi.” Hắn không phải ngày mai buổi sáng đi, mà là hiện tại liền đi. U mình thăm đến Tư gia huynh đệ ở Cô Tang thành, hắn đem nửa cái Tây Vực đều bày ra thiên la địa võng chính là vì báo bãi tha ma chi thù.

“Quý U.” A Li đột nhiên nói.

“Cái gì?”

“Người mất đi kia phiền huyết nhục có phải hay không rất quan trọng a? Ta thấy người kia đem nó phóng tới túi gấm.”

“Ân, rất quan trọng.” Kia không phải hấn huyết nhục mà là thần hồn, thiếu một mảnh hấn căn bản không thể trở lại chân thân đi.

Thấy nàng quan tâm hấn, Quý U đôi mắt càng thêm nhu hòa, “Không cần lo lắng, ta sẽ lấy về tới.”

A Li gật gật đầu, nhìn hắn xoay người triều sơn hạ đi đến.

Hệ thống: “Người có phải hay không có loại nhi hành ngàn dặm mẫu lo lắng cảm giác?”

A Li không trả lời nó loại này nhằm chán vấn đề, mà là nghiêm túc dặn dò nói: “Ngày mai nhớ rõ đem Quý U phần ăn ngừng, chờ hắn trở về lại khai, tỉnh linh thạch.”

Hệ thống ghen hòng nhìn trần trời: “Người này trở nên cũng quá nhanh, mới thu nhân gia lắc tay.”

“Ta này không phải vì càng tốt có thể liên tục phát triển sao?” A Li nói, “Đến nỗi lắc tay muốn như thế nào còn... Ngày mai thử xem xem có thể hay không giúp hắn đem huyết nhục lấy về tới.”

Hệ thống vẽ mặt kinh ngạc, “Người muốn đến sau núi thấy Yêu tộc Thái Tử a?”

“Ân,” A Li canh chừng thấy tiêu cát vào lắc tay, xoay chuyển thủ đoạn, “Thử xem, lấy không trở về liền tính.”

Hệ thống nhất thời không biết nên nói cái gì, nó ở nàng thức hải có thể rõ ràng mà cảm giác đến nàng cảm xúc. Rõ ràng sợ muốn chết, còn làm bộ một bộ không có việc gì bộ dáng.

A Li đi đến đình viện cửa, trù dẫm một chút, có điểm không quá dám vào. Rất sợ đẩy cửa ra nhìn đến đỉnh đầu một đóa hắc hoa Phi Vũ.

“Không có việc gì ký chủ,” hệ thống cho nàng cổ vũ, “Lấy ra đương mệ nó khí thế, không đều là người nhãi con sao?”

Thiếu nữ trong mắt lộ ra điểm buồn cười, “Đây là ta tự phong, đối với người trong sách ta có khí thế, đối với chân nhân ta thật sự rất sợ a.”

Này mấy người một cái tái một cái cao, vai rộng hẹp hông chân dài, nàng tưởng nhìn chăm chăm đối phương mắt nói chuyện còn phải ngẩng đầu, bởi vậy chỗ nào còn có cái gì khí thế.

Hơn nữa đối phương không phải thượng cổ đại thần chính là Yêu tộc Thái Tử, Đại Đường chiến thần, thượng vạn năm tu vi hoặc là từ trên sa trường tích lũy xuống dưới tự tin, cái nào đều khí thế mười phần.

A Li đẩy ra viện môn, Phi Vũ đang ở bàn đá bên bãi cơm. Nghe được thanh âm hần nâng lên mặt, ánh mắt bình tĩnh, tựa như vừa rồi tức giận người kia không phải hần đường như.

“Ta thấy người chậm chạp không về, liền đi đem cơm lấy trở về.” Phi Vũ một bên nói một bên dùng đánh tới nước giếng giặt sạch tay, lấy ra một trương thanh khiết phù đặt ở trên bàn đá.

A Li biết đây là cho nàng dùng. Phi Vũ mỗi lần ăn cơm trước đều sẽ đem viết tốt lá bùa đặt ở nàng bên cạnh người. Không chỉ có như thế, hần còn ôm đồm trong nhà hạn phù. Hần tu vi cao, cả tòa sơn chỉ cần quả một trương hạn phù, vũ cũng không dám tưới xuống dưới.

“Phi Vũ,” A Li ngẩng mặt xem hần, “Người hôm nay có phải hay không sinh khí?”

Phi Vũ duỗi tay xoa xoa nàng đỉnh đầu, “Ta không sinh khí.”

Hần như thế nào sẽ sinh nàng khí đâu? Hần sở hữu cảm xúc đều đến từ chính cầu mà không được ghen ghét mà thôi.

A Li nhìn hần đỉnh đầu toát ra tiểu hoa, hít hà một hơi. Năm hồi một bạch, hôm nay tổng cộng hắc hóa ba lần còn nói không sinh khí?

Dưỡng quá nhãi con thật sự siêu thích ăn dấm a, về sau tuyệt đối không thể làm hai cái trở lên nhãi con đụng tới cùng nhau, một không cần thận liền sinh ra đối chiếu tổ.

“Phi Vũ, ta giúp người lột hạt dễ được không? “A Li nhớ tới Phi Vũ không thích ăn thịt, cầm lấy một cái hoa quế chưng hạt dễ dùng móng tay ở bên trong đè ép một chút, hai tay nắm một tể, “Bang” màu vàng nhạt hạt dễ liền lộ ra tới.

“Cho người.” A Li liền hạt dẻ xác cùng nhau đưa qua đi.

Phi Vũ rũ mắt, tầm mắt dừng ở thiếu nữ ngón tay thượng, tế bạch lòng bàn tay nhéo màu nâu hạt dẻ xác, càng có vẻ oánh bạch như lúc ban đầu tuyết.

“Không ăn a.” A Li thấy hấn bất động, đành phải bắt tay lùi về tính toán chính mình ăn. Nhưng là Phi Vũ một phen chế trụ cổ tay của nàng, nhẹ nhàng hướng hấn phương hướng vùng, cúi đầu cắn nàng đầu ngón tay.

A Li bỗng dựng trợn to mắt, muốn rút về tới, thủ đoạn lại bị khấu đến gắt gao.

Từ nàng góc độ căn bản nhìn không tới Phi Vũ đang làm cái gì. Nhưng nàng có thể cảm giác lòng bàn tay bị hàm răng nhẹ nhàng mà cắn hai hạ, thô ráp lưỡi liền cuốn đi lên, ầm áp lại triền miên.

A Li cả người nhũn ra, tay cũng run đến không được, muốn hướng ra túm, lập tức lại bị cắn.

Thiếu niên cúi đầu, đóa hoa trực tiếp trường tới rồi A Li trước mắt, kia đóa nguyên bản oánh khí thật sâu năm hồi một bạch cánh hoa, đang ở từng mảnh từng mảnh nhanh chóng biến bạch.

A Li nháy mắt không run lên, mở to tròn xoe mắt hạnh không chớp mắt mà nhìn chằm chằm đóa hoa.

Này nơi nào là oánh khí a, đây là mùa xuân hơi thở.

Phi Vũ đỉnh đầu tiểu hoa vẫn luôn bạch đến còn thừa một mảnh hồi cánh hoa thời điểm ngừng lại, Phi Vũ buông ra nàng đầu ngón tay, ngẩng đầu, hơi kiều thụ phượng nhãn hiện giờ đã là đỏ đậm, nùng lệ tích điểm tựa như một hồ xuân thủy.

“Người còn sinh khí sao?” A Li hỏi.

Phi Vũ rũ xuống mắt, đi phía trước nhích lại gần, đem cằm gác ở nàng cổ trung không nói lời nào.

A Li nháy mắt cảm giác trên người bò đi lên một con chó con, trong lòng về điểm này không cao hứng một chút đã bị bỏ tan.

Nàng đột nhiên phát hiện, chính mình giống như rất khó sinh Phi Vũ khí. Hẳn mỗi ngày một người dãi ở trong sân, quét tước xong vệ sinh liền đi tu gia cụ. Đương gia cụ tu không thể tu thời điểm liền yên lặng mà ngồi ở ghế đá thượng đẳng nàng.

Nàng có thể đi ra ngoài tìm người ta nói lời nói, nhưng Phi Vũ không thể, hẳn thế giới chỉ có nàng một người.

“A Li,” thiếu niên tiếng nói khó chịu, “Người có hay không giận ta?”

“Vừa rồi có một chút, nhưng là sau lại không có.”

“Là sinh khí ta thân người tay sao?” Phi Vũ tiếng nói thấp thuận, câu này đơn giản nói làm hắn nói ra dục sắc mười phần.

A Li gương mặt lập tức lại trở nên đỏ bừng, bị cắn quá đầu ngón tay thượng còn tàn lưu thiếu niên khoang miệng nóng rực độ ấm. Phi Vũ luôn là như vậy, bình thường an an tĩnh tĩnh, một làm điểm cái gì liền kinh thiên động địa, không phải tạc tháp chính là giải nàng quần áo.

“Kia sự kiện a,” A Li hàm hồ nói, “Về sau người không thể lại làm nga, đó là đạo lý chi gian mới có thể làm sự.”

Phi Vũ mặc một chút, duỗi tay ôm A Li eo hướng trong lòng ngực mang theo mang, cảm xúc nàng cổ càng sâu, thầm nghĩ, A Li quy định chỉ có thể đạo lý làm sự cũng thật nhiều a.

Nhưng hẳn rõ ràng chính là nàng đạo lý a. Hẳn nhớ rõ, có một năm Thất Tịch, từ không trung phiêu xuống dưới một trương phán hồng thiệp, mặt trên viết tốt nhất đạo lý.

Hắn tuyệt đối sẽ không nhớ lầm, kia trương thiệp mặt trái còn cái một cái màu đỏ chương, bên trong viết Giang Nam ẩn họa.

-----oOo-----

Chương 26: đệ 26 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tưởng cùng nhãi con hện hò sao? Thịnh bổ đĩnh chương làm lễ vật đưa cho hấn đi! “Không thói quen cái.” Quý U trả lời nói. Hấn bản tính hỉ lạnh, ở u mình khi liền cái gì đều không cái, mặc áo mà ngủ hoặc là biến thành hắc long bàn ở Chương Vĩ Sơn thượng. Chương Vĩ Sơn hàng năm hàn băng, ôm nó tựa như ôm khối băng giống nhau thoải mái.

“Nga.” A Li chậm thanh thanh mà đáp lại, đôi mắt nhìn chung quanh một vòng, tính toán làm điểm cái gì có thể tiêu trừ hấn oán khí giá trị.

Quý U ôm cánh tay dựa khung cửa nhìn không chớp mắt mà xem nàng, trong lòng trào ra một cái nghi vấn. Tuy rằng hấn trở thành u đồ chi chủ là nàng rời đi về sau sự, nhưng nàng hấn là nhận được hấn đi? Bằng không vì cái gì sẽ vẫn luôn tới tìm hấn? Nhưng nàng biểu hiện lại giống một cái người xa lạ, phảng phất đối hấn quá khứ hoàn toàn không biết gì cả.

“A Li.”

“Ân?” Thiếu nữ quay đầu tới.

“Người ngày qua sơn tiên môn trước đang làm cái gì?”

“Ở một cái thủy hệ Tiểu Tiên Môn tu tập.”

“Thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước đâu?”

“Thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước a...” Thiếu nữ tiếng nói lộ ra một cỗ phiền muộn, thủy hệ Tiểu Tiên Môn phía trước nàng chính chạy vội ở cuồng niết người trong sách tìm đường chết trên đường.

“Không nhớ rõ.” A Li nhàn nhạt nói.

“Không nhớ rõ?” Quý U rũ mắt xem nàng.

Thạch ốc nhỏ hẹp nhưng trạm địa phương vốn là không lớn, hai người ai đến cực gần, A Li nói chuyện còn phải ngẩng đầu lên, như là bị hấn vòng ở trong ngực.

Nàng đem tầm mắt từ hấn hơi hơi cổ khỏi hầu kết chuyển qua ngực, tuy rằng Quý U cái gì cũng chưa làm, nhưng nàng mặc danh bị hấn hơi thở áp bách đến không thở nổi, nhịn không được dùng ngón tay chọc chọc bờ vai của hấn, ý bảo hấn sau này điềm.

Quý U nghĩ đến nàng nhào vào người khác trong lòng ngực bộ dáng, ánh mắt lược ám ám, nhưng vẫn là lui về phía sau một bước nhường ra địa phương tới.

A Li thở phào nhẹ nhõm, xinh đẹp hạnh hạc mắt cong cong, “Quý U ta phải đi về, ta còn không có ăn cơm đâu. Đúng rồi, còn không biết ngươi vì cái gì sinh bệnh, có hay không duyên y?”

Quý U nói: “Không có gì, mau hảo.” Kia buổi tối dừng lại đây ký ức quá mức khổng lồ, mấy trăm năm mảnh nhỏ đồng thời khuynh đến, làm hấn đầu đau muốn nứt ra. Nhưng máu chốt nhất chính là, hấn hảo tưởng nàng, cho nên mới xưng chính mình bị bệnh.

“Ký chủ,” hệ thống đúng lúc hỏi, “Muốn hay không đem Quý U phần ăn cũng khai? Cùng Phi Vũ giống nhau một ngày mười cái linh thạch.”

“Khai.” Hảo cương liền phải dùng ở lưỡi dao thượng. Tuy rằng nàng hiện tại nghèo đã chết, toàn thân trên dưới chỉ còn 35 cái linh thạch cùng hai viên vô Hương Hoàn.

Mười cái linh thạch từ trong túi biến mất trong nháy mắt, Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa sáu cánh tiểu hoa. Nhìn toàn hắc đóa hoa, A Li kinh ngạc mà mở to mắt, lần trước vẫn là năm hắc một hôi a?

Quý U thấy nàng thần sắc không đối hỏi, “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” A Li cuồn lắc đầu, chấn động không thôi.

Hệ thống trùng lười, “Ký chủ người đây là cái gì tuyệt thế vận may? Chọn hai cái, hai cái đều là dưỡng quá. Người nhưng phải cẩn thận, loại này dưỡng quá nhãi con tâm nhãn tiểu, dung không dưới khác nhãi con. Người đối trong đó một cái hảo, cũng đừng làm một cái khác thấy, nếu không phi thường dễ dàng hắc hóa.”

A Li không có do dự, thừa dịp Phi Vũ không ở lập tức công lược cái này nhãi con.

“Người không có duyên y, ta nhưng không yên tâm.” Nàng nhón chân, duỗi tay dán lên Quý U cái trán.

Quý U lưng cứng đờ, căn bản không dám động.

A Li dán xong hắc, lại dán chính mình, hơi khoảnh như trút được gánh nặng nói, “Còn hảo, không nóng lên.”

Bị nàng như vậy một sờ, Quý U ám đi xuống ánh mắt một lần nữa sáng lên tới, khóe miệng cũng nhin không được kiêu kiêu, “A Li, người ngày mai còn tới sao?”

A Li ngẩng mặt, nhìn Quý U đỉnh đầu tiểu hoa, có một mảnh hắc cánh hoa bởi vì nàng chạm đến e thẹn mà biến thành màu xám.

Nàng lập tức lộ ra vô cùng chân thành tha thiết tươi cười, “Tới.”

Người tốt như vậy xoát, đương nhiên muốn tới.

*

A Li rời đi Kim Linh phong, triều tu trúc lâm đi đến. Nhị sư huynh bình thường sẽ ở nơi đó tu tập giấy thuật, nàng tưởng thỉnh nhị sư huynh đi Cô Tang thời điểm giúp nàng mang hồi một giường chăn đệm, Quý U giường đá trụ lủi nhìn cộm đến hoảng. Tiêu trừ oán khí sao, đương nhiên muốn từ quan tâm nhãi con sinh hoạt bắt đầu.

Đến tu trúc lâm tất nhiên phải đi chủ lộ, dọc theo đường đi người đến người đi, đại gia hoặc là hồi động phủ hoặc là rời núi môn. A Li tay áo đột nhiên bị người kéo lấy, nàng quay đầu lại, thấy là một cái không quen biết tu sĩ.

Tu sĩ hoang mang rối loạn nói, “A Li, các người liên phong đã xảy ra chuyện. Người Đại sư tử bế quan khi tu tập ra sai lầm tẩu hỏa nhập ma, hiện tại chính nơi nơi nổi điên, sư phụ người đều phải cấp điên rồi.”

“Đại sư tử?” A Li kinh ngạc, Đại sư tử từ nàng tiến Thiên Sơn khi liền đang bế quan, sư phụ không ngừng một lần khen, chỉ cần ra tới Đại sư tử chính là bốn hoàn trình tự. Bốn hoàn, sư phụ mới so nàng nhiều một vòng, có thể thấy được Đại sư tử thiên tư nhiều ngạo nhân. Nhưng là như thế nào có thể tẩu hỏa nhập ma đâu?

“Là thật sự, người mau đi xem một chút đi.” Tu sĩ đôi mắt mở đại, đỉnh đầu lác một con con bướm, nhẹ nhàng mà chớp động cánh, đôi mắt màu đỏ tươi.

A Li hỏi: “Ở nơi nào?”

Tu sĩ vội nói: “Ta mang người đi.”

Tu sĩ đi được bay nhanh, A Li ở hấn mặt sau thiếu chút nữa không đuổi kịp. Dọc theo đường đi đồng môn đều ở tò mò mà nhìn bọn họ chạy như bay, thậm chí có cái còn bắt lấy A Li về mặt bát quái hỏi, “Phát sinh chuyện gì?”

A Li đi theo tu sĩ chạy qua ba điều trường giai, ở cuối cùng một cái thêm đá thượng nàng đột nhiên dừng bước.

Tu sĩ quay đầu lại nói, “Nhanh lên nha, liền ở sơn môn khẩu.”

A Li về mặt nghi muộn nói, “Ta không ra sơn môn.” Không có Phi Vũ ở, nàng tuyệt đối không ra sơn môn.

“Người không quan tâm người Đại sư tử?” Tu sĩ xụ mặt hỏi.

“Quan tâm, nhưng là...” A Li nhả lại chân mày, sơn môn khẩu người đến người đi, đại gia trên mặt đều treo bình thần sắc. Nếu Đại sư tử ở sơn môn khẩu nổi điên, nơi này như thế nào một chút động tĩnh đều không có đâu?

Nàng lại nghĩ tới vừa rồi trên đường lôi kéo nàng bát quái tu sĩ, đáy lòng ần ần dâng lên một cổ lạnh lẽo, chuyện lớn như vậy, vì cái gì chỉ có dẫn đường tu sĩ biết đâu?

“Ai, người có đi hay không nha?” Tu sĩ lại gọi.

A Li đứng ở cao cao thêm đá thượng nhìn tu sĩ, tu sĩ nghiêng đầu xem nàng, liền kén lấy cái quả táo mê hoặc.

A Li mím môi, đôi tay xách lên làn váy xoay người liền hướng liên phong phương hướng chạy, nàng muốn đích thân đi xác nhận một chút.

“A Li.”

Mới vừa chạy hai bước phía sau liền truyền đến Mạnh Thập Phương thanh âm, nàng kinh hãi quay đầu lại, thêm đá hạ đã không có tu sĩ bóng dáng. Mạnh Thập Phương cầm một chồng giấy cười tủm tỉm mà hướng nàng vẫy tay, “Lại đây, giúp giúp ta vội.”

Ali vội nói: “Nhị sư huynh, nghe nói Đại sư tử tẩu hỏa nhập ma ở sơn môn khẩu nổi điên, người biết việc này sao?”

Mạnh Thập Phương cười nói: “Không thể nào, người ở bấy bả cái gì? Đến ta bên này có việc tìm người.”

“Chuyện gì?” A Li đi phía trước một bước, chính là không chịu hạ thêm đá.

“Giúp ta đến sơn môn khẩu dán chiêu đồ bố cáo, bằng không năm nay giấy tu lại chiêu không đến người.” Mạnh Thập Phương nghiêng đầu, vẻ mặt tà khí mà nhìn nàng, đỉnh đầu con bướm cùng hân giống nhau cũng nghiêng đầu.

A Li hơi hơi trợn to mắt cùng Mạnh Thập Phương nhìn nhau một cái chớp mắt, một loại nói không nên lời cảm giác gắt gao hoặc trụ nàng tâm, nàng lui về phía sau hai bước xoay người triều liên phong chạy tới.

Kia cũng không phải là nàng nhị sư huynh.

A Li chạy trốn bay nhanh, trái tim kinh hoàng, mới vừa chạy đến liên sơn nhập khẩu, liền thấy một cái tu sĩ chào đón nhiệt tình nói, “Là A Li đi? Ta là tạp vật xá người, ngày hôm qua phát động địa phù liền người không lãnh, người theo ta...”

A Li không đợi hắn nói xong, xoay người triều đỉnh núi phương hướng chạy tới. Nàng muốn đi tìm chưởng môn, toàn bộ Thiên Sơn đều phải bị Yêu tộc Thái Tử bám vào người.

Nàng lãnh eo bài, vội vã đi hoa sen truyền tổng đài, không quên đem lần trước chưởng môn cho nàng chống lạnh phù móc ra đến mang thượng.

Trắng tinh hoa sen đài giờ lên nhu hòa bạch quang, mang theo lạnh lẽo phong gào thét tới. Quang mang biến mất, A Li phát hiện cùng lần trước bất đồng, chính mình không phải đứng ở trên đất trống, mà là đứng ở một mảnh tuyết tùng chi gian. Nàng vừa mới chuẩn bị tìm một chút đại diện phương hướng, liền nghe được phía trước truyền đến nói chuyện thanh.

“Còn tìm cái gì? Ta xem đều là người phán đoán. Người đều tìm 300 năm, còn không có thanh tỉnh sao? Người không biết nàng gọi là gì, cũng không biết nàng trông như thế nào, có lẽ chỉ là người niên thiếu khi gặp được tình quái ở trên đùa người, người liền tin nhiều năm như vậy. Nghe cô cô một câu sớm một chút tìm cái đạo lý, có cái biết lãnh biết nhiệt người, người liền sẽ không miên man suy nghĩ. Vũ Nhu còn chưa đủ hảo sao, nàng từ nhỏ liền cùng người quen biết, lại là Tô thị thiên kim, thần diệu liền ở Thiên Sơn dưới chân... Ai, người rút cuộc nghe không nghe?”

“Nghe đâu.” Bạch Trạch cảm xúc nhàn nhạt, thực không thành ý mà nói.

“Nghe đâu, nghe đâu, người mỗi lần đều nói như vậy, quay đầu lại lại đi tìm cái kia căn bản không tồn tại người. Bạch gia chỉ ra chúng ta hai cái tu tiên, còn lại người đã sớm không biết luân hồi vài vòng. Người chí thân chỉ có ta, chẳng lẽ ta sẽ hại người sao? Tu hành trình tự càng cao càng khó có con nối dõi, người lại trì hoãn đi xuống bạch gia muốn tuyệt hậu.”

Bạch Trạch cười khế nói, “Cô cô, một mình ta sinh không ra.”

“Ta biết người một người sinh không ra, cho nên mới muốn tìm một cái sao.”

“Tìm đâu, ta cảm thấy ta mau tìm được rồi.” Bạch Trạch vẫn là một bộ ứng phó miệng lưỡi.

“Chân nhân, đừng bức chưởng môn, ta tin vị kia cô nương định là có, chẳng qua không biết đã xảy ra chuyện gì, lâu như vậy vẫn luôn không cùng chưởng môn liên hệ. Ta Tô thị môn nhân tuy không bằng Thiên Sơn nhiều, tứ hải bát phương cũng không ít. Đại gia giúp đỡ cùng nhau tìm xem, tổng so một người mau đi?”

“Vũ Nhu người đừng tin hắn, ta nhất hiểu biết hắn, hắn quán ái nói mê sảng hổng người, không một câu là thật sự.”

A Li âm thầm phun ra lưỡi, như thế nào mỗi lần đều làm nàng nghe được vách tường giác?

“Ai?” Bạch Thanh Mai quát, A Li còn chưa phản ứng, cánh tay đã bị thật mạnh bắt. Nàng ngẩng đầu, thấy một vị trung niên nữ tu sĩ dựng thẳng lên mắt trừng nàng, “Thiên Sơn phái đã như vậy không có quy củ sao? Thế nhưng nghe lén chưởng môn nói chuyện?”

A Li bị nàng áp lực hơi hơi khom lưng, cảm thấy cánh tay muốn chặt đứt.

Bạch Trạch nhìn đến A Li bị cô cô niết mau cong thành trứng tôm, “Là ta kêu nàng đứng ở nơi đó.”

Thiếu niên giơ tay ấn ở Bạch Thanh Mai hõ khẩu thượng, Bạch Thanh Mai cánh tay phải tức khắc bủn rủn, không tự chủ được buông lỏng tay ra. Nàng càng tức giận, Bạch Trạch càng ngày càng không phục quản thúc, thế nhưng đối nàng cái này trường bối vô lý. Càng đáng giận chính là, đại gia tu vi giống nhau, như thế nào hẳn không uổng lực liền làm nàng buông lỏng tay?

A Li vội chạy đến Bạch Trạch bên cạnh người, trộm xoa thủ đoạn, cảm giác xương cốt đều phải vỡ vụn.

Bạch Trạch liếc nàng liếc mắt một cái, rũ xuống tay đi, hai ngón tay cũng khởi cách nàng tay áo thua qua đi chút linh lực.

A Li đồn giác đau đớn biến mất, vội nhỏ giọng nói lời cảm tạ. Bạch Trạch trong mắt gợi lên nhợt nhạt ý cười.

Bạch Thanh Mai trên dưới quét A Li liếc mắt một cái, thấy nàng tuổi tuy ấu tiểu nhưng dung mạo cực mỹ đáng người thương xót tha, tức khắc sinh ra không mừng chi tâm, “Dù cho là người kêu nàng đứng ở nơi đó, nghe được chưởng môn nói chuyện cũng nên dùng kết giới che chắn mắt nhĩ, điểm này thường thức đều không có sao? Có thể thấy được vẫn là cố ý nghe lén.”

-----oOo-----

27, đệ 27 chương (tốt nhất đạo lữ (hạ)...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 27 (tốt nhất đạo lữ (hạ)...)

Tư Thiên Chú thấy nàng không hề động, lông mi rũ xuống, hơi kiều mắt đào hoa ánh mắt vẻ thiếu nữ mặt lặn lại mà nhìn.

Hắn xưa nay lớn mật, cảm tình nường liệt bên phóng, thích chính là thích chưa bao giờ che lấp, A Li bị hắn tầm mắt nhìn chăm chăm đến thập phần không được tự nhiên.

“Trước buông ta ra hảo sao?” Nàng nhìn không được lại nói, “Như vậy thập phần không thoải mái, chúng ta đứng hảo hảo nói chuyện.”

Tư Thiên Chú khẽ cười một tiếng: “Bãi tha ma đêm đó, ta thấy người ôm vị kia thượng thần nhưng thật ra thực chủ động, người lúc ấy nhưng không có đứng hảo hảo nói chuyện.”

“Nhưng ta tưởng hảo hảo đứng cùng người nói chuyện, trước buông ra hảo sao?” A Li không thoải mái động động.

Tư Thiên Chú thấy nàng lại bắt đầu giãy giụa, tươi cười phai nhạt một ít, “Chậm rãi thích ứng thì tốt rồi. Như thế nào ôm hắn ta liền không gặp người cùng vặn đường đường như, ôm ta liền như vậy không muốn?”

Cùng Phi Vũ ấm áp mềm mại ôm ấp bất đồng, Tư Thiên Chú cả người ngạnh bang bang, cơ bắp rắn chắc hữu lực. Hắn cũng sẽ không ôm người, chỉ biết cánh tay ra sức nện, A Li cảm giác eo đều phải bị hắn lặc chặt đứt, đôi mắt đau ra một tầng thủy quang.

Thiếu niên hơi thở tức khắc trở nên lạnh lẽo, A Li không cần nhìn cũng biết thay đổi một người. Cái loại này lại băng lại lãnh thắm người sâm hàn, chỉ cần cảm thụ quá một lần liền sẽ không quên.

Nàng lập tức không dám giãy giụa, rũ xuống mắt, ghen khuất lại sợ hãi.

Nhưng là trói buộc cánh tay của nàng lại buông lỏng ra, nàng kinh ngạc mà nâng lên mắt, đối tượng cặp kia cùng Tư Thiên Chú giống nhau nhưng lại không giống nhau màu đỏ đôi mắt. Ngày xưa lương bạc không hề cảm tình mắt, hiện giờ ẩn nhẫn lại trầm mặc.

A Li thấy cùng hắn khoảng cách bất quá nửa chỉ, vội vàng lui về phía sau vài bước. So với đệ đệ nàng càng kiêng kị hắn. Nguyên nghĩ hỏi đệ đệ thảo muốn huyết nhục, hiện tại đổi thành ca ca, nàng lập tức không mở miệng được.

Nàng không nói lời nào, đối phương cũng không nói lời nào, liền như vậy trầm tĩnh mà nhìn nàng.

A Li đợi trong chốc lát còn không thấy Tư Thiên Chú ra tới, phỏng chừng bị hắn ca đề lại, xem ra hôm nay muốn đồ vật sợ là khó khăn. Sớm biết rằng vừa rồi nên hướng Tư Thiên Chú há mồm.

Tư Thiên Dạ nhìn nàng, thiếu nữ ăn mặc màu trắng áo ngắn y, chu thị sắc váy, thật dài lông mi rũ, tựa hồ ở nhìn chăm chăm trên mặt đất từng quả.

Tuy rằng nàng không nói với hắn lời nói, nhưng so với mỗi lần đều là chán ghét ánh mắt, như vậy an tĩnh mà đứng, hắn đã thực thỏa mãn.

Hắn thậm chí có chút cay chát mà cảm thấy, liền như vậy đứng, hắn có thể đứng cả đời.

Qua một hồi lâu, thiếu nữ đột nhiên đi sò trên cỏ tay quả quýt hoa lắc tay, ánh sáng nhạt chợt lóe, tay nàng chỉ nhiều một quả nho nhỏ giấy dầu bao.

“Ăn mút hoa quả sao?” A Li vươn tay.

Tư Thiên Dạ mím môi, tầm mắt dừng ở thiếu nữ trắng tinh lòng bàn tay, kia cái quả hạnh đại giấy dầu bao dưới ánh mặt trời tản ra ngọt nị ánh sáng.

A Li đợi trong chốc lát, thấy hấn không tiếp, ngón tay khấn trương mà khúc khúc. Vừa muốn lùi về tới, liền thấy thiếu niên bay nhanh mà vươn tay. Giấy bao quá nhỏ, thiếu niên lạnh băng đầu ngón tay cọ qua nang lòng bàn tay.

Nàng lông mi run rẩy hạ, thấy giấy bao bị lấy đi, lập tức rút tay về.

Thiếu niên liếc nàng liếc mắt một cái, không nói chuyện, chỉ ánh mắt có điểm âm đạm.

A Li lại đợi trong chốc lát, thấy hấn cầm bất động, nhin không được nâng lên mắt nói, “Người ăn...”

Tư Thiên Dạ vốn định hảo hảo mà đem mút hoa quả lấy về gia bãi trên đầu giường, thấy nàng thúc giục, lập tức lật ra giấy bao cúi đầu cắn một ngụm, chua ngọt tư vị nhanh chóng ở khoang miệng nổ tung.

“Ăn ngon sao?” A Li hỏi.

Hấn không nói chuyện, chỉ là rũ mắt đem mút hoa quả ăn đến sạch sẽ. Thừa một cái hạch thời điểm, hấn dùng giấy dầu một lần nữa đem mút hoa quả hạch bao hảo, niết ở lòng bàn tay.

A Li trù dẫm một chút, cảm giác một cái mút hoa quả không quá đủ, lại từ lồng tay lấy ra một quả cao lương di đưa qua đi.

Thiếu niên dừng một chút tiếp nhận tới. Lúc này không cần thúc giục, hấn an an tĩnh tĩnh mà đem cao lương di cũng ăn xong.

Tư

Chương 27 (tốt nhất đạo lữ (hạ)...)

Ngàn chú ở thể xác đều mau xem ngậy người. A huynh cũng không ăn quà vật, cũng không cho hấn ăn quà vật. Trừ bỏ tam cơm, hấn sẽ không ăn thêm vào đồ vật. Hấn nhân sinh thập phần buồn tẻ, mấy ngàn năm qua chỉ làm hai việc, quản lý Yêu Chu cùng tìm A Li.

Yêu tộc thọ mệnh rất dài, vì tổng cổ thời gian các yêu quái thậm chí đi học cầm kỳ thư họa. Nhưng là a huynh cái gì hứng thú yêu thích đều không có. Nhưng a huynh nhưng thật ra cho phép hấn đi học. Ở hấn học thời điểm, a huynh vững vàng mà trầm ở thể xác cái đáy.

Bọn họ cộng đồng tấm điện phân hai nửa, một nửa là của hấn, bãi đầy rực rỡ muôn màu trên bảo cùng thi họa. Một nửa cùng tuyệt động giống nhau là a huynh, chỉ ở một cái đại trong ngăn tủ bày A Li cho hấn đồ vật.

Những cái đó đều là thực bình thường đồ vật, không đáng lấy ra tới triển lãm, cái gì túi nước, đậu đỏ, tốt nhất đạo lữ chứng, thậm chí một chuỗi hoa khô. A huynh cũng không sẽ lãng phí tầm mắt đến những cái đó danh họa thượng, hấn không có việc gì thời điểm liền sẽ từng cái đi sờ A Li cho hấn đồ vật, trầm mặc thật lâu.

“Người xem cái này đẹp hay không đẹp?” A Li lại lấy ra một phen nhũ kim loại quạt xếp, thượng mà vẽ một cái chuyện xưa, tiên nhân bắt yêu. A Li đột nhiên nghĩ đến đối phương chính là yêu, vội đem quạt xếp phiên mỗi người, lộ ra bối mà con bướm cùng hoa hồng nguyệt quý.

Tư Thiên Dạ ánh mắt dừng ở kia mà tinh xảo vật nhỏ thượng, gật gật đầu.

A Li chờ hấn nhìn trong chốc lát, đem cây quạt thu hồi tới, cảm thấy không khí đã thực hòa hợp.

Nàng mím môi, nhỏ giọng nói, “Lần trước người nói muốn muốn Quý U huyết nhục, liền tới sau núi... Ta hiện tại tới, người có thể đem nó cho ta sao?”

Tư Thiên Chú súc ở thể xác cười lạnh, sao có thể cho nàng? Đó là u đồ chi chủ thần hồn. Không thấy Chúc Long tối hôm qua như vậy đại trận trượng bắt hấn sao? Thiếu một mảnh thần hồn, Chúc Long căn bản không dám trở lại chân thân, phân liệt linh hồn còn gọi linh hồn sao?

Huống chi, nghe được nàng thể Chúc Long muốn đồ vật, hấn đều ghen ghét không được, huống chi hấn ca?

“Hảo.” Tư Thiên Dạ lập tức cởi xuống trên eo túi gấm đưa qua.

“A huynh?” Tư Thiên Chú kinh ngạc vạn phần, nghĩ ra đi nhưng là hấn ca gắt gao ấn đầu của hấn. A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, không nghĩ tới đối phương cấp như vậy thống khoái. Nàng sợ hấn đổi ý, lập tức duỗi tay tiếp nhận tới. Cách túi gấm sờ đến ướt nước mềm hoạt một đồng đồ vật, nghĩ đến là thịt người, nàng sắc mặt tức khắc tái nhợt không biết như thế nào lấy hảo.

Tư Thiên Dạ từ nhẫn lấy ra một cái hộp gỗ, hấn mở ra cái nắp, đem mà trên châu không chút do dự ngã trên mặt đất, đem không hộp đưa qua đi, “Sợ hãi liền trang nơi này mà.”

A Li vội ngồi xổm xuống đi thể hấn nhặt trên châu, đỉnh đầu truyền đến thiếu niên nhàn nhạt tiếng nói, “Là ngàn chú, không cần nhặt.”

A Li ngẩn ra một chút, đem nhặt được trên châu một lần nữa ném về trên mặt đất. Đứng dậy đem túi gấm trang nhập hộp gỗ. Ướt nị lãnh hoạt xúc cảm biến mất, nàng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nàng giương mắt nhìn thoáng qua Tư Thiên Dạ, đối phương như cũ trầm mặc mà xem nàng, trong mắt không có gì cảm xúc.

Nàng nhấp nháp môi, “Như vậy, ta đi rồi?”

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, nghiêng người tránh ra con đường.

A Li không nghĩ tới hấn hôm nay dễ nói chuyện như vậy, thông thả đi qua bên cạnh hấn thời điểm nhìn hấn một cái, sau đó dẫn theo

váy nhanh chóng triều sơn nói chạy tới.

A Li đi rồi, Tư Thiên Chú gấp không chờ nổi hỏi, “A huynh, người vì cái gì đem thần hồn cho nàng?”

“Không cho nàng người muốn làm gì?” Tư Thiên Dạ đuôi mắt lạnh đạm.

“Đương nhiên bức nàng mỗi ngày tới gặp ta lạc, người không nghĩ thấy sao?”

“Muốn gặp, nhưng không nghĩ như vậy thấy.”

“Liên tính không nghĩ như vậy thấy nàng, cho nàng thần hồn không phải phóng Chúc Long hồi u đồ sao?” Tư Thiên Chú đầy mặt khó hiểu.

“Người ngăn không được Chúc Long,” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt mà nói, “Lúc trước hắn mất trí nhớ thời điểm, chúng ta tìm quá muộn bỏ lỡ tốt nhất thời kỳ. Ngày đó buổi tối bốn có thể đem hắn giết chết, nhưng là nửa đường chạy ra cái thượng cổ đại thần. Mất đi này hai cái cơ hội, chúng ta đã không có biện pháp lại đối Chúc Long làm cái gì. Hắn lấy đi thần hồn là chuyện sớm hay muộn.

Chương 27 (tốt nhất đạo lữ (hạ)...)

Chỉ cần có đêm tối, hắn liền có thể muốn làm gì thì làm.”

“Thật đáng giận,” Tư Thiên Chú thấp giọng nói, “Này thần hồn thiêu lại thiêu không xong, cũng không yêu thú dám ăn. Tưởng ném đến biển sâu, lại sợ nó tự động phiêu trở về tìm Chúc Long, thật là râu ria.”

Không phải râu ria, Tư Thiên Dạ rũ xuống mắt, nó giúp hắn hòa hoãn cùng A Li quan hệ. Kia nó liền tính phát huy lớn nhất tác dụng.

Thiếu niên cúi đầu nhìn nhìn trong tay nắm hoa quả hạch, Tư Thiên Chú cười nhạt một tiếng, biết trong nhà đại ngăn tử lại muốn điền một cái hàng triển lãm.

*

A Li một hơi chạy tới sơn môn nhập khẩu, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm hướng trong đi.

Mới vào sơn môn, liền nhìn đến Mạnh Thập Phương cầm một rổ đường đông nhìn tây xem.

“Nhị sư huynh.” A Li kêu.

“Người tới vừa lúc,” Mạnh Thập Phương cao hứng mà đối nàng nói, “Ta đang muốn ra cửa, nhưng là tìm không thấy người thay ta, chính sốt ruột đâu.”

“Thế người làm cái gì?” A Li hỏi.

“Người nhìn,” Mạnh Thập Phương giơ lên rổ cho nàng nhìn, “Vừa rồi sơn môn môi giới bụng đau sốt ruột đi cung phòng, đem cái này đưa cho ta liền chạy. Ta muốn đi Cô Tang mua giấy, nào có công phu xem đồ vật, tiểu sư muội người tới vừa lúc, ở chỗ này thế sư huynh trong chốc lát.”

A Li chưa nói cái gì, trực tiếp đem rổ tiếp nhận tới.

Mạnh Thập Phương cao hứng mà vừa đi một bên quay đầu lại nói, “Đừng nhận sai, một cái bụng rất lớn môi giới.”

A Li gật gật đầu, Mạnh Thập Phương lúc này mới yên tâm mà đi ra sơn môn.

A Li chỉ đứng không lớn trong chốc lát, liền thấy một cái bụng rất lớn trung niên nhân vẻ mặt sầu khổ mà từ nhỏ nói đi ra. Nhìn thấy cầm rổ thay đổi người, hơi hơi trợn to mắt.

“Vừa rồi người nọ đâu?” Môi giới hỏi.

A Li nói: “Ta nhị sư huynh nói muốn ra cửa, kêu ta ở chỗ này thế hần.”

Môi giới gật gật đầu vừa muốn kết quả rồi, bụng đột nhiên phát ra liên tiếp tiếng kêu, hấn cong lưng về mặt thống khổ mà ấn bụng, “Không được.... Đều sáu tranh.” Hấn từ trong tay áo rút ra một khối eo bài ném vào trong rồi, tiếng nói mang theo nhấn ý, “Ta lại chuyện xấu, người giúp ta đưa cho chưởng môn đi, hấn vội vã dùng...” Lời còn chưa dứt, hấn mặt run rẩy xoay người liền hướng tiểu đạo chạy.

A Li sửng sốt một chút, nhin không được cười cười, xoay người triều truyền tông đại diện đi đến. Nàng vốn dĩ liền muốn đi thấy chưởng môn, chưởng môn đều tiểu bạch hoa, nỗ nỗ lực tiểu bạch thu nhỏ phấn, tinh bột thu nhỏ hoa hồng.

Thiên Sơn trên đỉnh vĩnh viễn là tuyết trắng xóa cùng từng trận gió lạnh. Phong đánh toàn gào thét mà xuyên qua rừng thông.

Bạch Trạch thấy là A Li tới đưa đường, mát lạnh mắt hiện lên một tia hơi kinh ngạc sau, tiếp nhận rồi đem nàng làm tiến vào.

“Như thế nào làm người tới đưa?”

“Cái kia môi giới bụng hồng rồi.”

“Thì ra là thế,” Bạch Trạch khước miệng thực tiễn mà câu một chút, làm nàng ở đậm hương bồ ngồi hạ, “Ăn không ăn đường?” Hấn từ trong rồi lấy ra một bao long cần tô.

A Li vừa định hỏi hấn vì cái gì mua nhiều như vậy đường, liền nhìn đến trên án thư bãi một trương màu hồng phấn thiệp. Kia thiệp bốn không hiếm lạ, hiếm lạ chính là thượng mà tự là thể chữ in, bốn cái chữ to thành linh tại thượng, tốt nhất đạo lữ.

A Li trái tim nháy mắt loạn nhảy, một phen cầm lấy tới.

Không chỉ có là cái này tốt nhất đạo lữ, thiệp sau mà còn có một cái nho nhỏ in ấn chương, mà có khắc Giang Nam ánh họa.

A Li trong não có căn huyền “Bang” mà đứt gãy, hiện ra di động thượng cái kia có được đồng dạng tiêu chí app.

Giang Nam ánh họa còn không phải là nàng chơi trò chơi sao?

“Người như thế nào sẽ có thứ này?” Thiếu nữ ngữ khí dồn dập hỏi.

Bạch Trạch tùy ý đánh giá liếc mắt một cái, từ nàng trong tay tiếp nhận tới, “Nga, cái này a, ta hôn ước.”

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy: Dấu, lưu # nhi, văn, học
đổi vực danh c-l-e-w-x-x. Tạm mỗ (xóa -). Đệ nhất phát, bố còn phải
là dấu, lưu, nhi

-----oOo-----

28, đệ 28 chương (khắc kim nhà giàu...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 28 (khắc kim nhà giàu (canh một)...)

Giang Nam ánh họa, một nhà tận sức với niết mặt cùng dưỡng thành cổ phong bạn trai app.

Bởi vì trò chơi tự do độ phi thường đại, trong trò chơi vật phẩm nhiều đạt mấy chục vạn loại, có thể lấy tới cùng nhãi con hồ động. Cho nên còn hấp dẫn A Li như vậy thu thập khổng.

Nàng tuy không nhớ rõ dưỡng nhãi con quá trình, nhưng nàng nhớ rõ vật phẩm đạt được quá trình. Nói như vậy, đạt được thủ đoạn đại để phân ba loại, gan, khắc cùng hệ thống bạch cấp. Giống mỗi ngày bình thường đồ ăn nước uống, túi nước cùng bánh bột bắp chính là hệ thống bạch cấp, chỉ cần thượng tuyến là có thể đạt được một phần. Muốn nhãi con ăn ngon một chút, phải dựa gieo trồng, nấu nướng hoặc là trực tiếp khắc kim tới hoàn thành.

Cái này hồng nhật tốt nhất đạo lữ chứng nàng nhớ rõ, là mỗi một năm Thất Tịch hệ thống bạch cấp. Nó toàn vớng rải, sở hữu dưỡng quá người trong sách đều có thể thu được một phần trời giáng giấy chứng nhận. Lúc ấy diễn đàn bởi vì cái này hoạt động mắng tê liệt, mọi người đều đang mắng cầu so trò chơi keo kiệt về đến nhà, cấp cái phá trang giấy còn không bằng nhiều cấp một phần bánh bột bắp.

Thấy Bạch Trạch rất cẩn thận mà đem sản xuất hàng loạt đạo lữ chứng bãi ở án thư chính giữa nhất, A Li cũng chưa mắt thấy.

Hệ thống thở dài, “Nguyên lai chưởng môn cũng là người dưỡng quá nhãi con, đây là cái gì vạn khí nga. Phải cẩn thận a, hấn hoa

cũng sẽ biến sắc. Đây cũng là cái dấm tinh bảo bảo.”

A Li: “.....”

“A Li, ngươi là người ở nơi nào?” Bạch Trạch đột nhiên hỏi.

Đường triều đem thiên hạ chia làm mười lăm nói, cái gì quan nội nói, Hà Nam đạo, Hà Đông nói từ từ. A Li ẩn địa lý vị trí cho chính mình phân một chút, “Giang Nam đạo người.”

“Ngươi nghe nói qua Giang Nam ánh họa sao?” Bạch Trạch lại hỏi.

Nghe nói qua nha, nàng đều thượng thủ chơi.

“Không có.” Thiếu nữ lắc đầu.

Bạch Trạch mặc một chút, hán này 300 năm đem Giang Nam tây nói cùng Giang Nam chủ nhà tổng cộng 35 cái châu đi rồi cái biến. Nam nhân nữ nhân lão nhân tiểu hài tử thấy giả liền hỏi, không người nghe nói qua Giang Nam ánh họa, cũng không có người gặp qua cái này con dấu.

Chính là nàng cho hán tất cả đồ vật thượng đều cái cái này chọc, túi nước, chén, chén trà thậm chí quần áo, số lượng như vậy khổng lồ sao có thể một cái xưởng đều tìm không thấy đâu?

Bạch Trạch rũ mắt tâm tình phức tạp, bên kia cúi đầu ăn kẹo long cần A Li cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Nguyên lai chương môn vị hôn thê thật là nàng a...

Như vậy tưởng hảo quái. Nguyên bản Bạch Trạch ở trong lòng nàng là cái gánh vác Thiên Sơn vận mệnh người. Giống thượng cấp lại giống huynh trưởng, trong mắt mang theo thanh minh đại nghĩa, nhưng là hiện tại đột nhiên bị kín hồng nhật ái muội sắc thái.

Bạch Trạch lặng im trong chốc lát, cầm lấy rõ đem bốn phía không mâm lấp đầy. Này đó mâm có ở trên án thư, có ở lùn trên tủ, thậm

chí ở kệ sách góc. Quả quýt đường, kẹo đậu phộng, long cần tô, đậu phộng đường, đường mạch nha, anh đào tất la bãi tràn đầy.

Đường là hàng xa xỉ, nhiều như vậy đường mười quan tiền đều hạ không tới.

A Li hỏi: “Chưởng môn, người thực thích ăn đường sao?” Phòng các nơi phóng nhiều như vậy đường, là vì tùy thời ăn sao?

“Ta không yêu ăn đường, nhưng vị hôn thê của ta thích ăn. Nàng nói nàng thích ăn...” Bạch Trạch do dự một chút nói, “Quả đào vị khẩu khẩu đường? Hình như là tên này, quá xa xăm nhớ không rõ. Tóm lại từ đó về sau ta tổng hội mua rất nhiều đường đặt ở trong phòng.”

A Li tức khắc có điểm quẫn, có điểm nặc danh nghe bát quái cảm giác, vẫn là chính mình bát quái.

“Kia nàng ăn này đó đường sao?” A Li lại hỏi.

Bạch Trạch mặc một chút, “Không có.” Nàng nhưng thật ra lấy quá mâm đường, nhưng là tắc chính là hấn miệng.

A Li trong lòng cười trộm, lúc này mới đối sao, ăn được đến liền có quý.

Bạch Trạch đem cuối cùng giống nhau gạo nếp tiểu bánh ngọt đặt ở đầu giường mâm, hồi

Chương 28 (khắc kim nhà giàu (canh một)...)

Thân xem, A Li đã ăn nửa hộp long cần tô. Thiếu nữ khóe miệng dính đường sương, có vẻ môi sắc đỏ bừng lại mê người, tựa như anh đào lọt vào tuyết đầu mùa trung.

Bạch Trạch nhẹ mím môi, đem ánh mắt dời đi.

A Li rũ mắt, một bên cái miệng nhỏ ăn một bên kiểm kê hiện có tài nguyên.

Nàng trong tay có ba cái nhãi con, Phi Vũ, Quý U cùng Bạch Trạch. Bọn họ tiến độ là hai đóa tiểu bạch hoa cùng một đóa hai hắc bốn hồi hoa.

Nàng đã bắt được huyết nhục, chờ Quý U trở về liền đi xoát hảo cảm. Nàng hôm nay làm Phi Vũ đi mua quả lê cùng đường cát, làm ra đường phèn tuyết lê liền tới cấp Bạch Trạch đưa ẩm áp. Bạch Trạch còn không có mở ra dấm tinh hình thức, nàng muốn trực tiếp đem hắc xoát thành một đóa hoa hồng.

Hết thầy đều ở hướng tốt phương diện phát triển, chính là còn thiếu ba cái nhãi con. Trở lại nguyên thời không yêu cầu sáu đóa tiểu hồng hoa, đi nơi nào tìm người đâu?

“Uống nước sao?” Bạch Trạch cầm lấy hồ, “Người ăn như vậy nhiều đường, không khát sao?”

“Không khát.” A Li hoảng sợ vội hướng bên cạnh trốn, sợ Bạch Trạch không cẩn thận đổ nước bắn đến nàng.

Bạch Trạch cảm thấy có điểm buồn cười, hắc đảo lại không phải mực nước.

Lạnh lẽo nước suối từ tinh tế hồ miệng rơi xuống, ngọc làm cái ly phát ra trong trẻo tiếng vang.

A Li bắt tay súc tiến tay áo, nếu có khả năng, nàng đều tưởng toàn thân súc tiến trong quần áo.

Trên cổ tay, quả quýt hoa lắc tay rất nhỏ giật mình, nhu hòa ánh sáng nhạt xuyên thấu qua tay áo chui ra tới. A Li nghi hoặc mà nhìn thoáng qua, duỗi tay đi sờ, phát hiện là Lý Lạc cấp ngọc giản ở sáng lên.

Nàng lấy ra ngọc giản, tầm mắt còn không có dừng ở mặt trên, ngọc giản liền truyền ra một đạo trầm thấp lại ôn nhu thanh âm, “A Li, ta vốn định mời người hôm nay tới, nhưng là hôm qua Cô Tang nổi lên

tai họa, tuy đã áp xuống đi nhưng là vẫn không an toàn, chờ nơi này hơi vững vàng điểm ta liền tìm người.”

A Li không nghĩ tới ngọc giản sẽ tự động truyền phát tin giọng nói, ngón tay loạn ấn hy vọng có thể làm thanh âm dừng lại, nhưng là không dùng được.

Bạch Trạch một tay chỉ cầm xem nàng, thầm nghĩ, thanh âm này vừa không là Quý U cũng không phải Phi Vũ, mà là một cái xa lạ nam tính. Tiểu A Li đạo hữu như vậy nhiều, không thể không nói, hiện tại người trẻ tuổi cũng thật sẽ chơi. Chẳng trách ngày đó Phi Vũ

Ngọc giản, Lý Lạc thanh âm mang theo nồng đậm mỗi một, tựa hồ không nghĩ ngơi tốt, “Cứ như vậy đi, phái người cho người tặng mấy hộp điểm tâm, nhớ rõ ăn.”

A Li tế mi nhú lại, ngày đó bắt quá một hộp điểm tâm Phi Vũ liền ghen lợi hại, hôm nay đưa như vậy hộp, dấm tinh lại muốn phía trên. Cũng không biết Phi Vũ mua lễ hồi không trở về, nếu không trở về, nàng liền kịp đem điểm tâm ngăn lại.

Thanh âm biến mất, ngọc giản không hề sáng lên, A Li đem nó thu hồi lắc tay chuẩn bị rời đi. Dư quang liếc đến tốt nhất đạo lữ chứng khi trong lòng vừa động, không biết Bạch Trạch còn có bao nhiêu vật như vậy. Hắn có, khác nhãi con nói không chừng cũng có. Tốt nhất xác nhận một chút, trong lòng hiểu rõ.

Nàng quay đầu đối Bạch Trạch nói, “Chưởng môn, người còn có Giang Nam ánh họa đồ vật sao? Cho ta xem, vạn nhất ta về sau có thể gặp được đâu?”

“Dụng cụ ở ta tư khổ, quần áo ở thiên điện, những cái đó ta bình thường sẽ xuyên. Trước mang người đi xem dụng cụ.” Bạch Trạch đứng dậy mang nàng đi xem. Đối với tìm người, hắn luôn luôn thực tích cực. Chẳng sợ chỉ có một chút xa vời hy vọng, hắn cũng không nghĩ buông tha.

Bạch Trạch tự khổ ở đại điện sau trong sơn động. Nơi này sơn động hợp với sơn động, mỗi một tòa đều nhét đầy đồ vật, là Bạch Trạch hơn ba trăm năm tích lũy.

A Li đi theo Bạch Trạch đi qua bãi mẫn cao ngất trong mây ngàn tử sơn động, lại xuyên qua chất đầy linh thạch sơn động cùng giắt ngàn bính bảo kiếm sơn động, cuối cùng đi tới Giang Nam ánh họa động.

Sơn động rộng lớn khô ráo, bày thượng trăm cái cái giá, mỗi một tầng đều bãi đầy đồ vật. Nhưng nhất đồ sộ vẫn là bên tay phải vách núi. Nơi đó bị tạc ra một cái tiểu động huyệt, chất đầy không đếm được túi nước.

Chương 28 (khắc kim nhà giàu (canh một)...)

“Vì cái gì sẽ có nhiều như vậy túi nước?” A Li tùy tay cầm lấy một cái, da trâu khuyển hướng cảm xúc, mặt trên khắc ám hoa, cái đáy ẩn Giang Nam ánh họa tiêu chí.

“Ta cũng không biết.” Bạch Trạch xưa nay mát lạnh thấu triệt đôi mắt, hiếm thấy mà nhiễm vài phần mê mang.

Mỗi lần nàng tới đều sẽ cho hắn ném xuống một cái túi nước cùng hai cái bánh bột bắp. Bánh bột bắp vưu nhưng, nhưng là mỗi ngày một cái túi nước không khỏi quá lãng phí. Hắn từng nói qua, nhưng là nàng căn bản không thềm để ý.

A Li buông túi nước lại đi xem khác cái giá. Nơi này cái gì đều có, kim hoa bình, bộ đồ ăn, ngọc bội, bảo kiếm, văn phòng tứ bảo thậm chí còn có một đồng thư tín.

“Đây là chưởng môn cùng... Vị kia tin sao?” A Li đem vị hôn thê ghen trở về.

“Ân.” Bạch Trạch ánh mắt lại nhẹ lại đạm dừng ở thư tín thượng, ngón tay nhẹ nhàng phát quá. Ngày đó đều là ngày lễ ngày tết nàng

cho hắn viết thơ tình cùng thông báo nói. Mấy năm nay hắn đều là dựa vào nhìn lại cái này mới miễn cưỡng căng xuống dưới.

A Li đem ấn Giang Nam ánh vẽ chương tin thả lại đi, này ngoạn ý cũng là hệ thống rải. Diễn đàn trước kia đào quá, nói nội dung và buồn nôn.

Nàng lại đi xem khác cái giá, đột nhiên phát hiện nàng thật không thiếu cấp Bạch Trạch đồ vật, rất nhiều nhìn qua liền giá cả xa xỉ, tuyệt đối không phải gan ra tới.

Đột nhiên, trong một góc một cái ngọc thạch vật trang trí hấp dẫn nàng chú ý. Nàng đi qua đi cầm lấy tới, vật trang trí thượng khắc một đôi thiếu niên thiếu nữ tay trong tay đi số ngôi sao, cái bệ thượng khắc mấy chữ, Thất Tịch khắc kim nhà giàu.

A Li nhớ tới Phi Vũ lời nói, hắn trong cuộc đời rất ít thu được lễ vật, chỉ cần thu được hắn đều sẽ thực quý trọng mà đặt ở một cái bàn tay đại tiểu hộp gỗ.

Bàn tay đại tiểu hộp gỗ? A Li nhìn lướt qua là nàng ba cái đình viện đại sơn động.....

Nàng một lần cho rằng chính mình là linh khắc người chơi, thẳng đến đi vào nơi này mới biết được, khắc quá, nhưng đều khắc cấp Bạch Trạch, Bạch Trạch chính là nàng chủ chơi đại hào. Trách không được Bạch Trạch hắc hóa đến không như vậy lợi hại, là đóa tiểu bạch hoa.

Chuyện này cũng không thể làm mặt khác nhãi con biết. Nàng tùy tiện đại nhập một cái, đều tức giận đến không được. Nàng đều có thể nghĩ đến, nếu Phi Vũ đã biết cái này địa phương, nhất định không chút do dự hóa thành phượng hoàng thiêu nơi này.

Hệ thống cười nói, “Ký chủ, nguyên lai ngươi vẫn là cái bất công quỷ.”

“Kia cũng không phải là,” A Li giải thích nói, “Trò chơi này có thể trừu đồ vật, ta thông thường chơi trò chơi đều sẽ chuẩn bị cho tốt mấy cái hào. Cái nào hào nhất Âu, cái nào chính là chủ hào. Người xem Bạch Trạch trải qua, thiên chi kiêu tử, xuôi gió xuôi nước. Hắn trời sinh chính là Âu hoàng a.”

Hệ thống: “Vậy người cũng phải cẩn thận, oán khí ít nhất nhai con, một khi phát hiện chính mình bị lừa, nói không chừng hắc hóa lợi hại nhất.”

A Li quay đầu hỏi, “Chường môn, nếu người phát hiện người tìm vị kia bên người không ngừng người một người, bên ngoài còn dưỡng vài cái, người sẽ thế nào? Nàng không chỉ có cho người đồ vật, còn cho người khác đồ vật. Đương nhiên, nàng cho người nhiều nhất.”

Bạch Trạch giữa mày nhọt nhạt uân khởi lạnh lẽo, trong lòng nổi lên sương đen, đương nhiên là đem nàng dưỡng kia mấy cái toàn giết chết. Nàng nếu đối hắn tốt nhất, phải chỉ đối hắn một người hảo.

Nhưng ngay sau đó hắn liền nghĩ đến A Li hắn là đang hỏi nàng chính mình sự, ba người kia nhất định làm nàng không biết làm sao bây giờ. Kỳ thật này có cái gì đâu? A Li lớn lên đẹp, bên người nhiều mấy cái đạo lữ làm sao vậy?

Hắn lập tức ôn hòa nói: “Đương nhiên là làm cho bọn họ gia nhập cái này gia. Nàng thích người, ta cũng sẽ thích.”

A Li lập tức thở phào nhẹ nhõm, còn hảo còn hảo, trách không được nàng chủ chơi Bạch Trạch, Bạch Trạch thật là cái rộng lượng người.

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy: Dấm, lưu # nhi, văn, học đổi vực danh c-l-e-w-x-x. Tạt mỗ (xóa -). Đệ nhất phát, bố còn phải là dấm, lưu, nhi

-----oOo-----

29, đệ 29 chương (đường phèn hàm tuyết lê...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 29 (đường phèn hàm tuyết lê (canh hai)...)

A Li chạy về tiểu viện tử, vừa vào cửa liền nhìn đến Phi Vũ trầm khuôn mặt, ngồi xổm trên mặt đất tẩy lê. Bên cạnh trên bàn đá phóng vài cái mộc chất hộp đồ ăn.

A Li lập tức biết đã tới chậm, Lý Lạc phái tới người vẫn là bị Phi Vũ gặp được. Nàng lập tức cười khanh khách mà ở Phi Vũ bên cạnh ngồi xổm xuống, duỗi tay sờ sờ hấn mặt, “Phi Vũ, người hôm nay trở về thật nhanh a, nhiệt không nhiệt?”

Phi Vũ không có hé răng, đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, sáu cánh hoa cánh năm phiến là bạch, một mảnh là hôi.

A Li chớp chớp mắt, liền biết dấm tinh bất biến sắc liền không phải dấm tinh.

“Trong chốc lát cho người hàm đường phèn tuyết lê được không?” Trên mặt nàng tươi cười bất biến, tiếp tục hồng hấn.

Phi Vũ ánh mắt hơi tể, đem chậu nước dòi đi một ít, “Người không mừng chạm vào thủy, ngồi vào bên kia đi thôi.”

Hấn đem tẩy tốt lê bỏ vào sạch sẽ bồn gỗ, trong lòng dâng lên một chút vui mừng, nguyên lai nàng kêu hấn mua lê, liền vì cho hấn hàm canh ăn. Trước kia ở Thiên giới thời điểm, nàng cũng chỉ quá một cái bệ bếp, cho hấn hạ sủi cỏ cùng mì sợi.

Nhìn thiếu niên đỉnh đầu một lần nữa nở rộ tiểu bạch hoa, A Li thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy đi đến mái hiên hạ chi tốt tiểu bồn lò bên.

Thời đại này đường đều là cây mía trực tiếp ngao ra nước làm, hắc hồng hắc hồng. Đường cát trắng muốn tới Minh triều phát hiện đất đỏ thủy xối đường pháp mới có thể xuất hiện. Màu đen đường cát xối thượng đất đỏ tương, nháy mắt liền sẽ trở nên tuyết trắng.

A Li đem chuẩn bị tốt cái phễu đặt tại một ngậm tiểu lu thượng, cái phễu cái đáy tắc thượng rơm rạ, tiếp theo lại đem Phi Vũ mua tới hắc đường cát nấu thành nước đường tất cả đều đảo đi vào.

Ấn lưu trình, đến hai ba thiên nước đường chậm rãi động lại mới có thể đảo đất đỏ. Nhưng A Li không có cái nào kiên nhẫn chờ, nàng quay đầu hỏi, “Phi Vũ, người có thể để cho nước đường nhanh lên ngưng kết sao?”

“Có thể.” Phi Vũ dùng khăn vải đem ướt thu lau khô đi tới, bắt quá nhéo cái quyết, đặc sệt đường đỏ tương lập tức ngưng kết ở cái phễu.

A Li đem cái phễu cái đáy rơm rạ rút ra tới, nhìn thoáng qua, nước đường quả nhiên kín mít ngăn chặn cái phễu cái đáy.

“Ta làm người tìm đất đỏ tương đâu?” Nàng lại hỏi.

“Nơi này.” Phi Vũ đi góc xách tới một cái tiểu thùng gỗ.

“Ân, đảo vào đi thôi.” A Li chỉ vào cái phễu nói.

Đường cát giá cả sang quý, thuộc về hàng xa xỉ. Nhưng Phi Vũ không có chút nào do dự liền đem đất đỏ tương đảo vào cái phễu.

“Hảo, đình đình.” Nhìn đến cái phễu đầy, A Li vội vàng nói.

Phi Vũ buông thùng gỗ, cùng A Li song song đứng cùng nhau nhìn cái phễu.

Bùn lầy chậm rãi thẩm thấu đến nước đường, hấp thụ màu đen vật chất sau, thông thả từ cái phễu cái đáy theo hòa tan mật đường mà dừng ở lu. Thời gian một phút một giây mà trôi đi, nửa canh giờ qua đi, cái phễu quả nhiên dư lại tuyết trắng đường cát.

A Li dùng cái muổng một muổng một muổng đem đường cát trắng múc ra, ước chừng múc hai đại bát to, cái phễu cái đáy liền dư lại không như vậy bạch đường cùng tầng dưới chót càng sâu bùn đường.

Phi Vũ hơi hơi trợn to mắt, “Đây là vì sao? Nhiễm quá đường không những không có biến dơ, ngược lại càng thêm thuần tịnh như tuyết.”

Đây là hóa học, thiếu niên.

A Li đem trong đó một chén đường cát trắng đảo tiến một cái tiểu đồng tảng, đối Phi Vũ nói, “Hương trong đảo điểm nước.”

Phi Vũ lập tức lấy tới trang nước sơn tuyền bình, hương trong đồ điểm nước.

A Li điểm hồng bùn lò, không nhiều lắm trong chốc lát, đường cát trắng liền biến thành bạch đường cát tương. Chờ đường cát trắng tương thoáng làm lạnh, A Li hương trong ném khối sọt tre, lại làm Phi Vũ trò cũ trọng thi đem đường trắng tương ngưng kết.

Phi Vũ dùng tay cái ở đồng tảng thượng, bắt quá một lát, hấn lấy ra tay, đồng tảng đường cát tương liền biến thành thủy tinh giống nhau đường phèn.

A Li vội dùng thiết muổng đem đường phèn thành khối sạn ra. Như vậy chén lớn đường, cuối cùng chỉ phải một bàn tay như vậy đại, nửa tắc hậu đường phèn.

Phi Vũ ở bên nhìn A Li, kỳ thật hấn đối A Li có thể làm ra đường cát trắng cùng đường phèn cũng không kỳ quái.

Lúc ấy còn ở Thiên giới, A Li lời nói liền kỳ kỳ quái quái, thường xuyên có hấn nghe không hiểu từ. So với nhân loại, thần chương nắm thời gian

Chương 29 (đường phèn hàm tuyết lê (canh hai)...)

Càng nhiều bí mật. A Li sau khi biến mất, hắn tìm biến tam giới cũng chưa tìm được nàng. Khi đó hắn liền hoài nghi quá, A Li kỳ thật cùng hắn cũng không ở cùng cái địa phương.

A Li đem đường phèn gỗ nát bỏ vào một cái không ẩm sành, tiếp theo làm Phi Vũ cắt mấy chỉ lê, bỏ vào đồng tử thêm đường phèn nấu.

Chờ trong tiểu viện tràn ngập thơm thơm ngọt ngọt quả lê vị khi, đã hoàng hôn. A Li múc ra một chén, đưa cho Phi Vũ, “Ném thử xem, hàm đường phèn tuyết lê thật đúng là quá không dễ dàng, liền kém loại cây lê, cái gì đều là trước làm.”

Phi Vũ tiếp nhận tới, ngồi ở bàn đá bên an tĩnh mà ăn canh.

A Li nâng má xem hắn, lời ngon tiếng ngọt nói, “Phi Vũ, được không uống? Đây là ta chuyên môn cho người làm cho canh, chỉ cho người một người làm nga.”

Hệ thống nhìn không được, “Ký chủ kiểm chế điểm, không cần vì xoát cánh hoa hạ thấp làm người điểm máu chột. Người đều làm cái gì, tất cả đều là Phi Vũ thượng thủ. Phi Vũ mua lê, Phi Vũ làm đường, Phi Vũ hàm canh. Đây là Phi Vũ cấp Bạch Trạch hàm đường phèn tuyết Lê Thang sao. Người một nồi nước, cấp hai người đưa ẩm áp?”

A Li nói: “Như vậy phiền toái làm ra canh không thể lãng phí nha, nếu không phải Quý U không trở về, ta cũng sẽ cho hắn đưa một phần, sau đó nói, xem, đây là ma ma vì người hàm canh, chỉ có người một người có nga.”

Hệ thống trợn trắng mắt, “Làm người hảo sao?”

A Li sẵn Phi Vũ đi ra ngoài rửa chén, vội vàng từ lắc tay lấy ra một cái tiểu đồng chén, thịnh đi vào chút tuyết lê đắp lên cái nắp tiểu tam mà thu hồi lắc tay.

Hệ thống: “Quý U thấy nhất định sẽ hướng người thu hồi lắc tay.”

A Li cười, “Ta hiện tại nếu xuyên hồi ngày đó buổi tối, nhất định sẽ đối với ngưng ngưng thu lễ ta hô to, nhận lấy nó. Đây căn bản chính là tránh né nhãn tuyến đưa ám áp Thần Khí sao.”

*

A Li đi vào đỉnh núi khi, Bạch Trạch chính nằm ở trên án thư khu đến lợi hại.

Hắn ăn mặc một bộ không hề trang trí bạch y, sắc mặt cũng giống quần áo giống nhau tái nhợt. Nếu không đem chường môn hai chữ đặt ở trên người hắn, hoàn toàn chính là một cái đơn bạc yếu ớt thiếu niên.

Nghe được tiếng bước chân hắn ngừng đầu, xưa nay mát lạnh đôi mắt nhiễm một tia ửng đỏ, lãnh đạm lại câu nhân. A Li từ đối phương trên người tựa hồ thấy được một chút Phi Vũ bóng dáng.

Bọn họ khí chất thật sự rất giống a. Chẳng qua Phi Vũ câu nhân khi phảng phát hòa tan xuân thủy, mà Bạch Trạch là ngoài miệng nói không cần, thân thể thực thành thật cấm dục hình băng cứng.

A Li từ lắc tay lấy ra đồng tách trà có nắp, tiểu tâm mà không cho nước canh rải ra tới. Nàng nhưng không nghĩ một bên đưa ám áp, một bên thoát áo choàng.

“Bọt nước lê?” Bạch Trạch nhìn trong chảo sâu thẳm nước canh nằm mấy khối tuyết trắng lê khối, hơi hơi có chút nghi hoặc, còn có người như vậy ăn lê sao?

“Không phải bọt nước lê, là đường phèn hàm tuyết lê.” A Li sửa đúng.

“Đường phèn không đều là màu đen hoặc màu tím sao?” Bạch Trạch lại hỏi, “Như vậy cái này nước canh lại vẫn như cũ thanh thấu?”

“Bí phương a.” A Li cười khanh khách mà nói. Chế tác quá trình quá dài, nàng thật sự không nghĩ giãng.

Bạch Trạch cười khẽ một chút, đoan quá canh chuẩn bị uống.

“Chường môn,” A Li lại nói, “Cái này canh đối nhuận phổi khỏi ho rất hữu dụng. Người uống hảo, ta mỗi ngày tới cấp người đưa được không?”

Bạch Trạch nao nao, giương mắt nhìn về phía hai tay phủng mặt xem hắc thiếu nữ, trong lòng hơi hơi vừa động, tưởng nói không tốt, không cần tới đưa, chính là đối thượng cặp kia thanh lượng mình triệt hạnh hạch mắt, lại sợ nàng sẽ quần khóc.

Ngần ấy năm, tới đỉnh núi xum xoe nữ tu không thể đếm. Hắc vì tránh cho phiền toái, dứt khoát đóng cửa từ chối tiếp khách. 300 năm qua đi, hắc cũng không biết như thế nào khiến cho A Li lại thượng đỉnh núi.

Thiếu niên rũ mắt, đầu ngón tay nhẹ gõ hai hạ bàn duyên, từ từ nói, “Ta không mừng ăn đồ ngọt.”

A Li nhăn lại tế mi, “Kia làm sao bây giờ, người lão ho khan a.”

Bạch Trạch thấy nàng trên mặt nhất phái tự nhiên, lại cảm thấy tựa hồ không phải hắc tưởng như vậy. Hơi hơi hòa hoãn hạ ngữ khí nói, “Ta bệnh cũ rất khó trị liệu. Không phải hai cái quả lê là có thể giảm bớt.” Đã từng hắc thỉnh đông lai quần đảo thánh y xem qua, đối phương nói hắc trong thân thể có độc hỏa, cần đến tìm cái cùng hắc giống nhau tiên phẩm Thủy linh căn làm đạo lữ.

Chương 29 (đường phèn hàm tuyết lê (canh hai)...)

Như vậy tưởng tượng, A Li còn không phải là tiên phẩm Thủy linh căn?

Bạch Trạch trong đầu tức khắc xuất hiện ra buổi sáng nàng ăn kẹo long căn bộ dáng. Thiếu nữ môi đỏ bưng, dính một chút đường

sương, nàng mau mau mà nhấp rót, môi sắc càng thêm đỏ tươi.

Bạch Trạch dù sao cũng là sống hơn ba trăm năm người, nhiều năm như vậy nói không có giải quyết quá đêm tối sinh hoạt cũng không quá khả năng, đều là chính mình thư giải một chút liền xong rồi. Người một miên man suy nghĩ, liền dễ dàng tràn ngập táo ý.

Đang lúc hần nỗ lực áp chế tâm thần khi, ánh mắt quét tới rồi trên bàn tốt nhất đạo tử, khô nóng tâm nháy mắt liền lãnh xuống dưới.

“A Li, người ngày thường đều mặc kệ việc học sao?” Thiếu niên hơi lạnh tiếng nói thanh thanh đậm đậm.

“Việc học?” A Li nghiêng nghiêng đầu, nàng việc học chính là sống sót a. Trên cổ tay thời gian từng ngày giảm bớt, nàng lại liền sáu cái nhãi con cũng chưa tìm toàn.

Bất quá lời này nói như vậy minh bạch nàng cũng không ngốc, liền trắng ra hỏi, “Chưởng môn không cho ta về sau tới đỉnh núi phải không?”

Bạch Trạch mặc một chút, “Có thể tới, nhưng là...”

“Tốt nhất thiếu tới, hoặc là không tới.” Thiếu nữ giơ lên mặt thanh thúy nói, “Vậy không tới.”

Bạch Trạch ngón tay nắm thật chặt, trong lòng sinh ra một ít buồn ý.

A Li đi lấy tách trà có nắp, Bạch Trạch hơi kinh ngạc một chút, đáy mắt trào ra một chút buồn cười, duỗi tay nắm chén biên, “Chưa thấy qua như vậy, này không phải ta sao? Đưa ra đi đồ vật còn có thể thu hồi đi?”

“Không nghĩ cho.” A Li nhàn nhạt nói, đều như vậy minh bạch tiền khách, nàng lại đến chính là cái chày gỗ. Trở về liền đổi bán hóa tiểu ca, táng gia bại sản cũng muốn đem hần tạp thành tiểu hồng hoa.

“Ai, mệt chết ta, có hay không thủy?” Ngoài cửa truyền đến một đạo giọng nữ, theo thực trọng tiếng bước chân, Bạch Thanh Mai xuất

hiện ở cạnh cửa.

A Li nao nao, vội vàng thu hồi tay đi.

Bạch Thanh Mai “Thịch thịch thịch” bước đi tiến vào, vừa đi vừa mọi nơi loạn xem, đem trong chốc lát muốn bắt đồ vật lưu một lần, xác nhận hảo phương vị.

Nhìn đến Bạch Trạch trước mặt phóng một cái tiểu đồng chén, lập tức duỗi tay, “Cái gì thứ tốt? Làm ta nếm nếm.”

Bạch Trạch lãnh đạm mà đem chén cầm lấy, “Dược, người cũng uống sao?”

“Nga, dược liền không uống.” Bạch Thanh Mai lập tức nói, “Ai, đại cháu trai, người cái này bình hoa khá tốt, chính là không cấm hoa bạch phóng đáng tiếc. Trong chốc lát ta lấy đi, thế người dùng.”

Bạch Trạch lười nhác liếc mắt một cái án thư bên bày biện bình hoa, ngọc làm bình thân, mặt trên nạm đầy đá quý, là hắc sinh nhật bằng hữu đưa.

Hắc không mẫn không nhạt nói: “Đem đi đi, này cái bô nhưng hảo, mấy ngày hôm trước Vương trưởng lão mới vừa mượn quá.”

Bạch Thanh Mai lập tức đầy mặt ghét bỏ, “Cô cô sao có thể dùng cái này, quá cao, vẫn là để lại cho Vương trưởng lão đi.”

Nàng quay mặt đi, ánh mắt sáng lên, “Nha, này bộ bút lông lại có một trăm nhiều chi? Người nào dùng nhiều như vậy, cho người đệ đệ một nửa đi.”

Bạch Trạch lạnh lạnh nói, “Đệ đệ không đều hai trăm 80 tuổi, còn luyện tự đâu?”

Bạch Thanh Mai “Hạt” một tiếng, “Sống đến lão học được lão sao.”

Bạch Trạch không lý nàng, hắc xoay người triều cửa điện nhìn lại. Liền hắc ở ứng phó Bạch Thanh Mai khi, A Li đã muốn chạy tới

cạnh cửa. Hấn đương nhiên biết nàng đi rồi tất không hề trở về.

Nhưng hấn không có gọi lại nàng, chỉ là buông xuống hạ mắt, tầm mắt dừng ở trong tay đồng chén thượng.

Trong lòng có hai cái tiểu nhân ở cãi nhau.

Một cái nói, “Khiến cho nàng mỗi ngày đưa Lê Thang, lại làm sao vậy?”

Một cái khác nói, “Không được, thời gian dài, không phải cái này đối cái kia động cảm tình, chính là cái kia đối cái này động tâm tư. Cùng với như vậy, không bằng trở lại lúc ban đầu vị trí.”

Bạch Trạch đang ở trầm tư, phía sau vang lên Bạch Thanh Mai lớn giọng, “Cái này giá áo như thế nào không quải quần áo, đáng tiếc, lấy đi ta dùng đi.”

Hấn quay đầu, tiếng nói lạnh lạnh, “Buông.”

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy: Dấm, lưu # nhi, văn, học đổi vực danh c-l-e-w-x-x. TẠP MỖ (xóa -). Đệ nhất phát, bố còn phải là dấm, lưu, nhi

-----oOo-----

30, đệ 30 chương (quả quyết tiểu nhân nhi...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 30 (quả quyết tiểu nhân nhi (canh một)...)

A Li từ đỉnh núi rời đi, hệ thống một đường an ủi nàng, “Không có việc gì, cùng lắm thì chúng ta dưỡng bán hóa tiểu ca. Trên đời này chẳng lẽ không nhãi con sao? Đừng quên người nhéo một ngàn nhiều.”

A Li nói: “Nhưng ta một cái cũng tìm không ra.”

Hệ thống nói: “Ta cảm thấy là cái dạng này. Tuy rằng Yêu tộc Thái Tử cùng Lý Lạc rất khó dưỡng, nhưng là chúng ta không thể bởi vì bọn họ tính cách cường thế liền kỳ thị bọn họ nha. Ta cảm thấy mấy ngày nay quan sát xuống dưới, bọn họ đều đối với người biểu hiện ra mười phần thiện ý, vẫn là có thể thử dưỡng dưỡng. Như vậy tính xuống dưới không phải tổng cộng sáu đóa hoa sao?”

A Li khẽ nhú mày, “Tư Thiên Dạ Tư Thiên Chú là tuyệt đối không có khả năng dưỡng. Lý Lạc liền... Miễn cưỡng làm hấn gia nhập ta xa hoa phần ăn đi.”

“Ký chủ, người là nói hiện tại cấp Lý Lạc khai phần ăn sao?”

A Li: “Đương nhiên không phải. Chờ nhìn thấy hấn khi lại khai phần ăn, bình thường tắt đi, tiết kiệm tiền. Một người một ngày mười cái linh thạch, nếu ta khai sáu cá nhân, một ngày chính là 60 linh thạch...”

Hệ thống: “Ký chủ, người nếu dưỡng Tư gia huynh đệ nói một ngày chỉ cần mười cái linh thạch, bọn họ hai người tuy rằng có hai đóa

hoa, nhưng là phần ăn là ấn đầu người tính, cho nên dưỡng bọn họ tương đối tỉnh linh thạch.”

A Li kinh ngạc, “Di, là như thế này sao? Không được, tỉnh tiền ta cũng không dưỡng.”

A Li cùng hệ thống nói chuyện, vừa muốn hướng liên phong phương hướng đi, liền thấy Bạch Thanh Mai hùng hùng hổ hổ từ phía sau đi tới, cánh tay hạ kẹp một cái đệm hương bồ, tựa hồ chính là Bạch Trạch đãi khách dùng cái loại này.

A Li phỏng chừng vị này bạch chân nhân cái gì cũng chưa vớt đến, nhưng lại là nhận quá rút mao người không lấy điểm đồ vật liền khó chịu, bởi vậy xách đi cái đệm hương bồ.

Bạch Thanh Mai hùng hổ mà lại đây, A Li vội đem nói nhường ra tới, nhưng là nàng lại dừng.

Bạch Thanh Mai từ trên xuống dưới đánh giá A Li vài lần nói, “Người mỗi ngày quan trên đỉnh sao?”

A Li lắc đầu, “Không mỗi ngày thượng.”

“Mấy ngày nay thượng một lần đâu?” Bạch Thanh Mai truy vấn.

A Li không biết nàng muốn làm cái gì, đúng sự thật nói, “Về sau đều sẽ không trở lên đi.”

Bạch Thanh Mai trên mặt lập tức dâng lên tươi cười, “Người không đi lên nhưng thật tốt quá. Nếu như thế, ta ngày mai liền làm Vũ Nhu đến đây đi. Tiểu trạch phạm vào bệnh cũ, một người đãi ở mặt trên quái cô đơn.”

“Nga.” A Li không hề phản ứng mà phụ họa một tiếng.

Bạch Thanh Mai một lòng tưởng thúc đẩy bạch gia cùng Tô gia việc hôn nhân, nàng là Bạch Trạch duy nhất thân nhân, Tô Vũ Nhu gả lại đây, về sau Tô gia người thấy nàng cũng đến ngoan ngoan đứng lại gọi chân nhân. Nàng nhi tử vẫn luôn tưởng ở linh quặng mặt trên

cắm một tay, nhưng là Thiên Sơn đại bộ phận linh quặng trừ bỏ một bộ phận thuộc về Tô gia, dư lại đều thuộc về Thiên Sơn phái.

Thiên Sơn phái nàng chen vào không lọt đi tay, nhưng nàng nếu thúc đẩy Tô gia cùng Bạch gia việc hôn nhân, nói không chừng là có thể cắm vào Tô gia.

Bạch Thanh Mai đánh ý kiến hay, vô cùng cao hứng mà kẹp đệm hương bồ rời đi.

A Li chờ nàng đi xa lúc này mới hướng liên sơn đi, đi đến nửa đường khi đụng phải sư phụ Diêu Bạch Tiên, nàng vội đứng lại vắn an.

Diêu Bạch Tiên cau mày đánh giá nàng liếc mắt một cái nói, “Như thế nào thiên đều phải đến ngươi còn ở bên ngoài chạy loạn?”

A Li không dám nói chính mình mới từ Bạch Trạch nơi đó xuống dưới, chỉ nói buổi tối ăn nhiều đạo quanh.

Diêu Bạch Tiên nói: “Có thời gian này trở về tu tập một chút công khóa, hoặc là đem Trấn Yêu Tư phái xuống dưới cố định bắt yêu lệnh làm một lần...”

A Li khó hiểu hỏi, “Sư phụ, cái gì là cố định bắt yêu lệnh?”

Diêu Bạch Tiên vô ngữ, đứa nhỏ này như thế nào cái gì cũng không biết? Cả ngày chính là nghịch chơi.

“Chỉ cần là bắt yêu sư, mỗi năm đều đến hoàn thành Trấn Yêu Tư phái phát xuống dưới bắt yêu nhiệm vụ. Mỗi người mỗi năm đều đến hoàn thành mười cái bắt yêu lệnh.”

A Li có chút kinh ngạc, “Ta chỉ biết trở thành bắt yêu sư liền có thể đi Trấn Yêu Tư lãnh bắt yêu lệnh kiếm lấy linh thạch. Ta cho rằng cái này là tự nguyện, tưởng lãnh liền lãnh, không nghĩ lãnh liền không lãnh. Nguyên lai cái này còn có cố định xứng ngạch cần thiết hoàn thành a? Sư phụ, nếu là không hoàn thành sẽ thế nào đâu?”

Diêu Bạch Tiên nói: “Không hoàn thành? Hắc hắc, kia năm thứ hai nguyệt phụng liền hủy bỏ. Đương nhiên người nếu là có tiền thật cũng không cần lấy này phân nguyệt phụng.”

A Li nhú lại tế mi, mỗi tháng một quan tiền tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cái này nguồn thu nhập nếu là không có nàng liền không cần ra Thiên Sơn, rốt cuộc thế gian nơi nào đều yêu cầu tiền

Chương 30 (quả quýt tiểu nhân nhi (canh một)...)

.

“Không ai cáo ta a, sư phụ, ta ngày mai liền đi lãnh bắt yêu lệnh.”

“Hành đi,” Diêu Bạch Tiên gật đầu nói, “Sớm một chút trở về.”

A Li thấy sư phụ phóng nàng đi rồi, vội nhanh như chớp mà triều liên phong chạy tới.

*

Ngày kế, A Li liền đi thần điều thành.

Nàng trước kia đến Trấn Yêu Tư chính là lấy yêu thú đổi linh thạch, chưa từng chú ý quá môn khẩu còn có cái bảng thông báo. Nhìn bảng thông báo thượng treo mấy trăm cái thon dài tiểu trúc phiến. Nàng rốt cuộc minh bạch vì cái gì Trấn Yêu Tư sẽ cưỡng chế đại gia lãnh bắt yêu lệnh, này cũng quá nhiều.

A Li đứng ở bảng thông báo hạ, tỉ mỉ mà xem. Đây đó tiểu trúc phiến, chính diện có khắc nhiệm vụ cấp bậc cùng thù lao, mặt trái là sự kiện giới thiệu.

“Chỉ là một cái thần điều thành, liền có nhiều như vậy yêu tà đã thương người sự sao?”

“Cũng không phải,” Phi Vũ đứng ở nàng phía sau, chỉ mấy cái tế trúc phiến cho nàng xem, “Đông thành Lý xuân Hoa gia nửa đêm trong viện có tiếng vang, tây thành vương Cầu Đản gia giếng nước có mùi

lạ, bắc thành trưng sinh hợp với ba ngày mất đi bút lông, nam thành Triệu viên ngoại thấy được đã chết ba năm vú già.”

“Bởi vì trên đời có yêu quý, đại gia sinh hoạt chỉ cần phát sinh một chút khác thường việc nhỏ đều sẽ đẩy cho yêu quý, cho nên bắt yêu lệnh mới nhiều như vậy.”

“Thì ra là thế,” A Li gật đầu, “Trách không được có chút nhiệm vụ thù lao cực thấp, chỉ có một linh thạch. Nghĩ đến Trấn Yêu Tư cũng cho rằng là lời nói vô căn cứ đi.”

Nàng từ thượng nhìn đến hạ, cảm giác chính mình lựa chọn khó khăn chứng phạm vào, chọn không ra.

“Tuyển cái này đi.” Phi Vũ gỡ xuống tới một cái trúc phiến.

A Li tiếp nhận nhìn thoáng qua, bắc thành trưng nhà mẹ đẻ liên tục mấy ngày ăn quả quýt, đều ăn ra hai cái tiểu nhân nhi, thù lao một cái linh thạch.

Nàng nghi hoặc nói: “Người không phải nói loại này thù lao là một cái linh thạch, đều là đại gia chính mình phán đoán ra tới sao?”

Phi Vũ thực thiện mà câu môi, “Cái này có lẽ không phải.”

Trấn Yêu Tư liền ở bắc thành, trưng nhà mẹ đẻ ở Trấn Yêu Tư nghiêng phía sau ngõ nhỏ. A Li tìm được kia thời điểm, trưng nương một nhà ngồi ở trong viện vẻ mặt sầu khổ mà nhìn trên bàn quả quýt. Đây là một cái rộng lớn tiểu viện, tam gian đất đỏ phòng, viện trung ương có mấy chỉ gà hoa lau đi tới đi lui.

Biết được A Li ý đồ đến, trưng nương lập tức đem A Li lui qua trước bàn, “Tiên nhân người xem, hôm nay lột quả quýt, tiểu nhân nhi lại ra tới. Ta cùng Trấn Yêu Tư nói bọn họ còn không tin.”

A Li đôi tay chống bàn gỗ, thăm dò vừa thấy, lột ra một khối da quả quýt, quả nhiên có hai cái tiểu nhân. Một cái ăn mặc màu xanh lục

trường bào, một cái ăn mặc màu đỏ trường bào, hai người râu tóc bạc trắng, lấy quạt cánh vì bàn đang ở chơi cờ.

Hồng lão nhân nói, “Quả quýt trung lạc thú không thua gì Thiên Sơn lạc thú.”

Lục lão nhân nói, “Người hôm nay nếu thắng ta, ta liền bại bởi người long gân một đôi, phong vũ tam phiến, Tì Hưu móng tay năm phiến.”

Hai cái tiểu lão đầu không coi ai ra gì ngằm cờ, căn bản không thèm để ý trong viện nhiều hai người.

A Li nhìn chăm chú bọn họ trong chốc lát, hỏi, “Người không có trực tiếp đem quả quýt đưa cho Trấn Yêu Tư xem sao?”

Trương nương nhăn mặt, “Cầm đi. Nhưng là tiến Trấn Yêu Tư quả quýt liền biến thành bình thường quả quýt. Võ hầu sinh khí nói ta chơi bọn họ, không cho chúng ta lại đi.”

A Li lại hỏi: “Bọn họ trừ bỏ ở quả quýt bên trong chơi cờ còn làm cái gì sao?”

Trương nương do dự hạ, “Không làm cái gì chính là chơi cờ. Hạ xong cờ sau, bọn họ sẽ rút ra một cây nhánh cỏ phun nước miếng, nhánh cỏ lập tức hóa thành một con nho nhỏ long, bọn họ liền ngồi long phi đi rồi.”

Nói thật, mỗi ngày xem nhánh cỏ biến long vẫn là rất có ý tứ. Đây hai cái yêu quái cũng không có thương tổn nhà bọn họ, nhưng hiện giờ đúng là ăn quả quýt hảo mùa, cứ như vậy, nhà bọn họ căn bản ăn không đến quả quýt.

A Li minh bạch, phỏng chừng là tiểu yêu quái trò đùa dai, không biết trương nhà mẹ đẻ như thế nào chộc tới bọn họ.

A Li một lần nữa đem ánh mắt quăng vào quả quýt, mím môi nói, “Cái kia... Hai vị...”

“Vô dụng,” trương nương trương phu xen mồm, “Chúng ta không biết cùng bọn họ nói nhiều ít lời hay, bọn họ liền cùng không nghe thấy dường như.”

“Hai vị.” A Li thanh âm lớn chút, nàng thanh âm đối với tiểu nhân nhi tới nói đều thanh như chấn lôi, nhưng là đối phương như cũ mặt vô biểu tình ngằm cờ. Nàng duỗi tay tưởng chọc chọc bọn họ, quả quýt thượng giống che một tầng kết giới, căn

Chương 30 (quả quýt tiểu nhân nhi (canh một)...)

Bồn thọc không đi vào.

“Để cho ta tới đi.” Phi Vũ trực tiếp thượng thủ nhéo hạ quả quýt, quất cánh làm bàn cờ tức khắc bạo liệt, quả quýt nước bắn hai cái tiểu lão đầu một thân.

“Ai nha?” Tiểu lão đầu nhóm hung ác mà ngẩng đầu, lại ở nhìn đến Phi Vũ khoảnh khắc sắc mặt đại biến, bất chấp chập vọt, bay ra quả quýt ở trên bàn quỳ xuống.

Phi Vũ hơi có chút kinh ngạc: “Các người nhận thức ta?”

Lục lão nhân cung kính mà ngẩng mặt, “Ngài là Phi Vũ thượng thần, chỉ cần là hoa cỏ cây cối tinh quái, vô có không quen biết ngài.”

Hồng lão nhân cũng ngẩng mặt, trong mắt đều là nồng đậm cảm kích, “Ít nhiều ngài mỗi ngày làm thái dương chiếu chúng ta, chúng ta mới có thể kết ra trái cây.”

Cây cối tinh quái cảm kích, Phi Vũ đã nghe xong thượng vạn năm, hấn trong mắt không hề một chút cảm xúc, đem địa phương nhường cho A Li, “Bọn họ có thể nói chuyện, người hỏi bọn họ hấn đi.”

A Li lập tức hỏi, “Các người mỗi ngày xuất hiện ở trương nhà mẹ đẻ quả quýt là vì cái gì nha?”

Tiểu lão đầu thấy A Li là cùng Phi Vũ cùng nhau, toại không dám lừa gạt thành thật công đạo.

“Chúng ta vốn là quýt trên cây tinh quái, ngày nọ Trương nương một nhà đi ngang qua quýt thụ, thấy chung quanh không người liền mỗi người dưới tàng cây đi tiểu một phen. Bình thường người qua đường cũng có làm như vậy, nhưng vườn trái cây cây cối nhiều như vậy, toàn gia tóm được một thân cây kéo cũng là chưa thấy qua, ước chừng huân chúng ta vài thiên. Chúng ta sinh khí liền lại đây chui vào nhà nàng quả quýt quấy rối.”

“Thì ra là thế.” Trương nương một nhà bưng tỉnh đại ngộ, vội vàng đối với quả quýt tinh chấp tay thi lễ không ngừng, “Chúng ta không tưởng nhiều như vậy, đại tiên tha thứ, sau này lại không dám. Một lát liền đi cấp quýt thụ rửa sạch, lại cho ngài bồi điểm thổ ngài xem như thế nào?”

A Li trên mặt trào ra điểm buồn cười, “Như vậy giải quyết các người nguyện ý sao?”

Quả quýt tinh thấy Trương gia người lại là bồi tội, lại là phải cho nó rửa sạch bồi thêm đất, oán khí tiêu trừ trong lòng tự nhiên cao hứng, gật gật đầu nói, “Vậy như vậy làm đi, nhớ rõ, ta muốn Đông Pha bên kia thổ, bên kia phân đất hậu.”

Trương nương một nhà vội đáp ứng xuống dưới.

Quả quýt tinh lại trộm ngắm Phi Vũ liếc mắt một cái, thấy hấn trước sau mặt vô biểu tình, không cảm trong lòng thấp thỏm, vội từ trong túi móc ra tam cái xanh biếc lá cây đưa cho A Li.

“Thượng tiên, cái này lá cây chỉ cần bóp nát nó liền sẽ biến hóa thân hình, hoặc là quýt thụ, hoặc là quả quýt hoa, hoặc là đại quả quýt. Tuy rằng thuật pháp thấp kém, nhưng gặp được ngoại địch cũng có thể đỉnh điểm dùng, tuyệt đối vì diệu hơi kiêu làm người nhìn không ra tới. Ngài vì ta điểm này sự hạ phạm, ta không khác tạ ngài, chỉ có tam phiến lá cây.”

A Li tiếp nhận móng tay cái lớn nhỏ lá cây, quả quýt tinh lại triệu Phi Vũ cung kính khom người, biến mất ở trong không khí.

Rời đi trường nhà mẹ đẻ, A Li ngón tay nhéo lá cây, giơ lên trước mắt đối với ánh mặt trời vừa đi vừa nhìn.

Phi Vũ cùng nàng song song, “Cái này lá cây tuy rằng râu ria, nhưng là thuộc về tiểu thần thông pháp khí. Bởi vì không cần linh lực liền phạm nhân đều có thể dùng, giá cả thập phần sang quý. Người nếu không cần có thể dùng nó đổi linh thạch.”

A Li kinh ngạc hạ, dừng lại bước chân, “Người có phải hay không đã sớm biết quả quýt yêu quái là thật sự, cho nên mới làm ta tiếp được cái này bắt yêu lệnh.”

Phi Vũ cười khẽ một chút, “Cũng không thập phần xác định. Mang ta thấy những cái đó bắt yêu lệnh cũng không có cái gì tốt nhưng lành, liền muốn cho người đi thử thời vận.”

A Li cười nói, “Chẳng trách người vẫn luôn vắn mặt, nguyên lai là tưởng giúp ta ngoa điểm đồ vật.”

“Cũng không phải ngoa đồ vật,” Phi Vũ cười nói, “Ta đối với trừ người bên ngoài mặt, xác thật cười không nổi. Ta chỉ có nhìn thấy người mới có thể cao hứng.”

A Li cảm trương nương ký tên bắt yêu lệnh trở về trấn yêu tư kết toán linh thạch, lại ở bảng thông báo trước nhìn đến một người, bạch y tố tuyết, công một phen kiếm, y vật bị gió thổi đến cổ lầy, không chút để ý mà nhìn bắt yêu lệnh.

A Li trong lòng một lộp bộp, không phải là Bạch Trạch đi?

Nàng vừa định lui về ngõ nhỏ, đối phương hơi hơi sờn mặt, cùng nàng đối thương tầm mắt.

Quả thật là Bạch Trạch.

A Li tức khắc tiến thối không được, chỉ phải đem tầm mắt thực hư mà lướt qua Bạch Trạch, làm bộ chính mình cận thị, căng da đầu đi phía trước đi.

Bạch Trạch rũ rũ mắt, thiếu chút nữa không bị nàng khí cười.

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy ta, bởi vì dấm, lưu # nhi, văn, học đổi vực danh, Baidu cũng sẽ lục soát không đến. Giành trước xem, thỉnh đến c_l_e_w_x_x điểm _(xóa _), nhất định phải cất chứa đến bookmark.

-----oOo-----

31, đệ 31 chương (canh không có, chén cũng không có sao? (nhị...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 31 (canh không có, chén cũng không có sao? (nhị...)

A Li không có dừng lại, Phi Vũ lại ngừng lại.

“Là người?”

Lần trước nếu không phải Bạch Trạch, A Li ác chú căn bản trừ không được, hấn trong lòng vẫn luôn tồn cảm kích, nhìn thấy Bạch Trạch lập tức nghĩ chân dừng lại.

Bạch Trạch nhẹ nhàng gạt đầu, “Tới lãnh bắt yêu lệnh?”

Phi Vũ: “Đã làm xong.” Hấn quay đầu nhìn thoáng qua đi ra ngoài bảy tám mét A Li, nhẹ gọi, “A Li, các người chưởng môn ở chỗ này.”

Sắp đi vào Trấn Yêu Tư thiếu nữ đều mau tức chết rồi. Nàng lại không hạt, làm bộ không nhìn thấy, chính là không nghĩ chào hỏi sao.

Bạch Trạch môi mỏng đậm cười bất biến, trước sau như một ôn nhuận như ngọc, tràn ra tới ngữ điệu lại lộ ra vài phần nhẹ trào, “Không cần gọi nàng, bởi vì một chén Lê Thang nàng chính giận ta.”

“Lê Thang?” Phi Vũ thanh tuyến hơi trầm xuống.

A Li không trang mù, vội chạy tới giữ chặt Phi Vũ ống tay áo thúc giục nói, “Nhanh lên kết bắt yêu lệnh, hảo lãnh tiếp theo cái.”

Phi Vũ không có lý nàng, chỉ nhìn Bạch Trạch hỏi, “Cái gì Lê Thang? Đường phèn hầm tuyết lê?”

Bạch Trạch thấy Phi Vũ ánh mắt nặng nề, lại thấy A Li như vậy phản ứng, còn có cái gì không rõ, tức khắc vừa tức giận vừa buồn cười, nguyên lai kia chén Lê Thang không ngừng hầm cho hẩn một người.

“Không phải Lê Thang, là lê đường. A Li thấy ta mua rất nhiều đường muốn một chén. Chỉ là những cái đó đường ta đều hữu dụng, nàng liền sinh khí.”

A Li hơi kinh ngạc một chút, nhìn về phía Bạch Trạch, người sau nhẹ nhấp môi mỏng, ánh mắt nhàn nhạt.

“Thì ra là thế.” Phi Vũ ghen tuông đại tiêu.

A Li thở phào nhẹ nhõm lôi kéo Phi Vũ đi, phía sau truyền đến Bạch Trạch thanh âm, “A Li, hôm nay người nếu trở về đến sớm tới đỉnh núi tìm ta, ta đem... Lê đường cho người một phần.”

Thiếu niên dừng một chút, tiếng nói tràn ra một chút không chút để ý uy hiếp ý vị, “Nếu người không có thời gian tới cũng không quan hệ, ta gọi người đem lê đường cho người đưa đi.”

A Li trong lòng một lộp bộp, nơi nào có cái gì lê đường, Bạch Trạch đây là làm nàng đi cho hẩn giải thích. Nếu nàng không đi, hẩn liền đem nàng lạc kia chén cấp Phi Vũ đưa đi, làm Phi Vũ minh bạch hạ cái gì là Lê Thang.

Thật là... Quá xấu rồi.

A Li đem bắt yêu lệnh giao đi lên sau, lại đến đến bảng thông báo trước, Bạch Trạch đã rời đi.

A Li trong lòng tồn sự, chọn lựa bắt yêu lệnh khi thất thần, tùy tiện tháo xuống một cái liền đối với Phi Vũ nói, “Hảo, liền cái này.”

“Phải làm cái này?” Phi Vũ hơi giật mình, “Này như thế nào làm?”

Phổ tây canh bánh cửa hàng Lý đại nương sinh ý bận quá, muốn mặt hạ nồi nhanh lên.

Hắn âm thầm cười nhạt, sinh ý bận quá liền mượn cá nhân a.

Nhưng là Lý đại nương không nghĩ mượn người, nàng liền muốn cho mặt hạ nồi nhanh lên, “Các người không biết, nhà ta mặt xa gần nổi danh, không ít người đều tưởng số tiền lớn mua phối phương. Ta cũng từng mượn quá một ít người, nhưng là không bao lâu liền phát hiện bọn họ lén lút, luôn muốn nhìn lén ta như thế nào cùng mặt, phòng cũng phòng không được. Các người không phải tiên sư sao, có thể rải đậu thành binh. Các người cho ta trên tay thi cái tiên thuật, làm ta mì nhanh lên thì tốt rồi.”

A Li tức khắc vô ngữ, Trần Yêu Tư bằng thông báo chính là sẽ có như vậy kỳ kỳ quái quái bắt yêu lệnh. Minh nếu là bắt yêu, kỳ thật là một ít người ý nghĩ kỳ lạ.

“Ta có tiền,” Lý đại nương lại nói, “Ta nhi tử cũng tu tiên, hắn cho ta rất nhiều các người dùng

Chương 31 (canh không có, chén cũng không có sao? (nhị...)

Cái loại này linh thạch. Ta có thể thêm tiền, 50 linh thạch có đủ hay không?”

A Li hỏi: “Nếu người nhi tử tu tiên, vì cái gì người không tìm hắn hỗ trợ đâu?”

Lý đại nương: “Hắn nói hắn sẽ không a, hắn làm ta đem viết thành bắt yêu lệnh treo lên đi, nói khẳng định có thể gặp được tiên nhân giúp ta.”

A Li cười, “Cái này ta giúp đỡ không được.”

A Li cùng Phi Vũ rời đi mặt cửa hàng, Phi Vũ nói, “Trở về lui lại tuyển một cái đi.”

A Li trong lòng vẫn luôn nhớ thương Bạch Trạch uy hiếp, rất sợ hấn thật đem ngày hôm qua thịnh Lê Thang chén cấp Phi Vũ đưa đi. Kia chén là Phi Vũ đi Cô Tang mua, tổng cộng sáu cái, kim sắc đồng chén tạo thành hoa lê trắng, thực hảo phân biệt.

Làm Phi Vũ biết hấn cấp Bạch Trạch hầm chén canh, nhất định trực tiếp đem hoa khí khô héo.

“Không vội, đi về trước đi, ta nghĩ lại có biện pháp nào không giải quyết.”

Phi Vũ cười nói, “Đảo không phải hoàn toàn không có biện pháp, ta có thể cho người dài hơn ra một đôi tay, người hỏi một chút nàng có nguyện ý hay không?”

Lý đại nương có nguyện ý hay không không biết, bất quá nàng rất nguyện ý. Thật ai khởi tẩu, nhiều một đôi tay che địa phương có thể nhiều điểm.

*

A Li ở truyền tống ngoài điện bồi hồi nửa ngày, nửa ngày không dám đi vào. Bạch Trạch ngày thường thoát nhìn biếng nhác, sự tình gì đều không yêu phản ứng bộ dáng, tựa hồ Phật hệ thật sự. Một khi nóng giận tâm nhãn rất hắc nha.

Nàng lại ở trong đại điện vòng vài vòng, hiện suy nghĩ mấy bộ lý do thoái thác, cầm eo bài đi lên hoa sen dàn tế.

Quang mang hiện lên, gió lạnh gào thét tới. Trên người nàng mang theo Bạch Trạch viết chống lạnh phù, một chút đều không cảm giác được rét lạnh.

Nàng từ tuyết tùng tiểu đạo chậm rãi cộ đến đại điện khẩu, còn không có đi vào liền nghe được Bạch Thanh Mai lớn giọng. Nàng trong lòng tức khắc buông lỏng, thiết tình thực lòng mà cảm kích bạch chân nhân tới tống tiền.

Bạch chân nhân không phải nói sao, không thể nghe lén chường môn nói chuyện.

Nàng lập tức xoay người, mặt lại đụng phải một đạo mềm mại lại trong suốt cái chấn.

Cả tòa Thiên Sơn đều cùng Bạch Trạch tâm ý tương thông, hắn đã sớm cảm giác được A Li đi tới cửa, bỗng không nghĩ làm nàng nghe trong điện sốt ruột sự, nhưng không nghĩ tới nàng vui mừng mà quay đầu muốn đi.

Thiếu niên rũ xuống niết xong quyết tay, một lần nữa nhìn về phía Bạch Thanh Mai, tiếng nói lạnh lùng, “Cô cô không cần quan tâm ta việc tư, ta tìm không thấy nàng, cả đời đều sẽ không thành thân.”

Bạch Thanh Mai vẽ mặt kinh ngạc, “Chúng ta đây bạch gia chẳng phải là không sau?”

Bạch Trạch ngữ khí nhàn nhàn, “Ta không phải bạch gia sau sao? Chỉ cần ta sống một ngày, bạch gia liền vẫn luôn có hậu a.”

Bạch Thanh Mai biết, luận khởi cần quấy nàng cũng không phải là đại cháu trai đối thủ. Gia hỏa này đánh tiểu là có thể ngôn thiện biện, mười tuổi về sau toàn bộ bạch gia liền đều không phải đối thủ của hắn, huống chi hắn hiện tại 300 hơn tuổi. Chỉ cần hắn nguyện ý, nói thái dương là hắc, cũng có người tin.

“Liền tính là như vậy, Vũ Nhu vất vả cho người ngao canh, người xem đều không xem liền cho người ta bát trên mặt đất. Nhân gia là khuê các thiên kim, người như vậy giống lời nói sao?”

Bạch Trạch tiếng nói lạnh hơn, “Ta không thói quen ly người thân cận quá, khuê các thiên kim sẽ bỏ nhân thân thượng sao?”

Tô Vũ Nhu thút tha thút thít mà càng hung, vừa rồi tiến vào xem hắn nằm ở trên án thư khụ đến lợi hại, gọi hắn một tiếng. Hắn ngẩng đầu, khuôn mặt tái nhợt không có huyết sắc, lông mi giống lông quạ như vậy mệt mỏi rũ, yếu ớt lại mỹ lệ.

Nàng biết hẳn lớn lên đẹp, nhưng loại này dỡ xuống cứng cõi sau

Chương 31 (canh không có, chén cũng không có sao? (nhị...)

Đơn bạc chi mỹ nàng trước nay chưa thấy qua. Trong lúc nhất thời, trong lòng thích cùng thương tiếc thành cổ trên mặt đất dững, trong óc trống rỗng liền dán đi lên, hậu quả chính là Bạch Trạch về mặt chán ghét đẩy ra nàng, canh cổ cũng lăn đến trên mặt đất.

“Ta không biết.” Thiếu nữ nhu nhu nhược nhược mà khóc, “Ta thấy chường môn ho khan, nghĩ giúp hẳn vỗ vỗ. Nhưng là trong tay canh cổ rất nặng, không cầm chắc liền triều trên người hẳn tài đi...”

“Bạch Trạch, người nghe được sao?” Bạch Thanh Mai dựng mắt nói, “Chính người xuyên tạc người khác hảo ý, còn không nhanh lên cùng Vũ Nhu xin lỗi.”

Bạch Trạch dựa cây cột, ánh mắt thực đậm mà nhìn đối phương đổi trắng thay đen. Hẳn trong lòng cái gì cảm giác đều không có, bởi vì căn bản không để bụng, cho nên vô pháp làm cảm xúc phạm phồng.

Hắn lười đến tại đây sự kiện thượng cùng các nàng chu toàn, thực không thành ý mà nói, “Hành đi, là ta sai rồi.”

Tô Vũ Nhu như cũ khóc cái không ngừng, Bạch Thanh Mai lại làm Bạch Trạch lại đây hồng hồng.

Bạch Trạch nhàn nhạt nói, “Ta chỉ hồng quá một người, lại không chịu hồng người thứ hai. Ta sẽ phái người thượng Tô gia tới cửa nhận lỗi, nhưng cũng sẽ thỉnh Tô chường môn quản hảo tự mình nữ nhi. Hầm canh loại sự tình này là đạo lữ chi gian mới có thể làm, ta phi người thân mật người, căn bản không có khả năng uống người canh. Lặp lại lần nữa, ta đối với người vô tình, thỉnh không cần lại đến.”

Tô Vũ Nhu đâu chịu nổi như vậy ủy khuất, sắc mặt ghen đến mức đỏ bừng, quay đầu liền hướng cửa đại điện chạy.

A Li hơi hơi trợn to mắt, vừa muốn nhắc nhở nàng nơi này có kết giới, nàng liền định phải đi lên.

Mềm mại kết giới giống một trượng mỏng kháu kháu đường, Tô Vũ Nhu lập tức bị bắn trở về, ngã ngồi trên mặt đất.

Bạch Thanh Mai vội vàng nâng dậy nàng quay đầu lại cả giận, “Lại nói không thích nhân gia, lại không cho nhân gia đi, Bạch Trạch, có người như vậy sao?”

Thiếu niên đuôi mắt lộ ra vài phần thanh đạm lười nhác, “Thấy rõ ràng điểm, kết giới ở ai mặt sau? Ta không cho nàng đi, nhưng không không cho nàng đi.”

Tô Vũ Nhu cùng Bạch Thanh Mai tầm mắt đồng thời dừng ở ngoài điện cái kia thần sắc lược vô thối thiếu nữ trên người, tuy rằng hai cái “Nàng” là cùng cái tự, nhưng là gốc tử đều minh bạch, Bạch Trạch không cho đi chính là ai.

Tô Vũ Nhu đứng lên, đỏ bừng sắc mặt trở nên trắng bệch, nàng vững vàng tâm thần nói, “Thỉnh chưởng môn đem kết giới triệt rớt, Vũ Nhu lại không tới.”

Cùng ngày hôm qua A Li nói lại sẽ không tới bất đồng, Bạch Trạch trong lòng tức khắc lỏng xuống dưới, Tô gia sự nếu có thể như vậy giải quyết tốt nhất, chẳng sợ đắc tội đối phương gia chủ cũng không cái gọi là. Ngày hôm trước tiên môn đại hội, đã có vài cá nhân lại đây hỏi hán có phải hay không cố ý cùng Tô gia kết thân?

Tô Mẫn Đức vì nuốt vào thiên hạ sở hữu mạch khoáng, liền chính mình nữ nhi khuê dự cũng không cần.

Kết giới mới vừa triệt rớt, Tô Vũ Nhu liền lập tức hướng ra ngoài đi đến, Bạch Thanh Mai nặng nề mà thở dài đuổi theo.

Kết giới một triệt rớt, A Li cũng tưởng đi theo đi, nhưng là mặt lại lần nữa định vào kháu kháu đường thượng, nàng quay người lại, Bạch Trạch cười như không cười mà nhìn nàng.

Thiếu nữ vội vàng giơ lên xán lạn tươi cười, “Ta đã sớm nghĩ đến lập, chương môn, người không uống Lê Thang, liền canh mang chén cùng nhau trả ta đi.”

Bạch Trạch muốn cười không cười nói, “Không có, uống xong rồi.”

A Li hơi kinh ngạc một chút, canh uống lên, chén cũng cùng nhau uống lên sao?

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy ta, bởi vì dấm, lưu # nhi, văn, học đổi vực danh, Baidu cũng sẽ lục soát không đến. Giành trước xem, thỉnh đến c_l_e_w_x_x điểm _(xóa _), nhất định phải cất chứa đến bookmark.

-----oOo-----

Đệ 32 chương (tiểu bạch, người tranh điểm khí a (canh một)...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li nhìn Bạch Trạch.

Hai người chỉ gian khoảng cách bất quá nửa bước, này khoảng cách xem hấn mặt còn phải ngửa đầu. Bạch Trạch hơi thở lạnh lùng, thêm chi lại tức một trương khuôn mặt tuấn tú, bằng thêm vài phần áp bách.

Hắn rất chậm rất chậm mà nói, “Uống xong rồi.”

A Li nhẹ nhàng chớp chớp mắt, “Chưởng môn người vừa rồi còn nói không uống người khác hầm canh.”

Bạch Trạch trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng, “Ta chỉ là tùy tiện nói nói. Thực xá Lưu mẹ mỗi ngày cấp toàn môn phái hầm canh, ta cũng uống.”

“..... Nga” A Li lại nhìn hấn hai mắt, hỏi, “Canh uống lên, chén đâu?”

“Trên án thư.”

A Li thăm dò đi nhìn, trên án thư quả nhiên đặt hoa sen tiểu đồng chén, nàng vội đi qua đi cầm lấy tới, đồng chén sạch sẽ, một chút ngọt nị vị đều không có, thực hiển nhiên là bị người tẩy qua. Nàng đem đồng chén thu vào lồng tay, xoay người, Bạch Trạch còn đứng tại chỗ xem nàng.

A Li nói: “Chưởng môn, ta phải đi về.”

Bạch Trạch nặng nề nhìn nàng, đột nhiên nói, “A Li, các người Giang Nam đạo người ta nói lời nói, âm cuối đều là hướng lên trên chọn sao?”

A Li ngẩn ra, trong lòng đồn sinh cảnh giác, nhưng là trên mặt lại nhất phái ngây thơ mờ mịt thần sắc, “Cái gì? Ta không chú ý, hình như là đi.”

Bạch Trạch lặng im xuống dưới, đôi mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm nàng. Ngày hôm qua A Li đi rồi, hắn đi tư khổ sửa sang lại đồ vật, ở một đồng không bao lâu dùng quá tạp vật không cẩn thận đụng phải một quả lưu thanh ngọc.

Lưu thanh ngọc chảy ra thiếu nữ ngọt thanh thanh âm, tuy rằng chỉ có nửa câu lời nói, lại làm hắn phảng phát bị ngũ lôi đánh trúng.

Cái kia thanh âm, thế nhưng cùng A Li giống nhau như đúc.

Thời gian quá đến lâu lắm, hơn ba trăm năm, hắn nhớ không được nàng thanh âm, cũng nhớ không được rất nhiều sự tình. Nhưng thanh âm này vừa ra, lại giống một cái móc nháy mắt đem hắn câu trở về Mạc Bắc.

Bạch gia thế thay quan, nhưng tăng tổ phụ lại một lòng hướng tới tu tiên. Hắn thỉnh quá vô số cao nhân kiểm nghiệm bạch gia tử đệ căn cốt, không có một cái khẩu khai tiên nhân môn.

Thẳng đến Bạch Thanh Mai sinh ra, bạch gia mới có cái thứ nhất người tu tiên. Nhưng là Bạch Thanh Mai tư chất bình thường, bạch gia khuynh này sở hữu cung nàng, mới đem nàng cung đến nhị hoàn trình tự.

Thấy nhiều năm tâm huyết không có hồi báo, bạch gia gia chủ buồn bực mà chết.

Hắn sinh ra thời điểm, khô hạn hai năm Mạc Bắc hạ tầm tã mưa to, các bá tánh đều nói nhìn đến mây đen trung quay cuồng bạch long.

Không bao lâu, Thiên Sơn phái chưởng môn liền tìm đi lên, đem liên trắng tròn còn chưa quá xong hấn thu hoạch đóng cửa đệ tử.

Toàn bộ bạch gia đều đả hấn phá lệ thật cẩn thận, chỉ có phụ thân đối hấn nghiêm khắc, không được hấn cùng người chơi đùa, không được hấn hoang phế việc học. Hấn toàn bộ thơ ấu đều ở vương vực trong viện buồn tẻ mà vượt qua, trừ bỏ niệm thư, chính là tu tập sự phụ lưu lại công pháp.

Mười hai tuổi năm ấy, nàng mang theo quả đào vị thanh hương xâm nhập hấn sinh hoạt.

Niên thiếu khi cảm tình nhất lệnh người vô pháp quên. Nó không quan hệ phong nguyệt, cũng không có như vậy phức tạp, chính là đơn thuần thấy nàng liền tâm sinh vui mừng. Ngẫu nhiên một lần, hấn đùa nghịch tân đến lưu thanh ngọc, không cẩn thận để lại nàng thanh âm.

【 tiểu bạch, muốn tranh đua a, ta một hồi liền đi trăm liền trừu... 】

“Trăm liền trừu là cái gì?” Bạch Trạch đột nhiên hỏi.

“Ân?” A Li tròn to mắt, tim đập nháy mắt gia tốc, “Cái gì trừu?”

Bạch Trạch lẳng lặng nhìn chăm chú nàng, tối hôm qua trần trọc hồi lâu, một phương diện vì tìm được rồi một chút manh mối mà hân hoan, về phương diện khác lại cảm thấy có chút vớ vẩn.

Hấn tra quá A Li trước kia trải qua, nàng xác thật đến từ Giang Nam đạo, tám tuổi thời điểm bởi vì tiên phẩm Thủy linh căn bị thủy hệ Tiểu Tiên Môn phát hiện, thu làm đệ tử đưa tới Tây Vực.

Này cùng hấn nhận thức người căn bản không khớp. Hơn ba trăm năm đi qua, hấn bởi vì mạnh mẽ đột phá bị phản phệ, thân thể bộ dạng vĩnh viễn dừng lại ở 17 tuổi. Nhưng là A Li như thế nào giải thích đâu? Tình quái hoặc là chuyển thế?

Càng nghĩ càng mê mang, Bạch Trạch hoàn toàn mất ngủ. Trong tay lưu thanh ngọc nghe xong suốt một buổi tối, hừng đông khi hấn mơ mơ màng màng ngủ qua đi, trong mộng mắt tất cả đều là A Li thân ảnh.

“Ta muốn khai trùu, tiểu bạch người tranh điểm khí.” Trong mộng thiếu nữ không ngừng nói.

Những lời này bối rối hấn toàn bộ thiếu niên thời đại, hấn vẫn luôn rất muốn hỏi nàng, như thế nào tranh đua?

A Li có chút bất an hỏi hệ thống, “Ta không bại lộ quá đi?”

“Không có,” hệ thống thực khẳng định nói, “Ta đều thế người xem đâu, phóng nhẹ nhàng.”

A Li cũng cảm thấy không có, nếu là bại lộ, nàng chính mình nghe không đến sao?

A Li nói: “Chưởng môn, người có phải hay không thân thể không thoải mái? Ta không quấy rầy người nghỉ ngơi, này liền trở về.”

Xem nàng trán thượng trần ngập muốn chạy hai chữ, Bạch Trạch vừa tức giận vừa buồn cười, khi nào hấn nơi này thành lang quật hang hổ?

“Lê Thang sao lại thế này?”

A Li hơi ngần ra hạ, nói: “Nga, cái kia nha, đó là ta cấp Phi Vũ hàm canh, hàm nhiều liền cấp chưởng môn bưng tới một chén. Chưởng môn người cũng không nên nói đi ra ngoài, nếu làm Phi Vũ nghe được, hấn sẽ hiểu lầm này canh không phải chuyên môn cho hấn hàm.”

Hệ thống lau một phen mồ hôi lạnh, “Ký chủ, làm người lưu một đường, ngày sau hảo gặp nhau. Người đem con đường của mình hoàn toàn phá hỏng, vạn nhất có một ngày hấn biết người là ai, nhớ tới người hôm nay lời nói, người không phải thảm?”

“Bạch Trạch chấp niệm quá sâu lại biết ta như vậy nhiều sự tình, nếu cho hấn biết ta rõ ràng biết hấn là ai lại làm bộ không quen biết bộ dáng, lấy hấn bạch thiết hắc thuộc tính nhất định sẽ không bỏ qua ta. Cùng với như vậy, không bằng hoàn toàn đem liên hệ chặt đứt.”

“Phi Vũ a...” Bạch Trạch nhẹ giọng nói, trong đầu hiện ra A Li cùng Phi Vũ cử chỉ thân mật bộ dáng. Nàng sao có thể là hấn người muốn tìm đâu, hấn thích cái kia cô nương sẽ đem hấn đặt ở đầu quả tim, chuyện gì đều nghĩ hấn, mới sẽ không bởi vì canh ngao nhiều uống không được mới đưa cho hấn.

Bạch Trạch nắm thật chặt trong lòng bàn tay lưu thanh ngọc, nguyên bản là phải cho A Li nghe, nhưng hiện tại không cần thiết. Là hấn quá muốn tìm đến nàng, mới có thể gặp được một chút khả năng đều bắt lấy không bỏ. Thiên hạ tiếng nói giống nhau người dữ dội nhiều, chẳng lẽ đều là hấn tiểu thanh mai sao?

“Ta đã biết, người trở về đi.” Bạch Trạch hai tròng mắt khôi phục thanh minh, dừng một chút, hấn móc ra một khối ngọc bài đưa qua đi nói, “Về sau người nếu có việc tìm ta, trực tiếp tới thì tốt rồi. Lúc trước là ta nghĩ sai rồi, xin lỗi.”

Thấy hấn không có sinh khí, A Li thoáng có chút ngoài ý muốn. Nàng nhìn thoáng qua Bạch Trạch trên tay ngọc bài, không có tiếp, “Về sau nếu là có việc tìm chương môn, sẽ ấn tiên môn quy củ đi trước tìm trưởng lão báo bị lại lãnh ngọc bài, giống nhau.”

Bạch Trạch trong mắt lộ ra một chút buồn cười, “Liên bởi vì một chén Lê Thang, liên thật sự không bao giờ lý ta sao?”

“Đương nhiên không phải.” A Li thuận miệng có lệ.

Bạch Trạch lại hỏi: “Vậy người về sau còn tới sao?”

“Tới a, ta muốn hầm nhiều canh, liên cấp chương môn đưa tới.”

Bạch Trạch nhin không được khẽ cười một tiếng, này không phải là bởi vì Lê Thang sao?

A Li xoay người phải đi, dư quang liếc đến Bạch Trạch bên hông ngọc bội, đây cũng là nàng cho hắn.

Nghĩ đến Bạch Trạch vẫn luôn lang thang không có mục tiêu mà tìm nàng, sau này cũng sẽ tìm đi xuống, nàng thoáng có chút không đành lòng nói, “Chưởng môn, ta cảm thấy nếu tìm không thấy người, khả năng chính là nàng không nghĩ làm người tìm được. Người không bằng một lần nữa bắt đầu nhận thức người bên cạnh, nói không chừng sẽ phát hiện có yêu thích cô nương.”

Hệ thống lại lần nữa lau mồ hôi, “Người cư nhiên còn khuyên hắn bắt đầu một đoạn tâm cảm tình? Ký chủ, người tốt nhất cầu nguyện hắn cả đời sẽ không nhận ra người là ai.”

Bạch Trạch rũ xuống mắt, lại lần nữa tưởng, xem ra nàng quả nhiên không phải. Nếu nàng là hắn tiểu thanh mai, sao có thể nhẫn tâm xem hắn lần lượt xuống núi lại lần lượt thất vọng mà về, còn cười khuyên hắn đừng tìm.

Hắn tiểu thanh mai mới sẽ không như vậy đối hắn.

*

A Li hợp với mấy ngày đều ở bên ngoài lãnh bắt yêu lệnh, đi sớm về trễ. Mặc dù không cần thận dụng tới Bạch Trạch, cũng sẽ lập tức đường vòng mà đi. Nàng hành động, tự nhiên trốn bắt quá Bạch Trạch đôi mắt.

Bạch Trạch biết, cái kia cười khanh khách đối hắn nói còn sẽ đến đỉnh núi cô nương, không bao giờ sẽ đến.

Cuối tháng 5, Thiên Sơn ra một chuyện lớn, năm cái bí cảnh đồng thời xuất hiện ở núi non. Tây Vực lớn lớn bé bé tiên môn hoàn toàn sôi trào.

Bí cảnh phần lớn là thượng cổ mảnh nhỏ mà thành, cất giấu vô số cơ duyên. Hiện thể thời gian không chừng, giống nhau có thể ra một hai cái liền đã đủ làm người sôi trào. Giống loại này năm cái đại bí cảnh đồng thời xuất hiện sự, chưa từng nghe thấy.

Các đại môn phái lập tức phái người tìm kiếm, được đến năm cái bí cảnh cấp bậc không đồng nhất tin tức. Thiên Sơn phái cũng thực mau ở các linh phong dán ra năm đại bí cảnh địa điểm cùng hạn chế cấp bậc tiến vào bố cáo. Một vài hoàn trình tự tiến sau núi màu xanh lục bí cảnh, ba bốn hoàn tiến trước sơn màu đỏ bí cảnh, năm sáu hoàn tiến trước sơn màu vàng bí cảnh, sáu bảy hoàn tiến trước sơn màu lam bí cảnh, tám chín hoàn tiến sau núi thâm màu xanh lục bí cảnh. Đến nỗi mười hoàn, kia tùy tiện vào.

A Li tùy tiện nhìn thoáng qua, liền gác ở sau đầu. Gần nhất nàng ở Trấn Yêu Tư làm bắt yêu lệnh, có Phi Vũ trợ giúp làm phi thường thuận lợi, đã tích góp hạ 300 cái linh thạch.

Ngày này sư phụ làm nàng thu thập một ít từng chi, nàng đi vào sau núi. Ngày xưa thanh tịnh địa phương hiện giờ biến người tập nập. Đại gia giống ở chợ giống nhau, không ngừng tìm kiếm thích hợp bí cảnh người được chọn.

A Li đang muốn từ trong đám người xuyên qua, thành linh bị người kéo lấy tay áo. Nàng quay đầu lại, một trương tròn tròn gương mặt tươi cười xuất hiện ở trước mặt,

Bùi tiểu mai hỏi: “Người đi đâu?”

A Li nhận ra là lớp bên cạnh đan tu, nàng rất nhiều thuốc mỡ đều là Bùi tiểu mai tặng cho. Bùi tiểu mai thích nhất tập thuốc mỡ giao bằng hữu, nhân duyên cực hảo.

“Đi trích điểm từng chi, sư phụ ta muốn.”

“Ai, trích cái gì từng chi a. Bồi ta đi tranh bí cảnh đi, chúng ta người không đủ, vào không được.”

A Li lắc đầu, “Người đi tìm người khác đi, ta còn vội vàng đâu, huống chi ta mới một vòng, đi vào cũng giúp không được gấp cái gì.”

Bùi tiểu mai nói: “Một vòng là đủ rồi, chúng ta đi chính là thấp nhất cái kia bí cảnh.”

“Ta đây cũng không đi.” A Li nói, “Nơi nào còn tìm không đến người? Kém ta liền vào không được?”

“Tiểu mai, tìm được người sao?” Nơi xa một đồng cô nương có người hô.

Bùi tiểu mai kêu trở về: “Ai, tìm được rồi, lập tức tới.” Nàng quay đầu thấp giọng nói, “A Li, người đến giúp ta. Cái này đội là ta thật vất vả mới chen vào đi, ta tặng một đồng lớn thuốc mỡ. Các nàng bên trong có một cái tam hoàn. Tam hoàn đi một vài hoàn bí cảnh kia không cùng ăn đậu hủ giống nhau dễ dàng sao? Nhưng ta mới nhận thức các nàng, trong lòng không có yên lòng, người cùng ta cùng đi, đừng làm cho các nàng mong ta.”

Nàng vẻ mặt đáng thương tương mà điều A Li tay, “Cầu xin người, người liền bồi ta đi một chút đi. Các nàng bên trong không một cái Thiên Sơn phái, ta thật sự thực lo lắng a.”

A Li liếc nàng liếc mắt một cái, “Nếu biết không Thiên Sơn phái, làm gì còn cùng các nàng đi?”

Bùi tiểu mai lẩm bẩm, “Này không phải bởi vì bên trong có cái tam hoàn, ta mới bị ma quỷ ám ảnh sao. Hảo A Li, người bồi ta đi, ra tới sau ta đi theo người thái tông chi.”

A Li mặc một chút, “Hành đi, nhưng người phải đáp ứng ta, nếu cảm giác không đúng, muốn lập tức cùng ta dùng độn địa phù rời đi.”

Bùi tiểu mai liên tục gật đầu, “Đây là nhất định, ta lại không ngốc.”

A Li đi theo Bùi tiểu mai đi đến kia đôi cô nương trước mặt, thành linh phát hiện Tô Vũ Nhu cũng ở bên trong. Tô Vũ Nhu nhìn đến nàng hơi hơi giật mình hạ, ngay sau đó thực hữu hảo gật gật đầu.

Một cái lục y phục cô nương nói, “Nếu người tề, chúng ta này liền vào đi thôi. Sớm đi vào còn có thể đuổi kịp cơm chiều.”

“Ngọc châu, người không phải tưởng sớm một chút ra tới cơm nước xong, người là sợ nhà người ca ca ra tới so người sớm không thể bồi hấn đi?”

“Đừng bậy bạ.” Ngọc châu đẩy người nọ một phen.

Những người khác lập tức cười thành một đoàn.

“Đi nhanh đi.” Ngọc châu mặt đỏ bừng mà dậm chân, xoay người triệu 10 mét chỗ phát ra màu xanh lục quang mang huyết động đi đến.

Đại gia lập tức theo sau, “Ai, ngọc châu, chúng ta chưa đi đến sai đi? Một vài hoàn bí cảnh cái gì nhan sắc tới?”

“Chưa đi đến sai,” ngọc châu thực khẳng định mà nói, “Cấp thấp bí cảnh là màu xanh lục, ta nhớ không lầm.”

Cách đó không xa, Mạnh Thập Phương dư quang thoáng nhìn một đám người hướng cao cấp nhất bí cảnh mà đi, hấn nội tâm hâm mộ, khác bí cảnh kín người hết chỗ, cái này □□ hoàn bí cảnh, hiếm khi gặp người đi vào, này nhóm người định là các tiên môn trưởng lão cấp nhân vật, không nghĩ tới này đó cô nương tuổi còn trẻ, tu vi như vậy cao.

Hấn cảm thán một phen, vừa mới chuẩn bị xoay người, liền nhìn đến đám người lúc sau đi theo một hình bóng quen thuộc. Bao bao búi tóc, rũ xuống tới dây cột tóc, ái xuyên màu phối hợp váy, kia chẳng phải là hấn tiểu sư muội sao?

Mạnh Thập Phương tức khắc sinh ra một thân mồ hôi lạnh, này nơi nào là cái gì cao thủ tụ tập, mà là một đám thái kê (cùi bắp) đi nhảm.

Hắn cuồng hô bôn qua đi, nhưng là một bóng người đều không có.

Mạnh Thập Phương gấp đến độ đầy đầu là hãn, tưởng đi vào đem tiểu sư muội tím ra tới, lại không dám.

Hắn tại chỗ vòng vài vòng, cuối cùng một dặm chân, triều tiên môn chạy tới.

*

“Sư phụ, tiểu sư muội đi nhảm.”

“Kêu cái gì?” Diêu Bạch Tiên đang cùng trưởng lão nói chuyện, thấy chính mình đồ đệ hô to gọi nhỏ, tức khắc cảm thấy thật mất mặt.

Mạnh Thập Phương thấy hắn sư phụ còn một bộ không rõ dạng, lớn tiếng nói: “Sư phụ, tiểu sư muội tiến cao cấp bí cảnh lập.”

Diêu Bạch Tiên ngăn ra, “Người nhìn lầm rồi đi? Nàng lại không phải luẩn quẩn trong lòng.”

“Ta không nhìn lầm,” Mạnh Thập Phương vội la lên, “Cấp thấp bí cảnh cùng cao cấp bí cảnh đều là màu xanh lục. Chẳng qua một cái thiên, một cái thâm, tiểu sư muội thật sự tiến sai rồi.”

Diêu Bạch Tiên trong lòng tức khắc dâng lên một cỗ hàn khí, bên cạnh trưởng lão an ủi nói, “Đừng có gấp, chúng ta đi kiểm kê một chút, tám chín hoàn trở lên người ai hôm nay không ra cửa. Các người biết, đại gia trên cơ bản đều đi bí cảnh, hiện giờ trong môn phái căn bản không ai.”

Mạnh Thập Phương hỏi: “Trưởng lão, người không thể đi sao?”

Trưởng lão có chút xấu hổ, “Hạt, ta mới bảy hoàn, so tám hoàn thiếu một vòng, đi không được, đi vào chính là cái chết.”

Mạnh Thập Phương tức khắc tâm lạnh, “Kia làm sao bây giờ, người đi đều là chết, ta đây tiểu sư muội... Có thể hay không thỉnh chưởng môn hỗ trợ?”

Trưởng lão vẻ mặt do dự, “Chưởng môn hôm qua bệnh cũ phạm vào, lấy hần tính cách, không quá khả năng đi tìm một cái một vòng đệ tử. Muốn đại gia gặp được hiểm cảnh liền tìm chưởng môn, kia chưởng môn không được vội chết? Ai, chưởng môn, người đi đâu nhi?”

Mạnh Thập Phương đột nhiên quay đầu, thấy Bạch Trạch dẫn theo kiếm biến mất ở sau núi kết giới.

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy ta, bởi vì, văn, học đổi vực danh, Baidu cũng sẽ lục soát không đến. Giành trước xem, thỉnh đến giờ _c_o_M(xóa _), nhất định phải cất chứa đến bookmark.

-----oOo-----

Đệ 33 chương (hồ nước (canh hai)...)

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li tự tiến vào bí cảnh liền cảm giác không đúng lắm.

Cấp thấp bí cảnh hẳn là người nhiều nhất địa phương, bởi vì thái kê (cùi bắp) nhiều. Nhưng là các nàng đều tiến vào một hồi lâu, một bóng người cũng không đụng tới.

Ngọc châu an ủi đại gia: “Bí cảnh là thượng cổ mảnh nhỏ ngưng kết mà thành, so mười cái Cô Tang đều đại. Người ở bên trong này tựa như hạt cát giống nhau, rắc liền nhìn không thấy.”

Đại gia mồm năm miệng mười nói: “Kia một lát liền xem người lạ, ngọc châu.”

“Đúng vậy, chúng ta đáng tin cậy người lạ.”

A Li lập tức minh bạch, cái kia tam hoàn cô nương chính là ngọc châu.

Ngọc châu nói: “Nếu như vậy, ta trước định ra cái quy củ. Đại gia tới bí cảnh tự nhiên là tìm kiếm cơ duyên. Nhưng là này nhiều người, tổng muốn tìm cái công bằng hai chữ. Cho nên, vô luận ai được đến cái gì bí bảo đều phải giao ra đây, chờ ra bí cảnh lại ấn phân phối. Nếu các người tin ta, liền trước phóng ta nơi này.”

Mọi người nói: “Vốn là nên như thế, bằng không ồn ào nhốn nháo ở bí cảnh phân bảo thật sự kỳ cục. Ngọc châu, người là tô tam nương đệ tử, chúng ta về sau còn muốn tìm người chơi đâu, như thế nào không tin người?”

A Li thầm nghĩ, này nhóm người còn không có làm gì liền bắt đầu lẫn nhau tàng tâm nhãn. Nghe tới như là ở khen ngọc châu là danh môn con cháu, trên thực tế là ám chỉ đối phương, chúng ta có biết nhà người ở đâu, người nếu tư nuốt, liền tìm sư phụ người đi.

Nếu là gặp được nguy hiểm, nhóm người này tất nhiên là chỉ lo chính mình chạy trốn.

Bùi tiểu mai cũng cảm thấy nhóm người này có điểm không đáng tin cậy, nàng dựa lại đây nói: “A Li, chúng ta nhưng ngàn vạn không cần tách ra a. Ta tuy là một vòng, nhưng công phu đều dùng đến luyện đan thượng, đánh nhau ta nhưng không am hiểu.”

A Li còn chưa hỏi nàng, liền nhìn đến Tô Vũ Nhu triều các nàng nhìn qua, ngữ khí ôn hòa, “Không cần lo lắng, này chỉ là cấp thấp bí cảnh. Sư tỷ của ta là ta mời đến, nếu đại gia cùng nhau tiến bí cảnh, đương nhiên muốn cùng nhau đi ra ngoài.”

Bùi tiểu mai vội nói: “Có ngọc châu cùng Tô cô nương ở, không có không yên tâm.”

A Li thu hồi tầm mắt, không nói gì. Nàng từ trước đến nay thờ phụng dựa người không bằng dựa mình. Nơi này người đều không quen thuộc, thật gặp được đoạt mệnh hiểm cảnh, nói qua nói liền không tính toán gì hết.

Nàng lấy ra một trương Phi Vũ viết lá bùa, niết ở lòng bàn tay.

Theo mọi người không ngừng đi phía trước đi, thông đạo càng ngày càng nhiều. Ngọc châu cau mày, tùy ý tuyển lộ tuyến, đại gia theo sát ở nàng mặt sau.

A Li ngẩng đầu xem, không biết khi nào, thổ màu nâu vách núi dần dần thành xanh thẫm sắc. Đỉnh động bích thập phần trơn nhẵn, tựa như mới vừa đào đi rồi một cái hình tròn kem.

“Như thế nào vẫn là không ai?” Có nhẵn thấp thỏm nói.

“Sợ cái gì?” Một người khác nói, “Chúng ta đều có độn địa phù, không được tùy thời có thể rời đi, ta...” Nàng lời nói đột nhiên đoạn rớt, một đạo màu thủy lam bóng dáng xoa nàng mà qua, trong phút chốc liền biến mất ở vách núi.

Đại gia còn không có thấy rõ đó là cái gì, liền thấy nàng miệng trương đến đại đại, vô thanh vô tức, thông thả ngã xuống đất.

“Thanh toán.” Một cái cô nương hô nhỏ một tiếng cúi người đỡ nàng, tay mới vừa đụng tới nàng quần áo, liền nghe “Bá lạp” một tiếng, quần áo nhanh chóng bẹp đi xuống, thân hình hóa thành một quán nước trong.

Chúng cô nương la lên một tiếng, mọi nơi tản ra, hoảng sợ mà nhìn trên mặt đất ngâm mình ở trong nước quần áo, tức khắc cảm giác ngực khó chịu ngực hốt hoảng thấu bất quá khí.

“Thanh toán đâu?”

“Vừa rồi đó là thứ gì?”

“Nàng đã chết sao?”

Không ai trả lời vấn đề này, mọi người đều đem ánh mắt đầu hướng ngọc châu.

Ngọc châu sắc mặt khó coi, nàng là tam hoàn, tự nhiên muốn so người khác kiến thức nhiều. Vừa rồi kia yêu vật nàng tuy rằng không thấy rõ, nhưng là thanh toán cách chết lại rõ ràng bất quá.

Đó là Thủy Kỳ Lân, có thể dễ dàng đem vạn vật hóa thành thủy, chính là cấp thấp bí cảnh như thế nào sẽ có Thủy Kỳ Lân đâu?

Ngọc châu trong lòng sinh ra cái đáng sợ ý niệm, là nàng mang làm đường, một vài hoàn bí cảnh cùng tám chín hoàn bí cảnh nhan sắc không sai biệt lắm, nàng không phân rõ, kết quả vào cao giai bí cảnh.

Thiếu nữ trên trán toát ra chút mồ hôi mỏng, không được, tuyệt không có thể làm người biết chuyện này.

“Hoảng cái gì, liên tính là một vài hoàn bí cảnh cũng là có nguy hiểm. Thanh toán liền một vòng trình tự cũng chưa đến, bị cấp thấp yêu thú đánh lén trúng chiêu cũng là tất nhiên.”

“Người là nói, thanh toán đã chết?” Một cái cô nương hoảng sợ hỏi.

Ngọc châu cắn cắn ngân nha, “Đúng vậy, nàng đã chết. Tiến bí cảnh vốn là có nguy hiểm, các người tiến vào phía trước nên minh bạch.”

Các cô nương mắt to trừng mắt nhỏ, các nàng tuổi còn nhỏ, chưa từng gặp qua sinh tử việc. Thấy một cái sinh mệnh liền như vậy biến mất, đồn giác sợ hãi, có một cái nói, “Ta không nghĩ tiếp tục đi rồi.” Lập tức liền có vài cái phụ họa, “Ta cũng không nghĩ. Tiến vào phía trước nói có tam hoàn cao thủ, tiến vào lúc sau, nói chết thì chết.”

Ngọc châu ước gì các nàng đều đi, như vậy liền không ai biết nàng mang lầm đường.

“Đã như vậy, đại gia tan đi. Xảy ra chuyện liền trách ta, thật giống như là ta bức các người tiến vào. Ta một cái tam hoàn tiến cấp thấp bí cảnh đồ cái gì nha.” Nàng lấy ra độn địa phù, “Muốn chạy liền dựa lại đây, ta mang các người trở về.”

Đại gia người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, có nhân đạo, “Nếu không vẫn là tiếp tục đi thôi, bí cảnh vốn dĩ chính là lấy mệnh bác tiền đồ, như vậy không duyên có phải đến cơ duyên, cơ duyên cũng quá không đáng giá tiền.”

Tô Vũ Nhu cũng nói, “Là nha, sự tử của ta vốn chính là vì bồi ta tới. Nàng đồ cái gì đâu? Ra điểm sự liền oán trách người, thật gọi người thất vọng buồn lòng.”

Nàng như vậy vừa nói, đại gia lập tức ngượng ngừng lên, lúc đầu nháo phải đi cũng không đi.

Ngọc châu quả thực phải bị tức chết, vốn dĩ lập tức liền có thể rời đi nơi này, cố tình có người miệng tiện.

A Li trước sau nhíu lại mi xem các nàng, vừa rồi cái kia dán người lưu quá khứ đồ vật, chạy trốn quá nhanh, tuyệt đối không phải cấp thấp yêu vật có thể đạt tới tốc độ.

Nàng đối Bùi tiểu mai nói, “Ta phải đi về, ngươi có trở về hay không?”

Ngọc châu lập tức vẻ mặt vui sướng mà nhìn về phía nàng, chỉ cần có một cái hồi, nàng liền có lý do sinh khí sau đó đi theo trở về.

Bùi tiểu mai do dự hạ, “Vẫn là tiếp tục đi thôi, ta thanh toán như vậy nhiều thuốc mỡ đâu.”

A Li nhấp nhấp môi nói, “Ngươi vừa rồi đáp ứng ta cái gì? Nói tốt cảm giác không đúng, ngươi liền cùng ta trở về.”

Bùi tiểu mai thấy A Li kiên quyết càng do dự, “Kỳ thật trở về cũng không phải không được.”

Ngọc châu ở bên cạnh đều mau vội muốn chết, phải đi đi mau nha, Thủy Kỳ Lân nói không chừng lập tức lại tới nữa.

A Li một tay giữ chặt Bùi tiểu mai, một tay đem độn địa phù ném tới trên mặt đất. Đại gia cho rằng lập tức muốn xem đến lóa mắt vàng sáng, có người vì không tránh mắt mù thậm chí dùng tay che đậy đôi mắt. Nhưng là độn địa phù tựa như một cái pháo lép dường như, không hề phản ứng.

Bùi tiểu mai nói: “A Li, ngươi ném sai rồi sao?”

A Li nhíu nhíu mi, đem độn địa phù nhặt lên tới, lại thay đổi một trương.

Nhưng là độn địa phù rơi trên mặt đất vẫn là không có phản ứng.

“Ta thử xem.” Một cái cô nương ném ra một trương độn địa phù, cùng A Li giống nhau, nàng độn địa phù cũng không có phản ứng.

Ngọc châu trong lòng một lộn bộn, Thủy Kỳ Lân có phong bế không gian năng lực, nhất định là nó phòng ngừa các nàng dùng lá bùa rời đi, phong bế chung quanh khu vực.

Liên ở đại gia mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ thời điểm, một cỗ gió lạnh xuyên qua, một con thật lớn 3 mét rất cao yêu thú từ vách núi vọt ra tới dừng ở các nàng trước mắt.

Sư đầu, sừng hươu, hổ mắt, mi thân, long lân, ngưư đuôi, xanh thẳm trong suốt, tựa như dùng chất lỏng tạo thành giống nhau.

Nó thông thả đi đến thanh toán quần áo bên, cúi đầu, một chút một chút liếm trên mặt đất thủy.

Trong sơn động bộc phát ra một tiếng thét chói tai, mọi người lung tung rối loạn mà hướng huyết động chỗ sâu trong chạy. Lúc này ngốc tử cũng minh bạch, các nàng tiến chính là cao giai bí cảnh.

Một trận gió đột nhiên đuổi theo các nàng, chạy ở mặt sau cùng cô nương bị Thủy Kỳ Lân ẩn ở thảo hạ, liền thét chói tai cũng chưa tới kịp, liền hóa thành một quán nước trong.

Thủy Kỳ Lân cúi đầu, thông thả mà bắt đầu tân một vòng ăn cơm.

Mọi người đều dọa choáng váng, có người chân mềm đương trường liền chạy bất động, trừ bỏ khóc cái gì đều sẽ không làm.

>

/>

Phía trước là ngõ cụt, các nàng không có lộ nhưng chạy.

“Sư tỷ, ngưư mau ngấm lại biện pháp nha.” Tô Vũ Nhu loạn choạng ngọc châu.

Ngọc châu chân căng cũng nhũn ra, tam hoàn trình tự đứng ở đỉnh cấp yêu thú trước mặt tựa như yếu ớt tiểu hoa. Thủy Kỳ Lân muốn ba vị mười hoàn chân nhân mới có thể hợp lực trị trụ.

“Ta, ta không có biện pháp, Vũ Nhu, sư tỷ thực xin lỗi người, trong chốc lát nhất định chết ở người phía trước.” Ngọc châu khóc lóc nói,

Tô Vũ Nhu không thể tin tưởng mà nhìn nàng, “Cái gì kêu không có biện pháp? Sư tỷ, sư.....” Nàng lời nói đột nhiên đoạn rớt, thân thể về phía sau tụt đi. Ngọc châu vẫn duy trì đẩy nàng động tác, trên mặt tràn đầy hoảng sợ.

Thủy Kỳ Lân... Lại tới nữa.

Liên ở Tô Vũ Nhu tuyệt vọng khi, bên cạnh một người một phen nhéo nàng cánh tay, đem nàng kéo lại. Nàng kinh hồn chưa định còn không có tới kịp nói cái gì, liền thấy Thủy Kỳ Lân nhảy dựng lên triều các nàng đánh tới.

Cái kia kéo nàng người, đem nàng hướng bên cạnh đẩy, triều Thủy Kỳ Lân đánh ra một trương màu đỏ lá bùa.

“Oanh” một tiếng, Thủy Kỳ Lân bị xóc phi trên mặt đất, thân thể hơn phân nửa hóa thành hơi nước đi lên trên đặng, toàn bộ huyết động tức khắc sương mù lan tràn.

Đại gia ghen hống nhìn trân trối mà nhìn này hết thảy, không thể tin được hai mắt của mình. Kia chính là yêu cầu vài cái mười hoàn chân nhân mới có thể chế phục đỉnh cấp yêu thú a.

Chỉ có A Li biết, Phi Vũ là hỏa hệ thượng thần, hẳn phù nhất khắc Thủy Kỳ Lân.

Liên ở đại gia muốn bắt đầu hoan hô khi, bị tạc rớt một nửa thân thể Thủy Kỳ Lân một lần nữa khôi phục nguyên trạng, chẳng qua thân thể nhỏ một vòng lớn, từ 3 mét cao hàng vì hai mét.

A Li trong lòng trầm xuống, cao giai lá bùa quả nhiên là chỉ có cao giai nhân sĩ mới có thể phát huy ra lớn nhất hiệu lực. Nàng chỉ có một vòng, tái hảo Bảo Khí ở nàng trong tay cũng chỉ có thể phát huy ra một tầng công lực.

“A a, nó lại tới nữa, mau, triều nó ném lá bùa.”

A Li nhú nhú mày, Phi Vũ lá bùa chỉ còn hai trương, ẩn loại tình huống này, nàng chính là đem Thủy Kỳ Lân đánh thành mini bản, cuối cùng vẫn là khó thoát ma trảo. Mini bản Thủy Kỳ Lân cũng là Thủy Kỳ Lân nha.

Hiện tại phương pháp tốt nhất là đem huyết động đánh hụt, rồi đi bị Thủy Kỳ Lân phong tỏa không gian, là có thể sử dụng độn địa phù.

Nàng lấy ra một lá bùa, Thủy Kỳ Lân tức khắc run run một chút sau này lui một bước. A Li cho rằng nó sợ hãi lá bùa, mới vừa thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó, nó lại đột nhiên vọt lại đây.

A Li vội vàng một lần, trốn rồi mở ra, trong tay lá bùa thuận thế chụp ở trên vách động, “Oanh ——” một tiếng, đất rung núi chuyển, đỉnh sơn giống trời mưa dường như rơi xuống thật nhiều cục đá. Cùng lúc đó, một cái không lớn động tác mở ra.

Lúc này không cần phải A Li nói, đại gia liền hướng trong động phóng đi.

A Li bị nổ tung khí lãng đẩy thật sự xa, nàng tưởng bò dậy đi theo chạy vào động, nhưng là cả người đau đến độ chết lặng.

“A Li, mau đứng lên.” Bùi tiểu mai ở ngoài động hướng nàng kêu, bên người các cô nương một đám đều dùng độn địa phù đào tẩu. Nàng tưởng xông tới, nhưng là nơi xa Thủy Kỳ Lân tựa hồ bị chọc giận, giờ thẳng lên trời phát ra chói tai gầm rú.

Mãnh liệt sóng nước cùng với thật lớn bạo đê ở không trung phun ra mà ra. Máng xối trên mặt đất, hình thành một cái lại một cái Thủy Kỳ Lân.

Bùi tiểu mai kinh ngạc đến vô pháp hô hấp, Tô Vũ Nhu giữ chặt nàng, ném ra trong tay độn địa phù. Lóa mắt quang mang sáng lên, nàng về mặt xin lỗi mà quay mặt qua chỗ khác.

Quang mang biến mất, trừ bỏ A Li, mọi người đều đi rồi.

Thủy Kỳ Lân lần thứ hai phong tỏa không gian, hiện tại ngoài động cũng biến thành bên trong như vậy một mảnh xanh thẫm.

A Li thực thông thả mà bò dậy, cảm giác trên người vài chỗ địa phương đều phá. Nàng đem cuối cùng một lá bùa niêm ở trong tay, tính toán sao lại có thể tạc một cái động, khắc phục khí lãng tiến lên.

Nhưng là bảy chỉ Thủy Kỳ Lân một chút thời gian đều không cho nàng, không chút nào sợ hãi mãnh phác lại đây, A Li sắc mặt trắng bệch, liên tiếp lui phản ứng đều không kịp làm.

Một đạo màu trắng kiếm mang từ vách núi phá ra, ở không trung phi vẽ ra một cái sắc bén vòng, hoa rút ba con Thủy Kỳ Lân giác.

Thủy Kỳ Lân vừa muốn táo bạo, kia nói kiếm mang lại lần nữa xẹt qua, một con Thủy Kỳ Lân đầu mình hai nơi, “Xôn xao” một tiếng hóa thành một bãi thủy.

A Li kinh hồn chưa định mà nhìn trong không khí chậm rãi hiện ra thiếu niên, hắc vũng vàng mắt, trên eo mang theo một cái không vỏ đao, kia nói kiếm mang nhìn đến hắc lập tức vui sướng mà bay qua tới, trở lại vỏ đao.

“Chưởng môn?”

Bạch Trạch nhìn nàng một cái, không nói gì, lôi kéo nàng chuẩn bị rời đi.

Thủy Kỳ Lân thấy tổn thất mấy cái đồng bạn, tức muốn học máu mà gầm rú, cùng lúc đó mặt đất lại lần nữa giống động đất giống nhau mãnh liệt đong đưa, A Li một cái đứng không vững hướng bên cạnh

tài đi, Bạch Trạch ôm nàng eo, còn không có đứng vững, mặt đất liền hãm đi xuống.

Nàng hét lên một tiếng, thật lớn không trọng cảm cùng hô hô tiếng gió làm nàng đều nghe không được chính mình thanh âm.

Liền ở nàng cho rằng sẽ té rớt trên mặt đất khi, chân vững vàng dẫm tới rồi mặt đất.

Nàng nhanh chóng triều chung quanh nhìn thoáng qua, phát hiện bọn họ đứng ở một cái rộng lớn trong sơn động, đỉnh đầu đình trệ cái kia động xa xa xem tựa như chén giống nhau tiểu.

Toàn bộ sơn động, trừ bỏ bọn họ trạm địa phương chính là một cái thật lớn hồ nước. Hồ nước phát ra tiếng sấm giống nhau “Lộc cốc lộc cốc” thanh, mặt nước nhanh chóng đại diện tích mà hướng lên trên phồng lên, cuốn lên ngàn thước bọt nước.

Cùng với rung trời rít gào, một con thật lớn 10 mét cao quái vật nâng lên sự tử giống nhau đầu. Đó là một con ở Hồng Hoang thời đại mới có thể xuất hiện thật lớn Thủy Kỳ Lân.

Theo Thủy Kỳ Lân mà gầm rú, một đạo thật lớn sóng nước lấy kinh người thế hướng bọn họ đánh tới.

Bạch Trạch đem A Li sau này đẩy đẩy, rút ra kiếm, theo cánh tay lưu loát mà đánh xuống, sóng nước tựa như một khối băng trực tiếp bị chặt đứt.

A Li sắc mặt tái nhợt mà thối lui đến mặt sau cùng, sợ bị thủy tưới thương.

Bạch Trạch nhất kiếm chém ra, không đợi sóng nước lại lần nữa đánh úp lại, bay lên trời triều Thủy Kỳ Lân đánh tới.

Kia chỉ xanh thắm cự thú tựa hồ đã nhận ra nào đó không tốt biến hóa, phần đầu giơ lên, mở ra miệng khổng lồ, lộ ra màu xanh đen răng nanh, muốn một ngụm nuốt rớt Bạch Trạch.

Bảo kiếm hóa thành bạch sắc quang mang bao vây Bạch Trạch, thiếu niên dâng lên hung bạo sát ý, trực tiếp vọt vào cự thú trong miệng.

Mãnh liệt sóng nước cùng với thật lớn bạo đề ở không trung phun ra mà ra, toàn bộ sơn động đều ở kịch liệt lay động, phẳng phát lập tức vỡ vụn giống nhau.

A Li liệu mạng bãi vách núi mới không có ngã quy, phía trước hồ nước giống nấu phí nước sôi giống nhau rầm rầm hướng về phía trước quay cuồng, nàng cái gì đều nghe không thấy, chỉ có thể nghe được cự thú chói tai gầm rú cùng từng đạo kiếm mang tranh tranh thanh.

Không biết qua bao lâu, cự thú gầm rú càng ngày càng suy nhược, sôi trào sóng nước cũng không có phía trước mãnh liệt.

Kia từng đạo kiếm mang ánh sáng cũng càng ngày càng ảm đạm.

Theo một tiếng Thủy Kỳ Lân kêu thảm, sóng nước lại lần nữa kích khởi ngàn tầng cao, giãy lất gian, sóng nước đột nhiên yên lặng, tiếp theo oanh một chút rơi xuống. Theo sóng nước cùng nhau lọt vào hồ nước còn có bắt được bạch y tổ tuyệt thân ảnh.

Mặt nước hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Không có Thủy Kỳ Lân, cũng không có Bạch Trạch.

A Li kinh ngạc mà nhìn chăm chú vào phía trước, kịch liệt mà thờ dốc.

Một đạo dự cảm bất hảo sinh ra tới.

Nàng triều hồ nước chạy tới, nhưng lại ở mau tới gần thời điểm ngừng lại.

Hồ nước sâu thẳm, nhìn không thấy Bạch Trạch thân ảnh.

Nàng hướng về phía hồ nước hô hai tiếng chường môn, nhưng là không người trả lời.

Nàng cắn cắn môi, dứt khoát xách lên váy triều trong nước đi đến. Lạnh băng hồ nước thực mau lan tràn đến nàng vòng eo, nàng một bên sờ soạng, một bên nỗ lực triều dưới nước nhìn lại. Hy vọng Bạch Trạch chỉ là kiệt lực ngất đi rồi.

Thủy lan tràn tới rồi ngực, A Li nặn ra một cái tiểu kim quang chú, quyết định nước vào hạ nhìn xem. Kim quang chú mới vừa hình thành một cái phao phao, liền “Bang” tạc nứt.

A Li còn không có minh bạch vì cái gì, thủ đoạn đã bị một cỗ mạnh mẽ kéo lấy, trong mắt chiếu ra Bạch Trạch tái nhợt khuôn mặt, lạnh mắt một cái xoay người đem nàng áp vào hồ nước.

Chú ý!! Về sau khả năng tìm không thấy ta, bởi vì, văn, học đôi vức danh, Baidu cũng sẽ lục soát không đến. Giành trước xem, thỉnh đến giờ _c_o_M(xóa _), nhất định phải cất chứa đến bookmark.

-----oOo-----

34, đệ 34 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li trợn to mắt, ngập đầu thủy gào thét mà đến, nàng lập tức nhắm mắt nín thở, nhưng là giây tiếp theo nàng liền chìm vào mềm mại phao phao.

Trên người nặng nề mà áp xuống một người, nàng còn không có tới kịp ô ô hai tiếng, người nọ liền khởi động nửa người trên, rũ mắt nhìn nàng.

A Li mở mắt ra, trong mắt chiếu ra Bạch Trạch mặt, tái nhợt cực kỳ, một đôi mắt tối tăm mà nhìn không ra cảm xúc.

Phao phao ở mặt nước tiếp theo trầm một phù, u lan hồ nước chiếu ra từng đạo kỳ quái sóng gợn. Này đó sóng gợn đánh vào Bạch Trạch trên người, cũng đánh vào trên người nàng.

A Li hiện tại tư thế thập phần xấu hổ, nàng nằm ngửa ở phao phao, bởi vì địa phương nhỏ hẹp, Bạch Trạch cơ hồ là đè ở trên người nàng. Quần áo tầng tầng lớp lớp dây dưa ở bên nhau, ướt đầm dề mà bọc. Thủy không ngừng theo tóc nhỏ giọt tới, ngọt thanh quả đào vị lấp đầy toàn bộ bọt khí.

A Li chớp chớp mắt, đối với thần sắc lãnh đạm thiếu niên kêu: “Chưởng môn.”

Bạch Trạch trong mắt mang theo ba phần nhẹ trào, nắm nàng cầm, “Đều như vậy, người còn trang không quen biết ta?”

A Li vừa muốn vì chính mình biện bạch, liền thấy Bạch Trạch hơi hơi nghiêng đầu, áp xuống tới, lấp kín nàng môi.

Nàng bỗng dưng trợn to mắt, lại cái gì cũng thấy không rõ, chỉ có thể cảm giác trên môi độ ấm cực nóng năng người.

Thiếu niên hôn trắng ra lại dùng sức, bá đạo đến không hề có đạo lý, liền một tia không khí đều không để lại cho nàng. Nàng chỉ phải vô lực mà chống đối phương bả vai, tiếng nói tràn ngập khóc nức nở năn nỉ, “Bạch Trạch, dừng lại...”

Tựa hồ là bởi vì nghe được nàng kêu tên của hắn, giao triền môi lưỡi tách ra, thiếu niên mắt càng thêm đen nhánh, nặng nề nhìn chằm chằm nàng, “Hiện tại nghĩ tới?”

A Li thở phì phò khóc, “Nghĩ tới.”

Bạch Trạch không buông tha nàng, hỏi tiếp, “Đều nhớ tới cái gì?”

A Li mở to thủy quang tràn ngập mắt, tùy tiện hồ Trâu, “Nhớ tới ta cho người đưa đồ ăn.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Liền này?”

“Còn nhớ tới... Những cái đó Giang Nam ánh họa đồ vật là ta cho người.” A Li căn cứ đã được đến tin tức phát tán tư duy.

“Còn có sao?”

“Còn có...” A Li chết kinh mà ép khô não tế bào, “Còn có ta mỗi ngày cho người túi nước cùng bánh bột bắp.”

“Cái này người vừa rồi nói qua. Mặt khác, người chỉ là vừa mới bắt đầu cho ta bánh bột bắp, sau lại liền đổi thành bánh đậu bao, chả giò chiên, cá quế chiên xù thậm chí tổ yến.” Bạch Trạch sửa đúng.

“Phải không?” A Li hơi kinh ngạc, nghe tới liền tiền bao đau, liền đồ ăn đều khắc kim nàng là nhiều ái Bạch Trạch a?

Bạch Trạch nói: “Quan trọng nhất người chưa nói.”

A Li: “Cái gì?”

Bạch Trạch rũ xuống mắt thấy nàng, thanh âm thông thả, “Chúng ta đính hôn, có tam thế chi ước.”

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, “Chuyện khi nào?”

Bạch Trạch nhắc nhở nàng, “Người cho ta, bãi ở ta trên án thư phần hồng thiệp, mặt trên viết tốt nhất đạo lữ.”

A Li chớp chớp mắt, cái kia đồ vật làm không được số a, nhân thủ một phần sự như thế nào làm số? Nhưng nàng không dám nói, chỉ có thể nhỏ giọng nói, “Kia cũng chỉ có một đời a, từ đâu ra tam thế chi ước?”

Bạch Trạch cười lạnh, “Hay là người kiếp sau, kiếp sau sau nữa muốn cùng người khác quá? Nga, đúng rồi, ta thiếu chút nữa đã quên, người hiện tại liền ở cùng người khác quá. Ở ta dưới mí mắt, người đã cùng Phi Vũ ở cùng một chỗ. Thiên Sơn phái đệ tử mỗi một trương giường đều là ta phát, ta thân thủ chia người, người lại dùng để cùng người khác ngủ yên?”

Bạch Trạch tức giận đến phát run, trái tim tựa như bị người nắm giống nhau, vô cùng đau đớn.

“A Li, người không làm thất vọng ta sao? Ta tìm người lâu như vậy, người đã trở lại, vì cái gì không nói cho ta? Ngày ấy ở rừng cây, ta nói ta muốn đi ra ngoài tìm người, người còn cười chúc ta nhất định sẽ tìm được. Người nói như thế nào đến ra nói như vậy? Người tàng như vậy lợi hại, ta như thế nào tìm được người?”

“Người cấp Phi Vũ hàm canh, uống không được bụng cho ta. Còn nói cho ta người là chuyên môn cho hấn hàm canh, không cho ta nói ra đi, sợ hãi hấn sẽ sinh khí. A Li, người có hay không nghĩ tới ta có thể hay không sinh khí?”

“Còn có ngày ấy ở phong đều, hấn ôm người, động tác thành thạo mà cởi bỏ người quần áo. Ta lúc ấy vì tị hiềm cũng không dám nhiều xem một cái. Càng đáng giận chính là, ta thân thủ đem hấn đẩy đến người trong phòng. Rõ ràng hấn không phải Thiên Sơn đệ tử, ta lại cho phép các người ở cùng một chỗ. Các người nhất định hàng đêm ôm ở bên nhau, tuy hai mà một đi?”

Bạch Trạch mỗi một câu nói, hắc đỉnh đầu hoa liền biến một cái sắc. Hôi hôi hôi hôi hôi hôi, hắc hắc hắc hắc hắc hắc. Đãi hắc đỉnh đầu một đóa hắc liên hoa khi, mang theo oán khí nói còn chưa nói xong.

A Li đột nhiên có điểm may mắn này hoa vẫn là có hạn cuối, không có ở màu đen phía dưới lại lộ cái che giấu sắc.

Bạch Trạch hỏi: “A Li, ngươi liền không có cái gì muốn cùng ta giải thích sao?”

A Li vừa muốn há mồm giải thích một chút, liền nghe Bạch Trạch tiếng nói mang theo lạnh lẽo nói, “Nga, còn có...”

Nàng lập tức nhắm lại miệng, nghe hắc nghiêng rằng nói, “Ngày đó ta cho ngươi đỉnh núi ngọc bài, ngươi không cần, ngươi có phải hay không đánh không bao giờ tới gặp ta chủ ý? A Li, ngươi tâm như vậy ác sao?”

“Nói xong không?” A Li hỏi.

Bạch Trạch thân hình hơi chấn, đau đến hắc trái tim run nhè nhẹ, đáy mắt nháy mắt che kín màu đỏ tươi tơ máu.

Nàng không thích hắc.

Hắc hiện tại nói mỗi một câu đều làm nàng phiền chán.

Nhưng hắc tìm nàng lâu như vậy a... Nàng nói như thế nào biến liền thay đổi?

Thiếu niên có chút khó qua mà nhắm mắt, cúi đầu, đại tích đại tích nước mắt nện xuống tới.

A Li bị tạt một ngọc.

Nàng gặp qua ôn hòa đưa cho nàng đường ăn Bạch Trạch, gặp qua vị tị hiềm nắm nàng ống tay áo trị thương Bạch Trạch, gặp qua cà lơ phát phơ ứng phó Bạch Thanh Mai Bạch Trạch, gặp qua một thân túc sát cùng Thủy Kỳ Lân chiến đấu Bạch Trạch, thậm chí còn gặp

qua bệnh cũ phát tác khi khụ đến lợi hại Bạch Trạch, nhưng nàng duy độc chưa thấy qua yếu ớt thành như vậy Bạch Trạch.

Nàng vội nói, “Ta chưa nói cái gì a, ta liền hỏi người nói xong không, nói xong ta hảo giải thích.”

Thiếu niên không có lý nàng, gắt gao cắn chặt răng, thương tâm hơn nữa bệnh cũ đột nhiên phát tác, trong cơ thể hỏa tựa như lửa cháy lan ra đồng cỏ giống nhau, nướng nướng ngũ tạng.

Hắn nhẹ nhàng phát ra run, thân thể càng ngày càng vô lực, càng ngày càng dựa hạ. Nhưng hắn vẫn là nỗ lực dùng cánh tay chống đỡ, sợ thân thể quá trầm áp tới rồi A Li.

A Li phát hiện Bạch Trạch khác thường, nàng hướng lên trên bò bò, tưởng ngồi dậy. Nhưng là phao phao ở trong nước lại nhẹ lại hoạt, nàng vừa động, phao phao liền nghiêng lại đây. A Li tức khắc tài tới rồi Bạch Trạch trên người, tư thế đổi thành Bạch Trạch nằm ngửa, nàng đè ở mặt trên, môi thật mạnh đụng phải đối phương mặt.

Chỉ một chút, Bạch Trạch trong cơ thể độc hỏa đã bị đè ép đi xuống.

Bạch Trạch mở mắt ra, cảm giác thân thể cùng tứ chi không như vậy nóng bỏng lợi hại. Hắn nhìn A Li, người sau sắc mặt đỏ bừng, luống cuống tay chân mà tưởng bò dậy. Nhưng là phao phao ướt hoạt, mỗi động một chút, nàng dán hắn liền càng chặt.

Ngọt thanh quả đào hơi thở bổ nhào vào hắn bên cổ, hầu kết, cảm...

Thiếu niên mắt ám ám, tắc tắc tới gần hô hấp quả thực muốn đem hắn lộn điên.

“A Li.”

“Ân?” Thiếu nữ ngẩng đầu.

“Người lại hôn ta một chút.”

“Vì cái gì?”

Bạch Trạch trên mặt vẫn là kia phó thanh đạm bộ dáng, tiếng nói trầm thấp khàn khàn, “Người vừa rồi đụng phải ta mặt, ta lập tức liền không đau. Người lại đến chạm vào một chút, ta xem có phải hay không việc này.”

A Li giương mắt xem hắn, thiếu niên nghiêm trang mà nói chuyện, nhưng là mắt đen như là chứa sương mù dày đặc, không kiêng nể gì, lại không giống việc này.

Nàng chần chờ hạ, không có động, Bạch Trạch trên mặt thần sắc ngay lập tức biến đổi, thống khổ mà cuộn tròn khởi thân thể. Đêm qua phạm vào bệnh cũ, vốn là không hảo. Vừa rồi cùng Thủy Kỳ Lân vừa đứng hao phí đại lượng linh lực, hiện tại trong thân thể tựa như có đem hỏa ở thiêu giống nhau.

“Bạch Trạch?” A Li hơi hơi trợn to mắt, vươn tay, nhẹ nhàng chụp hắn phía sau lưng.

“Thật đau...” Thiếu niên nhắm chặt mắt, nắm chặt ngón tay, cảm giác ngũ tạng lục phủ đều giống đặt ở hỏa bản thượng nung, năng đến phát run.

A Li thấy hắn không giống ở diễn, luống cuống một chút, vội cúi người ở hắn sườn mặt nhẹ nhàng摸摸.

Bạch Trạch hơi hơi một đốn, cảm giác trong cơ thể hỏa độc tựa như bị lạnh lẽo thủy một bát, lập tức áp xuống đi một chút.

“Lại đến...” Hắn thanh âm khàn khàn mà năn nỉ.

Hảo sử sao? A Li nghi hoặc lại摸摸 hai hạ.

“Lại đến...” Bạch Trạch tiếp tục yêu cầu.

A Li thay đổi một nửa kia mặt, liên tục摸摸摸摸.

Nàng chính mình cũng có chút muốn cười, này không phải gà con摸摸 thóc sao?

Bạch Trạch lông mi run rẩy, thiếu nữ môi tựa như thân thể của nàng giống nhau mềm mại, mang theo ngọt thanh quả đào hương, từng cái ướt nóng mà dừng ở hần sườn mặt thượng.

Nhưng là này đó hôn, lại nhẹ lại đậm, Bạch Trạch trong cơ thể độc hỏa cùng dục hỏa đan chéo, tựa như tham yếm xà, hào không thỏa mãn.

“Không đủ.” Hần thấp thấp mà nói.

A Li hơi kinh ngạc, “Không đủ?” Nàng trong mắt trào ra một chút ý cười, gà con mổ thóc còn chưa đủ hảo sao?

“Ta đây cũng sẽ không.” Nàng vừa muốn chống cánh tay đứng dậy, vòng eo đã bị thật mạnh ôm sát, cái ót bị ấn xuống, Bạch Trạch ngưỡng mặt chuẩn xác mà tìm được nàng môi, dùng sức mà hôn lên đi.

Như thế nào lại tới?

A Li kinh hoảng mà chớp chớp mắt, trong mắt chiếu ra thiếu niên mảnh dài lông mi, mỗi một cây đều lây dính không thoả mãn.

Hần sức lực lại đại, cánh tay hữu lực, căn bản đẩy bất động.

A Li cảm giác cái loại này không khí loãng cảm giác vô lực lại tới nữa. Thẳng đến nàng lại lần nữa thút tha thút thít đáp mà khóc, Bạch Trạch mới vẻ mặt buồn cười mà buông ra, dùng lòng bàn tay cho nàng gạt lệ, “Ta tệ như vậy nhi sao? Người khóc cái gì?”

“Không phải cái kia,” A Li đôi tay chống hần ngực, khóc đến nhất trừu nhất trừu, “Là người không cho ta thờ dốc.”

Bạch Trạch nao nao, ngay sau đó cảm thấy một chút buồn cười. Hần tu vi cao, điểm này công phu căn bản không cần phải để thờ. Nhưng là A Li không được, hần phong bế nàng môi, ngang ngược mà công thành chiếm đất. Phao phao nội không khí loãng, không lớn trong chốc lát nàng liền ăn không tiêu.

“Lần sau chú ý.”

“Người còn tưởng có lần sau?” A Li kinh ngạc.

“Lần sau có thể,” hệ thống trộm nói, “Ký chủ, vừa rồi xem người hôn chuyên chú không có quấy rầy người. Bạch Trạch tiểu hắc hoa hợp với hôn hai mảnh.”

A Li không tin, duỗi tay xoa Bạch Trạch mặt. Ở đỉnh đầu hắc, một đóa màu đen tiểu hoa thông thả mọc ra, lay động thân hình, kia sáu cái cánh hoa quả nhiên có hai mảnh là màu xám.

Thấy nàng xem hắc, Bạch Trạch trong mắt dâng lên ý cười, “Nhìn cái gì?”

A Li thăm nghĩ, xem người có phải hay không đóa hắc tâm liên.

Nàng buông tay, “Người hiện tại khá hơn chút nào không?”

Bạch Trạch gật đầu, “Hảo điểm, xem ra quả thật là dùng được. Về sau bệnh cũ phát tác, người lại hôn ta.”

A Li khó chịu, “Ta lại không phải công cụ.”

Bạch Trạch trong mắt đều là nàng mặt, ngậm một khang ôn nhu triền quyền, giọng khàn khàn nói, “Ta đây là người công cụ được không?”

A Li lắc đầu, “Ta lại không cần trị liệu bệnh cũ.”

Bạch Trạch cười khẽ một chút, vòng lấy thiếu nữ vòng eo, thực thông thả mà nói, “Ta yêu cầu. Gặp được người về sau ta liền sinh bệnh, từ đây một bệnh không dậy nổi, duy người nhưng trị.”

Tác giả có lời muốn nói: Bốn điểm canh hai

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 54252076, lộc cộc, 53787580, 46088195, chấp này, đêm chưa trạch ương, 53881629, tiểu lin cao một chút 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Pluto42 bình; tô dậu hòa °40 bình; yuelu20 bình; người đối được lượng hoàn toàn không biết gì cả 15 bình; hồ 12 bình; 40979211, tam hỏa Đại vương, tinh không vạn lí vân, chấp này, người là đại lão, vân hồ không mừng 10 bình;

Loan đỗ 6 bình; ta đẹp nhất, vân kỳ 5 bình; dư âm lượn lờ, ngọc hơi 3 bình; ly thương, xán 2 bình; 27053741, 49795021, ta ái ngọc đào!, 53997914, hảo muốn làm cá mẫn, bình kỳ, oa oa ngủ rồi, điều lúc nào cũng, tam thu 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

35, đệ 35 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch Trạch lúc ban đầu chỉ là tưởng hù dọa A Li, hấn cố ý giả bộ kiệt lực bộ dáng theo chết Thủy Kỳ Lân cùng nhau chìm vào đáy đầm. Sau đó ẩn nấp thân hình dựa vào bờ biển xem nàng. Tính toán chờ nàng tìm không thấy hấn, áy náy mà khóc ra tới sau, tái xuất hiện dọa nàng nhảy dựng.

Ai làm nàng nói chuyện không tính toán gì hết, nói tốt về sau còn sẽ đến đỉnh núi, nhưng là quay đầu liền trốn tránh không thấy.

Nhưng là này hết thấy đều bị không ngừng phát ra quả đào thanh hương quấy rầy.

Bạch Trạch nghe này cổ thanh hương, tức giận đến chỉ nghĩ cười.

Nàng cũng thật có bản lĩnh a.

*

Đại phao phao ở đáy nước phập phập phòng phòng, A Li ngồi ở Bạch Trạch trên đùi, thập phần co quắp.

“Hảo đi, chúng ta có thể lên rồi, cái kia Thủy Kỳ Lân đâu?”

“Chết mất.” Bạch Trạch nói.

A Li kinh ngạc: “Như vậy đại một con, không gặp người như thế nào đánh, liền chết mất?”

Bạch Trạch thực thiện mà ngoắc ngoắc môi, “Kỳ thật cũng đánh, chính là toàn phong ở trong nước, người nhìn không tới.”

A Li nhíu lại mi, “Chính là ta nghe nói một con thành niên Thủy Kỳ Lân muốn ba vị mười hoàn chân nhân mới có thể chế phục. Giống vừa rồi như vậy đại, đỉnh mấy chục chỉ đại kỳ lân càng là khó có thể tưởng tượng. Người một người liền đánh chết?”

Bạch Trạch cười khế, duỗi tay giúp nàng đem dính ở gương mặt đầu tóc đừng ở nhĩ sau, “Ta là mười hoàn, là bởi vì chỉ có mười hoàn.”

A Li hơi hơi nghi hoặc hạ, nhưng giây lát liền minh bạch hẳn ý tứ, nhin không được trong lòng nói, thật phàm.

Chính là nói hẳn khảo một trăm phân, không phải hẳn có một trăm phân trình độ, mà là bài thi quy định tối cao chỉ có thể một trăm phân. Nếu là không có cái này hạn chế, hẳn có thể một ngàn phân.

Bọt khí không khí có chút bị đè nén, A Li thật sâu hô hấp vài cái liền cảm giác đầu có chút vụng. Bạch Trạch khế cau mày, đè lại nàng bối, làm nàng đầu dựa vào trên vai hẳn, nặn ra tiểu kim quang chú điều khiển bọt khí mau mau bay lên.

Bọt khí lộ ra mặt nước, triều bờ biển thổi đi. Mới vừa dựa qua đi, liền nổ thành hơi nước.

A Li lông mi thượng phúc hơi nước, cả người ướt đầm dề, gió thổi qua liền run lên.

Bạch Trạch vội vàng rút ra lá bùa, ngón tay nhẹ nhàng nghiền nát, ám áp quang tưới xuống dưới, nháy mắt đem hơi nước bốc hơi.

A Li dùng tay gom lại loạn rớt đầu tóc, một lần nữa đem tầm mắt đầu hướng Bạch Trạch. Rồi đi kỳ quái đáy nước, hiện thực vấn đề lập tức liền tới rồi. Nàng có điểm đau đầu, không biết xử lý như thế nào cùng Bạch Trạch quan hệ.

Hệ thống nói: “Ký chủ, người đại hào a, có cái gì không biết xử lý như thế nào, dưỡng là được rồi. Tuy rằng cái này nhĩ con tâm nhãn lại hắc lại thích ăn dấm, nhưng là cái nào nhĩ con không yêu ghen

đâu? Người xem hẳn oán khí kỳ thật man hảo hóa giải, có thể sử dụng ba ba giải quyết oán khí, không gọi oán khí.”

“Người đem hẳn cùng mặt khác nhãi con cách ly khai, đừng làm cho hẳn làm trò những cái đó nhãi con mặt khoe ra. Một ngày một cái ba ba, một tháng chính là một đóa tiểu hồng hoa, này không thể so bán hóa tiểu ca đơn giản?”

A Li thâm nghĩ, lại nói tiếp dễ dàng đơn giản, nhưng là làm lên khó a. Này đó nhãi con một người một cái tính cách, ở từng người lĩnh vực lại đều là trong nghề kim tự tháp tiêm, thập phần cường thế có chủ kiến. Tưởng đem Bạch Trạch cùng mặt khác nhãi con cách ly khai, không phải giống nhau khó làm.

“Không có việc gì,” hệ thống cố lên cổ vũ, “Biện pháp tổng so khó khăn nhiều sao.”

Bạch Trạch nhưng không giống A Li như vậy rồi rầm hoang mang. Hẳn hiện giờ hảo thật sự, người hẳn tìm được rồi, hiện tại liền kèm đem bên người nàng người vươngng bận đuổi đi đi.

Bạch Trạch nói: “A Li, nếu người đều nghĩ tới, người có thể nói cho ta, người cùng Phi Vũ, Quý U còn có cái kia ngọc giản người là chuyện gì xảy ra sao?”

A Li nghĩ nghĩ, vì giữ được kia hai mảnh đến từ không dễ, hôn nửa ngày mới đổi lấy hồi cánh hoa, nàng tuyển cái nhất trung tính trả lời, “Là bằng hữu.”

“Bằng hữu?” Bạch Trạch trong mắt lộ ra vài phần không tin, “Đều là bằng hữu?”

A Li gật đầu, “Đều là bằng hữu.”

Bạch Trạch hồi tưởng hạ, A Li cùng Quý U ở chung, tuy rằng hẳn chỉ thấy quá một lần. Hai người chỉ là nói chuyện, cũng không mặt khác hành động. Nếu nói bất đồng, Quý U trong mắt thích tàng đều tàng không được, nhưng A Li lại rất thản nhiên. Cái kia ngọc giản người

cũng là, trong thanh âm mang theo nùng tình mật ý, nhưng A Li nghe xong liền cái hồi phục đều nhớ không nổi.

Chỉ có Phi Vũ...

“Phi Vũ đâu? Người cùng hấn ở cùng một chỗ, cũng chỉ là bằng hữu sao?”

“Ân,” A Li gật gật đầu, “Chúng ta tuy rằng ở cùng một chỗ, nhưng lại là hai gian phòng.”

“Hai gian phòng?” Bạch Trạch hơi kinh ngạc một chút, “Các người không có kết thành đạo lữ?”

A Li nói: “Đương nhiên không có.”

“Nhưng các người như vậy thân mật...”

“Ai thân mật?” A Li bất mãn nói, “Ta cùng Phi Vũ cái gì cũng chưa đã làm, nhưng thật ra người, người đem ta đè ở phao phao, làm điếm cái này, làm điếm cái kia.”

Bạch Trạch ánh mắt dừng ở nàng hơi sừng trên môi, cái loại này thấm tận xương tủy sung sướng tư vị lại lần nữa nảy lên trong lòng, hấn ghen tuông hơi tể, chỉ nghĩ đem người kéo qua tới lại thân một thân.

“Nếu như vậy, trở về ta liền làm hấn rời đi Thiên Sơn.”

“Khó mà làm được.” A Li lắc đầu, “Người không biết, Phi Vũ ca cao liên đâu. Hấn không có gia, cũng không có người nhà, duy nhất sư huynh còn đã chết. Người đem hấn đuổi ra Thiên Sơn, làm hấn đi chỗ nào đâu?”

Bạch Trạch nhìn chăm chú vào nàng, ánh mắt thanh thanh thấu thấu, phảng phất thẳng tới đáy lòng, “Nếu như vậy, khiến cho hấn tiếp tục ở tại cái kia sơn, người chuyển đến đỉnh núi, như vậy hành đi?”

A Li gương mặt nhiệt một chút, lời này còn không phải là chơi lưu manh sao? Nàng nhấp nhấp môi, “Ta không đi đỉnh núi.”

Bạch Trạch tiếng nói hơi trầm xuống, “Vì sao?” Nhớ tới ngày ấy nàng làm hấn lại tìm một cái, trái tim tức khắc buồn đau. Nói đến nói đi, vẫn là luyến tiếc Phi Vũ.

Nhìn hấn đỉnh đầu tiểu hoa bồng dựng toát ra, A Li ám đạo muốn tao, này cũng quá nhạy cảm đi, nàng cũng chưa nói cái gì nha.

Nàng cắn cắn môi, duỗi tay leo lên hấn cổ, ngẩng mặt, “Bạch Trạch, người đừng nóng giận.”

Thiếu niên cái đầu rất cao, vai rộng eo nhỏ. Nàng điểm chân nỗ lực đem ngón tay ở hấn cổ sau giao nhau cố định trụ, mặt sẽ phải chết kính giới lên, thân eo đau.

Bạch Trạch rũ mắt xem nàng, thấy nàng vóc dáng nho nhỏ còn nỗ lực ôm hấn, nhìn không được mỉm cười, duỗi tay vòng lấy nàng eo, cho nàng một chút chống đỡ.

Bởi vậy một hướng, trong lòng oán khí tiêu tán, đỉnh đầu tiểu hoa không chỉ có không có biến hóa, ngược lại lại hơi một mảnh.

A Li ngạc nhiên mà nhìn đỉnh đầu hấn, hệ thống có điểm nhảy nhót hỏi, “Ký chủ, khai không khai Bạch Trạch phần ăn?”

“Khai.” A Li thực khẳng định nói, “Tuy rằng hắc mau, bạch cũng mau nha.”

Bạch Trạch nhìn chăm chú vào nàng mắt, “A Li, người không nghĩ tới đỉnh núi, dù sao cũng phải cho ta một cái lý do đi.”

A Li nói: “Bạch Trạch, chuyện của ta nhất thời cũng khó cùng người nói rõ. Nói như thế, trước kia phát sinh sự ta đều không có ký ức, ta chỉ nhớ rõ người mặt, nhớ rõ Giang Nam ánh họa đồ vật. Cho nên ta mới tổng đi tìm người, rồi lại vô pháp nói cho người ta là ai. Bởi vì những cái đó sự ta căn bản là không nhớ rõ.”

Bạch Trạch hơi hơi trợn to mắt.

A Li lại nói, “Người xem, đối với hiện tại ta, người chỉ so người xa lạ hảo một chút, người làm ta như thế nào dọn đến đỉnh phong đâu?”

Bạch Trạch ngơ ngẩn nhìn nàng, một hồi lâu mới nhẹ giọng nói, “Trên người của người sự xác thật rất nan giải thích. Đi qua hơn ba trăm năm, người một chút không thay đổi, còn nhiều một đôi cha mẹ.”

A Li hơi kinh ngạc, ta còn có cha mẹ?

Hệ thống vội nói: “Có, có, đây là vì làm người ở thế giới này thân phận hợp lý hoá. Ký chủ, đây đều là việc nhỏ, cha mẹ người ở Giang Nam đạo, các người 800 năm đều không thấy được một hồi.”

A Li nói: “Tóm lại, Bạch Trạch, người đến cho ta điểm thời gian thích ứng.” Tốt nhất thời gian này đủ nàng xoát ra sáu đóa tiểu hồng hoa. “Chúng ta trở về, còn giống như trước đây. Người không cần cùng người ta nói chuyện của ta. Bằng không ta như thế nào cùng người giải thích này 300 năm thời gian đâu?”

Bạch Trạch trầm mặc trong chốc lát, “Hành đi, ta có thể không nói, nhưng người mỗi ngày đều đến tới đỉnh núi tìm ta.”

“Cái này không thành vấn đề.” A Li vui vẻ đồng ý, nàng vốn dĩ cũng đến làm hằng ngày.

“Mặt khác,” Bạch Trạch dừng một chút, “Người muốn đổi cái nơi, chỉ cần nhớ tới người cùng Phi Vũ ở bên nhau trụ, ta liền khí đến mất ngủ.”

A Li trái tim bỗng nhiên nhảy dựng, nàng muốn đổi chỗ ở, Phi Vũ phải nỗ lực. Nếu là lại làm Phi Vũ tra được nàng cùng Bạch Trạch ở bí cảnh làm cái gì, lấy hấn ghen đằm, tuyệt đối dám điên rồi.

Nàng nhanh chóng suy tư hạ, biết chuyện này Bạch Trạch lại khó nhượng bộ. Nhưng thượng có chính sách, hạ có đối sách. Thật lâu

phía trước nàng liền nghĩ tới, nếu Bạch Trạch không cho Phi Vũ ở Thiên Sơn trụ, nàng nên làm cái gì bây giờ.

“Hành đi, ta cùng với hấn nói.”

Bạch Trạch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, buông ra A Li làm nàng hảo hảo trạm hảo, tiếp theo kéo cánh tay của nàng kiểm tra nàng vừa rồi đối phó Thủy Kỳ Lân khi có hay không bị thương.

Hấn vẫn khởi nàng tay áo, may lập tức nhấn lại, thiếu nữ mảnh khảnh hai điều cánh tay thượng, che kín vết thương, có còn ở ra bên ngoài thẩm huyết.

Hấn ngón tay ngưng ra bó lớn linh lực, cùng không cần tiền đường như hướng nàng cánh tay thượng đắp. Không bao lâu sau, A Li cánh tay liền trơn bóng, một chút dấu vết đều không còn nữa.

“Địa phương khác đâu?” Bạch Trạch hỏi.

“Địa phương khác không có.” A Li vội vàng lắc đầu.

Bạch Trạch tự nhiên không tin, nhưng cũng biết không hảo miễn cưỡng, giúp nàng đem tay áo buông xuống, nói, “Ta mang người trở về đi, buổi tối lại đi xem người, nhớ rõ đem tên kia lộng đi.”

A Li trong lòng ử rử, Bạch Trạch liền cùng tra túc đường như. Nàng này mặt còn không có đem Phi Vũ dàn xếp hảo, hấn buổi tối liền phải tới. Nay về sau nhưng làm sao bây giờ a.

*

A Li trở lại tiểu viện, Phi Vũ đang ở cấp cây bạch quả bồi thêm đất. Thấy nàng trở về, thiếu niên mắt đen lập tức nhuộm đầy toái quang, đem tay tẩy sạch, mới đi đem nàng kéo qua tới.

“Trích xong lá thông?” Hấn cúi đầu xem tay nàng, lo lắng nàng bị trát đến.

“Phi Vũ a,” A Li hơi hơi nhú mày, “Chưởng môn biết người ở chỗ này ở.”

“Hắn đã biết?” Phi Vũ một chút đều không thêm để ý.

A Li giương mắt xem hắn, “Có biện pháp gì không giấu diếm được hắn đâu?”

Phi Vũ mím môi, “A Li, ta nhớ rõ người đã nói, nếu hắn không cho ta ở chỗ này trụ, người liền cùng ta dọn ra đi. Giống những cái đó đạo lữ giống nhau ở chân núi cái đồng phòng ở.”

Thiếu nữ thở dài, nàng làm sao không nghĩ a, nhưng là nàng hiện tại đại bản doanh liền ở Thiên Sơn, Phi Vũ, Quý U, Bạch Trạch ba cái nhãi con, xoát lên nhiều dễ dàng? Chính là hằm một nồi nước, đều có thể nhanh chóng đưa đến mỗi cái nhãi con gia.

“Ta không nghĩ rời đi nơi này, ta thích cái này sân,” nàng phe phẩy Phi Vũ tay, “Người ngấm lại biện pháp khác, ta nghe nói Thiên Sơn cùng chưởng môn thức hải tương liên, chẳng sợ phi tiến vào một con con bướm, hắn đều có thể biết.”

Phi Vũ trầm mặc một chút, “Người đã thích, chúng ta liền ở nơi này. Không cần lo lắng, chỉ cần ta nguyện ý, hắn phát hiện không đến ta. Ta chưởng quản ban ngày cùng hỏa, có quang ở, ta liền ở. Hắn tổng không thể không cho ánh mặt trời cùng ánh nến tiến Thiên Sơn đi?”

A Li chớp chớp mắt, chính là nói Phi Vũ có thể đem hơi thở giấu ở ban ngày cùng ánh nến ý tứ bái?

Hoắc, không hổ là thượng nhân.

Nhớ tới buổi tối bạch chưởng môn tra túc, A Li thê thê thăm thăm mà dặn dò: “Vậy người cần phải tàng hảo a.”

Tác giả có lời muốn nói: Đừng nóng vội, nhân vật nhiều, sẽ ở kế tiếp suất diễn tăng lớn tỉ trọng, tuyệt đối đoạn trình độ hành. Đến nỗi hôn diễn loại sự tình này, thật đến xem nhãi con chính mình. Có nhãi con

chính là chủ động tính nhân cách, tự nhiên sẽ không có hại. Có nhãi con ôn hòa không dám chủ động, liền sẽ tương đối có hại. Ta sẽ nỗ lực cấp sáng tạo cơ hội đất ~

Cảm tạ đầu ra nước sâu ngư lôi tiểu thiên sứ: Lộc bảo bảo 1 cái;

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ:....., hì hì hì 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: ZY-YBLS2 cái; 53321382, tiểu miêu trầm đường, hì hì hì 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Lộc bảo bảo 18 bình; hiên ๑ ngoan ngoãn 5 bình; ngốc đại, ngàn hi 3 bình; a minh, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc 2 bình; A Bạch, 53321382, yền chỉ, 50204526, a cứu dư dự 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

36, đệ 36 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li trở lại Thiên Sơn không lâu, Mạnh Thập Phương liền tới rồi.

“Ta ở bí cảnh ngoại kêu giọng nói đều ách, nhưng người căn bản nghe không thấy, thực kiên quyết mà chính là muốn đi cái kia cao giai bí cảnh.”

A Li nhấp môi cười cười, “Nhị sư huynh, không phải ta muốn đi, là có người mang làm đường. Sai đem cấp thấp bí cảnh trở thành cao giai bí cảnh.”

“Người cũng có sai,” Mạnh Thập Phương liếc mi nói, “Nếu là người hảo hảo mà xem sơn môn thượng dán bí cảnh bố cáo, trước tiên đi cấp thấp bí cảnh điều nghiên địa hình, như thế nào có thể phân không rõ thâm lục cùng thiển lục đâu?”

A Li ngón tay giáo cạo váy vòng a vòng, nàng căn bản là không nghĩ đi bí cảnh, làm gì còn muốn phân rõ cái nào cao giai cái nào cấp thấp đâu? Nhưng là nàng không có đem lời này nói ra, bởi vì cũng không có gì ý nghĩa. Nhị sư huynh quan tâm nàng mới có thể sinh khí, làm hấn nói hai câu liền nói hai câu đi, dù sao thực mau liền nói xong rồi.

“Hảo, ta liền nói này đó.” Mạnh Thập Phương vận mắt lại hỏi, “Người có hay không bị thương? Nhạ, đây là sư phụ cho người thuốc mỡ, đây là ta cho người thuốc mỡ. Sư phụ cho người chính là tử kim Long Vương cao, này thuốc mỡ trị thương khẩu đặc biệt hảo, khuyết điểm chính là quá quý. Người nếu là không có mỗ bụng không có đoạn cánh tay chân, liền không cần dùng, lãng phí.”

“Dùng ta thì tốt rồi, ta cái này đối phó giống nhau tiểu thương không có vấn đề.”

A Li tiếp nhận trang thuốc mỡ tiểu tay nải, mi mắt cong cong, “Cảm ơn nhị sư huynh, cũng cảm ơn sư phụ.”

“Được rồi,” Mạnh Thập Phương xua xua tay, “Người có rãnh hảo hảo cảm ơn chưởng môn đi. Nếu không phải hấn, người liền ra không được.”

A Li lập tức có chút không được tự nhiên, trong đầu hiện ra nàng cùng Bạch Trạch giao thiệp ở phao phao bộ dáng.

Mạnh Thập Phương lại linh tinh vụn vặt công đạo đồ thuốc mỡ phương pháp sau mới rời đi.

A Li quay đầu nhìn về phía đứng ở cây bạch quả thượng đến tiểu hồng điều nói, “Phi Vũ, không ai, người xuống dưới đi.”

Tiểu hồng điều nghiêng nghiêng đầu, vươn một con cánh chỉ vào viện môn, A Li mới vừa hướng tới viện môn quay mặt đi, liền nhìn đến nhút nhát sợ sệt nhìn nàng Bùi tiểu mai, trên vai cũng tay nải, trong tay xách theo rổ, rất là co quắp mà đứng ở cạnh cửa.

A Li hơi giật mình lúc sau, trong lòng tức khắc ngũ vị tạp trần. Nhưng nàng không có thời gian tưởng nhiều như vậy, miễn cưỡng áp áp phân loạn tâm thần, mở miệng nói, “Tiểu mai, đứng ở bên ngoài làm cái gì, vào đi.”

Bùi tiểu mai do dự một chút đi vào tới, đem trong tay rổ đưa qua đi, “Là tùng chi, đáp ứng bồi người đi thải.”

A Li tiếp nhận tới, gật gật đầu, “Cảm ơn người.”

Bùi tiểu mai lại đem đại tay nải gỡ xuống tới, “Đây là ta toàn bộ thuốc mỡ, có chút không ngừng là trị thương, còn có có thể tăng tiến tu vi, ta toàn tìm ra tới.”

A Li không có tiếp, trên mặt mang theo thực tiễn, cười không đạt đáy mắt biểu tình nhìn nàng.

Bùi tiểu mai xách theo tay nải ngón tay nắm thật chặt, nhỏ giọng nói, “A Li, ta lúc ấy sợ hãi. Một cái Thủy Kỳ Lân liền đủ đáng sợ, kết quả lại ra tới như vậy nhiều chỉ. Phía trước đã chết hai người... Ta, ta thật sự không dũng khí đi vào kéo người.”

Nàng cắn môi dừng dừng lại nói, “Nhưng ta lúc ấy cũng không nghĩ phải đi, là Tô Vũ Nhu ném xuống độn địa phù mang theo ta đi. A Li, ta biết ta nói lại nhiều cũng bất quá là vì chính mình giải vây lấy có, ta thật sự không nên đem người ném xuống.”

A Li tầm mắt lướt qua nàng, dừng ở chạc cây thượng tiểu hồng điều trên người. Tiểu hồng điều thấy nàng xem hẩn, đỉnh đầu lập tức toát ra một đóa tiểu bạch hoa, trong đó một mảnh cánh hoa ẩn ẩn trở nên phấn chút.

A Li tức khắc nhớ tới hệ thống nói, Phi Vũ thấy người liền cao hứng.

Nàng nhin không được hơi hơi kiều kiều khoe môi.

Chờ nàng lại đem tầm mắt dịch hồi Bùi tiểu mai trên người khi, đã bình tĩnh mà không hề gợn sóng.

“Tiểu mai, thuốc mỡ người lấy về đi thôi, ta có. Sự phụ ta cùng sự huynh cho ta đưa tới.”

Bùi tiểu mai nâng mắt đáng thương vô cùng nói, “A Li, người vẫn là giận ta, đúng hay không?”

A Li lắc đầu, “Không tức giận, có thể lý giải. Ta vốn dĩ cũng hy vọng mọi người đều chạy đi, không cần chết ở bí cảnh.”

Bùi tiểu mai hỏi, “A Li, chúng ta về sau còn có thể là bằng hữu sao?”

A Li ngữ khí bình đạm nói, “Là bằng hữu.”

Là bằng hữu, cũng chỉ có thể là thực bình thường quan hệ, chỉ so người xa lạ hảo một chút. Các nàng rốt cuộc không thể quay về cái loại này ta kêu người đi bí cảnh, người lập tức liền đáp ứng quan

hệ. Cũng không thể quay về người tặng ta thuốc mỡ, ta tặng người lá bùa quan hệ.

Các nàng lẫn nhau đều biết, từ Bùi tiểu mai từ bỏ A Li thời điểm, các nàng hữu nghị sẽ không bao giờ nữa tồn tại. Loại sự tình này cũng vô pháp miễn cưỡng. Mạnh mẽ làm bằng hữu, ngày sau nhớ tới, trước sau là khúc mắc.

Bùi tiểu mai mũi phướn hồng mà nâng lên mặt, “A Li, ta đi rồi.”

A Li gật gật đầu.

Bùi tiểu mai thực chậm chạp mà xoay người, xách theo tay nải, chậm rãi đi ra sân.

A Li nhìn trong tay từng chi rở, khe khẽ thở dài.

Một bàn tay nhẹ nhàng sờ sờ nàng đỉnh đầu, nàng nghiêng đi mặt nhìn đến gầy gầy cao cao thiếu niên đứng ở bên cạnh xem nàng.

Phi Vũ hỏi: “Thực thương tâm sao?”

A Li chớp chớp lông mi, “Lúc ấy ở bí cảnh rất thương tâm. Ngô, cũng không phải thương tâm, là tuyệt vọng. Bởi vì mọi người đều đi rồi, liền thừa ta một cái. Nhưng cũng có thể lý giải, các nàng vô luận ai tiến vào kết quả chính là đều chạy không ra được. Nhưng là minh bạch đạo lý là một chuyện, trong lòng vẫn là sẽ không thoải mái.”

Phi Vũ cái gì đều không có nói, loại sự tình này người khác nói lại nhiều cũng vô dụng, đến dựa thời gian chậm rãi mặt bình.

Hắn thực nhẹ mà xoa xoa nàng đỉnh đầu, “Bất quá các người chương môn còn khá tốt. Nói như vậy, môn hạ đệ tử nhiều như vậy, lại là làm tiến dựa mệnh bác tiền đồ bí cảnh, sẽ không có người quản.”

A Li trong lòng vừa động, nói, “Phi Vũ, chương môn có khả năng buổi tối sẽ qua tới. Người có thể hay không đến lúc đó biến thành tiểu hồng chim bay đến địa phương khác đi bộ đi bộ?”

Phi Vũ không chút nào để ý nói, “Không cần lo lắng, hấn sẽ không nhận ra ta.”

“Chính là người tổng ăn mặc hồng y sam, lại biến thành tiểu hồng điều, hơi một liên tưởng liền tưởng đến.”

“Ta có thể biến thành những thứ khác.”

“Biến thành cái gì?”

Hấn vẫn là muốn biến thành một con tiểu hồng điều.

Buổi tối thời điểm, A Li nhìn bãi ở trên án thư tiểu hồng điều đồ sơn tưởng, Phi Vũ thật sự thích cái này tạo hình a. Chính là ánh mắt quá mức bình đạm, không rất giống cái vật trang trí.

Nàng duỗi tay đem tiểu hồng điều chuyển qua đi, bối cửa trước.

Tay còn chưa lui về tới, liền nghe được sân có thanh âm. Nàng như lâm đại địch mà xoay người, quả nhiên nhìn đến bạch y tố tuyệt thiếu niên đứng ở trong viện, ngửa đầu đang xem cây bạch quả thượng treo hạn phù.

Nàng tưởng bước nhanh đi ra ngoài, vượt qua ngạch cửa thời điểm quay đầu lại nhìn thoáng qua, tiểu hồng điều chính mình chuyển qua tới. Nàng nhẹ nháp môi cười một chút, duỗi tay đóng cửa lại.

Bạch Trạch hỏi: “Đây là Phi Vũ viết?”

A Li gật gật đầu, cùng hấn bảo trì năm bước trở lên khoảng cách.

Bạch Trạch quay đầu xem nàng, thực nhẹ mà kiều kiều khóe môi, duỗi tay, “A Li tới.”

A Li trái tim kinh hoàng, cơ hồ theo bản năng liền phải chuyển qua đi xem Phi Vũ có phải hay không nghe được.

“Người ăn cơm sao?” Nàng không dám gọi chương môn, sợ Bạch Trạch sinh khí. Càng không dám gọi Bạch Trạch, sợ Phi Vũ đa tâm.

Dứt khoát không cần xưng hô.

Bạch Trạch cười xem nàng, “Ăn qua.”

“Ăn cái gì?” A Li tiếp tục vô dinh dưỡng đề tài, đại não cao tốc xoay tròn, suy tư như thế nào đem Bạch Trạch hồng đi.

“Ăn rau cải trắng cùng hạt thông canh.”

“Thật xảo a, ta ăn cũng là.”

Bạch Trạch mặc một chút, “Hôm nay thực xá liền làm rau cải trắng cùng hạt thông canh. A Li người như thế nào thất thần?”

A Li nói: “Bởi vì quá mệt mỏi.”

“Rất mệt sao?” Bạch Trạch mắt lộ ôn nhu, chế trụ cổ tay của nàng một phen xả qua đi, “Ta có biện pháp.”

A Li liền phản kháng cơ hội đều không có, nhẹ nhàng bị kéo qua đi. Nàng vòng eo bị hữu lực cánh tay hoàn thượng, mát lạnh tuyết tùng hương ập vào trước mặt. Nàng ngẩng mặt, thiếu niên cặp kia xưa nay lãnh đạm mắt, chính ngậm trong sáng ý cười nhìn nàng.

Nàng không dám ra tiếng, chỉ dùng dư quang liếc liếc mắt một cái song cửa sổ. Phi Vũ không ở kia, chính là nói hắn chỉ có thể nghe được thanh âm, sẽ không nhìn đến bọn họ đang làm cái gì. Như vậy, chỉ cần nàng không cho đối thoại quá thái quá, Phi Vũ liền sẽ không chịu kích thích hắc hóa.

“Người có biện pháp nào, muốn đem linh lực thua đến ta mạch lạc sao?”

Bạch Trạch cười khẽ, “Linh lực chỉ có thể chữa khỏi miệng vết thương, không thể khiến người tiêu trừ mệt mỏi.”

A Li hơi giật mình một chút, muốn hỏi vậy người kéo ta làm cái gì? Lại sợ Phi Vũ suy nghĩ vớ vẩn, vội vàng đổi thành, “Vậy người vừa rồi như vậy giảng?”

Bạch Trạch hơi hơi mỉm cười, cúi người cúi đầu, ở ly nàng môi còn có nửa chỉ khoảng cách thời điểm dừng lại, tiếng nói lại thấp lại từ, mang theo lừa gạt ý vị, “Người hơi há mồm, ta đối với người miệng nói, lời nói trực tiếp đi vào, người liền không cần cố sức nghe xong.”

A Li trợn to mắt, nhìn thiếu niên cà lơ phát phơ ý cười, tâm lại then thùng lại hoảng.

“Đây là Thiên Sơn phái tâm pháp đúng hay không?” Nàng nỗ lực trở về vận, ý đồ đem hướng tới giường chạy như điên đề tài đuổi đi hồi chính đạo.

Bạch Trạch làm như vô ý nói, “Người nói là chính là đi.”

Trước mắt chụp xuống một bóng ma, A Li biết tránh không khỏi, vội vàng nhắm mắt lại. Nhưng là phao phao cái loại này không màng tất cả chỉ nghĩ nghiền nát phương thức căn bản không có tới, mà là thực nhẹ thực nhẹ mà đánh một chút, tựa như gió nhẹ phát quá mặt hồ, con bướm xẹt qua nhụy hoa.

Thiếu niên hôn lại nhẹ lại sạch sẽ, chỉ lược chạm vào liền tách ra.

A Li kinh ngạc mà mở mắt ra, trong mắt chiếu ra Bạch Trạch mang theo nhạt nhẽo ý cười mặt, đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, một mảnh hắc cánh hoa chậm rãi biến thành màu xám.

Nhìn tam hắc tam hôi hoa, A Li đột nhiên cảm thấy cũng không tệ lắm, xem như bị động công lược đi.

Bạch Trạch nâng lên tay, đầu ngón tay nảy lên một chút thanh thấu linh lực, tiểu tâm mà ở môi nàng điểm điểm.

A Li đồn giác băng băng lương lương, ở đáy nước bị tàn sát bừa bãi môi lập tức không như vậy đau.

“Hôm nay liền tính.” Bạch Trạch rất hào phóng mà buông tha nàng.

A Li lập tức từ trong lòng ngực hấn chui ra, vẻ mặt chờ mong mà nhìn hấn, “Người phải đi sao?”

Bạch Trạch trong mắt trào ra một chút buồn cười, “Ân, phải đi, còn có một chút sự tình muốn đi làm.”

“Chuyện gì?” A Li thực tùy ý liền hỏi ra khẩu, hỏi xong lập tức hối hận, vốn dĩ đều có thể kết thúc.

Bạch Trạch cười nói: “Truy trách.”

“Truy cái gì trách?”

“Truy mang người tiến sai bí cảnh, hơn nữa đem người bỏ xuống mấy người kia trách.” Bạch Trạch thực ôn hòa xoa xoa A Li đầu, hắc tiểu cô nương sao lại có thể không duyên cớ chịu như vậy ủy khuất đâu? Nếu lúc ấy không bị Mạnh Thập Phương nhìn đến, A Li sẽ đi theo kia bang nhân cùng chết ở bí cảnh, hóa thành một quán nước trong không ai biết các nàng rơi xuống.

Mà hắc cũng vĩnh viễn sẽ không biết, cái kia đột nhiên mất tích tiểu cô nương chính là hắc tiểu thanh mai.

“Cái kia nha, thôi.” A Li không sao cả nói. Nàng căn bản là không để bụng, cũng lười đến lại cùng các nàng có liên hệ.

Bùi tiểu mai cùng Tô Vũ Nhu tốt xấu hướng về phía nàng kêu, làm nàng mau đứng lên. Dư lại vài người trong mắt chỉ có chạy trốn động. Bất quá cũng thực bình thường, miễn dưỡng trăm dạng người, nàng bất quá là vừa lúc gặp không tốt kia mấy cái.

Cho nên, lần sau gặp được như vậy sự, nàng còn làm. Trên đời luôn là có người tốt, không hổ với tâm thì tốt rồi.

Bạch Trạch rời đi sau, A Li vội chạy về phòng.

Đẩy cửa liền nhìn đến Phi Vũ ngồi ở án thư sau, một đôi hơi kiêu thụ phượng nhãn, lại lãnh lại hắc.

Tác giả có lời muốn nói: Phi Vũ: “Cái gì kêu hơi há mồm, ta đối với người miệng nói?”

A Li: “Nga, dùng ít sức đại pháp.”

Phi Vũ ánh mắt lạnh hơn, “Tới đối ta tỉnh dùng ít sức bái.”

A Li: “.....”

3 giờ rưỡi 2 càng

Cảm tạ đầu ra hoá tiền tiểu thiên sứ: Lộc cộc 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 538816292 cái; cà chua a tương, 23570574, hạnh trái cây, hì hì hì, rụt rè, tức, ㄅㄅ không gọi nước miếng, ba ba 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Nửa đường nãi đĩnh 54 bình; ~40 bình; bình yên 20 bình; Phi Vũ xông lên 16 bình; thuận thuận lợi lợi mỗi ngày vui vẻ 11 bình; ngôn tiểu kiều 10 bình; thuyền đi xa 9 bình; yan, thực nữ miêu °, ©5 bình; yeahyeah4 bình; khóc khóc sảng sảng người yêu thích, đại quất làm trọng 3 bình;

Xán, hảo muốn làm cá mẫn, lại lại lại thư hoang, tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, tới một ly ngọt sữa đậu nành 2 bình; tiểu phong, oa oa ngủ rồi, tam thu, già lá cây, bình kỳ, a cứu dư dụ, ha ha ha ha ha 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

37, đệ 37 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phi Vũ nhàn nhạt hỏi: “A Li, cái gì kêu hơi há mồm ta đối với người miệng nói người liền không mệt?”

A Li trong lòng một lộp bộp, biết vẫn là phá hủy ở những lời này thượng. Nàng mặt không đổi sắc mà bịa chuyện, “Nga, cái kia a, là Thiên Sơn phái tổ truyền dùng ít sức đại pháp.”

Phi Vũ trong cổ họng tràn ra một tiếng phúng cười, vươn tay phủng trụ A Li mặt, “Ta cũng mệt mỗi, người dùng dùng ít sức đại pháp đối ta trò chuyện, ta coi được không dùng.”

Phi Vũ ngày thường không chịu kích thích khi, là một con đơn thuần đáng yêu tiểu hồng điều. Hắn an an tĩnh tĩnh mà làm việc, an an tĩnh tĩnh mà bồi nàng. Nhưng là một khi đã chịu đến từ đồng tính kích thích, tiểu hồng điều lập tức tắt hỏa biến phượng hoàng, cả người phiêu tán màu đỏ đậm hỏa phần, biểu tình lãnh lệ lại có chứa trào ý.

Nhưng A Li căn bản không sợ hắn, tặc mao tiểu hồng, thuận mao sờ thì tốt rồi.

“Hảo nha,” A Li ngọt ngào mà ngẩng mặt, mặt mày xán như xuân hoa, “Người thò qua tới, ta đối với người nói.”

Nhìn nàng thấu đi lên khuôn mặt, Phi Vũ mím môi, trái tim nhảy sai nửa nhịp.

A Li thấy hắn thân thể cứng đờ, trong lòng cười trộm, Phi Vũ nói như thế nào đâu, không cho hắn làm thời điểm, hắn lá gan nhưng đại đâu, cái gì đều dám làm, một khi cho phép, hắn ngược lại do dự cực kỳ.

Thiếu nữ đỏ khởi môi, tế bạch ngón tay điểm điểm chính mình, thúc giục Phi Vũ lại đây.

Phi Vũ trầm mặc mà nhìn chăm chăm thủy hồng sắc môi, giã giữa một hồi lâu vẫn là giống bị mê hoặc giống nhau, thông thả lại gần qua đi, nhưng dựa đến một nửa lại ngừng lại.

A Li trong lòng buồn cười, cảm thấy lại tưởng lại không dám Phi Vũ đáng yêu cực kỳ. Nàng bay nhanh mà thẩu đi lên, pi một chút đối phương môi liền tách ra.

Phi Vũ nhặt nhẻo đồng tử bỗng dừng phóng đại, ầm áp mềm mại môi gặp phải tới một chốc, thân thể sở hữu cảm quan đều đi theo phóng đại. Hắn nghe được máu lao nhanh thanh âm, nghe được trái tim như nổi trống thanh âm, thậm chí nghe được đóa hoa nở rộ thanh âm.

A Li cười khanh khách mà nâng má, gương mắt nhìn Phi Vũ đỉnh đầu tiểu bạch hoa, kia phiến hơi phấn cánh hoa, nhan sắc lại trọng điểm.

“Vì cái gì bạch hoa cánh biến hồng nhặt như vậy khó đâu?”

Hệ thống nói: “Nga, đó là oán khí tới rồi hồng nhặt này một tầng khi, hóa giải khó khăn lại cao. Rốt cuộc nó ly chung điểm màu đỏ tiểu hoa đã rất gần. Cho nên yêu cầu ký chủ lớn hơn nữa sáng tạo lực, lớn hơn nữa.....” Nó nói qua nhưng mà ngăn, kinh ngạc mà nhìn đối diện thiếu niên dùng ngón tay sờ sờ miệng, sau đó bay nhanh mà cúi xuống thân hôn lên nó ký chủ.

Phi Vũ ngây ngô cực kỳ, hắn không giống Bạch Trạch như vậy hiểu được công trì chiếm đất, hắn chỉ là chạm vào trụ liền dừng lại bất động.

Thiếu niên rũ mắt, màu đen con ngươi là A Li trừng tròn xoe mắt. Hắn lo lắng cho mình làm sai, môi càng thêm ôn nhu mà nhẹ nhàng cọ cọ.

Ôn lương ướm át lại ngoan Phi Vũ, làm A Li cả trái tim đều phải hòa tan.

Thật là một con... Ngốc phượng hoàng.

“Không phải như thế.” Thiếu nữ nhẹ giọng nói, giờ tay câu lấy cổ hắn, đem hắn đè thấp điểm. Nàng thấu đến càng gần, thông thả mà đỉnh khai đối phương môi.

Phi Vũ lông mi rũ đến càng thấp, cơ hồ thấy không rõ hắn suy nghĩ cái gì. Nhưng là đỉnh đầu tiểu hoa không lừa được người, kia phiến nguyên bản thiện phần thiện phần hoa, ở dần dần năng người thờ dốc trong tiếng, biến thành thủy phần sắc.

“Được rồi, trời tối, người mau về phòng đi.” A Li gương mặt nóng bỏng mà buông ra hắn, cảm giác việc này hắn là lừa gạt đi qua.

Phi Vũ nâng lên mắt, ánh mắt trung dâng lên màu đỏ sậm còn chưa biến mất, liền trầm thấp khàn khàn chất vấn, “Như vậy chính là nói, người vừa mới cùng Bạch Trạch tiến hành rồi Thiên Sơn phái dùng ít sức đại pháp?”

A Li ngần ra, vội vàng phủ nhận, “Không phải lạ, sao có thể? Đó là chưởng môn a.”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Ta xem hắn nhưng không đem chính mình trở thành chưởng môn, như vậy sẵn sóc đệ tử, cứu người còn tự mình tới xem.”

“Này thực bình thường a,” A Li vẫn tôn, “Chưởng môn chính là như vậy một cái làm việc sẵn sóc người a.”

Thiếu niên mắt càng ngày càng lương bạc, giờ tay chạm chạm A Li môi, “Người trở về thời điểm môi phả một chút da, ta cho rằng người ở bí cảnh bị thương. Như thế nào hắn vừa tới, người trên môi thương liền không có đâu? Hắn địa phương khác không trị, chuyên trị nơi này? Thật đúng là sẵn sóc.”

A Li biết hôm nay việc này vòng bắt quá đi, nàng đôi tay quẩn lên Phi Vũ cổ, “Phi Vũ Phi Vũ, ta hôm nay rơi nhưng đau. Có như vậy nhiều Thủy Kỳ Lân, còn có một con đặc biệt đại, so cửa kia cây trăm năm đại cây phong đều cao. Người thiếu chút nữa liền không thấy được ta. Người sờ sờ xem,” nàng đem Phi Vũ tay đặt ở nàng eo sườn, “Ta rơi da đều thanh.”

Thiếu nữ toàn bộ dán lên đi, lại nhẹ lại mềm, Phi Vũ dù cho biết nàng ở chơi xấu, cũng ngăn cản không được ập vào trước mặt thơm ngọt.

Kia trương quán sẽ gạt người môi, thực sẽ tìm địa phương, hơi thở bổ nhào vào hần yếu ớt nhất địa phương, vành tai cùng bên gáy. Nóng hầm hập, giống nhu nhu tê dại gió nhẹ, chỉ một chút, hần ánh mắt liền một lần nữa nhiễm không hòa tan được sâu thẳm.

Hắn vô pháp sinh A Li khí, A Li hảo hảo khai nàng hoa, mỹ lệ lại thơm ngọt, hắn chỉ bức bội những cái đó nhào lên tới ong điệp, nhìn không thấy này đóa hoa đỉnh đầu đã có một con ong mật sao?

Rốt cuộc là người mù nhiều.

Hắn lại lần nữa tính toán như thế nào mới có thể trở lại cửu thiên. Chỉ cần trở về, hắn liền đem tốt nhất đạo lữ chứng thu hồi tới, cao cao treo ở cửa, xem ai còn nhìn không thấy.

“A Li,” Phi Vũ nhẹ giọng nói, “Ngày mai ta không đi theo người thần điều thành, chính người đi có thể chứ?”

A Li ngẩng đầu, “Có thể nha, ngày hôm qua ta liền chính mình đến sau núi. Kia đối huynh đệ đã thời gian rất lâu không đụng phải, ta đoán bọn họ hồi Yêu Chu.”

Phi Vũ gật gật đầu, “Cũng có khả năng, rốt cuộc yêu vực công việc bận rộn, bọn họ không có khả năng vẫn luôn đái ở chỗ này.”

“Phi Vũ, người muốn đi đâu đâu?” A Li lại hỏi.

Phi Vũ không giấu nàg, “Ta muốn thử hỏi thiên giới, nếu hỏi đến đi, người liền không cần lo lắng linh thạch. Ta có thể đem nhà của ta đương lấy lại đây.” Hấn nhưng thật ra thử giúp A Li bắt yêu thú, nhưng là yêu thú căn bản không dám ở trước mặt hấn xuất hiện. Chính là lần trước cái kia nuốt vân thú, là hấn truy đến quá độc ác, nuốt vân thú nhóm khóc lóc đẩy ra một con, thỉnh hấn cầm đi làm phù túi.

Địa vị cao nghiên áp thấp vị là thập phần vô sỉ sự, hấn cũng ngượng ngùng làm được quá mức.

A Li nghĩ đến Phi Vũ nói qua hấn thu lễ vật đều ở một cái tiểu hộp gỗ, nhin không được hỏi, “Người sẽ bắt người tiểu hộp gỗ sao?”

Phi Vũ gật gật đầu, “Sẽ lấy, lấy tới cấp người xem.” Bên trong tất cả đều là A Li cho hấn thứ tốt, hấn đều thu hảo hảo. Cái kia túi nước hấn muốn dùng trên eo, chén cùng chiếc đĩa cũng muốn phóng tới thấy được địa phương.

Chúng nó mặt trên đều ấn Giang Nam ánh họa, như vậy đặc biệt, tuyệt không sẽ cùng người đâm xe.

*

Phi Vũ rất sớm liền đi rồi. A Li lên đến hấn trong phòng, giường đệm thu thập đến sạch sẽ, sân cũng quét tước đến sạch sẽ, vừa thấy chính là nơi chốn dọn dẹp sáng ngời mới rời đi.

“Kinh tế thực dụng hình nhãi con a.” Hệ thống cảm khái, “Thượng được thỉnh đường, hạ được phòng bếp. Đúng rồi, Phi Vũ hôm nay không ở, người còn đi thần điều sao?”

“Đi.” A Li nói, “Lần trước cái kia đại nương muốn mì sợi chính mình tiến nôi bắt yêu lệnh, ta còn không có còn. Hôm nay đem nó còn trở về, phó cái tiền vi phạm hợp đồng, lại mua điểm đồ vật liền trở về.”

Hệ thống: “Không đi gặp Lý Lạc?”

A Li nói: “Như thế nào thấy đâu? Hẳn là Thái Tử. Cho nên nói ta không thích dưỡng sự nghiệp hình nhãi con, thấy hẳn còn phải hẹn trước.”

A Li đem bắt yêu lệnh tìm ra. Bình thường đều là Phi Vũ mang nàng đi thần điều. Hiện tại tư nhân phi cơ không có, nàng chỉ có thể chính mình đào vé máy bay.

Màu vàng nâu độn địa phù ném đến trên mặt đất, dăng ra một vòng kim sắc tự phù tự tập Truyền Tống Trận. Nàng chỉ chớp một chút mắt, liền từ trong phòng chuyển qua thần điều Trấn Yêu Tư phổ đối diện.

Đúng là buổi sáng, tới lãnh bắt yêu lệnh người không ít. Mọi người đều tưởng nhanh lên lãnh sớm một chút làm xong.

A Li móc ra thon dài tiểu mộc thêm, đem mặt trên hệ dây thừng loát thuận. Đang chuẩn bị treo lên đi, liền nghe đỉnh đầu vang lên một đạo mỉm cười hơi bĩ thanh âm, “Cái này không phải khá tốt sao? Như thế nào không làm?”

Nàng trái tim bỗng dựng nhảy dựng, ngẩng mặt, như vậy yêu khí bốn phía màu đỏ con người, còn có thể là ai đâu?

“Như thế nào là người? Âm hồn không tan a.” Nàng hoang mang rồi loạn mà chuyển qua đi, hạ giọng nói, “Người lá gan thật đại, có biết hay không kia ba chữ niệm cái gì?”

Nàng chỉ vào Trấn Yêu Tư bằng hiệu.

Tư Thiên Chú lười biếng mà liếc mắt một cái, “Người kêu một tiếng, xem có hay không người dám lại đây bắt ta.” Nói xong câu này, hẳn tựa hồ nghĩ tới cái gì, mắt đào hoa nửa mang cười khế, “Người bắt ta, ta liền không phản kháng.”

“Thế nào, muốn hay không trói chặt ta? Bắt ta tặng kèm ta a huynh. Nhưng ta chỉ cho người một cái cơ hội, người trói không được ta, ta liền trói trói người.”

A Li mặc kệ hấn, tiểu biến thái lại bắt đầu tưởng biến thái chủ ý, nàng xoay người nắm vững yêu lệnh hướng bằng thông báo thưởng quải.

Tư Thiên Chú duỗi tay lướt qua nàng đem xiên tre bắt lấy, “Lãnh không làm tuy rằng giao số tiền là được. Nhưng là võ hầu nhóm chờ người đi rồi sẽ cho người âm thầm nhớ một bút. Lãnh mà không làm, số lần nhiều, liền không cho người lại lãnh bắt yêu lệnh.”

A Li vẽ mặt kinh ngạc mà nhìn hấn, “Vì cái gì?”

Tư Thiên Chú khẽ cười một tiếng, “Người rốt cuộc có phải hay không bắt yêu sư a? Cái này liền tính là người ở Trấn Yêu Tư mất đi tín dụng ý tứ đi. Đây là vì phòng ngừa bắt yêu sư nhóm chi gian ác ý cạnh tranh.”

“Thật lâu trước kia liền có người mỗi ngày đều tới lãnh mấy trăm cái, nhưng chính là không làm. Cách một đoạn nhật tử lại đem thẻ bài đưa về tới. Nhiều lắm phạt điểm nhân gian đồng tiền, cũng không làm cái gì sự.”

A Li duỗi tay đi đoạt lấy bắt yêu lệnh, “Ta đây cũng không làm. Cái này vốn dĩ liền làm không được, ai có thể làm mặt chính mình hạ trong nòi đâu?”

Tư Thiên Chú cười, “Ta nha. A Li, người đối ta cười một cái, ta liền giúp người làm.”

A Li thu hồi tay, thực lãnh đạm mà nhìn hấn một cái, “Vậy người chính mình thu đi, ta từ bỏ.”

Nàng xoay người liền đi.

Tư Thiên Chú đuổi theo đi, xinh đẹp mắt đào hoa có chút vô thố, “A Li, người làm sao vậy? Lần trước còn hảo hảo. Người trả lại cho chúng ta một viên mút hoa quả, một viên cao lương di.”

A Li thầm nghĩ, lần trước là vì cấp Quý U muốn đồ vật. Bằng không, nàng mới không đến sau núi.

Tư Thiên Chú đuổi theo đi, đuổi tay đem nàng ngăn lại, “A Li, ta thừa nhận phía trước là ta không đúng, trách ta mắt mù mạo phạm người. Nhưng người liền không sai sao? Người nếu là chán ghét ta, phía trước cũng đừng trêu chọc ta a.”

Rõ ràng đã đi rồi như vậy nhiều năm, hắn đều sắp đem nàng từ bỏ, đột nhiên từ không trung bỏ xuống này ngoạn ý.

A Li dừng lại hỏi, “Ta trêu chọc người cái gì?”

Tư Thiên Chú móc ra một trương phán hồng thiệp, “Chính người làm sự, không nhận sao?”

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt.

Dưới ánh mặt trời, kia trương thiệp lóng lánh phán hồng tia laser trạch, mặt trên điệp từng cụm đào tâm, vờn quanh mấy cái kim sắc chữ to, tốt nhất đạo lữ. Nhất phía dưới có một hàng rất nhỏ bút lông tự 【 Tư Thiên Dạ cùng A Li 】 , cái này như là sau điền.

Ở Tư Thiên Dạ cùng A Li chữ phía trước còn có cái đồ hắc mặc đoàn, nhìn qua cũng là cái tên.

Tư Thiên Chú còn ở truy vấn, “A Li, chính người xem. Nếu không nghĩ lý ta, làm gì còn thừa nhận ta là đạo lữ?”

A Li miễn cưỡng áp xuống khiếp sợ cảm xúc, giương mắt hỏi, “Kia mặt trên có người sao?”

Tư Thiên Chú “Ân?” Một chút, vội vàng triều thiệp thượng nhìn lại.

Hắn phía trước điền tên đã bị hắn ca đồ rút.

Tác giả có lời muốn nói: Dưa! Nói tốt huynh đệ tình đâu?

Này liền bắt đầu rồi phải không?

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: fafa ngọt 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: amor1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: yeahyeah7 bình; いお_2
bình; oa oa ngủ rồi, Phi Vũ thực hồng, lại lại lại thư hoang 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 38: đệ 38 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Chú móc ra tốt nhất đạo lữ chứng, A Li cũng không cảm thấy đặc biệt ngoài ý muốn.

Đêm đó nàng nhảy xuống triền núi đêm lộ dính vào làn da thượng, tuy rằng kịp thời ăn vô Hương Hoàn, nhưng là quả đào hương vẫn là làm phong mang đi một bộ phận.

Tự kia về sau, hai anh em liền thay đổi thái độ. Ca ca không lạnh, đệ đệ không hung, làm làm gì liền làm gì. Thấy nàng nhặt Trần Yêu Tháp mảnh nhỏ, liền giúp nàng nhặt nhiều hơn. Nàng mở miệng muốn Quý U huyết nhục, cũng không chút do dự liền còn cho nàng.

Cũng không biết lúc trước là như thế nào dưỡng cái này hào, hai anh em dưỡng thành như vậy.

A Li ở bên này miên man suy nghĩ, bên kia Tư Thiên Chú tức giận chất vấn ca ca.

“A huynh, vì cái gì đem tên của ta đồ rút? Chúng ta không phải người một nhà sao?”

Tư Thiên Dạ nói: “Ta cùng ngươi là người một nhà, nhưng ngươi cùng A Li không phải.”

Tư Thiên Chú vô ngữ, “Ý của ngươi là làm ta đánh quang côn lạc? A huynh, chúng ta nhất thể song hồn, loại chuyện này tránh không được. Lui một vịn bước nói, A Li gả cho ngươi, ta khác cưới một cái, buổi tối làm sao bây giờ? Ta phải đối một người khác làm điểm cái gì, ngươi làm sao? Ngươi làm điểm cái gì, ta ở bên cạnh vây xem, cũng không quá thích hợp đi.”

“A huynh, ta tự nhiên sẽ không theo người tranh. Như vậy đi, về sau buổi sáng giữa trưa cùng buổi chiều, thân thể này đều về người, buổi tối về ta, thế nào?”

Tư Thiên Dạ: “.....”

Tư Thiên Chú nhin cười, “Cho nên a huynh, chúng ta hai cái nội đấu không ý nghĩa. Vị kia thượng thân cùng một cái chán ghét long còn ở bên cạnh như hồ rình mồi đâu. Chúng ta không bằng đem sức lực để lại cho người ngoài sử, hà tất hiện tại liền nội đấu đâu?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Người quên ném nôi cho ta sự tình?”

Tư Thiên Chú hỏi: “Nào thứ?”

Tư Thiên Dạ: “Người quăng rất nhiều lần?”

Tư Thiên Chú vội nói, “Nga, ta nhớ ra rồi. Ngày đó ở Cô Tang Trấn Yêu Tư nhật mảnh nhỏ, ta cùng A Li nói, ta không khi dễ quá nàng, đều là người làm. Ta thừa nhận, lần đó là ta sai rồi, về sau lại không làm như vậy.”

“Nhưng là a huynh, người cũng đừng lão ăn ta dấm. Lần trước A Li chỉ cho người một người mút hoa quả cùng cao lương di, ta cũng chưa sinh khí. Rốt cuộc người ăn, chẳng khác nào ta ăn, cái kia hương vị ta cũng ném tới rồi. Tương lai A Li cùng chúng ta ở bên nhau, nàng cấp ăn vật thời điểm, chúng ta là có thể muốn hai lần. Gặp mặt cũng có thể thấy hai lần. Vô luận chuyện gì đều có thể làm hai lần, gấp đôi vui sướng.”

Tư Thiên Dạ trầm mặc trong chốc lát, “Người lời nói thật nhiều.”

Tư Thiên Chú lại nói, “A huynh, hôm nay làm ta ở bên ngoài, ta nhất định có thể nghĩ cách làm nàng áy náy lên, về sau lại sẽ không đổi chúng ta lời nói lạnh nhạt.”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói, “Sợ là khó, nàng không thích ta.”

Tư Thiên Chú mặc một chút, a huynh câu này nói đến không hề cảm xúc, nhưng hắn biết, a huynh đây là áp lực bao lớn khó chịu mới có thể bình tĩnh nói ra. Hắn luôn là như vậy, vô luận chuyện gì đều ghen ở trong lòng, ngay cả cảm xúc đều là.

“Sẽ không,” hắn thấp thấp nói, “A Li tâm thực mềm, bằng không sẽ không đi rồi rất nhiều lần, mỗi lần đều trở về.”

Tư Thiên Dạ tiếng nói càng đậm, “Nhưng nàng cuối cùng vẫn là đi rồi.”

“Nhưng nàng hiện tại đã trở lại a,” Tư Thiên Chú trong mắt tràn ngập ý cười, “A huynh, người đừng quá bi quan, tuy rằng trước vài lần người xác thật làm thực quá mức, nếu là ta cũng khó tha thứ người. Nhưng kia không phải không nhận ra tới nàng sao? Rốt cuộc người là siêu cấp để ý chính mình trình tiết người, tự nhiên sẽ cùng khác phái bảo trì khoảng cách.”

“Lăn.”

Tư Thiên Chú cười, “A huynh mặc khí, này liền lăn.”

Hai anh em nói chuyện với nhau là ở thể xác, A Li nghe không thấy, chỉ cho rằng đối phương ở trầm tư.

Tư Thiên Chú một lần nữa không chế thân thể, cảm tốt nhất đạo lữ chứng hỏi, “Hành đi, liền tính không có tên của ta, nhưng luôn có ta a huynh tên. Này trương hôn ước là người cấp, người sẽ không không nhận đi?”

A Li ánh mắt dừng ở đạo lữ chứng phía dưới tên thượng, Tư Thiên Chú. Nghĩ đến trong xe ngựa cái kia âm lệ thiếu niên thể nhưng thích nàng, nàng liền lông tơ thẳng dựng, tất cả không được tự nhiên.

“Liền tính là ta cấp, kia cũng là thật lâu phía trước sự tình.”

Tư Thiên Chú hơi giật mình một chút, có chút buồn cười, “Lâu lắm liền không nhận sao? Nhưng chúng ta vẫn luôn lưu trữ này trường hôn ước cũng thật lâu a, vài ngàn năm. Ta nhị bá gia tám hài tử sinh hậu thế đều đủ kiến một tòa thành. Nhưng ta cùng a huynh vẫn luôn đều đơn.”

“Cùng nhân loại giống nhau, thân là trữ quân, mỗi ngày cùng đưa đồ ăn dưỡng như đưa tới các lộ xinh đẹp yêu tinh. Hoa yêu, hồ ly tinh, xà tinh, nhân hạt thông tinh, thanh thuần mị hoặc cái gì cần có đều có. Nhưng ta cùng a huynh trước nay xem đều không xem một cái, từ từ đâu ra khiến cho các nàng hồi nào đi. A Li, người hiện tại một câu lâu lắm, liền đem chúng ta trả giá đồ vật dễ dàng phủ quyết sao?”

A Li trầm mặc trong chốc lát, hỏi, “Nhân hạt thông tinh là cái gì?”

Tư Thiên Chú nói: “Chính là ngàn năm nhân hạt thông hóa thành yêu tinh. Các nàng là tài nữ quả, thân thể thanh hương, tri thư đạt lý, có phong độ trí thức, rất nhiều không học thức đại yêu đều thích trong nhà lộng hai cái nhân hạt thông tinh sung trường hợp.”

A Li cảm thấy nhân hạt thông tinh tên này thập phần thú vị, lại hỏi: “Kia trực tiếp tìm thư yêu không hảo sao? Có thư yêu sao?”

Tư Thiên Chú: “Đương nhiên là có, thế gian vạn vật đều có thể thành yêu. Chỉ có người không thể tưởng được, không có yêu tinh làm không được. Thư yêu không được, thư yêu phần lớn là học cửu chỉ thích ngồi xổm thư đôi, thả lão nhân chiếm đa số, cực nhỏ có thể nhìn thấy tuổi trẻ thư yêu.”

Tư Thiên Dạ đứng ở đệ đệ phía sau, trầm mặc mà nghe bọn họ nói chuyện. A Li cùng ngàn chú ở bên nhau khi, tuy rằng cũng xụ mặt, nhưng đại bộ phận thời điểm tổng hội bị ngàn chú đậu cười, lộ ra miệng cười. Cùng hấn ở bên nhau khi, loại tình huống này vĩnh viễn sẽ không xuất hiện. Nàng trong mắt vĩnh viễn đều là ba phần chán ghét bảy phần kinh sợ.

“A Li, người nếu muốn nhìn thú vị yêu tinh, ta có thể mang người đi.”
Thiếu niên mắt đỏ nhiệt liệt vô cùng, hận không thể đem trên đời này
đồ tốt nhất đều phủng ra tới.

A Li trù dẫm một chút nói: “Ta không đi. Ta đi rồi.”

Tư Thiên Chú vội hỏi: “Đi chỗ nào?”

“Đi mua mấy cái lê, sau đó xoay chuyển trời đất sơn.”

Tư Thiên Chú lại hỏi, “Mua lê làm cái gì?”

“Hầm Lê Thang.”

“Lê Thang?” Tư Thiên Chú cười, “A Li, người hầm Lê Thang nhất
định thực hảo uống.”

A Li thấy hắn uống cũng chưa uống qua, trước đi lên thổi một phen,
ngôn ngữ tràn ngập thật cẩn thận mà lấy lòng, cùng lúc ban đầu
nhìn thấy cái kia kiều ngạo ương ngạnh Yêu tộc Thái Tử quả thực
khác nhau như hai người.

Nàng rất ít làm làm khó người khác sự, Tư Thiên Chú cái dạng này,
nàng tổng cảm giác ở khi dễ hắn.

A Li không hề nói với hắn lời nói, xoay người mau mau mà triều góc
đường đi đến.

Tư Thiên Chú nhìn nàng bóng dáng, thần thái phi dương con người
nháy mắt ám đi xuống. Nàng đối người khác liền không như vậy, đối
cái kia thượng thần, cái kia hắc long đều không như vậy.

“Ngàn chú,” Tư Thiên Dạ đột nhiên nói, “Người về trước đến đây đi,
ta đi làm chút chuyện.”

Tư Thiên Chú hơi hơi kinh ngạc, “A huynh muốn làm cái gì?” Tuy
rằng nghi hoặc, nhưng hắn vẫn là ngoan ngoãn đem vị trí làm ra tới.

Tự Thiên Dạ rũ mắt nhìn nhìn trong tay bắt yêu lệnh, xoay người triều ngoài thành đi đến.

*

A Li trở lại Thiên Sơn, đẩy ra sân môn. Hết thấy đều như nàng sáng sớm lúc đi như vậy, một chút biến hóa đều không có. Thiếu cái kia một thân lửa đỏ an tĩnh chờ nàng trở lại thiếu niên, toàn bộ sân đều đi theo tịch mịch lên.

Nàng lấy nước suối, thật cẩn thận mà ngã vào bình. Đem lê dùng thanh khiết phù lộng sạch sẽ, cầm đao cắt thành tiểu khối. Lần trước dư lại đường phèn bỏ vào đi một ít, lúc này mới bắt đầu cầm đánh lửa thạch nhóm lửa.

Không có Phi Vũ, hết thấy sự tình tiến hành lại chậm lại không thuận lợi. Lê khối thiết khó coi, đá lấy lửa nửa ngày đánh không, trên đường hai lần đem nước suối bắn tới rồi mu bàn tay, lãng phí hai viên vô Hương Hoàn.

Cuối cùng liên hệ thống đều nhin không được cảm thán, “Có Phi Vũ ở thật tốt a.”

Chờ A Li đem hầm tốt Lê Thang thịnh ra tới, đều đã tới rồi giữa trưa giờ cơm.

Hệ thống nhìn bán tương giống nhau Lê Thang nói, “Vì cái gì Phi Vũ hầm Lê Thang, canh thanh lê bạch, mặt trên lóng lánh mỹ vị ánh sáng? Người cái này vừa thấy liền canh sông quả thủy, thậm chí lê đều nấu biến thành màu đen.”

A Li cầm chén đắp lên cái nắp thu vào lắc tay, “Bởi vì hỏa không giống nhau đi, Phi Vũ hỏa phỏng chừng là tam vị chân hỏa.”

Hệ thống: “.....” Người như thế nào không nói tay không giống nhau đâu?

A Li không có đi tìm trường lão lãnh eo bài. Nàng móc ra ngày ấy ở bí cảnh Bạch Trạch cấp ngọc bài trực tiếp thượng đỉnh núi.

Bạch Trạch không ở, trong đại điện trống rỗng. A Li đem canh chén phóng tới án thư đang chuẩn bị đi, đột nhiên phát hiện toàn bộ trong nhà bày biện có chút không giống nhau. Nàng nhìn lướt qua, những cái đó đặt ở tư khố Giang Nam ánh họa nhóm, tất cả đều đem ra.

Ngày xưa treo bích họa tường, hiện tại biến thành túi nước tường, một đám màu nâu túi nước nhét vào tạc tốt vách tường phùng, sáu mẽ rất cao, 10 mét nhiều khoan, thập phần đồ sộ.

Ban đầu phóng thiên địa chí bảo bát trân giá, hiện giờ cũng nhét đầy Giang Nam ánh họa đồ vật. Cái kia khắc kim nhà giàu bị đặt ở đại điện nhất thấy được vị trí, liền kém cung đi lên.

A Li tâm không khỏi run run, cái này địa phương tuyệt đối không thể làm mặt khác dưỡng quá người trong sách tiến vào. Quả thực là đại hình chỉ ra và xác nhận lật xe hiện trường. Đặc biệt cái kia tốt nhất đạo lữ chứng, hôm nay làm trò Tư Thiên Chú mặt nàng cũng chưa dám nói ra này ngoạn ý nhân thủ một phần.

Kia trường đạo lữ chứng mới tinh, thả 3000 nhiều năm cũng chưa thấy hư hao. Đảo không phải nói Giang Nam ánh họa đồ vật chất lượng có bao nhiêu hảo. Có thể ngàn năm không hỏng, hoàn toàn là bởi vì Tư Thiên Chú cùng Tư Thiên Dạ vẫn luôn dùng linh lực dưỡng.

Trả giá nhiều như vậy tâm huyết, kết quả phát hiện là đàn phát, ai cũng chịu không nổi đi?

A Li xoay người đi ra đại điện, một con dán chống lạnh phù con bướm từ phía trước chậm rì rì tà phi lại đây, dừng ở nàng bả vai.

“A Li, người tới thần điều, chính là cái kia người làm không được muốn lui bắt yêu lệnh thượng địa chỉ. Ta cùng a huynh ở nơi đó chờ người.”

A Li hơi hơi cứng đờ, tầm mắt dừng ở con bướm trên người, biết lại là Tư Thiên Chú nhiếp hồn phương pháp.

“Ta không đi.”

Con bướm thực nhẹ mà cười một chút, “A Li, người tốt nhất không cần cự tuyệt. Cự tuyệt nhiều, ta sợ chính mình sẽ nổi điên.” Hắn dừng một chút lại nói, “Người hâm Lê Thang đưa nào? Ta phi đến chậm, chỉ nhìn đến người vào đại điện, người đi gặp ai?”

A Li nhăn lại tế mi, “Người như thế nào biết ta đem Lê Thang tặng người? Ta liền không thể thu tới tay liền lưu trữ chính mình uống?”

“Hành đi,” Tư Thiên Chú nhàn nhạt nói, “Ta chính mình đi vào nhìn một cái, người đi vội đi.”

A Li hoảng sợ, nghĩ đến đại điện khắp nơi Giang Nam ánh họa, vội một phen che lại con bướm, “Này có cái gì hảo sinh khí, Lê Thang kỳ thật là chuyên môn cho người ngao. Ta không nói chính là cho người cái kinh hỉ. Sở dĩ đưa chương môn là bởi vì ngao nhiều uống không được, người chờ, ta hiện tại liền mang theo Lê Thang tìm người.”

Nàng nói ra nói, đều bị che giấu ở tuyết để dẫn âm thạch truyền tới ngàn dặm ở ngoài.

Thần điều Tô gia, Bạch Trạch đang ở nghe Tô gia gia chủ giải thích bí cảnh sự, thành linh trên người dẫn âm thạch phát ra thiếu nữ trong trẻo sâu thẳm thanh âm, “Đưa chương môn là bởi vì Lê Thang ngao uống nhiều không được.....”

Tác giả có lời muốn nói: Bạch Trạch:???

Buổi chiều 3 điểm nửa đệ nhị càn.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Nam chủ thỉnh tuyển y so lợi tư 3 cái; 53881629, độ linh, tiêu, hồ ly hồ ly kim nhân từng 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Nam tìm, tiêu, biện phi,
abyss20 bình; 3568156218 bình; yesterday, nhậm là vô tình cũng
động lòng người 10 bình; ai (thở dài) 8 bình; 522875196 bình; vài
bông thời gian cơ, thạch trái cây điều, yan, tuổi tuổi có nguyên 5
bình; thuận thuận lợi lợi mỗi ngày vui vẻ 4 bình

; vĩ đại miêu, xán, án, cứt đáí thí mẫn cảm kỳ vân người 2 bình;
53321382, lộc cộc lộc cộc, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc,
458822811 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 39: đệ 39 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Dẫn âm thạch giống nhau đều sẽ che giấu ở khó có thể phát hiện địa phương, dùng cho chủ nhân gia bên ngoài cũng có thể biết được trong nhà phát sinh chuyện gì.

Bạch Trạch cũng không ngoại lệ. Hắc đảo không phải vì phòng cái gì, ở đình viện đặt dẫn âm thạch là vì có người tới khi, có thể kịp thời cùng hắc liên hệ thượng. Tỷ như môi giới đưa tới đồ vật liền sẽ ở trong sân kêu một tiếng, hắc mặc dù xa ở ngàn dặm ở ngoài cũng có thể nghe được.

Nhưng hắc trăm triệu không nghĩ tới, thiết lập tại chính mình trong viện dẫn âm thạch cũng có thể dùng để nghe góc tường.

Dẫn âm thạch âm lượng không lớn, bịt kín phòng một chút tiếng vang đều sẽ phóng đại, Tô thị gia chủ Tô Mẫn Đức nghe xong cái rành mạch.

Hắc giả vờ ra ngẩn ngơ bộ dáng, cầm lấy cái ly uống nước, đáy lòng sinh ra vài phần kinh ngạc. Bạch Trạch xưa nay quanh quẩn, trừ phi công sự, hắc trụ Thiên Sơn đỉnh núi căn bản không cho nữ đệ tử đi lên, sẽ là ai đem uống không được thừa canh cho hắc đâu?

Hắc từ cái ly mặt sau trộm ngắm hai mắt Bạch Trạch, thấy đôi phương néo dẫn âm thạch, mát lạnh thấu triệt mắt đen lưu chuyển một tia ẩn giận. Hắc càng kinh ngạc. Bạch Trạch hỉ biết không hỉ nộ ai nhạc, từ trên mặt hắc rất khó phán đoán ra hắc cảm xúc. Giống như vậy đột nhiên biến sắc sự tình, vẫn là đầu một hồi.

Tô Mẫn Đức ẩn ẩn minh bạch chính mình nữ nhi thất bại nguyên nhân. Hắc trong lòng không cảm ám xuy, suốt ngày gia trời nam biển bắc tìm cái gì tiểu thanh mai, cho chính mình lập thâm tình nhân thiết. Sau lưng còn không phải tìm tân hoan, chịu tiểu yêu tình

uất khí? Hắn liền bắt đồng, tuy nói không có Bạch Trạch tuổi trẻ tuấn mỹ, nhưng hắn uống nước đường đều là mới mẻ. Như vậy một tương đối, vẫn là hắn sống được dễ chịu a.

Tô Mẫn Đức đang ở mừng thầm, thành linh nghe được Bạch Trạch nói có việc đi trước một bước.

“A?” Hắn kinh ngạc mà ngẩng đầu, “Nhanh như vậy muốn đi? Kìa bí cảnh sự?”

Bạch Trạch nói: “Bí cảnh sự ta không yêu cầu đối phương bồi thường, chỉ cần tự mình ngày qua sơn đạo lời xin lỗi.”

Tô Mẫn Đức trong lòng khó chịu, cái kia ngọc châu xin lỗi cũng liền xin lỗi đi, thế nhưng yêu cầu Vũ Nhu cũng đi. Cũng không xem đối phương chỉ là cái bình thường một vòng, liền xứng Tô thị thiên kim tới cửa nhận lỗi sao?

Bạch Trạch thấy hắn không hé răng liền biết là không muốn.

Hắn nhàn nhạt cười một chút, “Chuyện này sau khi đi qua, ta sẽ đem bí cảnh sắp đặt nhiếp ảnh thạch giao cho Tô chưởng môn. Như vậy, quý thiên kim bỏ xuống ân nhân trốn chạy sự liền sẽ không truyền tới đại giang nam bắc.”

Tô Mẫn Đức lấp bắp kinh hãi, “Người ở bí cảnh thả nhiếp ảnh thạch?” Bí cảnh vốn là sẽ phát sinh khó coi tranh đoạt, Bạch Trạch công nhiên nhiếp hạ đại gia trò hề, thật sự không nói võ đức.

“Là nha,” Bạch Trạch đương nhiên nói, “Lần này ra năm cái bí cảnh đều ở ta Thiên Sơn phái cảnh nội, ta bỏ vào đi nhiếp ảnh thạch cũng là vì giám sát môn phái nội bất lương cạnh tranh. Nhưng trăm triệu không nghĩ tới còn nhiếp hạ quý thiên kim vong ân phụ nghĩa hành vi.”

“Nguyên bản tưởng đem nhiếp ảnh thạch giao cho kia hai cái chết ở kỳ lân thảo hạ môn phái xem, làm cho bọn họ biết được một chút lúc

ấy phát sinh sự. Nhưng là tưởng tượng đến kia bốn lượng cái môn phái là Tô chưởng môn đối thủ một mất một còn, ta liền.....”

Bạch Trạch mỗi nói một câu, Tô Mẫn Đức gương mặt liền run rẩy một chút, cắn răng nói, “Ngày mai khiến cho tiểu nữ tới cửa xin lỗi.”

Bạch Trạch hơi hơi nhếch lên khóe miệng, “Đã là chính ngộ, ta liền không quấy rầy Tô chưởng môn nghỉ ngơi.”

Tô Mẫn Đức trong lòng mắng to, mau cút đi uống thừa Lê Thang đi.

“Tốt, tốt, chỉ là cái kia nhiếp ảnh thạch bạch chưởng môn cũng không nên chính mình thu, nhớ rõ còn cấp tiểu nữ.”

Bạch Trạch gật đầu, “Yên tâm.”

Hắn thu cái gì? Căn bản không có nhiếp ảnh thạch. Hắn là có bao nhiêu nhân ở công cộng bí cảnh phóng nhiếp ảnh thạch, không sợ đại gia tập thể công kích sao? Như vậy không chịu nổi cân nhắc lời nói dối, Tô Mẫn Đức cũng tin.

Bạch Trạch xoay người đi ra thính đường, sắc mặt của hắn lại lần nữa trầm hạ, A Li muốn mang theo Lê Thang thấy ai?

*

A Li rời đi đỉnh núi về nhà vội vàng thịnh phân Lê Thang, liền dùng độn địa phù đi vào thần điều thành.

Lần trước gặp qua mì đại nương ở thạch hồ hẻm. Nàng đuổi tới khi đó, Tư Thiên Chú chính ý ở cửa tiệm, ôm cánh tay vẽ mặt thanh thần mà đánh giá qua đường người.

Thấy nàng tới, thiếu niên mang theo phúng ý mắt nháy mắt sáng ngời lên, những cái đó hắc ám trào phúng hóa thành vui sướng toái quang, lấp đầy thiếu nữ bóng hình xinh đẹp.

A Li thở hồng hộc mà chạy tới, người còn không có đứng vững, trước đem Lê Thang từ lắc tay lấy ra, “Mau uống, lạnh liền không

hảo uống lên.”

Tư Thiên Chú nao nao, “Người thật đúng là cho ta mang Lê Thang?”

A Li gật đầu, “Đương nhiên rồi, liền nói chuyên môn cho người ngao đến sao. Người nhìn, cấp chương môn đều là lê biên biên, cho người chính là lê tâm.”

Hệ thống nhin không được nói: “Ký chủ, lê tâm còn không phải là lê hạch sao?”

Tư Thiên Chú động tác rất chậm rất cẩn thận mà tiếp nhận đồng chén, tuy rằng biết thiếu nữ nói không thể tin, nhưng hấn đáy lòng lại vẫn như cũ khai ra một đóa vui mừng hoa.

Hấn nhẹ giọng nói: “A Li, đây là ta đầu thứ bắt được người cấp đồ vật.”

A Li hơi hơi kinh ngạc, “Không thể đi?” Cái này hào nghèo như vậy sao? Bất quá nghèo tức là phi. Giống nhau nàng không cho phi hào khắc kim.

Tư Thiên Chú nhấp nhấp môi, nàng mỗi lần cấp đồ vật khi trùng hợp đều là a huynh ở bên ngoài. Cho nên hấn không có một lần chân chính ý nghĩa thưởng nhận được quá nàng cấp đồ vật. Hấn luôn là hâm mộ mà ở bên cạnh nhìn, sau đó chờ a huynh ăn xong, hấn cảm thụ một chút hương vị.

Tư Thiên Chú mở ra đồng chén cái nắp, bên trong trong treo sâu thăm bọt nước mấy khối biến thành màu đen lê. A Li theo hấn tầm mắt xem qua đi, thoáng cảm thấy có chút cảm thấy then, này canh cùng Phi Vũ hâm so sánh với, quả thực chính là người mua show hình và người bán show hình, xác thật rất khó lấy ra tay.

A Li nhỏ giọng hỏi: “Có phải hay không hâm không tốt lắm? Giống như... Hâm đại kính.”

“Như thế nào sẽ?” Tư Thiên Chú nhìn không chớp mắt mà nhìn Lê Thang, “Một chút đều không lớn kính, lê nên là cái này nhan sắc, cái này nhan sắc nhìn liền chín. A Li người không biết, ta không thích ăn sinh lê, ta liền thích ăn người loại này hàm đến vừa vặn tốt.”

A Li nghe được hần lại ngốc nghếch khen, nhấp môi cười, móc ra dùng khăn vải bao tốt cái muỗng, “Cho người, là sạch sẽ.”

Tư Thiên Chú tiếp nhận tới, tiểu tâm mà múc khẩu canh uống. A Li nhìn chăm chăm vào vẻ mặt của hần, nói thật nàng không thể đựng vào thủy, căn bản không biết đường gác nhiều vẫn là thiếu, càng không biết hàm ra tới hương vị là cái gì. Thượng một lần gác nhiều đường, là Phi Vũ bỏ thêm thủy một lần nữa lộng đều đều.

Thiếu niên nhẹ mị mị mắt đào hoa, quá ngọt..... Cảm giác giống quất bảo ngưng lại khụ nước đường. Giờ sinh bệnh, A Li đã cho bọn họ một lọ màu nâu đỏ vật, lại trù lại ngọt. Cái này Lê Thang trừ bỏ nhan sắc không có như vậy thâm, mặt khác không sai biệt lắm giống nhau.

“Không hảo uống sao?” A Li hỏi, “Nếu không người cho ta đi, lần sau một lần nữa ngao.”

Tư Thiên Chú nhẹ giọng nói: “Hảo uống.” Hần buông xuống mắt, một muỗng một muỗng đem nước canh uống sạch, lê khối cũng tất cả đều ăn đến sạch sẽ.

A Li đột nhiên phát hiện, tuy rằng ca ca đệ đệ tính cách không giống nhau, nhưng là ăn cái gì bộ dáng lại thập phần tương tự, đều là an tĩnh mà ăn, ăn tương đặc biệt lưu loát đẹp.

“Ăn xong rồi.” Tư Thiên Chú đem chén đưa cho A Li. A Li vừa muốn tiếp nhận tới, liền thấy đối phương toàn bộ khí chất đột nhiên biến hóa, từ thần thái phi dương chuyển vì nội liễm trầm tĩnh.

Nàng hoảng sợ, vội vàng lùi về tay đi, biết ca ca ra tới.

Tư Thiên Dạ nhìn biểu tình kinh sợ thiếu nữ, mặc một chút, nhẹ giọng nói, “Chờ ta một chút.” Hắn đi vào mặt cửa hàng, hỏi chủ quán muốn một chút thủy, cầm chén rửa sạch sẽ, lúc này mới lấy ra đi.

“Cấp.” Tư Thiên Dạ đem đồng chén đưa qua đi.

A Li do dự hạ, chậm rãi vươn tay đem chén lấy trụ.

Tư Thiên Dạ rũ mắt xem nàng, thấy nàng chỉ lo nhìn chăm chăm trong tay chén nhìn cái không ngừng, liền biết nàng không muốn thấy hắn.

Thiếu niên trong lòng hơi sấp, nhẹ giọng nói, “Các người liều.” Liền đem thân thể trả lại cho đệ đệ.

Một lần nữa không chế thân thể Tư Thiên Chú, vừa mới a huynh lưu lại trái tim buồn đau còn chưa biến mất, trực tiếp chuyển tới trên người hắn. Hắn nghiêng đi thân thật mạnh che lại trái tim.

Tuy rằng song hồn nhất thể, nhưng là không chế thân thể cùng không khống chế thân thể cảm nhận được đồ vật vẫn là có thật lớn khác nhau. Tỷ như ăn cái gì, a huynh ăn là trực tiếp ném tới rồi tư vị. Hắn ở bên cạnh nhìn, chỉ có thể cảm nhận được một phân hương vị.

Vừa rồi a huynh ở bên ngoài, hắn có thể ẩn ẩn cảm thấy a huynh ở khổ sở. Ai ngờ đổi qua đi, kia cổ khổ sở kính nhi lại là như vậy đại, suýt nữa làm hắn đau qua đi.

Hắn chưa bao giờ hưởng qua như thế kịch liệt tình cảm, nhất thời không biết nên nói cái gì.

“Người làm sao vậy?” A Li hỏi.

Tư Thiên Chú mặc trong chốc lát, hòa hoãn hạ đau đớn nói, “Không có gì. A Li, vừa rồi người nhìn thấy ta a huynh đi? Người nhìn, ta liền không thể tưởng được muốn cầm chén tẩy sạch trả lại người. Nhưng ta a huynh cần thận.....”

Tư Thiên Dạ: “Đừng nói vô dụng.”

Tư Thiên Chú nhấp nhấp môi, một lần nữa điều tiết cảm xúc, “A Li, người vào tiệm, nhìn xem có cái gì kỳ quái đồ vật.”

A Li đi theo hắn đi vào đi, mặt cửa hàng đại nương nghênh diện lại đây oán giận nói, “Người cấp kia đồ vật, tuy nói không ăn không uống không nghỉ ngơi, nhưng là quá lãng phí ta mặt. Các người xem.....” Nàng chỉ vào trong một góc phòng bếp nhỏ.

A Li theo nàng ngón tay phương hướng xem qua đi, chỉ gian một ngum đặt tại đất đỏ trên bệ bếp nồi to bên, một cái mộc chế con rối đỉnh đầu một đại đồng mặt, đang ở tước. Nó hai tay các lấy một phen phiến đao, “Bá bá bá” mì sợi liền từ nó đỉnh đầu hướng ra phi.

Nó không ngừng tước, cũng không thềm nhìn tới, cũng mặc kệ tước không tước tiến trong nồi. Trừ bỏ đại bộ phận mì sợi, còn thừa một bộ phận nhỏ bay về phía bốn phương tám hướng.

Đại nương bực bội nói, “Các người nhìn, có vào hay không toàn xem thực khách cùng này chén mì duyên phận, năm cân mặt cuối cùng ra hai lượng.”

Tư Thiên Chú nói: “Nào có khoa trương như vậy? Mười cân mặt nhiều lắm có một cây bay ra đi mà thôi.”

Đại nương cau mày nói: “Thật sự quá lãng phí, có vào hay không nồi, toàn xem tâm tình. Ta nào có này rất nhiều mặt cung nó đập hư?”

Tư Thiên Chú cười nói: “Người liền nói mau không mau đi?”

Đại nương do dự hạ, “Mau đến là thực mau. Như vậy một đại đồng mặt, một lát liền tước xong rồi.”

Tư Thiên Chú nói: “Sao lại không được? Người đã muốn con ngựa làm việc, lại không cho con ngựa ăn cỏ. Trên đời nào có không cho tiền công liền mượn người chuyện tốt? Cái này con rối tuy rằng lãng

phí mặt, nhưng người có thể ở dễ dàng bay ra địa phương trí cái bồn, như vậy không phải đem bay ra mặt tiếp được sao?”

Đại nương vỗ tay một cái, “Đúng rồi, ta như thế nào không nghĩ tới?”

Tư Thiên Chú nhàn nhạt nói, “Người tự nhiên không thể tưởng được, đây là ta a huynh chủ ý.” Hắn xoay người, đối với A Li cười nói, “Người nhìn, cái kia bắt yêu lệnh không cần còn. Ta a huynh thế người làm xong.”

A Li nhẹ giọng hỏi: “Người a huynh?”

Tư Thiên Chú gật đầu, “Người buổi sáng đi rồi, a huynh cố ý đi vào cái này mặt cửa hàng. Chủ ý là hắn nghĩ ra, con rồi cũng là hắn làm. Chính là thời gian quá ngắn, nếu nhiều cho hắn điểm thời gian, con rồi có thể một bên mị một bên khiêu vũ.”

A Li nhin không được cười, “Kia không phải lậu đến càng nhiều.”

Tư Thiên Chú lại nói: “A Li, kỳ thật ta a huynh không có như vậy hư.”

A Li rũ rũ lông mi, không hé răng.

Tư Thiên Chú chuyển biến tốt liền thu, xoay người không chút để ý mà gõ gõ con rồi, “Thứ này người đã cảm thấy hảo, liền cho người lưu lại.”

Mặt cửa hàng đại nương vội nói: “Cho ta lưu lại, cho ta lưu lại.”

“Như vậy người phải nhớ kỹ đi Trấn Yêu Tư nắm vững yêu lệnh tiêu rớt, hơn nữa hảo hảo mà khen khen A Li.”

Mặt cửa hàng đại nương dù sao cũng là người làm ăn, không bao lâu sau liền đem sự tình suy nghĩ cẩn thận. Cái này con rồi không riêng có thể mị, còn có thể hấp dẫn khách nhân, tương đương cho nàng tặng cái Thần Tài.

Nàng vội nói: “Tự nhiên muốn khen. Ngài yên tâm, ta sẽ không làm tiên sư có hại.”

Tư Thiên Chú gật gật đầu, lúc này mới cùng A Li rời đi mặt cửa hàng.

“Người hiện tại muốn đi đâu nhi đâu?” Tư Thiên Chú lưu luyến hỏi, tưởng cùng A Li nhiều đái chút trong chốc lát.

A Li nói: “Xoay chuyển trời đất sơn, còn có rất nhiều sự phải làm.” Tỷ như khuyên Bạch Trạch đem Giang Nam ánh họa thu hồi tới.

“Hành đi, không chậm trễ người chính sự.” Tư Thiên Chú dựa cửa hàng môn cây cột, “Ta nhìn người đi.”

A Li gật gật đầu, xoay người liền đi. Nhưng là không đi hai bước, lại lần nữa trở về.

Tư Thiên Chú vừa muốn mở miệng hỏi làm sao vậy, liền thấy thiếu nữ mím môi, có chút câu thúc nói, “Cảm ơn người, Tư Thiên Dạ.”

A Li thanh thúy cảm tạ, làm cái kia vẫn luôn an tĩnh đứng ở trong thân thể thiếu niên nháy mắt mở to mắt.

Ở mọi người nhìn không thấy địa phương, thiếu niên đỉnh đầu, một đóa tiểu hắc hoa “Bá” mà biến thành tiểu hôi hoa.

Tác giả có lời muốn nói: Ta chỉ cần tưởng tượng đến ngày sau ca ca cùng A Li ba ba, đệ đệ ở trong thân thể cấp khó dần nổi mà thúc giục: “Hảo không? Nên ta đi?” Liền phải cười chết.

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mộc ly tử 8 bình; yan, (") mang tân ăn cơm 5 bình; A Liên na 4 bình; tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành 2 bình; thanh y nhạc công, 51520288, bình kỳ, いお _1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 40: đệ 40 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li xuyên qua đường tắt, vừa mới chuẩn bị tìm một chỗ ném độn địa phủ, đã bị một cổ mạnh mẽ cô dừng tay cổ tay, xả nhập ôn lương ôm ấp.

Nàng ngẩng đầu, đối tượng Bạch Trạch cặp kia mát lạnh thấu triệt đôi mắt, nàng lập tức mi mắt cong cong, cao hứng nói, “Bạch Trạch, người như thế nào ở chỗ này?”

Thiếu nữ trên mặt treo ý cười như xuân hoa nở rộ giống nhau, Bạch Trạch rũ mắt xem nàng, trong bụng ghen ghét dữ dội, lại vẫn là thắng không nổi nàng cười xán lạn.

Thiếu niên ánh mắt thoáng nhu hòa, cô tay nàng cũng buông lỏng ra chút.

A Li không có phát hiện Bạch Trạch khác thường, cười nói cho hắn, “Ta chuyên môn cho người hàm Lê Thang, người không ở ta liền đặt ở trên án thư. Người hiện tại trở về uống được không, ta ném qua nhưng hảo uống đâu.”

Hệ thống bữu môi, “Là Tư Thiên Chú hưởng qua hảo sao, hơn nữa ta cũng không cảm thấy hắn cảm giác hảo uống.”

A Li: “.....”

Bạch Trạch ánh mắt hơi trầm xuống, nhớ tới dẫn âm thạch bên trong nói. 【 Lê Thang hàm quá nhiều, uống không được đưa cho chưởng môn. 】 【 người chờ, ta hiện tại liền lấy Lê Thang đi thần điều tìm người. 】

“A Li, người tới thần điều làm cái gì?”

“Làm bắt yêu lệnh a. Có một cái lệnh rất khó làm, trì hoãn bảy tám thiên hôm nay mới xong.”

“Không có thấy ai?” Bạch Trạch lại hỏi.

A Li mặt không đổi sắc tâm không nhảy mà trả lời, “Thấy rất nhiều người, có võ hầu, bắt yêu lệnh thượng đại nương, bán quả lê thương nhân, người muốn hỏi ai?”

Bạch Trạch trầm mặc hạ, hỏi, “Thấy Phi Vũ sao?” Hắc cảm thấy A Li đưa Lê Thang người hắc là vẫn là Phi Vũ. Thượng một lần chính là cấp Phi Vũ hàm Lê Thang, uống không được cho hắc tặng một chén.

A Li nói: “Không có, hắc ra xa nhà.”

Bạch Trạch hơi kinh ngạc, ra cửa, đó là ai đâu? Quý U, vẫn là cái kia ngọc giản người?

“Bạch Trạch, chúng ta xoay chuyển trời đất sơn đi.” A Li nói, có Bạch Trạch ở, chẳng khác nào có tư nhân phi cơ, chẳng khác nào tỉnh một trương độn địa phù. Lý Lạc tổng cộng cho nàng 50 trương, nàng đã dùng mười tới trương.

Bạch Trạch gật đầu, “Người tưởng như thế nào hỏi? Ngự kiếm vẫn là độn địa phù?”

A Li không chút do dự nói, “Độn địa phù, ta không thích ngự kiếm.”

“Vì cái gì?” Bạch Trạch hỏi.

“Bởi vì ta vừa đứng ở chỗ cao, liền có loại tưởng nhảy xuống xúc động. Trong tay cầm cái gì thứ tốt, đều sẽ tưởng đi xuống ném.”

Bạch Trạch cười nói, “Thì ra là thế, xem ra mọi người đều không sai biệt lắm. Nhưng là ngự kiếm thời gian dài, loại cảm giác này liền sẽ giảm bớt. A Li, người còn không có bảo kiếm, trong chốc lát ta cho người chọn một phen.”

A Li lắc đầu, “Ta không cần bảo kiếm, ta lại không phải kiếm tu. Có lá bùa cùng chủy thủ liền đủ dùng.”

Cách đó không xa góc đường truyền đến bước chân âm, thấy có người lại đây, Bạch Trạch buông ra đầu ngón tay độn địa phù. Quang mang đem hai người bao trùm trụ, nháy mắt từ tại chỗ biến mất.

Chờ người kia từ góc đường đi ra khi, ngõ nhỏ bên trong đã không có một bóng người.

Tư Thiên Chú trong mắt dâng lên nghi hoặc, “A huynh, ta rõ ràng nghe được A Li nói chuyện thanh, còn tưởng nàng như thế nào còn không đi?”

Tư Thiên Dạ nói: “Có lẽ nghe lầm đi. Trước kia chúng ta cũng dựa vào thanh âm tìm người, nhưng đều tìm sai rồi. Tiểu cô nương thanh âm phần lớn là như thế này, rất nhỏ thực mềm.”

“A huynh,” Tư Thiên Chú thanh âm hỗn loạn một tia vui vẻ, “Vừa rồi A Li đối với người nói cảm ơn.”

“Ân.”

Tư Thiên Chú trên mặt lộ ra càng nhiều tươi cười, “Người nhìn, cũng không như vậy tao đi? A Li chỉ là nhất thời khí không tiêu, nàng cũng không có như vậy chán ghét a huynh.”

Tư Thiên Dạ lại là thực nhẹ “Ân” một tiếng, Tư Thiên Chú nghe không hiểu hẳn là cao hứng vẫn là không cao hứng. A huynh chính là như vậy, vô luận vui sướng bi thương đều tàng đến gắt gao.

Hắn thực mau liền đem chuyện này buông, lại hỏi: “A huynh, hôm nay cái kia Lê Thang ngọt đi?”

Tư Thiên Dạ: “Thực ngọt.”

Tư Thiên Chú nói: “Lần sau nếu nàng lại cấp Lê Thang, a huynh người tới uống.”

Tư Thiên Dạ thực nhẹ thực nhẹ mà cười một chút, “Không cần như thế.”

“A huynh,” Tư Thiên Chú tiếng nói đột nhiên phóng thật sự thấp, “Nguyên bản người hảo hảo đãi ở mẫu thân trong bụng, là thân thể của ta gầy yếu, dần dần bị mẫu thai hấp thu, không có nơi đi ta mới chạy đến thân thể của người. Vu y nhóm muốn trừ bỏ một cái hồn phách, người gắt gao ngăn chặn ta, làm cho bọn họ không dám xuống tay.”

“Nếu lúc ấy ta bị diệt trừ, người chính là bình thường yêu, sẽ không bị ném vào ác xuyên tự sinh tự diệt. Ta có thể cùng người tranh cái gì, ta hôm nay sở hữu hết thảy đều là người phân cho ta.”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Như vậy khá tốt.”

“Cái gì?” Tư Thiên Chú không nghe rõ.

“Ta cảm thấy như vậy khá tốt, ta nguyện ý cùng người ở một cái thể xác. Người không cần thiết bởi vì loại sự tình này áy náy. Ta là người a huynh, ta sẽ che chở người.”

Tư Thiên Chú hơi hơi trợn to mắt, từ nhỏ đến lớn, a huynh rất ít nói như vậy lớn lên lời nói. Hắn tình nguyện làm một ngàn kiện thật sự, cũng không nói nhiều một chữ.

Bỗng nhiên nghe được hắn biểu lộ tình cảm, Tư Thiên Chú nhất thời ngũ vị tạp trần.

Xem ra a huynh hôm nay thật sự thật cao hứng a.

Đáng giận, hắn trước kia không có chuyện gì liền đối a huynh biểu đạt cảm tạ cùng áy náy chi tình, a huynh vẫn luôn lười đến đáp lại. Có khi ngại hắn phiền, còn sẽ một chương đem hắn chụp ngủ.

Thật là... Giây huynh đệ tình.

*

A Li sờ sờ trên án thư đồng chén, “Lạnh, vô pháp uống lên. Người nơi này có hay không ấm đất, ta cho người ôn một ôn đi.”

“Không cần, ta ngày thường ăn đều là món ăn lạnh cùng băng nước suối. Như vậy lạnh vừa lúc.” Bạch Trạch một tay chống sườn mặt xem nàng, “A Li, người chừng nào thì có thể chuyên môn cho ta hầm canh đâu?”

“Đây là chuyên môn cho người hầm a.” A Li nói. Hai lần đều là chuyên môn cấp Bạch Trạch hầm, chẳng qua trời xui đất khiến đều trước để cho người khác uống lên.

Bạch Trạch nghĩ đến dẫn âm thạch nói, ánh mắt ám ám, xả quá A Li làm nàng ngồi ở chính mình trên đùi. Hắn vòng nàng vòng eo, cầm gác ở nàng cổ chỗ, nhẹ nhàng rũ xuống mắt.

A Li thầm nghĩ, Bạch Trạch cùng Phi Vũ quá giống. Phi Vũ không cao hứng thời điểm cũng là như thế này, thích đem cầm gác ở nàng cổ, giống một con ỷ khuất chó con.

Chẳng qua Bạch Trạch không có Phi Vũ như vậy ngoan mềm, hắn tuy rằng động tác cùng Phi Vũ tương tự, nhưng là quanh thân hơi thở bá đạo thực, hơi liếm mắt lãnh đạm lại câu nhân, nàng chỉ có thể cảm giác mặt đỏ tim đập, sinh không dậy nổi an ủi chi tâm.

Liên ở nàng miên man suy nghĩ thời điểm, ngoài điện truyền đến vội vàng tiếng bước chân, “Chưởng môn —— trên chín tầng trời thế nhưng có đáp lại.”

A Li tránh né không kịp, chỉ có thể bảo trì vốn có tư thế súc tiến Bạch Trạch trong lòng ngực.

“Chưởng môn, chưởng.....” Nhìn đến trong điện tình hình, Vương trưởng lão thân thể cứng đờ. Hắn đôi mắt trừng đến chuông đồng đại, cơ hồ cho rằng chính mình mù.

Xưa nay thanh lãnh không qua loa cười chưởng môn ngồi ở án thư sau, ở trong lòng ngực hắn, ngồi một cái thân hình mảnh khảnh nữ

hài tử, đưa lưng về phía cửa điện thấy không rõ diện mạo. Hắn chết kính chớp chớp mắt, xác nhận chưởng môn không phải bị cường ngòi. Hắn vòng tay trụ nữ hài kia, thực ôn nhu rất cẩn thận.

Bạch Trạch nâng lên mắt, thực đậm mà triều cửa điện đầu qua đi, “Vương trưởng lão, ta không có phương tiện, thỉnh người đợi chút lại tiến vào.”

Vương trưởng lão “A a” hai tiếng, cùng tay cùng chân lui đi ra ngoài. Trong lòng kinh hãi không thôi, đồng thời lại có điểm tiểu cao hứng. Chưởng môn rốt cuộc đã thấy ra, bắt đầu tìm đạo lý. Liền không biết là nhà ai thiên kim, Tô gia? Cố gia? Trương gia?

Chưởng môn một khi tìm đạo lý, toàn bộ tiên môn đều sẽ chấn động. Trừ bỏ đối Bạch Trạch coi trọng ngoại, hắn tay cầm linh quặng là mỗi người đều thêm nhỏ dãi trần bảo.

“Người nhìn,” Bạch Trạch nhẹ giọng ở A Li bên tai nói, “Người không cho ta nói ra đi, đại gia nên lung tung đoán.”

A Li đảo không tưởng những việc này, nàng chỉ biết trên người này bộ quần áo không thể xuyên.

Nàng cuống quít đứng lên, không đợi Bạch Trạch nói cái gì, liền đầu hạ độn địa phù rời đi đỉnh núi.

*

A Li trở lại liên phong, Phi Vũ như cũ không trở về. Nàng nhớ tới Phi Vũ nói mau nói một ngày, chậm nói hai ba thiên, đảo cũng chưa từng có nhiều lo lắng.

Ban đêm buông xuống khi, nàng đem trong viện cục đá đèn cầm thượng ánh nến. Đen như mực sân tức khắc phủ kín vừng hoàng quang.

Nàng đem cắt giấy sọt lấy ra tới, tính toán tiêu ma một chút ngủ trước thời gian, mở ra 《 cắt giấy muốn thuật 》 án học quá nội

dung bắt đầu luyện tập.

Nàng cắt hai cái tiểu người giấy, lại cắt hai chỉ trâu ngựa. Chợt một trận gió thổi tới, không có linh lực quán chú người giấy trâu ngựa theo phong phiến nổi lên tay chân. Ở mờ nhạt ánh nến hạ tạo nên một chút âm trầm chi sắc.

A Li ngưng thần nhìn nhìn, lại đem ánh mắt dời về tới, thầm nghĩ, giấy thuật từ nào đó góc độ tới xem rất có âm phủ đặc sắc, đại buổi tới luyện tập đặc biệt đáng sợ. Bất quá ở Thiên Sơn phái không cần sợ hãi yêu tà, vô luận ai cũng chưa biện pháp tiến tới.

Nàng tiếp theo giáo giấy, trên bàn đá đột nhiên truyền đến sột sột soạt soạt tiếng vang, như là có thứ gì bò lên.

“Túc... Ký chủ a.....”

“Vững, đừng kêu ta,” A Li tâm can run run, “Người nhìn đến cái gì?”

“Nhìn đến người người giấy đứng lên.”

Đứng lên? A Li trong lòng kinh ngạc, không có linh lực khống chế, người giấy như thế nào có thể đứng lên? Nàng ngón tay nhanh chóng mà từ ống tay áo lấy ra một trương sấm đánh phủ, nâng lên mắt triều cái bàn nhìn lại.

Chỉ thấy một cái tiểu người giấy đứng ở một đồng toái trên giấy không quá thuần thực mà hoạt động tay chân. Thấy nàng nhìn qua, tiểu người giấy vội triều nàng làm cái ấp.

“Ta là u đô chi chủ dưới tòa thông phán. Thiên Sơn phái khó có thể tiến vào, ta lại chỉ có thể trồi tới thời điểm tới. May mắn ngài ở cắt giấy, giấy thông âm dương, ta là có thể bám vào mặt trên cùng ngài nói chuyện.”

A Li kinh ngạc không thôi, “Nghe nói u minh thông phán ở người chết phía trước đều sẽ tới tuyên bố sinh thời tội trạng. Như vậy âm

ty liền biết đem hồn phách ném ở u minh địa phương nào. Người tới tìm ta chẳng lẽ là.....” Nàng không dám đi xuống nói.

“Không không không,” tiểu người giấy vội vàng xua tay, “Ngài mới sẽ không bị âm ty bắt đi, ngài có thể sống thật lâu thật lâu. Ta tới kỳ thật là bởi vì nhà ta chủ nhân.....”

Tiểu người giấy thanh âm đột nhiên nghẹn ngào, cúi đầu, một giọt một giọt nước mắt từ giấy trên mặt chảy xuống. Không lớn trong chốc lát, hần liền mềm, chân cùng mí sơi dường như cong chiết, quỳ gối trên bàn đá.

A Li: “.....”

“Xin lỗi,” tiểu người giấy lung tung sờ sờ mặt, “Ta lại đổi trở lại thân thể cùng ngài nói chuyện.”

Lời này nói xong, tiểu người giấy “Bang” mà nằm xuống mất đi sinh khí. Cùng lúc đó, một cái khác người giấy đứng lên, miệng phun nhân ngôn nói, “Người có thể hay không hiện tại cùng ta đi u đô?”

A Li không nói lời nào, chỉ cảnh giác mà nhìn nó.

Người giấy lại nói, “Ta biết việc này quá mức quý dị, nào có thỉnh người sống đi u đô? Nhưng chúng ta thật sự không có biện pháp. Chủ nhân trở lại u đô, nguyên bản là tưởng xác nhận một chút chân thân trạng huống. Không nghĩ tới, mới vừa một tới gần đã bị hút đi vào. Chúng ta cho rằng hần sẽ lập tức tỉnh lại, nhưng là hần lại giống thần hồn chìm vào biển sâu, một chút phản ứng đều không có.”

“Chúng ta biện pháp dùng hết cũng chưa có thể đem hần đánh thức, thật sự không chủ ý mới đến tìm ngài. Chủ nhân liền trong miệng hần hàm nển trắng đều có thể cho ngài, ngài nhất định đối hần rất quan trọng. Như vậy có thể hay không thỉnh người đi thử gọi hần một chút, vạn nhất có thể tỉnh đâu?”

A Li nhíu lại tế mi hỏi, “Chủ nhân của người là?”

Tiểu người giấy nao nao, kia hấn vừa rồi không đều nói vô ích?

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đem Quý U vớt một vớt, trăm để đều. Buổi chiều 3 giờ nửa

Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Thái lặc triển không khai 2 cái; 53881629, 50685050, trần tin hoành ngoài vòng bạn gái, lộc cộc, mặt trời lặn với hải, tiểu nam tương, mộ sáng sớm 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Happy30 bình; Kỳ cơ, yêu nhất tiểu xinh đẹp 10 bình; thuận thuận lợi lợi mỗi ngày vui vẻ 7 bình; manh nại tương 6 bình; yan, YuzuruHanyu5 bình; 337587233 bình; Tàn nhiễm, TT2 bình; tới một ly ngọt sữa đậu nành, thanh y nhạc công, vĩ đại miêu, oa oa ngủ rồi, bsp;1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đôi ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 41: đệ 41 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiểu người giấy nói: “U đô chi chủ Chúc Long a.”

A Li lắc đầu, “Không quen biết, người tìm làm người đi?”

Tiểu người giấy vội la lên: “Như thế nào có thể tìm làm đâu? Người có phải hay không kêu A Li?”

A Li gật đầu: “Đúng vậy.”

Tiểu người giấy buông tay, “Ta đây liền không tìm làm a.” Thấy A Li vẫn là một bộ không biết người nói chính là ai? Hắn ngần người, đột nhiên nhớ tới chủ nhân ở nhân gian dùng không phải Chúc Long tên. Hắn vội nói, “Đột nhiên thay đổi thân thể, đầu cũng không linh quang. Xin lỗi, ta đã quên nói, chủ nhân chính là Quý U.”

A Li giật mình, “Quý U là u đô chi chủ?”

Tiểu người giấy gật đầu, “Ngài cùng ta đi một chuyến, có thể đánh thức cổ nhiên hảo, kêu không tỉnh cũng không có biện pháp. Vu quan nói, có thể là bởi vì chủ nhân thần hồn bỏ toàn thiếu một khối gây ra. Chúng ta u minh đã tập kết binh mã, thế muốn cùng Yêu Chu một trận chiến. Nếu không phải bọn họ Thái Tử, chúng ta chủ nhân cũng không phải ít một khối thần hồn.”

A Li mím môi, nghĩ đến ở Quý U trên người phát sinh sự. Hắn một vòng đều không có, lại có thể ở ảo cảnh đánh chết trung giai yêu thú. Bị Yêu tộc Thái Tử đuổi giết, thậm chí đối phương đem hắn huyết nhục vẫn luôn tùy thân mang theo.

Cánh tay hắn rõ ràng đã thấy cốt, ngày hôm sau lại hoàn hảo không tổn hao gì. Còn có ngày đó ở sau núi quý xuống kêu hắn chủ nhân hắc ảnh. Quan trọng nhất chính là, u đô chi chủ nửa năm trước liền

hôn mê bất tỉnh, mà Quý U chính là ở lúc ấy phát hiện chính mình nằm ở hoang dã trung.

Nếu cấp Quý U thêm cái tên, u đô chi chủ Chúc Long, là có thể giải thích rõ ràng.

A Li: “Người nói thần hồn là cái gì?”

Tiểu người giấy: “Ài, rất khó hình dung. Rốt cuộc ta cũng chưa thấy qua thần hồn là bộ dáng gì. Ta đoán là khối long giác hoặc là long vảy, cũng hoặc là một đoàn hư vô vân? Thần hồn sao, tự nhiên là rất cao cấp đồ vật, cũng không phải là mỗi người đều có.”

“Là cái này sao?” A Li từ lắc tay lấy ra một cái hộp gỗ, từ bên trong bắt được một cái túi, đem trừu thẳng mở ra cấp tiểu người giấy nhìn.

Màu đỏ huyết nhục tản ra u minh chi khí, cùng quay quanh ở Chương Vĩ Sơn màu đen cự long hơi thở giống nhau.

Tiểu người giấy: “.....”

“Người như thế nào có thứ này?”

A Li không nói gì, chỉ là đem túi gắm đầy đầy, “Người cầm đi đi.”

Tiểu người giấy vừa muốn ôm lấy túi gắm, trên người hắn liền toát ra một cỗ hắc khí, tức khắc thiêu thành tro tàn.

“Bá” một chút, bên cạnh giấy ngưu đứng lên, dùng giác đỉnh đỉnh A Li tay, “Ta chạm vào không được chủ nhân thần hồn, nó không nhận ta. Vẫn là thỉnh người cùng ta đi một chuyến u đô, tự mình đem thần hồn cấp chủ nhân đi.”

A Li do dự hạ nói, “Hành đi.”

Giấy ngưu lập tức vui sướng mà nhảy xuống bàn đá hướng ngoài cửa chạy tới.

“Ký chủ,” hệ thống do dự nói, “Có thể hay không là yêu tà lừa người ra cửa, thiên như vậy đen.”

A Li nói: “Ta vừa rồi nghĩ tới, khả năng tính không cao, làm loại sự tình này chỉ có Tư Thiên Chú. Ta cảm thấy hần nói có tám chín trở thành sự thật, đi xem lại nói. Vạn nhất Quý U thật sự liền kém kia khối huyết nhục vẫn chưa tỉnh lại đâu?”

A Li nhớ tới Quý U ở bãi tha ma cho dù bị Tư Thiên Chú cạo một cánh tay cũng muốn mang theo nàng chạy trốn.

Nàng nhấp nhấp môi, đem độn địa phù véo ở lòng bàn tay, xách lên một con trâu giác đèn, đi theo giấy ngưu đi ra ngoài.

Đêm phi thường hắc. Không trung đôi nồng đậm tầng mây che khuất ánh trăng, mơ hồ có ánh sáng nhạt lộ ra tới. Trong bóng đêm, tốp năm tốp ba đom đóm khinh phiêu phiêu mà vũ.

Giấy ngưu quá nhỏ, A Li miễn cưỡng phân biệt mới biết được nó ở nơi nào. Cũng may giấy ngưu cũng sợ nàng theo không kịp, chạy hai bước dừng lại nhìn xem. Chạy hai bước, lại dừng lại. Cứ như vậy, hai người từ liên phong đi tới sơn môn ngoại.

Giấy ngưu “Bang” mà ngã xuống đất, một cổ khói đen từ ngàm toát ra, ngưng kết thành một cái ăn mặc màu đen áo choàng cao lớn nam nhân.

Nam nhân triều A Li cung kính khom người, “Giấy ngưu quá chậm, ta mang người trực tiếp đi u minh.”

A Li thấy hần gương mặt ảnh ở mũ đầu nội, quỷ khí dày đặc, lại có điểm do dự.

Phán quan vội vàng đem mũ đầu tháo xuống, lộ ra như sương khói giống nhau mặt, “Ta không phải không nghĩ lộ mặt, mà là thời gian lâu lắm liền ta hồn phách đều quên ta trông như thế nào. Người ngàn vạn đừng sợ, ta trăm triệu không dám thương tổn người.”

Phán quan lại làm mấy cái áp.

A Li sờ sờ trên cổ tay dây xích nói, “Hảo đi, muốn như thế nào đi đâu?”

Phán quan từ ống tay áo móc ra một con giấy cổ kiểu đặt ở trên mặt đất. Giấy cổ kiểu đón gió liền trường, không bao lâu sau liền cùng thật cổ kiểu giống nhau lớn.

“Mời ngồi đi lên.”

A Li gật gật đầu, tuy rằng cảm thấy quỷ dị, nhưng vẫn là ngồi đi lên.

Giấy cổ kiểu “Vèo” mà bay lên, cách mặt đất một thước nhiều. Tựa như thật sự có người nâng nó giống nhau, đi theo phán quan hướng phía trước chạy tới.

A Li đỡ giấy song cửa sổ, sờ sờ chỗ ngồi thật là hơi mỏng một tầng giấy, cũng không biết là như thế nào chống đỡ nàng trọng lượng.

Ngoài cửa sổ cảnh sắc bay nhanh mà triều sau bên. Nàng cảm giác những cái đó thụ càng ngày càng cao, mà nàng tầm mắt càng ngày càng thấp.

Thực mau, ngoài cửa sổ liền đang xem không đến bãi sông cùng hoang dã, mà biến thành màu đen sương mù dày đặc.

Không biết cổ kiểu chạy bao lâu, rốt cuộc ngừng lại. Song cửa sổ ngoại sương mù dày đặc lập tức tản ra, lộ ra quỳ đầy đất màu đen bóng dáng.

Phán quan gõ gõ cổ kiểu, “A Li cô nương, tới rồi, thỉnh người xuống dưới đi, chủ nhân liền ở phía trước.”

A Li từ bên trong kiểu cạo xuống dưới, mới vừa vừa đứng ổn, đáy lòng liền trào ra âm âm chấn động. Trước mắt quỳ hàng ngàn hàng vạn màu đen bóng dáng, mênh mông vô bờ, không có cuối.

Bọn họ đều giống phán quan giống nhau ăn mặc áo choàng, lộ sương khói giống nhau đầu. Đại gia hướng tới một phương hướng quỳ lạy, lặng im áp lực cảm xúc hồi thành âm thầm sương mù ở trong thiên địa phiêu đảng.

A Li thầm nghĩ, đây là trăm vạn âm binh âm đem sao?

Bọn họ quỳ lạy địa phương là tòa thật lớn ngọn núi, nó không có như vậy khoan, càng giống một cây thô trảng cây cột, mặt trên bàn từng vòng màu đen vật thể, nhìn không ra là cái gì.

Đang lúc A Li hí mắt xem đó là lúc nào, phán quan nhỏ giọng nói, “Đó chính là chủ nhân.” “Cái nào?”

“Chương Vĩ Sơn bàn cái kia.”

A Li theo phán quan ngón tay phương hướng xem qua đi, đáy mắt nhoáng lên, liền giác chung quanh âm binh âm đem như thủy triều mà lui về phía sau.

Nàng mở to mắt, phát hiện cái gì cũng chưa làm, chính mình liền đứng ở vừa rồi kia tòa sơn phong hạ.

Đều đều tiếng hít thở như sấm thanh giống nhau từ đỉnh núi truyền xuống, nàng ngẩng đầu, phát hiện vừa rồi nhìn đến điều trảng là pho màu đen vẩy thân thể. Giống như đoàn tàu thùng xe giống nhau thô trảng thân thể, bàn ngọn núi một vòng một vòng mà thượng, đỉnh cao nhất là thật lớn màu đen long đầu, nghiêng đầu gối đỉnh núi đã ngủ.

Ở nó trong miệng, hàm một con không có bạc lửa màu trắng ngọn nến.

Đây là Chúc Long sao? A Li nhớ tới thư thượng hình dung. Phan hằng ở Chương Vĩ Sơn thượng cổ thần thú, trong miệng hàm sáp ong, cấp không ngày nào quốc gia mang đi sáng ngời. Hấn trợn mắt vì ngày, nhắm mắt vì đêm, thế gian vô luận đế vương bá tánh, hoa cỏ điều thú, vạn vật về một tức vì hấn nô lệ.

A Li đem lắc tay trung huyết nhục lấy ra, tới gần long đuôi, nhưng là huyết nhục không nhúc nhích.

Nàng hơi kinh ngạc hạ, cắn chặt răng duỗi tay móc ra tới tới gần long đuôi, nhưng là huyết nhục vẫn là không hề biến hóa.

Hệ thống nhin không được nói: “Không phải là hồng rồi đi? Người nhìn người gác ở hộp gỗ che nhiều như vậy thiên.”

“Không thể đi?” A Li ly gần nhìn nhìn, “Rất mới mẻ a.”

Nàng lại lần nữa cầm huyết nhục tới gần long đuôi. Lúc này đây huyết nhục mới vừa một đặng tới màu đen vậy, nàng liền một trận choáng váng, tài đi xuống.

*

A Li mở mắt ra, Chương Vĩ Sơn, Chúc Long cùng trăm vạn âm binh âm đem đều không thấy, thay thế chính là vừng hoàng thiên địa cùng một cái lạnh băng trăm tĩnh màu đen con sông.

Con sông bên trường mấy cây cao cao sam thụ, tán cây trên đỉnh ngòi một cái gầy yếu thiếu niên, ăn mặc một kiện màu đen áo choàng, góc áo rũ ở đầu gối hạ, lộ ra hai điều che kín vết thương căng chân. Những cái đó vết thương có chút là tân, có chút là cổ xưa. Tân vết thương quát ra da thịt, nhìn liền rất đau.

Nhưng là thiếu niên một chút cảm giác đều không có, biểu tình chuyên chú mà nhìn chăm chú vào phương xa.

Từ A Li góc độ, chỉ có thể nhìn đến hấn sườn mặt. Thiếu niên mặt bộ hình dáng phi thường nhu hòa, mũi cao thẳng, lược mỏng môi nhấp thành một cái thẳng tắp, đôi mắt đen sì, lộ ra lệnh nhân tâm chiết u buồn.

Nàng tưởng dựa qua đi nhìn một cái, trong lòng mới vừa toát ra cái này ý tưởng, người liền bay qua đi.

A Li hoảng sợ, trong lòng kêu to dừng lại, nàng liền thật sự ngừng ở giữa không trung.

Thiếu niên ly nàng nửa thước xa, tựa hồ căn bản không có phát hiện nơi này động tĩnh, như cũ vẫn không nhúc nhích.

Hệ thống nói: “Ký chủ, hỏi một chút hán nơi này là chỗ nào?”

A Li mím môi, lớn tiếng nói: “Xin hỏi, nơi này vẫn là Chương Vĩ Sơn sao?”

Thiếu niên mắt diếc tai ngơ, liền đầu cũng chưa vắn một chút.

Hệ thống nhú nhú mi: “Hán như thế nào không nói lời nào đâu? Có phải hay không nghe không được?”

A Li hướng phía trước đi rồi hai bước, ở ly thiếu niên nửa thước xa địa phương ngừng lại, “Xin hỏi...” Thiếu niên trầm tĩnh mắt đột nhiên xuất hiện sáng rực, cả người tựa như héo đi thảo xối tiếp nước giống nhau tức khắc tươi sống lên.

“Người... Người tới rồi?” Hán đứng lên, đỡ tán cây vui mừng mà đối với không khí nói.

“Hôm nay sự đặc nhiều, người nhanh lên ăn nga, ăn xong ta liền đi rồi.” Trong không khí truyền ra lại tế lại mềm thanh âm, A Li nao nao, đột nhiên cảm thấy này tiếng nói mạc danh quen thuộc.

Thiếu niên trên mặt trào ra một trận hoảng loạn, lắp bắp nói, “Người hôm nay rất bận sao? Nếu không người đi vội người đi, ta không có quan hệ, ta buổi chiều nhặt được một chút người khác vứt bỏ mình cơm, đã không đói bụng.....” Hán nói chưa nói xong, trong không khí liền bay tới một cái bánh bột bắp.

Hán cuống quít tiếp được, gắp gao ôm ở trong ngực.

“Chân của người làm sao vậy?” Trong không khí thanh âm hỏi, bao phủ ở bốn phía hoàng hôn quang mang bỗng nhiên hơi hơi chấn động lên, thiếu niên đột nhiên rút một chút chân, tựa như ai đụng tới

hắn giống nhau, tuấn mỹ khuôn mặt hơi hơi phiếm hồng, thanh âm trở nên siêu tiểu, “Đừng chạm vào, đều là huyết, đừng làm dơ người tay.”

“Ai, ta không có dục, mua thuốc còn phải khắc kim.....”

Thiếu niên vội nói: “Không cần mua, quá mấy ngày thì tốt rồi.” Hắn dừng một chút nhỏ giọng nói, “Người có thể mỗi ngày tới, ta đã thực vui mừng.”

Hắn từ ống tay áo móc ra một đóa trong suốt tầng tầng lớp lớp tiểu hoa, tiếng nói có chút ngượng ngùng mà nói, “Người tặng cho ta đưa đồ ăn, ta không có có thể cho người. Đây là ta bò Chương Vĩ Sơn trích đến thủy tinh lan, rất khó đến, nghe nói là thiên địa chí bảo có thể gia tăng tu vi. Người cầm đi cắm hoa bình xem, hảo sao?”

A Li đột nhiên biết vì cái gì thiếu niên trên người che kín quất khai vết thương, nói vậy chính là vì trích thủy tinh lan, ở trên núi quất.

Trong không khí thanh âm tựa như không nghe được dường như, tiếp đều không tiếp.

Thiếu niên vươn đi tay đợi trong chốc lát, cứng đờ mà thu hồi tới.

Hắn thanh âm càng nhỏ, “Ta hiện tại còn không cường tráng chỉ có thể tìm được thứ này. Chờ ta trở thành một cái cường tráng long, ta là có thể bay ra u minh. Đến lúc đó lại cho người tìm thứ tốt đi.”

Hắn đợi trong chốc lát, không trung thanh âm lại không xuất hiện.

Hắn lập tức nóng nảy, đi phía trước đi rồi một bước, lại quên mất chính mình đang đứng ở tán cây thượng. Trong chớp nhoáng, một chân dẫm không, A Li hô nhỏ một tiếng theo bản năng muốn đuổi tay đi tiếp, thiếu niên lại ở không trung xoay cái cong, hóa thành một đuôi thủ đoạn thô xà kinh hồn chưa định mà dùng đuôi rắn cuốn lấy nhánh cây, treo ở mặt trên.

A Li cùng đầu của hắn đứng rồi vừa vặn, cái kia nho nhỏ đầu rắn thượng còn trường một đôi tinh tế giác, giống sừng hươu đường như, mượt mà đáng yêu.

A Li đôi mắt bỗng dựng trợn to, đột nhiên đã biết đối phương là ai.

Này còn không phải là thiếu niên Quý U sao? Một cái không lớn lên tiểu hắc long.

Tác giả có lời muốn nói: Thiếu niên Quý U: Đối, là ta, nhìn một cái người là như thế nào dưỡng ta? Nặng bên này nhẹ bên kia, bất công cũng quá nặng.

Thiếu niên Bạch Trạch: Lêu lêu lêu ~

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Đang ở lâm vực 20 bình; tô đậu hòa °13 bình; trí tuệ nhân tạo bồ câu tinh 6 bình; tiểu phong 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 42: đệ 42 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiểu hắc long kinh hoàng chưa định mà đổi chiều ở chạc cây thượng, giống một cái khăn quàng cổ dường như đánh bãi. Giống hắc loại này tuổi ấu long, còn không có học được đăng vân giá vũ. Nếu là từ trên cây rơi xuống, nhất định rơi rất thảm.

A Li huyền phù ở giữa không trung, nhìn tiểu hắc long chậm rãi theo thân cây bơi đi, sau đó một vòng một vòng quanh hoạt tới rồi mặt đất. Hắc long cái đuôi thượng, rớt rất nhiều vảy, mặt trên kết khô cạn vết máu, nếu hóa thành người nói chính là cẳng chân bộ phận.

Tiểu hắc long lại một lần biến thành vừa rồi thiếu niên, cong eo ở trong bụi cỏ nôn nóng mà tìm kiếm cái gì. A Li cùng qua đi xem, phát hiện hắc ở rễ cây hạ nhặt lên một cái bánh ngô, chính là vừa rồi trong không khí ném ra tới kia chỉ. Nguyên bản bị Quý U hảo hảo mà phủng ở trong ngực, nhưng là hắc từ trên cây tài xuống dưới khi, bánh ngô từ trong lòng ngực bay đi ra ngoài.

Quý U thật cẩn thận mà phát đi bánh ngô thượng dính bùn đất, một lần nữa ôm vào trong ngực, xoay người triều đường nhỏ đi đến.

A Li đi theo phía sau hắc, vừa đi một bên suy tư. Vừa rồi nàng ở Chương Vĩ Sơn thử trả lại Quý U thần hồn, lại bị ngoài ý muốn kéo đến nơi này. Nhìn qua, như là hắc cảnh trong mơ, cũng không biết như thế nào đi ra ngoài.

“Ký chủ,” hệ thống vẻ mặt lo lắng nói, “Nếu nơi này thật là Quý U cảnh trong mơ, như vậy thân thể của người liền còn ở Chương Vĩ Sơn. Người sống tiến vào u minh, không ra ba ngày tắt vong. Bất quá ta cảm thấy cái kia phán quan hắc là sẽ không như vậy không chú ý, thật làm thân thể của người ở u minh nằm ba ngày.”

A Li nói: “Thân thể của ta chính là không ở u minh, ba ngày không nước ăn mễ cũng căng không đi xuống a.”

Hệ thống mới phản ứng lại đây, “A, là như thế này. Kia ký chủ người nhưng đến nhanh lên, chúng ta cũng không thể thua tại nơi này.”

A Li một đường đi theo Quý U, thượng vạn năm trước u minh thật sự là hoang vu. Tuy rằng có thụ có thảo, cũng là thừa thớt. Bầu trời có thái dương, nhưng thái dương là màu đen. Trong thiên địa vụng hoàng bất kham, tựa như vĩnh viễn dừng hình ảnh ở hoàng hôn trung.

Ven đường thường thường sẽ xuất hiện minh cơ, hoặc là quần áo, đó là nhân gian cấp quỷ giới thân nhân thiêu hiến tế phẩm. Mỗi một phần đều viết tên, Trương Tam lấy không đi Lý Tứ đồ ăn, Lý Tứ đồng dạng cũng không thể lấy đi vương năm bao vây, đây là U Minh Giới quy củ.

Quỷ hồn nhóm an tĩnh mà ăn minh thực, ngẫu nhiên rớt xuống một chút cặn, lập tức bị chờ đợi đã lâu cô hồn đã quỷ bắt lấy tắc trong miệng. U minh thật sự là quá bần cùng, loại không ra cây ăn quả hoa màu, không ai hiến tế đã quỷ, ăn không đến đồ ăn sẽ chậm rãi tiêu tán liền hồn phách đều giữ không nổi.

Quý U gắt gao che lại ngực, sợ bị quỷ phát hiện trong lòng ngực hẩn có đồ ăn. Nhưng là bánh bột hấp thơm ngọt, nơi nào là không có hương vị minh thực có thể so? Thực mau, nhân nhạ hương khí đã bị đói khát đã quỷ nhóm nghe thấy được.

“Người trong lòng ngực sử cái gì thứ tốt, như vậy hương.”

Ba bốn chỉ đã quỷ xông tới, bọn họ thân thể không bình thường cao lớn cường tráng, vừa thấy chính là trước khi chết bởi vì oán khí gây ra, trở thành lệ quỷ. Vẫn là thiếu niên Quý U bị bọn họ vây quanh ở trung gian lập tức nhìn không tới đỉnh đầu.

A Li vội vàng bay lên tới, ở nàng trong tầm mắt, Quý U âm trầm mắt, cánh tay thu đến càng khản, tiếng nói lộ ra một cỗ tàn nhẫn kính nhi,

“Lăn.”

Dã quỷ nhóm sừng sốt một chút, nhìn thân thể gầy yếu Quý U cười ha ha. U mình chú ý cá lớn nuốt cá bé, chỉ có cường tráng mới có thể so khác quỷ hồn sống được càng lâu, cuối cùng chờ tới đầu thai cơ hội.

Nhân gian đầu thai vị một cái củ cải một cái hồ, mười tháng hoài thai, số lượng không nhiều lắm, hút hàng thật sự. Những cái đó ăn không đến đồ ăn quỷ hồn, chịu không nổi liền thần hình đều diệt. Cho nên nhất định phải sống sót, chỉ có tồn tại mới có thể cuối cùng rời đi cái này âm trầm địa phương.

Thật buồn cười, ở nhân gian thời điểm liền nghĩ sống sót. Hiện tại tới mình mà, còn muốn sống sót.

Dã quỷ nhóm ánh mắt càng lạnh băng, “Không nghĩ bị đánh liền đem đồ ăn giao ra đây. Hồn phách đã chịu hao tổn, tiêu tán đến càng mau. Người không nghĩ nhanh như vậy liền không có đi?”

Quý U lạnh lùng nói: “U mình không được cướp đoạt đồ ăn.”

“Chúng ta không đoạt a? Chúng ta là ở cùng người thương lượng.” Dã quỷ nhóm bẻ xuống tay, khớp xương “Cạc cạc” mà động tĩnh.

Quý U cười lạnh, “Dùng nắm tay thương lượng sao?” Đây là dã quỷ nhóm sinh tồn chi đạo. Chúng nó không đoạt đồ ăn, chúng nó chỉ đánh người. Nhỏ yếu quỷ hồn sợ hao tổn hồn phách, chỉ phải đem đồ ăn phân ra một nửa.

Một con dã quỷ nói: “Chúng ta cũng không nhiều lắm muốn, chúng ta chỉ cần lớn như vậy khối.” Hắn dùng nắm tay so một chút, “Người lớn như vậy khối.” Hắn dùng ngón tay cái cùng ngón trỏ vòng ra trứng cút giống nhau viên.

Quý U lại lần nữa cười lạnh một chút, nhắc chân liền triều cách gần nhất dã quỷ đá tới, dã quỷ tức khắc bị hấn đá mà phiên qua đi.

Nhưng là càng nhiều dĩa quỷ phác đi lên, xách lên bọn họ bao cát đại nắm tay triều Quý U nện xuống đi.

A Li vội muốn chết, nàng duỗi tay đi đẩy dĩa quỷ, nhưng là tay lại xuyên qua chúng nó, chỉ có thể trơ mắt nhìn nắm tay giống hạt mưa giống nhau rơi xuống.

Lúc này Quý U còn rất nhỏ, đại bộ phận linh lực đều dùng để duy trì hình người, lực lượng căn bản không đủ. Hắn còn sẽ không hô mưa gọi gió, cũng sẽ không lợi hại thuật pháp.

Trên người trên đầu không biết ăn nhiều ít hạ, cốt cách đều phải đứt gãy. Nhưng hắn không thèm để ý tới, ánh mắt hung ác, dùng tay nắm lớn nhất kia chỉ dĩa quỷ, đè ở dưới thân hướng chết tấu.

Một cái, hai cái, ba cái, hắn chết kính mà tấu, chẳng sợ hắn bị đánh đến lung lay chỉ chuyên tâm tấu này một cái. Bị hắn ngăn chặn dĩa quỷ kêu khổ không ngừng, che lại đầu điên cuồng gào thét “Đừng đánh.”

A Li cũng ở kêu “Đừng đánh.” Nhưng không ai nghe được đến nàng nói chuyện. Nàng tựa như không khí giống nhau, cho dù nhào vào Quý U trên người, những cái đó nắm tay như cũ xuyên qua nàng.

Thiếu niên đã đầy đầu là huyết, liên ngũ quan đều phân không rõ, nhưng hắn ánh mắt như cũ sáng ngời, nắm tay tàn nhẫn tạp không ngừng.

Hắn dưới thân kia chỉ dĩa quỷ bị đánh càng ngày càng đơn bạc, quả thực giống tầng giấy. Một quyền rơi xuống, “Phanh” một tiếng, dĩa quỷ hoàn toàn biến thành bột mịn.

Màu xám bột phấn sợ tới mức mặt khác dĩa quỷ ngừng lại, hai mặt nhìn nhau. Bọn họ cả ngày vì đồ ăn đánh nhau, nhưng chưa từng gặp qua ai sẽ bởi vì bị đánh thần hồn tiêu tán.

Quý U lung lay đứng lên, lắc lắc toan mệt tay, đột nhiên triều một khác chỉ dĩa quỷ đánh tới, mặt khác dĩa quỷ tức khắc sợ tới mức

tránh ra một vòng tròn.

Tiểu đạo càng yên tĩnh, chỉ có thể nghe được Quý U một quyền một quyền mà rơi xuống. Những cái đó chậm rì rì ăn mình thực quỷ hồn không ăn, tất cả đều ngốc lảng nhìn phía Quý U, ai cũng chưa thấy qua như vậy tàn nhẫn như vậy không muốn sống đấu pháp.

Rốt cuộc, đệ nhị chỉ đã quỷ cũng ở Quý U nắm tay hạ hóa thành bột mịn. Quý U lắc lư đứng lên, còn thừa đã quỷ xông xáo đến tan đi, tránh ở cây cối lúc sau.

Quý U cong lưng khụ vài cái, từ trong lòng ngực lấy ra cái đê dẹp lép bánh bột bắp. Nhưng lúc này không quỷ dám đi lên đánh hấn chủ ý. Mọi người đều trốn tránh hấn ánh mắt, như là thấy được minh gian nhất âm trầm lệ quỷ.

Quý U đem bánh bột bắp nhét trở lại vạt áo, tiếp tục hướng phía trước đi. Hấn đi được rất chậm, cũng thực chậm chạp. Nhưng hấn trong mắt lóe vui vẻ, ngẫu nhiên sờ sờ đê dẹp lép bánh ngô, nhiễm huyết biểu tình phá lệ ôn nhu.

A Li yên lặng đi theo hấn, giống loại này tiểu hào nàng giống nhau ném xong hệ thống cấp đồ ăn liền offline. Nàng chưa từng nghĩ tới Quý U quá đến như vậy thảm.

Quý U đi đến minh bờ sông một đồng nhà gỗ nhỏ ngừng lại. Hấn dùng nước sông giặt sạch tay cùng mặt, lúc này mới mở cửa đi vào đi. Nhà ở không lớn, không có giường, chỉ có một thực án. Hấn đem bánh bột bắp gác ở chén gỗ, liền không còn có sức lực, nằm liệt trên mặt đất.

Thiếu niên lại lần nữa hóa thành ấu tiểu long, hấn cảm thường thường mà gác trên mặt đất, thân thể cùng mì sợi dường như mềm oặt bần. Nhưng hấn ánh mắt là mềm mại, bởi vì hấn bảo vệ thích nữ hài tử đưa đồ vật của hấn. Đó là trân bảo, quyết không thể bị cướp đi.

Bên ngoài sắc trời càng ngày càng ám, tiểu hắc long hơi thở cũng càng ngày càng mỏng manh. Hắc tựa như bị thiên địa vớt bỏ giống nhau, đen kịt nằm ở chỗ này không ai để ý tới.

A Li ngồi ở hắc bên cạnh, có chút khổ sở mà nhìn hắc. Nàng lời nói hắc nghe không thấy, nàng chạm vào hắc, hắc cũng cảm xúc không đến. Nàng tựa như cùng người trong sách đối thân phận, rốt cuộc minh bạch cái loại này cảm giác vô lực.

U minh không trung chậm rãi đen xuống dưới, Quý U cũng thực hắc, A Li cơ hồ nhìn không tới hắc. Ngoài phòng cô hồn dã quỷ gọi bậy, có thậm chí còn lại đây loạn chụp nhà gỗ môn.

Nàng có điểm sợ hãi, sờ soạng chầm đất hạ hắc long, tưởng dựa vào Quý U gần chút. Nhưng là lòng bàn tay đụng tới một tảng lớn tinh mịn vậy, nàng thành linh phát hiện chính mình thế nhưng có thể sờ đến hắc.

Nàng vạn phân kinh hãi, quả thực vô pháp tin tưởng, không ngừng vuốt ve hảo xác nhận chính mình không có xuất hiện ảo giác.

“Ai?” Thiếu niên bừng tỉnh thấp a nói. Hắc vốn là tuổi nhỏ, vậy rất mỏng. A Li lung tung mà sờ, thẳng sờ hắc thân thể một mảnh tê dại.

A Li nghe được hắc hỏi nàng, lập tức dừng lại, trả lời, “Quý U là ta, A Li.”

Nhưng là thiếu niên tựa như không nghe được dường như, hỏi tiếp, “Giả thần giả quỷ, không nói lời nào sao?”

A Li ngẩn ra một chút, lại giơ tay sờ soạng một phen, “Nghe không được sao?”

Thiếu niên hắc long khẽ run hạ, trong cổ họng tràn ra thấp thấp thờ dốc. Đối phương sờ loạn, sờ đến hắc hạ xương cùng, hắc lưng tựa như bị điện lưu thoán quá giống nhau, trực tiếp lên đến đỉnh đầu. Ngập đầu du. Duyệt, làm hắc tức khắc hoảng loạn lên.

“Quý U, người nghe không được sao? Nhưng ta sờ đến người nha.” Nàng còn muốn sờ nữa, một con khớp xương rõ ràng hữu lực tay bắt được cổ tay của nàng, trong bóng đêm truyền đến thiếu niên thấp thấp thanh âm, “Chớ có sờ.”

“Quý U, người có thể nghe được?” A Li vẽ mặt kinh hãi.

“Là người sao?” Quý U nhẹ giọng hỏi.

“Là ta a.” A Li gật đầu.

“Người như thế nào lúc này tới?” Thiếu niên hầu trung tràn ra một chút vui mừng, tiếng nói đột nhiên ngây ngô lên, “Người cho ta bánh ngô đặc biệt hảo, ta cũng chưa bỏ được ăn, đặt ở trong chén.”

A Li sửng sốt một chút, nói, “Ta không phải cho người bánh ngô người kia. Ai, không phải, ta là nói ta hôm nay chưa cho quá người bánh ngô, nhưng ta trước kia đã cho. Quý U, người còn nhớ rõ chính mình là ai sao? Người hiện tại vậy ở cảnh trong mơ vẫn chưa tỉnh lại.....”

“Người có sợ không hắc?” Quý U lại nói, “Ta châm nến được không? Người như thế nào đều không nói lời nào? Có phải hay không bởi vì ta vừa rồi bắt người tay, đem người bắt đau?” Thiếu niên hoảng loạn mà nâng lên A Li tay, tiểu tâm mà đặt ở bên miệng thổi.

A Li càng sửng sốt, nguyên lai Quý U căn bản nghe không được nàng nói chuyện.

Một cỗ từng du vị toát ra, nhà ở tức khắc sáng ngời lên. Quý U đem châm ngọn nến đứng ở trên bàn. U minh hoàn cảnh đặc thù, đặc dụng giao nhân làm sáp mới có thể đuổi đi hắc ám. Đây nửa thanh ngọn nến là hẩn từ một con lệ quỷ kia đoạt, bình thường luyến tiếc dùng. Nhưng là lo lắng thích nữ hài tử sợ hắc, hẩn lập tức không chút do dự liền thắp sáng.

Thiếu niên hướng A Li phương hướng nhìn xung quanh một chút, cùng bình thường giống nhau, hần căn bản nhìn không tới nàng. Hần đi tới tiểu tâm mà duỗi tay nhẹ nhàng sờ soạng một chút, phát hiện sờ đến thiếu nữ mềm mại đầu tóc, lập tức giống bị năng đến giống nhau lùi về tay.

Quý U giống làm sai sự giống nhau nhỏ giọng nói, “Xin lỗi, ta liền xác nhận một chút người có ở đây không.”

Nhưng là trong không khí căn bản không có thanh âm trả lời hần.

Quý U tức khắc liền luống cuống, cong lưng, thực nghiêm túc mà nhìn nàng phương hướng nói, “Người nói một chút lời nói được không, có phải hay không ta làm sai chỗ nào chọc người không cao hứng?”

A Li sàu khổ mà ngưỡng mặt xem hần, nàng không phải không nói, là hần căn bản nghe không thấy.

Thiếu niên rũ xuống mắt, suy nghĩ trong chốc lát, tựa hồ minh bạch cái gì.

Hần ở nàng bên cạnh ngồi xuống, đánh bạo kéo qua tay nàng, thấp thấp nói, “Người có phải hay không còn tưởng sờ? Ta đây đem cái đuôi biến ra cho người sờ được không?”

Tác giả có lời muốn nói: Buổi chiều 3 giờ nửa đệ nhị càn.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 17351806, fafa ngọt, ta mới không phải anh anh quái, 54105222, 53881629, tiểu hạch đào wY1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 4436531560 bình; quả quýt không thấy 30 bình; ái uống Coca miêu 20 bình; bảo bối nha!, Hộp 10 bình; 437422587 bình;

Triều du cuồng phấn 6 bình; 337587235 bình; xán 2 bình; thanh y nhạc công, vân kỳ, oa oa ngủ rồi, tiểu hạch đào wY, vĩ đại miêu,

312253761 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 43: đệ 43 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thiếu niên hai chân hóa thành màu đen long cái đuôi, bắt lấy A Li tay phóng đi lên.

A Li rũ xuống mắt, những cái đó tinh tế vậy có thật nhiều đều bóc ra. Mặc dù long khôi phục năng lực lại cường, hoàng hôn kia một đòn đánh vẫn là làm hắn bị thương thực trọng.

Quý U phát hiện nàng chỉ là sờ soạng một chút liền không sờ soạng, hắn ánh mắt dừng ở chính mình cái đuôi thượng, thấy được vết máu loang lổ vậy, đỏ mặt lên. Hắn rốt cuộc là nhiều tự tin, cảm thấy nàng ái sờ hắn cái đuôi.

Hắn lập tức đem cái đuôi thu hồi, giấu ở phía sau, nhỏ giọng nói, “Hôm nay không tốt lắm, chờ thêm mấy ngày vậy mọc ra tới lại làm người sờ.”

A Li hiện tại chỉ nghĩ vọt vào đại hào, đem Bạch Trạch trong kho thuốc mở lấy lại đây. Quý U cũng quá thảm, đều thương thành như vậy, còn nghĩ tự lành sau làm nàng sờ cái đuôi.

Thấy A Li còn không nói lời nào, Quý U hoàn toàn không biết nên làm cái gì bây giờ. Hắn rất muốn lấy lòng nàng, làm nàng cao hứng, nhưng nàng đều không nói lời nào, hắn không biết nên từ nơi nào làm khởi.

Thiếu niên rũ xuống mi mắt, thật dài lông mi ở sứ bạch trên mặt đầu hạ cô đơn bóng ma.

A Li nghiêng đầu đánh giá hắn, đại khái đoán được hắn suy nghĩ cái gì? Nàng vươn tay, nhẹ nhàng sờ sờ hắn mặt, lại lôi kéo hắn tay cầm diều.

Quý U xinh đẹp đơn phương nhãn lập tức sáng ngời lên, cười hỏi, “Người là nói người không có không cao hứng đúng không?”

A Li kéo kéo hần tay.

Quý U lại hỏi, “Bắt tay chính là đôi ý tứ?”

A Li lôi kéo hần tay trở lên lay động, tựa như gật đầu giống nhau.

“Người muốn hay không sờ ta cái đuôi?” Quý U hỏi.

A Li lôi kéo hần tay tả hữu quơ quơ, tựa như lắc đầu, dùng ngón tay điểm điểm hần cái đuôi thương thương.

Quý U lập tức minh bạch, “Người lo lắng sẽ đụng tới ta miệng vết thương?”

A Li tiếp tục trên dưới xua tay. Nhất thời, động tác đánh võ không thể nói chuyện cực hạn, sử giao lưu trở nên thông suốt lên. Nàng đột nhiên nghĩ đến, nếu nàng có thể gặp được thế giới này đồ vật, có thể hay không dùng viết chữ phương thức nói cho Quý U hần kỳ thật là ở trong mộng?

“Chính là ký chủ, người sẽ viết thời đại này văn tự sao?” Hệ thống hỏi, “Hiện tại liên đường triều đều không phải, nói không chừng là viễn cổ Hồng Hoang, người viết tự Quý U cũng không quen biết a.”

Đúng vậy, A Li sôi trào khởi tâm lại lần nữa rơi xuống. Nguyên bản nghĩ chỉ cần có thể đem Quý U đánh thức, bọn họ liền có thể cùng nhau thoát ly cảnh trong mơ. Nhưng là sẽ không viết chữ làm sao bây giờ?

Quý U tùy ý chính mình tay ở A Li trong tay lôi kéo, một cử động nhỏ cũng không dám. Bình thường nàng cũng kéo qua hần tay, nhưng đối phương tay lạnh băng, tựa như thực cứng thủy tinh bản. Nhưng trên người nàng hương vị không lừa được hần, này ngọt ngào quả đào hương, khẳng định là nàng bản nhân.

Hai người liền như vậy vẫn không nhúc nhích mà ngồi, từng người tưởng từng người tâm sự. Quý U lòng tràn đầy vui mừng, A Li khuôn mặt u sầu đầy mặt. Bất tri bất giác u minh thiên biến thành trứng vịt sặc, tuy rằng như cũ thực ám, nhưng rốt cuộc xem như ban ngày.

Quý U cảm giác nắm tay nhỏ đột nhiên không thấy, quả đào hương cũng cùng nhau biến mất. Hắn tức khắc thân thể cứng đờ, xoay người đi ôm đối phương, nhưng là lại ôm đến một hoài không khí.

A Li nhìn Quý U tay lại lần nữa xuyên qua thân thể của nàng, cũng là thân thể cứng đờ. Nàng cùng hắn chỉ gian luyện tập lại lần nữa cắt đứt.

Là bởi vì trời đã sáng, cho nên nàng mới “Biến mất” sao?

Quý U rũ xuống mắt lặng im trong chốc lát, cảm thấy chính mình không thể như vậy tham lam. Nàng đã rất tốt rồi, cả một đêm đều đãi ở chỗ này.

Thiếu niên quyết định hảo hảo đánh lên tinh thần. Hắn đuổi người, đứng dậy đi ra cửa phòng, hóa thành hắc long nhảy lên mình nước sông. Một lát sau mặt nước phòng lên một cái đại bao, hắc long từ giữa nhảy ra, lại lần nữa biến thành người thiếu niên bộ dáng, ướt đầm dề mà trở lại nhà gỗ nhỏ.

A Li nhìn hắn nghiêng đi mặt dùng một khối khăn vải chà lau tóc. Thiếu niên tóc đen như thác nước, vai rộng eo tẻ. Nhưng cổ tình hắn mặt lại cực tuấn mỹ, một chút đều không âm nhu. Nhỏ yếu cùng tàn nhẫn này hai loại không liên quan tính chất đặc biệt dung ở bên nhau, khiến cho hắn cả người trương dương sắc bén mỹ.

Làm người đã tưởng đem hắn phác gục, lại lo lắng bị hắn lợi trảo cắt qua yết hầu.

Quý U thực tùy ý mà đem đầu tóc cao cao dựng thẳng lên, dùng một cây thật dài mảnh vải hệ trụ, có vẻ vóc dáng càng cao chọn. Lỏa lồ

cẳng chân trải qua một đêm tự lạnh, mặt trên vết thương thiến rất nhiều.

Hàng năm ở u minh đơn đả độc đấu, hấn cơ bắp so bạn cùng lứa tuổi muốn càng rắn chắc mới vừa hữu lực. Lộ ra cánh tay cùng cẳng chân, lưu sường đường cong đẹp cực kỳ.

Thu thập xong chính mình, Quý U bắt đầu thu thập chính mình không lớn gia, nhặt củi lửa đặt ở phòng sau. Làm xong này hết thấy, hấn mới ngồi ở thực án trước, cầm lấy cái kia đề đẹp lép bánh bột bắp, ngao ô một ngụm cắn hạ nửa cái.

Thiếu niên ăn cái gì cũng kính kính, quai hàm cố lấy, dùng sức mà nhai, rất thơm bộ dáng.

A Li mắt mang ý cười, nâng má ngồi ở bên cạnh xem hấn.

Nhưng một cái bánh ngô thực mau liền ăn xong rồi, Quý U đem rút ở trên bàn cặn bã quét tới tay tâm, ném vào trong miệng. Nhưng hấn bụng vẫn là phát ra “Ồm ọp” một tiếng. Đúng là trường thân thể tuổi, một cái bánh ngô căn bản không đủ.

A Li cảm thấy có chút kỳ quái. Hệ thống mỗi ngày cấp hai cái bánh bột bắp cùng một con túi nước. Nhưng ngày hôm qua “Nàng” chỉ ném cho Quý U một cái bánh bột bắp, liền túi nước đều không có.

Nàng rũ mắt suy tư một chút, sắc mặt biến đổi, nhớ tới trong trò chơi không cần đồ vật có thể luyện hóa thành thẻ bài. Diễn đàn đỉnh ở tối cao thiệp chính là phân tích thứ gì luyện hóa lời nhất. Bánh bột bắp cùng túi nước thể nhưng bài vị không thấp. Nhưng này hai dạng đồ vật thương thành không đến bán, chỉ có thể mỗi ngày thượng tuyến lãnh. Cho nên có một đại bộ phận người sẽ cắt xén nhãi con thủy lương, cầm đi luyện hóa thành thẻ bài.

Quý U cái này hào là tiểu hào, nhưng là A Li có cái thói quen, ở trừu đại hào phía trước sẽ lấy tiểu hào hiển tế rửa rửa tay, cho nên tiểu hào cũng sẽ tích cóp một ít tạp. Này liền tái minh bạch bất quá, vì

cái gì “Nàng” tới ném cái bánh bột bắp liền đi. Bởi vì Quý U đối “Nàng” căn bản không quan trọng nha.

Không ăn no thiếu niên đi ra gia môn, bắt đầu dọc theo lộ triều bờ sông sam rừng cây đi đến. Hắn đi được rất chậm, cẩn thận tìm kiếm có hay không kéo xuống mình thực. Nhưng là loại chuyện tốt này vốn dĩ chính là khả ngộ bất khả cầu. Hắn liền căn bã cũng tìm không thấy, lung tung nắm một phen cỏ dại, vừa đi vừa ăn.

A Li đi theo hắn bên người, lại một lần bị thiếu niên căn cỗi sinh hoạt chấn động. Hắn rốt cuộc là như thế nào xuất hiện ở u minh? Đây đối với một con long tới nói, quả thực chính là địa ngục cấp bậc mở màn.

Quý U ăn no thảo, một lần nữa bò đến sam trên cây. Tựa như A Li ngày đầu tiên tới như vậy, ngoan ngoãn mà ngồi chờ nàng.

A Li bồi hắn từ sớm ngồi vào hoàng hôn, kia trận qua loa phong rất cuộc tới.

Quý U trong mắt lộ ra ý cười, đứng lên vững vàng đỡ nhánh cây, nhưng là trong không khí chỉ bỏ xuống nửa cái bánh ngô, một câu đều không có liền biến mất.

A Li tức giận đến thẳng dậm chân, “Người kia tuyệt đối không phải ta.”

Hệ thống: “Thừa nhận đi, người chính là như vậy chơi tiểu hào.”

Quý U thực quý trọng mà đem bánh ngô thu hảo, lắm bằm, “Nhất định là có cái gì việc gấp, ngày hôm qua cũng là như vậy, nhưng buổi tối liền tới xem ta.”

A Li trầm mặc xuống dưới, người kia buổi tối mới sẽ không tới xem người đâu. Nàng muốn vội vàng truy kích, chơi game.

*

Ban đêm lại lần nữa tiến đến.

A Li ôm thiếu niên thon chắc vòng eo không ngừng ở bên tai hắn nói xin lỗi. Nhưng là Quý U căn bản nghe không thấy, hắn chỉ cảm thấy bên tai nhiệt nhiệt, hương hương quả đào phong không ngừng đối với hắn thổi dốc.

Hắn thực ôn nhu mà sờ sờ nàng tóc, quần nàng kêu tiếu làn gió thơm.

“Ta không phải tiếu làn gió thơm, ta kêu A Li.” A Li nhìn thiếu niên tuấn lãng mặt, một chữ một chữ mà nói.

Thiếu niên biểu tình càng nhu hòa, “Ngày mai ta muốn đi bò Chương Vĩ Sơn, kia mặt trên sẽ kết một ít linh chi ra tới. Ta đi hái điểm cho người được không?”

A Li lắc lắc hắn tay.

“Không thích sao?” Quý U ánh mắt lộ ra một tia xin lỗi, trong lòng nghĩ nếu không đi xa hơn một chút địa phương tìm xem xem. Nghe nói u minh phía bắc là hắc sông băng, phía dưới chôn thượng cổ bảo tàng. Nữ hài tử hắn là thích đá quý linh tinh đi? Nếu hắn có thể tìm được xinh đẹp đá quý, nàng có thể hay không cao hứng?

“Ồm ọp” thiếu niên bụng lại kêu một tiếng, A Li biết hắn đói bụng. Nàng ngồi dậy sờ sờ lắc tay, nghĩ có thể hay không tìm được kẹo linh tinh. Nhưng là nàng không tìm được đường, nhưng thật ra tìm được rồi một bao hạt sen. Đây là cấp Bạch Trạch hàm tuyết Lê Thang khi thuận tay mua.

Nàng đột nhiên nhớ tới cửa cái kia bình tĩnh minh hà. Nếu có thể đem hạt sen loại đi vào, có phải hay không có thể kết ra một hà đài sen?

Nàng xuyên qua vách tường triều minh hà bay đi.

“Ký chủ, đừng lãng phí nguyên liệu nấu ăn.” Hệ thống nhện không được khuyên nhủ, “Hạt sen không phải quang nước sông là được, người đến chọn mùa. Đến nhiệt độ không khí ổn định ở mười tám

độ C trở lên mới được. U minh như vậy lãnh, có thể loại sống mới gặp quý.”

Nhưng là A Li không có nghe, nàng có một loại cảm giác, chỉ cần nàng tưởng loại, liền nhất định có thể trồng ra.

“A, người đem hạt sen đều ném xuống đi?” Hệ thống kinh ngạc nói, “Cái này không thể trực tiếp ném. Người còn không có cấp hạt sen phá cái cái miệng nhỏ, đem có thể mạo hiểm kia đoạn lộ ra tới. Ta.....” Nó thanh âm qua nhưng mà ngăn, bởi vì nước sông đột nhiên toát ra rất nhiều màu xanh lục nhòn nhòn.

Nhòn nhòn cho nhau quán quanh thực mau liền mọc ra thượng trăm trương lá sen. Kẹp ở lá sen trung hoa sen cũng đi theo nở rộ, tựa như mau màn ảnh dường như, lá xanh phần hoa đại đài sen nháy mắt che kín mặt sông.

“Hảo đi.” Hệ thống hoàn toàn hết chỗ nói rồi, có lẽ đây là cảnh trong mơ đi, lòng có bao lớn, sân khấu liền có bao nhiêu đại.

A Li rơi xuống đi, hái một cái đại đài sen, triều phòng nhỏ bay trở về.

Quý U đối thiếu nữ đi mà quay lại thập phần kinh ngạc, nàng thông thường đi rồi sẽ không nhanh như vậy liền phản hồi.

“Đây là cho ta?” Hắn cúi đầu nhìn trong tay đài sen hỏi.

A Li từ bên trong moi ra một cái hạt sen, đem bên ngoài màu xanh lục da nhỏ, đem tim sen lấy ra, lúc này mới đem hai cánh lại bạch lại nhon hạt sen đặt ở Quý U trong tay. Hơi hơi hướng lên trên nâng, ý bảo hắn ăn.

Thiếu niên ngoan ngoãn mà ăn xong hạt sen, lại hương lại nhu lập tức liền hòa tan ở mồm miệng gian.

Hắn rũ mắt đếm đếm đài sen hạt, cảm giác số lượng không nhiều lắm lập tức không bỏ được ăn. Xoay người đem đài sen thu được chén gỗ, nhỏ giọng nói, “Lưu trữ từ từ ăn.”

Không cần từ từ ăn a, A Li lôi kéo hấn tay, đẩy cửa ra hướng ra ngoài chạy tới.

Ôn nhu trong sáng dưới ánh trăng, thiếu niên đi theo nàng nhanh chóng chạy vội, cao cao đuôi ngựa ở sau đầu bay múa.

Bọn họ chạy đến minh bờ sông dừng lại, hoa sen còn đang không ngừng mà hướng ra mạo, triều xa hơn địa phương diễn sinh.

Quý U kinh ngạc mà mở to mắt, này liền lông chim đều sẽ trầm để con sông, hiện giờ thế nhưng nở khắp hoa sen?

“Là người loại sao?” Hấn nhẹ giọng hỏi.

A Li trên dưới lắc lắc hấn tay.

Thiếu niên trong mắt kinh ngạc chậm rãi bị vô tận ôn nhu thay thế được.

Hấn chưa từng có một khắc giống hiện tại như vậy vui mừng quá.

Có một đoạn thời gian, hấn là uể oải. Hấn không biết chính mình làm sai cái gì, thiếu nữ cảm xúc từ từ lãnh đạm. Thường xuyên vội vàng tới, liền một khắc đều không ngừng lưu lại vội vàng mà đi.

Nàng không hề nhìn thấy hấn liền vui sướng mà ôm lấy hấn, cũng không hề ôn nhu mà nói chuyện. Hấn sợ hãi, chỉ phải càng tiểu tâm mà lấy lòng nàng. Vì nàng tìm kiếm u minh nở rộ hoa, vì nàng bắt giữ cực nhỏ thấy u minh lam điệp. Ở căn cốt mình thổ, hấn khuyh tận sở hữu lực lượng lấy lòng hấn nữ hài.

Nhưng tình trạng lại càng ngày càng tao, có khi hấn ngồi ở sam trên cây chờ một ngày đều chờ không tới. Hấn càng ngày càng trầm mặc, vô cùng căm hận đem chính mình vây ở minh thổ thiên thần nhóm. Liền bởi vì hấn là điềm xấu hắc long, liền phải chung thân dãi ở chỗ này sao?

Nếu có một ngày hấn có thể đi ra ngoài, định đem Thiên giới giao cái nát như. Làm những cái đó tự cho là có thể quyết định người

khác vận mệnh thần minh nhìn xem, hấn cũng có thể quyết định sinh tử của bọn họ đâu.

Nhưng như vậy xao động phần hận tâm, ở nhìn đến hoa sen một khắc bình tĩnh trở lại.

Tựa như nàng sơ gặp được hấn khi, hấn vẫn là một bàn tay chỉ tế không có trường giác con rắn nhỏ. Mọi người nhìn đến hấn đều chán ghét một chân đá văng ra. Chỉ có nàng thương tiếc mà đem hấn để vào trong lòng ngực, cho ấm áp.

Ở kia dài dòng đông đêm, nàng là hấn gặp được duy nhất nguyện ý dừng lại quang.

Mặc dù này thúc quang có khi sẽ cái kỉnh làm người nắm lấy không chừng, nhưng nàng chung quy sẽ trở về, vì hấn đem mình hà trồng đầy hoa sen, cho hấn chưa bao giờ có biến quá ấm áp.

Quý U âm thầm hạ quyết định, chờ hấn lớn lên, nhất định chỉ làm nàng một người long.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Diển hi 15 bình; 33758723, tiểu trùng tiểu trùng tâm tưởng sự thành 2 bình; ta ái ngốc đào!1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 44: đệ 44 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li không biết là hợp với hai ngày không nghỉ ngơi vẫn là thân ở cảnh trong mơ duyên cớ, thân thể đặc biệt mệt mỏi. Loại xong củ sen sau, trở lại phòng nhỏ liền ngủ rồi.

Quý U đem duy nhất một khối thảm cho nàng đắp lên, ngồi xếp bằng ở bên người nàng ngồi xuống, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm căn bản nhìn không tới người.

Vừa rồi nàng cho hắn hái được thật nhiều đài sen cùng ngó sen, hắn lần đầu ăn như vậy no, hô hấp đều sống nước hạt sen hương. Nghĩ đến về sau đồ ăn có rơi xuống, hắn lại bắt đầu lo lắng nàng không tới.

Thiếu nữ hô hấp đều đều mềm mại, không cần thận nghe đều nghe không được. Quý U cẩn thận cho nàng dịch dịch thảm giác, đáy lòng phá lệ thỏa mãn.

Kỳ thật cái này phòng nhỏ vẫn là nàng cho hắn kiến. Trước kia hắn luôn là ở trên cây một mâm liền ngủ rồi, nhưng là nàng cảm thấy như vậy sẽ rơi xuống, liền san bằng ra một miếng đất. Vung tay lên, một đồng tiểu phòng ở liền xuất hiện ở trên đất trống.

Quý U vẫn luôn cảm thấy nàng là trên đời người lợi hại nhất, vì thế hắn đặc biệt hy vọng chính mình nhanh lên lớn lên. Long tộc linh lực là theo tuổi tăng trưởng gấp bội, đợi hắn thành niên khi, hắn cũng muốn thế nàng che mưa chắn gió.

Thiếu niên tinh lực tràn đầy, tiêu hao lên cũng thập phần đến mau. Quý U không ngừng nói cho chính mình không cần ngủ, muốn thay nàng gác đêm. Nhưng là tới rồi sau nửa đêm, hắn vẫn là mơ mơ màng màng ngủ rồi.

Sáng sớm tỉnh lại, một sờ thăm, nàng quả nhiên không còn nữa.

Quý U cũng không để ý, biết nàng sẽ không vẫn luôn ở chỗ này đợi, liền quyết định đi Chương Vĩ Sơn thả linh chi gia tăng tu vi.

A Li rất muốn đi theo hắn đi, nhưng là nàng hôm nay thân thể đặc biệt trầm trọng, bay không lớn trong chốc lát liền nặng nề rơi xuống. Quý U không cảm giác được nàng tồn tại, bước chân nhẹ nhàng mà đem nàng ném ở phía sau.

A Li vô pháp, chỉ phải quay trở lại.

Nàng trở lại nhà gỗ nhỏ, rõ ràng nghỉ ngơi cả đêm, nhìn đến thăm còn muốn ngủ.

Hệ thống vẽ mặt ưu sầu, “Ký chủ, có phải hay không chúng ta ở chỗ này đã thời gian quá dài, người trong hiện thực thân thể lại đói lại khát, cho nên mới như vậy mỗi một?”

A Li nói: “Có khả năng, đã qua hai ngày, chính là người bình thường hai ngày không ăn không uống cũng khó qua thật sự.”

Chính là biết nguyên nhân lại có thể làm sao bây giờ đâu? Nàng căn bản tìm không thấy có thể đi ra cảnh trong mơ phương pháp.

A Li nghĩ nghĩ, bất tri bất giác đã ngủ. Chờ nàng tỉnh lại khi đã là hoàng hôn.

U minh sắc trời cùng nhân gian bất đồng. Nó ban ngày giống người gian sáng sớm, vẫn luôn vẫn duy trì mờ lung ám màu xám. Nó chạng vạng là rất sâu thẳm hoàng sắc, không bao lâu liền đến buổi tối. Nó ban đêm thập phần dài lâu, chừng hai cái ban ngày nhiều như vậy.

A Li sợ hãi sắc trời lập tức biến hóa, vội vàng ra cửa triều sam rừng cây chạy tới.

Quý U quả nhiên ngồi ở nhánh cây thượng, vẽ mặt kiên nhẫn mà chờ “Nàng”

A Li thân thể trầm trọng phi không đứng dậy, nàng đành phải đứng ở dưới tàng cây ngửa đầu xem Quý U. Thiếu niên trên đùi thương hảo rất nhiều, tâm tình tựa hồ không tồi, vẫn luôn tới lui căng chân.

Không lớn trong chốc lát, mang theo quả đào vị thanh hương gió thổi tới. Quý U thật cao hứng mà đứng lên, cánh tay duỗi đến thẳng tắp, ngón trở cắn câu một chuỗi nắm dạng đồ vật, “Người nhìn, ta hôm nay đi Chương Vĩ Sơn, hái rất nhiều u minh linh chi. Ta đem tiểu nhân ăn luôn, lớn nhất đều cho người dùng dây cỏ xuyên lên.”

A Li nghe nói qua u minh linh chi, nghe nói sinh trưởng ở Chương Vĩ Sơn. Nơi đó địa thế hiểm yếu, rất khó bò lên trên đi. Liên tính bò lên trên đi, ở rộng lớn dãy núi tìm kiếm nho nhỏ linh chi cũng thập phần không dễ.

Quan trọng nhất chính là, mỗi chỉ linh chi đều từ một cái minh xà bảo hộ. Kia xà cùng thiên địa cùng sắc, hành động nhanh như tia chớp, không đợi đem linh chi thả tới tay, đã không biết bị cắn nhiều ít khẩu.

Quý U có thể thả đến nhiều như vậy, phỏng chừng cùng hắc là hắc long cũng có quan hệ, tầm thường dã thú nhìn đến hắc đều phải túng đã chết, nào dám há mồm cắn.

Bất quá tái hảo đồ vật, cách màn hình cũng lấy không đi.

Quý U cánh tay duỗi đều cứng còng, quả đào phong cũng không có tiếp nhận đi.

Thiếu niên mắt đen tiết ra một giọt uể oải, cánh tay chậm rãi rũ xuống.

Quả đào phong lãnh đạm mà phiết cho hắc nửa cái bánh ngô liền rời đi, liền đôi câu vài lời cũng chưa lưu lại, tựa hồ vội vàng đi làm cái gì.

A Li đương nhiên biết “Nàng” muốn đi làm cái gì, đơn giản chính là chiếu cố đại hào.

Nàng đứng ở dưới tàng cây ngửa đầu nhìn thiếu niên vẻ mặt cô đơn mà ngồi ở ngọn cây, đáy lòng sinh ra một chút phức tạp cảm xúc, nàng mỗi đêm bồi hấn, loại hạt sen cho hấn ăn, mà hấn ánh mắt vĩnh viễn đều ở thanh không phía trên. Tuy rằng là nàng chính mình dấn chính mình, nhưng loại này trả giá nỗ lực lại toàn tính ở một người khác trên đầu cảm giác, thật sự không quá thoải mái.

A Li lại bồi Quý U ở sam rừng cây đải trong chốc lát, thiên mau hắc khi, Quý U mới từ trên cây nhảy xuống triều gia đi đến.

A Li lại một lần bị hấn ném ở phía sau, không thể không chậm rì rì mà chính mình tìm về đi lộ.

Sắc trời càng ngày càng đen, đúng là ác quỷ lui tới thời điểm. Tuy rằng không ai xem tới được nàng, nhưng loại này âm trầm trầm thường xuyên toát ra cái đầu hoàn cảnh vẫn là đủ dọa người.

A Li càng đi chân càng trầm, chung quanh quỷ khí dày đặc, dần dần mà liên lộ đều nhìn không tới. Nàng dừng lại nghỉ ngơi nghỉ, hơi chút súc điểm lực lại hướng phía trước đi đến.

Chương Vĩ Sơn thân thể có phải hay không đã mau không được? Nàng có thể cảm giác được chính mình tim đập lợi hại. Hệ thống từ buổi chiều liền không nói, nàng tham nhập thức hải nhìn nhìn, cùng nàng giống nhau, hệ thống ý thức cũng ở chậm rãi tan rã, càng ngày càng trầm. Đi không ra cảnh trong mơ, hai người bọn họ đều sẽ công đạo ở chỗ này.

Nhưng nàng một chút đi ra cảnh trong mơ manh mối đều không có. Nàng vô pháp cùng Quý U giao lưu, vô pháp làm hấn minh bạch đây là chuyện gì xảy ra. Nghĩ đến không dùng được bao lâu liền sẽ cùng hệ thống giống nhau vĩnh viễn ngủ say đi xuống, đáy lòng nháy mắt dâng lên vô tận khủng hoảng.

A Li cũng không biết chính mình đi rồi bao lâu, cảm giác thân thể lại trầm lại ma ý thức đều phải mơ hồ thời điểm, nhàn nhạt lá sen hương xông vào mũi, nàng tức khắc tinh thần chấn động, hướng phía trước chạy tới.

Phía trước mình trong sông, phủ kín hoa sen, ở ánh trăng chiếu rọi hạ, chảy xuôi châu quang sắc sóng gợn.

A Li lại triều bên tay phải nhìn lại, kia đóng ắc ở trong bóng đêm nhà gỗ nhỏ còn không phải là Quý U gia sao? Nàng triều nhà gỗ chạy tới, xuyên qua vách tường, nhào vào đi, nhưng là trong phòng đen như mực, thiếu niên đã ngủ rồi.

Nàng trở về quá muộn, đã đến sau nửa đêm.

Nàng duỗi tay chạm chạm đối phương, phát hiện bàn tay lần thứ hai xuyên qua thiếu niên thân thể, nàng đã không thể giống trước hai ngày giống nhau sờ đến hắn.

A Li chính mình cũng minh bạch, đại khái đã là nàng ở cảnh trong mơ cuối cùng thời khắc.

Nếu nói mới vừa đi vào nơi này khi nàng còn không có đương một chuyện. Hiện tại nghe được tử vong bước chân không ngừng tới gần, không sợ hãi căn bản là không có khả năng.

Nàng đẩy Quý U, nhưng là đối phương một chút phản ứng đều không có, ngủ thật sự trầm.

A Li bất lực cực kỳ, phía trước còn có hệ thống có thể cùng nàng nói chuyện, hiện tại nàng tựa như chân chính người trong sách, bị quên đi ở cảnh trong mơ góc, căn bản không ai xem tới được.

“Quý U,” A Li ngồi ở hắn bên cạnh thút tha thút thít nước nỡ mà khóc, “Người mau tỉnh lại a.”

Quý U hô hấp đều đều, không hề phản ứng.

A Li ghé vào trên người hắn khóc, nước mắt một giọt một giọt theo hắn hàm dưới tuyến chảy tới trong cổ.

Thiếu niên thực thông thả mà mở mắt ra, duỗi tay sờ sờ cổ chỗ, thật nhỏ giọt mưa còn ở không được mà đi xuống lạc.

Hắn duỗi tay đi sờ A Li, nhưng là sờ soạng một cái không. Nhưng hắn động tác làm A Li nháy mắt ngồi dậy, “Quý U?”

Thiếu niên không nói gì, về mặt ngưng trọng mà duỗi tay sờ về phía trước phương, ở trống rỗng trong phòng, hắn ngón tay thượng dính vào tân nước mắt.

“Người ở khóc sao?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, đầy cõi lòng hy vọng hỏi, “Quý U, người có thể nghe được ta nói chuyện sao?”

Nhưng là thiếu niên không hề phản ứng thần sắc nói cho nàng, cùng phía trước giống nhau, hắn không cảm giác được nàng, cũng nghe không đến nàng nói chuyện.

Uể oải một lần nữa đánh úp lại, nàng rũ xuống mắt, rốt cuộc mình bạch người trong sách cái loại này ta nói người vĩnh viễn nghe không thấy cảm thụ. Vĩnh viễn ông nói gà bà nói vịt, vĩnh viễn không chiếm được đáp lại.

Quý U duỗi tay lại tiếp vài giọt nước mắt, đột nhiên cảm thấy ngực có điểm sập sập đau.

Hắn lại ném thử đi sờ, lúc này liền nước mắt đều sờ không tới. Hắn ẩn ẩn có thể cảm giác được, bên người có một cái sinh mệnh ở thông thả mà biến mất.

“Người yêu cầu ta trợ giúp sao?” Thiếu niên lại hỏi.

Nhưng là A Li đã súc thành một đoàn nghe không được hắn thanh âm, nàng ý thức càng ngày càng bạc nhược, mắt thường có thể thấy được thân thể của mình nhan sắc càng lúc càng mờ nhạt.

Nàng không ngừng khóc, sợ hãi lại vô lực.

Quý U nhẹ nhàng nhú nhú mày, đem ngón trỏ đưa đến bên môi giao phá.

*

A Li lại lần nữa mở mắt ra khi, ngoài cửa sổ sắc trời đã biến thành trắng vệt bạch. Nàng ngồi dậy, kinh ngạc phát hiện chính mình trên người cái một trượng thảm.

Quý U dựa vào vách tường mà ngồi, hẹp dài hai tròng mắt hợp lại, tựa hồ ở thiền ngủ. Ở hán bên chân, là từng đạo dòng huyết họa chú phù, lan tràn đến toàn bộ nhà ở.

Này đó chú phù bốc hơi ra tràn đầy sinh mệnh lực, không ngừng hướng A Li trong thân thể toàn.

A Li kinh ngạc mà nhìn này hết thấy, không rõ hán là khi nào làm? Không phải nhìn không tới nàng tồn tại sao?

“Quý U.” Nàng một lần nữa đi đẩy đối phương, bàn tay nhẹ nhàng mà dừng ở thiếu niên trên vai, thả đem hán đẩy đến một oai.

Quý U lập tức mở mắt ra, tối tăm con người chiếu ra thiếu nữ nhợt nhạt hình dáng. Hán nháy mắt thanh tỉnh, thử vươn tay sờ sờ. Cùng ngày hôm qua nhìn không thấy sờ không được bất đồng, thô lệ trong lòng bàn tay là nữ hài tử mềm mại gương mặt.

Hán lập tức lùi về tay, trong mắt toát ra một chút bất an.

“Quý U, người có thể nghe được ta nói chuyện sao?” A Li vội vàng hỏi.

Quý U mím môi, gật gật đầu.

A Li đôi mắt nháy mắt tròn to, lờ ra kinh hỉ quang. Nàng giang hai tay cánh tay nhào qua đi, trong lòng ủy khuất phát tiết mà ra.

“Người như thế nào mới nghe được a? Ta đều sắp chết. Người chậm một chút nữa điểm, ta liền thần hình đều diệt.”

Quý U bị nàng ôm thân thể cứng đờ, tuy rằng hán nhìn không tới nàng bộ dáng, nhưng là cái loại này lại mềm lại nhu xúc giác thực

minh bạch mà nói cho hẳn, đây là một nữ hài tử.

Hắn không dám lại dùng tay chạm vào nàng, tiếng nói thấp thấp mà nói, “Người trước, người trước đi xuống.”

“Ta không dưới,” A Li ngẩng mặt, “Người trước hai ngày không phải ôm đến rất hoan sao?”

“Trước hai ngày?” Quý U trên mặt trào ra một ít mê mang, trước hai ngày hắn ôm chính là hắn tiểu làn gió thơm a.

“Người trước hai ngày ôm chính là ta,” A Li thực minh xác mà nói cho hắn, “Là ta mỗi ngày buổi tối tới bồi người, cũng là ta cho người gieo một hà đài sen.”

Quý U hơi hơi tròn to mắt, có chút không thể tin tưởng mà nhìn nàng.

“Trước hai ngày buổi tối, người có phải hay không gửi được ta trên người có quả đào hương khí? Tuy rằng nghe không được ta nói chuyện, nhưng người vẫn là cho rằng ta là tiểu làn gió thơm?”

Quý U gật gật đầu.

“Đó là bởi vì tiểu làn gió thơm là ta quá khứ, ta cùng nàng là một người, đương nhiên đều có quả đào hương khí.”

Quý U càng thêm mê mang, “Tiểu làn gió thơm là người quá khứ? Như vậy người là ai?”

“Ta kêu A Li, là người.....” A Li mím môi, “Là người vị hôn thê. Người có nhớ hay không, ta đã cho người một trương tốt nhất đạo lữ chứng?”

Quý U lắc lắc đầu.

“Ta chưa cho quá?” A Li kinh ngạc cực kỳ.

Cái này hào bị nàng từ bỏ mà như vậy hoàn toàn sao? Liền tốt nhất đạo lữ chúng cũng chưa đến?

Tác giả có lời muốn nói: Quý U: Ta không có tốt nhất đạo lữ chúng.

Bạch Trạch, Phi Vũ, ngàn đêm ngàn chú, Lý Lạc (khiếp sợ): Tiểu đáng thương.

Viết không được, độ dài không đủ, buổi chiều tiếp theo viết. 3 điểm nữa.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 538816292 cái; lộc cộc, giao1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mặt trời lặn với hải 20 bình; Happy12 bình; nho ngôn, mạc ly 5 bình; tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành, cười.. 3 bình; Trương Bách Nhẫn 2 bình; 45463900, oa oa ngủ rồi, dưa hấu nước, ta ái gốc đào!, vạn năng trái dưa du, thanh y nhạc công 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 44: đệ 44 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li không biết là hợp với hai ngày không nghỉ ngơi vẫn là thân ở cảnh trong mơ duyên cớ, thân thể đặc biệt mệt mỏi. Loại xong củ sen sau, trở lại phòng nhỏ liền ngủ rồi.

Quý U đem duy nhất một khối thảm cho nàng đắp lên, ngồi xếp bằng ở bên người nàng ngồi xuống, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm căn bản nhìn không tới người.

Vừa rồi nàng cho hắn hái được thật nhiều đài sen cùng ngó sen, hắn lần đầu ăn như vậy no, hô hấp đều sống nước hạt sen hương. Nghĩ đến về sau đồ ăn có rơi xuống, hắn lại bắt đầu lo lắng nàng không tới.

Thiếu nữ hô hấp đều đều mềm mại, không cần thận nghe đều nghe không được. Quý U cẩn thận cho nàng dịch dịch thảm giác, đáy lòng phá lệ thỏa mãn.

Kỳ thật cái này phòng nhỏ vẫn là nàng cho hắn kiến. Trước kia hắn luôn là ở trên cây một mâm liền ngủ rồi, nhưng là nàng cảm thấy như vậy sẽ rơi xuống, liền san bằng ra một miếng đất. Vung tay lên, một đồng tiểu phòng ở liền xuất hiện ở trên đất trống.

Quý U vẫn luôn cảm thấy nàng là trên đời người lợi hại nhất, vì thế hắn đặc biệt hy vọng chính mình nhanh lên lớn lên. Long tộc linh lực là theo tuổi tăng trưởng gấp bội, đợi hắn thành niên khi, hắn cũng muốn thế nàng che mưa chắn gió.

Thiếu niên tinh lực tràn đầy, tiêu hao lên cũng thập phần đến mau. Quý U không ngừng nói cho chính mình không cần ngủ, muốn thay nàng gác đêm. Nhưng là tới rồi sau nửa đêm, hắn vẫn là mơ mơ màng màng ngủ rồi.

Sáng sớm tỉnh lại, một sờ thăm, nàng quả nhiên không còn nữa.

Quý U cũng không để ý, biết nàng sẽ không vẫn luôn ở chỗ này đợi, liền quyết định đi Chương Vĩ Sơn thả linh chi gia tăng tu vi.

A Li rất muốn đi theo hắn đi, nhưng là nàng hôm nay thân thể đặc biệt trầm trọng, bay không lớn trong chốc lát liền nặng nề rơi xuống. Quý U không cảm giác được nàng tồn tại, bước chân nhẹ nhàng mà đem nàng ném ở phía sau.

A Li vô pháp, chỉ phải quay trở lại.

Nàng trở lại nhà gỗ nhỏ, rõ ràng nghỉ ngơi cả đêm, nhìn đến thăm còn muốn ngủ.

Hệ thống vẽ mặt ưu sầu, “Ký chủ, có phải hay không chúng ta ở chỗ này đã thời gian quá dài, người trong hiện thực thân thể lại đói lại khát, cho nên mới như vậy mỗi một?”

A Li nói: “Có khả năng, đã qua hai ngày, chính là người bình thường hai ngày không ăn không uống cũng khó qua thật sự.”

Chính là biết nguyên nhân lại có thể làm sao bây giờ đâu? Nàng căn bản tìm không thấy có thể đi ra cảnh trong mơ phương pháp.

A Li nghĩ nghĩ, bất tri bất giác đã ngủ. Chờ nàng tỉnh lại khi đã là hoàng hôn.

U minh sắc trời cùng nhân gian bất đồng. Nó ban ngày giống người gian sáng sớm, vẫn luôn vẫn duy trì mờ lung ám màu xám. Nó chạng vạng là rất sâu thẳm hoàng sắc, không bao lâu liền đến buổi tối. Nó ban đêm thập phần dài lâu, chừng hai cái ban ngày nhiều như vậy.

A Li sợ hãi sắc trời lập tức biến hóa, vội vàng ra cửa triều sam rừng cây chạy tới.

Quý U quả nhiên ngồi ở nhánh cây thượng, vẽ mặt kiên nhẫn mà chờ “Nàng”

A Li thân thể trầm trọng phi không đứng dậy, nàng đành phải đứng ở dưới tàng cây ngửa đầu xem Quý U. Thiếu niên trên đùi thương hảo rất nhiều, tâm tình tựa hồ không tồi, vẫn luôn tới lui căng chân.

Không lớn trong chốc lát, mang theo quả đào vị thanh hương gió thổi tới. Quý U thật cao hứng mà đứng lên, cánh tay duỗi đến thẳng tắp, ngón trở cắn câu một chuỗi nắm dạng đồ vật, “Người nhìn, ta hôm nay đi Chương Vĩ Sơn, hái rất nhiều u minh linh chi. Ta đem tiểu nhân ăn luôn, lớn nhất đều cho người dùng dây cỏ xuyên lên.”

A Li nghe nói qua u minh linh chi, nghe nói sinh trưởng ở Chương Vĩ Sơn. Nơi đó địa thế hiểm yếu, rất khó bò lên trên đi. Liên tính bò lên trên đi, ở rộng lớn dãy núi tìm kiếm nho nhỏ linh chi cũng thập phần không dễ.

Quan trọng nhất chính là, mỗi chỉ linh chi đều từ một cái minh xà bảo hộ. Kia xà cùng thiên địa cùng sắc, hành động nhanh như tia chớp, không đợi đem linh chi thả tới tay, đã không biết bị cắn nhiều ít khẩu.

Quý U có thể thả đến nhiều như vậy, phỏng chừng cùng hắc là hắc long cũng có quan hệ, tầm thường dã thú nhìn đến hắc đều phải túng đã chết, nào dám há mồm cắn.

Bất quá tái hảo đồ vật, cách màn hình cũng lấy không đi.

Quý U cánh tay duỗi đều cứng còng, quả đào phong cũng không có tiếp nhận đi.

Thiếu niên mắt đen tiết ra một giọt uể oải, cánh tay chậm rãi rũ xuống.

Quả đào phong lãnh đạm mà phiết cho hắc nửa cái bánh ngô liền rời đi, liền đôi câu vài lời cũng chưa lưu lại, tựa hồ vội vàng đi làm cái gì.

A Li đương nhiên biết “Nàng” muốn đi làm cái gì, đơn giản chính là chiếu cố đại hào.

Nàng đứng ở dưới tàng cây ngửa đầu nhìn thiếu niên vẻ mặt cô đơn mà ngồi ở ngọn cây, đáy lòng sinh ra một chút phức tạp cảm xúc, nàng mỗi đêm bồi hấn, loại hạt sen cho hấn ăn, mà hấn ánh mắt vĩnh viễn đều ở thanh không phía trên. Tuy rằng là nàng chính mình dấn chính mình, nhưng loại này trả giá nỗ lực lại toàn tính ở một người khác trên đầu cảm giác, thật sự không quá thoải mái.

A Li lại bồi Quý U ở sam rừng cây đải trong chốc lát, thiên mau hắc khi, Quý U mới từ trên cây nhảy xuống triều gia đi đến.

A Li lại một lần bị hấn ném ở phía sau, không thể không chậm rì rì mà chính mình tìm về đi lộ.

Sắc trời càng ngày càng đen, đúng là ác quỷ lui tới thời điểm. Tuy rằng không ai xem tới được nàng, nhưng loại này âm trầm trầm thường xuyên toát ra cái đầu hoàn cảnh vẫn là đủ dọa người.

A Li càng đi chân càng trầm, chung quanh quỷ khí dày đặc, dần dần mà liên lộ đều nhìn không tới. Nàng dừng lại nghỉ ngơi nghỉ, hơi chút súc điểm lực lại hướng phía trước đi đến.

Chương Vĩ Sơn thân thể có phải hay không đã mau không được? Nàng có thể cảm giác được chính mình tim đập lợi hại. Hệ thống từ buổi chiều liền không nói, nàng tham nhập thức hải nhìn nhìn, cùng nàng giống nhau, hệ thống ý thức cũng ở chậm rãi tan rã, càng ngày càng trầm. Đi không ra cảnh trong mơ, hai người bọn họ đều sẽ công đạo ở chỗ này.

Nhưng nàng một chút đi ra cảnh trong mơ mạnh mỗi đều không có. Nàng vô pháp cùng Quý U giao lưu, vô pháp làm hấn minh bạch đây là chuyện gì xảy ra. Nghĩ đến không dùng được bao lâu liền sẽ cùng hệ thống giống nhau vĩnh viễn ngủ say đi xuống, đáy lòng nháy mắt dâng lên vô tận khủng hoảng.

A Li cũng không biết chính mình đi rồi bao lâu, cảm giác thân thể lại trầm lại ma ý thức đều phải mơ hồ thời điểm, nhàn nhạt lá sen hương xông vào mũi, nàng tức khắc tinh thần chấn động, hướng phía trước chạy tới.

Phía trước mình trong sông, phủ kín hoa sen, ở ánh trăng chiếu rọi hạ, chảy xuôi châu quang sắc sóng gợn.

A Li lại triều bên tay phải nhìn lại, kia đóng ắc ở trong bóng đêm nhà gỗ nhỏ còn không phải là Quý U gia sao? Nàng triều nhà gỗ chạy tới, xuyên qua vách tường, nhào vào đi, nhưng là trong phòng đen như mực, thiếu niên đã ngủ rồi.

Nàng trở về quá muộn, đã đến sau nửa đêm.

Nàng duỗi tay chạm chạm đối phương, phát hiện bàn tay lần thứ hai xuyên qua thiếu niên thân thể, nàng đã không thể giống trước hai ngày giống nhau sờ đến hắn.

A Li chính mình cũng minh bạch, đại khái đã là nàng ở cảnh trong mơ cuối cùng thời khắc.

Nếu nói mới vừa đi vào nơi này khi nàng còn không có đương một chuyện. Hiện tại nghe được tử vong bước chân không ngừng tới gần, không sợ hãi căn bản là không có khả năng.

Nàng đẩy Quý U, nhưng là đối phương một chút phản ứng đều không có, ngủ thật sự trầm.

A Li bất lực cực kỳ, phía trước còn có hệ thống có thể cùng nàng nói chuyện, hiện tại nàng tựa như chân chính người trong sách, bị quên đi ở cảnh trong mơ góc, căn bản không ai xem tới được.

“Quý U,” A Li ngồi ở hắn bên cạnh thút tha thút thít nước nỡ mà khóc, “Người mau tỉnh lại a.”

Quý U hô hấp đều đều, không hề phản ứng.

A Li ghé vào trên người hắn khóc, nước mắt một giọt một giọt theo hắn hàm dưới tuyến chảy tới trong cổ.

Thiếu niên thực thông thả mà mở mắt ra, duỗi tay sờ sờ cổ chỗ, thật nhỏ giọt mưa còn ở không được mà đi xuống lạc.

Hắn duỗi tay đi sờ A Li, nhưng là sờ soạng một cái không. Nhưng hắn động tác làm A Li nháy mắt ngồi dậy, “Quý U?”

Thiếu niên không nói gì, về mặt ngưng trọng mà duỗi tay sờ về phía trước phương, ở trống rỗng trong phòng, hắn ngón tay thượng dính vào tân nước mắt.

“Người ở khóc sao?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

A Li kinh ngạc mà tròn to mắt, đầy cõi lòng hy vọng hỏi, “Quý U, người có thể nghe được ta nói chuyện sao?”

Nhưng là thiếu niên không hề phản ứng thần sắc nói cho nàng, cùng phía trước giống nhau, hắn không cảm giác được nàng, cũng nghe không đến nàng nói chuyện.

Uể oải một lần nữa đánh úp lại, nàng rũ xuống mắt, rốt cuộc mình bạch người trong sách cái loại này ta nói người vĩnh viễn nghe không thấy cảm thụ. Vĩnh viễn ông nói gà bà nói vịt, vĩnh viễn không chiếm được đáp lại.

Quý U duỗi tay lại tiếp vài giọt nước mắt, đột nhiên cảm thấy ngực có điểm sập sập đau.

Hắn lại ném thử đi sờ, lúc này liền nước mắt đều sờ không tới. Hắn ẩn ẩn có thể cảm giác được, bên người có một cái sinh mệnh ở thông thả mà biến mất.

“Người yêu cầu ta trợ giúp sao?” Thiếu niên lại hỏi.

Nhưng là A Li đã súc thành một đoàn nghe không được hắn thanh âm, nàng ý thức càng ngày càng bạc nhược, mắt thường có thể thấy được thân thể của mình nhan sắc càng lúc càng mờ nhạt.

Nàng không ngừng khóc, sợ hãi lại vô lực.

Quý U nhẹ nhàng nhú nhú mày, đem ngón trỏ đưa đến bên môi giao phá.

*

A Li lại lần nữa mở mắt ra khi, ngoài cửa sổ sắc trời đã biến thành trắng vệt bạch. Nàng ngồi dậy, kinh ngạc phát hiện chính mình trên người cái một trượng thảm.

Quý U dựa vào vách tường mà ngồi, hẹp dài hai tròng mắt hợp lại, tựa hồ ở thiền ngủ. Ở hán bên chân, là từng đạo dòng huyết họa chú phù, lan tràn đến toàn bộ nhà ở.

Này đó chú phù bốc hơi ra tràn đầy sinh mệnh lực, không ngừng hướng A Li trong thân thể toàn.

A Li kinh ngạc mà nhìn này hết thấy, không rõ hán là khi nào làm? Không phải nhìn không tới nàng tồn tại sao?

“Quý U.” Nàng một lần nữa đi đẩy đối phương, bàn tay nhẹ nhàng mà dừng ở thiếu niên trên vai, thả đem hán đẩy đến một oai.

Quý U lập tức mở mắt ra, tối tăm con người chiếu ra thiếu nữ nhợt nhạt hình dáng. Hán nháy mắt thanh tỉnh, thử vươn tay sờ sờ. Cùng ngày hôm qua nhìn không thấy sờ không được bất đồng, thô lệ trong lòng bàn tay là nữ hài tử mềm mại gương mặt.

Hán lập tức lùi về tay, trong mắt toát ra một chút bất an.

“Quý U, người có thể nghe được ta nói chuyện sao?” A Li vội vàng hỏi.

Quý U mím môi, gật gật đầu.

A Li đôi mắt nháy mắt tròn to, lờ ra kinh hỉ quang. Nàng giang hai tay cánh tay nhào qua đi, trong lòng ủy khuất phát tiết mà ra.

“Người như thế nào mới nghe được a? Ta đều sắp chết. Người chậm một chút nữa điểm, ta liền thần hình đều diệt.”

Quý U bị nàng ôm thân thể cứng đờ, tuy rằng hán nhìn không tới nàng bộ dáng, nhưng là cái loại này lại mềm lại nhu xúc giác thực

minh bạch mà nói cho hẳn, đây là một nữ hài tử.

Hắn không dám lại dùng tay chạm vào nàng, tiếng nói thấp thấp mà nói, “Người trước, người trước đi xuống.”

“Ta không dưới,” A Li ngẩng mặt, “Người trước hai ngày không phải ôm đến rất hoan sao?”

“Trước hai ngày?” Quý U trên mặt trào ra một ít mê mang, trước hai ngày hắn ôm chính là hắn tiểu làn gió thơm a.

“Người trước hai ngày ôm chính là ta,” A Li thực minh xác mà nói cho hắn, “Là ta mỗi ngày buổi tối tới bồi người, cũng là ta cho người gieo một hà đài sen.”

Quý U hơi hơi tròn to mắt, có chút không thể tin tưởng mà nhìn nàng.

“Trước hai ngày buổi tối, người có phải hay không gửi được ta trên người có quả đào hương khí? Tuy rằng nghe không được ta nói chuyện, nhưng người vẫn là cho rằng ta là tiểu làn gió thơm?”

Quý U gật gật đầu.

“Đó là bởi vì tiểu làn gió thơm là ta quá khứ, ta cùng nàng là một người, đương nhiên đều có quả đào hương khí.”

Quý U càng thêm mê mang, “Tiểu làn gió thơm là người quá khứ? Như vậy người là ai?”

“Ta kêu A Li, là người.....” A Li mím môi, “Là người vị hôn thê. Người có nhớ hay không, ta đã cho người một trương tốt nhất đạo lữ chứng?”

Quý U lắc lắc đầu.

“Ta chưa cho quá?” A Li kinh ngạc cực kỳ.

Cái này hào bị nàng từ bỏ mà như vậy hoàn toàn sao? Liền tốt nhất đạo lữ chúng cũng chưa đến?

Tác giả có lời muốn nói: Quý U: Ta không có tốt nhất đạo lữ chúng.

Bạch Trạch, Phi Vũ, ngàn đêm ngàn chú, Lý Lạc (khiếp sợ): Tiểu đáng thương.

Viết không được, độ dài không đủ, buổi chiều tiếp theo viết. 3 điểm nữa.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 538816292 cái; lộc cộc, giao1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mặt trời lặn với hải 20 bình; Happy12 bình; nho ngôn, mạc ly 5 bình; tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành, cười.. 3 bình; Trương Bách Nhẫn 2 bình; 45463900, oa oa ngủ rồi, dưa hấu nước, ta ái gốc đào!, vạn năng trái dưa du, thanh y nhạc công 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 45: đệ 45 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nàng không có đã cho hấn đạo lữ chứng, hấn là như thế nào đem nàng coi như vị hôn thê?

“Ta đều đã cho người cái gì?” A Li hỏi.

Quý U hơi dừng một chút, nhớ tới thân đi lấy, nhưng là thiếu nữ thân thể đề nặng hấn, cánh tay cũng cuốn lấy gắt gao, làm hấn căn bản là vô pháp nhúc nhích.

Hấn rũ xuống mắt, trong suốt thiếu nữ hình dáng nâng đầu đang xem hấn, rõ ràng nhìn không tới nàng trông như thế nào, hấn nhĩ tiêm lại chậm rãi đổ.

“Người trước lên, ta kia đồ vật cho người xem.” Quý U nhẹ giọng nói.

A Li buông ra hấn, hấn đứng lên đi đến trong một góc, cạy ra một khối buông lỏng sàn nhà đem bên trong hộp gỗ lấy ra tới.

Đây là một cái bàn tay đại hộp, cái nắp là đẩy kéo, mặt trên ấn một cái màu đỏ vòng tròn, viết Giang Nam ánh họa.

“Cái này chính là người cho ta, ban đầu bên trong ba cái kẹo, ta ăn một cái.” Quý U đem hộp đưa qua đi, nhìn trong suốt hình dáng tiếp được nó, cũng đem cái nắp đẩy ra.

Hộp không gian thật sự đặc biệt tiểu, trang hai quả hạt dẻ hình dạng kẹo, một viên pha lê cầu cùng một khối tỉ lệ không tốt đồng tâm kết ngọc bội.

A Li cầm lấy kẹo giơ lên trước mắt, mặt trên viết chocolate nhân rượu. Nàng hơi hơi một quần, nghĩ không ra đây là ở cái gì tình hình

hạ đưa ra đi.

“Liền này đó sao?” Nàng hỏi.

Quý U cười cười, “Này đó đã rất nhiều.” Hắn chỉ vào rượu tâm đường nói, “Cái này đặc biệt đặc biệt ăn ngon, ta ăn một cái dư lại đều cho người lưu trữ.”

A Li mặc một chút, liền như vậy hai cái kẹo hắn còn luyến tiếc ăn, nghĩ cho hắn lưu lại.

“Quý U, ta có phải hay không đặc biệt hư?” Ta mỗi ngày cắt xén rút người đồ ăn nước uống liền vì trùu tạp. Không rõ ràng nhìn đến người mỗi ngày gia tăng tân vết thương nhưng lại liền cái thuốc mỡ đều luyến tiếc cho người mua. Cái loại này đồ vật liền tính khắc kim cũng chỉ muốn một khối tiền.

“Người đương nhiên không xấu, người đặc biệt hảo,” thiếu niên hơi hơi cúi đầu, hạ thấp độ cao cùng nàng tầm mắt song song. “Nếu không có người, ta đã sớm ở vào đông đông chết. Người mỗi ngày tới xem ta, cho ta đưa đồ ăn, trả lại cho ta ăn ngon kẹo. Có mấy lần ta bị ác quỷ khi dễ, là người đem chúng nó đều đập đi. Người trả lại cho ta kiến hiệu rõ căn nhà này, kêu ta như thế nào nhóm lửa.....”

“Quý U,” A Li đánh gãy hắn, “Người nói này đó ta đều không nhớ rõ, nghe tới tựa như người cùng người khác đã làm sự.”

Quý U hơi hơi kinh ngạc hạ, mím môi, “Vậy được rồi..... Trước hai ngày phát sinh sự người tổng nên nhớ rõ đi? Người buổi tối tới xem ta, còn... Còn ôm ta eo. Người làm mình hà khai ra hoa sen, cho ta hái được rất nhiều đài sen cùng ngó sen. Cho nên, người đặc biệt hảo.”

A Li nhìn hắn, đột nhiên nhẹ nhàng “Di” một tiếng, “Người cùng ta nói này đó, là bởi vì người tin tưởng ta cùng tiểu làn gió thơm là một người sao?”

Quý U gật gật đầu.

“Vì cái gì?” A Li hỏi, “Ta hiện tại trên người một chút quả đào vị đều không có, chỉ bằng nói mấy câu người liên tin tưởng ta?”

Quý U thực nhẹ mà cười một chút, “Ta cũng không biết vì cái gì, người nói ta liên tin.” Hắc dùng một chút nói, “Khả năng các người thanh âm giống nhau đi.” Nhưng kỳ thật xa hơn một chút, từ ngày hôm qua kia tích nước mắt rớt ở trên mặt hắc bắt đầu, hắc liên không màng tất cả lấy máu cũng muốn đem nàng tìm ra.

Hắc nói không rõ vì cái gì, chính là cảm thấy có rất quan trọng đồ vật muốn cách hắc mà đi.

Vừa rồi nàng triều hắc phác lại đây, mềm mại mà treo ở trên người hắc mở miệng nói chuyện, hắc lại lần nữa tin tưởng không nghi ngờ. Chính là có điểm không rõ, nàng là như thế nào xuất hiện ở chỗ này. Liên tính là thượng cổ đại thần, cũng làm không đến từ tương lai trở về quá khứ.

“Vậy người tin tưởng ta là từ thật lâu thật lâu về sau tới lạc?”

Quý U lại gật gật đầu, hỏi, “Thật lâu thật lâu về sau, ta đang làm cái gì?”

“Người là u đồ chi chủ.”

“U đồ?” Quý U nao nao, nghe tới giống thành trì tên, nhưng mình mà không có cái này địa phương. Mình mà hiện tại cái gì đều không có, một mảnh hoang vu, thậm chí không người quản thúc, có thể là về sau mới có thể xuất hiện thành trì đi.

Hắc đối chính mình có thể trở thành cái gì cũng không để ý, lại hỏi, “Vậy còn người, người đang làm cái gì? Người... Còn thường thường tới xem ta sao?”

A Li cũng không biết như thế nào sau khi giải thích mặt sự, nàng suy nghĩ một chút ở Thiên Sơn nhật tử, rất mơ hồ mà nói, “Ta mỗi ngày cùng người ở bên nhau.”

Thiếu niên trong mắt đưng đầy ngượng ngùng lại vui vẻ quang, mỗi ngày ở bên nhau, chính là ở cùng một chỗ a.

A Li cảm giác chân vẫn luôn ngòì quỳ trên mặt đất có điểm tê mỗi, nàg di động hạ, phát hiện chân lại cùng ngày hôm qua giống nhau lại trầm lại trọng. Nàng không có khả năng vẫn luôn làm Quý U lấy máu cứu nàng, như vậy trị ngọn không trị gốc. Thân thể của nàng ở Chương Vĩ Sơn thượng, nàng không chân chính tỉnh lại, ai cũng cứu không được nàng.

“Quý U, người nghe ta nói, ta tuy rằng là tương lai tiểu làn gió thơm, nhưng ta không phải thật sự vượt qua thời gian đi vào người thiếu niên thời kỳ. Trên thực tế nơi này là người cảnh trong mơ, người bởi vì thiếu một khối thần hồn đến nay tỉnh không tới. Ta mang theo thần hồn tới tìm người, lại bị người hút tiến vào.”

Quý U lại một lần trợn to mắt, tối tăm con người tất cả đều là mờ mịt.

A Li mím môi, “Có phải hay không rất khó lý giải? Ta cũng không biết nên như thế nào cùng người giải thích rõ ràng.”

Quý U cười một chút, gật đầu nói, “Xác thật rất khó lý giải, người tạp lại đây đồ vật lập tức quá nhiều. Bất quá này không có gì, ta từ từ nghĩ kỹ thì tốt rồi.”

“Người không thể chậm rãi tưởng,” A Li vội vàng nói, “Thân thể của ta ở cảnh trong mơ ngoại Chương Vĩ Sơn. Người sống ở Minh giới vô pháp dài lâu lắm. Huống chi ta nhiều như vậy thiên một chút thức ăn nước uống cũng chưa ăn. Thân thể tử vong, ta ý thức cũng sẽ đi theo tiêu tán.”

Nàng vươn tay cho hắn nhìn, “Người xem, người có hay không cảm thấy nó nhan sắc càng phai nhạt chút? Không dùng được bao lâu ta liền cùng đêm qua giống nhau, người nhìn không tới ta, cũng nghe không đến ta nói chuyện.”

Quý U đôi mắt mở đại đại, nhất thời nói không ra lời.

A Li đột nhiên cảm thấy thiếu niên Quý U cũng không như vậy đáng tin cậy, hẳn tám phần vẫn là không tin nàng. Cũng khó trách, lại là cảnh trong mơ lại là tương lai, lại là sinh lại là chết, gác ai đều khó có thể tin.

Cánh tay nhan sắc lại phai nhạt chút, cái loại này trái tim kinh hoàng thờ không nổi cảm giác một lần nữa lan tràn đến cổ họng. Tưởng tượng đến chính mình có khả năng sắp chết, thủy quang lập tức tràn ngập hốc mắt.

Thấy nàng lại ở rớt nước mắt, Quý U vươn ra ngón tay nhẹ nhàng giúp nàng lau sạch, “Đừng khóc, ta đại khái nghe mình bạch, còn không phải là làm ta tỉnh lại sao? Ta làm được là được.”

A Li vẫn từ hần thô lệ lòng bàn tay sát đôi mắt đau, “Người như thế nào làm được?”

“Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng người nói cái gì chính là cái gì, vô luận như thế nào ta đều sẽ làm được.” Thiếu niên nhẹ giọng nói.

A Li mặc một chút, dằn dò nói, “Vậy người muốn nhanh lên, ta mau không được.”

Quý U không khỏi khẽ cười một tiếng, duỗi tay phủng trụ nàng trong suốt hình dáng mặt, đem chính mình cái trán nhẹ nhàng dán lên đi, “Người trông như thế nào?”

“Người bây giờ còn có tâm tình tưởng cái này?” A Li trợn to mắt.

Quý U lại cười, “Ân, có tâm tình, ta thật lâu thật lâu trước kia liền muốn biết bộ dáng của người.”

“Ta lớn lên nhưng xấu.” A Li nói.

Quý U sờ sờ nàng mặt, “Hành đi, ta chính mình chọn, cái gì bộ dáng ta đều thích.”

A Li nhìn hần xinh đẹp đơn phượng nhãn, tổng cảm thấy lúc này Quý U cùng cái kia ngây ngô ngây thơ thiếu niên không quá giống

nhau, thân thể hần giống như có thứ gì ở chậm rãi lan tràn đi lên, khiến cho hần con người càng thêm tối tăm cũng càng thêm khó có thể xem hiểu.

Thiếu niên Quý U thông thả mà nâng lên nàng mặt, thực nhẹ thực nhẹ mà ở mặt trên in lại một cái hôn.

“Chờ ta, đừng chạy xa.”

A Li chớp chớp mắt, đừng chạy xa là có ý tứ gì? Nàng vừa muốn mở miệng hỏi, Quý U đột nhiên từ nàng trước mắt biến mất. Không chỉ có như thế, trên mặt đất vết máu, nhà gỗ nhỏ, còn có ngoài cửa mình hà, đều giống bức tranh được in thu nhỏ lại giống nhau bay nhanh từ nàng trước mắt xẹt qua.

Nàng thấy được lớn lên càng cao một ít Quý U cùng mấy trượng cao mảnh thú vật lộn, thấy so treo ở trên cây cái kia thô một chút hắc long từ mình mà không trung bay qua, còn thấy Quý U tiểu tâm mà chọn lựa trên bảo tất cả đều mang về u minh đại điện.

Nàng thấy vô số Quý U, vóc dáng càng ngày càng cao, khuôn mặt càng ngày càng hình dáng rõ ràng thành thực tuấn mỹ. Đây đó Quý U đều ở làm bất đồng sự, có ở tối tăm đại điện phê chữa tấu chương, có biến thành màu đen cự long đem trên đỉnh cái lỗ thủng, còn có cầm trường kiếm liếc coi đồng dạng đứng ở đám mây thượng cổ chúng thần, mỗi một cái hần đều ở nhanh chóng trưởng thành, làm ra càng ngày càng kinh thiên động địa sự.

A Li lúc này mới bừng tỉnh, nguyên lai nàng còn ở cảnh trong mơ, chẳng qua cái này cảnh trong mơ bị Quý U nhanh chóng mà đi phía trước phiên. Hần tìm không thấy tỉnh lại phương pháp, đành phải dùng cấm thuật gia tốc tỉnh lại tốc độ.

Thuật pháp này không thể nghi ngờ thương tổn thật lớn, ở A Li quan khán thời điểm, trong không khí trước sau tràn ngập sắc người huyết tinh khí.

Đột nhiên, bức tranh được in thu nhỏ lại qua nhưng mà ngăn, trước mắt một mảnh hắc ám.

A Li cảm giác chính mình thân thể một nhẹ, bay lên trời rơi vào ai ôm ấp. Cái kia ôm nàng người cực kỳ cẩn thận, phẳng phát ôm nhẹ vân.

Lại một lát sau, nàng cảm giác có thứ gì mềm nhẹ mà cạy ra nàng miệng, đem mang theo trung được vị canh rót tiến vào. Nàng cảm thấy khó uống, nhưng là cái kia mềm mại đồ vật đè nặng nàng lưỡi, buộc nàng nuốt xuống đi.

Một ngụm một ngụm khổ đến muốn chết, thật là đáng giận.

Nàng chịu không nổi mở bừng mắt, đối thượng một đôi đường cong lưu sướt xinh đẹp đơn phượng nhãn. Đây trong hai mắt ngậm mẩn lo lắng, thấy nàng tỉnh lại, tối tăm con người nháy mắt khôi phục thần thái. Tựa như nàng gặp qua như vậy, ngồi ở trên cây thiếu niên bỗng chốc nghe thấy được quả đào hương, tử khí trầm trầm mắt tràn đầy vui mừng toái quang.

“Quý U?”

Đây là thành niên bản Quý U, cũng là hoàn toàn khôi phục ký ức Quý U. Cùng thiếu niên hần cùng Thiên Sơn thượng hần bất đồng, hiện tại Quý U trên người hơi thở càng bá đạo không sợ, nhìn nàng ánh mắt ngậm tư nhện triền quyền.

“Ân.” Hần rũ mắt xem nàng, “Người hảo điểm không có? Cánh tay có thể nâng lên tới sao? Chân cùng chân đâu?”

“Vì cái gì muốn hỏi như vậy?” A Li mới vừa một mở miệng, liền cảm giác chính mình giọng nói ách đến lợi hại.

Quý U giơ tay thể nàng xoa xoa cổ, “Bởi vì người phía trước xem như hồn phách ly thể, tuy rằng rời đi cảnh trong mơ, nhưng là cũng phải nhìn hay không hoàn chỉnh cùng thân thể dung ở bên nhau. Có

rất nhiều người chỉ là ý thức đã trở lại, nhưng là vô pháp chi phối thân thể.”

“Người đừng làm ta sợ.” A Li hoảng sợ mà trợn to mắt, lập tức nâng lên cánh tay.

Tiếp theo nháy mắt nàng thở phào nhẹ nhõm, này không phải khá tốt sao?

“Chân đâu, có thể hay không động?” Quý U lại hỏi.

A Li duỗi chen chân vào, làn da đụng tới thực mềm mại đồ vật, lúc này mới phát hiện trên người còn đắp chăn.

Là ở mộng nàng đi, này không đều có thể động sao?

“Kia nơi này đâu?” Quý U lạnh lẽo ngón tay chống lại thiếu nữ đỡ bưng cánh môi vuốt ve hạ, tiếng nói lại thấp lại trầm, “Nơi này có thể hay không động?”

A Li hơi kinh ngạc, “Nơi này như thế nào động? Không phải vẫn luôn ở động sao?”

“Làm ta thử xem xem.” Như là căn bản không nghe được nàng nói chuyện giống nhau, Quý U hơi hơi cúi đầu, một cái thực nhẹ hôn dừng ở nàng cánh môi thượng, xinh đẹp đơn phượng nhãn tràn ra một chút ý cười, “Hảo, dung hợp không tồi.”

A Li chớp chớp mắt.

Xác thật là ở mộng nàng a.

Tác giả có lời muốn nói: Lý Lạc: Có điểm quá mức.

Tư Thiên Chú: Còn hảo đi, chúng ta cũng không thân quá.

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 39329713, đào vị bánh ngọt nhỏ, nại ân tương 20 bình; tháp tháp là tiểu khả ái 10 bình;

chậm rãi 7 bình; sinh thời chờ áo choàng 3 bình; vạn năng trái dưa
du, oa oa ngủ rồi 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

Chương 46: đệ 46 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một hôn nhẹ nhàng lạc đi lên, tuần mỹ thanh niên đỉnh đầu thành linh khai ra một đóa tiểu hoa. Nguyên bản hai hắc bốn hồi cánh hoa, làm trò A Li mặt từng mảnh từng mảnh mà biến hóa, thẳng đến tam bạch tam hồi mới dừng lại tới.

Lập tức tiêu năm lần oán khí? A Li kinh hỉ mà mở to mắt.

“Đó là bởi vì ký chủ người mạo lớn như vậy nguy hiểm đến hắc cảnh trong mơ, không chỉ có thành công đem hắc đánh thức, còn đem hắc thiếu thần hồn bổ trở về, mà người thiếu chút nữa liền bị mất mạng, trả giá nhiều như vậy, oán khí tự nhiên tiêu trừ đến mau.”

“Di, người tỉnh lại ọp?” A Li tham nhập thần thức, nhìn tinh thần run run hệ thống hỏi.

“Ân,” hệ thống gạt đầu, “Người thoát ly cảnh trong mơ sau ta liền đã tỉnh. Đúng rồi ký chủ, hiện tại muốn hay không đem Quý U phần ăn mở ra? Người nơi đó còn thừa 340 cái linh thạch. Phi Vũ cùng Bạch Trạch phần ăn ta tạm thời đóng cửa, chờ người trở về nhìn thấy bọn họ lại mở ra.”

A Li cười nói: “Rất biết điều sao, biết tiết kiệm linh thạch.” Nhưng giây lát nàng liền lâm vào ưu sầu, rời đi Thiên Sơn vài thiên, Phi Vũ nhất định đã trở lại, thấy nàng không ở nhất định sẽ sốt ruột. Còn có Bạch Trạch, cũng không biết có hay không đi liên sơn tìm nàng, nhưng ngàn vạn đừng cùng Phi Vũ đụng phải.

“Đây là chỗ nào?” Nàng ngẩng đầu hỏi.

Quý U nói: “Phong đều.”

“Phong đều?” A Li hơi hơi kinh ngạc, “Chính là cái kia ly Quỷ Vực rất gần thành?” Chẳng trách ngoài cửa sổ có vẻ âm trầm trầm. Phong đều tuy thuộc Đại Đường quản hạt, nhưng là ở chỗ này sinh hoạt người cũng không nhiều, phần lớn là không có gia quyến lão nhân cùng quả phụ. Thả nơi này thừa thãi mai táng đồ dùng, trừ bỏ số ít thương nhân, rất ít có người nguyện ý tới nơi này.

Quý U nói: “Ta tỉnh lại thời điểm, người ở u minh đã đãi ba ngày. Ta lo lắng người lại đãi đi xuống, hơi thở sẽ càng ngày càng yếu, cho nên đem người đưa tới phong đều.” Hắn dừng một chút lại nói, “Âm ty cùng phán quan đều thuộc về u hồn, bọn họ dọn bất động người sống thân thể, bằng không sẽ không tùy ý người vẫn luôn nằm ở Chương Vĩ Sơn. Bọn họ tự biết phạm vào đại sai, đã đầu đến hỏa ngục bị phạt, ngốc đủ ngàn năm mới ra đến.”

A Li vội nói: “Cái này không trách bọn họ, liền tính đem ta đưa ra u minh, mấy ngày không nước vào mề ta còn là sẽ chết.”

Quý U lạnh như băng nói, “Bọn họ liền không nên đi tìm người. Người thể chất tuy rằng là Thủy linh căn thuần âm tính, nhưng là ở minh mà đãi lâu như vậy vẫn là có tổn hại vô ích. Ta tuy rằng thân ở cảnh trong mơ bên trong, nhưng là đem hồi ức quá xong một lần tự nhiên sẽ tỉnh lại.”

A Li nói: “Chính là tỉnh lại sau, người thần hồn thiếu một khối không phải vẫn là không được sao? Ta nghe cái kia phán quan nói, thần hồn thiếu hụt khả năng sẽ dẫn tới điên cuồng.....”

“Đúng rồi,” Quý U đánh gãy nòng, “Người là như thế nào bắt được ta thần hồn? Ta lần trước đem Yêu tộc Thái Tử đẩy vào tuyệt cảnh, bọn họ cũng không chịu giao ra đây.”

“Ách...” A Li mở to tròn xoe hạnh hạc mắt, khô cần nói, “Cái này ta cũng không rõ ràng lắm. Ta đi muốn, bọn họ liền cho.”

“Người đi muốn, bọn họ liền cho?” Quý U trong lòng cổ quái, kia hai vị chưa bao giờ là hảo thương lượng chủ. Bọn họ tranh đoạt yêu vực Thái Tử chi vị khi, tàn sát mấy trăm cái huynh đệ, khiến cho

toàn bộ Yêu Chu máu chảy thành sông, cuối cùng bức lão yêu vương ban bố chiếu lệnh cũng tá chức ẩn cư. Bọn họ luôn luôn là khai cung liền không có quay đầu lại mũi tên, nếu làm liền nhất định phải đem sự tình làm được để.

Tựa như lần này, bọn họ thật vất vả dụ khiến cho hấn mắc mưu, thần hồn ngã xuống tại thân thể ở ngoài. Giai đoạn trước phí nhiều như vậy công phu, mấy trăm năm bố trí, sao có thể dễ dàng như vậy liền đem thần hồn giao ra đây?

Hấn nhìn về phía A Li, thấy nàng rũ mắt, ngón tay vô ý thức vòng quanh đai lưng liền biết nàng có chuyện chưa nói. Hấn vừa định mở miệng hỏi, liền thấy thiếu nữ nâng lên mắt bay nhanh nói, “Quý U, người vì cái gì sẽ đột nhiên hồn phách xuất khiếu, quên hết dĩ vãng, đến Thiên Sơn làm một người bình thường đệ tử đâu?”

“Bởi vì người.” Quý U thực nhẹ thực nhẹ mà cười một chút.

“Bởi vì ta?” A Li kinh ngạc.

“Ân,” Quý U gật gật đầu, “Ta tìm người mấy vạn năm, tam giới biết rõ. Yêu tộc Thái Tử chính là lợi dụng cái này, chế tạo ra ảo cảnh làm ta cho rằng người trở về tìm ta. Kia hai huynh đệ thật sự thực thông minh, biết tầm thường ảo cảnh căn bản không có khả năng gạt được ta, vì thế hoa mấy trăm năm công phu góp nhặt đại lượng bóng đèn thạch, đem ta không bao lâu hồi ức câu ra tới hình thành ảo cảnh.”

“Ta chính mình hồi ức làm ra ảo cảnh, gạt ta liền thập phần dễ dàng. Khi ta ngửi được quả đào hương khí, nghe được người đối ta nói chuyện, ta không cần suy nghĩ liền triệu người đánh tới, kết quả ngã xuống ở Yêu tộc Thái Tử đã sớm bố hảo bẫy rập, hồn phách bị trụ hồn thạch đánh ra bên ngoài cơ thể.”

“Đến nỗi vì cái gì đi Thiên Sơn, nguyên bản Tiểu Tiên Môn tan biến ta chuẩn bị rời đi. Đi ngang qua Thiên Sơn khi ta lại nghe thấy được quả đào hương khí. Khi đó ta một chút ký ức đều vô, chỉ biết là ta rất quan trọng người. Vì thế ta liền đi theo Tiểu Tiên Môn các tu sĩ đầu

nhập vào Thiên Sơn phái. Khi đó ta thường xuyên nửa đêm đi ra ngoài, chính là vì tìm người. Ta vẫn luôn suy nghĩ, cái kia hương vị nếu xuất hiện ở Thiên Sơn, như vậy người liền nhất định ở nơi đó.”

A Li thăm nghĩ, Quý U lần đầu tiên người được quả đào hương khí tám phần là nàng ngã xuống vách núi lần đó.

“A Li,” Quý U nhẹ gọi, “Người nếu đã trở lại, liền sẽ không lại đi đi?”

Đương nhiên phải đi, nàng thân nhân cùng bằng hữu đều ở một thế giới khác chờ nàng đâu. Còn có thân thể của nàng, nếu vượt qua kỳ hạn không trở về, liền sẽ hư thối thành tro. Nay liền cùng nàng lần này tình huống không sai biệt lắm, hồn phách ở cảnh trong mơ, thân thể ở Chương Vĩ Sơn. Nàng đi ra một cái tiểu cảnh trong mơ, lại phát hiện chính mình lâm vào một cái lớn hơn nữa cảnh trong mơ.

Nhất định phải hoàn toàn đi ra ngoài.

“Đương nhiên sẽ không lại đi lập.” Thiếu nữ cười khanh khách mà nói.

Nghe được hứa hẹn, Quý U mấy vạn năm bướng bỉnh lặng yên phiêu tán. Hắn từ thiếu niên khi liền lo lắng nàng không bao giờ tới, này cơ hồ trở thành hắn tâm ma, bằng không Yêu tộc Thái Tử cũng sẽ không dễ dàng như vậy liền đem hắn lừa đến truy hồn thạch thượng.

A Li nhìn Quý U đỉnh đầu tiểu hoa lại biến bạch một mảnh cánh hoa, trong lòng sinh ra một tia áy náy. Nhưng là dư quang liếc tới tay trên cổ tay 【72】 , về điểm này áy náy lập tức đã bị sợ hãi đánh tan.

“Quý U, ta hiện tại phải về Thiên Sơn.”

“Hiện tại sao?” Quý U nao nao, nhưng ngay sau đó nghĩ đến nàng rời đi Thiên Sơn lâu như vậy, nàng sư phụ cùng sư huynh nếu đi tìm nàng phát hiện nàng không ở lại là chuyện phiền toái. “Cũng đúng đi, ta cho người uy hai ngày Chương Vĩ Sơn linh chi canh, người hiện tại nhìn qua không có như vậy hư nhược rồi.”

“Người không trở về Thiên Sơn đi?” A Li lại hỏi.

“Không trở về,” Quý U nói, “U đồ công việc bận rộn, ta nửa năm không ở động lại thật nhiều sự. Huống chi nếu là có một ngày bị Bạch Trạch biết ta vẫn luôn ngủ đông ở hắc trong môn phái, nhất định sẽ bị xuyên tạc.”

“Ta đây như thế nào tìm người đâu?”

Nghe được nàng nói muốn tới, Quý U khoe miệng vui sướng mà kiêu kiêu, đỉnh đầu tiểu hoa lại lần nữa mở ra, lại một mảnh màu xám cánh hoa biến trắng.

“Hoắc,” hệ thống mở to mắt, “Tiểu đáng thương so với những người khác chính là dễ dàng thỏa mãn a, này cũng quá dễ dàng bị hống cao hứng. Ký chủ, hắc có thể hay không là người cái thứ nhất biến thành tiểu hồng hoa nhãi con a?”

“Cái này cho người,” Quý U đem nến trắng ngọc bội đặt ở A Li lòng bàn tay, “U đồ quý khí quá nặng, người mang theo nến trắng, quý khí không dám tới gần người. Nói như vậy, người tưởng ở u đồ đãi bao lâu là có thể đãi bao lâu.”

A Li cúi đầu nhìn ngọc bội, “Cái này có phải hay không người hàm ở bên miệng sáp ong? Nghe nói là dùng để chiếu sáng lên u minh lộ.”

Quý U nhẹ giọng nói: “U minh không cần quang, nhưng ta yêu cầu. Người nếu lo lắng vong hồn nhóm tìm không thấy an giấc ngàn thu lộ, liền phải thường thường tới. Người gần nhất, u minh liền có hết.”

Chờ ở ngoài phòng âm ty nhóm mục mục nhìn nhau, bọn họ trăm triệu không nghĩ tới chủ nhân thế nhưng đem trấn quốc chi bảo đưa ra đi. Cái gì u minh không cần quang? U minh nhất yêu cầu hết.

U minh cùng địa phương khác bất đồng, nơi này ban ngày quá ngắn, chỉ có hai cái canh giờ. Thiên tối sầm vong hồn liền sẽ tìm không thấy đi hướng u đồ lộ, vậy ở nhân gian cùng quý nói chi gian.

Nguyên bản ban ngày đêm tối đều có thể lên đường, hiện tại đại gia chỉ có thể đều tể ở kia hai cái canh giờ liền mạng hướng u đô chạy.

Chủ nhân chiêu này hảo tổn hại a, này không phải buộc tiểu cô nương tới xem hấn sao?

Không cần tiếp, không cần tiếp. Thoáng có điểm lương tri âm ty nhóm ở ngoài phòng trộm hò hét.

“Không có cái này ngọc bội liền tìm không đến người sao?” A Li hỏi.

“Ân,” Quý U gật gật đầu, “Ta cơ bản liền dãi ở u đô, bởi vì ta hiện tại thần hồn về tới bản thể, nếu là tùy tiện đi ra ngoài, sẽ dẫn phát trăm quỷ họa loạn.”

Lại ở bây bạ, âm ty nhóm bữu môi, trăm quỷ họa loạn gì? Người biến mất nửa năm cũng có hay không một cái quỷ dám chạy loạn.

Không cần tin, không cần tin. Âm ty nhóm tiếp theo dưới đáy lòng hò hét.

“Ta đây mấy ngày qua một lần tương đối hảo đâu?” A Li hỏi, “Mấy ngày qua một lần mới sẽ không chậm trễ vong hồn tìm đi hướng u đô lộ?”

“Mỗi ngày tới.” Quý U nói.

“Mỗi ngày a.....” A Li có chút ưu sầu.

“Người chẳng sợ tới một cái canh giờ đều có thể,” Quý U cúi xuống thân ôm lấy nàng, “Tựa như người trước kia như vậy, chỉ cần mỗi ngày tới, ta liền thỏa mãn.”

A Li nhớ tới cái kia ngồi ở cao cao ngọn cây, vẻ mặt bình tĩnh mà nhìn thanh trống không thiếu niên. Hấn tay chân đều bị mài ra vết thương, nhưng hấn không quan tâm, chỉ toàn tâm toàn ý chờ quả đào vị phong.

“Hành.” Nàng gật đầu đáp ứng xuống dưới. Xem ra về sau đến đêm Quý U gia nhập Lê Thang phần ăn, nàng ngao một nồi to, sau đó từng cái đưa.

*

Phong đều cùng khác thành trì không giống nhau. Nơi này tang nghi vật dễ cháy cửa hàng rất nhiều, người giấy hàng mã đều đặt tới đầu đường. Bởi vì trát đến tinh, một đám tựa như sống giống nhau.

A Li tu tập giấy thuật, giấy trát nhân mã cùng nàng viết đồ vật có thông dụng địa phương. Nếu là bình thường, nàng chắc chắn nghĩ chân nhìn một cái. Nhưng hiện tại nàng không cái này công phu, cũng không cái này tâm tình, vội vội vàng vàng tìm chỗ góc không người, đem độn địa phù ném xuống liền biến mất ở trong không khí.

Giây tiếp theo, quang mang tan hết, nàng xuất hiện ở liên sơn trong tiểu viện.

Nhìn rơi xuống đầy đất lá cây tiểu viện, A Li mím môi, xoay người đẩy ra Phi Vũ phòng. Đi ra ngoài bốn 5 ngày, trên án thư tích một tầng hơi mỏng hôi, thực hiện nhiên căn bản không ai trở về.

“Có thể hay không là Phi Vũ gặp người không ở đi ra ngoài tìm người?” Hệ thống hỏi.

“Sẽ không,” A Li thực khẳng định mà nói, “Phi Vũ vừa trở về khi khẳng định sẽ trước quét tước sân. Thấy ta vẫn luôn không trở về mới có thể đi ra ngoài tìm ta. Nhưng nơi này căn bản chính là từ ta đi rồi liền không ai quét tước, có thể thấy được Phi Vũ căn bản không trở về.”

“Hắn vì cái gì không trở về đâu?” Hệ thống lại hỏi.

A Li nhú lại tế mi, nghĩ đến Phi Vũ hỏi qua nàng, Thiên giới môn bị phong ấn, nàng là như thế nào làm được quay lại tự nhiên?

Nàng lại nghĩ tới ngày ấy ở đỉnh núi, ngoài cửa trường lão đối Bạch Trạch nói được tới rồi trên chín tầng trời đáp lại. Hai việc đan chéo ở bên nhau, nàng ẩn ẩn có không tốt dự triệu.

Nàng lập tức từ lắc tay rút ra ngọc bài, nhanh chóng triệu sơn hạ truyền tống đại điện đi đến.

-----oOo-----

Chương 47: đệ 47 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tháng sáu, Thiên Sơn dưới chân đã bị mênh mông vô bờ cỏ xanh bao trùm, đỉnh núi phía trên lại còn tuyết trắng xóa. Nơi này hàng năm tuyết đọng không hóa, cuồng phong thổi quét tin tức tuyết giơ lên lại rơi xuống, liên lộ đều thấy không rõ.

A Li bị truyền tống tới rồi đại diện biên giác ở ngoài, nàng chỉ phải đỉnh phong tuyết triều trong điện đi đến.

Còn chưa tới gần cạnh cửa liền nghe được Vương trưởng lão nói, “Thiên giới đã thật lâu không có thượng thần đáp lại, liền hương đều điểm không. Lần này đột nhiên có đưa tin, chương môn không cảm thấy thực quỷ dị sao?”

Bạch Trạch nói: “Là thực quỷ dị, nhưng là vị kia thượng thần thanh âm rất là suy yếu, tựa hồ ra chuyện gì.”

Wang trưởng lão lớn tiếng nói: “Liền tính xảy ra chuyện cũng cùng nhân gian không quan hệ. Chương môn, liền thượng thần đều không thể giải quyết sự, chúng ta đi lại có thể như thế nào đâu? Huống chi, muốn lên trời cần thiết là mười hoàn, chúng ta Thiên Sơn chỉ có ngài cùng Lý trưởng lão tới rồi cái này trình tự.”

“Mặt khác môn phái tuy rằng cũng có, nhưng bởi vì sớm chút năm những cái đó mọc cánh thành tiên người đi lên liền không có âm tín. Dần dà, đại gia mặc dù tới rồi mười hoàn, cũng không dám phá kiếp thành tiên. Chương môn, người không phải còn muốn xuống núi tìm người sao? Ta cảm thấy chúng ta vẫn là không cần lo cho trên chín tầng trời sự.”

Bạch Trạch rũ xuống mắt, hắn đối thành tiên không có hứng thú, nhưng cho tới nay, bay vào cửu thiên chính là hắn một cái chấp niệm. Hắn tổng cảm thấy có cái gì quan trọng người cùng sự ném ở

nơi đó. Nhưng hiện giờ vũ hóa thành tiên đã trở thành mỗi người sợ hãi sự tình.

Nguyên bản thăng lên thiên hậu, tâm thượng thần thông suốt quá dâng hương yên khí cùng hậu nhân cầu thông. Nhưng là từ hơn ba trăm năm trước bắt đầu, mọc cánh thành tiên người vừa đi liền không có âm tín.

Cái này làm cho hắn không cảm nhớ tới thượng cổ một cái truyền thuyết. Bầu trời giáng xuống mây tía kiêu, mọi người đều nói chỉ cần bò lên trên đi là có thể tới Thiên giới. Vì thế đại nhân tiểu hài tử toàn nâng theo cầu vòng kiêu hướng về phía trước phàn đi.

Phía dưới người ngẩng đầu xem náo nhiệt, thấy một lưu lưu người thượng cầu vòng kiêu liền hoạt hướng về phía đám mây chỗ sâu trong, đều cho rằng đó là đăng nhập tiên môn thành tiên. Vì thế đi lên người càng ngày càng nhiều, thẳng đến cuối cùng một người thượng đến kiêu hồng kiêu tối cao chỗ, hắn mới phát hiện, nơi xa tiên môn là một con thật lớn xà khẩu.

Cái gọi là đăng tiên cầu vòng kiêu bất quá là một con cự mãng ngụy trang ra tới. Kia một lưu lưu hình người hạ sủi cỏ giống nhau hoạt vào xà khẩu, thành cự mãng đồ ăn. Hiện giờ cửu thiên đột nhiên có thượng thần tin tức, giống như là đột nhiên giáng xuống cầu vòng kiêu, toàn bộ Tu Tiên giới vì này chấn động, đại gia lại bắt đầu rối rắm thượng không đi lên.

Bạch Trạch ánh mắt dừng ở trên án thư đạo lý chứng thượng, vừa mới dâng lên tới xúc động nháy mắt làm lạnh xuống dưới. Còn thượng cái gì cửu thiên đâu? Người đều chạy.

Đã nhiều ngày hắn nơi nơi tìm nàng, thậm chí đem sở hữu bí cảnh tìm một lần, nhưng là căn bản nhìn không thấy nàng bóng người. Nhưng cố tình hắn tìm người chiêm tinh, lại nói nàng người không có việc gì, chính là đãi ở hắn tìm không được địa phương.

Địa phương nào hắn tìm không được đâu? Yêu Chu? Quỷ Vực? Vẫn là Đại Đường hoàng cung?

Ngoài cửa vang lên rào rạt tuyết thanh, tựa hồ là mái hiên thượng tuyết bị thổi đi xuống. Nhưng tuyết chưa rơi xuống đất, tựa hồ nửa thanh nói đã bị ngăn cản xuống dưới. Bạch Trạch lập tức biết ngoài cửa có người, kia tuyết là dừng ở người trên vai.

“Người đi trước đi, ta nghĩ lại.”

Vương trưởng lão dặm chân, “Này có cái gì có thể tưởng tượng? Chưởng môn, trăm triệu không thể đi a.”

A Li đứng ở góc tường, nhìn chăm chú vào Vương trưởng lão thờ dài rời đi. Nàng khẽ nhíu mày, suy tư vừa rồi nghe được nói. Thành linh, trên vai bị chụp vài cái, nàng hoảng sợ xoay người sang chỗ khác, lại là Bạch Trạch ở thế nàng chụp đánh trên người lạc tuyết.

Thiếu niên bạch y tổ tuyết, góc áo bị gió thổi đến cổ lấy, đen nhánh mặt mày, treo sương lạnh lãnh đạm.

“Bạch Trạch, người như thế nào ở chỗ này?” Nàng vội lấy lòng ôm hấn cổ.

Bạch Trạch tuy rằng hỉ hàn không mừng nhiệt, nhưng thiếu nữ trên người hàn khí vẫn là kích đến hấn khẽ run lên. Hấn không có động, tùy ý nàng giống dây đàn giống nhau quấn lấy hấn.

“Người đi đâu nhi?”

“Ta đi u minh,” A Li nửa thật nửa giả nói, “Ngày ấy chạng vạng, ta ở sau núi thái tung chi, thấy được một đôi tân nhân làm hỉ sự. Ta nguyên bản chỉ là nhìn xem náo nhiệt, nhưng là đối phương cha mẹ ngại muốn lôi kéo ta cùng đi uống rượu mừng. Ta vẫn luôn cự tuyệt, nhưng bọn hấn nhiệt tình mà đem ta hướng bên cạnh bên trong kiểu đây, nâng cổ kiểu liền chạy.”

“Ta bị bọn họ đưa tới một khu nhà đại trạch viện, nơi đó người càng nhiều, có xướng khúc, có làm xiếc ảo thuật. Ta ngồi ngồi liền phải đi. Kia gia chủ người ta nói, nhân ta là thực đặc thù khách nhân, thay thế dương thế chứng kiến hấn nữ nhi hôn lễ, thập phần cảm tạ.

Nhưng là bọn họ rượu không thể thật cho ta uống, liền tặng ta một chi châu thoa.”

“Ta ấn hần ngón tay phương hướng ra tòa nhà, lúc này mới phát hiện, chính mình còn ở núi sâu trung. Chờ ta dùng đòn địa phù trở về, phát hiện đã qua đi vài thiên.”

A Li lấy ra châu thoa cấp Bạch Trạch nhìn, một con thông thấu bạch ngọc cây trâm, mặt trên chuế một viên mắt mèo thạch.

Bạch Trạch tiếp nhận, ngón tay thượng ngưng tụ một chút linh lực nhẹ nhàng một mặt, trâm thượng ần ần mạo chút quỷ khí.

“Minh hôn?” Hần hơi kinh ngạc một chút, loại sự tình này không nhiều lắm thấy, nhưng đều không phải là không có. Dương gian muốn kết hôn, âm phủ cũng sẽ kết hôn. Rất nhiều âm phủ người thập phần mê tín, cho rằng có dương gian người xem lễ, hôn lễ mới có thể bị thiên địa tán thành, bị thần linh chúc phúc. Bởi vậy, minh hôn tổng hội “Đánh cướp” một hai cái người sống đi xem lễ, lễ tất đưa lên số tiền lớn tạ ơn.

Cho nên, này liền giải thích vì cái gì bói toán thượng nói nàng người không có việc gì, chính là tạm thời đãi ở hần tìm không thấy địa phương.

Hần đương nhiên tìm không thấy, người sống căn bản tìm không thấy u minh lộ.

Bạch Trạch lại chấp khởi A Li tay, hơi hơi ngưng đi lên một ít linh lực. A Li nguyên bản trắng tinh thủ đoạn, ở linh lực áp chế hạ, hiện ra nhè nhẹ quỷ khí.

Bạch Trạch khẽ nhíu mày, “Gia nhân này cũng quá mức bá đạo, người sống không thể ở u minh ngốc lâu như vậy, người xem người trong thân thể thẩm đi vào nhiều ít quỷ khí?”

A Li hơi hơi trợn to mắt, “Thẩm quỷ khí sẽ thế nào?”

Bạch Trạch nhìn nàng sợ hãi, khóe miệng hơi hơi mỉm cười, “Đảo sẽ không thế nào, chính là sinh mấy ngày bệnh thôi.” Hắn hơi hơi khom lưng, đem nàng một phen bế lên, “Mất công người nhận thức ta, bằng không phải ở trên giường nằm vài thiên.” A Li buông ra một cánh tay, dư lại kia vẫn còn hự hự mà treo ở hắn trên cổ, “Người muốn mang ta đi chỗ nào?”

“Đi quỷ khí.”

“Như thế nào đi quỷ khí?”

Bạch Trạch ngữ khí nhàn nhàn nói, “Đi người sẽ biết.”

A Li lặng im xuống dưới, trong đầu truyền ra hệ thống thanh âm, “Ký chủ, người nhưng ngàn vạn không thể làm Bạch Trạch biết Quý U là u đồ chỉ chủ, nếu không hắn hiện tại có bao nhiêu tin người, tương lai liền có bao nhiêu sinh khí.”

A Li vô ngữ, “Ăn ngay nói thật hắn cũng sinh khí, không thật nói hắn cũng sinh khí, người làm ta làm sao bây giờ?”

Hệ thống: “Ai, ta liền nhắc nhở người một chút, tận lực đừng làm cho này mấy cái nhãi con cho nhau tiếp xúc. Người phải được đến sáu đóa tiểu hồng hoa, phải ở sáu cái đám tinh chi gian chu toàn, đây cũng là không có biện pháp sự. Bất quá ký chủ, người là như thế nào làm trâm mao quỷ khí?”

A Li: “Kia trâm nguyên bản ở Quý U cho ta lắc tay phóng, nhưng là đi u minh, lắc tay giống như tìm được rồi gia, liều mạng hô hấp âm phủ không khí. Hiện tại bên trong không ngừng là trâm, ngay cả lá bùa, quần áo đều lây dính thượng quỷ khí.”

Hệ thống bưng tỉnh, “Thì ra là thế.”

Theo Bạch Trạch triệu sau điện đi đến, A Li nghe thấy được một cỗ lưu huỳnh vị. Trước mắt không khí trở nên sương mù mênh mông, dày đặc hơi nước không ngừng hướng trên người chụp.

A Li đối thủy thập phần miễn cảm, chỉ là quần áo bị hơi nước chụp đến nặng trĩu, nàng liền sợ hãi lên.

“Ta không thể đứng vào thủy.”

Bạch Trạch từ từ nói: “Vì cái gì, sợ ai người được sao? A Li, ta vẫn luôn muốn hỏi người, vì cái gì người phải dùng vô Hương Hoàn che lấp trên người hương khí? Trước kia ta có thể cho rằng người là ở trốn tránh ta, hiện tại đâu? Người ở trốn ai?”

Trốn thật nhiều người. A Li thầm nghĩ, nàng nhéo hơn một ngàn cái người trong sách, trừ bỏ dưỡng quá, dư lại đều là điên phê người trong sách. Nàng nhưng không nghĩ giống ở Tiểu Tiên Môn đường như, bị người đuổi theo chém.

Bạch Trạch đi đến rừng thông, nơi này có một chỗ suối nước nóng, nước suối trình nải màu trắng. Bên cạnh ao vây quanh một vòng bạch ngọc xây thành biên, mượt mà lại đẹp.

A Li nhìn mạo lưu huỳnh vị nước suối, tức khắc vạn phần bất đắc dĩ, “Người có vô Hương Hoàn sao?” Nàng còn sót lại một viên, ở uống xong Quý U linh chi canh sau ăn luôn.

“Không có,” Bạch Trạch nói, “Vô Hương Hoàn còn không phải là sản thú yêu thú khi che giấu khí vị dùng sao? Ta không cần che giấu, ta ở nhìn đến yêu thú trong nháy mắt, liền có thể đem đối phương đánh chết.”

Phàm đã chết.

A Li quay đầu đi chỗ khác, “Người mười hoàn người nói cái gì?”

Bạch Trạch cười khẽ một chút, “Trong chốc lát ta xuống núi thể người mua đi.”

Hắn duỗi tay đẩy ra A Li đai lưng, vạt áo đột nhiên buông ra, A Li một phen đề lại quần áo, hoảng loạn nói: “Người làm gì?”

“Cởi quần áo a, người tắm gội còn ăn mặc quần áo?”

A Li bừng tỉnh từ trên mặt hắc thấy được Phi Vũ bộ dáng, nàng vội từ trên người hắc xuống dưới, “Liền tính là cỏi ra, người cũng không thể ở chỗ này xem a?”

“Hành đi,” Bạch Trạch cười nói, “Nhưng ta lo lắng người còn hữu dụng ta địa phương.....”

“Ta vô dụng người địa phương.”

Bạch Trạch cũng không miễn cưỡng, chỉ trong cổ họng thấp âm một tiếng, liền ngoan ngoãn xoay người triều rừng thông ngoại đi đến.

A Li chờ nhìn không tới người khác ảnh, lúc này mới rút đi giày vớ cùng quần áo, chậm rãi hoạt vào nước trung.

Nhưng không nghĩ tới suối nước nóng rất sâu, nàng chân với không tới mà, lập tức hướng chìm. Giật mình dưới, nàng vội dùng tay bám vào bên cạnh ao, nhưng bạch ngọc ma ao trơn trượt thật sự, nàng sắp bái không được, chỉ phải ra tiếng gọi Bạch Trạch.

Thực mau, Bạch Trạch liền từ rừng thông ngoại đi đến bên cạnh ao, trong mắt mang theo một tia buồn cười, rũ mắt nhìn xấu hổ buồn bực sắc mặt đỏ lên thiếu nữ.

“Người cố ý đi?” A Li ngẩng đầu lên, gắt gao bái bên cạnh ao không bỏ, sợ nước suối cho chính mình không đỡ.

Bạch Trạch cười, “Ta liền nói người còn hữu dụng ta địa phương, người không tin.” Hắc hơi hơi khom lưng, “Hiện tại làm sao bây giờ đâu, chính người đi lên, vẫn là ta đi xuống?”

A Li sắc mặt đỏ bừng, “Người đem quần áo giúp ta ném xuống tới, ta mặc vào trở lên đi.”

“Hành.” Bạch Trạch cầm lấy bên cạnh điệp tốt quần áo đưa qua đi.

A Li căn bản chẳng không ra đi tay. Liền tính nàng có thể chẳng ra tay, quần áo còn không có mặc vào, người liền trầm đến đáy ao.

“Tính, không đùa người.” Bạch Trạch sợ khi dễ nàng khóc, thông thả ung dung mà đem cổ tay áo hướng lên trên cuốn một đoạn, lộ ra trắng nõn gầy nhưng rắn chắc thủ đoạn, đem giày vớ trừ bỏ, đi vào trong ao, nước suối chỉ tới bờ vai của hắn.

A Li chỉ cảm thấy một đôi hữu lực tay cô ở eo, cả người liền hướng lên trên hiện lên một đoạn.

“Bạch Trạch.” A Li kinh hoảng nói, vội vàng che lại chính mình.

Thiếu nữ ngón tay lại mềm lại nhẹ, lòng bàn tay nộn đến giống vô cùng mịn màng mùi thơm ngào ngạt cánh hoa.

Bạch Trạch hơi hơi rũ xuống mắt, loại này dục giầu dục lộ xuân sắc, làm hắn đáy lòng táo ý nổi lên bốn phía. Nguyên bản chỉ là tưởng đậu nàng, nhưng là căn bản ổn không dưới tâm thần.

Xa hơn địa phương, Tô Vũ Nhu đi theo phụ thân thượng đỉnh núi, nàng không tình nguyện nói, “Sự là ngọc châu làm, vì cái gì để cho ta tới nhận lỗi đâu?”

Tô Mẫn Đức an ủi nói, “Mục đích không phải xin lỗi, mục đích là bắt được nhiếp ảnh thạch. Nói như vậy liền không nghe đâu? Người thật muốn làm mọi người đều biết người ở bí cảnh làm sự?”

“Ta không phải không cứu, là căn bản vô pháp quay trở lại nha. Cha, người không biết cái kia trong động Thủy Kỳ Lân có bao nhiêu. Di, cha, người người được cái gì khí vị không có?”

“Không có a, làm sao vậy?” Tô Mẫn Đức kỳ quái hỏi.

Tô Vũ Nhu cảm giác suy nghĩ trong lòng có cổ ác khí muốn ra không ra, sắp đem nàng thiêu chết.

-----oOo-----

Chương 48: đệ 48 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quả đào vị ngọt thanh áp qua suối nước nóng lưu huỳnh vị, Bạch Trạch ánh mắt lướt qua A Li đỉnh đầu, duỗi tay đem gác ở bên cạnh ao quần áo gỗ xuống bao lấy nàng. Nhưng là quần áo khinh bạc, thực mau tựa như nở hoa giống nhau nở rộ cùng mặt nước. Hắn không thể không cấp quần áo làm một cái nho nhỏ thuật pháp, làm nó chìm xuống.

Có quần áo che đậy, thiếu nữ không có như vậy run lên, rũ mắt, lông mi thượng dính đầy hơi nước, phân không rõ là nàng chính mình vẫn là nước ôn tuyền.

“Ta liền đậu đậu người,” Bạch Trạch cười khế nói, “Người trước kia cũng cho ta tắm xong a.”

“Bậy bạ.” A Li nâng lên mắt, đối thượng Bạch Trạch cặp kia ẩn tình mục. Thiếu niên trong mắt nhiễm hơi mỏng ý cười, cả người như tuyết trắng sơ dung, trong sáng chiếu người. Rõ ràng làm đáng giận sự, lại làm người đối hắn không tức giận được tới.

Nàng nhớ tới Bạch Thanh Mai nói, Bạch Trạch người trước một bộ chưởng môn bộ dáng thanh lãnh đến cực điểm, người sau cả lờ phất phơ quán sẽ càn quấy. Quả thật là hắn thân cô cô, nói được cũng thật chuẩn.

Bạch Trạch nghiêm túc nói: “Thật sự, khi đó ta còn nhỏ, cũng liền mười hai mười ba tuổi đi. Người luôn là như vậy, cũng không nói một tiếng liền đem người ấn vào hồ nước. Sau lại ta đuổi ở người tới phía trước tắm gội xong, người liền không có lại cho ta ấn đầu giặt sạch.”

A Li nghe được yên lặng không nói gì, trong trò chơi là cái dạng này. Đếm một chút nhãi con, có thể nhìn đến hắn thanh khiết độ, đối khát

độ, khỏe mạnh độ, tâm tình tốt xấu gì đó. Nếu nhãi con thanh khiết độ vẫn luôn thực mãi, xác thật sẽ không lại cho hấn ấn đầu giặt sạch.

“Ta không nhớ rõ.”

Bạch Trạch cười khẽ, “Liền biết người sẽ nói như vậy.” Hấn nâng lên tay, đem nàng tán ở trên trán phát liêu đến mặt sau đi.

A Li quét hấn liếc mắt một cái, thanh đạm lông mi ở sương mù có loại cấm dục liêu nhân. Trắng sữa hơi nước không ngừng chụp ở trên người hấn, hấn màu da vốn dĩ liền lãnh bạch như ngọc, hơi nước ngưng kết ở trên tóc, hỗn thành từng giọt bọt nước hoạt xuống phía dưới ngực, lại theo cổ đường cong một đường đi xuống, chảy xuống một cái nhọt nhạt vệt nước, thẳng đến hoạt đến vạt áo rốt cuộc nhìn không thấy.

“Chúng ta đi trung gian.” Bạch Trạch dùng một cánh tay câu lấy nàng eo, một cái tay khác câu lấy nàng chân đem nàng bế lên tới.

Thân thể bỗng dưng chợt lạnh, A Li vội vàng ôm lấy Bạch Trạch, thân thể không tự chủ được hướng hấn dựa qua đi, “Đi trung gian làm gì? Trung gian không phải thủy càng sâu sao?”

Bạch Trạch nói: “Trung gian có ngôi địa phương.”

A Li trợn to mắt, “Vậy người không nói sớm?”

“Ta sớm nói có ích lợi gì đâu?” Bạch Trạch cười nói, “Người sẽ không bơi lội, còn chưa tới giữa ao liền chìm xuống.” Hấn đem A Li buông đi, A Li đứng vững, thủy lan tràn đến nàng ngực, quả nhiên trung gian thủy nhất thiểu. Ở nàng phía sau còn có một đạo kéo dài ra tới ngọc thạch bản, ngôi trên đi, thủy vừa vụn lan tràn tới rồi bả vai.

Bạch Trạch ở nàng đối diện ngôi xuống, thấy nàng bị nóng hằm hấp hơi nước huân đến trong trắng lộ hồng, tựa như phù dung mặt, trong lòng thích, nhin không được duỗi tay sờ nàng mặt.

A Li vừa muốn nói đừng sờ loạn, liền thấy hắc đỉnh đầu tiểu hoa khế yên lặng toát ra tới, một mảnh hắc cánh hoa thông thả mà biến thành màu xám, nàng lập tức ngoan ngoãn ngưỡng mặt làm hắc sờ.

Bạch Trạch ngón tay thon dài hữu lực, lực đạo ngả ngón, sờ qua địa phương đều bị tê dại. Theo cái tay kia càng ngày càng đi xuống, A Li nhấp khần môi. Quần áo rất mỏng, nàng rất rõ ràng cảm giác được, thô lệ lòng bàn tay lướt qua da thịt mang theo thân thể từng đợt run rúc.

Thiếu nữ lộc nhi trong mắt dần dần mờ mịt ra một tầng hơi nước. Bạch Trạch nhẹ rũ xuống mắt, ngón tay dừng lại ở nàng trên eo, lòng bàn tay như có như không vuốt ve.

Rừng thông bên ngoài, Vương trưởng lão chính bồi Tô gia cha con ở đại điện ngồi.

“Tô trưởng môn thỉnh đợi chút, ta vừa rồi còn thấy trưởng môn ở chỗ này, phỏng chừng đi sau điện vội chuyện gì. Thực mau liền sẽ trở về.”

Tô Mẫn Đức cười nói, “Không ngại sự, chúng ta từ từ là được.”

Đãi khách vốn dĩ cần dâng lên Thiên Sơn tuyết liên thủy, nhưng là Bạch Trạch cũng không đãi khách, chính hắc cũng chỉ uống bằng nước suối. Vương trưởng lão vô pháp, chỉ phải chính mình xuống núi đi lấy. Hắc vừa đi, đại điện tức khắc chỉ còn Tô gia hai cha con.

Tô Vũ Nhu tâm phù khí táo, trạm ngồi không yên, đôi mắt lão hướng sau điện ngó. Kia cổ quả đào hương làm nàng khó chịu đến cực điểm, tổng cảm thấy phát ra hương khí địa phương cất giấu lệnh người chán ghét đồ vật.

“Cha, nơi này quá bức mình, ta đi trong viện đi một chút.”

“Vẫn là từ bỏ,” Tô Mẫn Đức nói, “Dù sao cũng là nhà người khác, không được chủ nhân cho phép như thế nào hảo tùy ý loạn đi? Nếu

là đừng phải bạch chường môn chẳng phải lại muốn nói ta giáo nữ vô đức?”

Tô Vũ Nhu nói: “Cha yên tâm, Bạch Trạch năm lần bảy lượt đối ta vô tình, ta đã đối hần không có luyến suy nghĩ. Thiên hạ hảo nam tử nhiều như vậy, ta lại tìm một cái cũng không phải việc khó.”

Tô Mẫn Đức cười nói: “Người như vậy tưởng liền hảo. Ai, ta phía trước thực xem trọng Bạch Trạch. Hần cảm tình chuyên nhất, đúng là hiếm thấy. Nguyên nghĩ hần tìm không thấy hần thanh mai, chớ hần thích thượng người, tất nhiên cũng sẽ giống đối đãi thanh mai giống nhau chuyên nhất.”

Xoang mũi dững mãnh vào hương khí làm Tô Vũ Nhu càng thêm phiền muộn, nàng dứt khoát đứng lên đánh gãy phụ thân nói, “Hảo cha, ta không muốn nghe cái này, ta muốn đi ra ngoài đi một chút.”

Tô Mẫn Đức đành phải xua tay, “Đi thôi đi thôi.” Nơi nào liền bực mình đâu? Đây đại điện sừng môn, phong tuyết hô hô rót, hần còn cảm thấy lạnh đâu.

Tô Vũ Nhu xoay người đi ra đại điện, bước chân nhẹ nhàng mà hướng hương khí nồng đậm địa phương đi đến.

Rừng thông gian che kín tuyết đọng, mắt công nàng thân thể uyển chuyển nhẹ nhàng, không có phát ra cái gì thanh âm, thực mau liền đến gần rồi suối nước nóng trì. Nơi này hương khí đã nùng đến không được, toát ra quả thực không phải nước ôn tuyền mà là quả đào nùng tương.

Tô Vũ Nhu dừng lại bước chân, híp mắt triều trong ao nhìn lại. Chỉ thấy một nam một nữ ngồi đối diện ở trong ao, một cái ăn mặc bạch y, một cái ăn mặc ngân hồng sắc váy áo. Kia đưa lưng về phía nàng thiếu niên không cần xem nhất định là Bạch Trạch, cách thật mạnh rừng thông nàng cũng có thể cảm giác được hần quanh thân quanh quần lương bạc chi sắc.

Mà kia mặt hướng tới nàng thiếu nữ, một trượng phù dung mặt bất chính là nàng phải xin lỗi A Li sao?

Tuy rằng kia hai người đều bị quả đào hương vây quanh, kỳ dị chính là nàng một chút liền phân biệt ra, này hương vị là A Li phát ra tới. Loại này chắc chắn tựa như khắc vào nàng máu giống nhau, không cần hỏi nhiều liếc mắt một cái là có thể được đến kết luận.

Tô Vũ Nhu cắn ngân nha, nhìn Bạch Trạch không biết như thế nào chọc tới A Li, A Li duỗi tay đi nín hắt mặt. Rõ ràng nàng từ nhỏ cảm y ngọc thực, cha mẹ huynh trưởng yêu thương, lúc này vẫn là sinh ra một cổ bị người vứt bỏ cảm giác.

Thiếu nữ nguyên bản mỹ lệ mặt bị hương khí kích thích vắn vẹo, trong lòng thậm chí toát ra một cái dữ tợn ý tưởng, kia chỉ trắng tinh mảnh khảnh tay, nếu không phải sờ ở nàng trên mặt, kia còn không bằng chặt bỏ tới.

Trong ao xuân sắc vô biên, Tô Vũ Nhu lại bình tĩnh nhìn bọn họ sau một lúc lâu, thong thả mà lui xuống.

Chờ nàng trở lại đại điện, Vương trưởng lão còn không có trở về, phụ thân chính ngửa đầu thưởng thức trên vách tường mấy ngàn cái túi nước, “Người khác đều quả bích họa, bạch chường môn quả túi nước. Kỳ quái chính là, hắt như vậy treo lên đi lại có một loại dã tính mỹ.”

Tô Vũ Nhu trầm mặc không nói mà ở đệm hương bồ ngồi hạ, Tô Mẫn Đức nhìn nàng một cái, “Nói xin lỗi xong trở về người liền bế quan đi, chúng ta Tô gia tổ truyền tâm pháp người cũng không hảo hảo học. Người nhìn xem tiên môn bách gia, nhà ai thiên kim một trăm năm qua đi vẫn là một vòng?”

*

A Li ngồi ở trong ao, cảm giác thủy đối nàng phá lệ thân hòa. Chúng nó vui sướng mà ôm nàng, không ngừng mà đem lực lượng hương nàng trong thân thể tế. Loáng thoáng nàng nhìn đến chính mình luôn

luôn hồi thành thạch Thủy linh căn, đột nhiên toả sáng ra bắt mắt sáng rọi.

Bạch Trạch chú ý tới nàng khác thường, duỗi tay ấn ở nàng giữa mày, thăm nhập thức hải xem xét. Ít khi, hắn kiều kiều khóe môi, “Người là tiên phẩm Thủy linh căn, thủy nhìn thấy người tự nhiên phá lệ thân cận.”

“Thân cận có ích lợi gì?” A Li tầm mắt rời đi thức hải, nàng sợ rước lấy diên phê người trong sách, một chút cũng không dám chạm vào thủy. Rốt cuộc diên phê người trong sách trừ bỏ ngốc nghếch chém, còn có trí tuệ hình. Bọn họ sẽ ngủ đông ở nàng tả hữu, khó lòng phòng bị.

“Người nếu sợ chạm vào thủy liền đến ta nơi này, người vừa lên tới, ta liền phong sơn, lại thanh tịnh bất quá. Ta cũng là tiên phẩm Thủy linh căn, ta đi qua đường vòng, người đều không cần đi. Lấy tư chất của người, không dùng được bao lâu chính là nhị hoàn.”

A Li tâm không ở đây, nàng nhớ mong Phi Vũ rơi xuống, một lòng chỉ nghĩ thượng cửu thiên nhìn xem. Lúc trước không dám hỏi, là bởi vì nàng biến mất mấy ngày, sợ Bạch Trạch oán khí chưa tiêu. Đối phương lại nghe được nàng hỏi Phi Vũ, dưới sự tức giận sở hữu cánh hoa đều đen. Hiện tại thấy hắn tâm thái bình thản, toại tiểu tâm hỏi: “Người nào có thể bước lên cửu thiên?”

Bạch Trạch không chút để ý mà nói, “Phá mười hoàn, liền có thể mọc cánh thành tiên. Thành tiên là lúc, Thiên môn mở rộng ra, đi vào đi đó là trên chín tầng trời.”

A Li hơi hơi cứng lại, mười hoàn mới có thể thượng cửu thiên sao?

“Người hỏi cái này làm cái gì?” Bạch Trạch cười hỏi, “Tưởng thành tiên sao? Đây không thể được. Hiện giờ Thiên giới quỷ dị hay thay đổi, sớm đã không phải cái kia khắp nơi thượng thần Cửu Trọng Thiên. Mấy trăm năm tới, phạm là phá mười người, đều rơi xuống không rõ.”

A Li rũ rũ lông mi, trong lòng càng là thấp thỏm. Nàng nguyên bản cho rằng Phi Vũ tựa như về nhà giống nhau, không dùng được bao lâu là có thể trở về. Nhưng là hiện tại xem ra, hắn cũng cùng những cái đó phá mười người giống nhau, thượng cửu thiên liền rơi xuống không rõ.

“Làm sao vậy?” Bạch Trạch đuổi tay xoa bóp nàng cằm, “Một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng?”

A Li vô pháp cầu hắn phá mười, như vậy quá mức ích kỷ. Nàng miễn cưỡng ngăn chặn tâm thần, cười nói, “Không có gì.”

Bạch Trạch tự nhiên không tin nàng lời nói, đang định dò hỏi, đột nhiên nghe thấy dẫn âm thạch Vương trưởng lão lớn tiếng nói, “Chưởng môn, người đi đâu? Tô chưởng môn ở đại điện chờ người đã nửa ngày.”

Bạch Trạch hơi hơi liễm thần, triệu A Li đuổi qua tay đi, “Ta đi đại điện nhìn một cái, người ở sau điện chờ ta.”

A Li đem tay đặt ở hắn lòng bàn tay, một cỗ màu trắng quang mang nháy mắt thổi quét toàn thân, quần áo lập tức khô mát, chung quanh nước suối như có như không vỗ nàng, lại một chút thủy đều dính không thượng.

Bạch Trạch đem nàng bế lên ngực, đem dư lại quần áo khóa lại trên người nàng, xoay người ước chừng nàng sửa sang lại hảo, lúc này mới lôi kéo tay nàng đem nàng đưa đến sau điện, chính mình tắc hướng phía trước điện đi đến.

A Li chính mình đãi ở phía sau điện, nàng trong lòng có việc, không có chú ý bên cạnh người có kẻ sách. Ông tay áo mang tiếp theo cái quyền trục, phát ra “Bang” tiếng vang. Nàng cúi người nhặt lên tới, ngón tay câu tới rồi dải lụa, lập tức liền đem quyền trục đẩy ra.

Quyền trục một mặt lẫn tin tức trên mặt đất, hoàn toàn mở ra toàn cảnh. Vực hoàng giáy trên mặt, một người đứng ở đỉnh núi, cúi người trên mặt đất họa một cái huyết sắc phù chú. Ở hắn bên

người, một đạo kim quang làm môn chậm rãi mở ra, bên trong mây trôi lượn lờ, hình như có tiên hạc phiên phi.

Ở bức họa cuộn tròn một đoạn, còn dùng bút lông viết một hàng chữ nhỏ. A Li cẩn thận phân biệt một chút, tựa hồ có hai chữ là cửu thiên.

“Xem cái này làm cái gì?” Một con khớp xương rõ ràng tay đem quyển trục rút ra, nàng ngẩng đầu, lại là Bạch Trạch đứng ở nàng trước người, cũng không biết khi nào tiến vào.

“Đây là ta niên thiếu khi thu một cái cổ thuật. Khi đó nằm mơ đều tưởng thượng cửu thiên, liền đối với loại này đường ngang ngõ tắt thực cảm thấy hứng thú.”

“Thứ này có thể thượng cửu thiên?” A Li trái tim kinh hoàng.

“Có lẽ đi,” Bạch Trạch không chút để ý mà cuốn quyển trục, “Ta chưa thử qua. Loại này tà thuật liền tính được không cũng sẽ trả giá cực đại đại giới.”

A Li nắm chặt thời gian đem huyết sắc chú phù ghi nhớ, hỏi, “Người không phải đi trước điện thấy Tô chưởng môn sao? Như thế nào đột nhiên tới chỗ này?”

“Chính là lần trước bí cảnh sự, Tô Vũ Nhu tới cửa xin lỗi, người đi nghe một chút, xem tiêu không cần thiết khí.”

A Li nói: “Kia sự kiện a, ta đã sớm không thèm để ý.” Nàng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, “Cũng đúng đi, liền tính hoàn toàn chấm dứt này cọc sự đi.”

Đại điện bên kia, Tô Vũ Nhu nghe càng ngày càng nùng quả đào hương, rũ xuống mắt, thần sắc mạc biện.

-----oOo-----

Chương 49: đệ 49 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li ăn mặc nửa thấy hoàng áo, màu trắng váy, đứng ở nơi đó tựa như một gốc cây nở rộ màu vàng chuông gió hoa. Tô Vũ Nhu bay nhanh mà ngó nàng liếc mắt một cái, liền rũ xuống mi mắt, che lấp phức tạp nỗi lòng.

“Ngày ấy là ta không đúng, ta không nên bỏ xuống chính người đào tẩu. Nếu không phải người mở ra sơn động, chúng ta đều sẽ chết ở nơi đó. Nhưng ta cùng các nàng giống nhau, bởi vì quá sợ hãi Thủy Kỳ Lân, liền không có quay đầu lại kéo người. Ta rời đi bí cảnh còn đang suy nghĩ, nếu ta duỗi tay kéo người một phen, có phải hay không chúng ta đều có thể chạy đi? May mắn người không có chuyện, bằng không ta nhất định sẽ hối hận chung thân.”

Tô Vũ Nhu bị quả đào hương giảo đến phiền lòng, nhìn đến A Li cùng Bạch Trạch song song đứng trong lòng cave phiền. May mắn nàng tới phía trước đem xin lỗi nói viết một lần, lúc này lưu loát mà bối ra tới, mặc cho ai đều nhìn không ra nàng đã sớm tâm loạn mà giống một nồi cháo.

Tô Mẫn Đức nói: “Trở về giới kiêu giới táo, lại không thể phạm vào. Đừng quên tiên môn một nhà thân, chúng ta vốn là nên hỗ trợ lẫn nhau, thiết không thể học cái loại này không phóng khoáng, ở bí cảnh làm không chính đáng thủ đoạn nhỏ.”

Bạch Trạch hơi xả khốe môi, biết đối phương ở ngấm ngầm hại người nói hấn ở bí cảnh ấn nhiếp ảnh thạch.

Tô Mẫn Đức lại nói: “Tiểu nữ còn bị hạ một phần lễ mọn, là hoa nguyệt hoàn. Cái này đối với Thủy linh căn, Mộc linh căn ở tu luyện khi có tăng tiến tu vi công hiệu.”

Tô gia thuộc về Mộc linh căn, cái này thuốc viên là bọn họ tổ truyền bí phương, chỉ tại gia tộc bên trong dùng, cũng không cấp người ngoài.

Tô Vũ Nhu từ nhẫn lấy ra một cái bẹp hộp gỗ, đưa cho A Li, “Hoa nguyệt hoàn cũng không phải viên viên no đủ, cho nên ta tự mình chọn lựa, mỗi một cái đều là hàng cao cấp. Này tráp có 60 viên, người đều thu đi.”

A Li lắc đầu, nhẹ nhàng đẩy ra tráp nói, “Cái này liền không cần, chính người lưu lại đi.”

Tô Vũ Nhu sắc mặt khế biến, trong tay tráp tức khắc giống thiêu hồng thiết giống nhau phồng tay.

“Nếu như vậy, vậy quên đi.” Tô Mẫn Đức lập tức đem tráp lấy về tới.

Hoa nguyệt hoàn nguyên liệu phức tạp, rất khó luyện chế, bốn gia con cháu một tháng mới có thể lĩnh một viên. Hắn vốn dĩ làm Vũ Nhu chuẩn bị mười viên là được, không nghĩ tới nàng thế nhưng lấy ra 60 viên. Nghe được hắn nói thẳng liệ, may mắn đối phương không cần, bằng không hắn thiệt tình đau chết.

Hắn xoay người đối Bạch Trạch nói: “Bạch chương môn, người yêu cầu sự ta làm được, người có phải hay không còn quên điếm cái gì?”

Bạch Trạch cười nói, “Nhiếp ảnh thạch sao? Nguyên bản liền không kia đồ vật.”

“Không có?” Tô Mẫn Đức không thể tin tưởng mà mở to mắt.

Bạch Trạch nói: “Tự nhiên không có. Bí cảnh lại không phải ta Thiên Sơn phái một nhà, ta hướng trong phóng nhiếp ảnh thạch, vạn nhất hút vào một chút không nên biết đến đồ vật, chẳng phải là trở thành đại gia công địch?”

Tô Mẫn Đức sắc mặt đổi đổi, “Vậy người cáo ta có?”

Bạch Trạch ánh mắt lại nhẹ lại đậm mà dừng ở đối phương trên mặt, “Tô chưởng môn ái nữ sốt ruột, không cần biện pháp này, Tô chưởng môn cũng không chịu tới cửa xin lỗi a. Ta đây... Ta môn hạ đệ tử chẳng phải bạch ai khi dễ?”

Tô Mẫn Đức trừng mắt nhìn Bạch Trạch nửa ngày, hắn không cảm thấy chính mình nữ nhi đuối lý, phản cảm thấy Bạch Trạch nhiều chuyện, cũng không biết là ở lấy lòng cái nào tiểu yêu tinh.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi mà cười vài tiếng, “Hành đi, bạch chưởng môn tính toán không bỏ sót, tô mỗ bội phục. Nhưng nhân tâm a, cũng không phải là tính đến tính đi là có thể vừa lòng đẹp ý. Chỉ mong bạch chưởng môn cả đời này không cần bị người khinh, bị người lừa, bị người cô phụ.”

Bạch Trạch thực nhẹ mà cười một chút, “Nếu ta bị khinh bị lừa bị cô phụ, ta đây định gấp mười lần mà khi dễ trở về. Đều phí như vậy đại tâm lực, không vừa lòng đẹp ý sao được đâu?”

Tô Mẫn Đức nói bất quá Bạch Trạch, hừ hừ hai tiếng quay đầu đối Tô Vũ Nhu nói, “Chúng ta đi.”

Tô Vũ Nhu chưa nói cái gì, nàng bị quả đào vị huân đến choáng váng, phụ thân nói đi, nàng lập tức liền đi theo đi.

Đi đến đại điện ngoại Tô Mẫn Đức đem bệp tráp đưa cho nàng, “Người đảo hào phóng, 60 viên nói đưa liền đưa ra đi. Cũng may đối phương cũng biết nặng nhẹ không có thu, bằng không trở về người nương chùy chết người.”

Tô Vũ Nhu rũ mắt nhìn tráp, trong lòng một cỗ hỏa khí toát ra tới, “Bang” mà vút trên mặt đất. Màu nguyệt bạch viên nhỏ tức khắc rải lạc đầy đất, “Nàng không cần đồ vật, ta liền phải thu sao?”

Tô Mẫn Đức nhìn lặn xuống đầy đất viên nhỏ, đầu đều phải tặc, vội ngồi xổm xuống nhặt, tức giận đến khẩu vô chọn ngôn, “Người nương trở về tắt đám người, người chờ xem.”

*

Tô thị cha con đi rồi, A Li quán lấy Bạch Trạch nói chuyện, chính là không đề cập tới xuống núi sự. Mắt thấy sắc trời càng ngày càng ám, Bạch Trạch đem trong đại điện ánh nến nhất nhất bậc lửa, tức khắc giống đánh thức mấy chục viên ngôi sao nhỏ.

“Ta gọi người đưa cơm đi lên, người ở ta nơi này cùng nhau ăn đi.”

A Li ngồi ở hán án thư sau, trong tay nhéo mới vừa ăn xong giấy gói kẹo, trong lòng tính toán như thế nào có thể hợp lý mà lưu tại nơi này qua đêm.

Kia phó bức hoạ cuộn tròn đã thực minh bạch, đỉnh núi vẽ bùa. Thiên Sơn chỉ có một tòa đỉnh núi. Nếu muốn thử xem lên trời chi thuật được không dùng, vậy chỉ có thể ở chỗ này.

Nhất thời, đưa cơm tiểu đồng tử lên núi, Bạch Trạch lập tức đi đem hộp đồ ăn tiếp nhận xách tiến vào.

A Li xem hán bãi cơm, thăm nghĩ, nguyên lai chương môn ăn cùng chúng ta giống nhau, cũng là đơn giản hồ bánh, nấu rau cải trắng cùng canh.

Bạch Trạch đem cuối cùng một cái hộp đồ ăn xốc lên, bên trong có một chén trân châu tiểu bánh trôi. Từng viên gạo nếp dính vào thịt cầu thượng, tựa như đại viên trân châu.

“Như thế nào còn có thịt?” A Li hơi hơi trợn to mắt. Trình tự thấp đệ tử còn không có hoàn toàn thoát ly pháo hoa khí, thích ăn thịt. Trình tự cao đệ tử dần dần liền ẩm thực đều không cần, bắt đầu tích cốc. Bạch Trạch bởi vì thể nhược, vẫn là yêu cầu mỗi ngày bổ sung ngũ cốc, nhưng hán không ăn thịt loại, thực xá cũng sẽ không cho hán đưa loại này đồ ăn.

“Đơn cho người muốn.” Bạch Trạch đem mâm phóng tới A Li trước mặt.

Điểm này việc nhỏ đều có thể nhớ kỹ a... A Li nhấp môi cười, dùng chiếc đũa gấp một cái.

Một bữa cơm ăn an an tĩnh tĩnh.

Sau khi ăn xong, Bạch Trạch pha tới tuyết liên thủy, thủy thực ôn nhuận, nhấp khẩu đó là cam thuần thanh hương.

A Li nhớ tới Bạch Trạch bởi vì thể chất nguyên nhân vẫn luôn uống nước đá, bởi vì nàng tới mới pha nước ấm, vội nói, “Người không cần nhân nhượng ta, ta cũng có thể uống băng nước suối.”

Bạch Trạch thực thiện mà cong cong khóe môi, “Ta tùy người uống. Nếu là người lo lắng ta trong cơ thể hỏa áp không được, người liền tới đây hương ta một chút.”

Thiếu niên một tay chi cầm, một đôi mắt ánh ánh nấn vàng sáng, phảng phát ẩn giấu ngân hà vạn dặm.

A Li biết Bạch Trạch đẹp, nhưng là không chút để ý nói liên nhân lời âu yếm hân, căn bản là khó có thể ngăn cản. Nàng lập tức có chút do dự, cảm thấy lưu tại đỉnh núi chủ ý tựa hồ cũng không thỏa đáng.

Đêm càng ngày càng thâm, Bạch Trạch đem sừng trâu đèn lồng điểm thương, “Đi thôi, ta đưa người trở về.”

A Li ngón tay quán lấy đai lưng, tiếng nói nhu nhu, “Ta liền không thể ở nơi này sao?”

“Trụ chỗ nào?” Bạch Trạch cho rằng chính mình nghe lầm.

“Trụ thiên điện, hoặc là sau điện.” A Li tùy tiện chỉ chỉ.

Bạch Trạch cười xem nàng, “Lần trước ta cầu người trụ hạ người đều không được, hôm nay là vì cái gì?”

“Bởi vì ta mới từ u minh trở về, hiện tại vừa thấy đến trời tối liền sợ hãi.” Nàng tùy tiện bậy bạ nói.

Bạch Trạch cười mà không nói, một đôi thanh triệt mắt thấy nàng.

Tiểu cô nương gia rút cuộc là da mặt mỏng, thấy hấn không tin, đơn giản đứng lên nói, “Tính không được.”

Bạch Trạch lập tức đem nàng ngăn lại, “Ta liền tùy tiện hỏi một chút, người nếu sợ hãi, liền ở ta nơi này trụ. Khi nào không sợ, lại khi nào trở về. Chỉ là người muốn trụ làm sao? Trắc điện cùng sau điện nhưng không giường.”

A Li ngựa đầu nhìn hấn trong mắt ý cười, nghĩ nghĩ bổ sung nói, “Ta tuy trụ hạ, nhưng cái gì đều không làm.”

Bạch Trạch hơi hơi mỉm cười, đầu nàng nói: “Vốn dĩ liền cái gì đều không làm a, người muốn làm cái gì đâu? Hoặc là người nói một chút, ta có thể làm nhưng nhiều đâu, người xem người thích loại nào?”

Lời này liền lưu manh thật sự.

Hấn thấy thiếu nữ sắc mặt đỏ bừng mà quay mặt đi, sợ đem người quần khóc, lại không được nơi này, vội nhắm lại miệng không nói.

*

Bạch Trạch giường rất lớn, đủ có thể ngủ hạ vài người. A Li hỏi hấn, hấn nói hấn trời sinh tính hoạt bát, thích quay cuồng.

A Li sinh sôi nhện xuống phun tào xúc động, bọc chăn ngủ ở nhất bên trong.

Bạch Trạch nằm nghiêng, một tay chống sườn mặt, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn nàng. A Li bị hấn nhìn chăm chăm đến không được, dứt khoát dời qua đi một phen che lại hấn mắt.

Bạch Trạch ở nàng trong lòng bàn tay chớp chớp mắt, lông mi cào nàng lòng bàn tay ngựa.

“Cầu người, mau ngủ đi.” Nàng ghé vào hán bên tai nói, hán không ngủ, nàng đi như thế nào a?

Thiếu nữ ảm áp hơi thở từ Bạch Trạch bên tai bổ nhào vào hán trái tim, như là mang theo điện, kích khởi một loại xa lạ cảm giác, tê tê ngứa ngứa.

Hán xoay người ngăn chặn nàng, trong mắt đều là ý cười, “Người liền không nên lưu lại, người như vậy, làm ta như thế nào ngủ?”

Bạch Trạch chưa từng như vậy sung sướng quá, liền tính là trước kia cùng A Li ở bên nhau đều không có như bây giờ, toàn thân trên dưới mỗi cái lỗ chân lông đều ở kêu lên vui mừng.

Hán thật thật tại tại đem nàng ôm vào trong ngực. Lại không phải kia trắng hủ vô phong, cũng sẽ không vừa đến buổi tối lại đột nhiên biến mất.

“Người không ngủ, ta đành phải đi trở về?” Yêu thích nữ mở to tròn xoe hạnh hạc mắt, áp chế nói.

Bạch Trạch cười khế, nàng liền áp chế đều thiên chân đáng yêu, này có thể hù dọa trụ ai a.

Nhưng hán nghĩ tể thủy trường lưu, về sau còn có vô số lần, không cần chỉ một lần liền đem người dọa đi rồi. Ngoan ngoãn buông ra nàng, ở bên người nàng nằm xuống, “Hành đi, nhưng người cũng muốn nhắm mắt lại.”

A Li nhấp môi cười một chút, nhắm mắt lại.

Bạch Trạch nhìn nàng, trong lòng thích cực kỳ, nhịn không được ở nàng mí mắt thượng hôn hôn, lúc này mới thành thành thật thật nằm xuống.

Thời gian thông thả mà ở đỉnh núi trốn đi.

A Li ngạnh khiêng buồn ngủ, chờ Bạch Trạch hoàn toàn ngủ say, lúc này mới thông thả mà mở mắt ra.

Giữa điện lưu trữ một trần ánh nến, tản mát ra nhàn nhạt vàng sáng. Bạch Trạch gắt gao hợp lại mục, lưu sượng khẽ nhếch mắt bộ đường cong thập phần đẹp.

A Li nằm bò, cầm gối chính mình cánh tay nhìn hấn trong chốc lát. Nghĩ thầm, nếu là hấn tỉnh lại phát hiện chính mình không ở có thể hay không lại muốn sinh khí?

Nhưng đây cũng là không có biện pháp sự, Phi Vũ không có âm tín, nếu là không đi gặp, nhất định cuộc sống hàng ngày khó an. Nghĩ chính mình trước kia cũng đi qua Thiên giới, tuy rằng là ở trong trò chơi, nhưng vạn nhất nàng đi liền không có việc gì đâu?

Nghĩ đến đây, nàng không hề do dự, thông thả bò dậy, chậm rãi triều giường đuôi di động. May mà này giường tạo thập phần to rộng, nàng từ biên biên bò đi xuống, căn bản kinh động không được Bạch Trạch.

Coi như nàng khom lưng đem giày xách đi ra ngoài xuyên khi, một bàn tay nắm chặt cổ tay của nàng.

Nàng nâng lên mặt, đối diện thượng Bạch Trạch tối tăm mắt.

“Người muốn đi đâu nhi?” Bạch Trạch ngực hơi hơi phập phồng, hấn hiện tại có điểm chịu không nổi A Li không từ mà biệt, này sẽ làm hấn cảm giác lại muốn cùng trước kia giống nhau, lâu dài mà cùng nàng ly biệt.

“Không đi đâu,” A Li tự nhiên vô cùng mà nói, “Đi cung phòng, người cũng muốn quản sao?”

Bạch Trạch hơi kinh ngạc một chút, buông ra tay, thanh lãnh như băng mắt nháy mắt trở nên nhu hòa, “Ở phía sau điện, muốn hay không ta bồi người đi?”

“Không cần, ta chính mình đi.” A Li thuận thế đem giày mặc tốt, đứng dậy triều sau điện đi đến.

Nàng mỗi đi một bước, trái tim đều ở kịch liệt nhảy lên, cảm giác phía sau cặp kia thanh lãnh mắt nhìn chằm chằm vào nàng.

Thẳng đến nàng đi vào sau điện đại đường, cô đơn thanh thúy tiếng bước chân nhắc nhở nàng chỉ có nàng một người khi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nàng nhanh chóng xuyên qua hậu đường, đem ban ngày lưu trữ một đạo phùng đại môn đẩy ra, bước chân nhẹ nhàng mà lưu đi ra ngoài.

Ngoài cửa phong tuyết như cũ, nàng theo tiểu đạo triều sơn sau chạy tới. Ở nơi đó, chính là huyền nhai phía trên, trống không vừa lúc vẽ bùa.

Đỉnh núi không có dưới chân núi như vậy hắc, nơi này là nhất tiếp cận cửu thiên địa phương. Đây trời dày đặc tinh đấu tưới xuống mềm mại quang huy, vách núi đất trống tựa như một khối gương giống nhau phản bạch quang.

A Li chạy tới, theo bản năng trở về phía dưới, thấy phía sau như cũ không có người, vội cúi xuống thân đem băng tuyết phát đi. Dù cho trên người mang theo chống lạnh phù, băng tuyết vẫn là đem tay nàng đông lạnh đến giống cà rốt.

Nàng dùng chuẩn bị tốt ngân châm trát phá ngón tay, đỏ tươi huyết châu tức khắc phá tan đông cứng ngón tay, một giọt một giọt rơi xuống đi.

A Li hồi ức tranh cuộn, đem huyết phù một chút không kém mà họa ra tới.

Huyết phù thành hình trong nháy mắt, một đạo hoàng kim quang môn xuất hiện ở trong không khí. A Li còn không kịp cao hứng, liền phát hiện này đạo môn ly huyền nhai 1 mét xa.

Phong hô hô mà thổi mạnh, sắp đem người thổi phi. Muốn vào môn, cần thiết phóng qua đi. Hơi có vô ý liền sẽ ngã xuống đáy vực.

1 mét xa kỳ thật ở trên đất trống, bình nhảy đều có thể nhảy qua đi. Nhưng là treo không ở mấy ngàn mét trên vách núi, liền sẽ làm nhân tâm sinh khiếp đảm.

A Li đang ở do dự khi, phía sau truyền đến vô cùng kịch liệt tiếng gió. Nàng theo bản năng quay đầu, thấy Bạch Trạch xé rách bóng đêm triều nàng chớp tới. Thiếu niên trong mắt tôi băng, thân thể nhân tức giận run nhè nhẹ.

Nàng tim đập đều mau đình chỉ, vội cửa trước phóng đi.

“A Li,” phía sau thiếu niên khàn cả giọng, tiếng nói đều hàm chứa huyết, “Ta cùng với người cùng đi, người dừng lại.”

Nhưng nàng đã đình không được, liệt liệt gió lạnh đẩy nàng ngã vào quang môn trung, nàng quay đầu hô, “Bạch Trạch, ta đi tìm Phi Vũ. Hắn đi Thiên giới vài thiên không có âm tín, ta thật sự không có biện pháp, nếu là không đi gặp, ta cả đời đều khó tâm an. Người không cần lo lắng, nếu là tìm được ta liền trở về. Nếu là tìm không thấy, người liền lại tìm một người.”

Bạch Trạch khước mắt muốn nứt ra, bỏ nhào vào bên vách núi, nhưng là quang môn theo thiếu nữ ngã vào cùng nhau biến mất, hắn liền nàng ống tay áo đều không kịp bắt lấy, người liền như vậy không thấy.

Bạch Trạch cả người nhũn ra, đau lòng bệnh cũ cùng nhau phát tác, năng đến hắn không ngừng phát run.

Lại tìm một cái? Hắn đi nơi nào tìm? Hắn tìm nàng hơn ba trăm năm, một câu khinh phiêu phiêu mà lại tìm một cái liền đem hắn đuổi rồi?

Bạch Trạch nhớ tới trước kia A Li cũng nói qua nói như vậy, làm nàng lại tìm một cái. Chỉ có không để bụng, mới có thể như vậy dường như không có việc gì mà khuyên người từ bỏ đi.

Bạch Trạch lại tức lại giận, trách không được nàng lời ngon tiếng ngọt mà lưu lại, nguyên lai là vì tìm Phi Vũ? Nhưng Phi Vũ vì cái gì sẽ đi cứu thiên? Chẳng lẽ là phá mười đi cứu thiên? Thật là không biết sống chết.

Bạch Trạch khó thở công tâm, cả người phải bị lòng đố kị thiêu hủy. Mẫn tâm mẫn nhãn đều là A Li thích Phi Vũ không thích hắn.

Còn không phải là mọc cánh thành tiên sao? Ai sẽ không sao?

300 năm trước, Thiên Sơn phái bởi vì chương môn cùng các đại trưởng lão mọc cánh thành tiên vô âm tín, nhất thời môn trung không người. Các đại phái lấy Thiên Sơn liền một cái mười hoàn đều không có bức bách bọn họ lập ngoại phái người vì chương môn.

Khi đó A Li đột nhiên không từ mà biệt, hắn cấp hỏa công tâm đang muốn xuất ngoại tìm kiếm. Nội ưu chưa giải, hoạn ngoại xâm liền tới. Nóng vội dưới, hắn mạnh mẽ đột phá cảnh giới, trở thành mười hoàn thiên sư, thân thể lại bởi vì đã chịu phản phệ dừng hình ảnh ở người thiếu niên bộ dáng.

300 năm trước hắn đều có thể vì A Li liền mệnh đều không cần, hiện tại bất quá là lại làm một lần tương đồng sự thôi.

Bạch Trạch thực thông thả mà bò dậy, ngồi xếp bằng ngồi xuống.

*

Thiên Sơn đỉnh núi, dị thanh từ tận trời xông thẳng mà xuống, tất cả mọi người khiếp sợ mà đi ra động phủ.

Này không phải khác thanh âm, mà là mọc cánh thành tiên tiên nhạc.

-----oOo-----

Chương 50: đệ 50 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li ngã xuống tiến quang môn, vốn tưởng rằng từ 1 mét xa vách núi nhảy lên tới nhất định sẽ quăng ngã quá sức. Nhưng là khuỷu tay cùng đầu gối chạm được chính là mềm như bông lạnh buốt đồ vật. Giống đông lạnh thật lâu kẹo bông gòn, cũng giống ném ở đông ban đêm sợi bông.

Nàng đứng lên, chung quanh mây trôi lượn lờ, khí lạnh bức người.

Mệnh môn vô bờ bạch, cái gì phương hướng đều phân biệt không được.

Đây là Cửu Trọng Thiên sao?

A Li sờ sờ lắc tay, bên trong có một bao hạnh nhân tồ, một bao kẹo đậu phộng, một bao đậu phộng bánh, đây đều là từ Bạch Trạch trên bàn thuận. Bạch Trạch như cũ vẫn duy trì trước kia thói quen, thích ở phòng các góc phóng đồ ngọt. Nàng từ sau điện hướng trốn đi, liền cầm mấy bao.

Cũng không biết lại ở chỗ này đãi bao lâu, kẹo liền tính là đồ ăn. Đến nỗi thủy, có thể dùng nước trong phù tạo thủy tới uống.

Thiên giới thật là thực quạnh quẽ a, Phi Vũ rất ít cùng nàng đề nơi này sự, ngẫu nhiên lại nói tiếp dùng nhiều nhất từ chính là cô đơn. Nàng không rõ ràng lắm vì cái gì cô đơn? Thượng thần hẳn là rất nhiều đi? Không đề cập tới những cái đó phi thăng thành công, liền tính là thượng cổ đại thần cũng không nên chỉ có Phi Vũ một cái a.

Những cái đó chường quản bốn mùa, mưa gió, còn có sơn xuyên ao hồ, liền tính ngã xuống một ít, hẳn là còn thừa không ít.

A Li lang thang không có mục tiêu mà đi tới, thẳng đến xa xa thấy được một phiến rất lớn rất cao môn, lẻ loi mà chót vót ở biển mây chi gian, không có tường vây cũng không có cung điện.

Nàng vội vàng bôn qua đi, lại phát hiện tuy rằng không có tường vây, nhưng nàng vô pháp từ bên cạnh cửa biên vòng qua đi. Nơi này có nàng nhìn không thấy cái chắn, gắt gao bái môn hai bên.

Nàng đành phải thử đẩy cửa, không dùng lực, môn liền khai một đạo phùng.

A Li không dám trực tiếp đi vào, mà là đứng ở kẹt cửa chỗ hướng trong xem. Chỉ thấy bên trong dựng rậm rạp tiêm bia, lặng yên không một tiếng động, tĩnh người da đầu tê dại.

Nàng lui về phía sau vài bước, triều trái ngược hướng chạy tới. Đây nơi nào là Thiên giới nha, quả thực so u minh còn u minh.

A Li sắc mặt trắng bệch, cũng không biết chạy bao lâu, nơi xa lại xuất hiện một phiến thật lớn môn.

“Ký chủ, nơi đó cũng có môn...” Hệ thống thanh âm qua nhưng mà ngăn, bởi vì kia phiến thật lớn môn cũng mở ra một cái phùng. “Cái này... Không phải người vừa rồi đẩy ra kia phiến đi?”

A Li chậm rãi tới gần, đại môn khe hở thành linh dựng từng hàng tiêm bia. Lạnh băng sương mù từ bên trong thổi ra tới, rõ ràng trên người dán chống lạnh phù, nàng cảm giác lạnh hơn.

A Li trầm ngâm một cái chớp mắt, “Ta thử lại hướng khác phương hướng chạy, nếu trong chốc lát còn trở lại nơi này, nếu không chính là quỷ đánh tường, nếu không chính là đại biểu nơi này chỉ có một cái lộ.”

Hệ thống nói: “Quỷ đánh tường không thể đi, nơi này chính là Tiên giới a.”

“Khó giảng, Bạch Trạch không phải nói sao? Hiện giờ Tiên giới đã không giống nhau, quỷ dị khó dò. Những cái đó mọc cánh thành tiên người chỉ cần tới rồi nơi này liền lại vô âm tín. Người nói bọn họ đi đâu?”

“Ký chủ, người nghĩ tới như thế nào tới, người nghĩ tới như thế nào trở về sao?”

“Không nghĩ tới.” A Li nhàn nhạt nói.

Nàng chính là dựa vào một khang xúc động tới. Bởi vì vô pháp thỉnh cầu trợ giúp, cũng chỉ có thể chính mình tới. Quyết định này xác thật rất ngốc. Phi Vũ là thượng cổ đại thần, nếu hắn cũng vô pháp tự cứu, như vậy nàng càng cái gì đều làm không được.

Nhưng đôi khi, chính là biết rõ không thể mà vẫn làm. Nàng liền giống vậy lần trước bí cảnh sự, lựa chọn không cứu nàng, trừ bỏ nàng bên ngoài, mỗi người đều có thể sống sót, đây là tối ưu lựa chọn.

Lựa chọn cứu nàng, cuối cùng kết quả không phải cùng chết, chính là cùng nhau sống. Đây là kém cỏi nhất lựa chọn, có sống hay không hoàn toàn xem vận khí, cho nên không ai tuyển cái này.

Nhưng nàng cố tình chính là sẽ lựa chọn người sau người, chỉ cần có một đường sinh cơ, cũng phải đi thử một lần. Kìa chỉ mỗi ngày chờ nàng về nhà tiểu hồng điều, nàng thật sự vô pháp nhìn hắn liền như vậy biến mất ở trên chín tầng trời.

Sau nửa canh giờ, A Li lại lần nữa dừng lại bước chân, nhìn phía nơi xa cự môn. Cùng nàng phía trước gặp qua giống nhau, này phiến môn cũng mở ra một cái phùng.

Xem ra chỉ có này một cái lộ.

A Li hít sâu hai khẩu khí, nói không sợ hãi căn bản không có khả năng. Nàng không sợ quỷ quái, nàng liền sợ yên tĩnh nơi đột nhiên nhảy ra tới thứ gì.

Nàng duỗi tay đẩy cửa, tướng môn phùng đầy đến lớn hơn nữa chút. Liền ở nàng muốn nghiêng người đi vào đi khi, thủ đoạn đột nhiên bị một con lạnh băng tay bắt được.

A Li da đầu tê dại sợ tới mức thét chói tai, không quan tâm lung tung mà chụp đánh. Phía sau người nọ ăn vài cái, một phen nắm lấy nàng hai tay, “Liền điểm này can đảm, còn dám đến cửu thiên?”

Thanh âm này tản mạn lại mang theo điểm phúng ý, quen thuộc cực kỳ. A Li kinh ngạc mà nâng lên mắt, đối thượng Bạch Trạch cặp kia mát lạnh thấu triệt mắt.

Giả đi?

Bạch Trạch cười lạnh nhìn chăm chăm nàng, sạch sẽ nhanh nhẹn mà đem người cô tiến trong lòng ngực, “A Li, người thật là có bản lĩnh. Nhiều năm như vậy ta cũng chưa dám phá mười, người gần nhất, ta liền mọc cánh thành tiên.”

“Mọc cánh thành tiên?” A Li bỗng dựng trợn to mắt.

Bạch Trạch đem nàng để ở trên cửa, nguyên bản tưởng hung hăng mà véo nàng vài cái, hoặc là nói điểm nghiêm khắc nói. Nhưng là đối thượng thiếu nữ cặp kia trong trẻo sâu thẳm quả nho mắt, hắn liền như thế nào cũng luyến tiếc. Hắn thật sự sợ hãi đem nàng khi dễ khóc, nhưng là không cho nàng điểm lợi hại lại tâm hoả khó tiêu.

“Bạch Trạch, người phá mười sao?” A Li hỏi, “Nhưng người không phải nói, mọc cánh thành tiên người chỉ cần tới rồi Thiên giới liền sẽ toàn vô âm tín sao?”

“Đúng vậy, cho nên người phải hảo hảo nhìn ta như thế nào âm tín toàn vô, về sau chết cũng muốn nhớ kỹ ta.” Bạch Trạch áp xuống đi hung hăng cắn nàng môi. Bởi vì không đã ghiền, hắn dùng sức đỉnh khai nàng môi, muốn cắn đến càng nhiều đồ vật.

Nhưng là rời rạc môn chống đỡ không được hai người trọng lượng, “Ca ca ca” liệt khai, “Oanh ——” mà nện xuống đi.

Bạch Trạch vội kéo lấy A Li vòng eo, đem nàng ấn nhập trong lòng ngực, mới không làm nàng đi theo môn cùng nhau ngã xuống.

“Thiên giới chất lượng cũng không được a. Cứ như vậy còn có vô số người tưởng thành tiên?”

Thật lớn cánh cửa ngã xuống vốn dĩ liền cấp yên tĩnh hoàn cảnh đền thượng quỷ dị sợ hãi một chút, nhưng là A Li trăm triệu không nghĩ tới dừng ở Bạch Trạch trong mắt chỉ là môn chất lượng kham ưu. Hắn như vậy vừa nói, nàng trong lòng áp lực sợ hãi lập tức tiêu tán, nhìn không được cười ra tiếng tới.

Bạch Trạch nhìn nàng, “Người còn rất cao hứng?”

A Li ngẩng mặt, mặt mày đều là xán lạn ý cười, thiếu niên hai tròng mắt uân không chút để ý lạnh lẽo, nhưng này cũng không gây trở ngại hắn cả người tản ra làm người vô cùng an tâm cùng cường đại hơi thở.

“May mắn người ở chỗ này, Bạch Trạch.” A Li nhón chân, ôm cổ hắn, đem mặt chôn ở hắn ngực.

Phía trước nàng một người thời điểm, cảm thấy Thiên giới âm lãnh giống vậy u minh. Nhưng là Bạch Trạch gần nhất, đồng dạng hoàn cảnh nàng thế nhưng cảm thấy ánh mặt trời xán lạn lên. Con đường phía trước cũng không như vậy đáng sợ, chính là an tĩnh điểm thôi.

“Người sớm nói với ta không phải hảo?” Thiếu niên tiếng nói trở nên ôn hòa chút, nhợt nhạt hơi thở dừng ở nàng đỉnh đầu, phác tan dừng lại đây mây trời.

“Ta sợ cùng người nói, người không cho ta tới.”

Bạch Trạch cười khẽ, “Như thế có khả năng, ta tình nguyện chính mình chịu chết lộ, cũng không có khả năng mang lên người.”

A Li nâng lên mặt, “Bạch Trạch, chúng ta thật sự sẽ chết ở chỗ này sao?”

Bạch Trạch rũ mắt nhìn nàng mặt, “Người có sợ không?”

A Li lắc đầu, “Không sợ.”

Bạch Trạch nhẹ nhàng cười một cái, “Một khi đã như vậy, vậy không cần sợ đầu sợ đuôi, chúng ta đến xem nơi này có cái gì. Trước khi chết biết cửu thiên bí mật cũng rất thống khoái, tổng so súc ở mười hoàn cảnh giới hỗn độn cả đời cường.”

A Li nhấp môi cười, như vậy tiêu sái tùy tính nói, xác thật cũng chỉ có Bạch Trạch nói được ra.

“Lúc ta tới, vô luận hướng phương hướng nào chạy, cuối cùng đều sẽ chạy đến này phiền trước cửa. Ta đoán, đã không có lộ, chúng ta chỉ có thể từ rừng bia xuyên qua.”

Bạch Trạch gật gật đầu, đem trên người khác một thanh chủ thủ hái xuống đưa cho A Li, “Đây là ta mọc cánh thành tiên khi trên người nhiều ra tới đồ vật, ta đoán đại khái là nhân gian nguyên thần biến thành, cũng chính là bản mạng kiếm.”

A Li sờ sờ lạnh lẽo chủ thủ, mặt trên có khắc uốn lượn bạch long, tựa hồ liền vậy đều có thể sờ được đến. “Đã là bản mạng kiếm liền không cần cho ta.”

Nàng còn trở về.

Bạch Trạch cúi người cho nàng dừng ở vòng eo, “Ta đã sớm tưởng cho người một phen kiếm, này đem vừa lúc.” Hắn ngời dậy cười nhìn nàng, “A Li, ta đem nguyên thần đều cho người, người cần phải hảo hảo đãi ta a.”

Thiếu niên tươi cười chân thành tha thiết, lại cũng toát ra đi đến sinh mệnh chung điểm khi đối nàng không tha.

A Li rũ rũ lông mi, ôm hắn eo, đem mặt chôn ở hắn trong lòng ngực không cho hắn nhìn đến trào ra thủy quang.

Bạch Trạch sờ sờ nàng lưng, “Hiện tại biết thực xin lỗi ta?”

A Li gật gật đầu.

Bạch Trạch cười một chút, “Đừng sợ, không nhất định sẽ chết đâu, ta mọi việc thích hướng nhất không tốt địa phương tưởng, như vậy chỉ cần không có tệ thấp nhất tuyến, liền sẽ cảm thấy kết quả cũng không tệ lắm.”

“Ta cũng cảm thấy không đến mức sẽ chết,” A Li ngẩng đầu nói, “Ta làm việc thích dựa vào trực giác, mỗi một lần kết quả đều thực hảo. Lần này cũng là giống nhau, ta liền cảm giác ta sẽ không có việc gì.”

Bạch Trạch cười khẽ, “Như vậy thần? Nếu là trở về, người ở Thiên Sơn dưới chân bãi một cái bói toán quán, ta mỗi ngày thăm.”

Hắn tuy ở cùng A Li nói giống, nhưng là ánh mắt chỗ sâu trong thập phần ngưng trọng, này chỗ rừng bia tràn ngập làm nhân sinh sợ cường đại hơi thở, mỗi một đạo tiêm bia đều giống một đôi xem biến thương hải tang điền nhật thăng nguyệt lạc mắt.

Hắn buông ra A Li tay, đi đến gần nhất một tòa bia trước, mặt trên có khắc kim sắc cổ ngữ, phương đông Thanh Đế thanh linh thủy lão cửu khí Thiên Quân. Hắn có đi xem bên cạnh tám bia đá, phương nam nam cực Trường Sinh Đại Đế sinh trọng lê. Càng phía sau, hỗn độn thiên thần, bàn.

A Li đi theo hắn phía sau cũng ngửa đầu nhìn cao gầy tiêm bia, tuy rằng nàng xem không hiểu đuôi kịp mặt tự, nhưng là rừng bia gian dày đặc hơi thở làm người không khỏi cảm giác kính sợ. “Nơi này sẽ không chôn bầu trời thần tiên đi?”

Bạch Trạch cười liếc nàng liếc mắt một cái, “Người xác thật có thể bãi cái bói toán quán. Nơi này đích xác chôn thượng cổ thần linh, này không phải địa phương khác, mà là thiên mộ.”

“Thiên mộ?”

A Li lại đi rồi vài bước đi xem khác tiêm bia, mỗi một tòa đều là hoặc trường hoặc đoản tự. Có tự nhan sắc cổ xưa, kim sắc lưu quang đã

ảm đạm rồi, tựa như trải qua mấy vạn năm trôi đi. Có tựa lại còn mới tinh, tựa như tân lập không lâu dường như.

Nàng vừa đi vừa nhìn, bất tri bất giác đem Bạch Trạch ném ở phía sau. Nàng vội quay trở lại, lại thấy Bạch Trạch đứng ở một tòa tiếm bia bên, vẻ mặt ngưng trọng ử dột, quanh thân hơi thổi lạnh băng, tựa như đứng ở trong động băng.

Nàng thăm dò đi xem, thấy kia tòa trên bia tựa viết rất nhiều, so khác bia đều nhiều, liền hỏi, “Người nhìn đến cái gì?”

Bạch Trạch nhẹ giọng nói, “Ta thấy được ta bia.”

“Người bia?” A Li vẻ mặt kinh ngạc, “Có thể hay không là trùng tên trùng họ?”

Thiếu niên khớp xương rõ ràng ngón tay thông thả xẹt qua bia thẻ, “Phương tây bạch đế hạo linh hoàng lão Thất khí Thiên Quân, chết vào thiên chú thời kỳ. Thành quảng tám năm sinh với Bắc Mạc ký thành, gọi Bạch Trạch.”

-----oOo-----

Chương 51: đệ 51 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch Trạch là thượng thần chuyển thế?

Nhưng trừ bỏ cái này cũng không khác khả năng. Bằng không vì cái gì tiêm trên bia viết như vậy kỹ càng tỉ mỉ, liền hắc sinh nhật cùng nơi sinh đều giống nhau như đúc?

“Mặt khác bia có sao?” A Li hỏi.

Bạch Trạch hơi nhấp nháp môi, “Ta chỉ nhìn một bộ phận, chỉ có thần danh, không có chuyển thế.”

A Li hơi hơi kinh ngạc, kia vì cái gì chỉ có Bạch Trạch chuyển thế đâu?

Bạch Trạch ngẩng mặt, xuất thần mà nhìn hai mét cao tiêm bia, “A Li, ta tưởng đem này tòa bia đào lên, nhìn một cái bên trong là cái gì.”

A Li lông mi run rẩy hạ, “Không hảo đi?”

Bạch Trạch nói: “Ta bào ta mồ, bên trong đồ vật cũng không thể ăn ta. Nếu là người khác, bất quá chính là thiên lôi vạn đánh, điểm này trừng phạt ta còn căng đến khởi. Nhưng ta nhìn bầu trời giới tử khí trầm trầm, sợ là một đạo sấm đánh cũng sẽ không có.”

A Li nói: “Vậy đào.”

Bọn họ hai cái, một cái không sợ sự, một cái dù sao đào không phải chính mình mồ, chịu tội cảm bằng không. Này sương thương lượng thỏa đáng, lập tức xuống tay đào mộ.

Cao lớn tiêm bia bị phóng đảo, Bạch Trạch tiếp nhận A Li cho hắn chủy thủ, ở tuyết trắng như băng ngọc thạch huyết mộ thượng cắt vài đạo. Chỉ nghe ngọc thạch phát ra vài đạo giòn nứt thanh, rầm một chút, vỡ vụn ngọc thạch liền rơi vào cái đáy lỗ trống trung.

A Li hướng trong nhìn, chỉ thấy bên trong trống không, liền quan tài đều vô. Chỉ có hai chỉ đầu gỗ điêu tiểu động vật. Bạch Trạch duỗi tay đem khắc gỗ lấy ra, một con là long trạng, một con là phượng hoàng trạng. Hai kiện khắc gỗ nhìn qua niên đại xa xăm, mặt trên du quang thủy hoạt, giống bị người vuốt ve thật lâu.

A Li trong lòng vừa động, Phi Vũ còn không phải là phượng hoàng sao?

Bạch Trạch nhìn trong chốc lát khắc gỗ, trong mắt một tia gợn sóng đều không có, thực tùy ý mà thu vào nhãn liền đối với A Li nói, “Chúng ta lại đi phía trước nhìn xem.”

“Này mộ không nhìn sao?” A Li hỏi.

“Không nhìn.” Bạch Trạch nói, “Cũng không có gì đẹp, bên trong đều là trống không.”

“Nhưng này không vừa lúc thuyết minh người là vị kia bạch đế Thiên Quân chuyển thế sao?”

“Lưu trữ đợi khi tìm được Phi Vũ lại nói. Đúng rồi A Li, ta còn không có hỏi người, người vì cái gì muốn tới cửu thiên tìm Phi Vũ? Hắn phá mười hoàn sao? Phía trước ta chỉ cảm thấy hắn tu vi sâu không lường được, cũng không hảo hảo tìm tòi nghiên cứu.”

“Hắn không phải phá mười hoàn, hắn là Phi Vũ thượng thần. Mấy ngày trước hắn nói muốn đi ra ngoài một chút, mau nói một ngày liền trở về, chậm nói muốn vài thiên. Ta vẫn luôn chờ không tới hắn tin tức, cho nên mới đến xem.”

“Phi Vũ... Thượng thần?” Bạch Trạch nhẹ nhàng lặp lại nói, xưa nay mát lạnh trầm tĩnh hai tròng mắt tràn ra một tia khiếp sợ.

Hồi lâu hần mới nói, “Ta vẫn luôn cho rằng chỉ là trùng tên trùng họ.”

“Đúng vậy, ta trước kia cũng như vậy tưởng.” A Li nhẹ nhàng mà nói.

Ai có thể nghĩ đến thượng cổ đại thần sẽ khuất cư ở một tòa không chớp mắt tiểu viện thông minh đâu?

“Người là như thế nào cùng hần kết bạn?” Bạch Trạch hỏi, “Mấy trăm năm tới, Thiên giới vẫn luôn không có thần dự hạ đật, vô số nguyên đảo cũng thượng đật không được thiên nghe. Như thế nào hần đột nhiên liền buông xuống thế gian?”

“Này ta cũng không biết,” A Li lắc đầu, “Phi Vũ rất ít nói Thiên giới sự, hần chỉ cần lại nói tiếp liền một bộ cô đơn bộ dáng. Đến nỗi như thế nào cùng hần nhận thức, Bạch Trạch, người còn nhớ rõ Cô Tang tạc tháp kia sự kiện đi?”

“Ngày ấy ta từ nhai thượng rơi xuống, nện ở một đầu cự thú trên người. Yêu thú bị ta tạp vụng sau biến thành người. Ta thiếu linh thạch liền đem hần trói bán. Không nghĩ tới, ngày hôm sau hần liền tạc tháp tìm lại đây, người này chính là Phi Vũ.”

Bạch Trạch tròn mắt lần thứ hai tràn đầy kinh ngạc, một lát sau, hần bình tĩnh trở lại, nhẹ giọng nói, “Thì ra là thế. Tuy rằng không thể tưởng tượng, nhưng lại hợp tình hợp lý.”

Chính là có một chút phiền toái, vị kia thượng thần nhìn qua đối A Li rồi tình thâm sâu, cái loại này thích cũng không phải là một ngày hai ngày là có thể hình thành. Phong đều lần đó, Phi Vũ nói tìm A Li thật lâu, hần lúc ấy còn đồng tình hần, hiện tại xem ra không bằng đồng tình một chút chính mình. Hần tiểu thanh mai bị có được như vậy khổng lồ lực lượng người nhớ thương, cũng thật không phải cái gì chuyện tốt.

Hai người tiếp tục đi phía trước đi, A Li một bên nhìn chung quanh tìm bia một bên hỏi, “Vì cái gì kia tòa bia sẽ viết người sinh ra ngày

cùng địa điểm? Là người nào chuyên môn đi tìm người kiếp sau mới trở về viết sao?”

“Không phải,” Bạch Trạch nói, “Này tòa thần mộ có tự mình ý thức. Đương có người chuyển thể khi, nó sẽ cảm ứng được cũng đem chuyển thể địa điểm tên họ sáng tác ra tới.”

“Di, như vậy thần kỳ a. Kia nếu có thượng thần đem chết, nơi này có thể hay không tự động sinh thành huyết mộ...” A Li bỗng nhiên nhắm lại miệng, đôi mắt bình tĩnh nhìn về phía trước. Ở vài toà tiêm bia đất trống chỗ thành linh xuất hiện một tòa mộ hổ, bên trong truyền ra sà sạt trời mưa thanh, tựa hồ có ai ở đem mộ hổ dẫn đến càng sâu.

Mộ hổ bên cạnh, vừa rồi còn rỗng tuếch, không biết khi nào đột nhiên xuất hiện một tòa nằm tiêm bia, từng đạo kim sắc bút ngân ở mặt trên không ngừng hoa hạ, tựa như có người đang ở khắc tự giống nhau.

A Li tức khắc cảm thấy da đầu tê dại, theo bản năng đi kéo Bạch Trạch tay. Nhưng là lại phác một cái không, nàng quay đầu, nơi nào còn có cái gì Bạch Trạch, rộng lớn thần mộ chỉ có nàng một người thôi.

Bên tai đột nhiên vang lên một đạo thiếu niên thanh âm, “Sư huynh, ta nếu đã chết, cũng là táng tại đây tòa trong vườn sao?”

“Ân, mọi người đều là táng ở chỗ này.” Nhọt nhạt nhàn nhạt, là Bạch Trạch thanh âm.

A Li đột nhiên xoay người, nhưng là phía sau một bóng người đều không có.

“Thượng bạch chân thần ngã xuống, hấn bạn tốt cho hấn mộ thả hấn yêu thích uống lục kiến rượu. Thanh xuyên thượng thần ngã xuống, hấn muội muội cho hấn thả sinh thời thích nhất đàn cổ làm bạn. Sư huynh, nếu ta chết ở người phía trước, người cho ta phóng cái gì?”

“Cái gì đều không bỏ, vài thứ kia ta còn muốn sử dụng đâu.” Bạch Trạch lười đăm mà nói.

“Nếu là sư huynh ngã xuống ta liền sẽ phóng.”

“Người phóng cái gì?” Bạch Trạch tò mò hỏi.

“Phóng một cái ta chính mình bồi sư huynh. Nếu là sư huynh cảm thấy không đủ, ta sở hữu đồ vật đều có thể bỏ vào đi.”

Bạch Trạch cười khế, “Thật cảm động, Phi Vũ, người vạn sự vạn vật đều nguyện cùng sư huynh chia sẻ sao?”

Thiếu niên trả lời: “Tự nhiên.”

Bạch Trạch lại nói: “Ta đây cần phải hảo hảo suy nghĩ một chút, muốn người thứ gì hảo đâu?”

Trước mắt chợt rừng bia vạn vẹo, A Li hoảng sợ, sau này lui hai bước. Kia vạn vẹo xám trắng chi sắc đột nhiên biến thành một tòa rừng đào. Một cái thân hình cao lớn bạch y nam tử dưới tàng cây đánh đàn, mặt mày như họa, thế nhưng cùng Bạch Trạch có một ít giống.

Một con tiểu hồng điều từ không trung rơi xuống, nghiêng đầu đứng ở cầm thương xem hắn.

Nam tử cười khế, trong tay ấn huyền không ngừng, tiên nhạc như nước chảy không ngừng từ huyền hạ lưu ra, chấn tiểu hồng điều trên người lông chim lung tung vũ.

“Sư huynh, ta chân đã tê rần.” Tiểu hồng điều miệng phun người ngữ oán giận nói.

“Kia liền từ ta cầm trên dưới tới.” Nam nhân đăm thanh nói.

Hồng điều nhảy xuống cầm, hóa thành một người ăn mặc phi y thiếu niên, dung mạo nùng lệ tú dật xinh đẹp cực kỳ.

Đánh đàn nam tử cũng không có ngẩng đầu xem hấn, hấn an an tĩnh tĩnh mà ở một bên ngồi xuống, móc ra một quyển thư xem, như vậy ngoan ngoãn, bất chính là nàng Phi Vũ sao?

A Li vừa muốn đi phía trước đi, rừng đào nháy mắt biến mất. Mênh mông trong thiên địa, một con thật lớn hắc long đem không trung đỉnh ra cái lỗ thủng.

Trên trăm vị thiên thần dẫm lên vân cùng hắc long chiến đấu kịch liệt, sấm sét ầm ầm băng tuyết bay vũ. Liền ở thiên thần nhóm rơi vào hạ thế là lúc, một cái đồng dạng thật lớn bạch long ngang trời xuất hiện cùng hắc long giảo ở cùng nhau.

Máu loãng cùng màu trắng màu đen vẩy giống trời mưa giống nhau rơi xuống, đang không ngừng bành trướng dâng lên hơi nước cùng hắc khí trung, bọn họ phía sau đại điện ở trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn.

Một tòa huyết sắc tế đàn từ sập Đại điện hạ chậm rãi dâng lên, trên trăm vị thiên thần đồng thời lộ ra hoảng sợ ánh mắt.

Chiến đấu kịch liệt tiếng gió, truyền ra một tiếng thống khoái ý cười. Kia ý cười cực kỳ khoái ý, tựa như báo biển sâu chi thù.

Hình ảnh lại lần nữa bị giảo thành một đoàn thủy mặc, hắc bạch sương mù tản ra, A Li một lần nữa về tới vừa rồi kia phiến đảo viên. Bất đồng chính là, lúc trước đánh đàn nam tử cả người là huyết, khuôn mặt tái nhợt không có huyết sắc, lông mi giống lông quạ như vậy mệt mỏi rũ.

Phi Vũ ngồi quỳ ở hấn bên cạnh cúi đầu cho hấn rịt thuốc.

“Sư huynh, tế đàn phong ấn đã giải, thượng cổ Hồng Hoàng hung khí đã mau áp không được. Ta nghe cự cá thượng thần nói, chỉ có thể đại gia nhảy vào đi, lấy thân áp chế, mới có thể một lần nữa phong ấn.”

Nam tử mở mắt ra, “Là ta sai, nếu muốn sống tể, tự nhiên cũng là ta đi nhảy.”

Phi Vũ nhẹ giọng nói, “Không phải sư huynh sai, là kia chỉ ác long. Nếu không phải hấn, phong ấn như thế nào sẽ bởi vì đánh nhau mà chấn động. Mọi người đều nói, Chúc Long chính là nguyên tội. Sớm biết rằng ở hấn niên ấu khi không nên đem hấn đề ở u minh, hấn là dùng trăm long kiếm chặt bỏ đầu của hấn.”

Nam tử thực mệt mỏi nhắm mắt lại, “Long nào có ác? Ác bắt quá là xem bọn họ cặp mắt kia thôi.”

Phi Vũ nâng lên mắt, nghi hoặc không thôi.

Chợt một trận gió thổi qua, rừng đào hơi hơi dương động lá cây, tựa như trời mưa giông nhau xôn xao vang lên. Phi Vũ cùng vị kia nam tử bị phong quét thân ảnh thật mạnh.

Trong nháy mắt, mọi người ảnh đều phai nhạt, chỉ còn lại có A Li một người đứng ở rừng bia trung.

Bên cạnh tân đào mộ hố còn truyền đến sần sạt thanh, tựa hồ ngại đào không đủ thâm, không ngừng từ bên trong hướng ra phía ngoài dương thổ.

Đại khái quỷ dị sự thấy nhiều liền chết lặng. A Li về phía trước mại một bước, đánh bạo triều hố nhìn lại. Chỉ thấy trong hầm đột nhiên yên tĩnh, liền thổ đều xấu xí. Nàng còn đang kinh ngạc, một bàn tay đột nhiên bắt lấy nàng cổ chân, dùng sức một xả.

A Li liền kinh hô đều không có tới kịp phát ra, liền rút đi vào.

*

A Li mở mắt ra, còn chưa thấy rõ trước mắt đồ vật liền phải giãy giụa bò dậy. Nhưng trên người nàng một chút sức lực đều không có, liền chần đều không thể lay động.

Chấn?

A Li rũ xuống mắt, cầm dưới cái một giường thêu lưu vân chần mỏng. Góc chần dịch thật sự rắn chắc, tựa hồ sợ nàng lộn xộn, cho nàng đè ở bả vai hạ.

Ở chần hạ, nàng ngực chồm, phồng lên một cái đại bao, ép tới nàng có điểm ngực buồn.

A Li không biết đó là thứ gì, dùng hết sức lực đem nó đỉnh ra chần. Một con mềm mại đồ vật đỉnh ở nàng trên cầm, tròn xoe mắt to cùng nhón nhọn miệng cùng nàng tương đối, nàng trừng lớn mắt, trong mắt chiếu ra một con hổ làm phượng hoàng.

Phượng hoàng toàn bộ dùng vải đỏ phùng thành, mặt trên dán hơi mỏng hồng bảo thạch tước thành lông chim. Vì điệu hơi kiều, lớn bằng bàn tay, giương cánh muốn bay.

Trên đỉnh đầu lụa mỏng màn lưới bị thổi vào phong vũ đến như sóng gợn đông đưa, mặt trên thêu hoa điều, theo sóng gợn chậm rãi đông đưa, tựa như sóng giống nhau.

Màn lưới ở ngoài, một người phi y thiếu niên thực nghiêm túc mà đối người bên cạnh nói, “Sự huynh, ta không muốn cùng người chia sẻ.”

“Chẳng phân biệt hưởng liền chẳng phân biệt hưởng, người làm nàng hảo hảo ngủ, làm cái gì cho nàng trong lòng ngực tắc cái hổ phượng hoàng? Người tắc, nàng chính là của người?”

-----oOo-----

Chương 52: đệ 52 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li hoảng hốt nghe thấy Phi Vũ cùng Bạch Trạch thanh âm, nhưng là thân thể quá mệt mỏi, nàng còn chưa nghe rõ ràng liền đã ngủ.

Bạch Trạch nghe được giường gỗ phát ra âm thanh, đi tới nhìn thoáng qua. Thấy kia chỉ bố phượng hoàng ghé vào chần bên ngoài, hắn cười khẽ một chút, nắm bố phượng hoàng cánh ném đến một bên.

Quay đầu lại, Phi Vũ vẫn bình tĩnh nhìn hắn.

Hắn cười nhạt một tiếng, “Làm sao vậy? Chưa thấy qua người chuyển thế a?”

Phi Vũ mặc một chút, “Thần cùng yêu giống nhau, dù cho thọ mệnh rất dài, chỉ có thể sống một đời. Ta xác thật không nghĩ tới còn có thể gặp được người.”

“Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới.” Bạch Trạch ở Phi Vũ đối diện đệm hương bồ ngồi xuống.

Hắn đột nhiên tiếp nhận rồi mấy vạn năm ký ức, thân thể thập phần mệt mỏi. Hơn nữa có bệnh cũ, càng là ăn không tiêu.

Hắn không thích trước mặt người khác lộ ra bệnh trạng, vừa rồi ở sau điện trộm mảnh khu một trận, sắc giọng nói đều là huyết tinh, thanh âm khàn khàn.

Phi Vũ đẩy đẩy thực án thượng cái đĩa, “Sư huynh, người ăn chút dưa đi.”

Bạch Trạch giọng nói khô khốc, đang muốn một chút đồ vật nhuận nhuận hầu. Hắn tiếp nhận một mảnh dưa lê, cúi đầu cắn một ngụm,

mật ngọt ngào ngọt.

“Thiên giới khi nào có dưa, người làm cho?”

Phi Vũ nói: “Cấp A Li loại.”

Bạch Trạch hơi xả khốe môi, tự hấn cùng Phi Vũ gặp mặt sau, Phi Vũ tam câu không rời A Li, rõ ràng ở đánh dấu sở hữu vật.

Nhưng hấn cũng không nghĩ tới, cái này tìm tức phụ ánh mắt a.....
Như thế nào giống nhau như đúc?

Hấn vẫn là thiếu niên thời điểm, sư phụ bàn từ Hồng Hoang nhật về Phi Vũ. Khi đó Phi Vũ bắt quá là trong tã lót trẻ con, khuôn mặt nhỏ dẹt gầy hoàng, không được mà mút chính mình ngón tay. Sư phụ thấy hấn đáng thương, liền lưu lại chiếu cố. Chờ sư phụ ngã xuống, chiếu cố Phi Vũ sự tự nhiên liền dừng ở trên người hấn.

Hấn vốn chính là tản mạn tính tình, dưỡng Phi Vũ tự nhiên là nuôi thả. Phi Vũ khi đó vẫn là cái trát tận trời biện đồng tử, chỉ cần tìm không thấy hấn liền oa oa khóc lớn. Hấn vô luận làm cái gì, Phi Vũ đều sẽ theo ở phía sau học theo. Hấn làm hấn làm cái gì, hấn liền đi làm cái gì.

Tuy rằng hấn nhất phiên chán lo chuyện bao đồng, nhưng là có cái đáng yêu lại có thể thân tiểu sư đệ, hấn còn cảm thấy khá tốt. Rất dài một đoạn thời gian, bọn họ cứ như vậy cũng sư cũng huynh lẫn nhau nâng đỡ.

Như vậy ngoan ngoãn sư đệ, không nghĩ tới mấy vạn năm qua đi, thế nhưng học được cùng sư huynh đoạt người. Hấn giáo những cái đó, Phi Vũ đều học xong, hiện tại toàn bộ dùng hấn trên người, bất động thanh sắc khiến cho hấn sinh ra áy náy, thậm chí A Li ngã vào mộ hồ khi, hấn cũng không mặt mũi cùng hấn đoạt, trơ mắt nhìn hấn đem A Li ôm đi.

*

A Li lại lần nữa mở mắt ra khi, phát hiện Bạch Trạch ý ngồi ở nàng bên cạnh.

Nghe được động tĩnh, Bạch Trạch lập tức quay đầu, đối thượng cặp kia nhập nhèm lại mê mang mắt, nhẹ nhàng cười một chút, “Tĩnh? Người linh lực quá thấp, đột nhiên bị ta hồi ức va chạm thức hải tất nhiên sẽ tạo thành thân thể mỗi mệt. Hiện tại có hay không hảo một chút?”

“Người hồi ức?”

Bạch Trạch trong cổ họng thấp “Ân” một tiếng, “Liên chúng ta đào khai kia mồ, đem di lưu ở nơi đó mấy vạn năm ký ức phóng ra. Không biết người nhìn nhiều ít, phát hiện người khi, người đã ngã quỵ trên mặt đất.”

A Li ngồi dậy, tinh tế mà xem Bạch Trạch mặt, “Nguyên lai cái kia bạch y tổ tuyệt thanh niên là người a, ta nói như thế nào mặt mày như vậy quen thuộc. Thật đáng tiếc, Bạch Trạch người sau khi thành niên tướng mạo có thể so hiện tại hảo. Thanh tuyến lịch sự tao nhã, như sáng trong minh nguyệt, trạch thể minh châu...” Nàng còn chưa có nói xong đã bị Bạch Trạch đè ở dưới thân.

“Không thích ta? Thích cái kia Bạch Trạch?”

Bạch Trạch mặt mày trời sinh mang lãnh cảm, hấn không cao hứng thời điểm tựa như một thanh mang theo băng sương kiếm, gió mát đến xương, hàn khí bức nhân. Nhưng hấn mặt không thể nghi ngờ là cực hảo xem, lãnh đạm cảm dục hệ, đuôi mắt hơi kiều, liêu nhân mà không biết.

A Li duỗi tay xoa hấn mặt, dọc theo hấn mi cốt trượt xuống, hoạt đến môi khi bị hấn một ngụm ngụm lấy. A Li nhẹ híp híp mắt, vói vào đi một ít đi sờ hấn hàm răng, một viên một viên mà vuốt, liền đầu lưỡi đều không buông tha.

Thiếu niên lông mi run rẩy hạ, mát lạnh đôi mắt nháy mắt trở nên mê mang, đỉnh đầu hấn mọc ra một đóa tiểu hoa, bốn phiến hắc cánh

hoa có một mảnh chậm rãi biến thành màu xám.

Nguyên bản chỉ là không nghĩ làm hấn cần nàng, đảo khách thành chủ khi dễ khi dễ hấn, không nghĩ tới lại thành tiêu oán khí hảo thời cơ.

Thiếu niên khoang miệng cực nóng cực kỳ, thô ráp lưỡi mặt cuốn tay nàng chỉ không cho nàng lộn xộn. A Li thực đậm mà ngoéo một cái môi đỏ, đơn giản thăm đến càng sâu. Bạch Trạch lập tức hơi hơi ngẩng mặt, lộ ra lưu loát gợi cảm hàm dưới tuyến, hầu kết trên dưới giật giật, muốn mệnh câu nhân.

Kia đóa tiểu hoa theo nàng ý xấu quấy, hắc cánh hoa từng mảnh mà biến sắc. Nguyên bản bốn hắc hai hôi hoa, hoàn toàn biến thành tiểu hôi hoa.

Nàng lúc này mới lùi về tay.

Trong miệng chột không còn, Bạch Trạch giống mất sức lực, nằm ở trên người nàng phát run. Đôi mắt gắt gao nhắm, đuôi mắt không phải giống nhau hồng.

Nàng có chút buồn cười mà dán hấn bên tai nói: “Chường môn, nguyên lai ngươi thích loại này giọng a.”

Bạch Trạch mở mắt ra, ửng đỏ đuôi mắt lại tiểu lại lãnh, nhìn chăm chăm nàng vài lần, vừa muốn nói điểm cái gì, phía sau liền truyền đến tiếng bước chân.

A Li nghiêng nghiêng mặt, nhìn đến Phi Vũ đứng ở giường ở ngoài lãnh đậm mà nhìn bọn hấn chăm chăm. Nàng luống cuống một chút, vội giãy giụa ngồi dậy.

Phi Vũ không nói chuyện, nhặt lên lăn trên mặt đất bổ phượng hoàng, không nói một lời rũ mắt đứng.

A Li biết dấm tinh lại phát tác, vội nói, “Phi Vũ, ta tìm ngươi đã lâu. Người như thế nào một chút tin tức đều bắt truyền trở về đâu?”

Phi Vũ nhớ tới sư huynh nói cho hắn, A Li dùng cấm thuật mới đến đến nơi đây. Nghĩ đến nàng bắt quá là cái một vòng, liền có dũng khí ngày qua giới tìm hắn, vừa rồi nhân ghen ghét phát lãnh đôi mắt, lập tức trở nên thoáng nhu hòa.

“Ta cho rằng ta có thể trở về, nhưng không nghĩ tới tể đàn căn bản không phong bế. Ta gần nhất, nó liền phong bế đi ra ngoài con đường, giống hồi lâu không ăn cơm giống nhau, không ngừng hút ta linh lực.”

“Tể đàn?” A Li nhớ tới phía trước xem qua kia đoạn hồi ức, kết hợp ở Quý U nơi đó xem qua liên hệ lên, đại khái chính là Quý U bắt miễn Thiên giới thật lâu. Trưởng thành đại long hậu, Quý U trước tiên đem trên đỉnh cái lỗ thủng, chọc đến thượng thần nhóm đối hắn bao vây tiểu trừ. Nhưng là thượng thần nhóm có điểm nhược, như vậy nhiều đánh không lại một cái Quý U. Thắng đến Bạch Trạch hóa thành bạch long xuất hiện, mới cùng Quý U đánh cái ngang tay.

Hai con rồng giảo đến long trời lở đất, một không cẩn thận cái đuôi quét tới rồi tể đàn thượng đại điện, phá hủy tể đàn phong ấn. Trách không được Phi Vũ sẽ hỏi Bạch Trạch, hắn đã chết về sau cũng sẽ chôn ở thiên mộ sao? Những cái đó từng tòa tiêm bia, chính là thượng thần nhóm sống tể lưu lại dấu vết.

Bạch Trạch đột nhiên nói: “Còn không có hỏi người, chúng ta đều nhảy vào tể đàn, khi đó tể đàn hắn là đã phong ấn thượng, vì cái gì lúc này lại mở ra?”

Phi Vũ nói: “Thiên giới liền thừa ta một cái thời điểm, tể đàn cũng không có hoàn toàn phong ấn, mỗi ngày đều ở hút ta sinh mệnh. Ta biết ta là cuối cùng một cái lấp kín nó người, liền không có ngăn cản, tùy ý nó hút.”

“Ngày ấy, ta thật sự cho rằng ta đã chết. Ta liền nằm tại đây tòa đại điện phía trước, cả người nhũn ra, tim đập thực mau, không bao lâu liền hoàn toàn mất đi ý thức. Chờ tỉnh lại khi, phát hiện ta đã không ở Thiên giới, mà là biến ra chân thân vô ý thức mà ở Thiên Sơn bay loạn.”

“Lại sau lại ta đã bị A Li tạt hôn mê, bị bán được Trấn Yêu Tư. Ta hỏi một chút bên kia võ hầu, phát hiện thời gian đã qua mấy trăm năm.”

Bạch Trạch hơi nhú mày, “Nói như vậy, người đã chết vài trăm năm đột nhiên sống lại. Không phải ở Thiên giới mà là đi tới Thiên Sơn?”

Phi Vũ gật gật đầu, “Là như thế này.”

Bạch Trạch nói: “Trách không được mấy trăm năm gian, sở hữu mọc cánh thành tiên người tới Thiên giới liền không có âm tín. Nói vậy bọn họ đều biến thành tế đàn đồ ăn. Kia hiện tại tế đàn như thế nào?”

“Thừa một cái phùng.”

Bạch Trạch nói: “Đây là người vô pháp rời đi Thiên giới duyên cớ? Cho nên người hướng Thiên Sơn miếu thờ truyền đạt thiên dụ là vì câu lấy ta phá mưu, làm cho ta mọc cánh thành tiên đi lên thế người điền tế đàn?”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Ta khi đó không biết người là sư huynh, chỉ nghĩ A Li tổng đi tìm người, người bắt tử, làm ai chết đâu?”

Bạch Trạch vô ngữ, này thật là hán dạy ra hảo sư đệ, học được đồ vật đều đối phó hán.

“Kia hiện tại đâu?” A Li hỏi, “Phi Vũ, người còn có thể rời đi Thiên giới sao?”

Phi Vũ ánh mắt dừng ở trên người nàng, lập tức trở nên nhu hòa, “Trước kia không được, nhưng sư huynh tới là được. Ta cùng với hán một người để một nửa là có thể phong ấn trụ tế đàn.”

Bạch Trạch lập tức nói: “Ta thân thể không tốt, người đến ra hơn phân nửa.”

Phi Vũ nhàn nhạt cong cong môi, vô trí có không.

Hắn giữ chặt A Li tay, “Ta tới chỗ này chính là vì tìm điểm đồ vật cho người xem.”

“Thứ gì?” A Li lập tức trở nên cảnh giác.

Phi Vũ thực thiễn mà cười một chút, mở ra lòng bàn tay lộ ra một cái móng tay cái lớn nhỏ hộp. Hộp đón gió liền trướng, biến thành bàn tay lớn nhỏ. Hắn mở ra cấp A Li nhìn, tuy rằng bề ngoài thoát nhìn là cái tiểu hộp gỗ, bên trong lại không gian thật lớn, linh tinh vụn vặt tắc rất nhiều đồ vật.

“Người xem, đều là người cho ta. Người từng nói, rất nhiều sự chỉ có đạo lữ mới có thể làm...”

A Li ở hắn nói lữ khi liền biết không tốt, vội vàng một phen khép lại cái nắp, “Lưu trữ ta từ từ xem. Phi Vũ, ta đói bụng. Ta nhìn đến thực án thượng có dưa lê, nơi này là không phải còn loại ăn?”

Phi Vũ biết nàng nhìn thượng thần ký ức thân thể tiêu hao quá lớn, đảo cũng không lập tức đem đạo lữ chứng lấy ra tới chứng minh bọn họ mới là toàn gia.

“Đương nhiên loại, đều là người trước kia.....”

A Li một phen che lại hắn miệng, Phi Vũ hơi giật mình một chút, rũ mắt nhìn nàng. Lòng bàn tay mềm mại cực kỳ, làm hắn nhớ tới vừa rồi Bạch Trạch ngậm lấy nàng ngón tay sự.

Thiếu niên đôi mắt khẽ nhúc nhích, khiêu khích liếm liếm.

A Li vội vàng đem tay dời đi, biểu tình hoảng loạn lại vô thố.

Một bên Bạch Trạch lập tức từ trên mặt nàng nhìn ra manh mối, đôi mắt hơi trầm xuống.

A Li không dám lại đem Phi Vũ cùng Bạch Trạch đặt ở cùng nhau, “Người đều loại ở đâu? Mang ta đi nhìn xem.”

“Ở sau điện, còn có gà dê bò gì đó.”

“Còn có gia cầm?” A Li hơi hơi kinh ngạc.

“Đúng vậy, đều là người.....”

“Hảo hảo, ta đã biết, đều là ta thích ăn.” A Li đẩy Phi Vũ hướng trốn đi.

Phi Vũ cũng không giãy giụa, ngoan ngoãn bị đẩy đi, trong miệng không chút để ý nói: “Sư huynh, ta nhớ rõ người có cái từ nhỏ cùng nhau lớn lên tiểu thanh mai. Lần này người một lần nữa trở về tiên vị, có thể dùng đại điện thủy kính nhìn xem nàng ở nơi nào. Cũng không cần cả ngày nhớ thương người khác.....”

Bạch Trạch lạnh lùng nhìn hắc bóng dáng, hắc tiểu thanh mai sao, còn không phải là đang ở đây hắc cái kia?

-----oOo-----

Chương 53: đệ 53 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li đem Phi Vũ đẩy ra đại điện.

Thiếu niên mắt âm u, trên mặt tất cả đều là bất mãn, đi vào sau điện liền ôm cánh tay không nói một lời ở trên tường.

A Li không có phát hiện hần cảm xúc, kinh ngạc mà trợn to mắt thấy sau điện. Nơi này cùng âm vèo vèo Thiên giới quả thực hai cái phong cách, từng đạo đồng ruộng chỉnh tề mà bài bố ở tầng mây phía trên, bên trong loại hoa màu cùng rau dưa. Có thể nhìn ra hoa màu có ngô cùng lúa, rau dưa là cải thìa, dưa chuột cùng củ cải.

Xa hơn một chút địa phương là một tầng tầng cây ăn quả, có kết quả, có không có, nàng thậm chí có thể ngửi được quả mơ thanh hương.

Đại điện bên trái còn có vài cái rào tre đáp vòng, bên trong nhàn nhàn mà đi tới các loại gia cầm, gà vịt ngưu heo dê, một đám dưỡng bộ bẩm, này còn không phải là hiện thực bản Giang Nam ánh họa sao?

A Li tuy không nhớ rõ dưỡng nhãi con quá trình, nhưng nàng nhớ rõ trò chơi hình ảnh. Nàng thậm chí có thể tưởng tượng đến chính mình điểm kiến mô, từng tòa đồng ruộng từ không trung rơi xuống đồ sộ cảnh tượng.

Nàng bài bố còn man hợp lý sao.

“Phi Vũ, chúng ta trích gọi món ăn đi?” Nàng quay đầu nói, trong mắt chiếu ra thiếu niên trầm khuôn mặt bộ dáng.

Nàng vội hỏi hệ thống, “Khai phần ăn sao?”

Hệ thống nói: “Khai, người hôn mê thời điểm ta liền khai.”

A Li thở phào nhẹ nhõm, “Vẫn là người làm việc đáng tin cậy.” Nếu Phi Vũ trên đầu không có xuất hiện đóa hoa báo trước, liền đại biểu hấn hiện tại tuy rằng sinh khí, nhưng còn chưa tới hắc hóa trình độ.

“Phi Vũ, ăn không ăn đường?” A Li lấy ra từ Bạch Trạch nơi đó lấy đường, “Kẹo đậu phộng, người thích nhất ăn.”

Phi Vũ rũ mắt liếc mắt một cái, hấn kỳ thật không thích ăn kẹo đậu phộng, nhưng hấn thích ăn hạt thông. Bởi vì hạt thông lột đến phiền toái, dần dà hấn cũng chỉ ăn kẹo đậu phộng. Nhìn đến A Li tùy thân mang theo hấn thường ăn đồ vật, đôi mắt u lãnh hơi hơi nhu hòa chút.

“Có thể,” hệ thống tán thưởng, “Sư huynh uống sư đệ hàm Lê Thang, sư đệ ăn sư huynh mua kẹo đậu phộng.”

“Người vừa rồi vì cái gì luôn là ngăn cản ta nói chuyện?” Phi Vũ nhéo một viên kẹo đậu phộng, nho nhỏ hình tam giác đường khối ở hấn đầu ngón tay nhẹ nhàng xoay tròn, chảy xuôi ra màu hổ phách toái quang.

A Li nhẹ chớp chớp lông mi, bởi vì cái kia sinh khí a.....

“Bởi vì ta không nghĩ người khác biết ta đã từng đã tới Thiên giới. Người nhìn này đó đồng ruộng, cây cối, làm chúng nó cắm rễ ở tầng mây phía trên, liền tính là tiên thuật cũng rất khó làm được. Còn có Thiên giới đại môn đã từng bị phong ấn quá, mà ta tới như tự nhiên, người làm ta như thế nào giải thích này đó đâu?”

Phi Vũ mím môi, hấn quang nghĩ làm sư huynh đừng nhớ thương, thế nhưng quên mất này đó. A Li lai lịch xác thật rất khó giải thích, liền hấn đều có điểm cân nhắc không ra. Bất quá nghe được nàng đem Bạch Trạch phân loại thành người khác, đáy lòng vẫn là toát ra một chút vui sướng.

Nhưng giây lát lại hỏi, “Vì cái gì làm hấn thân người tay? Ta vừa rồi nhìn đến hấn đề ở trên người của người.”

A Li hàm hồ nói: “Ta nhưng không làm.”

Phi Vũ hơi hơi liễm mắt, sư huynh bừa bãi tiêu sái, cơ hồ không có hấn chuyện không dám làm. Hấn tưởng thân A Li tay, tưởng đề nặng A Li, tự nhiên sẽ không trước tiên chào hỏi. A Li không sợ hung hiểm dùng cấm thuật ngày qua giới tìm hấn, này không phải đủ để thuyết minh A Li thích nhất hấn, bằng không loại này có đi mà không có về sự, nàng vì cái gì làm đâu?

Đến nỗi sư huynh, chắc là quang côn thượng vạn năm. Hấn thanh mai tám phần tìm không thấy, thấy A Li hảo, liền di tình đến A Li trên người. Đợi chút trở về hấn liền đem thủy kính dọn qua đi, hảo hảo thể hấn tìm xem.

Này hai cái nghi ngờ một tiêu, Phi Vũ áp lực tâm tình lập tức khoan khoái, đem đường khối ném vào trong miệng, “Chúng ta đi trích rau cải trắng đi. Trong chốc lát ta dùng nắm hầm rau cải trắng cho người ăn.”

Cùng A Li gặp lại, Bạch Trạch ở A Li trong lòng không có nhiều đặc biệt, này hai cái nhận tri làm thiếu niên một lần nữa lộ ra trong sáng tươi cười, đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu bạch hoa, vui sướng mà lay động, một mảnh cánh hoa chậm rãi biến thành màu hồng phấn.

A Li hơi hơi trợn to mắt, nàng lần đầu tiên nhìn thấy hồng nhạt cánh hoa, lại phấn lại nộn, tựa như tiểu bạch hoa hưng phấn mà đỏ mặt.

Phi Vũ một cao hứng, Thiên giới tức khắc không có như vậy âm u, sáng ngời ánh sáng không biết từ nơi nào xông ra, một bó thúc đánh vào tầng mây phía trên, cấp vạn vật nạm một đạo viền vàng.

Đây là chưởng quản quang cùng hỏa thượng thần sao?

“Bạch Trạch quản cái gì đâu?” A Li hỏi.

“Sư huynh chưởng quản thế gian đại trạch.” Phi Vũ lôi kéo tay nàng triều vườn rau đi đến.

“Trách không được hấn là Thủy linh căn.” A Li cười nói, “Thật là kỳ quái, các người sư huynh đệ, một cái là hỏa, một cái là thủy. Xung khắc như nước với lửa, nhưng ta xem Bạch Trạch hồi ức, các người ở chung còn man hảo.”

“Ta lúc còn rất nhỏ sư phụ liền ngã xuống, toàn bằng sư huynh chiếu cố ta. Hấn một bên oán giận phượng hoàng kén ăn, một bên tìm tới tiên lộ cùng quả khô. Khi đó ta đang ở trường thân thể, có thể ăn thật sự, sư huynh mỗi ngày muốn lột rất nhiều quả khô mới có thể uy no ta.”

“Nói như vậy người cùng Bạch Trạch quan hệ tương đương thân cận, ta thấy người ở hấn mộ thả đại biểu hấn long cùng đại biểu người phượng hoàng.”

Phi Vũ dừng lại bước chân, nghiêm túc cùng nàng đối diện, “Quan hệ thân cận, không đại biểu vạn sự vạn vật đều có thể cùng nhau chia sẻ. Ta thiếu sư huynh nuôi nấng chi ân, nếu hấn có thiên không động dậy nổi, ta sẽ đi chiếu cố hấn.”

A Li thâm nghĩ, Bạch Trạch nghe được nửa câu đầu khả năng sẽ không cảm thấy có cái gì. Hấn tính tình tiêu sái, mọi việc đều ôn không sao cả thái độ. Nhưng là nửa câu sau hấn nếu là nghe được nhất định sẽ cùng Phi Vũ lý luận, cái gì kêu không động dậy nổi? Bán thân bắt toại sao?

Phi Vũ dừng một chút, “Người đừng đem nửa câu sau nói cùng sư huynh nghe.”

A Li nhin cười, không hổ là sư huynh đệ, quả nhiên thực hiểu biết đối phương.

Phi Vũ đi thả rau cải trắng, A Li tắc ghé vào rào chắn thượng dùng lá cải đậu gà chơi. Chờ Phi Vũ hái đồ ăn tới, kêu nàng cùng nhau hồi khi, nàng hỏi, “Vì cái gì thời gian dài như vậy người không trở lại,

này đó gia cầm còn đều sống được hảo hảo? Còn có này đó hoa màu, không có người tưới nước cũng không thấy khô khốc?”

“Khi đó, ta cho rằng chính mình muốn chết. Sợ người cho ta đồ vật không ai chiếu cố sẽ hư thối ở chỗ này, vì thế ta ở tầng mây hạ chôn một chút pháp khí, có thể tiểu phạm vi làm thời gian dừng lại.”

Những cái đó đều là thượng thần nhóm lưu lại bản mạng kiếm, mỗi một phen đều đủ để cho thế nhân nhấc lên tranh đoạt gió lốc. Nhưng hần tất cả đều chôn ở hoa màu cùng gia cầm phía dưới. Đối hần mà nói, thiên địa chí bảo cũng so ra kém sau điện này phiên tiểu thế giới, nơi này chính là A Li cho hần gia.

Phi Vũ ánh mắt dừng ở A Li bên hông, nơi đó hệ một thanh chủ thủ, mặt trên bao trùm tinh tế màu bạc vảy, phẳng phát hơi lợi giao long.

Thiếu niên ánh mắt hơi liễm, nhận ra là sư huynh bản mạng kiếm.

Bạch Trạch chuyển thế sau, bản mạng kiếm từ Thiên giới biến mất. Chờ hần trở về tiên vị, bản mạng kiếm mới có thể một lần nữa ngưng kết mà ra. Trước kia hần tưởng bính một chút này đem bản mạng kiếm, sư huynh đều không cho, nói là chỉ có đạo lữ mới có thể chạm vào hần bản mạng kiếm.

“Sư huynh bản mạng kiếm như thế nào ở người kia?”

“Ân?” A Li theo bản năng nhìn về phía chủ thủ, “Nga, cái này a, Thiên giới quỷ dị, Bạch Trạch làm ta mang theo này đem đoán nhận, nói thời điểm máu chốt có thể bảo hộ ta.”

Phi Vũ nhấp nhấp môi, nhìn chăm chăm bản mạng kiếm trong chốc lát nói, “Người nếu tìm được ta, liền dùng không nó tới bảo hộ. Nhớ rõ trong chốc lát đem bản mạng kiếm còn cấp sư huynh.”

Hần mở ra hộp gỗ từ bên trong phiên phiên, rút ra một thanh lửa đỏ trường kiếm, “Cấp, đây là ta bản mạng kiếm, có thể tùy thời tôi ra

ngọn lửa, so sư huynh thực dụng nhiều. Về sau người lại hầm canh, dùng nó gõ gõ bếp lò, là có thể ra phát hỏa.”

A Li có điểm muốn cười, kia chẳng phải là dài hơn bản bật lửa sao. Nàng tiếp nhận tới để vào lắc tay, giải thích nói: “Quá dài, ta dùng thời điểm lại lấy.”

Phi Vũ thấy nàng không chút do dự thu, trong mắt lạnh lẽo tấn tán. Hắn nhìn liếc mắt một cái phía trước đại điện, “A Li, người đi về trước, ta cấp sư huynh lấy mẫu đồ vật liền tới.”

“Vậy người đem rỏ cho ta.” A Li duỗi tay.

Phi Vũ thực nhẹ mà câu môi dưới, “Không trầm, ta chính mình xách. Người không biết nấu cơm địa phương ở đâu, ta đi trước thả lại cấp sư huynh lấy đồ vật.”

“Kia hành đi.” A Li lùi về tay xoay người triều đại điện đi đến.

*

Nàng đi vào đại điện khi, Bạch Trạch đang ngồi ở song cửa sổ bên, lặng im mà nhìn bên ngoài quay cuồng tầng mây. Nghe được tiếng bước chân hắn thoáng nghiêng đầu, thấy chỉ có nàng một cái, hỏi, “Phi Vũ đâu?”

A Li ở hắn đối diện ngồi xuống, “Nói là cho người lấy đồ vật đi.”

Bạch Trạch rũ mắt suy tư hạ, trên mặt lộ ra một mặt cười như không cười, “Đại khái là cho ta lấy gương đi.”

“Lấy cái gì gương?”

Bạch Trạch còn chưa trả lời, Phi Vũ liền xách theo một trương đại gương đồng đi đến.

“Sư huynh, người tới hỏi, vẫn là ta tới hỏi?”

Bạch Trạch nhìn Phi Vũ, trong lòng buồn cười, gia hỏa này đem hắn đuổi tận giết tuyệt tính tình cũng học mười thành mười, tuyệt đối không cho đối phương lưu một chút thở dốc cơ hội.

Hắn quay đầu nhìn về phía A Li, “Người vừa rồi không phải hỏi ta cái gì gương sao? Chính là này một mặt, có thể chiếu xuất thể gian vạn vật. Chỉ cần ta hỏi một câu ta tiểu thanh mai đâu? Gương là có thể giúp ta tìm được nàng.”

A Li trái tim thượng lướt qua một con thần thú, liền biết cái này chó con phải cho nàng gây chuyện, nàng giãy giụa nói: “Cái này... Vạn nhất không chuẩn đâu?”

“Định chuẩn,” Phi Vũ nói, “Mấy ngày trước đây ta muốn gặp người, liền đối với thủy kính gọi tên của người.”

A Li lại hoảng sợ, “Người kêu tên của ta, ta liền xuất hiện ở trong gương? Người có thể nhìn đến ta đang làm cái gì sao?”

Bạch Trạch biết nàng suy nghĩ cái gì, hơi hơi câu môi, “Chỉ có thể nhìn đến người diện mạo, nhìn không tới người đang làm cái gì.”

A Li thở phào nhẹ nhõm, lần này hai hạ, thiếu chút nữa không hù chết nàng. Phi Vũ biến mất mấy ngày nay, nàng chẳng những cùng Bạch Trạch ở bên nhau, còn cùng Tư Thiên Dạ, Tư Thiên Chú cùng với Quý U gặp qua. Đây nếu là thật khi truyền tổng hình ảnh, lật xe liền phiên lớn.

Phi Vũ thúc giục: “Sư huynh, người tìm ta tìm?”

Bạch Trạch không mẫn không nhạt nói: “Không cần thôi lại.”

A Li trong lòng nổi lên một cỗ áp lực cùng bất an, gương mặt nhìn hắn.

Phi Vũ thật dài lông mi căn cứ đều ngưng kết lạnh lẽo, “Vì cái gì không tìm?”

“Đúng vậy, chưởng môn người vì cái gì không tìm đâu?” A Li một bên đường như không có việc gì hỏi, một bên ở bàn hạ trộm véo Bạch Trạch tay.

Thấy nàng lại kêu chính mình chưởng môn, Bạch Trạch trong lòng mỉm cười, trở tay một phen nắm lấy tay nàng. Nếu là thường lui tới nàng đã sớm lùi về đi, nhưng giờ phút này nàng động cũng không dám động, mặc cho hắn rà qua rà lại.

Bạch Trạch nhéo tay nàng, kia cổ bị Phi Vũ vẫn luôn buộc lệ khí tiêu hết, làm như vô ý nói: “Không nghĩ tìm, thời gian qua lâu lắm, nói vậy nàng luân hồi đều luân vài vòng. Cảnh còn người mất, lại tìm được cũng chưa chắc là khi đó nàng.”

Lời này nói được hợp tình hợp lý, liền Phi Vũ đều không thể nói cái gì.

Phi Vũ mặc giầy lát, ở A Li bên người ngồi xuống.

Không khí đột nhiên an tĩnh lại, A Li thấy Phi Vũ nhìn chằm chằm thủy kính, lo lắng hắn không chết tâm hô lên tiểu thanh mai tên, vội chỉ vào án thượng lưu li giá hỏi, “Phi Vũ, này mặt trên nguyên lai hắn là đặt thứ gì đi? Như thế nào không có?”

Phi Vũ đem ánh mắt dời qua đi, nhàn nhạt nói, “Nguyên lai là đặt một thứ, ta khi đó cho rằng chính mình không được, liền thu lên.”

A Li vội nói, “Người hiện tại không phải khá tốt sao, lấy ra tới một lần nữa gác lên bái.”

Phi Vũ tâm tình chính không tốt, thấy nàng hỏi, trên mặt lộ ra một tia lạnh cười, “Người thật muốn làm ta lấy ra tới?”

A Li nghe được lời này không tốt, vừa định nói người vẫn là đừng cầm, liền thấy Phi Vũ nhanh chóng từ hộp gỗ rút ra giống nhau hồng nhạt đồ vật gác ở mặt trên.

Kia chỉ nắm tay nàng đột nhiên nắm chặt, khớp xương đều ở lạnh cả người.

-----oOo-----

Chương 54: đệ 54 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Kia trương chứng, phần điểm lệ, phần có cách điệu, mặt trên nhất xuyên xuyên đào tâm vây quanh bốn cái kim sắc chữ to, tốt nhất đạo lữ. Góc ở lưu li giá thượng, tự nhiên ánh sáng lạc đi lên, đăng ra từng đạo lưu quang.

A Li giờ phút này chỉ nghĩ xuyên qua hồi mười giây trước kia đem miệng mình lấp kín, tay nàng đều phải bị Bạch Trạch nắm chặt đứt.

Dư quang liếc đến thiếu niên lãnh thành băng tra mắt, A Li sợ hãi tới một câu ta cũng có.

Nàng đuổi ở Bạch Trạch bão nổi trước, căng da đầu hỏi: “Man độc đáo, ai cho ngươi?”

Phi Vũ hơi giật mình một chút, nhớ tới A Li sớm đem Thiên giới sự đã quên cái sạch sẽ, cái này đạo lữ chứng lấy ra tới nàng cũng sẽ không nhận.

Thấy Phi Vũ đáp không được, cô nàng cái tay kia nói lỏng kính nhi.

A Li lập tức nho nhỏ suyễn khẩu khí, chỉ cần bán sỉ việc này bất bại lộ, nàng liền còn có thể cầu mấy tập.

“Loại đồ vật này ở Giang Nam đạo còn man thường thấy.” Nàng quay đầu đối Bạch Trạch nói.

Bạch Trạch cười như không cười mà nhìn nàng một cái.

A Li ỷ vào Bạch Trạch ngồi góc độ nhìn không tới đạo lữ chứng mặt trái Giang Nam ánh họa, tiếp tục bịa chuyện, “Rất nhiều cửa hàng đều có, chính là mặt trên cái chọc không giống nhau. Tới rồi tết Thượng Nguyên, đại gia đi ra ngoài du hội đèn lồng, đều sẽ mua

mấy trương đưa cho ai mộ người. Phi Vũ lớn lên như vậy đẹp, thu được đạo lữ chứng là hết sức bình thường sự.”

Tay nàng lại đau một chút.

Bá đạo như vậy, liền khen Phi Vũ đẹp đều không được?

Phi Vũ buông xuống mặt mày, ít khi, giờ tay nhẹ nhàng gầy đẩy một chút lưu li giá, cái giá tức khắc mang theo đạo lữ chứng xoay tròn lên, toàn phương diện triển lãm kia bốn cái kim sắc chữ to.

Hệ thống ghen hòng nhìn trần trời: “Này mẹ nó còn có thể chuyển động, như vậy khốc huyễn?”

Đương tốt nhất đạo lữ chứng mặt trái Giang Nam ánh họa chuyển tới Bạch Trạch bên kia, A Li tay lại bắt đầu đau.

Bạch Trạch xả khóe môi, muốn cười không cười nói: “Giang Nam ánh họa cũng rất độc đáo.”

Phi Vũ cầm lấy đạo lữ chứng nhìn lướt qua, hấn lần đầu tiên phát hiện mặt sau mang theo Giang Nam ánh họa chọc, hơi kinh ngạc một chút, mở ra tiểu hộp gỗ lại từ bên trong lấy ra túi nước, đồng tâm kết ngọc bội, tiểu túi thơm, bổ phùng vệt vệt cùng một con chén ngọc.

Mỗi loại đồ vật bị lấy ra, A Li liền cảm giác chung quanh nhiệt độ không khí sậu hàng một lần.

Phi Vũ từng cái nhìn nhìn, nhẹ giọng nói, “Thật sự a, này đó mặt sau đều có cái Giang Nam ánh họa chọc, chắc là ở cùng gia cửa hàng mua, sớm biết rằng ta năm đó nên đi Giang Nam đạo tìm một chút.”

“Đi Giang Nam đạo?” Bạch Trạch cười lạnh, “Đi Giang Bắc nói người cũng tìm không thấy.”

A Li áo choàng đều phải bị xốc lên, trong lòng còn nhịn không được tưởng, không hổ là sư huynh đệ, phát hiện vấn đề khi xử lý thủ đoạn

đều là giống nhau, nhìn thấy Giang Nam ánh họa liền phải đi Giang Nam đạo tìm người.

“Vì cái gì?” Phi Vũ hỏi.

Bạch Trạch vẻ mặt đăm đăm, “Bởi vì trên đời căn bản.....” “Phi Vũ người không phải muốn đi hầm đồ ăn sao?” A Li ngắt lời nói.

Bạch Trạch liếc nàng liếc mắt một cái, hỏi, “Phi Vũ, đây đều là ai cho người?”

Phi Vũ nói: “A Li cho ta, nhưng nàng đều đã quên.”

Bạch Trạch khước miệng gọi lên vài phần lạnh cười, “Đã biết, người đi hầm đồ ăn đi.”

Phi Vũ thấy hắc ánh mắt lạnh lẽo, biết cuối cùng đem chính mình cùng A Li sự nói rõ ràng, lấy sự huynh tính cách hắc là sẽ không lại dây dưa, toại đứng dậy đi ra ngoài điện.

Hắc thân ảnh vừa biến mất, A Li đã bị một cổ mạnh mẽ xả qua đi, thủ đoạn đau đến muốn chết. Nàng giương mắt, đối thượng thiếu niên tô băng tra mắt, điểm này đau lập tức liền dọa không có.

Bạch Trạch áp lực lửa giận, tiếng nói lại lãnh lại tàn nhẫn, “Đều là cùng khoản, người như thế nào giải thích?”

A Li ngượng mặt nhỏ giọng nói, “Cũng không đều là cùng khoản đi?”

Bạch Trạch cười lạnh cầm lấy bố làm vệt vệt, “Người là nói cái này sao? Cái này ta không có.” Hắc lại xách lên túi nước, “Cái này ta có một thùng.”

A Li không sợ chết mà nói: “Người xem, vẫn là người nhiều nhất.”

Bạch Trạch lập tức bị khí cười, hắc nhìn chăm chăm trong lòng ngực thiếu nữ, nhìn chăm chăm nàng xán như xuân hoa mặt mày, như vậy đẹp, rồi lại như vậy làm giận.

“Trách không được người đã từng hỏi ta, nếu ta phát hiện tiểu thanh mai bên người không ngừng là ta, bên ngoài còn dưỡng vài cái. Nàng cho ta đồ vật cũng cho người khác đồ vật, nhưng cho ta nhiều nhất, ta sẽ như thế nào làm?”

A Li nói: “Người nói không được, nếu cho người đồ vật cũng chỉ có thể đối với người một người hảo.”

“Đúng vậy,” Bạch Trạch càng khí, mang theo một cỗ nảy sinh ác độc dấm kính hỏi, “Người là như thế nào làm? Người mỗi ngày xem xong ta, liền đi gặp ta sư đệ sao? Người đều cùng hắn làm cái gì? Tại đây trong điện tình chàng ý thiếp sao?”

Bạch Trạch nhớ tới A Li nhiễm ác chú, Phi Vũ không e dè liền cởi bỏ nàng quần áo. Bọn họ như vậy thân mật, cái này động tác tựa như đã làm vô số lần.

Chỉ cần nhớ tới này đó hắn liền cảm giác chính mình muốn nổi điên, những cái đó bị hắn áp lực dưới đáy lòng đồ vật trước sau không có thoải mái, chỉ cần một cái xuất khẩu liền lập tức phát ra ra tới.

Thiếu niên đỉnh đầu hoa nhanh chóng nở rộ, A Li đuổi ở nó muốn bắt đầu biến hóa trước hôn lấy hắn môi. Nhưng Bạch Trạch chỉ là cười lạnh, hơi hơi sùn mặt, môi mỏng nhấp đến gắt gao, lộ ra thanh hàn mũi nhọn.

“Lại muốn trò cũ trọng thi sao?” Bạch Trạch nắm nàng cằm, thanh tuyến đuôi mắt mang theo lệ khí, “Người có phải hay không cảm thấy thân thân ta, ta liền không tức giận?”

>

/>

“Ta không nhớ rõ Bạch Trạch, mặc kệ là đối với người vẫn là Phi Vũ, Bắc Mạc vẫn là Thiên giới sự ta đều không nhớ rõ.” Thiếu nữ như cũ vẻ mặt vô tội, mềm mại cánh tay triển đi lên, lại mềm lại nhu thân thể làm Bạch Trạch lạnh lẽo lông mi khẽ run lên.

Hắn miễn cưỡng ổn ổn tâm thần nói: “Liền tính người đều không nhớ rõ, nhưng đồ vật ở chỗ này, người đã từng đã làm sự chống chế không được đi? Người cho chúng ta sư huynh đệ đều đã phát đạo lữ chúng, người muốn thế nào? Gả hai cái sao?”

A Li thầm nghĩ, không ngừng hai người các người, còn có bốn cái đầu.

Thiếu niên rõ ràng cả người tràn ngập thấp lãnh khí áp, A Li lại một chút đều không sợ hãi. Nàng ngẩng mặt, trên mặt mang theo lộng lẫy ý cười, “Bạch Trạch ta nhớ rõ người đã nói, A Li nhiều tìm mấy cái đạo lữ làm sao vậy. Nếu là người, người sẽ làm những người khác gia nhập cái này gia. Người ta thích, người cũng sẽ thích.”

Bạch Trạch thanh lãnh hẹp dài mắt bỗng dựng tròn một ít, hắn đương nhiên nói qua câu này, không chỉ có như thế, hắn thậm chí còn nghĩ tới gia nhập bọn họ, nhưng này không phải hai chuyện khác nhau sao?

A Li nhìn ra hắn trong lòng suy nghĩ, dùng một ngón tay chậm chậm mà hoa hắn hầu kết, âm cuối kéo trường, “Nga, nguyên lai cùng sự kiện phát sinh ở người khác trên người liền có thể, phát sinh ở chính mình trên người liền không được phải không?”

Song tiêu.

Thiếu nữ tinh tế trắng tinh ngón tay, từng cái hoa hắn hầu kết, xương quai xanh. Nơi đi đến, tựa như hoả tinh bạc lửa cỏ khô, năng hắn trái tim phát run.

Hắn niên thiếu khi liền đối nàng rồi tình đậm sâu. Không nhận ra nàng phía trước, ôm bồi đức ý tưởng lại lần nữa thích thượng nàng. Bạch Trạch cũng vô pháp lý giải chính mình, hắn tính cách lương bạc, đã từng cho rằng chính mình đời này đều không thể thích thượng ai, nhưng hắn hai lần đều ngã quỵ cùng cá nhân trên người.

Cổ tình hắn như vậy khí, chính là bởi vì cầu mà không được. Nàng sao lại có thể ở được đến hắn tâm về sau, lại đi lấy một người

khác?

“Bạch Trạch,” A Li nghiêng đầu xem hấn, thật dài lông mi dưới ánh mặt trời lầy dính mật đường màu sắc, “Người xem ta cho người đồ vật nhiều nhất, là bởi vì ta thích nhất người a. Ta làm bạn người thời gian nhiều nhất, ở trên người của người hoa công phu cũng nhiều nhất. Ta thích nhất, thích nhất người.”

Thiếu nữ liên thanh thích nhất, cùng với ẩm áp hơi thở tất cả đều bỏ nhào vào Bạch Trạch bên tai. Những cái đó tê tê đại đại mềm mại chữ, từ Bạch Trạch trong tai hoạt vào hấn trong lòng. Dù cho hấn như cũ dấm muốn chết, nhưng hấn căn bản khó có thể ngăn cản thích nữ hài nhiệt liệt thông báo.

Trên mặt treo băng hàn chi khí, trong lòng lại khai ra xán lạn hoa. Hấn đỉnh đầu tiểu hôi hoa không lừa được người, từng mảnh lả tả biến sắc, thẳng đến tam hôi tam bạch mới dừng lại tới.

“Lưu lưu lưu a,” hệ thống kinh ngạc cảm thán, “Ký chủ, người tại như vậy bất lợi tình hình hạ đều có thể xoát hảo cảm?”

“Cái này không phải không có biện pháp sao?” A Li nói, “Người ở nguy cơ dưới liền dễ dàng bộc phát ra thật lớn tiềm năng. Người xem ta trên cổ tay con số còn còn mấy thiên.....”

Hệ thống ngấm liếc mắt một cái, tức khắc tròn tròn mắt, nó nhớ rõ nguyên bản con số là 72. Nguyên thể giới một ngày đỉnh thể giới này ba ngày, cũng chính là bọn họ chỉ cần ở 216 thiên nội hoàn thành nhiệm vụ là được.

Nhưng là hiện tại A Li trên cổ tay con số lại là 50, nói cách khác bọn họ chỉ còn 150 thiên.

“Như thế nào sẽ trở nên nhanh như vậy? Kia 66 trời ạ đi?”

A Li nói: “Ta tưởng có thể là bởi vì Thiên giới thời gian cùng nhân gian không giống nhau. Trước kia không phải có bầu trời một ngày trên mặt đất một năm cách nói sao? Nơi này Thiên giới tuy rằng

không có một ngày đình một năm như vậy khoa trương, nhưng là thời gian cũng ở bay nhanh trôi đi là được.”

“Dựa,” hệ thống thấp giọng mắng, “Ký chủ chúng ta không thể lại lãng phí thời gian, làm cho bọn họ đem tể đàn phong thượng, nhanh lên rời đi nơi này đi.”

Đại điện ngoại truyện tới tiếng bước chân, A Li đem Bạch Trạch đẩy, nhanh chóng sửa sang lại quần áo ngồi xong.

Bạch Trạch trầm khuôn mặt thở sâu, đem cái này trưởng tạm thời cho nàng ghi nhớ.

Phi Vũ xách theo hộp đồ ăn đi vào tới, thấy bọn họ chỉ gian khoảng cách so với hắn rời đi khi đều xa, hơi hơi giờ giờ lên khóe môi, đem đồ ăn mang lên, một mâm nấm hầm rau cải trắng, một đĩa ướp quả mơ, một đĩa ngọt lật, ba chén ngô cháo.

“Ta không ăn, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi tể đàn đi.” A Li nói, “Ta uống nước là được.” Nàng cầm lấy trên bàn cái ly, đem bên trong nước uống tĩnh.

Nồng đậm quả đào hương tức khắc tràn ngập đại điện, này hương vị giảo đến Bạch Trạch Phi Vũ tình tố tiệp khởi, vô pháp tự kiềm chế.

“Tể đàn không cần sốt ruột,” Phi Vũ nói, “Người ăn trước điểm đồ vật. Người nhìn sư huynh hồi ức, vốn là tiêu hao cực đại. Hơn nữa Thiên giới rét lạnh, người càng thêm sẽ cảm thấy mệt mỏi.”

“Thiên giới lãnh, người không phải chường quản quang cùng hỏa sao?”

Phi Vũ xinh đẹp thụy phượng nhãn tràn ra một chút ý cười, “Chường quản quang cùng hỏa, ta lại không phải thái dương, nhưng thật ra ôm người có thể ấm áp điểm.”

Bạch Trạch thấy bọn họ công nhiên nói lên lời âu yếm tới, ánh mắt chợt biến lãnh.

A Li dư quang liếc đến Bạch Trạch đỉnh đầu ẩn ẩn lại muốn toát ra hoa tới, lập tức tri kỷ mà đem chiếc đĩa cùng cái muỗng đồng thời bái ở trước mặt hắn, lại cho hắn đoán quá một chén kê cháo, chỉ vào ngọt lạt hỏi, “Có muốn ăn hay không hạt dẻ?” Rất có Bạch Trạch nói ăn, nàng lập tức liền lột tư thế.

Bạch Trạch rử rử lông mi, nắm chặt ngón tay thông thả buông ra.

Một bên Phi Vũ nhìn chăm chăm nàng động tác, bên môi cười nhạt lập tức biến mất vô tung, mặt mày lãnh xuống dưới. Trước kia nàng đều là trước cho hắn bái bộ đồ ăn, hạt dẻ cũng chỉ lột cho hắn ăn.

Nhìn Phi Vũ đỉnh đầu từ từ dâng lên tiểu hoa, A Li trong lòng lộp bộp một chút, lại làm sao vậy?

Thật là cái nào đều không thể trêu vào.

-----oOo-----

Chương 55: đệ 55 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li không ăn cơm, Phi Vũ sẽ không chịu đi tế đàn. Không có biện pháp, A Li đành phải thành thành thật thật ăn.

Bạch Trạch ăn đến nhanh nhất, sấn hấn ăn xong đi bên cạnh lùn trên tủ đồ nước uống, A Li đem lột tốt một đĩa hạt dẻ đẩy đến Phi Vũ trước mặt, cười chống má xem hấn.

Phi Vũ rũ mắt, thế mới biết nàng ăn đến chậm rì rì là ở vội chẳng cái gì.

Hấn nhặt lên một quả hạt dẻ bỏ vào trong miệng, còn không có nhai liền thấy A Li cười khanh khách mà giang hai tay, “Bá lạp” một tiếng, cái đĩa rơi xuống một phen hạt thông nhân.

Ngẩn ngủ nhân hạt thông vũ tạo nên một cỗ rừng thông thanh hương, Phi Vũ đôi mắt mở đại đại, con ngươi chiếu ra thiếu nữ đứng đầy giữa hè ánh chiều tà cười mắt.

Phi Vũ nhìn A Li, A Li cũng đang nhìn hấn.

Thiếu niên vốn là đôi mắt độ cung mượt mà đẹp, đuôi mắt nhếch lên tới một ít, hoàn toàn chính là phượng hoàng hốc mắt, minh diễm trung mang theo một mặt thiên nhiên mạnh.

Hấn kinh ngạc thời điểm, sẽ làm người quên hấn là cao cao tại thượng thần, chỉ biết cảm thấy đáng yêu lại có thể khinh.

A Li nhin không được duỗi tay véo véo hấn mặt. Dùng điểm kính nhi, mặt véo đỏ. Nhưng Phi Vũ động đều bất động, thực ngoan ngoan mà nhậm nàng véo. Tựa như hấn là tiểu hồng điều khi, cúi đầu hướng A Li đầu ngón tay thượng thấu giống nhau.

Đây là trên bàn cơm tiểu bí mật, tránh người khi tiểu **.

Bạch Trạch tiến vào khi, A Li đã sớm ngồi xong. Phi Vũ cầm chén cuối cùng một chút cơm lay sạch sẽ, lúc này mới từ từ ăn A Li lột quả khô.

Bạch Trạch nhìn lướt qua cái đĩa đồ vật, ánh mắt khẽ nhúc nhích, Phi Vũ thích ăn quả khô nhưng không thích lột quả khô. Đây cái đĩa hạt dẻ cùng hạt thông không cần tưởng nhất định là A Li làm. Vừa rồi ăn cơm khi hắn liền thấy nàng ở nơi đó lột lột lột. Hắn vốn tưởng rằng nàng ngại một đám ăn nhàm chán, tưởng một phen tắc trong miệng sáng sủa, nhưng không thành tưởng là cho Phi Vũ lột.

Đãi Phi Vũ đem cơm thừa canh cặn trang ở hộp đồ ăn xách ra ngoài điện tẩy khi, Bạch Trạch hỏi, “Phi Vũ ăn quả khô là người lột sao?”

Bạch Trạch âm sắc thanh đậm, có điểm dấm vị liền che giấu không được. A Li gương mặt xem hắn, kinh ngạc nói: “Người không phải cho hắn từ nhỏ lột đến đại sao? Người lột quả khô xác đều có thể có một ngọn núi đi.”

Nghe được Phi Vũ tiếng bước chân từ bên ngoài trở về, A Li lập tức cùng Bạch Trạch tách ra, cầm lấy một phen quạt tròn cho chính mình quạt gió.

Bạch Trạch thấy nàng như vậy càng là buồn bực, như thế nào có Phi Vũ ở, nói chuyện phải lén lút?

“A Li, này đó quả đào cho người ăn, người không phải sốt ruột xoay chuyển trời đất sơn sao? Ta đây liền cùng sư huynh đi tế đàn phong ấn.” Phi Vũ đem một mâm tẩy tốt đại quả đào đặt ở thực án thượng. Quả đào là hắn nhặt lớn nhất nhất hồng trích, một con so A Li nửa khuôn mặt đều đại.

Nhưng hắn lại lo lắng A Li gặm không có phương tiện, có một con quả đào đi da cắt thành tiểu khối, mặt trên cắm một cây xiên tre, thêm đầu là hắn hiện tước tiểu hồng điều.

“Còn có cái này.” Phi Vũ đem một con thúy đào sắc tiểu cái bình lật ra cái, một cổ nồng đậm chua ngọt khí lập tức trào ra tới.

A Li thăm dò đi xem, thấy là một vò tử đường yêm quả mơ.

Phi Vũ nhẹ nhàng nhếch lên khóe môi, “Người đi rồi quả mơ đều chín, bởi vì quá nhiều liên nghĩ cho người tồn lên. Không nghĩ tới một vại một vại tích cóp nhiều như vậy. Chờ đi thời điểm đều cho người mang đi ăn.”

A Li nhéo lên một viên quả mơ, mặt trên tất cả đều là đông đúc nước đường. Nàng đột nhiên minh bạch vì cái gì lúc trước ở Trấn Yêu Tư dùng một viên quả mơ nứt hoa quả là có thể trấn an hảo Phi Vũ.

Quả mơ chính là hẩn niệm tưởng đi, từng viên yêm hảo liên chờ nàng tới ăn, nhưng đợi lâu như vậy nàng đều không trở lại.

“Có đi hay không?” Bạch Trạch dựa cây cột, lãnh trào tầm mắt thẳng tắp đảo qua đi. Tuy là ở đối Phi Vũ nói chuyện, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm đến A Li tiểu tâm can thẳng run.

Nàng vội nói, “Các người mau đi đi, ta ở chỗ này chờ.” Cuối cùng vẫn là lo lắng trên cổ tay con số đi được quá nhanh, bổ câu, “Các người nhất định phải mau a.”

Bạch Trạch trong lòng cười lạnh, muốn cho bọn họ mau, còn ở nơi đó cợ tới cợ lui cấp Phi Vũ lật quả khô? Vốn dĩ Phi Vũ cơm nước xong liền có thể đi rồi, cứ như vậy lại tới nữa đồn thêm cơm. Phi Vũ lại quả đáp lễ điểm đồ ngọt, có qua có lại nùng tình mật ý.

A Li mắt thấy Bạch Trạch đỉnh đầu tiểu hoa lại muốn hướng ra mạo, nàng không rõ là cái gì nguyên nhân, đành phải lâm thời đưa đem ấm áp, “Chường môn người thân thể không tốt, đi tế đàn phải cẩn thận nga.”

Thấy Phi Vũ mắt lãnh xuống dưới, lại vội nói, “Phi Vũ người nhất ngoan, ta ở chỗ này chờ người ha.”

Một phen ầm áp giản cơm đưa xuống dưới, hai người đỉnh đầu hoa cũng chưa, lúc này mới cùng nhau đi ra đại điện.

A Li thở phào nhẹ nhõm, nằm liệt ngòai ở đệm hương bồ thượng, cảm giác thể xác và tinh thần đều phải mệt đã chết.

Hệ thống cảm thán, ai đều không dễ dàng a.

*

A Li từ chạng vạng chờ đến trời tối, trên cổ tay con số không ngừng mà biến hóa, từ 50, từng bước từng bước con số đi xuống giảm.

“42 lặp.” Hệ thống gấp đến độ xoay quanh.

“41 lặp.”

“Ô ô, 39 lặp.”

A Li không rên một tiếng, so với thời gian trôi đi, nàng càng lo lắng bọn họ vì cái gì lâu như vậy đều không trở lại? Không phải nói tế đàn liên thừa một cái phùng sao?

“36 lặp, giết ta đi.” Hệ thống hoàn toàn quán đở. Thế giới này còn thừa 108 thiên, ký chủ liên sáu cái nhãi con cũng chưa tìm toàn, này còn không phải là chờ chết sao?

Ngoài cửa vang lên nặng trĩu tiếng bước chân, A Li vội vàng đứng dậy bôn qua đi. Dày đặc trong bóng đêm, Bạch Trạch ôm một con khổng tước đỏ thẫm điều tập tễnh đi vào tới.

Theo hấn di động, không biết là ai huyết “Lạch cạch lạch cạch” mà tích trên mặt đất, bắn ra từng đóa huyết hoa.

“Đây là.....” A Li trợn to mắt, Bạch Trạch trong lòng ngực hồng điều kéo trường hoa lệ xinh đẹp lông đuôi, trên người không ngừng rơi rụng màu đỏ đậm hỏa phấn.

“Hắn linh khí dùng đến quá tàn nhẫn, bị bắt hiện nguyên hình.” Bạch Trạch từ bên người nàng qua đi, nàng vội đuổi theo đi nhìn Bạch Trạch đem phượng hoàng phóng tới trên giường, người sau mềm oặt mà hợp lại mục.

“Đây là Phi Vũ sao?” A Li không thể tin tưởng mà tưởng đuổi tay sờ sờ, nhưng là nghĩ đến cái kia bởi vì chạm vào nửa phiến phượng hoàng lông chim đã bị đốt thành than cốc bắt yêu sư, lập tức rút trở về.

“Không cần lo lắng, hắn súc thành cái này lớn nhỏ, ngọn lửa cũng đều thu hồi đi.” Bạch Trạch đem Phi Vũ phóng tới giường sau, đi đến song cửa sổ hạ một mỗi ngồi ở đệm hương bồ thượng.

Thiếu niên khuôn mặt tái nhợt, lông mi giống lông quạ vô lực mà rũ, đôi tay đã tiêu hao quá mức toàn bộ khí lực, run nhè nhẹ.

Kia tòa tế đàn so với hắn tưởng muốn hung mãnh, mấy ngàn năm căn cốt không biết nhiều ít thượng thần. Tuy rằng chỉ có một cái phùng, nhưng lại giống nhất tham lam trùng hút máu há mồm hung hăng thích cắn. Những cái đó tiết ra hắc ảnh gấp không chờ nổi mà đem bọn họ đi xuống kéo, nếu không phải hắn trở về thần vị thu hồi đại bộ phận tu vi, thật liền rút cuộc không về được.

Bạch Trạch trên người bạch y đã sớm bị huyết sùng nước, tảng lớn tảng lớn, cơ hồ muốn cùng Phi Vũ quần áo giống nhau nhan sắc. Nhưng là A Li căn bản nhìn không tới, nàng chỉ lo đi xem kia chỉ phượng hoàng.

Bạch Trạch nhẹ nhàng mím môi, nghĩ đến một câu, sẽ khóc oa nhi có nãi ăn. Hắn thượng có thể đi lại, liền không cần chiếu cố sao?

Phượng hoàng gắt gao nhắm hai mắt, hơi thở thực nhược. Cùng tiểu hồng điều ngoan ngoan bất đồng, phượng hoàng tập trung thiên địa tươi đẹp với một thân, nguyên là xinh đẹp bất mất tồn tại. Nhưng giờ phút này hắn lửa đỏ thân thể tản ra dày đặc huyết tinh khí, làm người có loại cảnh xuân tươi đẹp đem lạc, tiêu điều điều tàn cảm giác.

A Li run xuống tay sờ soạng một chút, rũ mắt vừa thấy, lòng bàn tay tất cả đều là huyết.

Phi Vũ cho nàng cảm giác luôn luôn là cường đại đáng tin cậy, chỉ cần gọi một tiếng, lập tức vững vàng che ở nàng trước người. Nàng vẫn là lần đầu tiên thấy hấn chịu như vậy trọng thương.

Nàng vội từ lách tay móc ra sự phụ cấp thuốc mỡ, dùng ngón tay chọn một đại đoàn hướng phượng hoàng trên người mặt. Thuốc mỡ mát lạnh chi khí làm phượng hoàng hơi hơi run rẩy, ngực đột nhiên phập phồng hai hạ, khụ ra một đoàn huyết.

Cặp kia xinh đẹp hơi kiều thụ phượng nhãn thông thả mở, bên trong mông lung chiếu ra thiếu nữ lo lắng mặt.

Phi Vũ hoàn toàn thanh tĩnh, ánh mắt hơi hoảng, xê dịch thân thể ngăn trở kia phiền vết máu. Nhưng là cổ họng đau thật sự, nhắm mắt, lại ho khan vài tiếng.

Nhìn phượng hoàng một ho khan liền hộc máu bộ dáng, A Li quay đầu nôn nóng nói: “Bạch Trạch, Phi Vũ không ngừng ho ra máu.”

Bạch Trạch nhẹ nhàng che che ngực, hấn cũng ho ra máu, cơ hồ mỗi ngày khụ, nhưng không thấy nàng cứ như vậy cấp.

“Ta đến xem.” Hấn miễn cưỡng chống thân thể, đi vào giường trước.

Bạch Trạch ngón tay ngưng ra một chút ánh sáng nhạt, xem xét phượng hoàng cổ nói, “Không ngại sự, nằm một nằm thì tốt rồi. Sốt ruột hấn lỏng đốt lửa ra tới, dục hỏa trùng sinh thì tốt rồi.”

A Li nhớ tới Bạch Trạch nói làm Phi Vũ quán hơn phân nửa linh lực cấp tế đàn sự, liền hỏi nói, “Có phải hay không người làm Phi Vũ ra lực quá nhiều, hấn mới thương thành như vậy?”

Bạch Trạch hơi giật mình một chút, vừa mới bình phục tâm thần tức khắc tức giận đến huyết khí dâng lên. Hấn bất chấp Phi Vũ còn ở bên cạnh, một tay đem A Li hung tợn mà áp tiến trong lòng ngực,

“Người nhìn một cái ta bị thương nặng không nặng? Ta là hần sư huynh, kia bất quá là vui đùa lời nói. Thật tới rồi tể đàn ta có thể làm hần nhiều xuất lực sao? Là chính hần thần hồn thiếu một nửa, kiệt lực xuất huyết.”

A Li mặt đầm ngực hần thương, đau đến muốn chết, nhưng nàng chính mình nói sai rồi lời nói, đau cũng không dám ồn ào.

“Bạch Trạch.” Phượng hoàng tức khắc hóa thành suy yếu thiếu niên, trên mặt mang theo lạnh lẽo, gắt gao nắm lấy Bạch Trạch tay.

“Liên sư huynh đều không gọi?” Bạch Trạch ngữ khí lạnh lạnh, thoáng nghiêng đầu lãnh đạm mà nhìn đối phương.

Phi Vũ trầm giọng nói: “Người trước buông ra nàng, nàng không biết người tính nết, nếu chọc giận người, ta thế nàng xin lỗi.”

“Người thế nàng xin lỗi?” Bạch Trạch suy nghĩ trong lòng càng là đau đến muốn chết, vốn dĩ A Li chỉ quan tâm Phi Vũ khiến cho hần lại dấm lại tức, hiện tại hai người bọn họ đảo như là hai vợ chồng.

“Người hỏi một chút nàng, nàng làm người thế sao?” Bạch Trạch lạnh băng ngón tay gọi lên thiếu nữ cầm, đôi mắt đen nhánh, mang theo ba phần nguy hiểm khí thế.

A Li biết lúc này Bạch Trạch đã là bạo tử bên cạnh, hần đỉnh đầu hoa lung lay sắp đổ, liền ở hắc hóa giới hạn. So với tâm tình vững vàng Phi Vũ, vẫn là trước trấn an cái này tương đối quan trọng.

Nàng cầm lấy thuốc mỡ vại, nhỏ giọng nói: “Bạch Trạch, ta thế người rịt thuốc được không?”

Thiếu nữ đôi mắt ướt mềm, tiếng nói lại tiêu lại đáng thương hề hề, Bạch Trạch rũ mắt xem nàng, bị chọc tức phình phình trái tim tức khắc biến mềm, vốn dĩ A Li liền nhận người, xem không lao liền dễ dàng bị người quải chạy. Hần vừa rồi như vậy hung, nàng có phải hay không không thích hần?

Hắn tức khắc có điểm hối hận vừa rồi xúc động hành vi, có tâm thấp giọng hồng hồng nàng, nhưng là bên cạnh tên kia lạnh như băng mà nhìn chăm chăm vào. Hắn không nghĩ làm A Li khó xử, nhất thời giằng co ở nơi đó.

Phi Vũ nhìn đến Bạch Trạch quần áo thượng cùng bị huyết bát dường như, biết hắn bị thương không nhẹ. Phía trước hắn vụng ở tế đàn, vẫn là sư huynh đem hắn ôm ra tới.

Hắn nhìn về phía A Li, “Bên cạnh kia phiên cửa nhỏ có trị thương được, người giúp sư huynh lấy một chút đi.”

Bạch Trạch lập tức nói: “Ta cùng với nàng cùng đi.”

Phi Vũ mím môi, có chút hối hận, “Nếu không ta đi lấy đi.”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Người liền tại đây trong điện, ta có thể đối nàng làm cái gì? Huống chi người hiện tại hạ được giường sao?”

A Li không nghĩ đi, Bạch Trạch đang ở nổi nóng, ai biết hắn sẽ làm điểm chuyện gì. Hắn ngày thường thanh đạm lạnh nhạt, nhưng là sinh khí lên cũng thật dọa người. Nhưng là không đi trên người hắn lại chảy như vậy nhiều máu, hắn thân thể vốn là có bệnh cũ, vết thương cũ thêm nữa tân thương, phổi phỏng chừng đến khuy phế đi. Nàng vừa rồi vốn là hiểu lầm Bạch Trạch, hiện tại Bạch Trạch vô luận làm nàng làm gì, nàng cũng không dám có câu oán hận.

Nói là bên cạnh cửa nhỏ, lại ở đại điện góc, từ Phi Vũ góc độ chỉ có thể nhìn đến một nửa.

Bạch Trạch đem cửa mở ra, A Li trong triều nhìn liếc mắt một cái. Bên trong chỉ có mấy mét vuông lớn nhỏ, ánh sáng tối tăm. Nàng vừa định nghiêng người làm Bạch Trạch tiên tiến, đã bị Bạch Trạch đẩy một phen, một chân rảo bước tiến lên phòng nhỏ.

Bạch Trạch theo sát đi vào, cánh tay duỗi ra, tương môn lạch cạch một tiếng khóa trái.

Tối tắm trong căn phòng nhỏ trừ bỏ dư ợc liệu khí vị chính là Bạch Trạch trên người huyết tinh khí. A Li kinh hoảng thất thố mà giường mắt xem hấn, lại bị hấn chặt chẽ ôm vào trong ngực.

Bạch Trạch lạnh lùng nhìn nàng hai mắt, liền ở nàng cho rằng muốn nghênh đón mưa rền gió dữ khi, thiếu niên cúi đầu, cầm để ở nàng cổ, tiếng nói khàn khàn lại mềm mại, “A Li ta sai rồi, người nhưng đừng giận ta.”

A Li:???

-----oOo-----

Chương 56: đệ 56 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch Trạch nhân hàng năm sinh bệnh, thân thể đơn bạc. Nhưng hấn vóc dáng cao gầy, vai rộng eo thon, đem A Li ôm vào trong ngực khi, có vẻ nàng nhỏ nhỏ một con.

A Li ngẩng đầu, tầm mắt dừng ở hấn xương quai xanh ao hãm chỗ, thật sâu tựa như hai cái tiểu oa, bên trong đựng đầy nồng đậm huyết tinh khí. Hấn quần áo cũng lây dính tất cả đều là huyết, một tảng lớn một tảng lớn, không biết là từ đâu chảy ra.

Bạch Trạch nhẹ giọng hỏi: “Người còn sinh khí sao?”

A Li: “Khí cái gì?”

“Khí ta vừa rồi hung người.”

“Nga kia sự kiện a,” A Li nói, “Ta không sinh khí, vốn dĩ cũng là ta oan uổng người trước đây.” Nàng từ Bạch Trạch trong lòng ngực nỗ lực dò ra đi đầu, “Ta trước cho người tìm điểm thuốc mỡ, trên người của người nơi nào bị thương?”

Bạch Trạch rũ mắt xem nàng, giam cầm trong hoàn cảnh, thiếu nữ trên người quả đào vị càng thêm nồng đậm. Hấn nhớ tới thiếu niên khi có một lần bọn họ cũng đãi ở một cái nhỏ hẹp trong không gian. Cũng là như vậy nùng quả đào hương, hấn động tình khi muốn ôm trụ nàng, lại ôm lấy một sợi thanh phong. Nào có hiện tại hảo? Hàng thật giá thật, hoàn hoàn toàn toàn là thuộc về hấn.

Trong phòng nhỏ ánh sáng thật sự thiếu giai, ám không được, rất khó tìm đồ vật. A Li đang ở nhìn đông nhìn tây khi, cầm bị Bạch Trạch lạnh lẽo ngón tay nắm bẻ trở về. Nàng vừa muốn hỏi làm sao vậy, liền thấy thiếu niên cúi đầu tìm nàng mồm mép lại đây, “Không cần tìm, ta chính mình linh lực là có thể tự lành.”

A Li lo lắng Phi Vũ sẽ nghe được hắn đang làm cái gì, vội sùnn mặt tránh đi, “Kia... Ta cấp Phi Vũ tìm điểm?”

Bạch Trạch cố định trụ nàng mặt, môi dán nàng môi nói: “Cho hắn tìm nhưng thật ra có thể. Nhưng người tìm không thấy, trong chốc lát ta tới tìm đi.”

Thiếu niên đầu lười lẩn lẩn, mát lạnh hơi thở hoàn toàn phong bế nàng khoang miệng.

Kia đóa tam hồi tam bạch tiểu hoa, bởi vì dục vọng được đến thỏa mãn, lần thứ hai trắng một mảnh cánh hoa.

Cũng không biết trải qua bao lâu, A Li nghe được đại điện có thứ gì bị đẩy ngã, nàng hoảng sợ đẩy ra Bạch Trạch. Bạch Trạch kêu lên một tiếng, cong lưng. Nàng tức khắc càng vô thố, “Ta có phải hay không đụng phải miệng vết thương của người?”

Môn nháy mắt bị xé rách khai, đứt gãy một khối gian lộ ra Phi Vũ lãnh đạm khuôn mặt, trên người miệng vết thương còn ở thấm huyết, nhưng lưng đứng thẳng, trầm tư như cũ ưu nhã.

Phi Vũ thấy A Li khom lưng xem xét Bạch Trạch thương thế, cũng không có hắn tưởng như vậy, ngữ khí hơi hoãn, “Một cái thuốc mỡ thôi, tìm lâu như vậy sao?”

Bạch Trạch nhẹ “Tê” hai hạ, ngồi dậy, buông ra che lại ngực tay, mặt trên một mảnh vết máu, là A Li vừa rồi đẩy ra hắn xả nứt.

Phi Vũ ánh mắt khẽ nhúc nhích, đi vào tới duỗi tay mở ra dược quầy ngăn kéo, từ bên trong lấy ra một cái màu xanh băng bình, “Đây là Lan Lăng thú hồn thể, người thử xem, xem có thể hay không làm miệng vết thương khép lại.”

Bạch Trạch tiếp nhận bình, một cổ băng hàn chi khí lập tức từ vai thể chảy xuôi ra tới. Đây chỉ băng linh thú thuộc về thượng cổ thần thú, nếu không phải bản tính quá ác làm sư phụ trước tiên giảo nó, phóng tới hiện tại cũng là vị thượng thần.

Phượng hoàng tuy không giống long như vậy ái cát chứa bảo vật, nhưng sư phụ ngại Phi Vũ tư khổ keo kiệt, cho hắn không ít thứ tốt. Cái này Lan Lăng thú đó là một trong số đó, thế gian lại khó tìm loại này đuổi kịp cổ đại thần giống nhau trình tự hồn thể.

“Người đảo bỏ được.”

Phi Vũ nói: “Đối sư huynh không có gì luyến tiếc, trừ bỏ giống nhau.”

Bạch Trạch ánh mắt nhẹ trào, nhưng hắn liền muốn kia giống nhau đâu.

Phi Vũ lại lấy ra một cái lửa đỏ bình, làm này hai dạng sự, hắn đã có điểm không đứng được. Thân thể khẽ run, khí lực dùng hết.

A Li vội vàng đỡ lấy hắn, thuận tay đi lấy trong tay hắn bình, lại bị năng một chút.

Phi Vũ xinh đẹp thụ phượng nhãn lưu chuyển một mặt ý cười, duỗi tay cho nàng đi xoa, “Đây là Hỏa Kỳ Lân linh thể, tự nhiên năng thực.”

A Li lùi về tay, đỡ hắn cánh tay đi ra ngoài.

Bạch Trạch ánh mắt nhàn nhạt mà nhìn bọn họ bóng dáng.

A Li đem Phi Vũ một lần nữa đỡ đến trên giường, trên cổ tay con số đã tới rồi 34, hệ thống gấp đến độ xoay quanh không ngừng thúc giục, “Ký chủ, mau làm cho bọn họ đi thôi, lại đái đi xuống người liền đi đòi nhà ma.”

A Li nhìn lướt qua sắc mặt tái nhợt thiếu niên, đem hệ thống ấn hồi thức hải chỗ sâu trong.

Phi Vũ cởi ra trên người quần áo, mở ra bình lấy ra lửa đỏ linh thể bôi miệng vết thương. A Li tuy rằng đã từng gặp qua hắn rộng mở quần áo bộ dáng, nhưng chưa thấy qua hắn cởi như vậy hoàn toàn.

Hắn làn da cực bạch, tựa như bạch sứ giống nhau, thậm chí mơ hồ có thể nhìn đến xương quai xanh chỗ tinh tế mạch máu. Nhưng hiện tại này trương trên tờ giấy trắng nơi nơi đều là xé rách dấu vết, huyết nhục mơ hồ không ngừng đi xuống thấm huyết.

Lửa đỏ linh thể đụng tới miệng vết thương, phát ra tư tư tiếng vang. A Li cho rằng Phi Vũ bị nướng chín, nhưng khói trắng tan đi, trên người hắn miệng vết thương giống căn bản không tồn tại giống nhau, bị mặt bằng phẳng.

“Như vậy thần kỳ?”

Phi Vũ cười khế, “Bởi vì đều thuộc Hỏa linh căn duyên có đi.”

A Li lại hỏi, “Năng không năng?”

“Còn hành, ta không sợ năng.” Phi Vũ rũ mắt bơi, ngón tay thon dài chọn cháy hồng linh thể phá lệ đẹp.

A Li phát hiện Phi Vũ là thật sự hảo thích hợp màu đỏ a. Như vậy nhiệt liệt nhan sắc mới là phượng hoàng nên có nhan sắc. Chính là hắn tính tình quá an tĩnh quá ngoan điểm, một chút không có Hỏa linh căn bạo liệt cùng trương dương.

“A Li, người giúp ta đồ mặt sau.” Phi Vũ ở bình thượng tùy ý vẽ vài nét bút đưa qua đi, đặt ở trên giường, “Không cần sợ, hiện tại không năng.”

“Thật vậy chăng?” A Li bán tín bán nghi mà duỗi tay điểm điểm bình, một chút độ ẩm đều không có. Nàng thử thăm dò dùng đầu ngón tay chọn một chút cao thể, đồng dạng lạnh lạnh tựa như thạch trái cây giống nhau.

Phi Vũ rũ mắt quay người đi, mảnh dài lông mi che đầy ở bay nhanh hiện lên lưu quang.

A Li cúi đầu nhiều chọn một chút cao thể, chuẩn bị hảo hảo mà cho hắn bôi trên thảm thiết miệng vết thương thượng. Nhưng là nâng lên

mắt, trắng tinh lưng chỉ có mấy đạo vết cào, giống màu đỏ thêu tuyến quần quanh ở xương bướm thượng.

Thiếu niên dù chưa nhược quán, nhưng là dáng người ưu việt, bả vai lại thẳng lại khoan, vòng eo thon chắc, hình thành một cái hoàn mỹ đảo tam giác. A Li vẫn luôn cảm thấy, Phi Vũ bề ngoài có vẻ mảnh khảnh gầy yếu, kỳ thật đem hảo dáng người đều che giấu ở quần áo phía dưới. Hắn ở đời sau tuyệt đối là lệnh người thét chói tai thể dục sinh, cánh tay cơ bắp khấn thật hữu lực, ở ngọn đèn dầu chiếu ánh hạ, chảy xuôi mê người ánh sáng.

A Li hỏi: “Cái này còn dùng đồ sao?” Như vậy điểm vết thương, không phải là chính hắn cào đi?

Phi Vũ nhẹ nhàng nói: “Muốn đồ, đặc biệt đau.”

Hắn âm cuối là nhẹ kiều, lại thấp lại thuần, giống uống say chó con. A Li không cần nhìn mặt hắn, nghe thấy thanh âm đều phải bị mạnh hóa.

Nàng rất cẩn thận mà bôi trên vết cào thượng, nơi đi đến, nhắc lên lại lạnh lại hoạt xúc cảm.

Phi Vũ run nhẹ, hắn bỗng ý là muốn cho A Li biết hắn hảo, nhưng là như vậy sờ tới sờ lui tựa hồ hãm đi xuống chỉ có hắn một cái. Thiếu niên hơi kiều trong mắt lộ ra chút mê mang, đỉnh đầu tiểu hoa run run rẩy rẩy toát ra tới, e thẹn mà phẩn một mảnh cánh hoa.

A Li không nghĩ tới Phi Vũ xúc cảm tốt như vậy, quả thực quá hảo sờ soạng. Nàng một đường bôi, từ lưng đến vòng eo, hoàn toàn lãnh hội một phen Phi Vũ hảo dáng người.

Đồ xong sau, Phi Vũ nhẹ giọng hỏi: “Đẹp sao?”

Hỏi dáng người? Đẹp, A Li gật gật đầu.

“A Li, ta đẹp hay không đẹp?” Phi Vũ lại hỏi một lần, duỗi tay câu lấy nàng cầm, hơi kiều đôi mắt câu nhân lại mê hoặc.

Lúc này là hỏi mặt lạc? “Đẹp.” A Li thực khẳng định mà đáp.

Ấm áp ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng cảm, “Như vậy ta cùng sư huynh ai đẹp nhất?”

A Li theo bản năng nhìn phía điện giác phòng nhỏ, đỉnh đầu truyền đến thiếu niên không vui thanh âm, “Hắn sớm đi rồi, hỏi chính hắn điện đi.”

A Li vội nói: “Nga, người đẹp nhất.”

Phi Vũ cười nhạt một tiếng, trong mắt lưu chuyển mũi nhọn chảy quá một tia khí cười ý vị.

Nhưng ngây thơ thiếu niên lang liêu nhân thủ đoạn liền như vậy điếm, dùng xong hắn liền cái gì đều sẽ không, ngoan ngoãn mà mặc tốt quần áo.

A Li ở trước mặt hắn thả lỏng thực, so với an tĩnh thiếu niên, nàng càng giống một vị lang quân.

Nàng cười sờ sờ Phi Vũ mặt, “Hoạt lưu lưu, lần tới còn có đồ được này chuyện tốt, còn gọi ta a.” Đồ một lần biến một mảnh cánh hoa.

Phi Vũ thấy nàng thích sờ, lập tức ngoan ngoãn gật gật đầu đáp ứng xuống dưới. Trong lòng còn có điếm mỹ tư tư, cảm thấy chính mình biện pháp hiệu quả.

“Phi Vũ chúng ta xoay chuyển trời đất sơn đi.” A Li liếc liếc mắt một cái trên cổ tay con số, 33, nói cách khác, nàng ở thế giới này chỉ còn 99 thiên.

Cửu cửu quy nhất, đại biểu 99 thiên lúc sau là có thể về nhà, kỳ thật cũng man cát lợi, nàng an ủi hệ thống.

Hệ thống mắt trợn trắng.

“Hảo.” Phi Vũ xuống giường, trên người hắn miệng vết thương tuy rằng đã hảo, nhưng là thể lực như cũ chống đỡ hết nổi, mỗi đi một

bước đều yêu cầu cực đại ý chí lực.

Hắn mở ra bên cạnh y rương, từ bên trong ôm ra một tá màu đỏ quần áo, tất cả đều nhét vào bàn tay đại tiểu hộp gỗ.

A Li nhớ tới hắn nói, hắn thu được đồ vật đều ở một cái tiểu hộp gỗ.

Này tiểu hộp gỗ cũng không nhỏ a.

Phi Vũ thu thập xong, tiểu hộp gỗ trống rỗng không thấy. Hắn triều A Li vươn tay, “Chúng ta đi thôi.”

A Li hỏi: “Không kêu chương môn sao?”

“Không cần kêu,” Phi Vũ thanh âm nhàn nhạt, “Hắn thấy chúng ta không còn nữa, sẽ tự trở về.”

A Li lo lắng trên cổ tay số trời, sợ nhiều đải một giây lại muốn nhảy một chút, vội bắt tay đặt ở hắn lòng bàn tay.

Xán lạn quang huy nháy mắt bao lấy bọn họ. A Li nâng lên mặt, nhìn ở quang mang trung càng thêm tuấn mỹ không tì vết thiếu niên, nàng cảm thấy nàng giống bị thái dương vây quanh, hắn lại cảm thấy hắn đem xuân sắc ôm vào hoài.

*

Quang mang tan hết, đại diện lầu các biến mất không thấy, bọn họ đứng ở an tĩnh sơn, nhìn đầy đất lá rụng.

Phi Vũ nhíu nhíu mi, “Như thế nào như vậy dơ?” Hắn buông ra A Li xoay người đi tìm cái chỗ.

A Li nhìn kim hoàng cây bạch quả nói: “Ở trên trời đải như vậy trong chốc lát, đã ba tháng đi qua. Từ mùa hè biến mùa thu, sơn không rơi hôi mới không bình thường.”

Một trận gió thổi qua tới, cuốn lên trên mặt đất lá rụng, có một mảnh cuốn tới rồi nàng cánh tay thượng. Nàng cảm lấy đến xem liếc mắt

một cái, đồng tử biến đại, này lá cây thế nhưng bị cắt thành con bướm bộ dáng, cánh thượng viết, 【 A Li người như thế nào còn không trở lại? 】

Nàng lại nhặt lên một mảnh, vẫn là con bướm bộ dáng, chẳng qua tự không giống nhau, 【 A Li, người có phải hay không lại đi rồi? Thực sự có người, người thật lợi hại. 】 tự viết thật sự dùng sức, mỗi cái đều thấu xuyên lá cây.

Nàng lại nhặt lên vài miếng, mặt trên tự vẫn như cũ bất đồng. 【 A Li, cầu người, đừng náo loạn. Ta lần trước cái gì cũng chưa làm đi? Ta bảo đảm lại không cho con bướm uy hiếp người. 】 【 A Li, u minh cũng không có người thân ảnh, người rốt cuộc đi đâu? 】

【 A Li, Yêu Chu được mùa tiết tới rồi, người tới ta mang người xem tương cần câu biến yêu tinh như thế nào bắt cá. 】 【 A Li, ta ca mau điên rồi, ta cũng muốn điên rồi. 】

A Li cơ hồ nghe được Tư Thiên Chú thanh âm, thậm chí liên ngữ khí đều có thể nhớ tới.

“Đang xem cái gì?” Phi Vũ đột nhiên hỏi.

“Nga, không có gì, nhặt vài miếng lá cây xem, quá thất bại.” A Li đem trong tay lá cây ném xuống, “Phi Vũ, người như vậy quét nhiều phiền toái, người có hay không cái loại này thuật pháp, vung tay lên lá cây liền cũng chưa?”

Phi Vũ nói: “Có là có, nhưng ta liền thích chính mình vẩy nước quét nhà.” Làm hấn có loại đây cũng là nhà hấn cảm giác. “Có phải hay không hơi tạo nên quá nhiều?”

Phi Vũ vung tay lên, quang mang hiện lên, trên mặt đất lá rụng nháy mắt không thấy.

Thế giới thanh tịnh.

-----oOo-----

Chương 57: đệ 57 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lắc tay âm âm vang lên, A Li thăm đi vào sờ đến một cây ngọc giản. Ngọc giản đỏ bừng, tựa như đọng lại nhiều ít tin tức dường như.

Nàng mới vừa đem ngọc giản rút ra, bên trong liền truyền ra Lý Lạc thanh âm, nàng liền một chữ cũng chưa nghe rõ liền “Bá” mà tắc trở về.

Phi Vũ bùng một chậu nước từ viện ngoại tiến vào, nàng vội nói, “Ta sợ nhất thủy, ta đi bên ngoài chờ người.”

Phi Vũ hơi kinh ngạc hạ, này đây người quả đào vị, còn sợ cái gì thủy?

A Li khúu giác mệt nhọc, một chút cũng chưa phát giác trên người khác thường, đi ra sân rất xa mới đem ngọc giản lấy ra tới.

Ngọc giản mới vừa vừa tiếp xúc không khí, bên trong tin tức liền từng điều hướng ra nhảy.

【 A Li, Cô Tang sự đã vội xong, người ngày mai có rảnh tới Cô Tang Trấn Yêu Tư sao? 】 bình thần ngữ khí.

【 tưởng là người hôm qua ở vội, kia hôm nay có rảnh sao? 】 như cũ bình thần.

【 ngày mai đâu? 】 tuy rằng bình thần nhưng ngữ tốc khá nhanh.

【 A Li, ta hôm qua đi tìm người, nhưng người đồng môn nói người ra cửa du lịch. Người hiện tại ở nơi nào? Ta ở Cô Tang còn nhưng đã 10 ngày, ta đi tìm người được không? 】 thanh nhi ép tới rất thấp, mang theo thương lượng thái độ.

【 A Li, chính là ta ở trong lúc lơ đãng chọc người không cao hứng? Người nói ra, ta xem xem. 】 thanh âm trầm thấp, lực có nôm nóng.

【 có phải hay không bên cạnh người cái kia mặc đồ đồ áo người không cho người nói với ta lời nói? 】

A Li từng điều nghe, trong đầu hiện ra cái kia thân hình cao lớn, dáng người đỉnh bạt thanh niên, cặp kia xinh đẹp lạnh lẽo mắt theo ngọc giản truyền phát tin, càng ngày càng u trầm.

A Li cũng không biết nghe xong bao lâu, chờ nàng nghe được cuối cùng một cái khi, đen nhánh sắc trời hoàn toàn cắn nuốt cuối cùng một tia ráng màu, đại địa hoàn toàn ám xuống dưới, chỉ có nơi xa cái kia tiểu viện lạc sáng lên ấm áp ngọn đèn dầu.

Ngọc giản đã từ đỏ bừng biến thành màu xanh nhạt, A Li lắc lắc, thấy nó không hề hướng ra mạo thanh âm lập tức hướng lắc tay tắt, nhưng là ngọc giản lại sáng một chút, Lý Lạc thanh âm khinh phiêu phiêu mà truyền ra tới.

【 A Li, ta trở về Trường An. Người sân đằng trước kia cây đại sam dưới gốc cây chôn một cái hộp... Người mở ra nhìn xem... Nhìn một cái bên trong có cái gì... 】 Lý Lạc thanh âm càng ngày càng nhẹ, A Li khẽ nhíu mày, quay đầu nhìn thoáng qua chính mình lưng dựa này cây.

Đại sam thụ? Sân đằng trước, lớn nhất? Kia chỉ có này cây.

Nàng nhặt lên một cây thô cành bẻ thành hai đoạn, dùng bẻ nhọn kia đầu moi nổi lên thổ.

Không cần thiết trong chốc lát, gậy gỗ liền chùy tới rồi một cái cứng rắn đồ vật. Nàng vút bỏ gậy gỗ, blah blah thổ, một cái ngón tay lớn lên cái hộp nhỏ lộ ra tới.

Như vậy tiểu? A Li kinh ngạc, nàng thổi thổi hộp trên mặt đất mặt, vừa muốn mở ra hộp liền thấy phía trước viện môn khai, Phi Vũ đứng ở nơi đó nhìn nàng, “A Li, trở về, cơm muốn lạnh.”

A Li vội đem cái hộp nhỏ thu vào lồng tay, đứng dậy triều sân đi đến.

Phi Vũ đi thực xá lấy cơm đã dùng còn sót lại khí lực. Hắn vốn là không đói bụng, lấy cơm là vì làm A Li ăn, miễn cưỡng bởi nàng ăn xong, hắn tay đã trảo không được chiếc đĩa.

A Li thấy thế vội làm hắn đi nghỉ ngơi.

“Người đâu?” Phi Vũ hỏi.

A Li nói, “Người ngủ ta liền đi ra ngoài thu thập chén đĩa.”

Phi Vũ nhấp môi dưới, không dùng được bao lâu sư huynh liền sẽ phát hiện bọn họ không ở Thiên giới, lời đình vạn quân mà chạy xuống. A Li nếu đi bên cạnh căn nhà kia, phát sinh cái gì hắn đều nghe không được.

“Chén đĩa đặt ở kia ngày mai ta tới thu thập, người nào cũng đừng đi, liền ở chỗ này nhìn ta, một nhóc liền ở bên trong ngủ.” Phi Vũ chỉ chỉ bên cạnh người vị trí.

A Li do dự hạ, thấy hắn rõ ràng vậy được muốn chết, lại gắt gao bắt lấy tay nàng không bỏ, buồn cười nói: “Người không phải một nhóc sao, như thế nào còn không ngủ?”

Phi Vũ nhẹ giọng nói: “Ta sợ ta ngủ qua đi, người liền không còn nữa.”

“Sao có thể đâu? Ta liền ở chỗ này nào cũng không đi, người tỉnh lại là có thể thấy ta.”

“Nếu là không ở đâu?” Phi Vũ hỏi.

A Li thuận miệng nói: “Nếu là không ở, tùy tiện người làm ta làm cái gì.”

Phi Vũ kiều kiều khóe môi, “Ta làm người làm trò sư huynh mặt hôn ta, người cũng làm sao?”

“Có thể nha, này lại không phải cái gì việc khó.” Tuy rằng nàng không dám làm, nhưng nàng dám hứa hẹn nha.

Phi Vũ bổ sung nói: “Thân nơi này, không cần thân nơi này.” Ngón tay điểm điểm môi, lại chỉ chỉ sườn mặt.

“Có thể.” A Li gật đầu, cùng lắm thì nàng nào đều không đi, tử thủ này chỉ phượng hoàng.

Phi Vũ rũ rũ lông mi, cười khẽ nói, “Hành đi.”

Thiếu niên được đáp ứng, lại vô tâm sự, thực mau liền đã ngủ say.

A Li ngồi ở trên giường, từ lách tay lấy ra cái hộp nhỏ, “Ca” mà mở ra. Cái hộp nhỏ đồ màu nâu sơn, lưu quang thủy hoạt, trống không.

Cái gì đều không có? Thiếu nữ kinh ngạc mở to mắt.

Hệ thống nhin không được nói, “Có phải hay không bị người lấy đi rồi nha? Ai nha nha, Thái Tử lưu thứ tốt nhất định không phải phạm vật, nếu không chúng ta báo nguy đi.”

A Li vô ngữ, “Người nói nha môn sao?”

Nàng rũ xuống mắt, vươn một ngón tay sờ hộp bên trong, xem có phải hay không có cái gì ẩn hình.

“Không phải lạ, ta nói chường môn lạ, xem trong khoảng thời gian này ai tới quá nơi này.....” Hệ thống đột nhiên nhắm lại miệng, kinh ngạc mà nhìn trống không một vật hộp phát ra mỏng manh quang, tiếp theo nháy mắt, nó đã bị mãnh liệt không trọng cảm vây quanh, đi theo ký chủ từ đen nhánh trong không khí rơi xuống đi xuống.

Phi Vũ ngủ thật sự trầm, một chút cũng chưa phát hiện bên người thiếu cá nhân, càng không phát hiện một cái cái hộp nhỏ từ không trung rơi xuống đi xuống, quăng ngã thành hai nửa, dừng ở giường phía dưới.

Môn chi bẻ một tiếng bị đẩy ra, bạch y tố tuyết thiếu niên trên mặt nhiễm đặc sệt lạnh lẽo, hắn vừa rồi đi bên cạnh phòng nhìn, A Li không ở nơi đó. Mắt thấy Phi Vũ ngủ ở mép giường, còn có cái gì không rõ?

Này giường hắn xem qua, lại khoan lại đại. Hắn này sư đệ từ trứng phượng hoàng liền dưỡng thành thói quen, ngủ giường muốn ngủ ở trung gian, sợ chính mình ngã xuống, hắn sao có thể ngủ ở biên biên?

Hắn vài bước đi qua đi, xốc lên màn.

Chỉ thấy Phi Vũ ngủ đến nặng nề, bên người không thật lớn một mảnh mà.

Hắn kinh ngạc hạ, vội ngưng hạ tâm thần cùng Thiên Sơn tương hợp.

Ôn nhu ánh địa quang nháy mắt từ nhỏ viện hướng xa phôi đi, Thiên Sơn thượng một thảo một mộc đều ở giúp đỡ hắn tìm người. Nhưng là trong môn phái các góc, nơi nào có thể tìm được thân ảnh của nàng.

“Phi Vũ.” Bạch Trạch đuổi tay đẩy đẩy hắn, nhưng là đối phương căn bản đẩy không tỉnh.

Hắn tâm trầm xuống, nhớ tới phượng hoàng dưỡng thương, thần hồn sẽ quy về hồn độn, nơi nào còn nghe được đến hắn nói chuyện.

*

A Li chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, mặt triều hạ quăng ngã vào mềm mại cái đệm.

Nàng làm không rõ sao lại thế này, lung tung hướng khởi bò, tay sờ đến một tảng lớn ôn lương làn da.

Trong bóng tối sờ đến cái gì đều là đáng sợ, nàng kinh hoảng thất thố mà lùi về tay. Còn chưa né tránh, đã bị một cổ mạnh mẽ hung

hăng ấn hồi cái đệm, bóp lấy yết hầu.

A Li cái gì đều nhìn không thấy, chỉ có thể cảm giác bóp chặt cổ cái tay kia lại ngạnh lại lạnh. Nhưng đối phương cũng không dùng lực, chỉ là đem nàng yết hầu yếu hại chặt chẽ niết ở lòng bàn tay.

“Ai phái người tới,” trầm thấp hữu lực thanh âm theo sắc bén sát khí bổ nhào vào nàng bên tai, “Vương Hoàng Hậu vẫn là Lý phi? Ngô không cần trên giường tì, thu hồi về điểm này tiểu tâm tư.”

A Li đại não còn không có làm thanh chuyện gì xảy ra, miệng liền tiếp được đối phương nói, “Hảo hảo hảo, ta hiện tại liền đi.”

Trong bóng tối bóp nàng yết hầu tay hơi hơi một đốn, âm áp hắc ảnh liền tráo xuống dưới, nặng nề hô hấp dừng ở nàng bên cổ, tựa hồ ở nghe cái gì.

A Li lòng tơ đều phải dựng lên, nhắc chân liền đá, nhưng là lập tức đã bị ấn xuống đi chặt chẽ ngăn chặn.

Trầm thấp ý cười từ người nọ lồng ngực rầu rĩ truyền ra, hắc oán nàng bên tai nói, “Tức là trưởng bối hảo ý, ta liền không chối từ.”

A Li bỗng dựng trợn to mắt, đột nhiên hiểu rõ, nàng hẳn là bị cái kia hộp đưa tới Trường An.

Này Hoàng Hậu phi tử, nhưng còn không phải là hoàng cung. Tức là hoàng cung, hộp lại là Lý Lạc cho nàng, kia đề nặng nàng người này khẳng định chính là Lý Lạc. Cũng không biết là ai tổng hướng hắc nơi này tặng người, hẳn vừa rồi không phải không cần sao, như thế nào đột nhiên thay đổi?

Nàng vội nói: “Điện hạ, ta là a.....” Âm áp ngón tay ấn ở nàng phần cổ, cái kia li tự lập tức bị đổ trở về.

Lý Lạc cười khê nhéo nhéo nàng cằm, “Ngô làm loại sự tình này nhất phiên nữ tử ra tiếng, người an tĩnh chút, mang người hưởng thụ nhân gian cực lạc.”

A Li bị hấn câu này cực lạc sợ tới mức muốn chết, trong miệng phát không ra thanh âm, cũng mặc kệ đối phương có phải hay không Thái Tử, giờ tay liền hồ đi lên.

Lý Lạc nhẹ nhàng đè lại nàng, rõ ràng sạch sẽ trường chỉ câu lỏng nàng đai lưng, vài cái liền đem nàng thúc trụ.

Hắc ám phóng đại cảm quan, hệ thống đã trốn vào thức hải chỗ sâu trong che lại mắt kêu thứ gà.

“Ký chủ, ngươi là nhìn không thấy lạ, hấn đỉnh đầu hoa đang ở từ hắc biến hội, đã thay đổi hai mảnh. Tốc độ này, nếu không ngươi liền nhẩn nhẩn?”

“Ta nhìn không nổi.” Thiếu nữ anh anh mà khóc, chống ở nàng bên tai cánh tay khấn thật lại hữu lực, lấy quán đao kiếm lòng bàn tay thô lệ cực kỳ, cách quần áo đều có thể cảm giác được mặt trên vết chai mỏng, nàng thậm chí còn có thể nghe được cổ chỗ tắc tắc tới gần hô hấp.

Điện hạ điện hạ, nàng không tiếng động mà kêu, vặn đường đường như lợn xộn.

Lý Lạc bỗng dựng cứng đờ, đè lại nàng vòng eo, thanh âm lại thấp lại trầm, “Đừng nhúc nhích.”

A Li nước mắt lưng tròng, thầm nghĩ, ngươi đương nhiên làm ta đừng nhúc nhích.

Nàng tiếp tục dây đẳng đường như vặn, ý đồ vặn ra giường đi. Lý Lạc tuy nhìn không thấy, nhưng là bàn tay có thể cảm nhận được nàng động tác. Hấn gọi lên môi mỏng, tràn ra một tiếng cười nhẹ, cùng với ẩm áp hơi thở dừng ở nàng bên tai.

“Ngươi thuộc sâu sao?”

*

Một trận âm trầm trầm phong từ ngoài hoàng cung xẹt qua, tuy nói các đại điện đều đề nặng thiên địa chí bảo, liền trực tâm đều vẽ đại trận. Nhưng chẳng sợ cả tòa Trường An đại trận đều động lên, cũng ngăn không được u minh chi chủ.

Chỉ cần hấn nguyện ý, hấn có thể đến trong bóng tối bất luận cái gì địa phương.

Quý U dừng ở đề phòng nghiêm ngặt đại điện ở ngoài, những cái đó cầm vũ khí cấm vệ quân căn bản nhìn không tới hấn.

Quý U cao dài thân ảnh ẩn vào trong bóng đêm, sắc bén mi hơi hơi nhần lại.

Này ba tháng, hấn khắp nơi tìm nàng. Không ngừng là Thiên Sơn, hấn thậm chí chạy biến Đại Đường mười lăm nói, Giang Nam đạo, quan nội nói, Hà Đông nói. Thế gian không có nền trắng hơi thở, hấn căn bản là nghe không đến.

Nghĩ đến nàng lại một lần không từ mà biệt, trái tim buồn đau lập tức phát ra tứ chi, đau đến hấn thẳng run.

Này không phải kẻ lừa đảo sao? Nói tốt mỗi ngày đều tới xem hấn, quay đầu liền không thấy, rõ ràng ở phong đều hứa hẹn mà hảo hảo.

Quý U mím môi, hẹp dài đuôi mắt lạnh nhạt lại lười quyền, hấn gắt gao nhìn chăm chăm phía trước kia tòa đại điện.

Nguyên bản chỉ là nhanh chóng mà xẹt qua, ai ngờ ở hoàng cung trên không nghe thấy được nồng đậm quả đào hương.

Quý U mặt trầm xuống, kia tòa đại điện trừ bỏ quả đào hương, còn có nam nữ quần quanh ở bên nhau lưu luyến kiều diễm chi khí.

Một cổ âm hỏa từ trong bụng đằng khởi.

Nguyên lai... Nàng ở chỗ này a.

-----oOo-----

Chương 58: đệ 58 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lý Lạc thích ứng trong chốc lát hắc ám, lại xem A Li, tuy không thể thấy rõ nàng toàn cảnh, lại có thể miễn cưỡng phân rõ nàng ngũ quan. Thiếu nữ mở to tròn xoe quả nho mắt, thận trọng nhấp chắt, không cần tưởng cũng là sinh khí.

Hắn đột nhiên nhớ tới bọn họ mới gặp những ngày ấy. A Li rất ít cùng hắn sinh khí, duy nhất tức giận lần đó chính là hắn xuyên tạc nàng hảo ý.

Khi đó mẫu phi đã qua đời, trong cung lại vô thiết tình đãi hắn người. Bởi vì hắn là Hoàng Hậu di tử, Đại Đường duy nhất con vợ cả, liền trở thành hậu cung cái đinh trong mắt. Mỗi ngày đồ ăn nước uống hắn đều phải dùng ngân châm nghiệm lại nghiệm, mới dám hạ khẩu.

A Li cho hắn đưa tới túi nước cùng kim hoàng tam giác tiểu lương khô, hắn tự nhiên là không chịu ăn, toàn bộ bóp nát ném tới ngoài cửa sổ uy cầu. Một lần hai lần ba bốn thứ, kia cổ quả đào vị phong lại một chút cũng không tức giận, ngược lại thực ôn nhu hỏi hắn, có phải hay không cảm thấy bánh ngô quá làm khó có thể hạ khẩu?

Lại một lần tới, nàng không có lại lấy ra túi nước cùng màu vàng tiểu lương khô, mà là mang đến một cái hộp đồ ăn. Bên trong bảy tám dạng nóng hôi hổi thức ăn, tất cả đều là hắn không có gặp qua.

Nàng đem này đó đồ ăn lấy ra tới nhất nhất cho hắn giới thiệu, đây là cá quế chiên xù, đây là phật khiêu tường, đây là anh đào thịt, đây là cải mai khô khẩu thịt, đây là bún thịt, đây là thanh xào cây cải dầu.

Nhưng hắn vẫn là ném đi kia hộp đồ ăn, giẫm đạp nàng hảo ý.

Đó là hắn duy nhất một lần nghe được nàng ghen ngạo, nàng nói nàng sắp tức chết rồi, lần đầu tiên cấp tiểu hào sung tiền, mười

đồng tiền đồ ăn liền như vậy bị xốc.

Hắn nghe không hiểu nàng nói chính là cái gì, nhưng có thể cảm giác này đó món ngon đến chi không dễ. Hắn cho rằng nàng không bao giờ sẽ đến, ai ngờ nàng ngày hôm sau lại tới nữa. Nguyên khí tràn đầy đối hắn nói, nàng suy nghĩ cả đêm, hắn là nàng đáng thương nhất nhãi con, nàng phải hảo hảo đối hắn.

Nàng lấy ra một đồng kỳ quái màu sắc rực rỡ khối vuông, nói cho hắn đây là bánh kem, so ngày hôm qua càng quý, nhưng ngàn vạn không cần đập hư. Nàng còn cười nói, tiểu hài tử đều thích ăn đồ ngọt, nàng cũng thích ăn đồ ngọt.

Kia cỗ quả đào vị phong ở bánh kem mặt trên lưu luyến mà bay tới bay lui, tựa hồ cũng rất muốn ăn. Nhưng cuối cùng nàng không có ăn, mà là thật cẩn thận mà tất cả đều đặt ở trước mặt hắn, “Người ném thử a, ăn rất ngon. Thật sự, không lừa người.”

Thiếu nữ thanh âm lại ôn nhu lại mềm nhẹ, hắn tựa như bị mê hoặc giống nhau, dùng tay chọn một chút. Bánh kem mặt trên màu sắc rực rỡ đồ vật có điểm giống tô sơn, một chút liền dính vào ngón tay thượng.

Hắn ném ném, quả nhiên thực ngọt.

Ở trong xe ngựa, A Li hỏi hắn có phải hay không thích ăn đồ ngọt? Hắn nói sinh hoạt quá khổ, cho nên ăn chút ngọt. Kỳ thật không phải, hắn trước sau đều không yêu ăn ngọt. Hắn thích ăn đồ ngọt, chỉ là bởi vì ở kia đoạn không thấy ánh mặt trời cung đình trong sinh hoạt, nàng là hắn duy nhất ngọt.

Lý Lạc đem mặt vui vào nàng cổ bên trong, gất gao mà ôm nàng. Hắn cũng không đem buồn khổ nói cùng người khác nghe, chính là hắn bộ hạ cũng chưa bao giờ gặp qua hắn lộ ra yếu ớt một mặt. Mọi người đều cho rằng hắn là Đại Đường chiến thần, kiên cố không phá vỡ nổi. Nhưng ai biết, ở nàng biến mất kia đoạn năm tháng hắn gần như tan vỡ.

Người khác đều là những cộng hoạn nạn không thể cùng phú quý. Chỉ có nàng nhìn đều không nhìn liếc mắt một cái trong tay hắc phủ liệt đào bạch, sơn thiện đồng lẳng, không nói một lời liền rời đi. Hắc phát điên giống nhau tìm kiếm nàng, thành lập Trấn Yêu Tư, cấp thiên hạ người tu tiên quảng phát bố yêu thành, chính là vì một ngày kia có thể đem nàng trói thật chặt, rốt cuộc trốn không thoát.

Nhưng hắc thật sự gặp được nàng khi, rồi lại luyến tiếc.

Ở trong xe ngựa, hắc nhìn đến nàng mười ngón ma phá tất cả đều là huyết ô, hắc liền suy nghĩ, như vậy lớn lên năm tháng, nàng đến tột cùng đã trải qua cái gì a. Hắc tưởng đối nàng đặc biệt đặc biệt hảo, gấp mười lần vạn lần mà bồi thường nàng, nhưng là không ngờ phát hiện nàng đã không cần hắc. Cái kia ăn mặc phi y thiếu niên là nàng tân thích người đi?

Lý Lạc trái tim rầu rĩ mà đau, cúi xuống thân, ôm chặt nàng.

Rất dài một đoạn năm tháng, hắc nhất muốn làm chính là ôm chặt nàng. Nhưng là hắc lại chỉ có thể ở giả ý nhận sai người dưới tình huống, mới có thể như vậy chính đại quang minh đem nàng ủng tiến trong lòng ngực.

“A Li.” Hắc nhẹ giọng nói, thanh âm ở nhỏ nhỏ màn có vẻ nặng nề lại thấp úc.

A Li bỗng dựng trợn to mắt, nguyên lai hắc liền biết nàng là ai? Nàng càng khí, tay chân không thể động, nàng há mồm liền cắn đối phương bả vai, Lý Lạc kêu lên một tiếng, nếu là thường nhân như vậy đối hắc, sớm không biết bị xéo bao nhiêu lần. Nhưng A Li cắn hắc, hắc lại là ngoan ngoãn bất động, mặc cho nàng cắn hết giận.

Hệ thống ở bên vây xem, duỗi hai tay do dự mà là che mặt vẫn là che mắt, thuộc về Quý U đèn đột nhiên sáng lên tới, nhắc nhở nó mở ra phần ăn.

Quý U phần ăn đèn? Nó chần chờ mà quay mặt đi, ánh mắt xuyên qua cung tường, dừng ở bên ngoài dựa vào ở cục đá đèn thương

nam tử.

Trong cung cấm hỏa, không phải đặc thù nhật tử cực đá đèn không thấp sáng, toàn bằng mái hiên hạ đèn lồng chiếu sáng lên. Nhưng là về điểm này quang chỉ đủ chiếu sáng lên thềm đá, lại xa một chút liền chiếu không tới.

Mỏng manh ánh trắng, ở nam tử hình dáng rõ ràng trên mặt đánh hạ sâu cạn ám ảnh. Có thể nhìn ra là cái cực hảo xem người, nhưng nhìn không ra là ai.

Hệ thống dứt khoát đem phần ăn mở ra, thuộc về Quý U đèn sáng lên tới khi, ngoài cửa người nọ đỉnh đầu lập tức khai ra một đóa tiểu hoa.

“Ký chủ,” nó đại kinh thất sắc hô, “Quý U, Quý U ở bên ngoài a.”

“Quý U?” A Li thất thần một cái chớp mắt, bỗng chốc tỉnh trở về, “Hắn như thế nào sẽ ở chỗ này?”

“Là hương khí lạ,” hệ thống lớn tiếng nói, “Ký chủ, người ở trên chín tầng trời uống nước xong người đã quên? Không ăn vô Hương Hoàn đương nhiên là có hương khí.”

A Li lúc này mới minh bạch, vì cái gì Lý Lạc ngay từ đầu ngộ nhận vì nàng là bị người phái tới, vài giây sau đột nhiên chuyển biến thái độ. Nhưng hiện tại không phải rồi rắm cái này thời điểm. Quý U được nàng hứa hẹn, nàng lại ba tháng cũng chưa đi tìm hắn.

Tuy rằng này cũng không thể quái nàng, ai làm thiên thượng nhân gian có khi kém đâu? Nhưng là Quý U nếu thấy nàng ở Lý Lạc trên giường, nhất định sẽ ghét càng thêm hận, đối hắn mà nói đây là Hulunbuir đại thảo nguyên ở hắn đỉnh đầu phiêu a. Này ai có thể nhẫn?

“Ký chủ, người nhanh lên nghĩ cách a,” hệ thống tiếng nói thay đổi, “Quý U triều bên này đi tới.”

A Li nháy mắt gấp đến độ muốn chết. Nàng miệng không thể nói, chỉ có thể dùng sức mà cắn Lý Lạc, hơn nữa liều mạng mà vặn vẹo.

Lý Lạc hơi hơi kinh ngạc, vừa rồi tuy rằng giãy giụa nhưng cũng không như vậy tàn nhẫn, hẳn sợ A Li thương đến nàng chính mình, lập tức giơ tay ấn ở nàng phần cổ.

A Li cảm giác một cổ khí thể phá tan hạn chế, trong cổ họng lập tức thông suốt. Nàng biết Lý Lạc cho nàng giải khai cấm chế, trước không so đo chuyện vừa rồi, vội vàng nói: “Điện hạ có vô Hương Hoàn sao?”

Lý Lạc nao nao nói, “Có.”

“Điện hạ mau cho ta ăn một viên.”

Thiếu nữ tiếng nói đều là khóc âm, tựa hồ gấp đến độ không được.

Lý Lạc không lại do dự, lấy quá Ngọc Chẩm, từ sườn bên trái trong ngăn kéo lấy ra một cái hộp đẹp, móc ra một cái trong suốt gạo lớn nhỏ viên nhét vào nàng trong miệng.

Một đạo nhìn không thấy cấm chế bá mà từ nội ở ngoài ngăn cản mùi hương lan tràn, nhưng là trong đại điện trong không khí vẫn là tràn ngập mật đào vị. A Li cơ hồ đều có thể nhìn đến Quý U ở trong gió đêm liệt liệt y vạt.

“Như vậy còn chưa đủ.” Nàng không thể tưởng được biện pháp giải quyết, gấp đến độ thẳng khóc.

Lý Lạc cởi bỏ nàng trên cổ tay gông cùm xiềng xích, nhanh chóng nâng lên nàng eo giúp nàng hệ trụ tản ra vạt áo. Quay đầu thấp giọng nói, “Thanh ngọc, theo gió.”

Theo hẳn thanh âm, lưỡng đạo hắc ảnh bỗng dưng xuất hiện ở trước giường.

Lý Lạc cầm lấy đặt ở gối đầu bên túi gấm đưa qua đi, “Phái một cái cung nữ cầm cái này hương hàm lạnh điện phương hướng đi. Các

người hai cái, một cái hóa thành nữ tử bộ dáng, một cái hóa thành ta bộ dáng, nên làm cái gì không cần ta phân phó đi?”

Thanh ngọc vẫy tay, ven tường đương trì một người tiểu cung nữ lập tức lại đây, khom người cầm lấy túi gấm, xoay người triều cửa hồng đi đến. Lý Lạc thấy A Li cả người nhũn ra trạm đều đứng không vững, dứt khoát đem nàng bế lên, nhanh chóng xuống giường giường, liền giày đều không mặc chân trần triều sau điện đi đến.

A Li dư quang trung liếc đến kia hai cái nam tử nháy mắt thay đổi thân hình, một cái dáng người biến cao lớn, một cái dáng người biến thấp bé. Hai người chui vào trong trướng, lập tức sột sột soạt soạt lên.

Lý Lạc đi ngang qua giá áo, thuận tay kéo xuống một kiện áo khoác cái ở A Li trên người, lúc này mới từ nhỏ môn đi ra ngoài.

Mùa thu gió đêm khí lạnh tập người, nhưng A Li tránh ở áo khoác lại một chút không có cảm thấy rét lạnh. Đi ra đại điện, duyên nói đèn lồng chiếu ra một ít quang, nàng rút cuộc thấy rõ Lý Lạc bộ dáng.

Cùng lần trước bất đồng, hắn cũng không mang theo kim quan, mà là đơn giản thúc phát, như thác nước rũ đến vòng eo. Kia hai mắt xinh đẹp đến lạnh lẽo, nhìn đi lên lạnh nhạt lại trấn định.

A Li vẻ mặt kỳ quái mà nhìn hắn, như thế nào nàng cái gì cũng chưa nói, hắn thật giống như hết thủy đều biết đâu? Nhanh như vậy liền bố trí dẫn dắt rời đi Quý U phương pháp, thậm chí liền giường bên trong phát sinh chi tiết bộ phận cũng chưa quên.

Lý Lạc cảm giác được trong lòng ngực thiếu nữ đang xem hắn, rũ mắt liếc mắt một cái, tiếng nói mang theo điểm ý cười, “Không cần lo lắng, tất sẽ không làm ngươi lậu sơ hở.”

A Li lấp bắp kinh hãi, “Điện hạ đã biết sao?”

“Biết ngươi đều trêu chọc ai sao? Ta không biết,” Lý Lạc nhàn nhạt nói.

Lý Lạc nhất thiện đùa bốn nhân tâm, cũng không ai so với hắn càng hiểu nhân tâm. Chỉ cần một ánh mắt, một câu đơn giản nói, hắn liền có thể phân biệt ra che giấu huyền cơ.

Nhiều năm như vậy người tới thần quỷ yêu vẫn luôn đấu tới đấu đi, nhìn như tam giới bên trong người nhỏ yếu nhất, nhưng là mấy vạn năm tới, Nhân tộc lại chưa từng mất đi chút xíu thổ địa, vẫn luôn chiếm cứ thế gian chủ đạo. Người cụ bị yêu thần quỷ không có đồ vật, đây là trong thiên địa cố hữu pháp tắc.

Cho nên, hắn căn bản không để bụng nàng trêu chọc ai. Nửa năm trước, hắn liền mượn Yêu tộc Thái Tử tay giải quyết Chúc Long. Dù chưa hoàn toàn đem Chúc Long ấn chết, nhưng là ít nhất lệnh Yêu tộc cùng Quỷ tộc thù hận đã kết, vì nhân tộc hồi suyễn kéo dài mười mấy năm thời gian. Lúc này, bất quá là lại đến một lần thôi.

Kia bên ngoài âm phong từng trận, còn không phải là Chúc Long hương vị sao?

A Li rời đi kia sở cung điện, thấy Quý U không quá khả năng đuổi theo, trên người dần dần có sức lực, nhẹ giọng nói, “Điện hạ, phóng ta xuống dưới đi.”

Lý Lạc hơi hơi một đống, “Lập tức.”

Hắn lại đi mau vài bước, từ một cái lộng hẻm trung quái đi ra ngoài, đi vào một tòa sân. Sân chỗ sâu trong là một tòa cổ xưa miếu thờ, có thể nhìn ra tới bị tốt lắm giữ gìn, tuy rằng cổ xưa nhưng là sạch sẽ thật sự.

Lý Lạc đi vào miếu thờ sau đem A Li tiểu tâm mà đặt ở trên mặt đất, cúi người nắm thật chặt trên người nàng áo khoác, lúc này mới xoay người đem trên bàn giá cấm nền bậc lửa.

Ngọn đèn dầu sáng lên, như nắng gắt bộ dạng lại một lần chiếu vào A Li trông mắt, tay áo rộng tóc dài phía trên, là tuổi trẻ Thái Tử kia trương tình xảo thả cao cao tại thượng khuôn mặt, đậm mạc xa cách, rồi lại liệt hỏa tựa dương.

Thật là... Quá đẹp.

A Li lại lần nữa phỉ nhổ chính mình tam quan đi theo ngũ quan chạy tập tính, rõ ràng vừa rồi trên giường tức giận đến muốn chết, giờ phút này kia khí lại lặng yên biến mất một nửa.

Lý Lạc quay đầu lại xem nàng, chỉ cần liếc mắt một cái liền biết nàng tưởng cái gì.

Hắn mím môi, lạnh lẽo xinh đẹp mắt tràn ra một chút ý cười, còn thừa một nửa phải không?

Có cái gì khí đâu? Hắn nhưng không bỏ được nàng sinh khí.

-----oOo-----

Chương 59: đệ 59 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li hỏi: “Điện hạ phải đi cung nữ có thể dẫn dắt rời đi hần sao?”
Nàng có chút hoài nghi, kia cung nữ lớn lên cùng nàng không tương tự, trên người không có quả đào vị.....

Lý Lạc lục tục lại bậc lửa mấy cái giá cấm nển, kéo tới một cái đệm mềm phát phát mặt trên không tồn tại hồi lúc này mới đưa cho A Li, “Ngồi, trạm đến không mệt sao? Cung nữ trong tay túi giấu lại kêu khóa túi thơm. Nguyên bản là đặt ở ta bên gối, phòng ngừa có người đem huân hương chờ vật lẫn vào đại điện, túi thơm có thể dễ dàng đem khí vị khóa khăn đi.”

A Li chớp chớp mắt, “Nga, nguyên lai điện hạ sớm biết kia túi thơm hút thật nhiều quả đào vị, giao cho cung nữ làm nàng một đường chạy vội đem mùi hương thả ra, hảo dẫn đi... Dẫn đi người kia phải không?”

Lý Lạc nhẹ cong khóe môi, “Đúng là như thế.”

Oa, điện hạ thật là quá thông tuệ, A Li cảm thán. Bất quá nếu là hần phản ứng chậm một chút, đã sớm bị cung đình ăn xương cốt tra đều không có. Điện hạ thông tuệ trừ bỏ bẩm sinh có được, còn có một bộ phận đều là bị hoàn cảnh bức ra tới. Nghe trên phố nói, điện hạ mẫu thân là hoàng đế đệ nhất nhậm thê tử, khó sinh sinh hạ hần.

Đại khái chính là nguyên nhân này, hoàng đế thập phần chán ghét Lý Lạc, rất sớm liền đem hần ném cho không được sủng ái phi tử nuôi nấng.

Khác hoàng tử hoàng nữ đều xuyên ăn ngon đến no, chỉ có Lý Lạc nhận hết khát khe thiếu y thiếu xuyên. Không có biện pháp, phi tử đành phải đem chính mình quần áo sửa nhỏ cấp Lý Lạc xuyên. Quần áo thượng thủ hồng nhạ đại đoàn hoa, Lý Lạc ăn mặc nó

cùng huynh đệ tỷ muội cùng nhau đọc sách, từ sớm đến tối đều là khe khẽ cười nhạo.

Giày của hần thượng cũng là mụn vá chồng mụn vá, vào đông ăn mặc kẹp giày, đông lạnh đến ngón chân bị loét. Sau khi trở về còn muốn giúp mẫu phi đề thủy, như vậy lãnh thiên, tùy tiện rải một chút thủy ở trên tay, đều sẽ đông lạnh thành cà rốt sừng.

Nhưng là Lý Lạc tựa như nghe không thấy những cái đó cười nhạo, mặt vô biểu tình thượng hạ học, cẩn trọng học tập lục nghệ. Hần vốn là thông tuệ hơn người, lại cần cù, cuối năm khảo học, hần luôn là bối thư phá đề lợi hại nhất cái kia, thậm chí liên thái phó chưa từng giáo đến hần cũng sẽ.

Khi đó hần mới bao lớn a, năm sáu tuổi mà thôi. Ngang nhau tuổi hài tử còn ở nhà chơi bùn, hần đã học được phân biệt nhân tâm, ở trong kẽ hở sinh hoạt.

Nghe được Lý Lạc nói ngủ giấc đều phải mang theo khóa túi thơm, A Li cảm thán, mặc dù hần hiện tại nắm ngậm trời hoàng quyền, vẫn đến không ngừng đề phòng bốn phương tám hướng ác ý.

Lý Lạc đứng ở Phật đài bên, nhìn khóa lại hần áo khoác kia nho nhỏ một con đầy mặt nghiêm túc nghiêm túc, hần trong mắt nhin không được lộ ra một chút ý cười. Không biết nàng lại nghĩ đến cái gì? Tám phần là nhớ tới hần những cái đó hảo huynh đệ tràn ra đi chuyện xưa. Bọn họ sợ hần quá đến quá đặc ý, hận không thể đem hần xuyên qua nhiều ít áo cũ, ăn qua nhiều ít cơm thừa canh cặn đều giảng cấp bá tánh nghe.

“Điện hạ, ta hiện tại phải đi.” A Li đứng lên nói, duỗi tay từ lắc tay đi sờ độn địa phù. Nàng tới quá mức kỳ quặc, tuy rằng biết là Lý Lạc thủ đoạn, nhưng là nghĩ đến cùng Phi Vũ đánh đố, nàng liền ngồi không yên, nhất định đến đuổi ở Phi Vũ tỉnh lại trước trở về.

Lý Lạc thấy nàng sờ a sờ, tế mi càng tức càng nhăn, cười khe nói, “Không cần tìm, cái kia hộp trừ bỏ có thể đem người mang đến, còn

có thể đem trên người của người sở hữu độn địa phù đều hóa sạch sẽ.”

A Li trợn to mắt, không thể tin tưởng mà lặp lại, “Sở hữu độn địa phù?” Điện hạ tưởng cũng quá toàn diện đi, biết độn địa phù có thể đem người nháy mắt mang đi, liền dùng bảo vật đem độn địa phù hóa rớt. Đây là tới cũng đừng muốn chạy ý tứ sao? Bất quá những cái đó độn địa phù nguyên bản chính là Lý Lạc cho nàng, liền tính hắn muốn thu hồi đi cũng không nhưng phê bình.

Chính là cái này tâm tư thật sự trọng đến đáng sợ, không hổ là trong hoàng cung lớn lên tiểu hài tử.

“Người không cần sợ hãi,” Lý Lạc chậm rì rì mà nói, “Người ở chỗ này đã nửa ngày, ta liền đem người đưa trở về.”

“Như thế nào đưa?” A Li theo bản năng hỏi.

Lý Lạc cười nói: “Độn địa phù a. Ta lấy đi nhiều ít tương, gấp đôi trả lại người.”

A Li chần chờ một chút lại hỏi, “Điện hạ không thể hiện tại liền phóng ta hồi sao? Ta còn có việc.”

“Có chuyện gì đâu?” Lý Lạc nhàn nhạt nói, “Sốt ruột tìm bên cạnh người cái kia mặc đồ đỏ sam người sao?” Hắn rũ rũ lông mi, lòng có bất tử buồn, nàng tới còn không đến nửa canh giờ liền vội vã muốn chạy.

A Li vừa định cãi lại liền thấy Lý Lạc đỉnh đầu Tiểu Hoa Nhiễm nhĩm dâng lên, tam phiến hắc cánh hoa, tam phiến hồng cánh hoa. Nàng đi một tiếng hỏi, “Ta nhớ rõ người nói hắn liền thay đổi hai mảnh cánh hoa a? Nơi này như thế nào có tam phiến hồng cánh hoa?”

Hệ thống nói: “Nga, liền ở hắn ôm người đi ra đại điện thời điểm, bởi vì cao hứng liền biến hồng một mảnh cánh hoa.”

A Li bị câu này nói đến gương mặt nóng lên, cái gì kêu ôm nàng cao hứng.....

Hệ thống: “Ký chủ a, người nhưng đừng chọn, người xem chúng ta hiện tại chỉ có ba tháng thời gian. Tính toán đâu ra đấy người đều không có sáu cái nhãi con. Dưỡng quá nhãi con tuy rằng hảo đồ, nhưng là thắng ở thuận mao sờ sờ liền sẽ cao hứng.”

“Ta thế người tính hảo, Quý U, Phi Vũ, Bạch Trạch, Tư Thiên Chú, Tư Thiên Dạ, Lý Lạc, vừa lúc sáu cái nhãi con. Bằng không người thật đi dưỡng bán hóa tiểu ca sao? Người có bao dưỡng hắc linh thạch sao?”

A Li: “.....”

Nàng nhìn nhìn Lý Lạc đỉnh đầu đang ở triển lãm chính mình không cao hứng tiểu hoa, kia phiên hồi cánh hoa ần ần có muốn biến hắc xu thế, nàng vội nói: “Ta đây liền ở điện hạ nơi này đãi nửa ngày. Chỉ là ta ở chỗ này làm cái gì đâu? Hoàng cung quy củ hẳn là thực nghiêm đi.”

Nghe được nàng muốn lưu lại, Lý Lạc mặt ngoài một bộ bình tĩnh bộ dáng, nhưng đỉnh đầu tiểu hoa vẫn là bại lộ tâm tình của hắn, bay nhanh mà biến hồi một mảnh.

“Người ở ta đại điện không ai yêu cầu người lễ nghĩa, người muốn làm cái gì đều có thể.” Hắn trầm ngâm một chút nói, “Mấy năm nay ta góp nhặt rất nhiều hảo đầu bếp, làm cho bọn họ cho người làm đồ ăn ăn được sao? Hoặc là người thích ăn điểm tâm sao? Mặc kệ là Trường An lưu hành, vẫn là hoài dương lưu hành, bọn họ đều có thể làm ra tới.”

A Li nghĩ đến ở xe ngựa khi, Lý Lạc hơn phân nửa đêm còn làm người đưa điểm tâm, nhin không được trong lòng phát sấp, điện hạ khi còn nhỏ nhất định ăn không ít khổ.

Lý Lạc nhìn quanh một chút nho nhỏ miếu thờ, ánh mắt lộ ra một tia hoài niệm. Hắn tùy ý đi rồi vài bước, tựa hồ phát hiện cái gì triều góc

đi đến.

A Li tầm mắt trước sau đuôi theo hấn, thấy hấn cúi người đẩy ra một miếng đất bản, có chút tò mò liền đi qua đi xem. Chi gian kia khối phiến đá xanh hạ là trống rỗng, bên trong tắc rất nhiều rơm rạ. Lý Lạc từ rơm rạ hạ móc ra một cái túi tiền, néo néo, bên trong phát ra “Sóng lằng sóng linh” tiếng vang.

Hấn cười nói, “Gọi người tu bỏ nơi này, nhưng vẫn là kéo xuống thứ này.” Hấn rút ra túi thượng dây thừng, hướng lòng bàn tay vừa đến, “Rầm” một tiếng, lặn ra dây thật nhiều đầu gỗ khối. Lý Lạc vội vàng thu tay lại, trở về trang một ít.

A Li ngồi xổm xuống, duỗi tay về một viên xem, này đó tiểu mộc khối viên viên mài giữa bóng loáng, có hình chữ nhật, cũng có hình vuông, nhìn qua thập phần đáng yêu.

“Điện hạ, đây là cái gì?”

Lý Lạc rũ rũ lông mi, nhẹ giọng nói, “Không có gì.” Đem tiểu mộc khối “Xôn xao” mà toàn thu hồi trong túi, giấu tiền trong tay áo.

Hấn không bao lâu vẫn luôn rất muốn đưa A Li đồ vật. Chỉ là hấn liền cơm đều ăn không đủ no, sao có thể lấy đến ra giống dạng thứ tốt. Ngày ấy ở đại điện, phụ vương khảo giáo chúng hoàng tử học thức, chỉ hấn một người đáp ra tới. Phụ vương gọi người lấy ra một tráp trân phẩm, có tinh nhuộm chủy thủ, có gương cung còn có quyển sách cùng văn phòng tứ bảo, đều là nam hài tử nhóm tha thiết ước mơ đồ vật.

Hấn tuyển hồi lâu, cuối cùng cầm lấy tới góc đường hộp. Đây là một hộp tô, từ Tây Vực tiến cống mà đến, phi thường khó được. Các hoàng tử mình trào ám phúng nói rốt cuộc biết hấn chí lớn, ngay cả phụ hoàng cũng mặt trầm xuống.

Chỉ có hấn biết, nữ hài tử đều thích ăn đường, lập tức đến tết Thượng Nguyên, hấn lấy không ra xinh đẹp ngọc bội, cũng lấy

không ra nạm đá quý dây cột tóc. Này hộp tô là hấn duy nhất có thể cho nàng tranh thủ đến thứ tốt.

Nhưng là tô cuối cùng vẫn là không có thể đưa đến tay nàng thượng. Ở ra đại điện thời điểm, hấn bị bôi trên thềm đá lát cá đồ, một hộp tô toàn bộ lăn ở thềm đá hạ.

Hấn không biết đó là vị nào hảo huynh đệ phân phó thủ hạ làm, khi đó hấn lực lượng quá tiểu, vô pháp làm ra đánh trả. Chỉ phải trở lại miếu thờ, dùng mộc khối tước một bao giả kẹo. Nhưng là đương kia trận quả đào vị thanh phong tới khi lại đưa cho hấn hương mềm bánh kem, hấn rốt cuộc vô pháp lấy ra này giá rẻ lẽ vật.

Ngoài cửa sổ không trung dần dần trắng bạch, Lý Lạc đã chịu thuộc hạ phát tới tin tức, nói trong hoàng cung lại vô âm khí, vị kia đã rời đi.

Lý Lạc đứng lên nói, “Chúng ta trở về đi, vị kia... Đã rời đi.”

A Li hơi hơi trợn to mắt, “Rời đi?”

Lý Lạc gật đầu, “Hấn phỏng chừng cũng không làm thanh người vì cái gì sẽ xuất hiện ở hoàng cung, nhưng là hấn một lần không tìm thấy, tối nay khẳng định còn sẽ đến. Bằng không người đêm nay còn lưu nơi này?”

A Li cười một chút, “Điện hạ, ta còn lưu nơi này không phải rất nguy hiểm sao? Đương nhiên phải đi về.”

Lý Lạc: “Nhưng người không phải không nghĩ hấn tìm được người sao?”

A Li nắn vuốt đai lưng, “Cũng không như vậy không nghĩ.” Chỉ là không nghĩ ở tối hôm qua cái loại này dưới tình huống bị tìm được mà thôi. Nàng biến mất ba tháng, vong hồn ba tháng tìm không thấy đi u đồ lộ, cũng không biết có bao nhiêu đọng lại ở trên đường, ngấm lại liền đáng sợ.

Lý Lạc ngón tay nắm chặt, con người ẩn ẩn phát lạnh.

Qua một hồi lâu, hắc triều nàng vươn tay đi, nghe tiếng nói: “Đi thôi, Đông Cung điện thiện phòng triều thực đều phải lạnh.”

A Li không hề nghĩ ngợi liền đem mu bàn tay đến mặt sau, nhỏ giọng mà nói, “Ta chính mình có thể đi.”

Lý Lạc thấy nàng không chịu làm hắc chạm vào, trái tim buồn đau một chút, rũ xuống tay đi, “Cũng đúng, chỉ là người muốn xách theo điểm áo choàng, đừng làm cho nó vướng ngã người.”

A Li cúi người đem áo choàng xách lên tới, đi theo Lý Lạc mặt sau hướng ra ngoài đi đến. Nhưng ai ngờ, ở ra cửa hạm khi, nàng lại không thể hiểu được mà ra bên ngoài tài đi.

Lý Lạc trong mắt lưu chuyển một mặt cười, duỗi tay đem nàng tiếp trong ngực trung, “Người nhìn, ta nói còn chưa quá một khắc.”

A Li trong lòng kêu to kỳ quái, nhưng là tay lại sớm đã gắt gao nắm chặt ở Lý Lạc trong lòng bàn tay.

Ở bọn họ rời đi sau, miếu thờ ngạch cửa chỗ chạm rãi hiện ra một bóng người, đúng là đêm qua xuất hiện ám vệ theo gió. Hắc nhìn đi xa kia đối bóng người, cảm khái Đông Cung này việc không hảo làm. Lại đến giả thành nữ hài cùng đồng liêu làm bộ thân thiết, lại đến tránh ở chỗ tối tùy thời dựa theo điện hạ nói cho người ta ngáng chân.

Về sau còn không biết có bao nhiêu kỳ kỳ quái quái sự tình muốn phát sinh. Hắc đường đường bắt diệu Tinh Quân lại đến làm loại này việc, thật sự là uất ức. Nhưng không làm lại không được, một ngày nhận chủ chung thân hầu chủ. Điện hạ chưa chuyển thế trước đó là hắc chủ nhân, cái này chủ nhân đương nhiên sẽ đòi đòi kiếp kiếp làm đi xuống.

Chương 60: đệ 60 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tối hôm qua A Li rơi xuống Đông Cung thời điểm chính đuổi kịp đêm khuya, Lý Lạc mới vừa ngủ hạ không lâu. Đập vào mắt có thể đạt được một mảnh đen nhánh, hiện tại lại xem lại là cực to rộng điện phủ, dùng màn chia làm hai đại khối, một khối là nội tửam điện, một khối là ngoại thư phòng.

Đông Cung tựa như một cái tiểu triều đình ngũ tạng đều toàn, vì cấp người thừa kế sáng tạo thuận lợi nhận ca điều kiện, tất cả nhân thủ đều trang bị đúng chỗ, thậm chí còn có chuyên môn công sở Chiêm Sự Phủ. Bình thường Lý Lạc liền bên ngoài thư phòng xử lý sự vụ, mà nội tửam điện tới gần cửa sổ địa phương bãi một trương thực án chính là ăn cơm địa phương.

Không có A Li tưởng như vậy xa hoa, thậm chí liền trân bảo giá đều không có. Lý Lạc Đông Cung tựa như hần bản nhân giống nhau, nội liếm mà không trương dương.

Thực án thượng đã dọn xong cơm canh, món chính có hạt mè cháo, hạnh nhân đường cháo, bánh bột còn có hồ bánh. Tiểu thái là nấu chín ba lạng đồ ăn cùng xé nát cà tím xối thượng nước sốt. Duy nhất một đạo ăn thịt là thiết cá lát, lại bạch lại mỏng đôi ở kim bàn rất là đẹp.

Nhìn như đơn giản, nhưng là quang kia nói rau chân vịt cùng cà tím đã là Trường An phi thường sang quý đồ ăn, toàn bộ đến từ đại thực, xem như nhập khẩu thực phẩm.

Lý Lạc chỉ dựa cửa sổ nhất sáng ngời vị trí làm A Li ngồi xuống, hần thì tại nàng đối diện ngồi xuống.

Đông Cung tỳ nữ cùng người hầu chưa bao giờ gặp qua như thế tình cảnh. Điện hạ không mừng xa hoa, cũng không làm người

thượng như là ba lạng đồ ăn loại này giới so hoàng kim rau dưa. Hấn cũng sẽ không ở buổi sáng ăn cá, vẫn là muốn mới mẻ nhất lư ngư. Nhất quan trọng là, hấn thể nhưng đem cái kia tiểu cô nương làm ở hấn chủ vị thượng, mà hấn ngồi ở nàng hạ đầu.....

Này không phải đại bất kính sao?

Lý Lạc trị hạ nghiêm khắc, toàn bộ đại điện không người dám phát ra tiếng vang. Mọi người đều chỉ trộm ngó, xem vị kia làm chuyện gì đều cực kỳ nghiêm túc điện hạ, liền cơm đều không rảnh lo ăn, chỉ lo xem cô nương.

Lý Lạc một tay chỉ cầm, xem A Li ăn cái gì. Hấn trước kia liền vô số lần tưởng tượng quá cùng nàng cùng nhau ăn cái gì cảnh tượng, cùng nàng cùng nhau ăn cơm, đồ vật nhất định sẽ gấp đôi thơm ngọt. Nhưng thật đến lúc này, hấn ngược lại đối trong chén đồ ăn không có hứng thú, chỉ nghĩ nhìn chăm chăm nàng xem.

A Li ăn cái gì bộ dáng thật là đẹp mắt, một cái miệng nhỏ, một cái miệng nhỏ, chính là ăn quá ít, nhanh như vậy liền dừng lại.

“Ngươi như thế nào liền ăn như vậy điểm?”

“Ân?” A Li liếc mắt Lý Lạc trước mặt bánh bột canh, bên trong mặt phiến đều đông, “Điện hạ không cũng chỉ ăn như vậy điểm?”

Lý Lạc cầm lấy chiếc đũa, “Ta xem ngươi xem nhập thần quên ăn.” Hấn một bên chọn mặt phiến, một bên đem cá lát đẩy đến A Li trước mặt, “Ăn chút cái này.”

A Li nói: “Ta không yêu ăn cá”

Không yêu ăn cá? Lý Lạc yên lặng ghi nhớ, đem cá lát gia nhập sớ đen. Lại nhìn nhìn A Li trước mặt đồ ăn, phàm là canh loại một chút không nhúc nhích, chỉ cắn mấy khẩu hồ bánh ăn điểm rau dưa. Hồi tưởng khởi ngày ấy ở trong xe ngựa, hấn cho nàng miệng vết thương bôi rượu mạnh kia dày đặc quả đào vị, lập tức phán đoán ra tới nàng không ăn canh loại đồ ăn nguyên nhân.

Nghĩ đến này cổ quả đào phong không ngừng trêu chọc hấn một cái a. Nàng còn có càng sợ hãi sự tình, cho nên mới muốn thời khắc che giấu hương vị.

Lý Lạc thu thu ánh mắt, triều góc tường đứng tỳ nữ nói, “Đem điểm tâm đi lên.”

Không bao lâu, thực án thượng liên bãi đầy Trường An hiện nay nhất lưu hành điểm tâm ngọt. Tô sơn, phong thấy tiêu, pho mát tươi đông lạnh anh đào, thẩu hoa bánh dày, anh đào tất la, thanh phong cơm cùng ngàn tầng bánh, hồng hương lục ngọc trông rất đẹp mắt.

A Li nhìn một chút, trừ bỏ nàng ăn qua vài loại, thẩu hoa bánh dày là gạo nếp đánh thành hoa bộ dáng, bên trong tấc thượng bánh đậu nhân. Anh đào tất la còn lại là một loại chưng đồ ăn, ngoại da mỏng mà trong suốt, bên trong đi hạch anh đào thịt. Anh đào quả sắc bất biến, ở mỏng da mỏng ảnh lả lướt, thập phần mỹ vị đẹp.

Mà thanh phong cơm tấc càng như là đời sau kéo dài bằng, dùng gạo nếp cơm, rau câu cùng sữa bò khuấy đều, tươi thượng giá tương, thoải mái thanh tâm cực kỳ. Có thể nói Đại Đường đem đông lạnh bơ thực phẩm đã làm được phi thường địa đạo.

A Li ăn ném mấy khẩu không ăn qua liền buông cái muỗng. Đại diện ven tường đứng mấy chục cái cung nữ người hầu, kia từng đạo ánh mắt nhìn chăm chăm nàng căn bản ngượng ngừng ăn nhiều.

Lý Lạc ở nàng buông cái muỗng sau, lãnh đạm mà nâng lên mắt, kia từng đạo ánh mắt lập tức run rẩy biến mất.

A Li ăn xong, Lý Lạc mới bắt đầu ăn. Tựa hồ là thiếu niên trải qua làm hấn phá lệ quý trọng đồ ăn, chỉ cần là hấn hộp đồ ăn, hấn đều ăn sạch sẽ, một chút không thừa. Những cái đó điểm tâm tinh tế nhỏ xinh, hấn cũng một ngậm một cái ăn luôn, ưu nhã lại lưu loát.

Đãi tỳ nữ đem thực án thu thập hảo về sau, Thái Tử chiêm sự tới chơi. Chiêm sự liên tương đương với thượng thư lệnh, là Đông Cung Chiêm Sự Phủ một tay. Lý Lạc trầm ngâm một chút, xoay

người từ lùn quầy lấy ra một cái đại hộp gỗ đặt ở thực án thượng, thấp giọng nói, “Người ở chỗ này chơi, ta đem hấn đuổi đi liền tới bồi người.”

Một vị người hầu lại đây cấp Lý Lạc sửa sang lại quần áo. Hấn là từ nhỏ đi theo Lý Lạc, ý vào làm bạn thời gian trường, một bên loát y vật một bên nhỏ giọng nói: “Lang quân không phải đã đầy hôm nay buổi sáng chính vụ sao? Trần chiêm sự như thế nào còn tới?”

Lý Lạc nhàn nhạt liếc mắt nhìn hấn, “Người nếu không muốn làm đi xuống, ta có thể đem người tống cổ đến điển thiết cục.”

Lúc này công phu, Thái Tử chiêm sự đã vào, Lý Lạc lập tức đi đến ngoại điện.

A Li mở ra hộp gỗ, bên trong một đồng nữ hài tử đồ chơi, cửu liên hoàn, tượng đất, con lật đật, trùy gà linh, lục lạc, mặt nạ, trúc Miêu nhi, nghi nường tử... Linh tinh vụn vặt một đồng lớn. Có thể nhìn ra được tới, mấy thứ này có cổ xưa tựa thật nhiều năm trước liền mua, có mới tinh như là vừa mới mua, mỗi dạng đều bị chủ nhân quý trọng mà bày biện ở hộp.

A Li tự nhiên sẽ không thật sự chơi này đó, lược nhìn nhìn liền thả trở về.

Ngoại điện phía trên truyền đến chiêm sự nói chuyện thanh, “Lang quân sao có thể tổng như vậy? Chính là không cần phụng nghi, lương đệ linh tinh, cũng đến đem thái tử phi định ra tới a. Bệ hạ lại nhiều lần làm ngài tuyển, chính là bệ hạ chính mình cũng chưa đến tuyển, Thái Tông định ra là ai chính là ai, nhưng ngài không thêm để ý tới.”

Lý Lạc không nói chuyện, dư quang xuyên thấu qua xuyên hoa cách liếc mắt ngò ở chỗ kia thiếu nữ, trên mặt nàng biểu tình chưa biến, tựa hồ căn bản không thêm để ý hấn cùng người đàm luận kết hôn sự. Cái loại này coi thường không phải giả vờ, mà là căn bản liền không đem hấn suy xét đi vào.

Lý Lạc rũ rũ lông quạ, nhàn nhạt nói, “Ta đã làm quyết định, chiêm sự mời trở về đi.”

Thái Tử chiêm sự cho rằng Lý Lạc ở hoàng đế cấp người được chọn có chủ ý, lập tức thở phào nhẹ nhõm, “Lang quân định ra liền hảo.”

Chiêm sự đi rồi, Lý Lạc lược đứng lại một lần nữa đi trở về nội điện, A Li đã đem hộp cái hảo.

“Như thế nào, không thích?” Lý Lạc hỏi. Đây đều là hấn mấy năm nay một bên tìm nàng một bên mua. Trong kho còn có mấy đại rương, này đó là hấn cho rằng thú vị cố ý lấy ra tới. Không bao lâu hấn không có năng lực mua này đó, thấy hoàng muội nhóm mỗi người chơi vui mừng liền nhớ kỹ, cảm thấy đây là nữ hài tử thích đồ vật.

“Đặc biệt thích.” A Li trên mặt mang theo xán ý nói. Suy bụng ta ra bụng người, nếu nàng nghiêm túc tuyển lễ vật, bị đối phương trể nải, trong lòng nhất định sẽ khó chịu, huống chi đây là Lý Lạc tuyển đã nhiều năm đồ vật.

Nhưng là nghe xong nàng trả lời, Lý Lạc đỉnh đầu tiểu hoa ần ần có muốn biến hắc xu thế, A Li liền biết không đã lừa gạt hấn. Nàng trong lòng nháy ra cái đại đại quần tự, cái này nhãi con cũng quá khó hống điểm.

Lý Lạc mặc một chút, “Còn có chút đồ vật cho ngươi.” Hấn huy xuống tay, người hầu chuyển đến mấy cái đại cái rương, mở ra tới bên trong đều là kim quang lấp lánh Bảo Khí.

“Này đó đều là ta lục soát tới thiên địa chí bảo, người tu tiên có thể sử dụng thượng đồ vật. Ngươi... Có thích hay không?”

A Li nhìn liếc mắt một cái, nàng đối lung tung rối loạn Bảo Khí không có hứng thú, chỉ đối bên trong trộn lẫn linh thạch cảm thấy hứng thú. Này đó linh thạch nếu cầm đi cấp bán hóa tiểu ca khẳng định có thể xếp thành một đóa tiểu hồng hoa.

Lý Lạc thấy nàng ánh mắt chỉ sáng một chút liền không có hứng thú, biết cũng không thích. Mặc giây lát, hỏi, “Này đó người cũng không thích, vậy người thích cái gì đâu?”

A Li xoay đầu nói, “Điện hạ không cần như thế, ta chỉ cần có thể nhìn thấy điện hạ liền rất cao hứng. Cái kia mang ta tới cái hộp nhỏ, điện hạ có hay không dư thừa? Ta ở Thiên Sơn, điện hạ ở Trường An, ta tưởng mỗi ngày nhìn thấy điện hạ, không nghĩ chịu lặn lội đường xa chi khổ.”

Lý Lạc trái tim kinh hoàng, này trong nháy mắt, ngay cả hắc đều phân không rõ thiếu nữ nói chính là nói thật vẫn là lời nói dối. Vừa rồi bên ngoài điện, bởi vì đối phương đối hắc coi thường sinh ra cay chát cảm đã lặng yên tiêu tán. Hắc cơ hồ không thể tin được chính mình nghe được nói, này trong nháy mắt, những cái đó trường kỳ áp lực tình cảm bỗng dưng phun trào ra tới, dưới đáy lòng khai ra một đóa hoa.

A Li nhìn Lý Lạc đỉnh đầu kia đóa tam hắc tam hôi tiểu hoa biến thành toàn hôi hoa, cái này tốc độ làm nàng lời nói dối đều trở nên ngượng ngùng lên.

“Cũng không hoàn toàn tính lời nói dối đi,” hệ thống nói, “Ký chủ người xác thật rất muốn gặp hắc. Bằng không người như thế nào xoát hoa a.”

A Li mím môi hỏi, “Ta làm nhiệm vụ sự sẽ không bị bắt luận cái gì một cái nhãi con biết đi?”

“Đương nhiên sẽ không biết. Nếu làm cho bọn họ biết người đối bọn họ thích đều là giả vờ, ách ách ách... Liền tính là Phi Vũ cái loại này tính tình tốt đều sẽ khí đến trực tiếp hắc hóa đi? Yên tâm lạ, người nhiệm vụ hoàn thành khi, sở hữu nhãi con ký ức liền sẽ bị thanh trừ. Duy nhất phải nhớ đến là, người rời đi tốc độ muốn nhanh lên.”

“Bởi vì ký ức tiêu trừ trước, nhãi con nhóm trong đầu sẽ có cái nhắc nhở. Ở người trước khi rời đi tiêu trừ ký ức cơ chế đều sẽ không bối khởi động. Chỉ có người vượt qua thời không chi môn, ký ức mới có

thể bắt đầu thanh trừ. Cho nên nguy hiểm liền ở chỗ này sao, nếu là có người đuổi ở cái này khe hở bắt lấy người liền thảm.”

A Li hơi giật mình, “Như thế nào thảm?”

Hệ thống: “Ký ức thanh trừ sẽ bị đánh gãy, người cũng trở về không được.”

A Li càng nghi hoặc, “Cái gì kêu ta rời đi tốc độ nhanh lên? Không phải hẳn là giống thuận di đường như lập tức liền biến mất không thấy sao?”

Hệ thống ngưng ngừng nói, “Hiện tại khoa học kỹ thuật còn không phát đạt, nào có như vậy tiên tiến? Huống chi người là vượt qua hai cái thời không. Cái kia thời không môn không chừng ở đâu xuất hiện, cũng có thể người ở Thiên Sơn, nó ở Lạc Dương. Cho nên..... Liền chạy nhanh điếm sao.”

A Li: “.....”

-----oOo-----

Chương 61: đệ 61 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li: “Ta cái nào tính chất đặc biệt làm người cho rằng có thể mau quá kia mấy cái nhãi con?”

Hệ thống: “Ai nha đừng như vậy nản lòng sao, ta là có kinh nghiệm hệ thống, sớm thế người nghĩ kỹ rồi. Người có thể tìm chút có thể đồng thời ma phiên vài cá nhân được liệu, hoặc là có thể làm người nhanh chóng di động bảo vật. Nay ở Tu Tiên giới không phải việc khó đi?”

A Li suy tư hạ này đó phương pháp khả năng tính, cũng không phải không được.

Tuy rằng nàng cũng không biết cuối cùng có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là trốn chạy loại sự tình này đương nhiên chuẩn bị càng sớm càng tốt.

Nàng thu thu tâm thần nói: “Điện hạ, ta phải đi về.”

Lý Lạc: “Hiện tại muốn đi sao?” Hắn xoay người nhìn liếc mắt một cái góc tường đồng hồ nước, hồ trên người khắc độ biểu hiện một ngày mười hai cái canh giờ đã đi rồi gần một nửa.

Hắn nhin không được cười hỏi, “Nói tốt đăi nửa ngày, liền thật sự nửa ngày vừa đến liền đi sao?”

A Li: “Điện hạ, ta thực sự có sự.”

“Thôi, người nếu thực sự có sự, ta liền không cưỡng để lại. Theo gió.” Lý Lạc kêu.

A Li trước mắt nhoáng lên, một người ăn mặc thanh y nam tử khom người đệ thượng một cái bàn tay đại gỗ đàn tráp, Lý Lạc đem hộp

cái mở ra, lộ ra sáu bính ngón tay dài ngắn tiểu đồng kiếm.

“Chỉ cần bẻ gãy một quả, vô luận ta thân ở nơi nào, người đều có thể nhanh chóng tới ta bên người.”

A Li tiếp nhận tới, này còn không phải là cùng cái kia cái hộp nhỏ giống nhau hiệu quả đồ vật sao?

Lý Lạc cười khế nói, “Người nếu không nghĩ phát sinh tối hôm qua như vậy sự, cũng đừng tới quá muộn. Đêm hôm khuya khoắt, ta trừ bỏ ở trên giường đợi, còn có thể tại làm sao?”

A Li gương mặt bỗng dựng đỏ lên, nàng lại không phải cố ý chọn khi đó tới.

Thấy nàng thu tráp, theo gió nhin không được nói, “Thứ này người nhưng đến thu hảo, trăm triệu không thể làm những người khác biết tác dụng.” Cái này là duy nhất có thể giấu diếm được hắc tằm mắt Bảo Khí, có thể nháy mắt tới Lý Lạc bên cạnh người. Nếu là làm dụng tâm kín đáo người được đến, hậu quả không thể tưởng tượng.

A Li gật gật đầu, đem tráp thu vào lắc tay.

Theo gió nhìn đến nàng trên cổ tay quả quýt hoa lắc tay, nhin không được nhẹ nhàng “Di” một tiếng.

Lý Lạc liếc mắt nhìn hắc, không hé răng.

“Cái này cũng cho người.” Lý Lạc lấy ra một cái căng phòng túi gấm, “Nói tốt, ta lấy đi người nhiều ít độn địa phù, liền bồi người gấp đôi.”

A Li tiếp nhận tới rút ra dây thừng, bên trong quả nhiên trang một đám độn địa phù, nhìn ra đến có một trăm trương, quả thực bao nàng cả năm vé máy bay tiền.

Nhéo căng phòng túi gấm, A Li lập tức lộ ra thành tâm thực lòng tươi cười, “Điện hạ lấy đi vốn chính là chính mình đồ vật, không có bồi không bồi.”

Vì không trì hoãn thời gian, nàng từ bên trong rút ra một trương, cười ngâm ngâm nói, “Điện hạ ta đi lập.”

Lý Lạc nhẹ nhàng gật đầu.

Cơ hồ gấp không chờ nổi, một trận quang huy rơi xuống, cuốn kia nói mảnh khảnh thân ảnh lập tức biến mất không thấy.

Nội điện nháy mắt lâm vào an tĩnh, một hồi lâu Lý Lạc mới lẩm bẩm, “Nàng đến tốt cùng thích cái gì đâu? Khuê các món đồ chơi nàng không cần, các tu sĩ yêu thích Tiên Khí cũng không cần.”

Theo gió nhin không được xen mồm nói: “Nàng liền thích không cần lãng phí thời gian có thể bay tới bay lui bảo bối.” Kia tráp tiểu đồng kiểm cùng một túi gấm độn địa phù nàng thu nhưng thống khoái, trên mặt lập tức dào dạt ra thiết tình thực lòng tươi cười.

Lý Lạc nhẹ lẩm bẩm nói: “Không lãng phí thời gian? Có thể bay tới bay lui?” Đây còn không phải là đuổi thời gian ý tứ?

Nàng muốn gặp người có như vậy nhiều sao? Trừ bỏ Phi Vũ cùng Quý U còn có ai?

“Người vừa rồi di cái gì?”

Theo gió: “Ta nhìn đến nàng trên cổ tay mang theo một cái quả quýt hoa lắc tay. Cái kia lắc tay thượng bảm vào một cổ quen thuộc hương vị. Ta nhớ rõ thật lâu thật lâu trước kia.....”

“Nói trọng điểm.” Lý Lạc lạnh lùng đánh gãy, nếu là không ngăn lại, hẳn nhất định sẽ từ viễn cổ thời kỳ bắt đầu nghe chuyện xưa.

“Trọng điểm chính là cái kia lắc tay là Chúc Long hơn một nửa linh thạch sở chế. Long trong thân thể chỉ có một viên linh thạch, chịu tải bọn họ thọ nguyên. Tuyển định tức phụ sau, long sẽ đem linh thạch hơn một nửa chế thành vật phẩm trang sức đưa ra đi.”

Lý Lạc rừ rừ lông mi, “Người là nói A Li biết việc này, cũng nhận lấy hẳn sính lễ?”

Theo gió nói: “Có biết hay không ta không hiểu được, nhưng Chúc Long cấp ra thứ này chính là vì làm giống được nhóm thấy được về sau lẫn xa một chút.”

Lý Lạc cười nhạo, “Lẫn xa một chút?”

Theo gió lẩm bẩm nói: “Là Chúc Long nói cũng không phải là ta.” Hắn lui về phía sau hai bước, thật cẩn thận liếc mắt một cái Lý Lạc ngực, thấy kia nửa viên thần hồn còn ngủ say, lập tức yên tâm.

Chỉ cần Lý Lạc không thật sự tỉnh lại liền không đáng sợ, hắn liền còn có thể tiếp tục phóng đảng.

*

A Li vẻ mặt trở mắt mà dừng ở thần diệu thành trấn yêu tư cửa. Nàng ném độn địa phù khi tưởng chính là không trở về môn phái, bởi vì nàng không biết như thế nào thực hiện cùng Phi Vũ đánh cuộc.

Không quay về là không quay về, nhưng là không nghĩ tới độn địa phù sẽ trực tiếp đem nàng đưa tới nơi này.

Lúc này giờ cơm vừa qua khỏi, Trấn Yêu Tư cửa bảng thông báo vây quanh hảo những người này, đều là tới lãnh bắt yêu lệnh. A Li đứng nhìn trong chốc lát, vừa mới chuẩn bị rời đi đã bị người gọi lại.

Nàng quay đầu lại, nhìn đến Tô Vũ Nhu đứng ở một đám người giữa cười xem nàng, “A Li, ngươi cũng là tới lãnh hôn nhạc bắt yêu lệnh sao?”

A Li vừa thấy là nàng lập tức liền phải quay đầu đi, hôn nhạc hai chữ ra tới, nàng tức khắc dừng lại bước chân, “Cái gì kêu hôn nhạc bắt yêu lệnh?”

“Ngươi không biết?” Tô Vũ Nhu hơi hơi kinh ngạc, “Việc này toàn bộ Thiên Sơn đều đã biết nha.”

“Ta ra ngoài vừa trở về.”

Tô Vũ Nhu ánh mắt khẽ nhúc nhích, trách không được đi tìm nàng vài lần đều không ở. Thiếu nữ trên mặt một lần nữa dâng ra mỉm cười, “Việc này rất quái, gần nhất một đoạn thời gian, thần điều liên tiếp ban đêm phát ra kết hôn khi hỉ nhạc. Phàm là hỉ nhạc vang lên phòng ở, bên trong người đều biến mất không thấy.”

“Trần Yêu Tư bởi vậy tuyên bố bắt yêu lệnh. Nhưng là lãnh lệnh người phần lớn cũng biến mất không thấy. Những người này không quá mấy ngày liền một lần nữa ở mất tích trong phòng xuất hiện, nhìn qua bình thường thật sự, chính là không nhớ rõ chính mình biến mất như vậy nhiều ngày.”

“A Li,” thiếu nữ trên mặt tươi cười nhiệt tình lại chân thành tha thiết, “Người nếu là yếu lĩnh cái này lệnh, có thể tới ta bên này. Đây đó đều là ta sư huynh sư tỷ, thật nhiều đều là tam hoàn bắt yêu sư. Người đi theo chúng ta không cần người đơn đả độc đấu cường?”

A Li vừa nghe nàng mang theo sư huynh sư tỷ còn đều là tam hoàn, lập tức đầy mặt kháng cự chi sắc. Thượng một lần cũng là nàng sư tỷ, cũng là tam hoàn, đem các nàng lãnh sai rồi bí cảnh còn đem Tô Vũ Nhu đẩy hướng về phía Thủy Kỳ Lân. Nàng là như thế nào một cái trí nhớ, còn dám cùng các sư huynh sư tỷ ra tới làm nhiệm vụ?

Huống chi cái này bắt yêu lệnh nghe tới liền quỷ dị thật sự, thấy thế nào cũng không giống tam hoàn trình tự là có thể thu phục đồ vật.

“Ta không đi, chính người đi thôi.”

Tô Vũ Nhu trên mặt tươi cười lập tức biến mất, nếu A Li giờ phút này cho nàng khai cái phần ăn là có thể thấy, Tô Vũ Nhu trên đầu hoa hắc đều mau rút bột phấn.

“Vũ Nhu, nếu đối phương không muốn liên tính. Bắt yêu lệnh khen thưởng chỉ có một phần, nếu thật được người còn muốn cùng người phân không thành?”

“Đúng vậy Vũ Nhu, các sư huynh sư tỷ đều là tới bồi người, nhưng không vì người khác làm áo cưới.”

Tô Vũ Nhu bên người người một câu tiếp một câu, A Li nghe được sờn tóc gáy, không hổ là một cái sư môn ra tới, mắt nhìn chính là một đám ngọc châu.

Tô Vũ Nhu buồn bã nói, “Ta cảm thấy kia phân khen thưởng cũng không tệ lắm, một chi thần nhiên sáo, gọi lên thanh âm có thể mê đi người chung quanh. Thật được đến, nhường cho người cũng đúng, ai làm ta lần trước xin lỗi người tới? Nhưng người càng không đi.”

A Li nghe được trong lòng vừa động, biết rõ phía trước là đường bọc thạch tín, cũng nhìn không được tưởng đuổi tay sờ một phen.

Tô Vũ Nhu thấy nàng ý động, lập tức cười nói, “Nếu người nguyện ý, liền đến nam thành đá phiến phổ bán bánh rán cửa hàng. Chúng ta giao tiền, đêm nay liền ở nơi đó thủ. Đá phiến phổ bốn phương thông suốt, nhất dễ dàng truy kích địa phương.” Nàng nói cho hết lời, liền cùng nàng sư huynh sư tỷ triều nam đi đến.

A Li vừa muốn nhắc chân đuổi kịp, thủ đoạn đã bị kéo lấy, đỉnh đầu truyền đến một đạo thiếu niên lãnh trào thanh, “Này lệnh người cũng dám tiếp?”

A Li quay đầu, đối thượng một đôi yêu khí bốn phía mắt đào hoa. Tựa như đào hoa cánh nhê đôi mắt, cực có bức bối lại có che giấu không được vui sướng.

Thiếu niên ăn mặc một bộ thuốc nhuộm màu xanh biếc sắc viên lãnh tay áo bó bảo sam, xuất sắc nhan sắc càng có vẻ hấn vai rộng eo nhỏ. Cánh tay thượng cơ bắp khấn thật lại hữu lực, cảm giác bạc sam tùy thời đều sẽ bị hảo dáng người căng bạo.

A Li ngơng mặt xem hấn, “Di, ta như thế nào cảm thấy người trường cái?”

“Bậy bạ.” Tư Thiên Chú khí cười, hấn bề ngoài tuy là Yêu tộc tuổi trẻ kia loại, nhưng đã sớm qua trường cái tuổi, ngắt lời không có nàng như vậy đánh.

“Thật sự,” A Li nghiêm túc nói, “Ta còn phải ngửa đầu xem người.”

Tư Thiên Chú xuy nói, “Người chừng nào thì cúi đầu xem qua ta? Đừng xóa đề tài, này mấy tháng người đi đâu?” Hấn cô cổ tay của nàng không khỏi dùng một ít lực, sớm biết rằng nàng như vậy có thể chạy, hấn nên đánh điều xiềng xích đem nàng khóa ở Yêu Chu.

A Li nhìn đối phương đỉnh đầu đen tuyền tiểu hoa, một chút cảm hóa ** cũng chưa. Nàng đang muốn thuận miệng lừa gạt hấn khi, Tư Thiên Chú quanh thân khí chất biến đổi, lại lãnh lại trầm hơi thở tràn ngập toàn thân, cặp kia màu đỏ tươi con người trương dương chi ý tiêu hết, chỉ còn lại có đuôi mắt lạnh băng đường cong.

“Ngàn chú, tay buông ra, đừng véo đến như vậy khẫn.”

Lại thấp lại trầm thanh âm ra tới, A Li lập tức biết ca ca tới. Nàng chỉ cần nhìn đến hấn liền cả người phát lạnh, co quắp bất an, vĩnh viễn cũng quên không được cách ống tay áo đều lạnh băng ngón tay, bóp chặt nàng cảm không cho nàng ngủ.

Tư Thiên Dạ nhìn đến A Li trong mắt lại là sợ hãi cùng căm ghét, muốn lời nói lập tức đổ trở về trong lòng, lại buồn lại sắp.

Vẫn là không được a.....

A Li thấy hấn rũ rũ mắt, buông ra tay liền phải lui về bộ dáng, lập tức trở tay giữ chặt hấn.

Thiếu niên đào hoa cánh nhai giống nhau mắt hơi hơi mở to chút, chần chờ, thông thả mà nhìn về phía kia chỉ lại nhu lại mềm giữ chặt hấn tay.

Hấn mím môi, “Ta không phải ngàn chú.”

“Ta biết người không phải.” A Li nâng mắt thấy hướng hấn đỉnh đầu hoa, sáu cánh hoa cánh lại bạch lại sạch sẽ, đón phong nhẹ nhàng lay động.

Tư Thiên Dạ càng trầm mặc, nhất thời không biết nên như thế nào phản ứng.

A Li cắn cắn môi cánh, “Người có thể hay không.....”

Tư Thiên Dạ hỏi: “Cái gì?”

“Có thể hay không bởi ta đi tiếp cái kia bắt yêu lệnh?”

Thiếu niên nhẹ giọng hỏi: “Là cái kia hôn nhạc bắt yêu lệnh sao?”

“Đúng vậy.” A Li do dự một chút lại hỏi, “Cái kia lệnh có vấn đề sao? Có phải hay không không thể tiếp?”

Tư Thiên Dạ rũ mắt xem nàng, “Không có người không thể tiếp bắt yêu lệnh.” Chính là kia lệnh thượng có hấn, hấn cũng sẽ làm nàng tiếp.

A Li buông ra tay nói, “Ta đây đi tiếp lạc?”

Tư Thiên Dạ gật đầu nói: “Hảo.” Nhỏ đến không thể phát hiện vuốt ve xuống tay cổ tay, nơi đó tựa hồ còn tàn lưu thiếu nữ lòng bàn tay độ ấm, năng đến cực nóng.

Hấn rũ rũ mắt, đỉnh đầu tiểu hoa nháy mắt biến phần một mảnh.

-----oOo-----

Chương 62: đệ 62 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li lãnh xong bắt yêu lệnh liền không biết làm gì, trầm mặc không lời nào để nói.

Tư Thiên Dạ không nghĩ nàng khó xử, xoay người đem thân thể quyền khổng chế nhường cho Tư Thiên Chú.

Hệ thống nhện không được cảm thán, “Tư Thiên Dạ là ta đã thấy nhất nhường nhện người nhãi con, người cho hắn một viên cát sỏi, hắn trả lại người một cái kim cương. Người cho hắn một cái gương mặt tươi cười, hắn cho người ném xuống một tòa kim sơn. Người không muốn nhìn thấy hắn, hắn cũng không sinh người khí, lập tức như người mong muốn trốn đến rất xa.”

Tư Thiên Chú vừa ra tới liền liêu mí mắt xem nàng, tiếng nói mang theo nồng đậm ghen tuông, “Như thế nào người không ương ta tiếp bắt yêu lệnh, phản đi ương ta a huynh tiếp?”

“Có cái gì khác nhau, không đều cùng đi sao?”

“Khác nhau rất lớn,” Tư Thiên Chú lạnh mặt nói, “Người chỉ ương ta a huynh không ương ta, ta tương đương là các người tiện thể mang theo quá khứ, kia có thể giống nhau sao?”

A Li vẻ mặt buồn cười: “Là người nói bắt yêu làm ta tiếp không được, hiện giờ lại trách ta không ương người.”

Tư Thiên Chú thấy nàng đứng ở dưới ánh mặt trời cười, má phải má lõm vào đi một cái tiểu má lúm đồng tiền, đưng đầy mặt giống nhau, trong lòng toát ra hỏa nháy mắt đã bị tưới diệt. Bị mê hoặc giống nhau, hắn cúi xuống thân đối với cái kia má lúm đồng tiền “Bẹ” một chút, A Li đôi mắt tức khắc mở đại đại, không cần suy nghĩ, nhắc chân hung hăng dẫm hắn một chút.

“Này không phải lưu manh sao?”

Tư Thiên Chú cười nhẹ một tiếng, “Người tổng nói kỳ quái nói. Toàn bộ Yêu Chu đều là ta cùng a huynh, ta như thế nào có thể là lưu manh?”

A Li lúc này mới phản ứng lại đây, lưu manh ở thời đại này không phải nàg giảng cái kia ý tứ. Lưu là chỉ không có thổ địa lưu dân, manh là không có phòng ở người, lưu manh chính là đã vô mà lại vô phòng ở người.

“Đó chính là thủ đoạn hạ lưu.”

Tư Thiên Chú chẳng hề để ý, “Người nói hạ lưu vậy hạ lưu đi.”

Bởi vì sinh khí, thiếu nữ đỏ bừng môi gât gao nháp, má phải má tiều má lúm đồng tiền như ẩn như hiện, so với phía trước cái kia càng đáng yêu, phản xạ ánh mặt trời, điểm ra nhàn nhạt độ cung.

Hắn nhin không được, lần thứ hai cúi đầu “Bẹp” một chút.

A Li khí càng thêm khí, lại hung hăng cho hắn một chân.

“Một chút cũng không đau.” Tư Thiên Chú kéo kéo khóe miệng, đào hoa cánh giống nhau đôi mắt dạng ra ý cười, “A Li, ta thân người một chút, người dẫm ta một chân được không? Tùy tiện người như thế nào dẫm đều được.”

A Li không thể tin tưởng mà trợn to mắt, này không phải biến thái sao? Thật đúng là không nhìn lầm hắn, từ bãi tha ma đêm đó Tư Thiên Chú chính là cái tiểu biến thái.

“Hoặc là người véo ta cũng đúng.” Tư Thiên Chú giữ chặt cổ tay của nàng hướng hắn phương hướng xả một chút. A Li nhỏ nhỏ gầy gầy, bị hắn xả đến dán qua đi. Trần Yêu Tư cửa người đến người đi, nàng tức khắc quấn đến hốc mắt tràn đầy thủy quang.

“Buông ra.” Thiếu niên trong thân thể, truyền ra một tiếng thấp thấp nhẹ mắng. Tư Thiên Chú bỗng dừng ngăn ra, mới muốn giải thích

cái gì, đã bị hấn ca ấn trở về.

Tư Thiên Dạ một trận bất đắc dĩ, nguyên bản cảm thấy A Li hấn là sẽ thích ngàn chú, bọn họ ở bên nhau khi luôn là thực thả lỏng. Nhưng hấn đã quên nhà mình đệ đệ thuộc về cấp điểm gương mặt tươi cười liền phóng đăng người.

Tư Thiên Chú từ nhỏ không có quản thúc, bọn họ sinh trưởng hoàn cảnh lại đặc thù, nếu không tàn nhẫn, liền khó có thể sinh tồn đi xuống. Bởi vậy Tư Thiên Chú dưỡng thành tùy ý bừa bãi tính tình. Chỉ cần hấn muốn làm sự, trừ phi đem hấn ấn về thân thể, bằng không cũng đừng tưởng ngăn cản hấn.

Thiếu niên hồn thể bị hung hăng đè ở thể xác cái đáy, không cam lòng nói: “A huynh, nói tốt không được can thiệp người khác xã giao. Người làm cái gì ta không cũng không quản người sao? Đừng làm cho ta tóm được người trộm thân A Li, ta nhất định, nhất định ở người nhất sáng thời điểm đánh gãy các người.”

Tư Thiên Dạ không để ý đến hấn, Tư Thiên Chú riu rít, làm đến hấn mặt ngoài thoát nhìn về mặt tinh phân. Hấn dứt khoát nhanh nhẹn mà đem hấn phách vưng, xoa đi xoa đi nhét vào góc, lúc này mới rũ mắt nhìn về phía mãn nhãn nước mắt thiếu nữ.

Hấn nâng lên ngón tay tưởng giúp nàng lau lau nước mắt, nhưng lại sợ nàng không thích hấn chạm vào. Mím môi, duỗi tay nắm nàng ống tay áo triều cách vách chợ phía đông đi đến.

A Li bị hấn xả đến hơi hơi lảo đảo, hấn chân chân dài bước mau, nàng chạy chậm mới có thể miễn cưỡng đuổi kịp, “Đi, đi chỗ nào?”

Tư Thiên Dạ liếc mắt nàng chạy chậm bộ dáng, lập tức chậm hạ bước chân nói, “Cho người mua phương khăn.”

A Li kinh ngạc, “Mua khăn làm cái gì?”

“Sát nước mắt.”

A Li càng kinh ngạc, sát nước mắt yêu cầu hiện mua một phương tân khăn, Yêu tộc sinh hoạt đều như vậy tinh xảo sao?

“Chính là chờ người mua được khăn, ta nước mắt đều làm.” A Li dừng lại ngưỡng mặt làm hấn xem, cặp kia sương mù mênh mông quả nhỏ mắt, sớm đã trở nên trong trẻo sâu thẳm, chỉ ở khóe mắt còn giữ cực thiện nước mắt, chứng minh vừa rồi xác thật là đã khóc.

Tư Thiên Dạ nhìn kia nói nước mắt, không nói chuyện, ở trong lòng hấn, chính là này nói nước mắt đều không nên có.

A Li thấy hấn về mặt trầm mặc, sợ hấn lại muốn đem thân thể nhường cho Tư Thiên Chú, vội nắm hấn tay áo nói, “Người nhưng đừng đi.”

Thiếu niên đầu quả tim tựa như bị phong phát quá, lại ấm lại mềm. Ở hấn chỉ có cùng nàng làm bạn năm tháng, nàng cũng chưa từng nói qua không cho hấn đi nói.

Hấn không cảm có điểm buồn cười, chưa từng nghĩ tới hấn tầm quan trọng đến là đệ đệ làm đối lập mới có thể biểu hiện ra tới. Bọn họ hai anh em tệ như vậy sao?

“Ta không đi.” Hấn thanh thanh đậm đậm mà đáp lại.

A Li lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, rũ xuống mắt, ánh mắt dừng ở hấn ống tay áo thượng. Tư Thiên Dạ xuyên quần áo vải dệt khinh bạc, khiêng không được túm. Nàng bắt quá nắm hai hạ, liền bắt được rất nhiều dấu vết.

Nàng ngưng ngưng mà buông tay, “Người tay áo... Nhíu.”

Tư Thiên Dạ trong mắt chỉ có nàng mặt, hấn không lăm để ý mà nhẹ “Ân” một tiếng, liền lại không có tiếng vang.

A Li nghĩ thầm, hấn thật sự thực không thích nói chuyện a. Chính là khoảng cách buổi tối còn có một đoạn thời gian, chẳng lẽ liền như vậy đứng sao?

“Người có đói bụng không?” Nàng hỏi.

Tư Thiên Dạ không đói bụng, nhưng hần gật gật đầu.

A Li suy nghĩ một chút hỏi, “Ăn bánh rán có thể chứ?”

“Có thể.”

*

Bánh rán phô ở chợ phía đông trên đường cái, ly Trấn Yêu Tư không xa.

A Li đi ở Tư Thiên Dạ bên người cảm thấy thế sự thật là khó liệu, ai có thể nghĩ đến ở trong xe ngựa khi dễ nàng thiếu niên, có một ngày thế nhưng trở thành giúp nàng xuất đầu, thế nàng áp chế Tư Thiên Chú người.

Tư Thiên Dạ vốn là lớn lên đẹp, hần khí chất lãnh đạm, thuốc nhuộm màu xanh biếc sắc kiếm tay áo trường bào sấn đến hần thân trường ngọc lập. Đặc biệt cặp kia xinh đẹp mắt đỏ, dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ yêu khí bốn phía. Hần bình thường như vậy ở nhân gian hành tẩu, lười đến quản người khác tưởng cái gì. Ở A Li bên người, sợ cho nàng chọc phiền toái, liền lặng lẽ thay đổi ánh mắt.

Chờ tới rồi địa phương, A Li hỏi hần ăn loại nào khẩu vị bánh rán, thiếu niên đã là một đôi con người điểm mặc đen nhánh.

A Li nhìn chằm chằm hần mặt bất động. Tư Thiên Dạ tức khắc thân thể hơi cương, thấp giọng hỏi, “Khó coi sao?”

A Li nhẹ nhàng chớp chớp mắt, trong lòng có chỉ nai con ở nhảy, “Không có khó coi, như vậy thực thích hợp người.”

Tư Thiên Chú tính cách bừa bãi trương dương, cặp kia mắt đỏ chính là vì hần lượng thân định đoạt, lại thích hợp bất quá. Mà Tư Thiên Dạ tính cách nội liễm, hành sự băng băng lương lương. Màu đen mắt mới chân chính đem hần tuần mỹ phát huy đến mức tận cùng, giống như một hoàng hồ sâu, lãnh đạm lại lười quỵện.

Tư Thiên Dạ hỏi: “Người ăn cái gì vị?”

A Li nói: “Ta ăn xôi mật ong bánh rán.”

Tư Thiên Dạ móc ra một chuỗi tiền, “Hai phân xôi mật ong.”

“A, ta tới phỏ.” A Li vội đi cầm tiền, “Người giúp ta làm bắt yêu lệnh, vốn là nên ta thỉnh người.”

Tư Thiên Dạ đã đem đồng tiền “Leng keng leng keng” ném tại thịnh tiền ẩm sành, mỏng lãnh thanh tuyến nhọt nhọt nhàn nhọt, “Lần tới người lại mời ta.”

Bánh rán cùng đời sau bắt đồng, không phải hơi mỏng một chiếc bánh, mà là giống dầu chiên viên đường như đồ vật, niết ở lòng bàn tay ăn. Mật ong xôi rất nhiều, thấm ở giấy dầu thượng, lộ ra ngọt ngào hương khí.

Tư Thiên Dạ bỗng không yêu ăn đồ ngọt, nhưng cùng A Li ăn giống nhau đồ vật, hần rữ mắt ăn sạch sẽ.

Tuy nói lần tới lại thỉnh, nhưng dọc theo đường đi Tư Thiên Dạ liền chưa cho quá năng trả tiền cơ hội. Bánh ngàn tầng, phù dung bánh, mỗi loại mua sau lưng đều là thiếu niên nhàn nhọt một tiếng lần tới thỉnh.

A Li đã không biết thiếu hần bao nhiêu lần rồi.

Chạng vạng khi, bọn họ đi vào một nhà để xá. Lại qua một lát chính là đêm cấm, võ hầu nhóm sẽ ở trên đường tuần tra, côn bổng tiếp đón những cái đó chạy ra đi bộ người. Bọn họ chỉ có thể tạm thời tìm gian nhà ở đãi hạ, hảo chờ đêm hoàn toàn đen.

Nhưng có thể là tiếp hôn nhạc bắt yêu lệnh người quá nhiều, để xá thể nhưng chỉ còn một gian phòng. Tư Thiên Dạ vạn phần không được tự nhiên mà đi theo A Li phía sau đi vào kia gian nho nhỏ phòng.

Phòng phía trước bị người trụ quá, chủ tiệm chưa kịp phái người thu thập. Một cái màu đỏ dây thừng hệ trên giường trụ thượng, tựa hồ phía trước xuyên quá ai thủ đoạn.

Tư Thiên Dạ là Yêu tộc, đối vạn sự vạn vật nhạy bén thật sự. Trên giường tuy không người, nhưng di lưu dấu vết lại thập phần rõ ràng. Nhìn cái kia quuyến rũ tơ hồng, hấn trong đầu ầm ầm một tạc, thậm chí thấy được quán quanh ở bên nhau thân thể, nghe được thống khổ lại thoải mái khóc kêu.

Thiếu niên mắt đen tức thì trở nên sâu thẳm, thờ dốc biến trọng, ngăn trở cùng lại đây thiếu nữ, duỗi tay đem giường màn buông.

A Li hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Thiếu niên thấp giọng nói, tiếng nói đều mang theo điểm run. Mặc dù hấn đem màn buông, cái kia tơ hồng vẫn chạy đến hấn trong đầu diều vũ dương oai.

Người làm chi? Nó hỏi.

Kia người phụ trách phòng lâu dài lâu áp lực ở trong thân thể niệm tưởng, một khi câu dẫn liền không bỏ xuống được.

Hấn miễn cưỡng đè xuống tâm thần, tìm cái còn tính sạch sẽ chiếu, quét tiếp theo nói thanh khiết thuật cấp A Li ngồi.

A Li ở trên chiếu ngồi xuống, quay đầu nhìn phía đứng thiếu niên hỏi, “Người muốn hay không ngồi?”

Tư Thiên Dạ trong lòng nhảy dựng, nâng nâng mắt, “Làm cái gì?”

“Chỗ ngồi tử a.” Thiếu nữ vẽ mặt kinh ngạc.

Tư Thiên Dạ lúc này mới đem một khác trương chiếu kéo lại đây ngồi xuống. Từ vào nhà thời gian dài như vậy, hấn thể nhưng đã quên điểm nổi lửa đuốc. Phòng triều bắc, không đốt lửa đuốc càng hiện tối tăm.

A Li cho rằng đây là Tư Thiên Dạ cố ý không điểm, có cái gì kiêng kị, cho nên cũng không mở miệng. Hai người liền như vậy ngồi đối diện, nhìn nhau không nói gì.

Tư Thiên Dạ lại ngồi trong chốc lát, ánh mắt càng thêm bức bối. Kia phó giường thanh âm không ngừng, tựa như bên trong có người dường như, trần trọc, kêu lên vui mừng lang thang. Giống hắc loại này áp lực mấy ngàn năm yêu, bên người lại ngồi người trong lòng, quả thực như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than khó có thể chịu đựng.

Hắn tiếng nói khàn khàn nói: “Người từ từ, ta đi xem, kia dây thừng có cổ quái.”

A Li hỏi: “Cái gì dây thừng?”

Nàng thấy Tư Thiên Dạ đi đến giường trước, lập tức cũng theo đi xem.

Màn mới vừa bị vén lên, bên trong tơ hồng tựa như có sinh mệnh giống nhau, nhảy bắn triều A Li đánh tới. A Li liền kinh hô còn chưa phát ra, đã bị tơ hồng kéo qua đi, gắt gao thúc trên giường trụ thượng.

Tư Thiên Dạ hơi hơi trợn to mắt nhắm con ngươi, nhìn cùng hắn trong đầu giống nhau như đúc tự thế, hoàn toàn tạc.

-----oOo-----

Chương 63: đệ 63 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này này này, này sao lại thế này?

A Li kinh ngạc cực kỳ, nàng nằm trên giường, tay bị lặc thật sự khấn. Cố tình Tư Thiên Dạ tựa như bị điểm huyết đường như, hơi giật mình nhìn nàng vẫn không nhúc nhích.

Này đây thường... Không phải là yêu quái biến đi, như thế nào sẽ đột nhiên triệu nàng bay qua tới đâu? Thật là quái dị thực.

“Ngàn... Ngàn đêm giúp ta cởi bỏ.”

A Li tiếng nói lại tế lại nhẹ, dừng ở Tư Thiên Dạ trong tai, trừ bỏ ngàn đêm giúp ta này bốn chữ, khác đều nghe không được.

Thiếu niên mắt đen như là chứa sương mù dày đặc, trong đầu lưu luyến kiều diễm lặp lại xoay tròn, tác động hấn ý thức. Hấn quỳ một gối ở trên giường, nắm lấy A Li cẳng chân đem nàng giày vớ cởi ra.

A Li hoảng sợ, nhưng căn cứ đối hấn tín nhiệm không có hé răng, chỉ cho rằng này đây thường có cổ quái, cần thiết như vậy mới có thể giải. Nhưng là đối phương cởi ra nàng giày vớ sau, ánh mắt trở nên càng thêm sâu thẳm mạc danh. Tư Thiên Dạ tay vốn là lạnh băng, ngón cái ở nàng mắt cá chân thượng thật mạnh vuốt ve. Kia từng cái băng băng lương lương xúc cảm, cả kinh nàng đầu quả tim hơi hơi run rúc.

Nhưng dù vậy, nàng cũng không chịu tin tưởng Tư Thiên Dạ thật sự tưởng đối nàng làm cái gì. Hấn ánh mắt rõ ràng không có bất luận cái gì đáp lại, tựa như một sâu thẳm hồ nước, mặt trên che một tầng sương mù. Nàng càng thêm cảm thấy định là này đây thường khởi cổ quái.

Nàng không dám làm sợ hấn, chỉ có thể nhẹ giọng hỏi, “Tư Thiên Dạ, người làm sao vậy?”

Thiếu nữ mềm mại mang theo hương thơm tiếng nói tựa như đầu hướng làm rơm rạ ngọn lửa, một xúc tức châm. Tư Thiên Dạ nhẹ mị mắt, giữ chặt nàng mắt cá chân triều hấn phương hướng thật mạnh một xả. A Li kinh hô một tiếng bị hấn tóm qua đi, chặt chẽ cố định trụ vòng eo.

A Li sợ tới mức hô hấp đều rối loạn, dư quang thoáng nhìn dây thừng thế nhưng di vị trí, từ giường trụ chuyển qua nóc giường.

Một đạo hắc ảnh áp xuống, nàng còn chưa nói cái gì, lạnh lẽo hôn liền rơi xuống. Thanh thanh đậm đậm thiếu niên, thân lên giống lang giống nhau tàn nhẫn. Cô nàng eo tay hết sức mà dùng sức, nàng vừa muốn hô đau, liền nghe thiếu niên trong cơ thể truyền ra một đạo cười nhạt, “A huynh, xin lỗi. Người giữa trưa như vậy đối ta, ta hiện tại liền còn trở về lạc.”

Thiếu niên khí chất đại biến, cặp kia tối tăm đôi mắt tức thì trở nên màu đỏ tươi, tuấn mỹ khuôn mặt mang theo lãnh trào ý vị, trên cao nhìn xuống đem nàng liếc tuấn cái biến.

A Li nhìn thấy lại thay đổi cá nhân, đau đầu đến cực điểm. So với đệ đệ, nàng cảm thấy loại tình huống này, còn không bằng làm ca ca tới đâu.

Tư Thiên Chú thấy A Li đối với hấn ca khinh thanh tế ngữ, đôi mắt ôn nhu. Một đổi thành hấn, biểu tình lập tức trở nên không kiên nhẫn. Hấn trong lòng đằng mà thoán khởi một cỗ hỏa khí, “Thật lợi hại, ta bắt quá vụng ngu qua đi trong chốc lát, các người liền hài tử đều phải sinh.”

“Người bậy bạ cái gì?” A Li nhắc chân liền phải đá, nhưng giây tiếp theo liền sửng sốt, “Này dây thừng đối với người không có tác dụng?”

Tư Thiên Chú cười lạnh, “Nó hồn phách về điểm này ngoạn ý, lợi hại đến quá ta sao?” Hắn một tay đem dây thừng nắm đoạn véo ở lòng bàn tay, trong bóng đêm dây thừng phát ra âm thanh thét chói tai, mãnh liệt mà gãy gọn. Nhưng là theo thiếu niên tay càng thu càng chặt, kia tiếng la cũng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng về hơi trầm xuống tĩnh.

A Li lập tức ngồi dậy, nhảy xuống giường xuyên giày vớ, Tư Thiên Chú ở một bên nhìn nàng.

Nàng quay đầu hỏi: “Người cùng người a huynh nhất thể, theo lý thuyết hồn phách về điểm này lực lượng, không nên lợi hại đến quá ngàn dặm a? Như thế nào người không có việc gì, người a huynh liền có việc?”

Tư Thiên Chú nói: “Này yêu quái gọi dây thừng xuân, dựa xem đông cung tồn tại. Bị nó đụng tới nam nữ đều sẽ cầm lòng không đậu hãm sâu dục vọng bên trong. Muốn không chịu nó mê hoặc, liền phải kiến thức thắng qua nó.”

“Ta a huynh không thấy quá lung tung rối loạn đồ vật, liền tiểu khúc đều không nghe, hồn phách cực thuần tịnh, tự nhiên không thắng nổi yêu quái mê hoặc.”

A Li ngạc nhiên nói, “Như vậy nói như vậy, người địch nổi yêu quái mê hoặc là bởi vì người không thiếu xem đông cung lâu?”

Tư Thiên Chú đột nhiên một ghen, muốn biện bạch lại không thể nào biện khởi. Hắn xác thật không thiếu xem các loại tập tranh. Nhưng loại sự tình này, là cái yêu tinh vô luận nam nữ đều thích. Bọn họ Yêu Chu mỗi năm còn sẽ bình chọn Kim Bảng đồ sách, nhà hắn liền có không ít hạn lượng bản. A huynh mỗi lần ở hắn đọc sách thời điểm, đều quay người đi, yên lặng phóng không.

Hắn hỏi ngược lại, “Vậy còn người? Người như thế nào cũng không bị mê hoặc?”

A Li thầm nghĩ, tự nhiên là ta kiến thức so nó phong phú. Cổ đại xuân cung đồ họa cùng quý dường như, nơi nào so được với đời sau truyện tranh tiểu thuyết cùng điện ảnh.

Nàng nhàn nhạt nói: “Ta tự nhiên có ta biện pháp.”

Tự Thiên Chú không có chút nào hoài nghi, cái loại này thứ gà đồ sách, hần ca xem, A Li đều không thể xem.

A Li đem án thượng ngọn nến bạc lửa, vừng hoàng ánh sáng lập tức tràn ngập đến trong phòng. A Li thấy tơ hồng cắt thành hai đoạn, đánh giá Tự Thiên Dạ đã thanh tỉnh, hần sở dĩ không ra khả năng cảm thấy vô pháp đối mặt nàng.

Tuy rằng nàng vô cớ bị cắn mấy khẩu mất bực bội, cho tới bây giờ môi đều nóng rất đau. Nhưng là nàng rất rõ ràng, việc này lại không đến Tự Thiên Dạ trên đầu, ai làm hần ngày thường không nhiều lắm đọc sách? Hơi chút đã chịu điểm mê hoặc liền chịu không nổi.

Nàng chống má nhìn về phía Tự Thiên Chú, “Người cùng người a huynh đổi một chút đi, ta có lời muốn nói với hần.” Việc này nếu không cời bỏ, Tự Thiên Dạ nói không chừng cả đời không chịu thấy nàng. Hần hiện tại là lớn nhất tiềm lực cổ, tốc độ so với Phi Vũ cũng không kém cái gì.

Tự Thiên Chú nao nao, “Người muốn cho ta a huynh ra tới?”

Hần lặng im trong chốc lát, nói, “Ta a huynh nói, cái kia bắt yêu làm ta cũng có thể làm.”

A Li nói: “Chính hần làm sự, liền không chịu thừa nhận sao, tránh đi tính cái gì?”

Hơi kiều mắt đào hoa chỗ sâu trong, một đạo nhợt nhạt bóng dáng cương một cái chớp mắt. Một lát sau, cặp kia màu đỏ tươi con ngươi một lần nữa trở nên đen nhánh ử dột.

“Người muốn cùng ta nói cái gì?” Thiếu niên tiếng nói rất thấp trầm, an tĩnh mà ngồi ở trên chiếu, lông mi giống lông quạ như vậy mệt mỏi rũ, hô hấp nhẹ đến nghe không thấy, như là bị phán tử hình.

Hắn buông xuống mắt, hầu kết giật giật, tưởng nói điểm mềm mại nói, nhưng là căn bản nói không nên lời, trong lồng ngực lan tràn vô biên chua xót.

Vừa mới hảo như vậy một chút.....

Hắn cho rằng hắn hảo hảo, nàng liền sẽ không chán ghét hắn.

Thiếu niên tử khí trầm trầm, quanh thân tràn ngập nản lòng. Hắn nằm mơ đều không thể tưởng được chính mình sẽ thua tại một cái bất nhập lưu tiểu yêu quái trên người, trở lại Yêu Chu sau, nhất định phải đem thiên hạ dây thường xuân thiêu cái sạch sẽ. Hắn thậm chí hối hận không cùng Tư Thiên Chú cùng nhau nhiều xem điểm thư, chẳng sợ xem một quyển, cũng không đến mức như vậy không chịu không chế mà triều nàng nhào qua đi.

Yêu tộc vốn dĩ liền đối nhân loại miễn cảm, hắn trên môi đến nay còn giữ nàng hương vị, bàn tay cũng là. Hắn thậm chí tuyệt vọng tưởng, nếu về sau nàng lại không cho hắn thấy nàng, hắn liền không cho đệ đệ rửa tay. Điểm này còn sót lại độ ấm khả năng chính là hắn quăng đời còn lại niệm tưởng.

A Li không biết hắn suy nghĩ cái gì, xem hắn một bộ sinh không thể niệm bộ dáng, đột nhiên cảm thấy như vậy ca ca hảo đáng yêu. Đại khái hắn bình thường thật sự là quá trấn tĩnh, ngẫu nhiên lộ ra nhiều như vậy cảm xúc, lập tức tươi sống lên.

“Ta lại không trách người.”

Tư Thiên Dạ đột nhiên nâng lên mắt, không thể tin tưởng mà nhìn nàng.

A Li chớp chớp lông mi, “Ngàn chú không phải nói sao, cái kia là kêu dây thường xuân yêu quái. Người không nó kinh nghiệm phong phú,

tự nhiên mắc mưu của nó.”

Tư Thiên Dạ mím môi nói, “Chính là mắc kẹ có phải hay không nó duyên cớ, ta còn là làm làm người chán ghét sự. Ta chính mình làm sự, vô pháp phủ nhận.”

A Li rũ rũ lông mi, ngón tay vòng quanh đai lưng, “Cũng không có nhiều chán ghét.”

Tư Thiên Dạ tim đập nháy mắt nhanh hơn, có điểm khó có thể tin, “Người thích?”

A Li gương mặt bỗng dựng đỏ lên, “Ai sẽ thích loại chuyện này a..... Người cũng sẽ không thân, chỉ là lung tung cần.”

Tư Thiên Dạ mặc trong chốc lát, nhẹ giọng nói: “Ta lần đầu tiên..... Về sau sẽ không như vậy kém.”

A Li vừa định nói ai cùng người ước tiếp theo? Liền nghe ngoài cửa sổ truyền đến du dương hỉ nhạc thanh, tựa hồ ở hướng tới Tây Nam phương đi đến.

Tư Thiên Dạ đôi mắt bỗng chốc lãnh xuống dưới, triều nàng vươn tay đi, “Chúng ta đuổi theo đi.”

Lời này mới vừa nói xong, hần liền ý thức được không đúng, A Li sao có thể bắt tay giao cho hần? Hần vừa muốn lùi về đi, ầm áp tay nhỏ liền nắm đi lên, cùng hần sờ qua giống nhau, lại nhu lại mềm.

Thiếu niên đôi mắt hơi hơi trợn to, đỉnh đầu tạc ra một đóa tiểu hoa, theo mắt đen trào ra toái quang, lại một mảnh cánh hoa biến mất.

*

A Li bị Tư Thiên Dạ mang theo từ từng đạo nhà cửa thượng xẹt qua, Tây Vực mùa thu ban đêm phong thực lạnh. Chỉ bay hai con phỏ, A Li tiện tay chân lạnh lẽo, hơi hơi phát run.

Tư Thiên Dạ dư quang thoáng nhìn, lập tức dùng không cái tay kia để ở nàng mạch lạc thượng, thật cẩn thận mà đem linh khí phân qua đi một chút. Hắn linh lực thâm hậu, chỉ thua một chút, A Li lập tức không hề rét run.

Bọn họ dừng ở thành nam một khu nhà đại trạch viện thượng, chung quanh nóc nhà đã rơi xuống không ít bắt yêu sư. Hôn nhạc đột nhiên biến mất, tất cả mọi người đánh mất mục tiêu, đang ở lung tung nhìn tới nhìn lui.

Tô Vũ Nhu liếc mắt một cái liếc tới rồi A Li, thấy nàng cùng một người áo lam thiếu niên tay nắm tay, mắt hạnh lập tức trầm hạ. Nàng cắn cắn đỏ bưng môi, phi thân lướt qua đi, trên mặt lộ ra ôn hòa ý cười, “A Li, ta ở đá phiến phổ đợi người nửa ngày người đều không tới. Còn hảo người tới kịp thời, mau theo ta qua đi đi, ta sư huynh sư tỷ đều ở bên kia.”

A Li lắc đầu, “Ta có đồng bạn, chính người đi thôi.”

Tư Thiên Dạ hơi hơi sườn mặt, lạnh băng đậm mạc mắt thoáng trở nên nhu hòa.

Tô Vũ Nhu nhìn lướt qua nàng đồng bạn, lớn lên là thật không sai, chính là quá ngây ngô điểm, như vậy tuổi trẻ người cấp bậc sẽ không rất cao, nhị hoàn không thể lại nhiều.

“Ta sư huynh sư tỷ nhưng đều là tam hoàn, hơn nữa đêm nay thượng còn có vị bảy hoàn tiểu sư thúc tới đâu.”

A Li vẫn là lắc đầu.

Tô Vũ Nhu khẽ cắn môi, “Như vậy cùng người nói đi, cái này bắt yêu lệnh quỷ dị thật sự, nơi này mọi người trừ bỏ chúng ta Tô gia không có người đi ra tới. Cha ta vì giúp ta được đến khen thưởng, riêng đem Trần Yêu Tháp đóng lại một cái đại yêu lộng ra tới. Cái kia đại yêu là cầm yêu, nghe nói là Yêu Chu một người yêu soái.”

“Cầm yêu?” A Li hơi hơi trợn to mắt, nỗ lực triệu Tô Vũ Nhu các sư huynh sư tỷ bên kia nhìn lại. Cầm yêu trông như thế nào? Đàn hạc làm sao?

Tô Vũ Nhu thấy gọi lên nàng hứng thú, trên mặt tươi cười càng hơn, “Còn chưa tới, tiểu sư thúc phụ trách áp tải hắc. Người muốn hay không cùng ta qua đi đâu?”

“Không cần.” A Li vẫn là lắc đầu.

Tô Vũ Nhu hoàn toàn hàn hạ mắt, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy làm nàng chết hạo.

Nàng xoay người nhảy trở về, sư huynh sư tỷ giữa nhiều hai người. Một cái là nàng tiểu sư thúc, một cái lược bẹp gầy người, trên đầu cắm mấy cái tiểu đàn hạc, vừa thấy liền phi nhân loại trang phần.

“Đây là cầm soái.” Tiểu sư thúc giới thiệu. Trên mặt hắc dửng dãi phần kiêng kị, đừng nhìn hắc là bảy hoàn, hắc còn không nhất định có thể lộng trụ cái này đại yêu. Nếu không phải gia chủ ở đại yêu trên người hạ cổ, hắc cũng không dám một người liền tới làm áp tải việc này.

“Cầm soái, trong chốc lát bắt yêu lệnh liền dựa người.” Hắc cung kính nói.

Cầm soái lỗ mũi hướng lên trời vừa định thổi khoác lác, dư quang đột nhiên thoáng nhìn đối diện trên nóc nhà đứng một đạo thuốc nhuộm màu xanh biếc sắc thân ảnh. Hắc tức khắc trừng lớn mắt, không thể tin tưởng mà nhìn qua đi.

Thiếu niên thúc cao ngất phát, như vẩy mực rũ ở trên eo. Hắc biểu tình lạnh nhạt, không nói một lời mà đứng thẳng, tựa hồ tự cấp phía sau thiếu nữ chống đỡ phong.

Cầm soái tuy không tư cách đến Yêu Chu đứng đầu điện phủ thấy Thái Tử thật nhan. Nhưng là trước kia Thái Tử giám quân thời điểm,

hắn đi theo đại gia một khối thấy Thái Tử phong thái. Hơn nữa Yêu tộc đặc có mẫn cảm, chỉ cần thấy một lần liền sẽ không quên rớt.

Cầm soái ánh mắt né tránh, không phải đâu? Không có khả năng. Điện hạ như thế nào sẽ tới thần điều loại này điều không dễ trướng địa phương?

Điện hạ ra cửa khi, phía sau đều sẽ đi theo Yêu Chu tinh nhuệ nhất cấm vệ quân, sao có thể lẻ loi một mình tới nơi này?

Hắn súc ở tiểu sư thúc phía sau, cực kỳ đáng khinh mà trộm ngó Tư Thiên Dạ.

Tư Thiên Dạ cảm ứng được có người xem hắn, hơi hơi sùnn mặt, kia nói nhìn lên hắn ánh mắt lập tức biến mất.

“Cầm soái.” Tô Vũ Nhu quay đầu nói, tưởng hỏi nhiều hỏi về bắt yêu lệnh sự tình. Nhưng là vừa quay đầu lại, cái kia trương dương nam nhân biến mất không thấy.

Nàng kinh ngạc nói, “Cầm soái đâu?”

Tiểu sư thúc vẻ mặt cổ quái mà chỉ vào trên mặt đất một đạo đàn hạc, “Ở chỗ này súc đâu.”

-----oOo-----

Chương 64: đệ 64 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Sợ hãi sao?” Tư Thiên Dạ nhẹ giọng hỏi, “Này bầy yêu rất đặc biệt, ta lo lắng người nhìn đến bọn họ chân thân sau sẽ không thoải mái.”

“Người có sợ không?” A Li hỏi.

“Ta tự nhiên không sợ,” Tư Thiên Dạ nói, “Ta đã thấy yêu vô số kẻ, ta chân thân cũng rất đáng sợ.”

A Li vừa định hỏi hấn chân thân là cái gì, liền nghe thấy nơi xa bay tới du dương tiếng nhạc, không khí vui mừng cực kỳ. Chung quanh bắt yêu sư nhóm lập tức như người được mật ong giống nhau, động tác nhất trí triều tiếng vang chỗ chạy đi.

Tư Thiên Dạ đề lại cổ tay của nàng, “Chờ bọn họ bị bắt đi, chúng ta lại đi.”

A Li hỏi: “Bị bắt đi sẽ thế nào?”

Tư Thiên Dạ tiếng nói nhàn nhạt, lộ ra một cổ không sao cả, “Không tốt lắm, nhưng sẽ không thương đến tánh mạng.”

Hắn trong thân thể một cái khác thiếu niên cười nhạo, “A huynh, người quá khiêm tốn, đâu chỉ là không tốt lắm? Quả thực là đại đại không ổn. Cho nên ta mới nói nàng lá gan lớn, liền loại này bắt yêu lệnh đều dám tiếp.”

Tư Thiên Dạ rũ rũ mắt, trong lòng cũng có nghĩ lại mà sợ. Hắn từ nhẫn rút ra một cây ngọc giản đưa qua đi, “Về sau người còn tiếp bắt yêu lệnh có thể hỏi một chút ta. Nếu là gặp nạn làm, ta tới cấp người làm.”

A Li đang nghĩ ngợi tới muốn một cái về sau có thể tùy thời tìm được bọn họ đồ vật, cái này ngọc giản vừa lúc giải quyết nàng toàn bộ vấn đề. Nàng lập tức tiếp nhận tới thu vào lồng tay trung.

Chung quanh nóc nhà đã không ai, cực đại nhà cửa trống không, chỉ chứa hỉ khí dương dương mà hôn nhạc ở trong không khí chậm rãi lưu động.

Tư Thiên Dạ: “Tới.” Hắn tiểu tâm mà nắm lấy cổ tay của nàng, không đến mức quá tưng, cũng không đến mức thật chặt, vừa vặn tốt có thể lôi kéo nàng ở không trung phi hành.

Tư Thiên Dạ lôi kéo nàng dừng ở một chỗ trên nóc nhà, phía dưới hỉ nhạc thanh phi thường đại, nhưng là nhìn không tới một cái thổi kéo đàn hát người. Tư Thiên Dạ dùng một ngón tay dựng để ở trên môi, xốc lên một khối ngói, ý bảo A Li đi xuống xem.

Chỉ thấy bên trong đèn đuốc sáng trưng, tứ tung ngang dọc mà nằm mấy cái nam nữ. Ở bọn họ trên người, đứng thẳng mấy chục cái ngón tay cao tiểu nhân, có nam có nữ, ăn mặc đường sam, các hỉ khí dương dương.

A Li không khỏi trợn to mắt, dựa vào nóc nhà động càng gần chút.

Tư Thiên Dạ tránh ra vị trí phương tiện nàng càng tốt quan khán. Cùng lúc đó, hắn thân hình một sai, khoan thẳng bả vai vững vàng thế nàng ngăn trở gió đêm.

A Li tầm mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm phía dưới, không hề có phát hiện thổi tới trên người phong ít đi một chút.

Trong phòng còn ở bận rộn, không biết từ nơi nào đi vào một chuỗi người, cũng là ngón tay dài ngắn, khiêng mấy thừa cỗ kiệu, que diêm hộp lớn nhỏ, đồ rực mà cái thêu mẫu đơn hồng khoác.

Vài đạo ánh sáng nhạt hiện lên, những cái đó tứ tung ngang dọc hôn mê người toàn bộ biến thành ngón tay trường. Bọn tiểu nhân đem

bọn họ khiêng lên tới bỏ vào cỗ kiệu, hỉ nhạc thanh tức khắc càng vang lên.

Đúng lúc này, A Li đột nhiên cảm giác chính mình bả vai bị vỗ vỗ, nàng ngẩng đầu, thấy Tư Thiên Dạ giơ tay chống lại nàng cổ, một cỗ khí vọt tiến vào phong bế nàng dây thanh.

Thiếu niên áp lại đây chút, “Đừng sợ, trong chốc lát cho ngươi cưỡi bỏ.” Thanh phong thanh âm sột sột soạt soạt rơi xuống nàng trong tai, thối nàng có điểm ngửa.

A Li gật gật đầu, thiếu niên ánh mắt càng thêm nhu hòa. Hắn hơi hơi giật giật ngón tay, phong tức khắc biến đại.

A Li theo bản năng nghiêng đầu tránh né, lòng bàn chân mái ngói đột nhiên nhanh chóng biến đại. Nàng giật mình mà trợn to mắt, làn da cùng quần áo nháy mắt co chặt, thân thể đang không ngừng rơi xuống, mãnh liệt không trọng cảm làm nàng nhin không được thét chói tai.

Nhưng thực mau hai chân liền đứng ở thật chỗ. A Li kinh hồn chưa định mà triều chung quanh nhìn lại, nguyên bản chỉ có sáu bảy mét vuông nóc nhà, hiện giờ trở nên so sâu bóng còn muốn đại, những cái đó vốn là cây cối cao to tựa như Thái Sơn giống nhau cao.

Tư Thiên Dạ cũng súc cùng nàng giống nhau tiểu, hắn dùng đầu ngón tay sờ soạng nàng cổ một chút, giải khai nàng huyết đạo, “Chúng ta hiện tại trở nên cùng những người đó giống nhau cao, là có thể trà trộn vào bọn họ giữa.”

A Li lúc này mới minh bạch vì cái gì vừa rồi Tư Thiên Dạ phong bế nàng thanh âm, bởi vì không trọng là thật sự sẽ lớn tiếng thét chói tai a.

“Chúng ta muốn như thế nào đi xuống?”

Phía trước xốc lên mái ngói lỗ nhỏ, hiện tại đã biến thành mấy mét khoan đại động, nhìn qua thập phần dọa người.

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Nhảy xuống đi.” Hắc do dự một chút lại bồi thêm một câu, “Ta ôm người nhảy xuống đi hảo sao? Dùng tay kéo người giới hạn trong phi hành. Nếu là đi xuống lạc, kia cổ kính không hảo không chế.”

A Li thầm nghĩ, này đại khái là hắc nói chuyện nhiều nhất một ngày đi, vì không cho nàng phản cảm, giải thích lớn như vậy đôi.

“Hảo.” Nàng gật gật đầu, vươn tay cuốn lấy hắc cổ.

Tư Thiên Dạ thân thể cương một chút, rũ rũ lông mi, tiểu tâm mà vòng lấy nàng eo.

Hắc tim đập đến lợi hại, thiếu nữ thân thể mềm mại cực kỳ, giống một đóa nhẹ vân. Trước kia cũng chỉ có ngàn chú ôm quá nàng, hắc tuy cùng đệ đệ cùng chung thân thể, nhưng thân thể quyền không chế không ở trong tay hắc thời điểm, hắc tiếp thu đến cảm giác phi thường nhỏ bé, nào có hiện tại như vậy cảm quan chấn động?

“Ta muốn nhảy?” Thiếu niên thấp giọng báo trước một chút.

A Li nhin không được buồn cười, gật gật đầu.

Tư Thiên Dạ nắm thật chặt cánh tay, mới vừa rồi lược khăn trương biểu tình nháy mắt biến mất, về hơi trầm xuống tĩnh.

A Li chỉ cảm thấy thân thể nháy mắt bay lên không, không trọng cảm lại lần nữa đánh úp lại, tối tăm ánh sáng bị sáng trưng ánh nến thay thế. Nàng không dám đi xuống xem, đem mặt dán ở Tư Thiên Dạ ngực, gắt gao nhắm hai mắt.

Vài giây sau, nàng hai chân rơi trên mặt đất, chung quanh vang lên riu rít nói chuyện thanh. Nàng tiểu tâm mà xoay chuyển mặt, phát hiện chung quanh đứng thật nhiều người, xem náo nhiệt dường như nhìn cùng cái phương hướng, trong miệng lao nhàn thoại, không ai phát hiện bọn họ từ trên trời giáng xuống.

Phía trước A Li ở nóc nhà chỉ nghe được hỉ nhạc tiếng động nghe không được nói chuyện thanh, là bởi vì những người này vóc dáng quá thấp bé, nói chuyện thanh rất nhỏ, hiện tại xen lẫn trong bọn họ bên trong mới nghe được bọn họ nguyên lai vẫn luôn đều đang nói chuyện.

“Nhiều như vậy tân tức phụ, vương đêm nay hẳn là rất bận.”

“Ta coi kia mấy cái thân cường lực thể tráng thực hảo, kia mấy cái gầy không được, phỏng chừng phải bị tung ra đi.”

A Li trộm mà ngó bọn họ, phát hiện bọn họ đều ăn mặc kim hoàng sắc quần áo, mặt tiêm, đôi mắt đại, trên người tản ra thơm ngọt hơi thở, rất là dễ ngủ. Có đứng ở trên án thư, có đứng ở lùn trên tủ, tựa như vào nhằm người khổng lồ gia giống nhau, mỗi dạng gia cụ đều đại dọa người.

Đỗ trên mặt đất cổ kiệu bị mấy cái mặc đồ đỏ sam người khiêng trên vai, bay lên trời. A Li lúc này mới phát hiện, trên cửa sổ hồ giấy lạn cái đại động. Đây đó tiểu nhân chính là từ kia đại trong động phi tiến vào. Chẳng trách nàng ở trên nóc nhà nhìn không tới bọn họ là vào bằng cách nào.

Sáu bảy thừa cổ kiệu xuyên qua giấy cửa sổ phi vào bóng đêm, người chung quanh cũng đều bay lên trời chuẩn bị bay ra đi. Một thanh âm từ giường hạ truyền đến, “Ai, từ từ, nơi này còn có một người.”

Mọi người hướng dưới giường xem, bên trong nằm một cái đỉnh đầu cắm vài đem đàn hạc nam nhân, đôi mắt nhắm chặt, tựa hồ hôn mê đi qua.

A Li thầm nghĩ, này còn không phải là vị kia cầm soái sao? Nàng nhớ rõ Tô Vũ Nhu đối hán giới thiệu chính là duy nhất có thể dẫn bọn hán tồn tại rời đi nơi này nam nhân.

“Rất cường tráng.” Một cái tiểu nhân kháp đem cầm soái cơ ngực đối bên cạnh nhân đạo.

“Vậy đem hấn cũng mang về.”

Tiểu nhân rút ra một chi ba tấc lớn lên ngân châm, đối với cùng hấn thân cao như vậy lớn lên ngón tay trát đi. A Li mơ hồ nhìn đến cảm soái tựa hồ run lên một chút, liền cùng bay hơi dường như nháy mắt thu nhỏ lại đi xuống. Mọi người ba chân bốn cẳng mà đem hấn nâng lên triều giường ngoại đi đến.

Đi ngang qua A Li cùng Tư Thiên Dạ khi, cảm soái nhắm chặt mắt đột nhiên mở ra điều phùng, không tiếng động mà hô to, điện hạ cứu ta.

A Li quay đầu, Tư Thiên Dạ xinh đẹp mắt đào hoa không hề cảm xúc, tựa hồ mặc kệ hấn.

Đãi bọn tiểu nhân nâng cảm soái triều cửa sổ phi khi, Tư Thiên Dạ nhẹ giọng nói, “Chúng ta đi theo bọn họ.”

A Li gật gật đầu, thấy hấn bất động, lúc này mới nhớ tới muốn ôm nàng mới có thể phi, nàng vội vàng ôm cổ hấn.

Tư Thiên Dạ hơi hơi khom lưng, cánh tay từ nàng cẳng chân hạ xuyên qua, vững vàng đem nàng bế lên triều ngoài cửa sổ bay đi.

Bóng đêm hắc dày đặc, đám kia ăn mặc áo vàng phục tiểu nhân tựa như chỉ đèn đường dường như, triều ngoài thành bay đi. Bọn họ vóc dáng tuy rằng tiểu, tốc độ lại kỳ mau. A Li cơ hồ đều nhìn không tới chung quanh cảnh vật, phòng ở, cây cối, tường thành đều cùng hư tuyến dường như nhanh chóng triều phía sau chạy tới.

Thẳng đến trước mắt xuất hiện một cái thật lớn thái dương khi, Tư Thiên Dạ mới thả chậm phi hành tốc độ.

A Li xoa xoa mắt, kia không phải thái dương, mà là một tòa kim sắc cung điện. Sở hữu tiểu nhân đều ở hướng tới cung điện nhập khẩu phi, ở nơi đó còn đứng càng nhiều ăn mặc màu vàng quần áo người, cầm nhòn nhọn mâu, từng cái xem xét tiến vào cung điện người.

Tư Thiên Dạ mang theo nàng trà trộn vào đi. Bên trong không gian rất lớn, cung điện rất nhiều. Có trong đại điện rất nhiều người, có đại điện người rất ít.

Tư Thiên Dạ lôi kéo nàng xuyên qua, thực mau liền tới đến một tòa kim quang lấp lánh đại điện.

Cửa đại điện đứng vài tên thủ vệ, bên trong truyền ra chút kỳ quái thanh âm, hoặc cao vút hoặc than nhẹ, những cái đó thủ vệ thấy nhiều không trách liền đôi mắt đều không nháy mắt.

A Li còn ở lảng nghe khi, Tư Thiên Dạ biểu tình đã biến, lôi kéo nàng ngừng lại.

Làm sao vậy? A Li dùng ánh mắt hỏi.

Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi nói, “Người là tưởng cứu mọi người, vẫn là tưởng chỉ bắt treo giải thưởng yêu quái?”

A Li nói: “Người nói mọi người là chỉ đêm nay thượng bị chộp tới những cái đó bắt yêu sư sao?”

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, “Đúng vậy.”

A Li suy nghĩ một chút hỏi: “Đem người đều cứu ra có khó không?”

Tư Thiên Dạ thấy nàng một bộ sợ cho hấn mang đến phiên toái bộ dáng, trong lòng một trận uất thấp, trong mắt mang ra điểm ý cười, “Không khó.”

A Li nói: “Vậy cứu.”

Tư Thiên Dạ liếc liếc mắt một cái đại điện chỗ sâu trong, ngón tay ở trong tay áo nhẹ nhàng niết quyết.

Ánh sáng nhạt hiện lên, cầm tiêm mâu thủ vệ nhóm tức khắc thần sắc hoảng hốt, liền bọn họ từ bên cạnh đi qua đều nhìn không thấy.

Trong đại điện không có vật dễ cháy, chỉ giắt mấy cái dạ quang châu, trừ bỏ ở giữa giường, chung quanh một mảnh hắc ám.

Kia trương giường chần lụa mỏng vờn quanh, bên trong có hai cái giao điệp người đang ở hành cá nước thân mật. Phúc ở trên cùng nhân thân tài cao lớn ong eo tước bối, lớn lên thập phần tuấn dật xuất trần. Bị hấn đè nặng nữ tử dùng mảnh khăn cánh tay leo lên hấn, thấp thấp mà khóc thút thít, tựa thống khổ lại tựa sung sướng.

A Li tay đột nhiên bị Tư Thiên Dạ nắm lấy, nàng nghiêng đi mặt, ánh sáng tối tăm, nàng thấy không rõ hấn. Dùng không cái tay kia sờ sờ, chỉ cảm thấy hấn quanh thân đều banh đến gắt gao.

Trên giường xuân sắc vô biên, Tư Thiên Dạ đứng bất động, A Li kỳ quái đều nhìn đến đại yêu, hấn như thế nào không có phản ứng, cơ hồ lại muốn cho rằng hấn đi theo để xá giống nhau nhập ma. Bên tai bỗng dựng phác quá một đạo nhiệt khí, thuộc về Tư Thiên Chú đặc có lười nhác thanh âm truyền tới.

“Trên giường vị kia có điểm đặc thù, nếu là chúng ta đánh gãy hấn chuyện tốt, hấn sợ là muốn tánh mạng khó giữ được. Đương nhiên, không bài trừ ta a huynh thật sự muốn nhìn trong chốc lát sống đông cung, rốt cuộc hấn hôm nay mới vừa bị dây thừng xuân mê hoặc, nhiều học một chút là một chút.....” “Lăn.” Một đạo trầm thấp thanh âm vang lên, Tư Thiên Chú lập tức không âm.

A Li không biết bên người hiện tại trạm chính là ai, chỉ có thể cảm giác nắm chặt nàng cái tay kia càng dùng sức.

Thiếu niên hơi hơi cúi đầu, hầu kết trên dưới giật giật, trong lòng sinh ra vài phần bức bối. Hấn nguyên tưởng rằng bên trong không sai biệt lắm kết thúc, ai biết vừa mới bắt đầu.

Mặc dù đem ánh mắt dời đi, lỗ tai vẫn là ở hảo hảo nghe. Những cái đó kỳ quái thanh âm kêu hấn trái tim kinh hoàng, không tự chủ được liền nhớ tới bị tư hồng cột lấy thiếu nữ nằm trên giường bộ dáng.

A Li nhưng thật ra không sao cả, loại này phiền tử thứ gà không đến nòng. Nàng chính là cảm thấy cùng Tư Thiên Dạ cùng nhau xem động tác phiền có điểm quái, khác đảo không có gì.

Trước mắt bỗng nhiên chụp xuống một mảnh hắc ám, ám áp lòng bàn tay cái ở nàng mí mắt thượng.

“Đừng nhìn.” Bên tai vang lên thiếu niên hơi suyễn thanh âm.

A Li trong lòng buồn cười, bệnh nguy kịch người ngược lại lo lắng nàng cái này khỏe mạnh người.

Nàng hơi hơi sườn mặt tưởng cho hắn nói quản hảo tự mình, lại không nghĩ rằng môi trực tiếp lướt qua một mảnh ám áp.

Tư Thiên Dạ vẫn duy trì cúi người dán ở nàng bên tai nói chuyện tư thế, toàn bộ thân thể đều cương. Kia trương mềm mại môi dục dán không dán mà hoành ở bên môi hắn, chỉ cần hắn lược động một chút là có thể đụng tới.

Thiếu nữ ám áp hơi thở nhẹ nhàng phác lại đây, hắn cảm giác mặt đều bị phác năng. Trong lòng biết rõ muốn dời đi, nhưng là thân thể lại vẫn không nhúc nhích.

Liên ở giảng co thời điểm, hắn bị một cỗ lực lượng đột nhiên đẩy ra, mặt hơi hơi một bên, hôn đi lên.

A Li chỉ cảm thấy đối phương tức khắc trở nên lửa nóng, một bên thân một bên đẩy nàng không ngừng lui về phía sau. Cũng không biết hắn cấp Đại điện hạ cái gì cấm chế, như vậy thác loạn tiếng bước chân trên giường kia hai vị cũng không nghe được.

Hắc ám phóng đại cảm quan, A Li bị bắt lui lại mấy bước, bồi để ở cây cột thượng.

“Ngàn đêm?” Nàng nhỏ giọng nói, ngẩng mặt tránh đi dày đặc lại lửa nóng hôn.

Tư Thiên Chú hơi hơi một đốn, xốc xốc mí mắt, trong lòng bức bối nàng chỉ nghĩ a huynh. Bởi vì sinh khí hắn liền giải thích đều không nghĩ giải thích, trực tiếp đem thân thể trả lại cho Tư Thiên Dạ.

Cái gì cũng chưa làm Tư Thiên Dạ bị bắt tiếp thu cục diện rối rắm, tức giận đến trái tim đều phải vận vẹo.

Hắn lại không thân!

A Li nghĩ nghĩ hỏi, “Có phải hay không để xá sự đối với người ảnh hưởng có điểm đại, ta tới che lại người lỗi tai?”

Tư Thiên Dạ còn không có tới kịp nói chuyện, lỗi tai đã bị một đôi ấm áp lòng bàn tay che lại.

Hắn thấy không rõ nàng mặt, chỉ có thể cảm giác thiếu nữ nỗ lực điểm chân, nhột nhột hô hấp nhào vào hắn cảm cùng hầu kết thượng.

Loại này cảm quan thứ gà lớn hơn nữa, nhưng hắn trong lòng lại không lại khô nóng, mà là càng ngày càng bình tĩnh. Rõ ràng nàng lại bị khi dễ hắn là thực tức giận mới đúng, nhưng nàng căn bản không so đo chịu ủy khuất, trái lại che lại lỗi tai hắn, thế hắn ngăn cản tâm ma.

Tư Thiên Dạ nhớ tới trước kia cũng là như thế này, ở kia đoạn không thành thực năm tháng, hắn cùng đệ đệ luôn là cho nàng rước lấy các loại phiền toái. Bọn họ sẽ không thu liễm cảm xúc, càng sẽ không khắc chế tâm tính, phát điên tới liền nàng đều dám thương tổn. Nhưng nàng căn bản không so đo, luôn là thực ôn nhu mà ôm lấy bọn họ, vuốt ve bọn họ đỉnh đầu trấn an.

“A Li, ta trước kia thương tổn quá người sao?” Tư Thiên Dạ nhẹ giọng hỏi.

“Người là nói trong xe ngựa sao?” A Li nhỏ giọng nói, “Đương nhiên thương tổn qua, người đều đã quên?”

Tư Thiên Dạ mím môi, “Không phải lần đó, lần đó ta biết chính mình sai rồi.”

A Li chớp chớp mắt, “Đó là nào thứ? Người trước kia đối ta đã làm rất nhiều chuyện xấu sao?”

“Cũng không phải đặc biệt nhiều,” Tư Thiên Dạ tức khắc khẩn trương, “Chính là khi còn nhỏ phát điên tới khắc chế không được chính mình, triều người ném quá vũ khí sắc bén cùng thuật pháp. Ta là hỏi, những cái đó có hay không thương đến người?”

“Nga cái kia nha,” A Li bật cười, “Không có lạ, ta sẽ né tránh.” Sao có thể tạp đến nàng, nhiều nhất nện ở trên màn hình.

“Vậy người... Tức giận hay không?” Tư Thiên Dạ thấp thấp hỏi.

A Li suy nghĩ một chút hỏi: “Người hiện tại khổng chế không được cảm xúc khi còn ném đồ vật sao?”

“Không ném.”

“Ta đây liền không tức giận.”

Thiếu nữ đơn giản mà tha thứ hắn, tựa như từ trước mỗi một lần. Hắn rõ ràng cái gì đều thấy không rõ, lại vẫn như cũ có thể cảm nhận được cặp kia trong sáng mắt, ôn hòa vô cùng mà nhìn hắn.

Tư Thiên Dạ rũ rũ mắt, duỗi tay ôm lấy nàng. Nếu nói phía trước hắn còn cảm thấy nàng cùng quả đào phong so sánh với có chút xa lạ, hiện tại hắn rõ ràng thực lòng mà cảm giác nàng đã trở lại. Cùng mỗi một lần giống nhau, A Li vô luận lấy cái gì bộ dáng xuất hiện, đều sẽ giống đoá thái dương hoa, ôn nhu lại ấm áp mà tản ra nhiệt lượng.

Giống hắn loại này từ nhỏ đã bị vứt bỏ quái vật, vẫn luôn sinh hoạt ở ác ý, chỉ cần tiếp nhận rồi một chút quang, liền rút cuộc vô pháp buông ra cái loại này thấu xương ấm áp.

Nơi sâu thẳm trong ký ức, gầy trơ cả xương thiếu niên vuốt trên người bộ đồ mới, ngẩng đầu nhìn thanh phong nói, 【 a huynh, ta muốn nàng. 】

Hắn cũng muốn.

Hắn cũng muốn nàng.

Đời này tham lam, hắn tất cả đều dùng tới rồi nàng một người trên người.

A Li chỉ cảm thấy thiếu niên cánh tay càng thu càng chặt, lặc nàng có chút thấu bất quá khí. Nàng vừa định giãy giụa, trong bóng đêm toát ra một đóa tam bạch tam phân hoa, cánh hoa nhẹ nhàng giật giật, bỗng chốc lại phần một mảnh.

Nàng đang ở ngây người khi, trên giường vị kia nam tử hung hăng đại động vài cái, hắn dưới thân nữ tử đột nhiên ngẩng đầu, cổ cong thành một đạo đẹp đường cong, ngâm nga một tiếng hôn mê bất tỉnh.

Trong bóng đêm lập tức truyền đến tiếng bước chân, mấy cái xách theo đèn lồng người hầu đi đến. Bọn họ vén lên lụa mỏng, đem bên trong người nâng ra tới. A Li đột nhiên nhìn đến chút không nên xem, nàng kinh ngạc mà trợn to mắt, kia không phải nữ tử mà là nam tử sao?

Tư Thiên Dạ thì thầm nói: “Cái này tộc đàn không có giới tính chi phân, nam nữ đều nhưng truyền thừa hậu đại.”

Người hầu dọn lớn bụng nam tử ra tới, thật cẩn thận mà gác ở cáng thượng nâng đi ra ngoài.

Có khác một cái người hầu đem mấy bức họa tốt hình người đưa cho nam tử chọn lựa.

Nam tử ở một chúng nam nữ bắt yêu sư quét một vòng, tuần mi hơi nhíu, “Như thế nào đều không sai biệt lắm?”

Người hầu vội đáp, “Nhân loại phần lớn lớn lên không sai biệt lắm, ngài chọn cường tráng hảo sinh dưỡng là được.”

Tư Thiên Dạ lại nhỏ giọng nói: “Bọn họ xem chúng ta, liền cùng chúng ta xem con khỉ không sai biệt lắm, phân không rõ diện mạo.”

A Li hơi hơi kinh ngạc, vừa muốn nói gì, liền thấy người nọ chỉ chỉ trong đó một trương họa đạo: “Cái này đi, nhưng thật ra man đặc thù, phụ tùng không giống người thường.”

Người hầu thu họa, bước nhanh đi ra đại điện. Không bao lâu, liền có người nâng một cái sập gụ đi đến, mặt trên nằm ngửa một cái trói gô người, liền khóc mang gào, “Ta không phải người, thật không phải người. Mọi người đều là huynh đệ, ta cũng là yêu tinh a. Nếu các người không tin, ta có thể đạn ta chính mình, tấu ra âm nhạc vì Đại vương trợ hứng.”

Người hầu không có để ý đến hắn, chỉ đem hắn lung tung hướng trên giường một ném, liền lui đi ra ngoài.

Cầm soái còn không có tới kịp giây giụa, đã bị người kéo ra vạt áo. Hắn nhìn áp xuống tới khuôn mặt tuần tú, nổi da gà nổi lên đầy đất, ngao mà một tiếng, thiếu chút nữa không ngất xỉu đi.

Tối tăm trung, cầm soái nghe được cực thấp nói chuyện thanh, “Người có phải hay không mệt mỏi? Ta cho người tìm cái chiếu ngồi?”

Nguyên bản Tư Thiên Dạ đối với Đại điện hạ cầm chế, có thể đem bọn họ thanh âm giảm đến nhỏ nhất. Nhưng cầm soái đối thanh âm cực kỳ mẫn cảm, lập tức liền nghe được.

Hắn trong lòng không khỏi mà bức bối, điện hạ rõ ràng nhìn đến hắn, lại chỉ lo lấy lòng bên người tiểu cô nương. Tìm chiếu, tìm cái gì chiếu? Hắn lại không phải ở biểu diễn tiết mục.

Cầm soái không quan tâm đối với hắc ám chỗ hô to, “Điện hạ cứu ta. Điện hạ, có người khi dễ người thuộc dân.”

Trên giường vị kia nam tử đột nhiên ngẩng đầu, một đôi mắt sắc bén mà nhìn về phía hắc ám chỗ.

A Li chỉ cảm thấy một cổ kinh phong đánh tới, Tư Thiên Dạ đem nàng che ở phía sau. Một trận “Leng keng leng keng” tiếng vang như mưa dừng ở nóc nhà giống nhau ở bọn họ trước người vang lên.

Đại điện đột nhiên đại lượng, lộ ra bọn họ hai cái thân hình. A Li lúc này mới nhìn đến Tư Thiên Dạ trước người chống đỡ một đạo màu đen thuần, mặt trên lác đầy rậm rạp gân châm.

Nam tử thấy một kích không thành, thân thể lập tức mấy chục lần bành trướng, đầu đều phải đỉnh ở đại điện phía trên, trên người kéo dài ra vô số điều mang theo gai nhọn xiềng xích, phảng phất xúc tua giống nhau ướt đầm dề tản ra mùi tanh, mang theo sắc bén tiếng gió triều bọn họ đánh úp lại.

Tư Thiên Dạ không chút hoang mang nâng lên một bàn tay, đối với không khí ấn xuống đi, nam tử chỉ cảm thấy sau lưng trầm xuống, cả người không tự chủ được bò đổ trên mặt đất, phảng phất thái sơn áp đỉnh.

Tư Thiên Dạ thoải mái mà đi xuống ấn, nam tử phía sau lưng trình lõm hình hạ hãm, cả khuôn mặt thống khổ đến vạn vạn. Những cái đó như xúc tua xiềng xích lập tức uể oải đi xuống, mềm oặt mà khởi không tới.

Nguyên bản mang theo chiến ý gào rống biến thành thê lương kêu to, nhưng là to như vậy hoàng cung không có một cái thủ vệ nghe được đến.

Tư Thiên Dạ mặt vô biểu tình mà tiếp tục đi xuống ấn, nam tử thân thể phát ra “Cạc cạc” giòn vang, hẳn có chút chịu đựng không được, từ yết hầu chỗ sâu trong phát ra khàn khàn khóc nức nở.

“Ta không đánh, ngươi là nhà ai vương? Chim ngói, dạ oanh trùng vẫn là đom đóm?”

Cầm soái gom lại vạt áo hung hăng đạp hấn một chân, “Liền người cầm gia đều dám lên? Đây là chúng ta điện hạ, yêu vực thiếu chủ nhân. Cái gì trùng trùng trùng? Người cho rằng mọi người đều cùng người giống nhau?”

Nam tử cả người đại chấn, đôi mắt tức khắc mở lão đại, hàm răng không tự chủ được mà va chạm ở bên nhau, liền xin tha cũng không dám. Hấn tuy rằng không ở Yêu Chu, cũng nghe quá vị này thái tử điện hạ tính cách quái dị. Càng là xin tha hấn xuống tay càng tàn nhẫn. Dù sao hôm nay cũng khó thoát vừa chết, hấn vì cái gì muốn chết thê thảm? Còn không bằng ngoan điểm, nghe lời điểm, có lẽ thiếu chịu chút tội.

Nam tử đem thân thể biến trở về nguyên dạng, nhận mệnh cúi đầu, chỉ cầu Tư Thiên Dạ có thể xem hấn đáng thương cấp cái thống khoái.

Tư Thiên Dạ thấy hấn thay đổi trở về, lập tức buông lỏng tay. Hấn vốn là phải cho A Li bắt sống, tự nhiên sẽ không đem hấn thật sự đánh chết.

“Điện hạ?” Nam tử không biết ý gì, đầy cõi lòng hy vọng mà nâng lên mắt.

“Người có hậu đại sao?” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt hỏi.

Nam tử nao nao, vội gật đầu, “Có có, ta hậu đại nhưng nhiều, này trong hoàng cung đều là ta hậu đại.”

“Ta là hỏi kế thừa người của người?”

“Có,” nam tử thành thành thật thật nói, “Có một cái còn chưa thành niên, chính dưỡng tại hậu cung.”

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, “Ta nhớ rõ các người bên trong liền nhưng giao phối, vì sao đột nhiên tìm tới nhân loại đâu?”

Nam tử rũ mi khổ mặt nói: “Ban đầu có thể, nhưng là Thiên Sơn cuối cùng một cái linh mạch gần nhất bị Tô gia chiếm, chúng ta lại vô địa phương kiến gia, đành phải dọn tiến trong rừng cây. Nhưng là trong rừng cây nào có tới gần linh mạch hảo. Hấp thu không đến linh khí, chúng ta người liền chịu không nổi dựng. Bởi vậy, ta đành phải đem Nhân tộc lộng tới nơi này tới, chờ bọn họ sinh hạ hài tử, liền thả bọn họ trở về. Đồng thời tiêu trừ bọn họ ký ức, không cho chúng nó nhớ tới việc này.”

Tư Thiên Dạ lại hỏi, “Người vì cái gì không quản gia dọn Yêu Chu tới? Yêu Chu linh khí dư thừa, hoàn toàn có thể đủ các người sinh sôi nảy nở.”

Nam tử như là mật ong nghe thấy được mật vị, lập tức đi phía trước bò bò, “Yêu Chu không phải sở hữu yêu đều tiếp nhận, ta đệ 40 hồi chuyển nhà thỉnh nguyện thư, đều đá chìm đáy biển không có hồi phục. Điện hạ,” hắn đầy cõi lòng hy vọng mà ngẩng mặt, “Nếu điện hạ dẫn chúng ta dọn đến Yêu Chu, chúng ta nguyện ý thế thế đại đại cùng điện hạ ký xuống nô lệ chi thư.”

Cầm soái nao nao, yêu quái đều là tự do, tuy rằng lệ thuộc Yêu Chu nhưng không ai thật sự nguyện ý làm nô lệ. Nếu là ký kết nô lệ chi thư, liền thế thế đại đại phải vì điện hạ sử dụng.

Nam tử lại vì chính mình tranh thủ, “Điện hạ, chúng ta chủng tộc tuy vô trọng dụng, nhưng chúng ta phía sau châm thứ có thể cho địch nhân lâm vào hôn mê. Đánh giấc thời điểm phái chúng ta lên sân khấu, có thể mê đi một đám người. Chúng ta còn có thể phân bố một loại đồ vật, bỏ vào rượu, uống lên đối phương cũng có thể té xỉu.”

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, “Ta dẫn các người dọn tiến Yêu Chu, nhưng là muốn làm nhận một cái chủ nhân, các người có bằng lòng hay không?”

Nam tử vội vàng gật đầu, “Điện hạ, ta nguyện ý. Chỉ cần dọn tiến Yêu Chu, chính là nhận người tộc làm chủ nhân đều có thể.”

Tư Thiên Dạ quay đầu nhìn về phía phía sau tiểu cô nương, “Đem chúng nó cho người, người muốn hay không? Đi theo người, nếu là có ai khi dễ người, có thể sử dụng phương tế xử. Liền tính là ta, bị đâm đến, cũng sẽ choáng váng một lát.”

A Li hơi hơi tròn to mắt, còn có này chuyện tốt?

-----oOo-----

Chương 65: đệ 65 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Dạ hỏi: “Người có tên sao?”

“Có,” nam tử vội gật đầu, “Ta kêu Thương Hùng.”

Tư Thiên Dạ chậm rãi nói: “Thương Hùng, ta dẫn người chúng tộc dọn đến Yêu Chu, nhưng người không thể đi.”

Thương Hùng nao nao, “Điện hạ yêu cầu ta đi làm cái gì sự sao?”

Tư Thiên Dạ từ nhẫn trung lấy ra một khối tiểu mộc bài ném qua đi.

Thương Hùng một tay tiếp được vừa thấy, tâm tức khắc lạnh một nửa. Chẳng trách hỏi hắn có hay không hậu đại, nguyên lai là muốn cho hắn đi Trấn Yêu Tư kết này khối bất yêu lệnh.

Hắn tức khắc một trận khiếp đảm, bất quá lấy lại tinh thần tưởng tượng, đi Trấn Yêu Tư cũng tốt hơn dừng ở vị này Thái Tử trong tay. Dừng ở điện hạ trong tay hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng rơi xuống Trấn Yêu Tư lại còn có một nửa cơ hội còn sống.

Trấn Yêu Tư thông thường sẽ đem đại yêu giao cho phụ cận môn phái xử lý, mà đại đa số môn phái sẽ xem đại yêu có hay không giá trị lợi dụng, lại quyết định đối phương có chết hay không. Giống hắn loại này công năng tính yêu quái, hữu dụng địa phương nhưng nhiều đâu.

Thương Hùng tâm tư hơi định, không như vậy khủng hoảng. Hắn đem mộc bài lật qua tới, nhìn đến lãnh lệnh người mặt sau viết ba chữ, Tô Ấu Li. Hắn giương mắt trộm ngó, Tư Thiên Dạ phía sau lộ ra một chút màu tím nhạt góc váy, hắn đem nàng chắn đến kín mít, tựa hồ không muốn làm người nhiều xem một cái.

Cái này Tô Ấu Li hẳn là chính là điện hạ vẫn luôn che ở phía sau nữ tử.

Thương Hùng có điểm ủy khuất, còn không phải là cái bắt yêu lệnh sao, đáng giá thỉnh điện hạ rời núi sao? Nhìn đem hắc áp, hiện tại lưng còn có cái ao hãm. Bất quá hắc hậu đại theo Nhân tộc cũng không tồi, Nhân tộc thọ mệnh ngắn ngủi, coi như hắc vì bọn hải nhi tìm cái làm công ngắn hạn địa phương.

Tư cập này, Thương Hùng lấy ra một quả bạc nhẫn dâng lên, “Điện hạ, đây là ta tộc huy, có cái này liền có thể tùy thời triệu hoán ta chủng tộc.”

Tư Thiên Dạ xoay người giao cho A Li.

A Li tiếp nhận nhẫn quan sát hạ, toàn thân đều là bạc chế tạo, đỉnh dùng hoàng đá quý nạm chỉ ong mật. Nàng đem nhẫn hướng ngón tay cái thượng bộ bộ, vẫn là đại thật sự, chỉ phải hái xuống bỏ vào lắc tay.

Tư Thiên Dạ thấy nàng thu hảo nhẫn, vươn tay nói, “Chúng ta rời đi nơi này.”

A Li gật gật đầu, tay đưa qua đi một chốc, hoa lệ hoàng cung biến mất không thấy, thay thế chính là vô tận núi rừng. Lúc này sắc trời đã đại lượng, đầu thu sương lạnh kết ở phát hoàng lá cây thượng, nơi nơi đều là một mảnh suy bại cảnh tượng.

A Li nhất thời phản ứng không kịp, hỏi, “Hoàng cung đâu?”

Tư Thiên Dạ đôi tay đè lại nàng bả vai, đem nàng xoay người, chỉ thấy trên vách núi đá treo một cái ánh vàng rực rỡ đại tổ ong, từng con ngón tay lớn lên ong chính bài đội triều sơn ngoài rừng bay đi, trong mắt đã vui sướng lại ưu sầu. Hỉ chính là rốt cuộc có thể dọn đến Yêu Chu đi, sầu chính là ong chúa đi Trấn Yêu Tư đầu thú, bọn họ từ đây muốn nâng đỡ ấu chủ, còn phải cho nhân loại làm nô lệ.

Trải qua A Li bên người, chúng nó phi thấp chút, phảng phất người cúi đầu, cung kính cực kỳ.

A Li ngày hôm qua đoán được một ít, phỏng chừng đối phương là ong mật yêu, nhưng trăm triệu không nghĩ tới là ong vò vẽ một loại đồ vật.

Tư Thiên Dạ nói: “Loại này yêu kêu mười dặm say, bọn họ đuôi bộ thứ có thể khiến người nháy mắt ngủ say. Cùng khác ong yêu bất đồng, chúng nó thứ mất đi sau còn sẽ lại mọc ra tới, một thứ không thành còn có thể lại thứ, sức chiến đấu thập phần cường đại.”

A Li hỏi: “Nếu là thứ người đâu?”

Tư Thiên Dạ suy nghĩ một chút nói, “Ta đại khái sẽ choáng váng mười lăm phút đi, nhưng loại này phương pháp đối ta tác dụng không lớn. Ta cùng ngàn chú ở một khối thể xác, ta hôn mê hẳn có thể thực mau thay thế được ta.”

A Li đôi mắt bỗng dựng trợn to, đúng rồi, đã quên chuyện này. Ca ca đệ đệ quả thực quá gian lận, người khác giá xe ngựa liền một cái xa phu, hẳn còn mang một cái thay thế bổ sung. Như vậy xem ra, đối phó bọn họ đến chuẩn bị hai tay.

Tư Thiên Dạ mang theo nàng trở lại thần điều thành. A Li đi Trấn Yêu Tư, ong yêu đã quy án, nàng cầm bắt yêu lệnh cấp treo giải thưởng đi ra. Một chi sáo nhỏ, phụ một trương cầm phổ.

Sáo nhỏ vốn là có lệnh người choáng váng hiệu quả. Vừa rồi võ hầu đưa cho nàng khi, nàng thử thổi một chút. Chỉ một tiếng, cho nàng đệ đệ sáo võ hầu liền che lại đầu lão đảo một chút. Bất quá này chỉ nhằm vào người thường, như là có tu vi, còn phải là hoàn chỉnh khúc mới có thể phát huy lớn nhất làm dùng.

Nghe nói cái này cây sáo là một vị tu vi rất cao bắt yêu sư chế tác, coi như tiên phẩm Bảo Khí. Nếu không phải án này quá khó làm, Trấn Yêu Tư cũng luyện tiếc lấy nó làm treo giải thưởng.

Tư Thiên Chú ở thể xác thấy A Li không ngừng đùa nghịch cây sáo, nhìn không được nói, “Cái này cây sáo thật nhiều dư, ta a huynh đã tặng người choáng váng hệ nô lệ, này cây sáo tác dụng liền lặp lại.”

“À không, ta còn rất thích.” A Li yêu quý mà sờ sờ cây sáo, choáng váng bảo vật có bao nhiêu nàng cũng không ngại nhiều.

Tư Thiên Chú cười, “Hành đi, người hảo hảo luyện, lần tới lấy ta thử xem xem có thể hay không đem ta thổi vụng.”

“Hảo a.” Lời này vừa lúc nói đến A Li trong lòng đi, nàng ngủ gà ngủ gật đang lo tìm không thấy địa phương, ca ca đệ đệ một cái đệ gối đầu một cái đệ chặn, tri kỷ cực kỳ.

Đang nói chuyện, Tư Thiên Dạ đột nhiên dừng lại bước chân, A Li đột nhiên không kịp phòng ngừa đụng vào hấn phía sau lưng, ngẩng đầu, theo Tư Thiên Chú lạnh lùng ánh mắt nhìn lại, cách một cái đường phố, Phi Vũ dựa vách tường chính đông lạnh mặt nhìn bọn họ.

“Phi Vũ.” Bất quá mới hai ngày thiên không gặp, liền cảm giác giống qua hai năm, thiếu nữ trên mặt theo bản năng giờ lên xán lạn tươi cười. Nhưng giây lát liền nhớ tới cùng đối phương đánh cuộc, tức khắc cảm thấy còn không bằng thật quá hai năm tái kiến đâu.

Bên kia Phi Vũ ở nhìn thấy ngàn đêm ngàn chú hai anh em cùng A Li ở bên nhau, ghen tuông thẳng đứng. Bên này Tư Thiên Chú cùng Tư Thiên Dạ thấy hấn phảng phát chính quy phu quân mà đi tìm tới, một cái mặt lộ vẻ cười lạnh, một cái biểu tình âm lãnh.

Phi Vũ đợi chờ, thấy nàng bất quá tới, thụy phượng nhẵn lạnh lẽo càng đậm, trái tim cũng bắt đầu buồn đau.

Hấn ngủ đến ngày hôm sau tỉnh lại, Bạch Trạch nói cho hấn A Li rất sớm đã không thấy tăm hơi. Bọn họ hai cái phân biệt đi tìm, một cái hướng đông, một cái hướng bắc. Suốt tìm một ngày nửa, ai ngờ nàng thể nhưng cùng Yêu tộc Thái Tử ở bên nhau.

Không phải nói thực chán ghét cái kia song hồn nhất thể gia hỏa sao? Nhưng hắn vừa rồi nhìn đến nàng đối bọn họ nói giống, biểu tình so cùng hắn ở bên nhau khi đều tự tại.

“A Li, lại đây.” Phi Vũ nói.

A Li do dự một chút, vừa muốn qua đi liền thấy Phi Vũ bên người không khí hơi hơi chấn động, Bạch Trạch xé rách sáng sớm sương mù đi ra. Nàng sắc mặt nháy mắt trắng bệch, không cần suy nghĩ liền hướng Tư Thiên Dạ phía sau một trốn. Nàng động tác bị Bạch Trạch xem vừa vặn, tức khắc tức giận đến cắn răng.

A Li cảm thấy thế gian không có so này càng khó xấu hổ sự, sớm biết rằng vừa rồi nên đi Phi Vũ bên kia, làm hắn mang theo chính mình xoay chuyển trời đất sơn. Chẳng sợ trở về làm trò Bạch Trạch mặt thân hắn một trăm lần đâu, cũng tốt hơn hiện tại đi cũng không được, không đi cũng không được.

“Còn không qua tới đây?” Bạch Trạch tiếng nói cực lãnh, “Làm ta qua đi bắt người sao?”

“Người muốn bắt ai?” Tư Thiên Chú chiếm cứ thân thể, đem A Li chấn đến càng kín mít.

Bạch Trạch hỏi lại, “Người cảm thấy ta muốn bắt ai?”

Phi Vũ nhàn nhạt nói tiếp: “Ta sư huynh muốn bắt ai liền trao ai, còn không tới phiên một con yêu quái đông quái tây.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Hắn đại khái cho rằng chính mình là Yêu tộc Thái Tử liền có thể liền nhân gian sự cùng nhau quản. Khi nào Yêu Chu gồm thấu Thiên Sơn lại đối ta hạ mệnh lệnh không mệnh.”

Phi Vũ ánh mắt lại nhẹ lại đậm, “Ta xem khó, phụ thân hắn là thượng cổ kim ngô thú còn làm không được, hắn một cái kẻ hèn vụn vặt yêu có thể bảo vệ cho gia nghiệp bất bại, liền rất thể phụ thân hắn vui mừng.”

Bọn họ sư huynh đệ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quán sẽ tiếp đối phương nói, lúc này người một câu ta một câu trào phúng Yêu tộc, lại đều lấy trưởng bối tự cho mình là, thẳng khí Tư Thiên Chú giận không thể át.

Tư Thiên Dạ đề lại đệ đệ, một lần nữa chiếm cứ thân thể, một đôi mắt đào hoa không có gì cảm xúc mà liếc mắt đối diện, liền di trở về. Hơi hơi sườn mặt triều mặt sau nói, “A Li, người có phải hay không không nghĩ xoay chuyển trời đất sơn? Nếu không nghĩ, liền cùng ta hỏi Yêu Chu đi.”

Tư Thiên Dạ tiếng nói phóng thấp, nhưng mặc cho ai đều có thể nghe ra hẩn cực tiểu tâm cực ôn nhu. Loại này sủng nịch lại thân mật mời cũng không phải là bình thường quan hệ có thể nói ra tới.

Bạch Trạch ánh mắt toàn là lạnh lẽo, suy nghĩ trong lòng cũng vô cùng đau đớn, mới bắt quá kẻ hèn hai ngày nàng liền cùng Yêu tộc Thái Tử như vậy hảo? Hẩn nhớ rõ hai lần cho nàng chữa thương, đều là Yêu tộc Thái Tử đem nàng thương.

Một lần là ở Cô Tang quán rượu, A Li vì chạy ra tới, đem ngón tay vết cắt họa xuất huyết phù. Một lần là ở xe ngựa, nàng dùng toan tính lá bùa ăn mòn xe vách tường, nhưng đồng thời mười ngón cũng bị ma đến huyết nhục mơ hồ.

Lúc này mới bao lâu thời gian a, đối phương đã có thể kêu nàng A Li?

Người gặp được sợ hãi sự tổng hội theo bản năng trốn tránh. A Li tự nhiên muốn đi Yêu Chu tránh đi đang ở nổi nóng sư huynh đệ, nhưng là nhìn xem trên cổ tay đáng thương 【31】 , liền thừa 93 thiên, trốn cùng chết không có gì khác nhau.

“Không cần, ta còn là xoay chuyển trời đất sơn đi. Chưởng môn cùng... Ta đồng bạn sẽ không đối ta thế nào. Ngàn đêm, ta ngày khác lại tìm người.”

Nghe được nàng đem bọn họ hoa đến chưởng môn cùng đồng bạn loại này người qua đường thân phận thượng, Bạch Trạch cùng Phi Vũ trên mặt dâng lên cùng khoản lãnh trào.

A Li cũng không có biện pháp, nàng bên này đến ồn ca ca đệ đệ, không cho bọn họ đối nàng xã giao quan hệ sinh ra nghi ngờ. Đến nỗi Bạch Trạch cùng Phi Vũ dù sao đã sinh khí, cũng không để bụng lần này hai hạ.

Tư Thiên Chú cười nhạt, chỉ là chưởng môn cùng đồng bạn sao? Hắn còn tưởng rằng kia tư thế là đại phòng cùng nhị phòng tới bắt gian đầu. Xem ra A Li đối vị kia thượng thần cũng không như vậy đặc biệt sao.

Cẩn thận ngấm lại cũng là, ngày ấy ở bãi tha ma hắn đối A Li như vậy hung, một bộ giết người cướp của hình dáng, mặc cho ai nhìn đến có cứu binh đều sẽ kích động mà nhào qua đi. Tiểu cô nương gặp được sợ hãi sự, cảm xúc mất khống chế mà ôm một chút, cũng không có gì ghê gớm.

Nghĩ đến đây, hắn tức khắc cảm thấy A Li bên người chỉ có hắn cùng a huynh, tiền cảnh một mảnh rất tốt.

“Thật sự không có việc gì sao?” Tư Thiên Dạ hỏi.

Bạch Trạch nhìn đến đối diện nị nị oai oai mà nét mực, ánh mắt càng ngày càng trầm, “A Li, còn chưa nói đủ đâu?”

Tư Thiên Chú nhin không được nói: “A Li nói chưa nói đủ, quan người chuyện gì?”

Bạch Trạch biểu tình nhàn nhạt, “Thiên Sơn phái môn nhân không có báo bị không được rời đi tông môn, ta ở bình thường ước thúc môn hạ đệ tử hành vi. Ta cảm thấy ta còn là có tư cách quản nàng,” hắn thông thả nói, “Ai làm ta là của nàng... Chưởng môn đâu?”

A Li: “.....”

Thật là vác đá nện vào chân mình. Bạch Trạch này thanh chương môn đã hàm uy hiếp, lại hàm oán niệm, sau khi trở về còn không biết muốn như thế nào hống dẫu.

Nàng không dám lại dãi đi xuống, vội triều Bạch Trạch cùng Phi Vũ đi đến.

Tư Thiên Dạ lẳng lẳng mà nhìn nàng, đột nhiên nói: “A Li, nếu có việc, nhớ rõ dùng ngọc giản cáo ta.”

A Li còn kém hai bước đi đến phố đối diện, Bạch Trạch toàn bộ kiên nhẫn đã hao xong rồi, hắn đuổi tay đem nàng túm qua đi, gắt gao thủ sẵn cổ tay của nàng, mắt đen ý vị không rõ, “Thế nhưng đều có ngọc giản, bước tiếp theo có phải hay không dọn dẹp một chút trực tiếp dọn qua đi được?”

A Li khó hiểu, “Có ngọc giản là thực khó lường sự sao?”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói, “Ngọc giản tư mật thật sự, giống nhau đều là cực thân mật quan hệ mới có thể trao đổi ngọc giản.”

“Nga,” A Li yên tâm, “Ta không cùng hắn trao đổi ngọc giản, ta không có kia đồ vật.”

Bạch Trạch khí cười, thật sẽ tránh nặng tìm nhẹ, trọng điểm là không trao đổi sao? Trọng điểm chẳng lẽ không phải nàng tiếp đối phương ngọc giản, liền đại biểu nàng tán thành này đoạn thân mật quan hệ?

Phi Vũ từ đầu chí cuối không nói chuyện, nhẹ rũ mắt lông mi, đã khí đến không lời nào để nói.

Một đạo chói mắt quang đột nhiên rơi xuống, A Li biết đây là phải về Thiên Sơn. Sấn mọi người bị lóa thấy không rõ khi, nàng bay nhanh mà nhón mũi chân, đối với Phi Vũ thân qua đi.

Phi Vũ đồng tử hơi hơi mở rộng, hơi kiều thụ phượng nhãn có trong nháy mắt thất thần, nhưng là tức khắc hắn liền cười lạnh nắm

lấy nàng vai đem nàng ấn xuống đi.

Thiếu niên cong môi, mặt mày đều là lãnh trào, cúi người dán ở nàng bên tai thấp thấp nói, “Ta bên này khí còn không có tiêu đâu, người đừng chiêu ta. Đơn giản như vậy liền hoàn thành đánh cuộc, tưởng đều đừng nghĩ. Ta muốn chính là sư huynh xem đến rõ ràng.”

A Li tiết khí, này một đám như thế nào như vậy khó chơi a. Có một ngày nàng nếu có thể trở về, nhất định không bao giờ niết người. Niết cũng muốn niết cái loại này nhìn qua tính tình tốt.

Quang mang tan hết, ba người dừng ở đỉnh núi phía trên. Đến xương gió lạnh còn không có tới gần liền bị Bạch Trạch dùng ống tay áo phát khai, tiếp theo hất bay nhanh mà hướng A Li phía sau lưng chụp một đạo chống lạnh phù.

Phi Vũ nhú mày, “Như thế nào đến nơi này tới?”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Nơi này to rộng.”

A Li nhìn vài bước lộ ngoại đại điện, lông tơ thẳng dựng. Kia tòa trong đại điện một chỉnh bài tường đều là Giang Nam ánh họa túi nước. Liền tính nàng cấp Bạch Trạch đồ vật quá nhiều, Phi Vũ không nhất định nhận ra tới. Phần ngoại lệ án thượng kia trương hồng nhật đạo lữ chứng hắt nhất định không xa lạ. Nếu là biết nàng chẳng những cho hắt, trả lại cho hắt sư huynh, lấy Phi Vũ dám kính không được một phen lửa đốt Thiên Sơn đỉnh a?

Phi Vũ phóng hỏa thiêu sơn đảo không sao cả, máu chốt là hắt kia đóa đã phẫn hai mảnh tiểu hoa, hắc hóa nàng liền phải khóc đã chết.

“Như thế nào còn không đi?” Bạch Trạch quay đầu nói, “Còn đang suy nghĩ vị kia điện hạ đâu?”

A Li cắn cắn môi, duỗi tay ôm Phi Vũ cổ đem hắt đè thấp, cặp kia hơi hơi trợn to thụy phượng nhãn chiếu ra hai cái nàng, sắc mặt tái nhợt, môi đỏ bồng, bởi vì quá mức khẩn trương mà hơi hơi run rẩy.

Phi Vũ nhin không được cười nhẹ, hấn bắt quá chính là muốn một cái không có việc gì có thể đậu đậu nàng đánh cuộc thôi, không nghĩ tới nàng thật dám thực hiện.

Hấn thấp cúi đầu, đơn giản hôn đi xuống.

Đương ôn nhu hôn rơi xuống, phía sau khí áp sậu hàng, A Li gắt gao nhắm mắt lại.

Không cần tưởng cũng biết mặt sau hắc hóa, nàng đều nghe được hệ thống thở dài.

“Không có việc gì,” hệ thống an ủi nói, “Bạch Trạch nguyên bản sự hai hôn bốn bạch, hiện tại bắt quá là nhiều hôn một mảnh cánh hoa mà thôi.” So với vứt bỏ Phi Vũ tiểu phần hoa, Bạch Trạch tổn thất cũng không tính đại.

Bạch Trạch cười lạnh, “Thiên Sơn trang không dưới các người sao? Chạy nơi này tình chàng ý thiếp.”

Đây chính là người hạ lệnh đuổi khách, A Li bay nhanh mà kết thúc nụ hôn này, móc ra độn địa phù vứt trên mặt đất, “Chúng ta đây đi địa phương khác.”

Một đạo bạch quang hiện lên, tức khắc cuốn đi kia hai người.

Bạch Trạch đột nhiên nắm chặt ngón tay, trong không khí tràn ngập ra một cỗ mùi máu tươi.

Qua hồi lâu hấn mới chậm rãi buông ra tay, lộ ra bóp nát một quả ngọc giản. Cái kia vốn là phải cho nàng, nhưng nàng xem ra không cần.

Nàng là thật thích hấn tiểu sư đệ nha, liền nhấn đều nhin không được sao?

*

A Li trở lại chính mình tiểu viện, đi vào liền chân căng bủn rủn mà từ Phi Vũ trên người trượt xuống.

Phi Vũ một phen tiếp được, trên mặt treo một tia buồn cười ôm nàng đi vào phòng, đem nàng vững vàng đặt ở trên giường.

Thiếu niên đầy mặt ý cười, đỉnh đầu tiểu hoa lại phất một mảnh.

Hệ thống vội nói: “Xem, ký chủ ngươi lấy hay bỏ vẫn là hữu dụng. Phi Vũ hiện tại tam bạch tam phần, thực mau là có thể rảo bước tiến lên màu đỏ đại quan.”

A Li nhìn thoáng qua, miễn cưỡng trở về điểm khí lực.

“Hảo đi, ta thực hiện ngươi đánh cuộc.”

Phi Vũ cười khế, “Hành đi, này tra tính bóc qua. Nhưng là,” hần ngữ khí biến đổi, trên mặt ý cười đi theo biến mất rớt, “Hai ngày này ngươi đến nào? Yêu tộc Thái Tử lại là chuyện gì xảy ra? Ta nhớ rõ ngươi theo chân bọn họ như nước với lửa.”

A Li không dám đề Lý Lạc, càng không dám nói chính mình rớt hần trên giường. Nàng nghĩ nghĩ nói, “Ta đi làm bắt yêu lệnh.”

“Bắt yêu lệnh?” Phi Vũ không tin, “Ngươi mới từ Thiên giới trở về cả người mỗi mệt, liền nghỉ ngơi đều không có liền đi làm bắt yêu lệnh? Có như vậy gấp không chờ nổi sao?”

“Chính là như vậy gấp không chờ nổi, ta là một cái theo đuổi sự nghiệp người. Ngươi nhìn người đều ngủ rồi, ta ở bên cạnh lãng phí thời gian làm cái gì? Đương nhiên là thừa dịp ngươi ngủ chạy nhanh làm đem sự nghiệp, tranh thủ ở ngươi tỉnh lại trước trở về bồi ngươi a.”

Phi Vũ nhìn nàng, mặc dù biết lời này không thể tin, nhưng là vẫn là nhin không được kiêu kiêu khoe môi, “Ngoài miệng sờ soạng mặt cũng là chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác.”

“Là thật sự, Phi Vũ ta rất nhớ người a.” Thiếu nữ lông mi giống con bướm cánh giống nhau nhẹ nhàng vỗ, tiếng nói mềm mại, ngọt ngào cực kỳ.

Phi Vũ tim đập nhanh hơn, chuẩn bị một đại thông trách cứ toàn bộ quên mất, trong mắt lấp đầy thiếu nữ mặt, liền hô hấp đều là nàng hơi thở.

Hắn miễn cưỡng ổn một chút tâm thần, vẫn là đem nhất đề ý sự hỏi một chút, “Người cùng Yêu tộc Thái Tử có hay không tình nghĩa?”

“Không có,” A Li đầu điều giống trống bỏi, “Ta chỉ thích, chỉ thích, chỉ thích Phi Vũ a.”

Phi Vũ tim đập mau đến muốn tặc, hô hấp cũng trở nên dồn dập. Hắn vốn là mãi tâm mãi nhãn đều là nàng, một khi được đến đáp lại, hoàn toàn buông tâm phòng hãm đi xuống.

Thiếu niên đỉnh đầu lần thứ hai toát ra một đóa tiểu hoa, mặt trên cánh hoa lại có một mảnh biến thành hồng nhạt.

Hắn phủng trụ A Li mặt, “Nếu thích ta, liền không được lại xem người khác, liền sư huynh đều không thể.”

A Li nhìn vẻ mặt nghiêm túc thiếu niên, hắn quá sạch sẽ, tựa như một trương giấy trắng, hơi chút lừa hắn một chút đều sẽ có mãnh liệt chịu tội cảm.

Hệ thống nhin không được hỏi: “Ký chủ, người vừa mới nói không phải thật sự a?”

A Li suy nghĩ một chút, “Cũng không hoàn toàn là lời nói dối, ta xác thật thực thích Phi Vũ, nhưng ta đồng dạng cũng thực thích mặt khác nhãi con. Bọn họ tính cách bất đồng, nhưng đều tốt vô pháp bắt bẻ, giống đá quý giống nhau rực rỡ lấp lánh. Nhưng ta thích có ích lợi gì đâu? So với thích, ta càng muốn về nhà.”

“Ta tưởng ba mẹ, cũng tưởng các bằng hữu, còn tưởng ta miêu. Ta không nghĩ làm thân thể hư thối, ta thật sự rất sợ chết. Tiểu B.....”

“Tiểu B là ai?” Hệ thống hỏi.

“Người không phải đến từ nhị chỗ b tổ sao? Ta đây kêu người tiểu nhị?”

Hệ thống: “..... Vẫn là Tiểu B phong cách tây, tiếp theo nói.”

A Li hỏi, “Nếu cuối cùng nhiệm vụ không hoàn thành, ta đã chết hồn phách sẽ tới u minh đưa tin sao?”

“Sẽ không,” hệ thống nói, “Người cái này tương đối đặc thù, một khi tử vong chính là hồn phách tan hết, không còn có vãng sinh cơ hội.”

A Li trầm mặc một chút, “Hảo ta chịu tội cảm không có, ta hiện tại muốn đi tìm Bạch Trạch đem hấn hắc rút bộ phận xoát trở về.”

Hệ thống: “Ký chủ, kỳ thật người vừa rồi có một câu không nói sai, người thật sự là cái có sự nghiệp tâm người. Người nhìn người một đêm không ngủ trở về liền phải vén tay áo cổ lên làm.”

*

A Li đem tân đến sáo nhỏ cùng bản nhạc lấy ra tới cấp Phi Vũ xem, thuận tiện đem ong yêu sự cho hấn nói một lần.

Phi Vũ hơi kinh ngạc mà sờ sờ cây sáo, “Người thật đúng là đi làm bắt yêu lệnh?”

“Đương nhiên rồi,” A Li nói, “Bằng không người như thế nào có thể ở Trấn Yêu Tư tìm được ta.”

Phi Vũ buông sáo nhỏ, hỏi, “Tư Thiên Dạ vì sao đồng ý giúp người làm? Đây không giống hấn tính cách. Ta nghe nói Yêu tộc Thái Tử cũng không phải là ái lo chuyện bao đồng người.”

A Li phát hiện đề tài lại vòng đã trở lại, đau đầu mà giải thích, “Kỳ thật hần không phải giúp ta lập, là một cái kêu cầm soái yêu quái bị ong yêu tóm được, hần đi cứu hần bộ hạ, ta bắt quá chính là ở hần bày mưu đặt kế hạ lãnh cái bắt yêu lệnh mà thôi.”

Phi Vũ rũ mắt nghĩ nghĩ, kia cũng không phải là, người nọ trong mắt rõ ràng đều là tình nghĩa.

“Về sau không cần để ý đến bọn họ.” Hần dặn dò nói.

A Li cầm lấy nhạc phổ tách ra đề tài, dò hỏi mặt trên nhạc lý tri thức. Nàng nơi nào xem hiểu cổ đại nhạc phổ? Cái gì cung, thương, giác, thanh giác, trung, đây đều là thứ gì a?

Phi Vũ bị Bạch Trạch mang đại, tuy không đến mức nói thực tình thông âm luật, chỉ điểm nàng một chút vấn đề không có.

Nhưng là nửa canh giờ qua đi, Phi Vũ không ngừng dùng ngón tay khúc xoa nắn thái dương, thực hối hận tiếp được cái này sai sự. Học sinh kém, hơn nữa sáo nhỏ choáng váng tác dụng, quả thực phát điên. Nhưng mặc dù không làm người choáng váng tác dụng, A Li thối ra tới thanh âm cũng chói tai lệnh người táo bạo.

Không cần thiết trong chốc lát, Phi Vũ liền cảm thấy choáng váng đầu ghê tởm, hần miễn cưỡng đỡ đỡ giường trụ, “Ta cảm thấy có điểm khó chịu.”

“A, khó chịu sao?” A Li vội buông sáo nhỏ, “Có phải hay không còn không có khôi phục hảo, nếu không người về phòng nằm nằm?”

Phi Vũ không đành lòng nói ra hần là bị nàng thối khó chịu, chỉ theo nàng lời nói nói: “Ta đây liền đi nằm một chút.”

A Li lập tức nói: “Vậy người hảo hảo nằm, ta đến thực xá cho người lấy cơm ăn nga.”

Phi Vũ khó chịu đã nói không ra lời, đỡ tường thông thả đi ra ngoài.

Thiên Sơn đỉnh núi phong tuyết như cũ, hỗn làm liệt cây tùng hương khí, nơi nơi tàn sát bừa bãi.

A Li dùng tay chống đỡ phong tuyết miễn cưỡng đi đến đại điện, mới vừa dùng tay chụp đi phù tuyết liền nghe bên trong có người hỏi, “Ai?” Tiếng nói trước sau như một mát lạnh như tuyết, lại hỗn loạn một chút gió mát tịch mịch.

A Li trên mặt hơi hơi dâng lên một chút kỳ quái chi sắc, Bạch Trạch cùng Thiên Sơn tương liên, liền một thảo một mộc đều có thể phát hiện, sao có thể không biết ai tiến vào đỉnh núi?

Nàng đi vào đi, nhìn đến Bạch Trạch một tay chi cầm, nhìn không chớp mắt mà nhìn trên án thư bãi đạo lữ chứng.

Ở hắc chung quanh, tứ tung ngang dọc nằm mấy cái tiểu vò rượu, nhàn nhạt hơi say men say tràn ngập ở đại điện bên trong.

Bạch Trạch nghe được thanh âm nghiêng đi mất đi, nhìn thấy là nàng thực tiễn mà kéo kéo khóe môi, “Ta tưởng là ai? Nguyên lai là tiểu sư đệ đạo lữ. Không đi bồi hắc tới chỗ này làm cái gì?”

Cảm thấy hắc dễ khi dễ sao?

Bạch Trạch rũ rũ mắt, duỗi tay đem đạo lữ chứng tạo thành một đoàn.

-----oOo-----

Chương 66: đệ 66 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch Trạch đỉnh đầu tiểu hoa nguyên bản tam phiến màu xám cánh hoa, tam phiến màu trắng cánh hoa, theo hấn đem đạo lữ chứng xoa thành một đoàn, trong đó một mảnh bạch hoa cánh biến hồi.

A Li thâm nghĩ, liền biết sẽ như vậy, đã từng đi ở nhãi con nhóm trước nhất biên tiểu bạch hoa đã một đi không trở lại.

Trong đại điện tràn ngập nhàn nhạt mùi rượu, A Li nhìn thoáng qua trên mặt đất nằm tiểu vò rượu, đếm đếm có tám. Bất quá cổ đại rượu số độ không cao, nàng cũng không để ý, đi đến Bạch Trạch bên cạnh đem hương bồ ngồi xuống.

“Từ bỏ nha?” Nàng cầm lấy xoa thành một đoàn đạo lữ chứng hỏi.

Bạch Trạch rũ mi mắt, tựa hồ có chút mệt mỏi địa chi cầm, “Ân, từ bỏ.”

Từ bỏ chính là nàng, A Li vội đem đạo lữ chứng thu vào lồng tay, chỉ một chút chung quanh đồ vật, “Này đó cũng không cần sao? Không cần nói, ta cũng lấy đi lạc?”

Bạch Trạch ánh mắt lại nhẹ lại đạm mà dừng ở nàng chỉ đồ vật thượng, đều là Giang Nam ánh họa. Nàng trước kia cho hấn thời điểm có bao nhiêu ngọt ngào, hiện tại thu hồi đi liền có bao nhiêu đáng giận.

Bạch Trạch trong mắt quay cuồng phức tạp cảm xúc, nhàn nhạt nói: “Người là ta cô sao?”

A Li bỗng dừng ngừng tay, nhớ tới Bạch Thanh Mai trong lòng nhin không được buồn cười, “Lấy chính mình đồ vật không gọi tổng tiền, kêu hợp lý thu về.”

Bạch Trạch không nói gì, nhìn nàng châu chấu giống nhau đánh cướp đồ vật của hắn.

Vẽ sơn thủy bình hoa, đó là nàng chuyên môn cho hắn cảm mùa xuân đệ nhất thúc hoa nghênh xuân dùng; bàn sơn giá bút, đó là hắn đọc sách đọc đến hảo nàng cố ý đưa cho hắn; lưu li hương bao, đó là có một năm Tết Khất Xảo nàng cho hắn, nói ở Tết Khất Xảo còn có một cái phong tục, hướng thích người thổ lộ.

Chờ nàng bắt đầu lay trên tường túi nước khi, Bạch Trạch rút cuộc nhìn không được, bước đi qua đi chế trụ cổ tay của nàng.

A Li quay đầu lại, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Bạch Trạch mắt đen nặng nề, trên cao nhìn xuống nhìn nàng mặt, “Chưa từng gặp qua cấp đi ra ngoài đồ vật còn có thể thu hồi đi, người cho ta đều lấy ra tới.”

A Li cười, “Ta hỏi qua người mới lấy.”

Bạch Trạch nhàn nhạt hỏi: “Ta trả lời người sao?”

A Li sửng sốt một chút, thật đúng là không có ai.

Bạch Trạch nắm lên cổ tay của nàng, đi giải mặt trên quả quýt hoa lắc tay, “Cho ta lấy ra tới.”

A Li vội dùng tay che lại không cho hắn động.

Như vậy một đoạt quần quai, trên tường treo chống đỡ túi nước tấm ván gỗ liền bất kham gánh nặng, “Oanh” một tiếng tạp rơi xuống.

A Li chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, Bạch Trạch cúi người che đậy nàng.

A Li nhất thời có điểm ngốc, nhưng nàng cái gì đều nhìn không thấy, Bạch Trạch hảo hảo đem nàng hộ ở dưới thân.

Những cái đó túi nước đơn cái không nặng, nhưng là mấy trăm cái túi nước hơn nữa dày nặng một chất cái giá, cái này trọng lượng liền có thượng trăm cân trọng.

Bùm bùm thanh âm dừng lại, A Li cảm giác trên người áp trọng lượng trầm trầm. Bạch Trạch thân thể lạnh cả người, cầm tử khí trầm trầm mà để ở nàng đỉnh đầu. Nàng nghe không được hắc tiếng hít thở, chỉ có thể ngửi được dày đặc mùi máu tươi.

A Li tiếng nói run run, “Bạch Trạch.....”

Không có đáp lại.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, A Li cảm giác chính mình tay chân đều nhũn ra, miễn cưỡng vươn tay đi đẩy mặt trên giá gỗ. Như vậy trầm, căn bản đẩy bất động. Từ Bạch Trạch trên người truyền đến mùi máu tươi càng ngày càng nồng, thân thể hắc dần dần có chút nhũn ra, đầu đá ở trên người nàng trọng lượng lại nhiều chút.

“Bạch Trạch.” Nàng tiếng nói mang ra một chút khóc nước nở, lùi về tay đi sờ hắc mặt, tưởng thăm thăm hơi thở.

“Không chết.” Tay bị một con ôn lương bàn tay to nắm lấy, kéo trở về cái ở hắc ngực. Lòng bàn tay lập tức bị nhảy lên trái tim đập chạm, liên quan nàng tim đập đều nhanh lên.

“Bạch Trạch?” A Li trong mắt lóe kinh hãi, “Người không có việc gì sao?”

“Không tốt lắm.” Thiếu niên khàn khàn tiếng nói ở nàng đỉnh đầu vang lên.

“Cái giá cùng túi nước nện xuống tới thời điểm, người có hay không dùng cái chấn linh tinh đồ vật chấn một chút?” A Li vội vàng hỏi, Bạch Trạch trở về thần vị, tu vi so từ trước càng cao, không lý do bị này trung đơn giản vật lý công kích tạp trung a.

Bạch Trạch ho khan vài tiếng, giọng nói chứa ra một cổ huyết tinh khí, “Vừa mới bắt đầu không có, sau lại chấn một chút.”

Vừa mới bắt đầu không có? A Li kinh ngạc, nhưng là theo sau người được Bạch Trạch thân thể lộ ra mùi rượu, tức khắc minh bạch, từ trước đến nay không uống rượu Bạch Trạch, đột nhiên uống lên rất nhiều rượu, mặc dù số độ không cao cũng có chút say, trách không được không có kịp thời phản ứng.

Nàng hốc mắt có chút phát sáp, Bạch Trạch mặc dù tại đây trung dưới tình huống, quên tiên thuật cũng không quên dùng thân thể thể nàng che đậy.

Bạch Trạch lại khụ hai tiếng, thẳng thẳng thân hình, dùng bả vai để tự chọn tử, “Ầm vang” một tiếng, cái giá hoàn toàn phiên đảo.

A Li tầm mắt rộng mở thông suốt, chỉ thấy chung quanh một mảnh hỗn loạn, cái giá quá lớn tạp phiên rất nhiều đồ vật. Nàng ngẩng đầu, đối thượng Bạch Trạch mắt. Cặp kia xưa nay mát lạnh thấu triệt mắt, hiện giờ che kín sương mù.

“A Li, ta đau đầu.” Thiếu niên có chút vô lực mà đem mặt dựa vào nàng trên vai.

A Li trong lòng một lộp bộp, “Bị cái giá tạp tới rồi sao?” Sẽ không nào chấn động đi?

Bạch Trạch nhắm chặt mắt, tiếng nói lộ ra chút khàn khàn, “Bị cái giá tạp, uống lên quá nhiều rượu, hiện tại vụng hoảng.”

A Li nhin không được nói: “Ai làm người uống những cái đó rượu đâu?”

Bạch Trạch mặc một chút, nhớ tới đại diện trước ôm nhau người, trái tim lại bắt đầu buồn đau. Trong nháy mắt kia, hắn cảm thấy không bao lâu những thứ tốt đẹp lập tức bị đánh nát. Hắn chưa từng nghĩ tới cùng hắn như vậy tốt tiểu thanh mai, có một ngày sẽ hôn môi người khác.

Hắn xoa đạo lữ chứng thời điểm, đã mang theo quyết tuyệt lại mang theo thống hận. Nhưng đương hắn thật đem nó xoa thành một đoàn khi, tâm đều phải nát. Hắn thậm chí thử suy nghĩ một chút, nếu A Li về sau cùng Phi Vũ ở bên nhau, hắn nên làm cái gì bây giờ? Hắn có thể mang theo tươi cười xem bọn họ ở bên nhau sinh hoạt sao? Kia tất nhiên là dài lâu lại sống không bằng chết nhặt tử.

“Thật sự đau quá.” Hắn rũ xuống lông mi, tiếng nói cay chát.

“Chỗ nào đau?” A Li hỏi, giờ tay sờ đầu của hắn.

“Nơi này.” Thiếu niên giữ chặt tay nàng đặt ở hắn ngực thượng.

“Nơi này?” A Li có chút khó hiểu, cái giá tạp không phải đầu cùng phía sau lưng sao? Nàng bắt tay từ vạt áo thăm đi vào, muốn tìm một chút miệng vết thương. Mới vừa đụng tới ôn lương làn da, Bạch Trạch bỗng dừng cứng đờ, hoàn nàng phần eo tay nháy mắt buộc chặt.

A Li tức khắc càng cẩn thận, đầu ngón tay tìm kiếm, một tắc tắc vuốt ve qua đi.

Thiếu niên ngực trơn nhẵn, hơi có điểm đơn bạc, nhưng thẳng trên vai thực khoan, dáng người vẫn là thực ưu việt. A Li sờ soạng trong chốc lát, từ ngực tìm được thon chắc vòng eo, ở khấn thật cơ bụng thượng lại sờ soạng hai thanh, vẻ mặt nghi hoặc, “Không có miệng vết thương nha?”

Bạch Trạch nhẹ suyễn khẩu khí mở mắt ra, cảm giác bị nàng sờ qua địa phương năng đến lợi hại. Nhưng mặc dù năng, hắn vẫn là không thỏa mãn, muốn nàng càng dùng sức mà sờ. Trong thân thể máu quay cuồng kêu gào không đủ, hắn biết chính mình lại xong rồi.

Nàng tới phía trước, hắn đều đã tính toán đem nàng từ bỏ, ai có thể chịu đựng như vậy đại đỉnh nón xanh công khai mà cái xuống dưới? Hắn cũng là có tôn nghiêm.

Nhưng vừa nhìn thấy nàng, trái tim liền không biết cố gắng mà vui mừng nhảy lên, mỗi một cái lỗ chân lông đều ở kêu lên vui mừng nàng tới.

Hắn chán ghét như vậy chính mình, cố ý nói khó nghe lời nói muốn cho nàng biết khó mà lui. Nhưng nàng cảm hắn trân quý hồi ức phải đi khi, hắn một chút liền hồng mắt.

Hắn biết sự đệ cũng thích nàng, nhưng nàng cũng quá bất công, những cái đó dao nhỏ như thế nào tịnh hướng hắn một người trên người trát đầu?

Bạch Trạch nhìn chăm chăm nàng mắt hỏi: “A Li, ngươi liền như vậy thích hắn? Thích đến liền nhìn một chút đều làm không được?”

“Không có nhìn không được, đó là cùng Phi Vũ đánh cuộc.”

“Đánh cuộc?” Bạch Trạch hơi giật mình.

A Li gật gật đầu, đem cùng Phi Vũ đánh đổ sự nói ra, chỉ che giấu Lý Lạc bộ phận, đem nàng bị bắt rồi đi nguyên nhân đẩy cho từ rễ cây hạ đào ra cái hộp nhỏ. “Cũng không biết nơi đó như thế nào liền chôn một cái cái hộp nhỏ? Ta bắt quá mở ra sờ sờ, liền lập tức bị truyền tống tới rồi thần điều thành.”

Bạch Trạch suy nghĩ một chút, Thiên Sơn phái tự nghĩ ra phái đến hiện tại đã có thượng vạn năm, tiền bối hướng trong đất chôn kiện tiểu Linh Khí bị hậu bối khởi ra tới, này trung sự thường xuyên có, cũng may A Li đào ra hộp chỉ là đem nàng đưa đến thần điều. Hắn nhớ rõ hắn mới vừa vào phái thời điểm, một cái đồng môn liền bởi vì chạm vào một con thành tinh lăng la, bị treo cổ ở nhà kho.

“Về sau còn dám chạm vào không quen biết đồ vật sao?”

“Không dám.” A Li lắc đầu.

Bạch Trạch nói: “Ta nhớ rõ nhập phái làm các phong thủ tọa dạy dỗ quá, đừng đụng không hiểu biết đồ vật, ngươi như thế nào không

nhớ được đâu?”

A Li nháy mắt cảm giác Alexander, này trung chủ nhiệm giáo dục cảm giác quen thuộc.....

“Kia hộp nếu là sẽ đoạt nhân tính mệnh, người đã ở đi u đô trên đường.”

Nghe được u đô, A Li trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới nàng đã hơn ba tháng không đi. Nhưng là tự nàng từ Thiên giới xuống dưới liền một sự kiện tiếp theo một sự kiện. Lý Lạc hộp, Tự Thiên Dạ bắt yêu lệnh, hiện tại lại là Phi Vũ cùng Bạch Trạch..... Buổi tối tìm một cơ hội đi một chuyến u đô.

Bạch Trạch thấy nàng không hé răng, sợ đem người ta nói quẩn, trong chốc lát lại khóc lên chạy tới hướng Phi Vũ tìm an ủi. Hắn nhấp nhấp môi, “Lần này liền thôi, lần tới không cần tái phạm.”

A Li làm không rõ cái này không cần tái phạm là chỉ đừng đụng không hiểu biết đồ vật, vẫn là không cần cùng Phi Vũ ba ba.

“Người không tức giận?”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói, “Còn hành đi.” Biết là Phi Vũ đảo quỹ, hắn khí liền không như vậy nhiều. Cái này tiểu sư đệ, học được đồ vật toàn dùng đến trên người hắn. Ghê tởm hơn chính là, từ cùng hắn nhận thân, Phi Vũ lại dọn về liên sơn. Giống như về tới tự mình gia, một chút đều không khách khí.

“Vậy người đầu còn có đau hay không?” A Li lại hỏi, “Ta vừa rồi ngửi được trên người của người có mùi máu tươi, chính là cái giá tạt tới nơi nào?”

Bạch Trạch thấy nàng mãi mãi lo lắng, trong lòng uất ức rất nhiều, chuyển qua đi cho nàng xem, “Ở phía sau bồi, nguyên bản thương liền không hoàn toàn hảo, vừa rồi lại cấp băng khai.”

Thiếu niên trắng tinh quần áo thượng, chảy ra đỏ tươi vết máu, có chút đã khô khốc, nhưng là tâm còn đang không ngừng hướng ra thắm.

A Li hỏi: “Ta muốn như thế nào làm?”

Bạch Trạch nghe ra nàng tiếng nói mang theo hoảng loạn, trong lòng tựa như nắng hè chói chang ngày mùa hè ăn lạnh canh giống nhau thoải mái, “Giúp ta đồ điểm thuốc mỡ. Nếu là địa phương khác, ta chính mình là có thể trị liệu. Phía sau lưng ta với không tới.”

A Li gật gật đầu, đỡ hấn lên. Liền như vậy không lâu sau, Bạch Trạch liên tục ho khan, đuôi mắt đều sặc đỏ.

A Li đem hấn đỡ đến trên giường làm hấn nằm sấp xuống, từ hấn chỉ tiểu quây tìm ra thuốc mỡ, một bên bái nút lọ, một bên hỏi, “Ta thấy người bình thường tuy rằng thể nhược, nhưng cũng không lúc này khụ lợi hại a?”

Bạch Trạch hai điều cánh tay giao điệp, cầm gác ở mặt trên, “Bình thường cũng rất lợi hại, nhưng ta đều sẽ nhịn xuống, hôm nay không nghĩ nhịn.”

A Li hỏi, “Vì cái gì hôm nay không nghĩ nhịn?”

Bạch Trạch buồn bã nói: “Người quá bất công, ta muốn cho người đau lòng một chút ta.”

A Li đang ở chọn thuốc mỡ, nghe vậy nói: “Cũng không phải bất công, Phi Vũ quá ngoan, làm người luyến tiếc khi dễ hấn. Mà người da dày thịt béo, lại là Thiên Sơn phái chưởng môn, có thể kháng sự người, tổng cảm thấy khi dễ người không quan hệ.”

Bạch Trạch tức khắc khí cười, “Nói như vậy, nếu ta cùng Phi Vũ đồng thời rớt trong nước, người nhất định sẽ đi cứu Phi Vũ, bởi vì người luyến tiếc hấn bị thương tổn. Ta là Thủy linh căn người liền cho rằng ta có thể nhiều kháng trong chốc lát, yêm trứ cũng không

quan hệ phải không? Nhưng người có hay không nghĩ tới, ta cũng là người, ta cũng sẽ đã chịu thương tổn a.”

A Li nói: “Ta sẽ đi cứu Phi Vũ, ta cũng sẽ đi cứu người a.”

Bạch Trạch khó thở, “Nhưng ta nếu đợi không được người trở về liền chết đuối đâu?”

A Li suy nghĩ hạ nói: “Ta đây liền nhảy xuống đi bồi người hảo.”

Bạch Trạch nao nao, mới vừa toát ra lửa giận nháy mắt bị tưới diệt. Còn có cái gì so cùng sống chết càng làm cho người động dung sự đâu? Tuy rằng hắn cảm thấy thật phát sinh nói, A Li chưa chắc sẽ làm được, nhưng hắn chính là nguôi giận.

Hắn muốn, bất quá chính là nàng hổng hổng hắn mà thôi.

Thiếu niên nhẹ nhắm lại mắt, đỉnh đầu tiểu hoa, một mảnh hơi cánh hoa chậm rãi biến thành màu trắng.

A Li không thể tin tưởng mà duỗi tay đi sờ tiểu hoa, nhưng là bàn tay xuyên qua đi dừng ở Bạch Trạch đỉnh đầu.

Bạch Trạch hơi hơi nghiêng đầu, cặp kia đẹp mát lạnh mắt thấy lại đây, chiếu ra nàng bộ dáng.

“Làm sao vậy?”

“Cởi quần áo.” A Li nói.

“Ân.” Bạch Trạch ngồi dậy, mặt vô biểu tình mà bỏ đi áo dài phục lại nằm sấp xuống. Lưng thượng, một đôi xương bướm hơi hơi phồng lên, đơn bạc vuơ mang thiếu niên cảm.

A Li nhẹ hút một ngụm khí lạnh, ở xương bướm thượng, vài đạo miệng vết thương nổi thành một mảnh, có đã kết vảy, có vỡ ra không ngừng chảy ra máu, nhìn qua liền rất đau. Bạch Trạch chính là dùng này phó thân hình thể nàng chặn giá gỗ sao?

Bạch Trạch lại ho khan vài tiếng, lồng ngực chấn động, huyết thẩm đến lợi hại hơn. Phảng phất con bướm quăng ngã nát cánh, hơi tàn lay lắt.

“Như thế nào còn không đồ?” Bạch Trạch vừa mới chuẩn bị quay đầu, một giọt nước mắt “Bang” mà nện xuống tới, dừng ở bờ vai của hắn. Hắn nao nao, lại là vài giọt rơi xuống.

Bạch Trạch ngồi dậy, nhìn đến thiếu nữ rũ mắt rơi lệ, không cảm có điểm buồn cười. Duỗi tay dùng ngón tay cho nàng xoa xoa, “Là ta sai, đừng khóc, ta đều là trang, nào có như vậy đau? Chính là lừa người đau lòng đau lòng ta, vừa rồi người đã đau lòng qua, nói ta đã chết liền đi bồi ta, ta đã vừa lòng.”

A Li tiếp tục rút nước mắt, “Ta chính là nói nói mà thôi.”

Bạch Trạch cười, “Biết, ta đây cũng thật cao hứng.”

Hắn thấy A Li khóc đến đáng yêu, quả nho mắt giống từ trong nước vớt ra tới dường như trong trẻo sâu thẳm, hắn nghiêng đầu hôn hôn nàng mặt, một giọt nước mắt vừa lúc trượt xuống dưới, hắn thuận thế mút rút. A Li thoáng nhìn, đẩy hắn một phen, “Như vậy biến thái đâu?”

Bạch Trạch hơi giật mình, “Cái gì biến thái?”

“Chính là hạ lưu.”

Bạch Trạch cười khế, “Này liền hạ lưu?”

A Li nhìn đến ngoài cửa sổ dưới ánh mặt trời lặn, lo lắng Phi Vũ đi tìm tới, vội nói, “Người còn đồ không đồ được?”

Bạch Trạch nói: “Đồ a.”

A Li chọn thuốc mỡ rất cẩn thận mà cho hắn đồ, cũng không biết là bởi vì quá đau, Bạch Trạch gắt gao nắm chặt ngón tay, thân thể vẫn luôn run nhè nhẹ.

Nàng đành phải một bên đồ, một bên nhẹ nhàng cho hắt thổi khí, nhưng như vậy đối phương tựa hồ run đến lợi hại hơn.

Đồ xong thuốc mỡ, có lẽ là Bạch Trạch thiết tình cảm tạ nàng, đáy mắt hơi hơi đỏ lên, trên đầu hoa biến trắng một mảnh.

Bạch Trạch đứng dậy mặc quần áo, A Li nhìn hẩn chậm rì rì bộ dáng tưởng, lúc này nếu là Phi Vũ xông tới, nàng đã có thể nói không rõ.

Đúng lúc này, Bạch Trạch trên mặt lộ ra cổ quái thần sắc, nhanh chóng từ dưới gối lấy ra một trương độn địa phù nhét vào A Li trong tay, “Phi Vũ tới.”

A Li sắc mặt biến đổi, không nhiều lời nữa, ném xuống độn địa phù biến mất ở trong không khí.

Cũng liền một giây, Phi Vũ đi đến, thấy Bạch Trạch sờng vạt áo cúi đầu thu thập thuốc mỡ.

Bạch Trạch ngẩng đầu nhìn hẩn một cái, nhàn nhạt hỏi, “Làm sao vậy?”

Phi Vũ nhấp nhấp môi, “Tới giúp sư huynh đồ thuốc mỡ.”

Bạch Trạch khí cười, “Lăn.”

*

A Li đi thực xá lấy cơm, lại dùng độn địa phù về tới liên sơn, lúc này Phi Vũ còn không có trở về. Nàng một bên phun tào chính mình thật xa xỉ, đánh bay lấy cơm hộp, một bên đem đồ ăn dọn xong.

Hôm nay cơm canh là hộc điệp lãnh đào, dùng hộc điệp nước cùng mặt làm thành mì sợi, nấu chín sau lại để vào nước lạnh trung làm lạnh. Thúi lực sắc, mặt trên tươi mặt ong, lại ngọt lại thoải mái thanh tân.

Không cần thiết trong chốc lát Phi Vũ liền đã trở lại, cầm Bạch Trạch cho hẩn một vại lột tốt hạt thông.

A Li nhin không được nói, “Người sư huynh đối với người thật tốt.”

Phi Vũ không nói chuyện, đem bình thả lại chính mình phòng, lúc này mới ra tới ăn cơm.

“Người đi lấy thời gian dài như vậy cơm?” Phi Vũ hỏi.

“Ta đi sư phụ ta nơi đó,” A Li nói, “Đột nhiên biến mất hơn ba tháng, tuy rằng chưởng môn thay ta giải thích nói xuống núi rèn luyện, nhưng là cũng không thể sau khi trở về không rèn một tiếng a. Cho nên ta đi thăm hạ hần lão nhân gia, nghe xong trong chốc lát dạy dỗ mới trở về.”

Hệ thống nói: “Ký chủ người cũng thật có thể biên, người đi sư phụ người kia sao?”

A Li: “Ngày mai liền đi, ta chẳng qua trước tiên nói một chút hành trình.”

Phi Vũ nghe xong trầm mặc một chút nói, “Ta vừa rồi đi xem ta sư huynh, hần lần này thương rất nghiêm trọng, đi đường đều không quá ổn.”

A Li hơi hơi kinh ngạc, “Phải không?” Nàng đi phía trước Bạch Trạch tinh thần trạng thái nhìn qua không tòi a.

Phi Vũ rũ rũ lông mi, trong cổ họng khẽ ừ một tiếng, “Ta đi thời điểm trong đại điện một mảnh hỗn độn, rõ ràng chính là bởi vì sư huynh đứng thẳng không xong gây ra.”

A Li: “.....”

Mãi cho đến cơm nước xong Phi Vũ hứng thú đều không cao, hần rốt cuộc là Bạch Trạch mang đại, nhìn đến đối phương thương nghiêm trọng quan tâm không thôi. Cuối cùng rốt cuộc đứng ngồi không yên, lấy ra tích góp thuốc mỡ lại đi đỉnh núi thượng nhìn nhìn mới trở về.

“Sư huynh nói muốn uống một trung không uống qua trái cây canh, ta nghĩ nghĩ, chỉ có người lần trước hầm Lê Thang hẳn không uống qua. Ngày mai ta đi mua điểm thu lê hầm hảo người cho hẳn đưa đi.”

“Di,” A Li kinh ngạc, “Người không phải không cho ta đi gặp hẳn sao?”

Phi Vũ trầm mặc một chút, “Bình thường giao lưu có thể.”

Hắn hôm nay xác thật thực hồi hận không có ngăn cản A Li thực hiện cái kia đánh cuộc, hẳn cũng không nghĩ tới đối sư huynh đả kích như vậy đại, thế nhưng làm hắn liên lộ đều đi không xong.

Chỉ là bình thường giao lưu nói, hẳn là không có việc gì đi.....

Ban đêm tiến đến, A Li tắt ánh nến, nàng trước giả bộ ngủ trong chốc lát, sau nửa canh giờ làm hệ thống xem Phi Vũ ngủ không có.

Hệ thống cách vách tường chết kính mà xem, “Nhắm hai mắt, hô hấp đều đều, thật ngủ giả ngủ cũng không biết.”

A Li lại đợi trong chốc lát lấy ra ngọc bội, dùng Quý U giáo nàng biện pháp, lấy ngân châm đâm thủng ngón tay bài trừ một giọt huyết. Huyết châu dừng ở ngọn nến hình ngọc bội thượng, một đạo nhỏ đến không thể phát hiện quang hiện lên, nháy mắt mang đi nàng.

Chờ tầm mắt ổn xuống dưới thời điểm, A Li đã đứng ở một mảnh tối tăm đầu đường. Bốn phía quỷ ảnh thật mạnh, đại gia bởi vì tìm không thấy đi u đồ lộ, tất cả đều tể ở bàn sơn trên đường. Kỳ thật u đồ liền ở 100 mét xa địa phương. Nhưng là quỷ hạt a, như vậy gần chính là nhìn không tới.

A Li đã đến phảng phát thái dương lọt vào bàn sơn nói, đen nhánh thế giới tức khắc tạc ra một mảnh quang minh. Chung quanh quỷ hồn đều phải bị lóa mù.

Nhưng này quang minh chỉ là tạm thời, phải phát một giọt cực lượng bạch rơi vào mực nước trung. Mặc dù năng lượng lại đại, cũng chỉ có thể điều hòa ra hơi ám xanh nhạt sắc.

Nhưng này đã vậy là đủ rồi, toàn bộ u minh tức khắc tràn ngập nhợt nhạt quang, tựa như nhân gian sắp hừng đông khi ánh sáng.

Quý hồn nhóm mực mực nhìn nhau, không biết đã xảy ra chuyện gì. Nhưng là nơi xa u đô thành khí thể bàng bạc mà hiện ra, chúng quý cùng kêu lên “Ngao ngao” kêu, vui vẻ mà đến không được.

Đúng lúc này, một cỗ thật lớn lực áp bách lượng từ xa mà gần, từ từ phô khai. Ảnh ngược trên mặt đất bóng dáng giống như vật còn sống, tựa xà vô hạn hướng tứ phương kéo dài tới.

A Li cái gì cũng chưa cảm giác được, nhưng là từ u đô nội đến u đô ngoại quý hồn, bị run rẩy cảm ăn mòn thân thể, toàn bộ run bần bật bò đi xuống.

Một lát sau, A Li chung quanh ánh sáng đột nhiên tối sầm đi xuống, nàng ngẩng đầu, một cái màu đen long ở không trung nhìn xuống nàng, như vậy thật lớn, rơi xuống bóng dáng hoàn toàn bao trùm đại địa, thậm chí hướng về phía trước cắn nuốt không trung.

A Li có điểm lo lắng bởi vì nàng không có tuân thủ lời hứa, đối phương sinh khí. Nhưng tiếp theo nháy mắt, hắc long cúi xuống thân thể, cúi đầu, đem trường bàn chi giống nhau giác đưa đến nàng trước mặt, ý bảo nàng ngồi trên tới.

A Li hơi hơi trợn to mắt, theo bản năng lui về phía sau một bước, hắc long dùng giác đi phía trước một đưa một chọn, nàng liền ngã ngồi đi lên.

Đón hô hô tiếng gió, hắc long lại lần nữa bay lên trời, mang theo nàng hướng tới cách đó không xa u đô bay đi.

Toàn bộ u minh ánh mắt đều nhìn chăm chú vào không trung, mấy trăm vạn người, yêu, động thực vật hồn phách kinh ngạc mà ngửa

đầu.

Kia chính là u đô chi chủ a, thế gian vạn vật quan trọng nhất hai việc, sinh cùng chết, hần liền nắm giữ một nửa. Nhưng hiện giờ hần trên lưng lại chở một nhân loại thiếu nữ?

Đại gia không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng là quỷ hồn có thể thực nhảy bèn mà cảm giác đến cảm xúc. Vị kia u đô chi chủ, hôm nay đặc biệt cao hứng.

A Li đón phong, tóc dài ở lung tung mà vũ, trên đầu thoa hoàn cũng bởi vì phấn chấn ra “Leng keng leng keng” thanh thúy thanh âm. Nàng cúi đầu, nhưng là trừ bỏ hắc long đỉnh đầu cùng kia hai chỉ giác, khác cái gì đều nhìn không tới, hần thật sự quá lớn.

Hắc long uyển uốn lượn diên mà phi, kéo dài qua quá tráng lệ u đô, cuối cùng ngừng ở một tòa màu đen đại điện trước. A Li cho rằng hần sẽ rơi xuống đi lại đem nàng phóng tới mặt đất. Ai ngờ một đạo màu hổ phách rất nhỏ sóng gợn cuốn quá, A Li dưới thân tức khắc không còn, còn chưa kinh hô, liền rơi vào hơi lạnh ôm ấp.

Nàng kinh ngạc mà nâng lên mắt, mặc dù biết hắc long là Quý U, nhìn đến hần xuất hiện vẫn là trái tim nhảy dựng.

Quý U ăn mặc huyền y, liệt phong cuốn hần y vạt, hần chặt chẽ ôm nàng chậm rãi rơi xuống.

Rơi xuống đất sau, A Li ngẩng mặt, muốn giải thích vì cái gì thời gian dài như vậy không có tới, lại nhìn đến Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa tiểu hoa, hai mảnh hôi cánh hoa, bốn phiến bạch hoa cánh.

Nàng hoảng sợ mà cho rằng đối phương muốn hắc hóa, ai ngờ lay động hoa, thế nhưng ở trong bóng đêm từng mảnh trắng cánh hoa.

U minh quân chủ đỉnh đầu cùng hần khí chất không hợp tiểu bạch hoa, lẳng lặng mà nhìn chăm chú vào nàng, phản phát những cái đó cao cao tại thượng quyền thế cùng tự phụ, ở nàng trước mặt nhẹ nhàng cong hạ eo.

A Li chớp chớp lông mi, hắt một chút... Cũng chưa sinh khí a.

-----oOo-----

67, đệ 67 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tối tắm trong đại điện phóng rất nhiều đồng thau chi hình giá cắm nển, mặt trên cắm sáp ong. Nói thật hoàn cảnh rất âm phủ, Quý U lo lắng A Li không thích nơi này, tìm rất nhiều dương gian đồ vật trang trí.

Hắn mua tiểu hài tử kỵ ngựa gỗ, mỹ nhân đầu điều, thậm chí còn có một trận thêu bình. Âm phong thổi vào tới, ngựa gỗ nhẹ nhàng lắc lư, mỹ nhân đầu điều chậm rãi đong đưa, quang ảnh xuyên thấu qua thêu bình chiết xạ ra quỷ dị đồ án..... Nếu không phải Quý U tại bên người, Ali nhất định quay đầu liền chạy.

“Nơi này là không phải không tốt?” Quý U thấy A Li từ tiến vào khi liền vẻ mặt trầm mặc, lo lắng nàng không thích u đồ từ đây không tới.

“Khá tốt.” A Li nghĩ một đằng nói một nẻo, vừa thấy liền biết là u minh, âm khí dày đặc.

Quý U làm A Li ở trên chiếu ngồi xuống, hai cái âm ty bưng một trường thực án đi vào tới, mặt trên đặt mấy cái cái đĩa, có quả khô còn có hoa quả tươi, thậm chí còn có anh đào sữa đặc.

A Li kinh ngạc, “U minh cũng có trái cây sao?”

Quý U cầm lấy một quả long nhãn đưa cho nàng, “Người đến chạy nhanh ăn, bởi vì chúng nó thực mau liền hóa.”

“Hóa là có ý tứ gì?” A Li lột ra một quả tròn vỏ màu trắng long nhãn thịt, bỏ vào trong miệng, thủy nước ngọt ngọt.

“Nhân gian đồ ăn tới rồi nơi này sẽ thực mau hư thối, trường mao, hóa thành tro tẩn. Ở u minh, đồ ăn địch nhân lớn nhất chính là thời

gian, cho nên đến nhanh lên ăn.”

“Thì ra là thế.”

A Li chỉ ăn một quả long nhãn sẽ không ăn, Quý U đem anh đào sữa đặc đoan đến nàng trước mặt, “Ăn chút cái này.”

“Cái này mùa còn có anh đào?” A Li dùng múc một muống cúi đầu ăn luôn, bỏ thêm sữa đặc anh đào thịt lại hương lại ngọt.

Bên cạnh âm ty nói: “Cái này mùa nơi nào đều không có tiên anh đào. Đây đó anh đào là chủ nhân loại ở phong đều nhà cửa. Đãi anh đào thành thực khi dùng bí bảo gia cố kết giới, làm thời gian dừng lại. Người gần nhất, chúng ta liền đi trích anh đào, lại nhanh chóng đưa vào u minh. Toàn bộ Đại Đường hiện tại chỉ có này một thân cây có anh đào.”

A Li buông cái muống, đột nhiên có loại nhất kỳ hồng trần phi tử tiếu cảm giác.

“Như thế nào không ăn?” Quý U hỏi.

A Li thâm nghĩ, ta tới lại không phải chuyên môn ăn cái gì.

“Cái này cho người.” Nàng móc ra ngọn nến ngọc bội đưa qua đi.

Quý U ánh mắt sậu khẩn, trái tim tức khắc buồn đau. Hắn không tiếp, chỉ nhìn nàng. Bên cạnh âm ty tả nhìn xem lại nhìn xem, nhin không được lại lần nữa ra tiếng, “Chính là chúng ta chiêu đãi không chu toàn?”

A Li tức khắc biết bọn họ hiểu lầm, vội nói, “Ta lâu như vậy không có tới, có phải hay không có đặc biệt nhiều vong hồn đọng lại ở trên sơn đạo? Bọn họ tìm không thấy đi u đô lộ, không đều là bởi vì ta nguyên nhân sao, cho nên ta đem ngọn nến còn cho người, đừng chậm trễ chuyện của người.”

Quý U đôi mắt nhu hòa chút, “Không cần lo lắng cái này. Ngọn nến có thể chiếu sáng lên u đô đêm tối, nhưng là u đô không phải chỉ có

đêm tối, bọn họ còn có thể ở ban ngày thời điểm lên đường.”

Hắn dừng một chút hỏi, “A Li, ta đi Thiên Sơn tìm người, bọn họ đều nói người đi ra ngoài du lịch, nhưng ta tìm khắp nam bắc cũng tìm không thấy người. Sau lại ta đi ngang qua Trường An, ở nơi đó nghe thấy được quả đào hương. Nhưng đó là một cái cung nữ trên người túi thơm phát ra vị, không phải người.”

A Li trong lòng khẽ nhúc nhích, Lý Lạc không hổ là Đại Đường chiến thần, tâm nhãn chính là nhiều. Quý U quả nhiên ở hắn một phen điều binh khiển tướng hạ tin nàng không ở kia.

“A Li, thời gian dài như vậy, người rốt cuộc đi đâu?”

Quý U quả thực không nghĩ hồi ức kia ba tháng, hắn cho rằng nàng lại một lần đem hắn ném xuống. Hắn tuy là thượng cổ hung thú, đã sống mấy vạn năm, hắn có thể chờ nàng một lần, chẳng lẽ còn có thể chờ hai lần, ba lần?

Chờ đợi không phải để cho người sợ hãi, làm người sợ hãi chính là hắn không biết chính mình còn có thể sống bao lâu. Ở kia dài dòng năm tháng, sinh mệnh một chút tiêu hao hầu như không còn, gặp nhau người lại vĩnh viễn cũng đợi không được.

A Li thấy hắn rũ mắt, đỉnh đầu tiểu hoa tuy không có biến hóa, nhưng cùng hắn cùng nhau rũ, nhan sắc ảm đạm cực kỳ. Nàng do dự một chút nói, “Ta đi cứu thiên.”

“Cứu thiên?” Quý U kinh ngạc mà nâng lên mắt.

A Li gật gật đầu, “Ta cùng ta đồng bạn tới rồi Thiên giới, ta không biết bầu trời cùng nhân gian thời gian không bình đẳng, mới dài như vậy trong chớp lát, trở về phát hiện nhân gian đã qua đi ba tháng.”

“Người đồng bạn... Chính là cái kia kêu Phi Vũ thiếu niên?”

“Đúng vậy.”

Quý U thu thu ánh mắt, thượng thần chỉ có một kêu Phi Vũ, chính là thượng cổ phượng hoàng. Chẳng trách lần đó ở bãi tha ma hấn lực lượng như vậy cường đại, cơ hồ không có tổn nhiều kính liền đem Yêu tộc Thái Tử đánh hộc máu.

Nguyên lai là hấn a.

Bất quá hiện tại thượng thần nhóm tất cả đều hiến tế mà chết, đơn thừa hấn một người cũng không có gì đáng sợ.

Hấn cố ý hỏi, “Ta nhớ rõ ba tháng trước Thiên Sơn trên không vang lên cát nhạc, chẳng lẽ chính là người vị kia đồng bạn thành tiên?”

A Li nói: “Không phải hấn, là chưởng môn.” Nàng do dự hạ lại nói, “Chưởng môn là Phi Vũ sư huynh.”

“Phi Vũ sư huynh?” Quý U âm cuối khẽ nhếch, đã kinh ngạc lại khó hiểu. Thần cùng yêu giống nhau không có luân hồi nói đến, huống chi là hiến tế thần, thần hồn cùng □□ đều sẽ bị tế đàn cắn nuốt. Nhưng là thượng cổ phượng hoàng bất đồng, phượng hoàng vốn là có thể dục hỏa trùng sinh, vĩnh sinh bất tử.

Lúc trước vị kia kêu bàn thượng thần thu Phi Vũ vì đồ đệ, mọi người đều nói hấn đánh tưởng nhìn trộm vĩnh sinh bí mật chú ý. Hiện tại xem ra quả nhiên như thế, bọn họ sư huynh đệ này không đều tồn tại sao?

Nhớ tới cái kia cùng hấn chiến đấu kịch liệt bạch long, Quý U liền không khỏi trầm hạ mắt. Hấn lai lịch vẫn luôn bị Thiên giới khinh thường, bằng không cũng sẽ không đem hấn ném tới u minh chờ chết. Hấn cùng Phi Vũ cùng Bạch Trạch thuộc về chết thù, lẫn nhau đều hận không thể đối phương nhanh lên chết cái loại này. Nếu làm cho bọn họ biết hấn vẫn luôn tiếp cận A Li, tất nhiên sẽ ngăn cản, nói không chừng còn sẽ đem hấn lai lịch nói cho A Li.

Hấn cái kia lai lịch a..... Quý U tâm bị nắm chặt đến gắt gao, nhin không được quay đầu nhìn về phía A Li. Tiểu cô nương vẻ mặt

không biết sâu tư vị mà ở ăn quả nho, hắt lạnh bằng ánh mắt nháy mắt nhu xuống dưới.

A Li cảm giác được hắt đang xem nàng, lập tức chọn xuyên đại đưa qua đi, “Ăn quả nho.”

Quý U nhìn kia xuyên no đủ quả nho cay chất mà tưởng, nếu nàng biết hắt lai lịch, liền sẽ không lại cho hắt đệ quả nho.

“Không thích lột da sao?” A Li hỏi, nàng nhớ tới chính mình khi còn nhỏ không chịu ăn quả nho chính là bởi vì quả nho có da. Tức khắc lùi về tay, kéo quá một cái không mâm, tiểu tâm mà đem quả nho thịt một đám bài trừ tới.

Không bao lâu sau mâm liền đôi mươi mấy xanh biếc quả nho thịt.

“Cấp, ăn đi, nhớ rõ phun hạt.” Nàng cẩn thận dặn dò.

Quý U nhìn thủy thịt thịt quả nho, trong lòng vừa buồn cười lại chua xót, trên đời này, cũng chỉ có nàng ăn cái gì thời điểm sẽ nghĩ hắt.

Quý U là ai quá đói người, ở bị Thiên giới ném vào u minh chờ chết thời điểm, là A Li mỗi ngày đưa tới đồ ăn. Đói hắt mà nói, đồ ăn chính là tốt nhất trần bảo.

Hắt thấp mắt, đem “Trần bảo” ăn sạch sẽ.

A Li nâng má xem hắt, thành niên Quý U cùng thiếu niên khi so sánh với, đáng người không phải giống nhau cao lớn, mang theo một cỗ cảm giác áp bách. Thiếu niên hắt lại gầy lại bẹp, bế lên tới giống ôm một cái cái bàn xát. Hiện tại hắt, bả vai như vậy khoan, vòng eo thon chắc, chân lại trường lại thẳng, đảo tam giác đáng người hoàn toàn lớn lên ở nàng thẩm mỹ.

“Đang xem cái gì?” Quý U hỏi.

“Xem người ăn cái gì.”

Quý U rũ mắt nhìn thoáng qua thực án thượng đồ vật, bọn họ ăn quả nho này công phu, mặt khác trái cây đã trường kỷ đi xuống. Quả lê mọc ra lông xanh, quả táo cũng bị bạch mao bọc rần chắc một tầng. Kia chén anh đào sữa đặc đã hóa thành thủy, lại không thể ăn.

A Li kinh ngạc cảm thán, “Hư đến thật nhanh nha.”

Quý U vung tay áo tử, tản mát ra hư thối hương vị thực án tức khắc biến mất không thấy, “Ta lại làm người thượng tân.”

“Ta không đói bụng,” A Li nói, “Ta tới chính là nhìn xem ngươi.”

Quý U trong lòng tức khắc dâng lên một cỗ bất an, lo lắng nàng một chút câu muốn nói, được rồi, ta phải đi.

“Hảo...” A Li mới nói một chữ đã bị Quý U đánh gãy, “Muốn hay không đi dạo u đô?”

“U đô?”

“Ân,” Quý U gật gật đầu, “Nơi này không giống qua đi như vậy hoang vu, có thật lớn thành trì, còn có an cư lạc nghiệp quỷ hồn.”

An cư lạc nghiệp quỷ hồn.....

A Li nhin không được cười, “Bọn họ không đầu thai sao?”

“Đầu thai, nhưng là đến xếp hàng. Mặc kệ là đầu nhân đạo, yêu đạo vẫn là súc vật nói, đều phải chờ đối phương mang thai sinh nở thời điểm. Chờ không liên sẽ tạm thời ở u đô ở lại.”

A Li trong mắt hiện lên một tia tò mò, “Như thế nào trụ? Cũng giống tồn tại thời điểm như vậy sao?”

Quý U thấy gọi lên nàng hứng thú, đứng dậy triệu nàng vươn tay, “Kỳ thật man thú vị, ta mang ngươi đi đi dạo.”

A Li lập tức bắt tay giao cho hắn, từ hắn đem nàng kéo.

Điện hạ âm ty nhóm tám tắc bảo lạ, chủ nhân ngày thường căn bản lười đến ở u đô nhiều đi một bước, hấn từ trước đến nay là biến ra chân thân bay tới bay lui. Vì đem người trong lòng lưu lại, đều có thể từ bình phạm trung phát hiện mỹ. Cái kia ở chủ nhân trong miệng nhàm chán đến cực điểm đô thành, hiện giờ biến thành man thú vị địa phương.

*

Lúc này đúng là đêm tối, quỷ hồn nhóm nhất sinh động thời khắc, u đô thành quỷ đến quỷ đi thập phần náo nhiệt. Cùng nhân gian bất đồng, nơi này không có gì đêm cấm, cũng sẽ không quy định bày quán khu vực. Quỷ hồn nhóm tùy ý chi quán, phảng phất ăn cơm dã ngoại giống nhau.

A Li nhìn chính hướng quá chạy xe ngựa tưởng, cũng không biết muốn như thế nào lại đây. Bày quán quỷ hồn nhóm liền xem cũng chưa hướng xe ngựa xem một cái, chỉ nghe ầm ầm ầm bánh xe thanh càng ngày càng gần, kia con ngựa ở mau đạp ở sạp thượng một cái chớp mắt, đột nhiên lâm vào dưới nền đất. Không không lâu sau liền từ sạp bên kia xông ra, phảng phất bóng dáng giống nhau, đen tuyền mà tiếp tục đi trước.

A Li lúc này mới tỉnh ngộ, đúng rồi, quỷ hồn không phải có thể hướng ngầm toàn sao? Bọn họ xe ngựa cũng không phải thật sự xe ngựa, tự nhiên cũng bị cái này công năng.

“Này chiếc xe ngựa là nhân gian thiêu lại đây sao?”

“Ân,” Quý U gật gật đầu, “Nhưng không thể là dùng giấy điệp, cần thiết là thật sự xe ngựa. Hóa thành tro tẩn sau, liền sẽ liền xe mang mã đi vào u minh, này đó là quỷ xe quỷ mã lai lịch.”

A Li kinh ngạc cảm thán, “Ta còn tưởng rằng những cái đó giấy điệp gia cụ, người hầu, xe ngựa, đều có thể gửi đến u minh.”

“Sao có thể,” Quý U khẽ cười một tiếng, “Nếu nói vậy, ai còn muốn sống đâu? Sinh thời không có hưởng thụ đến, sau khi chết dễ dàng

là có thể được đến. Nhưng trên thực tế, chết đi người hiếm khi bị người sống nhớ thương, thiếu y thiếu thực, u minh sinh hoạt so nhân gian còn muốn khổ mười vạn lần, cho nên mọi người đều tưởng nhanh lên đầu thai.”

“Kia này đó bày quán người đâu? Bọn họ dùng để buôn bán đồ ăn đều là thân thuộc thiêu hiến tế phẩm đi?” Nàng nhớ rõ ở Quý U trong mộng, không có đồ ăn quý hồn thời gian dài sẽ chậm rãi biến mất, rốt cuộc chờ không tới đầu thai cơ hội.

Quý U nói: “Ở u minh đầu thai yêu cầu suy tính sinh thời sự, đại ác người sẽ đầu nhập súc vật nói. Liền tính không phải đại ác người, cũng đều tưởng đầu một cái hảo thai, như vậy phải xem trên người hấn có bao nhiêu công đức. Rất nhiều trong nhà có tiền quý hồn, sẽ lấy một bộ phận hiến tế phẩm bày quán, như vậy ăn không được cơm quý hồn là có thể lấy công đức tới đổi.”

A Li khẽ nhíu mày, “Nói như vậy, có tiền nhân sinh trước có tiền, sau khi chết còn có thể lấy tiền tới đổi công đức đầu hảo thai. Mà những cái đó đã làm chuyện tốt người, sau khi chết vì không như vậy mau tiêu vong liền lấy công đức đổi đồ ăn. Như vậy tuần hoàn xuống dưới, có tiền ác nhân vĩnh viễn có tiền, không có tiền người tốt vĩnh viễn nghèo? Những cái đó tuy rằng nghèo, nhưng là sinh thời đã làm chuyện tốt người, không phải làm không công sao?”

Quý U nhấp nhấp môi, có điểm không rõ A Li vì cái gì sinh khí. Hấn chân thân là long, khó có thể cùng người cộng tình. Trên đời này, duy nhất có thể làm hấn cộng tình người chỉ có A Li. A Li sinh khí, hấn lập tức cảm cùng sinh chịu. Tuy rằng không thể lý giải, nhưng vẫn là đem chuyện này âm thầm ghi nhớ.

A Li nghe xong chuyện thế sự, tức khắc không nghĩ lại dạo đi xuống, “Chúng ta trở về đi, như vậy xem, u đô hảo không thú vị.”

Quý U nói: “Bằng không ta mang người đi trước kia trụ nhà gỗ nhỏ nhìn xem? Người có nghĩ đi nơi đó, người loại liên đã đem mình hà chiếm đầy.”

A Li tức khắc dừng lại bước chân, gật đầu nói: “Hảo.”

Hắn ở A Li trước người ngồi xổm xuống, “Đi lên, ta cõng ngươi.”

A Li hơi giật mình một chút, “Không cần, ta không mệt.”

Quý U nói: “Nhà gỗ ở thực hoang vắng địa phương, ly u đô mấy ngàn dặm.”

A Li trong lòng nói thầm, như vậy xa a..... Nàng không hề cự tuyệt, mềm mại hướng Quý U trên người một bò.

Thiếu nữ mềm mại dáng người tựa như mềm mại đám mây, nàng biện sao rữ ở hấn mặt biên, tay nàng giống xuân đằng giống nhau cuốn lấy cổ hấn. Quý U nhẹ nhàng giật giật hầu kết, vững vàng đem nàng cõng lên.

Tiếp theo nháy mắt, hắc long bay lên không, A Li hô nhỏ một tiếng ôm chặt lấy cổ hấn.

Phía dưới quỹ hồn nhóm nháy mắt há hốc mồm. Phía trước Quý U thu hơi thở, không có quỹ nhận ra hấn là u đô chi chủ. Hiện tại lộ ra chân thân, lại chở một cái xinh đẹp nữ hài tử.

Quỹ hồn nhóm thẳng ngơ ngác mà nhìn chăm chăm không trung, liền quỳ xuống đều quên mất.

Thật lớn hắc long ở trong trời đêm bay lượn, thiếu nữ dè thấp thân thể ôm hấn, màu đỏ tà váy theo liệt phong vũ động, này mạc mỹ lệ cảnh tượng vĩnh cửu tuyên khắc ở u đô trong trí nhớ, trở thành mấy vạn năm sau cũng bị thời khắc nhắc tới truyền thuyết.

A Li cảm thấy tựa hồ Quý U đổi biến thành long bối nàng chuyện này thập phần ham thích, nàng oai oai đầu hỏi hấn, được đến Quý U một tiếng cười khẽ.

“Có thể là thiếu niên khi liền có niệm tưởng đi. Khi đó ngươi tổng quản ta kêu con rắn nhỏ, cho dù ta nói cho ngươi một vạn biến ta kêu Chúc Long, ngươi đều không để ý tới. Ta liền tưởng, chờ ta

trưởng thành một cái cường tráng long nhất định phải mỗi ngày chờ người phi, chờ người xác xác thật thật nhớ rõ ta không phải xà, lại đem người buông xuống.”

A Li nhấp môi cười, kia lại không trách nàng, nàng nơi nào có thể nghe được người trong sách nói chuyện.

Long hành vạn dặm, chỉ cần một cái chớp mắt. A Li không cảm giác ngồi bao lâu thời gian, hắc long liền rơi xuống.

Nàng từ Quý U trên người xuống dưới, hắc long vừa mới chuẩn bị biến trở về hình người đã bị nàng đè lại giác. Hắc nao nao, lập tức ngoan ngoãn nằm sấp xuống đi.

A Li cười ngâm ngâm mà đánh giá hắc, liền cùng họa thượng giống nhau, long thật là uy vũ khí phách sinh vật. Đen nhánh vẩy thủy quang nếp gấp nếp gấp, trên đầu kia đối chi hình giác càng là giống san hô giống nhau lộng lẫy. Nàng nhìn không được sờ tới sờ lui, khen nói, “Quý U, người thật là một cái xinh đẹp long, ngô... Phải nói là ta đã thấy xinh đẹp nhất long.”

Hắc long đôi mắt hơi hơi trợn to, đây là hắc từ sinh hạ đi vào hiện tại lần đầu tiên nghe được có người khen hắc xinh đẹp. Trước kia hắc nghe được đều là ghê tởm, tà vật, cái này làm cho hắc một lần đổi chính mình ngoại hình thập phần không tự tin, thậm chí cho rằng màu đen là trên đời xấu xí nhất nhan sắc.

Hắc còn một cái ngón tay phẩm chất tiểu long khi, bởi vì là màu đen long, đất hoang không có người nguyện ý cùng hắc chơi. Đại gia ghét bỏ hắc nhan sắc, cho rằng hắc là điềm xấu chi vật, hắc liền đi châm sơn hỏa địa phương ý đồ đem trên người nhan sắc thiêu không.

Kia một lần thật đau a, hắc đau đến trên mặt đất lăn lộn. Nhưng là nhất lệnh người thất vọng chính là, thiêu xong sau, hắc càng đen, còn mạo một cổ mùi khét.

A Li từ vuốt ve hắc long giác chậm rãi chuyển qua hắc trên mặt, mặc dù là long, Quý U như cũ có thể cảm nhận được thiếu nữ ôn nhu lòng bàn tay. Hắc nhẹ nhàng nhắm mắt lại, cảm thụ được năng độ ấm.

A Li lại lần nữa kinh ngạc cảm thán hắc long đôi mắt, đương hắc nhắm lại khi, kia thật dài mí mắt chỗ thể nhưng là màu bạc, hắc diệu thạch mí mắt xứng với màu bạc lông mi này cũng quá xinh đẹp đi?

“Quý U, có phải hay không mọi người đều khen ngươi là điều xinh đẹp long?”

Hắc long mở mắt ra, đen nhánh con ngươi chiếu ra thiếu nữ đáng yêu khuôn mặt, hắc thực nghiêm túc mà chăm chú nhìn trong chốc lát, ánh sáng nhạt hiện lên hóa thành hình người.

U minh quân chủ hơi hơi cúi người ôm thiếu nữ, một hồi lâu mới trầm thấp mà nói, “Chỉ có ngươi.”

“A Li, chỉ có ngươi một người cảm thấy ta đẹp.”

A Li hơi kinh ngạc một chút, ngay sau đó trán ra tươi cười, “Kia bất chính hảo sao? Vậy ngươi chính là ta long.”

Bạch Trạch bên người cũng không khuyết thiếu hướng hắc kỳ hảo thiếu nữ. Lý Lạc càng không cần phải nói, đó chính là nhân gian một khối hương bánh trái.

Tư Thiên Chú cùng Tư Thiên Dạ làm Yêu tộc Thái Tử cùng Lý Lạc hưởng thụ ngang nhau đãi ngộ, có lẽ Yêu tộc tiểu yêu tinh nhóm còn muốn càng nhiệt tình điên cuồng điểm.

Phi Vũ sao, tuy rằng không nghe nói hắc màu hồng phấn sự kiện, nhưng là mỗi lần cùng Phi Vũ lên phố, nhiệt tình Tây Vực các thiếu nữ hận không thể đem đôi mắt dính trên người hắc.

Chỉ có Quý U, trở thành nhân loại thời điểm được xưng là bất tường, trở về u minh đại gia cũng không cảm thấy hắc chân thân đẹp. Đứa

nhỏ này giống như từ sinh ra liền không ai khen quá hần. Kỳ thật hần đặc biệt hảo, thân là long đẹp, thân là nhân tính cảm. Tốt như vậy Quý U không ai muốn nàng liền phải.

Quý U thực nhẹ mà cười một chút, “Vốn dĩ chính là người long a.” Hần từ thiếu niên khi chính là nàng long.

Đơn giản như vậy nói, A Li lại đột nhiên mặt nhiệt một chút. Cái loại này độc nhất vô nhị liền vì người mà sinh cảm tình, đổi làm ai cũng vô pháp ngăn cản a.

Phòng nhỏ liền ở 10 mét xa địa phương, cửa chính là minh hà.

Mấy vạn năm qua đi, minh hà so trước kia khoan rất nhiều, ly nhà gỗ nhỏ chỉ có vài bước lộ.

A Li cùng Quý U đi qua đi, dọc theo đường đi phác mũi hoa sen thanh hương.

Quý U cười nói, “Rất dài một đoạn thời gian, ta liền dựa trích đài sen sinh hoạt. Quý hồn không thể ăn dương gian đồ ăn, bọn họ mới bắt đầu người được đài sen thanh hương cướp tới ăn, nhưng là ăn đến trong miệng tựa như ăn tới rồi thiêu than, lập tức chịu đựng không được phun ra.”

A Li biết, Quý U nói chính là nàng rời đi sau nhật tử. Khi đó hần còn không có trưởng thành một cái cường tráng long, đúng là trường thân thể thời kỳ, mỗi ngày đều yêu cầu đại lượng đồ ăn, nhưng nàng liền vừa lúc ở lúc ấy không hề online.

Đối nàng mà nói, Quý U là cái lại phi lại không cần để ý tiểu hào. Nhưng đối Quý U mà nói, nàng lại là hần toàn bộ.

Thật sự rất khó lấy tưởng tượng, cái kia mỗi ngày vẫn không nhúc nhích ngồi ở trên cây thiếu niên, là như thế nào một ngày một ngày chờ đợi cũng thất vọng mà về.

“Quý U,” nàng nhìn không được hỏi, “Ta không từ mà biệt, người có phải hay không rất hận ta?”

Quý U nao nao, trong mắt lưu chuyển một chút ôn nhu quang, “Ta vĩnh viễn sẽ không sinh người khí.” Nhiều nhất chính là thực mắt mát thôi.

Kia nói âm áp quang cuối cùng vẫn là không cần hấn.

Hấn tử khí trầm trầm mà ngồi ở tán cây thượng, chờ đến chung quanh đen nhánh đều không có chờ đến nàng. Hấn tựa như bị vứt bỏ giống nhau, thực tịch tịch mà rũ xuống mắt. Từ đó về sau, rất dài một đoạn thời gian hấn đều không thể nhìn thẳng vào chính mình là điều màu đen long.

Thiếu niên cổ chấp có khi cũng rất khó lý giải, hấn chính là như vậy đơn thuần mà cho rằng, chính mình nhan sắc không xinh đẹp, cho nên nàng không thích hấn.

Hấn khi đó thật hâm mộ Thiên giới Bắc Đế Tinh Quân a, như vậy xinh đẹp một cái bạch long, hấn tiểu làn gió thơm nếu là nhìn thấy, nhất định thích vô cùng.

A Li đẩy ra nhà gỗ môn, phát hiện bên trong bị quét tước thật sự sạch sẽ. Vẫn là như vậy trống vắng, chỉ có một trương tàn phá cái bàn.

Lại lần nữa đi vào nơi này nàng vẫn là thực vì Quý U khổ sở, hấn liền ở như vậy hoàn cảnh trường đến thành niên, hồi thành thích, cái gì đều không có.

Quý U từ A Li phía sau lưng ôm lấy nàng, cầm để ở nàng đỉnh đầu nói: “Ta thường thường liền sẽ tới nơi này ngồi ngồi xuống, nằm một nằm, mỗi lần đi vào nơi này liền sẽ rất vui sướng.”

“Vui sướng sao?” A Li có chút kinh ngạc, nàng cảm giác khổ sở nơi đối với Quý U thế nhưng là vui sướng địa phương.

Quý U nhẹ giọng nói: “Rất vui sướng.” Đặc biệt là hiện tại, thật sự rất vui sướng.

Hắn rũ mắt, ánh mắt dừng ở A Li vành tai mặt sau. Ở nơi đó có một cái nho nhỏ nốt ruồi đỏ, tựa như đá quý giống nhau giấu ở bí ẩn địa phương.

Thiếu nữ vành tai trắng tinh không tì vết, xứng với kia viên nho nhỏ nốt ruồi đỏ thế nhưng tạo nên một mặt quyến rũ. Hắn giống bị mê hoặc giống nhau, cúi đầu liếm một chút.

A Li thở nhẹ một tiếng, muốn quay đầu lại lại bị cố định ở bả vai. Âm áp môi chậm rãi hạ di, Quý U trầm thấp hô hấp đánh vào mặt trên, “Có hay không người ta nói quá, người nhĩ sau trường một viên đỏ tươi tiểu chí?”

A Li run tức hỏi, “Phải không? Ta không biết.”

Quý U cười khế, cúi đầu cắn vành tai, trong miệng mơ hồ không rõ mà nói, “Kia nó chính là của ta.”

Tê đại cảm giác từ nhĩ sau xuyên thấu sống lưng thẳng tới xương cùng, A Li chưa bao giờ có nghĩ tới dục. Là cái gì. Nhưng giờ khắc này, nàng lại muốn cho phía sau người dùng sức điểm, lại dùng lực điểm.

Ngoài cửa sổ hừng đông đường một ít, u minh đã từ đêm tối tiến vào đến ban ngày.

Quý U đem A Li chuyển qua tới, ở nàng hồng thấu khuôn mặt thượng nhẹ nhàng摸摸, “Người về đi, quá muộn.”

A Li nhất thời có điểm làm không rõ nhân gian ban ngày đối Quý U tới nói như thế nào chậm? Nhưng nàng cũng biết, lúc này lại không trở về chỉ sợ cũng muốn đã xảy ra chuyện.

Quý U thu liếm dâng lên mà ra tình dục, nhẹ giọng nói: “Ta đưa người hồi.”

*

Thiên Sơn hạ rừng cây bị sơ thăng thái dương chiếu ra một nửa minh một nửa ám, A Li vừa mới chuẩn bị cùng Quý U tách ra, liền nghe được phía trước truyền đến tiếng bước chân cùng nói chuyện với nhau thanh.

“Người liền người đều xem không được sao?” Là Bạch Trạch thanh âm.

“Ta lại không có cùng Thiên Sơn tương liên, phát hiện không đến thực bình thường. Sư huynh vậy người lại vì cái gì một chút cũng không biết đâu?” Là Phi Vũ thanh âm.

“Ta tuy cùng Thiên Sơn tương liên, nhưng ta cũng sẽ không không có việc gì liền xem đại gia ở hướng chỗ nào di động đi? Huống hồ liên phong cùng Thiên Sơn đỉnh núi còn cách hai tòa khác ngọn núi, ta xác nhận lên có khó khăn. Trừ phi người làm nàng dọn đến đỉnh phong tới.”

“Ta chỉ có thể tiếp thu nàng cho người đưa Lê Thang.” Phi Vũ do dự một chút nói, “Nếu không lại một ngày cho người đưa hai lần Lê Thang?”

“Ta lại không phải canh bà bà.”

A Li vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài liền thấy Quý U sắc mặt biến đổi lui trở lại trong bóng tối.

Sắc mặt của hắn như vậy tái nhợt, phảng phất gặp được trên đời này đáng sợ nhất sự.

Tác giả có lời muốn nói: (đại hào) Bạch Trạch: Nhìn thấy chúng ta sư huynh đệ sợ hãi sao?

(tiểu hào) Quý U cười lạnh: Ta sợ cái gì đâu? Ta bất quá chính là sợ các người nói ta nói bậy thôi. Bạch long ghê gớm sao?

Ngày mai buổi tối vẫn là 10 giờ đổi mới 6000~

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: fafa ngọt 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 53881629, u bảo chúng ta ngồi hỏa tiễn truy 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Quả quýt không thấy, ăn ngon đất thịt thịt 40 bình; u bảo chúng ta ngồi hỏa tiễn truy 22 bình; trái dừa đông lạnh, sông biển hạ trăm xuyên, ta là tường đầu thảo 10 bình; Graywhale, soso tiểu khả ái a 5 bình;

Diệp tuyên tư dưỡng tiểu họa gia, thuận thuận lợi lợi mỗi ngày vui vẻ 3 bình; MissBean, linh từ x2 bình; 48440462, ta ái ngốc đào!, phù kéo, A tương, vĩ đại miêu 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

68, đệ 68 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quý U đứng ở ánh mặt trời chiếu không tới địa phương, nơi xa liền đứng Phi Vũ cùng Bạch Trạch.

A Li từ bóng ma trung chạy ra đi, ở một bó thúc ánh mặt trời đánh hạ địa phương, cười khanh khách mà kêu, “Các người như thế nào sớm như vậy khởi a?”

Phi Vũ đưa lưng về phía nàng trạm, Bạch Trạch nhìn đến nàng từ trong rừng cây chạy ra, vạn phần kinh ngạc, “Người như thế nào ở chỗ này?”

“Ta dậy sớm a,” A Li xách lên Quý U đưa cho nàng tỏ yêu cho bọn hắn xem, “Người nhìn, ta ra tới săn thú, đánh một con tỏ yêu.”

Bạch Trạch lạnh lẽo mắt thoáng nhu hòa chút, “Thì ra là thế, thật là cần cù.” Hắn sáng sớm mới biết được A Li không thấy, Phi Vũ cũng nói không rõ đến tột cùng khi nào không thấy, bởi vậy thấy nàng cầm trong tay con mồi liền tin nàng lời nói.

Phi Vũ tiếp nhận tỏ yêu, thấy đối phương giả chết, khúc khởi ngón tay gõ một chút, tỏ yêu chết thật.

Quý U đứng ở bóng cây khe hở. Hắn lệ thuộc hắc ám, hắc ám có thể che giấu hắn hơi thở, bởi vậy mặc dù là Phi Vũ cùng Bạch Trạch cũng phát hiện không đến hắn tồn tại.

Hắn nhìn bọn họ ba cái đứng ở mờ mờ toái quang dưới, trong lòng hơi hơi cay xót. Tựa như hắn màu da giống nhau, tựa hồ hắn vĩnh viễn đều là không thể gặp quang.

Hắn bắn khoắn Phi Vũ cùng Bạch Trạch mặt. Hắn đem thiên thạch cái lỗ thủng thời điểm, chúng thiên thần không một cái có thể đánh.

Thằng đến cái kia bạch long bay ra tới, hấn mới có kỳ phùng địch thủ đánh nhau kịch liệt đầm đìa cảm.

Hấn vẫn luôn biết bạch đế Thiên Quân người này. Ai không biết đâu? Kinh tài diễm diễm tiểu bạch long, toàn bộ đất hoang thần thú đều nguyện ý cùng hấn làm bằng hữu.

Hấn như vậy xinh đẹp, vậy giống băng tinh giống nhau trong sáng không rãnh, thụy thú tượng trưng. Mà hấn chính là bạch đế đối chiếu tổ, cấp thiên địa mang đến tai hoạ điềm xấu.

Hấn vẫn luôn thực hâm mộ bạch đế trên người vậy, biết hấn ngã xuống khi hấn còn trầm mặc một buổi trưa. Trong thiên địa chỉ có bọn họ hai con rồng, lại bởi vì xuất thân ở vào mặt đối lập.

Không có người so bạch đế càng hiểu biết hắc long lai lịch, Quý U hẹp dài đôi mắt nảy lên một tia khói mù. Hấn cho tới nay lớn nhất nguyện vọng chính là đường đường chính chính đứng ở bạch long đối diện, nhưng là hiện tại hấn chỉ sợ vĩnh viễn đến sống ở bóng ma.

Bởi vì chỉ cần hấn lộ diện, bạch đế liền sẽ biết hấn là ai. Hấn đem như vậy nhiều thượng thần kéo vào tế đàn, này phân thâm cừu đại hận, bạch đế nhất định sẽ không bỏ qua hấn. Hấn thật sự không dám tưởng tượng A Li biết hấn kia hèn mọn lai lịch sau phản ứng. Kia so với hấn nhặt quỹ rơi xuống mình cơm ăn còn muốn cho người khinh thường.

Bạch Trạch thấy tìm được rồi người liền xoay người xoay chuyển trời đất sơn, chuyện của hấn còn rất nhiều.

A Li cùng Phi Vũ chui ở Bạch Trạch mặt sau, chậm rì rì mà triều sơn đường đi đi. A Li nhỏ đến không thể phát hiện mà triều sau nhìn liếc mắt một cái, nàng nhìn không thấy Quý U, nhưng biết hấn nhất định không đi. Nàng hướng rừng cây cười chớp chớp mắt, lúc này mới quay đầu cùng Phi Vũ rời đi.

Quý U đóng băng đôi mắt nhu hòa một ít, chờ nhìn không tới nàng khi mới rời đi nơi này.

A Li trở lại liên sơn, Phi Vũ đem mang tới cơm sáng cho nàng đặt ở trên bàn đá, “Thiên nhập thu, về sau ở trong phòng ăn cơm đi. Bất quá hôm nay còn hảo, không có phong.”

A Li thấy hán không ăn cơm một bộ muốn ra cửa dạng, hỏi, “Người muốn đi đâu nhi?”

Phi Vũ nói: “Đi Cô Tang mua thu lê.”

A Li nhớ tới ngày hôm qua Phi Vũ nói qua cấp Bạch Trạch hàm Lê Thang sự. Nàng có chút mệt mỏi mà nho nhỏ ngáp một cái, một tay chống sườn mặt, một cái tay khác lấy hồ bánh tới nhai.

Hệ thống hỏi: “Ký chủ, người không nghỉ ngơi một chút sao? Gần nhất thật là làm liên tục a.”

A Li cường chống buồn ngủ lại nhai mấy khẩu bánh, “Trong chốc lát đi bán hóa tiểu ca kia, ta nhớ rõ có một loại thuốc viên có thể nhắm mắt không vây.”

Kỳ thật nàng thật muốn vây được không được, từ Thiên giới trở về liền cơ bản không nghỉ ngơi quá. Mặc dù bởi vì tu tiên thể chất cùng phạm nhân không giống nhau, như vậy hợp với ba bốn thiên không ngủ cũng chịu không nổi.

Ngày hôm qua đến u đô thời điểm nàng cũng đã thực mệt nhọc, nhưng là nhìn xem trên cổ tay 【30】 , điểm này buồn ngủ lập tức liền có thể bỏ qua, thật là ở dùng sinh mệnh cùng thời gian thi chạy a.

A Li tốc độ mau mau mà ăn luôn hồ bánh cùng nửa bàn đồ ăn, từ trong phòng tìm ra trang linh thạch bình. Nàng chính mình tổng cộng tích góp 300 linh thạch, mỗi ngày khai phần ăn đã dùng hết. Từ Thiên giới khi trở về, Phi Vũ đem tiểu hộp gỗ cho nàng, bên trong trừ bỏ Phi Vũ tự dùng đồ vật, còn có nửa cái sân bóng linh thạch.

Nàng ngượng ngùng nhiều lấy, chỉ đem cái này bình chứa đầy mà thôi.

Nghĩ đến trong chốc lát muốn đi gặp bán hóa tiểu ca, nàng lập tức trang trần đầy một túi, ước chừng có cái 300 nhiều cái.

Hệ thống hỏi: “Ký chủ, người còn chưa từ bỏ ý định muốn chạy tiểu ca này vài nǚ kẻ?”

A Li xách theo túi đứng dậy nói: “Thử xem hǎn điểm máu chốt ở đâu. Lần trước nhiều cấp một viên linh thạch tiền boá, hǎn hời một mảnh cánh hoa. Nhưng là lại cấp một quả khi, cánh hoa liền không thay đổi.”

Nàng mang theo linh thạch đi vào Thiên Sơn dưới chân, bán hóa tiểu ca hôm nay rất nhàn, kiêu chân ngồi ở trên một cục đá lớn. Thấy nàng lại đây, trên mặt vỡ ra đôi khởi chức nghiệp tươi cười, “Tiên hữu, yếu điểm cái gì?”

A Li: “Ta muốn một cái ăn liền không vậ đồ vật.”

Bán hóa tiểu ca lập tức nhiệt tình nói: “Vậ người liền phải thử xem tiêu vậ hoàn cùng tỉnh thần hoàn.” Hǎn từ hóa gánh nhẩy ra một cái gỗ đỏ hộp cùng một cái ăn mặc hạt châu lắc tay.

“Tiêu vậ hoàn mỗi cái năm cái linh thạch, có thể vì người mang đến ba cái canh giờ tỉnh thần no đủ. Tỉnh thần hoàn tuy không có tiêu vậ hoàn lập tức hiện hiệu, nhưng là tế thủy trường lưu có thể đề thần tỉnh não. Cái này muốn 50 cái linh thạch, tuy rằng quý, nhưng là có thể dùng thật lâu nha.”

A Li gật gật đầu, “Ta muốn mười cái tiêu vậ hoàn, một cái tỉnh thần hoàn.”

Bán hóa tiểu ca thấy là đơn đại sinh ý, lập tức tỉnh thần gấp trăm lần, “Thành huệ một trăm cái linh thạch.”

A Li số ra 104 cái cho hǎn, tiểu ca thấy nhiều ra bốn cái linh thạch lập tức số ra tới còn trở về.

A Li nói: “Cái này là cho người tiền thưởng, bởi vì người nhiệt tình chu đáo.”

Bán hóa tiểu ca nao nao, đỉnh đầu lập tức toát ra một đóa tiểu hoa, sáu cánh hoa cánh năm phiến là hắc, một mảnh là hôi. Hắc nhanh chóng đem tam cái tiền boa nhận lấy, hành lễ, trên mặt trào ra càng nhiều tươi cười. Giống nhau đều là chạy đường đến tiền thưởng, hắc loại này bán hóa không có quá nhiều cơ hội phục vụ khách hàng, bởi vậy căn bản không có được đến đánh thưởng cơ hội.

Lại nói tiếp hắc ngạnh thu quá ba lần tiền thưởng, đều là vị này tiên hữu cấp. Tiểu ca đầy mặt tươi cười, đỉnh đầu tiểu hoa có một mảnh biến thành màu xám.

A Li lại số ra chín cái đưa qua đi, “Cho ta một cái vô Hương Hoàn, dư lại bốn cái người thu.”

Bán hóa tiểu ca đôi mắt bỗng dựng trợn to, còn có này chuyện tốt? Hắc vội tìm ra vô Hương Hoàn, lấy ra một viên. Bình thường đều dùng một mảnh lá cây cho người ta bao, lúc này hắc dùng hai quả bao cái đặc đẹp tiểu hình vuông.

Nhưng cũng chỉ thế mà thôi, hắc đỉnh đầu tiểu hoa cũng không có biến sắc.

A Li lại lần nữa lấy ra túi nói, “Ta cảm thấy kia bốn cái tiền thưởng không đủ biểu đạt tâm ý của ta, lại cho người thêm một quả.”

Tiểu hoa bất biến sắc.

“Thêm nữa một quả.”

Tiểu hoa vẫn là bất biến sắc.

A Li vẫn luôn thêm đến 45 cái, bán hóa tiểu ca đỉnh đầu hoa mới từ từ biến hôi một mảnh.

Nàng trong lòng tính một lần, lần đầu tiên biến sắc là một viên linh thạch, lần thứ hai tính thưởng phía trước cấp một quả tổng cộng

năm cái linh thạch. Lần thứ ba 49 cái mới biến sắc, lập tức trưởng mấy chục lần.

Thật là nuốt vàng thú a.

Có thể tưởng tượng được đến, xoát đến tiểu hồng hoa đến tiêu phí cự kim.

Trở lại liên sơn, hệ thống hỏi, “Ký chủ người về sau còn xoát bán hóa tiểu ca sao?”

A Li nói: “Xoát, Tư Thiên Chú tên kia là toàn hắc. Tiểu ca tốt xấu tam hắc tam hôi đâu. Thả không nhiều chuyện, thẳng đi tiền bao không đi thận.”

Một lát sau, Phi Vũ xách theo một rổ thu lê đã trở lại.

Hắn trước đem trên bàn đá chén dưa lấy ra đi giặt sạch. Tiếp theo trở về đem tiểu bần lò giá hảo, lê tước hảo. Không cần A Li, chính hắn liền hàm ra một nôi Lê Thang.

Phi Vũ thịnh ra hai chén, “Cấp sư huynh đưa đi đi.”

A Li suy nghĩ một chút nói: “Không bằng người lại cho ta nhiều thịnh ba chén, ta cấp sư phụ cùng sư huynh đưa đi.”

Phi Vũ ngần ra, “Kia không nên là hai chén sao?”

“Ta sư huynh ăn uống hảo, hắn đến uống hai chén mới đủ.”

Phi Vũ chưa nói cái gì, theo lời thịnh ra ba chén.

A Li đem năm chén Lê Thang thu vào lắc tay.

Mất công Quý U cho thứ này, chỉ cần đoan đoan chính chính đem chén gác đi vào, chẳng sợ nàng ở trong hiện thực lẫn lộn, chén cũng sẽ không nghiêng.

Nàng đi ra sân đi đỉnh núi đưa canh, hệ thống nhin không được hỏi, “Ký chủ, người nhiều muốn bốn chén canh nên không phải là ta tưởng như vậy đi?”

A Li cười nói, “Chính là người tưởng như vậy. Ta vẫn luôn hy vọng ra một phần lực, đến sáu phân báo đáp. Tuy rằng ở Lê Thang thượng xoát Phi Vũ cánh hoa không quá khả năng, nhưng là ta còn có thể xoát dư lại năm người a.”

Nàng lấy ra tam cái ngọc giản, đồng thời rót vào một tia linh tính lực, “Ở sao? Ta trong chốc lát đi cho người... Đưa hảo uống Lê Thang nga.” Thiếu chút nữa hô lên cho các người đưa hảo uống Lê Thang.

Hệ thống thấy nàng đàn phát tin tức, nhin không được giơ ngón tay cái lên, “Ký chủ ngu bẻ.”

A Li cười, “Trong chốc lát ta hỏi Bạch Trạch muốn cùng ngọc giản, trở về hỏi lại Phi Vũ muốn cùng ngọc giản. Về sau liền có thể thực hiện vừa đứng thức mua sắm, phân biệt đưa hóa.”

Hệ thống: “.....”

Tam căn ngọc giản ở nàng tin tức phát ra đi sau, lập tức đồng thời sáng lên.

Tư Thiên Chú: “Người trực tiếp tới Yêu Chu vẫn là ta đi tìm người? Người nếu tới Yêu Chu, ta a huynh phỏng chừng tức khắc muốn hạ lệnh toàn dân vây nước quét nhà sân.”

Lý Lạc: “Hiện tại sao? Ta ở thái phó phủ, ước chừng sau nửa canh giờ hồi Đông Cung.”

Quý U: “Hảo.”

A Li lấy ra Tư Thiên Chú ngọc giản nói: “Ta đi tìm người.”

Được đến Tư Thiên Chú vui vẻ đáp lại sau, nàng đem một kiện thả lại lắc tay, “Thế nào, cũng không tệ lắm đi?”

Hệ thống đại tán, “Lưu a. Chính là ký chủ người về sau đàn phát thời điểm phải cẩn thận, đừng lòi.”

A Li cười nói: “Chỉ cần ta cho bọn hấn một cái thống nhất xưng hô liền sẽ không lòi.”

Hệ thống: “Tỷ như đâu?”

A Li: “Tỷ như các ca ca.”

Hệ thống: “Ha ha ha ha ha, các bảo bối, các ca ca, có thể, đem nhóm xóa liền sẽ không làm lỗi.”

A Li dùng Bạch Trạch cấp ngọc bài trực tiếp thượng đến đỉnh núi. Nàng lấy ra một trương chống lạnh phù dán hảo, trực tiếp truyền tống đến đại điện trước.

Bạch Trạch ở cùng mấy cái trưởng lão nói chuyện, nàng không có đi vào, vòng đến sau điện ngồi chờ.

Một lát sau, một đôi cánh tay từ phía sau ôm lấy nàng. Nàng còn chưa quay đầu lại, Bạch Trạch liền đem cằm thuần thực mà gác ở nàng cổ, tiếng nói mang theo cười khế, “Hôm nay thật ngoan, lại là như vậy sớm tới tìm ta.”

Nàng chỉ chỉ bên cạnh án thượng đồng chén, “Uống Lê Thang.”

Bạch Trạch nhìn thoáng qua hỏi, “Buổi tối người còn muốn đưa một lần sao?”

“À không, liền đưa như vậy một hồi.”

Bạch Trạch không rất cao hứng mà cầm lấy đồng chén, “Phi Vũ thật có thể hống ta, nói tốt một ngày đưa hai lần.”

A Li cong môi cười, người kia một hồi đã cấp khác ca ca.

Bạch Trạch ăn cái gì thời điểm không mừng nói chuyện.

A Li ở bên nhìn hấn đem canh uống xong, “Hảo, cho ta đi.” Nàng đem không chén tiếp nhận.

Bạch Trạch nói: “Không cần nói cho ta người hiện tại muốn đi.”

“Đúng vậy.” Còn phải cho những người khác đưa canh đâu. “Người vội ta cũng vội a, ta muốn đi thần điều lãnh một cái bắt yêu lệnh làm, thuận tiện luyện luyện giấy thuật.”

Bạch Trạch nhìn nàng, tự nhiên trong lòng không tha, nhưng hấn trên người cũng một đồng sự, ba tháng không trở về Thiên Sơn động lại sự vật không phải một ngày hai ngày là có thể giải quyết. “Hành đi, vậy người nhớ rõ buổi tối tới.”

“Buổi tối cũng không nhất định tới, ngày mai đi.”

Bạch Trạch thấy nàng đứng dậy phải đi, giữ chặt cổ tay của nàng nhẹ nhàng một xả, nàng liền ngồi ở hấn trên đùi, “Trước đem đạo lữ chứng trả ta, còn có mặt khác đồ vật.”

“Kỳ quái,” A Li cười nói, “Kia không phải người không cần đồ vật sao?”

“Lúc ấy ở nơi nóng, đừng dong dài, mau đem đồ vật trả lại cho ta, mỗi loại ta đều có thể nói ra một cái chuyện xưa, với ta mà nói rất quan trọng.”

“Ta thế người thu.” A Li đem mang theo lắc tay mu bàn tay ở sau người, “Giao cho ta có cái gì khác nhau đâu, ta không phải người vị hôn thê sao?”

Bạch Trạch nắm lấy tay nàng, nghe vậy ngẩn ra, ra vẻ lạnh băng ánh mắt lập tức trở nên buông lỏng. Hấn xoa bóp nàng cằm, “Người không phải thích Phi Vũ sao?”

“Thích a.” A Li cười nói.

Bạch Trạch tức khắc trầm hạ ánh mắt.

A Li phản ôm cổ hần, trong mắt một mảnh sáng sửa cười, “Nhưng ta cũng thích Phi Vũ sư huynh a.”

Bạch Trạch hơi hơi ngẩng mặt, ánh mắt không vui, “Người còn tưởng nuốt ăn chúng ta sư huynh đệ?”

A Li nói: “Này không khá tốt sao? Thân càng thêm thân a.”

Bạch Trạch ấn xuống nàng mặt, một ngậm cắn nàng môi đỏ, “Nằm mơ.”

A Li vừa định giãy giụa, liền thấy Bạch Trạch đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu hoa, một mảnh hôi cánh hoa dục biến bất biến mà hư ảo. Nàng lập tức bất động, từ hần động tác. Đầu lưỡi chậm rãi bị quả lê ngọt thanh vây quanh, A Li nháy mắt cảm giác trong miệng giống lấp đầy hoa lê.

Bạch Trạch đè lại nàng cái ót gia tăng nụ hôn này, kia đóa bốn bạch hai hôi hoa, bởi vì dục vọng được đến phóng thích, chậm rãi biến thành màu trắng.

Sau một hồi, Bạch Trạch buông lỏng tay ra, thiếu nữ bị khi dễ đuôi mắt đỏ bừng, trong mắt mờ mịt một tầng hơi nước. Hần tâm bị hung hăng một câu, tức khắc đã quên vừa rồi là vì chuyện gì thân nàng.

“Hảo đi?” A Li vươn tể bạch ngón tay điểm hạ hần môi, “Ta thật sự phải đi, còn muốn đi thần điều đâu.”

Bạch Trạch vừa muốn đáp ứng, liền thấy nàng linh đài ẩn ẩn mạo một chút hắc khí. Hần hơi nhíu mày, ám sinh nghi tâm. Hắc khí chỉ có đi qua u minh người sống mới có thể lây dính đến. A Li hôm nay sáng sớm không phải đi trong núi săn thú sao? Như thế nào sẵn chỉ thổ yêu cũng có thể dính vào âm trầm chi khí?

“Ta phải đi lạp.” A Li không biết hần suy nghĩ cái gì, từ hần trên đùi lên.

Bạch Trạch sắc mặt bất biến, nhàn nhật dần dò nói, “Đi sớm về sớm.”

A Li rời đi đỉnh núi, lập tức lấy ra độn địa phù ném xuống đất. Ánh sáng nhạt hiện lên, nàng rời đi Thiên Sơn phái đi tới thần điều thành.

Tới rồi nơi này mới phát hiện, nàng không biết đi Yêu Chu phương pháp, đành phải lấy ra ngọc giản truyền giọng nói qua đi.

Không nhiều lắm trong chốc lát, yêu khí tùy ý mắt đỏ thiếu niên liền xuất hiện ở nàng bên cạnh người. Tư Thiên Chú cười nói, “Ta a huynh quang nhớ rõ cho người ngọc giản lại đã quên người tìm không thấy đi Yêu Chu lộ.”

“Ta không quên.” Thiếu niên trong thân thể truyền ra một khác nói lược lạnh băng thanh âm.

Tư Thiên Chú: “Vậy người như thế nào không cho nàng truyền tổng phù?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhật nói: “Ta sao có thể làm nàng đi tìm ta? Loại sự tình này hẳn là ta tới làm.”

Tư Thiên Chú tức khắc cứng họng, dựa, hẳn như thế nào không nghĩ tới. A huynh nói rất đúng, sao lại có thể làm nữ hài tử lặn lội đường xa đi Yêu Chu? Loại này gặp mặt sự, nguyên bản nên bọn họ chủ động mới đúng.

A Li lấy ra một chén Lê Thang đưa qua đi, “Hiện hàm, ném thử xem, có hay không lần trước hảo uống?”

Tư Thiên Chú lập tức tiếp nhận tới, tả hữu nhìn nhìn, “Đứng uống sao?”

A Li cười nói, “Người tưởng nằm uống cũng thành.”

Tư Thiên Chú vô ngữ, “Ta là nói nơi này lộn xộn, người nếu tưởng ta lập tức uống, ta liền không chọn hoàn cảnh. Người nếu không vội

mà đi, chúng ta liền tìm cái an tĩnh địa phương ta từ từ uống.”

A Li gật gật đầu, “Sau nửa canh giờ ta xoay chuyển trời đất sơn.”

Tư Thiên Chú cười một chút, “Nửa canh giờ đủ rồi, ta cùng a huynh một người một nửa.”

A Li trái tim bỗng nhiên loạn nhảy, “Người nói bữa cái gì, cái gì một người một nửa?”

Tư Thiên Chú hơi giật mình một chút ngay sau đó cười khế, “A Li, người cũng thật lợi hại, ta còn không có hướng kia phương diện tưởng đâu.” Hắn nhin không được nhẹ niết một chút nàng gương mặt, “Xấu hổ không xấu hổ? Ta nói chính là ta cùng với a huynh một người một nửa Lê Thang, người nghĩ tới cái gì?”

A Li tự nhiên không chịu nói với hắn nghĩ tới cái gì, nàng chỉ nói, “Ai làm người mỗi lần gặp mặt đều động tay động chân?”

Tư Thiên Chú hơi hơi khom lưng, tầm mắt cùng nàng tề bình, màu đỏ con người mình tuần bức người, bên trong tràn đầy thích cực kỳ tươi cười, “Ta đây chính là nhin không nổi a. Như vậy đi, lần sau gặp mặt người có thể trói chặt ta, như vậy ta liền không động đây nổi.”

Biến thái.

A Li mím môi, “Người không phải muốn tìm cái an tĩnh địa phương sao? Kia nhanh lên đi thôi.”

Tư Thiên Chú lười nhác nói, “An tĩnh địa phương có, nhưng liền sợ gọi lên người không tốt hồi ức.” Hắn một tay bưng Lê Thang, một tay giữ chặt A Li cánh tay, giây lát gian, đường phổ biến mất không thấy, thay thế chính là to rộng phòng, tím màu xám thẫm cùng một cái không thực án.

A Li nhận ra là lần đó Tư Thiên Chú biến quả mận quán ăn, “Như thế nào đến nơi này tới? Đây không phải Cô Tang sao?”

“Ta thích nơi này,” Tư Thiên Chú đem đồng chén đặt lên bàn, ở trên chiếu ngồi xuống, “Cửa hàng này chậu nước thịt dê ăn ngon. A Li người ăn không ăn, ta muốn một phần người ném thử?”

“Ta không ăn.” A Li đứng ở cửa sổ bên đi xuống nhìn nhìn, trên đường phố ngựa xe như nước rất là náo nhiệt.

Tư Thiên Chú cũng không khuyên nàng, cúi đầu uống Lê Thang. Hắn tiểu tâm mà múc một mảnh lê thịt, không biết có phải hay không ảo giác, thế nhưng cảm thấy so lần trước ăn ngon vô số lần.

A Li dời ánh mắt về nhìn phía uống Lê Thang thiếu niên, ở đỉnh đầu hắn, một con tiểu hoa xông ra, thế nhưng có một nửa cánh hoa là màu xám.

Nàng kinh ngạc cực kỳ, nhớ không rõ là khi nào xem qua, rõ ràng Tư Thiên Chú hoa là toàn hắc nha.

Tư Thiên Chú tiểu tâm mà so chén biên tuyến uống lên một nửa, chưa đã thềm mà buông cái muỗng, đỉnh đầu tiểu hoa từ tam phiến hồi cánh hoa biến thành bốn phiến. Hắn vừa mới chuẩn bị gọi ca ca tới uống dư lại, liền nghe A Li nói, “Ta mang theo hai chén, người toàn uống lên đi.”

Tư Thiên Chú hơi hơi kinh ngạc, A Li thật lâu không có đã cho bọn họ song phân đồ vật. Trước kia trừ bỏ mỗi ngày hai cái bánh bột bắp, mặt khác đồ vật cơ bản chỉ có một phần, ai vừa lúc ở bên ngoài ai liền tiếp nhận.

Hắn cùng a huynh cũng không oán giận, bọn họ tuy là hai cái hồn phách, nhưng thân thể chỉ có một khối, tự nhiên ngượng ngùng muốn song phân. Nhưng trong tiềm thức, bọn họ vẫn là hy vọng có thể bị phân chia ra.

Tư Thiên Chú cúi đầu, cầm lấy cái muỗng nghiêm túc mà uống khởi chân chính thuộc về hắn Lê Thang. Không cần cùng a huynh phân, bên trong chè thủy cùng lê thịt tất cả đều là hắn một người, này phân tâm ý cũng là cho hắn một người.

Một chén Lê Thang uống xong, Tư Thiên Chú cảm thấy so với hần uống qua quỳnh tương ngọc nhường đều hảo uống. Thiếu niên thỏa mãn mà buông cái muống, đỉnh đầu cánh hoa lại biến hồi một mảnh.

Tuy rằng không biết phía trước hần kia tam phiến hồi cánh hoa là chuyện như thế nào, nhưng là nho nhỏ một phần Lê Thang thế nhưng xoát hai mảnh cánh hoa, A Li trong lòng tức khắc bay ra vui vẻ phao phao.

Nàng lại lấy ra đệ nhị chén Lê Thang đặt ở án thượng. Tư Thiên Chú trên người trương dương chi khí tức thì thu liễm, đỏ tươi con ngươi cũng biến đen nhánh. A Li trong lòng có điểm buồn cười, Tư Thiên Dạ vì có thể cùng đệ đệ có điều khác nhau, thế nhưng nhớ kỹ thay đổi phó mỹ đồng.

Bất quá không thể không nói, mắt đen so mắt đỏ càng thích hợp Tư Thiên Dạ. Hần vốn là khí chất ủ dột, giống một thanh lợi kiếm, mũi nhọn nội liễm, nhưng ra khỏi vỏ liền khó có thể bỏ qua kia phân lợi hại.

Tư Thiên Dạ cùng A Li nói tạ, lúc này mới bắt đầu uống thuộc về hần Lê Thang.

Ca ca đệ đệ ăn không sai biệt nhiều, đều là an tĩnh lại lưu loát.

A Li đôi tay chống mặt xem hần, kia lưu loát tư thế đột nhiên liền sáp rất nhiều. Tư Thiên Dạ lông mi rũ thật sự thấp, nhéo muống đem ngón tay thoáng dùng sức, có hai lần không múc đi lên lê thịt.

Lần thứ ba lê thịt trượt xuống, hần rút cuộc nhịn không được, đành ra một bàn tay che nàng mắt.

A Li trước mắt bỗng dưng đen nhánh, chớp chớp mắt, lông mi từng cái gãi đối phương lòng bàn tay, Tư Thiên Dạ bàn tay đều bị cào run.

“Người chờ ta uống xong Lê Thang.” Thiếu niên nhẹ giọng nói.

A Li cười hỏi, “Uống xong Lê Thang muốn làm cái gì?”

Nhìn không tới nàng mắt, kia trương đồ bưng môi càng thêm thấy được mê người. Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi, lập tức nhớ tới ở ong yêu cung điện, chính là này trương môi nhẹ nhàng cọ qua hần miệng, như vậy mềm mại, như vậy thơm ngọt.

Hắn ách ách tiếng nói, “Uống xong lại xem.”

“Nhìn cái gì đâu?” A Li tiếp theo đậu hần.

Tư Thiên Dạ lại không chịu lại trả lời, duy trì che nàng mắt động tác, một tay múc Lê Thang uống.

A Li trong bóng đêm nghe nuốt thanh âm, trong đầu toát ra thiếu niên hầu kết khẽ nhúc nhích bộ dáng. Nàng lay khai một cái khe hở ngón tay, mông lung ánh sáng, Tư Thiên Dạ rũ mắt ăn canh, tổ bạch trên mặt đặc biệt kia đối hơi liễm mắt nhất động lòng người. Phối hợp thượng khẽ nhúc nhích hầu kết, nội liễm khí chất tức khắc uân ra một cổ cảm dục cảm.

Thấy nàng không thành thật, Tư Thiên Dạ này canh lại uống không nổi nữa. Hắn dứt khoát chuyển qua nàng bên cạnh ngồi xếp bằng ngồi xuống, cùng nàng tề bình, mắt không thấy tâm tự tĩnh.

Góc độ này A Li chỉ có thể thấy hần sườn mặt, nhưng sườn mặt cũng là đẹp. Nàng một bên chờ Lê Thang phản hồi, một bên nâng má xem hần.

Một chén Lê Thang uống xong, Tư Thiên Dạ đỉnh đầu hoa không hề động tĩnh. A Li biết tới rồi hồng nhạt cái này cấp bậc, không phải một chén Lê Thang là có thể xoát ra tới. Nhưng trên mặt nàng vẫn không tự chủ được mang ra một mặt thất vọng.

Tư Thiên Dạ thấy thế, vội vàng nói, “Đặc biệt hảo uống.”

Thấy A Li còn thất vọng, hắn nhấp nhấp môi, “So với ta uống qua bất cứ thứ gì đều hảo uống.”

Không có tiểu hoa, A Li chớp chớp lông mi không nói chuyện.

Tư Thiên Dạ nguyên liên không tốt với khách lệ người, hấn đào rỗng tâm tư suy nghĩ nửa ngày, “Đặt ở Yêu Chu, nhưng bán ngàn tiền.”

Tư Thiên Chú trong người khu nhện không được kéo kéo khoe miệng, a huynh thật là dễ dàng đem thiên liên chết, lúc này khen có ích lợi gì a, Yêu tộc liên phải dùng nhiệt tình phương thức biểu đạt tình cảm a.

A Li chỉ cảm thấy đối phương ánh mắt đột biến, trương dương khí chất chợt tràn ngập toàn thân, ôn lương ngón tay gọi lên nàng cầm, môi liên đề ép xuống dưới.

Chỉ một cái chớp mắt, kia cổ trương dương chi ý liên tan đi. Thiếu niên tối tăm mắt đào hoa hiện lên một tia kinh ngạc, lông mi run rẩy hạ, tiếng nói mang theo sợ bị không thích khủng hoảng, “A Li, không phải ta.....”

Tác giả có lời muốn nói: Đề đề: Sách!

Ngày mai đổi mới vẫn là buổi tối 10 giờ ha ~

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 538816291 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Thù hằng 75 bình; nhạ nhạ 40 bình; hải yên lặng 26 bình; 54355432, ~, án 20 bình; dreamhigh, ta là tường đầu thảo 5 bình; là dính đoàn a, sáu bảy owo3 bình; chỉ chỉ, MissBean2 bình; ta ái gốc đào!, 48440462, ngủ sớm dậy sớm, vĩ đại miêu, soso tiểu khả ái a 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

69, đệ 69 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li tới trước đồ son môi, Tư Thiên Chú thân quá dùng sức, cọ hoa tràn ra môi ngoại, thoát nhìn môi lại sưng lại hồng, thực đáng thương bộ dáng.

Tư Thiên Dạ hơi hơi trợn to mắt, nâng lên tay nhẹ nhàng chạm chạm, “Phá?”

A Li nói: “Không phải, là son môi.”

Tư Thiên Dạ khó hiểu, dùng ngón tay nắn vuốt, nhàn nhạt màu đỏ cao thể nhất chà xát liền không, “Son môi?”

A Li thấy hần thẳng nam giống nhau liền son môi cũng đều không hiểu, lập tức giải thích nói: “Chính là có thể cho môi có vẻ thực hồng thật xinh đẹp đồ vật.”

“Người nhìn.” Nàng từ lắc tay lấy ra một cái màu đen viên hộp, mở ra cái nắp, bên trong ngưng hơi mỏng một tầng màu đỏ cao thể. Nàng tiếng nói có điểm tiếc nuối, “Liền thừa một chút.” Loại này son môi bán thực quý, dùng ngưu tử ngưu chi hơn nửa hương liệu chu sa làm, nàng là ngoan hạ tâm mới mua.

Nàng dùng ngón tay chọn một chút hương trên môi đỏ, “Chính là như vậy.”

Thiếu nữ một chút vụng khai, nàng thấy không rõ môi cụ thể vị trí, đồ đi ra ngoài chút, tựa như đã trải qua kịch liệt hôn môi, khuôn mặt có vẻ càng thuần càng vô tội.

Tư Thiên Dạ thanh lãnh ánh mắt dần dần trở nên sâu thẳm. Hần lặng im trong chốc lát, gơ tay lau môi nàng son môi, “Người không

mặt, môi cũng thực hồng, cũng rất đẹp.” Lau, hấn ngược lại rất muốn khi dễ nàng.

Chính trực mùa thu, Tây Vực khí hậu khô ráo, A Li đồ son môi là vì làm môi ướt át một chút, thấy hấn toàn cấp lau có điểm vô ngữ.

“Không đồ son môi, ta đây môi làm thời điểm làm sao bây giờ?”

Tư Thiên Dạ một tay cầm lấy không rút đồng chén, một cái tay khác từ trong không khí một túm, liền túm ra một con đựng đầy nửa bồn thủy thau đồng, “Uống nhiều thủy.”

A Li nhú mày, “Chính là không thể uống nhiều thủy nha.”

“Vì sao?” Tư Thiên Dạ rũ mắt rửa chén, “Nữ hài tử không đều thích uống nước sao?”

A Li nói: “Ta bắt đồng a, ta tu giấy thuật, ly thủy càng xa càng tốt. Chúng ta giấy tu chạm vào nhiều thủy muốn xảy ra chuyện. Ai, người vừa rồi cho ta lau làm gì? Loại này son môi nguyên nơi sản sinh ở Giang Nam đạo, hồ thương đã nhiều năm mới đi tiến một lần hóa, cũng không biết trong chốc lát có thể hay không mua được. Ra cửa gió thổi qua, môi lập tức khô nứt.”

A Li lải nhải mà nói, chỉ thấy Tư Thiên Dạ bay nhanh mà quay mặt đi, đè ép xuống dưới.

Nàng bỗng dựng trợn to mắt, thiếu niên thực ôn nhu mà ngậm lấy nàng môi liếm liếm, nhanh chóng quay lại đi, cùng giống như người không có việc gì tiếp theo tẩy hấn chén, trước sau bất quá hai ba giây mà thôi.

“Còn làm gì?” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt hỏi.

A Li vẻ mặt ngốc mà nhìn hấn, mím môi, nhấp ra nhàn nhạt quả lê ngọt.

“Vẫn là có hơi khô.” Nàng nghe được chính mình nói.

Tư Thiên Dạ xoay người, dùng ướm tay phủng trụ nàng mặt, lại một lần hôn đi. Cùng lúc đó, nồng đậm quả đào hương từ A Li trên người phát ra. Hắn trông mắt hơi hơi chấn động, kia cổ áp lực ở nơi sâu thẳm trong ký ức tình cảm nháy mắt bộc phát ra tới, thức hải trung tạc ra một mảnh sáng lạn quả đào hoa.

Hắn căn bản vô pháp khống chế chính mình cảm xúc, này cổ hương vị chỉ có thể làm hắn huyết mạch bành trướng. Tựa như mất mà tìm lại trân bảo, lại lần nữa tìm về, chỉ nghĩ xoa nát nàng.

A Li bị áp đảo ở trên thẳm, khoang miệng không khí bị đoạt lấy không còn. Nàng cũng không làm thanh, như thế nào đột nhiên thiếu niên liền trở nên thô bạo, liền hôn đều như vậy dùng sức. Nhưng nhìn đến đối phương đỉnh đầu hoa từ bốn phần biến thành năm phần khi, nàng lập tức thành thật nằm bất động. Đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm cuối cùng một mảnh bạch hoa cánh, nhiệt liệt mà hy vọng nó cũng biến cái sắc.

Ướt nóng hôn từ môi chuyển qua cằm, lại rơi xuống cổ. Tư Thiên Dạ thở dốc càng ngày càng nặng, trong lòng nói cho chính mình có thể, nhuận môi không có như vậy nhuận. Nhưng là môi lưỡi lại tham lam mà một mà lại mà nhẹ mút, ở thiếu nữ tuyết trắng trên cổ mút ra mấy đóa tiểu hoa.

A Li cảm thấy lực độ không đúng, lập tức dùng tay ngăn trở cổ, “Có thể, hiện tại môi không làm.” Tư Thiên Dạ nhin không được cười nhẹ, “Môi không làm, người che cổ làm cái gì?”

A Li ngồi dậy, nhanh chóng từ lách tay rút ra một phen tiểu gương đồng, vẽ mặt lo lắng mà chiếu. Trong gương, tới gần xương quai xanh địa phương giống điệp nở rộ mấy đóa tiểu hồng hoa.

Nàng nhú nhú mi, lôi kéo một chút vạt áo, miễn cưỡng có thể che thương. Nhưng là động tác lớn một chút, tiểu hồng hoa liền lại ra lộ ra tới. Nàng tổng không thể vẫn luôn vẫn duy trì nghiêm tư thế đem ngày này quá xong đi?

“Người có thể cho ta xóa sao?” Nàng chỉ chỉ.

“Thử xem xem.” Tư Thiên Dạ tu chính là kiếm đạo, chữa trị thuật thực mới lạ. Mặc dù hần linh lực rất cao, phóng xuất ra thuật pháp cũng chỉ có thể làm tiểu hồng hoa nhan sắc biến thiên một chút.

A Li càng ưu sầu, nàng còn có hai chén canh không đưa đâu. Quý U khả năng không hiểu cái này, nhưng là ở hoàng cung lớn lên Lý Lạc cũng không hiểu sao? Bạch Trạch nhưng thật ra có thể dễ dàng tiêu trừ, nhưng nàng cũng không dám đi tìm a.

“Cái này... Mấy ngày mới có thể tiêu trừ a?”

“Xem người thể chất, mau nói hai ba thiên, chậm nói bốn năm ngày.” Tư Thiên Chú đẩy ra ca ca, một đôi hơi kiêu mắt đào hoa không chút nào che giấu mà nhìn chăm chăm nàng xương quai xanh. Cúi đầu, thật mạnh liếm một chút. A Li bỗng dừng cả kinh, nâng lên mắt thấy hần. Thiếu niên nhiệt liệt nói, “A Li, làm ta cũng thử xem.”

A Li không có để ý đến hần, học Tư Thiên Dạ bộ dáng, vận chuyển kinh mạch đầu ngón tay trào ra một chút linh lực, đối với gương đồng lại đồ một lần. Không hổ là tiên phẩm Thủy linh căn, đúng bệnh hốt thuốc, tiểu hồng hoa nhan sắc lại thiên chút, không phía trước như vậy thấy được. Nhưng là ly gần vẫn là có thể nhìn ra.

“A Li, người không thể nặng bên này nhẹ bên kia a.” Tư Thiên Chú tiếng nói tràn ngập một cổ táo ý.

A Li nâng lên mắt, thiếu niên một đôi màu đỏ tươi mắt tràn đầy vội vàng, nhưng lại không chiếm được đáp ứng không dám ngạnh tới. Hần sốt ruột bộ dáng cực kỳ giống ăn không được thịt tiểu thú. A Li nhin không được cười, “Người muốn thử xem? Người trưởng thành sao?”

Tư Thiên Chú nao nao, tanh hồng mắt đào hoa yêu khí bốn phía, giữ chặt tay nàng hướng chính mình trong lòng ngực túm, “Thử xem chẳng phải sẽ biết?”

“Ta phải đi.” A Li túm hời chính mình tay, đem án thượng hai chỉ chén thu hồi đi.

Tư Thiên Chú trong mắt cười không có, trong mắt nhiều vài phần lạnh lẽo. Hắn có thể cảm giác A Li đối hắn tựa như đối với một cái muốn đường ăn ngoan đồng, có khi có lệ một chút, có khi liền có lệ đều lười đến có lệ.

A Li thấy bên cạnh không có thanh âm, quay đầu đi xem hắn. Tư Thiên Chú ánh mắt âm lãnh, môi nhấp khởi cực đậm độ cung. Như vậy hắn, nháy mắt tan đi tính trẻ con, càng tiếp cận bãi tha ma bệnh kiều Thái Tử.

Tư Thiên Dạ thấy thế, lập tức chiếm cứ thân thể, như là thể A Li giải thích, cũng như là cảnh cáo đệ đệ, “Nói tốt nửa canh giờ, A Li cũng nên đi trở về.”

Lời này nhắc nhở A Li, nàng nhìn ngoài cửa sổ ngày sắp đến chính ngọ, nghĩ nghĩ mặt sau còn có hai cái hành trình, lập tức đã không được, “Ta phải đi về, ngày khác lại đến.”

Tư Thiên Dạ nói: “Lần sau nếu tìm ta, liền ở ngọc giản thượng nói.”

Tư Thiên Chú không nói gì, nhìn A Li lấy ra độn địa phù ném tới trên mặt đất, quang mang sáng lên, lập tức cuốn nàng biến mất.

Trong phòng chỉ còn lại có hắn ca ca ca hai người, hắn mặc trong chốc lát, đột nhiên nói, “Nàng không thích ta.”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Lời này ta trước kia cũng nói qua.”

Tư Thiên Chú rũ xuống mi mắt, “Người bất đồng, người tuy rằng không thích nói chuyện, nhưng là chính là loại này lại trầm lại lãnh tính cách mới phá lệ hấp dẫn giống cái. Chính là ở Yêu Chu, thích người yêu tình cũng so thích ta nhiều.”

Tư Thiên Dạ hơi nhú mày, đối với chiêu yêu tình thích chuyện này, thập phần không cảm mạo.

Tư Thiên Chú có chút nản lòng, “A huynh, ta nên làm cái gì bây giờ, lộ ra bản tính nàng sợ hãi. Thu liễm bản tính, nàng khi ta là cái hài

tử.”

Tư Thiên Dạ cũng không biết nên như thế nào cấp độ ra chủ ý, hấn bản thân liền không thiện này nói.

Tư Thiên Chú cắn chặt răng, trong mắt lộ ra điểm tàn nhẫn kính nhi, “A huynh, nàng không thích ta, nhưng ta phi nàng không thể.”

Tư Thiên Dạ trầm mặc hạ, “Về sau ngươi cũng ít nói chuyện, xem được chưa.”

“Giống ngươi giống nhau thâm trầm sao?” Như vậy được không? Tư Thiên Chú suy tư một chút khả năng tính, “Lần tới ta thử xem.”

*

Quang mang tan hết, A Li rơi vào một cỗ xe ngựa. Người trong xe buông quyền sách, câu môi cười, “Ta cho rằng trở lại Đông Cung mới có thể nhìn thấy ngươi, nhưng ngươi luôn là rút ở kỳ quái địa phương.”

A Li ngẩng đầu, đối diện thượng Lý Lạc cặp kia mát lạnh xinh đẹp mắt. Thanh niên đầu đội xích kim quan, tầm mắt nhàn nhạt mà quét tới, chỉ liếc mắt một cái khiến cho người tim đập gia tốc. Kia sáng như nắng gắt mỹ, khiến cho tối tăm thùng xe đều chợt sáng lên.

“Điện hạ, ăn canh.” Nàng vội từ lắc tay đem đồng chén lấy ra tới, che giấu chính mình mất tự nhiên.

“Như vậy cấp?” Lý Lạc cười khẽ tiếp nhận tới, vạch trần cái nắp, tiếp nhận thiếu nữ truyền đạt cái muống, múc một mảnh lê thịt.

“Điện hạ không thể.” Trong một góc truyền đến một tiếng kinh hô, A Li tìm theo tiếng nhìn lại, lúc này mới phát hiện trong xe còn có một vị người hầu.

Đúng rồi, Thái Tử bên người sao có thể không có gần hầu đâu? Ở trong xe ngựa đoạn thủy đệ đồ vật tổng yêu cầu cá nhân tới chăm sóc.

Lý Lạc liền đồn đều không có đồn, lưu sượng mà đem lê thịt đưa vào trong miệng. Hắn ở trong quân ngốc quán, ăn cái gì thực mau, A Li lần trước liền phát hiện, cái gì tiểu bánh chưng, tiểu điểm tâm, hẳn đều là một ngum một cái. Lo lắng hắn trực tiếp đem Lê Thang tắc dạ dày, nàng nhỏ giọng nói, “Điện hạ, Lê Thang ta chính mình ngao.”

Lý Lạc nao nao, hắn chưa làm qua đồ ăn, đều là đưa tới cái gì ăn cái gì. Hắn vừa rồi theo bản năng cho rằng A Li ở bên ngoài mua, nghe được nàng nói chính mình làm, động tác lập tức chậm lại, mồm to thu nhỏ khẩu.

Quỳ gối góc người hầu kéo kéo khóe miệng, này quý trọng bộ dáng, không biết còn tưởng rằng điện hạ ăn cái gì món ăn trân quý đâu.

Tặng đồ liền phải ở tốt nhất thời gian đưa, Lý Lạc cũng không ăn bên ngoài đồ vật, hắn ở thái phó phủ làm nửa ngày, chỉ bưng cái ly làm làm bộ dáng, lại là tích thủy không dính, yết hầu khát khô. A Li cái này canh đưa chính kịp thời, ngọt ngào lê nước ở khoang miệng lan tràn, lại là người trong lòng làm, Lý Lạc đỉnh đầu thực mau toát ra một đóa tiểu hôi hoa, hợp với trắng hai mảnh.

A Li thấy Lê Thang đạt tới hiệu quả, lập tức lộ ra miệng cười, “Điện hạ, được không uống? Người thích nói, ta có thể mỗi ngày cho người đưa.”

Lý Lạc hỏi: “Có thể một ngày uống tam đồn sao?”

“Kia không được.” Thiếu nữ cự tuyệt, vừa đứng thức phục vụ đi một vòng liền ban ngày. Nàng dừng một chút, suy xét Lý Lạc nơi này tiến độ thông thả, lại nói, “Ta có thể bớt thời giờ liền tới xem điện hạ.”

Lý Lạc khóe miệng khẽ nhếch, vừa muốn nói chuyện xe ngựa lại đột nhiên dừng lại, A Li không có ngồi ổn nhào vào trong lòng ngực hắn, mặt dán bẹp bẹp đau đã chết, thủy quang lập tức tràn ngập ra tới.

Lý Lạc ánh mắt trầm xuống, “Đi xem là ai chống đỡ nói?”

Hắn nâng dậy A Li, xem xét có hay không thương đến chỗ nào. Tầm mắt từ nàng thấm thủy quang mắt, bỗng nhiên đồn ở cổ chỗ. Ở nơi đó thỉnh linh lạc mấy khối màu đỏ dấu vết. Hắn từ nhỏ ở cung đình lớn lên, đối dấu hôn vẫn là vết thương hiểu biết thật sự, liếc mắt một cái liền nhìn ra đây là tân tạo, chỉ sợ cự nàng tới nơi này cũng chưa vượt qua một tức.

Lý Lạc bất động thanh sắc mà tiếp tục đánh giá, tâm lại lạnh lẽo một mảnh.

“Buông ta ra, ta muốn gặp lang quân.” Theo nữ tử kêu la thanh, xe ngựa môn bị nháy mắt mở ra, Lý Lạc ánh mắt càng thêm âm lãnh.

A Li quay đầu nhìn lại, thấy một cái tuổi thanh xuân nữ tử cầm trong tay roi ngựa bước nhanh đi đến. Nàng trên đầu mang mũ có rèm, hông lưng sa rủ đến cổ, thấy không rõ diện mạo.

Nữ tử vừa tiến đến liền xóc lên đầu lập thượng sa, nàng ngũ quan kiều căng mỹ, khẽ nâng cằm ánh mắt càng là cao ngạo.

Nhìn đến A Li kẻ sát Lý Lạc mà ngồi, trong mắt tức khắc nổi lên kinh ngạc. Mỗi người đều biết Lý Lạc không mừng nữ sắc, ra cửa cũng không mang nữ tì, càng sẽ không làm nữ tì ai hắn như thế chi gần mà hầu hạ. Như thế nào người này lại cùng hắn dán đến như vậy gần đâu?

Nàng cắn cắn ngân nha, dùng roi ngựa chỉ vào A Li hỏi, “Lang quân, đây là ai?”

A Li cũng kinh ngạc người này nói chuyện miệng lưỡi như thế không khách khí, nhìn không được nhìn về phía Lý Lạc.

Lý Lạc liền xem đều lười đến nhiều trông cửa khẩu liếc mắt một cái, lãnh ngôn nói, “Còn không kéo ra ngoài?”

Lúc trước bởi vì nữ tử thân phận, thị vệ cũng không dám tàn nhẫn cản. Nàng hướng đến mau, cấm vệ quân trường lại là nàng thân ca,

làm nàng chui chỗ trống. Hiện tại được Lý Lạc mệnh lệnh, hai cái thị vệ lập tức một bên giá nàng một cái cánh tay hướng ra kéo.

“Lớn mật, các người cũng biết ta là ai? Quay đầu lại làm ta cô mẫu tru các người cả nhà.” Nữ tử khí cực, quay đầu liền mắng. Nhưng thị vệ căn bản không để ý tới, ngược lại vặn nàng cánh tay đau.

Nàng chỉ phải lại quay đầu lại hô, “Lang quân vì sao cự ta a gia đề việc hôn nhân? Ta từ nhỏ chung tình lang quân, vì lang quân khổ thủ khuê phòng. Chung quanh tỷ muội đều xuất giá, chỉ ta còn ở ngóng trông lang quân thương tiếc. Lang quân như thế nào như vậy tàn nhẫn, liền một chút hi vọng đều không cho người sao? Liền tính không làm người chính thể, một cái lương đệ ta còn là đương đến đi?”

Lý Lạc lòng tràn đầy đều là A Li trên người dấu hôn, rũ mắt, ngón tay không kiên nhẫn mà ở trên án gõ hai hạ, “Thường Tùy, đi lãnh một trăm quân côn, có sống hay không hạ xem chính người tạo hóa.”

Ngoài xe lập tức có nói giọng nam run rẩy thanh đồng ý.

Nữ tử đột nhiên ngăn ra, giãy giụa mà càng kịch liệt, “Một mình ta làm sự, không cùng ta a huynh tương quan.”

Lý Lạc lạnh lùng liếc đi liếc mắt một cái, nữ tử tức khắc im tiếng. Hắn kia hai mắt vốn là có vẻ cực kỳ bạc tình, chỉ cần liếc mắt một cái, là có thể làm nhân tâm khẩu lãnh thấu.

“Người uy hiếp thị vệ khi đều biết dùng liên lụy cái này từ, như thế nào tới rồi người nơi này liền một người làm việc một người đương? Nếu không phải xem ở người a gia dạy ta đọc sách mười tái, chỉ bằng người vừa rồi xâm nhập xe ngựa, là có thể lập tức treo cổ.”

Nữ tử đồng tử co chặt, nhìn không được đánh cái rùng mình. Lý Lạc ở động sát ý khi, thanh âm quả thực quá lạnh, tựa như một thùng nước đá tưới ở trên người nàng.

Lý Lạc lười đến lại vô nghĩa, “Kéo đi ra ngoài.”

Nữ tử không hề giãy giụa, rơi lệ bị thị vệ giá đi ra ngoài. Ra cửa xe một cái chớp mắt, nàng xoay phía dưới, nhìn đến Lý Lạc thực ôn nhu mà rũ xuống tầm mắt xem hắn bên cạnh thiếu nữ. Nàng tức khắc hận ý sâu khởi, lòng bàn tay nắm chặt nguyên bản muốn tặng cho Lý Lạc người mặt phù.

Cửa xe lại lần nữa đóng lại, liền phía trước ở góc quỳ người hầu cũng rời đi.

Lý Lạc một tay chi ở trên án, chống sườn mặt, nhạt nhẽo ánh mắt từ A Li trên mặt dừng ở nàng cổ chỗ, kia phiến vệt đỏ tựa như huyết giống nhau thứ hấn mắt. Hấn mím môi hỏi, “A Li, người từ chỗ nào tới?”

“Vừa rồi sao?” A Li không cần nghĩ ngợi nói, “Cô Tang.”

“Không từ Thiên Sơn?”

“Ân, đi Cô Tang làm điểm sự. Điện hạ, vừa rồi người nọ là ai?”

Lý Lạc suy nghĩ nàng lời nói, thuận miệng đáp, “Thái phó tiểu nữ nhi.”

“Nga, nhìn man lợi hại.”

Lý Lạc hẹp dài đuôi mắt lộ ra một mạt khinh mạn, “Bất quá ỷ vào Hoàng Hậu là nàng cô mẫu thôi.” Hấn trong lòng hơi sẩn, toàn gia đều muốn gả nhập hoàng cung.

“A Li, cái kia ái xuyên hồng y thiếu niên thế nào?”

A Li không biết hấn vì cái gì hỏi như vậy, hơi hơi trợn to mắt, “Khá tốt nha.”

Lý Lạc thấy nàng trong mắt kia mạt kinh ngạc tới lại cấp lại mau, căn bản không giống mới vừa đã gặp mặt bộ dáng, đảo như là bỗng

nhiên nhớ tới, nhanh chóng kết luận A Li vừa rồi gặp qua người không phải Phi Vũ.

Xe ngựa động lên, bắt đầu từ từ đi tới. A Li thuận miệng bát quái, “Thượng một lần điện hạ nghĩ lầm ta là Hoàng Hậu đưa tới người. Lúc này đây căn điện hạ xe người lại là Hoàng Hậu cháu ngoại gái, Hoàng Hậu thực quan tâm điện hạ việc hôn nhân a.”

Lý Lạc trong lòng khẽ nhúc nhích, “A Li, không ngừng là Hoàng Hậu, toàn bộ hậu cung còn có tiền triều đều ở nhọc lòng ta hôn sự. Ta đã gia quan lễ, sớm nên đính hôn.”

A Li tò mò hỏi: “Kia điện hạ vì sao không chừng?”

Lý Lạc không đáp, chỉ nhàn nhạt nhìn chăm chăm nàng xem.

A Li trái tim đột nhiên nhảy dựng, mặt tức khắc bị hấn nhìn chăm chăm đỏ.

Lý Lạc dùng không cái tay kia, thăm qua đi, ở sắp tới gần mặt nàng thời điểm rũ xuống đi, từ từ nắm nàng vành tai, nắm vuốt, “A Li, ta nếu nói ngóng trông người lưu tại Trường An, người có nguyện ý hay không lưu lại?”

“Không muốn,” A Li lắc đầu, “Ta có thể thường thường tới Trường An xem điện hạ a.”

Lý Lạc hoặc nhẹ hoặc trọng địa vê nàng vành tai, dựa vào cùng nàng càng gần chút, “Thiên Sơn quá xa, Trường An cũng xa, chỉ có Đông Cung gần nhất. A Li, ta lần đầu cảm nhận được hậu cung các phi tử tâm cảnh, ngóng trông quân vương tới, nhưng quân vương lại nghĩ mưa móc đều dính.”

A Li trong lòng nhảy dựng, giương mắt xem hấn, nhưng lại từ đối phương trên mặt nhìn không ra cái gì tới.

Nàng cái này lơ đãng hành động làm Lý Lạc ánh mắt nháy mắt trầm xuống, hấn thuận miệng một câu thế nhưng trá ra một khác sự kiện,

này Lê Thang thế nhưng không phải cho hấn một người.

Hấn hơi hơi cúi đầu, tới gần nàng cổ, vết đỏ chỗ truyền đến cực đậm lên mùi hương, thực hiển nhiên là ăn chè người mút hạ.

Lý Lạc ngón tay gắt gao nắm chặt khởi, có chút khó qua mà nhắm mắt.

“Điện hạ?” A Li thấy Lý Lạc đỉnh đầu tiểu hoa ẩn ẩn bắt đầu biến hắc, trong lòng lộ bộ một chút. Nàng vội từ lắc tay sờ soạng, chạm vào phiến linh thạch túi, lại tẽ đổ một chồng lá bùa, lắc tay hỗn độn vô tự, nàng lại phiến nửa ngày lúc này mới nháy ra một tiểu túi kẹo đậu phộng.

“Xem, ngọt.” Thiếu nữ tiếng nói nhẹ nhàng, “Đừng nóng giận, ta ngày mai cho người đưa hai lần Lê Thang được không?”

Lý Lạc càng thêm bị đè nén, hấn đến hai lần Lê Thang, kia một người khác không cũng đến hai lần Lê Thang sao? Đương hấn không biết là một cái nỗi mức?

Ánh mắt dừng ở thiếu nữ lòng bàn tay, nơi đó nâng hai viên hình tam giác màu hồng phách kẹo, hơi hơi tản ra ngọt khí.

Lý Lạc rũ rũ mắt, trái tim buồn đau, hống người khác liền như vậy hào phóng, hống hấn cũng chỉ hai viên đường? Hấn cúi xuống thân dứt khoát lưu loát mà cắn kia chỗ vết đỏ, nảy sinh ác độc tựa mà mút, muốn dùng tân dầu vết đem cũ dầu vết che lại.

Xương quai xanh vốn là sung huyết, Lý Lạc phục lại cắn hạ, tức khắc lại tê lại ma.

A Li kỳ quái, như thế nào một cái hai cái đều là thuộc cầu?

Đương Lý Lạc dời đi khi, A Li đã bị hấn mút tay chân nhũn ra, đuôi mắt thấm nước mắt, run run rút ra gương đồng chiếu.

Chỉ thấy nguyên bản phai nhạt rất nhiều vết đỏ hiện giờ hồng phát tím, phỏng chừng ly thật xa là có thể nhìn đến, quả thực giống rút

vại. Nàng tiếng nói run run, không cần suy nghĩ liền vu oan hãm hại, “Điện hạ, này nhưng đều là người một người làm ra tới.”

Lý Lạc hơi giật mình, tức khắc bị nàng vô sỉ khí cười, hấn một người làm cho?

“Điện hạ,” A Li hỏi, “Điện hạ trong cung có hay không người có thể đi cái này dấu vết? Ta mang theo cái này xoay chuyển trời đất sơn cũng kỳ cục a.” Nàng cảm thấy Yêu tộc đối dấu hôn bó tay không biện pháp, có lẽ Nhân tộc kinh nghiệm nhiều, tiêu được cái này.

“Đi không được, người liền mang theo đi.” Lý Lạc tâm tình chính không tốt, lập tức cự tuyệt.

A Li lại hỏi, “Kia điện hạ có hay không nghe qua một loại liệu pháp, kêu giác hơi? Chính là dùng một cái bình gốm, lấy hỏa ở bên trong liệu một chút, sau đó khấu ở trên người, da thịt lập tức liền hút đi lên. Chờ xóa bình, nơi đó liền sẽ xuất hiện một cái tròn tròn ấn ký. Không biết Trường An có hay không loại đồ vật này, có lời nói cho ta rút một cái.”

Lý Lạc đương nhiên biết giác hơi, loại này y thuật từ Tây Hán thời kỳ liền có, cùng nàng nói nhất trí, nhưng tên không giống nhau, kêu giác pháp.

Lý Lạc không khỏi bội phục, thật có thể đột phát kỳ tưởng, hấn cũng chưa nghĩ tới thể nhưng có thể như vậy che giấu dấu hôn. Trường An có chút có quyền thế nữ tử đều bên ngoài âm thầm dưỡng trai lơ, mỗi khi bên ngoài pha trộn, về nhà sau đều phải khổ tâm che lấp một phen. Hấn hoàn toàn có thể tưởng được đến, nếu là cưới A Li, A Li che lấp thủ pháp nhất định cường ra những người này gấp trăm lần.

Càng nghĩ càng giận, Lý Lạc dứt khoát không nói, chỉ quay mặt đi giận dữ.

A Li ngưng ra linh khí bao trùm ở dấu vết thượng, nhưng là dấu vết chỉ cần lui một chút, nàng nhin không được nhú mày, “Ngày mai này

khối khẳng định càng sâu.” Vốn dĩ nghĩ chờ trời tối lại trở về, tối tăm ánh sáng hạ Phi Vũ định thấy không rõ. Nhưng hiện tại như vậy rõ ràng, lấy phượng hoàng thị lực, trăm bước xa đều có thể xem thấy.

Nàng nhìn phía Lý Lạc án kị, cầm lấy một cái kim tôn đánh giá.

Lý Lạc một phen lấy về tới, “Mơ tưởng dùng ta cái ly giác hơi.”

A Li nhin không được cười, “Điện hạ như thế nào biết?”

Lý Lạc nhìn nàng xán như hạ hoa miệng cười, lại dừng ở kia khối hồng dọa người dấu hôn thương. Rốt cuộc là lo lắng nàng vì che lấp, lại thương đến chính mình, nhàn nhạt nói, “Có một loại thuốc mỡ, hồi cung tìm cho người. Kia giác pháp chi thuật thực khảo nghiệm thủ pháp, người đừng lung tung lộng, lại năng đến chính mình.”

Xe ngựa một đường sử tới rồi Đông Cung cửa. Lý Lạc làm A Li đi vào trước, chờ A Li bóng dáng biến mất, hẩn nhìn không có một bóng người xe ngựa trầm giọng nói, “Theo gió, người vừa rồi túm ta góc áo làm cái gì?”

Trong một góc chậm rãi hiện ra một người tuổi trẻ nam tử, cúi đầu nói, “Lang quân, cái kia cô nương trên người có yêu khí.”

Lý Lạc lộ ra không thêm để ý biểu tình, “Nàng nói không chừng chính là yêu, này có cái gì hiếm lạ?”

“Nàng cũng không phải là yêu,” theo gió nói, “Nàng là hàng thật giá thật người, nhưng nàng trên người có cỗ thực nồng đậm yêu khí.”

Lý Lạc ánh mắt hơi trầm xuống, cái này càng chứng thực hẩn phỏng đoán, lưu lại dấu hôn người không phải Phi Vũ, mà là có khác một thân. Hẩn tức khắc lại không nghĩ cho nàng thuốc mỡ, khiến cho nàng mang theo ngụy trang xoay chuyển trời đất sơn, nhìn xem vị kia thượng thần làm như thế nào tưởng.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai vẫn là buổi tối 10 giờ

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ta là tường đầu thảo 25 bình; ngủ ngon mã tạp ba tạp 20 bình; túc, cá mặn trong miệng miêu 5 bình; nguyên tứ 4 bình; MissBean2 bình; 48440462, ứng ứng ứng đình, vĩ đại miêu 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

70, đệ 70 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lý Lạc vẫn là làm cung nữ đem thuốc mỡ tìm ra tới. Nhưng hẳn không có toàn cấp A Li, mà là làm cung nữ cho nàng đồ một lần phân lượng.

“Mỗi ngày đồ một lần, không sai biệt lắm ba ngày vết bầm liền biến mất.”

“Ba ngày?” A Li hơi hơi có chút kinh ngạc, nhìn về phía gương đồng, xương quai xanh chỗ tuyết trắng một mảnh, nguyên lai dọa người dấu vết đã không có, “Này không phải khá tốt sao?”

Lý Lạc buông kim tôn, nhàn nhạt nói: “Này chỉ là biểu hiện giả dối, người dùng tay nắn nắn liền lại có.”

A Li duỗi tay điểm điểm, quả nhiên tuyết trắng trên da thịt xuất hiện mấy cái tiểu điểm đỏ.

Này còn không phải là phấn nền sao?

“Trị thương nào có nhanh như vậy? Bị thương nữ tử sợ vô pháp ra cửa gặp người, cho nên liền có cái này thuốc mỡ, thông thả trị thương đồng thời, tạm thời che giấu vết thương.”

A Li quay đầu xem hẳn, “Cho nên đây là cấp ái mỹ nữ tử chế tác thuốc mỡ. Điện hạ vì cái gì muốn thu cái này thuốc mỡ? Điện hạ không giống như là sợ thân thể có vết thương người a?”

Lý Lạc không trả lời, rũ mắt, lòng bàn tay nhẹ nhàng ở kim tôn thượng chuyển vòng, phát ra từng đạo thấp thỉm dễ nghe thanh âm.

Không trong chốc lát cung nữ cùng người hầu liền nối đuôi nhau mà ra, đại điện tức khắc chỉ còn A Li cùng Lý Lạc hai người.

“Thái Tử chi vị tranh đoạt nhất hung năm ấy, Đại hoàng tử lấy xem lộ vì danh đem ta ước đến một chỗ chùa chiến dục chém giết, nhưng lại phản bị ta treo cổ. Kia một lần ta cũng bị thực trọng thương, trước ngực phía sau lưng đều có ba tác lớn lên miệng vết thương. Tuy rằng cuối cùng đem sự tình giá họa cho một khác danh hoàng tử, nhưng phụ vương vẫn là nổi lên lòng nghi ngờ. Nguyên nhân chính là hồi cung thời điểm, có thị vệ nghe thấy được xe ngựa của ta có mùi máu tươi.”

“Hắn phái tâm phúc tới xem xét, ta cố ý tắm gội cởi sạch quần áo. Cứ việc kia hai nơi miệng vết thương đau đến đứng thẳng không xong, ta cũng cường giả bộ không có việc gì bộ dáng ở bể tắm dùng nguyệt quang bôi uống rượu nho. Nhưng phụ hoàng lòng nghi ngờ nơi nào là dễ dàng như vậy tiêu, ngày hôm sau hắn liền an bài sở hữu hoàng tử hoàng nữ đi Tây Sơn thượng chùa miếu vì Đại hoàng tử tụng niệm.”

“Hoàng nữ nhóm ngồi xe ngựa, hoàng tử cưỡi ngựa đi theo. Lên núi không có an bài bộ liễn, tuy rằng chùa miếu ở giữa sườn núi, nhưng đối với ta tới nói, mỗi đi một bước đều giống có đao đặt tại trên người ma, nhưng cũng may không có ra cái gì bại lộ. Từ đây, ta liền phòng cái này thuốc mỡ.”

Lý Lạc dùng cực bình đạm ngữ khí giảng chuyện này, nhưng A Li lại cảm thấy kinh tâm động phách. Rõ ràng thân thể máu tươi đầm đìa mà run rúc, mặt ngoài lại chuyện trò vui vẻ ứng đối hoàng đế lòng nghi ngờ.

Ai, không đúng, A Li hơi nhú mày, Lý Lạc đem cái này giảng cho nàng làm cái gì? Thông thường nghe thế loại sự người, kết cục đều là cái chết a.

Lý Lạc nhìn nàng biểu tình cười khẽ ra tiếng, “Như thế nào, sợ rất cuộc đi không ra Đông Cung?”

A Li chớp chớp mắt, “Điện hạ như thế nào biết ta tưởng cái gì?”

“Đoán.”

“Ta xác thật có điểm lo lắng, điện hạ kỳ thật không cần nói cho ta.”

Lý Lạc dựa bằng mấy, “Ta giảng cho ngươi, là bởi vì ngươi hỏi ta vì cái gì muốn bị thuốc mỡ.”

A Li hơi hơi động dung, liền đơn giản như vậy nguyên nhân? Đây chính là có thể làm Lý Lạc từ vương quyền phía trên ngã xuống tới tận đáy a.

“Điện hạ sẽ không sợ ta nói ra đi sao?”

Lý Lạc một tay chi cầm, nhàn nhạt nói, “Vậy tính ta xui xẻo đi.”

A Li nhìn hắn, hắn tựa hồ thật sự một chút đều không thêm để ý, trên mặt nhất phái nhẹ nhàng băng quơ thông dong.

Nàng đi qua đi ở bên cạnh hắn ngồi xuống, thực nghiêm túc mà nói, “Điện hạ, ta sẽ không nói cùng người thứ ba biết đến. Điện hạ nếu đứng ở đỉnh núi, liền nhất định sẽ trạm đến vững vàng.”

Lý Lạc đem ánh mắt đầu hướng nàng, lạnh lẽo xinh đẹp mắt nhu hòa một ít, thực nhẹ mà néo néo nàng cầm. Tuy rằng sắc mặt bình tĩnh, nhưng đỉnh đầu tiểu hoa biến trắng một mảnh cánh hoa.

A Li thâm nghĩ, rõ ràng thực vui vẻ sao, lại còn giả bộ một bộ bình tĩnh bộ dáng.

*

Giữa trưa, A Li ở Đông Cung dùng cơm canh. Ăn xong sau nàng cùng Lý Lạc nói phải đi về.

“Nhanh như vậy?” Lý Lạc hơi kinh ngạc.

“Vốn dĩ chính là cấp điện hạ đưa cái Lê Thang, tới liền đi.”

Lý Lạc trầm mặc một chút hỏi, “Ngươi hiện tại trở về làm cái gì đâu, không thể không trở về sao? Mấy ngày nữa Trường An có long trọng vạn Phật pháp sẽ, mỗi năm lúc này, đều sẽ giải trừ đêm cấm,

đèn đuốc rực rỡ bắt dạ thiên. Chu Tước đường cái treo hơn một ngàn cái đèn lồng, chung quanh còn có ăn ngon hảo ngoạn thực quán. Chúng ta mang lên quỳ quái mặt nạ đi chơi, không ai nhận ra được.”

A Li trên mặt lập tức lộ ra hướng tới, nàng tuy rằng đã tới Trường An hai lần, lại liền Trường An trông như thế nào cũng không biết.

“Vạn Phật sẽ ở khi nào?”

“Ba ngày sau.”

“Ta đây ba ngày sau lại đến.”

Lý Lạc cười như không cười nói, “Ba ngày sau lại đến? Ta cho rằng người sẽ mỗi ngày đều tới bôi thuốc mỡ.”

Đúng vậy, quên mất.

“Điện hạ không thể đem thuốc mỡ cho ta điểm sao?”

Lý Lạc nhàn nhạt nói: “Không thể.” Khi còn nhỏ A Li mỗi ngày đều tới xem hấn, khi đó hấn không thể tưởng được có một ngày thấy nàng sẽ như vậy khó, muốn dựa hãm hại lừa gạt mới có thể hồng nàng tới Đông Cung.

Hấn rũ rũ mắt lông mi, cảm thấy trái tim có chút cay xót.

Bất quá mới qua mấy năm, hấn trong lòng nàng đã như vậy không quan trọng. Hấn phát sốt, cái kia không ngừng thế hấn đổi cảm lạnh khăn thiếu nữ đã không thấy. Hiện tại A Li, cũng không biết là tưởng từ trên người hấn được đến cái gì, mỗi một sự kiện đều là có mục đích lấy lòng.

Nàng thực thích hướng hấn đỉnh đầu phương hướng xem, hấn hỏi qua theo gió, nhưng theo gió dùng rất nhiều thuật pháp cũng chưa tìm ra nơi đó có cái gì.

Nàng đến tốt cùng nghĩ muốn cái gì đâu?

“Ta đây ngày mai lại đến xem điện hạ đi.” A Li thấy hấn không cho thuốc mỡ cũng không miễn cưỡng, dù sao cũng không đến không, coi như xoát tiền độ.

“Điện hạ muốn ăn cái gì đâu?” Nàng thuận miệng hỏi, nhưng lời nói đã xuất khẩu liền cảm thấy nhiều hơn, Lý Lạc muốn ăn cái gì ăn không đến đâu?

Lý Lạc nghĩ nghĩ nói, “Muốn ăn giờ người cho ta mang bánh kem.”

A Li ghen một chút, “Cái kia..... Hiện tại lộng không đến.”

Lý Lạc trong lòng vừa động, “Vì cái gì? Ta nhớ rõ khi đó người lâu lâu liền cho ta mang một cái. Người nói nó thực quý, cho nên mỗi lần ta đều ăn thực sạch sẽ. Nếu là yêu cầu tiền.....”

“Không phải tiền sự,” A Li đánh gãy hấn, có tiền cũng mua không được a, “Điện hạ đổi cá biệt đi.”

Lý Lạc ngoắc ngoắc môi, “Kia ăn người lúc ban đầu đưa ta ác ác đầu.”

“Cái kia cũng không được.” Bắp muốn Minh triều mới có.

Lý Lạc lại nói: “Kia..... Khiếu hạt?”

A Li cuồng hấn, nàng rút cuộc đã cho Lý Lạc nhiều ít kỳ quái đồ ăn? Đây đó cùng cổ đại không đáp biên đồ ăn thông thường đều đến khắc kim, hơn nữa giá cả xa xỉ. Xem ra Lý Lạc lúc ấy thật sự thực tâm a, bằng không như thế nào có thể đả động nàng cấp tiểu hào khắc kim?

“Cái này cũng không có.”

“Cá quế chiên xù đâu?”

“Cái này.....” A Li do dự một chút, cá quế nhưng thật ra không khó tìm, chính là nàng sẽ không làm a.

Hệ thống vội vàng nói: “Ký chủ, ta có thể tra được thực đơn, cùng tổng bộ xin một chút là được.”

“Hành đi, làm không thể ăn chớ có trách ta a.” A Li đáp ứng xuống dưới.

Nàng đi rồi, Lý Lạc không có gọi cung nữ cùng người hầu tiến vào. Hắn một mình một người ngồi ở đại điện, ngón tay vô ý thức mà ở trên án nhẹ gỗ, bánh kem, ác ác đầu, khiếu hạt, này tam dạng Đại Đường không có đồ vật A Li lộng không tới. Cá quế chiên xù nguyên liệu là cá quế, cái này Đại Đường có, A Li thực miễn cưỡng mà nói thử xem.

A Li nói này đồ ăn thực quý làm hắn đừng lãng phí, chứng minh đều là nàng mua tới. Như vậy vì cái gì trước kia có thể mua được, hiện tại liền mua không được đâu? Theo gió nói A Li là hàng thật giá thật Nhân tộc, nhưng A Li hiện tại thoát nhìn cũng bất quá mười bốn năm bộ dáng. Hắn lần đầu thấy nàng khi chỉ có mười hai tuổi, hiện giờ chín năm đi qua, A Li khi đó chẳng lẽ chỉ có 6 tuổi? Thanh âm cũng không giống a.

Hắn tìm người tra quá A Li, quê của nàng ở Giang Nam đạo, cha mẹ khỏe mạnh, còn có huynh đệ tỷ muội. Nàng ở Giang Nam đạo trường đến mười hai tuổi mới bị tiên môn đưa tới Tây Vực, phía trước này mười hai năm nàng không có rời đi gia một bước. Nàng sở bày ra trải qua cùng hắn gặp qua quả đào phong căn bản là không khớp.

“Theo gió, người ở Thiên giới gặp qua bánh kem, ác ác đầu cùng khiếu hạt sao?”

Một đạo thực thiển bóng dáng ở Lý Lạc bên người toát ra tới, vẻ mặt hoang mang, “Không.....”

“Thiên giới cũng không có a.” Lý Lạc như suy tư gì mà nhẹ lẩm bẩm nói.

*

A Li dùng ngọc bội đi vào u minh, vừa ra ở bàn sơn trên đường nàng liền có điểm hạm hực, cảm giác chính mình giống cái dưa cốm hộp. Còn có cuối cùng một hộ, nàng an ủi chính mình, hôm nay lộng xong này một đơn trở về nhất định hảo hảo ngủ một giấc.

Nhân gian ban ngày cũng là u minh ban ngày, bởi vì có ánh sáng, quỷ hồn nhóm thấy được lộ, đã sớm theo lộ đi u đồ, bàn sơn trên đường một cái quỷ ảnh cũng không có.

A Li đang chuẩn bị triều cách đó không xa kia tòa âm u thành trì xuất phát, liền mỗi ngày vân biến ảo, không trung xuất hiện một cái một cái màu đen long.

A Li ngừng bước chân, kia long đã bay đến nàng đỉnh đầu, nàng thậm chí có thể nhìn đến di động long cần.

Có điểm giống cá nheo sợi râu, nàng thầm nghĩ.

Hắc long hạ thấp một ít, đem đầu rũ đến bên người nàng. Nàng cười sờ sờ long giác, “Không cần ra tới tiếp ta a, ta có thể tìm được lộ.”

Hắc long dùng đầu nhẹ nhàng cụng cụng nàng, nàng đành phải bò lên trên hắc lưng. Chỉ một cái chớp mắt, nàng liền bay lên trời, bàn sơn nói biến thành ngón tay phẩm chất.

Quý U không có đem nàng đưa tới đại điện, mà là đưa tới đã từng cư trú quá nhà gỗ nhỏ. Nơi này cùng lần trước tới khi không giống nhau, thêm một trương tân cái bàn, hai trương chiếu cùng một cái lùn quỳ.

A Li ở trên chiếu ngồi xuống, từ lắc tay lấy ra Lê Thang, nghĩ đến nhân gian đồ ăn đi vào u minh giữ tươi thời gian đoản, lập tức dặn dò nói, “Người nhanh lên uống.”

Quý U vạch trần chén cái, đôi mắt hơi hơi trợn to, “Là lê?”

“Ân,” A Li gật gật đầu, “Nhập thu phổi hỏa dễ dàng trọng, cho nên hầm điểm Lê Thang cho người uống.”

Quý U rũ mắt nhìn tràn đầy đều là lê thịt nước canh, “Người làm?”

A Li chột dạ một chút, nhẹ “Ân” một tiếng.

Cứ việc biết đồ ăn dễ dàng hư thối, Quý U cũng không muốn ăn nhanh như vậy. Hắn thực thông thả mà ăn, tưởng kéo dài cái này quá trình. Từng mảnh lê thịt đưa đến trong miệng, thực ngọt thanh.

Long sau khi thành niên liền không cần lại ăn cơm, thậm chí đồ ăn sớm đã không có dự vọng. Đại khái hắn được đến đồ vật thật sự quá ít, chẳng sợ chỉ có một chút điểm cũng muốn bắt trụ không bỏ.

A Li trong viện không có nhưng cung nấu cơm bệ bếp, nghĩ đến nàng thực vất vả mà dùng tiểu bần lò hầm canh, xa xôi vận dạm cho hắn đưa tới. Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa hoa cánh là bốn bạch hai phần tiểu hoa, có một mảnh bạch hoa cánh chặm rãi biến phần.

A Li có chút kinh ngạc, “Ta nhớ rõ Quý U lần trước vẫn là một đóa thuần trắng tiểu hoa, khi nào có nhiều như vậy phần cánh hoa?”

Hệ thống nói: “Lần trước người tới u đô thấy Quý U, ta quên khai phần ăn cho nên người không biết. Một lần là người nói hắn là người long, một lần là hắn thân người vánh tai.”

A Li đỏ mặt lên, không hỏi vì cái gì hệ thống thấy được nàng không thấy được. Đây hai lần nhất định đều là tại thân thể tiếp xúc dưới tình huống bị hệ thống nhìn đến. Nàng không phải bị thân chính là bị ôm lấy, căn bản nhìn không tới Quý U đỉnh đầu.

Bất quá kể Phi Vũ cùng Tư Thiên Dạ hai bạch bốn phần, Quý U tiến độ cũng đuổi kịp tới. Hiện tại liền bọn họ ba bước vào tiểu phần hoa trình tự. Bạch Trạch là đóa tiểu bạch hoa. Lý Lạc tam hồi tam bạch. Tư Thiên Chú tối sầm năm hồi, còn không có bán hóa tiểu ca tam hắc tam hồi mau.

Quý U thông thả mà ăn xong Lê Thang, liền một giọt nước canh đều không dư thừa. Nếu không phải A Li vẫn luôn nhìn hấn, hấn thậm chí muốn dùng bạch thủy cầm chén xuyên một chút.

“Hảo uống sao?” A Li đôi tay chống má nhìn hấn.

“Hảo uống.” Quý U do dự một chút, “Cái này canh là đơn ta có, vẫn là mọi người đều có?”

Cái này đại gia tự nhiên là chỉ Phi Vũ cùng Bạch Trạch. A Li tươi cười bất biến, “Đương nhiên chỉ có người có. Người nhìn cái này lê là hoàn chỉnh lê, ta chỉ hầm một cái. Hầm lê đường phèn đặc biệt khó được, dùng vài thiên công phu mới được một tiểu vại, ta nhưng luyến tiếc cho người khác ăn.”

Quý U trong lòng vui mừng, đỉnh đầu tiểu hoa lại phấn một mảnh.

Hấn dễ dàng như vậy thỏa mãn, liền hệ thống đều nhìn không được, “Ký chủ, người cấp Quý U lòng điểm độc nhất vô nhị đồ vật đi. Hấn tiến độ nhanh như vậy cũng coi như là nhà giàu, người chính là như vậy đối đãi vip?”

A Li nói: “Người muốn nói như vậy Phi Vũ cũng thực thăm a, hấn cũng là nhà giàu, lại đến cho đại gia hầm Lê Thang.”

Hệ thống: “Nói lên Lê Thang, ký chủ người kiềm chế điểm, Phi Vũ chuyện này một khi bại lộ, hấn khẳng định khí đến hắc hóa. Người tốt nhất chạy nhanh đem hấn xoát thành tiểu hồng hoa, chẳng sợ chỉ có một mảnh cánh hoa biến thành màu đỏ, hấn hắc hóa giá trị liền sẽ không lại lùi lại.”

A Li: “Người là nói chỉ cần tiến vào tiểu hồng hoa trình tự, chẳng sợ hấn khí đến không được, đóa hoa cũng sẽ không lại biến thành màu đen sao?”

Hệ thống: “Chính là như vậy.”

Quý U nhớ tới Bạch Trạch cùng Phi Vũ, nhin không được hỏi, “Bọn họ không có phát hiện người tới u mình sự đi?”

A Li thực khẳng định mà nói, “Không có.”

Quý U hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần bọn họ không phát hiện, liền sẽ không đem hấn lai lịch nói ra. Hấn là liền yêu đều căm ghét long, so với bạch long, hấn nguyên bản liền không nên sinh với cái này thiên địa.

A Li thấy hấn biểu tình ử dột, tựa hồ không rất cao hứng, vội vàng nói, “Quý U, ta nghe nói ba ngày sau là Trường An vạn Phật sẽ, muốn tổ chức ba ngày pháp hội, chúng ta cùng đi chơi đi.”

Quý U sắc mặt khẽ biến, “Trường An? Không đi.”

A Li có chút nghi hoặc, “Vì cái gì? Người không thích Trường An sao?”

Quý U nháy mắt im miệng không nói, thật là sợ cái gì tới cái gì. Hấn sợ Bạch Trạch cùng Phi Vũ giảng ra hấn bí mật, nhưng cố tình hấn lại rất khó vòng qua chuyện này.

“Ta không thích Trường An, phong đều không hảo sao? Cũng là Nhân tộc cư trú thành trì.”

“Phong đều lại không có vạn Phật sẽ,” A Li vẻ mặt ghét bỏ, “Hơn nữa phong đều quá thê lương, nơi nơi đều là quan tài cửa hàng, ta không thích nơi đó.”

Quý U tâm khẩn một chút, “Người không thích phong đều sao?” Hấn còn chuẩn bị chờ cười A Li quá môn trước, đem phong đều đánh hạ, làm sính lễ đưa cho nàng. Phong đều..... Là hấn duy nhất không chịu nguyên rửa có thể thời gian dài đãi địa phương.

“Không thích.”

A Li lại bắt đầu tưởng mặt khác thành thị, “Người không muốn đi Trường An, chúng ta đây lần sau đi cá biệt địa phương đi. Đi.....

Trường An thủ đô thứ hai Lạc Dương? Hoặc là Dương Châu? Tuy rằng không có cơm chiên Dương Châu, nhưng là còn có Dương Châu tế điểm a.”

Quý U mặc một chút, A Li tâm tính hoạt bát không thích đãi ở âm u địa phương. Nhưng hấn trừ bỏ phong đều, nơi nào đều không thể cùng nàng đi.

“A Li, nếu là ta cả đời đều không thể rời đi u đô, duy nhất có thể đi địa phương chính là phong đều, người còn nguyện ý cùng ta ở bên nhau sao?”

A Li suy nghĩ một chút, nếu là làm nàng cả đời đãi ở âm u địa phương phỏng chừng sẽ bị đè nén chết. “Ta nhớ rõ trước đó không lâu người còn đi Trường An. Chính là ngày hôm qua, người còn cùng ta đi Thiên Sơn, như thế nào nhất định phải đãi ở u đô đâu?”

Quý U thấy nàng gián tiếp trả lời không muốn, nhẹ rũ xuống mắt, trong lòng bị đè nén.

A Li đợi trong chốc lát, không chờ tới Quý U trả lời, ngược lại chờ tới hấn thúc giục, “Người đãi lâu lắm, cần phải trở về.”

Nàng vạn phần kinh ngạc, nhãi con nhóm chỉ có giữ lại nàng, nhưng cho tới bây giờ không có giống Quý U giống nhau thúc giục nàng đi. Cẩn thận ngẫm lại, thượng một lần cũng là Quý U nói quá muộn, thúc giục nàng chạy nhanh trở về.

Nàng có chút khó hiểu, nhưng cũng không có phản đối, nàng hôm nay xác thật ra tới có chút lâu rồi.

Quý U nói: “Ta đưa người.”

A Li hỏi: “Còn đưa đến Thiên Sơn sao?”

Quý U do dự một chút, “Không tiễn Thiên Sơn, liền..... Đưa đến phong đều đi.”

A Li: “.....”

Phong đều còn dùng đưa sao? Phong đều không phải ở u đô mặt trên sao? Bất quá muốn xoay chuyển trời đất sơn cũng trước hết cần từ u đô đến phong đều, mới có thể sử dụng độn địa phù.

Quý U đứng lên, duỗi tay đem A Li kéo tới. A Li chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, người liền từ trứng vịt bạch u minh đi vào sáng ngời phong đều.

Lúc này phong đều đúng là buổi chiều, tuy rằng sắc trời sáng ngời, nhưng là thành thị hoang vắng. Nơi nơi đều bay vụn giấy, ánh mắt có thể đạt được đều là người giấy hàng mã. Quý U thầm nghĩ, nơi này đích xác không nhận người thích.

Hắn vỗ rơi xuống đến A Li bả vai một mảnh vụn giấy, “Người ngày mai còn tới sao?”

A Li không cần nghĩ ngợi nói: “Tới.”

Quý U kiều khôi môi, vừa mới chuẩn bị nói điểm khác, liền nghe thấy nóc nhà truyền đến một đạo hơi lạnh thanh âm, “Còn dám tới? Ngại chính mình chết không đủ mau sao?”

Quý U sắc mặt bỗng dựng trắng bệch, ngẩng đầu, thấy được đứng ở nóc nhà bạch y tổ tuyệt thiếu niên.

Bạch Trạch lạnh lùng mà liếc mắt nhìn hắn, triều A Li vươn tay, “Còn không qua tới? Sợ là chết cũng không biết chết như thế nào.”

Quý U thấy Bạch Trạch liền nói hai lần, chết không đủ mau, không biết chính mình chết như thế nào. Hắn môi nhấp chặt, liền móng tay moi tiến lòng bàn tay cũng không biết.

A Li không dám chọc Bạch Trạch sinh khí, đang chuẩn bị nhảy lên, thủ đoạn đã bị Quý U gắt gao kéo lấy. Nàng quay đầu, thấy Quý U sắc mặt tái nhợt không hề huyết sắc, trong mắt che kín run rẩy toái quang, tựa như nàng đi rồi sẽ không bao giờ nữa trở về đường như.

“Người còn dám chạm vào nàng?” Bạch Trạch hai tròng mắt nhiễm hơi mỏng tức giận.

Quý U mím môi, thực nhẹ mà nói, “Phong đều..... Không có việc gì.”

A Li càng nghe càng hồ đồ, bọn họ tựa như đánh đổ dường như, rõ ràng mỗi cái tự đều nghe hiểu được, nhưng là chính là nghe không rõ.

Bạch Trạch nhảy xuống, nhìn thiếu nữ vẻ mặt ngây thơ bộ dáng, hấn lại luyến tiếc mắg nàng, chỉ có thể hung hăng nói: “Chẳng trách trên người tổng mang theo quỷ khí, nguyên lai là đi u minh, thật là..... Không biết sống chết.”

Hấn duỗi tay đi kéo, lại kéo cái không, Quý U vững vàng mà đem A Li kéo đến phía sau.

Bạch Trạch trầm hạ mắt, một cỗ âm hỏa từ trong bụng dâng khởi, cười lạnh nói, “Hành đi, ta không mang theo nàng trở về. Có bản lĩnh người đem nàng mang về u đồ..... Hoặc là người đem nàng đưa tới mặt khác thành trì, sờ sờ nàng, thân thân nàng, người dám sao?”

Bạch Trạch mỗi nói một câu, Quý U sắc mặt liền tái nhợt một phen.

A Li quay mặt đi hỏi, “Quý U, Bạch Trạch lời nói có ý tứ gì? Đây là người không muốn đi Trường An nguyên nhân sao?”

Bạch Trạch ánh mắt lạnh hơn, “Còn ước đi xuống Trường An? Người là ngại chính mình sống được quá xuôi gió xuôi nước, tưởng cảm thụ một chút.....”

“Đừng nói cho nàng.” Bên tai đột nhiên truyền đến chỉ có Long tộc có thể nghe được mật ngữ thanh, thanh âm kia cực kỳ thống khổ lại hỗn loạn cầu xin.

Bạch Trạch mắt lạnh xem qua đi, cái kia đối Thiên giới đại khai sát giới hắc long, đã từng như vậy không ai bì nổi, uy phong lẫm lẫm,

thể nhưng có một ngày có thể như vậy thấp tam hạ khí.

“Muốn ta không nói cho nàng, người biết nên làm như thế nào đi?”

Quý U hầu kết giật giật, hẹp dài hai tròng mắt tất cả đều là khó qua thống khổ, một hồi lâu mới nhẹ giọng nói, “Ta sẽ không tái kiến nàng.”

A Li không biết bọn họ đã giao phong vài lần, nàng chỉ cảm thấy Bạch Trạch sắc mặt hòa hoãn chút, mà Quý U lại đôi mắt âm đạm.

“Quý U?” Nàng giữ chặt hần tay áo nhẹ nhàng túm túm.

Quý U rũ mắt xem nàng, trong mắt tất cả đều là ôn nhu quang, “A Li, ta có cái gì tưởng cho người.”

A Li nhú lại tế mi, “Ta không cần người đồ vật.” Nàng liền muốn biết hần làm sao vậy?

Quý U ánh mắt lược ám ám, từ thiếu niên khi hần liền tưởng cho nàng thứ tốt, nhưng nàng vẫn luôn đều không cần. Hần tháo xuống trên tay nhẫn, hơi hơi một vỗ, 10 mét chỗ trên đất trống tức khắc nổi lên một tòa ánh vàng rực rỡ núi lớn. Đó là các loại châu báu trang sức đôi liền ngọn núi, còn có vô số thấy không rõ trang thứ gì cái rương.

Chung quanh người qua đường còn không có tới kịp kinh hô, kia tòa ánh vàng rực rỡ ngọn núi tức khắc thu hồi nhẫn.

Tham lam ánh mắt từng đạo bắn lại đây, Quý U khẽ nhúc nhích ngón tay, một đạo màu hổ phách sóng gợn triều chung quanh đầy ra, những cái đó thấy kim sơn người nháy mắt biểu tình hoảng hốt, chỉ một cái chớp mắt liền quên mất vừa rồi phát sinh sự.

Quý U đem nhẫn đặt ở A Li trong tay, “Đây là ta từ mình hoang bay ra tới sau cho người tích góp. Mấy vạn năm, chỉ cần nhìn đến đẹp trang sức ta liền mua tới. Trừ bỏ trang sức, còn có ta bắt được các

loại Tiên Khí trên bảo. Nguyên bản là tưởng tính cả phong đều cho người làm sính lễ.....”

Nghe được sính lễ, Bạch Trạch mặt mày nặng nề.

Quý U nhẹ giọng nói: “Hiện tại trước tiên cho người.”

A Li nghi hoặc, “Vì cái gì trước tiên cho ta?”

Quý U không có trả lời nàng vấn đề, mà là không tha một lần một lần nhìn nàng khuôn mặt. Hắn A Li, như thế nào như vậy đẹp? Đôi mắt đẹp, cái mũi đẹp, miệng cũng đẹp. Còn sẽ hàm hảo uống Lê Thang. Đáng tiếc tốt như vậy A Li, hắn rốt cuộc không có biện pháp gặp được.

Quý U rũ xuống mắt, trái tim vô cùng đau đớn, khoang miệng đều là huyết khí, một hồi lâu mới bức bách chính mình nói, “A Li, đem ngọn nến trả ta đi.”

A Li bỗng đứng trợn to mắt, như là không nghe mình bạch đường như hỏi, “Trả lại người? Ta đây không phải sẽ không còn được gặp lại người sao?” Không có ngọn nến, nàng căn bản đến không được u minh.

Quý U nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, duỗi tay xoa xoa nàng đỉnh đầu, “Chính là không bao giờ gặp lại.”

A Li không màng Bạch Trạch ở đây, buột miệng thốt ra, “Như vậy sao được?”

Bạch Trạch tức khắc khí cười, tươi cười mang theo khí lạnh, “A Li, người cũng thật lợi hại.” Nguyên tưởng rằng là Chúc Long một bên tình nguyện, không nghĩ tới là lưỡng tình tương duyệt.

Quý U mím môi, mở ra bàn tay, A Li lắc tay ngọn nến ngọc bội liền bay ra tới.

“Quý U?” A Li trong trẻo sâu thẳm quả nhỏ mắt có vẻ cực kỳ mê mang.

Quý U ở Bạch Trạch thờ ơ lạnh nhạt hạ, duỗi tay sờ sờ nàng mặt, hần biết, đây là cuối cùng một lần ly nàng như vậy gần. Từ nay về sau, hần trong thế giới tốt cuộc nhìn không tới thân ảnh của nàng. Không phải nàng không từ mà biệt, là hần không thể lại bồi nàng.

“A Li, là ta quá ích kỷ. Ta tưởng đem ngươi lưu lại, lại đã quên ta căn bản không có tư cách. Cũng không phải đã quên,” hần tự giễu cười, “Là làm bộ nhìn không tới, cho rằng có thể tránh thoát đi.”

“Tránh thoát đi cái gì?” A Li truy vấn.

Quý U nhấp nhấp môi, vỗ ở trên mặt nàng tay chậm rãi rũ xuống đi, hần ánh mắt cũng theo tay rũ xuống đi tốc độ, thông thả ảm đạm.

Hần hiện tại tựa như một cái chân chính chết đi người, trong mắt không còn có sinh khí.

Nguyên bản cho rằng có thể không cô đơn, lại phát hiện sinh ra đã có sẵn ác ý chú định hần chỉ có thể một người đi xuống đi.

Quý U không có lại xem A Li, hợp trụ lòng bàn tay, xoay người biến mất ở trong không khí.

A Li duỗi tay kéo hần, lại chỉ giữ chặt một phen không khí, nàng chỉ phải xoay người hỏi Bạch Trạch, “Ngươi đều biết Quý U cái gì?”

“Cái gì Quý U,” Bạch Trạch tiếng nói lạnh lùng, “Kia chẳng phải là Chúc Long?”

“Hảo đi,” A Li một lần nữa hỏi một lần, “Ngươi đều biết Chúc Long cái gì?”

Bạch Trạch ánh mắt dừng ở trên mặt nàng, không chút để ý nói: “Ta đáp ứng hần không nói cho ngươi, nhưng ngươi có thể hỏi Phi Vũ a.”

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai..... Buổi tối 10 giờ.....

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Tiểu hồng hướng!! 3 cái;
53881629, minh ngọc 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Nhớ kỹ gầy gầy 112
bình; đồ chua 48 bình; 3371312130 bình; bạch kính đình lão bà 26
bình; loan đồ, Pluto, lão công 20 bình; mặt mang mỉm cười xuân về
hoa nở 11 bình; ta là tường đầu thảo 10 bình; trong mộng a di, mộc
tân các 5 bình; chỉ chỉ, MissBean, vĩ đại miêu 2 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

71, đệ 71 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mùa thu phong rất lớn, trong núi thụ nhiều, lá cây như sau vũ rơi xuống.

A Li đi theo Bạch Trạch phía sau mặc không lên tiếng mà đi. Bạch Trạch từ rời đi phong đều khi liền trầm khuôn mặt, rõ ràng trong bụng có hỏa khí. Hắn không nói lời nào, nàng tự nhiên không đi theo chọc hắn. Đi theo hắn, hướng lên trời sơn sơn môn đi đến.

Phong thật sự quá lớn, cho dù nàng lấy Bạch Trạch đương thối người tám chân cũng không dùng được, phong từ bốn phương tám hướng thổi tới, lá cây khô khốc răng cưa bộ phận quất mặt đau.

Nàng đành phải cúi đầu súc thân mình đỉnh phong hướng phía trước đi. Giây lát gian, phong đột nhiên nhỏ, quất đánh ở trên người lá cây cũng đều trở nên nhẹ nhàng chậm chạp. Nàng ngẩng đầu, nhìn đến trước người treo không một đạo cái chắn, chặn đại bộ phận phong.

Bạch Trạch lẳng lẳng mà nhìn nàng trong chốc lát, kéo qua tay nàng thử mạch đập, gặp quỷ khí chỉ phù với làn da mặt ngoài, nhẹ nhàng thổi phào nhẹ nhõm, “May mắn hắn còn biết đem nền trắng cho người, bằng không người căn bản thừa nhận không được u minh âm khí.”

A Li vội nói: “Cho nên nói Quý U vẫn là không tồi, vậy người vì cái gì đối hắn như vậy hung đâu?”

Bạch Trạch đem linh lực dọc theo nàng mạch lạc chuyển vào đi, “Ta cùng Phi Vũ cùng Chúc Long thù hận một chốc cũng nói không rõ. A Li, nếu tộc nhân của người bằng hữu thậm chí sự phụ đều bởi vì Chúc Long mà chết, người thấy hắn còn sẽ vẻ mặt ôn hòa sao?”

A Li nhớ tới từ Bạch Trạch trong trí nhớ nhìn đến sự tình, “Nếu người nói chính là tể đàn sự, Bạch Trạch, cái kia bạch long là người đi? Người cùng Quý U đánh nhau, cũng không nhất định là ai cái đuôi quét tới rồi tể đàn.”

Bạch Trạch chuyên chú mà đuổi đi nàng thân thể thượng đỉnh quỷ khí, tiếng nói nhàn nhạt, “Không cần chỉ tin tưởng đôi mắt, Chúc Long rất nhỏ đã bị ném tới minh hoang là có nguyên nhân, tể đàn nhân đánh nhau mà vỡ vụn cũng là có nguyên nhân. Nhưng ta đáp ứng rồi hắn, không đem này đó nói cho người. Kỳ thật người không cần hỏi Phi Vũ, rốt cuộc Chúc Long đã hứa hẹn không còn nhìn thấy người. Nếu nguy hiểm rồi xa người, ta cũng không cần thiết thật sự đem hắn bái cái sạch sẽ.”

A Li nghĩ đến trước khi chia tay Quý U tử khí trầm trầm, tựa như sinh mệnh bị một chút rút ra.

“Nhưng người càng như vậy, ta liền càng muốn hỏi Phi Vũ a.”

Bạch Trạch buông nàng tay trái, đổi một cái tay khác, “Người lòng hiếu kỳ như thế nào như vậy trọng? Người không biết người tu tiên kiêng kỵ nhất chính là lòng hiếu kỳ quá nặng sao? Không biết có bao nhiêu người bỏ mạng tại đây.”

A Li thâm nghĩ, ta lại không phải thật sự người tu tiên, thật giống như tu tiên có thể giữ được ta mệnh dường như.

Bạch Trạch đem quỷ khí hoàn toàn đuổi đi, lại thăm tiến nàng linh mạch xem xét một chút, phát hiện nàng địa phương khác không có bị hao tổn, liền nói: “Người muốn hỏi cũng đúng, người đi hỏi liền biết người ly quỷ môn quan có bao nhiêu gần.” Hắn dừng một chút lại nói, “Đừng làm Phi Vũ nghe ra người đi qua u minh, hắn so với ta còn muốn hận Chúc Long.”

A Li đang ở suy tư trong chốc lát như thế nào cùng Phi Vũ mở miệng, liền nghe Bạch Trạch đột nhiên nói, “Vì cái gì Chúc Long sẽ nói thế người tìm mấy vạn năm trên bảo? Người mấy vạn năm trước liền gặp qua hắn?”

A Li không cần suy nghĩ phải trả lời, “Quên mất.”

Bạch Trạch tức khắc có chút vô ngữ, “Mất trí nhớ là người ném sự đại pháp sao? Ta người không nhớ rõ, Phi Vũ người cũng không nhớ rõ, Chúc Long người vẫn là không nhớ rõ.”

“Thật không nhớ rõ,” A Li nói, “Người không tin, ta liền thề cho người xem.”

Bạch Trạch hơi xả khốe môi, duỗi tay thế nàng đem thái dương tóc mái dừng đến nhĩ sau, “Người lấy chính mình thề, bị thương không phải ta sao?” Hắn dừng dừng lại hỏi, “Liền chúng ta ba cái sao? Người hóa thành thanh phong thời điểm, còn trêu chọc quá ai?”

A Li vẫn là một câu, “Không nhớ rõ.” Thấy Bạch Trạch khí cười, nàng vội bồi thêm một câu, “Thật không nhớ rõ. Trừ bỏ các người, có lẽ còn có rất nhiều người.” Rốt cuộc nàng nhéo một ngàn nhiều nhãi con. Ấn nàng chơi trò chơi thói quen, trừ bỏ một cái cố định đại hào, khai mười mấy tiểu hào cũng là không nhiều lắm.

Bạch Trạch hơi hơi trầm hạ mắt, nghĩ đến hắn không phải nàng duy nhất làm bạn quá người, liền khí đến đau lòng.

A Li suy nghĩ một chút nói: “Ta kỳ thật cũng thực buồn bực, thời gian này tuyến như thế nào kéo như vậy trường? 300 năm ta nhận thức người cùng Phi Vũ, mấy vạn năm trước ta nhận thức Quý U. Nếu là như thế này nói, ta nhận thức Quý U ở người phía trước a.”

Bạch Trạch tiếng nói bỗng dừng lãnh xuống dưới, “Ồ ta phía trước làm sao vậy?”

Thấy hắn ghen ần ần có hắc hóa khuynh hướng, A Li vội nói, “Không như thế nào, ta liền cảm khái một chút.”

Bất quá thời gian này tuyến xác thật rất kỳ diệu. Rõ ràng Bạch Trạch là đại hào, nàng trước hết chơi nhãi con. Nhưng là thời gian tuyến lại như vậy dựa sau. Nàng phỏng đoán, cái kia trò chơi đều là từ nhãi con nhóm thiếu niên thời kỳ bắt đầu. Quý U từ Hồng Hoang

thời kỳ liền không chết quá, hắc thiếu niên kỳ tự nhiên là từ mấy vạn năm trước bắt đầu.

Mà Bạch Trạch trên đường ngã xuống quá một hồi, hắc thiếu niên kỳ chính là từ chuyển thế khi bắt đầu. Bao gồm mấy ngàn năm trước ngàn đêm ngàn chú cùng chín năm trước Lý Lạc, thiếu niên kỳ không giống nhau, thời gian tuyển tự nhiên không giống nhau.

Đến nỗi Phi Vũ, nghe nói thượng cổ phượng hoàng tuổi dậy thì rất dài, cho nên tùy tiện thiết nhập đều là Phi Vũ thiếu niên thời kỳ.

Bạch Trạch rũ mắt không nói mà nắm tay nàng hướng sơn môn đi, trước kia hắc cùng tiểu thanh mai là duy nhất. Nàng chỉ có hắc, hắc cũng chỉ có nàng. Hắc chưa từng nghĩ tới A Li còn trêu chọc quá những người khác.

“Chúc Long có đạo lý chứng sao?”

“Không.”

Bạch Trạch trong lòng buồn bực tiêu tán điếm, xem ra cái này đạo lý chứng vẫn là thực hi hữu, cũng không phải tùy tiện phát.

Mau đến sơn môn khi, A Li đi mau vài bước tường vượt qua Bạch Trạch giành trước trở về. Bạch Trạch biết nàng không nghĩ làm người nhìn đến bọn họ ở bên nhau, toại chậm hạ nện bước phối hợp nàng.

A Li vào sơn môn liền lập tức hướng liên sơn chạy đến.

Đi vào tiểu viện, Phi Vũ đang ở quét lá cây, thấy nàng tiến vào lập tức ngồi dậy, hơi kiều thụ phượng nhãn mang ra một chút vui sướng, “Hôm nay trở về thật sớm, ta cho rằng ngươi muốn ở sư huynh nơi đó đãi một ngày.”

“Chỉ là đưa cái Lê Thang, sao có thể đãi một ngày đâu?”

Phi Vũ chỉ một chút hành lang hạ một cái rỏ, “Ta lại đi mua rất nhiều thu lê, ngày mai còn cấp sư huynh hàm Lê Thang đi, hắc hảo điếm

không, có thể xuống giường đi lại sao?”

A Li trầm nghĩ, hẳn tốt đến không được, đều có thể bắt gian. Phi Vũ cũng quá đơn thuần, hẳn chịu hàm Lê Thang, nàng đều ngưng ngưng thu.

“Ngày mai không cần hàm. Phi Vũ, người biết Chúc Long sao?”
Nàng cấp khó dần nổi hỏi.

Phi Vũ nghe thấy cái này tên, tức khắc ánh mắt lạnh cả người,
“Người hỏi hẳn làm cái gì?”

A Li lưu loát mà bậy bạ, “Cùng Bạch Trạch ngẫu nhiên nói lên u minh, nhưng hẳn nhắc tới đến Chúc Long liền không muốn giảng, còn nói nếu ta thật sự muốn biết liền đi hỏi người.”

Phi Vũ ngữ khí không tốt, “Hắn không muốn giảng, chẳng lẽ ta liền nguyện ý?”

A Li ngồi ở ghế đá thượng, đôi tay chống má xem hẳn, tiếng nói sâu kín, “Đều do Bạch Trạch, gọi lên người lòng hiếu kỳ cũng không nói. Phi Vũ, như vậy thật là khó chịu a.”

Phi Vũ thấy nàng không vui, nhấp nhấp môi ở nàng bên cạnh ngồi xuống, “Nếu người thật sự khó chịu, ta giảng cấp là được. Người biết điểm chuyện của hẳn cũng hảo, nếu là ở phong đều bên ngoài địa phương đụng tới hẳn, nhất định phải ly đến hẳn rất xa.”

“Vì cái gì?” A Li trong lòng nhịn không được nhảy nhót, Phi Vũ một mở miệng chính là trọng điểm, nàng liền muốn biết cái này.

Phi Vũ trong mắt lộ ra một mặt chán ghét, “Thế gian chỉ có hai con rồng, một cái bạch một cái hắc. Chúc Long giáng sinh thời điểm từng có thượng thần tiên đoán hẳn sẽ vì Thiên giới mang đến tai hoạ. Màu đen chính là tử vong nhan sắc, u minh là màu đen, vong hồn cũng là màu đen.”

“Mới bắt đầu đại gia chỉ cho rằng hấn là nhan sắc không tốt lắm, cho nên chỉ là đối hấn có chút vẻ ngoài không thích. Nhưng chậm rãi đại gia mới biết được, Chúc Long trời sinh đó là điềm xấu, tới gần người của hấn đều sẽ phát sinh lớn nhỏ không đồng nhất tai hoạ.”

A Li hỏi: “Thật sao dạng tai hoạ?”

Phi Vũ khẽ nhíu mày, “Quá nhiều, có nhẹ có trọng. Có người chỉ là bậc lửa ánh nến liền sẽ chạm vào đao chân đèn dẫn phát hoạ hoạ. Có người mới vừa xoay người liền ngã vào vút bỏ sẵn hổ bị cơ quan trát xuyên. Hoặc là hảo hảo trời nắng đột nhiên hạ vũ, mắc mưa liền phát bệnh. Tóm lại, tay hoặc là mặt khác lửa lò bộ phận, bị Chúc Long đụng tới liền sẽ phát sinh xui xẻo sự.”

“Khi đó hấn còn rất nhỏ, dẫn phát tai hoạ không lớn. Vị kia tiên đoán hấn thượng thần nói, quả tượng biểu hiện, u minh là Chúc Long số mệnh chỗ. Chỉ cần đem hấn ném vào đi, không có đồ ăn, Chúc Long không lâu liền sẽ đói chết. Ai ngờ hấn thế nhưng còn sống, hơn nữa trưởng thành vì một cái cường tráng long.”

“Chúc Long đem u minh nắm ở lòng bàn tay ngày đó, hấn bay đến Thiên giới đem thiên thọc cái lỗ thủng. Vô số linh khí bắt đầu hạ tiết, nếu cái kia lỗ thủng không lấp kín, Thiên giới không có linh khí, thượng thần nhóm liền không thể tồn tại. Nhất nhưng khí chính là, hấn nói đem thiên thọc lỗ thủng là vì hấn vị hôn thê. Hấn vị hôn thê không biết cái gì nguyên nhân đột nhiên rời đi u minh, hấn chưa thành niên phi không ra đi, liền đem này khí ghi tạc Thiên giới trên đầu. Quỷ biết hấn ở u minh từ đâu ra vị hôn thê?”

A Li chớp chớp lông mi, không dám hé răng.

Phi Vũ nói tiếp: “Sau lại chính là người ở Bạch Trạch trong trí nhớ nhìn đến đồ vật. Sau khi thành niên Chúc Long, chẳng những thực lực thành vạn tăng gấp bội trường, hấn mang đến cho người khác xui xẻo kính nhi cũng là thượng vạn lần. Sư huynh hóa thành bạch long cùng hấn giác đấu ở bên nhau, cũng không biết là ai cái đuôi quét tới rồi tế đàn, đem tế đàn phong ấn thượng cổ vận rủi phóng ra.”

“Vì một lần nữa đem tế đàn phong ấn, sư phụ ta dẫn đầu làm sống tế. Nhưng là hắn một người căn bản không đủ, vì thế càng ngày càng nhiều thượng thần nhảy xuống tế đàn. Ta sư huynh đi ngày đó, tồn tại thượng thần đã rất ít, ta khóc lóc túm hắn góc áo làm hắn đừng đi. Nhưng sư huynh chỉ là cho ta xoa xoa nước mắt, liền triệu tế đàn đi đến. Người biết kia một khắc ta có bao nhiêu hận Chúc Long sao? Hắn lấy bản thân chi lực huỷ hoại Thiên giới, mang đi trên trăm vị thiên thần. A Li, ai chạm vào hắn ai xui xẻo. Người nếu nhìn thấy hắn, nhất định phải cách hắn rất xa.”

A Li thầm nghĩ, chẳng trách Bạch Trạch châm biếm Quý U không dám đem nàng đưa tới phong đền bên ngoài thành thị. Cũng chẳng trách Quý U đưa nàng xoay chuyển trời đất sơn thời điểm vẫn luôn theo ở phía sau, liền nàng một mảnh góc áo cũng chưa chạm vào.

Hiện tại nghĩ đến hắn là đều là có quy luật. Quý U bởi vì là u đô vương, hắn ở u đô cùng phong đền có thể không chịu nguyên rửa ước thúc, cho nên hắn dám ở nơi đó chạm vào nàng. Nhưng nghe đến muốn đi Trường An, hắn lập tức cự tuyệt. Vạn Phật sẽ như vậy nhiều người, hắn căn bản không thể bảo đảm không đụng tới nàng, cho nên hắn không dám đi, sợ cho nàng mang đến tai họa.

A Li thấy Phi Vũ nói xong này đó, liền rũ mắt không nói. Nàng biết Phi Vũ vừa giận chính là giận dối, nghĩ hống hắn vui vẻ, liền nói, “Lại quá ba ngày là vạn Phật sẽ, chúng ta đi Trường An chơi a?”

Phi Vũ nâng lên mắt, “Liền chúng ta hai sao?”

“Đương nhiên rồi.”

Phi Vũ đỉnh đầu toát ra ngạo kiều tiểu hoa, một mảnh màu trắng cánh hoa biến thành hồng nhạt, nhàn nhạt nói: “Vậy được rồi.”

A Li nhin cười ý, Phi Vũ cũng quá đáng yêu, rõ ràng trong lòng cao hứng, trên mặt lại muốn giả bộ bình tĩnh bộ dáng.

Phi Vũ không biết đỉnh đầu tiểu hoa đã bán đứng hắn, hắn chỉ biết chính mình thật sự quá dễ dàng bị A Li hống cao hứng. Rõ ràng một

khắc trước còn đắm chìm ở hồi ức sinh hồn đổi, ngay sau đó nàng vừa nói đi ra ngoài chơi, trong lòng phiền muộn tức khắc đảo qua mà quang. Dễ dàng như vậy liền từ khí chuyển vui vẻ, nếu bị A Li biết nhất định sẽ chê cười hần.

Nhưng hần thật sự thật cao hứng a, tựa như được đến một ngọn núi hạt thông. Chỉ cần cùng A Li ở bên nhau, đi chỗ nào hần đều cao hứng.

“Ký chủ,” hệ thống nhện không được nói, “Người đừng quên người còn đáp ứng rồi Lý Lạc.”

“Không có việc gì, vạn Phật sẽ có ba ngày đâu. Ta còn nhiều ra một ngày có thể lại ước một cái may mắn bảo bối.”

“May mắn bảo bối là ai?”

“Không biết, đến lúc đó xem đi.”

Phi Vũ nói sự tương đương cho A Li một viên thuốc an thần, không ra u minh cùng phong đều không phải được rồi? Trách không được Quý U hỏi nàng vĩnh viễn dãi ở u đô được chưa? Thật là tiểu đáng thương, không dám đem nói thật cáo nàng, sợ bị ghét bỏ. Hiện tại Quý U nhất định một mình một người súc ở góc, thương tâm địa liếm hần long trảo.

Nhưng A Li cũng không dám hiện tại lập tức liền đi tìm Quý U. Bởi vì Bạch Trạch sẽ trước tiên biết nàng lại rời đi Thiên Sơn. Ban ngày rời đi cũng liền thôi, đại buổi tối nhất định sẽ khiến cho hoài nghi. Còn nữa, nàng không có ngọn nến căn bản đến không được u đô.

A Li rũ mắt tự hỏi như thế nào đi u đô, quay đầu Phi Vũ không thấy, vừa rồi còn bồi nàng ngồi ở đình viện đâu. Nàng đứng lên đi tìm Phi Vũ, đi đến cửa phòng khi dừng lại. Chỉ thấy Phi Vũ đem tiểu hộp gỗ tìm ra tới, phô một giường quần áo, thực nghiêm túc mà nhìn.

Nàng nhện không được cười ra tiếng, có cái gì hảo chọn, này không đều là màu đỏ sao?

Nàng đi vào đi đứng ở Phi Vũ bên người, cùng hần cùng nhau xem. Ân, vẫn là có điểm khác nhau, kiểu dáng cùng hoa văn không giống nhau. Có thêu lưu vân, có thêu điều cầm, chỉ có một kiện có chút đặc biệt, đại trên mặt cái gì đa dạng đều không có, chỉ ở cổ tay áo chỗ thêu một cái thực xấu quả đào.

“Cái này đi.” A Li chỉ chỉ quả đào y.

Phi Vũ mím môi, lập tức có chút không được tự nhiên.

Chức Nữ thượng thần chưa ngã xuống khi, mỗi ngày dệt các loại vải dệt, hần quần áo chính là dùng này đó vải dệt làm. Sau lại thượng thần nhóm ngã xuống, liền thừa hần một người, cũng liền không sao cả xuyên cái gì quần áo.

Lại sau lại A Li không từ mà biệt, hần bởi vì quá mức tưởng niệm nàng, liền cấp tay áo thượng thêu một cái quả đào.

Như vậy xấu quả đào giống bị người dẫm một chân.

Phi Vũ thu thu ánh mắt, vung tay lên, quần áo đều không thấy, “Vẫn là xuyên ta trên người cái này đi.”

A Li nghiêng đầu xem hần, Phi Vũ chính là quá có thể che giấu cảm xúc. Cùng Lý Lạc bất đồng, Lý Lạc là ở hoàng gia dưỡng thành thói quen, sâu không lường được mới là bọn họ thái độ bình thường. Mà Phi Vũ chính là đơn thuần không muốn biểu đạt, luôn là thói quen đem cảm tình buồn ở trong lòng. Trừ phi là ghen trường hợp, kia hần không thể nhẫn. Trong tình huống bình thường, hần có thể không nói liền không nói, thập phần an tĩnh.

“Chính là ta thực thích ngươi thêu cái kia quả đào a,” nàng giữ chặt Phi Vũ tay cầm điều, “Vạn Phật tiết ngươi liền xuyên kia kiện được không? Cảm giác tưởng đem ta mang ở trên người của ngươi.”

Phi Vũ nhìn nàng, ánh mắt ôn nhu, ngươi vốn dĩ liền ở lòng ta thượng.

*

A Li bình thường ăn cơm ngủ, thẳng đến ngày hôm sau mới cùng Phi Vũ nói muốn đến sau núi thái tông chi.

Phi Vũ biết nàng lần trước làm từng giấy đã dùng xong rồi, không có khả nghi, “Sớm một chút trở về, Lê Thang còn hầm sao?”

“Không hầm.”

Nghe được nàng nói không hầm, Phi Vũ khoe miệng kiêu kiêu, hẳn vốn là không muốn nàng già đi tìm sư huynh.

“Chờ ta trở lại hầm con cá đi.”

Phi Vũ hơi kinh ngạc, “Hầm cá?”

“Àn,” A Li dùng ngón tay vòng vòng đai lưng, “Hầm cá quế chiên xù, hầm một nồi to.” Nàng hôm nay còn phải đi Trường An đồ thuốc mỡ, thuận tiện cấp Lý Lạc đưa đáp ứng hảo hán cá. Nhưng hầm một lần quá lao lực, đương nhiên muốn nhân thủ một cái.

A Li đi ra sân, lập tức đi sau núi. Thoát ly Thiên Sơn phái phạm vi, Bạch Trạch liền cảm ứng không đến. Nàng lấy ra độn địa phù, mặc niệm phong đều tên, ném tới rồi trên mặt đất.

Quang mang hiện lên, nàng đứng ở đây trời vụn giấy đường phố.

Phong đều tuy rằng ở u đô mặt trên, nhưng nàng cũng không biết Quý U có thể hay không cảm ứng được. Nàng nhú lại mi ở đường phố đi qua, ngày hôm qua Quý U không chỉ có thu đi rồi ngọn nến ngọc bội, còn thu đi rồi ngọc giản, thật là một chút đường lui đều không để lại.

Đi tới đi tới, nàng thiếu chút nữa bị thứ gì vướng ngã. Cúi đầu xem, là một cái giấy làm gà. Gà thân có chút tàn phá, vừa thấy chính là phế phẩm từ bỏ.

Nàng vừa muốn vòng hành, liền thấy kia chỉ giấy gà đứng lên,
“Là..... A Li sao?”

A Li trong lòng vừa động, có thể sử dụng giấy làm đồ vật cùng nàng
đối thoại, kia khẳng định là u đồ người.

“Là, người là u đồ người sao?”

Giấy gà lập tức vui vẻ mà phẩy phẩy cánh gà, “Ta là điện tiền hầu hạ
âm ty, cho người đưa quá đồ ăn, chính là người lần đầu tiên tới u đồ
thời điểm, là ta đưa lên anh đào sữa đặc.”

A Li chớp chớp lông mi, không nhớ rõ. Âm ty lớn lên giống nhau như
đúc, đều mang theo mũ đầu, gương mặt một đoàn hắc khí.

“Người..... Người có thể hay không theo ta đi u đồ?” Giấy gà thật
cẩn thận hỏi, “Ta biết này rất nguy hiểm, người hiện tại không có
ngọn nến bảo hộ, người sống tới rồi u minh liền sẽ gặp xâm hại.
Thời gian dài, tựa như những cái đồ ăn giống nhau, thực mau hư
thối.”

“Nhưng ta thật sự không có biện pháp. Ta vốn dĩ muốn đi Thiên Sơn
tìm người, nhưng là mới vừa cúi người đến một mảnh phế trên giấy,
bay tới người sân trước đã bị thiêu thành tro tàn. Người trong viện
như thế nào còn dưỡng phượng hoàng a?”

Phượng hoàng? A Li có điểm muốn cười, đó chính là bị Phi Vũ phát
hiện bái. Cái này âm ty đạo hạnh không thâm, Phi Vũ tỉnh, phát hiện
có âm khí đánh úp lại tự nhiên sẽ không bỏ qua.

“Ta vốn dĩ chuẩn bị lại đi một lần Thiên Sơn. Nghĩ canh giữ ở sơn
môn khẩu, vạn nhất có thể nhìn đến người ra tới đâu? Kết quả vu
Cổ đại nhân làm ta ở chỗ này thủ thì tốt rồi. Hắn đã phái ra thật
nhiều âm ty, canh giữ ở sơn môn, sau núi cùng thần điều Trấn Yêu
Tư cửa.”

A Li trong đầu hiện ra âm ty bám vào các loại giấy làm đồ vật, người
giấy, trang giấy, giấy ngư. Bọn họ giấu ở thảo, hoặc giấu sau thân

cây, nghĩ như thế nào đều cảm thấy có điểm buồn cười.

“Quý U làm sao vậy?”

Giấy gà rất muốn khở sở mà rũ xuống đầu. Nhưng là trong cổ cắm xiên tre, hấn căn bản nhúc nhích không được. Bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng tiếng nói tỏ vẻ hấn khở sở, “Không tốt lắm. Chủ nhân tự trở lại đại điện liền không rên một tiếng, vu Cổ đại nhân nhìn ra không đối hỏi hấn muốn hay không gọi người tới, hấn nói người sẽ không lại đến.”

“Chúng ta nguyên bản cho rằng ở giận dữ, nghĩ quá hai ngày thì tốt rồi. Kết quả chủ nhân đi ban đầu cư trú phòng nhỏ, hóa ra chân thân bàn ở kia. Vu Cổ đại nhân nói, một con rồng không muốn sống nữa, liền sẽ đem chính mình bàn ở nơi nào đó.”

A Li hỏi, “Hấn trước kia không phải cũng bàn ở Chương Vĩ Sơn sao?”

“Kia bất đồng,” gà nói, “Chủ nhân đem u đô ngọc tỷ thượng tên của mình hoa rút, còn đem sáp ong treo ở Chương Vĩ Sơn đỉnh. Hoa rút tên liền không hề là u đô chi chủ. Không phải u đô chi chủ, không còn có sáp ong bảo hộ, hấn thực mau liền sẽ cùng những cái đó đồ ăn giống nhau chậm rãi hư thối.”

A Li nhấp nhấp môi, “Người có thể đem ta mang qua đi đi?”

“Có thể.” Gà lập tức cao hứng mà hướng nhảy lầy đà nhảy.

A Li thâm nghĩ, này đó âm ty nhưng thật ra đối Quý U chân thành thật sự. Có thể thấy được không chỉ là nàng, vẫn là có rất nhiều người phát hiện hấn là một cái thực tốt hắc long.

Giấy gà đem cánh gà đặt ở nàng giày thượng.

A Li chỉ cảm thấy một trận âm phong cuốn quá, trước mắt tức khắc một mảnh hắc ám.

Chờ nàng thoáng có thể thấy mọi vật khi, lập tức nhìn đến phía trước có một quái vật khổng lồ, đen tuyền mà cuốn thành một đoàn. Nhìn kỹ, kia chẳng phải là hắc long sao? Ôm nhà gỗ nhỏ, đem cái đuôi bàn đi lên, đầu không kính mà gục xuống xuống dưới.

Nàng tức khắc vừa tức giận vừa buồn cười, đi qua.

Quý U gắt gao nhắm hai mắt, cứ việc hấn nỗ lực đem A Li đuổi đi ra trong óc, không thêm nghĩ nàng, trái tim vẫn là vô cùng đau đớn.

Hắn từ thiếu niên khi liền thích nàng, mỗi ngày đều đang chờ đợi trung vượt qua. Hắn cũng không cảm thấy chờ đợi là kiện thống khổ sự, bởi vì chỉ cần có thể chờ đến nàng, chẳng sợ chỉ thấy một lát, ngày này cũng chưa bạch quá.

Nhưng hiện tại hắn rốt cuộc đợi không được nàng. Vô luận từ ban ngày đến mặt trời lặn, vẫn là từ mặt trời lặn đến đêm tối. Kia nói mảnh khảnh thân ảnh, không bao giờ sẽ xuất hiện ở bàn sơn nói.

Hắn hiểu biết long cái này giống loài, gặp được trân bảo không chiết thủ đoạn cũng muốn được đến. Bạch Trạch tuy rằng đáp ứng rồi không đem hắn lại lịch nói cho A Li, nhưng Phi Vũ không có đáp ứng a. Kia đối sư huynh đệ hận hắn hận muốn chết, sao có thể thế hắn giấu giếm? Hắn muốn bắt quá là ở phân biệt thời khắc, không cần từ A Li trên mặt nhìn đến chán ghét biểu tình thôi.

Hiện tại nàng nhất định đã biết. Thực sợ hãi đi? Nàng từng ly nguy hiểm như vậy gần, hiện tại nhớ tới nhất định hận chết hắn. Nhưng hắn chính là như vậy hỗn đản, vì có thể cùng nàng ở bên nhau, vừa lừa lại gạt.

Hắc long yết hầu phát sát, ôm chặt nhà gỗ nhỏ, nhưng lại không dám ôm thật chặt, sợ ôm nát, đây là hắn duy nhất cùng nàng có liên hệ đồ vật.

Hắn lại nhắm mắt, đem chạy đến hắn trong óc thiếu nữ một lần nữa đuổi ra đi. Hận liền hận đi, dù sao cũng không dùng được thời gian

dài bao lâu. Hấn không có u đồ chi chủ thêm vào, cũng không có nền trắng bảo hộ, thực mau liền sẽ hư thối hoại tử.

Chờ hấn tin người chết truyền khai, nàng đại khái là có thể hả giận đi.....

Cái đuôi bị người gõ gõ, phỏng chừng lại là âm ty nhóm, hấn không kiên nhẫn mà lắc lắc cái đuôi, hy vọng đem âm ty chụp đi. Nhưng là phía sau truyền đến một đạo thiếu nữ tiếng kinh hô, tiếp theo là “Bang” một tiếng trầm vang. Hấn kinh ngạc mà mở mắt ra, trong mắt chiếu ra A Li té ngã trên đất bộ dáng.

Hấn cho rằng đôi mắt xuất hiện ảo giác, hoặc là âm ty thay đổi bộ dáng hống hấn, nhất thời giật mình ở nơi đó không có phản ứng.

A Li bị long đuôi chụp một chút, nếu không phải âm ty thế nàng chỉ khởi một đạo cái chấn, nàng xương cốt đều có thể bị chụp nát.

Âm ty vội vàng nhảy ra đỡ nàng, “Người không sao chứ? Chủ nhân chân thân sức lực đại, hấn phỏng chừng đem người trở thành chúng ta, bằng không hấn không dám chụp.”

Hắc long hô hấp cứng lại, trái tim bỗng nhiên kinh hoàng. Hấn thu chân thân biến ra hình người dừng ở A Li chân bên, duỗi tay kéo nàng, nàng lại không đem tay giao cho hấn mà là chính mình bò lên.

Quý U ánh mắt đen tối một chút, thông thả rũ xuống tay đi.

A Li hỏi: “Ở u đồ bị người đụng tới không phải không có việc gì sao?” Như thế nào vừa rồi nàng mới chạm vào hạ cái đuôi đã bị trừu bay?

Quý U nhấp nhấp môi, “U đồ thuộc về ta quản hạt, phong đều ly u đồ gần, người tại đây hai cái địa phương đã chịu ảnh hưởng rất nhỏ, nhưng cũng là có, chỉ cần không vượt qua nửa ngày liền không có việc gì.”

A Li lúc này mới minh bạch, trách không được mỗi lần nàng mới đi một canh giờ đã bị hấn thúc giục đi.

“Trước kia người ở Thiên Sơn ta như thế nào không có việc gì?”

“Trước kia ta thần hồn cùng chân thân không có dung hợp, cho nên người đụng tới ta cũng không có việc gì.”

“Kia hiện tại đâu?” A Li hỏi.

“Hiện tại không được. Chỉ cần rời đi u đô cùng phong đều, ta đụng tới người lửa lò bên ngoài làn da, người liền sẽ phát sinh không tốt sự.

A Li thâm nghĩ, trách không được Quý U hào nhất phi đâu, nguyên lai có nguyên do a.

“Nhưng là.....” Quý U nhẹ giọng bồi thêm một câu, “Người nếu chịu gả cho ta, vậy người liền không chịu ảnh hưởng. Khá vậy giới hạn u đô cùng phong đều, rời đi này hai cái địa phương vẫn là không được.”

Hắn rũ rũ mắt, nói cái này làm gì, chẳng lẽ hắn còn hy vọng xa vời nàng thật lưu lại không thành? Ai sẽ vứt bỏ ánh mặt trời xán lạn nhân gian, tới u minh đi cả đời đâu?

A Li tháo xuống lắc tay, “Ta tới là trả lại người cái này.”

Quý U nhìn thấy cái kia quả quýt hoa lắc tay, ánh mắt sậu khấn. Hắn nguyên tưởng rằng ngày hôm qua liền đủ đau, nhưng không nghĩ tới giờ phút này trái tim quả thực muốn bạo liệt, hắn gắt gao cắn nha, khoang miệng tất cả đều là huyết tinh khí.

A Li thấy Quý U run rẩy vươn tay, nàng không chút do dự đem lắc tay thả đi lên.

Một bên âm ty vẻ mặt trợn mắt há hốc mồm, hắn cho rằng A Li tới là an ủi chủ nhân, không nghĩ tới lại cho chủ nhân lôi đình một kích.

“Ngày hôm qua người cho ta nhẫn cũng ở bên trong nga.”

Quý U rũ mắt, liền trả lời sức lực đều không có.

Hắn cho rằng chính mình đã không có niệm tưởng, nhưng A Li xoay người làm âm ty mang nàng trở về khi, hắn vẫn là đau đến run rẩy, dùng hết sức lực tưởng đem nàng ôm lấy.

Nhưng hắn chung quy không có động.

A Li chỉ là nói nói, cũng không có thật sự làm âm ty mang nàng đi. Nàng quay đầu lại, thấy Quý U thấp mắt, một giọt một giọt nước mắt đi xuống ướt.

Nàng đi qua đi xoa bóp hắn mặt, “Có này khóc sức lực, vừa rồi vì cái gì không ôm lấy ta đâu? Chỉ cần người ôm lấy ta, ta liền không đi rồi nha.”

Quý U kinh ngạc mà mở mắt ra, mộng lung hơi nước trung, thiếu nữ vươn tay ôm cổ hắn, thực miễn cưỡng nói,

“Thôi, ta liền chủ động một hồi đi.”

Quý U trở mắt mà nhìn nàng, cứ việc tâm thần có chút ngốc, nhưng cảm xúc phản ứng lừa không được người.

Đỉnh đầu tiểu hoa, có phiến bạch hoa cánh biến thành hồng nhạt.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Boer khô, phù kéo, cười phá hồng trần, 53881629, 39329713, gió đêm 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Không hoàn mỹ mộng, 3371312130 bình; mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 18 bình; cười phá hồng trần 16 bình; ta là tường đầu thảo 14 bình; vương Nhị Cầu Tử, 5388162910 bình; `vu mã cửu,, mộc tân các 5 bình; 46598673, kỳ mộc quân 3 bình; chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, chỉ

chỉ, MissBean2 bình; ta ái ngốc đào!, kim li, 52006432, hoa tâm đại
củ cải ngồi xồm, soso tiểu khả ái a 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

72, đệ 72 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nhân gian là ban ngày, u minh cũng là ban ngày.

A Li ngồi ở nhà gỗ trên nóc nhà, Quý U cho nàng bắt tay liên một lần nữa mang lên, đem từ Chương Vĩ Sơn thu hồi sấp ong ngọc bội cho nàng nhét vào phù túi.

“Cái này mang hảo, không có nó, người vô pháp ngăn cản u minh quỷ khí.”

“Vậy còn người?” A Li hỏi, “Âm ty nói người đem tên từ ngọc tỷ thượng hoa rút, liền không hề là u đồ chi chủ, đồng dạng muốn đã chịu quỷ khí xâm nhập.”

Quý U nói: “Trong chốc lát lại đem tên một lần nữa viết một lần là được.”

Như vậy qua loa sao? A Li hơi hơi trợn to mắt.

Quý U thấy nàng vẻ mặt kinh ngạc, thực thiện mà kiêu kiêu khoe môi, “U minh từ Hồng Hoang thời kỳ liền vô chủ, ta sau khi thành niên tiếp quản nơi này, kiến thành trì. Ngọc tỷ chỉ là một khối có thể ngăn cản quỷ khí ngọc liêu, không phải viết tên ai ai là có thể trở thành u đồ chủ nhân.”

Thì ra là thế, A Li bừng tỉnh. Ngừng trong chốc lát nàng lại hỏi: “Cái kia nguyên rửa là sinh ra liền có sao?”

“Ân, thế gian chỉ có hai con rồng, một cái là điềm lành, một cái là mầm tai họa.” Quý U nói lên cái này vẫn là bất an, chính hấn nhưng thật ra không sao cả, bởi vì cái này nguyên rửa là nhằm vào những người khác. Tựa như con nhím, còn không có gặp qua nào chỉ con nhím đem chính mình trát. Nhưng là, này đó thứ đồng thời lại là chú

cô sinh, bảo hộ chính mình đồng thời lại sẽ trát đến âu yếm cô nương.

A Li nói: “Người sớm cùng ta nói liền được rồi, cùng lắm thì ít đi u đồ bên ngoài địa phương. Chính là nhất định phải đi, vậy bảo trì khoảng cách, cũng không có gì ghê gớm.”

“Người không thềm để ý?” Quý U nhìn về phía nàng.

“Không thềm để ý.” A Li vẽ mặt bình tĩnh mà nâng má, ánh mắt đầu hướng nơi xa nở rộ hoa sen. Hắn đi theo xem qua đi, những cái đó hoa sen khai vừa lúc, đài sen cũng rất lớn, từng trận thanh hương vị theo gió thổi qua tới.

“Người ăn không ăn hạt sen? Ta cho người trích một ít.”

A Li còn chưa nói chuyện, Quý U liền từ nóc nhà nhảy xuống, đi đến bờ sông trích đài sen.

Cùng thiếu niên khi đơn bạc Quý U bắt đồng, năm tháng cho hắn mang đến cực khổ, cũng tặng cho hắn không gì sánh kịp lễ vật. Ở sở hữu nhãi con, Quý U đáng người tốt nhất, vai rộng eo thon chân dài. Đại khái là Long tộc nguyên nhân, mỗi một chỗ đều sũng nước lực lượng, khăn thật cơ bắp xuyên thấu qua quần áo bông bột mà ra.

Trong bóng tối đồ vật đối hắn đặc biệt thân thiết, hắn triều mình hà vươn tay, những cái đó đài sen liền gấp không chờ nổi hương trên tay hắn nhảy. Hoa sen, lá sen cũng lay động, hận không thể đem chính mình diêu hạ tới đưa đến trong lòng ngực hắn.

Không bao lâu sau, Quý U liền ôm một phủng đài sen đã trở lại.

Hắn nhảy lên nóc nhà, một lần nữa ngồi xuống. Đem một con tươi mới lá sen đặt ở A Li trên đùi, liền bắt đầu lột hạt sen. Không lột hảo một cái liền đặt ở lá sen thượng.

Quý U lật tốc độ phi thường mau, vừa thấy chính là quen tay, không trong chốc lát lá sen thượng tựa như rải đầy oánh nhuận trên châu.

A Li ăn tốc độ không đuổi kịp hắn lật tốc độ, mắt thấy hạt sen liền phải từ lá sen thượng tể đi xuống, nàng vội nói, “Đủ rồi, ăn không hết.”

Quý U lúc này mới ngừng tay, “Người ăn đi, mình trong sông dài sen có chút bất đồng, sẽ không hư thối nhanh như vậy.”

“Quý U,” A Li một bên ăn một bên nói, “Quá hai ngày chính là vạn Phật tiết, chúng ta chọn một ngày đi chơi đi, chỉ cần chú ý điểm thì tốt rồi.”

“Không đi,” Quý U nhàn nhạt nói, “Người quá nhiều, mặc dù không đụng tới người, cũng sẽ đụng tới những người khác. Người tu tiên bất quá là phát sinh một ít hoặc đại hoặc tiểu nhân xui xẻo sự, phạm nhân nhất định là tai họa ngập đầu.”

“Như vậy sao?” A Li nhéo một viên hạt sen hơi hơi nhú mảy, một hồi lâu mới nói, “Vậy chờ vạn Phật tiết qua đi, Trường An không như vậy náo nhiệt lại đi.”

“Ân.” Quý U thực nhẹ mà đồng ý.

“Quý U,” A Li lại nói, “Lần tới không được còn như vậy làm. Không được tá rớt u đồ chi chủ, càng không được vứt bỏ sấp ong. Người nếu không còn nữa, thế gian liền ít đi một cái xinh đẹp nhất long.”

“Người nhìn, những cái đó nhân người mà gấp đến độ xoay quanh âm ty, còn có nhìn đến u đồ vô chủ mà kinh hoảng vong hồn, đều yêu cầu người phù hộ, đối bọn họ mà nói người so điểm lành quan trọng nhiều. Mỗi người sinh ra liền có này ý nghĩa, người chính là vì u mình mà sinh a.”

Quý U rĩ rĩ mắt, không nói gì. Đạo lý hắn tất cả đều hiểu, nhưng là hắn niên ấu khi đã bị ném vào minh hoang chờ chết, đối với hắn mà nói, cái kia cho hắn ấm áp thiếu nữ chính là chống đỡ hắn sống sót

lực lượng. Dương thế gian quang đều không chiếu rọi hấn, A Li chính là hấn duy nhất quang.

Cùng với nói hấn là vì hắc ám mà sinh, không bằng nói hấn cả đời đều ở truy đuổi quang.

Trầm mặc hồi lâu, hấn nhẹ giọng nói, “Ta đáp ứng ngươi.”

A Li lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói, “U đô chi chủ, nghe tới liền uy phong vô cùng. Ta mỗi lần tới, mặc dù biết là u minh, đều cảm thấy vô cùng an tâm. Nhân sinh lần đầu tiên không sợ quỷ quái, liền bởi vì ta biết nơi này có ngươi a.”

Quý U nghiêng đi mặt nhìn nàng một cái, thực nghiêm túc hỏi, “A Li, ngươi không chê ta lai lịch sao? So với bạch long, ta không thể mang cho ngươi may mắn sự, cũng không thể bồi ngươi ở có ánh mặt trời địa phương sinh hoạt. Ngay cả ăn cái gì, đều đến thúc giục ngươi mau mau ăn.”

A Li lắc đầu, “Không chê, ngươi khi còn nhỏ ta liền biết ngươi điếm bói.” Châu Phi nhãi con sao, trừu gì đều là lạn tạp. “Không có quan hệ, không thể đi có ánh mặt trời địa phương sinh hoạt liền không đi, u đô khá tốt, vừa lúc ta sợ thái dương phơi. Đến nỗi ăn cái gì, ta nhanh lên ăn thì tốt rồi, cũng không có gì ghê gớm. Quý U a, phương pháp tổng so khó khăn nhiều, chúng ta cùng nhau giải quyết thì tốt rồi.”

Quý U đôi mắt nhu hòa rất nhiều, giấu ở sâu trong nội tâm khói mù lặng yên tiêu tán, “Ta không để bụng người khác ánh mắt, ta chỉ để ý ngươi. Ngươi cảm thấy không có việc gì, vậy là tốt rồi.”

Hấn quay đầu, nhìn về phía mình giữa sông hoa sen, A Li luôn là ở hấn nhân sinh thời điểm khó khăn nhất rắc một đồng quang. Niên thiếu khi là như thế này, sau khi thành niên cũng là như thế này.

Quý U nhân này đem chỉ có hấn có thể thấy quang tâm tình lập tức biến hảo, thậm chí cảm thấy âm trầm u minh đều đi theo sáng ngời lên.

A Li cúi đầu đem ăn không hết hạt sen bao hảo, chuẩn bị mang về ăn. Dư quang trung liếc đến một mặt phần hồng đồ vật, nàng quay mặt đi, trong mắt chiếu ra một đóa tiểu hoa, cuối cùng một mảnh bạch hoa cánh cũng biến thành hồng nhạt.

Nàng rút cuộc có được đệ nhất đóa toàn phần tiểu phần hoa.

*

A Li mua mấy cái cá xoay chuyển trời đất sơn. Nàng nhìn hệ thống cho nàng tìm ra thực đơn, liền giống nhau tinh bột tương đối khó lộng. Thời đại này không có khoai lang đỏ cũng không có bắp khoai tây, chỉ có thể dùng bột mì chế tác tinh bột.

Nàng trở lại sân, Phi Vũ ngồi ở hành lang hạ phủng quyền sách đang xem. Thấy nàng trở về lập tức chào đón xách quá nàng trong tay cá, “Thật muốn hầm cá sao?”

“Muốn,” A Li nói, “Bất quá lần này ta tới làm, người thay ta làm tinh bột.”

Tinh bột phải dùng tay chạm vào thủy, chỉ có thể giao cho Phi Vũ.

Phi Vũ liếc mắt nàng trong tay cá, tổng cộng sáu điều, “Lần này người cũng phải đi cho người sư phụ đưa một cái, sư huynh đưa hai điều sao?”

A Li nói: “Đúng vậy, dù sao một nồi hầm, thuận tay làm bái.”

Phi Vũ gọi lên môi mỏng, thật dài lông mi hạ hiện lên một đạo chưa kịp bắt giữ lưu quang.

Nói dối, hắn hôm nay biến thành hồng chim bay đi ra ngoài đi bộ, đụng phải nàng sư huynh Mạnh Thập Phương. Mạnh Thập Phương dưới tàng cây cùng người nói chuyện phiếm, nói bình sinh ghét nhất lê vị, gặp được cây lê đều phải đường vòng mà đi.

“Lần trước Lê Thang, người sư huynh thích uống sao?”

“Rất thích.” A Li đem xử lý quá cá xách ra tới, đem hồng bùn lò giá thượng, phóng thượng một ngụm nôi to, lại đem mua tới mỡ lợn đảo đi vào, khom lưng đốt lửa.

Mỡ lợn ngộ nhiệt lập tức toát ra tư tư thanh âm, đậm màu trắng thể rắn hóa thành trong trẻo nhiệt du.

Phi Vũ lẳng lặng mà chăm chú nhìn nàng trong chốc lát, không có nói cái gì nữa, xoay người dựa theo nàng cấp phương pháp xử lý bột mì.

A Li đem cá bỏ vào trong nôi, nôi quá tiểu một lần chỉ có thể tạc một con cá.

Phi Vũ đem bột mì xoa nắn thành mì căn, đem tẩy mì căn thủy lắng đọng lại tĩnh phóng, làm xong này đó ngồi dậy, A Li liền một con cá cũng chưa tạc ra tới.

“Ta tới.” Phi Vũ tiếp nhận nàng trong tay chiếc đĩa, đem trong nôi cá phiên mỗi người.

A Li dựa lưng vào cây cột nhìn hấn, trong lòng cân nhắc hấn vừa rồi hỏi nói, hơi hơi có chút bất an.

Nàng hỏi hệ thống: “Sáu con cá có phải hay không quá rêu rao?”

Hệ thống nói: “Đương nhiên rêu rao. Lần trước Lê Thang người sư huynh uống hai chén còn nói đến qua đi, lần này lớn như vậy cá, một cái năm cân, ăn hai điều giống lời nói sao? Ta cảm thấy a, Phi Vũ có lẽ phát hiện.”

“Nhưng hấn như thế nào phát hiện?” Lê Thang đều đưa ra thời gian dài như vậy, đột nhiên phát hiện nhất định là đã xảy ra chuyện gì. Mặc kệ thế nào, hôm nay cơm hộp có thể chém đơn. Nhưng là Lý Lạc cần thiết đưa, nàng còn phải đi đồ thuốc mỡ, ngày hôm qua đồ đã cọ mất không ít.

Đãi Phi Vũ đem sở hữu cá tạc ra, hỏi A Li muốn như thế nào lộng.

A Li không làm hấn thượng thủ, mà là chính mình dùng lát gừng, hành, muối, rượu gạo cùng tiêu xay, tinh bột điều ra một cái nước sốt, sấn nhiệt xối ở tạc tốt cá trên người. Kim hoàng sắc nước sốt tưới ở tạc bay lên cá trên người, sáu chỉ bề ngoài còn nói đến quá khử cá quế chiền xù liền làm tốt.

Chính là nhìn qua dây chuyền sản xuất điểm, bắt quá cơm tập thể đều là cái dạng này.

A Li lấy ra ba con đã sớm chuẩn bị tốt hộp đồ ăn, mỗi cái đều thả một con cá đi vào. Tiếp theo giấu thượng nắp hộp, đem trong đó hai cái hộp đồ ăn trang đi vào.

“Phi Vũ, chờ ta trong chốc lát, ta cấp sư phụ sư huynh tặng cá liền trở về.”

Phi Vũ hơi hơi có chút ngoài ý muốn, “Dư lại ba điều đâu?”

A Li nói: “Dư lại đều là chúng ta cá a, trong chốc lát người đi thực xá lấy điểm hồ bánh, giữa trưa chúng ta liền ăn cái này. Phi Vũ, này cá chính là ta chuyên môn, đặc đặc, vì người làm. Ta cảm thấy, phượng hoàng cũng nên thích ăn cá đi?”

Phi Vũ hơi lạnh ánh mắt chuyển ấm chút, “Người đi đi, ta một lát liền đi lấy hồ bánh.”

A Li xách theo hộp đồ ăn đẩy ra viện môn đi ra ngoài, Phi Vũ nhàn nhạt nhìn nàng bóng dáng, khẽ nhúc nhích ngón tay, một mảnh lá cây lặng yên phiêu hạ ghé vào A Li phía sau lưng.

A Li xách theo hộp đồ ăn hạ sơn đạo, lập tức hướng sư phụ Diêu Bạch Tiên cư trú sườn núi đi đến.

Hệ thống vẽ mặt kinh ngạc, “Người thật đúng là đi đưa a?”

A Li nói: “Diễn trò đến làm nguyên bộ, phượng hoàng loại này điều đa nghi thật sự, vạn nhất hấn đi theo ta đâu?”

Hệ thống triều chung quanh nhìn nhìn, “Không thấy được cái gì điều.”

“Kia cũng phải cẩn thận.”

Nàng đi cấp sự phụ đưa cá, Diêu Bạch Tiên chưa thấy qua loại này cách làm, đại đại khen ngợi một phen, cho nàng một phen tiểu gương đồng.

“Đây là ta một vị lão hữu đưa ta, có thể nhìn đến có hay không người nhìn chăm chăm người. Vô luận người nọ ở nơi nào, đều có thể chiếu ra hấn đôi mắt.”

A Li hơi hơi trợn to mắt, “Sự phụ, thứ này tác dụng lớn như vậy, người cũng có thể dùng a, cho ta làm gì?”

Diêu Bạch Tiên cười nói: “Sự phụ lại không phải cái gì quan trọng người, phía sau nào có như vậy nhiều nhãn tuyến? Người cảm, tiểu cô nương gia gia, một người đường đi không có việc gì chiếu chiếu, nếu phát hiện không ổn chạy nhanh dùng độn địa phủ.”

A Li nhin không được cười, “Trên đời thực sự có hái hoa tặc sao?”

“Trước kia có, nhưng quan phủ tập trung thảo quá một đám liền ít đi. Được rồi, người đi đi.”

A Li gật gật đầu, hành quá lễ vừa muốn đi, liền lại bị Diêu Bạch Tiên gọi lại, hướng nàng sau lưng gẩy đẩy một chút, “Dính phiền lá cây.”

A Li rời đi Diêu Bạch Tiên động phủ, lại đi Mạnh Thập Phương.

“Tiểu sự muội cho ta đưa cá, hôm nay là cái gì ngày lành?” Mạnh Thập Phương cười hì hì tiếp nhận hộp đồ ăn, đánh tới, bên trong quả nhiên phóng một cái năm cân nhiều trọng cá lớn.

A Li thấy hấn thích, cười nói, “Ta còn sẽ hàm Lê Thang đâu, lần sau cấp sự huynh đưa Lê Thang.”

Mạnh Thập Phương lập tức biến sắc, “Lê Thang liền tính, người lộng điểm cá a thịt a, sư huynh đều thích ăn, nhưng duy độc sợ nhất ăn lê. Từ nhỏ đến lớn, ta chỉ ăn qua một con lê.”

A Li trong lòng một lộp bộp, trên mặt lại giả bộ cười bộ dáng, “Sư huynh không thích ăn lê lời này cùng người khác nói qua sao? Ta lần đầu tiên nghe nói.”

“Nói qua a,” Mạnh Thập Phương tùy tiện nói, “Hôm nay còn cùng cách vách sơn đan tu nói ta ghét nhất ăn lê, thỉnh hẩn lần sau luyện chế đan dược khi đừng thêm thu lê hương.”

A Li gật đầu nói: “Ta nhớ kỹ.” Xoay người rời đi Mạnh Thập Phương động phủ khi, nàng lấy ra sư phụ cấp gương chiếu chiếu, dường như không có việc gì mà sửa sang lại phía dưới phát. Trong gương trừ bỏ nàng chính mình, không phát hiện cái gì đôi mắt.

Chẳng lẽ nàng hiểu làm Phi Vũ? Kỳ thật Phi Vũ cũng không theo tới?

A Li nghi hoặc mà đứng trong chốc lát, lại lấy ra gương xác nhận một chút, lúc này mới từ lách tay lấy ra Lý Lạc cấp tiểu đồng kiếm, “Bang” mà một chút bẻ gãy.

*

Lý Lạc đang ở thực án bên ngòai chuẩn bị dùng cơm trưa.

Hắn cơm rất đơn giản, một chén ngô cơm, mấy đĩa rau xanh cùng một mâm nướng thịt. Đang chuẩn bị ăn cơm, chỉ nghe “Bang” một tiếng, bên người rơi xuống một đạo thân ảnh. Cùng lúc đó, giấu ở góc theo gió, nhanh như tia chớp cầm kiếm đánh tới, lại ở mũi kiếm để thương người nọ yết hầu khi thấy rõ người tới mặt.

Một trương phù dung mặt, trong trẻo sâu thăm quả nho mắt, cái mũi tiểu xảo, môi đỏ bưng, này không phải A Li lại là ai đâu? Hắn hoảng sợ, lại đã thu tay lại không kịp. Lý Lạc mau tay nhanh mắt mà giữ

chặt A Li đai lưng một xả, bảo kiếm cùng mặt cọ qua, đem phía sau cây cột thọc cái lỗ thùng.

A Li sắc mặt tái nhợt mà ngồi ở Lý Lạc trên đùi, cảm giác Lý Lạc hô hấp lại cấp lại mau, hoàn nòng vòng eo cánh tay dùng sức mà muốn mệnh, ần ần có chút run rẩy.

Theo gió vút bỏ bảo kiếm quỳ xuống, “Ta sai, thỉnh lang quân trách phạt.”

Lý Lạc mặt trầm xuống, “A Li sử dụng đồng kiếm khóa truyền tống cũng không phải lần đầu tiên, lần trước ở xe ngựa người liên vô này hành động, lúc này vì cái gì?”

“Bẩm lang quân, cái này đồng kiếm khóa mỗi lần truyền tống đều sẽ phát ra rất nhỏ vỡ vụn thanh, nhưng thanh âm này cực tiểu, yêu cầu hết sức chăm chú mới có thể nghe được. Ta hết sức chăm chú một buổi sáng, liền vừa rồi đi rồi một chút thần, không nghĩ tới.....”

Theo gió về mặt hồ thẹn, nếu là hắn đem chủ nhân người trong lòng thọc cái lỗ thùng, kia chủ nhân khẳng định không thể muốn hắn. Hắn vốn là lập hạ đời đời kiếp kiếp đi theo chủ nhân lời thề, trăm triệu không thể phá thề. Hắn triều góc liếc mắt một cái, hắn đồng bạn chính vui sướng khi người gặp họa mà xem hắn, tựa hồ có điểm ước gì hắn bị đuổi ra đi.

Lý Lạc thấy A Li không có thương tổn đến, vừa kinh vừa giận cảm xúc bằng phẳng một ít, “Người nói với ta vô dụng, xem A Li có chịu hay không tha thứ người đi.”

Theo gió lại hướng A Li chấp tay thi lễ, “Là ta sai, không dám cầu tha thứ, chỉ cầu cấp một cơ hội đem công chiết quá. Nếu về sau người có khó làm sự, chỉ cần cáo ta một tiếng, tất thể người làm được.”

A Li lúc này mới nghe minh bạch, nòng nghĩ nghĩ nói, “Ta lần tới tới phía trước ở ngọc giản nói một tiếng, như vậy người là có thể trước tiên có cái chuẩn bị.”

Theo gió thấy nàng không có sinh hấn khí, lập tức vui vẻ nói, “Kia đương nhiên hảo.”

Lý Lạc nhàn nhạt nói, “Cây cỏ bông, người thế theo gió. Nếu còn có lần sau, người từ từ đâu ra liền hỏi nào đi thôi, ta vô pháp dùng người.”

“Lang quân.” Theo gió sắc mặt trắng nhợt, trong mắt đều là cầu xin.

Trong một góc bóng người hiển lộ ra tới, cùng theo gió giống nhau là cái diện mạo thanh tú thanh niên, trên mặt treo xán lạn ý cười đi tới, “Lang quân, ta khẳng định so với hấn làm tốt lắm, cũng làm lang quân nhìn một cái ta bản lĩnh. Ta chính là nam.....”

Lý Lạc nói: “Đem miệng nhắm lại.”

“Lang quân.” Theo gió sắc mặt tái nhợt mà quỳ đi mấy bước, thấy Lý Lạc biểu tình lãnh đạm, lại đi cầu A Li, “Ta lần sau định không dám như thế, ta hôm nay, ta thật sự..... Ta liền đi rồi một chút thần, ta bình thường không như vậy, thực tình thần mà thủ vệ.”

A Li thấy hấn đều phải khóc, toại nhỏ giọng nói, “Điện hạ, nếu không..... Liền cho hấn một lần cơ hội đi?”

Lý Lạc mặt vô biểu tình, một hồi lâu hấn mới không mẫn không nhạt nói, “Nếu A Li không có giận người, vậy lại cho người một lần cơ hội.”

Theo gió tức khắc vui mừng lộ rõ trên nét mặt, xoay người lại cấp A Li được rồi vài cái lễ, lúc này mới nhỏ xuống bảo kiểm lui về ban đầu vị trí.

Cây cỏ bông sờ sờ cái mũi, vẻ mặt buồn bực mà xoay người trở về.

Này đó là Lý Lạc ngụ hạ thủ đoạn, cũng kêu đế vương chi thuật. Theo gió coi hấn là chủ, cẩn thận bảo hộ hấn. Nhưng là đối đãi A Li lại không lắm coi trọng, bằng không cũng sẽ không ra hôm nay loại sự tình này. Cứu này nguyên nhân, chính là A Li đối theo gió vô ân.

Cho nên Lý Lạc trước biếm theo gió, đăi theo gió triều A Li cầu tình khi, tái khởi dùng hắc. Lúc này theo gió tự nhiên đối A Li rất là cảm kích, ngày sau tất vì A Li quên mình phục vụ lực.

Đây là hắc vì A Li dật bảo hộ võng, nếu là A Li tương lai gả vào Đông Cung, này võng còn muốn phô lớn hơn nữa chút. Hắc không nghĩ làm nàng lao tâm lao lực, nhưng sinh hoạt ở vương thất sao có thể rời xa lực đực với nhau? Cũng chỉ có thể hắc thể nàng đi 99 bước, dư lại một bước cho nàng lưu trữ, tốt xấu tình điểm lập.

“Ăn cơm sao?” Lý Lạc hỏi, “Vừa lúc ta phải dùng cơm, ta gọi người thêm chút đồ ăn, người ở chỗ này ăn đi.”

A Li lúc này mới nhớ tới ý, nàng đứng lên từ lắc tay lấy ra hộp đồ ăn, “Hôm qua đáp ứng điện hạ.”

Lý Lạc đem hộp đồ ăn cái nắp mở ra, nhìn kim hoàng sắc cá quế chiên xù, trong mắt chảy ra ý cười, “Cùng khi còn nhỏ xem không quá giống nhau, tựa hồ người cái này càng tốt chút, chính mình làm?”

“Đương nhiên rồi.” A Li nói. Một nửa một nửa đi, tuy rằng cá là Phi Vũ tạc, tinh bột cũng là Phi Vũ làm, nhưng nàng điều nước sốt, cũng coi như là cá quế chiên xù linh hồn.

Lý Lạc cầm lấy chiếc đũa gấp một khối ăn luôn, “Hương vị cũng tốt đến không được, như thế nào lợi hại như vậy, ta xem Trường An cá tứ có thể tất đi, cá quế chiên xù vừa ra, tất danh chấn Trường An.”

A Li trên mặt lộ ra xán lạn ý cười, Lý Lạc miệng cũng quá ngọt, thật không ăn không trả tiền như vậy ngọt đồ vật.

Lý Lạc lại gấp một khối ăn, bởi vì là A Li thân thủ làm, mặc dù hương vị giống nhau, ở hắc nơi này cũng là mười thành mười hảo.

A Li hôm nay tới xem hắc, A Li thực hiện lời hứa làm cá. Thái tử điện hạ tâm tình sung sướng, đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, có hai mảnh hôi cánh hoa biến trắng.

“Muốn hay không lưu lại ăn cơm?” Hấn lại hỏi một câu.

A Li bị hấn hồng đến thoải mái, là thật muốn lưu lại. Nhưng nàng đáp ứng rồi Phi Vũ trở về ăn cơm, chỉ phải nói, “Có việc, phải đi về.”

Lý Lạc đỉnh đầu tiểu hoa tức khắc có điểm héo.

A Li lại nói, “Nhưng ta ngày mai còn trở về a, còn có hậu ngày chính là vạn Phật tiết, ta sớm tối, được không?”

Lý Lạc đỉnh đầu tiểu hoa một lần nữa nâng lên hoa quan, còn thừa kia cánh hoa cánh cũng biến trắng. Hấn đỉnh một đóa hoàn chỉnh tiểu bạch hoa, khẽ cười nói, “Hành đi, người nếu có việc, ta liền không lưu người.” Hấn dừng dừng lại bồi thêm một câu, “Ta hiện tại làm người cho người thượng được.”

A Li lập tức gật gật đầu, nàng chính là vì cái này tới.

Thức hải hệ thống đang ở rải hoa, “Lý Lạc hoa toàn trắng, ký chủ nỗ lực hơn a, ngày sau vạn Phật tiết tranh thủ chuẩn bị cho tốt đóa tiểu phấn hoa.”

A Li đưa lưng về phía Lý Lạc, một người cung nữ cho nàng thượng được, nàng nhàn rỗi không có việc gì cùng hệ thống hạt liêu, “Có phải hay không hắc biến hôi, hôi biến bạch đều cực dễ dàng, bạch biến phấn, phấn biến hồng liền rất khó khăn?”

Hệ thống nói: “Nói như vậy là như thế này, nhưng cũng không nhất định, phân người cũng phân sự. Ai, có khi cũng là huyền học. Làm như vậy một đồng lớn đối phương chưa chắc cảm kích, nhưng là ngẫu nhiên một chuyện nhỏ xúc động nội tâm, đóa hoa liền biến sắc. Ký chủ người có thể không có việc gì liền cùng nhãi con lao lao chuyện quá khứ, từ giữa là có thể phát hiện quy luật.”

Cung nữ phía trước được Lý Lạc phân phó, cố ý thượng được phi thường chậm. Lại là cấp ký tên tiêu độc, lại là lột khăn, chỉnh ra rất nhiều đa dạng, nhưng là lại chậm cũng bất quá kéo một khắc.

A Li đối với gương chiếu chiếu, nguyên bản đồ sạm dấu vết tựa như bị cục tẩy đồ rớt giống nhau, một chút dấu vết đều không để lại. Qua đêm nay thượng, dấu hôn liền sẽ trở nên càng thêm nhạt nhẽo, ngày mai lại đồ một lần là có thể hoàn toàn tiêu rớt. Thấy bối rối chuyện của nàng liền như vậy giải quyết, tâm tình tức khắc trở nên siêu hảo.

Nàng xoay người, Lý Lạc đang xem nàng, trước người thực án thượng, đồ ăn nhiệt khí đã không có. Nàng tức khắc có điểm ngưng ngưng, “Điện hạ, người mau dùng cơm đi, đều lạnh.”

Bên cạnh người hầu trong lòng phun tào, nếu biết lạnh còn làm lang quân ăn?

Lý Lạc gật gật đầu, dùng chiếc đũa gấp một ít đồ ăn bỏ vào không mâm, cái miệng nhỏ ăn luôn.

Người hầu càng hết chỗ nói rồi, Lý Lạc liền bệ hạ nói mười câu còn muốn bác chín câu trở về, lần đầu như vậy nghe lời. Hắn gục đầu xuống, trong lòng âm thầm cho A Li một cái đánh giá, Đông Cung quả nhiên muốn thời tiết thay đổi.

A Li thấy Lý Lạc bắt đầu ăn cơm, liền cáo từ nói, “Điện hạ, ta đi rồi.”

Lý Lạc gật gật đầu, không có lưu nàng.

Chờ nàng dùng độn địa phù rời đi sau, Lý Lạc lại ăn một lát cá, dùng lại chiếc đũa trầm mặc trong chốc lát, xoay người đối vừa rồi cấp A Li đồ thuốc mỡ cung nữ nói, “Người đem cái này thuốc mỡ bình phóng cái xa một chút phòng, như vậy lấy thời điểm có thể ở bên ngoài chờ lát nữa lại tiến vào.”

“Còn có, cấp ký tên tiêu độc trước có thể rửa tay, tẩy xong tay có thể đồ hương cao, đồ xong hương cao còn có thể không cần thận bắt tay cộ ô uế một lần nữa tẩy, một lần nữa đồ hương cao. Muốn kéo dài thời gian có rất nhiều phương pháp, không cần câu nệ một loại hình thức.”

Cung nữ về mặt thụ giáo, trong lòng rất là chấn động, đây là lang quân truy tiểu nương tử phương pháp sao? Quả thực chín khúc ruột hời, sắp đem người tính kế đã chết.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Thất thất bảy i, hôm nay đoạn tương tư 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Quất 60 bình; ta là tường đầu thảo 24 bình; phong ngâm 乙 20 bình; mặt trời lặn với hải 19 bình; 5200392215 bình; JJ đóng cửa 13 bình; trình tự vườn tiểu một sách, MissBean, về nhà ăn dưa nhi, ba tuổi quên cơ tại tuyến ăn trộm gà 5 bình; siêu siêu việt càng nhưng, đô ln2 bình; tiểu phong, tiểu trường tiểu trường tâm tưởng sự thành, A Bạch, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

73, đệ 73 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li không có xoay chuyển trời đất sấm, mà là dừng ở Trường An một cái không chớp mắt ngõ nhỏ. Nàng cùng tiểu cung nữ hỏi thăm Trường An có cái gì ăn ngon, một cái gia trụ cửa vĩ hẻm cung nữ nói cho nàng, cái kia ngõ nhỏ bán ăn rất ngon huân hạt thông, bởi vì quá nổi danh, không đến buổi chiều liền sẽ bán quang.

A Li nghĩ đến Phi Vũ thích ăn hạt thông, toại lâm thời quyết định đi một chuyến cửa vĩ hẻm.

Mua hạt thông chính là một cái lão bà bà, bị rất nhiều người vây quanh ở trung gian, thoát nhìn sinh ý thực hảo. Toàn bộ ngõ nhỏ lan tràn thực kỳ dị hương liệu hun vị, dư vị vô cùng. Một cái ăn mặc trứng muối sắc áo khoác tỳ nữ cầm lấy lòng hạt thông từ trong đám người bài trừ đi, A Li nhìn thấy vội vàng bỏ nàng khe hở.

Tỳ nữ chạy chậm đến một chiếc xe ngựa bên, mở ra cửa gỗ chui đi vào, “Tam nương, này hạt thông còn nóng hổi đâu, nô tỳ cho người lột mấy cái? Tam nương?”

Được xưng là tam nương thiếu nữ hơi nghiêng mặt, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn ngoài cửa sổ. Tỳ nữ tò mò mà theo nàng ánh mắt nhìn lại, lại chỉ nhìn đến một vòng lớn người cái ót.

“Tam nương đang xem cái gì, như vậy nhập thần?”

Thường mẫn quân nhìn chăm chăm kia nói bạch áo thạch lựu váy thân ảnh, tiếng nói phức tạp, “Xem mỹ nhân.”

“Mỹ nhân ở đâu?” Tỳ nữ dán song cửa sổ ra bên ngoài xem, mua hạt thông người thật sự quá nhiều, trong ba tầng ngoài ba tầng, căn bản nhìn không ra xấu đẹp.

Nàng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía như suy tư gì thường mẫn quân, “Tam nương, cái dạng gì mới là mỹ nhân?”

“Mỹ nhân a.....” Thường mẫn quân chậm rãi bóp nát trong tay lá bùa, nhạt nhẽo màu tím giấy mặt theo cửa sổ phiêu đi ra ngoài, nhỏ đến không thể phát hiện mà lẫn vào trong đám người, “Độc nhất vô nhị mới là mỹ nhân.”

A Li mua được hạt thông sau từ trong đám người tể ra tới, nàng không có lập tức sử dụng độn địa phù, mà là triều ngỗ nhỏ chỗ sâu trong đi đến, tìm chỗ không ai địa phương lúc này mới ném xuống lá bùa.

Quang mang sáng lên, nàng bị nháy mắt mang về Thiên Sơn.

Thiên Sơn nội không thể sử dụng độn địa phù, bởi vậy nàng chỉ có thể dừng ở sơn môn ngoại. Theo sơn đạo một đường trở về, bên đường đụng tới rất nhiều đồng môn, hoặc tiến song ra. Nhưng không biết như thế nào, A Li tổng cảm giác có nói tầm mắt gắt gao dán nàng.

Nàng lấy ra sư phụ cấp gương đồng đối với mặt chiếu, đồng hoàng kính mặt trừ bỏ nàng mặt, còn có một đôi không có đồng tử mắt, tối om xuất hiện ở nàng mặt sườn.

Nàng hoảng sợ, quay đầu liền hướng liên sơn chạy.

Đẩy ra viện môn thời điểm, Phi Vũ đang ngồi ở bàn đá bên chờ nàng, trên bàn hồ bánh cùng cá đã nhiệt ba lần. Phi Vũ vừa muốn nhiệt đệ tứ biến, liền thấy A Li thở hồng hộc mà chạy vào, phía sau phảng phất có quỷ đuổi theo.

“Làm sao vậy?” Phi Vũ buông trong tay cá.

A Li chạy đến Phi Vũ trước mặt, lôi kéo hần tay áo cong eo một đốn đại thở dốc, cảm giác phổi đều phải chạy tặc.

Phi Vũ dùng không tay nhẹ nhàng bài nàng bối, lại hỏi một lần, “Phát sinh chuyện gì?”

A Li vừa muốn đem gương sự giao đãi ra tới, liền đột nhiên dừng lại. Nói như vậy, Tu chân giới nhần tuyến đều là rút ra một sợi ý thức bám vào nào đó vật thể thượng. Gương sự một khi nói ra, Phi Vũ nhất định sẽ đề phòng, như vậy nàng cũng đừng muốn biết Phi Vũ có phải hay không dùng bám vào người thuật đi theo nàng.

Nàng buông ra Phi Vũ tay áo, ngược lại ôm lấy hấn eo, “Phi Vũ ta rất nhớ người a.”

Phi Vũ nao nao, tuy không quá tin, nhưng trong lòng vẫn là giống bị rót một muỗng mật, “Mới bắt quá nửa canh giờ.....”

“Nửa canh giờ cũng rất dài a, ta chính là đặc biệt đặc biệt tưởng người.”

Phi Vũ phủng trụ nàng mặt nâng lên tới, nùng lệ đôi mắt bình tĩnh cực kỳ, tựa hồ một chút cũng không ngoài ý muốn, “Người có phải hay không gây họa, muốn ta làm cái gì?”

“Người như thế nào như vậy tưởng ta? Ta chính là đơn thuần mà tưởng người không được sao?”

“Không rất giống.” Phi Vũ nhàn nhạt nói, lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng gương mặt cùng cổ.

A Li sợ hấn sờ đến xương quai xanh chỗ lại đem mới vừa đồ thuốc mỡ cọ không có, từ trong lòng ngực hấn tránh thoát ra tới.

“Hảo đi, người không tin thì không tin đi, kỳ thật ta vừa rồi đi Cô Tang cho người mua hạt thông đi. Trở về thời điểm từ sơn đạo một đường xuyên qua tới, không biết vì cái gì ta tổng cảm thấy có một đạo tầm mắt nhìn ta. Ta càng đi càng sợ hãi, dứt khoát liền chạy vội đã trở lại.”

Phi Vũ cười khẽ, “Lúc này mới giống lời nói thật.”

Hắn vươn tay nhéo một đạo quyết, một đạo kim quang từ hư không rơi xuống, tràn đầy mà tươi ở A Li trên người. Tiếp theo lui về phía sau hai bước, quan sát đến A Li chung quanh có hay không hắc ảnh, thẳng đến quang mang biến mất cũng không có nhìn đến nhiều hơn đồ vật.

“Có thể là người nghĩ nhiều, lại hoặc là qua đường tinh quái ngẫu nhiên đem ánh mắt đầu ở trên người của người.”

“Phải không?” A Li cũng không xác định. Nàng mím môi, đem trong tay xách giấy bao giao cho Phi Vũ, “Cho người mua hạt thông, khói xông vị, trong chốc lát lột cho người ăn. Ta đi trước đổi kiện quần áo, vừa rồi chen vào trong đám người đoạt hạt thông, phác một thân thổ.”

Nàng lập tức đi vào phòng, đóng cửa lại, một lần nữa lấy ra gương. Vụng hoàng kính mặt, chỉ có nàng một người mặt. Nàng tả hữu nhìn nhìn, trong gương thiếu nữ đôi mắt đặc biệt hắc, đặc biệt lộng. Nàng xem nàng, nàng cũng xem nàng. Nàng nhấp miệng, nàng cũng nhấp miệng.

Hệ thống nói: “Tựa hồ không có gì đặc biệt, có lẽ vừa rồi người nhìn lầm rồi.”

A Li hơi chau chân mày, đem gương tắc trở về, xoay người đi thay quần áo.

Nàng là tuyệt đối không có khả năng nhìn lầm.

Buổi tối thời điểm, A Li thối đèn nằm xuống. Trong bóng đêm vô luận xem phương hướng nào đều như là cặp mắt kia, như vậy không, tối om.

Nàng run run một chút, tùy tiện lay kiện áo ngoài liền hướng Phi Vũ phòng chạy.

Phi Vũ vừa mới ngủ hạ môn đã bị đẩy ra. Hắn không có cảm môn xuyên thói quen, dù sao hắn cũng sẽ không thật sự ngủ. Trong bóng

tối, một khối lạnh lẽo thân thể chui vào hắc ỗ chần, nhu nhu nhuyển nhuyển tinh tế cánh tay run run ôm hắc cổ. Hắc cơ hồ không cần mở miệng liền từ cái này động tác phán đoán ra tới chính là ai.

Thiếu nữ thân thể giống đám mây giống nhau, lại nhu lại mềm, thật nhỏ hô hấp giống cực thiển phong nhào vào hắc hầu kết thượng. Hắc vốn dĩ muốn hỏi làm sao vậy, nhưng đột nhiên không dám mở miệng. Sợ quá nhiều đến này phiền nhẹ vân, lại cấp thời đi trở về.

Hắc vẫn không nhúc nhích, vẫn từ nàng ôm hắc, mặt dán ở hắc ngực.

Một hồi lâu hắc mới nghe được tinh tế thanh âm, “Phi Vũ, người thân thể nóng quá a.”

Hắc nhin không được lộ ra tươi cười, thấp cúi đầu, môi đụng phải nàng chóp mũi. Xuống chút nữa, chính là hô nhiệt khí mềm mại đổ bùng môi.

Phi Vũ tim đập nhảy dựng, vừa định dựa qua đi kia há mồm lại nói chuyện, “Người như vậy nhiệt, kia mùa đông khắc nghiệt ôm người còn không phải là ôm một cái đại hình ấm bảo bảo?”

Phi Vũ không hiểu ấm bảo bảo chân chính hàm nghĩa, nhưng hắc có thể nghe ra A Li ở khen hắc ấm áp.

“Ta chân thân là phượng hoàng, từ thiên hỏa trung giáng sinh, tự nhiên thực nhiệt.” Hắc dừng một chút bổ sung một câu, “Thiên càng lạnh, ta càng nhiệt.”

A Li tự nhiên nghe ra hắc mời, cười khanh khách nói, “Phi Vũ, người như thế nào đều không hỏi ta vì cái gì đột nhiên lại đây?”

Phi Vũ liền tưởng đều không cần tưởng, nhẹ giọng hỏi, “Có phải hay không sợ hãi?”

A Li kinh ngạc cảm thán, không hổ là Phi Vũ, thật sự hảo giải nàng a. Nàng dán hắc ngực càng khấn điếm, thanh âm hàm hồ lại khiếp

đảm, “Tắt đèn, cảm thấy nơi nào đều cất giấu đôi mắt.”

Phi Vũ cười nhẹ một tiếng, “Ta ở chỗ này, người sợ cái gì? Chỉ cần người kêu một tiếng, ta lập tức liền đi qua.”

A Li trong lòng lại toát ra giữa trưa kia mặt gương, “Phi Vũ, trên đời này có hay không liền người cũng phát hiện không được yêu tà?”

“Có a,” Phi Vũ duỗi tay vòng lấy nàng eo, không chút để ý nói, “Trên đời đáng sợ nhất không phải yêu tà, mà là nhân tâm. Dùng nhân tâm làm cổ thuật ta liền vô pháp phát hiện. Bất quá cái loại này cổ thuật thông thường đều rất ít thấy, tương đương với thiên địa chí bảo, khan hiếm thực.”

A Li nhẹ nhàng ngáp một cái, Phi Vũ ôm áp lại ôn nhu lại ấm áp, giống bọc mười tầng lông bị, chính là không vậy cũng bị hấn ấm một nhọc. Phi Vũ thanh âm cũng trầm thấp tựa rượu nguyên chất, nhẹ nhàng chậm chạp mà nhào vào nàng đỉnh đầu, thực mau nàng mí mắt liền phát trầm.

“Một nhọc sao?” Phi Vũ hỏi.

A Li gật gật đầu. Phi Vũ vốn là ăn mặc một tầng cực mỏng quần áo, trong bóng đêm, sờ hữu cảm quan đều phóng đại, nàng nhẹ nhàng vừa động, hấn đều cảm giác cực đại. Môi tựa ai phi ai, lông mi cũng nhẹ nhàng gãi hấn ngực, tựa như một phen tiểu bàn chải, một chút một chút, thẳng cào đến hấn trong lòng đi.

Thiếu niên huyết khí phương cương, hướng chi vẫn là chỉ Hỏa phương hoàng, hấn cúi đầu liền tìm nàng môi qua đi.

A Li cảm giác môi bị nặng nề mà hôn lấy, nàng vốn là buồn ngủ, không hề nghĩ ngợi liền dùng tay che ở trên mặt.

Phi Vũ môi dừng ở thiếu nữ trên tay, nắm căn ngón tay lại mềm lại nhẹ, lòng bàn tay nộn đến giống vô cùng mịn màng mùi thơm ngào ngạt cánh hoa. Cùng lúc đó, đều đều hô hấp cũng từ trong bóng đêm truyền đến, thực rõ ràng, nàng ngủ rồi.

Phi Vũ nhẹ suyễn khẩu khí, nùng lệ mắt hơi rữ, ần ần chậm rãi bay lên đục vọng. Thiếu nữ áo ngoài đã từ trên vai chảy xuống, hần nhin đã lâu, rớt cuộc nhin không được cúi đầu triều nàng bả vai thật mạnh cắn một ngụm, liền hút mang mút giảm bớt một chút hỏa khí. Rớt cuộc là không đành lòng đem nàng đánh thức, nhấp nhấp môi, đem người hướng trong lòng ngực một ôm, đắp lên chắn bông.

Ngày kế A Li chiếu gương liền phát hiện trên vai tím quyền quyền. Nàng vẻ mặt mê mang, dùng tay xoa xoa, “Phi Vũ.....”

Hệ thống vội vàng đánh gãy nàng lời nói, “Ký chủ, người xương quai xanh thượng thuốc mỡ đều bị cọ không có.”

A Li tầm mắt hạ di, quả nhiên nhìn đến xương quai xanh chỗ nhọt nhạt vệt đỏ. Nàng lập tức dường như không có việc gì mà hợp lại hảo vật áo, quay đầu đối thượng Phi Vũ mắt, “Trong chốc lát ta đi sự phụ nơi đó, cơm trưa khi trở về.”

Phi Vũ dựa khung cửa nhìn nàng, “A Li, người đêm nay còn sẽ sợ hãi sao?”

A Li cười một chút, “Hắn là còn sẽ, ta khi còn nhỏ xem quỷ..... Xem một cái quỷ chuyện xưa. Có một cái tình tiết là nữ quỷ từ trong ngăn tủ bò ra tới, nàng tóc như vậy trường che đầy mặt, liền như vậy một đoạn dọa ta suốt hai tháng. Vừa đến buổi tối liền dùng chăn che lại đầu, cũng không dám ra bên ngoài xem.”

Phi Vũ tưởng tượng một chút nho nhỏ A Li súc ở trong chăn bộ dáng, run a run, giống một viên đáng yêu thịt viên. Hắn nhếch lên khóe môi, “Đêm nay thượng ta còn không khóa cửa, người sợ hãi liền tới tìm ta.”

A Li trong đầu hiện ra Hỏa phượng hoàng sạch sẽ lại ấm áp ôm ấp, lập tức vui sướng đáp ứng, “Hảo.”

Dùng quá cơm sáng, nàng theo thường lệ từ sau núi đi ra ngoài.

Lấy ra ngọc giản thông tri một chút Lý Lạc, liền lấy ra một quả nho nhỏ đồng kiếm. A Li toàn bộ lực chú ý đều ở đồng trên thân kiếm, không có chú ý phía sau lại nói cực đậm bóng dáng, ở đi theo nàng thông thả làm động tác. Nàng nói chuyện, bóng dáng cũng đi theo há mồm. Nàng bẻ kiếm, bóng dáng cũng làm ra bẻ đồ vật động tác.

Quang mang hiện lên, A Li từ cỏ dại bao trùm núi rừng, đổi tới rồi sáng ngời rộng mở đại điện.

Lý Lạc thức dậy rất sớm, cầm cơ quan hành chính trung ương sổ con đang xem. Đây là Thái Tử mỗi ngày chuẩn bị bài công khóa, dự bị tương lai có một ngày thật sự xem sổ con. Ở trước mặt hắn còn bãi một ít điểm tâm ngọt, sơn tra bánh, Cửu Giang trà bánh, sương đường quả hồng, thẩu hoa bánh dày cùng đơn lung kim nhũ tô.

Lý Lạc tuy thích ăn điểm tâm, nhưng sẽ không sáng sớm liền ăn, này đó rõ ràng đều là vì một người khác chuẩn bị.

Dư quang thoáng nhìn bên cạnh có bóng dáng rơi xuống, hắn đầu đều không nâng, cầm lấy một ly nước ấm đưa qua đi, “Uống nước, đi khí lạnh lại ăn một chút gì.”

A Li tiếp nhận kim tôn, nhìn mắt án thư. Rõ ràng là làm công địa phương, lại đăng ra hơn phân nửa bãi trà bánh. Nàng ở Lý Lạc bên cạnh ngồi xuống, “Điện hạ khởi thật sớm.”

Lý Lạc cầm lấy bút ở cơ quan hành chính trung ương sổ con thượng điền mấy hành tự, “Giờ Dần liền tỉnh.”

A Li ở trong lòng đổi một chút, kia chẳng phải là tam điểm đến 5 giờ? Nàng đang ngủ ngon lành thời điểm.

Nàng uống lên hai ngụm nước, mới vừa buông cái ly, Lý Lạc liền đem đơn lung kim nhũ tô hướng nàng trước mặt đẩy, “Ăn trước cái này, bằng không trong chốc lát nên không tô.”

Kim nhũ tô là đem nhũ bánh tạc kim hoàng xóp giòn một loại điểm tâm, có điểm giống đời sau tạc sữa chua, lại hương lại tô, ăn ngon

cực kỳ.

Nho nhỏ một lung chỉ có bốn khối ngón tay lớn nhỏ tô, A Li một ngụm một cái, thực mau liền ăn sạch. Ăn xong liền có điểm nị, nàng lại đi kẹp sơn tra bánh ăn.

Lý Lạc ánh mắt tuy ở sổ con thượng, nhưng tâm đã sớm đem bên người thiếu nữ nghĩ rồi lại nghĩ. Hắn hướng bằng trên bàn nhích lại gần, nhẹ cong câu môi, tâm tình sung sướng, hắn vội vàng chính sự, A Li ở bên cạnh ăn cái gì, hắn tưởng nàng thời điểm chỉ cần hướng bên cạnh di hạ ánh mắt là có thể nhìn đến nàng.

Thiếu nữ cúi đầu, cái miệng nhỏ mà cắn sơn tra bánh, thơm ngon nước sốt đem nàng môi nhiễm đến càng hồng, kiều điểm ướt át.

Lý Lạc ánh mắt hoàn toàn dừng ở nàng trên môi, hơn nửa ngày mới thu hồi tầm mắt, mắt đã sâu thẳm đến không được.

“Điện hạ, ta ăn no.” A Li đem tiểu cái đĩa đẩy đẩy, “Điện hạ phân phó người giúp ta đồ thuốc mỡ đi.”

Lý Lạc liếc mắt một cái, “Ăn no liền đi?”

A Li ngượng ngùng mà dùng ngón tay vòng vòng đai lưng, “Cuối cùng một ngày, đồ xong lúc này đây, điện hạ cần quá địa phương thì tốt rồi.”

Lý Lạc hơi hơi mỉm cười, đây là ở lại hắn sao?

Hắn nghĩ nghĩ nói: “Ngày mai chính là vạn Phật tiết, người có thể hôm nay ở nơi này..... Có trách điện, không phải cùng ta trụ.”

A Li lắc đầu, “Vẫn là ngày mai lại đến đi. Ngày mai sớm tới.”

Lý Lạc tiếng nói nhàn nhạt, “Sợ bị cái kia mặc đồ đồ áo thiếu niên lang nhìn đến sao?” Hắn đương nhiên biết, Phi Vũ liền cùng nàng ở tại cùng cái trong viện.

A Li lập tức nói, “Như thế nào sẽ? Ta chính là thói quen ngủ chính mình giường, đối địa phương liền sẽ hơn nửa ngày ngủ không được.”

Lý Lạc cũng không vạch trần nàng, phân phó cung nữ rịt thuốc.

Cung nữ quả nhiên không có cô phụ hấn chỉ đạo, lấy thuốc lấy một canh giờ, A Li đều phải cho rằng nàng bị bắt cóc. Lấy xong được lại đi trong viện rửa tay, này một rửa tay liền giặt sạch nửa canh giờ, tiếp theo mặt hương cao, mỗi cái đầu ngón tay đều mặt. Sờ xong chạm vào một chút ẩm thuốc liền nói tay ô uế, còn muốn đi rửa tay.

A Li nhìn thoáng qua Lý Lạc, đối phương không hề phản ứng. Nàng thầm nghĩ, điện hạ tính tình thật tốt, làm việc như vậy nét mực cung nữ, điện hạ thế nhưng còn có thể nhẫn đến.

Thật vất vả chờ cung nữ đồ xong được, đã giữa trưa. A Li thời gian dài như vậy cái gì cũng chưa làm, trừ bỏ xem Lý Lạc xử lý công vụ, chính là bị hấn nhồi cho vẹt ăn thức mà khuyên ăn rất nhiều điểm tâm.

“Điện hạ, ta thật muốn đi rồi.”

Thấy Lý Lạc muốn há mồm nói chuyện, nàng vội vàng đánh gãy, “Điện hạ cũng đừng lưu ta ăn cơm, ta đã ăn không vô một cái mề.”

Lý Lạc thấy nàng thật no rồi, trong mắt trào ra một chút ý cười, “Đã biết, ngày mai sớm một chút tới.”

A Li gật gật đầu, lấy ra độn địa phù ném xuống đất.

Quang mang hiện lên, nàng lại một lần dừng ở sơn môn ngoại. Không biết vì cái gì, rời đi Lý Lạc, cái loại này bị người nhìn chăm chú cảm giác lại tới nữa. Nàng làm bộ lơ đãng bộ dáng lấy ra gương đồng, chiếu sửa sang lại búi tóc. Chói lọi trong gương, chỉ có thể nhìn đến nàng một người mặt, như vậy tươi đẹp, đôi mắt đen nhánh.

Này cũng không có người xem a?

A Li nghi hoặc mà đem gương nhét trở lại lắc tay, trở lại liên sơn.

*

Ban đêm tiến đến, A Li lần thứ hai ôm gối đầu chạy đến Phi Vũ phòng, “Thật sự, ta thật sự cảm thấy có người nhìn ta.”

Phi Vũ khẽ nhíu mày, dùng chăn bao lấy quần áo đơn bạc thiếu nữ, “Ta ngày hôm qua dùng đại như chân kinh thuật chiếu quá người, trên người không có dính yêu tà, cũng không có ánh mắt nhìn chăm chú người.”

A Li không phải không tin Phi Vũ chuyên nghiệp tính, nàng dùng gương đồng cũng không thấy ra cái gì khác thường tới, chính là một khi nàng một người thời điểm, kia cổ dính dính ánh mắt lập tức liền dán lên tới, hận không thể liền nàng lỗ chân lông đều phải thấy rõ ràng.

Phi Vũ hỏi: “Người cùng ta ở bên nhau thời điểm, còn cảm thấy có người xem người sao?”

A Li lắc đầu, “Cùng người, hoặc là cùng bất luận kẻ nào đều không có loại cảm giác này. Nhưng là một khi ta một người một chỗ khi, liền sẽ cảm thấy lại nói dính nhóp ánh mắt dán lại đây.”

Phi Vũ suy nghĩ một chút, “Ngày mai chúng ta đi tìm sư huynh đi. Long đôi mắt có thể nhìn thấu thể gian vạn vật, bất quá trên người của người dính thứ đồ dơ gì, hẳn đều có thể nhìn đến.”

“Thấy thể nào?” A Li có chút khẩn trương, “Có thể hay không nhìn đến người ở ta bả vai cần kia một ngụm?”

Phi Vũ nao nao, cười nhẹ một tiếng, “Sẽ không. Ta nói nhìn thấu thể gian vạn vật là nhìn đến bản chất, không phải xuyên thấu qua người quần áo. Nếu như vậy, Thiên giới chúng thần đã sớm đem sư huynh đuổi đi, ai nguyện ý không có việc gì ở trước mặt hắn lửa bôn a.”

A Li yên tâm, ở Phi Vũ bên người tìm cái thoải mái vị trí nằm xuống dưới, không có giống hôm qua dán như vậy gần.

“Phi Vũ, cùng ta nói một chút trước kia sự đi.”

“Cái nào trước kia?”

“Chính là người một người ở Thiên giới, ta mỗi ngày đi xem chuyện của người.” Hệ thống nói rất đúng, nàng xác đối bọn họ hiểu biết quá ít. Tìm không thấy quy luật, liền tìm không đến đột phá khẩu. Phi Vũ kém một mảnh chính là nhiều thành thực tiểu phần hoa, nàng trên cổ tay con số biến thành 【28】, cũng chính là ngắn ngủn 56 thiên liền phải làm ra sáu đóa tiểu hồng hoa.

Chiều nay nàng đi xoát bán hóa tiểu ca, dùng một ngàn cái linh thạch đem tam hồi tam hắc hoa, xoát tới rồi toàn hồi. Chẳng qua tam cánh hoa cánh liền tiêu phí nàng nhiều như vậy linh thạch, tuy nói nàng linh thạch tự do tiểu ca cũng quá có thể nuốt vàng.

Bất quá cũng có phản hồi. Toàn hồi tiểu ca thế nhưng tặng nàng một cái vô Hương Hoàn, nàng đều phải cảm động khóc hảo sao? Từ vất cổ chày ra nước thượng rút mao cảm giác quen thuộc.

Phi Vũ trầm mặc trong chốc lát, chậm rãi nói, “Cũng không có gì đặc biệt. Người mỗi ngày đều sẽ rất sớm tới, cho ta hai cái bánh ngô cùng một cái túi nước. Nhưng là buổi tối sẽ làm một ít khác đồ ăn cho ta, hoành thánh hoặc là mì sợi. Người thích xem ta dùng đám mây niết động vật, một bên xem một bên cùng ta nói chuyện.”

A Li hỏi: “Nói cái gì?”

Phi Vũ hơi kiêu một chút khoe môi, “Khen ta niết đẹp, còn sẽ dùng tay thọc một thọc ta niết động vật. Nhưng là người tay kính rất lớn, một thọc, đám mây liền nát. Người cũng phải hỏi ta Thiên giới vì cái gì theo ta một người, còn sẽ hỏi ta mỗi ngày tới bởi ta vui vẻ không?”

“Vậy người vui vẻ không?” A Li hỏi.

Phi Vũ xoa xoa nàng tóc, “Thực vui vẻ. A Li, ta mỗi ngày lớn nhất hi vọng chính là sáng sớm một đêm. Chỉ cần nhìn đến người tới, ta liền đặc biệt cao hứng. Chẳng sợ người cái gì đều không làm, chỉ bởi ta, ta cũng thật cao hứng.”

A Li suy nghĩ một chút nàng nhìn thấy Thiên giới, tử khí trầm trầm, an tĩnh đến thắm người. “Thiên giới thực tịch mịch sao?”

“Thực tịch mịch.” Phi Vũ tiếng nói trầm thấp, mỗi khi hồi ức đến Thiên giới sinh hoạt, đều sẽ làm hắn từ xương cốt lộ ra lãnh.

A Li đem Phi Vũ sợ tịch mịch điểm này ghi nhớ, tiếp theo lại hỏi thêm mấy vấn đề.

“Thích nhất ăn hạt thông?”

“Đúng vậy.”

“Ta cho người lột hạt thông sẽ làm người cảm thấy vui sướng sao?”

Phi Vũ trong đầu hiện ra A Li nghiêm túc cho hắn lột hạt thông bộ dáng, cười một chút, “Ân, rất vui sướng.”

A Li lại ghi nhớ, Phi Vũ thích xem nàng lột hạt thông.

“Thích đi ra ngoài chơi sao?”

“Thích, nhưng muốn người bồi.”

“Hảo.” A Li lại ghi nhớ, Phi Vũ thích nàng bồi đi ra ngoài chơi.

Ân, này bất chính hảo sao? Hậu thiên vạn Phật tiết nàng có thể bồi Phi Vũ đi Trường An, sau đó lột hạt thông cho hắn ăn. Liên tiếp bộ làm xuống dưới, không được xoát ra hai mảnh cánh hoa a?

*

Trường An vạn Phật trích nội dung chính đến chạng vạng mới cử hành. A Li đi quá sớm, căn bản mộc đến ra cung cơ hội. Một buổi

sáng thêm một buổi trưa bởi Lý Lạc làm công vụ.

Lý Lạc có như vậy nhiều đồ vật muốn xem, trên đường còn thấy mấy cái Đông Cung Chiêm Sự Phủ quan viên. Sợ nàng nhàm chán, Lý Lạc gọi múa rối bóng cho nàng xem. Tựa hồ cảm thấy áy náy, cũng hoặc là nàng đã đến bản thân chính là làm hấn vui sướng sự, Lý Lạc đỉnh đầu tiểu bạch hoa, có một mảnh cánh hoa biến thành hồng nhạt.

A Li nháy mắt phản chấn lên, cảm thấy chính mình không bạch sớm như vậy tới.

Chạng vạng khi, Lý Lạc rút cuộc vội xong rồi một đại sạp sự. Hấn thay đổi nhẹ nhàng trang phục, tháo xuống kim quan, chỉ dùng dây cột tóc đơn giản hệ tóc, như thác nước rũ xuống.

Tiếp theo mang A Li đi vào sau điện, làm cây cỏ bông biến thành hấn bộ dáng, hấn tắc mang lên một cái mặt mũi hung tợn mặt nạ, dùng đòn địa phù cùng A Li cùng nhau rời đi Đông Cung.

Trường An phố lớn ngõ nhỏ đã kín người hết chỗ, dọc theo Chu Tước đường cái hai bên trái phải treo đầy đủ loại kiểu dáng hoa đăng. Hoa đăng hạ duyên phố bãi rất nhiều tiểu sạp. Có bán trang sức, có bán hoa lụa, có bán thức ăn, còn có bán món đồ chơi. Nhưng là thăm nhiều nhất vẫn là mặt nạ quán, mọi người đều thích mua mặt trắng thần tiên mặt nạ, hiếm khi có người mua quỷ mặt nạ.

Theo gió cũng mang một cái mặt nạ, không gần không xa đi theo bọn họ phía sau. Lý Lạc ngẫu nhiên cấp A Li mua điểm vật nhỏ, đều về hấn cầm.

Đúng là hoàng hôn, sắc trời thực hảo, Lý Lạc chỉ vào một cái cá lát quán hỏi A Li muốn hay không ở nơi đó đem cơm chiều giải quyết, “Ly vạn Phật du lịch còn có một canh giờ, chúng ta ở chỗ này ngồi ngồi xuống. Bằng không chờ trời tối, người càng nhiều, ngược lại không thể ăn đồ vật.”

A Li không có ý kiến, tùy hấn qua đi. Trường An đã lưu hành nổi lên hồ bàn hồ ghế, rất nhiều theo kịp trào lưu thực phô đều dùng hình vuông cái bàn cùng trường ghế. Giống cá lát loại này cao cấp liệu lý, quán chủ tự nhiên xứng hồ cụ.

A Li cùng Lý Lạc ngồi xuống không lâu, một đại bàn nửa trong suốt cá lát bùng đi lên.

Lý Lạc đem mặt nạ hướng lên trên di di, đỉnh lên đỉnh đầu lộ ra mặt.

A Li nhớ tới đêm nay xoát hoa nhiệm vụ, nhanh chóng lấy ra khăn lau khô chiếc đĩa, gấp một chiếc đĩa cá lát dính điểm nước chấm gác ở Lý Lạc mâm.

Thiếu nữ đôi mắt ôn nhu, một tay chống sườn mặt cười nói, “Lang quân, ăn cá.”

Lý Lạc thực nhẹ mà cười một chút, cũng cho nàng gấp một mảnh.

Ở người ngoài xem ra, tựa như mới vừa tân hôn vợ chồng son.

A Li vừa mới chuẩn bị động chiếc đĩa, trên vai đã bị người nặng nề mà ấn một chút.

Nàng theo bản năng quay đầu lại, đồng tử chiếu ra một cái cao cao gầy gầy thiếu niên, mặt là anh tuấn đẹp, nhưng là ánh mắt lại là lãnh.

A Li trong lòng phóng qua một trăm triệu chỉ thần thú, trăm triệu không nghĩ tới sẽ ở Trường An chợ đêm thượng nhìn đến Tư Thiên Chú.

Có lẽ là Tư Thiên Dạ.....

Tác giả có lời muốn nói: Tu La tràng cảnh cáo.

Cảm tạ đầu ra tay lưu đạn tiểu thiên sứ: Minh ngọc, bạch 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Boer khô 2 cái; ta là tường đầu thảo, ân..., Khâm a khâm, ta mới không phải anh anh quá, nam thành lưu li nguyệt 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Siêu thích dưa hấu 110 bình; mặt trời lặn y san 60 bình; ta là tường đầu thảo, manh nại tương 40 bình; ái người liền bá vương người, cá bột 20 bình; A Ninh 18 bình; Gsywww10 bình; JJ đóng cửa, MissBean5 bình; 334039493 bình; chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, chỉ chỉ, ta nữ vương đại nhân, ứng ứng ứng đình, nghe 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

74, đệ 74 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hoàng hôn trung, thiếu niên mắt ánh chân trời ráng đỏ, hồng tùy ý. Rõ ràng là như vậy ấm nhan sắc, lại làm người cảm thấy một cổ lạnh lẽo tối tăm chỉ khí.

A Li không cần hỏi liền biết tới chính là đệ đệ, nhưng mặc dù là đệ đệ, ca ca cũng ở cùng cụ thân thể nhìn này hết thấy.

“Ta dùng ngọc giản mời người đến Trường An đạo vạn Phật sẽ người cũng không trở về, nguyên lai đã cùng người ước hảo. Một ta cùng a huynh cả ngày vội vàng đem sự tình xử lý xong, chính là vì đăng ra không tìm người.” Tư Thiên Chú vẻ mặt cười như không cười, ẩn ở A Li bả vai ngón tay nắm thật chặt.

A Li phản ứng đầu tiên chính là, mặc kệ Yêu tộc Thái Tử vẫn là Nhân tộc Thái Tử, công vụ đều hảo bận rộn a. Nếu bận rộn như vậy, liền không cần ước nàng, chính mình cũng có thể đạo a.

Nàng sờ sờ lắc tay, bên trong quả nhiên có một chi ngọc giản phát ra hồng quang. Nàng cả ngày đều cùng Lý Lạc ở bên nhau, tự nhiên không có thời gian xem ai ngọc giản có tin tức.

Lý Lạc lãnh đạm mà nhìn chăm chăm mắt ẩn ở A Li bả vai tay, “Vị này chính là?”

A Li đuổi ở Tư Thiên Chú mở miệng trước vội nói, “Cái kia..... Là ta sư đệ.”

“Sư đệ?” Lý Lạc khẽ nhíu mày, hắn điều tra rõ ràng, A Li chỉ có một sư huynh một cái sư tỷ, từ đâu ra sư đệ?

“Cách vách sơn, đan tu.” A Li bổ sung nói, “Sư phụ ta cùng đan tu thủ tọa quan hệ thực hảo. Chúng ta lại đều là tạp tu, cho nên bình

thường đều lấy sư huynh sư tỷ xưng hô.”

“Phải không?” Lý Lạc nhìn về phía Tư Thiên Chú, thiếu niên này trong mắt một mặt lệ khí, nhìn qua đối sư đệ cái này thân phận không phải thực vừa lòng đâu.

A Li ngẩng đầu lên, đồng tử ánh thiếu niên mang theo lạnh lẽo mắt, tựa hồ căn bản không nghĩ tùy nàng ý. Nàng tâm đều mau khẩn trương đến đình chỉ, Tư Thiên Chú mới hơi hơi cong lưng, nhìn chằm chằm nàng đang đưa ánh mắt nói, “Đúng vậy, chúng ta chính là tương thân tương ái sư tỷ đệ đâu.”

A Li lập tức thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng sư tỷ đệ tiền tổ thực thiếu tấu, nhưng nàng hiện tại cũng không rảnh lo so đo.

“A chú, sư tỷ hiện tại vội, chính người đi dạo đi. Nếu là không có tiền, cái này cho người dùng.” Nàng thực ôn nhu mà nói, lấy ra một bọc nhỏ đồng tiền nhét vào thiếu niên trong tay, một bộ chiếu cố sư đệ đại tỷ tỷ dạng.

Tư Thiên Chú cong cong môi, này liền tưởng đem hắn đuổi đi?

Hắn ước lượng túi tiền, thấy là nàng dùng được thêu hoa túi tiền nhỏ, lập tức không chút khách khí mà thu vào trong lòng ngực, ở bên người nàng ngồi xuống, “Như vậy phiền toái làm cái gì? Cùng nhau dạo bãi.”

Cá lát quán trường ghé không phải hai người ghé. Tuy rằng kêu trường ghé, lại là một người ngồi thực rộng thùng thình, hai người ngồi thực chen chúc. Tư Thiên Chú ngồi xuống, chính là dính sát vào A Li, hơi hơi sườn mặt là có thể đụng tới nàng gương mặt, quả thực liền lẫn nhau hô hấp đều có thể nghe thấy.

Lý Lạc nhấp nhấp môi, gác xuống chiếc đĩa lãnh đạm mà nhìn đối phương.

A Li ở hắn bảo nổi trước chuyển qua bên cạnh vị trí, xoay đầu lại đối cấp trên ngàn chú lãnh xuống dưới mắt, nàng vội giải thích, “Ngồi

cùng nhau dễ dàng chiếc đĩa đánh nhau.”

Tư Thiên Chú ngăn ra, không nghĩ tới nàng thế nhưng có thể nghĩ ra như vậy cái lý do, hơi hơi cảm thấy có điểm buồn cười, toại tạm thời buông tha nàng.

“Người muốn ăn cái gì? Ta giúp người kêu.” A Li nói.

Tư Thiên Chú nhìn chăm chăm nàng đỏ bừng môi, ánh mắt lặp lại mà miêu tả, “Ta muốn ăn..... Người mâm cá.”

A Li tức khắc như trút được gánh nặng, nàng liền sợ hãi nói hươu nói vượn, “Vậy người liền ăn ta mâm.” Duỗi tay đem chiếc đĩa đưa qua đi, “Ta còn không có động.”

Tư Thiên Chú tiếp nhận chiếc đĩa, kẹp lên cá lát ăn luôn.

Tâm nguyện dễ dàng được đến thỏa mãn, thiếu niên đỉnh đầu lập tức khai ra một đóa hoa, tối sầm năm hồi đóa hoa, cuối cùng một mảnh hắc cánh hoa biến thành màu xám.

A Li tức khắc cảm khái không dễ dàng, phảng phất nhìn đến phản nghịch kỳ nhãi con rốt cuộc hiểu chuyện vui mừng.

Dư quang thoáng nhìn Lý Lạc trầm hạ mắt, trong lòng ám đạo không tốt, Tư Thiên Chú ăn luôn cá là Lý Lạc cho nàng kẹp.

Nàng vội dùng một bộ tân chiếc đĩa gấp cá dính điểm màu tím nước sốt, “Lang quân, cái này cho người.”

Lý Lạc không có tiếp, mà là nhàn nhạt nhìn chăm chăm cá lát thượng mơ chua nước, “Người đã quên, ta không thích toan, thích ăn ngọt.”

A Li: “.....” Nàng lần đầu tiên ăn cá lát, nào biết nhiều như vậy nhan sắc nước sốt đều là cái gì vị, “Kia..... Ta lại đổi một cái.”

“Cho ta đi, ta không so đo cái gì hương vị.” Tư Thiên Chú đem mâm hướng quá di di.

Lý Lạc thực đậm mà cong cong môi, nắm lấy A Li thủ đoạn mang lại đây, chấm màu tím nước sốt cá lát tức khắc rơi vào hần mâm, “Sao có thể chứ, A Li cấp, cái gì hương vị đều ăn ngon.”

Hắn buông ra A Li tay, buông xuống mắt, đem dính mơ chua nước cá ăn cái sạch sẽ.

A Li lo lắng hắn ngại toan, vội đem trên bàn thủy đảo ra một ly cho hắn uống.

Thiếu nữ tri kỷ động tác thẳng làm Tư Thiên Chú khóe miệng cười lập tức biến đậm, cảm giác hắn mới là ăn mơ chua tương người, chỉnh trái tim đều toan thấu.

Hắn đang ở bức bối khi, bỗng nhiên thân thể hơi hơi vừa động, cảm giác huynh trưởng nhẹ nhàng mà đẩy ra hắn. Hắn khóe miệng buông lỏng, tràn ra một mặt cười như không cười, xoay người dán A Li bên tai nói, “Ta a huynh muốn tới.”

Lý Lạc nhìn đến thiếu niên như vậy thân mật mà dán qua đi nói chuyện, vừa mới chuẩn bị mở miệng liền thấy A Li thân thể cứng đờ, thần sắc thập phần mất tự nhiên.

Cùng lúc đó, cái kia trên mặt tổng treo trào phúng thiếu niên ngồi trở về, đôi mắt vẫn là màu đỏ tươi, nhưng lại mắt thường có thể thấy được mà lãnh xuống dưới, tựa như đang vì ba hồ nước nháy mắt đóng băng.

Lại xem A Li, ban đầu tả hữu loạn xem mắt, hiện giờ chỉ dám nhìn cá lát. Cả người banh đến gắt gao, ngay cả dáng ngồi đều câu nệ rất nhiều.

Hắn lập tức xoay chuyển ánh mắt, bất động thần sắc đánh giá đối diện thiếu niên.

Cao ngất phát, bạc phơ sắc viên lãnh tụ mũi tên bào, màu đỏ tươi mắt đào hoa, hết thảy đều cùng vừa rồi tương đồng nhưng lại bất đồng. Lý Lạc ngón tay như suy tư gì mà ở mặt bàn gõ gõ, quay đầu

đối A Li nói: “Người sư đệ có chút ý tứ, đôi mắt cùng thường nhân bất đồng.”

A Li chớp chớp mắt, mặt bất biến sắc tâm không nhảy mà bậy bạ, “Hắn có một lần luyện đan không cẩn thận liệu trừ đôi mắt, tuy nói sau lại đắp thuốc mỡ, nhưng đôi mắt như vậy cùng thường nhân bất đồng.”

Dư quang liếc đến thiếu niên nhìn qua tầm mắt, nàng quay đầu hỏi, “Có phải hay không a?”

Tư Thiên Dạ nhìn nàng, ánh mắt từ thiếu nữ cắn chặt môi đánh giá đến nắm đai lưng ngón tay, một hồi lâu mới cười nhẹ một tiếng, “Là, sư tỷ.”

Hắn này thanh sư tỷ trầm thấp lại hàm chứa một tia nói không rõ cảm xúc, giống lông chim cọ qua đầu quả tim, lại giống xuân phong phát quá mặt hồ, liêu nhân tâm ngứa.

Lý Lạc mắt càng trầm, nếu nói đối phương khí chất cùng vừa rồi không giống nhau, còn có thể nói khả năng đối phương phong cách hay thay đổi, nhưng là thanh âm như thế nào cũng đi theo thay đổi? Lúc ban đầu cái kia thanh âm âm cuối thích thượng chọn, thả lười nhác hơi bĩ. Hiện tại thanh âm này trầm thấp hữu lực, ẩn ẩn lộ ra thượng vị giả đặc có thông dong, giống phá băng mà ra vỏ kiếm không thể bỏ qua.

Hắn trong lòng toát ra một cái không thể tưởng tượng tên, Tư Thiên Dạ. Trên đời chỉ có người này cùng hắn đệ đệ là nhất thể song hồn. Nhưng là sao có thể đâu? A Li là như thế nào trêu chọc hắn?

Hắn suy nghĩ một chút lại cảm thấy không có gì không có khả năng. A Li liền thượng cổ đại thần đều lộng tiến trong viện, còn có cái gì không có khả năng.

Nghĩ thông suốt này hết thảy, Lý Lạc nhìn về phía Tư Thiên Dạ ánh mắt một lần nữa tràn ngập xem kỹ. Đối phương căn bản không có

che lấp nhất thể song hồn tính chất đặc biệt. Nếu không chính là cho rằng hấn sẽ không nhìn ra tới, nếu không chính là cố ý vì này.

Hấn cảm thấy là người sau.

A Li bị Tư Thiên Dạ gọi sư tử, gương mặt tức khắc nóng lên, trong lòng trôi lên một câu, ban ngày kêu tử tử, buổi tối tử tử kêu. Tư Thiên Dạ từ trước đến nay sẽ không theo nàng nói giỡn, hấn trầm tĩnh lại nội liễm, cho nên lơ đãng liêu phá lệ xúc động nhân tâm.

Nơi xa đột nhiên truyền đến ồn ào, trong nháy mắt, cổ nhạc thanh, nói chuyện thanh, cười vui thanh vãn thành một cỗ thật lớn tiếng gầm khuếch tán mà đến, vạn Phật du hành bắt đầu rồi.

Lý Lạc đem mặt nạ cái ở trên mặt, đứng lên triều A Li vươn tay, “Trong chốc lát người sẽ rất nhiều, người lôi kéo ta, vạn không thể buông ra.”

A Li vừa muốn bắt tay giao cho hấn, thủ đoạn đã bị Tư Thiên Dạ chế trụ, “Ta mang theo nàng liền hảo.”

A Li cảm giác Lý Lạc bên kia không khí chợt biến lãnh, hôm nay vốn dĩ 90 đáp ứng cùng hấn ra tới, nàng vội bắt tay hướng ra túm, “Không cần lập, ta đi theo lang quân thì tốt rồi.”

Tư Thiên Dạ cặp kia xinh đẹp mắt đào hoa hơi khơi mào, nhìn chăm chú A Li, một hồi lâu mới nói, “Người thật sự không đi theo ta sao..... Sư tử?”

A Li trong lòng lộp bộp một tiếng, này thật là..... Chối lợi uy hiếp a.

Nàng đành phải xoay đầu đối Lý Lạc nói, “Ta này sư đệ có bệnh về mắt, ban đêm thấy không rõ lộ..... Ngô.....” Tay nàng bị nhéo một chút, lập tức nhắm lại miệng.

Lý Lạc ẩn ở mặt nạ mặt sau thần sắc lãnh kết băng, hấn không rên một tiếng mà nhìn chăm chăm A Li, cũng không nói đồng ý, cũng không nói không đồng ý.

A Li cũng không có biện pháp, nàng nếu là sẽ phân thân thuật thì tốt rồi.

“Hi hi, người tưởng thêm một cái người sao? Ta tới giúp người a.”

Một đạo lại tế lại tiểu nhân thanh âm tựa như dán nàng cái ót nói chuyện giống nhau. Nàng đột nhiên ngẩn ra triều sau nhìn lại, nhưng là phía sau muôn hình muôn vẻ người, không phải ở ăn cơm chính là ở chỉ vào nơi xa du xe ở lớn tiếng đàm tiếu, nơi nào có người dán nàng nói chuyện.

“Làm sao vậy?” Tư Thiên Dạ hỏi.

A Li mím môi, lòng nghi ngờ chính mình vừa rồi ảo giác, nàng lắc lắc đầu nói, “Không có gì.”

Lý Lạc lại nặng nề nhìn nàng hai mắt, quay đầu liền đi. A Li muốn đuổi theo, Tư Thiên Dạ lại gắt gao thủ sẵn cổ tay của nàng.

Chỉ một cái chớp mắt, Lý Lạc liền bao phủ ở trong biển người.

A Li thấy truy hẩn vô vọng, đành phải thôi, quay đầu nhìn về phía Tư Thiên Dạ, “Ngàn đêm, người như thế nào biết ta ở chỗ này?”

Tư Thiên Dạ nhẹ nhàng cười một chút, mở ra tay lộ ra một viên nho nhỏ trong suốt viên, “Ăn luôn.”

A Li thấy là vô Hương Hoàn, lập tức trong lòng căng thẳng, nhớ tới ở Lý Lạc trong cung điện uống nước sự, vội tiếp nhận tới bỏ vào trong miệng, “Ta như thế nào không ngửi được?”

Tư Thiên Dạ nói: “Có lẽ người phía trước bên người có khác nồng đậm hương vị, cho nên xem nhẹ này cổ quả đào vị.”

A Li trầm tư một chút, là như thế này, Lý Lạc trong cung điện châm bó lớn huân hương, kia cổ nồng đậm đàn hương vị hoàn toàn phủ qua khác hương vị, là nàng chính mình đại ý.

Nàng nuốt xuống vô Hương Hoàn sau hỏi, “Còn có sao?”

Tư Thiên Dạ cúi đầu, A Li trên người còn có một chút nhàn nhạt quả đào hương, nhưng là thực mau đã bị vô Hương Hoàn pha loãng, “Đã không có.”

Tư Thiên Chú chiếm cứ thân thể, “Vừa rồi người nọ là ai?”

“Bằng hữu.” A Li nói.

Tư Thiên Chú cười nhạo, “Người bằng hữu thật đúng là nhiều a.”

A Li mặt bất biến sắc nói, “Bằng hữu tự nhiên càng nhiều càng tốt, ai sẽ cự tuyệt giao bằng hữu đâu? Ta coi người bằng hữu liền không nhiều lắm, bằng không người không thể hỏi ra nói như vậy.”

Tư Thiên Chú ghen một chút, hắn xác thật không có bằng hữu. Bất quá yêu vực cái loại này hoàn cảnh lại sao có thể giao cho bằng hữu đâu? Không phải sợ hãi hắn chính là căm hận hắn, nếu không chính là tưởng từ trên người hắn được đến cái gì, nếu không chính là tưởng đem hắn từ Thái Tử chi vị kéo xuống tới. Trừ bỏ a huynh, hắn xác thật không có bằng hữu.

Nhưng hắn vẫn là giang một câu, “Ta chưa bao giờ biết bằng hữu có thể tay cầm tay.”

A Li giơ lên tay cho hắn xem, “Ta hiện tại không phải lôi kéo người? Người muốn cảm thấy không thích hợp, vậy buông ra bái.”

Thiếu nữ không chút nào để ý thần sắc đáng giận cực kỳ, nhưng kia cổ nhỏ nhỏ kiêu âm lại cũng kiêu mị dị thường.

Tư Thiên Chú ngoắc ngoắc môi, nắm chặt tay nàng càng thêm dùng sức, “Như vậy sao được? Ta mắt có tật, đêm không biết lộ. Người nếu không lôi kéo ta, ta không phải ném? Người nói có phải hay không a, sự tử?”

A Li: “.....” *

Lý Lạc bất quá mới vừa xâm nhập đám người, một con mềm mại tay nhỏ liền câu lấy cánh tay hắn, “Lang quân.....” Thiếu nữ tiếng nói

mang theo năn nỉ, lại tế lại mềm đáng thương cực kỳ.

Hắn nhàn nhạt mà liếc mắt một cái, A Li ngưỡng mặt, trong trẻo sâu thăm quả nho mắt thăm một tầng thủy quang, tựa hồ chỉ cần hắn lại lạnh lùng mặt, nàng là có thể lập tức khóc ra tới.

Lý Lạc tức khắc mềm lòng, nhưng tiếng nói vẫn là lãnh ngạnh cực kỳ, “Không phải muốn bồi người sư đệ sao? Sợ hắn thấy không rõ đêm lộ, sợ hắn đi lạc, tìm ta làm cái gì?”

“Ta luyện tiếu lang quân, cho nên liền đuổi theo.” Thiếu nữ nhu nhu nhược nhược mà nói.

Lý Lạc bình thường đều là được đến A Li vô tình trả lời, không phải điện hạ ta phải đi về, chính là hôm nào lại đến xem điện hạ, nơi nào nghe qua như vậy mềm mại lại ngọt ngào nói.

“Lang quân, người ở đây thật nhiều a,” thiếu nữ bất an mà nhìn nhìn không ngừng chen chúc đám người, tay nhỏ chậm rãi tham nhập Lý Lạc tay áo, giống xà giống nhau hướng lên trên sờ, “Lang quân mang ta rời đi nơi này.”

Lý Lạc bị sờ run lên, theo bản năng dùng không cái tay kia đè lại nàng không ngừng hướng về phía trước thủ đoạn, A Li nghiêng nghiêng đầu, thủy quang sừng mù sừng mù mắt có một tia nghi hoặc.

Lý Lạc mím môi, đem tay nàng rút ra, “Có phải hay không thân thể không thoải mái?”

A Li lắc lắc đầu, “À không, ở lang quân bên người thoải mái cực kỳ. Lang quân, người không thích ta sờ người sao?”

“Thực thích..... Nhưng là.....” Lý Lạc có chút do dự mà nhìn thẳng trước mắt người, rõ ràng hắn là vui mừng sự, nhưng hắn lại cảm thấy không đúng chỗ nào.

“A Li, người hôm nay cơ bản không ăn cái gì, vừa rồi cá lát cũng một ngụm không ăn, như vậy thân thể chịu không nổi, chúng ta đi tìm gian quán ăn dùng chút cơm canh đi.”

A Li thực ngọt mà cười, “Lang quân đã quên? Ra cung trước ta còn ăn hoa sen bánh, người còn đuổi theo ta uống lên một cốc hạnh nhân đi.”

Lý Lạc vốn là sinh nghi thăm nàng, thấy nàng nói một chút cũng chưa sai lầm, đôi mắt nhu hòa xuống dưới, “Đã như vậy, chúng ta liền đi phía trước xem vạn Phật du sẽ đi.”

A Li lại lắc đầu, “Ta sợ gặp được sư đệ hấn lại quán lấy ta. Lang quân, chúng ta trở về đi, ta đã có chút mệt lạp.”

“Mệt mỗi?” Lý Lạc tức khắc khẩn trương, “Như thế nào mới ra tới liền mệt mỗi? Có phải hay không vẫn là thân thể không thoải mái?”

A Li làm nũng nói, “Lang quân ôm ta một cái liền không mệt.”

Thiếu nữ ngưỡng mặt, giống thịnh dương hạ nở rộ hoa, nhưng dừng ở Lý Lạc trong mắt, lại hơi hơi phát lạnh.

A Li với □□ thượng từ trước đến nay bị động, chưa từng có chủ động văn quá hấn tay, càng không không có đối hấn làm ra thân mật việc. Vừa rồi hấn ghen tương chính thịnh, xem nhẹ một sự kiện. Yêu tộc Thái Tử như vậy bá đạo, sao có thể dễ dàng liền phóng A Li đi đâu?

Nếu liên tưởng đến điểm này, như vậy cái này đuổi theo “A Li” đủ loại khác thường là có thể được đến giải thích, tám phần là Yêu tộc Thái Tử phái tới người.

Hắn trong lòng một trận chán ghét, bị sờ qua cánh tay tức khắc giống bị lưu tinh chùy tạt quá. Hắn bất động thanh sắc mà cách tay áo nắm thiếu nữ thủ đoạn, tiếng nói ôn nhu cực kỳ, “Này liền đổi cái địa phương ôm người.”

*

“Có muốn ăn hay không ngọt bánh quai chèo? Chính là hàn cụ.” A Li chỉ vào tiểu quán hỏi.

Tư Thiên Chú lập tức nói, “Muốn.”

A Li đưa qua đi mấy cái đồng tiền mua hai phân, dặn dò tưới nhiều hơn mật ong.

“Nhạ, cái này là của người,” A Li đem trong đó một phần đưa cho Tư Thiên Chú, trên mặt tưới cười nhẹ nhàng, “Hảo hảo ăn nga, đây là sự tử tế người.”

Tư Thiên Chú cười nhạo một tiếng, duỗi tay véo véo nàng mặt, “Như thế nào không biết xấu hổ nói được xuất khẩu? Ta so người lớn không biết mấy ngàn tuổi.”

“Người so với ta đại?” A Li không tin, “Ta dưỡng người cùng người a huynh thời điểm, các người mới mười bốn tuổi. Mọi người đều là từ lúc ấy lại đây, không nhất định ai so với ai khác đại đâu.”

Tư Thiên Chú nao nao, nhưng ngay sau đó liền đem chuyện này vứt đến sau đầu, cười khẽ nói, “Tỷ tỷ liền tỷ tỷ. Chỉ là làm người tỷ tỷ nhưng không như vậy dễ dàng, người đến nơi chốn nhường nhịn ta.”

A Li hỏi, “Tỷ như đâu?”

Tư Thiên Chú đè thấp điểm thân thể, ở nàng bên tai nói, “Tỷ như ta muốn hôn tỷ tỷ, tỷ tỷ liền phải ngoan ngoãn làm ta thân.”

Thiếu niên tiếng nói trầm thấp, ngữ tốc thông thả, A Li bị thanh âm này chọc đến thính tai đều nóng lên. Nàng rũ rũ mắt, hình cung lông mi ở ửng đỏ trên mặt ánh hạ lưỡng đạo cắt hình, động lòng người cực kỳ.

Tư Thiên Chú nhẹ nhàng chậm chạp mà hí hí mắt, thực nhẹ mà nói, “Ta hiện tại liền tưởng thân tỷ tỷ.” Hắn nắm A Li cầm, nhẹ nhàng

chuyển qua tới, nhanh chóng mà ở mỗi nàng mỗi một chút.

A Li hoảng sợ, đây chính là trên đường cái. Nàng tả hữu loạn xem, nhưng là người chung quanh tựa hồ căn bản chú ý không đến bọn họ dường như, liếc mắt một cái cũng chưa hướng quá xem.

Tư Thiên Chú cười nhẹ, “Ta tự nhiên che chắn bọn họ đôi mắt.”

A Li ngẩng đầu xem hắn, thiếu niên biểu tình sung sướng, minh tuần bức người, đỉnh đầu tiểu hoa trắng một mảnh.

Hảo đi, nếu xoát một mảnh cánh hoa nàng liền không nói cái gì.

Hai người tiếp tục đi phía trước đi, đi ngang qua một nhà bánh rán quán A Li lại hỏi, “Ăn không ăn bánh rán?”

Tư Thiên Chú hơi xả khóe miệng, “Đem ta đương hài tử hồng đâu? Người cùng ta a huynh ở bên nhau khi như thế nào không cần cái này hồng hắc?” Cứ việc trên mặt một bộ ghét bỏ bộ dáng, đỉnh đầu tiểu hoa vẫn là trắng một mảnh.

A Li trong lòng cười trộm, rõ ràng chính là thích nàng cho hắc mua ăn.

Nàng muốn hai phần bánh rán, một phần cấp Tư Thiên Chú, một phần chính mình ăn.

Tư Thiên Chú nhéo viên cầu trạng bánh rán một ngụm nửa cái, nghiêng đi mặt, A Li cũng một ngụm nửa cái. Hắc cúi đầu câu môi cười, cảm thấy không còn có bất luận cái gì thời điểm có thể so sánh được với hiện tại.

“Muốn hay không mặt nạ?” A Li chỉ vào mặt nạ quán hỏi, nàng không đợi Tư Thiên Chú mở miệng liền lôi kéo hắc chen qua đi, “Vạn Phật tiết mọi người đều mua mặt nạ, không mang theo liền không có không khí, cho người mua cái mặt đỏ yêu quái đi.”

Tư Thiên Chú lười nhác nói, “Ta không thích yêu quái.”

A Li ngạc nhiên nói, “Người không thích yêu quái người thích cái gì?” Chính người chính là yêu quái nha.

Tư Thiên Chú ánh mắt lưu một lần treo mặt nạ cái giá, chỉ vào góc nói, “Nếu nhất định phải mua liền cho ta mua cái kia đi.”

A Li theo hần ngón tay phương hướng xem qua đi, là một cái tiểu cô nương mặt nạ, đôi mắt giống quả nho giống nhau, cái mũi tiểu xảo, môi hồng hồng. Nàng nhin không được cười, “Người thích cái này?”

Tư Thiên Chú nói: “Ân, nhìn thân thiết.”

A Li thanh toán tiền tệ, Tư Thiên Chú từ quán chủ trong tay tiếp nhận mặt nạ, quan sát một chút, ánh mắt ôn nhu cực kỳ. Phàm là cùng A Li giống nhau, hần đều thích.

Có lẽ là thật lâu không thu đến A Li cấp đồ vật, Tư Thiên Chú tâm tình sung sướng, đỉnh đầu tiểu hoa lần thứ hai biến bạch một mảnh.

A Li ngửa đầu nhìn thiếu niên tam hôi tam bạch đóa hoa, trong lòng một trận phấn chấn, quyết định không ngừng cố gắng đêm nay thượng nhất định xoát thành toàn bạch.

Nhưng là không chờ nàng chuẩn bị làm cái gì, Tư Thiên Chú đem mặt nạ thu được nhả sau liền trở lại thể xác chỗ sâu trong, đem thân thể quyền không chế nhường cho hần ca.

A Li nhìn biểu tình nhàn nhạt Tư Thiên Dạ nhin không được hỏi: “Các người như thế nào đổi lấy đổi đi?” Từ cá mở ra thủy bọn họ liền thay đổi rất nhiều lần, nàng đều sắp tinh phân.

Tư Thiên Dạ nói: “Cùng a chú nói tốt, một người nhị khắc.”

Nhị khắc chính là nửa giờ, đây là nhất thể song hồn mang đến gấp đôi mới mẻ cảm sao? Đệ đệ tới xong ca ca tới.

Đám người đột nhiên chen chúc lên, Tư Thiên Dạ gắt gao ôm lấy A Li eo, dùng thân thể chống đỡ vì nàng ngăn cách người lảng. Nơi xa, hơn một ngàn người tạo thành thần tiên đội ngũ triều bên này

chậm rãi đã đi tới. Bọn họ lòng bàn chân dẫm lên hoặc cao hoặc lùn gậy gỗ, làm ra các loại thủ thế cùng động tác, rải cánh hoa, phun lửa, phảng phất thật sự thần tiên như vậy khiến cho đám đông từng đợt kinh hô.

A Li phỏng chừng thức ăn không thể thỏa mãn Tư Thiên Dạ, hẳn tựa hồ đối đồ ăn không có dục vọng. Quyết định từ khác góc độ xoát hoa.

Nàng tiểu nữ doanh doanh, chỉ vào trải qua “Thần tiên” hỏi giả chính là ai?

Tư Thiên Dạ nhìn kỹ liếc mắt một cái, “Tựa hồ là đại la chân tiên.”

“Đại la cái gì?” A Li hỏi.

Chung quanh tiếng người ồn ào, Tư Thiên Dạ đến gần rồi nàng một ít, lặp lại một lần, “Đại la chân tiên.”

Tư Thiên Dạ tiếng nói trầm vận hữu lực, A Li nghe được thật thật, nhưng nàng chính là muốn giả bộ một bộ nghễnh ngãng dạng, “Cái gì chân tiên?”

Tư Thiên Dạ lại đề thấp một chút thân thể, “Đại, la, thật, tiên.”

A Li nhẩn cười, “Đại cái gì tiên?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt liếc nàng liếc mắt một cái, hoàn toàn áp xuống đi, khẽ hôn nàng vành tai một chút, “Đại la chân tiên.”

A Li một tay ôm cổ hấn một lần nữa áp xuống tới, dán hấn bên tai cười nói, “Vẫn là nghe không rõ.”

Thiếu nữ tiếng cười đáng giận cực kỳ, nhưng nàng hô hấp lại mềm mại chịu không nổi, nóng hầm hập mà phác lại đây, từ màng tai truyền tới thân thể các nơi, kích khởi một loại xa lạ cảm giác, lại tô lại ma, liêu nhân cực kỳ.

Hắn thân thể đều bị liễu phát run, nhưng là chung quanh tất cả đều là người, hắn thật sự làm không được đệ đệ cái loại này bồn phóng việc, có điểm bất đắc dĩ mà kéo xuống tay nàng, nhẹ nhàng ngăn chặn, “Đừng chiều ta, chờ tới rồi không ai địa phương.....”

A Li hỏi, “Không ai địa phương người muốn làm cái gì?”

Tư Thiên Dạ nhẹ liếc nàng liếc mắt một cái, hoãn hoãn tâm thần, “Tùy người.”

A Li lập tức bắt đầu tưởng chung quanh nơi nào nhất an tĩnh.

Thấy nàng thành thật xuống dưới, Tư Thiên Dạ nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi hắn thiếu chút nữa chống đỡ không được. Hắn vốn là thích nàng, tự nhiên một chút hỏa liền. Nhưng hắn đồng thời lại tự chủ cường đại, biết khi nào nên làm cái gì sự.

Mấy cái phun hỏa giả long lộ tới, A Li tức khắc bị hấp dẫn đi lực chú ý, thấy thiếu nữ một bộ kinh ngạc bộ dáng, hắn nhẹ nhàng cười một chút, làm ầm ĩ A Li hắn thích, an tĩnh A Li hắn cũng thích.

Tư Thiên Dạ biết thời gian không sai biệt lắm, trong chốc lát đệ đệ liền phải ra tới. Hắn đem nghiêm túc xem du hành thiếu nữ chuyển qua trước người, vững vàng mà thế nàng ngăn cách chen chúc đám đông, cứ như vậy vô cùng đơn giản bởi nàng kỳ thật liền cũng đủ vui mừng.

Thiếu niên đỉnh đầu chậm rãi toát ra một đóa tiểu hoa, có một mảnh màu trắng cánh hoa ở nồng đậm trong bóng đêm biến thành hồng nhạt.

“Xem.” A Li đột nhiên chỉ vào dẫm lên cà kheo đi tới thiếu niên, “Có điểm giống người a, giống không giống?”

Tư Thiên Dạ mới vừa nâng lên mặt, liền nghe có người hô, “Đây là ai rớt tiền?”

Đám người một chút mãnh liệt lên, hấn trước ngực đột nhiên không còn, A Li không thấy.

Tư Thiên Dạ hô hấp cứng lại, vừa muốn đẩy ra phía trước người, thiếu nữ lại bị tể trở về.

*

Bên kia A Li bị Lý Lạc gắt gao lôi kéo thủ đoạn, đối phương tựa hồ bị khí trứ, túm nàng tể đến một chỗ không ai ngõ nhỏ. A Li vừa rồi cùng Tư Thiên Dạ như vậy thân mật, trong lòng tự nhiên chột dạ không thôi. Vừa muốn nói điểm lời hay thăm thăm hư thật, liền thấy Lý Lạc đem cổ tay áo hướng lên trên cuốn một đoạn, lộ ra trắng nõn gầy nhưng rắn chắc cánh tay, “A Li người mau cho ta sờ sờ, nhanh lên, ta muốn khó chịu đã chết.”

A Li: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 3 cái; bạch 2 cái; Boer khô, ta mới là bánh bánh, sương mù 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ăn không mập miêu 166 bình; 5000423734 bình; 5306899620 bình; dreamhigh, điệp hợp hoan, cần cù cần cù tư yeah10 bình; bạch 8 bình; 507122746 bình; MissBean, ái tắm rửa đại oa, túc, fafa ngọt 5 bình; TT, Christina2 bình; chỉ chỉ, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, mộc mộc, dao lầy, văn tình, xbb1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

75, đệ 75 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ở đầu hẻm đèn lồng chiếu rọi hạ, Lý Lạc cánh tay ẩn ẩn lộ ra lãnh bạch sắc, đều đều cơ bắp đường cong khiến cho cánh tay nhìn qua thực rắn chắc rất có lực lượng.

A Li nguyên tưởng rằng Lý Lạc khái trừ cầu hô hô, nhưng là tả hữu nhìn nhìn, không thấy ra làm sao vậy.

Lý Lạc còn ở thúc giục, “Bình thường cũng không cầu người, liền lần này ta thật sự khó chịu, người mau sờ hai hạ.”

Hắn càng như vậy A Li càng không dám đụng vào, hai tay đều bối ở sau người, “Có phải hay không người đồ thứ gì hổng ta đi sờ? Sờ xong về sau lại cay lại đau.”

Lý Lạc tức khắc khí cười, như thế nào hắn ở trong mắt nàng liền cái dạng này? Hắn tai họa ai cũng không có khả năng tai họa nàng a.

“Lời nói thật nói với người bãi, vừa rồi ta gặp được một cái diện mạo ăn mặc đều cùng người giống nhau nữ tử, quả thực tựa như song sinh nhi. Nàng quần ta kêu lang quân, thanh âm cũng cùng người giống nhau, ta nhất thời không có thể phân biệt bị nàng sờ soạng cánh tay.”

A Li đôi mắt mở đại đại, “Sờ soạng cánh tay liền làm sao vậy? Bị ám toán sao?” Nàng vội vàng nắm lấy cổ tay của hắn nâng lên, tỉ mỉ mà xem xét.

Thiếu nữ thành linh xảy ra quan tâm uất thiếp Lý Lạc tâm, đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu hoa, có một mảnh bạch hoa cánh biến thành hồng nhạt.

A Li dư quang thoáng nhìn tức khắc liền kinh ngạc, nàng làm cái gì?

Hệ thống nói: “Có lẽ người bình thường đối hấn quan tâm quá ít, hấn mới có thể dễ dàng như vậy biến cánh hoa.”

A Li nói: “Ta đối hấn quan tâm không ít a, người nhìn ta cho hấn đưa quá Lê Thang, đưa quá cá.....”

Hệ thống: “Nhưng kia đều không phải phát ra từ nội tâm, Lý Lạc từ nhỏ lớn lên ở trong cung, ai đối hấn dụng tâm kín đáo, ai đối hấn chân thành thân thiện, tự nhiên có thể phân biệt ra tới.”

A Li suy tư hạ, hình như là như vậy. Nàng cố ý kỳ hảo thời điểm Lý Lạc hiếm khi cảm động, nhưng thật ra nàng lo lắng hành động sẽ làm đóa hoa biến sắc. Chủ yếu Lý Lạc trên người luôn có loại thiên nhiên khoảng cách cảm, làm nàng không quá dám tới gần. Hơn nữa Lý Lạc bày mưu lập kế, chính mình là có thể thu phục hết thảy. Mỗi lần tới Đông Cung, Lý Lạc đều đem hết thảy xử lý gọn gàng ngăn nắp, làm nàng không thể nào quan tâm.

Này mấy cái nhãi con, Lý Lạc xem như “Điều kiện” tốt nhất. Khi còn nhỏ tuy rằng phẩm điểm, nhưng là tính cách rộng rãi, mặc dù bị đối thủ lấy ra hấn xuyên nữ trang ăn cơm thừa sự công kích, cũng bất quá cười bỏ qua. So với hấn, Quý U, ngàn đêm ngàn chú cùng Phi Vũ tùy tiện quét liếc mắt một cái là có thể tìm được quan tâm điểm. Liền tính là Bạch Trạch đều không thể cùng hấn so. Bạch Trạch thuận buồm xuôi gió, nhưng Bạch Trạch thân thể không hảo a.

Chỉ có Lý Lạc, thật sự không biết từ chỗ nào có thể quan tâm hấn.

“Không có bị thương a, điện hạ bị ám toán chỗ nào?”

Lý Lạc cầm lấy tay nàng ấn ở cánh tay thượng, “Ta không phải nói sao, ta bị cùng người lớn lên giống nhau như đúc người sờ soạng. A Li, nàng sờ qua địa phương làm ta không thoải mái, người sờ sờ ta, ta thì tốt rồi.”

A Li: “.....”

Hệ thống nhện không được phun tào: “Phiên dịch lại đây chính là điện hạ cảm thấy chính mình bị làm bẩn, cầu hô hô, thuận tiện cầu tha thứ.”

“Như vậy a.....” A Li cảm thấy có điểm buồn cười, nâng lên tay nhẹ nhàng mà sờ sờ cánh tay hắn.

Gió thu thực lạnh, thiếu nữ lòng bàn tay thực ấm, Lý Lạc trong lòng kia khối không khối tức khắc bị tiêu trừ sạch sẽ, ánh mắt cũng càng thêm nhu hòa.

A Li cẩn thận vuốt ve một chút Lý Lạc cánh tay, cảm giác chính mình có điểm giống cho người ta đuổi ma. Trên mặt lộ ra một cái lúm đồng tiền, giúp hắn đem cổ tay áo buông, “Điện hạ, người nhìn thấy người kia thật sự cùng ta lớn lên giống nhau như đúc sao?”

Lý Lạc gật đầu, “Điện mạo thân cao cùng mặc giống nhau như đúc. Không chỉ có như thế, người cười lộ lên má phải có một cái má lúm đồng tiền, nàng cũng là.”

A Li hơi nhú mày, tức khắc nhớ tới cặp kia nhìn chăm chăm vào nàng đôi mắt.

“Kia nàng hiện tại đi đâu?”

Lý Lạc nói: “Ta đem nàng lỏng tới người sư đệ bên kia.”

“A?” A Li kinh ngạc mà nhìn về phía hắn, “Ta sư đệ?”

Lý Lạc nhẹ “Ân” một tiếng, hơi lạnh tiếng nói thanh thanh đậm đậm, “Chính là người cái kia tới rồi ban đêm thấy không rõ lộ sư đệ, hy vọng hắn không cần liền người đều thấy không rõ.”

“Điện hạ vì cái gì đem người kia đẩy đến sư đệ bên người? Vạn nhất nàng có cái gì ác ý đâu?”

Lý Lạc thấy nàng thế đối phương suy nghĩ, trong lòng dừng mãi ghen tuông, không mẫn không nhạt nói, “Yên tâm, người sư đệ chính mình người, có thể có cái gì ác ý?”

A Li hơi hơi trợn to mắt, muốn nói không có khả năng, nhưng lại cảm thấy kỳ thật có điểm khả năng. Rốt cuộc lấy Tư Thiên Chú tính cách vẫn là làm được ra tới. Tìm cái yêu tinh biến thành nàng bộ dáng, không khó đi?

*

Tư Thiên Dạ vừa muốn đẩy ra đám người tìm kiếm A Li, một đạo mảnh khảnh thân ảnh đã bị đẩy đến hẳn trước người. Người nọ một cái lão đảo thiếu chút nữa té ngã, Tư Thiên Dạ liếc đến kia trương quen thuộc gương mặt, vội vàng đỡ lấy đối phương cánh tay.

“Cẩn thận một chút,” hắn cười khế nói, “Xem lễ người nhiều như vậy tựa như thủy triều giống nhau, cuốn đi vào liền nhưng tìm không trở lại.”

Thiếu nữ trên mặt nguyên bản tràn đầy ủy khuất, ngẩng đầu thấy Tư Thiên Dạ, trở mắt hạ, trong lòng bất mãn lập tức biến mất sạch sẽ. Đây không phải cũng là điện hạ sao? Đi rồi một cái điện hạ, lại tới một cái điện hạ, này sống nhưng không lỗi.

Nàng ủy ủy khuất khuất nhỏ giọng nói, “Vừa rồi đụng tới một cái vô lại, hảo không đạo lý mà đẩy ta, ta thiếu chút nữa té ngã.”

“A huynh, đến thời gian.” Tư Thiên Dạ trong thân thể truyền ra đê đê thúc giục thanh âm.

Tư Thiên Dạ dừng một chút, nhỏ giọng đối A Li nói, “Trong chốc lát ta lại đến.”

Tới cái gì? Vì cái gì trong chốc lát? A Li vẻ mặt mê mang, còn không có há mồm hỏi, liền thấy đối phương toàn thân khí chất biến đổi, từ trầm ổn biến thành trương dương.

Tư Thiên Chú chiếm cứ thân thể sau, mắt đỏ tức khắc có thần thái, “Ai đây người? Ta tìm hắn đi.”

A Li khó mà nói Lý Lạc đẩy nàng, chớp chớp mắt, “Nhiều người như vậy, sao có thể tìm được, tính ta xui xẻo đi.”

“Thương đến nào?” Tư Thiên Chú lại hỏi, duỗi tay liền phải đem nàng túm lại đây xem xét.

A Li hấp thụ lần trước giáo huấn, biết không có thể quá tiếp cận đối phương, né tránh Tư Thiên Chú tay, “Đừng chạm vào ta, ta sau khi trở về chính mình xem thì tốt rồi.”

Tư Thiên Chú nao nao, “A Li, ta bắt quá mới rời đi trong chốc lát, cũng không có chọc tới người đi?”

“Ân?” Thiếu nữ vẻ mặt ngốc sắc.

“Vừa rồi người còn hảo hảo, ta hôn người, người cũng không có không cao hứng. Như thế nào đột nhiên liền bắt đầu trốn ta?”

A Li có chút vô thức mà mím môi, cảm giác những người này thật là khó hầu hạ, nàng nhiệt tình thời điểm cho nàng sắc mặt xem, nàng không nhiệt tình thời điểm còn phải cho nàng sắc mặt xem. Nhưng là bị người nhìn chăm chú cảm giác thật sự là quá tốt, cho dù là đối phương trầm khuôn mặt nàng cũng cảm thấy thật vui vẻ.

Đây là hoàn hoàn toàn toàn chỉ cho nàng tầm mắt, không phải cấp A Li, là cho nàng.

Di, nàng còn không phải là A Li? Hì hì.

“Hảo đi, vậy người xem trọng.” Nàng thoải mái hào phóng mà vươn hai tay.

Tư Thiên Chú quét chung quanh liếc mắt một cái, “Ta nhưng thật ra tưởng, nhưng ta a huynh không cho. Chúng ta rời đi nơi này tìm cái không ai địa phương.”

A Li tức khắc nhú mày, “Ta không cần, ta thích người nhiều địa phương.”

“Người thích người nhiều địa phương?” Tư Thiên Chú theo bản năng lặp lại một lần.

“Đúng vậy, thích,” thiếu nữ mê muội mà nhìn dưới chân, “Người nhìn, mọi người đều ở dẫm ta bóng dáng đâu.”

“Dẫm lên cái bóng của người liền làm sao vậy?” Tư Thiên Chú vẽ mặt nghi hoặc, tưởng duỗi tay sờ sờ nàng đầu có phải hay không nóng lên, mới vừa nâng lên tới đã bị ca ca mạnh mẽ áp xuống.

“Ngàn chú, nàng không phải A Li.” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói.

Thấp thấp thanh âm trực tiếp truyền tới Tư Thiên Chú hồn thể, Tư Thiên Chú ngẩn ra một chút, ánh mắt tức khắc biến trầm, xem kỹ tầm mắt dừng ở thiếu nữ trên mặt.

Đôi mắt giống nhau, cái mũi giống nhau, miệng cũng giống nhau, ngay cả trên đầu cắm cây trâm cũng giống nhau như đúc, sa đôi quả quýt hoa. Hắn nhỏ đến không thể phát hiện mà di lệch vị trí trí, tầm mắt ngưng tụ ở nàng nách tai. Ở cái kia như ngọc trác vành tai sau lưng, có một cái nho nhỏ nốt ruồi đỏ, lạc vị trí cũng như đúc liếc mắt một cái.

“A huynh, liền tính là nhất am hiểu biến người yêu tinh, cũng không thể trở nên không sai chút nào đi?”

“Tự nhiên không thể, yêu chỉ có thể biến cái đại khái, biến không được toàn bộ chi tiết. Nhưng người nhìn nàng cổ tay áo, đó là vừa rồi cấp ăn cá khi rơi xuống quả mơ tương, vừa lúc dừng ở thêu hoa nhụy hoa trung, nàng liền cái này chi tiết đều chiếu cố tới rồi, này cũng không phải là yêu có thể làm đến.”

Tư Thiên Chú rất là nghi hoặc, “Người là nói, A Li từ ăn cá thời điểm đã bị người đánh tráo?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Đương nhiên không phải, ăn cá thời điểm là A Li, cùng chúng ta ở bên nhau cũng là A Li. Chính là vừa

rồi có người kêu tiền rót, đám người lập tức dừng lại đây khi A Li bị người đổi đi rồi.”

Tư Thiên Chú đôi mắt hiện lên một mặt âm lệ, “Có phải hay không cái kia mang mặt nạ gia hỏa?”

“Hẳn là.”

Tư Thiên Chú thấp giọng nói: “Thật là đáng giận. Bất quá a huynh, người như thế nào liền quả mơ tương dừng ở cổ tay áo loại sự tình này đều biết?”

“Bởi vì chỉ cần là chuyện của nàng, ta liền sẽ phá lệ chú ý. Liền tính súc ở trong thân thể, cũng chỉ sẽ nhìn nàng.”

Tư Thiên Chú mặc một chút, “Người lời này hẳn là giảng cấp A Li nghe, nàng nói không chừng sẽ cảm động.”

Tư Thiên Dạ thực nhẹ mà cong cong môi, “Ta làm việc lại không phải bôn làm nàng cảm động đi làm.”

“A huynh, hiện tại làm sao bây giờ?”

“Mang nàng đi thay đổi người.”

Hai huynh đệ đối thoại đều ở hồn thể tiến hành, bên ngoài một chút đều nghe không được.

A Li xem đủ rồi chính mình bóng dáng bị dẫm, nâng lên mắt, tươi cười nhẹ nhàng mình điếm, nhưng dừng ở Tư Thiên Chú trong mắt lại hết sức đáng giận. Như thế nào vừa đến hẳn liền nhiều như vậy chuyện xấu.

“Đi thôi, này liền mang người đi cái thanh tịnh địa phương.” Thiếu niên cười mang theo khí lạnh.

A Li ánh mắt có một lát hoài nghi, vừa rồi Lý Lạc cũng là như thế này nói, này liền đổi cái địa phương ôm người. Nhưng là thay đổi địa

phương nàng đã bị không lưu tình chút nào đẩy đi ra ngoài, quả thực làm người lại tức lại ủy khuất.

Tư Thiên Chú thấy nàng bất động, ánh mắt tức khắc âm ngoan, trong tay hồng quang chợt lóe, một đạo xiềng xích trạng đồ vật tức khắc xuyên qua thiếu nữ thủ đoạn.

A Li thê lương mà hét lên một tiếng, khuôn mặt nháy mắt xé rách, lộ ra trung gian đen nhánh một mảnh. Thiếu nữ nguyên bản dung mạo cực mỹ, ngũ quan nứt thành hai nửa, tựa như đẹp họa bị từ trung gian kéo ra giống nhau.

Tư Thiên Dạ ám đạo không tốt, nhanh chóng đẩy ra đệ đệ, chờ hấn chiếm cứ thân thể tập trung nhìn vào, xiềng xích kia đoạn nào còn có người, liền phiến ống tay áo cũng chưa lưu lại. Hấn không kịp trách cứ đệ đệ lỗ mãng, trước thích pháp làm người chung quanh sinh ra tiểu phạm vi ảo giác, cho rằng vừa rồi chỉ là có người bị đâm rớt giày.

Tiểu phạm vi kinh hoảng sẽ đổi lấy phạm vi lớn đâm đạp chen chúc, hấn nhưng không nghĩ nhanh như vậy đã bị Trấn Yêu Tư theo dõi.

Xử lý xong này hết thấy, hấn mới từ đám người khe hở đi ra ngoài.

“A huynh, thích hồn khóa như thế nào buộc không được nàng?”

“Nàng lại không có hồn phách, người như thế nào có thể khóa được nàng?”

“Không có hồn phách?” Tư Thiên Chú cẩn thận hỏi ỨC một chút đối phương cử chỉ, “Con rồi cũng không có như vậy tinh tế a.”

Tư Thiên Dạ cau mày, “Người vừa rồi quá thiếu kiên nhẫn. Cũng trách ta, ta cho rằng người nhìn ra nàng là ai, liền không có nhiều lời.”

>

r />

Tư Thiên Chú sửng sốt một chút, nghe ra ca ca tiếng nói ngưng trọng, “A huynh, ta gặp rắc rối sao?”

“Ân.” Tư Thiên Chú ngại biển người trung tìm người quá chậm, dứt khoát nhảy lên một đồng nhà lầu hai tầng, từ nóc nhà thượng hành tẩu tìm người.

“Kia không phải cái gì yêu, mà là người mặt phù.”

“Người mặt phù?” Tư Thiên Chú khiếp sợ, “Thực sự có thứ này? Ta tưởng truyền thuyết.”

“Tự nhiên có, liên bởi vì thứ này uy lực quá lớn, thần yêu quỷ đều có thể trúng chiêu, bị một vị thượng thần huỷ hoại cái sạch sẽ. Nhưng là càng nguy hiểm đồ vật sẽ có người cất chứa, sao có thể tiêu sạch sẽ.”

“Kia làm sao bây giờ? Ta không biết nàng không có hồn phách, này không phải tương đương rút dây động rừng sao? Nàng biết chúng ta xuyên qua nàng, có thể hay không cất giấu không ra?”

“Sẽ không,” Tư Thiên Dạ nói, “Thông thường người mặt phù phân liệt ra tới đều sẽ giấu đi, chờ chậm rãi đem đối phương hồn thể ăn luôn, trở ra thể thân. Nhưng người này mặt phù mới vừa phân liệt ra tới liền đến chỗ bộc lộ quan điểm, tựa hồ đã gấp không chờ nổi thể thân A Li sinh sống, nàng còn sẽ tiếp tục thấy những người khác.....”

Tư Thiên Dạ đột nhiên dừng lại câu chuyện, ánh mắt nhìn chăm chăm nào đó phương hướng. Tiếp theo nháy mắt, hắc thân hình nhoáng lên, người liền tới rồi trăm mét có hơn.

A Li đang cùng Lý Lạc nói chuyện, cánh tay bị một cổ mạnh mẽ túm chặt, người liền chuyển qua.

Nàng kinh hãi mà nâng lên mắt, đối thượng một đôi tanh hồng con người. Phía sau Lý Lạc nhỏ đến không thể phát hiện địa chấn động

thủ chỉ, theo gió dừng lại muốn lao tới bước chân, một lần nữa rụt trở về.

“Vừa rồi người cấp ngàn chú mua thứ gì?”

A Li trố mắt nói: “Hàn cụ bánh rán cùng mặt nạ, làm sao vậy? A đúng rồi, ngàn đêm, người có hay không thấy.....”

Tư Thiên Dạ đánh gãy nàng lời nói, lại hỏi, “Hôn nhạc làm ta cho người thứ gì?”

A Li chớp chớp lông mi, cho nàng thứ gì? “Có phải hay không cho ta một đám tiểu nô lệ?”

“A huynh, là nàng, người mặt phù không có khả năng bám vào người thời gian dài như vậy đi?” Tư Thiên Chú hỏi.

Tư Thiên Dạ mím môi, “Cũng không nhất định, vì càng giống một người, người mặt phù là sẽ bám vào người thời gian rất lâu chậm rãi học tập.” Hắn trầm tư một chút, nặn ra một đạo quyết, ánh sáng nhạt hiện lên, không trung tức khắc thổi qua một đóa vũ vân. Cơ hồ chưa cho người phản ứng thời gian, tể như lông trâu mưa nhỏ liền rơi xuống.

Tối tăm hẻm nhỏ tức khắc phiêu ra ngọt thanh quả đào hương, trừ bỏ theo gió, mọi người thần sắc đều thay đổi hạ. Kia cổ hương vô luận nghe bao nhiêu lần, đều sẽ làm người huyết mạch bành trướng.

“Hảo.” Tư Thiên Dạ thu vũ vân, lấy ra một viên vô Hương Hoàn đưa cho A Li.

A Li tiếp nhận bỏ vào trong miệng, một đạo vô hình cấm chế tức khắc bao phủ toàn thân, đem quả đào hương khí hấp thu không còn.

“Người cho rằng ta là giả sao?” Nàng hỏi.

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, còn chưa nói chuyện liền nghe Lý Lạc hỏi, “Cái kia giả không phải người của người?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, “Người nọ không phải người sao? Người đem nàng đây cho ta.”

Lý Lạc khẽ nhíu mày, “Ta đây cho người chỉ là bởi vì người ban đầu đây cho ta, ta bắt quá là vật quy nguyên chủ mà thôi.”

Tư Thiên Dạ hừ lạnh một tiếng, duỗi tay liền đi bắt hắn. Chỉ nghe “Bóng” một tiếng, trong bóng đêm hiện lên một đạo sắc bén kiếm khí, thế như chẻ tre, uy lực thật lớn. Tư Thiên Dạ tức khắc biến sắc, giữ chặt A Li, thân hình nhoáng lên liền mang theo người thối lui đến 10 mét ở ngoài.

Trong lòng hoảng hốt, phàm nhân sao có thể có thượng thần làm thị vệ?

Không chờ hắn né tránh theo gió dày đặc công kích, trước mắt một bạch, lại một đạo kiếm mang kẹp theo băng hàn chi khí tập mặt mà đến. Tư Thiên Dạ rút ra băng phá đem kiếm khí chém thành hai nửa, chỉ nghe đối phương khen, “Hảo một phen bảo kiếm, chính là cái kia kêu băng phá binh khí sao?”

Theo gió cười nói, “Chính là kia đem khai thiên tích địa khí, thiên địa linh khí hội thành đệ nhất thanh trường kiếm.”

Cây cỏ bông lập tức nói, “Lang quân thiếu một phen hảo kiếm, ta xem liền này đem đi.”

Hai người người một lời ta một ngữ, tựa hồ kia đem băng phá đã thành vật trong bàn tay.

Tư Thiên Dạ gọi lên một mặt cười lạnh, mở ra năm ngón tay ấn xuống, cây cỏ bông thân thể tức khắc cứng đờ, bả vai trầm xuống, cả người không tự chủ được bò đổ trên mặt đất, kiếm cũng loảng xoảng rớt tới rồi một bên.

Hắn ngũ quan nhân trọng áp mà trở nên vụn vụn, trên lưng phẳng phát đề ép tòa núi lớn, cả người đều phải bẹp, “Tùy..... Theo gió, ta bị ngăn chặn.”

Theo gió trong tay công kích không ngừng, trong miệng phúng nói, “Thật là vô dụng. Một cái ngàn năm đạo hạnh yêu liền có thể ngăn chặn người, người mau tự sát đi, ta đã thể người xấu hổ.”

Cây cỏ bông giận cực, “Vị kia điện hạ, người thả ta, ta không đánh. Người cũng áp áp hấn làm hấn cảm thụ một chút, đây là đạo hạnh vấn đề sao?”

Tư Thiên Dạ thần sắc lãnh đạm, một bên dùng phá băng ngăn trở theo gió công kích, một bên chậm rãi buộc chặt ngón tay, cây cỏ bông tức khắc phát ra hét thảm một tiếng, ngũ tạng lục phủ đều phải bị bóp nát.

Theo gió sắc mặt biến đổi, một tay niết quyết, một đạo đan sắc quang mang làm một tầng hơi mỏng hình dáng nhanh chóng tràn ngập chung quanh.

A Li nhận ra đây là phong ấn kết giới thủ thế, biết đối phương sợ đánh nhau động tĩnh quá lớn lại đem chung quanh dân trạch ương cấp. Nhưng là phong ấn ra một mảnh khu vực sẽ không sợ, chẳng sợ đánh long trời lở đất cũng sẽ không có người phát hiện.

Nàng lo lắng Tư Thiên Dạ có hại, vội hướng về phía Lý Lạc hô, “Điện hạ.”

Lý Lạc cùng Tư Thiên Dạ đồng thời chấn động, quay đầu xem nàng.

A Li có điểm xấu hổ, chỉ chỉ nơi xa Lý Lạc, “Ta ở kêu vị kia điện hạ.”

Tư Thiên Dạ trầm trầm mắt, nhớ tới A Li từng ở trong xe ngựa khen quá Lý Lạc, thật là uy phong không hổ là thái tử điện hạ. Nàng lúc ấy liền đối Đại Đường Thái Tử vừa gặp đã thương sao?

Tư Thiên Chú ở trong thân thể nhẹ giọng nói: “Kỳ quái, liền tính là Đại Đường Thái Tử, sai sử động thiên quân vạn mã, cũng sai sử bất động thượng cổ đại thần a? Còn một chút sai sử hai cái?”

“Theo gió.” Lý Lạc nhàn nhạt nói.

Theo gió có chút không cam lòng mà nhìn chằm chằm Tư Thiên Dạ hai mắt, nhảy hời Lý Lạc bên người.

Lý Lạc xốc xốc mí mắt, cặp kia xinh đẹp lạnh lẽo mắt trầm tĩnh mà nhìn Tư Thiên Dạ, “Thủ hạ của ta lui một bước, các hạ có phải hay không cũng lui một bước?”

Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi, buông ra tay, cây cỏ bông tức khắc tứ chi quán bình, đại tung một hơi, lại áp xuống đi hấn liền phải thành thịt vụn.

Ngắn ngủn vài phút, hẻm nhỏ gà bay chó sủa.

A Li khó hiểu mà nhìn về phía Tư Thiên Dạ, “Người vừa rồi trao điện hạ làm cái gì?”

Tư Thiên Dạ liếc hạ ánh mắt không hé răng, nàng nhưng cho tới bây giờ không hô qua hấn điện hạ. Như thế nào, hấn chính là yêu, hấn chính là điện hạ sao?

A Li chất vấn làm Tư Thiên Chú nhin không được, “Ta a huynh hoài nghi vị này Đại Đường Thái Tử hướng trên người của người thả người mặt phù.” Đều có thể sai sử động hai vị thượng thần, bắt được người mặt phù nhưng quá dễ dàng.

A Li nao nao, “Người mặt phù là cái gì?”

“Người mặt phù là cái gì?” Lý Lạc cũng hỏi.

Theo gió đem thân thể ép tới có chút bẹp cây cỏ bông nâng lên, quay đầu trả lời, “Là một loại thượng cổ tà vật, có thể đem người bóng dáng tách ra tới biến thành một người khác.”

Lý Lạc hơi nhú mày, “Biến thành một người khác liền thế nào?”

Theo gió nói: “Biến thành một người khác, ban đầu người liền sẽ chết nha. Cái kia phân liệt ra tới người sẽ không ngừng hút nguyên thân hồn phách. Chậm rãi, người chung quanh đều sẽ quên nguyên thân là ai, cho rằng phân liệt ra tới nhân tài là nguyên thân. Ngô,

lang quân, ta biểu đạt năng lực không tốt, người có thể nghe hiểu đi?”

Lý Lạc thần sắc ngưng trọng, “Ta có thể nghe hiểu.”

Hắn nhìn về phía Tư Thiên Dạ, “Nói như vậy, cái kia cùng A Li lớn lên giống nhau như đúc người chính là người mặt phù phân liệt ra tới bóng dáng? Người vừa rồi bắt ta, là bởi vì chỉ cần bắt lấy sử dụng người mặt phù phía sau màn độc thủ, là có thể tiêu hủy này bóng dáng sao?”

Cùng người thông minh chính là dễ tiếp xúc, Tư Thiên Dạ hơi hơi gật đầu, “Đúng là như thế.”

Tư Thiên Chú nói: “Trách không được cái kia giả A Li vẽ mặt hân hoan mà cúi đầu xem bóng dáng. Nàng chính mình cũng làm quá bóng dáng, hiện tại nàng có bóng dáng, nàng bóng dáng bị dẫm liền lệnh nàng như vậy vui sướng sao? Thật.....” Hắn nghĩ không ra có thể hình dung từ, đột nhiên nghĩ đến A Li mắng quá hắn nói, lập tức dùng tới, “Thật biến thái.”

A Li liếc mắt nhìn hắn, chân chính biến thái chính là người đi?

Lý Lạc hỏi: “Nàng còn sẽ ra tới sao?”

“Sẽ,” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói, “Này đạo nhân mặt phù có điểm đặc thù, nó càng như là muốn gấp không chờ nổi triển lãm nàng tồn tại, muốn người khác biết A Li không phải độc nhất vô nhị, trên đời còn có nó có thể thay thế A Li. Ta cảm thấy này hắn là sử dụng người mặt phù người hạ mệnh lệnh, liền không biết đối phương dụng ý là cái gì.”

Lý Lạc một chữ không rơi xuống đất đem Tư Thiên Dạ nói nghe được trong lòng, “Nếu nó còn sẽ ra tới, như vậy người đi tìm nó, ta tới tìm sử dụng người mặt phù người.”

Tư Thiên Dạ cao thâm khó đoán mà nhìn chằm chằm hắn liếc mắt một cái, “Người trong lòng đã có hoài nghi người?”

“Đúng vậy.” Lý Lạc thừa nhận.

Tư Thiên Dạ ánh mắt khẽ nhúc nhích, một hồi lâu mới gật đầu, “Vậy như vậy đi.”

Ở đây mọi người ánh mắt đều ở không ngừng ở bọn họ hai cái chi gian di động, rõ ràng mỗi một câu đều nghe được, chính là nghe không hiểu. Nhìn qua Lý Lạc cùng Tư Thiên Dạ lẫn nhau nhưng thật ra nghe hiểu.

Theo gió cảm thán, đây là thân là điện hạ có được chỉ số thông minh sao?

Tư Thiên Dạ quay đầu đối A Li nói, “Ta tùy người xoay chuyển trời đất sơn?”

“Không cần đi.....” A Li cự tuyệt. Nếu Tư Thiên Dạ tùy nàng xoay chuyển trời đất sơn, kia nàng tới Trường An sự liền giấu không được.

Tư Thiên Chú cười lạnh nói, “Như thế nào, người sợ Phi Vũ nhìn đến vẫn là hấn sư huynh nhìn đến?”

Theo gió cùng cây cỏ bông miệng lập tức trương thành hình tròn, lập tức tưởng moi moi lỗ tai một lần nữa nghe một lần. Không nghe lầm đi, Phi Vũ? Cái nào Phi Vũ? Thượng cổ phượng hoàng? Hấn sư huynh còn không phải là bạch long? Giả đi, trùng tên trùng họ cũng là có.

A Li liếc mắt nhìn hấn, “Đúng vậy, ta sợ a, người không sợ sao? Người nhưng bị Phi Vũ đánh phun quá huyết.”

Tư Thiên Chú tức khắc khó thở, “Đó là ta, nếu đổi thành ta a huynh chưa chắc đánh không lại hấn.”

“Tính lạ,” A Li nói, “Đánh không lại liền kêu ca ca, ta đều thế người xấu hổ.”

Tư Thiên Chú càng khí, “Thượng thần ghê gớm sao? Lại đánh một lần cho người xem.”

Theo gió cùng cây cỏ bông đồng thời thầm nghĩ, hảo đi, quả nhiên là phượng hoàng cùng bạch long.

Bọn họ nhìn không được trộm đánh giá liếc mắt một cái mặt vô biểu tình Lý Lạc, sách, này duyên phận..... Chọn tức phụ ánh mắt như thế nào giống nhau như đúc?

Tác giả có lời muốn nói: Bạch Trạch: Chân thân là long, không sợ gì cả.

Quý U: Chân thân là long, không sợ gì cả.

Phi Vũ:.....

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhai con hướng nha 5 cái; gia gia 2 cái; ta mới là bánh bánh, Boer khô 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Sư đi lạc 90 bình; yier50 bình; không hổ là ta, tuyển 20 bình; tử vi vi, JK, mộc lâm sâm, dreamhigh10 bình; uyển ương 7 bình; túc, a minh, MissBean5 bình; TT4 bình; phì trạch 3 bình; người nguyệt, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, siêu siêu việt càng nhưng, chỉ chỉ 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

76, đệ 76 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phi Vũ từ Thiên giới dọn mấy cái nửa người cao bạch ngọc đèn đặt ở sân góc, tắt nửa đoạn trên ngọn nến, nhu hòa màu cam quang mang lập tức tràn ngập sân.

Khởi phong khi, Phi Vũ cho mỗi trần đèn làm một đạo kết giới, thổi đến dập diệt ánh nến lập tức khôi phục sinh cơ.

Sắc trời càng ngày càng ám, Phi Vũ ngồi ở ghế đá thượng, một tay chi cầm chờ đợi A Li trở về.

Cửa vang lên tiếng bước chân, hần lập tức vọng qua đi, thiếu nữ ăn mặc màu nho váy đứng ở cửa đối với hần cười.

“Hôm nay như thế nào như vậy vẫn?”

“Ta đi Trường An dạo vãn Phật sẽ.” Thiếu nữ cười nói.

Phi Vũ lập tức hỏi, “Với ai?”

“Cùng thái tử điện hạ.”

Phi Vũ nao nao, “Cái nào Thái Tử?”

“Vài cái đâu,” A Li vắn ngón tay số, “Yêu tộc Thái Tử Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú, còn có Đại Đường Thái Tử Lý Lạc.”

Nàng mỗi nói một cái tên Phi Vũ sắc mặt liền trầm một phen, “Nga, nhiều người như vậy a, các người đều làm cái gì?”

A Li cẩn thận nghĩ nghĩ, “Cũng không có làm cái gì, ăn cá lát, sò soạng Lý Lạc cánh tay.”

Phi Vũ môi mỏng hơi nhấp, đuôi phượng giống nhau khóe mắt uân lạnh lẽo, chăm chú nhìn nàng một hồi lâu mới hỏi, “Hảo sò sao?”

A Li hồi ức hạ, gật gật đầu, “Rất có lực lượng, thực hảo sò.”

Một lát sau, Phi Vũ cười khế, tươi cười trung mang theo khí lạnh, “Vậy người còn trở về làm cái gì, cùng bọn họ ở bên nhau không tốt sao?” Chẳng trách sáng sớm liền chạy ra đi, nguyên lai là cùng người ước hẹn dạo Trường An đi.

Thiếu nữ oai oai đầu, không rõ hấn vì cái gì đột nhiên sinh khí.

Nàng là A Li bóng dáng, ba ngày trước mới thức tỉnh lại đây. Vừa mới bắt đầu có ý thức thời điểm nàng thật cao hứng, cùng A Li nói chuyện, cùng Phi Vũ nói chuyện, cùng nàng có thể thấy mỗi người nói chuyện. Nhưng là mọi người đều không để ý tới nàng, bọn họ trong mắt chỉ có thể thấy A Li.

Nàng có chút mê mang, rõ ràng bóng dáng cùng thân thể là liền ở bên nhau, vì cái gì được đến đối đãi lại như thế bất đồng đâu? Nàng cũng rất muốn làm đại gia chú ý tới nàng, cùng nàng nói chuyện.

Một thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, nói đây đều là A Li sai. Chỉ cần có A Li tồn tại, nàng liền vĩnh viễn bị đạp lên dưới chân, sống ở bóng ma. A Li là ngăn nắp lượng lệ, nàng có thể tùy ý mà đứng ở dưới ánh mặt trời. Mà nàng là ti tiện, ánh mặt trời sẽ làm nàng không chỗ nào che giấu, bại lộ ra càng nhiều đáng ghê tởm.

【 người nhìn người nhiều khó coi, liền đôi mắt cái mũi miệng đều không có, đen tuyền một mảnh. 】 cái kia thanh âm che ý cười trào phúng.

Nàng tưởng cãi lại, nhưng là đem chính mình chiết lại đây nhìn nhìn, quả nhiên không có ngũ quan, khó coi đến muốn chết.

【 người lại xem tộc nhân của người, những cái đó đồng dạng là bóng dáng gia hỏa, một đám bị dơ bẩn đế giày tùy ý giẫm đạp. 】

Những cái đó để giày nhiều dơ a, người không biết bọn họ đều dẫm quá thứ gì. 】

Nàng hét lên một tiếng, liều mạng dùng tay xoa thân thể, nhưng là càng lau càng hắc.

Cái kia thanh âm lại cười, 【 người bị thảm còn không ngừng là như thế đâu, tới rồi ban đêm người sẽ bị hắc ám cắn nuốt biến mất không thấy, liền tồn tại cơ hội đều không có. Đây cũng không có biện pháp, ai làm người hắc đâu? Người ném không đến anh đào sữa đặc mỹ vị, ném không đến trái cây chua ngọt, nhưng cố tình A Li ăn mỹ vị đồ ăn thời điểm, người cũng muốn đi theo làm động tác, quả thực gốc đã chết. 】

Thanh âm này vừa ra hạ, vừa vặn A Li ở ăn hồ bánh. Tiểu cô nương cúi đầu một ngụm một ngụm mà đại nhai, hạt mè viên đều rơi trên trên người nàng, cố tình nàng cái gì đều làm không được, chỉ có thể theo A Li động tác làm bộ ăn bánh.

【 người nhìn nàng đối diện cái kia thiếu niên đẹp hay không đẹp? 】 thanh âm lại hỏi.

Nàng gật gật đầu.

【 người trở thành A Li, hẳn chính là người nha. Không ngừng là hẳn, còn có Thái Tử Lý Lạc, hẳn..... 】 thanh âm tức khắc phấn khởi mà run rẩy lên, 【 lang quân hẳn càng đẹp mắt. Hẳn dung mạo giống nhau không trung nắng gắt, cao cao tại thượng tự phụ vô cùng. Hẳn cái gì đều làm cực hảo, cưỡi ngựa, bắn tên, đọc sách, đánh đàn. Hẳn chỉ cần xuất hiện, Trường An nhi lang tức khắc đều thành gạch ngói, ai cũng vô pháp ngăn cản hẳn quang mang vạn trượng. 】

Thanh âm nói xong lời cuối cùng, ần ần mang ra một ít cô đơn. Nàng không biết vị kia thái tử điện hạ có bao nhiêu đẹp, nàng chỉ cảm thấy ngồi ở A Li đối diện thiếu niên rất đẹp. Màu đỏ quần áo, nùng lệ mắt, như vậy ôn nhu, tựa như bầu trời kiểu nguyệt.

Nàng đột nhiên có điểm hưng phấn, chỉ cần nàng trở thành A Li, liền có thể mỗi ngày bị như vậy đẹp đôi mắt nhìn chăm chú.

Muốn như thế nào, như thế nào mới có thể trở thành A Li? Nàng vội vàng hỏi.

【nga, này không khó, chỉ cần người nghiêm túc học được nàng thần thái cử chỉ cùng thói quen, người liền có thể trở thành nàng.】

Muốn học thật lâu sao? Nàng do dự mà hỏi.

Cái kia thanh âm dừng một chút, 【không cần học lâu như vậy, ba ngày, ba ngày là đủ rồi. Chờ nàng lại một lần cùng Lý Lạc gặp mặt, người liền có thể tách ra tới, hoàn toàn thay thế được nàng.】

Lý Lạc có thích hay không nàng, nàng không để bụng, nàng chỉ nghĩ đứng ở cái kia xinh đẹp phi y thiếu niên trước mặt, nói với hắn lời nói, làm hắn nhìn nàng.

Cũng thật tới rồi ngày này, cái kia thiếu niên lại thay đổi. Rõ ràng nàng được đến A Li mặt, cũng cùng nàng giống nhau cao, thậm chí xuyên váy áo đều giống nhau, vì cái gì cái kia thiếu niên đối mặt A Li liền sẽ mặt mang mỉm cười, đến phiên nàng rồi lại lạnh như băng đâu?

Nàng ủy khuất cực kỳ, “Người ngày hôm qua không phải như thế.”

Phi Vũ nao nao, “Ta ngày hôm qua làm sao vậy?”

“Người ngày hôm qua nhưng ôn nhu, ánh mắt ôn nhu, thanh âm ôn nhu, cử chỉ cũng thực ôn nhu, ta muốn như vậy người.” Nàng nhìn chằm chằm cặp kia hơi kiêu thụ phượng nhãn, vội vàng mà muốn như vậy xinh đẹp ánh mắt nhìn chăm chú vào nàng, nhìn chăm chú vào nàng ngăn nắp lượng lệ mặt. Không phải đen tuyền dán mặt đất dơ bẩn bóng dáng, là ngẩng tới tươi sống thanh thoát mặt.

Phi Vũ nhìn thiếu nữ, trong lòng có loại nói không nên lời khác thường chậm rãi toát ra tới, hắn mặc một chút, mở ra trong tầm tay

hộp đồ ăn mang sang một chén canh, đây là hẩn từ thực xá lấy. A Li bình thường không uống canh, cho nên canh đều là cho chính hẩn chuẩn bị.

“Khát không khát? Ta thân thủ cho người ngao, hạt thông củ sen canh.”

A Li ngẩn ra, đồng tử ra chiếu ra thiếu niên hơi hơi lơ lên mắt, đóng băng ánh mắt tràn ra mềm mại nhan sắc, tựa như hàn băng hóa thành xuân thủy, nùng lệ mà yêu dã.

Chỉ cần Phi Vũ nguyện ý, hẩn chính là thiên hạ tốt nhất xem nhất ôn nhu người.

A Li giống bị mê hoặc giống nhau tiếp nhận kia chén canh, thiếu niên ngoéo một cái môi mỏng, lại ôn hòa mà đưa qua một phen cái muống, nhẹ giọng dặn dò, “Chậm rãi uống, người thích nhất uống ta hầm canh.”

Hình như là việc này, A Li dùng cái muống múc canh thông thả đưa vào trong miệng.

Đây là nàng lần đầu tiên uống đến canh, nàng muốn hình dung như thế nào đâu? Nước canh mỹ vị, nhân hạt thông xốp giòn, nguyên lai ăn cái gì như vậy hạnh phúc. Nàng là bóng dáng thời điểm, còn cảm thấy những cái đó ăn ăn uống uống chỉ do lãng phí thời gian. Thẳng đến đã trải qua mới biết được, nguyên lai làm người như vậy thú vị.

Thiếu nữ không ngừng uống, cứ việc nàng động tác cùng bình thường vô nhị, Phi Vũ ánh mắt lại càng ngày càng lạnh.

Chờ đối phương đem canh uống một chút không dư thừa, hẩn hơi hơi động một chút ngón tay, đem không canh chén cùng cái muống biến không.

“Người đứng lên.”

“Cái gì?” Thiếu nữ khó hiểu hỏi, chậm rãi đứng lên.

Phi Vũ dương ra một đạo quang mang đem ghế đá thanh khiết đổi mới hoàn toàn, “Ta mang người đi một chỗ.”

“Đi chỗ nào?”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Đi người sẽ biết.”

Thiếu nữ cắn cắn môi, nàng không thích đổi địa phương. Mỗi lần đổi địa phương, nàng đều sẽ bị đẩy cho một người khác.

*

Bạch Trạch ngồi ở hành lang hạ nhìn bên ngoài phong tuyết, hần gần nhất bệnh cũ phạm vào, vô pháp rời đi đỉnh núi. Trường khu đoản khu, khu phổi đều phải ra tới. Hần không thích trước mặt người khác lộ ra sinh bệnh bộ dáng, tưởng chờ hảo một chút lại đi tìm A Li. Không nghĩ tới, một năm chính là vài thiên.

Nơi xa hiện lên lưỡng đạo quang mang, Bạch Trạch biết có người thượng đỉnh núi. Hần hơi hơi ngưng thần, nhìn đến phong tuyết trung lộ ra một đạo hồng một đạo tím thân ảnh.

Còn có ai như vậy yêu thích xuyên hồng y đâu?

Bạch Trạch tức khắc tinh thần chấn động, đứng lên nhìn đi theo Phi Vũ bên người kia nói tinh tế thân ảnh, nhưng là không đợi tới gần, thiếu niên trên mặt ý cười đột nhiên giấu đi, ánh mắt bỗng dừng trầm hạ tới.

Đó là cái thứ gì?

Mỏng như sương mù hình dáng thượng dán một trương đồ tươi lá bùa, lá bùa thượng họa một trương nho nhỏ gương mặt, có điểm không thành hình, nhưng có thể nhìn ra là nữ hài tử bộ dáng.

Phi Vũ mang theo A Li đi đến Bạch Trạch trước mặt, “Nhạ, đưa người. Có cái này, liền không cần nghĩ cái kia.”

Bạch Trạch hơi hơi nâng lên mặt, từ thượng mà xuống bản khoắn Phi Vũ bên cạnh màu tím sương mù, kia nói sương mù khi thì biến ra A Li mặt, khi thì khôi phục thành sương mù.

“Người từ chỗ nào tìm tới?”

“Không phải ta tìm tới,” Phi Vũ nói, “Là nàng tìm ta.”

“Nàng tìm người?” Bạch Trạch một lần nữa đem tầm mắt đầu hướng kia nói sương mù, sương mù lộ ra A Li mặt, tựa hồ không rất cao hứng. Hắn thông thả mà bồi qua đi một bàn tay, nhỏ đến không thể phát hiện mà kết câu hồn trận.

“Sao lại thế này?” Thiếu nữ mếu máo, “Cùng ta tưởng không giống nhau a.”

Bạch Trạch ôn hòa hỏi: “Nào điểm cùng người tưởng không giống nhau?”

“Các người trên mặt không có nhìn đến ta vui sướng, cũng không đúng ta ôm ấp hôn hít.”

Bạch Trạch ánh mắt vừa động, hỏi, “Người nhìn đến ai đối với người vui sướng, ai lại đối với người ôm ấp hôn hít?”

Thiếu nữ lấy đầu ngón tay chống cánh môi hồi tưởng bám vào người A Li ngẩn ngẩn ba ngày, “Là điện hạ, Lý Lạc điện hạ. Nhưng hắn cũng không có đối ta thực thân mật, chính là ngẫu nhiên xoa bóp ta mặt.”

Bạch Trạch trong mắt lộ ra một mặt kinh dị, kết án thiếu chút nữa chặt đứt, hơn nửa ngày mới lại hỏi, “Các người thường xuyên gặp mặt sao?”

Thiếu nữ phát giác một tia thâm vấn ý vị, nghiêng đầu cười, “Không biết, hì hì.”

Bạch Trạch không có hỏi lại, kết xong cuối cùng một tia ẩn. Giây lát gian, đình viện cuốn lên kịch liệt phong tuyết, Phi Vũ cùng thiếu nữ

dưới chân đột nhiên toát ra vô số dây nhỏ quang mang, giống một phen đang ở bên cái sọt giống nhau, đưa bọn họ bao khởi.

Phi Vũ thân hình nhoáng lên, liền từ cái sọt phía trên bay ra, dừng ở Bạch Trạch bên cạnh người. Bạch Trạch nhanh chóng thu tay lại, vô số ánh sáng giống cái quắc quắc lồng sắt giống nhau đem thiếu nữ chặt chẽ khóa ở bên trong.

A Li lộ ra không dám tin tưởng biểu tình, nhìn chăm chăm Phi Vũ cùng Bạch Trạch. Nàng mặc dù ở không hiểu biết khóa hồn đại trận, cũng biết chung quanh không ngừng phiêu đảng quang tia tràn ngập không có hảo ý. Nàng tim đập đến thật nhanh, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra, thân thể cũng trở nên lạnh lẽo lạnh lẽo.

“Này cùng cái kia thanh âm nói không giống nhau.” Nàng khí cực. Cái kia thanh âm rõ ràng nói cho nàng, chỉ cần phân liệt ra tới cùng A Li giống nhau mặt, là có thể cướp đi nàng nhân sinh.

“Cái nào thanh âm?” Phi Vũ hỏi.

“Không nói cho người.” Thiếu nữ khuôn mặt không hề tú lệ khả nhân, dữ tợn vạn vạn ngũ quan.

Rốt cuộc nơi nào ra sai đâu? Rõ ràng nàng học thực nỗ lực a, vô luận thần thái vẫn là cử chỉ nàng đều nghiêm túc học.

“Người quá tân,” Bạch Trạch nhàn nhạt nói, “Làm một người mặt phù, hẳn là nhiều bám vào người một đoạn thời gian. Người chỉ học được A Li hình, không học được nàng thần. Chính xác phương pháp hẳn là vẫn luôn bám vào trên người nàng, một bên thông thả mà hút nàng hồn phách, một bên hiểu biết nàng chung quanh các loại quan hệ. Như vậy chờ người chân chính thay thế nàng, mới sẽ không bị biết rõ nàng người liếc mắt một cái nhận ra tới.”

Phi Vũ khẽ nhú mày, “Người cáo nàng cái này làm cái gì?”

Bạch Trạch trên mặt lộ ra không sao cả biểu tình, “Dù sao nàng cũng không cơ hội ném thử.”

Hắn duỗi tay đem khóa hồn đại trận buộc chặt, cơ hồ là mất thường đều đuổi không kịp tốc độ, vô số điều quang tia liên xuyên thấu thiếu nữ thân thể.

Thiếu nữ về phía sau cong hạ eo, cong chiết đến một nhân loại cơ hồ không thể đạt tới trình độ. Nàng kịch liệt mà vận vẹo, thét chói tai chửi rủa thậm chí nguyên rủa, nhưng Bạch Trạch đều chút nào không dao động. Thẳng đến nàng dùng A Li thanh âm khốc thút thít cầu xin, kêu hắn phu quân, nói chính mình đau muốn chết, Bạch Trạch trong mắt rõ ràng đọng đưa một tia chân chờ.

“Sư huynh.” Phi Vũ lập tức đè lại Bạch Trạch trên cổ tay huyết vị, làm hắn thanh tỉnh một chút.

Bạch Trạch nhẹ nhàng suyễn khẩu khí, hắn vốn là bệnh cũ ở phạm, một chút mê hoặc đều dễ dàng buông lỏng hắn ý chí. Hắn chưa bao giờ nghe qua A Li gọi hắn phu quân, người kia mặt phù đỉnh nàng mặt, có trong nháy mắt hắn cơ hồ tưởng thật sự.

Bạch Trạch hợp chớp mắt, đem chính mình tâm cảnh trầm đi xuống. Một lát sau, hắn đột nhiên nắm chặt năm ngón tay, quang dẹt sọt súc thành một đoàn, kia nói màu tím nhạt thân ảnh oanh tạc nứt. Trong nháy mắt, khắp tầm nhìn đều bay mỹ đến mức tận cùng màu đỏ đoá hoa. Cuồng phong quét tới, đoá hoa nhanh chóng biến mất không thấy.

Phi Vũ hơi hơi kinh ngạc, “Sư huynh, đây là cái gì?”

Bạch Trạch nhấp nhấp môi, “Người mặt phù vốn dĩ liền khó có thể câu trụ, bởi vì nàng không có hồn phách.”

Phi Vũ: “Vậy người còn dùng khóa hồn trận?”

“Ta cho rằng nàng đã hấp thụ A Li hồn phách, liền nghĩ chẳng sợ chỉ có một chút, khóa hồn trận cũng sẽ đối nàng sinh ra tác dụng. Ai biết nàng một chút cũng chưa hút đến.”

“Kia hiện tại làm sao bây giờ?” Phi Vũ hỏi, “Nếu nàng một lần nữa phụ đến A Li trên người ta là một chút đều nhìn không ra tới.”

“Nga, vậy người chỉ có thể làm A Li tạm thời chuyển đến ta nơi này, rốt cuộc chỉ có ta có thể nhìn đến dư đồ vật.”

Phi Vũ đối thượng Bạch Trạch cặp kia không chút để ý mắt, thông thả nói: “Sự huynh, người là cố ý đi?”

Bạch Trạch có điểm vô ngữ, “Nếu là khác sự ta khả năng sẽ làm như vậy, nhưng là người mặt phù hút A Li hồn phách sau, tất cả mọi người sẽ đem nàng quên đi, cho rằng người mặt phù mới là nàng. Ta sẽ tại như vậy nghiêm trọng sự thượng chơi tâm cơ sao? Người nếu lo lắng, có thể tùy nàng cùng nhau ở tại nơi này.”

Phi Vũ mặc một chút, “Kia như thế nào mới có thể bắt được người mặt phù?”

“Trừ phi nàng hút A Li hồn phách, câu hồn Bảo Khí hoặc đại trận mới có thể đối nàng có tác dụng. Nhưng nói cách khác, hồn phách là không thể nghịch, thiếu một phân đều không được. Tuy rằng đem hồn phách từ nàng trong bụng móc ra tới còn có thể cấp A Li án trở về, nhưng nguyên sinh chính là nguyên sinh, hậu thiên chữa trị vĩnh viễn cũng không đạt được phía trước như vậy phù hợp. Sẽ phát sinh chuyện gì, ta cũng không biết.”

Phi Vũ nắm thật chặt ngón tay, “Vậy không biện pháp khác sao?”

“Tìm được sử dụng người mặt phù người, giết hấn, người mặt phù liền sẽ đi theo vỡ vụn.”

Phi Vũ lại trầm mặc trong chốc lát, “Người mặt phù như thế nào biết A Li đều nhận thức ai?”

Bạch Trạch nói: “Đây là người mặt phù lợi hại nhất địa phương. Nàng bám vào người A Li lúc sau, A Li từ sinh ra đến bây giờ gặp qua người sẽ toàn bộ phục chế đến nàng trong đầu. Bằng hữu, thân nhân, sự phụ đều sẽ nhất nhất biểu hiện.”

Phi Vũ lạnh lùng nói: “Cho nên nàng quản người kêu phu quân?”

Bạch Trạch hơi đốn một chút, trong mắt lộ ra một chút ý cười, “Đúng vậy, nàng như thế nào sẽ..... Gọi bây đâu?”

A Li đuổi tới đỉnh núi khi, vừa lúc nhìn đến Bạch Trạch đỉnh đầu tiểu hoa có một mảnh biển thành hồng nhạt. Nàng lập tức dừng lại bước chân, vẻ mặt nghi hoặc, “Ta không ở thời điểm, nhai con nhóm cũng có thể cho nhau cảm hóa đối phương sao?”

Hệ thống nói: “Đương nhiên không có khả năng. Trừ bỏ người, ai cũng vô pháp làm cánh hoa biến sắc.”

A Li nhú mày, “Kia như thế nào Bạch Trạch hoa có một mảnh biển thành hồng nhạt đâu?”

Hệ thống cũng đi theo nghi hoặc lên, “Đúng vậy, đây là vì cái gì đâu?”

Bạch Trạch cùng Phi Vũ tự nhiên cũng thấy được A Li, bất đồng chính là, bọn họ một cái biểu tình ôn hòa, một cái mặt như băng sương. Bạch Trạch một phen kéo qua A Li, phát đi nàng trên vai băng tuyết, “Người còn dám người một người ở bên ngoài chạy, sẽ không sợ bị người mặt phù bám vào người?”

A Li tức khắc biết cái kia cùng nàng giống nhau như đúc người đã đã tới nơi này, “Người mặt phù hiện tại đi đâu?”

“Chạy.” Bạch Trạch nói.

“Chạy?” A Li có điểm khó có thể tin, như thế nào hai vị thượng thần ở chỗ này đều bảo không người ở mặt phù sao?

Bạch Trạch nhìn ra nàng trong lòng suy nghĩ, toại đem người mặt phù khó bảo nguyên nhân cho nàng nói một lần.

“Ta đây làm sao bây giờ?” A Li hỏi.

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Người cùng phu quân của người trụ một khối, không phải an toàn?”

A Li vẻ mặt không thể hiểu được, “Ta phu quân là ai?”

Bạch Trạch cười khế, “Là vừa mới người kia mặt phù hồ kêu. Người mặt phù bám vào người lúc sau, sẽ nhìn đến người nhận thức mọi người, người đối những người này phân loại cũng sẽ bị nàng cùng tiếp thu.”

A Li tức khắc có điểm vô ngữ, Phi Vũ ăn cái gì phi dám a. Nếu hắn có thể nhìn đến người mặt phù trong đầu tưởng cái gì, hắn nhất định có thể nhìn đến đại gia đình đầu viết đều là phu quân.

*

Âm trầm Đại điện hạ, thiếu nữ vẻ mặt khó hiểu, “Ta lớn lên còn chưa đủ giống nàng sao?”

Quý U nhàn nhạt nói: “Rất giống.”

“Kia vì cái gì các người lại không đem ta trở thành nàng đâu?” Thiếu nữ tức giận bất bình, “Ta gặp được mỗi người, mặc kệ là nam nhân vẫn là nữ nhân, không trong chốc lát đại gia liền cãi ra thật giả.....”

“Nữ nhân?” Quý U nao nao.

“Là một cái kêu Tô Vũ Nhu người, ta thấy A Li trong trí nhớ có nàng, hơn nữa đánh dấu nữ hắc nhĩ con. Ta cảm thấy tên cổ quái, liền đi nhìn nhìn. Ai ngờ đối phương lập tức liền nhận ra ta, còn muốn dùng kiếm thọc ta. Chính là ta rõ ràng liền giả rất giống a, rốt cuộc là nơi nào ra sai?”

Quý U nhàn nhạt nói: “Giả chính là giả, đây là giả không tới.”

Thiếu nữ trầm mặc một chút, ngẩng đầu nhìn kia nói màu đen thân ảnh hỏi, “Chính là ta cùng nàng có giống nhau như đúc mặt, các người thích còn không phải là gương mặt này sao?”

Quý U cảm xúc càng đậm, “Ta không biết nàng diện mạo thời điểm liền bắt đầu thích nàng. Nàng là thanh phong ta liền thích thanh phong, nàng là A Li, ta liền thích A Li. Ta thích nàng, trước nay đều không phải bởi vì gương mặt kia. Liền tính nàng lại đổi cái diện mạo, ta cũng sẽ thích vô cùng.”

“Chính là..... Cái kia sử dụng người mặt phù người nói cho ta, chỉ cần có được giống A Li như vậy ngăn nắp lượng lệ bề ngoài, như vậy đại gia liền sẽ đem ánh mắt dừng lại ở ta trên người. Ta chỉ nghĩ làm mọi người đều nhìn ta, không nghĩ lại giống như trước kia như vậy bị bỏ qua, bị đạp lên lòng bàn chân.”

Quý U đậm mặc ánh mắt có một tia biến hóa, hẩn nhìn kia trương cùng A Li giống nhau mặt trào ra nản lòng cùng khổ sở, cứng rắn tâm khó được có một chút đồng tình, “Thực tịch mệnh đi? Ta trước kia cũng cùng người không sai biệt lắm, du tẩu ở đất hoang, không ai chịu lý ta, mọi người xem đến ta liền mọi nơi tản ra. Lúc ấy ta tựa như người giống nhau, hy vọng có người chịu để ý ta một chút thì tốt rồi.”

“Sau lại đâu?” Thiếu nữ nhin không được hỏi.

“Sau lại ta gặp A Li, nàng mỗi ngày đều tới xem ta, cho ta đưa ăn ngon đồ vật. Tuy rằng đoạn thời gian đó cũng không tính trường, nhưng lại là ta sinh mệnh vui sướng nhất thời khắc.”

Thiếu nữ trong mắt trào ra một tia âm mộ, “Ta cũng muốn người như vậy. Nhưng là ta phỏng chừng là đợi không được.”

“Vì cái gì?” Quý U hỏi.

Thiếu nữ có chút khổ sở mà nói, “A Li người chung quanh quá lợi hại, thậm chí còn có cái loại này liếc mắt một cái có thể nhìn thấu ta người. Ta sợ là không thể lại tới gần nàng. Chính là hút không đến hồn phách ta liền không thể trở thành chân chính người.”

“Kỳ thật cũng bằng không, ta nhưng thật ra có một cái phương pháp.”

“Cái gì phương pháp?” Nàng vội vàng mà nâng lên mắt, tối tăm trung, nam nhân mặt mờ hồ không rõ, căn bản nhìn không tới hắc biểu tình.

“Người đi Trường An đi, đi một cái gọi là an phú ngô nhỏ. Ta cũng không biết người cuối cùng có thể hay không đạt thành mong muốn, nhưng là quả tượng là như vậy biểu hiện.” Quý U ngón trở hơi khúc, nhẹ nhàng gõ gõ bàn. Ở mặt trên, có một bộ sừng trâu quả cụ ở lung tung tán, biểu hiện ra an phú chữ.

Thiếu nữ nhìn hắc trong chốc lát, nhin không được nói: “Người người thật tốt, người là duy nhất một cái đối ta về mặt ôn hoà. Chỉ là..... Người không phải thực thích A Li sao, vì cái gì nguyện ý giúp ta đâu?”

“Có thể là bởi vì chúng ta sinh hoạt ở trong bóng tối đi,” Quý U nhàn nhạt nói, “Ta cho người chỉ ra phương pháp cũng không sẽ xúc phạm tới A Li, nếu sẽ xúc phạm tới nàng, ta liền sẽ không nói cho người. Nhưng tựa như ta vừa rồi nói, ta cũng không biết người có thể hay không được như ước nguyện, này đến xem chính người làm ra lựa chọn.”

Thiếu nữ mặc trong chốc lát, “Ta còn có cái gì lựa chọn đâu?”

Nàng cấp Quý U hành một cái lễ, không có nói nữa, xoay người rời đi đại điện.

Quý U thần sắc nhàn nhạt, ngón tay nhéo lên một trương cảm cuốn, mặt trên viết người mặt phù bám vào người A Li trải qua, còn viết thỉnh đem nàng hồng đến an phú hẻm, ngàn vạn, ngàn vạn không cần khiến cho nàng nghi kỵ. Cuối cùng viết Lý Lạc.

Hắn tự nhiên biết Lý Lạc, nhưng hắn càng muốn biết hắn là như thế nào đem tin đưa đến hắn trong tầm tay?

*

A Li mới từ trong không khí hiển lộ ra tới, liền thất thanh hét chói tai. Một cỗ thật lớn hấp lực nhanh chóng đem nàng hút qua đi, đôi mắt tối sầm, nàng bị súc thành nho nhỏ một đoàn.

“Lang quân, bắt được.” Theo gió cười đem túi gấm dùng dây thừng xuyên vài vòng, thậm chí đánh một cái bể tắc.

“Cho ta.” Lý Lạc đuổi tay, theo gió lập tức đem túi gấm đưa qua đi.

Cây cỏ bông nhện không được hỏi: “Lang quân, thường thái phó nữ nhi cũng không hảo tùy tiện giết chết đi?”

Theo gió liếc mắt nhìn hắn, “Người ngốc a, chúng ta có thể chế tạo một ít phàm nhân nhìn không ra tới sự kiện, hoặc là thông thả giết chết nàng.”

Lý Lạc nhàn nhạt nói: “Không giết nàng.”

“Không giết?” Hai người kinh ngạc mà đồng thời phát ra tiếng.

“Ân, không giết.” Lý Lạc lặp lại một lần.

Theo gió nghi hoặc nói: “Không giết chết sử dụng người mặt phù người, liền không thể phá hư người mặt phù. Như vậy A Li liền sẽ vẫn luôn ở vào trong lúc nguy hiểm.”

Lý Lạc không có để ý đến hắn, mà là hơi hơi ngẩng mặt nhìn nơi xa đèn lồng thương đại đại thường tự.

“Người có thể dùng thuật pháp đem ta trở nên nhìn không thấy đi?”

Theo gió trố mắt hạ, “Có thể.”

“Ân,” Lý Lạc nhẹ nhàng gật đầu, “Vậy biến đi.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Boer khô, Phi Vũ nhĩ con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mặt trời lặn với hải 40 bình; vivijenny, một tân các 30 bình; MissBean9 bình; Best_Pppig, đỡ nhàn 5 bình; văn tinh, chúc phúc ngài bình an hỉ nhạc, 22666454, chỉ chỉ 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

77, đệ 77 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ban ngày hạ vũ, mặt đất không làm. Tới rồi ban đêm, nùng vân phiêu tán chút, ánh trăng hiện lên ra tới, mặt đất giọt nước mặt trên, tiếp ánh doanh doanh tinh quang.

Một đội đốt đèn lồng thị vệ từ xuyên hoa cửa nhỏ trải qua, nghe được cách đó không xa truyền đến dầm đập giọt nước thanh âm, không hện mà cùng đem mặt xoay qua đi, lại cái gì cũng chưa nhìn đến.

“Đại khái là hồ nước ếch xanh nhảy lên tới.” Dẫn đầu cười nói.

Còn lại người đi theo cười, thường phủ hậu viện có cái không lớn hồ nước, vừa đến mùa thu liền nháo ếch tai, trảo cũng trảo không xong.

Bọn thị vệ bước chân không ngừng triều đi xa đi, không thấy được giọt nước bên cạnh kia khối làm trên mặt đất, chậm rãi xuất hiện mấy cái dấu chân.

“Lang quân, phía trước cái kia tú lâu chính là Thường gia Tam nương tử trụ địa phương.” Theo gió nhỏ giọng nói.

Lý Lạc hơi hơi ngẩng mặt, nhìn chăm chú vào cách đó không xa kia đồng khắc mộc tê hoa xinh đẹp tú lâu, bọn nữ tử thấp thấp tiếng cười nói bị gió đêm đưa tới.

“Đi đem những người đó mê đi.” Hắn nhẹ giọng phân phó.

Bên người truyền đến theo gió cực nhẹ một tiếng “Đúng vậy” sau, nơi xa tú lâu đột nhiên liền an tĩnh xuống dưới, giống bị người bóp lấy yết hầu.

Lý Lạc không nhanh không chậm mà dọc theo đường sỏi đá đi đến tú lâu hạ, khắc hoa cửa gỗ “Chi vận” một tiếng mở ra, lộ ra bên trong mỗi người một vẽ.

Bọn tỳ nữ có dựa hoa cửa sổ nói giỡn, có hợp lực xách theo một thùng nước ấm ở hướng trên lầu đi. Còn có tiểu một chút tỳ nữ ngồi ở góc dùng hạt châu xuyên hoa, nhất phái nữ nhi quốc cảnh tượng. Nhưng hiện tại các nàng toàn bộ giống bị động lại giống nhau, duy trì thượng một giây động tác, ánh mắt là mộc, tiếng nói bị chặn ở trong cổ họng, liên ý thức đều bị tạm dừng.

“Lang quân, những người này ngũ quan đều che đậy, viện ngoại cũng làm kết giới, phạm là tới gần nơi này người đều sẽ theo bản năng tránh đi. Thuật pháp này không sai biệt lắm có thể duy trì nửa canh giờ.” Theo gió đối với không khí nói.

Lý Lạc gật gật đầu, “Đem ta trên người thuật pháp cởi bỏ.”

Một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, Lý Lạc tức khắc hiển lộ ở trong không khí, thanh khuê sắc viên lãnh tụ mũi tên bào, sắc màu da như lãnh ngọc giống nhau, ánh mắt đen sì, chỉ cần vọng liếc mắt một cái liền làm nhân tâm khẩu lạnh cả người.

Hắn vòng qua nâng thủy tỳ nữ, từ thang lầu thượng đi lên đi. Lầu hai cũng như lầu một giống nhau, tất cả mọi người bị dừng hình ảnh ở trong không khí. Một cái tỳ nữ ở giúp một nữ tử tá thoa hoàn, một cái khác tỳ nữ chính khom lưng trải giường chiếu.

Lý Lạc đi đến vị kia thể trạng cao lớn nữ tử phía sau, nhàn nhạt mà nhìn gương đồng chiếu ra dung nhan.

Thường gia có Tiên Bi huyết thống, thường mặc quân diện mạo thập phần lập thể, lộ ra kiêu căng mỹ. Lý Lạc nhìn nàng, thật sự nghĩ không ra chính mình cùng vị này Tam nương tử có bao nhiêu giao thoa, như thế nào liền lệnh nàng hận đến loại tình trạng này, không tiếc dùng đến trên đời cuối cùng một quả người mặt phù.

“Triệt rút trên người nàng thuật pháp.” Hắn phân phó nói.

Theo gió lập tức ở thường mẫn quân nách tai búng tay một cái. Cơ hồ là trong nháy mắt, thường mẫn quân giống bưng tỉnh giống nhau thân thể đột nhiên bắn ra, nàng tóc còn chộp vào tỳ nữ trong tay, như vậy bắn ra lập tức xả tới rồi da đầu. Thường mẫn quân hét lên một tiếng, quay đầu triều tỳ nữ trên mặt phiến đi.

Trong không khí vang lên giòn lạng bàn tay thanh, tỳ nữ mặt bị đánh trật qua đi, người lại một chút phản ứng đều không có, vẫn duy trì bị đánh cố tình bộ dáng, mộc ngơ ngác gương miệng.

Thường mẫn quân hơi ngẩn ra một chút, lại là bộc phát ra kịch liệt kêu thảm thiết, chạm vào đồ đựng đầy châu thoa ghế xếp, “Bùm bùm” châu báu rải đầy đất.

“Người tới, người tới, có quý a.” Thường mẫn quân té ngã lộn nhào mà muốn thoát đi nơi này, lại sờ đến một đôi đoản ủng. Nàng tức khắc tê liệt ngã xuống trên mặt đất tiếp tục thét chói tai, lại ở dư quang trung liếc tới rồi Lý Lạc mặt.

Lý Lạc lười biếng nhìn nàng kinh hoảng thất thố bộ dáng, “Liên kẻ hèn dị tượng đều sợ, làm sao dám chạm vào người mặt phù?”

Thường mẫn quân trở mắt, tức khắc minh bạch người mặt phù sự phát, Lý Lạc tới tìm nàng. Trách không được này hai cái tỳ nữ cùng người gỗ dường như, trách không được nàng hô nhiều như vậy thanh dưới lầu tựa như người chết giống nhau.

Quản lý nàng trong lòng có chút hoảng loạn, vẫn cố tình bày ra không để bụng thái độ, dùng cái mũi hừ cười, “Lang quân cũng biết đây là ta khuê phòng, Đại Đường Thái Tử chính là như vậy tu dưỡng sao? Ban đêm xông vào quan trạch. Nếu làm ta a gia đã biết.....”

Lý Lạc nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, phảng phất xem người chết giống nhau, cái gì đều không nói cũng đã thuyết minh thái độ của hắn.

Thường mẫn quân tức khắc biến sắc, “Người không dám, cha ta là thái phó, ta cô mẫu là người mẫu hậu.....”

Lý Lạc cười khẽ đánh gãy nàng, “Ta mẫu hậu đã sớm táng xuống đất cung, từ đâu ra mẫu hậu?”

Thường mẫn quân ánh mắt mắt tự nhiên lập loè một chút, nhớ tới vị này điện hạ mẫu thân đúng là bệ hạ đệ nhất nhậm thê tử, nhưng tức khắc nàng liền ánh mắt hung ác lên, “Ta cô mẫu là bệ hạ thân phong chính cung Hoàng Hậu, người không thừa nhận nàng đó là phủ quyết bệ hạ, là bất trung bất nghĩa. Ta ngày mai liền tiến cung gặp mặt cô mẫu.”

Lý Lạc liếc mắt đặt ở góc tường đồng hồ nước, theo gió chỉ cho hán nửa canh giờ, lúc này đã qua đi nửa khắc, hán không hề chậm trễ thời gian trực tiếp hỏi, “Vì cái gì phải đổi A Li sử dụng người mặt phù, nếu tưởng thay đổi rút nàng, sao không làm người mặt phù ở trên người nàng nhiều bám vào người một đoạn thời gian, sớm như vậy đã sớm phân liệt ra tới, một chút đã bị xuyên qua.”

Thường mẫn quân hơi giật mình một chút, bật cười nói, “Lang quân thế nhưng nghĩ như vậy? Có thể thấy được lang quân không hiểu nữ nhân. Ta vì cái gì muốn cho người mặt phù thay đổi rút nàng đâu? Thế rút nàng, lang quân không phải là sẽ thích nàng sao? Ta chính là muốn cho trên đời nhiều ra một cái Tô Âu Li, đương mỹ nhân không hề độc nhất vô nhị, xem lang quân còn có thể hay không thích nàng?”

Thường mẫn quân hơi hơi ngưỡng mặt, ánh nến chiếu nàng gương mặt, trong mắt đựng đầy ghen ghét, “Ta từ nhỏ liền ái mộ lang quân, lang quân ở thư phòng niệm thư khi, ta ngồi ở góc nhìn người. Lang quân ở giáo trường luyện kiếm khi, ta liền ở lầu quan sát xem người, lang quân ở ngoài thành phi ngựa phóng ửng, ta ngồi ở xe bò nhìn người. Như vậy từ nhỏ làm bạn đại tình nghĩa, thế nhưng còn so ra kém một cái Thiên Sơn nữ tử?”

Lý Lạc có chút vô ngữ, “Người trộm đi theo ta đó là từ nhỏ làm bạn đại tình nghĩa? Đây tình nghĩa không khỏi cũng quá hảo cạ chút.

Theo ý ta tới, người bắt quá là tự mình cảm động mà thôi.”

Thường mẫn quân lập tức mặt đỏ tai hồng, nàng đương nhiên nghe ra đối phương khinh thường, nhưng liền bởi vì quá rõ ràng mới càng bức bối, “Nhưng lang quân đối nữ tử từ trước đến nay lười đi để ý, ta vẫn luôn đi theo người, người lại chưa từng xua đuổi ta, ta cho rằng.....”

Lý Lạc phúng cười đánh gãy nàng, “Niên thiếu khi ta hai bàn tay trắng, bên người không có thị vệ chỉ có một người hầu. Không cần phải nói những cái đó Vương huynh vương đệ, ngay cả các người như vậy quý huân con cháu đều không thể trêu vào, ta như thế nào xua đuổi người? Huống chi ta căn bản liền không có chú ý tới người, thật sự không biết người vẫn luôn đi theo phía sau. Nếu biết người là cái này tâm tư, ta đại khái sẽ ghê tởm đến vĩnh viễn không đi này đó địa phương đi.”

Thường mẫn quân sắc mặt khó coi, một khuôn mặt đỏ lại hồng, trắng lại bạch. Nàng từ nhỏ nhận hết sủng ái, như thế nào có thể chịu được này phiên lãnh trào?

Nàng oán hận nói: “Ta thật hối hận kia trương người mặt phù không có viết tên của người, nếu là thay đổi người.....”

Lý Lạc hỏi: “Đúng vậy, ta cũng kỳ quái, người vì cái gì không đổi ta sử dụng?”

Thường mẫn quân hung hăng nhìn chằm chằm Lý Lạc sau một lúc lâu, chung quy là thua ở hấn kia trương tuần nhan thượng, “Ta luyến tiếc..... Ta luyến tiếc đổi đi lang quân. Ta chỉ nghĩ làm lang quân không hề đổi cái kia nữ tử động tâm, ta nhưng một chút cũng chưa nghĩ tới thương tổn lang quân. Nay trương người mặt phù vốn là ta hao hết tâm tư tìm được muốn hiến cho lang quân.”

“Ta nghĩ người mặt phù nếu có thể dễ dàng thay đổi một người, nhất định có thể giúp đỡ lang quân. Nhưng lang quân liền xem đều không xem ta liếc mắt một cái, một lòng chỉ lo lấy lòng cái kia điều mị nữ

tử.” Nàng đôi tay đảo mà, “Ta thật hận lang quân, thật hận lang quân.”

Lý Lạc rũ rũ mắt, lông mi hạ hiện lên một đạo chưa kịp bắt giữ lưu quang, người mặt phù thật đúng là đáng sợ, nếu sử dụng ở trên người hắn, sợ là liền theo gió cùng cây cỏ bông đều phát hiện không được, liền thần không biết quỷ không hay đem hắn đổi đi.

Thường mẫn quân nâng lên mặt, “Ta phải không đến, người khác cũng đừng nghĩ được đến. Đám người mặt phù hút đến nàng một chút hồn phách, ta liền đem người mặt phù xé bỏ. Như vậy, lang quân mỹ nhân thiếu ba hồn sáu phách liền sẽ trở nên ngu dại, xem lúc ấy, lang quân còn có thể hay không như hiện tại giống nhau thích nàng?”

Lý Lạc hơi hơi cúi người, “Ta nghe nói giết chết thao túng người mặt phù người, người mặt phù sẽ tự tổn hại.”

Thường mẫn quân cười lạnh, “Vậy ngươi sát một cái ta nhìn xem, ta a gia đau cực kỳ ta, thỉnh ngươi ở ta trên người gieo một đạo phù. Chỉ cần ta chết oan chết uổng, vô luận ngươi thủ đoạn có bao nhiêu cao minh, kia đạo phù đều sẽ ký lục xuống dưới.”

Theo gió nhin không được nói, “Chẳng trách ngươi dám sử dụng người mặt phù, là chắc chắn chúng ta lang quân không dám giết ngươi sao?”

Nhìn đến trong không khí truyền ra một đạo giọng nam, thường mẫn quân run run một chút, tiếp tục cường trang trấn định, “Nếu là ngươi hảo hảo cùng ta thương lượng, có lẽ ta nguyện ý thả ngươi mỹ nhân một con đường sống.”

“Nga, như thế nào thương lượng?” Lý Lạc hỏi.

Thường mẫn quân nói: “Hương bệ hạ cầu thú với ta, đem ta sắc lập vì thái tử phi. Như vậy, ta liền dẫn nàng làm người trên giường tì.”

Lý Lạc khí cười, trên giường tì?

“Lang quân yên tâm, ta không phải hảo đồ người. Ta chỉ cần lang quân bên người có ta vị trí, tương lai tùy tiện lang quân nạp nhiều ít mỹ nhân ta cũng sẽ không ngăn trở.”

Lý Lạc nói: “Người mặt phù nếu là vô pháp hút đến A Li một tia hồn phách, uy hiếp của người không phải đối ta khởi không đến bất luận cái gì tác dụng?”

“Hút không đến hồn phách?” Thường mẫn quân tùy ý cười nhạt, “Sao có thể? Liên tính lang quân ngày ngày thủ năng, cũng không chịu nổi người mặt phù lợi hại.”

Lý Lạc nhàn nhạt nói: “Đó là người kiến thức thiếu, người đại khái không biết trên đời này trừ bỏ ta ái mộ nàng, còn có hai vị thượng thần, một vị Yêu tộc Thái Tử cùng một vị u đồ quân chủ đều quý gồi ở nàng váy hạ. Cái kia nho nhỏ người mặt phù muốn như thế nào tại đây vài vị chưởng quân thần quý yêu cường giả thủ hạ lấy đi A Li hồn phách đâu?”

Thường mẫn quân đôi mắt mở đại đại, này liên tiếp vượt quá lý giải phạm vi lời nói, đánh sâu vào nàng tam quan, “Sao có thể? Ta không tin. Sao có thể có người được đến như vậy cực hạn sủng ái? Ta không tin.....”

“Người không tin liên tính,” Lý Lạc chút nào không ngại, tiếp tục nói, “Người mặt phù hấp thụ không đến A Li hồn phách, liên sẽ chậm rãi hao hết nó nguyên bản liên không nhiều lắm sinh mệnh. Người nói, lập tức sẽ chết người mặt phù nôn nóng lên sẽ làm cái gì?”

“Sẽ làm cái gì?” Thường mẫn quân trong mắt hiện lên một tia mắt tự nhiên.

Lý Lạc lười nhác cười nói, “Tự nhiên sẽ đi hấp thụ người hồn phách a. Người mặt phù ở bị đánh thức khi, hấp thụ người tâm đầu huyết. Trừ bỏ A Li, liên số người hồn phách nhất thích hợp.”

Thường mẫn quân trên mặt hiện lên một tia sợ hãi, “Không có khả năng, người như thế nào biết? Chỉ có sử dụng người mặt phù

người, mới có thể nhìn đến phù thượng tự. Người vô dụng quá, người như thế nào biết người mặt phù sẽ phản phệ? Liền tính người biết người mặt phù sẽ phản phệ, chính là mỗi trương người mặt phù phản phệ đều không giống nhau, người như thế nào liền biết nó có thể hút ta hồn phách?”

“Nga, bởi vì người dùng kia trương người mặt phù là ta chế.” Lý Lạc nhàn nhạt nói.

Thường mẫn quân tiếp tục bị đối phương nói điên đảo, “Người chế? Bậy bạ, này phù đến từ Hồng Hoang thượng thần.”

Theo gió nhin không được trộm nhìn Lý Lạc liếc mắt một cái, trong lòng âm thầm suy đoán hẳn là ở hống cái này tiểu nương tử, vẫn là đã thức tỉnh rồi bộ phận ký ức?

Lý Lạc không lại lý nàng, lấy ra một cái túi gấm, thông thả rút ra dây thừng, “Người đều nghe được đi? Nàng thừa nhận, chỉ cần hấp thụ nàng hồn phách người cũng có thể trở thành người.”

Đối mặt vẻ mặt kinh ngạc thường mẫn quân, một cái cùng A Li lớn lên giống nhau như đúc thiếu nữ từ túi gấm rơi trên mặt đất. Nàng ăn mặc màu nho váy áo, hai chỉ mắt mang theo một tia tham lam nhìn chăm chăm thường mẫn quân.

Thường mẫn quân che lại ngực, không chịu nổi ép sát đến trước mắt sợ hãi, mồm to thở gấp nói, “Nàng không dám, hút A Li hồn phách sẽ không có thống khổ cảm, nhưng hút ta hồn phách sẽ cảm thụ bị vạn căn ngàn châm quấy thống khổ. Bởi vì ta là người mặt phù chủ nhân, hút ta chính là phản bội ta.”

Lý Lạc đem ánh mắt chuyển qua “A Li” trên người, “Người có sợ không đâu?”

“Không sợ.” Thiếu nữ lớn tiếng nói. Tựa như Lý Lạc nói như vậy, nàng đã không có hút A Li hồn phách hy vọng. Kia vài vị đại lão sẽ chặt chẽ đem nàng coi chừng. Không dùng được mấy ngày, nàng liền sẽ tiêu hao rút bám vào người mặt phù thượng tâm đầu huyết

mà hoàn toàn tiêu vong. Ở sinh tử trước mặt, đau đớn là có thể chịu đựng.

Huống chi nàng thật sự rất muốn trở thành người, có thể tùy ý mà ăn các loại đồ ăn, xuyên các loại xinh đẹp quần áo, hưởng thụ độc thuộc về chính mình ánh mắt.

“Theo gió.” Lý Lạc nói.

Theo gió lập tức từ trong không khí hiển hiện ra, đưa qua một trương vụng hoàng giấy.

Lý Lạc nhìn “A Li” nói, “Người tái sinh là ta cấp, cho nên ta muốn người tự do, người có cho hay không?”

“A Li” hỏi, “Chính là làm lang quân nô lệ ý tứ bái? Hảo.”

Lý Lạc đem giấy đưa cho nàng, “Bắt tay phóng đi lên.”

Thiếu nữ cơ hồ không cần nghĩ ngợi liền bắt tay phóng đi lên. Trong nháy mắt, trang giấy thả ra sáng ngời quang, từ trên người nàng hút đi một chút đồ vật.

“Hảo, lang quân.” Theo gió đem giấy thu hồi, chiết hảo giao cho Lý Lạc.

Lý Lạc mặt vô biểu tình mà thu hảo, có này tờ giấy, hẳn liền có thể tùy ý thao tác nàng. Thao. Không. Thao tác không sao cả, quan trọng là đừng cho nàng thân phận lại đến cái phản bội. Bất quá cái này nô lệ thu cũng quá dễ dàng, người mặt phù đơn thuần làm hẳn xem thế là đủ rồi. Là bởi vì lớn lên giống A Li sao?

Thiếu nữ một lần nữa đem ánh mắt đầu hướng thường mẫn quân, thường mẫn quân sợ hãi mà tay chân nhũn ra liền chạy trốn sức lực đều sử dụng không ra. Không ngừng mà khóc thút thít, “Không, cầu xin người, ta là chủ nhân của người a. Người đi ăn A Li được không? Ta có thể giúp người, ta làm ta a huynh đem nàng trói tới.”

Thiếu nữ đột nhiên nhào hướng nàng, hóa thành một đạo vàng sáng từ miệng nàng chui đi vào. Trong nháy mắt thường mẫn quân trong cổ họng phát ra không giống nhân loại hô hô thanh, đầu choáng váng mà đau đớn, tựa hồ có từng cây cương châm ở óc trung điên cuồng quấy. Không chỉ có là người mặt phù ngay cả nàng chính mình đều ở thừa nhận phản phệ thống khổ.

Không biết qua bao lâu, thường mẫn quân thông thả mà mở bừng mắt, nàng trong mắt lờ ra một tia tò mò, cúi đầu nhìn chính mình tay, thân thể cùng chân.

Lý Lạc biết thường mẫn quân đã bị thay đổi cái tim, hẩn nhẹ giọng phân phó, “Trong chốc lát ta sẽ làm theo gió ở trên lầu tiểu phạm vi phóng đem hỏa, người liền từ trên lầu nhảy xuống đi. Yên tâm không chết được, căng chết quăng ngã phá vạch trần. Chờ tỉnh lại sau nói dối quên đi ký ức là được.”

“Thường mẫn quân” liên tục gật đầu.

Lý Lạc cuối cùng nhìn nàng một cái, xoay người rời đi góc mái.

Hẩn biến mất trong nháy mắt, sở hữu tỳ nữ đồng thời thức tỉnh. Các nàng không biết vừa rồi đã xảy ra cái gì, đang chuẩn bị các làm các, trên lầu đột nhiên bốc lên khói đặc.

“Cứu hỏa.” “Đi lấy nước.” “Tam nương tử ngã xuống.”

Này một đêm, chú định là thường phủ không miên đêm.

*

“Cho nên, điện hạ liền như vậy giải quyết?” A Li súc ở đỉnh núi sau điện rừng thông, nhỏ giọng cùng Lý Lạc đánh “Điện thoại”. “Nhưng điện hạ như thế nào biết người mặt phù thể nhưng có thể hấp thụ thường mẫn quân hồn phách?”

Ngọc giản toát ra Lý Lạc thanh âm, trầm thấp lại ôn hòa, “Nhiều nhìn xem thư sẽ biết.”

A Li kinh ngạc cảm thán, “Trong sách còn viết cái này?”

Lý Lạc cười khẽ, “Người tới sẽ biết. Gần nhất Đông Cung lại vào cái lợi hại đầu bếp, sẽ làm hoài dương điểm tâm, cắt ra mặt điểm giống thật sự đoá hoa. Người tới một bên ăn, một bên nghe ta giảng được không?”

A Li tâm động một chút, gật gật đầu, “Hảo, ta..... Ngày mai liền đi.”

“Ngày mai đi chỗ nào?” Đỉnh đầu truyền đến một đạo lãnh đạm thanh âm, A Li vội đem ngọc giản niết ở lòng bàn tay, nâng lên mặt đối thượng thiếu niên cặp kia hơi kiều thụ phượng nhãn.

“Ngày mai đi sư phụ nơi đó học tân giấy thuật. Sư phụ thuyết giáo ta một cái con khỉ khiêu vũ, người chưa thấy qua đi, ngộ địch khi đem giấy hầu thả ra đi có thể hấp dẫn đối phương ánh mắt.” A Li loạn biên một hơi.

“Ta xem người rất hấp dẫn ta ánh mắt.” Phi Vũ nói.

A Li đứng lên giống không xương ống đầu giống nhau treo ở Phi Vũ trên người, “Chúng ta hồi liên sơn đi thôi.”

Phi Vũ khẽ nhú mày, “Hiện tại không được, ta biện không ra người mặt phù, lại làm nó bám vào trên người của người.....”

“Người mặt phù đã bám vào người khác trên người.” A Li nhỏ giọng nói.

“Không có khả năng, người mặt phù viết tên của người cũng chỉ có thể hút người hồn phách, như thế nào bám vào người khác trên người?”

Phía sau truyền đến Bạch Trạch thanh âm, A Li lập tức buông ra Phi Vũ trạm hảo. Phi Vũ bất mãn mà liếc nàng liếc mắt một cái.

A Li nói: “Dù sao người mặt phù đã bám vào người khác trên người, các người không tin thì không tin đi, ta nhưng không đợi ở chỗ này. Nơi này thật sự quá lạnh.”

Bạch Trạch nhìn A Li từ hẩn bên người đi qua đi, chờ thiếu nữ thân ảnh hoàn toàn sau khi biến mất, đi đến A Li vừa rồi ngồi đại thạch đầu bên, duỗi tay từ tuyết nhảy ra dạng đồ vật. Đó là một khối không chớp mắt cục đá, phía dưới dán một đạo phi thường cổ xưa phù. Bạch Trạch đem lá bùa bóc, trong không khí lập tức truyền ra một đạo trầm thấp mà ôn nhu giọng nam, “Ta hôm qua đi thường phủ.....”

Buổi nói chuyện nghe xong, Phi Vũ có chút kinh ngạc, “Theo gió? Chính là chúng ta nhận thức cái kia theo gió?”

Bạch Trạch nhéo lá bùa cũng là vẻ mặt nghi hoặc, “Khả năng chỉ là tên tương tự, Thiên giới sao có thể còn có thượng thần tồn tại? Liên tính tồn tại, theo gió cũng không thể tùy tiện nhận người là chủ.”

Phi Vũ mặc một chút, “Cũng là.....” Nhưng tức khắc hẩn liền lạnh mặt, “Mặc kệ có phải hay không, người kia mặt phù đích xác chưa nói sai, A Li đích xác đi qua Trường An, một nàng còn mời ta hôm nay đi dạo vạn Phật sẽ.”

Bạch Trạch hỏi, “Nàng mời người đi dạo vạn Phật sẽ?”

Phi Vũ một chút đều không chân thành mà mời, “Cùng đi?”

Bạch Trạch thu thu ánh mắt, trong lòng dâng lên một cỗ buồn bực, nhàn nhạt nói, “Nàng lại không mời ta, các người đi thôi.”

*

Phi Vũ trở lại liên sơn, A Li đang chuẩn bị ra cửa, hẩn lập tức hỏi, “Không phải nói tốt cùng đi Trường An sao?”

“Đúng vậy,” A Li nói, “Ta lại không đi xa, ta chỉ đi chân núi mua điểm vô Hương Hoàn.”

Phi Vũ ánh mắt hơi hơi biến nhu hòa, phía trước nghe được A Li cùng Lý Lạc dạo vạn Phật sẽ buồn bực tức khắc giảm bớt rất nhiều. Hẩn tránh ra lộ, dặn dò câu, “Sớm một chút trở về.”

A Li cười nói, “Nửa canh giờ đều không dùng được.” Nàng liền đi xoát xoát tiểu ca hoa mà thôi.

Xoay người khi, Phi Vũ đột nhiên nói, “Sư huynh biết chúng ta hôm nay muốn đi Trường An sự.”

A Li đột nhiên xoay người, “Làm sao mà biết được?”

Phi Vũ nói: “Ta nói.”

A Li: “.....”

Phi Vũ dựa khung cửa nhìn chăm chú vào nàng mắt, nhàn nhạt nói, “Ta cùng sư huynh nói, người không thêm đề ý đi?”

A Li vội nói: “Người sư huynh, ta đề ý cái gì?”

Phi Vũ nhìn chăm chăm nàng phía sau nói, “Nga, người không thêm đề ý liền hảo.”

A Li cảm giác có điểm không thích hợp, xoay người, vừa lúc nhìn đến Bạch Trạch liền đứng ở cửa. Hắn mặt tái nhợt không có chút máu, so ở đỉnh núi còn muốn bạch đến nhiều.

Thấy A Li nhìn qua, Bạch Trạch duỗi tay đệ thượng một quả ngọc giản, “Người dừng ở kia, rút tuyệt.”

A Li đáy mắt xẹt qua một mặt kinh ngạc, tiếp nhận tới gặp là Lý Lạc ngọc giản, nhớ tới vừa rồi nhất thời hoảng loạn ngọc giản lạc kia.

Bạch Trạch biểu tình thực đậm, thấy đồ vật đưa đến lập tức xoay người rời đi.

A Li bay nhanh mà căn môi dưới, xoay người nhìn đến Phi Vũ đã sớm biến thành tiểu hồng chim bay thượng thụ, nghiêng đầu xem nàng, vẻ mặt vô tội tướng.

Thật là..... Tức chết rồi.

Biết nàng muốn chùy hấn, liền biến chim bay đi rồi sao?

A Li không nói nữa, xoay người triều Bạch Trạch đuổi theo.

Bạch Trạch đi được bay nhanh, sinh khí dưới một chút ma ồm bộ dáng cũng chưa, A Li liền mạng truy mới đuổi theo. Nàng một phen giữ chặt đôi phương tay, lại bị không lưu tình chút nào ném ra.

Bạch y tố tuyệt thiếu niên vẻ mặt đậm mạc, “Truy ta làm cái gì, còn không đi trang điểm chải chuốt, buổi tối không phải muốn cùng Phi Vũ đi Trường An sao?” Hấn dừng một chút nói, “Thiên Sơn phái có quy định, buổi tối không thể vượt qua giờ Tuất, nếu không toàn sơn môn thông báo.

A Li bay nhanh địa tâm trung tính ra một chút, giờ Tuất đó chính là buổi tối 9 giờ. Nàng trong lòng cảm thấy buồn cười, hỏi, “Khi nào Thiên Sơn có này quy định?”

Bạch Trạch không mẫn không nhạt nói: “Người ngày thường tản mạn, không xem điều lệ. Đi sơn môn nhìn xem sẽ biết.”

A Li thăm nghĩ, nàng đi nhìn cái gì a. Nàng này đầu mới vừa đi, kia đầu Bạch Trạch liền thêm một cái điều lệ. Thiên Sơn phái cùng hấn tâm thần hợp nhất, muốn làm cái gì dùng tưởng là được.

Nàng cuốn lấy cánh tay hấn, “Ta vốn dĩ muốn cùng người giảng, nhưng là đột nhiên phát sinh người mặt phù sự liền trì hoãn. Ngày mai chúng ta đi đạo vạn Phật sẽ đi.”

Bạch Trạch lạnh băng tâm nháy mắt có một tia buồn lỏng, nhưng hấn vẫn không tin hỏi, “Ta không hỏi người cũng không nói, lâm thời làm quyết định đi?”

“Sao có thể?” Thiếu nữ cười khanh khách mà nói, má phải bài trừ một cái nho nhỏ má lúm đồng tiền. Nàng vốn là lớn lên đẹp, cười lộ lên tựa như dưới ánh mặt trời nhất xán lạn phồn hoa. “Cuối cùng một ngày là có chú ý, uống đồ vật thừa một ngụm kêu phúc căn,

phúc căn phải cho quan trọng nhất người uống. Vạn Phật tiết cũng là như thế a, cuối cùng một ngày muốn cùng thích nhất người quá.”

“Hệ thống mau giúp ta nhìn xem chung quanh có hay không loài chim?” Nàng vội vàng hỏi.

Hệ thống nhần cười, “Không có, ta xem qua, người tiếp tục lớn mật mà biên.”

A Li thở phào nhẹ nhõm, thật là một lần bị rấn căn mười năm sợ dây thường, cùng này đối sư huynh đệ ở bên nhau, hao phí nhiều ít não tế bào. Thật không hổ là một cái sư môn ra tới, nghĩ đến bọn họ sư phụ nhất định càng xảo quyết đi?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra nước cạn bom tiểu thiên sứ: Trác trác thiên hạ 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Như ngọc, Boer khô 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Acu__c_70 bình; trác trác thiên hạ 20 bình; wwcheng10 bình; ta là tường đầu thảo 6 bình; về nhà ăn dưa nhi, trình tự vườn tiểu mọt sách 5 bình; vĩ đại miêu, ăn ngon đất thịt thịt 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

78, đệ 78 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cuối cùng một ngậm chính là phúc căn, vạn Phật sẽ muốn cùng thích nhất người cùng đi.

Cái này phúc căn luận tuy rằng gương ép thật sự, nhưng là không chịu nổi mỗi người đều thích nghe lời hay. Bạch Trạch tâm tình hảo rất nhiều, không có vừa rồi như vậy bị đè nén.

Hắn trầm mặc trong chốc lát, “Vì cái gì vạn Phật sẽ ngày đầu tiên thời điểm người không tới tìm ta, ngược lại cùng Lý Lạc đi?” Hắn khẽ nhíu mày, “Người làm sao có thể cùng hắn giáo ở bên nhau, ta thật sự tưởng không rõ.”

A Li lập tức nói: “Có một trận Lý Lạc không phải tới Tây Vực sao, người còn nhớ rõ đi? Lần đó ta bị Yêu tộc Thái Tử quan tiến trong xe ngựa, dùng lá bùa ăn mòn xe vách tường chạy đi, kết quả dùng huyết phù chuyển giao khi rơi xuống Lý Lạc xe ngựa. Thái Tử người thực hảo, nghe được ta đến từ Thiên Sơn tiên môn, liền nói bởi vì hắn sáng lập Trấn Yêu Tự, đối bắt yêu sư nhóm vẫn luôn đều rất có hảo cảm, vì thế cho phép ta đắp xe tới rồi thần diệu thành, liền như vậy nhận thức.”

Bạch Trạch ánh mắt dừng ở nàng xinh đẹp gương mặt thượng. A Li đến Thiên Sơn ngày đầu tiên liền khiếp sợ toàn sơn môn, trừ bỏ nàng là hiếm thấy tiên phẩm Thủy linh căn, còn có nàng lớn lên thật sự đẹp. Có một đoạn thời gian, mặt khác năm phong tu sĩ đều ái đi liên sơn chuyển động, chính là vì một thấy Thiên Sơn tiểu tiên nữ phong tư.

Bạch Trạch tự nhiên sẽ không tin tưởng Lý Lạc sẽ bởi vì A Li là bắt yêu sư liền đối với nàng nhìn với con mắt khác. Mọi người đều là nam nhân, điểm này tiểu tâm tư còn giấu không được ai.

“Nơi này vì cái gì còn có Yêu tộc Thái Tử sự đâu? Ta nhớ rõ người có một đoạn thời gian không dám rời núi môn, chính là bởi vì sợ gặp được bọn họ.”

“Bọn họ nguyên bản là hướng về phía Phi Vũ tới, bởi vì Phi Vũ đem Tư Thiên Chú đánh học máu sao. Nhưng là sau lại ta cũng không biết bọn họ như thế nào liền như vậy tính, cũng không hề tìm ta tra. Lần này vạn Phật sẽ là trùng hợp gặp được bọn họ, người mặt phù giả thành ta bộ dáng tiếp cận bọn họ, cụ thể bọn họ phát sinh chuyện gì, ta cũng không biết.” A Li vội vàng đem sự đẩy đến người mặt phù trên người.

Bạch Trạch nghe được nàng vẫn chưa trực tiếp cùng Yêu tộc Thái Tử tiếp xúc, liền đem chuyện này tạm thời đặt ở một bên, chỉ nhằm vào Lý Lạc, “Vương thất phức tạp, lần này chỉ là người ở Lý Lạc bên người nhiều đãi một lát đã bị người hạ người mặt phù, về sau nói không chừng còn sẽ gặp được chuyện gì, lại bị người tính kế đi vào, không thể lại cùng hắn tiếp xúc.”

A Li vội gật đầu.

Bạch Trạch oán niệm tiêu trừ, đỉnh đầu tiểu hoa lập tức phản một mảnh.

A Li nhìn kia đóa bốn phiến bạch hoa cánh, hai mảnh phần cánh hoa tiểu hoa, tâm tình chợt nhảy nhót. Như vậy xem Bạch Trạch lại xoát cái mười lần là đủ rồi. Nàng hiện giờ chỉ còn 55 thiên, quả thực chính là sinh mệnh đếm ngược, nhiệm vụ phi thường trọng.

Những người này bên trong, trừ bỏ Quý U là đóa tiểu phần hoa, còn lại người tiến độ đều không sai biệt lắm. Phi Vũ cùng Tư Thiên Dạ kém một mảnh toàn phần, Lý Lạc cùng Bạch Trạch kém bốn phiến toàn phần, Tư Thiên Chú kém tam phiến biến thành tiểu bạch hoa, bán hóa tiểu ca suốt một đóa toàn hồi.

Còn có một cái là hắc hoa Tô Vũ Nhu, tuy rằng trò chơi là dưỡng thành bạn trai, nhưng là niết Nhân giới mặt cũng có thể niết tiểu tử

tỷ, chính là không thể dưỡng thành, không nghĩ tới nàng niết tiểu tỷ tỷ nhóm cũng tồn tại với thế giới này.

Có một chút nàng thực nghi hoặc, này đó nhãi con là chân thật tồn tại, vẫn là nàng nặn ra tới? Nàng hỏi qua hệ thống, hệ thống nói nó thêm quá bảo mật hiệp nghị, vấn đề này chờ nàng thông qua thời không chi môn khi sẽ tự minh bạch.

“Người hiện tại muốn đi đâu nhi?” Bạch Trạch ôn hòa hỏi, “Nếu không có việc gì có thể cùng ta hồi đỉnh núi. Người không phải bởi vì sợ quả đào hương bị người nghe thấy không dám tu tập thủy hệ thuật pháp sao? Ta cho người lập cái kết giới, người liền có thể tu tập.”

A Li thất thần nói: “Lần sau đi, ta muốn xuống núi mua đồ vật đâu.” Nàng là rất muốn tu tập thủy hệ thuật pháp, hệ thống nói, làm phúc lợi, nàng ở chỗ này học được đều có thể mang về nguyên thế giới. Nhưng là hiện tại mệnh càng quan trọng, bằng không chính là tu thành mười hoàn nàng cũng không phúc tiêu thụ.

Nàng hiện tại cái gì đều không nghĩ, liền tưởng xuống núi đem bán hóa tiểu ca xoát một xoát.

Thấy nàng cự tuyệt Bạch Trạch cũng không miễn cưỡng, hấn bệnh cũ chưa hảo, rời đi đỉnh núi một lát liền có điểm thở không nổi.

Bạch Trạch chân mày nhíu chặt, trên mặt không hề huyết sắc. Hấn quần áo bị gió thổi đến cổ lấy, vòng eo thúc đến gắt gao, có vẻ thân thể đơn bạc.

A Li nhìn ra hấn khác thường, nhớ tới hấn nói qua nàng cũng là tiên phẩm Thủy linh căn, phát bệnh khi, chỉ cần nàng thân thân hấn, hấn liền khoan khoái rất nhiều.

Không có nghĩ nhiều, nàng nhón mũi chân, phủng Bạch Trạch mặt thân đi lên.

Bạch Trạch bỗng dừng ngẩn ra, thoáng cúi đầu, đen nhánh lạnh lùng mặt mày, bị ý cười nhiễm ra vài phần nhu hòa tới. Hắn hơi xả khóe môi, cười khẽ nói, “Rất thoải mái, lại đến vài cái.”

A Li hỏi, “Thật sự hữu hiệu sao?”

Ánh mặt trời xuyên qua lá cây khe hở đem toái quang chiếu vào trên mặt nàng, phảng phất bóng ma trung lộng lẫy đá quý. Bạch Trạch nhớ tới mỗi một ngày, cũng là cái dạng này ngày mùa thu buổi sáng, kia mặt thanh phong từ dưới tàng cây xuyên qua, nhỏ vụn dương quang giống vàng giống nhau rắc. Mà hiện tại, thanh phong liền như vậy bị ánh mặt trời đình ở hẳn trước người, thực nghiêm túc hỏi hắn muốn hay không nhiều thân vài cái?

Hắn gọi lên nàng cầm, cúi đầu đụng chạm thiếu nữ mềm mại môi, “Hữu hiệu, nhưng hôn môi loại sự tình này vẫn là ta đến đây đi.”

A Li nghiêng nghiêng đầu, sai khai hắn môi, “Vì cái gì?”

Bạch Trạch thực ôn nhu mà cười cười, nắm nàng cầm đem mặt lại bẻ trở lại, môi dán môi nói, “Bởi vì không đủ thống khoái.”

A Li hơi hơi trợn to mắt, Bạch Trạch chậm rãi đè thấp, cuối cùng một chữ cùng với áp lực mà mê người hơi thở biến mất ở nàng trong miệng, môi lười đan chéo, cực nóng như hỏa.

Kỳ thật rất thoải mái, bạch chưởng môn hắn trời sinh học bá, học cái gì đều thực mau, lại còn có sẽ tự nghĩ ra chiêu thức, chính là hô hấp khó khăn điểm, A Li bị thân mơ mơ màng màng mà tưởng.

“Hôm nay tiểu bạch tâm tình thực hảo sao.” Hệ thống nhin không được cảm thán.

“Làm sao vậy?” A Li tuy rằng bị thân hơi thở không xong, vẫn là phân ra một tia tâm thần bất quái.

“Không có gì lạ, ta là nói trắng ra trạch tiểu hoa lại phần một mảnh.”

“Thật vậy chẳng?” A Li lập tức liền tưởng ngàng đầu xem, nhưng là Bạch Trạch môi thực mau đuổi theo lại đây, tay đề lại nàng cái ót gia tăng nụ hôn này.

“Thật sự a.” Hệ thống móc ra tiểu sách vở, đem Bạch Trạch tên mặt sau đoá hoa đồ phần một mảnh.

“Đây là cái gì nguyên nhân?” A Li hỏi.

Hệ thống khép lại bốn nghiêm túc mà phân tích, “Ta cảm thấy đại khái liền cùng nghe chê cười giống nhau. Lần đầu tiên cười rất khó, nhưng nếu như bị thành công đầu cười, như vậy lần thứ hai cười liền rất dễ dàng, bởi vì tâm tình đã bị mở ra. Xoát đoá hoa cũng là giống nhau, thành công được đến một lần hảo cảm, không ngừng cố gắng xoát lần thứ hai liền sẽ dễ dàng rất nhiều.”

A Li nói: “Nghe tới rất có đạo lý. Di, người gần nhất như thế nào bắt đầu tích cực buôn bán?”

Hệ thống buông tay, “Sinh tử trước mặt dễ dàng kích phát người tiềm lực, ta cũng không muốn chết a.”

*

“Vừa rồi người giúp ta xem chung quanh có hay không điều sao?” A Li nhanh chóng xuống núi hướng sơn môn đi đến.

“Nhìn nhìn.” Hệ thống mở ra tiểu sách vở, phiên đến bán hóa tiểu ca kia một tờ, “Ký chủ, cuối cùng một lần người là dùng 500 linh thạch xoát ra một mảnh hôi cánh hoa. Ta tính hạ, tiểu ca hảo cảm cũng là có quy luật.”

“Trên cơ bản mỗi lần linh thạch đều tăng trưởng gấp bội. Người hôm nay muốn đem màu xám xoát thành màu trắng, cái thứ nhất cánh hoa phải dùng một ngàn linh thạch, cái thứ hai cánh hoa dùng hai ngàn, cái thứ ba chính là 4000, lấy này loại suy, đem hôi hoa xoát thành bạch hoa phải dùng rốt sáu vạn 3000 linh thạch.”

A Li vẽ mặt kinh ngạc, “Nhiều như vậy, không thể đi?”

Nửa giờ về sau, nàng một lần nữa trở lại Thiên Sơn phái, trong mắt đều là không thể tưởng tượng, “Như vậy nhiều tiền bo, hẳn cũng dám thu?”

“Kỳ thật này cũng khá tốt,” hệ thống cúi đầu nhanh chóng đem bán hóa tiêu ca tên mặt sau đóa hoa đồ bạch, “Đi tiền không đi thận, ngốc nghếch xoát. Nếu sở hữu nhãi con đều là như thế này, ký chủ người ngày mai liền có thể về nhà.”

A Li nói: “Kia cũng đến yêu cầu một cái đi thận nhãi con mới có thể làm ta linh thạch tự do a, bằng không ta lấy cái gì xoát?”

A Li cùng hệ thống tùy tiện nói chuyện, theo đường núi triều liên sơn đi đến. Bất quá đi rồi một nửa liền gặp được cách vách đan tu.

Đan tu tiểu tử nhìn đến A Li lập tức phát tay đem nàng gọi lại, “Nha, người như thế nào còn ở chỗ này? Người Đại sư tử xuất quan, sư phụ người sư huynh đều chạy đến thanh khe phong.”

“Đại sư tử?” A Li trong mắt hiện lên một tia mê mang, lập tức nhớ tới nàng xác thật có cái Đại sư tử, tự nàng ngày qua sơn liền đang bế quan.

Đan tu vẽ mặt hâm mộ, có thể xuất quan liền đại biểu lại thăng một bậc. Nàng cũng là tạp tu, biết tạp tu thăng một vòng là kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

A Li nhìn xem sắc trời, nghĩ dù sao còn sớm, vạn Phật sẽ muốn tới buổi tối đâu, lập tức triều đan tu gật gật đầu, “Đa tạ người nói cho ta, ta đây liền đi xem.”

Nàng lấy ra một trương đơn địa phù ném xuống đất, trong lòng mặc niệm thanh khe phong tên, biến mất ở trong không khí.

Thanh khe phong không ở Thiên Sơn phái sơn môn nội, mà ở sơn môn ngoại. Bởi vì linh khí dư thừa, đại gia bế quan khi càng nguyên

ý tới nơi này. Nàng chạy tới nơi thời điểm, sư phụ Diêu Bạch Tiên chính chỉ huy Mạnh Thập Phương nâng một nữ tử từ trong sơn động ra tới.

Nhìn thấy A Li tới rồi, Mạnh Thập Phương tức khắc phi thường cao hứng. Mạnh Thập Phương tuy là sư đệ, nhưng rốt cuộc nam nữ có khác, nâng cá huỳnh hoặc khi thập phần bị động, không dám đụng vào eo không dám đụng vào vai, chỉ dám sam xuống tay cánh tay. Nhưng cá huỳnh hoặc ở trong động đãi thật lâu, tu hành hơn nửa tích cốc, lúc này thân thể thập phần suy yếu căn bản không đứng được.

“A Li mau tới phụ một chút.” Mạnh Thập Phương kêu lên.

A Li ba bước cũng làm hai bước đi đến cá huỳnh hoặc bên người, đem nàng một khác điều cánh tay giá đến chính mình trên vai, cùng Mạnh Thập Phương cùng nhau giá nổi lên nàng.

Diêu Bạch Tiên cười ha hả mà nói, “Người chưa thấy qua nàng, nàng là người tiểu sư muội. Ở người bế quan thời điểm bị ta thu vào sơn môn.”

Cá huỳnh hoặc nghiêng đi mặt, trong mắt tràn ra chút ý cười. Nàng vốn chính là lãnh diễm mỹ nhân, này cười phá lệ động lòng người, “Sư tỷ mới ra tới, trên người không mang đồ vật. Đợi sau khi trở về, định tìm cái thứ tốt làm lễ gặp mặt.”

A Li kinh hồn táng đảm mà nhìn cá huỳnh hoặc đỉnh đầu, nơi đó toát ra một đóa suy yếu tiểu hoa, sáu cái cánh hoa tất cả đều là hồng nhạt.

Nàng trong lòng vạn mã lao nhanh, như thế nào sư tỷ cũng là nàng nhãi con?

“Này không kỳ quái,” hệ thống nói, “Người nhéo một ngàn nhiều người, hấp dẫn định luật không phải nói sao, đương người tư tưởng vì mỗi sự kiện mà tập trung thời điểm, cùng chuyện này tương quan

người liền sẽ bị hấp dẫn ở bên nhau. Cho nên liền tiếp gặp được niết quá người trong sách cũng không kỳ quái.”

“Bất quá ký chủ, nữ nhãi con đều là không có dưỡng quá, trời sinh đối với người có địch ý. Một khi người được quả đào hương khí, sẽ có tỷ lệ trở lại khởi điểm biến thành một đóa hắc hoa.”

A Li khẽ nhíu mày, “Người không phải nói không dưỡng quá nhãi con, bọn họ đỉnh đầu đóa hoa nhan sắc sẽ không lui về sao?”

Hệ thống nói: “Không dưỡng quá nhãi con đóa hoa nhan sắc sẽ không lui về, nhưng là người hương khí tựa như một phen chìa khóa, lần đầu tiên người được nhãi con đều sẽ bị kích hoạt oán khí. Nhưng là cũng có tỷ lệ kích hoạt sau đóa hoa sẽ không thay đổi sắc, cái này thật sự xem nhân phẩm.”

A Li lại hỏi: “Kia nàng hiện tại là tiểu phấn hoa, nếu ta cho nàng cánh hoa xoát ra một mảnh màu đỏ, có phải hay không cho dù bị kích hoạt, nàng cũng sẽ không thay đổi thành một đóa hắc hoa. Người đã nói, chỉ cần đóa hoa biến thành màu đỏ, chẳng sợ có một mảnh, đều sẽ không lại có lui về nguy hiểm.”

Hệ thống gật đầu, “Là như thế này, cho nên ký chủ người ngàn vạn phải cẩn thận, ở không xoát ra màu đỏ cánh hoa trước, ngàn vạn không cần bại lộ thân phận.”

Nhưng là sợ cái gì liền tới cái gì. Thanh khe phong có một cái thật lớn thác nước, gió lớn khi, hơi nước có thể bay ra mấy trăm dặm. Liền ở bọn họ phải dùng độn địa phù rời đi khi, trong núi phong đột nhiên quất lên một trận cuồng phong, cuốn hơi nước mọi nơi khuếch tán. A Li chỉ cảm thấy cổ hơi lạnh, trên người quả đào hương tựa như khai áp hồng thủy, nháy mắt tràn ngập.

Nàng theo bản năng liền tưởng ném ra cá huỳnh hoặc tay, từ sắp kích hoạt điên phê người trong sách bên người tránh thoát. Nhưng là cá huỳnh hoặc đột nhiên chế trụ nàng bả vai, một đôi mắt mở lại viên lại đại, gắt gao nhìn chằm chằm nàng.

Nguyên bản suy yếu người, tại đây một khắc tựa như mẫn huyết mẫn trạng thái. Hô hấp dồn dập, nắm căn ngón tay sắp moi tiến A Li thịt. A Li không dám trốn, trái tim kinh hoàng mà nhìn nàng đỉnh đầu.

Kia đóa tiểu phấn hoa nhanh chóng biến hóa, ở màu đen cùng hồng nhạt gian không ngừng nhảy lên, phảng phất một đóa tia laser hoa.

Cá huynh hoặc thấy được chính mình khi còn nhỏ lẻ loi mà ở quan phủ làm dục anh phượng lớn lên. Nơi đó đều là không ai muốn hài tử, đại đa số là trên người có tàn tật. Nhưng nàng tứ chi hoàn chỉnh, thân thể khỏe mạnh cũng bị vứt bỏ. Loại này oán niệm vẫn luôn thật sâu khắc vào nàng trong cốt nhục.

Chính là cùng tiểu sư muội có quan hệ gì đâu? Một thanh âm nói.

Không quan hệ, nhưng là nàng mặt hảo đáng giận, lớn lên tựa như bỏ chồng bỏ con người.

Lớn lên đáng giận liền không phải người tiểu sư muội sao? Cái kia thanh âm lại hỏi.

Là ta tiểu sư muội, nhưng là trên người nàng hương vị đáng giận. Không biết vì cái gì, nghe thấy tới cái này hương vị, liền nhớ tới ta ăn nhờ ở đậu nhật tử.

Người ăn nhờ ở đậu lại không phải tiểu sư muội làm. Người nhìn nàng nhiều đáng thương a, một đôi quả nho mắt mở đại đại, tràn đầy hơi nước. Nàng bả vai sợ là phải bị người moi ra năm cái động đi?

Người xem người vừa xuất quan, nàng liền ba ba mà tới đón người. Người không phải vẫn luôn đều muốn một cái tiểu muội tử sao? Cho nàng làm xinh đẹp quần áo, xuyên đẹp đầu thoa.

Đối, nhưng là.....

Cá huynh hoặc nhìn A Li bị véo đến cực đau, nhưng nàng một chút cũng chưa ném ra nàng, mà là thật cẩn thận đỡ nàng bả vai. Tiểu cô

nường thoát nhìn sợ hãi cực kỳ, nhẹ rũ mắt, thật nhỏ nước mắt treo ở mặt trên muốn rớt không xong, nàng tâm nhanh chóng liền mềm mại xuống dưới.

Ai, là nàng tiểu sư muội đâu.

Gương mặt này nhiều xem hai mắt kỳ thật cũng không quá đáng giận, dù sao cũng là sư phụ cho nàng thu tiểu sư muội nha.

Tiểu sư muội.

Đây chính là nàng tiểu sư muội.

A Li hãi hùng khiếp vía mà nhìn cá huỳnh hoặc đỉnh đầu tiểu hoa, từ màu đen lại nhảy trở về màu hồng phấn.

Dần dần, sáu cánh hoa cánh nhan sắc một mảnh so một mảnh ổn định, hoàn toàn thoát khỏi màu đen, biến thành phấn nhan sắc.

Moi trên vai ngón tay cũng không như vậy tàn nhẫn.

Cá huỳnh hoặc hô hấp hai khẩu quả đào khí, thâm nghĩ, kỳ thật cũng không như vậy khó nghe sao, thậm chí có điểm muốn ăn quả đào.

Thầy trò bốn người về tới liên sơn, A Li mới phát hiện cá huỳnh hoặc liền ở tại liên sơn phía sau, ly nàng tiểu viện chỉ có trăm mét xa.

“A Li, chờ ta nghỉ ngơi một ngày liền tìm thứ tốt cho ngươi. Ngươi ngày mai nếu là có rảnh nhất định tới tìm ta.”

A Li nhìn biến hòa khí sư tỷ đỉnh tiểu phấn hoa nhiệt tình mà mời nàng, lập tức gật gật đầu.

Rời đi cá huỳnh hoặc sân sau, hệ thống cảm thán, “Đây là ta vẫn luôn muốn cho ngươi tìm, tuy rằng không dưỡng quá, nhưng là còn đối với ngươi tâm tồn thiện ý nhĩ con. Ký chủ, ngươi phi lâu như vậy, rốt cuộc ở người trong sách manh hộp chạy đến ssr.”

A Li cười hỏi, “Sư tỷ chính là ssr sao?”

“Siêu cấp ssr.” Hệ thống nói, “Có sư tỷ, hơn nữa nuốt vàng thú bán hóa tiểu ca, ký chủ người về nhà vé tàu đã đưa hảo một phần ba. Đúng rồi, cái kia hôn mê khúc có thể đề thượng nhật trình, phải nắm chặt luyện tập a.”

“Đúng vậy, người không nói ta đều phải đã quên,” A Li sờ soạng một chút lắc tay cây sáo, đó là nàng làm ong yêu bắt yêu lệnh đến, có thể thổi ra làm người hôn mê khúc. “Hiện tại trở về liền luyện, luyện đến trời tối lại cùng Phi Vũ đi Trường An.”

*

Phi Vũ trước nay không ngộ quá như vậy vô ngữ sự tình, lập tức liền phải đi dạo vạn Phật biết, A Li lại bắt đầu đối với hắn thổi sáo. Hắn đều phải hoài nghi A Li không nghĩ cùng hắn đi, tính toán đem hắn mê đi hảo đổi một người.

“Ô ô ô ô ——” cây sáo phát ra trầm thấp thanh âm, Phi Vũ ngồi ở hành lang rũ xuống mắt xoa huyết Thái Dương.

“Ô ô ô —— ô ô” tiếng sáo đột nhiên trở nên cao vút, thiếu chút nữa đem hắn tiến đi.

“A Li.” Thiếu niên một phen đề lại cây sáo thượng kia mấy cây mảnh khánh ngón tay, lại mềm lại miên xúc cảm làm hắn hôn trầm huyết Thái Dương thư hoãn một chút. Hắn nhin không được lại sờ soạng hai hạ.

“Ân?” A Li dừng lại, giương mắt nghi hoặc mà nhìn Phi Vũ tối tăm mắt.

Hắn đem người có phải hay không không nghĩ cùng ta dạo vạn Phật sẽ, lâm thời đổi thành “Muốn cho ta nghe người thổi sáo, phải làm ta làm điểm khác sự phân tán lực chú ý.”

A Li hỏi: “Chuyện gì?”

Phi Vũ tầm mắt nhìn chằm chằm thiếu nữ tuyết trắng cổ, hầu kết khẽ nhúc nhích, “Tỷ như làm ta sờ sờ ngươi, hoặc là thân thân ngươi.”

A Li rất là kinh ngạc, “Vì cái gì?” Ta là bán nghệ a đại ca, lại không phải bán mình.

Phi Vũ nói: “Ta bị ngươi tiếng sáo làm cho khó chịu cực kỳ, đầu đau muốn nứt ra. Nhưng là chỉ cần một sờ ngươi, ta liền cảm thấy thoải mái rất nhiều, có thể kiên trì đi xuống.”

A Li càng kinh ngạc, thật là sư huynh đệ, một cái phạm vào bệnh cũ làm mai nàng liền sẽ thoải mái rất nhiều, một cái nghe cây sáo nghe được đau đầu cũng làm mai nàng liền sẽ thoải mái rất nhiều, không hổ là một cái sư môn ra tới.

Phi Vũ hỏi: “Thế nào? Ngươi nếu không đồng ý cũng đừng đối với ta thôi, ta không lừa ngươi, có một đoạn thời gian đều phải bị ngươi đem chân thân thổi ra tới, hiện nguyên hình. Chỉ có sờ sờ ngươi mới có thể làm ta bảo trì trấn định.”

A Li mặc trong chốc lát, “Kia hành đi, ngươi tưởng sờ chỗ nào? Ta hai tay đều bị cây sáo chiếm đầu.”

Phi Vũ thực nhẹ mà cười một chút, “Không cần thôi thời điểm sờ, hiện tại liền sờ, coi như trước tiên làm tốt phòng bị.”

A Li: “.....”

Ly trời tối còn có đoạn thời gian, còn có thể lại thổi hai đoạn. Vì không chậm trễ thời gian, nàng đem cây sáo đặt ở một bên, ngẩng mặt, “Sờ có thể, nhưng không thể thân nga. Ngươi ở Thiên giới đã lâu rồi không hiểu được, thân là đạo lữ chi gian mới có thể làm được.”

Thấy A Li lại bắt đầu đề phi đạo lữ không thể làm sự, Phi Vũ ánh mắt trầm trầm, một hồi lâu mới nhẹ giọng nói: “Không thân, ta chỉ sờ sờ mặt.”

“Vậy người liền sờ.”

Thấy nàng đáp ứng như vậy thống khoái, Phi Vũ đáy mắt trào ra một chút ý cười, vươn tay ngón cái cùng ngón trỏ nắm nàng cằm, lòng bàn tay để ở môi nàng dạo qua một vòng.

A Li hơi hơi cứng đờ, rõ ràng là lại đơn giản bất quá động tác, môi lại giống bị điện giật giống nhau lại tê lại ma.

Phi Vũ nhàn nhạt mà nhìn chăm chú vào nàng, ngón cái dọc theo nàng môi hình lại miêu tả một lần.

A Li lúc này run rẩy, so với lần đầu tiên, lần thứ hai xúc cảm càng thêm rõ ràng. Nàng ần ần có loại dự cảm bất hảo, Phi Vũ nên sẽ không liền vẫn luôn sờ nàng môi đi?

Phi Vũ xác thật là như thế này tính toán, hấn lỏng thân thể, dựa vào khung cửa mà ngồi, vẫn là kia phó thanh đạm bộ dáng, nhưng là trên tay lại hơi hơi dùng sức. Rõ ràng sạch sẽ ngón tay, chống thiếu nữ mềm mại môi một vòng một vòng mà vuốt ve, nhẹ nhàng chậm chạp lại mang theo khiêu khích.

Bất quá một lát, A Li liền chịu không nổi, “Hảo sao? Ta có thể thôi sáo đi?”

Phi Vũ cười khế một chút, lúc này làm nàng thôi sáo nàng nhất định sẽ dùng lớn nhất sức lực tàn phá lỗ tai hấn, lập tức liền phải trời tối, đương nhiên có thể đăng nhất thời liền đăng nhất thời.

“Mới vài cái, cái gì cấp? Người nếu như vậy, trong chốc lát ta cũng nghe một chút tiếng sáo liền che lại lỗ tai.”

A Li không có cách, đành phải nhẫn nại tính tình lại nhẫn nại vài vòng, “Người liền không thể đổi cái địa phương? Bàn hạch đào cũng gặp thời thỉnh thoảng đổi cái góc độ đâu.”

Phi Vũ nắm nàng cằm không cho nàng lộn xộn, ngón cái tiếp tục vuốt ve, “Vốn dĩ đi, chỉ cần thân hai hạ ta là có thể khá tốt thời gian

dài. Nhưng người một hai phải làm sờ, sờ chính là tốc độ chậm a. Người tưởng, miệng ly lỗ tai gần, vẫn là tay ly lỗ tai gần?”

“Thật là quá có đạo lý,” A Li đem hần tay lay khai, “Hành hành hành, người mau thân đi. Ta đều phải bị người làm cho khó chịu đã chết.”

“Khó chịu cũng phải nhịn a,” Phi Vũ nhàn nhạt nói, “Ai làm chúng ta không phải đạo lý đâu? Không thể làm đạo lý mới có thể làm sự.”

Người thiếu niên lợi hại nhất địa phương chính là, trên mặt viết từ bỏ, đáy lòng luôn là sẽ ghen một hơi.

A Li kinh ngạc cảm thán mà nhìn hần, “Loài chim có phải hay không đặc lòng dạ hẹp hòi chủng tộc? Ta nghe nói chộc hỉ thước, hỉ thước sẽ hô bằng gọi hữu lại đây trả thù. Có một người bởi vì hỉ thước ăn nhà hần một viên quả nho, liền lấy gậy gộc đuổi đi hỉ thước. Không nghĩ tới ngày hôm sau tỉnh lại, nhà hần quả nho đều bị mổ lạn. Ngẩng đầu, trên nóc nhà lác đầy hỉ thước, trừng mắt hắc hắc mắt nhỏ nhìn hần. Phụng hoàng là trăm điều đứng đầu, người trả thù lên nhất định lợi hại hơn.”

Phi Vũ không hé răng, một lần nữa nắm nàng cầm. A Li vội ôm cổ hần, ngửa đầu ở hần trên cầm hôn vài cái, “Ta thật không thể trêu vào. Người này bộ đến tốt cùng với ai học? Người sư huynh? Vẫn là sư phụ người? Người trả thù tâm như vậy cường, bọn họ biết không?”

Phi Vũ rũ mắt xem nàng, bởi vì đạt thành tâm nguyện oán khí tiêu trừ, buông lỏng ra nàng cầm, “Đều có đi, sư phụ ta luôn luôn dạy dỗ chúng ta, mặc dù bị người cô phụ cũng muốn giả bộ không thêm để ý bộ dáng. Nhưng thù hận cần thiết đến báo, hơn nữa không thể cách đêm. Đến nỗi thủ đoạn sao, liền phải chọn kịch liệt nhất cái loại này, muốn cho người nhớ kỹ lại không dám phạm.”

A Li lại lần nữa kinh ngạc cảm thán, nàng xác thật lại không dám phạm vào, lần này ký ức thật sự quá khắc sâu. Mất công hần sư phụ qua đời nhiều năm, bằng không bị hần coi trọng cô nương đến nhiều xui xẻo nha.

Mờ nhạt không trung, màn đêm chính một chút buông xuống, khói bếp cùng cam hồng tầng mây nổi thành một mảnh. A Li ngẩng đầu nhìn nhìn, từ Phi Vũ trong lòng ngực chui ra tới, “Được rồi, ta cũng không thối sáo. Thời gian này, Trường An Chu Tước đường cái nhất định náo nhiệt phi phàm. Chúng ta này liền đi thôi.”

Thiếu niên nhẹ “Ân” một tiếng, cúi đầu thực ôn nhu mà nhẹ mỗ hạ nàng môi, tự kia một hồi đi thần diệu, đây là lần thứ hai chính thức cùng A Li đi ra ngoài chơi.

Hắn đáy lòng dâng lên một trận vui vẻ, đỉnh đầu tiểu hoa một lần nữa nở ra, cuối cùng một mảnh màu trắng cánh hoa cũng biến thành hồng nhạt.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Boer kê 2 cái; 50648627, thiếu nữ kỳ nguyện 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: minorie36 bình; văn thanh 10 bình; 468016107 bình; trình tự vượn tiểu một sách, Boer kê 5 bình; ta là tường đầu thảo, tiểu phong 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

79, đệ 79 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trường An là trăm vạn dân cư thành thị. Thành quách bị tứ tung ngang dọc mà phân cách thành hơn một trăm cư trú khu, trục trung tâm chính là Chu Tước đường cái. Này đường cái phi thường khoan, chừng 150 nhiều mẽ, hai bên là thật sâu bài mương.

A Li cùng Phi Vũ đi vào nơi này khi, trên đường đã bị hoa hòe loè loẹt tiểu quán chiếm đầy, chỉ chứa trung gian một cái tuyến cung vạn Phật du hành. Rộn rảng nhốn nháo đám người tể ở bên nhau, đại đa số người đều ở không ngừng đi tới, chỉ có số ít nhân tài sẽ hơi làm dừng lại.

A Li chỉ vào một nhà bán thân tử mặt tiểu quán hỏi Phi Vũ ăn không ăn.

Phi Vũ khó hiểu, “Cái gì kêu thân tử mặt?”

A Li chỉ vào các thực khách trong chén đồ vật nói: “Mì sợi thượng đặt thịt gà cùng trứng gà, đã kêu thân tử mặt.”

Phi Vũ cười khế, “Hảo tàn nhẫn mặt, ta không ăn.”

A Li cũng cười, “Tên là như thế này khởi, nhưng lại không phải gác một cái trứng gà, liền sát một con nó mụ mụ. Phi Vũ, ngươi có mụ mụ sao?”

“Ta không có, ta là trong thiên địa đệ nhất chỉ phượng hoàng, sư phụ phát hiện ta khi, ta chính là một viên trứng phượng hoàng.”

A Li nói: “Này cũng thật kỳ quái, không có phượng hoàng từ đâu ra trứng phượng hoàng?” Này còn không phải là mọi người thường nói trước có gà vẫn là trước có trứng?

Phi Vũ cùng A Li song song đi, nhìn san sát nối tiếp nhau tiểu quán, không chút để ý nói, “Thượng cổ thần thú phần lớn là trong thiên địa dựng dục ra tới, người có thể lý giải vì thiên nhiên giống loài. Cùng lưu vân, sơn xuyên, sông nước giống nhau, chúng ta cũng là khai thiên tích địa khi liền có.”

“Có thần thú số lượng nhiều điểm, tái sinh dục rất nhiều hậu đại, sẽ có cái cường đại chủng tộc. Có thần thú trời sinh chính là cô đơn.”

A Li hỏi: “Đó có phải hay không trừ bỏ người, thiên hạ lại vô phượng hoàng?”

“Không phải a,” Phi Vũ nói, “Phượng hoàng 500 năm niết bàn một lần, hiện tại Yêu Chu liền có phượng hoàng tộc đàn, chẳng qua Hỏa phượng hoàng theo ta một con.”

A Li lại hỏi: “Vậy người chỉ có cùng phượng hoàng kết hợp mới có thể tái sinh ra Hỏa phượng hoàng đi?”

Phi Vũ hơi kiêu hai tròng mắt nhiễm hơi mỏng ý cười, “Cũng không nhất định, Thiên giới có vị thượng thần kêu Chu Tước, hắc yêu nhân gian một vị nữ tử, cùng nàng giao hợp, bọn họ hài tử chính là một con Chu Tước.” Hắc dừng một chút, “Lại nói, ta cũng không nhất định phải hậu đại, có hay không đều không có quan hệ.”

“Vậy người không dứt loại sao?”

“Sẽ không, ta là Hỏa phượng hoàng, chỉ cần không phải thần hồn tan biến, liền sẽ vĩnh sinh bất tử.” Nói tới đây hắc có một tia hoang mang, Thiên giới tế đàn chi kiếp, sở hữu thượng thần đều là thân thể cùng hồn phách toàn diệt. Lúc ấy hắc cũng là ôm sống tế tính toán, nhưng là không nghĩ tới lại ngoài ý muốn một lần nữa sống lại đây.

Không chỉ có là hắc, liền sư huynh đều một lần nữa chuyển thế. Nhưng mặt khác thượng thần lại chết liền hôi đều không dư thừa, này đến tốt cùng là vì cái gì đâu?

Màn đêm buông xuống, Trường An thành đèn đuốc sáng trưng.

A Li thanh thản cùng Phi Vũ dọc theo thực quán đi, mua hai cái chưng khoai sọ, mặt trên xôi thượng hoa quế tương. Phi Vũ không cần tương, chỉ cần một cái khoai sọ.

Nàng cười nói, “Vậy người đừng hồi hận nga.”

Phi Vũ không hé răng, cắn một ngụm, khoai sọ tuy rằng vị mềm mại, hương vị lại giống nhau. Hắn hơi hơi sùn mặt, A Li trong tay khoai sọ nhan sắc kim hoàng xán lạn, nàng môi cũng là, bị mặt nước sùng nước thủy quang đáng yêu.

Cơ hồ giống bị mê hoặc giống nhau, hắn dựa qua đi triều khoai sọ cắn đi xuống. A Li sửng sốt một chút, cười đem khoai sọ cử cao, “Ăn chính người đi.”

Phi Vũ một tay ôm nàng eo, một cái tay khác nắm bắt lấy cánh tay của nàng, thực nhẹ nhàng liền đem thiếu nữ cố định trong ngực trung.

Đám người rộn ràng nhốn nháo, A Li thấy có mấy người triều bọn họ nhìn qua, vội vàng đem tay rũ xuống tới, “Hảo, cho người ăn.”

Phi Vũ cũng không tiếp, cúi đầu liền nàng trong tay khoai sọ cắn đi xuống.

A Li nhẫn nại tính tình thế hắn cử cầm khoai sọ, ngón tay bỗng dưng ướt át, bị thô ráp lưỡi thật mạnh liếm quá. Nàng ngón tay buông lỏng, khoai sọ rớt đi xuống.

A Li “Nha” một tiếng, Phi Vũ lại đem khoai sọ vũng vàng tiếp được, sắc mặt bất biến mà tiếp theo ăn lên, tựa như vừa rồi liếm mút ngón tay người kia không phải hắn dường như.

Bên cạnh người qua đường nghe tiếng nhìn qua, cũng không biết xem không thấy liền đem ánh mắt di đi rồi. A Li gương mặt nóng lên, thấp thấp mà đối Phi Vũ nói, “Đây cũng là sư phụ người giáo?”

Phi Vũ cười một chút, “Xem như đi, không đạt mục đích thì không bỏ qua cũng là sự môn tất học.”

A Li chỉ lo cùng Phi Vũ nói chuyện, không phát hiện cách đó không xa nóc nhà thượng đứng một người, ánh mắt nhàn nhạt mà đầu ở bọn họ trên người, ý vị mạc danh.

Vạn Phật du hành bắt đầu rồi, cùng lần trước giống nhau, từng hàng giả thành thần phật người dẫm lên cà kheo. A Li xem qua một hồi thực không hiếm lạ. Mà Phi Vũ đối những cái đó phun hỏa phun thủy người căn bản không có hứng thú.

Nhưng hần nhưng thật ra rất thích náo nhiệt, trước kia ở Thiên giới tịch mịch sợ, hiện tại cảm giác thân ở rộn ràng nhốn nháo trong đám người liên tâm sinh vui sướng. Bởi vậy, hần so A Li xem du hành muốn nghiêm túc gấp mười lần.

A Li ngửi được một cổ hun từng hương vị, nhớ tới nàng lần trước mua hạt thông. Nàng quay đầu đối Phi Vũ nói, “Người liên dựa vào cái này oai cổ cây liễu đừng tránh ra, ta đi cho người mua hạt thông đi.”

Phi Vũ khẽ nhú mày, “Ta không ăn hạt thông. Người đừng loạn đi, nơi này nhiều người như vậy, thực dễ dàng liền tìm không đến người.”

A Li nhìn hạt thông mùi hương chỗ, “Rất gần, người từ từ ta, ta thực mau trở về tới.”

Phi Vũ trao nàng tay không bắt lấy, mắt thấy nàng chui vào đám người biến mất không thấy.

A Li từ người với người khe hở trung chui ra đi, không vài bước liền nhìn đến phía trước đầu ngõ có một người ngồi xổm gánh nặng trước. Nàng vội đi qua đi, lại không phải lần trước a bà mà là một người tuổi trẻ tiểu tử.

Tiểu tử một bên cho nàng trang hạt thông một bên giải thích, “Ta mẹ chân không tốt, vạn Phật sẽ người nhiều, ta liền thế nàng tới.”

“Thì ra là thế.” A Li tiếp nhận giấy dầu bao, vừa mới chuẩn bị rời đi liền nghe được có người gọi tên nàng.

Nàng ngẩng đầu, quay đầu nhìn phía thanh âm truyền đến phương hướng, hơi hơi chớp chớp mắt triều đen như mực đầu hẻm nhìn lại, chỉ thấy Quý U đứng ở nơi đó, cao dài thân ảnh một nửa rơi vào ánh nến hạ, một nửa ẩn vào trong bóng đêm.

Nàng vốn tưởng rằng chính mình xuất hiện ảo giác, đến gần vừa thấy, quả nhiên là Quý U.

“Người như thế nào ở chỗ này?”

Thiếu nữ tiếng nói hàm chứa vui sướng, Quý U nhẹ nhàng kiêu kiêu khoe môi. Bất quá mới ba ngày không gặp nàng, tái kiến mới phát hiện thì ra là thế tưởng niệm. Tưởng niệm đến nhìn đến cùng nàng thân hình tương tự người, đều nhin không được chạy tới xem một cái có phải hay không.

“Quý U, ta ước người tới Trường An người không tới, không nghĩ tới chính mình chạy tới, một người sao?”

A Li ngại đèn lồng ánh sáng tối tăm thấy không rõ, triều hán đến gần rồi chút.

Quý U tựa như thấy được sống xương rồng bà, vội vàng lui về phía sau, “Người đã quên, u đô bên ngoài địa phương không thể tới gần ta.”

A Li nao nao, dừng lại bước chân, Quý U hoàn toàn thối lui đến ngõ nhỏ, mặt bị bóng ma bao trùm trụ, thấy không rõ biểu tình. Nàng nhìn kia nói ẩn vào hắc ám cao lớn thân ảnh, tức khắc lâm vào khó có thể miêu tả trầm mặc.

Quý U nhẹ giọng nói, “Người trở về đi, ta cũng muốn hồi u đô.”

Hắn nguyên bản không nghĩ tới, nhưng rốt cuộc đối A Li đi qua địa phương cảm thấy tò mò, nghĩ đến vận Phật sẽ nhìn một cái. Như vậy chờ A Li lại đến thời điểm, hắn là có thể cùng nàng nói đến cùng nhau. Không nghĩ tới, vận khí như vậy hảo. Vừa tới liền nhìn đến nàng cùng Phi Vũ sóng vai đồng hành, hai người cộng ăn một cái khoai sọ.

A Li suy nghĩ một chút, lại chạy về bán hạt thông tiểu hỏa bên cạnh mua một bao hạt thông. Nàng xoay người đem giấy dầu bao đưa qua đi, “Cái này cho người ăn.”

Quý U ánh mắt dừng ở nàng tinh tế trắng tinh ngón tay thượng, nhìn một hồi lâu mới vươn tay, “Đừng đừng tới ta, liền..... Ném lại đây liền hảo.”

A Li nhấp nhấp môi, đem giấy dầu bao hảo hảo mà đặt ở trên tay hắn. Nàng hướng Quý U cười một chút, “Người xem, cẩn thận một chút không thành vấn đề.”

Quý U tâm âm một chút, thu hồi tay, đem giấy bao chặt chẽ niết ở trong tay.

“Mau trở về đi thôi.” Hắn lại thúc giục một chút, đón hạ bổ sung nói, “Vận Phật tiết chẳng những người nhiều, yêu cũng nhiều. Người không cần ly vị kia thượng thần quá xa.”

A Li nói: “Ta ngày mai có việc đi không được u đô, nhưng ta hậu thiên có thể đi.”

Quý U nhẹ nhàng cười một cái, “Ta hậu thiên ở ngoài thành chờ người.”

A Li gật gật đầu, quay đầu nhìn mắt Phi Vũ trạm vị trí, mau mau đối Quý U nói, “Người bắt tay nâng nâng.”

“Cái gì?” Quý U tuy rằng khó hiểu, nhưng là ẩn nàng nói nâng lên cánh tay. A Li nhanh chóng ôm lấy hắn eo, mặt ở hắn ngực dán một chút, lúc này mới xoay người triều đường cũ phản hồi.

Quý U hơi kinh ngạc mà nhìn A Li xâm nhập đám người liền biến mất không thấy, cúi đầu nhìn mắt trước ngực, tựa hồ còn tàn lưu thiếu nữ gương mặt độ ẩm.

Quý U rũ rũ mắt, rõ ràng sợ quở lại sợ hắc, cố tình ở mặt khác sự thượng lá gan như vậy đại.

Tuy rằng trách cứ A Li lá gan đại, nhưng trong lòng lại có nói dòng nước ấm chậm rãi chảy quá. Đây vẫn là cái thứ nhất biết rõ hắn có thể mang đến vận rủi, cũng không để ý không màng ôm chặt người của hắn.

Trong bóng tối, Quý U đỉnh đầu mọc ra một đóa hồng nhạt tiểu hoa, có một mảnh cánh hoa cực kỳ hồng, tựa như hắn nhảy lên tâm.

A Li chạy về chỗ cũ, Phi Vũ ngoan ngoãn dựa vào cây liễu mà trạm, nhưng ánh mắt không hề nhìn về phía vạn Phật du hành, mà là không ngừng mọi nơi nhìn tìm kiếm A Li thân ảnh. Thấy nàng cầm giấy dầu bao chạy về tới, hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, “Ta liền phải đi tìm người.”

A Li hỏi: “Người nhiều như vậy người đi đâu nhi tìm ta?”

Phi Vũ nguyên bản chờ nàng chờ tâm tình nôn nóng, vừa thấy đến trên mặt nàng lập tức có cười bộ dáng, “Đây tính cái gì? Người không từ mà biệt đoạn thời gian đó ta tìm mới vất vả. Đâu chỉ là Trường An, ta tìm khắp sở hữu thành trì, liền u đô cùng Yêu Chu cũng chưa buông tha.”

A Li trong lòng vừa động, “U đô cùng Yêu Chu chủ nhân nhìn thấy người không kinh ngạc sao?”

“Kinh ngạc, còn đánh hai giá. Yêu Chu cho rằng ta tới tìm việc, u đô.....” Phi Vũ thanh tuyến biến lạnh, đôi mắt cũng biến lạnh, “U đô cùng ta có thâm cừu đại hận, tự nhiên đánh đến lợi hại hơn. Ta nhớ rõ Chúc Long biên đánh liền hỏi ta đến u đô làm cái gì? Ta nói vị hôn thê ném, hắn liền cố ý nói, hắn vị hôn thê cũng ném.”

A Li ánh mắt mắt tự nhiên mà lóe một chút, Quý U câu nói kia sợ không phải cố ý.

Phi Vũ thực không muốn đề Chúc Long, nói xong câu này liền đình chỉ, chỉ chỉ cách đó không xa, “Ta nghe người ta nói bên kia có xiếc ảo thuật, chúng ta đi xem đi.”

A Li đem giấy dầu bao xé mở, bắt một phen, dư lại thả lại lắc tay, xoay người vội vàng đi theo Phi Vũ triều xiếc ảo thuật chỗ đi đến.

Vạn Phật du hành qua đi hơn phân nửa, không ra một miếng đất. Máy cái hán tử đang ở nơi đó diễn trò pháp, trong đó một cái trước mặt bãi một cái bồn gỗ, bên trong đầy thủy. Hấn tay không một vót, liền vót ra móng tay lớn nhỏ bằng, chọc đến vây xem người kinh hô một tiếng. Một cái cầm cái ky người đi rồi một vòng, tức khắc tiền thưởng như mưa ào ào rơi xuống.

A Li nhẹ nhàng một chút, biết hấn trong lòng bàn tay cất giấu tiêu thạch. Tiêu thạch hòa tan tình hình lúc ấy hấp thu đại lượng nhiệt lượng, tự nhiên sẽ đem thủy đông lại thành băng.

Nàng lập tức đem ánh mắt đầu đến còn thừa diễn trò pháp nhân thân thưởng.

Có cái đang ở ngực toái tảng đá lớn, cái này cũng man nhảm chán, liền cuối cùng một cái phóng thang trời rất có ý tứ.

Người kia cùng mặt khác hán tử bất đồng, thân hình mảnh khảnh thật sự, giống căn cây gậy trúc. Hấn cười nói cho đại gia, hấn muốn tới bầu trời trích quả đào ăn. Mọi người đều kinh, đều hô không có khả năng. Quả đào căn bản không phải cái này mùa sản. Huống chi, muốn tới bầu trời đi. Bầu trời có quả đào sao?

“Bầu trời có quả đào sao?” A Li bái ở Phi Vũ bên tai nhỏ giọng hỏi.

Phi Vũ nguyên bản nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm diễn trò pháp, thiếu nữ hô hấp bổ nhào vào hấn bên tai, làm cho hấn có

điểm ngựa. Hấn hơi hơi nghiêng đi mặt, thấp giọng nói, “Có, người loại mấy trăm cây, đều loại vào ngân hà.”

A Li kinh ngạc cảm thán, nàng cũng thật lợi hại, trồng cây tay thiện nghệ.

Bên kia, cao gầy vóc đã bắt đầu cách làm, lấy ra một con bút lông đối với không khí hoa, “Một bút thiên hạ động. Nhị bút tổ sư kiếm. Tam bút nhưng đi ngàn dặm ngoại, thượng thần trợ ta chiêu vân tới.”

Hấn nói âm vừa ra, đỉnh đầu 5 mét chỗ liền xuất hiện một tầng lớn thật dày vân. Đại gia chưa từng gặp qua như vậy thấp vân, lập tức kinh ngạc mà chỉ chỉ trở trở.

A Li cũng là ngẩn ra, quay đầu nhỏ giọng hỏi: “Đây là như thế nào làm được?”

Phi Vũ không hé răng, thực chuyên chú mà nhìn cao gầy vóc.

Cao gầy vóc đem triền ở trên eo dây thừng cỡi xuống tới, hướng không trung ném đi, dây thừng tức khắc chạy trốn đi lên, trực tiếp xuyên qua tầng mây. Hấn hô lớn, “Mặt trên người giúp ta tiếp một chút.”

Phảng phất tầng mây thượng thật sự có người dường như, dây thừng đi lên liền lại không rơi xuống, mà là thẳng tắp mà rũ ở tầng mây cùng mặt đất chi gian.

Cao gầy vóc cười hắc hắc, hai tay bắt lấy dây thừng, đặt bằng giống nhau hướng lên trên bò. Hấn bò đến bay nhanh, không nhiều lắm một lát liền biến mất ở tầng mây phía trên.

Trên mặt đất vây xem người đều choáng váng, ngựa đầu, ngựa ngác giương miệng.

Giống nhau đen tuyền đồ vật đột nhiên rơi xuống, ở cách mặt đất còn có một thước thời điểm dừng một chút, lúc này mới rơi xuống.

Có người đánh bạo tới gần nhìn thoáng qua, lớn tiếng nói, “Là quả đào.”

Hắn này một kêu, tức khắc lại có mấy người để sát vào xác nhận hạ, hô to, “Thật là quả đào.”

Bọn họ tiếng la chưa lặc, không trung liền cùng hạ quả đào vũ dường như, “Bạch bạch” đi xuống rớt. Cùng vừa rồi cái kia quả đào giống nhau, tất cả đều là cách mặt đất một thước khi dừng một chút, mới rơi xuống.

Mọi người tức khắc sôi trào, so vạn Phật du hành còn muốn kích động.

“Đây là sống thần tiên a.”

“Đây mới là thần tiên a.”

A Li vừa định hỏi Phi Vũ đến tột cùng làm sao bây giờ đến, liền thấy tầng mây thượng xuất hiện một cái bóng đen, cái kia hắc ảnh càng lúc càng lớn, theo dây thừng thoán xuống dưới, bất chính là cái kia cao gầy vóc sao?

Chung quanh tiếng hoan hô như sấm, lúc trước cái kia lấy cái kỵ người lại bắt đầu vây quanh đám người vòng vòng, lúc này đại gia ném tiền nhiệt tình rõ ràng tăng vọt, còn có không ít người dò hỏi có thể hay không mua cái thiên đào trở về.

Cao gầy vóc cười tủm tỉm mà nhìn bốn phía, đang chuẩn bị khiên tốn một phen, thành linh thấy được A Li. Hắn nao nao, đôi mắt tức khắc sáng lên, lớn tiếng nói, “Chư vị, chỉ là quả đào không coi là cái gì, bầu trời còn có khác trái cây, cái gì quả quýt a, anh đào a, các ăn có thể kéo dài tuổi thọ bất lão xuân. Chẳng qua một mình ta dọn bắt động, cần phải tìm cá nhân giúp giúp ta.”

“Ta tới.” “Ta tới.” Muốn lên trời người có rất nhiều, trong đám người tức khắc mọc ra một tầng lớn cánh tay rừng rậm.

Cao gầy vóc làm bộ khó xử bộ dáng, gian nan mà mọi nơi loạn xem.

“Ta xem..... Liền cái này tiểu cô nương đi.”

Hắn ngón tay hướng A Li, không chỉ có A Li sửng sốt, vây xem người đều ngây ngẩn cả người. Từng đạo ánh mắt thẳng ngơ ngác mà chăm chú vào trên người nàng.

A Li trong lòng có điểm buồn cười, trăm triệu không nghĩ tới may mắn người xem lại là nàng.

“Ta không thể được, ta không người như vậy lực cánh tay.” Nàng cười cự tuyệt.

“Đúng vậy, này tiểu cô nương sao có thể bò được đến bầu trời đi? Tiên nhân, người vẫn là khác tuyển cái cường tráng điểm đi.”

Cao gầy vóc không để ý tới mọi người, chỉ cười đối A Li nói, “Không ngại sự, ta dùng dây thừng bó ở người vòng eo. Bầu trời vị kia là có thể đem người kéo lên đi.”

“Vậy còn người?” A Li hỏi.

Cao gầy vóc cười nói, “Chờ người lên rồi, ta trở lên đi bá. Người yên tâm, thượng thiên chỉ có người chỗ tốt, không có chỗ hỏng. Ai không nghĩ một bước lên trời đâu? Chẳng lẽ người không nghĩ nhìn một cái tiên cảnh quang cảnh?”

A Li đối tiên cảnh không có hứng thú, nơi đó tử khí trầm trầm, thực sự không mỹ lệ. Nhưng nàng nhưng thật ra đối 5 mét cao tầng mây phía trên rất cảm thấy hứng thú, tức khắc đáp ứng, “Hành đi, nhưng người nhưng đến đem ta hệ rắn chắc điểm.”

Cao gầy vóc lập tức cười đến thấy nha không thấy mắt, “Quảng ngã ai, ta cũng không dám ném tới người.”

A Li quay đầu lại nhìn Phi Vũ liếc mắt một cái, Phi Vũ chỉ đối nàng cười cười, liền lui ra phía sau hai bước ẩn vào trong đám người.

Chờ cao gầy vóc đem dây thừng chặt chẽ hệ ở A Li trên eo khi, nàng cảm giác bả vai “Bang” mà dính cái thứ gì. Cúi đầu vừa thấy, thế nhưng là một trương bố dán tiểu hồng điều.

Thiếu niên ôn hòa thanh âm truyền tới nàng trong tai, “Đừng sợ, có ta ở đây, rút không xuống dưới.”

A Li trong mắt hiện lên một tia ý cười.

Cao gầy vóc đang chuẩn bị kêu bầu trời người kéo dây thừng, liền thấy một đạo màu xanh lá thân ảnh từ trong đám người chạy trốn ra tới, một phen kéo lấy A Li cánh tay nói: “Điên rồi sao? Địa phương nào đều dám đi?”

A Li quay đầu, thấy rõ thanh niên gương mặt khi nao nao, ngũ quan thanh tú, này không phải Lý Lạc bên cạnh theo gió sao?

“Người là người nào?” Cao gầy vóc duỗi tay đẩy theo gió một phen, theo gió hơi hơi nghiêng người, làm hấn đẩy một cái không.

“Ta muốn cáo lang quân?” Theo gió uy hiếp nói.

A Li khẩn trương mà liếc liếc mắt một cái bố dán tiểu hồng điều, sợ bị Phi Vũ đoán ra là Lý Lạc người, vội phủi sạch quan hệ, “Cái gì lang quân? Đừng cản ta trời cao.”

Theo gió nhìn thoáng qua A Li nói thiên, thấp giọng nói, “Đó là gạt người. Hiện tại ai cũng lên không được thiên. Này thiên phi bỉ thiên.”

Ánh sáng tối tăm, theo gió thanh âm lại ép tới rất thấp, có vẻ thần thần bí bí. A Li trong lòng vừa động, nguyên bản chỉ là ý vào có Phi Vũ tại bên người, nhìn một cái cao gầy vóc chơi cái gì xiếc. Theo gió như vậy vừa nói, càng gọi lên nàng lòng hiếu kỳ.

Cao gầy vóc tựa hồ nghe ra cái gì, biểu tình đã có chút do dự.

A Li vội ném ra theo gió tay, cố ý giả bộ một bộ cấp khó dẫn nỗi mà bộ dáng đối cao gầy vóc nói, “Tiên nhân, đừng để ý đến hấn, ta nhưng không quen biết người này. Đừng chậm trễ công phu, vạn

Phật sẽ liền phải kết thúc, trong chốc lát võ hầu liền phải phong phổ.”

Vây xem đám người muốn xem càng xuất sắc đồ vật, sôi nổi ngại theo gió vương bận, có kích động thậm chí bắt đầu hùng hùng hổ hổ.

Cao gầy vóc trên mặt trào ra một trận đắc ý, duỗi tay kéo kéo dây thừng, hô, “Bầu trời kéo một phen, có tiên nữ tới.”

Dây thừng tức khắc hướng về phía trước thân một chút, A Li mới vừa bắt lấy dây thừng, hai chân liền cách mặt đất.

Nàng bay lên bay nhanh, giây lát gian liền bay lên vài mế, người chung quanh cùng phòng ở tức khắc trở nên hảo tiểu.

Theo gió ngẩng đầu liếc nàng liếc mắt một cái, ám đạo không tốt. Hắn lập tức chui vào trong đám người, ỷ vào người nhiều chen chúc, biến mất không thấy.

A Li liền phải tiếp cận biển mây khi, bên trái bả vai “Bang” chụp một chút. Nàng nghiêng mắt nhìn lại, chỉ thấy một con bố dán thanh điều bẹp bẹp mà dán ở mặt trên, còn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Nàng không kịp phản ứng, bị dây thừng kéo vào tầng mây.

Đỉnh đầu xuyên qua lạnh lạnh sương mù khi, trước mắt tức khắc tối sầm. Hai đôi tay chặt chẽ bắt lấy nàng, liền kéo mang túm đem nàng lộng đi lên. Ngay sau đó miệng bị người bẻ ra, nhét vào một viên hồ đào. Cái kia hệ ở nàng bên hông dây thừng thuận thế trói chặt tay nàng chân, đôi mắt cũng bị bịt kín, nàng trong lòng ám đạo quả nhiên có kỳ quặc.

Thân thể bỗng dưng bay lên không, cảm giác giống bị một người khiêng ở trên vai, tâm nháy mắt bị nhéo lên. Nhưng là nghĩ đến bả vai hai chỉ bố dán chim nhỏ, tâm lập tức về tới trong bụng.

Xóc nảy một hồi lâu, nàng bị người buông, đẩy một phen. Một cái đứng thẳng không xong triều trên mặt đất quăng ngã đi, nàng vốn tưởng rằng muốn mặt chấm đất, lại ngã ở một mảnh rơm rạ thượng. Đôi mắt vẫn là không thể coi vật, chỉ có thể nghe được một mảnh ô ô thanh.

Một bàn tay gỡ xuống nàng mắt thượng miếng vải đen, nàng chớp chớp mắt, trong mắt chiếu ra theo gió mặt. Đối phương búng tay một cái, trên người nàng dây thừng lập tức rơi lỏng rớt.

“Chính mình đem hồ đào nhỏ ra đi.” Theo gió nhẹ giọng nói, hán cũng không dám chạm vào nàng.

A Li lập tức phun ra hạch đào, nhìn thoáng qua tiểu hồng điều bố dán, còn chặt chẽ dán ở nàng trên vai. Nàng cơ hồ đều phải cho rằng đó là thật sự bố dán.

Đỉnh đầu truyền đến theo gió thanh âm, “Người nhìn một cái đây là cái gì chỗ ngồi? Kéo đều kéo không được, thấy hồ lửa liền nhảy.”

A Li nâng lên mắt, hướng bốn phía lưu liếc mắt một cái. Ánh sáng tối tăm, nàng thích ứng một hồi lâu mới có thể thấy rõ đại khái.

Đây là một cái chỉ có mấy bình hàm, chung quanh đều là cùng nàng giống nhau người, mắt thượng che miếng vải đen, tay chân bị dây thừng bó, trong miệng tắc hồ đào sợ hãi mà ô ô khóc.

“Như thế nào nhiều như vậy tiểu cô nương?” Nàng giật mình hỏi.

Theo gió không đáp, “Nơi này cũng không phải là nói chuyện mà, chúng ta trước rời đi nơi này, người trở về hỏi.....” Hán dùng khẩu hình nói hai chữ, lang quân.

Nghe được có người phải rời khỏi, có tiểu cô nương lập tức đối với bọn họ phương hướng không ngừng dập đầu.

A Li nghe thấy kia bang bang thanh có chút không đành lòng, “Kia các nàng đâu?”

Theo gió dùng khẩu hình nói, trở về hỏi lang quân.

Lang quân ở chỗ này là cấm kỵ từ sao?

A Li không lại nói nhiều, gật gật đầu.

Theo gió bắt lấy nàng cánh tay, nháy mắt biến mất ở trong không khí.

Tiếp theo nháy mắt, A Li dừng ở một tòa đại điện trước, nàng hơi hơi ổn định thân hình hướng phía trước nhìn lại, cao cấp đại khí thượng cấp bậc đi, đúng là Lý Lạc Đông Cung đại điện.

Tựa hồ về tới sân nhà, theo gió lập tức nhảy vọt khí thế, “Người cũng thật lợi hại, còn tưởng trời cao? Có nghĩ xuống biển? Người khác nói cái gì người liền tin cái gì, kia tầng mây phía trên nơi nào là cái gì Thiên giới? Đó là địa lao.”

“Địa lao?” A Li vẻ mặt nghi hoặc. Nàng tự thượng tầng mây liền cái gì đều nhìn không thấy, tự nhiên không biết kia mặt trên đến tột cùng là cái gì.

“Ta không cùng người nói,” theo gió nói, “Lang quân liền ở bên trong, cho hắn biết người đi nơi đó, hắn nhất định thật cao hứng cho người nói một chút cái gì kêu lên thiên.”

“A Li?” Lý Lạc thanh âm ở đại điện ngoại vang lên, A Li nâng lên mắt, nhìn đến hắn ánh mắt lộ ra kinh hỉ quang mang, vài bước liền đi xuống thềm đá, “Ta nghe được người thanh âm, còn tưởng rằng nghe lầm. Người như thế nào dừng ở nơi này? Không nên trực tiếp dừng ở ta bên người sao?”

Lý Lạc cho rằng nàng dùng tiểu đồng kiếm. Tiểu đồng kiếm có thể trực tiếp đem nàng đưa tới hắn bên người.

“Nga, cái kia.....” A Li nhỏ đến không thể phát hiện né tránh Lý Lạc đuổi lại đây tay, cảm giác trên vai tiểu hồng điều trầm trọng một ít.

“Người hỏi hẩn lạp.” Nàng chỉ vào theo gió, ý đồ đem đề tài dẫn tới nghiêm túc quý đạo thượng, làm Phi Vũ nhìn đến bọn họ đang nói đứng đắn sự.

“Làm sao vậy?” Lý Lạc nhìn về phía theo gió.

Theo gió đầu tiên là khăn trương mà giơ lên hai tay, “Lang quân, ta nhưng không chạm vào nàng nga, một chút cũng chưa chạm vào.” Nói tiếp, “A Li nàng bị tiên nhân trích đào.”

Lý Lạc hơi kinh ngạc mà mở to mắt, A Li chưa từng gặp qua trên mặt hẩn xuất hiện kinh ngạc thần sắc, hẩn luôn luôn đều là cực trấn định, thần sắc nhạt nhẽo, bình tĩnh đến quá mức.

“Bị dây thừng mang lên thiên là kiện rất nghiêm trọng sự sao?” Nàng theo bản năng hỏi.

Lý Lạc từ theo gió trên người dịch nhìn lại tuyến, buồn cười nói, “Rất nghiêm trọng, người thiếu chút nữa thành ta em dâu.”

Tác giả có lời muốn nói: Bỏ dán tiểu hồng điều: Ta liền vẫn không nhúc nhích xem các người biểu diễn.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt trời lặn với hải 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái; cười phá hồng trần 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ăn không mập miêu 66 bình; gâu gâu gâu 20 bình; Boer khô 15 bình; dreamhigh 10 bình; ta là tường đầu thảo 6 bình; bạch hắc lam ta toàn muốn, hồ ly hồ ly kim nhân từng 5 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

80, đệ 80 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đêm đã khuya, Đông Cung điểm nổi lên ngọn đèn dầu. Một trần trần đèn lưu li giống trong sáng hoa giống nhau, lay động ánh nến, sáng ngời lại ấm áp.

A Li ngồi ở Lý Lạc thường ngồi vị trí thượng uống một chén canh, nước gừng đoái thượng tảo nước ngao, cay độc lại hơi ngọt, tức khắc đuổi đi thu đêm khí lạnh.

Lý Lạc ngồi ở nàng đối diện, dò hỏi theo gió Chu Tước đường cái phát sinh sự, “Người biến thành một trương bố điều bái ở A Li trên người, không có bị người thấy đi?”

Theo gió đứng ở án thư trước, trạm đến thẳng tắp, thần sắc cung kính, “Lang quân yên tâm, ta xâm nhập đám người sau mới biến. Dùng thủ thuật che mắt, không ai chú ý ta.”

Lý Lạc gật gật đầu, “Thập đệ đa nghi, thả thu nạp một đồng lớn kỳ nhân dị sĩ. Không phải không tin người năng lực, tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền luôn là không sai.”

Theo gió gật gật đầu lại nói: “Ta biến thành bố dán điều dừng ở A Li trên vai, vốn định lạc nàng vai phải, nhưng là phát hiện nơi đó đã dán một con chim, cho nên ta đành phải lạc nàng vai trái.”

A Li trong lòng nhảy dựng, quả nhiên nhìn đến Lý Lạc ánh mắt dừng ở nàng vai phải thượng. Nàng lập tức buông chén nói, “Điện hạ còn nhớ rõ đi? Ta có chỉ linh sủng tiểu hồng điều. Điện hạ ở Cô Tang khi mời ta điều tra tặc thập sự, có vị người hầu làm đại gia đem linh sủng lấy ra tới bỏ vào lồng sắt, ta lúc ấy lấy ra chính là ta tiểu hồng điều.”

“Nhớ,” Lý Lạc nhàn nhạt nói, “Xem ra người thật sự thích hấn, liền trên quần áo đều không quên thêm thương hấn bộ dáng.”

Tuy rằng là một câu thực bình thường nói, nhưng A Li tổng cảm thấy Lý Lạc lời này không ngừng một cái ý tứ.

“Hấn nói chính là tiểu hồng điều, không phải Phi Vũ đi?” A Li trộm hỏi hệ thống, “Phi Vũ là thượng cổ phượng hoàng việc này trừ bỏ Bạch Trạch, ngàn đêm ngàn chú cùng Quý U, hấn là không ai biết đi?”

Hệ thống: “.....” Lý Lạc khẳng định muốn hỏi người lễ phép sao?

Lý Lạc một lần nữa đem ánh mắt đầu đến theo gió trên người, “Sau lại đâu, thượng thiên lại nhìn đến cái gì?”

Theo gió nói: “Cùng phía trước tìm được giống nhau, kia phiền thật dày tầng mây phía trên liền tiếp thập điện hạ địa lao. A Li đi lên sau đã bị bịt kín mắt đưa tới địa lao. Bên trong đóng không ít người, cho nên ta liền đem nàng mang nơi này.”

Lý Lạc hơi hơi trầm ngâm, “Người không có làm một cái thay thế phẩm đặt ở kia? Nếu bọn họ phát hiện A Li bị thần không biết quỷ không hay cứu đi, địa lao người đều sẽ ở hừng đông trước bị xử lý xong.”

Theo gió lấp bấp kinh hãi, ánh mắt có trong nháy mắt động lại, “Lang quân, ta không nghĩ tới tầng này..... Hiện tại đi còn tới hay không đến cấp?”

Lý Lạc giờ tay xoa xoa thái dương, “Này thật là sự đuổi sự, ta nguyên bản tưởng lại nhiều chờ mấy ngày, chờ thập đệ mưu sự chịu đựng không nổi, lại đem chuyện này một chút giải quyết. Thập đệ cấp sắc, mỗi đưa đi một tân nhân hấn tất sẽ nhìn xem bộ dạng. Người hiện tại đi làm thế thân đã không còn kịp rồi.”

Theo gió lập tức nhìn về phía A Li, A Li có chút vô ngữ, thầm nghĩ người xem ta làm gì? Nguyên bản chính là người nửa đường chạy

ra cái trần cần kim, ta có Phi Vũ đại lão bồi tự nhiên sẽ không có việc gì, bất quá là đi nhìn một cái tầng mây phía trên có cái gì miêu ni. Hư liền hư đến người đột nhiên đem ta cứu đi.

Bất quá theo gió cũng là hảo tâm, việc này muốn trách thì trách điện hạ đệ đệ, lộng như vậy nhiều ít nữ làm cái gì? Ai biết thủ hạ của hắn ở Chu Tước đường cái ảo thuật, liền như vậy bị bọn họ đuổi kịp đâu.

“Điện hạ, nếu đoạt ở Thập hoàng tử phía trước đem địa lao các cô nương đều cứu ra, sẽ thế nào đâu?”

Lý Lạc kiều kiều khoe môi, “Chẳng ra gì. Những cái đó cô nương là được cứu trợ, nhưng thập đệ sẽ xây nhà bếp khác lại lộng một cái càng bí ẩn địa lao. A Li, ta muốn không phải một việc này, ta muốn chính là Lý tổ hoàn toàn ngã xuống.”

A Li lại hỏi, “Kia chuyện này nếu là làm bệ hạ biết đâu?”

“Vô dụng,” Lý Lạc nói, “Nhiều nhất chỉ có thể làm Lý tổ chịu điểm quả trách, thương không đến gân cốt. Ta nguyên bản an bài người đem Lý tổ một cái quan trọng mưu sự nữ nhi bắt tới. Tưởng chờ chút thời gian, chờ hắn nhất sát ruột thời điểm đem hắn nữ nhi lạng lẽ bỏ vào Lý tổ địa lao, lại cho hắn tin tức.”

“Hắn nắm giữ Lý tổ đại lượng cơ mật, thậm chí liền con khi trích đào cái này chủ ý cũng là hắn cấp Lý tổ ra. Chờ hắn phát hiện chính mình nữ nhi liền nhốt ở Lý tổ địa lao, nhất định sẽ nhớ tới mất đi nữ nhi mấy ngày nay, Lý tổ là như thế nào một bên an ủi hắn một bên lừa hắn.”

“Hắn lão tới nữ, bảo bối không được. Biết nữ nhi liền phải bị Lý tổ làm thành dược dẫn, nhất định sẽ tinh thần hồng mắt mà phản bội. Ta lại làm người cho hắn chút ám chỉ, làm chính hắn cầm Lý tổ chứng cứ đi tìm phụ hoàng. Những cái đó chứng cứ bên trong trừ bỏ lấy thiếu nữ làm thuốc dẫn, còn có càng nhiều kinh hải thể tục, thậm chí còn có tự mình binh khổ, này đó cũng đủ hắn chết vài lần.”

A Li kinh ngạc cảm thán, này một đồng lớn cong cong vòng. Lý Lạc nhìn qua cái gì đều làm, nhưng lại cái gì cũng chưa làm. Hắn không cần lộ diện liền nhẹ nhàng diệt trừ một cái hoàng tử, đây là đế vương chi thuật sao?

Theo gió cũng trộm lau mồ hôi, không hổ là khai thiên tích địa đệ nhất đại thần. Mặc dù quên kiếp trước, mất đi lực lượng, chỉ dựa vào cái này đầu óc cũng đủ để chinh phục thiên hạ.

A Li nói: “Điện hạ, chúng ta đây không phải phá hủy người kế hoạch sao?”

“Cũng không hẳn vậy, còn có bổ cứu cơ hội.” Hắn xoay người đối không có một bóng người góc nói, “Cây cỏ bông, người đi đem cái kia cô nương nhét vào Lý tổ địa lao, thuận tiện cho nàng cha phóng cái tin tức.”

Góc lập tức trôi lên một bóng người, nâng lên mặt khi, ánh nến vừa lúc chiếu đến hắn mặt, lưỡng đạo lông mày rất dài, thẳng vào thái dương.

A Li chỉ cảm thấy bổ dán tiểu hồng điều đột nhiên giật mình, nàng cúi đầu đi nhìn, tiểu hồng điều vững vàng dán ở nàng trên vai, vừa rồi động tĩnh phảng phất nàng cảm giác sai rồi giống nhau.

Cây cỏ bông lãnh lệnh mà đi.

Lý Lạc lại đối theo gió nói, “Người đem ta biến thành A Li bộ dạng, đem ta mang đi Lý tổ nhà cửa. Làm ra điểm huyết, làm bộ người mới vừa đem ta cứu ra, lại không cần thận dụng vào nhà hắn cơ quan bộ dáng. Như vậy, Lý tổ phát hiện chúng ta không chạy đi, liền sẽ không nghĩ xử lý địa lao những cái đó nữ hài.”

Theo gió đôi mắt kinh hỉ mà trợn to, “Diệu nha.”

A Li vội nói: “Điện hạ không cần biến thành ta bộ dáng, làm theo gió mang ta đi thì tốt rồi.”

Lý Lạc nhẹ nhàng cười, “Ta nhưng luyện tiếc. Thập đệ ái động tay động chân. Hắn mới vừa đối với người vươn tay, ta đại khái đã nhận nại không được muốn bắt kiểm chém hắn.”

A Li sắc mặt bỗng dưng nóng lên, muốn nói điểm cái gì che lấp, rồi lại không biết nên từ nơi nào che khởi. Trên vai bố dán tiểu hồng điều vẫn không nhúc nhích, phía trước không cao hứng mà thời điểm còn dùng bố trảo trảo cào nằng, hiện tại thật giống một trương bố dán.

Theo gió không nghĩ bởi vì chính mình ngẫu nhiên sự kiện chậm trễ Lý Lạc bố trí lâu như vậy sự. Hắn vội thúc giục, “Lang quân, đừng lãng phí thời gian, chúng ta hiện tại liền đi thôi.”

Lý Lạc gật gật đầu, đứng lên.

Theo gió quay đầu nhìn nhìn A Li mặt, từ trên người móc ra một phen bột phấn đối với Lý Lạc thổi đi. Lý Lạc thân hình đột nhiên thu nhỏ lại, trên người quần áo cũng biến thành màu vàng nhạt. Đãi bột phấn tan hết, nơi nào còn có Lý Lạc, rõ ràng chính là A Li bỗng li.

A Li vòng quanh Lý Lạc đi rồi một vòng, cười nói, “Liền tính là ta cũng phân biệt không ra.”

Lý Lạc nói: “A Li người ở chỗ này chờ ta, ta một lát liền trở về.”

A Li vừa muốn đáp ứng, liền cảm giác bố dán tiểu hồng điều dùng trảo trảo cào nằng một chút, nằng lập tức nói, “Ta cùng với điện hạ cùng đi. Điện hạ yên tâm, ta có thể đem chính mình giấu đi, bảo đảm sẽ không bị phát hiện.”

Lý Lạc cười một chút, “Nga, người muốn như thế nào tàng?”

A Li từ lách tay lấy ra liền ở bên nhau tam phiến xanh biếc lá cây, đây là nằng cùng Phi Vũ làm quả quýt bắt yêu lệnh khi được đến. Chỉ cần gỡ xuống một mảnh lá cây, là có thể tùy cơ biến thành quả quýt, quýt thụ hoặc là quả quýt hoa.

Nàng gỡ xuống một mảnh lá cây, nồng đậm quất hương lập tức trào ra, ở hương khí trung nàng cảm giác thân thể đột nhiên bay lên không, “Nha” một tiếng, liền từ trong không khí hóa thành một đóa quả quýt hoa rơi xuống.

Lý Lạc đem nàng nhặt lên tới, nhìn thoáng qua. Chỉ thấy có một mảnh cánh hoa mặt trên thể nhưng ẩn một con tiểu hồng điều. Hắn có điểm tưởng đem này cánh hoa cánh xé xuống, lại sợ xé sai rồi xé đến A Li, chỉ phải đem quả quýt hoa nghiêng cầm ở búi tóc thượng hỏi, “Người cái dạng này có thể duy trì bao lâu thời gian?”

A Li quả quýt hoa nhỏ giọng nói, “Tưởng duy trì bao lâu thời gian liền duy trì bao lâu thời gian.”

Lý Lạc gật đầu, “Đã biết, vậy người nhưng đến bái khấn.”

*

Lý tổ phủ đệ ở Chu Tước đường cái hậu thân, là tòa mang đại hoa viên thật lớn tòa nhà. Nơi này núi giả vờn quanh, đình đài lầu các san sát, phẳng phát mê cung giống nhau, lắm xông tới thật đúng là không hảo đi ra ngoài.

Theo gió làm Lý Lạc ở bên hồ chờ, hắn tắc đi xúc động trong vườn cơ quan, thuận tiện rải điểm huyết hấp dẫn thị vệ lại đây.

Đang chờ đợi theo gió thời điểm, A Li lại hỏi địa lao thiếu nữ.

“Điện hạ, người vừa rồi nói thuốc dẫn là cái gì?”

Lý Lạc dựa vào núi giả mà ngồi, thanh âm áp rất thấp, “Lý tổ từ nhỏ liền có một viên tu tiên tâm, bất đắc dĩ trong thân thể không có linh căn. Hắn hỏi biến thiên hạ kỳ nhân dị sĩ, cuối cùng có người cho hắn ra một cái tổn hại chiêu. Dùng chín chín tám mươi một cái thiếu nữ trái tim làm thuốc dẫn, liền có thể có được thấp nhất cấp linh căn.”

“Lý tổ là đồ háo sắc, cơ thiếp thành đàn. Hắn cảm thấy nếu muốn 81 cái nữ tử, vì sao không lộng điểm xinh đẹp? Cho nên thủ hạ của hắn

các nơi vì hắn tìm kiếm mỹ nhân. Nhưng này đó mỹ nhân lại không thể quang minh chính đại vào phủ, nếu không như thế nào giải thích các nàng thừa hoan một đêm liền biến mất sự tình đâu?”

“Cho nên Lý tổ liền đem này đó nữ tử quăng vào địa lao. Hắn mỗi hưởng dụng một cái liền giết chết một cái. Cái kia tiên nhân trích đào trên chọc đoàn chính là vì hắn chọn lựa mỹ nhân nanh vuốt.”

“Thì ra là thế,” A Li nhẹ giọng nói, “Thương tổn nhiều người như vậy cuối cùng phải một cái kém cõi nhất linh căn.”

Lý Lạc nhàn nhạt nói: “Đối với một ít người tới nói, chỉ cần có thể đạt được lực lượng, không làm người lại như thế nào? Cho dù là kém cõi nhất linh căn, cũng sẽ so người bình thường sống được lâu. Hắn không phải thật tưởng thành tiên, hắn bắt quá là không muốn chết mà thôi.”

“Kia điện hạ đâu?” A Li hỏi, “Điện hạ không muốn sống lâu sao? Ta xem sách cổ, đế vương nhóm cuối cùng đều ở theo đuổi trường sinh.”

Lý Lạc ngoắc ngoắc môi, “Ai không nghĩ đâu? Nhưng ta sống kỳ hạn cũng không cần ngàn năm vạn năm. Cùng thích người làm bạn, sinh mệnh mới có ý nghĩa, bằng không chính là chết lặng mà sống. A Li sống bao lâu, ta liền sống bao lâu.”

A Li quả quyết hoa nghe được cánh hoa run lên, như vậy lời âu yếm gác ai, ai chịu nổi a. Bất quá..... Nàng cười một chút, “Điện hạ dùng ta thanh âm nói chuyện, hiệu quả liền có chút miễn cưỡng, khó có thể đả động nhân tâm.”

Lý Lạc cười khế, “Ta đảo thực thích dùng ngươi thanh âm nói chuyện. Ngươi thanh âm mềm mại triền miên, ta một bên nói chuyện, liền một bên tâm động. Nếu là dùng ngươi thanh âm nói lời âu yếm nhất định càng thêm dễ nghe.”

Hắn dừng một chút nói: “Lòng ta mộ điện hạ, thích điện hạ, nguyện cùng điện hạ đời đời kiếp kiếp ở bên nhau.”

A Li tức khắc cảm thấy có điểm buồn cười, Lý Lạc thật là nhân tài, nàng thanh âm còn có thể như vậy dùng.

Chính là Phi Vũ thời gian dài như vậy một chút không nhúc nhích, làm nàng có chút khẩn trương.

Không khí đột nhiên chấn động một chút, theo gió xuất hiện ở Lý Lạc bên người. Hắn ăn mặc màu xanh lá quần áo, mặt trên hỗn độn một mảnh nhìn qua tựa hồ đều là huyết. Hắn tay cũng ở lấy máu, trên mặt nhưng thật ra một bộ không đau không ngứa bộ dáng.

“Lang quân, ta cho ngươi trên người đồ điểm huyết a. Ngươi xem, ta đem ngươi cứu ra, ta trên người có huyết trên người của ngươi cũng nên dính vào huyết a.”

Lý Lạc gật đầu, “Đồ đi.”

Theo gió đối với Lý Lạc đỉnh đầu quả quyết hoa tới câu “Đắc tội” nắm lên Lý Lạc tay, ở trong tay một đống xoa nắn.

A Li tức khắc có điểm quẫn, lúc này mới minh bạch vì cái gì theo gió nói được tội. Lý Lạc đỉnh nàng bộ dáng, bị theo gió một đống vuốt ve, nhìn qua thật là quá kỳ quái.

Đãi bọn họ làm xong nguyệt trang, cách đó không xa truyền đến ánh lửa cùng lung tung rối loạn tiếng bước chân.

A Li đem tầm mắt đầu qua đi, chỉ thấy ánh lửa càng ngày càng gần, một đám thị vệ giơ cây đuốc hung thần ác sát mà triều bên này chạy tới.

Theo gió thở hỗn hển, nâng khởi uy chân “A Li” một bộ muốn trốn, nhưng lại không biết hướng chỗ nào trốn bộ dáng.

Chung quanh đã tiếng la nổi lên, cây đuốc tề minh, bọn thị vệ chột thủ thủ mà đem bọn họ vây quanh, đao thương đều phát triển, kêu to: “Mặc đi rồi tự tiện xông vào vương phủ phản tặc.”

Theo gió diễn trò làm đủ nguyên bộ, đầy người máu tươi mà thả người nhảy, bắt lấy hai gã thị vệ giờ lên nhắm ngay mặt sau người ném đi. Kia vài tên thị vệ lẫn nhau va chạm, quăng ngã thành một đoàn, cầm đầu người càng khí.

Hắn hung hăng mắng, “Cho ta bắt lấy.”

Mấy chục cái thị vệ gia đình cầm đao thương côn bổng đối với theo gió loạn đánh, theo gió chống đỡ hết nổi bị bọn họ đánh ngã xuống đất. Hai gã thị vệ tức khắc đem cánh tay hắn vặn trụ, dùng dây thừng trói lại.

Cầm đầu người nọ cười lạnh nói: “Chẳng trách nơi nơi tìm không thấy, nguyên lai chạy trốn tới đây chỗ. Thật là cả gan làm loạn, liên hoàng tử phủ đệ đều dám sấm. Đem cái này nam đầu nhập địa lao hảo hảo thẩm vấn, cái này nữ mang đi minh nguyệt tiểu trúc.”

Theo gió lập tức làm bộ làm tịch mà phun ra mấy khẩu huyết, làm cuối cùng giấy giụa không cho thị vệ đem Lý Lạc mang đi. Xô xô đẩy đẩy gian, quả quyết hoa thế nhưng từ “A Li” trên đầu rơi xuống.

“A Li” cùng theo gió đồng thời ngo ngẩn, ánh mắt rơi trên mặt đất quả quyết tiêu tồn. Theo gió chịu đựng không nổi cười, đổi lấy thị vệ càng mãnh liệt mà đâm đánh.

Hai người thực mau bị phân biệt mang đi, núi giả biên một lần nữa an tĩnh lại.

Quả quyết hoa ở trong bụi cỏ vặn vẹo, nhỏ giọng kêu, “Phi Vũ?”

Một con móng tay lớn nhỏ tiểu hồng điều hình dáng từ cánh hoa thượng bay xuống xuống dưới, rơi xuống đất biến thành ăn mặc phi y thiếu niên. Trên mặt hắn treo nhàn nhạt biểu tình khom lưng đem quả quyết hoa nhặt lên, tiểu tâm mà vuốt ve hạ, đem cánh hoa thượng dính bùn đất lộn đi xuống, nhẹ giọng nói, “A Li, chúng ta trở về đi.”

Quả quýt hoa lắc lắc cánh hoa, “Không đi xem sao? Điện hạ cùng hần thị vệ tách ra, hần một người vạn nhất gặp được nguy hiểm.....”

“Hần so người tưởng muốn an toàn đến nhiều, hần có hai vị thượng thần làm thị vệ.” Phi Vũ tiếng nói cực kỳ mà rét run, thậm chí ngón tay cũng lạnh băng, lãnh đến A Li có chút run rẩy.

Phi Vũ không đợi A Li trả lời, nháy mắt xé rách bóng đêm, từ động lại trong bóng đêm rời đi vương phủ.

Chờ A Li trước mắt một lần nữa sáng lên ánh nến khi, nàng phát hiện chính mình vẫn là đóa quả quýt hoa, nằm ở chính mình phòng trên án thư. Phi Vũ đột sáng lên giá cảm nén, tiếng nói không hề cảm xúc mà nói, “A Li, sớm một chút nghỉ ngơi.” Liền xoay người rời đi.

Như vậy Phi Vũ quả thực khác thường cực kỳ. A Li suy nghĩ liền tính là nhìn ra nàng cùng Lý Lạc chi gian quan hệ phi thường, vì thế ăn xong rồi dấm, này dấm hương vị cũng thực sự có điểm không đúng. Tựa hồ càng như là sinh khí. Phi Vũ chính là như vậy, càng là sinh khí, bề ngoài càng bình tĩnh.

Nàng nhảy xuống án thư một lần nữa biến trở về nguyên dạng, đẩy cửa ra triều Phi Vũ phòng đi đến.

Phi Vũ đang ngồi ở phía trước cửa sổ phát ngốc, đèn cũng không điểm, thấy nàng đi vào tới nao nao, nhẹ giọng hỏi: “Như thế nào còn không đi ngủ? Hôm nay không mệt sao?”

A Li đi qua đi ở hần bên người ngồi xuống, “Phi Vũ, người có phải hay không sinh khí?”

Phi Vũ nhìn nàng một cái, “Sinh người cùng Lý Lạc khí? Có điểm, nhưng lại không hoàn toàn là.”

A Li hỏi: “Vậy người còn sinh ai khí? Người trở về không nói một lời, rõ ràng chính là sinh khí.”

Phi Vũ trầm mặc trong chốc lát, “Ta chỉ là không nghĩ ra.”

“Không nghĩ ra cái gì?” A Li hỏi.

Nàng đợi trong chốc lát, thấy Phi Vũ vẫn là không nói lời nào, liền nói, “Người nếu cảm thấy không thể nói cho ta, có thể đi tìm Bạch Trạch nói. Hắn là người sư huynh, nhất định có thể giải người hoang mang.”

Phi Vũ trong mắt lộ ra lãnh trào, “Chỉ sợ sư huynh cũng tin không được.”

A Li hơi hơi kinh ngạc, vừa muốn nói gì, liền thấy Phi Vũ giơ tay phóng xuất ra một đạo kết giới. Hắn ánh mắt một lần nữa dừng ở A Li trên mặt, trong mắt lạnh băng tiêu trừ, nhiều một chút ôn nhu.

Hắn duỗi tay sờ sờ nàng mặt, nhẹ giọng nói: “Cùng người không có gì không thể nói.” Hắn dừng một chút hỏi, “A Li, cái kia kêu theo gió cùng cây cỏ bông người là vẫn luôn đi theo Lý Lạc bên người sao?”

A Li nói: “Đại khái đúng không, ta cũng không biết. Từ ta thấy đến Lý Lạc ngày đó bắt đầu, liền biết hắn có hai cái cực lợi hại thị vệ.”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Này liền kỳ quái, rõ ràng hắn là ngã xuống thượng thần vì cái gì sẽ xuất hiện ở Lý Lạc bên người, còn bắt đầu làm hắn thị vệ?”

A Li nhấp nhấp môi, Phi Vũ đã nói qua hai lần theo gió cùng cây cỏ bông là thượng thần. Lần đầu tiên nàng đương Phi Vũ nói giống, lần thứ hai rõ ràng liền không phải vui đùa.

“Theo gió cùng cây cỏ bông là thượng thần? Kia chẳng phải là các người nhận thức?”

“Nhận thức a,” Phi Vũ nói, “Không chỉ có nhận thức còn cùng nhau sinh hoạt quá. Bọn họ là sư phụ ta dưới tòa thần tượng, trừ bỏ hai người bọn họ, còn có mười cái tinh tú. Ta nói vì cái gì Lý Lạc như thế nào biết ta chi tiết? Hắn từ thấy ta ngày đầu tiên liền biết ta chân

thân là thượng cổ phượng hoàng. Thậm chí đối ta biến thành tiểu hồng điều cũng không xa lạ.”

“Theo gió cùng cây cỏ bông cáo hấn sao?” A Li hỏi.

Phi Vũ tiếng nói đột nhiên biến lãnh, “Không biết là bọn họ cáo hấn, vẫn là chính hấn nhớ tới.”

Nghe hấn nói như vậy, A Li càng nghi hoặc, cái gì kêu chính mình nhớ tới?

Phi Vũ im miệng không nói trong chốc lát, “Sư phụ ta là Hồng Hoang đệ nhất vị thần, có được mười hai vị thần tướng. Nay mười hai cái thần tướng cũng đều là thượng thần, nhưng không biết cái gì nguyên nhân cả đời vì nô. Chỉ cần sư phụ ở trên đời một ngày, chẳng sợ chính là một cái thần thức tồn tại, nay đó thần tướng cũng sẽ coi hấn là chủ.”

A Li chớp chớp mắt, “Người là nói Lý Lạc là của người..... Sư phụ?”

Phi Vũ ánh mắt hung hăng lắc lư một chút, tựa hồ thực không nghĩ thừa nhận, “Ta không biết, nếu đúng vậy lời nói liền thú vị. Người nói hấn là như thế nào chuyển thế?”

“Như thế nào chuyển thế?” A Li khẽ nhíu mày, này nàng nào biết? Nay đến đề cập thần bí học, thời gian luận, cùng với sinh mệnh khoa học đi? Hỏi nàng còn không bằng hỏi Quý U đáng tin cậy, hấn nhất hiểu chuyển thế.

“Người không cảm thấy kỳ quái sao? Sư huynh chuyển thế trở thành Bạch Trạch, sư phụ chuyển thế trở thành Lý Lạc. Hấn hai cái thần tướng cũng tồn tại, nhưng là còn thừa thượng thần nhóm đều đã chết. Thật lâu trước kia ta liền nghe qua một loại cách nói, sư phụ đem ta thu ở môn hạ là vì vĩnh sinh bất tử lực lượng.”

“Khi đó ta chỉ cảm thấy nói lời này thượng thần lắm mồm, thần tiên vốn là vĩnh sinh bất tử, vĩnh sinh bất tử lực lượng còn có cái gì hảo

theo đuổi? Hiện tại xem ra, hắn không phải muốn theo đuổi vĩnh sinh, mà là muốn niết bàn trọng sinh lực lượng.”

A Li ngưỡng mặt xem hắn, thiếu niên mắt đen nùng lệ lại lạnh băng, trên mặt tràn ngập bị lừa gạt thống hận. Hắn nhất định cảm thấy sự phụ nhận lấy hắn chính là vì Hỏa phượng hoàng niết bàn trọng sinh lực lượng. Nếu không phải hắn có được cỗ lực lượng này, hắn sự phụ nhất định xem đều không xem hắn này viên trứng phượng hoàng.

A Li tâm can run run, sự tình còn không nhất định là hắn tưởng như vậy, chỉ là có điểm khả năng tính khiến cho hắn khí thành như vậy. Nếu là hắn biết nàng căn bản không có khả năng lưu tại thế giới này, nói cái gì vĩnh viễn ở bên nhau đều là lừa hắn, không riêng như thế, lâm về nhà kia một khắc còn sẽ đem có quan hệ nàng ký ức toàn bộ tiêu trừ, hắn phải biết rằng này đó còn không biết muốn chọc giận thành cái dạng gì đâu?

Hệ thống nhin không được xen mồm, “Cho nên ký chủ người không có việc gì liền phải luyện tập thôi sáo nha. Đem bọn họ toàn bộ thôi vưng, tranh thủ ở bọn họ không tỉnh trở về trước liền trở lại nguyên thế giới. Sau đó bên này khởi động tiêu trừ ký ức trình tự, hoàn mỹ. Ai cũng không nhớ rõ người. Không ký ức liền không thương tổn.”

Nàng mím môi nói, “Cái này còn không nhất định đâu, ta xem Lý Lạc không giống nhớ rõ kiếp trước ký ức dạng.”

“Hắn đương nhiên còn không nhớ rõ,” Phi Vũ nhàn nhạt nói, “Liền cùng sư huynh giống nhau, thần thức không được đầy đủ, một khi thần thức tắt cả đều đưa ở bên nhau, liền sẽ nhớ tới chuyện cũ năm xưa.”

A Li nhìn hắn nửa ngày, “Kia vẫn là nhớ tới chuyện cũ năm xưa hảo, vậy người liền có thể đi hỏi hắn.”

Phi Vũ cười một chút, “Hắn thần thức không được đầy đủ liền như vậy sẽ tính kế, chờ hắn trở về thần vị ai còn làm cho trụ hắn? Chỉ sợ ta cái thứ nhất bị hắn giết chết. Rốt cuộc ta giá trị lợi dụng đã tiêu

hao hết, hắn chỉ cần nhớ tới ta ở bên cạnh người, liền sẽ đứng ngồi không yên.”

A Li ngẩn ra một chút, bắt lấy Phi Vũ lạnh lẽo tay. Nàng đột nhiên nhớ tới kỳ thật ẩn Thiên giới phép tính, Phi Vũ còn thuộc về vị thành niên. Hắn từ trứng phượng hoàng ra tới liền toàn tâm toàn ý dựa vào sư phụ cùng sư huynh. Đối với hắn mà nói, Bạch Trạch cùng Lý Lạc có phi thường đặc thù ý nghĩa. Sao nghe bị lừa gạt, tự nhiên chịu không nổi.

“Này còn không đơn giản? Chúng ta tìm theo gió cùng cây cỏ bồng hỉ một chút sẽ biết.” Ngoài cửa sổ truyền đến Bạch Trạch thanh âm.

A Li lấp bắp kinh hãi, quay đầu nhìn lại, Bạch Trạch đứng ở kết giới cùng phòng ốc chi gian, thần sắc lãnh đạm cực kỳ.

Phi Vũ trầm hạ mắt, “Người vào bằng cách nào? Ta bỏ thêm kết giới.”

Bạch Trạch cười lạnh, chỉ chỉ nửa trong suốt kết giới nói, “Đây là người phóng thích kết giới? Phòng ốc bên ngoài có tường người đã quên sao? Người kết giới tựa như một cái nắp nồi giống nhau, căn bản không đem phòng ở cái bên trong, có hơn phân nửa đều tấp trên tường. Người còn không bằng đem cả tòa sân tráo lên. Phi Vũ, người tâm tư rối loạn.”

Phi Vũ nhấp nhấp môi, “Người như thế nào lúc này tới?”

Bạch Trạch đẩy cửa ra đi vào tới, “Người đừng lung tung đoán, ta tới lại không phải xem người? Ta là thấy được Thiên Sơn gác cổng thời gian, Ali có hay không đúng hạn trở về.”

Phi Vũ nói: “Thiên Sơn khi nào có gác cổng?”

Bạch Trạch: “Ta hôm nay mới vừa đính quy củ, làm sao vậy?”

Phi Vũ không đáp, Bạch Trạch lại nhìn về phía A Li, “Người đừng nghe tiểu tử này bậy bạ, phượng hoàng nhất đa nghi. Khi còn nhỏ, người thiếu uy hấn một bữa cơm hấn đều sẽ hoài nghi người tưởng đối chết hấn. Người nhiều sờ hấn một chút cái đuôi, hấn đều hoài nghi người đối hấn lông chim cảm thấy hứng thú.” Hấn lại nhìn về phía Phi Vũ, “Có này đoán công phu không bằng tự mình đi hỏi một chút, nếu hấn thật lợi dụng người, hoặc là tưởng diệt trừ người, ta định giúp người giết chết hấn.”

A Li tâm can lại lần nữa run run, đây là cái gì sự môn a? Plastic tình nghĩa sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái; 321052321 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: nina10 bình; MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

81, đệ 81 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li đem ánh đèn thấp sáng, sắc màu ấm quang mang tràn ngập toàn bộ phòng.

Xoay người, Bạch Trạch cùng Phi Vũ còn ở nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

“Nói như vậy người thấy rõ kia hai người là theo gió cùng cây cỏ bông?” Bạch Trạch hỏi.

Phi Vũ gật đầu, “Tự nhiên thấy rõ, liên tính thiên hạ có như vậy giống nhau người, cũng không nên hai cái đều giống như.”

Bạch Trạch trầm ngâm một chút, “Ta có khuynh hướng hẩn thần thức không được đầy đủ, không có kiếp trước ký ức, bằng không sẽ không vẫn luôn đăi ở hoàng cung.”

Phi Vũ nói: “Người còn không phải vẫn luôn đăi ở Thiên Sơn?”

Bạch Trạch lười nhác nói: “Ta nhưng bắt đồng, ta tuy đăi ở Thiên Sơn, nhưng Thiên Sơn cùng Thiên giới giống nhau, không ai có thể trói buộc ta còn có thể lan truyền thuật pháp, tạo phúc đông đảo người tu tiên. Ở trên trời làm thần tiên cùng trên mặt đất làm thần tiên không có gì bắt đồng. Nhưng hẩn nhưng không giống nhau, hẩn lựa chọn chính là một cái hoàn toàn người chi lộ, triều đình, chiến trường, tính kế, người lừa ta gạt.”

Phi Vũ trầm mặc trong chốc lát, “Ta đây còn hỏi cái gì? Hẩn nếu giống như người nói vậy không có kiếp trước ký ức, ta đi hỏi cũng hỏi không ra tới.”

Bạch Trạch nói: “Có thể đi hỏi theo gió cùng cây cỏ bông. Bọn họ nếu có thể tìm được Lý Lạc, làm hẩn thị vệ, tự nhiên là biết Lý Lạc

chuyển thể bí mật. Bằng không ta cũng từng gặp qua Lý Lạc, ta như thế nào không giác ra hẳn chính là chúng ta sư phụ?”

A Li ngồi ở cách đó không xa nghe này đối sư huynh đệ nói chuyện với nhau, tuy rằng ngày thường bọn họ cũng thích cho nhau tính kế, nhưng là gặp được vấn đề tình hình lúc ấy đứng chung một chỗ, đem mũi kiếm nhất trí đối ngoại.

Nàng chính nâng má nghe, phòng ốc đột nhiên bắt đầu chấn động, nàng một cái không xong bò đến mặt đất, ngọn nến cũng quăng ngã diệt. Phi Vũ ba bước cũng làm hai bước lại đây nâng dậy nàng, Bạch Trạch tắc đứng ở phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Một tầng trong suốt vẽ vô số vụn vụn chú văn kết giới bao vây lấy Thiên Sơn phái, thậm chí liền 6000 nhiều mẽ đỉnh núi đều bao quát ở bên trong. Hiện tại cái này kết giới đang ở bị một con thật lớn thanh điều cùng một đầu Bạch Hổ công kích tới. Chúng nó một lần lại một lần đâm hướng kết giới, va chạm ra vô số màu đỏ đậm hỏa hoa.

Các linh phong người đều ra tới xem náo nhiệt. Thiên Sơn tiên môn hiện giờ có phá kiếp thành tiên Bạch Trạch làm chủ môn, thật là danh xưng với thực tiên môn. Ý vào Bạch Trạch ở, căn bản không lo lắng sơn môn sẽ công phá, sôi nổi đối với không trung chỉ chỉ trỏ trỏ, “Đó là cái gì điều, phượng hoàng sao?”

“Nơi nào là phượng hoàng, người xem nó cái đuôi không có phượng hoàng trường, hơn nữa là màu xanh lá, đây là thanh điều, ba chân thần điều.”

“Hiện giờ trên đời còn có thanh điều sao? Không phải nói đều diệt sạch sao?”

“Phỏng chừng là lớn lên giống thanh điều yêu đi? Không biết từ chỗ nào làm ra màu xanh lá thuốc nhuộm, đem chính mình làm cho đuổi kịp cổ thần điều dưng như.”

Thiên Sơn phái kết giới chỉ có phòng ngự tác dụng, sẽ không che chắn thanh âm. Rất nhiều tu sĩ đều đứng ở trên ngọn núi, bởi vậy theo gió nghe được thật thật, tức giận đến muốn hộc máu. Hắn đường đường thượng cổ thần điều, hiện giờ nghèo túng đến bị người chế nhạo nông nổi.

Bất quá so với cây cỏ bông, hắn còn hảo chút. Cây cỏ bông là chỉ Bạch Hổ, trên mặt đất công kích tới sơn môn, căn bản không ai xem tới được hắn.

Bạch Trạch thấy rõ là ai lúc sau, thân hình nhoáng lên xuất hiện ở ngoài cửa, như là đứng ở trong gió giống nhau phù tới rồi giữa không trung, cùng thanh điều tầm mắt tề bình.

Theo gió nhìn thấy hắn, lập tức ngừng công kích, “Ta có quan trọng sự, nếu không phải việc này vạn phần quan trọng, ta cũng sẽ không công kích sơn môn.”

Bạch Trạch ánh mắt lại nhẹ lại đậm mà dừng ở theo gió trên người, 3 mét dài hơn thật lớn thanh điều, lông đuôi giống phiêu ở trong trời đêm xanh đậm sắc dải lụa, thập phần phiêu dật mỹ lệ.

“Quả nhiên là người, người còn chưa có chết?”

Theo gió đột nhiên một ghen, lời này nói, là hy vọng hắn chết vẫn là không hy vọng hắn chết a? Nhưng hắn có việc cầu người, chỉ có thể ngượng ngùng nói: “Một lời khó nói hết, nơi này không có phương tiện, vẫn là trước làm ta đi vào rồi nói sau.”

Bạch Trạch liếc mắt các ngọn núi mệnh mông xem diễn đám người, nhẹ nhàng phát tay, kết giới nứt ra rồi một cái phùng. Thanh điều cùng Bạch Hổ lập tức từ khe hở trung tiến vào hóa thành hai cái thanh niên.

Bạch Trạch nhìn bọn họ, quả nhiên là sư phụ thần tượng.

Nhất thời, ba người rơi xuống A Li trong tiểu viện, theo gió nhìn đến đứng ở trong viện Phi Vũ cùng A Li, lập tức rơi xuống đi.

“A Li, lang quân bị trọng thương, hiện tại tình hình thập phần hung hiểm.”

A Li lấp bắp kinh hãi, “Như thế nào sẽ bị thương đâu? Người cùng cây cỏ bồng không phải vẫn luôn bồi ở bên cạnh hấn sao?”

Theo gió nói: “Ngay từ đầu ta bị trảo vào địa lao, mà lang quân bị đưa tới khác nơi đi. Cây cỏ bồng áp mưu sự nữ nhi hướng địa lao mang, chúng ta hai cái ai cũng không ở lang quân bên người. Lý tổ tòa nhà lại đại, chờ ta tìm được lang quân khi, hấn đã khôi phục thành vốn có bộ dạng, bị thương.”

“Lý tổ bên người có cái yêu đạo, không biết làm sao thế nhưng nhìn đến lang quân trong thân thể có nửa cái thần hồn, không thức tỉnh thần hồn trình độ nhất định tới nói chính là nhân sâm quả, ăn liền có thể trực tiếp thành tiên.”

“Cái kia yêu đạo dùng một chút đường ngang ngõ tắt, bắt được lang quân thần hồn. Chúng ta chạy đến khi, tuy nói giết yêu đạo, nhưng là lang quân thần hồn bởi vì bị công kích, tự động phong bế. Nếu không kịp thời đem hấn đánh thức, liền sẽ vĩnh viễn dừng lại ở ở cảnh trong mơ.”

A Li thâm nghĩ, này không cùng Quý U khi đó tình huống giống nhau sao? Quý U cũng là thần hồn đã chịu bị thương, sa vào ở ở cảnh trong mơ vô pháp tỉnh lại. Xem ra thần hồn thật là cái yếu ớt đồ vật.

Bạch Trạch hơi hơi kinh ngạc, “Nửa cái thần hồn, vì sao là nửa cái?”

Theo gió nói: “Này ta cũng không biết, tìm được chủ nhân khi hấn trong thân thể chỉ có nửa cái thần hồn, hơn nữa ở ngủ say trung.”

Phi Vũ nói: “Cảnh trong mơ vốn là hư ảo, hư hư thật thật. Đi vào người một không cẩn thận liền sẽ rơi vào đi coi như hiện thực, rốt cuộc ra không được. Huống chi ai biết tiến vào sau bên trong đang đứng ở nào đoạn thời gian, nếu là Hồng Hoang khi thần ma đại chiến, A Li chỉ có một vòng trình tự, đi vào chính là chịu chết.”

Theo gió lập tức biến trừ dấm, biết Phi Vũ nói chính là tình hình thực tế. Hắn tự nhiên vì chủ nhân có thể lên núi đao xuống biển lửa, nhưng là như thế nào yêu cầu người khác cũng là như thế đâu?

“Nếu bằng không ta đi thôi.” Bạch Trạch nói.

Phi Vũ quay đầu nhìn về phía hắn, “Không được, nếu bên trong thế giới cũng có một cái người, vừa lúc cũng là thiếu niên thời kỳ, như vậy hai cái người tương ngộ, sẽ có một cái tình thân thất thường.”

A Li: “.....”

Bạch Trạch nói: “Ta cẩn thận một chút tránh đi.”

“Không được,” Phi Vũ lạnh như băng đánh gãy, “Chỉ cần có một lần sai lầm, người liền ra không được.”

Theo gió thầm nghĩ, cho nên mới tới cầu A Li a. Chủ nhân chỉ biết lâm vào thần hồn trung cảnh trong mơ thế giới, sẽ không lâm vào Lý Lạc trong trí nhớ cảnh trong mơ thế giới. Làm Hồng Hoang đệ nhất đại thần, thế giới kia căn bản không có A Li, cho nên A Li đi vào là nhất bảo hiểm, sẽ không gặp được một cái khác nàng.

Còn nữa nói, chủ nhân đối A Li rất tình thâm sâu, hắn trong mắt ý thức sẽ ảnh hưởng Hồng Hoang thời kỳ hắn, sẽ đối A Li nhất kiến chung tình. Như vậy quan hệ ngược lại dễ bề đem hắn đánh thức.

A Li nhìn về phía theo gió, “Nếu điện hạ vẫn luôn không đứng dậy, sẽ phát sinh cái gì?”

Theo gió nói: “Điện hạ hiện tại vẫn là phạm nhân, mấy ngày không nước ăn mề liền sẽ khát chết đói chết. Cho nên ta mới nói khẩn cấp đại sự.”

A Li bừng tỉnh, này so Quý U lần đó còn muốn khó khăn. Quý U có thể ở ở cảnh trong mơ đãi cả đời, nhưng Lý Lạc không được. Nói cách khác, nếu nàng đi vào về sau, vượt qua hai ngày vô pháp đem Lý Lạc đánh thức, nàng cũng sẽ đi theo suy nhược đến chết.

Không khí nhất thời đọng lại. Một hồi lâu cây cỏ bỗng dậm chân một cái, “Càng rối rắm, chủ nhân tỉnh lại cơ hội càng xa vời. Các người đều không muốn đi, ta đây liền đi hảo. Gặp gỡ một cái khác cây cỏ bỗng tính ta xui xẻo, ngộ không thượng, ta liền nghĩ cách đánh thức chủ nhân.”

Theo gió cũng nói, “Hành đi, người đi trước, nếu là hai ngày trong vòng chủ nhân không có phản ứng, ta cũng đi vào. Dù sao chủ nhân tất nhiên chịu không nổi ba ngày, cùng lắm thì cùng chết ở cảnh trong mơ. Dù sao chúng ta nguyên bản đã sớm nên ngã xuống, sống lâu nhiều thế này nhật tử liền tính là kiếm tới.”

A Li thấy hai người bọn họ một bộ ủ rũ hết sức hình dáng, nghĩ nghĩ nói, “Ta đi.”

Bạch Trạch cùng Phi Vũ đồng thời nói, “Không được.”

“Quá nguy hiểm, người ba ngày ba đêm đồ ăn nước uống không tiến sao có thể chịu được?”

“Người căn bản không thể nắm chắc đánh thức hẳn, cảnh trong mơ so hiện thực còn muốn hiểm ác, như vậy đi quá mạo hiểm.”

A Li nói: “Kỳ thật ta đi qua cảnh trong mơ.”

Phi Vũ hơi hơi kinh ngạc, “Đi qua ai cảnh trong mơ?”

A Li nhớ tới Phi Vũ cùng Quý U ân oán lập tức đem lời nói lại ghen trở về, “Người đừng động, tóm lại ta đi qua cảnh trong mơ. Cũng là cái dạng này, đối phương hồn phách không được đầy đủ, trong vòng 3 ngày liền phải đem hẳn đánh thức.”

Bạch Trạch khẽ nhíu mày, như là nhớ tới cái gì dường như.

Phi Vũ còn muốn phản đối, A Li nói: “Người hiện tại càng ngăn cản thời gian càng ít, ta sống sót khả năng tính cũng liền càng thấp. Dù sao ta là khẳng định muốn đi, ta có ta tất đi lý do.”

“Cái gì lý do?” Phi Vũ ánh mắt bỗng dưng biến lạnh, môi mỏng nhấp đến gắt gao.

“Đi thế người hỏi người sự phụ đến tốt cùng có hay không lợi dụng người a.” A Li cười nói.

Phi Vũ ánh mắt lạnh lẽo hơi giảm, “Ta không cần người hỏi.”

A Li kéo kéo hấn tay, “Được rồi Phi Vũ, ta bảo đảm có thể trở về.”

Phi Vũ nhấp nhấp môi, “Nếu là không thể đâu?”

A Li bảo đảm nói: “Sẽ không không thể.”

Phi Vũ không có tiếp nàng lời nói, thực nghiêm túc mà nói, “Hai ngày, nếu là người không ra ta liền đi vào tìm người. Người nếu không trở lại, ta còn không bằng đi vào cùng người cùng nhau lưu tại nơi đó.” Hấn thanh âm trở nên nhẹ chút, “Người ở nơi nào, ta liền ở nơi nào.”

A Li nhìn Phi Vũ cặp kia nùng lệ thanh lãnh mắt, đầu quả tim hơi hơi rung động. Thiếu niên lời thề mang theo kiên định cùng không kiêng nể gì. Cũng chỉ có trực diện sinh tử thời khắc, lời thề mới có vẻ đặc biệt động lòng người.

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Thật tốt cười, liền người một người sẽ chết sao? A Li nếu là không ra, ta sẽ tự đi vào tìm nàng, muốn chết cùng chết hảo.”

A Li lại nhìn về phía Bạch Trạch. Nói thật, càng là người lớn lên xinh đẹp nói ra lời âu yếm càng động lòng người. Nói không cảm động là không có khả năng. Nhưng cảm động rất nhiều cũng có chút lo lắng, hiện tại một đám muốn chết muốn sống, chờ tới rồi cuối cùng biết nàng muốn hoàn toàn rời đi thế giới này, đã có thể sẽ không như vậy dễ nói chuyện.

Theo gió cùng cây cỏ bông nguyên bản cũng muốn tỏ vẻ nếu A Li không ra bọn họ cũng sẽ tiến vào cảnh trong mơ thế giới. Nhưng

vừa thấy nhân gia mấy cái là ở tú ân ái, bọn họ đi theo nói tính cái gì? Dù sao đến cuối cùng nếu là bọn họ thật ra không được, kia bọn họ cũng sẽ cùng tiến vào cảnh trong mơ lấy chết tạ tội.

Chính là đại diện thương một chút nhiều ra vài cá nhân thi thể, có chút quá mức kinh tởm.

A Li thấy lại không người phản đối, lập tức không hề lãng phí thời gian, “Nhưng làm người bị chút canh sâm cho chúng ta trong miệng rót một chút. Không phải có cái loại này tình huống sao? Có người hôn mê bất tỉnh, liền niết khai hắc miệng hướng trong rót canh. Nói như vậy không chừng lại có thể rất một ngày.”

Theo gió vỗ tay, “Đúng rồi, còn có thể hướng các người lưỡi cắn hạ tắc viên tục mệnh đan, còn có thể kéo dài một ngày. Chính là như vậy thân thể hao tổn sẽ rất lớn.”

A Li nói: “Chỉ cần có thể sống sót, hao tổn một chút cũng không tính cái gì. Đúng rồi, hôm nay buổi tối điện hạ nhưng dùng cơm canh? Ăn nhiều hay không?”

“Rất nhiều,” theo gió nói, “Ăn một chén lớn thịt dê bánh bột canh, một hộp tô, một vỉ hấp hoa mai tiểu bánh, một cái lá sen tô một cái long nhãn tô, còn có hai cái chưng sủi cảo.”

A Li cảm thán, điện hạ thật là cơm khô người a.

“Đã như vậy, ta cũng lại ăn một ít.”

Theo gió nói: “Đông Cung phòng điểm tâm, chúng ta hiện tại liền đi.”

Mấy người không chậm trễ nữa, lập tức thuận di đến Đông Cung. Lý Lạc nằm ở A Li lần trước đi qua miếu nhỏ, bốn phía thượng thủ thuật che mắt cùng đuổi đi thuật, bảo đảm sẽ không có người muốn xâm nhập nơi này.

Theo gió biến ảo thành Lý Lạc bộ dáng, muốn tế điểm. A Li từng cái ăn chút, lại uống lên hai chén thủy. Tiếp theo ở Lý Lạc bên người

nằm xuống nhắm mắt lại, theo gió sẽ tự đem nàng hồn phách đưa vào Lý Lạc cảnh trong mơ.

“Tiểu tâm đừng bị thương,” Phi Vũ dặn dò nói, “Người là sinh hồn tiến vào, hồn phách yếu ớt, bất luận cái gì tổn thương đều sẽ sử dụng hồn phách không kiện toàn.” Hắn dừng một chút lại nói, “Sự phụ thích ăn cái gì, người có thể từ phương diện này vào tay. Còn có hắn thói quen miệng không đúng lòng, người liền ấn phản ý tứ tới thì tốt rồi.”

Bạch Trạch cười một chút, “Nếu là gặp được thiếu niên thời kỳ ta, nhưng ngàn vạn phải chú ý. Khi đó ta tính cách cổ quái thật sự, người càng không để ý tới ta ta càng đối với người tò mò. Tốt nhất người mọi chuyện đều thỏa mãn cùng ta, ta liền không để ý tới người.”

A Li nhẹ giọng nói: “Hảo.”

Phi Vũ nghĩ nghĩ Bạch Trạch thiếu niên khi hắn bao lớn? Tưởng tượng đến chính mình là ba tuổi đồng tử trát hai cái bím tóc nhỏ, lập tức nhắm mắt lại miệng, cầu nguyện A Li ngàn vạn đừng đụng đến hắn.

Theo gió thanh âm truyền tới, “Ta hiện tại muốn đem người đưa vào đi?”

A Li lại lần nữa nói: “Hảo.....” Nhưng cái này hảo tự còn chưa nói ra, nàng liền trời đất quay cuồng mà rơi đi xuống.

*

Nơi này có dãy núi có đại trạch, trong biển du thật lớn cơn, đột nhiên hóa thành bằng bay lượn với phía chân trời. Thật lớn lông cánh che đầy mấy ngàn dặm không trung, mặt đất nháy mắt một bóng ma.

A Li biết chính mình phỏng chừng là rơi vào Hồng Hoang thời kỳ, cái này thời kỳ khắp nơi gió lửa, dung nham hơn người, thần yêu ma đang ở cướp đoạt địa bàn, mà Nhân tộc mới vừa quật khởi.

Bất quá đây là Lý Lạc ký ức, nàng từ theo gió đưa vào tới sẽ không cách hẳn quá xa.

Nàng dọc theo bãi sông đi, cái này thời kỳ không có thành trì, mọi người đều là bàng thủy mà cư. Nàng đi rồi trong chốc lát, đột nhiên thấy cách đó không xa rừng trúc có cái đồng tử chạy ra tới, ăn mặc màu đỏ áo, đỉnh đầu trát hai cái bím tóc nhỏ, một đôi đen sì thụ phượng nhãn linh động cực kỳ.

Thấy nàng mở to hai mắt xem hắn, đồng tử lập tức dừng lại bước chân, trong lòng ngực gắt gao ôm bát quái lả lướt cầu vồng mặt cảnh giác mà nhìn chằm chằm nàng, “Người là ai? Như thế nào xâm nhập sự phụ ta chu thiên sao trời trận?”

A Li nghe được sự phụ hai chữ trong lòng vừa động, nàng hơi hơi cúi xuống thân cùng đồng tử tầm mắt tề bình, “Ta đoán tên của người kêu Phi Vũ.”

Đồng tử nao nao, nhìn chằm chằm thiếu nữ mặt nhìn nửa ngày, “Người như thế nào biết?”

A Li trong lòng cuồng tiếu, quả nhiên là Phi Vũ a? Đây cũng thái thái thái đáng yêu đi. Phượng hoàng bảo bảo?

“Sự phụ người đâu?” Nàng hỏi.

Phi Vũ càng cảnh giác, “Hỏi sự phụ ta làm cái gì? Người còn chưa nói người là như thế nào đi vào đại trận. Chu thiên sao trời trận liên ma tổ La Hầu cũng không tắt đi được tiến vào, người là vào bằng cách nào?”

“Ta a? Ân..... Là sự phụ người cáo ta đi như thế nào.”

“Sự phụ ta?” Phượng hoàng bảo bảo không tin.

“Đúng vậy, sự phụ người. Bởi vì ta là sự phụ người vị hôn thê a, cho nên mới có thể đi vào cái này cái gì sao trời trận.” A Li cong lưng

nhìn không được sờ sờ Phi Vũ bím tóc nhỏ, đối lấy đối phương một cái trừng mắt.

“Đừng tùy tiện sờ loạn.”

“Được rồi, không sờ soạng, người đừng nóng giận, ta cho người hạt thông ăn.” A Li từ lồng tay lấy ra đem đó cùng Phi Vũ dạo chợ đêm mua hun hạt thông.

Phi Vũ nguyên bản tưởng nói không cần, hẳn có rất nhiều. Nhưng là người được trong tay đối phương giấy dầu bao truyền đến hun đặc thù mùi hương, tức khắc ngưng ngẩn. “Người lấy chính là cái gì hạt thông? Như thế nào sẽ có một cỗ thiêu dầu gỗ vị?”

“Hun hạt thông,” A Li nói, “Người ăn không ăn? Ăn rất ngon. Ta cho người hạt thông ăn, người dẫn ta tìm sư phụ người được không?”

Nàng bắt một phen hạt thông đưa qua đi, cảm thấy chính mình có điểm giống lừa gạt tiểu hài tử người xấu.

Phi Vũ nhìn chằm chằm hạt thông liếc mắt một cái, vừa muốn cự tuyệt liền nghe được phía sau có người kêu, “Phi Vũ? Lại đến đi đâu vậy? Ăn cơm, không ăn cũng đừng trách ta. Là chính người không ăn, cũng không phải là ta muốn đối chết người.”

Phi Vũ vội vàng xoay người đối với rừng trúc hô to, “Sư huynh, đại trận xông vào cá nhân.”

Theo hẳn tiếng la, không khí đột nhiên run lên, Phi Vũ bên người xuất hiện một cái bạch y tố tuyệt thiếu niên. Thiếu niên chỉ so A Li cao nửa đầu, 15-16 tuổi bộ dáng, so hiện thực Bạch Trạch muốn tuổi nhỏ rất nhiều, nhưng kia phó thể nguyệt thanh phong khí chất lại một chút không thay đổi.

Phi Vũ kiến sư huynh tới, lập tức chỉ vào A Li nói, “Chính là nàng, nàng nói là sư phụ vị hôn thê.”

Bạch Trạch nhàn nhạt mà đánh giá một chút A Li, trên mặt lộ ra nửa phần cười như không cười, “Sư phụ vị hôn thê? Thích sư phụ người đều bài tới rồi Bất Chu sơn, mỗi ngày đều có người lấy các loại lấy có tới gặp hần. Vẫn là lần đầu tiên nghe được có người nói chính mình là vị hôn thê, thật là mới mẻ.”

Nếu là hiện thực Bạch Trạch, A Li khẳng định chột dạ mà đánh cái nói lấp. Nhưng là cảnh trong mơ Bạch Trạch lúc này cùng nàng cũng không giao thoa, nàng lập tức cười khanh khách mà nói, “Vốn dĩ chính là a, bằng không ta như thế nào tiến nhà người đại trận?”

Bạch Trạch trong mắt ý cười biến mất, đúng vậy, liền hần cũng không biết đại trận bài bố, nếu không cẩn thận đi ra ngoài, còn phải kêu sư phụ đi ra ngoài tiếp hần. Nếu không phải sư phụ nói cho nàng, lại là ai nói cho nàng đâu?

Hần lại đánh giá A Li một trận, không mẫn không nhạt nói, “Người theo ta tới, sư phụ sáng nay mới về, hiện tại chỉ sợ ở nghỉ ngơi, có thấy hay không người liền xem..... Các người chi gian cảm tình thâm không thâm.”

A Li làm lơ hần trào phúng, lập tức đi theo hần hướng rừng trúc đi đến.

Cái này thời kỳ Bạch Trạch chỉ so nàng cao nửa đầu, thân thể mảnh khảnh, làn da trắng nõn, trên mặt treo như có như không phúng cười, thực rõ ràng đang đứng ở phản nghịch thời kỳ.

Vì mau chóng hoàn thành nhiệm vụ, nàng căn bản không dám trêu chọc Bạch Trạch, mắt nhìn thẳng, một chút dư thừa ánh mắt đều không cho đối phương. Nhưng thật ra Bạch Trạch vẫn luôn nhìn nàng, không ngừng đánh giá.

“Người đến từ chỗ nào?”

A Li nói, “Thiên Sơn.”

“Thiên Sơn ở nơi nào?”

A Li nhấp môi cười, “Thiên Sơn ở Tây Vực.”

Bạch Trạch lập tức nhắm lại miệng, cảm thấy đối phương ở tiêu khiển hắn. Thiên hạ to lớn, nhưng đều có kỳ danh. Hắn nhưng chưa từng nghe nói có chỗ nào kêu Tây Vực.

Trong lòng có khúc mắc, sẽ không chịu hảo hảo dẫn đường. Hắn ngừng lại, tùy tay một lóng tay phía trước, “Thấy cái kia ẩn ẩn lộ ra màu xanh lục nóc nhà đi? Liền ở nơi đó, chính người qua đi thì tốt rồi. Ta còn có việc, liền không tiễn người.”

A Li gật gật đầu, thực nghiêm túc mà nói, “Cảm ơn người.”

Bạch Trạch nao nao, ánh mắt lập tức có chút mất tự nhiên. Nhưng hắn như cũ dừng lại, nhìn nàng đi phía trước đi.

Phi Vũ nhìn Bạch Trạch ồng tay áo, “Sư huynh, chúng ta không đi thông báo không hảo đi? Sư phụ đang ở nghỉ trưa, quần áo hỗn loạn, nàng cứ như vậy xông vào, vạn nhất sư phụ sinh khí.....”

Bạch Trạch dựa vào một cây thúy trúc bẻ lên cánh tay, “Nàng không phải sư phụ vị hôn thê sao? Sư phụ sao có thể sẽ sinh nàng khí?”

A Li không có nghe thấy sư huynh đệ đối thoại, nàng hiện giờ mỗi một phút mỗi một giây đều thực quý giá, không dám lãng phí, vội triều nơi xa nhà ở đi đến.

Trúc ốc có hai tầng, thang lầu ở bên ngoài. Nhìn ra được tới, nguyên bản nơi này sinh trưởng cây trúc, nhưng là vì xây nhà khai khẩn ra một tầng lớn mà. Trúc ốc trước loại mấy tầng hoa, còn có mấy chỉ gà súc cánh trên mặt đất tìm ăn.

Nàng đẩy ra một tầng môn, bên trong không có một bóng người, chỉ có vài món cây trúc làm gia cụ.

Nàng đành phải theo thang lầu thượng lầu hai.

Lầu hai môn quan có điểm khẩn, nàng dùng thật lớn sức lực mới đẩy ra. Bên trong ánh sáng có điểm tối tăm, có giá trúc bình phong

che ở cửa.

Nàng vòng qua bình phong, nhìn đến có trương sập, trên giường ngủ một thanh niên, nhắm chặt mắt, lông mi rũ xuống, ở trên mặt đầu hạ lưỡng đạo hình cung bóng ma. Một đầu tóc đen như thác nước chảy xuôi ở trên người, thăm mỏng cùng giường. Hơi hơi hỗn độn xiêm y lộ ra một nửa ngực, nàng thậm chí có thể nhìn đến chôn ở lãnh bạch làn da hạ nhỏ bé mạch máu.

Hắn cũng thật bạch a, A Li thầm nghĩ.

Không biết là ngủ đến không quá thoải mái vẫn là cái gì? Thanh niên giật mình, trên người thăm mỏng tức khắc hoạt tới rồi trên mặt đất. Gió nhẹ từ song cửa sổ thổi vào tới, quay y vật tựa như một đoá thanh lãnh hoa.

A Li sửng sốt một chút, cơ hồ không có nghĩ nhiều liền khom lưng nhặt lên thăm mỏng, mới vừa cho hắn đắp lên, thủ đoạn đã bị nắm chặt. Nàng nâng lên mắt, đối thượng một đôi xinh đẹp lạnh lẽo mắt, so Lý Lạc kia hai mắt càng thêm đẹp xán lạn, là chân chính bầu trời nắng gắt.

A Li lúc này mới minh bạch tổng cảm thấy Lý Lạc trên người thiếu điểm cái gì, Hồng Hoang thời kỳ thần, không có gì quy củ, bọn họ càng xu hướng với nội tâm cảm thụ, thích chiến, huyết tinh, tùy tâm sở dục. Lúc này đúng là hỗn độn thần ma ra đời thời kỳ, thiên thần vì sinh tồn cũng sẽ không chiết thủ đoạn.

Tựa như lúc này thanh niên, ánh mắt hơi trầm xuống, toàn thân tản ra làm người không rét mà run áp lực cùng lạnh lẽo, cùng nội liễm thủ quy củ Lý Lạc kém cách xa vạn dặm.

“Từ đâu ra?”

“Ân?” A Li trợn to mắt, có điểm không rõ hắn đang hỏi cái gì? Nhưng hắn thanh âm thực sự dễ nghe, trầm thấp có điểm khàn khàn, giống róc rách nước chảy thiên ngâm.

“Người từ đâu ra?” Thanh niên lại hỏi một lần.

A Li mới nói: “Từ Thiên Sơn tới.”

“Thiên Sơn ở đâu?”

“Ở Tây Vực.”

Thanh niên hừ lạnh, “Chưa bao giờ nghe qua, có thể thấy được là bậy bạ.”

A Li: “.....” Không hổ là thầy trò, đối thoại đều giống nhau giống nhau.

Thanh niên không kiên nhẫn gì mà nhìn chằm chằm nàng vài lần, nhàn nhạt nói: “Ta chưa thấy qua người, người là vào bằng cách nào?”

Nhìn đối phương lãnh đạm lại lười quỵt biểu tình, A Li ẩn ẩn cảm thấy có điểm khó đối phó, căng da đầu nói, “Người đã quên? Người ngày hôm qua còn hôn ta, cùng ta ưng thuận tam sinh tình duyên, dặn bảo ta tới tìm người.” Nàng dừng một chút bồi thêm một câu, “Ta đến từ mấy trăm vạn năm sau thời Đường, cho nên người chưa thấy qua ta cũng đúng là bình thường.”

Thanh niên cười lạnh, “Ta cũng không có thể đi hướng tương lai, người như thế nào có thể trở lại quá khứ? Huống chi ta đối nam nữ □□ không có hứng thú, càng không thích..... Hôn môi. Nhiều kỳ quái? Một đôi nam nữ miệng dán ở bên nhau, bốn phiến thịt mà thôi, dán ở bên nhau liền thoải mái sao?”

Nhớ tới Bạch Trạch nói, hấn sự phụ nhất quán miệng không đúng lòng. Nàng khế cắn môi, ôm hấn cổ đem môi tặng qua đi, “Thân một chút chẳng phải sẽ biết?”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái;
22128848, hạt dẻ xào đường bánh, Anna, rụt rè 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Phí độ 60 bình;
solsken40 bình; quất 20 bình; thất 18 bình; ta là tường đầu thảo 6
bình; vĩ đại miêu, về nhà ăn dưa nhi 5 bình; stuiy4 bình; MissBean1
bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

82, đệ 82 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một người thân một người khác tốc độ có bao nhiêu mau? Bàn không tính quá, nhưng hấn lúc này tim đập lại phi thường mau.

Hấn có thể tránh thoát trăm bước bên ngoài phóng tới vũ kiếm, có thể tránh thoát ba bước trong vòng đánh úp lại kiếm khí, nhưng lại cố tình không có né tránh không hề lực công kích hôn môi.

Thiếu nữ môi ẩm áp mà mềm mại, giống mùa hè ăn qua một loại quả dại, thấm ở nước lạnh lấy ra tới, lại ngọt lại thoải mái thanh tân. Nếu là bình thường hấn sớm đem người một chưởng đẩy đến ngàn dặm ở ngoài, nhưng giờ phút này hấn lại không có cái này ý tưởng, chỉ là hơi có chút nghi hoặc.

Rõ ràng thượng một cái chớp mắt hấn còn ở chất vấn đối phương là vào bằng cách nào, tiếp theo nháy mắt liền thân ở cùng nhau. Nay hết thấy đều là như thế nào phát sinh? Ghê tởm hơn chính là hấn một chút đều không chán ghét nụ hôn này, thậm chí còn cảm thấy không đủ.

Hồng Hoang thời kỳ yêu thần ma quá đến độ tương đối qua loa, không theo đuổi chất lượng sinh hoạt. Nói như vậy chỉ cần xem vừa mắt liền có thể tìm phiên rừng cây nhỏ dã hợp. Hấn có khi dạo quanh là có thể ở bờ sông, đồng cỏ khô tử hoặc là hoang dã thượng nhìn đến một đôi đôi dã uyên ương, thiên lôi câu động địa hỏa nghiền ma môi, hôn đến khó phân thắng bại. Nhưng không giống hấn như vậy, môi dựa gần môi cũng không nhúc nhích.

Cái này ý tưởng làm hấn có chút bức bối, hấn đem loại này táo ý quy kết vì là thiếu nữ mang đến, một tay đem thiếu nữ đẩy ra, ánh mắt lãnh đạm mà đem vạt áo che giấu tới rồi hầu kết.

“Một chút cũng không thoải mái.” Hấn dùng mu bàn tay xoa môi.

A Li bị hấn đẩy đến ngã ngồi ở một bên, nàng ngẩng mặt, kinh ngạc phát hiện đối phương đỉnh đầu mọc ra một đóa tiểu hoa, bốn phiến bạch hoa cánh, hai mảnh phần cánh hoa, cùng Lý Lạc tiến độ giống nhau như đúc. Tiểu hoa giãn ra một chút thân thể, có một mảnh màu trắng cánh hoa biến thành hồng nhạt, chứng minh này chủ nhân hiện tại tâm tình không tồi.

Cảnh trong mơ cũng có thể xoát hảo cảm?

“Ta cảm thấy có thể,” hệ thống nói, “Cảnh trong mơ vốn dĩ chính là hư hư thật thật, thậm chí có thể chiếu tiến hiện thực. Cho nên Lý Lạc đóa hoa ở chỗ này xuất hiện cũng không có gì kỳ quái.”

Kia hấn nói cái gì không thoải mái a? A Li có chút vô ngữ, quả nhiên cùng Bạch Trạch nói giống nhau, miệng không đúng lòng, biệt nữ muốn chết.

“Kia..... Chúng ta lại đổi cái thoải mái điểm?” A Li đề nghị.

Bàn vừa muốn cự tuyệt, liền nghe thấy thang lầu thượng vang lên lung tung rối loạn bước chân, môn bị đột nhiên đẩy ra, Bạch Trạch đứng ở ngoài cửa suyễn đến thở hổn hển, thực rõ ràng là từ rất xa địa phương chạy tới.

“Chuyện gì?” Bàn trầm hạ mắt, “Càng ngày càng không quy củ, nếu nói không nên lời chuyện quan trọng, liền đi gặp thời nhai diện bích cả đêm.”

Bạch Trạch tầm mắt đầu ở A Li trên mặt sau, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hấn còn tưởng rằng thời gian dài như vậy không có động tĩnh, nàng đã bị sư phụ đánh chết. Tuy nói hấn phía trước cố ý phá rồi không thông báo khiến cho nàng tự hành tới trúc lâu, đó là vì cho nàng cái nho nhỏ giáo huấn, làm nàng không coi ai ra gì tiêu khiển hấn. Nhưng hấn nhưng không tưởng nàng thật sự chết.

Bạch Trạch trầm đến thẳng tắp, hơi hơi rũ xuống mắt, “Có chuyện quan trọng.”

“Nói.”

“Đến buổi trưa, có gà rừng thịt cùng vịt hoang thịt, sư phụ muốn ăn cái nào?”

“Đều được, buổi tối đi gặp thời nhai diện bích.”

“Đúng vậy.” Bạch Trạch muốn rời khỏi khi, nâng lên mắt thấy đến A Li trên mặt lộ ra một tia buồn cười, tựa hồ ở cảm thán cái gì. Hắn trong lòng trào ra chút tức giận, thầm nghĩ, nếu không phải vì người, ta cũng sẽ không bị sư phụ trừng phạt, thật là không biết người tốt tâm.

Bàn thấy hắn cọt tới cọt lui, khế nhứ mày, “Như thế nào còn không đi?”

Bạch Trạch nói: “Này liền đi rồi.”

“Ừừừ.” Bàn gọi lại hắn.

Bạch Trạch xoay người, “Sư phụ còn có cái gì phân phó?”

“Nàng là người bỏ vào tới?”

Bạch Trạch hơi giật mình một chút, “Không phải, nàng là chính mình đi vào đại trận, nói là người vị hôn thê.”

Bàn nhàn nhạt nói: “Đã biết.”

Bạch Trạch mắt lộ nghi hoặc, chẳng lẽ thật là vị hôn thê?

Nhưng thiếu niên thân ảnh biến mất ở ngoài cửa, bàn khế nhứ nhích ngón tay môn một lần nữa “Bang” mà đóng lại, ánh mắt một lần nữa nặng nề mà đánh giá A Li, có một chút hắn vô pháp phủ nhận, chu thiên sao trời trận trừ bỏ chính hắn, không ai biết giải trận phương pháp, “Nhưng ta đối với người một chút ấn tượng cũng không có.”

A Li biết thời gian cấp bách, trực tiếp nói, “Ta biết này nghe tới không thể tưởng tượng, ta đến từ mấy trăm vạn năm sau Đại Đường, mà người chuyển thể đúng là cái kia triều đại Thái Tử. Bởi vì nào đó nguyên nhân, người bị thương, lâm vào hôn mê. Thủ hạ của người nói, nếu không nghĩ biện pháp đem người đánh thức, ba ngày lúc sau người liền sẽ bởi vì không có kịp thời ăn cơm mà chết. Cho nên bọn họ đem ta đưa đến người cảnh trong mơ, hy vọng có thể đem người đánh thức.”

Bàn nghe không hiểu Thái Tử cùng triều đại mấy chữ này, trước mắt thời đại còn ở vào hoang dã, không có thành trì, yêu thần ma đang ở hỗn chiến. Nhưng hắn nghe mình bạch mặt khác, nghĩ nghĩ hỏi, “Vì sao thủ hạ của ta không tới cảnh trong mơ?”

A Li nói: “Bọn họ lo lắng tiến vào sau sẽ gặp được cùng cái chính mình, như vậy sẽ dẫn tới thần hồn tác loạn. Mà người bởi vì chuyển thể sau thân thể chỉ còn lại có một nửa thần hồn, này một nửa thần hồn ký ức cũng không có ta, cho nên ta không lo lắng sẽ đụng vào một cái khác chính mình.”

Bàn lẳng lẳng mà nhìn chăm chú nàng, “Ta không có thuộc hạ.”

“Người không có thuộc hạ?” A Li hơi kinh hãi, nhưng giây lát hiểu được, “Đó chính là ta tới cái này thời kỳ tương đối sớm, người về sau sẽ có thuộc hạ.”

Bàn mặc giây lát, thu hồi tầm mắt, thần sắc làm như vô ý nói: “Sớm một chút về nhà đi thôi.” Đứng lên duỗi tay bắt lấy đáp ở bình phong thượng áo ngoài mặc tốt, hướng ra ngoài đi đến.

A Li biết hắn không tin, đuổi theo, “Thật sự, ta không lừa người. Không riêng gì người, nếu ta không có đem người đánh thức, ba ngày lúc sau, ta cũng sẽ bởi vì không có ăn cái gì đói chết ở người cảnh trong mơ.”

Bàn nhàn nhạt nói: “Vậy ba ngày lúc sau lại xem.”

“Chính là ba ngày lúc sau ta liền chết đói.”

Bàn dừng lại bước chân, tiếng nói mang theo điểm trào phúng, “Cho dù là chỉ động vật mấy ngày không ăn cơm thân thể cũng sẽ có dấu hiệu, sẽ chậm rãi suy bại, thể lực chống đỡ hết nổi.”

A Li hỏi: “Vậy ngươi là đồng ý ta lưu tại nơi này?”

Bàn nhìn nàng một cái, “Ta có đồng ý hay không quan trọng sao? Dù sao ngươi có thể tùy ý ra vào chu thiên sao trời trận.”

A Li căn cứ miệng không đúng lòng nguyên tắc chính mình lĩnh hội, chính là đồng ý nàng trụ hạ ý tứ.

Nàng đi theo bàn dọc theo đường nhỏ đi đến một đồng tương đối lùn trúc lâu. Trúc lâu ở ngoài có mấy trương chiếu, Phi Vũ ngồi ở trong đó một trương mặt trên, thân thể đoan chính, tựa hồ chờ đợi cái gì. Nhìn thấy bọn họ lại đây, hơi kiêu thụ phượng nhãn lập tức sáng ngời, nhỏ giọng kêu: “Sư huynh, sư phụ tới, có thể ăn cơm.”

Bạch Trạch liếc mắt nhìn hắn, đi vào trúc lâu mang sang tam trương thực án. Thực án thượng các có một phần đồ ăn, là nấu chín thịt gà cùng thịt vịt, còn có một chén lột tốt hạt thông, thực sự đơn giản.

Bạch Trạch đem thực án phân hảo, nhìn A Li liếc mắt một cái, “Nàng đâu? Ta chỉ làm ba người cơm.”

Bàn đem thực án nhường ra, “Ngươi ăn. Miễn cho ba ngày sau đói chết.”

A Li có chút dở khóc dở cười, “Ta tiến vào chính là hồn phách, thân thể ở bên ngoài. Huống chi đây là ngươi cảnh trong mơ, này đó đồ ăn đối ta không hề tác dụng.”

Bàn mặc một chút, nhàn nhạt nói: “Tùy ngươi.”

Nhìn qua hắn vẫn là không tin.

A Li ở hắn bên cạnh chiếu ngồi xuống, xem bọn họ thầy trò ba người dùng cơm. Nàng thật lâu trước kia nghĩ tới bọn họ ở chung,

nhưng không nghĩ tới là cái dạng này. Ở bờ sông bắt chút gà rừng vịt hoang, nhặt điểm quả dại.

Không có gì đặc thù nấu nướng kỹ xảo, tựa hồ chính là cắm lên cây chi dùng hỏa nướng chín. Ở không có mười hai thần tượng, cũng không có dọn tiến Thiên giới trước, bọn họ sinh hoạt tưởng tượng không đến mức mạt.

Cơm là từ Bạch Trạch phụ trách làm, hài tử cũng là từ Bạch Trạch phụ trách mang. Trách không được sau lại Phi Vũ cùng Bạch Trạch cảm tình vẫn luôn không tồi.

A Li ánh mắt rơi xuống phượng hoàng bảo bảo trên người, hẩn nho nhỏ thân mình ngồi thẳng tắp, thịt hô hô ngón tay nhéo hạt thông từng viên ăn, hai cái quai hàm nhanh chóng địa chấn, tựa như một con sóc, quả thực đáng yêu muốn chết.

Bạch Trạch ăn tương tác cùng bàn không sai biệt lắm, tốc độ không nhanh không chậm, động tác lưu loát sạch sẽ. Không cần thiết một lát liền ăn xong rồi, bàn vung tay áo tử, thực án tức khắc không còn.

Hẩn nhìn về phía Bạch Trạch phương hướng, “Đã ăn xong rồi, liền đi gặp thời nhai diện bích đi.”

Bạch Trạch đứng lên trở về một câu “Đúng vậy” liền xoay người rời đi, lưu lại phượng hoàng bảo bảo mở to mắt to, nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia.

Bàn ánh mắt lại dừng ở Phi Vũ trên người, “Rút tam căn lông chim cho ta.”

Phi Vũ sửng sốt một chút, vội nói “Hảo”. Hẩn chỗ ngồi tức khắc không còn, một con khổng tước đại xích hồng sắc phượng hoàng xuất hiện ở nơi đó, mỏ nhọn miệng dờ xuống di, cắn sườn biên lông chim “Bóng bóng bóng” xả tam căn. Mỗi xả một cây, lông chim liền hoá tinh loạn bính, nhìn liền đau.

Hỏa hồng sắc lông chim kéo xuống tới sau lập tức triều bàn bay qua đi, bàn vung tay áo tử, châm hỏa tinh lông chim biến mất không thấy.

Phượng hoàng một lần nữa biến thành đồng tử, tiểu béo tay xoa eo, tựa hồ rất đau bộ dáng.

Bàn khẽ nhúc nhích ngón tay, một con cây trúc căn đào hộp xuất hiện ở trong không khí, “Đây là tán ứ cao, đồ thì tốt rồi.”

A Li bắt lấy tới nói, “Ta thể hấn đồ.”

Phi Vũ nho nhỏ nắm mặt tức khắc trở nên đỏ bừng, “Không thể, ta chính mình đồ liền hảo.” Hấn đương nhiên không phải bởi vì nàng là sư phụ vị hôn thê liền cự tuyệt nàng, bởi vì hấn căn bản là không tin nàng lý do thoái thác.

Hấn chỉ là cảm thấy chính mình tương lai còn muốn tìm mẫu phượng hoàng, hiện tại đã bị chạm vào eo, về sau nói như thế nào đến thanh?

A Li thấy hấn không muốn cũng không miễn cưỡng, chỉ là thâm nghĩ, về sau người cũng đừng tới tìm ta mặt.

Phi Vũ lấy đi thuốc mỡ, hướng bàn hành lễ, xoay người rời đi nơi này.

Rừng trúc tức khắc an tĩnh lại, chỉ còn A Li cùng bàn hai người.

A Li thấy bàn triều rừng trúc chỗ sâu trong đi đến, lập tức theo sau, “Người đi đâu nhi?”

Bàn nhéo nhéo trong tay lông chim, “Người nói ta có chuyển thế, ta vì sao duyên có chết?”

A Li nói: “Ta biết đến cũng không phải rất nhiều, tựa hồ là vì giữ gìn Thiên giới dàn tế không sụp đổ, người cùng chúng thần nhảy đi vào, dùng thân thể phong bế tế đàn.”

“Thiên giới?” Bàn tiếng nói lộ ra kinh ngạc. Hắn cùng một ít cùng chung chí hướng người xác thật phát hiện tầng mây phía trên có khác quảng đại không gian. Bọn họ ở đỉnh núi Bất Chu thiết hạ đại trận, tính toán tạo một cái thang trời đi lên nhìn một cái.

Ma lực lượng quá lớn, này đó tự hỗn độn thời đại liền xuất hiện ma, lực lượng nuốt thiên địa. Nghe nói chỉ có trên chín tầng trời mới có biện pháp khống chế bọn họ. Nếu nơi đó chính là cái này cô nương nói Thiên giới, như vậy nàng trong miệng tế đàn có phải hay không chính là ngăn chặn ma đồ vật?

“Sau lại đâu?” Đề ra nghi vấn.

“Sau lại? Sau lại chỉ còn Phi Vũ một cái thượng thần lưu tại Thiên giới.”

“Như vậy ta chuyển thế lại là sao lại thế này?”

A Li chớp chớp mắt, “Này ta cũng không biết a. Ta chỉ biết nguyên bản thần tiên ngã xuống, thần hồn đều tổn hại, là không có khả năng có chuyển thế. Nhưng là người cùng Bạch Trạch lại có thể chuyển thế, còn có người hai gã thần tướng cũng sống trên đời.”

Bàn trầm trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn như thế nào liền như vậy tin? Rõ ràng chỉ là tò mò tùy tiện hỏi hỏi. Nhưng là nàng nói đồ vật xác thật cùng hắn hiện tại làm rất nhiều sự đều phù hợp. Tỷ như hắn vẫn luôn dùng Phi Vũ lông chim tìm tòi nghiên cứu phượng hoàng niết bàn trọng sinh, tỷ như hắn cùng đồng bạn tìm kiếm cửu thiên bí mật.

Hắn ánh mắt dừng ở thiếu nữ lo lắng khuôn mặt thượng, nhìn không được tưởng chẳng lẽ thật sự như nàng theo như lời, hắn hiện tại liền ở cảnh trong mơ? Này nhưng quá vớ vẩn.

Phía trước chính là tìm tòi nghiên cứu phượng hoàng niết bàn bí cảnh, bàn ngừng bước chân nói, “Ta có việc đi vào, người tự đi địa phương khác đi dạo.” Hắn dừng một chút bổ sung nói, “Không cần

ra chu thiên sao trời trện, bên ngoài có ma, nhìn thấy người như vậy tiểu cô nương, nhất định sẽ bắt đi coi như đồ ăn.”

A Li cười một chút, biết hẳn có chút tin nàng lời nói. Tuy rằng không như vậy hoàn toàn tin, nhưng là cái không tồi dự triệu. Nàng duỗi tay giữ chặt hẳn tay, “Vậy người bảo hộ ta nha.”

Bàn liếc liếc mắt một cái thiếu nữ quả nho dường như mắt, đem tay rút ra, thanh thanh đậm đậm nói: “Không cần tùy tiện bắt ta tay.”

A Li cong cong mặt mày, những lời này ý tứ chính là có thể tùy tiện trảo.

Nàng lại một lần duỗi tay bắt lấy thanh niên tay, lúc này đây hẳn không có rút ra. A Li lắc lắc hẳn tay, “Ta ở bên ngoài đi bộ, người muốn sớm một chút ra tới a.”

Bàn nhẹ “Ân” một tiếng, buông ra tay nàng, xoay người đi vào bí cảnh.

Chờ hẳn thân ảnh nhìn không tới khi, A Li lúc này mới rời đi. Nàng ở một mảnh trên đất trống tìm mới vừa đồ xong thuốc mỡ Phi Vũ, người sau chính ngồi xổm trên mặt đất dùng một cây nhánh cây moi thổ chơi.

Như vậy Phi Vũ chính là chưa bao giờ gặp qua, A Li ở hẳn bên cạnh ngồi xổm xuống, chiếm tiện nghi nói: “Tỷ tỷ cùng người cùng nhau chơi a?”

Phi Vũ giờ lên bao quanh mặt xem xét nàng liếc mắt một cái, thực nghiêm túc mà nói, “Ta không có ở chơi, ta ở chơi địa long.”

Địa long chính là con giun, A Li hơi hơi có chút kinh ngạc, “Người đào đất long làm cái gì?”

“Cấp sư huynh,” Phi Vũ nói, “Sư huynh có một khối đất trồng rau yêu cầu địa long tùng thổ.”

A Li nhin không được sờ sờ hấn đỉnh đầu bím tóc nhỏ, “Nhu vậy tiểu liên bắt đầu giúp sư huynh làm việc lạp.”

Phi Vũ banh khuôn mặt nhỏ, nhưng là đồ bưng gương mặt bại lộ hấn gương ngừng nội tâm. Hấn rữ mắt lại moi trong chốc lát mà, hỏi: “Về sau người liên cùng chúng ta sinh hoạt ở bên nhau sao?”

A Li một tay chống cằm, “Hấn là sẽ không, ta quá mấy ngày còn phải đi về.”

Phi Vũ nâng lên mắt thấy nàng, “Vị cái gì còn phải về? Người không phải sư phụ vị hôn thê sao?”

A Li trong lòng nói thầm, bởi vì bên ngoài có cái cùng người giống nhau đại huynh đệ chờ ta hồi nha.

Nàng cố ý trang thâm trầm nói: “Đại nhân sự, người không hiểu.”

Phi Vũ cười nhạt một tiếng, “Người nhìn qua so với ta sư huynh còn nhỏ điểm, nơi nào chính là đại nhân?”

A Li cười cười không nói chuyện, nhạt lên một cây gậy gỗ cùng hấn cùng nhau moi khởi địa long tới.

Sắc trời tối tăm khi, bọn họ moi ra mười mấy điều địa long. Phi Vũ cảm thấy A Li tuổi tác cùng Bạch Trạch không sai biệt lắm đại, tu vi hấn là cũng không sai biệt lắm, liền làm A Li dùng thuật pháp làm trang địa long lồng sắt ra tới.

A Li làm sao cái này, như cũ ra vẻ thâm trầm nói, “Thuật pháp chính là muốn đa dụng mới có thể thuần thực, người mọi chuyện dựa vào người khác như thế nào có thể trưởng thành vì một con lợi hại phượng hoàng đâu?”

Phi Vũ đỏ mặt lên, “Chính là loại này thuật pháp ta căn bản sẽ không.”

A Li từ lắ tay lấy ra một cái trang Lê Thang chén, “Nhạ, cái này cho người, chờ học được thuật pháp sau nhất định phải chính mình làm

nga.”

Phi Vũ không có gặp qua không gian bảo vật, tưởng A Li biến ra đồng chén, tiếp nhận tới liên thanh nói lời cảm tạ.

A Li sợ hãi hỏi nàng học tập như thế nào biến, vội cầm đi xem hần sư phụ lui tới ra tới đương lấy có trốn đi.

Bàn đã sớm ra tới, hần thấy A Li không ở bí cảnh chung quanh liền đi địa phương khác tìm nàng. Không một lát liền thấy A Li ở trong rừng trúc đi lung tung. Rõ ràng chỉ là thực tâm thường tìm người, hần lại ở nhìn đến nàng trong nháy mắt đỉnh đầu khai ra vui vẻ tiểu hoa.

“Ký chủ, lại phần một mảnh.” Hệ thống nhỏ giọng nói.

A Li triều bàn đỉnh đầu nhìn lại, nguyên bản tam bạch tam phần tiểu hoa hiện giờ biến thành nhị bạch bốn phần.

“Như thế nào nhanh như vậy?”

Hệ thống nói: “Có thể là bởi vì nơi này dân phong chất phác, càng dễ dàng được đến thỏa mãn nguyên nhân đi.”

A Li tức khắc tưởng đem còn thừa nhãi con đều lộng tiến vào.

Bàn đi tới đưa qua một cái dùng lá sen bao căng phòng đồ vật, A Li tiếp nhận tới mở ra, chỉ thấy bên trong là một đống hoang dại quả mơ.

“Không toan, ta ném qua. Người vừa rồi không phải không ăn cái gì sao? Dùng cái này no bụng đi.”

A Li hơi giật mình lúc sau, trong lòng có điểm điểm ám áp, Lý Lạc cho rằng nàng ngại Bạch Trạch làm không thể ăn sao?

Nàng đem quả mơ còn trở về, “Ta thật sự không thể ăn, ta tiến vào chính là sinh hồn. Mấy thứ này mặc dù ăn xong đi, cũng sẽ không đối bên ngoài thân thể khởi bất luận cái gì tác dụng.”

Bàn nhìn nàng trong chốc lát, thu hồi quả mơ.

“Ta còn là khó mà tin được, dù cho ta cảm thấy người nói có đạo lý, nhưng là ta căn bản vô pháp nhớ tới người nói đồ vật, lại nói gì mang người đi ra cảnh trong mơ đâu?”

A Li nghe hắn nói như vậy lập tức có chút ưu sầu, thượng một lần đánh thức Quý U là nàng cuối cùng cảm giác chính mình muốn chết ôm hắn rơi lệ. Chẳng lẽ lúc này đây cũng muốn rơi lệ mới có thể đi ra ngoài sao? Nhưng nàng trước mắt còn chưa tới tuyệt vọng khi, khóc là khóc không được.

Đang lúc nàng miên man suy nghĩ thời điểm, nơi xa truyền đến đã thú tiếng rống giận cùng xé rách tiếng đánh nhau. Nàng thân thể khẽ run lên, triều truyền đến thanh âm địa phương nhìn lại.

Bàn đem thần thức thả xuống đi ra ngoài, “Là Ma tộc gặp một con tuổi trẻ ấu long.”

A Li tức khắc triều thanh âm chỗ chạy tới, ấu long? Nàng trong đầu xuất hiện một đoạn lời nói, thế gian chỉ có hai chỉ long, một con bạch long, một con hắc long.

Bàn cho rằng nàng tưởng nhìn náo nhiệt, đuổi theo bắt lấy nàng một bàn tay, “Như vậy quá chậm, chờ người đi ra ngoài, đều đánh xong.”

A Li chỉ cảm thấy hai chân cách mặt đất, thân thể liền khinh phiêu phiêu mà bay lên tới. Bàn lôi kéo tay nàng triều đại trận bên cạnh bay đi, chỉ dùng một tức công phu liền bay đến địa phương. Hắn đem A Li vững vàng đặt ở trên mặt đất, vung tay áo tử ảnh giấu ở trong rừng thượng vạn chỉ đom đóm tức khắc bay ra tới, tạo thành thật lớn quang cầu.

Quang cầu chiếu xạ địa phương, một cái 3 mét rất cao trường sừng trâu người đang ở cùng một cái màu đen ấu long đánh nhau.

“Quý U?” A Li theo bản năng kêu.

Kia chỉ ấu long liền xem cũng chưa hướng nơi này xem một cái, A Li lúc này mới nhớ tới, lúc này Quý U còn không có cho chính mình khởi Nhân tộc tên, hắn còn gọi Chúc Long.

“Chúc Long?” Nàng lại gọi.

Màu đen ấu long triều nàng liếc mắt một cái, sừng trâu người nhân cơ hội muốn bắt trụ hắn cái đuôi, lại bị ấu long nhìn đến, dùng cái đuôi cuốn lên một khối cự thạch triều đối phương ném tới.

“Người nhận thức Chúc Long?” Đề ra nghi vấn.

A Li do dự hạ nói: “Ta nhận thức không lâu lúc sau hắn, lúc này hắn còn không có gặp được ta.”

Tuy rằng là câu thực bình thường nói, bàn lại cảm giác trong lòng không quá thoải mái. Hắn thượng không biết đây là ghen cảm giác, trầm mặc một chút nói: “Không cần cùng hắn tiếp xúc, hắn sẽ cho người mang đến tai hoạ.”

Ấu long nghe được hắn thanh âm, khinh thường mà cười lạnh một tiếng, cái đuôi cuốn lên sừng trâu người một ném. Sừng trâu người bị ném tới rồi một cây thật lớn sam thụ bên, tức khắc đâm chiết đại thụ. Hắn thở phì phì mà bò dậy, lòng bàn chân lại dẫm tới rồi một đồng điều phân. Bỗng dưng vừa trượt, cả người triều sau tài đi.

Mặt sau là dùng lá cây giấu hổ to, đó là Bạch Trạch bình thường dùng để trảo con mồi, bên trong phóng hai mét cao tước tiêm cây trúc. Sừng trâu người ngã xuống đi sau truyền đến thê lương tiếng kêu, chỉ một tiếng liền lại không có âm thanh.

A Li hơi hơi trợn to mắt, nhìn từ ấu long biến thành mười bốn năm tuổi thiếu niên Quý U, trong lòng cảm thán, không hổ là phát ra nguyên rửa kỹ năng hắc long, chiêu này kỳ thật là trời cao dùng để bảo hộ hắn đi? Gần người công kích có thể chuyển vì gián tiếp thương tổn a. Cái gì đều không cần làm, đối phương liền xui xẻo mà ngã bẫy rập.

Cái này thời kỳ Quý U đúng là bị chúng thần cô lập thời kỳ, không có người để ý đến hắn, nơi đi đến đều là xem thường.

Quý U lãnh đạm mà triều A Li cùng bàn nhìn liếc mắt một cái, hắn biết đây là chu thiên sao trời trận, bởi vậy cũng không tưởng cùng đối phương khởi xung đột, xoay người liền triều trong bóng đêm đi đến. Hắn một chút cũng không biết, chính là bởi vì hắn đặc thù chỗ một chút hiển lộ, chúng thần phát hiện hắn đáng sợ chỗ sau đem hắn ném vào u minh chờ chết.

Nhưng hắn nếu là không đi u minh, cũng thành không được u minh chi chủ. Chỉ có thể nói vận mệnh chú định đã sớm an bài hảo mỗi người phải đi lộ.

A Li nhìn Quý U biến mất ở trong bóng đêm, đến không có gì không bỏ được, bởi vì cái này Quý U đối nàng không hề cảm tình, chân chính Quý U ở bên ngoài chờ nàng đâu.

“Chúng ta trở về đi.” Bàn nhẹ giọng nói.

A Li gật gật đầu, xoay người cùng hắn triều con đường từng đi qua đi đến.

“Người vì cái gì muốn thiết cái này đại trận a?” Trên đường nàng tò mò hỏi.

“Đại trận tựa như một bức tường, có thể đem không cần thiết tranh đấu che ở bên ngoài. Nhưng dù vậy, vẫn là có rất nhiều Ma tộc tiến đến công trận. Bởi vì bọn họ đề cao tu vi phương pháp chính là ăn luôn có tu vi người, cho nên, Ma tộc cần thiết chết.” Hắn dừng một chút nói, “Người ở lâu mấy ngày, chờ Bất Chu sơn thang trời kiến hảo, liền có thể tùy chúng ta dọn đến bầu trời đi trụ.”

A Li nhẹ nhàng thở dài, “Ở lâu mấy ngày ta liền đã chết.” Bất quá nàng cũng có thể lý giải Lý Lạc, mặc cho ai hảo hảo mà sinh hoạt khi, có người chạy tới nói người đang nằm mơ, nhanh lên tỉnh lại, đều sẽ bị trở thành kẻ điên đi?

Bọn họ đi trở về bàn nơi, kia tòa dùng cây trúc đắp nhà lầu hai tầng. Đường quanh co: “Người ngủ ta phòng, ta trụ thư phòng.”

A Li nói: “Ta không cần ngủ, ta tiến vào chính là sinh hồn.”

“Đêm dài từ từ, người không ngủ người muốn làm gì?”

A Li suy nghĩ một chút, “Nếu không ta đi gặp thời nhai bồi Bạch Trạch? Hắn không phải ở kia diện bích sao, hắn là cũng không ngủ đi?”

Bàn hơi hơi trầm hạ mắt, vừa rồi đối mặt Chúc Long khi cái loại này bị đè nén cảm lại xuất hiện, “Tùy người, người đi đi.” Hắn xoay người triều trên lầu đi đến.

Người đi đi, chính là người đừng đi. A Li có điểm muốn cười, kỳ thật cái này miệng không đúng lòng cũng khá tốt, trái lại xem chính là có gì nói gì.

Nàng đuổi theo.

Bàn nghe được tiếng bước chân, nghiêng đi mặt liếc nàng liếc mắt một cái, “Như thế nào không đi xem Bạch Trạch?”

A Li cười bậy bạ, “Ta nhớ ra rồi, ở bên ngoài thời điểm, mỗi đêm người ngủ ta đều phải cùng người cùng nhau ngủ.”

Bàn nhàn nhạt nói: “Như thế nào cái cùng nhau?” Hắn lý giải cùng nhau ngủ là dã yên ương cái loại này. Hồng Hoang thời kỳ xem vừa mắt, mọi người đều sẽ dưới vách cuốn cái chiếu trực tiếp tìm được nhà gái gia nói, đi nha, đi rừng cây nhỏ (dã triều núi, sơn động) ngủ đi nha? Đơn hậu thiên lời câu động địa hỏa như vậy vài cái, như vậy vài cái.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lời tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha, mặt trời lặn với hải 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 3371312120 bình; Me, bạc hà, úc dụ dụ dụ dụ dụ, mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở, ngô ngày tam tỉnh ngô xưng, ta là tường đầu thảo 10 bình; vĩ đại miêu 5 bình; MissBean, 380389321 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

83, đệ 83 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Như thế nào cái cùng nhau ngủ?

A Li suy nghĩ một chút, nàng cùng Bạch Trạch ở một cái trên giường ngủ quá, nhưng là chỉ có không đến nửa giờ. Lần đó là vì chờ Bạch Trạch ngủ, cũng may đỉnh núi vẽ bùa lên trời tìm kiếm Phi Vũ. Vì làm đối phương nhanh lên ngủ, nàng chỉ có làm gương tốt giả bộ ngủ, hai người khoảng cách 1 mét xa, hữu hảo mà xài chung một chiếc giường.

Nàng cũng cùng Quý U ở bên nhau ngủ quá. Đó là đi Quý U cảnh trong mơ đem hấn đánh thức, hai người cộng trụ một cái nhà gỗ nhỏ. Không có giường, liền trên sàn nhà nằm. Nàng nổi tại giữa không trung, Quý U súc trên sàn nhà.

Số lần nhiều nhất chính là Phi Vũ.

Thiếu niên ôm ấp thực ấm áp, hơi thở thực sạch sẽ. Hấn cái gì đều sẽ không làm, chỉ như vậy ôm nàng an tĩnh mà nằm. Chân thân là Hỏa phượng hoàng duyên có, thân thể hấn dị thường ấm áp, tựa như một người hình tiểu bếp lò.

Nghĩ vậy nhi nàng tò mò hỏi, “Người có hay không chân thân?”

Bàn đẩy ra lều hai môn, đem bàn lùn thượng đèn dầu bạc lửa, “Ta không có chân thân, ta chân thân chính là như vậy.”

A Li đi theo hấn đi vào đi, thăm nghĩ, đó chính là thật thật tại tại thiên thần. Không phải thượng cổ thần thú hóa hình thần, chính là lấy nhân vi nguyên hình Thần tộc.

“Có hay không chân thân rất quan trọng sao?” Đề ra nghi vấn. Hấn nhớ tới sông nhỏ biên nhìn đến, một cái Thần tộc cô nương cùng

một con chân thân là Cửu Vĩ Hồ đại thú cái này cái kia, Cửu Vĩ Hồ liền nửa người trên là người, nửa người dưới trường chín cái đuôi. Thật lớn đuôi cáo hợp lại tựa như một phen dù, thực tốt chặn bọn họ thân ảnh.

A Li suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Man quan trọng.” Giống Phi Vũ chân thân là Hỏa phượng hoàng, mùa đông cùng hắc ở bên nhau liền có thể thiếu mua một cái bếp lò. Quý U cùng Bạch Trạch chân thân là long, hai người bọn họ một cái hàng năm ở u đô thân thể ôn lương, một cái khác hàng năm ở tuyết đứng vững cũng toàn thân ôn lương.

Giữa hè thời điểm nếu là có bọn họ làm bạn, liền có thể thiếu mua một chậu băng. Cũng không biết ca ca đệ đệ chân thân là cái gì?

Bàn mặc một chút, “Ta tuy rằng không có chân thân, nhưng là người muốn nhìn cái gì đại thú ta đều có thể biến ra.”

A Li nói: “Chính là người không có những cái đó đại thú công năng a.”

Bàn lúc này trầm mặc thời gian dài điểm, A Li còn tưởng rằng hắc không cao hứng, đang chuẩn bị nói không công năng liền không công năng đi, cùng lắm thì mùa đông mua than củi mùa hè mua băng. Thủ đoạn đã bị một cổ mạnh mẽ tóm đi, nhào vào một cái ấm áp ôm ấp.

A Li nâng lên mặt, đối thượng thanh niên cặp kia quá mức xinh đẹp lạnh lẽo mắt.

“Ta thể lực không thua đại thú, thậm chí so với bọn hắc còn muốn cường tráng chút. Thời trẻ ta truy kích một con chim đại bàng, đuổi theo nó ba ngày, từ Bát Chu sơn đuổi tới Đông Hải, đuổi tới kia chỉ điều học máu nói không bay, ta mới bẻ gãy nó cổ.” Bàn dừng một chút lại hỏi, “Người biết Huyền Nữ tuyển phu sao?”

A Li lắc đầu.

“Huyền Nữ là Thần tộc đệ nhất mỹ nữ, nàng tuyển phu khi đề duy nhất yêu cầu chính là, một đêm mười lần lang. Yêu cầu này thực sự hà khắc, trên thực tế liên tính là Yêu tộc cùng Ma tộc nhiều nhất cũng chỉ có thể bảy đến tám lần. Cho nên Huyền Nữ đến nay không gả đi ra ngoài.” Bàn bổ câu, “Ta có thể mười một thứ.”

A Li phốc mà cười ra tới, nhưng giây lát liền cảm thấy không đúng, “Ài, không đúng, người như thế nào biết người có thể mười một thứ?”

Bàn buông ra nàng, đem cổ tay áo hướng lên trên cuốn một đoạn, lộ ra cơ bắp đường cong khấn thật cánh tay, mặt trên có ba cái màu xanh lá cổ ngữ, tựa hồ không phải khắc lên đi, mà là trời sinh liền có.

“Chúng ta Thiên tộc nam tử cánh tay trời sinh liền có khắc số lần, đây là vì theo đuổi phối ngẫu khi phương tiện tự chứng. Bằng không mọi người đều nói chính mình có mười một thứ, ai tin đâu?”

Không cần khi dễ nàng không biết chữ nga, A Li trộm hỏi: “Hệ thống, người có thể phiên dịch sao?”

Hệ thống: “Có thể.” Nó điều động phiên dịch công năng rà quét một chút kia mấy chữ, “Ký chủ, xác thật là mười một thứ.”

Hảo đi, A Li không lời nào để nói, Hồng Hoang thời đại là thật sự bồn phóng.

Nàng vươn tay sờ sờ đối phương “Lực lượng” tượng trưng, thường thường, phẳng phát từ làn da chính mình mọc ra tới.

Bàn nhìn kia chỉ tay nhỏ mềm như bông mà vuốt cánh tay hần, tựa như mùa xuân tơ liễu giống nhau mềm nhẹ, cũng giống hần sờ qua đám mây như vậy mềm mại, thật sự là thoải mái cực kỳ. Hần đột nhiên mình bạch trách không được mọi người đều muốn tìm cái bạn lữ, thật sự thực thoải mái a.

Bàn trực tiếp nói, “Người nếu không tin, có thể thử xem. Ta so Yêu tộc cùng Ma tộc thể lực đều hảo.”

A Li cũng không biết muốn như thế nào tiếp bàn nói, nguyên lai Lý Lạc lý giải đại thú công năng cùng nàng tưởng không giống nhau a. Nàng có điểm muốn cười, nếu Lý Lạc biết chính mình ở Hồng Hoang thời đại như vậy đã, sẽ là cái cái gì ý tưởng, hẳn ở Đại Đường chính là cái nội liễm văn nhã người.

“Thí liền không cần thử đi, ta tin tưởng người.” A Li giúp hắn đem tay áo buông, “Bằng không ta như thế nào có thể tuyển người làm vị hôn phu đâu?” Tuy rằng đạo lý chứng là đàn phát.

Bàn mím môi, “Nhà người ở đâu?”

A Li hơi giật mình một chút, tư duy khiêu thoát thật nhanh nha, nàng đều phải theo không kịp, “Ở Giang Nam đạo.”

Đường quanh co: “Ta mấy năm nay ở bí cảnh tìm được bảo bối rất nhiều, đã tích góp hạ phong phú tài sản. Ngày mai người dẫn ta đi Giang Nam đạo, ta hướng người cha mẹ cầu thú. Nếu người cùng ta giống nhau không có cha mẹ là thiên địa sở sinh, ta đây liền trực tiếp đem tài bảo cho người, đêm nay liền có thể trở thành bạn lữ.”

Hồng Hoang thời đại người nhìn vừa mắt liền có thể ôm phô đệm chăn cuốn trực tiếp ở bên nhau, dứt khoát nhanh nhẹn.

Hắn đối khác nữ tiên, nữ yêu, nữ ma không có hứng thú. Từ nhìn thấy nàng ánh mắt đầu tiên liền rất thích. Không bài xích nàng tiếp xúc, không bài xích nàng..... Hôn. Nếu như vậy không bài xích, dứt khoát liền ở bên nhau hảo. Nàng chính mình cũng nói, là hắn vị hôn thê. Tuy rằng hắn không nhớ rõ, nhưng là có thể bỏ làm một lần khế ước.

A Li nhắc nhở: “Người đã quên, ta tiến vào chính là sinh hồn.”

Bàn duỗi tay nhéo nhéo nàng cằm, có cốt có thịt, đây là sinh hồn?

“Hồn phách không phải vô hình sao?”

A Li giải thích: “Hồn phách là vô hình. Nhưng là nơi này không phải thế giới hiện thực, là người cảnh trong mơ. Cho nên không có thật thể hồn phách tiến vào cũng sẽ có được thật thể.” Nàng nhân cơ hội nói, “Cho nên người muốn chạy nhanh tỉnh lại a. Người nếu không tỉnh lại, không riêng gì ta, ngay cả người cũng ăn không tiêu. Phải biết rằng người hiện tại vẫn là phạm nhân thân thể, mấy ngày không ăn không uống liền đã chết.”

Bàn trong cổ họng thấp “Ân”, nhàn nhạt đồng ý, trong lòng nói thầm, nhưng hẳn hiện tại chính là tỉnh a, như thế nào tỉnh lại?

A Li chỉ vào chỉ đủ một người nằm thẳng giường tre, “Người ngủ đi, ta nhìn người ngủ.”

Nàng ở trên chiếu ngồi xuống.

Bàn ở giường tre thượng nằm trong chốc lát, bỗng chốc mở bừng mắt, “Người như vậy ngồi quỳ không mệt sao? Đi lên, ta ôm người ngủ.”

Thanh niên thân hình cao lớn, so Lý Lạc còn muốn cao một đầu, đều có thể cùng Quý U tranh cái cao thấp. Loại này lực lượng hình thân thể, nhất cụ áp bách tính, chỉ là xem một cái đều tim đập gia tốc.

A Li liên tục lắc đầu, “Không cần lập, ta không mệt, ta là sinh hồn sao.”

Bàn nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, cười nhẹ một tiếng, xuống giường trực tiếp đem nàng ôm ở giường tre thượng, sau đó nghiêng nằm ở nàng bên cạnh.

A Li phía sau lưng dính sát vào tường, nhưng vẫn là cả khuôn mặt vùi vào hân ngực. Nghe hẳn cường ổn hữu lực tiếng tim đập, nàng phảng phất cũng có thể nghe thấy chính mình tiếng tim đập càng lúc càng nhanh.

Nàng nỗ lực ngẩng mặt, môi dán đối phương áo ngoài một đường hướng về phía trước. Cũng không biết hấn áo choàng là cái gì tài liệu dệt, thể nhưng giống tơ lụa giống nhau lại mỏng lại mềm, đều có thể cảm nhận được ngực độ ấm cùng làn da vân da.

Bàn vươn tay đem nàng ngăn trở mặt sợi tóc liêu đến nhĩ sau, ngón tay liền như vậy ngừng ở nơi đó, về nàng vành tai. Lòng bàn tay có tầng vết chai mỏng, về nàng lỗ tai lại tô lại ma.

“Cùng ta nói một chút người thế giới kia, chúng ta..... Như thế nào ở bên nhau?”

“Ngô, người khi còn nhỏ là cái không được sủng ái hoàng tử sao. Ta mỗi ngày cho người đưa ăn, đưa xuyên. Chậm rãi người liền thích ta, sau đó liền định rồi tam sinh chi ước. Ai, cho nên người muốn nhanh lên tránh thoát cảnh trong mơ a, bằng không chúng ta đệ nhất thế thực mau liền phải kết thúc.”

A Li đỉnh đầu truyền đến bàn cười khế thanh, “Hảo, ta hiện tại liền ngủ, xem ngày mai có thể hay không tỉnh lại trở lại người nói thế giới kia.”

“Không phải cái này tỉnh lại a, là người tỉnh thời điểm liền phải tránh thoát cảnh trong mơ. Người hiện tại ngủ lại tỉnh lại vô dụng. Ai, người có thể nghe hiểu sao? Chúng ta thật sự sẽ chết a.”

Kiểm kê gập đầu, buộc chặt cánh tay đem nàng ôm đến càng khấn.

A Li dùng tay moi moi hấn trên vạt áo hoa văn, rốt cuộc nghe hiểu không có a? Nàng thật lo lắng nếu là mấy ngày nàng đều không tỉnh lại, Bạch Trạch cùng Phi Vũ tìm tiến vào.

Ánh trăng theo song cửa sổ chảy xuôi tiến vào. Hồng Hoàng thời đại ánh trăng cũng phá lệ đại phá lệ sáng ngời. A Li nhìn đến Lý Lạc đã ngủ rồi, hô hấp đều đều. Tựa hồ ôm nàng làm hấn thật cao hứng, đỉnh đầu mọc ra một đóa tiểu hoa, hai mảnh bạch hoa cánh, bốn phiến phấn cánh hoa, trong đó một mảnh bạch hoa cánh thông thả biến thành hồng nhạt.

A Li: “.....”

Cánh hoa biến sắc chính là tiêu trừ oán khí, ngủ khi cũng có thể tiêu trừ oán khí sao?

Hệ thống: “Có thể. Nhưng là rất ít thấy, cho nên nói Hồng Hoang thời đại người vẫn là thực đơn thuần, cao hứng chính là cao hứng, không cao hứng chính là không cao hứng. Cảm xúc phản ứng đến rành mạch.”

A Li tức khắc có điểm không bỏ được rời đi Lý Lạc cảnh trong mơ, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đem hấn xoát thành hồng hảo.

Nàng lại nằm trong chốc lát, đối phương nhiệt độ cơ thể so nàng tưởng tượng cao, quang dần liền cảm thấy thực nhiệt. Giường diện tích lại rất nhỏ, không thể xoay người, không một lát liền xương cốt tê mỏi.

Nàng đem Lý Lạc triền ở nàng vòng eo cánh tay dời đi, cẩn thận từ trên giường bò đi xuống. Quay đầu lại xem, đối phương ngủ thật sự trầm, không hề có phát hiện nàng rời đi.

Phòng rất nhỏ, trừ bỏ mấy cái kiếm không có khác bài trí. Nàng vòng một vòng, đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Nơi xa truyền đến không biết thứ gì rống lên một tiếng, ngẩng đầu có thể thấy thật lớn bóng dáng từng đạo bay qua. Nhưng bởi vì nơi này bày chu thiên sao trời trập, những cái đó trải qua thượng cổ thần thú hoặc là yêu ma linh tinh, tuy có thể thấy nơi này nhưng vào không được.

Nơi xa có tòa không tính quá cao ngọn núi, nàng ban ngày nghe Phi Vũ đề qua, đó chính là gặp thời nhai. Nàng nghĩ nghĩ, thả người nhảy, triều đối phương bay đi.

Đi theo Quý U cảnh trong mơ giống nhau, hồn phách ở chỗ này tựa như nhẹ vãn giống nhau, có thể phi phi thường mau.

Gặp thời nhai không sai biệt lắm cao mấy trăm mét, còn không có liên sơn một nửa cao. Nàng vừa ra ở xông ra một khối trên đất bằng, liền nghe được 1 mét chỗ truyền đến thiếu niên mát lạnh như tuyết thanh âm, “Ai?”

Nàng đi rồi vài bước nhìn đến kề sát vách núi có cái đen tuyền động. Nàng đứng ở cửa động thấy không rõ bên trong, nhưng là bên trong người lại rành mạch thấy được nàng.

“Nguyên lai là người a.” Bạch Trạch nhàn nhạt nói.

Nghe được hần tựa hồ không cao hứng cho lắm, A Li mới nhớ tới lúc này Bạch Trạch căn bản không quen biết nàng. Nàng vốn là đối thiếu niên thời kỳ Bạch Trạch có chút tò mò, hơn nữa đêm dài từ từ không biết làm cái gì. Hần nếu không rất cao hứng, kia nàng hà tất đãi ở chỗ này đâu?

Đang lúc nàng muốn xoay người thời điểm, trong bóng tối cái kia thấy không rõ thiếu niên đỉnh đầu nở rộ ra một đóa tiểu hoa, tam phiến bạch hoa cánh tam phiến phấn cánh hoa. Có một mảnh bạch hoa cánh nhanh chóng biến thành phấn cánh hoa.

A Li kinh ngạc cực kỳ, đây là Lý Lạc kia nửa viên thần hồn cảnh trong mơ, vì cái gì còn có thể trắng xanh trạch hảo cảm?

Hệ thống: “Ách..... Nay ta cũng không hiểu được. Ta đoán là bởi vì cảnh trong mơ bản thân chính là hư hư thật thật duyên có đi? Có lẽ đối với chúng ta tới nói bọn họ là trong mộng người, có lẽ đối với chính bọn họ mà nói, lại là chân thật người. Mặc kệ nói như thế nào, đây là chuyện tốt a. Ký chủ, Hồng Hoang thời đại, người hiểu, người thực thuần túy.”

Bạch Trạch thấy nàng nửa ngày không nói lời nào, trầm hạ mắt, “Cố ý tới tiêu khiển ta sao? Nếu không nói lời nào, liền trở về.”

A Li vội nói: “Ta tưởng nói chuyện tới, nhưng là nhìn không tới người ở đâu, không biết nên đối với phương hướng nào nói.”

Bạch Trạch cười nhạo một tiếng, “Một hai phải nhìn nhân tài nói chuyện sao?”

Trong bóng tối truyền đến ổng tay áo sột sột soạt soạt thanh, một chút ngọn lửa sáng lên, A Li thấy được thiếu niên kia trương trắng nõn thanh tuyền khuôn mặt, một bộ bạch sam, ở sáng ngời ánh nến trung như sáng trong minh nguyệt trong sáng.

A Li nhìn mười lăm sáu Bạch Trạch, nhìn không được lộ ra một cái tươi cười.

Bạch Trạch ánh mắt khẽ nhúc nhích, không quá tự nhiên mà quay mặt qua chỗ khác, “Nhìn cái gì mà nhìn? Chưa thấy qua long sao?”

A Li cười ra tiếng, “Gặp qua long nhân, chưa thấy qua tiểu long nhân.”

Bạch Trạch thần sắc hơi bức, “Người còn gặp qua cái nào long nhân? Trừ bỏ Chúc Long cùng ta, thế gian không còn có khác long. Chúc Long chẳng lẽ liền rất đại sao? Hắn cùng ta tuổi giống nhau.”

A Li đi qua đi, ở hắn bên người rơm rạ ngồi hạ, trên mặt tươi cười nhẹ nhàng, “Đúng vậy, người so với hắn lớn hơn, người là xinh đẹp nhất tiểu bạch long.”

Bạch Trạch liếc nàng liếc mắt một cái, sửa đúng nói: “Là cường tráng nhất long.”

“Tốt,” A Li theo hắn nói, “Người là lại xinh đẹp lại cường tráng bạch long.”

Thiếu nữ trong trẻo tiếng nói nói khen nói, là Bạch Trạch chưa bao giờ trải qua. Hắn rất nhỏ đã bị sự phụ thu ở môn hạ. Sự phụ xưa nay nghiêm khắc, mặc dù làm tốt lắm hắn cũng bất quá một câu còn hành. Bọn cùng lứa tuổi đều là đua đòi lực lượng, tranh cường hào thắng, càng không thể khen hắn hảo. Chỉ có Phi Vũ khen quá hắn lột hạt thông lột thật sự mau.

Thiếu niên nhấp nhấp môi, cười nhạt một tiếng tỏ vẻ khinh thường, nhưng là đỉnh đầu tiểu hoa lại lần nữa biến phần một mảnh cánh hoa, tỏ rõ tâm tình của hắn thập phần nhảy nhót.

A Li nhìn Bạch Trạch đỉnh đầu lay động đóa hoa, thầm nghĩ, này không phải rất cao hứng sao? Miệng không đúng lòng người kỳ thật là Bạch Trạch đi?

“Đúng rồi, ta vừa rồi nhìn đến sự phụ người cánh tay có chữ viết, làm ta xem xem người có hay không?” Nàng có chút không nhớ rõ một thế giới khác thượng Bạch Trạch cánh tay có hay không? Mấu chốt Bạch Trạch ăn mặc kín mít, trên cơ bản rất ít có cuộn lên tay áo thời điểm, nàng một chút ấn tượng đều không có.

Bạch Trạch lập tức dùng một cái tay khác ngăn chặn cánh tay phải tay áo, “Có cái gì đẹp?”

A Li thấy hắn như vậy, trên mặt lập tức lộ ra ý cười, “Nên không phải người mặt trên liền viết cái một lần đi?”

“Nói bậy.” Thiếu niên sắc mặt đỏ bừng, đơn giản cuộn lên ống tay áo làm nàng xem. Chỉ thấy ánh nền hạ, thiếu niên cánh tay trắng nõn mà tinh tế, mặt trên cái gì đều không có.

A Li lập tức cười cong eo, “Một lần đều không có.”

Bạch Trạch có chút bất đắc dĩ, “Ta lại không phải Thiên tộc, tự nhiên không có kia đồ vật. Không phải, ta là nói, cánh tay thượng không có kia đồ vật.”

A Li nghe hắn bổ sung, cười đến càng hoan, nàng sau khi trở về phải đối Bạch Trạch nói.

Bạch Trạch buông tay áo, thực nghiêm túc mà nói, “Chúng ta long cường tráng nhất, ai cũng so ra kém.”

A Li ngừng cười, hỏi, “Vậy người vừa rồi cất giấu không cho ta xem?”

“Đó là bởi vì ta ở Thiên tộc bên trong sinh hoạt, bọn họ tôn trọng số cái này, ta không có. Người vừa hỏi, ta tự nhiên không muốn làm người xem. Biết người nhất định sẽ nói chút có không.”

A Li cười nói: “Được rồi, xin lỗi, lại không hỏi.”

Bạch Trạch rũ xuống mắt không nói, không khí lại lần nữa lâm vào trầm mặc. A Li đảo bắt giác cái gì, nàng chỉ cảm thấy cái này thời kỳ Bạch Trạch thú vị, nhìn chăm chăm hần nhìn cái không ngừng.

Bạch Trạch nhìn chăm chăm trong chốc lát vách tường, đột nhiên nói, “Sự phụ làm người tới xem ta?”

“Không phải a.”

Bạch Trạch mặc trong chốc lát giả bộ lơ đãng bộ dáng hỏi, “Đó là ai làm người tới?”

A Li nhin cười, cái này thời kỳ thiếu niên đều là như vậy biệt nữ mà đáng yêu sao? “Không có người, là ta chính mình nghĩ đến. Người ban ngày bởi vì ta bị phạt ở bên trong này vách tường, ta đều biết đến. Cho nên tới xem người, bằng không người một người nhiều nhàm chán a.”

Bạch Trạch đỉnh đầu tiểu hoa lần thứ hai biến phần một mảnh, mặt lại dừng đến một bên, “Ai hiếm lạ.”

A Li chậm rì rì “Nga” một tiếng, “Không hiếm lạ a, ta đây liền đi rồi. Người một người đối với vách tường chậm rãi mình tưởng đi.” Nàng vừa muốn đứng lên, Bạch Trạch liền kéo lấy nàng tay áo.

A Li cúi đầu xem hần, vẻ mặt ngạc nhiên, “Di, làm gì vậy? Vừa không tưởng ta đi, làm gì kéo lấy ta không bỏ.”

Bạch Trạch vừa định tìm cái vừa không làm nàng đi lại có thể xuống bậc thang lấy có, liền nghe ngoài động truyền đến lạnh băng chất vấn, “Các người đang làm cái gì?”

Hắn hoảng sợ buông ra tay, ngẩng đầu triều cửa động nhìn lại, sự phụ nghịch ánh trăng mà trạm, cao lớn hình dáng bị sáng trong ánh trăng nhiễm đến cực kỳ thanh lãnh.

A Li cực kỳ tự nhiên mà trả lời, “Tới xem người quen, ở thế giới kia, ta không đơn thuần chỉ là nhận thức người, cũng nhận thức hắn.”

Bàn nghe được ngực lạnh cả người, hắn nhìn chăm chú A Li, “Đây là có ý tứ gì?”

“Chính là người hai cái đồ đệ ta đều nhận thức ý tứ.”

Bàn sắc mặt khá hơn, cái này giải thích còn tính hợp lý. Cũng là, hắn có đồ đệ, nàng như thế nào có thể không quen biết đâu?

Hắn triều nàng vươn tay, vừa định nói điểm cái gì, trên mặt liền dâng lên cổ quái biểu tình. A Li đi tới đem tay đặt ở trong tay hắn, hắn nhẹ nhàng nắm lấy, mang theo nàng rời đi.

Chờ trở lại nơi khi, hắn buông ra tay chuyện thứ nhất chính là hỏi, “Người tên là gì?”

A Li ngần ra một chút, cười cong mặt mày, “Nguyên lai người còn không biết ta gọi là gì, ta kêu A Li a.”

“A lê? Cái nào lê?” Quả lê lê sao?

A Li suy nghĩ một chút, cảm giác Hồng Hoang thời kỳ không có đồ vật có thể hình dung nàng li, đơn giản nói, “Đã kêu A Li.”

“Hảo, ta nhớ kỹ.” Bàn nhẹ giọng nói.

Hai người đi vào trúc lâu, bàn đóng cửa lại, “Vừa rồi người vì cái gì đột nhiên rời đi?”

A Li ở kế cửa sổ trên chiếu ngồi xuống, “Bởi vì giường quá nhỏ, tể đến hoảng, hơn nữa ta không cần ngủ ngủ đến có chút nhàm chán, liền nhớ tới Bạch Trạch tới, muốn đi xem cái này thời kỳ hắn là bộ dáng gì.”

Bàn ở bên người nàng ngồi xuống, trầm mặc trong chốc lát hỏi, “Một thế giới khác Bạch Trạch là bộ dáng gì?”

“Cùng hiện tại không sai biệt lắm, liền so hiện tại đại cái một hai tuổi.”

Bàn khẽ nhú mày, “So hiện tại đại cái một hai tuổi? Không có khả năng a.”

“Không phải thực tế tuổi, là tướng mạo. Hắn gặp được một chút sự tình, đã chịu phản phệ, tướng mạo vĩnh cửu dừng lại đến thiếu niên thời kỳ.”

Bàn kinh ngạc một chút, hắn tưởng tượng không đến cái dạng gì phản phệ có thể làm được trình độ này, “Kia Phi Vũ đâu?”

“Phi Vũ trưởng thành, bộ dạng cũng là mười bảy tám như vậy đi.”

Bàn thực nhẹ mà câu một chút môi, “Tưởng tượng không ra.”

A Li nhấp nhấp môi hỏi, “Có chuyện ta muốn hỏi người, người thu Phi Vũ vì đồ đệ là vì phượng hoàng niết bàn bí mật sao?”

Bàn hơi kinh ngạc một chút, “Tự nhiên không phải, ai nói với người?”

“Vậy người muốn hắn lông chim làm cái gì?”

“Nghiên cứu phượng hoàng niết bàn bí mật.”

“Vậy người còn nói không phải?”

Bàn cong cong môi, “Ta ở trả lời người phía trước vấn đề a, ta thu hắn vì đồ đệ không phải vì phượng hoàng niết bàn. Ta tìm được hắn khi, hắn chỉ là cái trứng. Ngay từ đầu Bạch Trạch tưởng cái gì đại điều trứng, chuẩn bị lấy về tới nấu ăn. Nhưng ta cảm thấy kia trứng hồng giống hỏa, liền muốn nhìn một chút ấp ra tới là cái gì.”

“Vì thế, ta dùng vạn năm, tìm không biết nhiều ít loài chim ấp trứng. Rốt cuộc hẩn phá xác mà ra, là chỉ xinh đẹp tiểu hồng điều. Cùng lúc đó, thiên chi thư lại lần nữa ra đời, ở trong đó một tờ viết xuống Hỏa phượng hoàng Phi Vũ tên, phía dưới viết phượng hoàng niết bàn, tắm hỏa vĩnh sinh. Ta mới bắt đầu tìm tòi nghiên cứu niết bàn bí mật.”

A Li trầm mặc một chút, “Người sẽ thương tổn hẩn sao?”

Bàn càng kinh ngạc, “Hẩn là ta đồ đệ, ta vì sao phải thương tổn hẩn?” Hẩn dừng một chút lại hỏi, “Ở trong thế giới của người ta xúc phạm tới hẩn sao?”

A Li nói: “Không hợp ý nhau, dù sao hẩn biết người cùng Bạch Trạch trọng sinh sau tức giận đến muốn chết, cảm giác chính mình bị lợi dụng. Chỉ có người tỉnh lại chính mình cùng hẩn giải thích.”

Bàn nhìn nàng, càng ngày càng cảm thấy nàng không chân thật, tựa như một không cẩn thận liền sẽ biến mất không thấy giống nhau. Hẩn sờ sờ nàng mặt, “Ta tỉnh lại, có thể hay không bị cái kia ta thay thế được?”

A Li nao nao, “Cái kia người cũng là người a.”

Bàn nhẹ giọng nói, “Đại khái suất không phải. Hẩn tỉnh, ta liền sẽ ngủ.”

A Li chớp chớp mắt, đột nhiên ý thức được cái này khả năng tính phi thường đại.

Bàn rũ xuống mắt, đen nhánh lông quạ che khuất ảm đạm ánh mắt, nếu là hẩn có thể sớm một chút gặp được nàng thì tốt rồi.

A Li nói: “Ta sẽ cùng Lý Lạc giảng này đoạn sự, xem hẩn có thể hay không nhớ lại tới.”

Bàn nhàn nhạt nói: “Hẩn kêu Lý Lạc phải không?”

“Ân.”

Bàn lại trầm mặc trong chốc lát, loại cảm giác này thật không tốt, rõ ràng hấn là chân thật, nhưng ở miệng nàng lại là giả dối. Tưởng tượng đến hấn hoàn toàn tỉnh lại sau liền sẽ tính cả nàng ký ức cùng nhau biến mất, hấn liền vô có cảm thấy khổ sở.

“Ta đã biết, ta đi ngủ, xem có thể hay không hoàn toàn tỉnh lại.”

A Li nhìn hấn đứng lên đi đến mép giường thân ảnh, nghĩ nghĩ kéo chiếu cũng đi qua đi, đem cánh tay gác ở trên giường, cầm gối lên cánh tay thượng, “Ta nhìn ngươi ngủ.”

Bàn quay mặt đi đối với nàng, nhìn kỹ xem nàng bộ dáng, hấn có điểm sợ chính mình tỉnh lại sau liền hoàn toàn biến mất.

Hấn nhẹ giọng nói, “A lê, ta kêu bàn.”

A Li gật đầu, “Ta biết, bàn.”

Bàn nhắm mắt lại, “Đừng quên ta.”

Tính, đã quên liền đã quên đi.

Có điểm hâm mộ Phi Vũ, hấn không có chuyển thế, hấn quá khứ cùng tương lai đều là một cái ký ức.

Hấn nếu không phải Nhân tộc, là phượng hoàng thì tốt rồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Ngôi sao, dương mị mị, Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Pluto45 bình; chít chít 20 bình; cuốn cuốn 10 bình; ta là tường đầu thảo 6 bình; văn tinh 2 bình; MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

84, đệ 84 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng sớm ánh sáng nhạt từ ngoài cửa sổ chiếu vào, tươi đẹp sáng trong.

A Li mở mắt ra khi phát hiện chính mình ngủ ở giường tre thượng, trên người cái một kiện rất mỏng kiểu nam áo choàng. Nàng ngồi dậy, mọi nơi nhìn quanh, phòng nội không có một bóng người im ắng.

“Hệ thống, ta như thế nào ngủ? Không phải nói sinh hồn sẽ không vậy sao? Ta nhớ rõ lần trước ở Quý U cảnh trong mơ đầu hai ngày liền không ngủ.”

“Khả năng Quý U cảnh trong mơ cùng Lý Lạc cảnh trong mơ vẫn là có khác nhau đi. Quý U cảnh trong mơ chỉ có hắc cùng một đám quỷ, mà Lý Lạc cảnh trong mơ không chỉ có có hắc, có thần ma yêu, thậm chí còn có Phi Vũ, Bạch Trạch, Quý U này ba cái nhãi con. Thấy nhân số lượng không giống nhau, tiêu hao năng lượng liền không giống nhau, cho nên mới ngày đầu tiên ngươi liền hiện ra ra mệt mỏi.”

A Li nhú mày, “Kia làm sao bây giờ?”

Hệ thống: “Liền..... Nắm chặt thời gian đánh thức Lý Lạc.”

A Li mày túc đến càng khẩn, “Ta nói không tính a.”

Trúc môn bị đẩy ra, bàn đi đến, bưng một cái chén gỗ, bên trong đựng đầy mười dư cái tiểu hồng trái cây. Trái cây giống từng viên no đủ tròn châu, đáng yêu sáng trong.

“Tĩnh?” Hắc đi tới ngồi ở nàng bên cạnh, duỗi tay sờ sờ nàng đầu, “Ta cho ngươi hái được nhân sâm quả, ngươi thử xem xem có thể

ăn được hay không. Tối hôm qua người trước so với ta ngủ, ta liền đem người bế lên giường.”

A Li lắc đầu, “Không thể ăn, ăn cũng vô dụng.”

Bàn đưa cho nàng một quả, “Thử xem xem, vạn nhất hữu dụng đâu? Loại người này tham quả là ngàn năm nhân sâm trên đầu mọc ra tới hạt châu. Một cây nhân sâm trường một viên. Ồm yếu giả ăn có thể bổ dưỡng thân thể, cường tráng giả ăn có thể tranh cường thân thể.”

Nhân sâm quả thượng đỉnh sương sớm, thực hiển nhiên là bàn không đợi thái dương dâng lên liền đi trích. Ăn hẳn nói một ngàn năm nhân sâm mới có thể mọc ra, nhất định thập phần khó tìm. Nàng không đành lòng cự hẳn hảo ý, tiếp nhận tới phóng tới trong miệng.

Nhân sâm quả mới vừa vừa vào miệng, còn không có tới kịp ăn luôn, A Li cả người liền hư thành một đoàn sương mù, xám xịt, thấy không rõ hình dáng.

Bàn trái tim bỗng nhiên kinh hoàng, nháy mắt phóng xuất ra kết giới bao lại sương mù không cho đối phương phiêu đi. Chỉ nghe “Bang” một tiếng, một quả màu đỏ tiểu trái cây từ trong sương mù rớt xuống dưới, lăn xuống trên mặt đất. Sương mù một lần nữa đọng lại thành thiếu nữ bộ dáng, một bộ khiếp sợ mê mang biểu tình.

Bàn triệt rút kết giới, duỗi tay tiểu tâm mà chạm vào nàng mặt, “Còn sống sao?”

Thanh niên tay băng đến dọa người, tựa như trong nháy mắt không có huyết sắc cùng độ ấm. A Li chớp chớp mắt, ngạnh bài trừ một cái tươi cười trấn an hẳn, “Thấy được đi? Khi ta ý đồ muốn ăn nơi này đồ ăn khi, ta liền sẽ biến trở về sinh hồn trạng thái.”

Bàn ánh mắt trở nên ngưng trọng, nhìn chăm chăm nàng trong chốc lát, trào quá cổ tay của nàng thăm đi vào một sợi thần thức kiểm tra nàng mạch lạc.

Bên này A Li cuồn cuộn hỏi hệ thống, “Sao lại thế này? Lần trước ta ở Quý U cảnh trong mơ cũng không như vậy a? Ta nhớ rõ ta giống như còn ăn một cái hạt sen, người nhớ rõ sao? Ta ăn không ăn?”

Hệ thống xoa hãn, “Ta nhớ không được người ăn không ăn, nhưng là Lý Lạc cảnh trong mơ khả năng thật sự cùng Quý U có khác nhau. Thể năng tiêu hao mau, không thể ăn nơi này đồ ăn.”

Bàn buông ra A Li thủ đoạn, nhẹ giọng nói: “Kỳ quái, người có mạch lạc, cũng có ngũ tạng lục phủ, vì cái gì không thể đứng vào nơi này đồ ăn đâu?”

A Li nói: “Đại khái chính là sinh hồn duyên có đi.”

Bàn mặc một chút, hẩn sáng nay tỉnh lại, phát hiện chính mình cũng không có mất đi ký ức, a lê cũng tại bên người, nhìn qua chỉ là ngủ rồi không có gì quá lớn vấn đề. Cho rằng sự tình có chuyển biến tốt đẹp, có lẽ cũng không giống nàng nói như vậy không xong. Lo lắng nàng cả ngày không ăn cái gì, hẩn đi cho nàng hái bổ dưỡng trái cây, nhưng hiện tại xem ra, a lê xác thật là sinh hồn,

“Trong chốc lát ta đi gặp một vị bạn bè, hẩn đã từng cũng từng vào người khác cảnh trong mơ, ta đi hỏi một chút hẩn còn có hay không cái gì hảo biện pháp.”

A Li trầm nghĩ, chính người không chịu thừa nhận đây là cảnh trong mơ, có cái gì hảo biện pháp cũng vô dụng a.

Nhưng nàng không có ngăn cản nàng, hy vọng vị kia từng vào cảnh trong mơ bạn bè biết lợi hại, có thể hảo hảo khuyên nhủ hẩn. Bất quá đại khái suất bạn bè sẽ tan vỡ đi? Không nghĩ tới chính mình còn ở cảnh trong mơ.

Bàn rời đi sau, A Li đợi nhàm chán cũng đi ra phòng. Nàng nghĩ thuận tay đi xoát xoát Phi Vũ hoặc là Bạch Trạch, không cần lãng phí Hồng Hoang mọi người rất tốt phẩm cách. Không nghĩ tới bay một vòng lại không thấy được bọn họ.

Nàng dừng ở một mảnh trên đất trống, dư quang trông thấy nơi xa gặp thòi nhai, nghĩ thầm có phải hay không Bạch Trạch còn không có giải trừ diện bích, đang chuẩn bị đi xem, liền nghe được phía sau cây cối phát ra sột sột soạt soạt thanh âm.

Nàng xoay đầu, nhìn đến hai mét chỗ cao lớn sam dưới tàng cây, một cái gầy yếu thiếu niên đứng ở bóng ma. Trên người ăn mặc rách tung toé màu đen quần áo, lộ ra mảnh khảnh cánh tay cùng cẳng chân, mường mường ngân ngân đều là thương.

A Li hơi hơi trợn to mắt, này không phải Quý U sao?

Nàng theo bản năng hướng phía trước mại hai bước, sam dưới tàng cây thiếu niên lạnh lùng nói, “Người dám đi ra chu thiên sao trời trận, không sợ ta vụn gãy người cổ?”

A Li dừng lại bước chân, nghi hoặc hỏi, “Ngày hôm qua chúng ta lần đầu tiên gặp mặt đi..... Người vì cái gì muốn vụn gãy ta cổ?”

Quý U lạnh lùng nói, “Bởi vì người ở cái kia trận, người là bạch long đồng bạn.”

Bạch long còn không phải là Bạch Trạch sao? Nghĩ đến hai người đều thuộc về long, hẳn là từng có cái gì hiềm khích.

A Li không dám khiêu chiến Quý U điểm máu chót, lúc này thiếu niên còn không có trở thành nàng nhãi con, nói không chừng thật có thể vụn gãy nàng cổ.

A Li đứng ở đại trận biên bên cạnh, “Người tới nơi này làm cái gì đâu?”

Quý U không có lý nàng, xoay người bắt đầu bò bên cạnh thụ. Hẳn tốc độ thực mau, vài cái liền bò tới rồi tán cây thượng.

A Li dùng tay che ở mắt thượng, ngăn trở ánh mặt trời xem. Ngọn cây có một cái tổ chim, bên trong có mấy chỉ chim non giương

miệng gào khóc đòi ăn, đỉnh đầu vàng nhạt mao bị gió nhẹ thổi thực ngoạn thực đáng yêu.

Nàng khẽ nhíu mày, “Người muốn ăn chim non sao? Không cần đi.....”

Quý U không hé răng, cúi đầu từ trong lòng ngực móc ra một con giống nhau như đúc chim non, tiểu tâm mà bỏ vào tổ chim.

A Li hơi kinh ngạc một chút hiểu được, vừa rồi có chỉ chim non rớt xuống dưới bị Quý U thấy được. Trách không được nàng vừa ra tới liền nhìn đến hắn đứng ở sam dưới tàng cây, nguyên lai là chuẩn bị đem chim non thả lại oa đi.

Quý U đem mặt khác mấy chỉ chim non hướng oa trung gian đẩy đẩy, lúc này mới từ trên cây nhảy xuống.

A Li thấy hắn phải rời khỏi, vội vàng nói, “Người chờ một chút.” Nàng quên vừa rồi Quý U cảnh cáo muốn vịn gậy nàng cổ sự, vài bước chạy vội qua đi.

Quý U thấy nàng lại đây, lập tức lùi lại vài bước, về mặt cảnh giác.

A Li sờ sờ lắc tay, từ bên trong lấy ra một phen kẹo đậu phộng, “Không những thứ khác, cái này cho người ăn.” Nàng nhớ rõ ở Quý U cảnh trong mơ khi, chính là dùng lắc tay hạt sen trồng ra một mình hà hoa sen. Chứng minh, nàng thế giới kia đồ vật, cảnh trong mơ người cũng là có thể ăn.

Quý U không có xem đường, mà là gắt gao nhìn chăm chăm A Li trên cổ tay quả quýt hoa lắc tay, “Cái này..... Người từ đâu tới đây?”

A Li liếc mắt một cái, “Nga, cái này a, một cái bằng hữu cho ta.”

“Bằng hữu?” Quý U nhẹ giọng nói, theo bản năng sờ sờ ngực, nơi đó cũng có một viên long đan, quất hoàng sắc, cùng lắc tay phát ra hơi thở giống nhau như đúc.

Hắn đương nhiên minh bạch cái này lắc tay ý nghĩa. Long hướng thích người cầu ái khi, liền sẽ dùng nửa viên long đan điều ra một kiện vật phẩm trang sức đưa cho đối phương. Chính là sao có thể đâu? Hắn long đan vẫn luôn ở bên trong thân thể a, hơn nữa thập phần hoàn chỉnh. Nhưng là này xác thật là hắn hơi thờ, thể gian lại tìm không ra một cái khác.

“Người..... Lắc tay làm ta nhìn xem.”

A Li lập tức dùng tay phải che lại, “Khó mà làm được.” Vạn nhất không còn cho nàng đâu?

Quý U lúc này đầy đầu mờ mịt, một lòng chỉ nghĩ lộng minh bạch sao lại thế này. Nhưng là hắn lại không dám duỗi tay chạm vào đối phương, dứt khoát đem treo ở trên cổ một cái tế dây thừng cời xuống, “Cái này ngọc bội là ta bảo bối, người cầm nó, sẽ không sợ ta lấy đi người lắc tay không còn. Ta chỉ cần nhìn xem liền hảo, tuyệt đối không tham người.”

A Li tròn to mắt, nhìn hắn đưa qua đồ vật, màu trắng nửa thanh ngọn nền ngọc bội, này ngoạn ý nàng cũng có a.

“Ký chủ,” hệ thống nhin không được nói, “Người nhưng ngàn vạn không cần lấy ra tới ngọc bội, nếu không Quý U nên hoài nghi nhân sinh.”

“Ta không cần người đồ vật.” A Li cự tuyệt, nhìn đến thiếu niên gắt gao nhấp thành một cái thẳng tắp môi, lại cảm thấy như vậy cự tuyệt thật sự đả thương người.

Nàng nghĩ nghĩ thoát quả quýt hoa lắc tay đưa qua đi, “Tính, người xem đi.”

Quý U nhìn đến nàng duỗi lại dây tay, tựa như thấy được trường răng nanh độc miệng, lập tức sau này lui một bước, nhẹ giọng nói: “Người..... Người ném vào ta trong tay liền hảo.”

Cái này trả lời đi theo Trường An đầu đường gặp được Quý U giống nhau như đúc, tựa ti làm chua xót lòng người. Nàng lúc ấy mua một bao hạt thông phải cho Quý U, đối phương cũng là như thế này nói, ném tới trong tay hắn thì tốt rồi.

A Li đánh giá gầy yếu thiếu niên, hắn tìm không thấy đồ vật ăn sao, như thế nào so nàng ở u minh nhìn thấy Quý U còn muốn gầy yếu?

Rũ mắt Quý U, gầy gầy Quý U, bởi vì là vận rủi thể chất sợ hãi thương đến người Quý U trước sau ly nàng 1 mét nửa. Tuy rằng hắn phía trước nhìn qua hung ba ba, nhưng là bản chất vẫn là thiện lương, không có bởi vì nàng là Bạch Trạch đồng bạn liền trộm dùng vận rủi thương tổn nàng.

Nàng ỷ vào chính mình tiến vào chính là hồn phách, bắt lấy Quý U tay, bắt tay liên phóng đi lên.

Tay chạm vào tay trong nháy mắt, Quý U tựa như điện giật giống nhau, đột nhiên đem tay lùi về đi. Hắn không thể tin tưởng mà nhìn A Li, tựa như A Li đang ở đem vận rủi truyền cho hắn dường như.

Đang lúc A Li muốn nói với hắn không có việc gì khi, phía sau một cỗ mạnh mẽ đột nhiên đem nàng nắm khai. Nàng đảo một chút nâng lên mắt, trong mắt chiếu ra Bạch Trạch tức giận gương mặt.

“Ngại chính mình mệnh quá dài? Vẫn là cảm thấy sinh hoạt thái bình đạm muốn tìm điểm kích thích? Thượng một cái chạm vào người của hắn, cũng chưa tới kịp đào hố chôn.”

“Vì cái gì?”

“Vì cái gì?” Bạch Trạch cười lạnh, “Bởi vì đồ ngốc quá nhiều, một người tiếp một người hướng lên trên hướng.”

A Li nhìn tức giận đến không được thiếu niên, tựa như thấy được một thế giới khác Bạch Trạch. Cái kia Bạch Trạch cũng là ở phát hiện nàng cùng Quý U ở bên nhau khi, thở phì phì mà nói đồng dạng lời nói, thật là một chút cũng chưa biến a.

Bạch Trạch nhanh chóng họa ra một đạo phù phong bế A Li cái tay kia, lôi kéo nàng trở về đi, “Làm sư phụ đem người tay bấm.”

A Li nói: “Sư phụ người mới sẽ không bấm tay của ta.”

Quý U trầm mặc mà nhìn bọn họ bóng dáng, loại sự tình này thương không đến hần, hần thấy nhiều, mọi người đều là như thế này một đám mà khuyên bảo mới tới người.

Chờ bọn họ hoàn toàn biến mất ở trong rừng trúc khi, hần mới kinh ngạc phát hiện đối phương lắc tay còn ở trong tay hần. Hần theo bản năng muốn đuổi theo đi lên, bắt quá đi rồi hai bước liền đứng vào đại trận thượng, to lớn ngọn lửa đột nhiên hướng hần đánh úp lại, hần lung lay một chút thân hình dừng ở 10 mét xa địa phương.

Nhưng là cánh tay vẫn là làm hỏa liệu một chút. Này hỏa là Tam Muội Chân Hỏa, hần da thịt lập tức tiêu một khối, toát ra màu đen yên khí. Hần kinh hồn táng đảm mà nhìn chăm chú vào phía trước trong suốt không khí, không hổ là thế gian đệ nhất đại thần, tu vi thật sự lợi hại. Bằng không như thế nào liền điền lành bạch long đều bái ở hần môn hạ đâu?

Hần nắm lên một phen vừa rồi cùng nhau bị liệu phân tro, tùy tiện hướng cánh tay thượng một hồ, xoay người rời đi nơi này.

Bên kia Bạch Trạch xụ mặt một câu cũng không nói mà trở về đi. A Li thấy hần sinh khí, lập tức từ phù túi lấy ra vừa rồi cấp Quý U chưa cho đi ra ngoài đường niết nơi tay chỉ, “Há mồm.”

“Làm cái gì?” Bạch Trạch lạnh lùng liếc nàng liếc mắt một cái.

“Cho người một cái kẹo đậu phộng.” Nàng cười nói.

Thiếu niên hừ lạnh một tiếng, “Ta lại không phải ba tuổi đồng tử, người đi hống Phi Vũ đi, hần nguyện ý ăn hạt thông.”

“Không phải hạt thông, là kẹo đậu phộng. Người ăn một chút, thật sự ăn rất ngon.” A Li giữ chặt hần tay áo, đem một cái màu hổ

phách kẹo hướng hần bên miệng đưa.

Thiếu nữ tươi đẹp tươi cười cùng nàng trong tay đường giống nhau loá mắt, Bạch Trạch giằng co một lát liền đỉnh không được, dùng tay tiếp nhận vút tiến trong miệng, “Hảo, ta ăn, người có thể an tĩnh trong chốc lát.”

A Li thấy hần ăn đường, lập tức truy vấn ăn ngon không?

Bạch Trạch nhẹ nhấp môi dưới, chưa bao giờ hưởng qua hương vị ở khoang miệng nhanh chóng lan tràn, giống chảy xuôi mật ong giống nhau ngọt, nhưng lại không có mật như vậy ngọt hầu người.

“Khó ăn vô cùng.” Hần nhàn nhạt nói.

“Nga.” A Li cười khanh khách mà nhìn hần đỉnh đầu mọc ra tiểu phần hoa, có một mảnh cánh hoa biến thành màu đỏ.

Khẩu thị tâm phi tiểu bạch long.

*

Bàn ra ngoài trở về, chuyện thứ nhất chính là thế A Li kiểm tra bàn tay.

“Ta không có việc gì, ta là sinh hồn.”

Bàn dùng thần thức thăm nàng bàn tay mỗi một tắc da thịt, “Biết, nhưng cũng muốn xem một chút, vận nhất thật sự dính, từ giờ trở đi ta liền phải một tắc cũng không rời.”

“Bảo hộ ta sao?” A Li hỏi.

“Ân,” kiểm kê gậy đầu, “Vận rủi cũng là có quy luật, ta thủ người, chính là có lại đại vận rủi cũng không cần lo lắng.”

A Li nhìn không được nhẹ nhàng cười. Bàn nói chuyện thời điểm liền rất lạnh nhạt trấn định, nhìn khiến cho người cảm giác vô cùng an tâm cùng cường đại.

“Không có việc gì, một chút vận rủi đều không có lây dính.” Bàn buông ra tay nàng.

“Ta liền nói không có việc gì, ta là hồn phách, Quý U..... Ta là nói Chúc Long là u mình chi chủ, chung quanh như vậy nhiều hồn phách. Nếu là có việc, quý hồn nhóm đã sớm tạo phản.”

Bàn ánh mắt khẽ nhúc nhích, “Người nhận thức Chúc Long?”

“A, cái này,” A Li chớp chớp lông mi, “U đô chi chủ ai không quen biết? Đúng rồi,” nàng sợ bàn lại miệt mài theo đuổi, tách ra đề tài, “Người hôm nay đi gặp người bạn bè, hần nói như thế nào?”

“Hần nói hần ở đối phương cảnh trong mơ đã một năm lâu.”

“A?” A Li kinh ngạc, “Như thế nào lâu như vậy?”

Bàn hẹp dài hai tròng mắt nhiễm một tầng hơi mỏng ý cười, “Bởi vì hần là Thần tộc, có thể thời gian dài không ăn cơm.”

“Đối nga.” A Li bừng tỉnh, thần cùng người tự nhiên không giống nhau.

“Bất quá hần nói cho ta, muốn rời đi cảnh trong mơ, cần phải đối phương tỉnh lại.”

“Chính là như vậy a,” A Li nói, “Ta nói cho người cũng là như thế này, muốn tỉnh lại. Như vậy hần có hay không nói đối phương là như thế nào tỉnh lại?”

“Hần nói rất khó giải nghĩa, bởi vì là trong nháy mắt sự. Cần phải cấp đối phương một cái rất lớn kích thích.”

“Rất lớn kích thích?” A Li nhẹ giọng lặp lại, “Như vậy hần như thế nào kích thích đối phương?”

Bàn trong mắt ý cười càng đậm, “Hần ở đối phương bên tai nhắc mãi gần một năm tỉnh lại nói, đối phương không hề phản ứng, phản cảm thấy hần có tật xấu. Nhưng là đáng mừng chính là ta cái này

bạn bè lớn lên không tòi, cánh tay thượng số lần cũng rất nhiều, cho nên đối phương mỗi một lần ngại hẳn thật sự ồn ào liền đem hẳn đẩy ngã. Hẳn nhàn rồi nhàm chán, cảm thấy đẩy ngã liền đẩy ngã, liền thuận nước đẩy thuyền cùng người nọ lăn nổi lên thảo đôi.....”

“Ta hiểu được,” A Li mặt đỏ tai hồng mà đánh gãy hẳn, “Cái này có điểm quá kích thích, ta tới không được.” Nàng sợ cuối cùng kích thích chính là nàng.

Bàn một tay chi khởi cằm xem nàng, “Kia phải làm sao bây giờ? Ta đi hỏi, người lại không chịu.”

A Li nói: “Chính người đi tìm điểm khác mạo hiểm sự tình cũng có thể a.”

“Chuyện gì?”

A Li vốn định cho hẳn ra chủ ý từ đỉnh núi nhảy xuống đi, nhưng là nàng nhớ tới đối phương là Thiên tộc, cái này chủ ý lập tức liền nghẹn trở về.

“Lại hảo hảo ngấm lại đi.” Nàng khô cần mà nói.

Bàn nhẹ nhàng cười, “Hành đi, ta trong chốc lát đi tìm ma nhân tộc đàn khiêu khích một chút, tìm xem kích thích.”

A Li hơi kinh ngạc dưới vội vàng ngăn lại hẳn, “Đảo cũng không cần như vậy kích thích.”

Giữa trưa vẫn là Bạch Trạch làm cơm, hai phân kê canh, một chén lột tốt hạt thông.

A Li như cũ ngồi ở bên cạnh nhìn bọn họ.

Phi Vũ ngồi ngay ngay ngắn ngắn, từng viên dùng béo ngón tay nhặt hạt thông viên ăn, ăn đến một nửa khi đôi mắt đột nhiên trợn to, “Nha” một tiếng.

Bàn nâng lên mắt thấy qua đi, “Làm sao vậy? Chính là cần đầu lưới?”

Phượng hoàng bảo bảo lắc đầu, “Không có cần đầu lưới, cần một con hạt thông vương.”

Bàn khẽ nhíu mày, “Cái gì hạt thông vương?”

Phi Vũ thực nghiêm túc mà suy nghĩ một chút, “Sở hữu hạt thông nó nhất giòn, giống cục đá tử giống nhau. Hơn nữa nó lớn nhất, một cái đỉnh vài viên. Nó còn nhất ngọt, giống bọc một bao mật.”

Bàn nghe xong nửa ngày cũng không nghe hiểu, chỉ cho rằng tiểu hài tử ý nghĩ kỳ lạ, cái gì hạt thông vương? Nào có thứ này?

Chỉ có A Li cùng Bạch Trạch biết, hạt thông vương chính là kẹo đậu phộng. Buổi sáng A Li thấy Bạch Trạch hoa thay đổi sắc, biết hấn thích, liền đem phù túi dư lại đường đều cho hấn. Kỳ thật cũng không nhiều ít, nàng phía trước từ lắc tay trao, một phen liền mười mấy viên. Đại khái Bạch Trạch muốn cho Phi Vũ cũng nếm thử, liền cho hấn bỏ vào lột tốt hạt thông.

Cho nên, đây là hạt thông vương lạ.

Ăn cơm xong, bàn không có nghỉ ngơi liền trực tiếp đi tìm Ma tộc bộ lạc.

A Li đứng lên khi, cảm thấy thân thể có chút không thoải mái. Cái loại này ở Quý U cảnh trong mơ cảm giác lại tới nữa, chân cẳng có điểm trầm, thân thể có chút trọng.

Phi Vũ đem chén thu thập hảo cấp Bạch Trạch đưa đi, giúp hấn tẩy xong sau trở về thấy A Li một người ở chậm rãi đi. Hấn đuổi theo kỳ quái hỏi, “Ta đưa chén khi người liền triệu trúc lâu đi rồi, như thế nào này nửa ngày mới đi rồi này vài bước lộ.”

A Li dừng lại dựa vào thụ, không có đem lời nói thật nói ra, hống hấn nói: “Ta đang xem phong cảnh.”

Phi Vũ liếc liếc mắt một cái chung quanh lớn lên giống nhau như đúc cây trúc, “Nơi này có cái gì phong cảnh?” Hấn cúi đầu, ở yếm nhỏ phiên nửa ngày, nhảy ra một cái vật nhỏ niết ở trong tay, “Cấp.”

“Cái gì?” A Li tiếp nhận tới.

“Hạt thông vương.” Phi Vũ bảo bảo thanh thúy mà nói.

A Li hơi hơi trợn to mắt, nhìn trong lòng bàn tay hạt thông vương, tận cùng bên trong là một cái hạt thông, bên ngoài bao một tầng tầng màu hổ phách nước đường, dung thành hình tam giác bộ dáng, này không phải nàng cấp Bạch Trạch kẹo đậu phộng sao?

Phi Vũ then thùng mà nói, “Ta hôm nay ở trong chén tìm được hai cái hạt thông vương, ta ăn một cái cảm giác thực ngọt, một cái khác cho người ăn.”

“Vì cái gì phải cho ta?” A Li hỏi.

Phi Vũ nhấp nhấp môi, thực nghiêm túc mà nói, “Người lớn lên đẹp, so Huyền Nữ đều đẹp.”

A Li bật cười, “Là bởi vì nguyên nhân này sao?”

Phi Vũ gật gật đầu, “Chờ ta trưởng thành, cũng phải tìm một cái giống người giống nhau mẫu phượng hoàng.”

A Li tươi cười càng hơn, “Tìm một cái giống ta giống nhau mẫu phượng hoàng, sau đó đâu?”

Phi Vũ thanh thúy nói: “Cho nàng tìm hạt thông vương ăn.”

A Li tâm đều phải bị phượng hoàng bảo bảo ám hóa, nàng xoa bóp hấn tiểu thịt mặt, “Chính người nói nga, cũng đừng quên.”

Phi Vũ có chút nghi hoặc, không rõ nàng vì cái gì muốn nói như vậy, nhưng hấn vẫn gật gật đầu, “Tự nhiên sẽ không quên.”

*

Sắc trời tối tăm khi, bàn đã trở lại.

A Li vội vàng chạy ra trúc lâu xem hấn có hay không bị thương. Nhưng thanh niên bước chân nhẹ nhàng, lông tóc không tổn hao gì, một chút đều nhìn không ra một mình đấu một cái bộ lạc cảm giác.

“Đều đánh chết?” A Li hỏi.

“Không,” bàn khẽ nhú mày, “Nghe được ta tới, cái kia bộ lạc liền phòng ở đều không cần liền chạy. Vừa chạy vừa mắng ta, nói ta không nói võ đức. Liền tính muốn đồ bộ lạc, cũng đến đưa lên chiến thư.”

“Là như thế này sao?” A Li hơi hơi kinh ngạc, nàng nhưng thật ra biết thời kỳ Xuân Thu Chiến Quốc đánh giặc phía trước phải làm cái thông tri. Bị đánh quốc gia còn muốn ăn ngon uống tốt chiêu đãi đối phương sứ giả, cuối cùng nói ta đã biết. Nguyên lai là từ cái này thời kỳ liền bắt đầu nha.

“Kia làm sao bây giờ?” Nàng ưu sầu hỏi, nàng thật sự cảm thấy chính mình có điểm không tốt lắm nha.

Bóng đêm tối tăm, bàn không thấy ra nàng cả người đều là mệt mỏi. Hấn một tay đem nàng khiêng lên, đẩy cửa ra đi hướng phía trong, cười nói, “Vậy dùng nhất nguyên thủy phương pháp, cái này đơn giản lại làm người sung sướng.”

A Li hoảng sợ, cho rằng kế tiếp nàng phải bị vút đến giường tre thượng cái này cái kia. Không nghĩ tới bàn thực ôn nhu mà đem nàng buông đi, cầm lấy một bên áo choàng cho nàng cái ở trên người.

“Người ở trên giường ngủ, ta ngủ dưới đất.” Hấn từ giường tre hạ rút ra một quyển chiếu, phô khai, cũng không hề phô đồ vật, liền như vậy nằm xuống đi.

A Li lập tức bò dậy đi xuống xem, đối thượng thanh niên cặp kia mát lạnh thấu triệt đôi mắt.

“Ngủ đi, đừng hao phí thể lực.” Bàn nâng lên tay, dùng ngón tay nhẹ nhàng quất hạ nàng gương mặt, không nhiều làm dừng lại liền rũ xuống đi.

A Li nhìn hẩn, “Người..... Không cái kia cái kia lạ?”

Bàn cười khẽ, “Chờ người sau khi rời khỏi đây lại nói.”

“Chính là chờ ta đi ra ngoài, người vạn nhất không ở đâu?”

Bàn hợp chớp mắt, lại mở, “Đừng lo lắng, ta sẽ nỗ lực từ hẩn trong thân thể tỉnh lại.”

A Li nhìn hẩn, lại bắt đầu rối rắm, bàn tỉnh lại, kia không phải là Lý Lạc đã chết?

“Không phải,” hệ thống nói, “Chỉ là ký ức thức tỉnh, người sẽ không thay đổi.”

A Li chớp chớp mắt, vẫn là không quá minh bạch.

“Ai, hiện tại nói cái này còn quá sớm, người trước làm hẩn từ trong thế giới này tỉnh lại đi. Ký chủ, nói cái không tốt lắm tin tức, ta cảm thấy người khả năng liền thừa một ngày.”

“Nhanh như vậy?” A Li kinh ngạc.

“Không có biện pháp, thế giới này tiêu hao lực lượng quá lớn.”

“Ngủ đi.” Bàn nhẹ giọng nói.

A Li phục lại nằm xuống, mới vừa nhắm mắt lại, liền nghe được không trung có thật lớn thanh âm vang lên, như là thứ gì bay qua đi.

Đường quanh co: “Đại khái là bằng điều linh tinh đi, đừng sợ, có chu thiên sao trời trận, chúng nó sẽ không tiến vào.”

A Li yên tâm, một lần nữa nhắm mắt lại.

Nhưng là không trong chốc lát cái kia thanh âm lại tới, vòng đi vòng lại tựa hồ liền ở trúc lâu mặt trên phi.

Nàng trong lòng đột nhiên toát ra một ý niệm, là tiểu hắc long, tới đánh trả liền.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 468016102 cái; 48969090, ngôi sao 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 4680161013 bình; 4471088910 bình; hoa thì 6 bình; vĩ đại miêu 5 bình; MissBean, AD Canxi nãi, tiểu áp lực 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

85, đệ 85 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li chờ bàn ngủ sau mới rón ra rón rén đi ra trúc lâu.

Trời tối thật sự, miễn cưỡng dựa ánh trăng phân biệt ra dưới chân lộ.

Nàng ngẩng đầu lên, trên bầu trời có một cái thật dài hắc ảnh ở dày nặng tầng mây trung quay cuồng. Tựa hồ thấy được nàng, hắc ảnh đột nhiên chiết một chút nhắm hướng đông bay đi, nàng lập tức đuổi theo qua đi.

Chu thiên sao trời trận đất trống không nhiều lắm, cơ hồ đều là cây trúc. A Li ở thô phẩm chất tế cây trúc trung xuyên qua, thiếu chút nữa truy ném bầu trời hắc ảnh. Mãi cho đến sắp xuất trận, cái kia hắc ảnh mới biến mất không thấy.

A Li không dám đi ra đại trận, nàng sợ truy sai rồi. Vạn nhất không phải Quý U mà là khác yêu ma, kia đã có thể không xong. Dù cho hồn phách sẽ không chết, nhưng là bị thương so chết còn phiền toái.

Dưới ánh trăng bóng cây lắc lư, một cái gầy yếu thiếu niên xuất hiện ở bóng ma trung. Thấy nàng đứng ở đại trận không dám ra tới, mím môi, “Không cần sợ, bên này thực an toàn, không có cất giấu dã thú. Vừa rồi nhánh cây thượng treo chỉ rất lớn con dơi, đã bị ta giết chết.”

Hắn chỉ chỉ dưới chân một đại đồng màu đen đồ vật.

A Li hơi hơi kinh ngạc, hắn bắt quá mới so nàng mau vài giây, như vậy điểm thời gian liền giết chết một con dã thú?

Quý U mở ra lòng bàn tay, lộ ra một chuỗi tinh tế màu cam dây xích, “Người lắc tay, trả lại người.”

A Li triều hấn đi đến, nện bước phá lệ trầm trọng, tựa như lặn lội đường xa người vẫn luôn không nghỉ ngơi giống nhau.

Quý U khẽ nhú mày, “Là ta vừa rồi phi đến quá nhanh, người truy một mỗi sao? Ta ở mặt trên làm ra động tĩnh quá lớn, ta lo lắng vận quá lợi hại, trong chốc lát tầng mây nên mưa rơi. Khi đó bạch long liền sẽ phát giác không đúng, tầng mây mưa rơi cùng long làm ra tới vũ vẫn là có đi khác.”

A Li nhớ tới trên bầu trời giống vận đường giống nhau long, nhấp môi cười, “Người vì cái gì muốn như vậy vận đâu?”

Quý U nói: “Ta không có cánh, không thể giống điều giống nhau phiến xuất động tĩnh khiến cho người chú ý. Cho nên đành phải không ngừng quay cuồng, bất quá cũng may người nghe được.”

A Li lại là cười, vừa muốn nói điểm cái gì, liền thấy Quý U khom lưng bắt tay liền đặt ở trên mặt đất. Nàng nao nao, biết đối phương là sợ cho nàng mang đến vận rủi.

Nàng nhặt lên lắc tay một lần nữa mang về trên tay, Quý U vẫn luôn nhìn nàng, đôi mắt không chớp mắt.

“Người từ đâu tới đây? Trước kia chưa thấy qua người.”

A Li không trả lời, thăm nghĩ, nói người cũng không biết.

Quý U lại hỏi: “Người về sau liền ở nơi này sao? Người là bàn tân thu đồ đệ sao?”

A Li oai oai đầu, “Người như thế nào nhiều như vậy vấn đề?”

Quý U gắt gao mím môi, cái kia lắc tay hấn lấy về đi nghiên cứu, chính là hấn long đan làm. Nhưng là kỳ quái chính là, hấn long đan một chút không thiếu. Hấn nơi tay liền nhất nội sườn, thấy được một cái tên, Quý U.

“Quý U là ai? Đưa người lắc tay người kia sao?”

A Li nao nao, biết hẳn thấy được lắc tay thượng tên. Căn cứ nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, nàng không có trả lời xoay người phải về trận, thủ đoạn lại bị người cách tay áo bắt được.

Tuy rằng không có đụng tới nàng làn da, Quý U vẫn là nhanh chóng buông lỏng tay ra, “Đúng rồi, buổi sáng thời điểm người..... Người chạm vào tay của ta. Người sau lại có hay không gặp được không tốt sự? Ta thấy bạch long phong ấn người tay, vận rủi hẳn là không có nhanh như vậy tới. Nếu người còn không có gặp được, có thể tạm thời đi theo ta. Như vậy đụng tới nguy hiểm sự, ta có thể bảo hộ người.”

Quý U hổ hớ ba ba mà nói xong, thấy thiếu nữ nhìn hẳn một câu không nói, lập tức thập phần hối hận. Nàng có thể ở tiền chu thiên sao trời trận, rõ ràng là cùng bàn có thực thân cận quan hệ. Có bàn, có bạch long, nơi nào dùng đến hẳn bảo hộ?

Nhưng hẳn bởi vì chuyện này suy nghĩ cả ngày, biết rõ không biết lượng sức, vẫn là quyết định hỏi một câu, vạn nhất nàng yêu cầu đâu? Vạn nhất bàn cùng bạch long đều vội thật sự không ai quản nàng đâu?

Nhưng là mắt thấy thiếu nữ này phúc biểu tình, liền biết hẳn hỏi không. Nàng lớn lên như vậy đẹp, sao có thể không ai quản đâu?

Nhìn thấy Quý U một lần nữa trở lại trầm mặc trạng thái trung, A Li lập tức có điểm không đành lòng.

“Ta nhất muện ngày mai liền phải đi trở về.”

Quý U bỗng dưng nâng lên mắt, “Về nơi đó, hỏi nhà người sao?”

A Li gật gật đầu.

Quý U mặc một chút, lại hỏi, “Vậy người về sau còn tới Bất Chu sơn sao?”

“Không tới.” A Li thầm nghĩ, tiến hai lần cảnh trong mơ là đủ rồi, còn tiến lần thứ ba?

Thấy nàng xoay người phải đi, Quý U cuối cùng vẫn là đem đèn ở đáy lòng nói hỏi ra tới, “Cái kia lắc tay là dùng ta long đan làm sao?”

A Li nao nao, nàng đối này hoàn toàn không biết, Quý U cho nàng thời điểm cũng không có giải thích lai lịch, chỉ nói là bí cảnh đến. Sau lại nàng đã biết hẳn là u đồ chi chủ, cũng chỉ cho rằng lắc tay là hẳn bảo tàng trung muối bỏ biển.

Quý U nói tiếp: “Đối với long tới nói, long đan chỉ có một viên, tuyệt đối sẽ không nhận sai. Long nhận định chính mình bạn lữ khi, sẽ cắt bỏ một ít long đan làm vật phẩm trang sức đưa đối phương, thiết càng lớn, liền đại biểu đặc biệt thích đối phương, người lắc tay ít nhất dùng một nửa long đan.”

A Li nghe được nội tâm chấn động, nguyên lai lắc tay là cái này lai lịch, nàng nhin không được hỏi, “Thiết long đan, có đau hay không?”

“Đương nhiên đau,” Quý U nói, “Tựa như cắt cốt dịch thịt.”

A Li nghe được gan có điểm đau.

Quý U lại hỏi một lần, “Người lắc tay là ta long đan làm sao?”

A Li không biết cảnh trong mơ kết thúc, bên trong người sẽ đi theo biến mất, vẫn là sẽ tiếp tục sinh hoạt đi xuống, vì tránh cho phiền toái, nàng không có thừa nhận, chỉ là hàm hồ nói, “Người long đan không phải thực hoàn chỉnh sao, lại không có thiếu một khối.”

“Là thực hoàn chỉnh, nhưng là.....” Quý U nhìn chăm chăm A Li, hẳn có một loại mãnh liệt cảm giác, đối phương tuyệt đối nhận thức hẳn, hơn nữa nói không chừng đến từ xa hơn địa phương. “Người có phải hay không từ thật lâu về sau tới, cho nên người mới không thể ở chỗ này đợi lâu lắm, ngày mai liền phải rời đi.”

A Li hơi hơi trợn to mắt, Quý U như thế nào đột nhiên thông minh lên? Sắp đuổi kịp Lý Lạc.

Thấy nàng không đáp, thiếu niên lần đầu lộ ra một chút tươi cười, ánh mắt cũng có ánh sáng, “Ta cùng với bạch long bất đồng, ta sinh ra liền minh bạch kiếp trước kiếp này ý tứ, thậm chí đối thời gian tác dụng cũng so người khác hiểu nhiều lắm.”

A Li chớp chớp mắt, cho nên hắn mới có thể trở thành u minh chi chủ sao?

Quý U đột nhiên nghĩ tới cái gì, tươi cười biến mất, “Người nếu cầm ta long đan làm gì đó, vì cái gì lại tới tìm bạch long đâu?”

Thiếu niên ngón tay nắm chặt, con người về điểm này quang không thấy, trở nên đen sì.

A Li biết hắn nghĩ sai rồi, vội giải thích nói: “Ta bởi vì một ít việc tới tìm bàn, không phải tìm bạch long.”

Quý U lập tức nhẹ nhàng thở ra, đã là tìm bạch long sự phụ, vậy không có gì. Bàn ở mọi người trong mắt là vô tình vô ái loại hình, trong thân tộc người như vậy không ít, không muốn làm tình yêu chậm trễ tu luyện.

Hắn một lần nữa đem ánh mắt đầu qua đi, trong bóng đêm, thiếu nữ ăn mặc hồng nhạt váy, tựa như một đóa đáng yêu tiểu đào hoa. Hắn thậm chí có thể nhìn đến làn váy thượng xinh đẹp tinh xảo hoa văn, từng cụm đóa hoa liền ở bên nhau, liền nhụy hoa đều là dùng trân châu xuyên.

Hắn hướng bóng ma đứng lại, có điểm lo lắng đối phương nhìn đến hắn bộ dáng hối hận, trở về liền bắt tay liên lui về cấp tương lai hắn. Hắn hiện tại bộ dáng khó coi, quần áo cũ nát, không có giày xuyên, thậm chí cả người đều là vết thương.

“Người trở về đi.” Hắn thấp giọng nói.

A Li gật gật đầu, nàng cũng có chút sợ bèn phát hiện nàng không thấy. Bèn trở ra tìm nàng, nhìn đến nàng nửa đêm gấp lén Quý U, càng vô pháp nói rõ ràng.

“Đúng rồi, người, người tên là gì?” Quý U lại đem nàng gọi lại.

A Li cười nói, “Không nói cho người.”

Quý U nhấp nhấp môi, “Ta không biết tên của người, tương lai còn có thể tìm được người sao?”

A Li không sao cả nói: “Không có việc gì, ta có thể tới tìm người a.”

“Như vậy a.....” Quý U nhẹ giọng nói, đột nhiên đối tượng lai có rất lớn hi vọng. Hôm nay phía trước hắn còn cảm thấy Thiên Đạo bất công, hôm nay lúc sau hắn lại cảm thấy trời cao vẫn là hậu ái hắn.

Hắn nhìn thiếu nữ triều đại trận đi đến thân ảnh, trong lòng âm áp dễ chịu, dù cho hắn không biết tương lai có bao xa có bao nhiêu gian nan, nhưng là nàng nói sẽ tìm đến hắn, hắn phải hảo hảo mà chờ đợi.

Trong bóng đêm, thiếu niên Quý U đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu hoa, năm cánh hoa cánh là phấn, một mảnh cánh hoa là hồng. Theo hắn càng ngày càng sáng ngời ánh mắt, một mảnh cánh hoa biến đỏ, lại một mảnh cánh hoa biến đỏ.

*

A Li còn không có đi đến trúc lâu liền cảm giác bước chân trọng đến không được, tâm cũng hốt hoảng. Nàng muốn hỏi hệ thống đây là làm sao vậy, lại phát hiện hệ thống đã lâm vào hôn mê. Nàng ám đạo không xong, biết là bên ngoài thân thể đã xảy ra điểm phiền toái, nhưng không biết là nơi nào ra vấn đề.

Rõ ràng vừa mới nàng còn có tinh thần cùng Quý U nói chuyện, đảo mắt liền mệt thành như vậy, hỗn hỗn mang suyễn, thân thể cũng nhiệt nóng lên.

Nàng đỡ cây trúc chậm rãi ngồi dưới đất, ôm đầu gối, cả người phát ra run. Nói không sợ là không có khả năng, cái loại này đại nạn đã đến khủng hoảng mặc dù trải qua quá một lần, vẫn là thực sợ hãi.

Càng sợ hãi chính là, sẽ không có một người biết nàng ở chỗ này. Không dùng được bao lâu, nàng liền sẽ biến mất, mà bàn nhìn qua so nàng muốn tinh thần nhiều, hắc trong thân thể thần hồn có thể làm hắc kiên trì càng lâu.

Tới rồi ngày mai sáng sớm, bàn phát hiện nàng không còn nữa, cũng không biết có thể hay không kích lệ hắc hoàn toàn từ cảnh trong mơ tỉnh lại?

A Li cảm giác chính mình đại não cũng ở chậm rãi trở nên trì độn, rất xa rất xa địa phương, tựa hồ có người ở kêu tên nàng. Nghe giống Bạch Trạch, lại như là Phi Vũ.

Nàng cảm giác chính mình là ảo giác, trong mắt lại chiếu ra một đạo thân ảnh màu đỏ cùng một đạo màu trắng thân ảnh càng ngày càng gần. Nàng tưởng ngồi thẳng xem đến rõ ràng hơn chút, nhưng là đầu lại trầm trọng về phía sau tụt đi, con người cũng ở chậm rãi phóng đại.

Nhưng là nàng lại không có ngã vào lãnh ngạnh thổ địa thượng, mà là ngã vào ôn lương trong ngực.

Bạch Trạch ôm nàng, đem thủ đoạn cắt qua, đem huyết uy đến miệng nàng, “A Li đừng sợ, sẽ không có việc gì.” Hắc là tiên phẩm Thủy linh căn, hồn phách của hắc ra tới huyết có thể tặc mệnh.

Nhưng A Li lại liền nuốt động tác đều làm không được, nàng mơ mơ màng màng mà cảm giác được đặt ở bên ngoài thế giới thân thể, đang ở chậm rãi biến lạnh biến ngạnh.

Bạch Trạch vững vàng mắt, giơ tay chính mình hút một búng máu, cúi đầu miệng đối miệng độ đi vào.

Bởi vì chu thiên sao trời trện có động tĩnh chạy tới bàn, trở mắt mà nhìn lớn rất nhiều Bạch Trạch ôm A Li uy huyết, mà một cái khác không quen biết phi y thiếu niên đang ở thần sắc đề phòng mà nhìn chung quanh.

Phi y thiếu niên ở nhìn đến bàn trong nháy mắt, ngăn người, thần sắc thay đổi vài hạ, thấp thấp mà gọi ra, “Sự phụ.”

Bàn nhìn hẩn, biểu tình thập phần khiếp sợ, “Người là..... Phi Vũ?”

Cứ việc nội tâm chấn động, hẩn cũng không có đem thời gian lãng phí ở tương nhận mặt trên, mà là đi đến A Li bên cạnh cúi xuống thân đem nàng từ Bạch Trạch trong tay ôm lại đây. Bạch Trạch cười lạnh nhìn hẩn, “Thác phúc của người, A Li đã chết. Về sau muốn gặp nàng, đến đi u minh cầu Chúc Long.”

Bàn nâng lên mắt, nhìn sau khi lớn lên đồ đệ, “Vì cái gì đi u minh xem nàng, còn phải được đến Chúc Long đồng ý?”

“Nga, ta quên mất, người còn không biết,” Bạch Trạch chậm rãi nói, “Mấy trăm vạn năm sau, Chúc Long trở thành u minh chủ nhân, ở nơi đó xây lên một tòa thành trì. Nhân gian đến u minh lộ cũng bị hẩn lấp kín, trừ phi chết hoặc là được đến hẩn đồng ý, nếu không liền tính là Thần tộc cũng vô pháp tới nơi đó.”

Hẩn dừng một chút lại nói: “Chúc Long thích A Li, hẩn vậy khôn A Li hồn không phải thực bình thường sự sao?”

“Chúc Long thích A Li?” Bàn hơi hơi có chút kinh ngạc, hẩn bỗng nhiên nhớ tới A Li nhắc tới quá Chúc Long, nói Chúc Long là u đồ chỉ chủ, ai không quen biết?

Bạch Trạch rũ mắt nhìn A Li mặt, nhin không được sờ sờ, “Đã quên nói, ta cũng thích A Li. Nếu có khả năng, ta cũng tưởng vậy khôn nàng.”

Bàn hơi hơi trợn to mắt, còn không có tới kịp tiêu hóa những lời này, liền nghe Bạch Trạch tiếng nói mang theo đắc ý nói, “Không

ngừng là ta, còn có người tiểu đồ đệ cũng thích A Li. Hắn cùng A Li quan hệ càng thân cận chút, ở một chỗ khác, bọn họ ở cùng một chỗ, cùng bạn lữ giống nhau, sớm chiều ở chung.”

Nói xong này đó, Bạch Trạch trong mắt lộ ra lãnh trào, thầm nghĩ, như vậy một đồng lớn, chẳng lẽ còn kích thích không đến người sao?

*

A Li mở mắt ra, phát hiện chính mình nằm ở một cái chưa thấy qua tiểu trong điện, giường đệm thực mềm, nhưng là nàng lại cảm giác thân thể cộm đến hoảng. Vừa muốn động nhất động, giường màn đã bị sạch sẽ ngón tay thon dài đẩy ra, hẹp dài khe hở lộ ra màu đỏ quần áo cùng trong sáng mắt.

Phi Vũ nhẹ nhàng đè lại nàng vai, “Không cần lộn xộn, người hiện tại hồn phách không có hoàn toàn quy vị. Nếu lộn xộn, nơi nào thiếu một tia hồn phách, đối ứng tứ chi liền không thể động.”

“Nhưng ta cảm thấy dưới thân cộm đến hoảng, người giúp ta nhìn xem có phải hay không bên trong có cái gì?”

Phi Vũ cười khế, “Không có đồ vật, người cảm thấy cộm, đó là bởi vì người hiện tại đang nằm ở người trên xương cốt. Chờ hồn phách hoàn toàn chìm xuống thì tốt rồi.”

A Li đồn giác có điểm quẩn, còn tưởng rằng giường không phô bình, nguyên lai là nàng chính mình xương cốt.

Nàng chớp chớp mắt, “Ai, không đúng rồi, ta nhớ rõ ta vừa rồi đã chết.”

“Ân.” Phi Vũ nhẹ nhàng sờ sờ nàng gương mặt, gương mặt không có như vậy băng, thoáng có điểm độ ấm. “Nguyên bản là thiếu chút nữa đã chết, nhưng ta cùng sư huynh đuổi qua đi. Sư huynh cùng người đều là tiên phẩm Thủy linh căn, hắn hồn thể huyết có thể tặc người mệnh.”

A Li thầm nghĩ, chẳng trách cảm giác trong miệng một cổ mùi máu tươi.

“Ta đây là như thế nào trở về? Các người đem ta mang về tới? Các người qua bên kia thời điểm có hay không đụng tới các người chính mình?”

Phi Vũ giúp nàng đem che ở trên mặt vài sợi tóc đừng ở nhĩ sau, “Dùng điểm chúng ta sư môn đặc thù phương pháp.” Quỷ kế.

A Li nghe hắn nói đặc thù phương pháp, tức khắc cảm thấy không hảo hỏi lại đi xuống, “Điện hạ đâu? Cũng đã tỉnh sao?”

“Đã tỉnh.”

“Vậy các người..... Về sau muốn sửa miệng sao?”

Phi Vũ nói: “Đương nhiên không. Kia nửa cái thần hồn không có tỉnh lại, Lý Lạc từ nào đó ý nghĩa thượng, không hoàn toàn là chúng ta sư phụ.”

“Không có tỉnh lại?” A Li ánh mắt dừng một chút, nghĩ đến cái kia thực ôn nhu người, trong lòng có điểm cay xót.

“Cũng không thể nói hoàn toàn không có tỉnh lại, hắn chỉ thức tỉnh người đi cái kia thời khắc ký ức, Hồng Hoang về sau ký ức còn ở ngủ say.”

A Li ánh mắt tức khắc nhảy nhót, kia vẫn là đã tỉnh a, nhưng ở Phi Vũ trong mắt không phải hoàn chỉnh sư phụ mà thôi.

Phi Vũ nhìn nàng, sắc mặt trầm trầm, nhưng bởi vì nàng còn đang bệnh, chỉ phải đem không vui tạm thời áp xuống, không hỏi nàng hỏi nàng Chúc Long là chuyện như thế nào?

“Phi Vũ, chúng ta xoay chuyển trời đất sơn đi.” A Li nói.

Phi Vũ cho nàng dịch dịch góc chần, “Chờ người hồn phách hoàn toàn quy vị chúng ta liền trở về.”

A Li gật gật đầu, lại hỏi, “Lý Lạc đâu? Sẽ không cũng giống ta nằm đi?”

“Hắn hôn phách không có trải qua gần chết, tự nhiên so người quy vị đến mau. Hắn không ở nơi này, vội vàng xử lý chuyện khác.” Phi Vũ tiếng nói lộ ra lạnh lẽo, đôi mắt càng lạnh.

Đêm qua A Li cùng Lý Lạc nằm phật điện cháy, tuy rằng bọn họ kịp thời diệt hỏa, nhưng là yên khí vẫn là huân trứ A Li. A Li vốn là thân thể cực độ suy yếu, canh sâm uy không đi vào, là có thể dựa tục mệnh đan treo khẩu khí.

Yên khí chui vào thân thể của nàng, nàng hôn phách không ở, vô pháp làm ra ho khan phản ứng. Chờ bọn họ phát hiện khác thường, A Li sắc mặt đều phát thanh, cho nên bọn họ mới đồng thời tiến vào Lý Lạc cảnh trong mơ.

Cũng may còn kịp.

A Li rất là mệt mỏi, không bao lâu liền ngủ rồi.

Chờ nàng lại lần nữa tỉnh lại khi, phát hiện bên người ngồi ở Lý Lạc. Hắn cùng trước kia không sai biệt lắm, nhưng là lại nơi nào không quá giống nhau.

Thấy nàng tỉnh lại, Lý Lạc lập tức bưng tới một chén nước, hướng trong thả một cái vô Hương Hoàn mới bắt đầu uy nàng.

A Li lâu không uống thủy, vừa uống liền dừng không được tới, nhưng Lý Lạc chỉ uy nàng tam muống liền không uy.

“Một lần không cần uống như vậy cấp, chờ nhị khắc lại uống.”

A Li nhìn hắn cặp kia xinh đẹp lại lạnh lẽo mắt, nhất thời không biết nên gọi hắn cái gì?

Lý Lạc nhẹ nhàng cười, “Làm sao vậy, vẫn luôn nhìn ta?”

A Li hỏi: “Người hiện tại là ai?”

Lý Lạc cầm chén phóng tới một bên, “Người cảm thấy ta hẳn là ai?”

A Li lắc đầu.

Lý Lạc nói: “Ta nhớ tới một chút Hồng Hoang trước kia sự, nhớ rõ người ở trong mộng cùng ta phát sinh sự, chỉ thế mà thôi.” Hắn sờ sờ A Li mặt, trong mắt lộ ra một ít tự trách, “Nếu không phải ta, người cũng sẽ không hãm sâu cảnh trong mơ, thiếu chút nữa liền mệnh đều ném.”

A Li nói: “Cái này cũng không thể trách người, ta đi Trường An đầu đường đụng phải Thập hoàng tử người ảo thuật, đem người thiết cục thời gian trước tiên, đảo loạn người kế hoạch. Mà người vì giải quyết chuyện này giả dạng làm ta bộ dáng, lại không cẩn thận bởi vậy bị thương. Sau đó ta lại vì đem người đánh thức, tiến vào người cảnh trong mơ. Khả năng đây là Phật gia nói nhân quả đi.”

Nàng dừng một chút hỏi, “Vì cái gì chúng ta năm Phật đường sẽ đột nhiên cháy đâu?”

Lý Lạc cười một cái, “Bởi vì người.”

A Li hơi kinh ngạc, “Bởi vì ta?”

Lý Lạc gật gật đầu, “Theo gió bọn họ uy người một chút canh sâm, lại dẫn phát rồi trên người của người hương khí. Bạch Trạch cùng Phi Vũ cho rằng trong hoàng cung không có việc gì, nhưng lại đưa tới một cái cung nhân nửa đêm trộm sờ tiến vào phóng hỏa. Bắt lấy hắn thẩm vấn mới biết được, hắn nghe thấy được một cổ quả đào hương khí, trong lòng sinh ra điên cuồng hận ý, mới lại đây thả hỏa.”

Hắn dừng một chút hỏi, “A Li, đây là người không dám đụng vào thủy, thường ăn vô Hương Hoàn nguyên nhân sao? Trên người của người đến tốt cùng ẩn giấu cái dạng gì bí mật? Vì cái gì có người có thể ngửi được có người nghe không đến? Vì cái gì chúng ta nghe liền thích vô cùng, vì cái gì cung nhân nghe liền tràn ngập hận ý? Còn có bao nhiêu giống cung nhân người như vậy?”

A Li đốn giắc đau đầu, khôi phục Lý Lạc lại bắt đầu trí tuệ tay thiện nghệ, nàng quả thực đều phải bị hấn bái sạch sẽ.

“Đau đầu, tưởng uống nước.” Nàng lập tức dùng này hai việc tách ra đề tài.

Lý Lạc nhẹ nhàng cười, bưng lên chén uy nàng hai muỗng thủy, “Trước buông tha người, ta sớm hay muộn biết rõ ràng.”

A Li thâm nghĩ, còn có không đến ba mươi ngày, nàng liền phải trở lại nguyên thế giới. Đến lúc đó sở hữu nhãi con ký ức đều sẽ thanh linh, còn sớm hay muộn biết rõ ràng đâu.

“Đúng rồi, ta còn không có hỏi người, Bạch Trạch cùng Phi Vũ là như thế nào làm người từ cảnh trong mơ tỉnh lại?”

Lý Lạc thần sắc tràn ngập trào ý, “Người còn nhớ rõ đi, ta lúc ấy vì biết rõ như thế nào từ trong mộng tỉnh lại, cố ý bái phỏng một vị bạn bè. Vị kia bạn bè là cây cây hòe tinh, vẫn luôn sống đến hiện tại. Ngày hôm qua hấn đột nhiên tới tìm Bạch Trạch cùng Phi Vũ, nói chính mình trong óc nhiều một đoạn ký ức, là ta hướng đi hấn dò hỏi cảnh trong mơ.”

“Ta lúc ấy nói cho cây hòe tinh người tiến vào ta cảnh trong mơ, nói cho hấn ta đời sau là Đại Đường Thái Tử, hấn lo lắng đây là thật sự, đem này đó đều một năm một mười đôi Bạch Trạch cùng Phi Vũ nói. Cho nên bọn họ mới biết được kích thích có thể khiến người bừng tỉnh.”

A Li trợn to mắt, “Ý của người là, ở trong mộng chỉ cần cùng chúng ta tiếp xúc quá người, đều sẽ nhiều ra một đoạn ký ức?”

Kia xong rồi, Phi Vũ nhất định nhớ rõ nàng hồng hấn kêu tỷ tỷ sự. Bạch Trạch cũng nhất định nhớ rõ nàng đi gặp Quý U sự. Như vậy Quý U..... Nhất định sẽ đến hỏi nàng vì cái gì đi tìm bàn, bàn không phải đã chết sao?

Này thật là, một chút việc kích phát ra một bãi sự.

“Ký chủ, cũng không có như vậy không xong,” hệ thống nhin không được nói, “Có nguy hiểm mới có thu hoạch a, người nhất định không biết,” nó thanh âm hưng phấn một chút, “Bạch Trạch cùng Phi Vũ đem người từ cảnh trong mơ mang về tới sau, biết người không có việc gì, một người thay đổi một mảnh cánh hoa. Hiện tại, Bạch Trạch là bốn phần hai hồng, Phi Vũ là năm phần đỏ lên.”

“Mà Lý Lạc ở tỉnh lại sau, dung hợp bàn một bộ phận ký ức. Người không chết cùng người mạo hiểm cứu hắn này hai việc, liền đổi lấy hai lần cánh hoa biến sắc. Lý Lạc từ năm phần một bạch, biến thành năm phần đỏ lên. Hơn nữa Quý U đóa hoa tam phần tam hồng, hiện tại chúng ta đã có được bốn đóa màu đỏ cấp bậc hoa lập.”

A Li ánh mắt sáng lên, “Đó chính là nói, tiến vào đến màu đỏ sau, vô luận chịu cái gì kích thích cánh hoa nhan sắc đều sẽ không lại lui về?”

Hệ thống nói: “Đúng vậy, chính là như vậy.”

A Li cười nói, “Trách không được ta thấy Phi Vũ vài lần sắc mặt âm trầm, nhưng là đỉnh đầu hoa đều không có toát ra tới, nguyên lai là cái này duyên cớ a.”

Hệ thống nói: “Hiện tại liền kém ca ca cùng đệ đệ. Ca ca một bạch năm phần, đệ đệ tam hồi tam bạch. Ca ca bên kia hảo làm cho thực, chỉ cần lại có hai lần là có thể bước vào màu đỏ đại quân, đệ đệ liền hao chút sự. Bất quá ký chủ, may mắn chúng ta còn có bán hóa tiêu ca cùng tân tấn ssr sư tỷ, một cái bạch hoa, một cái phần hoa, đem bọn họ cũng xoát thành màu đỏ, người về nhà liền càng thỏa đáng, không cần lo lắng về nhà quy tắc sẽ đột nhiên biến hóa.”

A Li tròn to mắt, “cái gì kêu về nhà quy tắc đột nhiên biến hóa?”

Hệ thống nói: “Ta liền như vậy vừa nói. Trước kia ra quá như vậy sự, vốn là tam đóa hoa hồng là có thể về nhà, sắp đến thời điểm bởi vì thời không đại môn liên tiếp năng lượng không đủ, đổi thành bốn đóa. Người nỗ lực, tích góp ra tám đóa tiểu hồng hoa, đổi tới đổi lui cũng ảnh hưởng không đến người.”

A Li liếc liếc mắt một cái trên cổ tay 【14】 , âm thầm thề sau khi trở về niết bần cũng không niết người.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Ta mới không phải anh anh quái 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha, túc, Boer khô 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Acu__c_15 bình; ta mới không phải anh anh quái, Anna 10 bình; 468016102 bình; MissBean, là thiếu nữ chỉ chỉ 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

86, đệ 86 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li tĩnh dưỡng hai ngày, liền xoay chuyển trời đất sơn.

Này hai ngày Bạch Trạch không ở, chỉ Phi Vũ một người ở Đông Cung bồi nàng. Lý Lạc cũng chưa nói cái gì, hấn cùng Phi Vũ cơ bản không nói lời nào. Nếu hấn tới, Phi Vũ liền sẽ đi ra đại điện. Nếu Phi Vũ không có phải rời khỏi ý tứ, Lý Lạc liền sẽ vẫn luôn ở ngoài điện chờ.

Lý Lạc trong thân thể chỉ có một nửa thần hồn, chỉ có thể kế thừa Hồng Hoang phía trước ký ức. Hấn có phải hay không lợi dụng Phi Vũ đạt thành vĩnh sinh đã nói không rõ, chuyện này chung quy là dừng ở Phi Vũ trong lòng một cây thứ.

A Li cảm thấy bàn hấn là sẽ không làm như vậy. Phỏng chừng là phát hiện phương hoàng niết bàn cảm thấy tò mò, liền muốn lông chim nghiên cứu. Rốt cuộc Thần tộc chỉ cần không tìm đường chết là sẽ không chết, vĩnh sinh đối bọn họ tới nói không có ý nghĩa. Nhưng không nghĩ tới hắc long cùng bạch long cùng nhau thần long bá vĩ vỡ vụn tế đàn, sở hữu thượng thần đều phải dùng thân thể phong bế tế đàn.

Bàn không có cơ hội đối Phi Vũ giảng này đó, hoặc là hấn cảm thấy không cần thiết, rốt cuộc hấn cũng không biết nghiên cứu đồ vật có thể hay không phát huy tác dụng. Nhưng là không nghĩ tới mười hai thần tướng sống sót hai cái, Bạch Trạch cùng hấn cũng được đến chuyển thế. Nhưng không biết nào ra sai lầm, hấn chỉ bảo lưu lại một nửa thần hồn.

Đây là A Li đoán, nhưng nàng cảm thấy đại thể hấn là chính là như vậy.

Lúc này là cuối mùa thu, Thiên Sơn lại sớm tuyết rơi. Trước kia chỉ là đỉnh núi là bạch, hiện tại cả tòa ngọn núi tính cả chân núi bãi sông một mảnh trắng xóa.

Thời tiết lạnh bán hóa tiểu ca liền sẽ không mỗi ngày tới, mà là mười mấy mấy ngày gần đây một lần. A Li sợ lãng phí cơ hội, đơn giản một lần liền đem hắc xoát thượng phần hoa. Trước khi đi thời điểm, tiểu ca cho nàng một bao có thể biến thân đường mạch nha, mỗi một viên trở nên đồ vật đều không giống nhau, có thể duy trì nửa canh giờ.

Này đã xem như danh tác. Một bao biến thân đường mạch nha mười hai viên, nếu là ẩn linh thạch tính, một viên muốn 45 linh thạch, một bao phải gần 500 linh thạch. Không hổ là phần hoa hảo cảm độ, nàng hoài nghi xoát thượng hoa hồng về sau, mua đồ vật có phải hay không liền không cần tiền.

A Li phản hồi Thiên Sơn, hồi chính mình sân trước đi trước tranh sư tử cá huỳnh hoặc nơi. Cá huỳnh hoặc bế quan ra tới sau tính dưỡng mấy ngày, đã khôi phục tinh thần. Nhìn thấy nàng tới, lập tức lấy ra một vại rượu táo cho nàng ăn.

“Ta bế quan trước ướp, dùng tốt nhất Thạch Đồng Xuân, rượu đều là màu hổ phách.”

Muốn biết rượu phẩm chất được không, liền phải xem nhan sắc. Đại Đường không có vô khuẩn hóa phân xưởng, ủ rượu thời điểm thường xuyên lẫn vào vi sinh vật, rượu ra tới khi màu xanh lục, loại này nhan sắc rượu đều là giá rẻ hóa. Quý báu rượu trình màu hổ phách, có điểm giống đời sau rượu vàng, một vại khó cầu.

Nghe được sư tử dùng màu vàng Thạch Đồng Xuân làm rượu táo, A Li lập tức nhéo lên một quả cắn một ngụm. Quả táo đã mềm mại, rượu hương hỗn quả táo ngọt thanh xác thật ăn ngon khẩu.

Thấy nàng thích, cá huỳnh hoặc lập tức đem bình đầy, “Người toàn lấy về đi thôi.”

A Li ngượng ngùng đi lên liền bắt người đồ vật, nhớ tới lắc tay có một bao biến thân đường mạch nha, lập tức lấy ra một nửa phân cho đối phương.

Cá huỳnh hoặc nhìn đến đường mạch nha cũng có chút kinh hãi. Nàng diện mạo là thanh lãnh quả, rất khó ở chung bộ dáng. Nàng vốn dĩ lo lắng tiểu sư muội cảm thấy nàng lớn lên không thân hòa, không tới tìm nàng. Trăm triệu không nghĩ tới tiểu sư muội chẳng những tới, còn cho nàng mang theo đồ vật. Trong lòng một cao hứng, đỉnh đầu liền toát ra một đóa tiểu phấn hoa, một mảnh cánh hoa “Bang” mà biến thành màu đỏ.

A Li hơi hơi kinh ngạc, trong đầu vang lên hệ thống thanh âm, “Sư tỷ thật sự thích người a, giống loại này không dưỡng quá nhãi con, thông thường đều là như là phóng hỏa cung nhân giống nhau, đối với người trời sinh liền có hận ý. Sư tỷ như vậy, một ngàn cái nhiều lắm tìm ra một cái.”

Cá huỳnh hoặc cầm lấy một viên đường mạch nha, “Ta còn là mới nhập môn thời điểm, sư phụ đã cho ta một viên như vậy đường. Lúc ấy ta không biết là cái gì, lập tức liền bỏ vào trong miệng, kết quả biến thành một cây sẽ đi đường cây liễu, ước chừng nửa canh giờ mới biến trở về đi.”

“Sư phụ nói ta phạm tội của trời, loại này đường mạch nha đều là bị người truy kích khi dùng. Nhưng khuyết điểm là người không biết sẽ biến thành cái gì, vạn nhất biến thành cùng chung quanh không hợp đàn đồ vật, cũng khởi không đến tác dụng. Nhưng là biến thân thuật pháp vốn là khó học, có người cả đời đều biến không thành giống nhau sự vật, cho nên này đường vẫn là rất khó đến.”

Cá huỳnh hoặc vẻ mặt yêu thích mà sờ sờ đường mạch nha. Nàng mới vào môn khi còn rất nhỏ, quá nhớ nhà luôn là khóc nỉ non, sư phụ cho nàng biến thân đường mạch nha hy vọng nàng có thể vui vẻ điểm. Kia viên đường ở nàng trong trí nhớ, vẫn luôn là ấm áp tồn tại. Không nghĩ tới nhiều năm như vậy sau, lại từ nhỏ sư muội nơi này được đến biến thân kẹo.

Trong lúc nhất thời, nàng phảng phất một lần nữa về tới kia đoạn cầu học năm tháng, trên mặt hiện ra thực ôn nhu tươi cười.

A Li cảm thấy ra tới có đoạn thời gian, tưởng trở về. Nàng mới vừa mở miệng nói phải đi, cá huỳnh hoặc khiến cho nàng chờ một chút lại hồi.

Cá huỳnh hoặc xoay người đến buồng trong lấy ra một ngum rương nhỏ, “Đây đều là ta trước kia mang quá, người đừng ghét bỏ. Hiện giờ ta tuổi tác lớn, chỉ thói quen dùng bố mang vấn tóc, này đó không dùng được, đều cho người đi.”

Nàng đem cái rương mở ra, tức khắc kim quang lộng lẫy. Bên trong đầy các màu thoa hoàn, có thủy ngọc, cũng có màu sắc rực rỡ đá quý, còn có oánh nhuận trên châu, mỗi dạng đều làm thành hoa điều bộ dáng, xinh đẹp cực kỳ.

A Li liên tục xua tay, “Sư tỷ, này quá quý trọng, ta cũng không thể thu.”

“Có cái gì không thể thu?” Cá huỳnh hoặc không khỏi phân trần mà hướng nàng trước mặt đẩy, “Đối chúng ta tu tiên người tới nói, kim ngọc là không đáng giá tiền nhất đồ vật. Người đưa ta như vậy quý đường mạch nha ta đều thu, này đó bất quá là phạm vật mà thôi.”

“Chính là.....”

“Chính là cái gì?” Cá huỳnh hoặc nói, “Ta trước kia cũng có cái tiểu muội muội, nhưng là vào Thiên Sơn về sau, thời gian quá đến lâu lắm, ta thân nhân đều chết sạch. Hiện giờ cùng ta thân cận nhất chính là sư phụ, sư đệ cùng người. Ta đồ vật tự nhiên là cho người, bằng không cho Nhị sư đệ, hắn cũng vô pháp mang a.”

A Li hỏi: “Đại sư tỷ, người đến Thiên Sơn đã bao lâu?”

Cá huỳnh hoặc nhẹ nhàng mà nói, “Một trăm nhiều năm.”

A Li kinh ngạc mà lặp lại: “Một trăm nhiều năm?” Lâu như vậy? Trách không được người nhà đều không còn nữa. Nếu là nàng, cũng sẽ rất khổ sở. Tựa như hiện tại, nàng liền rất tưởng cha mẹ. Còn có không đến ba mươi ngày, cũng không biết đến tột cùng có thể hay không về nhà.

Cá huỳnh hoặc nhìn đến A Li trên mặt lộ ra xúc động chi sắc, biết tiểu sư muội vì nàng khổ sở, trong lòng hảo cảm tăng thêm một phân, đỉnh đầu hoa lập tức liền lại đổ một mảnh, “Đều đã qua đi, Hoàng Tuyền đạo thượng ta còn đi tặng một đoạn, thậm chí hồi lộ quỷ sai biết bọn họ kiếp sau nơi đi. Như vậy nghĩ đến, tu tiên cũng không tồi, ít nhất có thể thường thường đi gặp.”

“Đúng rồi A Li, ngươi có hay không muốn hiến tế thân nhân? Ngày hôm qua hạ tuyết, hiện giờ dưới chân núi các nơi đều ở tuyết động tể. Ngươi nếu là cũng có muốn tế bái thân thuộc, ta nơi này có căn cực hảo ngọn nến, là dùng tuyết sơn yêu ong sáp ong làm. Có thể càng tốt mà cầu thông tổ tiên, đạt được chúc phúc.”

A Li vẻ mặt nghi hoặc, “Cái gì tuyết động tể?”

Cá huỳnh hoặc nói: “Ngươi không biết? Cũng đúng, ngươi thượng một cái sư môn ly Thiên Sơn rất xa, không biết bên này truyền thống. Đây kỳ thật là từ thượng cổ liền lưu truyền tới nay tập tục. Ở trên mặt tuyết đào ra tiểu tuyết động, điểm cây nến đuốc hiến tế tổ tiên.”

“Kỳ thật ta một lần đều không có cảm nhận được cái gì chúc phúc. Nhưng là mỗi năm đều có người nói chính mình đã xảy ra chuyện tốt, hoặc là đột phá bình cảnh, hoặc là ở bí cảnh được đến không tồi bảo bối, vì thế hiến tế người càng ngày càng nhiều.”

Cá huỳnh hoặc đưa qua một bàn tay chỉ dài ngắn sáp ong, “Sấn hiện tại mới vừa hạ tuyết, ngươi không nhiều lắm. Lại quá một lát, liền đào động địa phương đều không có. Ngươi muốn đi liền sớm một chút đi.”

A Li vốn định nói chính mình không có tổ tiên tế bái, nhà nàng tổ tiên còn không biết lui tới sinh ra đâu, nhưng là cá huỳnh hoặc đã đem sấp ong bỏ vào tiểu trang sức cái rương, nàng đành phải đem lời nói nuốt vào trong bụng.

Rời đi sư tử chỗ ở, nàng không có trực tiếp hỏi chính mình tiểu viện, mà là triều sơn hạ đi đến. Nàng không nghĩ lãng phí sư tử tâm ý, bất quá chính là đào cái hố chôn tiết sấp, phí không bao nhiêu công phu.

Nhưng là tới rồi chân núi, quả nhiên tựa như sư tử nói, tới tiến hành tuyết động tế người rất nhiều. Chẳng những có Thiên Sơn bốn môn người, còn có mặt khác môn phái người, thậm chí còn có bình thường dân chúng. Tuyết động tế đã không đơn giản là đạt được tổ tiên chúc phúc phong tục, càng như là nhiều một cái ký thác thương nhớ ngày hội.

Đã là hoàng hôn, mệnh môn vô bờ tuyết địa thượng phòng lên hơn một ngàn cái nho nhỏ tuyết bao, tựa như rộng mở bàn thờ Phật giống nhau, bên trong chôn một đoạn ngọn nến. Màu cam ấm quang che kín Thiên Sơn, đại gia quý lạy ở trên mặt tuyết, nhẹ giọng lầm bầm. Nơi xa tiếng chuông vang lên, trầm thấp dài lâu.

Trong nháy mắt, A Li cảm xúc có chút mệnh môn, bị này thật lớn đồ sộ cảnh tượng sở xúc động, nguyên bản không cho là đúng nhanh chóng biến mất không thấy.

Nàng tiểu tâm mà hành tẩu ở tuyết bao chi gian, muốn tìm cái địa phương lộng tuyết bao. Nhưng là người quá nhiều, căn bản không có thích hợp địa phương.

Đang ở nàng muốn chạy xa một chút khi, phía sau truyền đến kinh hãi thanh, “A Li, người cũng tới tuyết động tế?”

Quen thuộc thanh âm làm A Li thẳng nhú mày, không cần xoay người cũng có thể nghe ra kia mềm mại thanh âm, không phải Tô Vũ Nhu còn có thể là ai?

Nàng xoay người, trong mắt chiếu ra Tô Vũ Nhu hệ thiển lam áo choàng, cổ áo một vòng màu trắng hồ ly mao.

“Có phải hay không tìm không thấy đảo tuyết động địa phương? Người tới quá muộn, rộng lớn san bằng địa phương đã sớm bị người chiếm.”

“Nga.” A Li nhàn nhạt đáp lại một tiếng, liền không có ngôn ngữ.

Tô Vũ Nhu cười nói, “Một người gặp ta.”

A Li tức khắc tâm sinh điềm xấu.

Tô Vũ Nhu nói: “Ta vừa rồi cũng ở tìm địa phương đâu, nhưng là cùng người giống nhau căn bản tìm không thấy. Vốn dĩ không nghĩ lộng tưởng về nhà đi, nhưng là sự tỷ của ta nói, tìm được một chỗ cực hảo địa phương, nơi đó ít người, tuyết lại sạch sẽ. Không giống nơi này người nào đều có, làm bản tổ tiên. A Li, người cùng ta một đạo đi thôi.”

A Li lập tức lắc đầu, Thủy Kỳ Lân ở trong lòng nàng lưu lại bóng ma thật sự quá lớn. Huống chi, lần trước Tô Vũ Nhu mời nàng làm ong yêu bắt yêu lệnh, kết quả Tô Vũ Nhu cùng nàng sư huynh sư tỷ tính cả vị kia cầm soái cùng nhau bị bắt đi. Nếu không phải Tư Thiên Dạ ở, bọn họ liền đều phải cấp ong yêu sinh bảo bảo.

Tô Vũ Nhu nhìn ra A Li băn khoăn, nàng chính mình cũng rất muốn học máu. Vốn là muốn mang nàng cùng nhau làm bắt yêu lệnh, kết quả thỉnh người không đáng tin cậy, sinh sôi ném mặt.

“Lúc này nhưng cùng trước kia bất đồng. Chúng ta một không hạ bí cảnh, nhị không làm bắt yêu lệnh. Thậm chí liền làm tuyết động tế địa phương đều là Thiên Sơn dưới chân, người có cái gì nhưng băn khoăn? Đây còn không phải là ở cửa nhà người sao?”

A Li còn không nghĩ đi, nhưng là sắc trời bắt đầu tối, tuyết động tế chỉ có một ngày, càng vặn bên ngoài liền càng nguy hiểm. Liền nói, “Nếu là không xa ta liền cùng người, nếu là xa.....”

Tô Vũ Nhu lập tức giữ chặt tay nàng, “Không xa, liền ở phía trước.”

A Li nhìn đối phương đỉnh đầu toát ra tiểu hắc hoa, trong lòng tức khắc cảm thấy quyết định này có điểm không sáng suốt. Nhưng là Tô Vũ Nhu kéo nàng đi được bay nhanh, một chút đều không dung nàng đổi ý.

Cũng may xác thật như đối phương theo như lời, không xa, cũng liền ly sơn môn 100 mét tả hữu, thậm chí có thể nhìn đến dưới chân núi kia cây oai cổ cây liễu.

“Người nhìn ta chưa nói sai đi, thật sự rất gần.” Tô Vũ Nhu chỉ vào cách đó không xa một tiểu đôi người ta nói.

Kia vài tên nam nữ, đều hệ màu lam áo choàng, phảng phất toàn gia dường như. Thấy Tô Vũ Nhu mang đến một cái người xa lạ, sôi nổi kinh ngạc trợn to mắt.

“Bằng hữu của ta, Thiên Sơn phái.” Tô Vũ Nhu nói.

Thấy là sư muội bạn bè, đại gia lập tức thần sắc hòa hoãn. Thậm chí còn có nam tu cười cùng A Li chào hỏi, dò hỏi nàng tu cái gì hệ?

Tô Vũ Nhu toàn bộ thể A Li ngăn, “Hách sư huynh, người đừng tồn cái này tâm tư lạ, A Li có nhân gia.”

Bị nàng xưng là Hách sư huynh thanh niên lập tức hỏi, “Nga, là cái nào thể gia?”

Tô Vũ Nhu cười như không cười, “Thiên Sơn phái chừng môn người tin hay không?”

Đối phương nao nao, lập tức cười nói, “Sư muội đừng hồng ta, vị kia cũng không phải là người bình thường, đó là mọc cánh thành tiên thượng thần.”

Trước kia đại gia không dám phá cuối cùng kiếp, là bởi vì thành công bước lên cửu thiên người đều không thể hiểu được biến mất. Từ Bạch Trạch trở thành thượng thần, các đại môn phái tức khắc

nhắc lên một cổ thành tiên nhiệt. Nhưng là Bạch Trạch cùng Phi Vũ chữa trị hảo tế đàn sau, thành tiên cuối cùng một bước lùi kiếp thạch cũng đi theo chữa trị hảo.

Mấy trăm năm không phách quá lùi, lùi kiếp thạch một khi khôi phục lập tức nhưng kính mà phách. Đầu một cái phách tiêu người, đại gia còn không cho là đúng, chỉ nói hấn vận khí không tốt. Nhưng là hợp với phách tiêu vài người, dư lại người lập tức không dám thắng thiên, bởi vì đây là thật thắng thiên.

Vì thế Bạch Trạch lại lần nữa trở thành Tu Tiên giới truyền thuyết, một cái không thể nhìn lên tồn tại.

Hách sư huynh nói: “Vị kia nếu là định ra phạm nhân làm vợ, ta liền đứng chống ngược kia cái gì.”

Tô Vũ Nhu truy vấn, “Đứng chống ngược kia cái gì?”

Một vị sư tử thấy bọn họ càng nói càng không ra gì, sợ bị A Li chê cười bọn họ Tô thị môn nhân không ổn trọng, lập tức nhẹ trách mắng, “Ai dạy các người như vậy nghị luận nhà khác chưởng môn?”

Hách trang cùng Tô Vũ Nhu lập tức nhắm lại miệng.

Dẫn đường người đưa tới một cái sơn động cửa liền ngừng lại, “Liền nơi này đi, nơi này tuyết sạch sẽ.”

Đại gia lập tức đều tự tìm địa phương, đào hố làm tuyết bàn thờ Phật.

A Li cũng vội tìm một chỗ địa phương, bắt đầu đào động.

Tuyết thật sự quá lạnh, bắt quá mới bào ra một tiểu khối đất trống, A Li tay liền đông lạnh giống cà rốt giống nhau. Nàng miễn cưỡng đôi tay nắm ở bên nhau ấm ấm, không quá chết lạnh khi, lại bắt đầu lộn.

Qua một hồi lâu, nàng mới làm ra một cái không lớn tiểu tuyết động tới. Nàng triệu người khác nhìn nhìn, thấy đại gia còn không có xây

lên tiểu bàn thờ Phật, lại súc xuống tay ẩm ẩm, lúc này mới chuẩn bị lấy ra sư tử cấp rương nhỏ.

Liền ở nàng suy xét như thế nào lấy ra tới không dẫn vào chú mục khi, đột nhiên đất rung núi chuyển, cả người choáng váng lên. Chỉ nghe được bên cạnh có người hô to “Tuyệt lộ lạc!” Tay đã bị người gắt gao nắm lấy, kéo nàng liền chạy.

Chờ nàng lấy lại tinh thần, người đã đứng ở đen tuyền trong sơn động, mà cửa động cũng bị tuyết lấp kín.

“Không ngại sự.” Trong bóng tối có người nói, “Chúng ta dùng độn địa phù rồi đi thì tốt rồi.”

A Li vừa rồi bị hoảng tưởng phun, có điểm suy yếu mà sau này dựa. Lôi kéo nàng tay người kia giác ra nàng khác thường, nhỏ giọng hỏi, “A Li, người làm sao vậy? Chính là vừa rồi bị thương? Trong chốc lát chúng ta rời đi nơi này, ta cho người xem vừa thấy. Ta học quá kỳ hoàng chi thuật, đơn giản thương ta có thể xem.”

Người nói chuyện là Tô Vũ Nhu, A Li mím môi, người này tuy là hắc liên hoa, nhưng là mỗi lần đối nàng thái độ lại cũng không tệ lắm.

Một cái giọng nữ đột nhiên nói: “Hảo, sơn không lay động, có lẽ là tuyết lộ đi qua. Ai mang theo độn địa phù?”

Một cái giọng nam nói tiếp: “Vương sư tử, ta mang theo độn địa phù, chính là ai có quang mượn ta chiếu một chút, ta nơi này không riêng có độn địa phù, còn có sấm đánh phù.”

Đại khái là tuyết lộ qua đi, không có người thương vong, đại gia tâm tình cũng không tệ lắm, lập tức hi hi ha ha lên, “Mau cho hắn chiếu một chiếu, đừng chúng ta không làm tuyết chôn, đến làm sét đánh.”

Một đạo vàng sáng sáng lên, một người giơ nửa trượng châm lá bùa, “Lý sư đệ, cái này quang được không?”

Được xưng là Lý sư đệ người lập tức nói, “Có thể, có thể, cái này quang là được.”

Một trận sột sột soạt soạt thanh âm qua đi, quay chung quanh Lý sư đệ người đột nhiên tập thể không có tiếng vang. A Li khẽ nhú mày hướng quá xem, chỉ thấy một nữ tử đầy mặt đều là nghi hoặc, “Lý sư đệ, người ném chính là pháo lép sao? Như thế nào liền cái tiếng vang cũng không có? Có phải hay không lấy sai rồi?”

“Không có a.” Lý sư đệ khom lưng nhặt lên tới, “Sư tỷ người xem, xác thật là độn địa phù.”

Quen thuộc cảnh tượng nháy mắt làm A Li mặt trầm xuống. Không riêng gì nàng, ngay cả Tô Vũ Nhu sắc mặt cũng trở nên vi diệu lên.

Tô Vũ Nhu nhỏ giọng nói thầm, “Nên sẽ không bị cái gì yêu thú phong sơn động đi?”

“Loạn giảng,” Hách trang nói, “Nơi này lại không phải bí cảnh, như thế nào có thể có yêu thú? Huống chi người lần trước là lầm sấm đến cấp bậc cao nhất bí cảnh, mới gặp Thủy Kỳ Lân. Cái loại này bí cảnh trăm năm khó ra một lần, này chỉ là cái bình thường sơn động.”

Một nữ tử hỏi: “Ai còn có độn địa phù?”

A Li từ lắc tay trung lấy ra một quả nói, “Ta thử xem đi.”

Ánh sáng lập tức triều nàng bên này dờn qua tới.

Nhưng là một trương độn địa phù đi xuống, vẫn là một chút động tĩnh đều không có, ngay cả nói bậy bạ Hách trang đều trắng sắc mặt.

Có người nhẹ giọng nói: “Bí cảnh ra tới khi tất cùng với dị tượng, có thể hay không vừa rồi tuyệt lộ chính là bí cảnh ra tới trước dự triệu?”

Đại gia tức khắc kinh hoàng, nếu thật là như vậy, có thể phong bế sơn động yêu thú tất là cấp bậc cao nhất bí cảnh.

Bọn họ nơi này một vài hoàn chiếm đa số, tam hoàn chỉ có hai cái, còn có một cái bốn hoàn. Nhưng liền tính là bốn hoàn, ở cấp bậc cao nhất bí cảnh trung cũng chỉ có bị ăn phân, khác nhau ở chỗ khả năng hẳn là cuối cùng một cái bị ăn.

Có người nói: “Vậy phải làm sao bây giờ? Nếu không chúng ta đào một chút cửa động thử xem? Vạn nhất bên ngoài chỉ là tuyết, nói không chừng liền đào ra đi.”

Cái này đề nghị lập tức được đến đại gia khen ngợi, nhưng là một phen khai quật xuống dưới phát hiện, đồ ở cửa động tuyết cũng không nhiều, chân chính làm cho bọn họ ra không được chính là trên núi lẫn xuống cự thạch. Đại gia ném thử đẩy đẩy, nhưng là căn bản đẩy bất động.

Đại gia phí một phen công phu, được đến đích xác thật kết quả này, vốn dĩ tay không khai quật liền mệt, này đó càng là cả người không kình.

Tô Vũ Nhu nói: “Lần trước ta thấy A Li nổ tung sơn động, Thủy Kỳ Lân cũng không có phong bế sở hữu sơn động, chỉ cần nổ tung một cái chỗ hổng, chúng ta là có thể ở địa phương khác sử dụng độn địa phù.”

A Li lắc đầu, “Lần trước dùng phù, lần này không mang.”

Mọi người mới vừa dâng lên hy vọng, đã bị áp diệt. Một đám hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm cái gì bây giờ.

A Li duỗi tay từ thắt tay lấy ra một cây ngọc giản, cũng không biết là ai liền đối với ngọc giản nói, “Ta bị nhốt ở bí cảnh, chung quanh bị làm pháp, vô pháp sử dụng độn địa phù.”

Ánh mắt mọi người lập tức chuyển qua trên người nàng, ngọc giản thập phần trân quý, người bình thường không có. Ngay cả bọn họ Tô thị một mạch, cũng bất quá trưởng lão chưởng môn linh tinh mới có thể có ngọc giản, phần lớn cũng là cho bạn lứa một cây, con cái đều phân không đến.

Chẳng lẽ nàng đánh xuống đạo lữ thật là Bạch Trạch?

A Li đợi trong chốc lát, ngọc giản phát ra sáng ngời lục quang, đại biểu đối phương hồi nàng. Nàng từ chỉ gian đưa vào một chút linh lực, kích hoạt ngọc giản, chỉ nghe ngọc giản truyền ra một đạo trầm thấp hữu lực thanh âm, “Cái nào bí cảnh?”

Là Tư Thiên Dạ.

A Li lại kích hoạt ngọc giản, “Ta cũng không rõ ràng lắm, hình như là tân ra. Liên ở ly Thiên Sơn sơn môn không xa địa phương, có một cái sơn động, nhưng là bị tuyết chôn ở.”

Nói xong nàng chính mình cũng cảm thấy là nói vô ích, những lời này hữu dụng tin tức liền một cái ly Thiên Sơn sơn môn không xa, chỉ bằng vào cái này hẳn có thể tìm được địa phương sao?

“Hào.” Tư Thiên Dạ ngắn gọn mà trả lời.

A Li lại hỏi, “Người có thể tìm được sao?”

Tư Thiên Dạ trả lời: “Có thể, đừng sợ.”

Nàng tức khắc yên tâm, không biết vì cái gì Tư Thiên Dạ lời nói phá lệ có công tín lực, vừa nói nàng liền tin.

Có người lập tức hỏi, “Là bạch chương môn sao?”

A Li lắc đầu, “Không phải.”

Mọi người ánh mắt tức khắc che kín thất vọng. Nhưng cũng có người nói, “Đã có ngọc giản, liền đại biểu ít nhất là trưởng lão giống nhau nhân vật. Chúng ta đây cũng có thể cứu chữa.”

“Kia nhưng không nhất định, tựa như chúng ta môn phái, tổng cộng bốn vị trưởng lão, liền có ba cái là bảy hoàn. Bảy hoàn tiến cấp bậc cao nhất bí cảnh kia cũng là chờ chết phân. Hơn nữa hiện tại có chút tu sĩ, mặc dù không phải trưởng lão, chỉ cần trong nhà cự phú, cũng là có thể trở ra khỏi mua ngọc giản tiền.”

Đại gia ánh mắt lập tức đầu hướng A Li.

A Li cười gật gật đầu, “Nhà hán xác thật cự phú.”

Mọi người ánh mắt không nói thất vọng đi, dù sao là không có người tràn ngập hy vọng. Lập tức liền có người nói: “Người vì cái gì không cho hán thông tri những người khác đâu? Tỷ như thông tri bạch chương môn? Tuy rằng bạch chương môn không có khả năng đích thân đến, nhưng là phái ra một cái trưởng lão gì đó vẫn là có khả năng đi?”

A Li nhấp nhấp môi, “Hán cùng bạch chương môn không thân, hơn nữa có thù oán.”

Đại gia lập tức không hé răng, thầm nghĩ, này đạo lữ tìm thật hổ cha, thế nhưng cùng tiên môn đứng đầu có thù oán.

“Kia làm hán cho chúng ta biết Tô chương môn đâu? Ta sư muội ở chỗ này, Tô chương môn nhất định sẽ đến.”

A Li nói: “Cũng có thù oán.” Không sai đi? Yêu vực cùng sở hữu tiên môn đều là đối lập a.

Đại gia biểu tình tức khắc trở nên khiếp sợ lên, lập tức đoán mò, “Là Phích Lịch Môn sao? Phích Lịch Môn chương môn đoạt lấy chúng ta chương môn trước đạo lữ.”

“Không có khả năng, Phích Lịch Môn chương môn thăng thiên thời điểm bị sét đánh đã chết.”

“Đó là tổ hà môn sao? Ta nghe nói bọn họ vẫn luôn cùng chúng ta đoạt mạch khoáng, coi như có thù oán đi?”

“Tổ hà môn chương môn cũng bị sét đánh đã chết.”

“Thiên nguyên tông?”

“Thiên nguyên tông chương môn cũng bị đánh chết. Các người hiểu, trước một đoạn thời gian lưu hành thành tiên.”

“Kia còn có cái nào chưởng môn thành tiên không bị đánh chết?”

“Thiên Sơn phái bạch chưởng môn a.”

Như thế nào lại vòng đã trở lại?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ:
544118201 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Hai trăm cân đầu trọc muối, văn
án quan trọng nhất 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 5304623740 bình; minh
ngọc 20 bình; trừ danh bệnh liệt dương mạc chín thiều 18 bình; tiểu
áp lực, thất 10 bình; bổ nói nhiều nói nhiều không ngủ tỉnh, người
ngọt ngào 5 bình; a minh 3 bình; MissBean, ngủ sớm dậy sớm 1
bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

87, đệ 87 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mọi người đang ở lung tung suy đoán khi, trong bóng đêm đột nhiên phát ra một tiếng thét chói tai. Nói chuyện thanh tức khắc qua nhưng mà ngăn, mọi người hai mặt nhìn nhau không biết đã xảy ra cái gì.

Đỉnh đầu phiêu đãng một trượng bậc lửa phù chú, ánh sáng hữu hạn, cũng không biết vừa rồi là ai phát ra thanh âm.

Có người hỏi: “Ai kêu một tiếng?”

Mọi người sôi nổi lắc đầu.

Lại có người nói: “Nhìn xem thiếu ai?”

Đại gia quay đầu xác nhận người bên cạnh, lung tung đếm: “Vương sư tử, Lý sư đệ, Hách sư huynh, tô sư muội, tô sư muội bằng hữu, sài sư đệ, bạch sư tử..... Ai, thiếu một cái Trương sư muội.”

“Thiếu Trương sư muội? Người xác định sao?”

“Trương sư muội thật sự không thấy, vừa rồi nàng còn ở ta bên cạnh.”

“Trương sư muội thật sự đã không có, một hai ba bốn... Bảy, chúng ta hiện tại chỉ có bảy người, rõ ràng hẳn là có tám người.”

“Trương sư muội đâu? Trương sư muội!”

A Li bị Tô Vũ Nhu nắm chặt tay, đối phương trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, thực hiển nhiên đối phương cũng cùng nàng giống nhau đồng thời nghĩ đến Thủy Kỳ Lân.

Cái kia Trương sư muội nhất định là bị yêu thú ngậm đi rồi. Không nhất định là Thủy Kỳ Lân, nhưng nhất định là cùng cấp bậc yêu thú. Chỉ có loại này có chứa nhất định trí tuệ yêu thú, mới có thể dùng loại này phương pháp tập kích con mồi. Làm sợ hãi chậm rãi nảy sinh, con mồi ăn lên mới có thể phá lệ mỹ vị.

“Ai còn có chiếu sáng phù chú?” Cãi cộ âm ỉ trung, có người lớn tiếng hỏi.

“Ta không có.”

“Ta cũng không có.”

Mọi người đều là tu linh căn, ngày thường đều là tiên khí phiêu phiêu mà niết quyết. Chỉ có tu phù đạo tạp tu, mới có thể dùng lá bùa. Tu linh căn xưa nay xem thường tạp tu, cho rằng bọn họ tự thân linh căn không thuần mới có thể dùng phụ trợ thủ đoạn.

Có người hỏi lúc đầu lấy ra chiếu sáng lá bùa người, “Sài sư đệ, người liền này một trương chiếu sáng lá bùa sao?”

Sài sư đệ lắc đầu, “Này vẫn là một cái thích ta tạp tu muội tử mạnh mẽ cho ta. Ta quên ném, cho nên mới lưu tại túi.”

Mọi người sôi nổi nói: “Có thể dựa niết quyết giải quyết sự, ai sẽ mang lá bùa a?”

A Li hỏi, “Kia vì cái gì không ai niết quyết đâu?”

Mọi người tề tắc đầu, “Cái loại này có thể chiếu sáng lên chung quanh tiên pháp, muốn bầy hoàn trở lên mới có thể học, nhưng là cũng chỉ có thể chiếu sáng lên năm thước khoảng cách.”

A Li: “Vậy các người còn nói cái gì a?” Nàng còn tưởng rằng một đám đều là thi pháp tay thiện nghệ đâu.

Nàng từ phù túi lấy ra sáu trương lá bùa, nắm chặt ở trong tay lay động hoảng, lá bùa tức khắc bốc cháy lên. Nàng buông ra tay, sáu trương lá bùa chậm rãi bay lên, ước chừng lên đỉnh đầu nửa thước

tả hữu địa phương dừng lại, hình thành một cái vòng lớn vòng, đem chung quanh ánh sáng trưng.

Sài sư đệ về mặt kinh ngạc, “Người như thế nào mang nhiều như vậy lá bùa?”

Tô Vũ Nhu nói: “A Li là tạp tu, là chuyên môn tu phù đạo.”

Mọi người tức khắc cứng họng, bọn họ vừa rồi một đồn làm thấp đi tạp tu, hiện tại lại không thể không đứng ở tạp tu sáng lên lá bùa phía dưới. Cũng may vị này tạp tu không phải khắc nghiệt người, trên mặt một chút cười nhạo ý vị đều không có. Bọn họ trong lòng tức khắc dâng lên vài phần hảo cảm, nếu mọi người đỉnh đầu có hoa, hiện tại hẳn là mỗi người biến sắc.

Ánh sáng phạm vi mở rộng, mọi người triều chung quanh nhìn lại, chỉ thấy sơn động liếc mắt một cái liền vọng đến cùng, duy nhất một cái lộ là xuống phía dưới, đi thông rất sâu dưới nền đất. Đại gia phỏng chừng yêu thú liền tàng đến bên trong, lẫn nhau gian dãn đến càng gần.

Tô Vũ Nhu nhin không được hỏi: “A Li, người ngọc giản người kia khi nào tới a?”

A Li lắc đầu, “Ta cũng không biết, nói vậy bên ngoài cửa động đã bị tuyết che đây, không tốt lắm tìm.”

Mọi người sắc mặt tức khắc không được tốt, nếu là vẫn luôn tìm không thấy cửa động, trước không nói có thể hay không trở thành yêu thú đồ ăn, đồ ăn nước uống chính là cái vấn đề.

Một người thiếu nữ đột nhiên nói, “Lý sư đệ người ở ăn cái gì?”

Được xưng là Lý sư đệ thiếu niên môi nhu chiếp hai hạ, “Tới khi mang theo cái hồ bánh, đói bụng, ta liền ăn luôn.”

Người bên cạnh lập tức chỉ trích, “Hiện tại đại gia vây ở trong động, không nói có phúc cùng hưởng, ít nhất có nạn cùng chịu. Đây một

chiếc bánh, đại gia tình ăn ít nhất có thể căng quá một ngày, nhưng người lại độc chiếm.”

Lý sư đệ sắc mặt thay đổi lại biến, phản bác nói: “Nhưng đó là ta bánh a.”

Hắn lời này vừa ra hạ, liền đổi lấy vài câu “Ích kỷ”, “Không có người như vậy đồng môn”, “Trở về tất nói cho sư phụ người”.

A Li liền biết vừa đến trong lúc nguy cấp, tất sẽ xuất hiện như vậy sự. Nàng ngón tay kẹp sấm đánh phù, một bên nghe đại gia bởi vì một trương hồ bánh khắc khẩu, một bên nhìn chăm chú vào bốn phía.

Bỗng nhiên nàng cảm giác sau đầu có nhiệt khí phun tới, nàng không cần suy nghĩ liền về phía sau ném lá bùa. Chỉ nghe được sét đánh thanh cùng thú tiếng kêu đồng thời vang lên, Tô Vũ Nhu sư huynh sư tỷ cũng không vì hồ bánh khắc khẩu, sôi nổi sắc mặt tái nhợt về phía sau xem.

Chỉ thấy một cái 1 mét khoan yêu thú đầu, phẳng phát khảm ở trên vách núi đá giống nhau, ngũ quan dữ tợn rỗng giện, khóe mắt phẳng phát bị đốt trọi giống nhau mạo hắc khí.

Yêu thú vận vẹo đầu, thông thả vươn hai chỉ móng vuốt, cả người giống đồ đầy du giống nhau từ vách núi trung ra bên ngoài hoạt, lộ ra hồ báo giống nhau thân hình cùng đồng dạng cường tráng sau thảo. Chờ đến thon dài cái đuôi cũng từ vách núi trung ra tới khi, thân thể chiều dài đã vượt qua 3 mét.

Mọi người hét lên một tiếng, bắt đầu không đầu không đuôi mà chạy loạn. Trong sơn động chỉ có một cái lộ, chính là đi thông phía dưới đường hầm. Dưới tình thế cấp bách cũng không kịp tự hỏi, sôi nổi đi xuống chạy.

A Li biết muốn tao, yêu thú phỏng chừng chính là tưởng đem bọn họ hướng dưới nền đất đuổi đi. Nhưng là mọi người đều hướng ngầm

chạy, lưu nàng một cái chính là bị ăn mệnh. Biết rõ phía trước là đầm rồng hang hổ, cũng chỉ đến đi theo mọi người cùng nhau chạy.

Mang theo mùi tanh phong vọt tới đám người phía trước, một người thiếu nữ bị bổ nhào vào trên mặt đất, trên đầu thoa hoàn rót đầy đất. Tất cả mọi người cả kinh sau này lui, không đành lòng nhìn đến yêu thú nuốt người trường hợp.

Nhưng là yêu thú liền xem đều không xem một cái ngã xuống đất thiếu nữ, liền hướng tới thoa hoàn nhào tới, lửa đỏ lười dài một quyền, liền đem một đôi hoàng kim thoa hoàn nuốt vào trong bụng. Tiếp theo cúi đầu lại đem còn thừa một đôi trâm châu thoa ăn vào trong bụng. Phảng phất chưa đã thém, một đôi chuông đồng mắt, thẳng tắp mà nhìn chăm chăm thiếu nữ vành tai thượng đồng châu nhĩ đang.

“Là Tì Hưu,” có người hô to, “Bạch sư tử mau đem người trên lỗ tai trang sức ném cho nó.....” Còn chưa có nói xong, thiếu nữ liền kêu thảm thiết một tiếng, một con lỗ tai bị xé rách xuống dưới.

Tì Hưu còn muốn cắn một khác chỉ lỗ tai, thiếu nữ run run nhanh chóng tháo xuống nhĩ đang, ngón tay thượng chiếc nhẫn cũng cùng nhau hái xuống. Kỳ quái chính là, Tì Hưu ăn xong này mấy thứ trang sức, thể nhưng từ bên người nàng đi qua, triều A Li bọn họ đi tới, phảng phất buông tha tên kia thiếu nữ giống nhau.

“Ta nhớ ra rồi,” một người thiếu niên nói, “Tì Hưu thích nhất ăn vàng bạc tài bảo, nếu là cho đủ nó nhất định lượng tài bảo, nó liền sẽ buông tha người. Đây là đồn đãi trung lưu lại mua lộ tài.”

“Bạch sư tử trả giá một đôi thoa hoàn, một đôi trâm, một đôi hoa tai cùng một cái nhẫn, tính xuống dưới chính là bảy cái trang sức, đổi diện chúng ta bảy người. Nói cách khác chúng ta muốn mạng sống, cũng muốn mỗi người lấy ra bảy dạng châu báu cho nó.”

Có người hỏi, “Kia lúc trước chết Trương sư muội đâu?”

“Trương sư muội nghèo thật sự, búi tóc thượng hệ mảnh vải, không ăn nàg ăn ai đâu?”

“Mau mau mau, ai có trang sức hái xuống đầu cho nó, nó muốn lại đây.”

Lúc này bảy người trừ bỏ giao quá mua lộ tài bạch sư tử, còn có tam nam tam nữ. A Li tháo xuống trên đầu thoa hoàn cùng nhẫn, tổng cộng tám dạng còn có thể đều ra giống nhau. Tô Vũ Nhu mang nhiều, tổng cộng mười một dạng, Vương sư tử mang theo chín dạng trang sức, như vậy trừ bỏ các nàg ba cái, còn có thể nhiều ra một người phân.

Nhưng là mặt khác ba cái nam tình trạng liền không như vậy hảo. Lý sư đệ, Hách sư huynh, Sài sư đệ đem đầu quan, ngọc bội, chiếc nhẫn đều hái được, tính toán đầu ra đây chỉ có thể thấu ra một người.

A Li nhớ tới trước khi đi cá huynh hoặc cho nàg trang sức cái rương, đang chuẩn bị từ nơi đó mặt lấy một ít ra tới cứu người, liền thấy Hách sư huynh nhanh chóng từ hai vị sư đệ nơi đó đoạt quá trang sức ném cho Tì Hưu. Sài sư đệ cũng không chậm, triều A Li các nàg chạy tới, đem nhiều ra kia phân ôm vào trong ngực.

Dư lại một cái Lý sư đệ, sắc mặt tái nhợt mà muốn tới đoạt sư muội sư tử, nhưng Tì Hưu quay đầu liền cắn hấn eo, “Răng rắc” một tiếng cắn thành hai nửa. Nó cúi đầu, thông thả ung dung mà gặm thực lên.

Mùi máu tươi nhanh chóng ở trong không khí lan tràn, tất cả mọi người sợ tới mức bắp chân phát run, Tô Vũ Nhu lập tức liền ngồi ở trên mặt đất, che miệng sắc mặt tái nhợt.

Tì Hưu hai hạ đem người ăn xong, quay đầu tới, một người một người thu trang sức. Nó tựa như sẽ tính toán giống nhau, đếm ăn, mỗi đôi trang sức chỉ ăn sáu dạng. Đương cuối cùng một người trang sức thu xong, nó liếm liếm miệng, thả người nhảy chui vào vách núi không thấy.

Vương sư tử run run nói: “Nó, nó như thế nào còn thừa sáu dạng trang sức không ăn?”

A Li ánh mắt khẽ nhúc nhích, “Vừa rồi chúng ta là bảy người, lý nên mỗi người đào bảy dạng trang sức. Nhưng là Tì Hưu ăn luôn một người, chúng ta liền thừa sáu cá nhân, cho nên nó một người chỉ thu sáu cái trang sức.”

Vương sư tử tiếp tục run run, “Tì Hưu còn khá tốt, rất giảng đạo lý. Chỉ tiếc Lý sư đệ.....”

Hách sư huynh hừ lạnh, “Hắn đã chết cũng xứng đáng, hắn vừa rồi ăn mảnh, đem duy nhất hồ bánh ăn luôn. Người như vậy liền tính tồn tại trở lại sư môn, ta cũng muốn đem hắn ích kỷ hành vi nói cho chưong môn.”

Tô Vũ Nhu không tán đồng mà lắc đầu, “Kia trương bánh vốn dĩ chính là hắn, hắn nguyện ý cấp là tình cảm, không muốn cấp cũng quái không đến hắn. Nhưng là Hách sư huynh, trên người của người giống nhau trang sức đều không có, vừa rồi lấy ra một nửa tiền mãi lộ đều là Lý sư đệ.”

A Li liền đứng ở Hách sư huynh bên cạnh người, tinh tường nhìn đến hắn rũ rũ mắt da, che đậy chợt lóe mà qua hung quang. A Li tin tưởng, nếu không phải Tì Hưu nguy cơ đã trừ, Tô Vũ Nhu lại là chưong môn chi nữ, Hách sư huynh nhất định sẽ không thiện bãi cam hưu.

Hách sư huynh triệu A Li vươn tay, “Độn địa phù lấy đến đây đi, kia chỉ Tì Hưu quỷ biết còn có thể hay không trở về.”

A Li thần sắc lãnh đạm mà bồi qua tay đi, “Ta lấy là được.”

Hách sư huynh ngoài cười nhưng trong không cười mà nói, “Ai lấy đều được, dù sao chúng ta mọi người đều đến đi, một cái cũng không có thể thiếu.”

A Li trong lòng nhìn hấn không dậy nổi, chỉ nghĩ nhanh lên rồi đi nơi này. Nàng lấy ra độn địa phù, đại gia lập tức thò qua tới, sợ bị độn địa phù kéo xuống.

Nhưng là màu vàng nhạt lá bùa rơi trên mặt đất, trừ bỏ tạo nên một hạt bụi trần ngoại, một chút phản ứng đều không có.

A Li sắc mặt biến đổi, “Bí cảnh thông thường sẽ có mấy chỉ yêu thú?”

Vừa rồi bị cắn rớt một con lỗ tai bạch sư tử, một bên khăn tay che lại lỗ tai, một bên chịu đựng đau đớn nói: “Này liền nói không chừng, có khi một hai chỉ, có khi hơn mười chỉ.”

Tô Vũ Nhu môi run run một chút, “Chúng ta lần trước gặp được Thủy Kỳ Lân còn không phải là? Cho rằng liền kia một con, không nghĩ tới mặt sau lại nhảy ra ba con.”

A Li nói: “Trách không được độn địa phù không có phản ứng, xem ra phong bế sơn động không ngừng một con Tì Hưu.” Cơ hồ liền ở nàng giọng nói rơi xuống đất, Hách sư huynh liền chạy như bay đem vừa rồi dư lại trang sức ôm ở trong ngực.

Vương sư tử khí đến lông mày dựng thẳng lên, “Hách sư huynh, người làm vẫn là nhân sự sao? Đây là người đồ vật sao?”

Hách sư huynh cười nói, “Ta thấy trang sức ném xuống đất cũng không ai nhặt a.” Hấn lại là một loan eo, đem trên mặt đất độn địa phù nhặt lên cất vào trong tay áo, “Nhìn, này độn địa phù cũng không ai muốn.”

A Li xem như mở rộng tầm mắt, Tô thị một mạch như thế nào thu toàn là người như vậy a.

Hách sư huynh sợ người đoạt hấn trang sức, nhìn chuẩn một phương hướng, dọc theo con đường chạy như điên mà đi.

Mọi người truy cũng không phải, không truy cũng không phải.

Tô Vũ Nhu oán hận nói: “Chờ trở về nhất định phải nói cho cha.”

Vương sư tử nói: “Còn nói cho cha đâu, chúng ta hiện tại không có trang sức, khẳng định sống không được tới.”

Tô Vũ Nhu sắc mặt thay đổi vài cái, vừa định há mồm nói chuyện, liền nghe được A Li hỏi, “Chúng ta hiện tại tính năm người đi?”

Tô Vũ Nhu gật gật đầu, “Người, ta, bạch sư tử, Vương sư tử, sài sư đệ vừa lúc năm người. A Li, người hỏi cái này làm cái gì?”

A Li từ trong tay áo móc ra một phen trang sức, “Chúng ta đi phía trước đi vừa đi, vạn nhất có thể gặp được không bị Tì Hưu phong bế địa phương, liền dùng độn địa phù trở về. Vạn nhất muốn đụng tới Tì Hưu, liền dùng này đó trang sức mua cái mạng.”

Mọi người trong mắt tức khắc sáng ngời, “Người như thế nào nhiều như vậy châu báu?”

A Li không hé răng, chỉ là mỗi người cấp phân năm dạng.

Phát đến Tô Vũ Nhu thời điểm, đối phương đỉnh đầu tiểu hắc hoa bá mà biến thành tiểu hôi hoa, nàng nao nao, nữ hài tử đối nữ hài tử chi gian hảo cảm liền nhanh như vậy?

Tô Vũ Nhu đối nàng cười một chút, “Người còn có độn địa phù sao?”

“Có.”

Tô Vũ Nhu gật đầu, “Người tu phù đạo, tự nhiên sẽ có rất nhiều lá phù.”

Bên cạnh Vương sư tử, bạch sư tử cùng sài sư đệ trên mặt lộ ra nhẹ nhàng tươi cười, mồm năm miệng mười nói: “Hiện tại mới biết được vì cái gì kiếm tu đều ái tìm tạp tu làm đạo lữ, tạp tu tựa như hộp bách bảo, cái gì đều có a.”

“Tô sư muội, may mắn người hôm nay kêu li sư muội tới, bằng không chúng ta đều tài.”

“Đúng vậy, vừa rồi Hách sư huynh đem trang sức cùng độn địa phù cướp đi, chúng ta đều tức chết rồi. Chỉ có li sư muội trầm ổn, nguyên lai còn có như vậy đại sau chiêu.”

A Li trong lòng có chút buồn cười, nhanh như vậy nàng liền từ tô sư muội bằng hữu biến thành li sư muội.

Tô Vũ Nhu tươi cười ngọt ngào mà vỗ tay A Li cánh tay, “Chúng ta là trải qua sinh tử. Thượng một hồi cũng là A Li, nếu không phải nàng, chúng ta đều trốn không thoát Thủy Kỳ Lân bí cảnh.”

Vương sư tỷ, sai sư đệ, bạch sư tỷ đầy mặt tươi cười mà lại tán dương vài câu, kẹp đại gia hung hăng mắng nổi lên Hách sư huynh, nói hắn không có tròng mắt, sau khi trở về tất yếu đem hắn ác hành nói cho đồng môn.

Sai sư đệ nói: “Chúng ta đại gia phải cẩn thận, Hách sư huynh đã biết chúng ta có trang sức, có thể sống sót, nhất định phải đối chúng ta hạ tử thủ.”

Vương sư tỷ vẻ mặt khinh thường, “Hắn một cái tam hoàn có thể đánh quá ta sao?”

Tô Vũ Nhu nói: “Đúng vậy sư tỷ, người chính là bốn hoàn.”

Sai sư đệ tức khắc nói: “Ta chính là như vậy vừa nói, đại gia vẫn là phải cẩn thận cẩn thận.”

Một bên bạch sư tỷ che lại lỗ tai khăn tay đã bị huyết nhiễm đến ướt đầm, nàng trừu cả giận: “Chúng ta vẫn là nhanh lên tìm ra một khác chỉ Tì Hưu, chạy nhanh cho nó tiền mãi lộ hảo rồi đi nơi này, ta đều phải đau đã chết.”

Lời này vừa rơi xuống đất, một trận tanh phong thổi qua, so vừa rồi kia chỉ lớn một chút Tì Hưu từ vách núi chui ra tới. Nó còn không có

tới kịp phác lại đây, liền thấy này nhóm người kêu lên vui mừng một tiếng, tựa như gặp được thân nhân.

“Mau mau mau, này không phải một con Tì Hưu sao? Vừa rồi nhất định là nó phong tỏa sơn động.”

Mọi người đem trang sức đặt ở dưới chân, Tì Hưu hơi hơi đồn hạ, nó đổi tài bảo nhiệt tình yêu thương lớn hơn ăn thịt, lập tức đầu lưỡi một quyền, đem năm đôi trang sức ăn vào trong bụng.

Tì Hưu rời đi sau, đại gia vội nhìn về phía A Li. A Li từ phù trong túi lấy ra một lá bùa, đại gia vội tụ ở nàng bên cạnh. Nhưng là lá bùa ném trên mặt đất, một chút phản ứng đều không có.

Mọi người trên mặt đồng thời biến sắc, “Như thế nào còn không được? Có phải hay không lá bùa xảy ra vấn đề?”

A Li đem lá bùa nhặt lên thay đổi một trương, ném xuống đất vẫn là không hề phản ứng. Tiếp theo nàng lại thay đổi bốn năm trương, đều giống pháo lép giống nhau.

Bạch sư tử nói: “Có phải hay không người lá bùa bị ẩm? Trước kia ta cũng ngộ quá loại tình huống này, lá bùa bị triều, liền khi phóng không ra thuật pháp.”

Vương sư tử nhíu mày, “Một lá bùa bị ẩm, nhiều như vậy trương đều bị ẩm sao? Cái này bí cảnh xem ra không biết hai chỉ Tì Hưu.”

Sài sư đệ sắc mặt tức khắc trắng bệch, ánh mắt mông mông hồi lâu mới đưa tầm mắt đầu hướng A Li, “Không có việc gì, li sư muội có rất nhiều trang sức, đúng hay không?”

A Li không nói, nói thật, trong rừng tự nhiên còn có không ít trang sức, nhưng đây là cá huỳnh hoặc cho nàng, nàng không nghĩ đến uy Tì Hưu. Nhưng là nàng cũng làm không ra chính mình sống người khác chết sự, một hồi lâu mới gật gật đầu.

Sài sư đệ tức khắc khôi phục thần thái, vỗ tay nói: “Ta liền nói sao, li sư muội tài đại khí thô như thế nào sẽ không có trang sức?”

Bạch sư tỷ nhỏ giọng nói: “Không thể nói như vậy, li sư muội có lại nhiều cũng là nàng chính mình. Nàng chịu lấy ra tới cứu chúng ta, chúng ta liền thiếu nàng bốn cái mạng.” Nàng nhìn về phía A Li, “Ta trang sức tuy rằng không có người nhiều như vậy, nhưng là cũng có mấy thứ không tồi trên bảo, sau khi trở về ta liền cho người tìm ra.”

Vương sư tỷ cũng nói: “Đúng đúng đúng, ta cũng có, sau khi trở về ta cũng tìm ra.”

Tô Vũ Nhu cũng khẳng định tỏ vẻ chính mình có hảo trang sức, chỉ có sài sư đệ đột nhiên vách núi sinh ra hứng thú, không được mà nhìn chăm chăm xem. Thẳng đến A Li lại bắt đầu phân trang sức khi, hắn mới xoay đầu tới.

Mấy người lại hướng phía trước đi, bất quá trăm mét đã bị đột nhiên nhảy ra Tì Hưu ngăn lại, đào tiền mãi lộ mới tránh thoát nguy cơ. Đại gia về mặt chờ mong mà nhìn A Li móc ra độn địa phù, Vương sư tỷ thậm chí bắt đầu lâm thời khẩn cầu qua đường thần tiên. Nhưng là độn địa phù ném xuống vẫn là không hề tác dụng.

A Li sờ sờ lắc tay, cá huỳnh hoặc cấp trang sức sở thừa không nhiều lắm, nàng lại đã phát một lần sau, trong rương chỉ dư lại vài món.

Mọi người lúc này đã sớm không có lúc trước bắt được trang sức như vậy hưng phấn, cả người ủ rũ mười phần, không biết trong độn đến tốt cùng còn có bao nhiêu cái Tì Hưu.

Lại đi rồi một đoạn đường, lại một lần bị Tì Hưu đánh cướp sau, ngay cả A Li đều có điểm không dám ném độn địa phù, này trên cơ bản là các nàng cuối cùng cơ hội.

Mọi người đều không dám nhìn nàng, không phải quay đầu đi chỗ khác, chính là sở trường chống đỡ đôi mắt. A Li cắn cắn môi, đem độn địa phù ném tới trên mặt đất, nàng nhìn chăm chăm trên mặt

đất, nhưng là nhìn chăm chăm cũng nhìn chăm chăm không ra đóa hoa tới.

“Như thế nào, như thế nào vẫn là không được a?” Vương sư tỷ đều phải hồng mắt.

Tô Vũ Nhu cũng là đầy mặt không tin tưởng, “Còn có Tì Hưu? Đây là thọc Tì Hưu oa?”

Sài sư đệ lập tức nhìn về phía A Li, ra vẻ tùy ý hỏi câu, “Li sư muội, chúng ta còn có trang sức đi? Lại phát một lần, ta cảm giác lần sau nhất định được rồi.”

A Li lắc đầu, “Trang sức không đủ.”

Sài sư đệ trên mặt lộ ra một cái cổ quái cười, “Hay là ngươi không nghĩ cho chúng ta phân đi?”

Vương sư tỷ lập tức trầm hạ mặt, “Nói gì vậy? Dựa vào nhân gia trang sức sống lâu thời gian dài như vậy, còn ngại không đủ sao?”

Bạch sư tỷ cũng nhỏ giọng nói: “Đúng vậy, nếu không phải chúng ta, li sư muội hoàn toàn có thể dựa vào này đó trang sức đi ra ngoài. Nói đến cùng vẫn là chúng ta liên lụy nàng.”

Tô Vũ Nhu hỏi: “A Li, ngươi nói trang sức không đủ là không đủ vài người?”

A Li đơn giản đem trang sức rương lấy ra tới, mở ra cho bọn hắn xem, thần nhiên nói: “Chỉ còn bốn dạng, một người đều không đủ.”

Sài sư đệ gắt gao nhìn chăm chăm A Li tay trái, “Như thế nào không đủ, người trên cổ tay kia không phải dây xích?”

A Li ánh mắt tức khắc rét run, không nói một lời mà nhìn hắn.

Vương sư tỷ ngăn trở A Li, nộ mục trừng mắt nói: “Đây là có thể phóng đồ vật lắc tay, ngươi nhìn không ra tới sao?”

Sài sư đệ sắc mặt hồng bạch đan xen, một hồi lâu mới nói: “Phóng đồ vật lắc tay cũng là lắc tay, thẫu một chút còn có thể sống một người. Không đúng,” hần mẫn nhãn tỏa ánh sáng, “Nếu có bốn người bị Tì Hưu ăn, như vậy này đó lắc tay liền ước chừng có thể thông qua năm con Tì Hưu.”

Cái này liền Tô Vũ Nhu đều nhìn ra không đúng, thấp giọng nói: “Người điên rồi đi? Bốn người bị Tì Hưu ăn, người nên sẽ không muốn cho Tì Hưu ăn chúng ta, người hảo tự mình trốn đi?”

Sài sư đệ ánh mắt né tránh hai hạ, nhớ tới Vương sư tỷ là bốn hoàn, bạch sư tỷ là tam hoàn, tô sư muội là một vòng, cái kia li sư muội trên eo cũng đừng cái vòng tròn, hiển nhiên cũng là một vòng. Hần tuy là tam hoàn, nhưng là cùng nhiều người như vậy đánh lên tới không phải cái a.

Hần lập tức ngượng ngùng mà cười, “Sao có thể đâu? Ta chính là như vậy vừa nói. Ta đương nhiên đã biết, phải đi cũng nên là li sư muội đi trước. Yên tâm, ta không phải Hách sư huynh cái loại này vong ân phụ nghĩa người, trong chốc lát Tì Hưu tới, ta cái thứ nhất xông lên đi, các người trốn.....”

Hần thanh âm đột nhiên bỏ dở, tròn mắt co rút lại, nhìn A Li phía sau lộ ra khó nén kinh hoàng.

Tô Vũ Nhu cũng thấy được, liền ở A Li phía sau đứng chỉ so lúc trước mấy đầu đại tam vòng Tì Hưu, hồng học thở hổn hển, ở nghe A Li.

“Li sư muội,” bạch sư tỷ tiếng nói phát run, “Người mau, mau đem trang sức ném cho nó.”

A Li cũng biết, Tì Hưu liền ở nàng phía sau, sở dĩ đối phương không có cắn nàng, là bởi vì nghe thấy được nàng trong tay có vàng bạc hương vị. Nói không sợ hãi là giả, phía trước cái kia bị Tì Hưu cắn thành hai nửa Lý sư đệ, mùi máu tươi còn ở trong sơn động còn không có tan đi đâu. Đây một ngụm đi xuống, đỉnh đầu đều đến cắn xuyên.

Nàng khẽ cắn môi, đột nhiên xoay người, chuẩn bị đem trong lòng bàn tay niết lá bùa chụp qua đi. Nhưng là còn chưa nâng lên tay, liền thấy trong không khí xuất hiện một cái quang điểm, xán lạn quang mang xoay mình từ giữa chảy xuôi mà ra, nhanh chóng phác họa ra một người hình.

Tay áo rộng tóc dài dưới là tuấn mỹ đến cực điểm gương mặt, một đôi đào hoa trạng đôi mắt độ cong hơi kiêu, lãnh đạm lại lười quyền. Tư Thiên Dạ ở vô hình lực lượng vây quanh hạ, nửa phiêu nửa phù mà đứng ở trong không khí, cái gì cũng không nói, chỉ liếc mắt một cái, Tì Hưu liền run rẩy uốn lượn trước đầu gối, quỳ lạy yêu vực thiếu chủ.

Thiếu niên mắt đen lướt qua hung mãnh yêu thú đầu đến A Li trên mặt, thực nhẹ thực nhẹ mà cong cong môi, “Còn hảo đuổi kịp.”

Tư Thiên Dạ rất ít cười, phẳng phát sông băng giống nhau. Hiện tại sông băng lộ ra tươi cười, tựa như hòa tan xuân thủy giống nhau, phá lệ động lòng người.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày hôm qua dạ dày cảm mạo, không đem ta khó chịu chết. Đại gia cũng không cần tham lạnh a, ăn ít băng đồ vật.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 52612182, tiểu nam tương, 27385239, Phi Vũ nhãi con hướng nha, đệ đệ lương tâm cầu ngậm đi, mặt trời lặn với hải 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Lạc khô 70 bình; lạnh xuyên vẽ 29 bình; ý yên 18 bình; nguyệt mầm ssyy10 bình; tiểu một 9 bình; ta là tường đầu thảo, Vương Tư Đồ 5 bình; trái dưa đông lạnh 2 bình; MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

88, đệ 88 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tì Hưu 4 mét dài hơn, long đầu báo thân, nó lợi thảo, nó răng nanh đều tỏ rõ nó là bí cảnh hung mãnh nhất yêu thú. Nhưng là một ngụm là có thể đem người cắn thành hai nửa yêu thú, lúc này lại phục ghé vào Tư Thiên Dạ dưới chân, an tĩnh lại ngoan ngoãn.

Vương sư tử, bạch sư tử cùng sài sư đệ không biết Tư Thiên Dạ chi tiết, tức khắc vẽ mặt ngốc giật mình. Tô Vũ Nhu tuy rằng ở làm ong yêu bắt yêu lệnh đêm đó gặp qua Tư Thiên Dạ, nhưng là lại không nghĩ rằng đối phương thế nhưng có thể làm Tì Hưu quỳ xuống.

Liên tính là mười hoàn cường giả, cũng yêu cầu năm vị mới có thể chế phục một đầu thành niên Tì Hưu. Nhưng muốn cho đối phương quỳ xuống, năm mơ tưởng đối mau.

Tư Thiên Dạ nói: “Bên này làm Thiên Sơn phái phong sơn, nghe nói bọn họ phát giác tuyết lở nguyên nhân là ra bí cảnh, đang ở chung quanh bài tra. Ta tìm một hồi lâu mới tìm được cửa động, người không sao chứ, có hay không bị thương?”

A Li đơn giản trả lời: “Ta mang theo trang sức cái rương.”

Tư Thiên Dạ thực nhẹ mà cười một chút, “Nguyên lai là giao tiền mãi lộ.”

A Li lại nói: “Gặp được vài chỉ, trang sức đã dùng hết. Người nếu không có tới, ta liền phải bị này đầu tân ra tới Tì Hưu ăn luôn.”

Tư Thiên Dạ sờ sờ nàng đỉnh đầu, một khác chỉ không tay thực tùy ý mà đối với không khí một thảo, Tì Hưu tức khắc lạnh giọng thét chói tai, đầu của nó lộ tựa như bị một con vô hình thật lớn tay nhéo, hiện ra rất sâu dấu tay.

Da thịt cùng cốt nhục ở một loại vô hình lực lượng hạ không ngừng bị cô khấn, phát ra “Ca ca ca” giòn vang. Dù vậy, Tì Hưu cũng không dám giãy giụa, chỉ là kêu thảm xin tha.

Tư Thiên Dạ ánh mắt sơ lạnh, năm ngón tay buộc chặt, “Oanh” một tiếng, Tì Hưu hóa thành huyết vụ. A Li theo bản năng tránh né, một đạo kết giới lại đột nhiên xuất hiện, thế nàng chặn huyết vụ mà phun tung toé. Nhưng những người khác liền không như vậy hảo, Vương sư tử, bạch sư tử, sài sư đệ cùng Tô Vũ Nhu, đầy người đầy mặt đều bắn điểm đỏ điểm, chặt vật cực kỳ.

Huyết vụ chậm rãi tan đi, một bộ lam y thiếu niên thân ảnh một lần nữa hiện ra, vẫn là như vậy sạch sẽ nghiêm nghị, một chút vết máu cũng chưa lây dính.

Người khác gặp được cường giả cứu viện, chắc chắn vây đi lên không ngừng mà đưa lên cao mũ, võ mông ngựa cái không ngừng. Nhưng là Tô Vũ Nhu dám người lúc này lại động cũng không dám động. Đó là một loại đẳng cấp cao nghiên áp cấp thấp thật lớn tâm lý so le, thậm chí liền bắt chuyện ý niệm cũng không dám có.

A Li lo lắng Thiên Sơn phái sớm hay muộn tìm được bí cảnh nhập khẩu, vội vàng nói, “Trước đem chúng ta đưa trở về.”

Tư Thiên Dạ nhẹ nhàng gật đầu, “Đi phía trước đi một chút, nơi này nơi chốn đều là huyết tương. Phía trước có một khối đất trống, vừa lúc sử dụng độn địa phù.”

Mọi người lúc này là Tư Thiên Dạ nói cái gì, chính là cái gì, căn bản không dám có dị nghị.

Bọn họ đi qua ngắn ngủn đường hầm, quẹo vào hết sức, phát hiện nửa thanh đoạn rút thân thể, huyết ô khắp nơi rất là thê thảm. Tô Vũ Nhu kêu sợ hãi một tiếng, “Là..... Là Hách sư huynh.”

Mọi người thế mới biết, Hách sư huynh đoạt đi rồi một phần trang sức, mới chuyển qua đường hầm liền chết ở Tì Hưu trong miệng.

Tuy rằng phía trước mọi người đều đối hấn ác liệt hành vi rất là thống hận, nhưng là thấy hấn cách chết như vậy thảm, vẫn là sinh ra xúc động cảm giác.

Sài sư đệ nhớ tới chính mình muốn cướp A Li trang sức, mồ hôi lạnh ứa ra. Hận không thể hiện tại liền đi nhận lỗi, nhưng lại sợ vốn dĩ không có việc gì, hấn một đạo khiếm ngược lại khiến cho vị kia cường giả chú ý, kết cục cùng Tì Hưu giống nhau thảm.

Tư Thiên Dạ lại đi rồi vài bước, cũng vô dụng độn địa phù, chỉ là khẽ nhúc nhích ngón tay, vách núi liền phá vỡ một chỗ đại động.

“Đi thôi.” Hấn nhàn nhạt nói.

Tô Vũ Nhu đám người không dám đi, chỉ là dùng đôi mắt nhìn A Li. Chờ nhìn đến A Li gật đầu, bọn họ mới vội vàng triều đại động đi đến.

Đi ra ngoài khi, bạch sư tỷ xoay người hướng Tư Thiên Dạ hành một cái lễ, tiếp theo chuyển hướng A Li nói, “Ta kêu bạch súc ngọc, sau này nếu có sai phái, tất vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ.”

Vương sư tỷ liên tục gật đầu, “Ta kêu vương lam lam, ta cũng là.”

Tô Vũ Nhu cười một chút, “Trở về sẽ nói cho cha, đến lúc đó lại đến tạ người.”

Sài sư đệ bỗng không nghĩ đem tên họ làm trò Tư Thiên Dạ nói ra. Nhưng thấy đại gia đều có tỏ vẻ, bất đắc dĩ, miễn hừ hừ nhỏ giọng nói: “Ta kêu sài lục.”

Bạch sư tỷ từ trong tay áo lấy ra một trương khô vàng giấy đưa cho A Li, “Đây là ta tổ tiên truyền xuống tới khế ước thư, nghe nói là thượng cổ mảnh nhỏ. Cái này khế ước thư có thể ước thúc hai bên lời hứa. Người nghĩ đến cái gì yêu cầu ta làm, liền lấy cái này tìm ta. Ta cùng với người ký kết khế ước, tất sẽ không thất tín với người.”

A Li không nghĩ tới còn có thể được đến thứ này, lập tức nhận lấy.

Bạch sư tử thấy nàng tiếp nhận đi, tâm tình lập tức dễ chịu một ít, “Kia, chúng ta đi trước.”

Nàng nói vừa xong, vách núi liền một lần nữa khép lại, liền tuyết cũng chưa thiếu một chút. Gió đêm cuốn tuyết gào thét mà qua, bông tuyết dừng ở trên mặt, mu bàn tay thượng lập tức hóa thành giọt nước. Lạnh băng xúc giác làm cho bọn họ đột nhiên run lên, theo bản năng cho nhau nhìn đối phương.

Nếu không phải mỗi người đều một đầu một thân huyết điểm, đều phải cho rằng vừa rồi là một hồi ảo cảnh.

Vương sư tử trước hết lấy lại tinh thần: “Chúng ta trở về đi, hôm nay sự còn phải đăng báo sư môn, đã chết nhiều người như vậy.”

Bạch sư tử nhỏ giọng nói: “Cũng không biết li sư muội đạo lữ là nhà ai cường giả, hắc kìa tùy tiện một trảo một phóng, Tì Hưu liền bạo rút. Nói câu không xuôi tai, phóng nhãn các tiên môn cũng liền bạch chưởng môn có thể làm được đi? Hắc có phải hay không bạch chưởng môn?”

Tô Vũ Nhu lắc đầu, “Bạch chưởng môn ta đã thấy, không phải đáng vẻ này.”

Bạch sư tử: “Đó là ai?”

Sài sư đệ lo lắng bị thu sau tính sổ, hiện tại chỉ nghĩ nhanh lên trở về, “Đông chết, chúng ta trở về lại nói không hảo sao?”

Vương sư tử nhìn ra tâm tư của hắc, cười lạnh một tiếng châm chọc nói: “Có người lo lắng rơi vào cùng Tì Hưu giống nhau kết cục, nhưng là đã có hôm nay, hà tất lúc trước? Người nếu không có khởi bạch nhãn lang tâm tư, cũng không cần sợ bị thu sau tính sổ.”

Sài sư đệ sắc mặt đỏ bừng, thấp giọng nói: “Ta bắt quá khởi khởi tâm tư, lại không thật sự làm như vậy. Đối mặt sinh tử có mấy người

có thể làm được không có một chút tư tâm? Ngay cả các người không cũng dùng li sự muội trang sức, cũng không gặp ai thoái thác một chút làm nàng chính mình cầm trang sức đào tẩu.”

Vương sư tử thấy hần giáo biện buồn bực càng sâu, “Lúc ấy đại gia cho rằng liền một hai chỉ Tì Hưu, ai biết mặt sau còn có như vậy nhiều chỉ. Nếu là biết, ta định không cần li sự muội trang sức, làm nàng đi trước, có thể chạy đi một cái tính một cái.”

Bạch sư tử nói: “Không cần cùng hần dong dài, trở về đem sự tình giảng cùng mọi người nghe, ai đúng ai sai liền có phân biệt.”

Sài sư đệ tức khắc sắc mặt tái nhợt, việc này vừa ra, hần ở Tô thị một mạch lại vô nơi dừng chân, về sau ai còn dám cùng hần ở chung? Hần lập tức túng, cong lưng không ngừng cầu xin vài vị sư tử.

Vương sư tử là nơi này bồi phạt tối cao, nàng lười đến nhiều quét sài sư đệ liếc mắt một cái, “Chúng ta không có độn địa phù, liền như vậy xuống núi đi. Cũng may tới khi ngồi xe ngựa, xe còn ngừng ở chân núi không nhúc nhích.”

Bạch sư tử lỗ tai vốn là bị thương, lúc này đông lạnh đến lại ma lại ngựa, cũng lười đến lại cùng sài sư đệ sinh khí, vội vàng phụ họa một tiếng, “Đúng rồi đi nhanh đi, ta lỗ tai đều phải không được.”

Mấy người vội vội vàng vàng hướng dưới chân núi đi, sài sư đệ thần sắc nản lòng mà đi theo các nàng phía sau.

Đi đến chân núi, đang chuẩn bị lên xe ngựa, mấy người nghe được Tô Vũ Nhu triệu một phương hướng hô thanh “Bạch chưởng môn”. Mấy người tức khắc đem ánh mắt di qua đi, trừng lớn đôi mắt nhìn vị kia trong truyền thuyết nhà người khác chưởng môn.

Bạch Trạch nhàn nhạt liếc mắt Tô Vũ Nhu, không có đáp lại. Hần thời trẻ bị đối phương thêm cô cô tra tấn quá sức, thật vất vả không có can hệ, không nghĩ lại trêu chọc sự tình.

Nhưng là Tô Vũ Nhu lại đuổi theo lại đây, “Bạch chưởng môn người là muốn đi tìm A Li sao?” Thấy đối phương thần sắc lãnh đạm, tức khắc tâm sinh nhút nhát, cũng không dám dựa qua đi, ba bốn bước khoảng cách thời điểm liền ngừng lại.

Bạch Trạch ánh mắt lại nhẹ lại đạm lạc lại đây, Tô Vũ Nhu lại là co rút lại, không đợi hỏi liền mau mau nói, “Bạch chưởng môn người nếu là tìm A Li liền đi tận ra bí cảnh. Bất quá nàng thực mau liền ra tới, người cũng không cần nhất định đi bên trong tìm nàng.”

Bạch Trạch nghe được tận ra bí cảnh trong lòng nhảy dựng, hấn không phải ra tới tìm A Li, hấn cũng không biết A Li trở về Thiên Sơn, hấn vẫn luôn cho rằng A Li ở Đông Cung ngày mai mới có thể trở về.

“Vì sao các người sẽ bị vây ở bí cảnh? A Li vì cái gì không cùng các người một đạo ra tới?”

Tô Vũ Nhu nói: “Chúng ta đi sơn động ngoại tiến hành tuyệt động tế, gặp được tuyệt lỗ liền trốn đến trong sơn động. Không nghĩ tới trong sơn động đối mới bí cảnh vẫn là đẳng cấp cao. Còn hảo A Li dùng ngọc giản kêu nàng bằng hữu tới, chúng ta mới được cứu trợ.”

Bạch Trạch hỏi: “Chính là xuyên hồng y sam?”

Tô Vũ Nhu lắc đầu, “Không phải.”

“Kia chính là bên người mang theo hai cái thị vệ?”

Tô Vũ Nhu lắc đầu, “Cũng không phải.”

“Cũng không phải?” Bạch Trạch thanh lãnh mặt mày tức khắc lạnh thấu, trong đầu lập tức xuất hiện một cái màu đen long.

Một bên chờ đợi Vương sư tử lập tức hảo tâm nhắc nhở Tô Vũ Nhu, “Sư muội đã quên? Chính là li sư muội đạo lữ sao.”

Bạch sư tử liên tục gật đầu, “Đúng vậy đúng vậy, li sư muội đạo lữ, thật là lợi hại thật là uy phong một vị thiếu niên. Như vậy tuổi trẻ, tu

vì lại sâu không lường được, duỗi ra tay Tì Hưu liền toái chẳng.”

Sài sư đệ vì không thoát ly tổ chức, lấy lòng mà nhỏ giọng bỏ câu, “Lớn lên còn xinh đẹp.”

Đẹp, thiếu niên, sâu không lường được? Bạch Trạch trong đầu long lập tức đổi thành nhất thể song hồn Yêu tộc Thái Tử. Hắn không nói thêm nữa, thân hình nhoáng lên liền từ trong không khí biến mất không thấy.

Bạch sư tỷ ngơ ngác mà nhìn Bạch Trạch biến mất địa phương, “Bạch chương môn tựa hồ không rất cao hứng a.”

*

Bí cảnh, Tư Thiên Dạ kiểm tra A Li trên người vô thương, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Ta sớm một chút tìm được bí cảnh cửa động thì tốt rồi. “

A Li cười một chút, “Người tới thời điểm vừa vặn tốt.” Tuy rằng vừa mới bắt đầu đối mặt Tì Hưu rất là sợ hãi, nhưng cái loại này sợ lại là có hạn độ, nguyên không có lần trước Thủy Kỳ Lân làm nàng tuyệt vọng. Bởi vì nàng biết Tư Thiên Dạ khẳng định sẽ đến, sở làm hết thảy đều là vì kéo dài thời gian, chính là đáng tiếc sư tỷ cho nàng trang sức.

Tư Thiên Dạ hỏi: “Người như thế nào mang theo một rương thoa hoàn?”

A Li nói: “Đó là sư tỷ của ta hôm nay mới cho ta, còn không có tới kịp thả lại đi. Vây ở trong sơn động người nhiều, một người mấy thứ, thực mau liền phân xong rồi.”

Tư Thiên Dạ cười: “Người phân thực hảo, nếu là chẳng phân biệt, chắc chắn có người tới đoạt. Dù cho có người bởi vì đạo đức đối với người không hạ thủ được. Tì Hưu ở phía trước, lại có người mê

hoặc vài câu, vẫn là sẽ hạ độc thủ. Đến lúc đó, sợ là liền người kia phân đều không để lại cho người.”

A Li tự nhiên biết, nàng từ Thủy Kỳ Lân kia sự kiện liền minh bạch không cần khảo nghiệm nhân tính. Vận khí tốt, gặp được không tòi người, vận khí không hảo chính là một câu chuyện khác.

Bọn họ cách vách núi rất gần, nghe được bên ngoài truyền đến lung tung rối loạn tiếng bước chân, biết phải tới tìm bí cảnh người tới.

A Li nói: “Chúng ta rời đi nơi này đi.”

Tư Thiên Dạ nói: “Chờ một chút lại đi.” Hắn từ nhẫn trung lấy ra một quả tử đàn sáo nhỏ, đặt ở bên miệng thổi ra một trường một đoản thanh âm.

A Li vẻ mặt mê mang mà nhìn hắn, đang muốn hỏi cái này là làm cái gì, liền thấy không khí hơi hơi chấn động, “Thịch thịch thịch” bên người rơi xuống mười tới chỉ thật lớn Tì Hưu.

A Li hoảng sợ, bản năng tránh ở Tư Thiên Dạ phía sau.

Thiếu niên sau trên cổ đột nhiên hiện ra một đôi đỏ tươi đôi mắt, đôi mắt mang theo ý cười nói, “Sợ cái gì, ta a huynh ở chỗ này đâu, hơn nữa ta cũng ở chỗ này.”

A Li thấy Tư Thiên Chú lấy loại này hình thức ra tới, cảm thấy buồn cười, vừa rồi về điểm này sợ hãi một chút đã không thấy tăm hơi.

Tư Thiên Dạ nhìn lướt qua chúng Tì Hưu, dùng ngón tay mấy chỉ. Bị hắn điểm đến Tì Hưu lập tức cả người run rẩy, lập tức liền phải nằm xoài trên trên mặt đất. Nhưng là mặt khác Tì Hưu thấy không có chính mình, lập tức dùng đầu đem điểm đến kia mấy chỉ cũng ra tới.

Tư Thiên Dạ đối với không khí đột nhiên nắm chặt năm ngón tay, “Rầm rầm” vài tiếng, huyết vụ tức khắc tràn ngập đến tầm nhìn không rõ.

A Li chung quanh bị kết giới bao phủ, huyết vụ cũng không có dính vào trên người nàng, nhưng là Tư Thiên Dạ sát phạt quyết đoán cũng thực sự chấn động tới rồi nàng. Làm nàng minh bạch, Tư Thiên Dạ trước nay đều không phải một cái mềm lòng người. Hẳn duy nhất một chút mềm lòng, đều dùng đến trên người nàng.

Tư Thiên Chú lại nói: “Tì Hưu lấy bốn phương tám hướng chi tài vì thực, nuốt vạn vật mà không tả, cho nên nó là bí cảnh trung đại gia yêu thích nhất con mồi. Người thoa hoàn nếu không lấy ra, không ra đêm nay liền sẽ bị các cao thủ lấy đi. Bọn họ nhất định sẽ cười, đây là cái nào ái mỹ gốc cô nương, thế nhưng mang theo nhiều như vậy phụ tùng hạ bí cảnh? Thật là tiện nghi đại gia.”

A Li thấy hắn giễu cợt, lập tức nói: “Ngàn đêm thật là lợi hại, người liền không giống nhau.”

Tư Thiên Chú cười: “Ta như thế nào không giống nhau? Bất quá mấy chỉ Tì Hưu, ta cũng có thể niết bạo.”

A Li nói: “Ta nhớ rõ người bị Phi Vũ đánh hộc máu.”

Tư Thiên Chú lập tức trầm hạ mặt, lần đó là hắn trông nhầm, trăm triệu không nghĩ tới sẽ là một vị thượng thần. Nếu là sớm một chút đem thân thể quyền khống chế nhường cho a huynh, cũng không đến mức phun thành như vậy. Nhưng thật làm hắn lại đánh một lần, phỏng chừng vẫn là đánh không lại kia chỉ thượng cổ phượng hoàng. Hắn cùng Tư Thiên Dạ tuy là xài chung một cái thân thể, nhưng là tu vi lại là ở hai cụ hồn phách nội, các không giống nhau.

Nhưng hắn không chịu ở A Li trước mặt rụt rè, lười nhác nói, “Người ước hắn, chúng ta lại đánh một lần.” Cùng lắm thì làm a huynh giả dạng làm hắn, ai có thể nhìn ra được tới đâu?

Tư Thiên Dạ vung tay lên, thoa hoàn chuỗi ngọc lập tức bay vào một cái túi gấm, hắn tiếng nói không hề phập phồng, nhàn nhạt nói: “Ta đánh không lại, không cần hẹn.”

Thượng cổ phượng hoàng nhiều ít năm đạo hạnh? Hắc mới nhiều ít năm. Thế gian này sợ là chỉ có Chúc Long có thể cùng chi nhất chiến. Liền tính là phượng hoàng sư huynh cũng không nhất định đánh thắng được phượng hoàng, dù sao cũng là chuyển qua một đời người, tu vi mặc dù có thể từ thần mộ lấy về một ít, nhưng vẫn là thiếu hụt quá nhiều.

A Li kinh ngạc, “Phi Vũ lợi hại như vậy sao?”

Tư Thiên Dạ thần sắc thản nhiên, “Ân.” Nhưng là tu vi không đủ mưu kế tới thấu, Yêu Chu có thể tồn tại lâu như vậy, chưa bao giờ là dựa vào tu vi.

Tư Thiên Chú nói: “Hoặc là người ước ước phượng hoàng sư huynh, cái này không thành vấn đề đi a huynh?”

Tư Thiên Dạ còn không có tới kịp trả lời, liền nghe một đạo mang theo lãnh trào thanh âm cùng với bước chân mà đến, “Đánh đánh xem.”

A Li vừa nghe thanh âm liền cảm thấy muốn tào, nàng nhớ tới bán hóa tiểu ca cho nàng một bao biến thân đường mạch nha, tuy rằng phân cho Đại sư tỷ nửa bao còn thừa không ít. Nàng lập tức lấy ra một viên nhét vào trong miệng, còn chưa nhai, đường mạch nha liền hòa tan thành nước canh chảy vào trong bụng.

Nàng thân thể chợt nóng lên, phía sau có thứ gì vọt ra, đỉnh đầu cũng có cái gì toát ra tới, ngũ quan cùng thân hình đều ở không ngừng xoắn, chờ chỗ ngoặt xuất hiện Bạch Trạch thân ảnh khi, nàng thân cao đã súc tới rồi Tư Thiên Dạ phần eo.

Tư Thiên Dạ phát hiện không thích hợp, nhẹ liếc mắt một cái, đồng tử hơi chấn sau, khóe môi nhếch lên một chút.

Bạch Trạch đã đi tới, nhìn chăm chăm Tư Thiên Dạ phía sau lộ ra góc áo, “A Li lại đây.”

Tư Thiên Chú tức khắc chiếm cứ thân thể lười biếng hỏi: “Người kêu cái nào?”

Bạch Trạch không đáp, bước đi lại đây, Tư Thiên Chú phối hợp đem địa phương tránh ra, thoải mái hào phóng làm hấn xem. Chỉ thấy hấn phía sau đứng một cái tám chín tuổi tiểu cô nương, thủy linh linh quả nho mắt, đỉnh đầu trường một đôi lông xù xù hồ nhĩ, phía sau cái đuôi tổng cộng có chín điều, run run loạn điều.

Bạch Trạch đôi mắt hơi hơi trợn to, “Cửu Vĩ Hồ?”

Tư Thiên Chú nói: “Đây là chúng ta Yêu Chu tiểu công chúa, xem như ta vương muội đi, người biết đến, ta phụ vương 800 năm trước cưới một con cửu vĩ hồ ly tinh.” Hấn hơi hơi khom lưng, ngón tay cào cào tiểu cô nương cằm, “A huynh nói rất đúng sao?”

A Li vội gật đầu, “Nói đúng.”

Tư Thiên Chú mắt đào hoa nhĩ hơi chọn, “Như thế nào liền a huynh đều không hô? Kêu a huynh.”

Biết rõ đối phương muốn cố ý chiếm tiện nghi, nhưng A Li cũng không thể không nhỏ giọng hô câu, “A huynh.”

Tư Thiên Chú trong lòng tức khắc giống rót một chén mật, ngọt cả người thoải mái, hạ quyết tâm trong chốc lát muốn hồng nàng nhiều kêu vài câu hảo a huynh.

Đỉnh đầu hấn cũng bởi vì tâm tình thoải mái khai ra một đóa tiểu hoa, tam phiến bạch hoa cánh, tam phiến hồng cánh hoa, trong đó một mảnh hồng cánh hoa biến thành màu trắng.

A Li ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức bỏ thêm câu, “Hảo a huynh.”

Tư Thiên Chú ngẩn ra, tâm nguyện được đến thỏa mãn, đỉnh đầu hoa tức khắc lại trắng một mảnh.

A Li thừa thắng xông lên, lần thứ hai nói: “Nhất thích a huynh lạ.”

Thiếu niên trái tim mãnh nhảy, thích hai chữ tựa như nổ mạnh pháo hoa, tạc hấn đỉnh đầu đóa hoa lại trắng một mảnh.

A Li còn muốn lại nói, Bạch Trạch đã không có hứng thú xem bọn họ huynh muội tình thâm, hấn hiện tại chỉ nghĩ xoay chuyển trời đất sơn xem A Li trở về không.

Hấn xoay người chuẩn bị rời đi hết sức, nghe được Tư Thiên Chú mang theo ý cười nói: “Ta đây đem nàng mang đi lạc.”

Thân thể hấn cứng đờ, lập tức phát giác không thích hợp, xoay người sang chỗ khác nơi nào còn có cái gì Cửu Vĩ Hồ cùng Yêu tộc Thái Tử? Trống trơn chỉ có vách núi mà thôi.

Bạch Trạch ánh mắt hơi trầm xuống, một tay niết quyết, một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, phảng phất thời gian quay lại giống nhau, một lần nữa trình diễn phía trước phát sinh sự.

Ăn mặc màu hồng đào váy thiếu nữ, mau mau mà lấy ra một quả đường mạch nha nhét vào trong miệng. Giây lát gian, nàng liền thay đổi bộ dạng, biến thành một con Cửu Vĩ Hồ tiểu cô nương.

Là biến thân đường mạch nha a, trách không được hấn vừa rồi không ở trên người nàng phát hiện bất luận cái gì thuật pháp dấu vết. Bạch Trạch không phải không có hoài nghi quá A Li bị Yêu tộc Thái Tử thay đổi thân, nhưng là chỉ cần là thuật pháp đều có tích có thể tìm ra, duy độc lúc này đây thiên nhiên cực kỳ.

Quay đầu lại hấn liền đem bán hóa tiểu ca đuổi đi đi, tần buôn bán rác rưởi thực phẩm.

Hấn muốn đuổi theo qua đi, chỉ là Yêu Chu khó tìm, hấn muốn đi Yêu Chu còn phải phí một phen công phu, lần trước Phi Vũ chính là tìm không cửa mới ở phong đều loạn hoảng. Nếu muốn tìm đến Yêu Chu, cần phải được đến Chúc Long trợ giúp. Yêu quỷ không phân gia, chỉ có hồn phách có thể người được Yêu Chu hương vị.

Một chiếc xe ngựa ở trên đường núi chạy, A Li lần thứ hai cùng ngàn đêm ngàn chú ngồi một chiếc xe ngựa, cái loại này bóng ma lại tới nữa.

Tư Thiên Dạ nhìn ra nàng trong lòng ý tưởng, ánh mắt lập tức căng thẳng, hấn bắt tay đuổi đến nàng trước mặt, “Cấp, tùy người như thế nào hết giận.”

A Li nhìn thiếu niên sạch sẽ rõ ràng ngón tay thượng che kín tinh tế vết sẹo, không khỏi ngẩn ra, đuổi tay sờ sờ, “Như thế nào làm cho?”

Tư Thiên Dạ không sao cả nói, “Thật lâu trước kia sự, khi đó ta cùng ngàn chú bởi vì nhất thể song hồn bị cho rằng là bất tường hiện ra, bị ném vào thâm cốc tự sinh tự diệt. Đáy cốc sâu thẳm, nơi nơi che kín kiên thạch. Vì bò lên trên đi, thân thể bị sát ra không ít huyết nói. Có tự lành, thâm một ít liền để lại sẹo.”

“Khi đó người cùng ngàn chú bao lớn?”

“Năm sáu tuổi đi.” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói.

“Ta đây gặp được các người thời điểm đâu?”

“Mười bốn tuổi.”

“Các người ở nơi đó một mình sinh sống tám chín năm?”

“Ân.” Tư Thiên Dạ thu thu ánh mắt, liền bởi vì đối mọi người thất vọng, A Li lần đầu nhìn thấy bọn họ khi, bọn họ không thiếu lẫn lộn nàng, cho rằng nàng là Yêu Chu phái tới giám thị bọn họ.

Tinh tế nghĩ đến, tựa hồ mỗi lần sơ ngộ, nàng đều sẽ bởi vì hấn lạnh nhạt cùng đệ đệ xấu tính đã chịu thương tổn. Lần trước cũng là, hấn không nhận ra nàng, hại nàng ma bị thương ngón tay, từ trên xe ngựa nhảy xuống. Nếu là chung quanh đều là khe núi, sợ là nàng đã sớm ngã chết.

“A Li, người tưởng như thế nào hết giận đều có thể, là ta xin lỗi người, hại người ăn như vậy nhiều khổ.”

“Đừng nha,” Tư Thiên Chú nhin không được nói, “Ta lúc ấy nhưng không tra tấn người, ta còn trộm làm người ngủ tới, nhưng là người không để ý tới ta. A Li, này thân thể cũng có ta một phần, người nhẹ điếm hết giận.”

A Li sờ sờ thiếu niên trên tay vết sẹo, “Người đã chịu quá khổ.”

Ngàn đêm ngàn chú đồng thời sửng sốt một chút, từ sinh ra đến bây giờ, A Li là duy nhất cái thương tiếc nói bọn họ đã chịu quá khổ người. Những người khác đều đối đoạn thời gian đó ngậm miệng không nói chuyện, tựa hồ chỉ cần không đề cập tới khởi, liền không phát sinh quá.

Cũng chỉ có A Li duy nhất có quyền lợi lẫn lộn bọn họ, nhưng nàng không có, chỉ một câu đã chịu quá khổ, liền đem nàng chính mình trải qua ủy khuất xóa bỏ toàn bộ.

Thiếu niên đỉnh đầu đồng thời mọc ra hai đóa tiểu hoa, một đóa năm phần một bạch, một đóa toàn bạch. Hai đóa tiểu hoa hơi hơi lay động, các có một mảnh bạch hoa cánh biến thành hồng nhạt.

Hệ thống nhanh chóng lấy ra tiểu sách vỡ, đem Tư Thiên Dạ đóa hoa đồ thành toàn phần, Tư Thiên Chú đóa hoa đồ thành năm bạch một phần.

A Li còn không có tới kịp cao hứng, Tư Thiên Chú liền bắn nàng một chút trán, “Chưa thấy qua như vậy bỗng, nhân cơ hội áp chế hiểu hay không? Người có thể hỏi ta a huynh cùng ta muốn rất nhiều đồ vật.”

A Li nói: “Ta muốn một cái đồ vật có thể chứ?”

Tư Thiên Chú hỏi: “Muốn cái gì?”

A Li hàm hồ nói: “Nếu một ngày nào đó ta chọn các người sinh khí, ta nói không cần lại đây, các người nhất định phải dừng lại.”

Tư Thiên Dạ hỏi: “Dừng lại cái gì?”

A Li: “Dừng lại bước chân, không thể truy lại đây.”

Tư Thiên Chú cười: “Sợ chúng ta đuổi theo tẩu người sao? Vậy người muốn chọc chúng ta sinh bao lớn khí a?”

A Li nhấp nhấp môi, “Liền như vậy cái tâm nguyện, bảo mệnh, có đáp ứng hay không?”

Tư Thiên Chú lập tức hào phóng nói: “Có thể a, ta không thành vấn đề.”

“Kia ngàn dặm đâu?” A Li hỏi.

Tư Thiên Dạ an tĩnh mà nhìn nàng, một hồi lâu mới nói: “Ta không được, ta sợ người chạy đến rất xa địa phương, rốt cuộc tìm không thấy người.”

A Li trái tim bỗng nhiên nhảy dựng, “Ta có thể đi làm sao? Thế giới liền lớn như vậy.”

Tư Thiên Chú mới phản ứng lại đây, “Đúng vậy, người cái này không cần lại đây bao hàm ý tứ rất lớn a. Là vĩnh viễn không cần lại đây ý tứ vẫn là cái gì?”

A Li ổn ổn tâm thần tiếp tục lừa dối, “Sao có thể vĩnh viễn không cần lại đây, chính là tạm thời. Vạn nhất ta ngày nào đó làm cho các người thực tức giận sự, ta nhìn đến các người nói không cần lại đây, đây là thực tự nhiên phản ứng a. Vậy các người liền đứng ở tại chỗ không cần lại đây thì tốt rồi, như vậy khó làm được sao?”

Tư Thiên Chú hỏi: “Chỉ là tạm thời sao? Có thời gian hạn chế sao?”

A Li nói: “Nhiều nhất một canh giờ, chúng ta lẫn nhau đều bình tĩnh một chút.”

Tư Thiên Chú lập tức sáng khoái nói: “Chỉ là một canh giờ, ta có thể làm được.”

A Li lập tức lấy ra bạch sư tử cấp thượng cổ khế ước thư, “Khẩu thuật không có bằng chứng, chúng ta viết chứng từ làm chứng.”

Hệ thống nhin không được nói: “Ta nói người như thế nào tiếp bạch sư tử thượng cổ khế ước, nguyên lai là ở chỗ này dùng a? Này hai anh em đại khái là khó nhất mê đi, rốt cuộc nhất thể song hồn, một cái hôn mê còn có một cái khác. Nếu là có thể ký tên theo, ký chủ người chạy trốn cơ hội liền lớn hơn. Chỉ là bọn hắn có thể hay không thêm a?”

A Li nhìn vẫn luôn không hé răng Tư Thiên Dạ nói: “Đệ đệ không thành vấn đề, liền ca ca khó lộng điểm.”

Không phải khó lộng, là siêu cấp khó lộng, bản thể là hồ ly đi?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: vivijenny60 bình; siêu thích dưa hấu 30 bình; vĩ đại miêu, hoa kiều cá 5 bình; 468016103 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

89, đệ 89 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Dạ không thêm, Tư Thiên Chú lập tức liền lùi về ngo ngoe rục rịch tay.

A Li không sao cả, bọn họ không thêm, còn có những người khác đâu, lần sau tìm cái không tính tinh.

Hệ thống: “Ai không quá tinh? Lý Lạc khẳng định bài trừ đi? Hồng ai người cũng hồng không hấn a, nói không chừng còn làm người bộ ra chi tiết. Bạch Trạch cũng không được, Phi Vũ càng là phượng hoàng đa nghi, vậy dư lại Quý U. Duy độc tiểu hắc long là cái thành thật nhãi con, nhưng hấn thành thật không đại biểu hấn gốc a, người còn phải châm chước châm chước.”

A Li không nói chuyện, tạm thời thu hồi khế ước. Nàng nhìn ngoài cửa sổ đen tuyền sau này lui cây cối, “Chúng ta đây là đi chỗ nào?”

Thấy nàng không có nhắc lại khế ước, Tư Thiên Dạ thoáng thả một chút tâm, vừa rồi hấn vẫn luôn suy nghĩ nàng đột nhiên nói như vậy nhất định là có nguyên do, tựa như ở chuẩn bị cái gì giống nhau.

“Đi Yêu Chu.” Tư Thiên Chú nói, “Lần trước liền phải mang người đi Yêu Chu, nhưng người nhảy xe ngựa.”

Tư Thiên Dạ thấy đệ đệ lại nhắc tới hấn hắc lịch sử, tách ra đề tài, “Thiên Sơn dưới chân có tuyết động tể, chúng ta Yêu Chu cũng có hiến tể. Yêu Chu không có mà, chỉ ở trên biển phiêu bạc, cá cùng tôm là Yêu tộc chủ yếu đồ ăn nơi phát ra. Mỗi năm lúc này, Yêu Chu đều sẽ cử hành hải tể.”

“Vô luận ở nơi nào phiêu bạc yêu đều sẽ gặp trở về. Người không phải vẫn luôn muốn kiến thức các loại yêu sao? Không còn có so lúc này càng toàn yêu.”

A Li đâu chỉ muốn kiến thức yêu, nàng càng muốn nhìn xem kia tòa phiêu phù ở trên biển thành trì. Nhưng là nàng hôm nay ra tới Phi Vũ ngàn dặm dò vạn dặm dò làm nàng sớm một chút trở về, nói là nàng hồn phách mới vừa trầm tiến thân thể, còn cần nghỉ ngơi nhiều, nếu không sẽ dễ dàng dẫn phát hồn phách ra khỏi vỏ.

Nhưng kỳ thật nàng càng sợ Phi Vũ sinh khí. Suy nghĩ một chút, nàng từ phù túi móc ra một trương giấy, “Có bút sao? Ta muốn viết phong thư.”

Tư Thiên Chú tươi cười mang theo khí lạnh, “Cho ai viết a, ai quản như vậy khoan?”

Tư Thiên Dạ nhưng thật ra không sao cả, dù sao Yêu Chu cũng không phải là ai đều có thể tìm được. Đặc biệt ở hải tể cái này ngày hội, giống như là Nhân tộc tân niên. Khắp thiên hạ yêu đều sẽ gấp trở về, nếu là như vậy dễ dàng bị người tìm được địa phương, đã sớm bị tận diệt.

“Ta tới giúp người viết.” Hắn vươn tay lấy quá giấy.

“Không cần đi.” A Li liên tục lắc đầu, này không phải rõ ràng khiêu khích sao? Nếu là làm Phi Vũ nhận được này phong thư, nhất định lập tức khí điên rồi giết qua tới.

“Vậy người chính mình viết.” Tư Thiên Dạ từ nhẫn trung lấy ra bút lông cùng nghiên mực, nhẹ nhàng một lông tay, nghiên mực trung tự động trào ra đen đặc mực nước.

A Li tiếp nhận bút lông, trên giấy viết ra cửa hai ngày lại hồi, đừng nhớ mong.

Tư Thiên Chú cười, “Viết bò bò tự, còn không bằng ta tới cấp người viết đâu.”

A Li không để ý tới hắn, nàng vốn dĩ cũng không am hiểu viết bút lông tự, nhưng chính là như vậy, Phi Vũ mới có thể nhận ra là nàng viết. Nàng đem giấy viết thư chiết thành một con hạc giấy, cánh

thượng viết thượng liên sơn Phi Vũ, nặn ra một cái quyết, hạc giấy tức khắc lòn ra một đạo kim quang, hai chỉ cánh phẩy phẩy, bay ra cửa sổ xe.

Tư Thiên Chú lười biếng nói: “Nga, nguyên lai là cho thượng cổ phượng hoàng. Kỳ thật lần trước bắt người tới Yêu Chu, chính là vì cho hắn chuẩn bị một phần đại lễ, nếu không lần này đem lần trước không có làm việc làm?”

A Li hỏi: “Cái gì đại lễ?”

Tư Thiên Chú nói: “Trăm tiên đài a, còn không có chém qua phượng hoàng, ánh lửa bắn ra bốn phía nhất định thực xuất sắc.”

A Li liền đoán lần trước bọn họ bắt nàng không có chuyện tốt, nàng khẽ nhú mày, “Nếu là người lợi dụng ta đối Phi Vũ bất lợi, ta liền.....”

Tư Thiên Chú trên mặt kia mặt trên người phóng đặng cười không thấy, “Người liền thế nào?”

A Li suy nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không ra có thể uy hiếp đến hắn, chỉ phải quay mặt đi không để ý tới hắn. Nhưng này vừa lúc bóp lấy Tư Thiên Chú nhược điểm, sắc mặt của hắn tức khắc khó coi lên, ghen tuông phiên thiên.

“Ta còn không có đối vị kia thượng thần thế nào, người liền hộ thành như vậy, đối ta người như thế nào không như vậy đâu?”

A Li nói: “Phi Vũ lại chưa cho người chuẩn bị chém yêu đài.”

Tư Thiên Chú cười lạnh, “Bọn họ Thiên giới cái kia dàn tế lại chém yêu lại trừ ma, còn không phải là nhằm vào chúng ta? Trước kia 3000 thượng thần hoành hành Thiên giới thời điểm, cảm thấy ai không đối liền đem ai bắt được đi, nhiều uy phong. Mất công Chúc Long đem thiên độn phải cái lỗ thủng, đem tế đàn vỡ vụn, lúc này mới oán khí phản phệ.”

A Li nhìn về phía hấn, “Vậy các người còn đem Quý U thần hồn làm ra tới? Không nên cảm tạ hấn sao?”

A Li câu này các người là đem Tư Thiên Dạ cũng bao gồm ở bên trong, ngàn đêm trăm hạ ánh mắt, cảm thấy A Li vì Chúc Long chỉ trích hấn, dấm hải tức khắc quay cuồng.

Một đôi huynh đệ, tuy rằng dấm đối tượng bất đồng, nhưng là nhất thể song hồn vốn là có thể cho nhau cảm giác, hai phân ghen tuông đồng thời khuynh đảo, trái tim lại toan lại đau.

A Li tự nhiên không nghĩ tới đơn giản hai câu lời nói thể nhưng dấm thành như vậy. Nàng chỉ cảm thấy đối phương đột nhiên không nói, xoay đầu xem, thiếu niên rũ mắt không biết suy nghĩ cái gì, thậm chí phân biệt không ra là ca ca vẫn là đệ đệ.

Xe ngựa càng đi càng chậm dần dần ngừng lại, bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm nói đến địa phương, A Li mới biết được còn có đánh xe người.

Tư Thiên Chú đẩy ra cửa xe, A Li đi theo hấn chui đi ra ngoài, mới muốn nhảy xuống xe viên, đối phương lại hướng nàng vươn tay. Hơi kiều màu đỏ tươi mắt đào hoa nhìn nàng, “Còn không có càng xe cao, như thế nào nhảy?”

A Li chớp chớp mắt, nhớ tới biến thân đường mạch nha hiệu quả còn không có biến mất. Cái này đường mạch nha, không thể chính mình giải trừ, chỉ có thể ai thời gian, sau nửa canh giờ, mới có thể tiêu trừ. Tại đây phía trước, nàng sẽ vẫn luôn là trường chín cái đuôi tiểu hồ ly.

Nàng vươn tay, chặt chẽ mà bái trụ Tư Thiên Chú cổ, bị hấn ôm, hai điều đoản bấp đuôi căn cứ không được mà.

Tư Thiên Chú trong mắt mạn cười khế, “Chờ biến thân giải trừ, người lại ăn viên đường mạch nha, ta xem xem lúc này có thể biến thành cái dạng gì? Tốt nhất biến thành một con thật hồ ly, Yêu Chu nhưng lạnh, ôm người ta tỉnh kiện quần áo.”

A Li nói: “Người trước biến thành đại quả mận.”

Tư Thiên Chú nhớ tới trước kia bị A Li lừa sự, không những không tức giận còn cảm thấy có điểm ngọt. Hắn đem nàng nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất, cười nói, “Ta không cần biến quả mận, chính người chính là lùn bí đao.”

A Li đứng trên mặt đất thân cao mới đến hán phần eo, bởi vì lãnh, cái đuôi tự động cuốn đi lên, xác thật giống cái lùn bí đao.

Nàng cái dạng này quá đáng yêu, Tư Thiên Chú nhin không được duỗi tay xoa bóp nàng mặt, xoa bóp nàng cái đuôi. Nhớ tới lập tức liền phải đem nàng quả đến chính mình địa bàn, trong lòng cao hứng, đỉnh đầu tiểu hoa lập tức phấn hai mảnh.

Giả cái đuôi cũng đau a, hắn còn liền tóm được một cái niết. A Li vốn định lay khai hắn tay, nhưng nhìn đến tiểu hoa biến thành tam bạch tam phấn, lập tức bắt tay rụt trở về, thậm chí còn tưởng nhiều cho hắn tắc cái đuôi.

Xe ngựa đình địa phương là phiến hoang mạc, trừ bỏ vài cọng oai cỏ hồng liễu cái gì đều không có. Tư Thiên Chú từ bên hông rút ra một phen chủy thủ, chút nào không thềm để ý mà đối với chính mình ngón tay cắt một chút, huyết châu lập tức một giọt một giọt lăn xuống tới dừng ở cát vàng thượng. A Li nhìn liền thế hắn đau.

Cùng lúc đó, bọn họ dưới chân cát vàng dần dần trong suốt tựa như thật sự thủy giống nhau, một tầng tầng dâng ra gợn sóng, thậm chí có thể nhìn đến mặt trên ảnh ngược thật lớn thành trì.

Tư Thiên Chú giữ chặt A Li tay, hai người lập tức trầm đi xuống. A Li theo bản năng đóng chặt mắt, thân thể lại không có lâm vào cơn cát cảm giác, đảo giống tắm vào không khí.

Theo bọn họ biến mất ở trong suốt hạt cát, hạt cát khôi phục màu vàng đất nhan sắc. Gió đêm thổi qua, đem mặt đất hạt cát thổi đến loạn dương, một chút cũng nhìn không ra có người đã tới nơi này.

Ngừng ở nơi xa xe ngựa một lần nữa bắt đầu chạy băng băng, biến mất ở trong bóng đêm.

A Li lại lần nữa mở mắt ra khi, phát hiện ở đứng ở cao lớn toà nhà hình tháp mặt trên. Phía dưới là một con thuyền thật lớn con thuyền, toà nhà hình tháp liền kiến ở con thuyền boong tàu mặt trên. Tại đây toà toà nhà hình tháp chung quanh, còn có rất nhiều chiều cao không đợi toà nhà hình tháp, đều kiến ở một lục soát lục soát thật lớn con thuyền thượng.

Toà nhà hình tháp ở ngoài là cuộn cuộn mặt biển cùng vô biên sương trắng. Toà nhà hình tháp trong vòng là một tòa kiến ở vô số thật lớn con thuyền thượng thành trì, phòng ở, đại điện đều kiến ở boong tàu thượng, một tòa thuyền chính là một đồng phòng ở. Thuyền cùng thuyền chi gian còn đắp tấm ván gỗ, hình thù kỳ quái các loại yêu quái ở mặt trên xuyên qua, tựa như đi ở trên đường phố giống nhau.

Thành trì quy mô không thua gì Trường An, thậm chí lớn hơn nữa. Ngọn đèn dầu huy hoàng ở trên mặt biển phập phập phòng phòng, phảng phất một tòa thành trì ở hô hấp.

A Li nhẹ giọng lẩm bẩm, “Đây là Yêu Chu?”

Tư Thiên Chú cười nói, “Đây là Yêu Chu. Con thuyền bản thân chính là yêu quái, chờ đến địch nhân tập kích, chúng nó có thể nhảy mất tách ra, nhanh chóng thoát đi. Chờ tới rồi an toàn địa phương, lại một lần nữa hợp thành một tòa thành trì.”

Hắn giữ chặt A Li tay từ toà nhà hình tháp nhảy xuống, chọn đến hoa mắt liêu đến càng thêm tuần lã, “Hiện tại đúng là Yêu Chu nhất náo nhiệt thời điểm, chúng ta không có đêm cấm, có thể trắng đêm hưởng lạc.”

A Li tuy rằng từ chỗ cao rơi xuống, nhưng là trong lòng một chút cũng không sợ hãi. Gió đêm cuốn nàng tóc dài bay múa, liền cái đuôi cũng cùng nhau bay lên. Tư Thiên Chú khổng chế được tốc độ,

roi vào rất chậm. Chân ai đến boong tàu khi, thậm chí liền ma một chút đều chưa từng có.

“So với Trường An, chúng ta Yêu Chu ăn ngon càng phong phú. Các yêu quái so Nhân tộc đi nhiều, lên trời xuống đất không gì làm không được. Người thậm chí có thể ăn đến mấy trăm trứng giống, cũng không phải là trứng gà trứng vịt cái loại này bình thường đồ vật.”

A Li hỏi: “Đó là cái gì trứng?”

Tư Thiên Chú nói: “Chim đại bàng trứng, loan điều trứng, thậm chí còn có phượng hoàng trứng. Người có thể nghĩ đến sở hữu loài chim yêu thú, chúng nó trứng đều có buôn bán. Đây đó yêu thú bên trong có rất nhiều đỉnh cấp yêu quái, bởi vì sinh hoạt quá không nổi nữa, liền sẽ đem chính mình trứng lấy ra tới đổi tiền.”

A Li chỉ nghe được phượng hoàng hai chữ, “Các người Yêu Chu còn có phượng hoàng?”

“Có a, nhưng không phải Hỏa phượng hoàng, chính là bình thường phượng hoàng. Ta phụ vương còn có một cái phi tử là đến từ phượng hoàng tộc đàn.” Tư Thiên Chú dừng một chút, “Phượng tộc còn từng tưởng đem chính mình xinh đẹp nhất cô nương đưa đến cửu thiên cùng vị kia thượng cổ phượng hoàng liên hôn, nhưng là bị cự tuyệt, hiện tại vị kia cô nương hài tử đều sinh một thuyền.”

“Phượng tộc bị cự tuyệt sau không chết tâm, bọn họ nói thượng cổ phượng hoàng chính mình liền khá xinh đẹp, phỏng chừng coi thường xinh đẹp cô nương, chuẩn bị tìm lối tắt. Nghe nói thượng cổ phượng hoàng thích ăn hạt thông, hiện tại đang ở bồi dưỡng một cái lột hạt thông nhanh nhất cô nương.”

A Li cười ra tiếng, “Góc độ thanh kỳ, bồi dưỡng hảo sao?”

Tư Thiên Chú nói: “Ai biết được? Còn không bằng trực tiếp đưa một cái sóc tinh.”

Hắn bước chân nhẹ nhàng, lôi kéo A Li vài bước quải thượng một cái ngõ nhỏ. Này ngõ nhỏ là từ mấy con thuyền đưa thành, hai bên đều là chiều cao không đợi phòng ở, treo hồng hồng lục lục đèn lồng cùng đủ loại kiểu dáng chiêu bài. Chiêu bài đều rất lớn, chừng hơn hai thước. Có làm thành một cái chén, bên trong cắm mấy xâu viên. Có rất nhiều một con thật lớn tôm hùm, chòm râu đều ở trong gió đêm thẳng hoảng.

Trên biển nhiệt độ không khí rất thấp, trong phòng có nhiệt khí, lập tức theo môn vụt ra tới, mang theo nấu nấu đồ ăn đặc thù hương khí.

Tư Thiên Chú nói: “Nơi này.” Lôi kéo A Li đi vào một cái treo một chuỗi trứng nhà ở.

Nhà ở không tính quá lớn, dọc theo tường giá mấy chục khẩu đồng thau nồi to. Màu tương nước canh ừng ực ừng ực mạo phao, tựa hồ nấu thứ gì.

“Ăn trứng phượng hoàng sao?” Tư Thiên Chú đem A Li ấn ở một trương trên chiếu hỏi.

A Li vội lắc đầu.

“Kia ăn Chu Tước trứng sao? Hoặc là bằng trứng chim? Này vài loại trứng tương đối thừa thớt, bởi vì hỗn không tốt cao đẳng yêu quái quá ít, hiếm khi có bán chính mình trứng.”

A Li: “Ta ăn bình thường trứng liền hảo, trứng gà gì đó.”

Chủ tiệm cúi đầu khom lưng ở bên cạnh chờ, nghe được A Li nói, lập tức nói: “Có bình thường trứng, không phải yêu quái hạ trứng. Tỷ như chim cú, gà rừng, quy trứng, xà trứng.....”

>br />

A Li sợ chủ tiệm nói ra càng kỳ quái đồ vật, vội nói: “Trứng cú.”

Tư Thiên Chú nhíu mày, “Trứng cú có cái gì ăn ngon?”

Tư Thiên Dạ thanh âm từ trong thân thể truyền ra tới, “Liền ăn trứng cút đi.”

Chủ tiệm hoàn toàn không cảm thấy bọn họ một cái thân thể phát ra hai loại thanh âm kỳ quái, biểu tình càng thêm cung kính mà đáp ứng xuống dưới. Mà bên cạnh thực khách, đều cuống quýt từ trong túi lấy ra chén hoặc là túi, đem không ăn xong đồ ăn đảo đi vào, cúi đầu từ Tư Thiên Chú bên người vòng qua đi, chạy ra cửa hàng môn.

Thực mau, to như vậy cửa hàng cũng chỉ thừa hai người bọn họ cùng chủ tiệm. Chủ tiệm tựa hồ rất muốn hạ thấp chính mình tồn tại cảm, thượng xong trứng cút sau, liền vẫn luôn súc ở góc.

“Di, đường mạch nha tác dụng giải trừ?” Tư Thiên Chú cười nói, đem trong đó một chén trứng phóng tới A Li trước mặt, “Là lỗi quá, hương vị đều thấm đi vào.”

A Li quay đầu, phía sau cái đuôi quả nhiên đã không có.

Tư Thiên Chú đậu nàng, “Người lại ăn một viên đường, nhìn xem còn có thể biến thành cái gì?”

A Li tự nhiên không chịu ăn, nàng muốn lưu trữ thời điểm máu chót ăn.

“Người như thế nào lão muốn cho người biến, chính người biến một cái.”

Tư Thiên Chú nói: “Ta bản thân chính là yêu, ta có chân thân, có cái gì hảo biến.”

A Li tức khắc tò mò, “Người chân thân là cái gì?”

Tư Thiên Chú dùng cái miệng không chút để ý mà giảo giảo trứng kho, “Chúng ta Yêu tộc, chỉ có cùng chung chần gối thời điểm mới có thể hiện ra chân thân, người muốn nhìn sao?”

A Li chống má, nghĩ nghĩ, “Cũng không phải không thể.”

Tư Thiên Chú thần sắc một đốn, lập tức có điểm không biết làm sao, hấn nhỏ giọng lặp lại một lần, “Cùng chung chăn gối.”

A Li gật đầu, “Ta biết cùng chung chăn gối ý tứ, ta nói cũng không phải không thể.” Chính là nằm ở trên một cái giường bái, nàng cùng Phi Vũ cũng nằm quá a. Cái gì đều không làm, cũng có thể làm được cùng chung chăn gối.

Tư Thiên Chú mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm hoảng đến một đám, dùng thần thức cùng ca ca giao lưu, “A huynh làm sao bây giờ? Người tới ta tới?”

Tư Thiên Dạ mặc trong chốc lát, “Nàng cùng người nói, tự nhiên người tới.”

Tư Thiên Chú vô ngữ, “Người lúc này ăn cái gì phi dấm?”

“Người ăn nhiều một chút.” A Li từ chính mình trong chén múc ra mấy viên trứng cút đều cấp Tư Thiên Chú, trứng thật sự quá nhiều, nàng ăn không hết.

Tư Thiên Chú càng luống cuống, phụ hoàng lâm hạnh nào đó yêu phi khi, yêu phi sẽ riêng ngao chế đại bổ canh đưa qua đi, ý ở làm đối phương ra sức điểm. A Li đây là đưa hấn đồ bổ ý tứ sao? Chính là hấn sẽ không a.

A Li ăn nửa chén trứng kho. Trứng đặc biệt ăn ngon, một cổ mùi thịt. Nhưng là chính là hàm điểm, nàng tưởng uống nước.

“Chúng ta trở về đi.”

Như vậy cấp? Tư Thiên Chú tay nhẹ nhàng run lên, một viên trứng cút hoạt tới rồi chén đế.

Trong phòng thực nhiệt, A Li cảm giác càng khát, ngưng ngưng hỏi chủ tiệm muốn thủy, chỉ thúc giục Tư Thiên Chú, “Nhanh lên, ta khát.” Nàng liền vô Hương Hoàn đều không có mang, trở về còn

phải hỏi Tư Thiên Chú muốn viên vô Hương Hoàn hóa đến trong nước.

Tư Thiên Chú chỉ nghe được khát cái này tự, tức khắc lý giải vì cơ khát, hấn đẩy đẩy chén, “Hành đi, nhưng ta trước tiên nói tốt, ta nhưng lộng không tốt.”

A Li hơi giật mình một chút, cái gì lộng không tốt? Chỉ cần cho nàng một viên vô Hương Hoàn, nàng là có thể lộng một đại hồ thủy.
“Không cần ngươi lộng, ta chính mình liền có thể lộng.”

Tư Thiên Chú nhĩ tiêm lạng lẽ đỏ, hấn cô nương cũng quá mãnh.

Tư Thiên Dạ đẩy ra hấn, từ nhấn lấy ra một cái kim tôn, nhẹ nhàng run lên bên trong liền tràn đầy thủy. Tiếp theo từ túi lấy ra một cái vô Hương Hoàn gác ở bên trong, nhẹ nhàng lắc lắc đem vô Hương Hoàn hóa khai, đưa tới A Li trước mặt, “Uống đi.”

A Li lập tức tiếp nhận tới, ừng ực ừng ực mấy khẩu liền uống xong rồi.

Tư Thiên Dạ nhẹ giọng hỏi, “Còn muốn sao?”

“Muốn.”

Hấn lại lấy ra một viên vô Hương Hoàn, dựa theo phía trước phương pháp làm ra một chén nước. A Li lúc này uống chậm chút, nhưng là cũng toàn uống xong rồi.

“Ta uống no rồi.” A Li đem kim tôn còn trở về.

Tư Thiên Dạ nhẹ nhàng cười một chút, đem kim tôn thu hồi, “Đi thôi,” hấn đứng lên vươn tay, đem A Li kéo tới, “Ngươi còn không có gặp qua ta sinh hoạt địa phương, mang ngươi nhìn một cái.”

A Li gật gật đầu, hỏi, “Ngàn chú đâu? Nói như thế nào lời nói đột nhiên liền không thanh?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Hấn sợ là tạm thời sẽ không ra tới.”

“Vì cái gì?” A Li đi theo hắn đi ra cửa hàng môn, đi vào trong bóng đêm.

Tư Thiên Dạ không có trả lời, cho chính mình đệ đệ chưa chút mặt mũi. Bất quá cũng không thể trách hắn, bọn họ cái này tuổi yêu đã sớm con cháu mãi đường. Nghẹn vài ngàn năm, thích cô nương hơi chút giọt sương ý tứ, liền lý giải oai.

*

Yêu tộc cung điện không có Đại Minh Cung như vậy khổng lồ, nhiều lắm một nửa đại. Yêu tộc Thái Tử cung điện kiến ở tam con thuyền thượng, chia làm ba tòa điện, nhưng lẫn nhau chi gian đều đắp cầu gỗ.

Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú tắm điện ở chính giữa nhất trên thuyền, thực to rộng, dùng ngàn năm thiết mộc. Từng viên dạ minh châu phảng phất ngôi sao giống nhau trầm trầm phù phù ở trong không khí, ánh đại điện quang minh sáng trong, phảng phất ban ngày giống nhau.

A Li đi theo Tư Thiên Dạ đi vào đi, chỉ thấy trong đại điện mặt giống bị một cái hộp quy tắc tuyến chia làm hai nửa. Một nửa tráng lệ huy hoàng bãi đầy trân bảo giá, một nửa tổ giống tuyết động chỉ có một ngăn tủ, bên trong phóng một ít không chớp mắt đồ vật. Xử lý bó hoa, một ít vỏ sò, một con giá bút, một con hồ bông, còn có một trương hồng nhật giấy chứng nhận, cùng với một cái mút hoa quả hạch.

Tư Thiên Dạ thấy A Li nhìn phía ngăn tủ, vội vàng mắt tự nhiên mà đi qua đi, đem mút hoa quả hạch ngăn trở.

A Li chớp chớp lông mi, “Cái này mút hoa quả hạch là ta cho người sao?”

Tư Thiên Dạ nói: “Người cho ta chính là mút hoa quả.”

A Li nghi hoặc, “Cho người mút hoa quả ăn luôn liền được rồi, lưu trữ hạch làm gì?”

Tư Thiên Dạ không có hé răng, khi đó đúng là A Li ghét nhất hấn thời điểm, bình thường căn bản cũng không nhìn hấn cái nào, nhưng vì hướng hấn muốn Chúc Long thần hồn, chỉ phải lấy lòng hấn, cho hấn đưa qua một ít đồ ăn vật. Hấn không bỏ được ăn, bởi vì biết cấp xong thần hồn, A Li sẽ không bao giờ nữa sẽ để ý đến hấn.

Nhưng A Li không ngừng thúc giục hấn, hấn đành phải đem đồ vật ăn xong.

Lúc ấy hấn được đến một quả đường mạch nha cùng một quả mút hoa quả, chỉ có mút hoa quả có cái hạch. Vì thế hấn đem mút hoa quả hạch mang về tới, hảo hảo rửa sạch sẽ bỏ vào ngăn tủ. Cái này trong ngăn tủ đều là nàng cho hấn đồ vật, ở tưởng niệm nàng nhật tử, hấn giống nhau giống nhau cầm lấy, lại từng cái mà buông. Lặng lặng mà nhìn mấy thứ này, chính là hấn vui sướng nhất thời gian.

A Li nhìn về phía không bị hấn ngăn trở địa phương, bó hoa tựa hồ là trong trò chơi, bên trong hoa cỏ đều có thể tùy tiện ngắt lấy. Vỏ sò cũng là trong trò chơi, có hải địa phương liền có vỏ sò. Đây đó đại khái suýt là nàng tùy tay nhặt, căn bản không phải cái gì lễ vật.

Cái kia giá bút nàng ở diễn đàn gặp qua, là trả lời hỏi cuốn tặng. Hồ bồng là mỗi năm Tết Khất Xảo hệ thống phát, Phi Vũ cùng Bạch Trạch đều có. Còn có người kia tay một phần đạo lữ chứng. Đều là không đáng giá tiền không phí quá tâm tư đồ vật, nhưng Tư Thiên Dạ lại đều hảo hảo thu, dùng linh lực tắm bổ, không cho chúng nó bởi vì ngàn năm thời gian trôi đi mà hủ hóa.

Như vậy nghĩ đến, trừ bỏ Lý Lạc sư môn được đến nàng chân chính khắc kim chiếu cố, ngàn đêm ngàn chú cùng Quý U quả thực chính là bọn họ đối chiếu tổ.

Nàng tức khắc có chút không đành lòng, suy nghĩ một chút, từ lặc tay móc ra một cái gối đầu. Nàng truyền đến thời điểm ngai gối đầu

đều là đầu gối quá ngạnh, liền làm một đôi gối mềm đầu, tấc thượng phơi khô các màu cánh hoa.

Nhưng là nàng chỉ dùng một cái, một cái khác vẫn luôn thu ở trong rương. Được đến này lắc tay sau, nàng đem chính mình đáng giá đồ vật đều tấc đi vào, bao gồm cái này gối đầu.

Tư Thiên Dạ nhận lấy, nhẹ nhàng sờ sờ, “Đây là cái gì?” To lớn túi thơm?

A Li nói: “Là gối đầu, ta chính mình làm. Đưa cho người, cùng ta gối đầu giống nhau.”

Tư Thiên Dạ ánh mắt khẽ nhúc nhích, kia chẳng phải là một đôi sao? Hắn trong lòng đột nhiên vụt ra A Li ở thực phô lời nói, cũng không phải không thể cùng chung chăn gối.

Hắn trong lòng đột nhiên có một ít không xác định, chẳng lẽ A Li thật sự muốn.....

Hắn cũng sẽ không nha.

A Li ở đại điện vòng một vòng, ngày này lại là Tì Hưu lại là tới Yêu Chu, nàng vốn là hồn phách mới trở lại thân thể thập phần mệt mỏi, quay đầu hỏi, “Muốn như thế nào ngủ đâu?”

Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi, chỉ một chút phía sau giường.

A Li nhìn thoáng qua, gật gật đầu, “Có thể ngủ đến hạ.”

Tư Thiên Dạ không nói, có thể ngủ đến hạ là chỉ có thể ngủ đến hạ hai người sao? Vẫn là chỉ có thể ngủ đến hạ nàng một người?

Hắn mặc một chút, lại chỉ chỉ bên cạnh cửa hông, “Bên kia là một cái ao, dẫn nước ôn tuyền, có thể tắm gội.”

A Li nói: “Vậy người đến cho ta thêm một đạo kết giới.”

Tư Thiên Dạ gật gật đầu, khẽ nhúc nhích ngón tay, cửa hông mở ra, “Người đi vào..... Chờ hảo sau kêu ta, ta cho người thượng kết giới.”

A Li vây được thực, lập tức triều cửa hông đi đến.

Tư Thiên Dạ ôm gối đầu đứng, rũ mắt.

Một lát sau, hần người được một cổ quả đào hương khí, biết A Li hạ thủy.

Nhưng hần không dám động, càng không dám hướng trong nhìn, ngoan ngoãn mà đứng ở tại chỗ. Thẳng đến nghe được A Li gọi hần, hần mới rũ mi mắt đi vào đi, cũng không ngẩng đầu lên, liền ném ra một cái kết giới, một nửa gắn vào suối nước nóng thượng, một nửa ở ngoài tường mặt.

A Li: “.....”

Quả đào mùi hương càng đậm, Tư Thiên Dạ biết không ném chuẩn, dứt khoát dùng kết giới đem tấm điện toàn bộ bộ trụ, quay đầu đi ra ngoài, một lần nữa ôm gối đầu ngoan ngoãn đứng ở chỗ cũ, quả đào hương khí cùng tiếng nước giã đến hần đại não trống rỗng, liền A Li ra tới cũng chưa phát hiện.

“Tới phiên người.” A Li vừa đi vừa nói, dùng khăn vải chà lau tóc.

Tư Thiên Dạ nao nao, “Cái gì nên ta?”

Thiếu nữ quay đầu, vẻ mặt nghi hoặc, “Tắm gội a.”

Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi, hỏi ra cái kia hần nhất muốn biết vấn đề, “Tắm gội xong đâu?”

“Ngủ a.” A Li càng nghi hoặc, bằng không đâu?

Tư Thiên Dạ chưa từng gặp qua ca ca nhỏ nhất bộ dáng, vội vàng đẩy ra ca ca lấy về thân thể quyền khổng chế triều đại điện đi đến. Chỉ chốc lát sau hần liền ôm một chồng thư đã trở lại.

A Li kinh ngạc, “Người lấy thư làm gì?”

Tư Thiên Chú giả bộ ca ca thần thái, nhàn nhạt nói: “Ta thói quen tắm gội đọc sách.”

“Nhìn cái gì thư?”

Tư Thiên Chú ngăn trở 《 đông cung bí sử 》 cùng 《 108 cái tiểu kỹ xảo 》 nhàn nhạt nói: “Xem thơ ca cùng du ký.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 3 cái; mê nhai 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Hoa khai đậm mặc ngân 10 bình; trình tự vườn tiểu một sách 6 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

90, đệ 90 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Thiên Dạ ở trong ao nhanh chóng phiên trang sách. Thư bị làm thuật pháp, không sợ dính thủy.

Hơi nước làm ướt tóc, theo sợi tóc thông thả nhỏ giọt, hoạt đến xương quai xanh chỗ biến mất không thấy. Đầu ngón tay nhuộm dần thủy quang, một tờ một tờ phiên quyển sách, cuối cùng dừng lại ở ba cái yêu tinh đánh nhau kia trang thượng.

Tư Thiên Dạ nghi hoặc, “Như thế nào có ba cái?”

Tư Thiên Chú đến gần rồi một ít, xuyên thấu qua thẻ xác hướng ra ngoài nhìn lại, “Nga, liền có như vậy, có người thích cùng nhạc.”

Tư Thiên Dạ nhú nhú mày, đem này trang lật qua đi, “Ta không thích. Như thế nào còn có người họa cái này?”

“Người không hiểu,” Tư Thiên Chú nói, “Loại này thư, mặt trên người càng nhiều liền càng quý. Nam thành Hoàng Đại Tiên, am hiểu họa năm người trở lên, một họa khó cầu. Có rất nhiều cầm các loại bảo vật cầu hấn họa. Hấn họa tinh tế, không giống trên thị trường cái loại này thô ráp, cánh tay cùng chân giống nhau thô, giống như con nhện người.”

Tư Thiên Dạ đem thư phóng tới bên cạnh cái ao, “Không nhìn.”

Tư Thiên Chú hơi hơi có chút cấp, “Người không xem, đến lúc đó cái gì cũng sẽ không làm sao bây giờ?”

Tư Thiên Dạ thông thả nói: “Ta suy nghĩ một chút, nàng khả năng không phải cái kia ý tứ.”

*

Tư Thiên Dạ đi ra thời điểm, nhìn đến A Li nhắm hai mắt nằm ở trên giường, giống như đã ngủ rồi. Tuy rằng không nghĩ tới là như thế này, nhưng là lại có loại từng khẩu khí cảm giác. Dù sao hấn cái gì cũng sẽ không.

Trên giường phóng hai giường chần tử, một giường là ngàn chú, một giường là cửa hấn. Ngày thường ai chiếm cứ thân thể, ai liền cái chính mình chần ngủ.

Hấn đem thuộc về hấn chần mỏng giũ ra, cái ở A Li trên người. Hấn tắc cái ngàn chú. Ngón tay khẽ nhúc nhích, giường màn rũ xuống, ngay cả huyền phù ở giữa không trung dạ minh châu cũng cùng tối sầm xuống dưới.

Hấn nhặt cái mép giường nằm trên đó, tận lực ly thiếu nữ rất xa.

Đại điện thực an tĩnh, chỉ có ánh trăng từ song cửa sổ trút xuống tiến vào, nhuộm bốn phía một mảnh ôn nhu nguyệt trạch. Yêu tộc không có cung nhân gác đêm cái này quy củ, chỉ ở ngoài điện đứng mấy cái miêu tinh hộ vệ.

Tư Thiên Dạ nhắm mắt lại, nguyên bản hấn là rất mệt, xử lý một ngày quốc sự, lại đi tranh Thiên Sơn. Nhưng là tối tăm ánh sáng từng tiếng cực thiển hô hấp, tựa như dây đàn giống nhau từng cái gãi hấn đầu quả tim, lại tô lại ngứa.

Không chỉ có là đầu quả tim, tựa hồ ngực thượng cũng có dây đàn ở chậm rãi di động, thực ấm áp, mềm mại cực kỳ, tựa như thật sự tay giống nhau.

Tay? Tư Thiên Dạ bang mà mở mắt ra, một chút đè lại ngực thượng cái tay kia.

A Li bỗng ý là muốn dùng ngón tay chọc một chút Tư Thiên Dạ bả vai hoặc cánh tay linh tinh, xem hấn ngủ không ngủ. Nhưng là bốn phía ánh sáng tối tăm, tay nàng trực tiếp liền đụng phải hấn ngực, hiện tại tưởng súc đều súc không trở lại, bị gắt gao ấn.

“Người không ngủ a?” Nàng nhỏ giọng nói.

Tư Thiên Dạ trong cổ họng thấp “Ân” một tiếng. Hắn hiện tại tay thực lạnh, thực khẩn trương, bởi vì không biết A Li muốn làm cái gì, mà hắn cái gì đều sẽ không liên sẽ thực khẩn trương.

“Ngàn đêm.....”

“Cái gì?”

“Người biến chân thân cho ta xem a.” A Li tiến đến hắn bên tai nhẹ giọng nói, “Ta cùng người một chiếc giường, cũng cùng người một cái gối đầu.”

Tư Thiên Dạ liêu hạ mí mắt, trong lòng một trận buồn cười, nguyên lai là cái này cùng chung chăn gối a. Hắn liền biết chuyện tốt không dễ dàng như vậy phát sinh.

“Hảo.”

A Li không nghĩ tới hắn dễ dàng liền đáp ứng rồi, kinh ngạc cảm xúc mới vừa dâng lên, thủ hạ ngực tức khắc trở nên một mảnh lông xù xù. Không chỉ có như thế, bên người hắc ảnh trở nên càng dài, một cái xoắn tung đuôi to nhẹ nhàng cái ở nàng trên người. Tiếp theo, đệ nhị điều, đệ tam điều, vẫn luôn toát ra thứ chín điều, hắc ảnh mới đình chỉ biến hóa.

Ánh trắng nhẹ nhàng mà trôi nổi mà đến, dừng ở khối này quái vật khổng lồ thượng, rộng lớn giường bị hắn tể chỉ còn một chút đất trống.

A Li nương tựa vách tường, đôi mắt không chớp mắt nhìn trường chín cái đuôi đại hồ ly, “Nguyên lai người chân thân là Cửu Vĩ Hồ a?”

Tư Thiên Dạ nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, “Ta mẫu tộc có tiếng đẹp, hơn nữa sức chiến đấu cường hãn, là Yêu tộc đầu tuyển liên hôn đối tượng.” Hắn dừng một chút, nhìn bị hắn tể đến góc tường

thiếu nữ hỏi, “Ta có phải hay không quá lớn? Nếu không thu nhỏ lại một chút?”

“Không cần.” A Li ôm bạch hồ cõ đem mặt dán lên đi, Tư Thiên Dạ thân thể tức khắc trở nên cứng đờ, bốn cái trảo trảo cũng không biết nên đi chỗ nào phóng.

A Li không chút khách khí mà xoa nhẹ đem hồ ly mao, lại rắn chắc lại mềm mại, lộ ra mới vừa tẩy quá nước ôn tuyền lưu huỳnh vị, tựa như thái dương phơi thật lâu giống nhau, ấm áp dễ chịu.

Nàng nhớ tới ở một thế giới khác, đi bằng hữu gia nhìn đến gần hai mét cao món đồ chơi hùng. Bằng hữu nói lãnh thời điểm liền thích oa ở hùng trong lòng ngực đọc sách, lại mềm lại lông xù xù. Đây không thể so món đồ chơi hùng chân thật nhiều? Đây chính là thật hồ ly mao a.

Một lát sau, A Li không biết đựng phải địa phương nào, Tư Thiên Dạ cái đuôi thượng mao đều tạc đi lên, hấn dùng rắn chắc trảo trảo một phen đè lại tay nàng, tiếng nói đều đang run rẩy, “Hảo, ta biến trở về đi?”

A Li vội nói: “Lại ôm trong chốc lát.”

Tư Thiên Dạ tự nhiên sẽ không cự tuyệt nàng yêu cầu, dùng trảo trảo xách tay nàng hướng lên trên phóng phóng, nhẹ giọng dặn dò, “Không cần sờ loạn.”

A Li lẩn tiến trong lòng ngực hấn, đem hấn thô trắng móng vuốt đặt ở chính mình phần eo, “Người ôm ta.”

Tư Thiên Dạ chỉ phải nhẹ nhàng ôm lấy nàng, cầm gác ở nàng đỉnh đầu, hoàn toàn đem nàng kéo vào trong lòng ngực. A Li lập tức ôm cổ hấn, bị lông xù xù quay chung quanh hạnh phúc cảm đánh tới, rốt cuộc minh bạch Trụ Vương vui sướng. Hấn ôm Đất Kỷ, nhất định là biến quá thân. Đang ngủ thời điểm, ai có thể cự tuyệt một con lông xù xù đại hồ ly a.

“Người không sợ sao?” Tư Thiên Dạ có điểm kỳ quái, người bình thường tộc nhìn thấy hấn chân thật bộ dáng đều sẽ kinh hoàng thất thố.

A Li thanh thúy nói, “Ta không sợ, ta thích hồ ly.” Nàng ôm cổ hấn càng khấn, mặt dán hấn ngực, cảm giác chính mình giống chìm vào cục bông, “Nếu sớm biết rằng người là cái dạng này, ta mỗi ngày đều phải ôm người ngủ.”

Tư Thiên Dạ nhẹ giọng hỏi: “Người thích?”

A Li gật đầu, tay đủ đến lỗ tai hấn sờ sờ, “Ta thích.”

Tư Thiên Dạ tâm tức khắc mềm mại lên, có lẽ là chân thân duyên có, hấn trắng ra mà cảm nhận được vuốt ve so biến thành hình người khi cảm thụ lớn hơn nữa. Bị mềm mại tay nhỏ □□ quá địa phương, cực nóng đến mao đều phải bốc cháy lên tới. Theo nàng một chút hai xuống đất vuốt ve, đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu phần hoa, cánh hoa từng mảnh từng mảnh mà biến hồng, thẳng đến biến hồng tam phiến mới dừng lại tới.

Tư Thiên Chú súc ở thể xác, như có như không cùng cảm thụ được thiếu nữ khẽ vuốt. Nhưng là hấn cảm xúc căn bản so ra kém ca ca, chỉ có một phần mười không đến. Tựa như mỹ vị món ngon chỉ có thể ngửi được vị ăn không đến miệng giống nhau, hồn phách gấp đến độ loạn vặn, không được thúc giục nói, “Nên ta sao? Cũng làm nàng sờ sờ ta a.”

Tư Thiên Dạ bị hấn ồn ào hai đầu bờ ruộng đau, chỉ phải nhẹ giọng dò hỏi có thể hay không thay đổi người?

A Li suy nghĩ đổi lấy đổi đi, xác nhi không chỉ có một cái sao, lại không phải thay đổi một con hồ ly? Nàng gật gật đầu, một chữ hảo còn chưa nói ra, đại hồ ly toàn bộ liền trở nên xao động lên, ôm nàng lăn một cái, đem nàng áp tới rồi dưới thân.

Không biết vì cái gì, chẳng qua tìm đổi thành đệ đệ, nàng liền có loại thay đổi một con hồ ly cảm giác.

Tư Thiên Chú mở to một đôi tanh hồng hồ ly mắt, nhìn chăm chăm dưới thân quá mức nhỏ xinh cô nương, liếm liếm nàng mặt. A Li lập tức thiên quá mặt ở hấn mao thượng xoa xoa, tiếng nói đều là bất mãn, “Người là cầu sao?”

Tư Thiên Chú sung sướng mà cười, “Không có biện pháp, ta muốn hôn thân người, nhưng là ta miệng quá tiêm, phỏng chừng người không thích, cho nên chỉ có thể như vậy.”

A Li ánh mắt dừng ở hấn hồ ly ngoài miệng, lập tức cười lên tiếng, “Người bắn khoản rất đúng, người nhưng ngàn vạn không cần dùng này há mồm hôn ta, ta sẽ làm ác mộng.”

Nàng duỗi tay bóp chặt hấn hai má, “Ngàn chú, người cười một chút.”

Tư Thiên Chú hỏi, “Vì cái gì?”

“Không vì cái gì, người cười một chút.”

Tư Thiên Chú đành phải cong cong màu đỏ tươi mắt đào hoa. A Li tức khắc cười ra tiếng, “Là thật sự nha, hồ ly cười rộ lên đôi mắt giống quả quýt cánh.”

Tư Thiên Chú vẫn luôn như vậy chống cánh tay nhiều ít có điểm mệt, hấn dứt khoát ôm nàng lại là một cái lăn lộn, làm nàng nằm ở hấn cái bụng thượng. Thiếu niên tiếng nói xuyên thấu qua hồ ly da khàn khàn mà tả ra tới, “Xem ta đối với người hảo đi, ta đem yếu hại đều lộ ra tới, lúc này người tưởng đào ta trái tim, ta đều không phản kháng.”

A Li vẻ mặt kỳ quái, “Ta vì cái gì muốn đào người trái tim?”

“Người chưa từng nghe qua sao?” Tư Thiên Chú cái đuôi có một chút không một chút mà phe phẩy, rất là vui sướng, “Hồ tộc truyền thống. Hồ tộc nhìn qua thực không chuyên nhất, kỳ thật chúng ta là đối cảm tình nhất nghiêm túc hồ ly. Nhưng là bạn lữ nhóm không tin

a, cho nên, Hồ tộc vì chứng minh chính mình thiệt tình, sẽ đem trái tim móc ra tới đưa cho đối phương bảo quản.”

“Giao ra trái tim hồ ly đời này đều không thể đổi khác khác phái động tâm, bởi vì hắc tâm đã giao ra đi. Đồng dạng, đã chịu cảm tình bị thương nặng hồ ly sẽ đem chính mình trái tim chôn lên, thiếu tâm hồ ly liền sẽ trở nên ý chí sắt đá, không bao giờ sẽ tìm bạn nữa.”

A Li đôi tay chống má xem hắc, “Nghe tới thực thê thảm sao, ta tưởng động lòng người câu chuyện tình yêu.”

Tư Thiên Chú dùng trào trào điểm điểm A Li cái trán, “Người nếu có một ngày không thích ta cùng a huynh, chúng ta liền đem trái tim chôn lên. Ý chí sắt đá chúng ta sẽ không lại đối bất luận kẻ nào động tâm, bao gồm người. Khi đó người liền phải tiểu tâm lạc, ta khả năng bởi vì không có cảm tình mà đi giết chết người nga.”

Cái này giọng Tư Thiên Chú thực bệnh kiều, nghe được A Li tiểu tâm can thẳng run, liền cung điện trên không bay qua một con bạch long một con hắc long cùng một con phượng hoàng như vậy đại kích động phong thanh âm cũng chưa nghe thấy.

Nhưng là Tư Thiên Chú cảm giác được, ánh mắt tức khắc trầm hạ, dùng thần thức cùng ca ca giao lưu, “Là Chúc Long, trách không được có thể tìm tới nơi này.”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói, “Thật khó đến, ta cho rằng thượng thần nhóm vĩnh viễn sẽ không tha thứ hắc, không nghĩ tới nguyên tắc vẫn là thực hảo từ bỏ.”

Tư Thiên Chú cười lạnh, “Thượng một lần ở bãi tha ma không muốn hắc mệnh thật là hối hận nhất sự, nếu sớm một chút đem hắc hiểu biết, thuận tiện đem vẫn là Nhân tộc bạch long cũng chấm dứt, lại đem phượng hoàng lừa đến Yêu Chu kim tháp, dùng trăm tiên đài chấm dứt hắc, hiện tại nói không chừng A Li đều sửa hộ tịch vĩnh viễn ở tại Yêu Chu.”

Tư Thiên Dạ hơi hơi trầm giọng, “Lần này cũng không chậm, tức tới Yêu Chu, liền không cần đi rồi.”

Tư Thiên Chú đột nhiên thần sắc cổ quái, “A huynh, ta trước không nói chuyện với người nữa.”

“Làm sao vậy?”

“A Li sờ ta.”

“.....”

Tư Thiên Dạ tức khắc không có ngôn ngữ, tuy rằng là chính mình đệ đệ, nhưng là bàng quan loại sự tình này vẫn là làm hấn dấm thực.

Hấn mặc trong chốc lát nói: “Người nhanh lên.....”

Tư Thiên Chú nghi hoặc, “Nhanh lên cái gì?”

Tư Thiên Dạ thanh âm không hề phập phồng, “Không sai biệt lắm nên đến lượt ta.”

Tư Thiên Chú: “.....”

Hai anh em đều biết, A Li không có khả năng sờ một đêm, trong chốc lát nàng phỏng chừng hứng thú thú đánh mất buồn ngủ. Loại này phúc lợi, sờ một chút thiếu một chút.

A Li đã có điểm sờ nị, nếu không phải Tư Thiên Chú đỉnh đầu hoa không ngừng biến đổi sắc, nàng đã sớm thu tay lại. Đại hồ ly đỉnh đầu tiểu hoa, đã từ tam bạch tam phần, biến thành toàn hồng nhạt.

Nhưng nàng không nghĩ sờ nữa lỗ tai cùng trên người mao. Nàng đi xuống hoạt, một phen nắm lấy cái đuôi, tính toán từ đầu loát hết cuộc. Nhưng là tựa như sờ đến công tắc điện, Tư Thiên Chú phản ứng rất lớn mà đem chính mình cái đuôi đoạt lại đi. Thiếu niên âm run run đều thay đổi thanh, mang theo nhẹ suyễn nói, “Hạt sờ cái gì, không sợ ta thú tính quá độ a?”

A Li nghe được thẳng nhạc, nếu là bình thường nàng khả năng không cảm thấy những lời này thế nào, nhưng là hiện tại Tư Thiên Chú là một con hồ ly, lời này liền phá lệ hợp với tình hình.

“Không phải sờ sờ cái đuôi của người sao, đến mức này sao?”

“Người biết cái gì? Hồ tộc cái đuôi không thể sờ.”

A Li trong lòng buồn cười, nên không phải miễn cảm địa phương đi? Phượng hoàng cái đuôi liền không nhiều chuyện như vậy, dù sao tất cả đều là lông chim. Long cái đuôi phồng chùng cũng không có việc gì, tất cả đều là vậy. Liền hồ ly sự nhiều nhất, nơi này không được, kia không được.

Nàng tưởng nói điểm đậu đậu đối phương, nhưng là một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, nàng thân thể đi xuống rơi xuống lạc, phát hiện Tư Thiên Chú biến trở về hình người. Thiếu niên ăn mặc giản dị lam bạc sam, tóc còn ướt, liêu một đôi đào hoa cánh giống nhau mắt, không kiêng nể gì mà nhìn chăm chăm nàng xem.

A Li hoảng sợ, muốn từ trên người hấn xuống dưới, lại bị hữu lực cánh tay chặt chẽ cô trụ vòng eo. Thiếu niên căn bản ngăn không được trong mắt yêu thích, đem nàng mặt nhìn lại xem, tiếng nói khàn khàn, “A Li, ta rất thích rất thích người a.”

Nghe chính là bệnh kiều thiếu niên lại phát bệnh cảm chân. A Li vội trấn an nói, “Người trước buông ra ta, trên người của người quá ngạnh, cộm ta đau quá.”

Tư Thiên Chú mới vừa vừa buông ra, nàng lập tức từ trên người hấn lăn xuống đi, lăn tiến trong chăn, đem chính mình gắt gao mà bao lấy. Mất đi lông xù xù quang hoàn, đối phương ở trong mắt nàng chính là một cái tùy thời sẽ động dục bất lương thiếu niên.

Tư Thiên Chú vẻ mặt buồn cười, ở cảm tình thượng hấn so ca ca thông suốt đến nhiều, tự nhiên nhìn ra được A Li suy nghĩ cái gì. Hấn nhưng thật ra tưởng, nhưng là hấn sẽ không nha.

Nhưng loại sự tình này, hiếu thắng tâm cường người thiếu niên là sẽ không thừa nhận. Hắn đem tắc cánh hoa gồi đầu lấy lại đây, gồi lên sau đầu. Nằm ở người trong lòng phùng gồi đầu thượng, nhìn người trong lòng mặt, đã đủ làm hắn tâm hoa nổ phồng. Trên đỉnh đầu tiểu phần hoa lần thứ hai thay đổi sắc, một mảnh cánh hoa biến thành tươi đẹp màu đỏ, “Được rồi, nghỉ ngơi đi. Không cần sợ, ta cũng mệt mỏi.”

A Li không có nghe tiến hắn nói, chỉ là nhìn chăm chăm hắn đỉnh đầu tiểu hoa. Thức hải, hệ thống đang ở hoan hô, “Ký chủ, hiện tại trừ bỏ bán hóa tiểu ca, mọi người đều rào bước tiến lên màu đỏ khu vực. Quý U, Tư Thiên Dạ là tam phần tam hồng. Bạch Trạch, cá huỳnh hoặc bốn phần hai hồng. Phi Vũ, Tư Thiên Chú cùng Lý Lạc là năm phần đỏ lên.”

“Tin tức tốt là đại gia về sau mặc kệ chịu bao lớn kích thích đều sẽ không lui về thượng một cái nhan sắc. Tin tức xấu là ký chủ người liền thừa 25 thiên lạp.”

A Li tâm đột nhiên nắm chặt, nàng không có mỗi ngày xem trên cổ tay con số thói quen, đều là nhớ tới mới xem một chút. Không nghĩ tới thời gian quá đến như vậy mau a.

Hệ thống an ủi nói: “Ta cảm thấy không sai biệt lắm, chúng ta chỉ cần đạt thành sáu đóa tiểu hồng hoa là có thể mở ra thời không chi môn. Ký chủ, người choáng váng cây sáo vẫn là muốn luyện a. Thuận tiện còn có thể hỏi thăm một chút có hay không khác choáng váng Thần Khí.”

A Li tức khắc cảm thấy tay chân không đủ dùng, nàng hiện tại lại tưởng xoát cánh hoa, lại tưởng thổi sáo. Vừa lúc đã tới Yêu Chu, có thể tìm một cơ hội trông thấy Tư Thiên Dạ đưa nàng ong yêu tiểu nô lệ. Ong yêu nếu có thể cho địch quân choáng váng, nói không chừng bọn họ biết trên đời còn có cái gì đồ vật cũng có thể có choáng váng hiệu quả.

Nghĩ đến thời gian càng ngày càng ít, A Li tức khắc lăn trở về thiếu niên trong lòng ngực, tính toán lại xoát một chút cánh hoa. Nhưng

nàng không biết lúc này thân xác đã đổi thành ca ca, nàng mới vừa lặn ra chần đã bị mất sắc ca ca tắc trở về.

Tư Thiên Dạ trái tim loạn nhảy, không có lông xù xù ngăn cản, hấn căn bản không dám ôm A Li, quang nhìn nàng khinh bạc quần áo đều cảm thấy phỏng tay. Nhưng mấu chốt nhất chính là, hấn sẽ không nha.

“Ngoan ngoan ngủ, người không mệt sao?”

A Li vốn định dùng ba ba đại pháp từ Tư Thiên Chú nơi đó lại bắt lấy một mảnh hoa hồng cánh. Nhưng là vừa thấy là ca ca lập tức túng. Tư Thiên Dạ trên người có cổ trầm tĩnh khí chất, cùng Lý Lạc không sai biệt lắm, làm người không dám đối bọn họ xuống tay, này đại khái chính là thượng vị giả tự mang uy nghiêm.

Nàng lập tức từ bỏ, nhắm mắt lại, nhưng là môi lại bị ôn lương ngón tay khẽ vuốt đi lên.

“Há mồm.”

Nàng hơi kinh ngạc mà mở mắt ra, lại thấy thiếu niên ngón tay nhéo một viên nho nhỏ thuốc viên.

Tư Thiên Dạ đôi mắt bình tĩnh, “Vô Hương Hoàn, người quên ăn.”

A Li lập tức tiếp nhận tới, “Không có việc gì đi? Ta thời gian dài như vậy vẫn luôn phát ra hương vị.....”

“Không có việc gì,” Tư Thiên Dạ nói, “Ta đem cả tòa đại điện tráo vào kết giới, quả đào hương khí sẽ không tràn ra đi.”

A Li tức khắc yên tâm, tiếp nhận vô Hương Hoàn nuốt rớt. Tuy rằng là yêu vực, nhưng là không thể bảo đảm nơi này không có diên phê người trong sách. Nàng nhưng không nghĩ ngủ đến nửa đêm phát hiện cung điện lại cháy.

Tư Thiên Dạ nhìn nàng, vẫn luôn chờ nàng chậm rãi ngủ rồi mới xốc lên chần ngồi dậy. Hấn từ nhẫn lấy ra một cái túi thơm, đem trong

đại diện quả đào hương khí thu đi vào.

Tư Thiên Chú vẻ mặt nghi hoặc, “A huynh, người thu cái này làm cái gì? Sáng mai mở ra kết giới, gió thổi qua hương vị liền tan.”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói, “Đề vào kim tháp, hấp dẫn kia vài vị đi vào.”

Tư Thiên Chú nhíu mày, “Chính là bọn họ có thể tin sao? Sẽ không cho rằng đây là bẫy rập sao?”

Tư Thiên Dạ tiếng nói không hề phập phồng, “Hương khí là thật, chúng ta dùng ảo ảnh thạch chế tạo ra A Li bộ dáng, như vậy là hư. Hư hư thật thật mới có thể tin. Khi bọn hắn phát hiện từ cá nước thân mật dẫn phát hương khí khi, tựa như tâm còn nghi vấn hoặc cũng sẽ không chút do dự đi gặp. Chờ bọn họ đi vào liền sẽ phát hiện hết thấy đều là giả, chỉ có trăm tiên đài là thật sự.”

Tư Thiên Chú lập tức cảm thấy hồ thẹn, hắn chỉ lo cao hứng, đem chính sự quên đến không còn một mảnh. A huynh thật là lợi hại, loại này ý loạn tình mê thời khắc đều có thể chế định ra kế hoạch. Nhưng đồng thời hắn lại có điểm nghi ngờ, “Chính là a huynh, A Li không phải nói nếu dám lợi dụng nàng đối Phi Vũ bất lợi, nàng liền vĩnh viễn không để ý tới chúng ta sao?”

Tư Thiên Dạ nhẹ “Ân” một tiếng, “Chờ cường địch đi trừ, ta sẽ hướng nàng nhận lỗi, tùy nàng như thế nào hết giận. Tuy rằng thủ đoạn liệt một ít, nhưng là có thể vĩnh trừ hậu hoạn. Chỉ cần có hắn, A Li vĩnh viễn nhìn không tới chúng ta.”

Tư Thiên Chú khó hiểu, “Có ý tứ gì?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Người nhìn xem gối đầu biên giác.”

Tư Thiên Chú nghi hoặc mà cầm lấy gối đầu, phát hiện góc trái bên dưới thêu một cái phi tự.

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Phi Vũ hận không thể đem chính mình dấu vết đều đánh vào trên người nàng, thứ gì đều không buông tha. Người nhìn nàng ống tay áo thượng, có phải hay không thêu một con tiểu hồng điều?” Hấn cười lạnh, “Sẽ phùng điểm đồ vật ghê gớm sao, nơi nơi đánh dấu.”

Tư Thiên Chú tức khắc trầm hạ mắt, hận không thể túm phượng hoàng lông đuôi kéo vào trăm tiên đài.

Hồ tộc chuyên nhất, nhưng Hồ tộc yêu nhất ăn toan quả nho. Lúc này, hấn phải bị toan đã chết.

*

Ánh mặt trời tăng sáng, A Li ngủ no rồi giác mở mắt ra. Trong mắt chiếu ra thiếu niên chống sườn mặt không chớp mắt mà đang xem nàng. Một đầu như thác nước tóc đen, trút xuống ở trên người, càng sấn đến hấn một đôi màu đỏ tươi mắt đào hoa yêu khí bốn phía. Đỉnh đầu một đóa tiểu hoa, thế nhưng so tối hôm qua nhiều một mảnh hoa hồng cánh.

A Li nháy mắt thanh tỉnh, bóp chặt hấn gương mặt, “Người đối ta làm cái gì?”

Tư Thiên Chú không thể hiểu được, “Ta cái gì cũng chưa làm a?” Hấn sẽ không, như thế nào làm?

A Li vẽ mặt hồ nghi, “Không có làm? Không có làm người như vậy như vậy cao hứng?” Chỉ có dục vọng được đến thỏa mãn cánh hoa mới có thể biến sắc.

Tư Thiên Chú lười nhác mà giật nhẹ khóe miệng, “Nga, người hỏi ta vì cái gì cao hứng a? Nhìn người cả đêm có tính không? Ta một đêm không ngủ vẫn luôn nhìn người, càng xem càng cao hứng.”

A Li nhăn lại tế mi, vì nói cái gì nghe không thành vấn đề, từ Tư Thiên Chú trong miệng nói ra liền như vậy biến thái đâu?

Hệ thống nói: “Ký chủ, hấn không có xem người cả đêm lập. Người ngủ sau không bao lâu hấn cũng ngủ. Chẳng qua sáng sớm hấn so người thức dậy sớm, mở mắt ra nhìn người liếc mắt một cái sau, đỉnh đầu hoa lập tức thay đổi sắc. Hấn cao hứng đại khái chính là vừa mở mắt nhìn đến người đi? Nga, đã quên nói, ca ca cũng đồng dạng thấy được người, đóa hoa cũng thay đổi sắc.”

Còn có này chuyện tốt?

A Li đánh ngáp một cái, nghi ngờ tiêu trừ, buồn ngủ một lần nữa đánh úp lại. Nàng nằm xuống tưởng tiếp tục ngủ, nhưng là đối phương lại dán đi lên, từ phía sau lưng ôm nàng eo, nặng nề thanh âm dừng ở nàng bên tai, “Còn ngủ? Người không phải muốn nhìn hải tể sao? Chậm liền xem không trứ.”

A Li tức khắc tinh thần, nhớ tới, vòng eo lại bị đè nặng, nàng hơi nhú mày, “Người như vậy đè nặng ta, ta như thế nào khởi?”

Tư Thiên Chú không chút để ý nói, “Lại ôm một cái, qua đêm nay, người nói không chừng không cho ta ôm.”

“Vì cái gì?”

Tư Thiên Chú vừa định nói chuyện đã bị ca ca tể đi rồi.

Tư Thiên Dạ cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, ngàn chú chính là cái này tật xấu, tổng bị A Li nắm đi. Ngày thường làm việc cũng không như vậy ngốc, vừa thấy đến A Li liền mạo ngu dần.

Hấn dùng thần thức nhân nhật giáo huấn đệ đệ, “Người tốt nhất nhiều lời vài câu, nói cho nàng buổi tối muốn đem long phượng đưa vào trăm tiên đài, tỉnh nàng đoán.”

Tư Thiên Chú tức khắc tỉnh ngộ, “Ta này không phải lo lắng qua đêm nay không biết như thế nào hướng nàng bồi tội sao.”

A Li lên rửa mặt xong, Tư Thiên Dạ mang theo nàng rời đi cung điện. Nơi này tạm thời không thể đãi. Ban ngày hoàng cung bại lộ ở

thái dương dưới. Kia mấy cái sẽ phi, sớm hay muộn muốn đi tìm tới.

Ở bọn họ đi rồi, một con tiểu hồng điều, một con tiểu hắc điều cùng một con tiểu bạch điều từ sau cửa sổ bay tiến vào. Tiểu hồng điều ở trong đại điện mặt bay một vòng dừng ở giường màn thượng.

Tiểu bạch điều vẽ mặt âm trầm, “Không ở nơi này, chẳng lẽ chúng ta nghĩ sai rồi, nơi này không phải Yêu tộc Thái Tử tắm điện?”

Tiểu hắc điều lạc địa phương cách bọn họ xa điểm, không hé răng, nhàn nhạt mà đánh giá chung quanh.

Tiểu hồng điều tùy tiện loạn xem, tầm mắt dừng ở phía dưới gối đầu thượng, tức khắc trầm hạ tới, “Không có sai, chính là nơi này.”

Tiểu bạch điều hỏi: “Người như thế nào biết?”

Tiểu hồng điều đôi mắt nhìn chăm chăm trên giường gối đầu, đó là A Li gối mềm đầu. Hắn vẫn luôn muốn cái gối mềm đầu, cùng A Li nói rất nhiều lần. A Li đáp ứng rồi, vì thế hắn trước tiên cấp gối đầu phùng thượng tên của hắn.

Nhưng là vốn nên đưa hắn gối đầu hiện tại lại ở người khác trên giường, kia mặt trên còn lạc căn hồ ly mao, hắn sẽ không nhận sai, như vậy giá rẻ mao, trừ bỏ hồ ly còn có thể là ai đâu?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ:
Mặt mang mỉm cười xuân về hoa nở 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Dương mị mị 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Băng tinh oa oa, búi búi, cao ngất, 50004237, Gsywww, mặt trời lặn y san, đầy đất tìm dưa ăn chồn ăn dưa 10 bình; hoa thì, túc, mzsc14, Cô Tô Lam thị, hoa kiều cá 5 bình; hiểu phong cầm hứa, ngựa con giá, Trương Bách Nhẫn 2 bình; dương mị mị, oa oa ngủ rồi, chúc phúc ngài bình an hỉ nhac 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

91, đệ 91 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiểu hồng điều mắt lạnh nhìn trên giường căng phồng cánh hoa gối đầu, đó là hấn vẫn luôn muốn gối mềm đầu. Đương thời lưu hành gối đầu đều quá ngạnh, không phải ngọc chính là sứ. Chỉ có A Li gối đầu nhét đầy cánh hoa, lại mềm lại hương.

Kỳ thật ngạnh a mềm a không quan trọng, quan trọng là cùng A Li ngủ giống nhau gối đầu. Nhưng không nghĩ tới, gối đầu lại bị nàng tặng người.

Tiểu hồng điều đứng ở mép giường sinh hờn dỗi, tiểu bạch điều vòng quanh đại điện bay một vòng dừng ở hấn bên cạnh, theo hấn tầm mắt xem qua đi, “Kia không phải A Li gối đầu sao?” Hấn lạc đi lên lại tỉnh tể mà nhìn thoáng qua, xác định là A Li gối đầu, bởi vì hấn thấy được gối đầu thêu phi tự.

Phượng hoàng loại này điều đối sinh hoạt chất lượng yêu cầu tương đối cao, thả tính cách bá đạo, đối muốn đồ vật thích tiên hạ thủ vi cường. Từ nhỏ đến lớn, Phi Vũ coi trọng cái gì liền trước cầm bút lông ở mặt trên câu cái phi tự, đại biểu đồ vật là hấn. Mặc kệ là đoạt vẫn là đoạt, hấn nhất định sẽ đem viết thượng hấn tên đồ vật lộng tới tay.

Cho nên nhìn đến gối đầu biên thêu phi tự, hấn lập tức biết đây là Phi Vũ nhớ thương nhưng là không được đến đồ vật.

Hấn quay đầu lại nhìn đến tiểu hồng điều bộ ngực tức giận đến phình phình, trong mắt lộ ra một chút buồn cười, “Đến nỗi sao, còn không phải là không đem gối đầu cho người sao? Người trực tiếp lấy đi thì tốt rồi.”

Tiểu hồng điều quay đầu đi, “Bị người dùng qua.”

Tiểu bạch điều kinh ngạc, “Bị ai dùng qua?”

Tiểu hồng điều dùng trảo trảo chỉ chỉ gói đầu thượng hồ ly mao, “Liền kếm đem tên viết kia.”

Tiểu bạch điều dùng sức nhìn vừa thấy, hồ ly mao thượng yêu khí tận trời, không phải Yêu tộc Thái Tử lại là ai?

Thật kiêu ngạo, tiểu bạch điều lập tức khí cười. Hắc đảo không cảm thấy A Li sẽ cùng đối phương làm điểm cái gì, nhưng chính là rất làm nhân sinh khí.

Hắc nhàn nhạt nói: “Thú loại mao đều rất giá rẻ, ta là ngưng ngưng phóng loại này mao, nơi nào so được với long vảy?”

Tiểu hồng điều nói tiếp: “Cũng so ra kếm phượng hoàng lông chim.”

Tiểu bạch điều lại nhìn lướt qua hồ ly mao, “Chúng ta đi thôi, ta nghe được cổ tiếng nhạc, ta đoán A Li định là đi theo xem hải tể.” Hắc dừng một chút, quay đầu nhìn về phía vẫn luôn không rên một tiếng tiểu hắc điều, “Đi rồi.”

Tiểu hắc điều triều hắc nhìn thoáng qua, không nói chuyện. Ngày hôm qua đã đã khuya, nhân gian Quỷ giới một mảnh đen nhánh. Âm ty đột nhiên tới báo, nói vu cổ bị Thiên Sơn phái chưởng môn bắt đi. Vu cổ là thượng cổ đại vu, am hiểu bói toán. Tự đã chết sau biến thành vong hồn liền vẫn luôn ở u minh đới, trở thành u minh đại vu.

Rất nhiều sự đều dựa vào vu cổ bói toán mới có thể giải quyết, cho nên hắc lập tức bay đến Thiên Sơn. Lại không nghĩ rằng, là Bạch Trạch cùng Phi Vũ bởi vì tìm không thấy đi u minh lộ, mới dùng biện pháp này. Hỏi lại đi xuống càng hết chỗ nói rồi, tìm hắc chính là vì làm hắc dẫn bọn hắc đi Yêu Chu, hợp lại bọn họ nào con đường cũng không biết?

Quý U trước nay cũng không nghĩ tới, có một ngày sẽ cùng bạch long tạm thời trở thành đồng bạn.

Tiểu hồng điều cùng tiểu bạch điều mở ra cánh bay lên tới, hần mặc một chút cũng đi theo bay lên tới.

Trải qua một cái ngăn tử khí, tiểu hồng điều đột nhiên ngừng lại, giống bị điểm huyết đọng lại ở giữa không trung. Tiểu bạch điều dư quang thoáng nhìn lập tức xoay người bay trở về. Hần theo Phi Vũ ánh mắt xem qua đi, đồng tử tức khắc chấn động, kia trương hồng nhạt, đứng ở trong ngăn tử đồ vật không phải tốt nhất đạo lữ chứng sao?

Hần cho rằng thứ này chỉ có Phi Vũ cùng hần hai người có. Phi Vũ có, hần kỳ thật không tức giận. Nhưng là liên Yêu tộc Thái Tử đều có, này liên làm người trong cơn giận dữ. Hần nhiều năm như vậy vẫn luôn không hề oán hận mà chờ nàng, chính là bởi vì nàng đã cho hần đạo lữ hứa hẹn. Người có hy vọng, liên sẽ cảm thấy chờ đợi cũng không như vậy khó qua. Nhưng làm nửa ngày này ngoạn ý là đàn phát, nhân thủ một phần.

Bạch Trạch trong mắt sưng nước lạnh lẽo, trong đầu hiện ra bọn họ mấy cái trạm thành một loạt, A Li từng trương phát bộ dáng.

Phi Vũ gói đầu khí còn không có sinh xong liên bắt đầu sinh đạo lữ chứng khí. Khí càng thêm khí, ngực bị đè nén. Hần vẫn luôn cho rằng chính mình ở A Li trong lòng độc nhất vô nhị, là duy nhất hợp pháp đạo lữ. Nhưng không nghĩ tới cái này hợp pháp đạo lữ hiện tại còn nhiều ra cái.

Nghĩ vậy thì hần không cảm liếc liếc mắt một cái sư huynh, nhìn đến sư huynh khóe mắt mũi nhọn như tuyết, trào ra khí tức khắc thiếu một nửa biến thành đồng tình, sư huynh liên cái chứng đều không có.

Hần lập tức như khi còn nhỏ, vươn cánh vỗ vỗ đối phương bả vai.

Bọn họ sư huynh đệ từ nhỏ trường đến đại đại lâu lắm, rất nhiều chuyện không cần phải nói mình đối phương liên sẽ minh bạch. Bạch Trạch lập tức biết Phi Vũ cho rằng hần không có, đang an ủi hần.

Hắn không cảm cười lạnh, không hề thể A Li giấu giếm, “Người cho rằng ta không có sao? Ở cửa thiên khi ta thấy người lấy ra đạo lữ chứng, liền biết A Li không chỉ có đã cho ta một phần, cũng đã cho người. Ta nguyên tưởng rằng nàng chỉ là đối chúng ta sư huynh đệ lột mắt xanh, trăm triệu không nghĩ tới thứ này nhân thủ một phần.”

Tiểu hồng điều mở to đậu đậu mắt, màu đen ánh mắt kích động khiếp sợ cùng sinh khí. Bọn họ không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía dừng ở trên giá áo tiểu hắc điều, nhưng là đối phương về mặt mờ mịt mà nhìn bọn họ.

Tiểu bạch điều hỏi: “Người không tức giận sao?”

Tiểu hắc điều cảm thấy lẫn lộn, “Tức giận cái gì?” Hắn nhìn lướt qua trong ngăn tủ đồ vật, này đó hoa khô thục, vỏ sò, giá bút, mút hoa quả hạch cùng một trương hồng nhạt giấy, hắn thật sự tìm không ra có thể tức giận điểm.

Tiểu bạch điều chỉ chỉ hồng nhạt giấy, “Đạo lữ chứng, A Li cấp.”

Tiểu hắc điều ngăn ra một chút, “Các người đều có sao?”

Tiểu hồng điều cùng tiểu bạch điều đồng thời kinh ngạc, “Người không có sao?”

Tiểu hắc điều lắc đầu, “Ta không có, lần đầu tiên thấy.” Hắn dừng một chút lại hỏi, “Có đạo lữ chứng liền làm sao vậy?”

Tiểu bạch điều nói: “Có đạo lữ chứng chính là A Li muốn gả cho người ý tứ.”

Không có chính là không nghĩ gả cho hắn ý tứ, Quý U tức khắc thân thể cứng đờ.

Bạch Trạch cùng Phi Vũ lực chú ý đã từ trên người hắn dời về ngăn tủ, nhẹ giọng nói chuyện với nhau, “Liền điểm này đồ vật sao? A Li cho ta đồ vật trang một sơn động. Loại này bình thường đầu gỗ giá

bút ta cũng có một cái, nhưng càng có rất nhiều quý trọng tài liệu làm, tử đàn, hoàng kim, lưu li.”

Phi Vũ nói: “Ta tuy không có hoàng kim, nhưng ta có tử đàn cùng lưu li.”

Bạch Trạch lại nói: “Loại này hoa khô thúc phỏng chừng là A Li tùy tiện ở sơn dã thải. Trước kia A Li cũng thường thường thải cho ta, nhưng quá hai ngày liền sẽ lấy mới mẻ bó hoa đổi đi. Loại này làm, căn bản không thấy được. Chỉ cần đóa hoa bắt đầu biến héo, A Li liền sẽ trực tiếp lấy đi ném xuống.”

Phi Vũ nói: “A Li chưa cho ta thải quá hoa, nhưng nàng ở cửu thiên cho ta loại một mảnh hoa điền.”

Bạch Trạch tiếp theo nói, “A Li mỗi ngày đều sẽ cho ta mang rất nhiều đồ vật, nhiều ta đều cho rằng nàng ở chuyển nhà. Quần áo, vật phẩm trang sức, bảo kiếm, Tiên Khí. Vừa mới bắt đầu nàng trả lại cho ta mang thô ráp bánh ngô, sau lại liền tất cả đều là tinh mỹ món ngon.”

Phi Vũ nói: “A Li rất ít cho ta mang ăn đồ vật, nàng đều trực tiếp ở trên bệ bếp cho ta làm. Sủi cảo, mì sợi còn có các loại bánh.”

Bạch Trạch: “A Li mỗi ngày đều sẽ tới, sáng trưa chiều, có khi càng là thời gian dài mà đãi ở ta bên cạnh. Đùa nghịch thứ này, đùa nghịch cái kia đồ vật, đem nàng cho ta đồ vật từng cái cầm lấy tới xem.”

Phi Vũ nói: “Ta cũng là. A Li một đãi chính là ban ngày, loại cái này loại cái kia, uy gà uy vịt. Thậm chí ngay cả Thiên giới thượng đại điện nàng đều phải chuyển đến dọn đi một lần nữa sắp hàng.”

Quý U ở bên cạnh yên lặng mà nghe, này đó hẳn đều không có. Không đúng, là nghe đều không có nghe qua. Hẳn từ nhỏ đến lớn được đến đều rất ít, chỉ có A Li cho hẳn nhiều nhất. Bọn họ ghét bỏ bánh ngô, là hẳn mỗi ngày món ngon. Những cái đó giá bút gì đó, hẳn càng là không có gặp qua.

Trách không được A Li trời sắp tối rồi mới đến, hơn nữa luôn là vôi vàng tới vôi vàng đi, tựa như muốn vôi vãi vôi chuyện gì.

Hắn đôi mắt dần dần ảm đạm, hầu trung cũng giống bị đồ thứ gì.

Nguyên lai hắn như vậy không quan trọng a.....

“Uy, đi rồi.” Nơi xa truyền đến Bạch Trạch thanh âm, hắn nâng lên mắt, nhìn đến bọn họ đã bay đến bên cửa sổ. Hắn rũ rũ mắt, vỗ cánh theo đi lên.

*

Yêu Chu bản thân chính là một loại yêu, tuy rằng bề ngoài là thuyền, nhưng là bản chất vẫn là yêu. Mỗi một cái đầu thuyền đều trường một trương miệng. Boong tàu thượng các yêu quái ở cử hành hải tế, không ngừng đi xuống vớt cá. Yêu Chu giương miệng đem ném xuống tới cá nuốt vào trong bụng, làm đến thân thuyền không ngừng phập phồng.

A Li ngồi ở một tòa quán rượu vịn cửa sổ đi xuống xem, cảm thấy yêu thuyền ăn cá việc này mới mẻ cực kỳ. Tư Thiên Chú vỗ vỗ nàng vai, “Này có cái gì đẹp? Người hướng nơi xa xem, hải tế muốn bắt đầu rồi.”

A Li ngồi dậy, nơi xa con thuyền thượng dựng mấy chỉ không biết cái gì động vật giác, hai mét cao, ba bốn mẽ trường. Mấy cái thân hình cao lớn hùng yêu đứng ở giác bên, hai tay nắm lấy giác nhất tế địa phương, đồng thời đem miệng thẩu qua đi, thổi lên kèn. Trong lúc nhất thời, mặt biển vang lên dài lâu thanh âm.

Cùng lúc đó, mặt biển nhanh chóng đại diện tích mà hướng lên trên phồng lên, cuốn lên ngàn thước bọt nước, cùng với viễn cổ động vật trường minh, mấy trăm đầu côn vọt ra.

Yêu Chu thượng tụ tập không đếm được yêu quái, đưa bọn họ trong tay đồ vật ném biển rộng. Đó là các loại dùng bố làm cá cùng ngũ

cốc, đại biểu cho tế phẩm, hy vọng tân một năm hải dương tiếp tục cho ăn yêu vực.

Lại là điều thú trường minh, không đếm được điều yêu bay qua trên không, đem trảo trảo cánh hoa đầu hướng mặt biển. Trong lúc nhất thời, cánh hoa cùng bọt sóng đan chéo, kèn tề minh, đen nhánh hải kịch liệt quay cuồng thập phần đồ sộ.

A Li đang ở ngưỡng thần quan khán, bả vai bị chọc chọc, bên tai vang lên Tư Thiên Dạ thanh âm,” người không phải vẫn luôn muốn nhìn hạt thông yêu là cái dạng gì sao? Cái kia đứng ở trên đường phổ xuyên hoàng váy cô nương, chính là hạt thông yêu.”

A Li lập tức theo hần chỉ phương hướng nhìn lại, một cái tiểu cô nương cùng một đám đồng bọn đứng chung một chỗ, diện mạo thập phần thanh tú, cả người phong độ trí thức. Nhưng chân chính khiến cho nàng chú ý không phải hạt thông tinh, mà là hạt thông tinh bên cạnh thư thượng lạc ba con điều, hồng hắc bạch song song đứng.

Hắc cùng bạch không quen biết, nhưng là kia chỉ hồng, mặc dù cùng mấy trăm chỉ điều quây với nhau, nàng cũng có thể nhận ra là Phi Vũ. Nàng lập tức sau này trốn rồi một chút, trăm triệu không nghĩ tới Phi Vũ thế nhưng tới.

Nhớ rõ ngàn hạc giấy thượng không viết đến Yêu Chu sự a, chỉ nói đi ra ngoài mấy ngày. Nhất định là Bạch Trạch đem ở sơn động nhật được sự nói cho Phi Vũ, bọn họ mới cùng nhau tới. Như vậy kia chỉ tiểu bạch điều chính là Bạch Trạch. Tiểu hắc điều là ai? Không có khả năng là Quý U, bọn họ như nước với lửa.

Tư Thiên Dạ cũng thấy được tiểu hồng điều, không chỉ có như thế hần còn nhận ra tiểu bạch điều cùng tiểu hắc điều. Thiếu niên trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, đem cửa sổ đóng lại.

“Bên ngoài quá sảo, chờ hoàng hôn tình hình lúc ấy có yêu tinh dạo phố, biến ra chân thân dạo phố rất có ý tứ. Hiện tại còn sớm, người ăn trước điểm đồ vật, nghỉ ngơi một chút.”

Tư Thiên Dạ đem thực án thượng mâm hương A Li trước mặt xê dịch. Hắn không có kê kỳ quái đồ vật, đều là thường ăn. Trái cây, ngũ cốc cùng rau dưa. Cùng Nhân tộc chế biến thức ăn thói quen không sai biệt lắm, Yêu tộc cũng là thủy nấu hoặc là chưng thực, lại rải lên nước sốt.

“Người nếm thử xem, chúng ta Yêu Chu trái cây đều là trái cây tinh chính mình loại. Quả đào tinh loại quả đào, quả táo tinh loại quả táo. Thuật nghiệp có chuyên tấn công, trồng ra trái cây lại ngọt lại đại. Bọn họ trồng ra về sau, liền sẽ đưa đến kho thóc tinh nơi đó bảo quản, bốn mùa đều không lạn.”

A Li thầm nghĩ, là rất đại, quả đào đều phải đuổi kịp dưa hấu lớn.

Tư Thiên Dạ lấy ra chủy thủ cắt vài cái, quả đào lập tức chia làm số khối. Hắn tiểu tâm mà đem đào khối đều chọn tiến một cái trong chén, đẩy cho A Li.

A Li hỏi: “Người không ăn sao?”

Tư Thiên Dạ thực nhẹ mà cười một chút, “Ta xem người ăn.” Thật lâu trước kia bị A Li vẫn luôn chiếu cố thời điểm hắn liền nghĩ tới, chờ hắn được đến Yêu Chu, muốn đem trên đời đồ tốt nhất đều cấp A Li. Hắn được đến Yêu Chu sau, góp nhặt rất nhiều hi thế trên bảo, năm này sang năm nọ, giống tiểu sơn giống nhau cao.

“A Li, chờ xem xong hải tế, ta dẫn người đi xem điểm đồ vật.”

“Nhìn cái gì?”

“Người đi sẽ biết.” Tư Thiên Dạ nhẹ giọng nói.

A Li không hề hỏi, một bên thông thả mà ăn quả đào, một bên tưởng tiểu hắc điều là ai?

Ăn qua đồ vật, Tư Thiên Dạ lại điều chế một ly thả vô Hương Hoàn nước hoa quả. Chờ A Li uống xong nước hoa quả, hắn từ nhẫn

trung lấy ra đệm chần phở ở trên thảm, “Người nằm nghỉ ngơi một chút, ly hoàng hôn còn có điểm thời gian.”

A Li đều phải bị chuyện của hắn vô toàn diện sợ ngây người, Tư Thiên Dạ chính là cái loại này lời nói không nhiều lắm, chỉ làm thật sự người.

Ngoài cửa sổ bay qua một đạo màu đỏ bóng dáng, là tiểu hồng điều. Nó ở từng cái trên thuyền tìm A Li. Nhưng là Tư Thiên Dạ đã sớm ở ngoài cửa sổ bỏ thêm kết giới, nó căn bản nhìn không tới A Li ở chỗ này. Hai lần đều từ phía trước cửa sổ bay qua, nhưng là không hề phát hiện.

A Li nghĩ đến tiểu hồng chim bay tới bay đi liền cảm thấy trong lòng không đành lòng. Thậm chí cảm thấy, nếu Phi Vũ đi tìm tới, nàng đi theo hắn trở về cũng là có thể.

“Nếu không ta còn là không nhìn, ta hiện tại liền tưởng xoay chuyển trời đất sơn.”

“Xoay chuyển trời đất sơn?” Tư Thiên Chú nghe được vạn phần kinh ngạc, “Người còn không có xem hoàng hôn khi vạn yêu dạo phố. Hơn nữa Yêu Chu còn có khác hảo chơi chỗ, ta còn không có mang người xem đâu.”

“Ta hôm nào lại đến nha,” A Li nói, “Ta lại không phải đi rồi liền không hề tới.” Hoa còn không có xoát xong đâu.

Tư Thiên Chú còn tưởng khuyên, Tư Thiên Dạ đánh gãy hắn nói, “Xem xong hoàng hôn vạn yêu dạo phố lại về đi.”

Thấy hắn nói như vậy, A Li không có lại kiên trì, dù sao ly hoàng hôn liền hai ba cái canh giờ.

“Ngủ một lát, đến thời gian ta kêu người. Bằng không dạo phố thời gian trường, người chắc chắn mệt.”

A Li hồn phách trở lại thân thể mới một ngày, phải nên là phải hảo hảo nghỉ ngơi thời điểm, nàng cũng sợ xảy ra sự cố, gật gật đầu đáp ứng xuống dưới.

Nàng nằm xuống sau, Tư Thiên Dạ liền an tĩnh mà ngồi ở nàng bên cạnh. Thiếu niên phảng phất một thanh vào vỏ kiếm, ngồi ngay thẳng cực kỳ.

A Li nhìn hắn trong chốc lát, dần dần có buồn ngủ, khép lại đôi mắt.

Trong lúc ngủ mơ, nàng lại về tới cửu thiên. Nàng nơi nơi tìm Phi Vũ, lại phát hiện Phi Vũ an tĩnh mà nằm ở tế đàn thượng, hợp lại mắt vẫn không nhúc nhích. Nàng duỗi tay đẩy hắn, hắn cũng không tỉnh. Kêu tên của hắn, hắn cũng không ứng.

“A Li, A Li.” Đỉnh đầu truyền đến từng đạo dồn dập thanh âm, nàng chậm rãi mở bừng mắt, trong mắt chiếu ra Tư Thiên Dạ mặt. Trong phòng bị màu cam ánh nến dật đến tràn đầy, ngoài cửa sổ đã là phi hà đầy trời.

“Ta nghe thấy ngươi vẫn luôn kêu Phi Vũ tên, như thế nào, làm ác mộng?”

A Li xoa xoa mắt, nhẹ “Ân” một tiếng, “Mơ thấy hắn nằm ở tế đàn thượng, như thế nào đẩy hắn cũng bất động.”

Thiếu niên mắt đen bay nhanh mà hiện lên một tia phức tạp quang, một hồi lâu mới nói, “Chỉ là mộng mà thôi.”

A Li gật gật đầu, không có nhiều rồi rắm.

Tư Thiên Dạ nói: “Chúng ta đi xuống đi, ngươi nghe bên ngoài náo nhiệt thật sự. Có thể ở cùng một ngày nhìn thấy thượng vạn chỉ yêu quái chân thân, loại sự tình này nhưng không thường có.”

A Li vội vàng lên, lược chỉnh một chút quần áo, liền đi theo hắn ra khỏi phòng.

Trên đường phố đã che kín yêu quái. Trừ bỏ đạo phố yêu, ngay cả rất nhiều vây xem yêu đều lộ ra chân thân cùng nhau cuồng hoan. Đại gia nhảy lên một loại nguyên thủy vũ. Con khỉ, miêu, chín đầu xà, trường đầu người khổng tước, trường cá đầu người, thậm chí còn có các loại trái cây, dụng cụ, phàm là trên đời có, đều có thể thành tinh.

Đại gia vui sướng mà nhảy vũ, Tư Thiên Dạ lôi kéo A Li tránh thoát một đám khiêu vũ xương rồng bà, đi vào hơi chút trống trải điểm địa phương. Tư Thiên Dạ nhìn đến nơi xa có bán hồ bánh, nghĩ đến A Li không ăn cơm chiều, lập tức nói, “Người ở chỗ này chờ ta, chỗ nào đều không cần đi, ta đi cho người mua mấy cái hồ bánh liền tới đây.”

A Li muốn giữ chặt hân, nhưng lại không giữ chặt, chỉ phải nhìn hân biến mất ở yêu trong đàn.

Nàng kẻ sát một gian cửa hàng đại môn đứng. Cửa hàng chủ nhân tưởng là cũng đi xem náo nhiệt, sớm đem cửa hàng đóng cửa. Chung quanh đều là cuồng hoan yêu, cơ hồ không có một cái là người bộ dáng.

Nàng không ngừng điểm chân xem Tư Thiên Dạ có hay không trở về. Một cái thật lớn hạt thông nhảy vũ trải qua bên người nàng, dư quang liếc đến nàng mặt lại lui trở về.

“Di, ta đã thấy người a.” Hạt thông nói.

A Li ngón tay bái môn, ngưỡng mặt nhìn hạt thông, có điểm không thói quen hạt thông nói chuyện. “A..... Phải không?”

Hạt thông nói: “Người từ từ nga.” Nàng lắc mình biến hoá, biến thành một cái ăn mặc màu vàng váy tiểu cô nương.

A Li nao nao, nhận ra là nàng lúc trước từ cửa sổ nhìn đến cái kia hạt thông tinh.

Hạt thông tinh chen vào yêu đàn, không một lát liền kéo tới một cái xuyên hồng y phục cô nương, “A niệm, người nhìn có phải hay không nàng?”

Cái kia bị nàng gọi a niệm cô nương nhìn kỹ xem A Li mặt, gật đầu, “Không sai, chính là nàng.”

A Li có chút không thể hiểu được, “Các người đang nói cái gì?”

Hạt thông tinh nói: “Vừa rồi a niệm nhìn đến một cái cùng người lớn lên giống nhau như đúc nữ hài vào kim tháp. Nhưng nàng xuyên quần áo cùng người không giống nhau, là màu đỏ áo cưới.”

A Li nghi hoặc, “Áo cưới?”

Hạt thông tinh gật gật đầu, “Quan trọng nhất chính là, ở nàng tiến vào sau không lâu, có ba người cũng đi vào, trong đó một cái là thượng cổ phượng hoàng Phi Vũ.”

A Li kinh ngạc, “Phi Vũ? Người như thế nào nhận thức Phi Vũ, như thế nào biết hẳn là thượng cổ phượng hoàng?”

Hạt thông tinh nói: “Ta không quen biết lạ, nhưng là a niệm nhận thức. Nàng là phượng hoàng tộc đàn bị tuyển ra tới cùng Phi Vũ thượng thần kết thân người, vẫn luôn đi theo ta học lột hạt thông, nhưng còn không có xuất sư. Chúng ta vừa rồi đi kim tháp phụ cận chơi, liền thấy lạ. A niệm còn ở cao hứng chính mình về sau không cần lột hạt thông.”

A Li tức khắc nhớ tới Tư Thiên Chú nói, phượng hoàng tộc đàn tưởng cùng Phi Vũ liên hôn, nhưng là Phi Vũ không đồng ý, cho nên bọn họ tưởng tìm lối tắt bồi dưỡng một cái lột hạt thông bay nhanh cô nương, nguyên nhân chính là Phi Vũ thích ăn hạt thông.

Hạt thông tinh nói: “Tiến vào kim tháp người đều ra không được, cho nên ta biết đi vào người không phải người. Người có hay không cái gì song bào thai tử muội, đừng không cẩn thận vào nhầm kim tháp.”

“Ta kêu a niệm tới chính là vì nói cho người cái này. Nếu nhà người có tỷ muội không cần thận đi vào kim tháp, liền chạy nhanh làm tộc trưởng đi cầu điện hạ. Điện hạ chưởng quản kim tháp chìa khóa, hiện tại đi còn kịp, nói không chừng có thể đem người tỷ muội cứu ra.”

A Li cái này mới nghe minh bạch, nguyên lai đối phương nhìn thấy cùng nàng giống nhau người vào kim tháp, nghĩ lầm là nàng sinh đôi tỷ muội, hảo tâm lại đây báo cho.

“Kim tháp là cái gì?”

Hạt thông tinh tròn to mắt, “Người không biết? Kim tháp chính là trăm tiên đài a. Kỳ thật nó không riêng trăm tiên cũng chém yêu. Dù sao cũng là tể đàn, tiên yêu nhân chẳng phân biệt. Mỗi năm huyết tể, đều sẽ hướng trong ném một ít tu tiên người, chính là vì tích tụ lực lượng.”

A Li nắm chặt ngón tay, mới muốn nói lời nói liền thấy Tư Thiên Dạ cầm giấy dầu bao đã đi tới.

“Cho người, ta mua vài loại khẩu vị, có nhân thịt cũng có trái cây nhân, người xem người thích ăn cái gì?”

Yêu tộc Thái Tử ôn nhu làm hạt thông tinh cùng phượng hoàng tinh lấp bắp kinh hãi. Ở chỗ này nhìn đến Yêu tộc Thái Tử không mới mẻ, dù sao cũng là hải tể, Yêu tộc cũng không giống Nhân tộc như vậy chú ý, rất nhiều vương công quý tộc đều sẽ ra tới xem náo nhiệt. Nhưng là vị này điện hạ, ca ca lãnh giống băng, đệ đệ ngạo kiều thị huyết, vô luận cái nào đều cùng ôn nhu không dính dáng.

Các nàng còn cấp cái này cô nương ra chủ ý, làm nàng tộc trưởng đi cầu điện hạ, nhưng điện hạ chính vội vàng cấp cô nương mua hồ bánh đậu, nơi nào còn dùng đến cầu?

Hạt thông tinh túm túm phượng hoàng tinh, lùi lại triều yêu trong đàn co rụt lại.

Tư Thiên Dạ sao có thể không phát hiện có người cùng A Li đáp lời? Chẳng qua đối phương là hai gã thiếu nữ hấn mới không để ý.

“Người ăn cái nào? Nơi này còn có cái xôi mật ong.”

A Li đẩy ra giấy dầu bao, “Ngàn đêm, vì cái gì sẽ có một cái giống nhau như đức ta đi trăm tiên đài?”

Tư Thiên Dạ phùng giấy dầu bao tay tức khắc cứng đờ, nhẹ rũ rũ mắt lông mi, biết nhất định cùng vừa rồi tay khoác tay chạy trốn hai thiếu nữ thoát không được quan hệ.

“Là người dùng ta bộ dáng đem Phi Vũ cùng Bạch Trạch lừa tiến trăm tiên đài đúng không? Còn có một cái là ai?”

Thấy nàng đã biết, Tư Thiên Dạ cũng không gạt nàng, “Là Chúc Long.”

Quý U? A Li không thể tin tưởng mà tròn to mắt, tiểu hắc điều? Hấn như thế nào cùng Phi Vũ cùng Bạch Trạch ở bên nhau?

“Ngàn đêm, người có kim tháp chìa khóa, đem bọn họ thả ra được không?”

Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Đã chậm, liền tính ta mở cửa, bọn họ cũng ra không được. Kim trong tháp cơ quan thật mạnh, đều là ảo cảnh. Chỉ cần đi vào liền không khả năng ra tới.”

A Li nhớ tới vừa rồi mộng. Đều nói mộng là có dự triệu, quả nhiên là như thế này. Nghĩ đến Phi Vũ từ đây ngủ say không tỉnh, nàng lập tức giữ chặt một cái đi ngang qua rau chân vịt tinh hỏi kim tháp ở nơi nào?

Rau chân vịt tinh cho nàng chỉ một chút, “Liền ở phía trước kia con trên thuyền lớn, người thấy được đi, cái kia nhòn nhọn kim sắc tháp đỉnh. Ai, kim tháp có cái gì đẹp, người là nơi khác yêu tinh sao? Kim tháp trừ bỏ huyết tể khi có điểm hứng thú, bình thường đều không mở ra. Không bằng đi xem.....”

A Li vội vàng cảm tạ hấn, lập tức triều hấn chỉ phương hướng chạy tới. Tư Thiên Dạ phủng một đại bao hồ bánh, môi nhấp đến gắt gao.

Một lát sau, hấn thân hình nhoáng lên, biến mất ở trong không khí.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ:
27385239, hồ ly hồ ly kim nhân từng 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ăn không mập miêu 66 bình; tỉnh tỉnh 30 bình; poi15 bình; trần tin hoành ngoài vòng bạn gái, _ thiên hạ vì ô, vòng lăn cuộn cuộn vịt, nhạ nhạ, manh lực tím ẩm, ngung quang trung, mặt trời lặn với hải 10 bình; いお_, Cô Tô Lam thị, MissBean5 bình; ngựa con giá, miêu miêu kêu tô, túc 3 bình; điểm mặc 2 bình; ngày cùng đường phèn, Trương Bách Nhẫn 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đôi ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

92, đệ 92 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Kim tháp ở một con thuyền thật lớn trên thuyền, nhìn qua bất quá hai mét khoan, 3 mét cao, một chút cũng không chớp mắt. Ngay cả tháp thân cũng không phải vàng ròng, tựa hồ càng như là đồ kim sắc sơn.

A Li vây quanh kim tháp vòng hai vòng, căn bản tìm không thấy môn.

Hệ thống nói: “Ký chủ, nếu kia mấy cái ở kim trong tháp ra không được, chúng ta đi vào cũng vô dụng đi?”

“Ta biết a,” A Li một bên nói, một bên gõ gõ kim tháp, xem có hay không cái gì ám môn, “Mục đích không phải ta đi vào, mà là làm Tư Thiên Dạ ra tới. Hẳn liệu định ta vào không được kim tháp, cho nên mới bất quá tới.”

Hệ thống vẻ mặt khó xử, “Chính là chúng ta tìm không thấy mở ra kim tháp phương pháp, như thế nào dẫn hắn ra tới?”

A Li dừng lại bước chân, nhìn trơn bóng tháp thân, nhớ tới kim tháp chủ yếu công năng là trăm tiên, có thể hay không là nàng không phù hợp yêu cầu mới vô pháp đi vào?

Nàng suy tư hạ, từ lồng tay lấy ra một quả màu trắng ngọn nến ngọc bội, đây là Quý U hóa thành chân thân khi hàm đước kia cái sáp ong.

Sáp ong mới vừa một tới gần kim tháp, tháp đỉnh liền từ trên xuống dưới cuốn qua kim sắc rất nhỏ sóng gợn, xuất hiện một phiến tối om môn. Hô hô âm phong từ bên trong thổi ra tới, một loại vô danh run rẩy cảm ăn mòn thân thể, làm người nhin không được run rẩy. Bên trong phảng phất ở một cái tên là tham lam quái vật, không ngừng đem nàng hướng trong xả.

Không khí lại lần nữa chấn động, Tư Thiên Dạ xuất hiện ở nàng phía sau, trên mặt lộ ra khiếp sợ thần sắc, một phen giữ chặt cổ tay của nàng. Hắn vốn tưởng rằng A Li vào không được kim tháp, bởi vậy vẫn luôn ở nơi xa đứng chờ nàng tìm không thấy môn từ bỏ. Nhưng là không nghĩ tới nàng thể nhưng tùy thân mang theo Minh Uyên thần vật.

Kim tháp phân biệt ra ngọn nến hàm chứa u minh tử khí, lập tức nhận định đối phương lại là điều Chúc Long, tham lam đem cửa mở ra.

Tư Thiên Dạ dù cho kéo thực kịp thời, nhưng là kim tháp hấp lực quá lớn, vô luận dùng bao lớn sức lực căn bản kéo không nhúc nhích. Không chỉ có như thế ngay cả chính hắn cũng ở bị kéo hướng trong đi.

Hắn thực minh bạch, chỉ cần buông ra tay còn có thể đến cả đời cơ. Nếu không buông ra, như vậy hắn liền sẽ đi theo cùng nhau đi vào. Lại rõ ràng bất quá lựa chọn, ngây ngốc mà chết cùng một chỗ, hoặc là cô độc mà sống sót.

Ở A Li tay cũng bị màu đen sương mù nuốt hết khi, hắn khó qua mà hợp chớp mắt, tiếp theo đột nhiên về phía trước một bước ôm lấy nàng. Kim tháp môn lại lần nữa khép lại, bọn họ cùng nhau bị nuốt đi vào.

Đem nàng túm tiến trong lòng ngực sau, Tư Thiên Dạ lại ngoài ý muốn nhẹ nhàng thở ra, giống như là mất mà tìm lại bảo vật bị hắn bắt lấy giống nhau. Nhưng hắn lại đồng thời cảm thấy có chút buồn cười, hiện tại hắn giống như là trước khi chết được đến một tuyệt bút tiền, lại giàu có cũng hoa không ra đi.

“Người điên rồi sao?” Hắn rũ mắt đối với kia trương thấy không rõ mặt nói, “Kim tháp trăm tiên cũng trăm người, bất luận cái gì tiến vào vật còn sống đều sẽ trở thành nó chất dinh dưỡng.”

A Li tuy rằng thực sợ hãi, nhưng vẫn hời hợt nói: “Kia không phải khá tốt sao? Kim tháp mỗi năm đều phải huyết tế, dùng phần lớn là tu

tiên người. Ta chính là tu tiên người a, vừa lúc vì các người Yêu tộc thấp tăng thêm một phần tế phẩm.”

Tư Thiên Dạ nghe được các người Yêu tộc mấy chữ này, ánh mắt hơi hơi ảm đạm rồi hạ, hấn lo lắng nhất sự tình vẫn là đã xảy ra, A Li quả nhiên bởi vì kia ba cái vào kim tháp mà ghi hận thượng hấn.

“Ta sao có thể dùng người làm huyết tế?”

A Li nói: “Có cái gì khác nhau đâu? Ta cũng là Nhân tộc a. Cùng những cái đó trở thành tế phẩm tu tiên người giống nhau, một cái đầu, hai điều cánh tay, hai cái đùi.”

Bốn phía đều là tối om om sương mù, nàng tuy thấy không rõ Tư Thiên Dạ mặt, nhưng biết hấn vẫn luôn hoàn nàng eo, nàng lập tức đi lay hấn tay, “Buông ta ra.”

Thiếu nữ mềm mại tay đánh vào hấn mu bàn tay thượng, rõ ràng không nhiều lắm kính nhi, hấn lại cảm giác giống bị lạc hồng thiết thật mạnh trừu đi lên giống nhau, thân thể run lên, tựa như một lần nữa về tới bị nàng chán ghét nhất tử giống nhau, tâm trầm tới rồi để.

Hấn miễn cưỡng ổn ổn tâm thần, buông ra nàng eo, nắm chặt tay nàng, thấp giọng nói: “Kim trong tháp có đại trận, đi nhằm nói liền sẽ bị kéo vào chết trận bị lệ khí giảo chết. Người đừng loạn đi, nhất định phải bắt lấy ta.”

Một trương thiêu đốt phù thẳng lên, mang đến sáng ngời quang. Nhưng là quang chỉ có thể chiếu sáng lên lấy bọn họ vì tầm 1 mét tả hữu khoảng cách, lại xa một chút vẫn là từ từ sương đen, lộ ra chết giống nhau trầm tĩnh.

A Li tiến vào là vì giải quyết vấn đề, tự nhiên sẽ không ở sinh tử vấn đề thượng hành động theo cảm tình. Nàng không có ném ra hấn tay, quay đầu hỏi: “Bắt lấy người, người sẽ giúp ta tìm được bọn họ sao?”

Tư Thiên Dạ nhẹ “Ân” một tiếng, tiếng nói như vừa rồi giống nhau trầm thấp, “Ta sẽ giúp người tìm được bọn họ.”

“Tìm được sau đâu?” Thẻ xác Tư Thiên Chú cầm một câu.

A Li nhú mày, “Cái gì tìm được sau đâu?”

Tư Thiên Chú nói: “Ta ý tứ là tìm được sau, người có phải hay không không bao giờ lý chúng ta?”

A Li không lên tiếng, cảm giác lôi kéo nàng cái tay kia buộc chặt chút.

Tư Thiên Chú lại nói: “Người căn bản không biết ta a huynh làm cái gì lựa chọn. Chúng ta nguyên bản có thể không tiến vào, bởi vì tiến vào cũng là một cái chết. Nhưng hấn vẫn là không chút do dự đuổi theo người tiến vào.....”

“Ngàn chú.” Tư Thiên Dạ đánh gãy đệ đệ nói, nói này đó không ý nghĩa, hấn so bất luận kẻ nào đều rõ ràng tiến vào về sau sẽ phát sinh cái gì. Hấn xưa nay đều là lấy ích lợi làm trọng, bằng không sẽ không từ một cái Yêu tộc khí tử đi đến hôm nay vị trí. Lấy hấn tính cách, căn bản không có khả năng làm ra ngây ngốc chịu chết lựa chọn, nhưng hấn chính là làm như vậy.

Yêu tộc không có Nhân tộc như vậy nhiều trói buộc, chỉ cần kết quả không chú ý thủ đoạn. Hấn suy xét thật lâu, cuối cùng lựa chọn nhất lao vĩnh dật. Đã có thể giải quyết Thiên giới Quỷ giới, lại có thể giải quyết ba cái tình địch. Nhưng hấn thân thủ đánh vỡ dật tốt vọng, lý do cũng rất đơn giản, nhìn đến nàng vào được, hấn liền bồi nàng cùng nhau tiến vào.

Hấn cho rằng chính mình sẽ không ở tình sự thượng ngó ngàng khí, nhưng hấn chính là phạm vào, thậm chí đáp thượng chính mình mệnh. Trước kia xem thường hôn quân, cảm thấy hôn quân ham sắc đẹp không thể nói lý. Nhưng đến phiên chính mình hấn lại cảm thấy hôn quân cũng khá khoái nhạc.

Tư Thiên Chú không phục, “Vì cái gì không cho ta nói? Người như thế nào không nói tiến vào trước hỏi một chút ta đâu? Hỏi một chút ta có nghĩ tiến vào?” Hắn dừng một chút, nhìn đến A Li khẽ nhíu mày, lập tức hạ giọng nói, “A Li, ta nguyện ý, ta nguyện ý vì người tiến vào.”

A Li không có để ý đến hắn, mà là hỏi Tư Thiên Dạ, “Người là Yêu tộc Thái Tử, người không thể bóp chế trụ kim tháp sao?”

Tư Thiên Dạ nhẹ giọng nói: “Kim tháp không có ý thức, chỉ có cần nuốt bản năng. Mặc kệ là ai, liền tính là ta phụ vương cũng giống nhau bị ăn luôn.”

Thiếu nữ một đôi quả nho mắt hiện lên một tia khản trương, “Chúng ta đây tiến vào chính là chịu chết sao?”

Tư Thiên Dạ nói: “Không sai biệt lắm là như thế này, nhưng là bất luận cái gì sự vật đều có quy luật, kim tháp cũng là như thế. Lúc ban đầu ta phụ vương ở đất hoang phát hiện một cái trận, cái này trận đã bị hoang phế vạn năm, lại có thể cần nuốt vạn vật. Trận bên trong có chín chín tám mươi mốt đạo môn, trong đó một đạo là sinh môn. Nhưng là này đó môn sẽ theo canh giờ biến hóa mà thay đổi phương vị, thập phần khó tìm. Nhưng là nếu tìm được, chúng ta là có thể ra đi.”

Tư Thiên Chú nói tiếp: “Người hiện tại đã biết đi? Ta a huynh nhìn đến người vào kim tháp, liền mệnh cũng không để ý.”

A Li nói: “Này chẳng lẽ có thể trách ta sao? Nếu không phải các người dùng ta ảo ảnh dụ sử Phi Vũ, Bạch Trạch cùng Quý U tiến vào, ta sao có thể luẩn quẩn trong lòng tiến vào tìm chết?”

Tư Thiên Chú: “Đây là chế địch thủ đoạn thôi, tuy không đạo đức, nhưng là binh pháp thượng không nói đạo đức. Ta a huynh duy nhất phạm sai chính là quá thích người. Thế cho nên cái gì đều không màng, một đầu vọt vào tới. Hắn tiến vào khi nói vậy cũng rất rõ ràng, đây là cứu tử nhất sinh lựa chọn. A Li, ta cũng là lấy mệnh bồi người. Dù cho tại đây sự kiện thượng người ghi hận chúng ta,

nhưng là chúng ta trân quý nhất chỉ có này mệnh, đều bồi cho người.”

A Li nhíu mày, “Ta mệnh không trân quý sao?”

Tư Thiên Chú nói: “Người mệnh thực trân quý, nhưng người là vì ai tiến vào người trong lòng rõ ràng. Người mệnh cho bọn họ, mà chúng ta mệnh cho người.”

A Li tức khắc không có thanh.

Hệ thống cuồng lau mồ hôi, đối phương thật sự quá lợi hại, nó liều mạng giúp ký chủ tưởng lời nói, nhưng là kỹ không bằng người a.

“Nếu không phải cái này bấy rập, ai mệnh đều sẽ không ném.” Một đạo tố bạch thân ảnh xuất hiện ở ánh lửa trung, A Li kêu lên vui mừng một tiếng, tránh thoát khai Tư Thiên Dạ tay nhào tới, “Bạch Trạch.”

Bạch Trạch thanh lãnh con người hiện lên một tia ý cười, vững vàng vòng lấy nàng vòng eo, “Như thế nào ngu như vậy, tiến vào làm cái gì? Xem thường chúng ta, cảm thấy chúng ta ra không được?”

A Li ngó trái ngó phải, “Quý U cùng Phi Vũ đâu?”

Bạch Trạch cười khế nói: “Tiến vào sau bị đại trận đánh tan, không biết bọn họ đi đâu. Không có việc gì, nếu là đã chết chỉ đồ thừa bọn họ quá yếu, người về sau đi theo cường giả hỗn là được.”

A Li cũng cười, “Cường giả là người sao?”

Bạch Trạch nói: “Bằng không đâu?”

Tư Thiên Dạ nhìn bọn họ thân mật bộ dáng, nắm chặt ngón tay.

Bạch Trạch từ A Li phù túi rút ra một lá bùa, nhẹ nhàng lay động, lá bùa thiêu đốt chậm rãi trôi nổi lên, “Chúng ta đi thôi, có lẽ còn có thể gặp phải kia hai tên gia hỏa.”

A Li gật gật đầu, bước chân một đống, xoay người kéo lại Tư Thiên Dạ tay.

Tư Thiên Dạ hơi giật mình một chút, nâng lên mắt.

“Ngàn đêm, đi a.” Thiếu nữ thanh thúy nói.

Tư Thiên Dạ trăm triệu không nghĩ tới nàng có Bạch Trạch còn đuổi theo để ý đến hắn, nhất thời sửng sốt không có động.

Bạch Trạch nhìn bọn hắn chằm chằm kéo ở bên nhau tay, trầm trầm mắt, “A Li, ngươi còn để ý đến hắn làm cái gì?”

A Li lúc này công phu cũng nghĩ thông suốt, đứng ở Tư Thiên Dạ lập trường, hắn cũng không có làm sai sự. Yêu tam quan nguyên liên cùng người bất đồng, hắn từ nhỏ bị vứt bỏ, người thắng làm vua người thua làm giặc tư tưởng đã thâm nhập cốt tủy. Nhân yêu quý nhiều thế hệ là địch, có hay không nàng đều sẽ dùng hết thủ đoạn vẫn luôn đánh tiếp.

Đến nỗi dùng nàng ảo ảnh dụ sử ba người tiến tháp, ngược lại không phải nàng tức giận điểm, nàng chỉ là chuyện này. Mặc kệ Tư Thiên Dạ dùng cái gì thủ đoạn, chỉ cần thương tổn bên người nàng người, nàng đều sẽ sinh khí. Trái lại cũng giống nhau, nếu Bạch Trạch, Phi Vũ hoặc là Quý U lộng chết ngàn đêm ngàn chú, nàng cũng sẽ khổ sở thêm sinh khí.

Ở chung lâu như vậy, sao có thể một chút đều không động tâm đâu? Nàng hy vọng bọn họ mỗi người đều sống hảo hảo, mặc kệ là nàng đi lên vẫn là đi rồi.

A Li nguyên bản sinh Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú khí, hiện tại nhìn đến Bạch Trạch hoàn hảo, nghe đi lên Phi Vũ cùng Quý U tựa hồ cũng không có việc gì, về điểm này oán hận lập tức tan.

“Đương nhiên muốn lý, cùng nhau tiến vào, cùng nhau đi ra ngoài sao.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Vậy người trước buông ra tay, hắn còn chưa tới yêu cầu người nâng đi đường tuổi tác đi?”

Tư Thiên Chú đi theo cười lạnh, cách thể xác dối nói: “Người là nàng người nào, dựa vào cái gì quản nàng làm cái gì động tác? A Li liền thích lôi kéo chúng ta tay, không chỉ có thích lôi kéo tay, còn thích.....”

Tư Thiên Chú đột nhiên trợn to mắt, nhìn A Li dùng tay lấp kín hán ca miệng. Hắn nhìn không được cười một chút, thầm nghĩ, cũng không phải đổ ta miệng, nói tiếp: “Thích hôn ta nhóm.”

Bạch Trạch nháy mắt giận trung lửa đốt, hán một bàn tay lôi kéo A Li, không cái tay kia rút ra kiếm tới. Tư Thiên Dạ động đều bất động, từ hán thanh kiếm đỉnh nhọn ở hán yết hầu chỗ.

Tư Thiên Chú bàn chân ngồi ở thể xác tiếp tục khí đối phương, “Ai thân người tìm ai đi, lấy chúng ta xì hơi làm cái gì?”

Bạch Trạch lạnh lùng nói: “Giết các người, nàng liền thân không trứ.”

Tư Thiên Chú kiêu kiêu khoe miệng, “Chúng ta cũng là giống nhau a, đem các người lừa nhập kim tháp, các người về sau liền không thể dán A Li, đại gia cũng thể cũng thể.”

Bạch Trạch trăm triệu không nghĩ tới đối phương thể nhưng lợi dụng hán phản ứng tới giải thích bọn họ động cơ, đem gạt người nhập kim tháp xảo diệu mà quy kết vì cũng thể cũng thể.

Hắn lập tức thu kiếm, ánh mắt toàn là lạnh lẽo, trách không được mũi kiếm đỉnh đến cổ đều không phản kháng, thiếu chút nữa lại thương bọn họ đương. A Li rõ ràng không nghĩ nhìn đến bên người người bị thương tổn, hán như vậy dùng một chút vũ lực, tức khắc liền biến thành “Người xấu”. Đối phương căn bản không cần phải xuất kiếm, chỉ cần cố ý yếu thế, trong chốc lát A Li liền sẽ làm hán buông kiếm.

Hắn suy nghĩ một chút, ngữ khí không mặn không nhạt nói: “Tới tìm A Li thời điểm, ta tham quan một chút các người đại diện.”

Tư Thiên Chú lười nhác nói: “Nga, nhìn đến cái gì?”

Bạch Trạch: “Thấy được một cái phóng hoa khô, vỏ sò, đạo lữ chứng ngăn tử.”

A Li lập giác không tốt, muốn đi che Bạch Trạch miệng, nhưng là hai tay bị người gắt gao nắm chặt, căn bản đừng không ra.

Bạch Trạch: “A Li liền cho các người như vậy điểm đồ vật a? Các người đại khái không biết nàng đã cho ta nhiều ít. Cái loại này hoa khô, A Li là sẽ không cho ta dùng, nàng mỗi ngày đều sẽ thả hoa tươi lại đây. Chỉ cần đóa hoa một có điểm khô héo, nàng lập tức vứt bỏ. Nàng nhưng thật ra cũng đưa quá ta hoa, là một phen đá quý hoa, nhụy hoa là tâm hình. Nàng nói cho ta nói, mỗi một viên đều là tưởng ta hình dạng.”

A Li vô ngữ, nàng nhưng chưa nói quá như vậy thổ lộ âu yếm.

Bạch Trạch: “Mặt khác đồ vật liền càng nhiều, ăn, mặc, ở, đi lại nhét đầy một cái sơn động. Các người nhất định chưa thấy qua đạo lữ bài trí đi? Chính là một nữ hài tử cùng một nam hài tử tay nắm tay, mặt trên viết đạo lữ du lịch. Các người cũng chưa thấy qua tay phùng túi tiền đi? Ta có một trăm. Ta còn có.....”

A Li quay đầu nói: “Ấu trĩ.” Người là đại hào, người khác cùng người so cái gì a?

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Kia nói cái không ấu trĩ. Kia trương phần hồng đạo lữ chứng, ta có, Phi Vũ có, nhìn ra Trường An vị kia điện hạ cũng có, cơ hồ nhân thủ một trương.” Hắn cấp Chúc Long chứa chút mặt mũi, liền không nói hắn.

Tư Thiên Dạ trên mặt vô thường, nhìn không ra hỉ nộ, nhưng nếu cách hắn gần chút là có thể tinh tường nhìn đến, cặp kia đào hoa

cánh giống nhau trong ánh mắt, phảng phất có mất đi ánh sáng tinh đen tối mà chìm xuống.

Hắn cùng đệ đệ không thu qua A Li cấp thứ gì, đáng giá nhất không gì hơn cái kia giá bút cùng đạo lữ chứng. Chống đỡ hắn chịu đựng tối tăm năm tháng cũng là kia trương đạo lữ chứng. Nhưng là hiện tại, cái này yếu ớt chống đỡ âm âm sập, hắn mới phát hiện cho tới nay đều là chính mình lừa chính mình.

Hắn không như vậy nhận người thích, từ trước không nhận người thích, hiện tại cũng là. A Li cùng hắn ở bên nhau khi, không có cùng Bạch Trạch như vậy tự nhiên, nàng luôn là áp lực chính mình tính nết.

Tư Thiên Chú không tin, “A Li, ta phải nghe người nói, cái kia đạo lữ chứng người chỉ đã cho chúng ta đúng hay không?”

A Li tức giận đến dùng móng tay thẳng véo Bạch Trạch, Bạch Trạch đau đến nhẹ tê một tiếng, “Hành đi hành đi, chỉ đã cho các người.”

Tư Thiên Chú đã thực minh bạch. Trong nháy mắt, hắn cũng cùng ca ca giống nhau, nói cái gì đều nói không nên lời. Hắn phảng phất một lần nữa về tới bị phụ vương hạ lệnh ném tới khe núi ngày đó, như vậy không quan trọng, tựa như một cái bị vứt ra đi tay nải.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay trong nhà có sự, mã thiếu điểm, ngày mai tranh thủ nhiều mã điểm.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: A Li thích ăn đại bạch thỏ 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 3371312140 bình; nơi phồn hoa mê người mắt 10 bình; vĩ đại miêu 5 bình; MissBean, 36405598, hai trăm cân đầu trọc muội 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

93, đệ 93 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ký chủ,” hệ thống kinh hỉ mà kêu, “Sáu cái nhãi con đóa hoa đều đi vào cuối cùng lao tới giai đoạn, ta cũng nhiều hạng nhất quyền hạn. Hiện tại có thể nhìn đến mỗi lần đóa hoa biến hóa nguyên nhân. Tuy rằng mỗi lần sử dụng đều yêu cầu một trăm cái linh thạch, nhưng là ký chủ người đã sớm linh thạch tự do, cũng không kém chút tiền ấy.”

“Di, phải không?” A Li trong lòng tức khắc trào ra một cỗ vui sướng, chính là vui sướng tới quá muộn, nếu là sớm một chút nàng liền không cần vất vả như vậy.

Hệ thống nói: “Loại này đọc tâm quyền hạn muốn hao phí rất lớn năng lượng. Phía trước những cái đó tiểu hắc hoa, tiểu hôi hoa, tiểu bạch tiểu phấn hoa căn bản không đủ để chống đỡ lớn như vậy đọc lấy. Tuy rằng chậm điểm, nhưng là ký chủ người hiện tại không phải còn không có đạt thành về nhà điều kiện sao? Vẫn là có trợ giúp. Liên tỷ như hiện tại, ta là có thể nhìn đến ca ca cùng đệ đệ hắc hóa nguyên nhân.”

A Li hoảng sợ, “Bọn họ hắc hóa? Không phải nói màu đỏ trình tự đóa hoa, chịu bao lớn kích thích đều sẽ không lùi lại nhan sắc sao?”

Hệ thống: “Nhan sắc là sẽ không lùi lại, nhưng là người tâm không chế không được a. Bất quá không quan hệ, tựa như sinh khí giống nhau, hắc hóa cũng là một loại cảm xúc. Chỉ cần là cảm xúc liền dễ dàng dùng ngoại lực thay đổi. Đã biết bọn họ hắc hóa nguyên nhân, càng phương tiện người điều chỉnh kế hoạch tiêu trừ oán khí nha.”

A Li gật gật đầu, “Như vậy bọn họ vừa rồi vì cái gì hắc hóa?” Nàng tuy rằng đã rõ ràng nguyên nhân, nhưng vẫn là muốn nghe xem hệ thống đọc ra đồ vật.

Hệ thống lập tức một đống thao tác, đem ca ca cùng đệ đệ tâm lí hoạt động đánh thượng công bình. Ở A Li thức hải, tức khắc xuất hiện từng hàng tự.

【 Tư Thiên Chú: A Li tâm thật sự quá trật, một sơn động đồ vật? A, nàng là bị Bạch Trạch hạ cổ sao? Sợ không phải đem gia sản đều dọn qua đi. Thật muốn giết Bạch Trạch. Giết hắn, A Li liền không thể lại đối hắn hảo. Nàng liền có thể nhiều nhìn xem ta cùng a huynh. 】

【 Tư Thiên Dạ: Ta không tốt. 】

Nhìn đệ đệ gây biến bệnh kiều, ca ca tự oán tự ngải, A Li cũng thực bất đắc dĩ. Loại này là lịch sử di lưu vấn đề, nàng lúc ấy nào biết đối chiếu tổ thẩm như vậy a? Một người khắc kim năng lực là hữu hạn, đương nhiên muốn lựa chọn nhất Âu hào toàn tình đầu nhập vào.

Nàng tưởng trấn an một chút bọn họ, nhưng là Bạch Trạch ở bên cạnh, thật sự là không có phương tiện. Nàng đành phải lắc lắc ca ca tay. Cũng không biết là trái tim bằng giá vẫn là kim trong tháp mặt âm lãnh, Tư Thiên Dạ tay tựa như băng giống nhau lạnh.

Nàng suy nghĩ một chút, rút ra một trương chống lạnh phù niết ở lòng bàn tay, một lần nữa nắm lấy Tư Thiên Dạ tay. Nho nhỏ lá bùa tựa như một trương hơi mỏng ấm bảo bảo, theo Tư Thiên Dạ lòng bàn tay hoa văn, đem độ ấm một chút phát tán đi ra ngoài.

Cảm giác trong lòng bàn tay bỗng nhiên biến nhiệt, Tư Thiên Dạ rũ mắt nhìn thoáng qua, thiếu nữ ngón tay trắng tinh tinh tẻ, cùng hắn ngón tay giao nắm ở bên nhau. Ở lòng bàn tay cùng lòng bàn tay chi gian, một trương nho nhỏ lá bùa không ngừng tản ra nhiệt lượng.

Tư Thiên Dạ ngã vào đáy cốc tâm thoáng hiện lên tới một ít, cũng không có lúc trước như vậy đau. Thậm chí đỉnh đầu mọc ra một đóa tiểu hoa, bốn phiến hoa hồng cánh hai mảnh phần cánh hoa, trong đó một mảnh phần cánh hoa khẽ run một chút, biến thành màu đỏ.

Cùng lúc đó, A Li nhìn đến trước mắt xuất hiện một hàng tự, 【 Tư Thiên Dạ: Nàng sợ ta lạnh không? 】

A Li nao nao. Nàng lấy ra chống lạnh phù chỉ là đơn thuần cảm thấy Tư Thiên Dạ tay thực lạnh, tưởng giúp hần ấm một chút. Cũng không có nghĩ đến tiêu trừ oán khí thượng. Bởi vì nàng tiềm thức cảm thấy Tư Thiên Dạ bỗng nhiên khuy đến chân tướng, nhìn đến không công bằng đối đãi, một khang oán hận không phải như vậy hảo trấn an.

Nhưng nàng trăm triệu không nghĩ tới Tư Thiên Dạ cứ như vậy một người. Hần muốn không nhiều lắm, chỉ cần đối hần hảo một chút, liền có thể được đến hần khuynh thành hồi báo.

Tư Thiên Chú nhận thấy được ca ca cảm xúc, từ kịch liệt biến thành hòa hoãn, hần tức khắc biết ca ca đã nguôi giận. Hần hừ lạnh một tiếng, “A huynh, người cũng thật hảo hống.”

Tư Thiên Dạ không nói, dù cho hần tâm ngã vào đáy cốc, hần cũng không nghĩ tới đối A Li hết giận. Hần oán hận đều ở Bạch Trạch trên người. Cũng không cảm thấy Bạch Trạch nơi nào đặc biệt, như thế nào liền quá cùng người khác không giống nhau?

Nhưng thực mau hần liền biết Bạch Trạch nơi nào đặc biệt.

Kim tháp từ bên ngoài nhìn là không đủ một thất đại, nhưng là bên trong lại đại phảng phất không có giới hạn. Từng điều lối rẽ tương giao, đi nhằm liền sẽ trào ra khổng lồ lệ khí, này đó đều là chết ở tế đàn tế phẩm, có thần có yêu cũng có người.

Mỗi lần gặp được ngã rẽ, đều là Tư Thiên Dạ tuyển. Bởi vì hần là Yêu tộc Thái Tử, A Li cùng Bạch Trạch đều cảm thấy hần hần là thực hiểu công việc, nhưng là Tư Thiên Dạ mỗi lần tuyển đều là chết nói.

Chết lộ trình lan tràn đại lượng lệ khí, sẽ biến ảo thành sát khí. Có rất nhiều mũi tên lâm huyết vũ, có rất nhiều mê hoặc nhân tâm ảo giác. Dù cho Tư Thiên Dạ cùng Bạch Trạch tu vi rất sâu, nhưng bọn hần còn phải bảo vệ A Li, bất quá mới nửa canh giờ, hai người trên người vết máu loang lổ.

Bạch Trạch đầu ngón tay trào ra linh lực, một chút vuốt phẳng trên người vết thương. Vừa rồi bọn họ trải qua một cái quá hẹp đường đi, kết quả bầu trời hạ dao nhỏ. Những cái đó dao nhỏ lại hung lại mãnh, mang theo ăn mòn kết giới lực lượng bùm bùm đi xuống rớt. Kết giới phá, phải lập tức bổ thương.

Bạch Trạch vì thế A Li ngăn trở dao nhỏ vũ, cánh tay cùng bả vai ăn vài hạ, quả thực xuyên tim đau. Tư Thiên Dạ cũng hảo không đến nào đi, chẳng qua hấn xuyên quần áo là màu xanh biển, chảy huyết cũng xem không lớn ra tới, chỉ cảm thấy quần áo nhan sắc thâm một khối thien một khối. Toàn viên liền A Li vô thương.

A Li hỏi: “Ngàn đêm ngươi không phải sẽ tính sao, vì cái gì mỗi lần đều là chết nói?”

Tư Thiên Dạ nói: “Đại trận đột nhiên vào nhiều thế này người, lại lâu nuốt không dưới, nó trận chuyển so bình thường muốn nhanh. Bình thường nửa canh giờ biến đổi, hiện tại mỗi khắc đều ở biến hóa.”

A Li do dự một chút, “Nếu không đổi cá nhân tuyển tuyển? Dù sao hiện tại cùng mạnh tuyển cũng không có gì bất đồng, vạn nhất có đột phá đâu?”

Tư Thiên Dạ hỏi, “Ai tới tuyển?”

A Li nói: “Làm Bạch Trạch tuyển đi.” Bạch Trạch luôn luôn Âu tức giận đến thực, hoa ít nhất tiền, trừu nhiều nhất đồ vật. Mỗi lần trò chơi ra tân phẩm đều sẽ cùng trước kia ra quá đồ vật quây với nhau, hạ thấp tỷ lệ trúng thưởng. Nhưng Bạch Trạch đơn trừu đều có thể trừu đến tân phẩm. Nếu là mười liền trừu, hấn có thể đem tân phẩm bao viên.

Cho nên A Li ở tạp trì thương hao phí tiền hữu hạn, nàng kim đều khắc ở thương thành hạn khi mua mặt trên, mua chút tạp trì không có, chuyên cấp khắc kim nhà giàu chuẩn bị hi hữu vật phẩm thương. Đối với thu thập khổng mà nói, chẳng sợ thương thành thương giá một cái trang giấy tử nàng đều muốn.

Nghe được A Li đưa ra làm Bạch Trạch tuyển nói, mới vừa cùng ca ca đối quá thân thể Tư Thiên Chú vốn định phản đối, nhưng hấn trái lại tưởng tượng, nếu Bạch Trạch tuyển đều là chết nói, hấn liền có lấy có trào phúng.

Nơi này chỉ có Bạch Trạch sẽ trị thương, nhưng hấn linh lực chỉ đối Thủy linh căn hữu hiệu. Tư Thiên Chú từ nhần tìm ra sạch sẽ mảnh vải, đem xuất huyết địa phương dùng sức trát trụ.

A Li vội lấy ra cầm máu phấn, “Như vậy không được, huyết vẫn là sẽ chảy ra. Trước đem huyết ngừng.”

Nàng đem mảnh vải một lần nữa mở ra, dùng thanh khiết phù chú đem huyết ô rửa sạch xong sau, lấy ra cầm máu phấn tiểu tâm mà phô ở mặt trên.

Nàng thức hải tựa như làn đạn giống nhau, đồng thời bắn ra hai hàng tự.

【 Bạch Trạch: A, có thể thấy được là hài tử biết khóc có nãi ăn, ta tự cấp tự túc, phải không đến chiều cố, xứng đáng toan chết. 】 mặt sau tiếp một hàng chữ nhỏ, kiểm tra đo lường đến đoá hoa tường biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về.

【 Tư Thiên Chú: Thiết, không hiểm lạ. 】

Ngoài miệng nói không hiểm lạ, nhưng là nhìn đến thiếu nữ tế bạch ngón tay ôn nhu mà vũ ở hấn thân thể thượng, hấn tâm vẫn là ngăn không được mà mạo phao phao, tựa như trước kia mỗi một lần, hấn cùng a huynh bị thương, A Li đều sẽ cho bọn hấn băng bó miệng vết thương.

Hấn căn bản ngăn cản không được A Li tới gần, nàng hô hấp phun ở hấn bên tai, cầm. Tựa như bị lông chim mềm nhẹ mà đảo qua, quét hấn liền mạng nắm chặt ngón tay mới có thể ngăn cản cái loại này câu nhân run tức.

Tư Thiên Chú trên mặt như cũ lạnh lùng, nhưng là đỉnh đầu lại chậm rãi mọc ra một đóa tiểu hoa, có cánh hoa cánh biến đổi.

Hệ thống vội nhắc nhở, “Ký chủ, đệ đệ biến hồng một mảnh cánh hoa.”

A Li hỏi, “Hắn không phải không hiểm lạ sao?”

Hệ thống ha hả cười, “Ngạo kiều thiếu niên sao. Ký chủ, Tư Thiên Chú trong lòng lời nói rất nhiều người đều có thể ngược hướng lý giải.”

A Li nhìn đến Tư Thiên Chú cổ sườn bên có một chút quất thương, nàng lập tức dùng ngón tay chọn cầm máu phần dính ở mặt trên.

Cực nóng hô hấp dừng ở Tư Thiên Chú hầu kết thương, hắn nhìn không được run rẩy, thấp hèn mắt đối thương A Li tròn xoe quả nho mắt, thập phần mất tự nhiên mà giải thích, “Người đem ta làm đau.”

A Li hơi hơi có chút kinh ngạc, trên tay kia đạo thương khẩu thâm thấy cốt đều không thấy hắn nói đau, trên cổ liền phá khối gạo kê viên đại da hắn kêu nổi lên đau.

“Thật sự đau, cổ liền tâm.” Tư Thiên Chú bồi thêm một câu.

Bạch Trạch ở bên cười lạnh, “Ta chỉ nghe qua tay đứt ruột xót.”

Tư Thiên Chú khóe miệng chọn vẫn thường cười lạnh hồi dỗi, “Cổ không liền tâm? Nó ly tâm chẳng lẽ không thể so tay gần? Ta chính là cảm thấy nó so trên tay thương đau.”

Bạch Trạch thần khí bất biến, như cũ lãnh trào cực kỳ, “Đúng vậy, cổ liền tâm, cái gì không liền tâm đâu? Thân thể mỗi cái bộ vị đều liền tâm, liền chân đều hợp với tâm.”

A Li sợ bọn họ lại sảo lên, vội đối Bạch Trạch ngắt lời nói, “Ta khát, người mang không mang vô Hương Hoàn?”

Bạch Trạch nhàn nhạt nói: “Mang theo.”

A Li thức hải lập tức nhảy ra một hàng tự, 【 Bạch Trạch: Bất công thiên đến nàng bà ngoại gia, như thế nào liền đánh gãy ta nói? 】 kiểm tra đo lường đến đối phương đoá hoa tưởng biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về.

Bạch Trạch từ chiếc nhẫn trung móc ra một cái cái ly, ngón tay khẽ nhúc nhích ly trung liền chứa đầy thủy, tiếp theo hấn lại đem một viên vô Hương Hoàn gác đi vào quơ quơ, mang theo ôn hòa ý cười đem cái ly đưa cho A Li, tri kỷ nói: “Chậm một chút uống, đừng sặc.”

Quá dọa người, A Li tức khắc không dám uống lên, nàng lập tức đẩy trở về: “Người khát không khát, nếu không người uống trước?”

【 Bạch Trạch: Còn tính có điểm lương tâm. 】

Bạch Trạch trong mắt ý cười tức khắc chân thành nhiều, bởi vì cảm nhận được khác biệt đối đãi, đỉnh đầu tức khắc mọc ra một đoá tiểu hoa, biến đổi một mảnh cánh hoa.

Hấn đem cái ly một lần nữa nhét vào A Li trong tay, “Bên trong là vô Hương Hoàn, ta uống lãng phí. Người uống xong ta lại lộng bình thường thủy.”

A Li lúc này mới yên tâm mà uống xong đi.

【 Tư Thiên Chú: Bất công, như thế nào không hỏi xem chúng ta khát không khát? 】 kiểm tra đo lường đến đối phương đoá hoa tưởng biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về.

A Li: “.....”

Loại này đối chiếu tổ lẫn nhau biến cảnh tượng, nàng chỉ thấy quá một lần. Quý U cùng Phi Vũ có một lần ở tiểu viện cửa chính là như vậy, một cái hắc hóa, một cái khác liền oán khí tiêu trừ. May mắn Bạch Trạch cùng hai anh em hoa đều ở màu đỏ trình tự, nếu không nàng nhưng chịu không nổi trao đổi không gian biến pháp.

Nhất thời đại gia nghỉ ngơi đủ rồi, liền đứng lên tiếp theo đi.

Bất quá vài bước lộ liền xuất hiện nhị điều ngã rẽ, A Li làm Bạch Trạch tới tuyền, Bạch Trạch thực tùy ý mà chỉ một chút bên phải.

Tư Thiên Chú tức khắc tâm sinh không tin, “Quá qua loa, ta a huynh tốt xấu lấy căn nhánh cây trên mặt đất viết viết vẽ vẽ, tính ra một cái thích hợp nói. Người liền như vậy một lóng tay?”

A Li vội nói: “Đây là huyền học, người liền tin một hồi đi.”

【 Tư Thiên Chú: Bất công, liền huyền học lấy có đều cấp tìm đến. 】

A Li: “.....” Nàng nguyên bản cảm thấy chính mình rất bình thường, bị bọn họ nói thật cảm thấy chính mình tâm trường trật, sinh lý ý nghĩa thượng trường thiên.

Tư Thiên Dạ nói: “Liền đi bên phải đi.”

Thấy ca ca đều nói như vậy, Tư Thiên Chú mới nhắm lại miệng.

Con đường không dài, đi rồi mười lăm phút liền một lần nữa gặp được năm điều tân ngã rẽ.

Tư Thiên Chú hơi hơi kinh ngạc, vừa rồi con đường kia thế nhưng như vậy bình tĩnh? Nhưng hắn chỉ cảm thấy là Bạch Trạch vận khí tốt mà thôi.

A Li lại lần nữa làm Bạch Trạch tuyền nói, Bạch Trạch lại chỉ nhất bên phải.

Tư Thiên Chú nói: “Lúc này không cần đi bên phải đi, ta cảm giác bên phải là chết nói.”

Bạch Trạch không để ý tới, dẫn đầu đi vào đi. A Li theo sát hắn. Tư Thiên Chú đành phải đuổi theo.

Lần này lại là bình an không có việc gì mà đi ra ngoài, phía trước xuất hiện nhị điều chỗ rẽ.

Bạch Trạch nói: “Đi trung gian.”

A Li không hề có nghi ngờ, đi theo hắn đi trung gian. Tư Thiên Chú cả người căng chặt đi ở cuối cùng. Nhưng là lại là vô kinh vô hiểm một cái lộ.

Lúc này liền Tư Thiên Dạ đều có chút kinh ngạc, “Người đã tới kim tháp?” Bạch Trạch là thượng cổ đại thần, sinh hạ tới sau mấy trăm năm hắn cùng ngàn chú mới xuất thế. Cái này đại trận lại là xuất từ thượng cổ, cho nên hắn cho rằng Bạch Trạch đi qua.

“Không có,” Bạch Trạch nhàn nhạt nói, “Chính là vận khí tốt thôi. Ta từ nhỏ liền vận khí tốt, ăn trái cây so người khác ngọt, cắn hạt dưa đều không có rỗng ruột. Bí cảnh thăm bảo, ta trước nay đều là nhanh nhất thu hoạch nhiều nhất. Ngay cả ăn cá ta thứ đều so người khác thiếu.

Tư Thiên Chú tức khắc không có lời nói, nhớ tới câu kia cổ ngữ, trên đời chỉ có hai con rồng, một cái điềm lành, một cái tai họa. Đây là điềm lành tiểu bạch long vận khí sao? Trách không được tiến vào hai người, liền Bạch Trạch một người đụng tới A Li.

Bọn họ lại liền qua hai điều đường đi, gặp được tân chỗ rẽ khi Bạch Trạch tuyển nhất bên trái.

Từ bọn họ bước vào đường đi trong nháy mắt, đường đi một sửa đen nhánh hoàn cảnh, tức khắc trở nên sáng trong lên. A Li vừa định nói có phải hay không đi nhầm? Liền thấy Bạch Trạch cùng Tư Thiên Chú mắt thường có thể thấy được biến mất ở trong không khí. Nàng vội vàng đi kéo bọn hắn, nhưng là lại kéo một phen không khí.

Thức hải vang lên hệ thống kêu lên vui mừng thanh âm, “Ký chủ, hoa, ta thấy được hoa. Tổng cộng sáu đóa, nhai con nhóm hoa đều biến đỏ.”

A Li nao nao, thức hải trung đột nhiên nhảy ra sáu đóa màu đỏ hoa, cùng lúc đó không khí hơi hơi chấn động lên, một đạo quang ảnh dật thành hình vòm môn xuất hiện ở trước mắt.

Hệ thống chỉ vào môn thét chói tai, kích động khí đều phải suyễn không lên, “Ký chủ, là, là thời không chi môn. Mau, người có thể về nhà.”

Kia nói quang môn đối diện phẳng phát vắn vẹo thời không ảo cảnh giống nhau, mơ hồ có thể nhìn đến án thư, giường, màu hồng phấn máy tính cùng một con tiểu hùng, đó là A Li phòng.

Nàng thậm chí có thể nghe được cha mẹ nói chuyện thanh, “Ngày mai mua không mua xương sườn?” “Mua bái.” “Mua một trăm đồng tiền.” “Kia đến nhị cân nhiều, ăn không hết đi?” “Tiểu li nói ở trường học ăn không được thịt, nhà ăn hầm cơm heo, cho nàng cải thiện một chút sinh hoạt.” “Kia mua đi.”

Quang trong môn cảnh tượng vừa chuyển, A Li đồng tử chiếu ra vắn vẹo phòng bếp cùng mù mù. Mù mù đeo tạp dề đang ở hầm thịt kho tàu xương sườn. Giây lát gian, xương sườn hầm hảo, nàng nhìn đến mù mù mỉm cười bùng mồm đối nàng vẩy tay, “Tiểu li, tới, xương sườn muốn sấn nhiệt ăn.”

Mù mù phía sau lại xuất hiện ba ba thân ảnh, cũng vẩy vẩy tay, “Tiểu li mau tới, người không tới, chúng ta liền đều ăn luôn nga.”

Quang ảnh lại phát sinh biến hóa, nàng nhìn đến bên trong cánh cửa chồng chất mấy cái đại cái rương. Một cái bên trong đầy tiền, một cái bên trong đồ trang điểm, một cái bên trong một lọ dược, còn có một cái rương không có mở ra.

Hệ thống kêu lên: “Ký chủ, là thông quan khen thưởng. Người trấn an hảo nhãi con nhóm, tổng bộ cho người phát thưởng lệ, bất quá nhiều như vậy khen thưởng người chỉ có thể tuyển một cái. Tuyển cái thứ nhất cái rương, người chính là trên đời nhất giàu có người. Tuyển cái thứ hai cái rương, người chính là trên đời mỹ mạo nhất người. Tuyển cái thứ hai cái rương, người liền đạt được vĩnh sinh. Tuyển cái thứ tư cái rương.....”

Hệ thống thanh âm đột nhiên nhỏ đi xuống, tựa như ở nàng bên tai nỉ non, “Cái thứ tư cái rương là cái gì đâu? Chúng ta mở ra nhìn

xem, trước hai điều như vậy trên quý, cái thứ tư thật muốn biết là cái gì đầu. Người không mở ra, vĩnh viễn sẽ không biết cái thứ tư là cái gì.....”

Đúng lúc này, quang môn đột nhiên lắc qua lắc lại, tựa như muốn cúp điện đường như.

Hệ thống sốt ruột mà thúc giục, “Ký chủ mau, thời không chi môn muốn biến mất. Lại không đi vào, người muốn vĩnh viễn trở về không được.”

A Li tâm so bất cứ lần nào đều phải bình tĩnh, nàng nhìn mụ mụ vắn vẹo tươi cười, nhàn nhạt mà nói, “Là giả, cha mẹ là giả, hệ thống cũng là giả.”

Quang môn “Oanh” nổ tung, cái kia lay động thiêu đốt mộng ảo thế giới cũng đi theo vỡ vụn, vỡ thành quang điểm phiêu phiêu dương dương rơi xuống. Tối tăm đường đi lại lần nữa xuất hiện, bốn phía một mảnh yên tĩnh. Phảng phất vừa rồi một màn đều là nàng ảo tưởng ra tới.

“Hệ thống?” A Li nhẹ giọng kêu.

“Ân, làm sao vậy?” Hệ thống trừng lớn mắt, “Ký chủ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Bạch Trạch cùng Tư gia huynh đệ đều biến mất không thấy. Chúng ta là đi phía trước đi vẫn là lui về?”

A Li mím môi, nguyên lai nàng vẫn luôn đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, mà hệ thống cũng chưa từng cùng nàng nói chuyện qua, những cái đó bất quá là ảo cảnh thôi. Thật không biết nếu nàng đi vào kia nói quang môn sẽ phát sinh cái gì? Nên không phải là đoạn đầu dài đi.

“Muốn đi phía trước đi, nếu lui ra ngoài ta liền theo chân bọn họ hoàn toàn tách ra.”

Đường đi nhìn không tới tả hữu biên, cũng nhìn không tới trước sau biên, tối tăm giống che một hồi sương mù. Nàng thật cẩn thận mà đi

phía trước bước bước, ngón tay nhéo một đạo phù chú.

Không khí lại lần nữa hơi hơi chấn động, ánh sáng một lần nữa trở nên trong sáng. A Li đứng ở một khu nhà trong viện, hô hô gió cuốn tuyết phác lại đây.

Nàng chính nghi hoặc lại là cái gì ảo cảnh khi, một đám tỷ nữ hướng nàng vọt lại đây.

“Nhìn đến tân nương tử.” “Tân nương tử thật xinh đẹp.” “Phải cho chúng ta kẹo mừng ăn nga.”

Các nàng ba chân bốn cẳng đem một bộ hồng y tròng lên trên người nàng, đẩy nàng hướng phía trước đại điện đi đến, “Tân lang quan ở bên trong chờ người nha, khách khứa cũng đầy, đều là các đại môn phái chưởng môn, mọi người đều chờ chúc mừng đâu.”

A Li đột nhiên nghĩ tới, đây là Thiên Sơn đỉnh núi, Bạch Trạch gia.

Trong đại điện rực rỡ hân lên, khoác lụa hồng quả thải. A Li nhìn đến Bạch Trạch đang ở cùng Vương trưởng lão nói cái gì. Thấy nàng tiến vào, trên mặt trào ra ôn nhu ý cười.

Vương trưởng lão lập tức cười ha hả nói: “A Li cuối cùng tới. Ta đi trước chính điện chiêu đãi khách nhân, chờ các người đổi hảo quần áo liền nhanh lên xuống dưới.”

Trong nháy mắt, Vương trưởng lão cùng thị nữ đồng thời biến mất không thấy.

A Li tinh tế mà quan sát Bạch Trạch, phát hiện trên người hân bạch y tất cả đều là vết máu. Những cái đó vết máu vị trí cùng hân ở kim trong tháp cơ hồ nhất trí. Nàng ánh mắt vừa động, phát hiện này không phải nàng ảo cảnh, hẳn là Bạch Trạch ảo cảnh.

Ảo cảnh là người tâm ma, càng muốn cái gì, liền sẽ xuất hiện cái gì. Nàng lớn nhất nguyện vọng chính là về nhà, cho nên nàng gặp được ảo cảnh là thời không chi môn. Nhưng là không biết vì cái gì,

thông thường ảo cảnh đều sẽ toát ra không chế nhân tâm sương mù, giống mê huyền tề giống nhau dự sử đối phương tin tưởng này hết thấy.

Mặc dù lại thông tuệ người cũng không chịu nổi bị chuốc say, mê mê hoặc hoặc liền hướng tâm ma đầu hàng. Nhưng nàng lại cực kỳ bình tĩnh, ảo cảnh sương mù không hề có ảnh hưởng nàng, chỉ là làm nàng sờn tóc gáy.

“A Li, người vừa rồi đi đâu?” Bạch Trạch hỏi.

A Li cùng Bạch Trạch bảo trì một khoảng cách, dù sao cũng là nàng suy đoán, vạn nhất đã đoán sai, này không phải Bạch Trạch ảo cảnh vẫn là nàng, như vậy nơi này mọi người đều tồn tại nguy hiểm.

Nàng thử thăm dò trả lời: “Chúng ta ở kim tháp a, người đã quên?”

Bạch Trạch quả nhiên vẻ mặt kinh ngạc, “Kim tháp? Kia không phải Yêu Chu trăm tiên đài sao? A Li người có phải hay không quá mệt mỏi, đợi chút nghỉ thức kết thúc, ta liền bồi người trở về nghỉ ngơi.”

“Cái gì nghỉ thức?”

“Thành thân a,” Bạch Trạch cười nói, “Người đã quên, là người đáp ứng làm ta đạo侶.”

Thấy A Li không hé răng, Bạch Trạch lập tức mặt trầm xuống.

A Li da đầu tức khắc tê dại, vội nói, “Không sai, chính là như vậy, ta chính miệng đáp ứng.”

Bạch Trạch ánh mắt hơi tể, khóe miệng cũng nhếch lên một chút.

【 nếu là dám gạt ta, liền đem người trói lại thành thân. 】

A Li nao nao, thức hải trung xuất hiện Bạch Trạch tâm lý hoạt động, này chứng minh đối phương xác thật là thật sự Bạch Trạch. Xem ra nàng phía trước suy đoán không sai, quả nhiên là Bạch Trạch ảo cảnh. Hấn tâm ma là cái gì? Cùng nàng thành thân?

Bạch Trạch hỏi: “Người lúc ấy đối lời nói của ta không quên đi?”

A Li nhấp nhấp môi, “Có điểm không nhớ rõ, ta nói như thế nào tới?”

Bạch Trạch trong mắt hơi hơi lộ ra một chút bất mãn, “Liền như vậy quan trọng nói đều có thể quên. Người nói người chỉ thích ta, Phi Vũ yêu nhất ghen, còn tổng làm người lột hạt thông, người chịu không nổi. Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú là hư yêu quái. Lý Lạc quá mức giả hoạt, không thể tin. Chỉ có ta kiên định đáng tin cậy, là người thích người.”

A Li tức khắc vô ngữ, đây là chính người trong lòng lời nói đi.

“Đúng vậy, là như thế này, ta nhất thích Bạch Trạch.”

Bạch Trạch mát lạnh mắt trào ra ôn nhu màu sắc, thực nhẹ thực nhẹ mà nói, “Ta cũng thích nhất A Li.”

Rõ ràng thân ở nguy hiểm ảo cảnh, A Li lại cảm giác tim đập nhanh một phách. Bạch Trạch tâm tình tốt thời điểm là thật ôn nhu.

“Cấp, mau mang lên.” Bạch Trạch đem chuế đá quý đầu quan đưa cho nàng, “Nguyên bản trở thành đạo lữ không có nghi thức, nhưng là Vương trưởng lão càng muốn làm một chút. Theo ta thấy trực tiếp làm đạo lữ nhóm lễ thì tốt rồi.”

A Li hỏi, “Đạo lữ nhóm là cái gì lễ?”

Bạch Trạch nói: “Chính là song tu chi lễ, song tu hai ngày nhị đêm, kết thúc buổi lễ.”

A Li: “Nga, kia vẫn là nghe Vương trưởng lão đi.”

“Hành đi,” Bạch Trạch cười nói, “Trước làm Vương trưởng lão lễ, xong xuôi lại lộng song tu chi lễ.”

A Li nhớ tới Bạch Trạch cánh tay không có tự, trên mặt lộ ra một chút buồn cười, “Ta nhớ rõ người cánh tay thượng một lần đều

không có. Lý Lạc còn có mười một thứ đâu, người như thế nào tu hai ngày nhị đêm?”

Bạch Trạch hơi giật mình một chút, tức khắc vô ngữ, “Đều nói chúng ta Long tộc không có kia đồ vật, chỉ có Thiên tộc mới có. Người buổi tối sẽ biết, sẽ không làm người thất vọng.”

A Li: “.....”

Nàng một chút đều không hy vọng hảo sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Linh ngọc 41 bình; đáng yêu nhiều 39 bình; một con đường bánh 20 bình; ta là tường đầu thảo 15 bình; Taeyong, mua cổ, tuyệt không nhận thua, nina, dwi, lang trạch la anh, đa thụ mỹ, đoạn khen ngợi 10 bình; khương vân, Norn5 bình; trứng kho tiểu vương, người nguyệt, oa oa ngủ rồi, MissBean, người hảo ta thiếu niên, 46588642, ăn su kem tiểu chủ nhà 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

94, đệ 94 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li nhìn Bạch Trạch trên người huyết ô, dùng ngón tay chỉ, “Thành thân xuyên như vậy quần áo sao?”

Bạch Trạch cúi đầu nhìn xem, “Này xiêm y khó coi sao? Cùng người nguyên liệu là giống nhau a.”

“Cùng ta giống nhau?” A Li vươn tay áo cho hắn xem, “Ta quần áo là màu đỏ cùng màu đen vải dệt đưa thành. Người nhìn người, người chính là bạch y phục mặt trên tất cả đều là huyết.”

Bạch Trạch một lần nữa cúi đầu xem, trong mắt lộ ra nghi hoặc, “Ta cũng là màu đỏ cùng màu đen vải dệt làm a, A Li, người làm sao vậy?”

A Li tức khắc minh bạch, Bạch Trạch đã lâm vào ảo cảnh, chứng kiến hết thấy đều dựa theo hắn tâm ý tới. Hắn tự nhiên không thấy mình chân thật một mặt. Nàng nhanh chóng hồi ức một chút sự phụ đã dạy nàng đồ vật, cái gọi là ảo cảnh đều là đến từ tâm ma. Càng muốn được đến cái gì, ảo cảnh liền sẽ triển lãm cái gì. Chỉ cần có thể cự tuyệt dụ hoặc, ảo cảnh tự nhiên sẽ tan biến.

Tựa như nàng gặp được ảo cảnh giống nhau, nàng tâm ma là về nhà, cho nên ảo cảnh liền bày ra ra tới gia bộ dáng. Nàng cự tuyệt ảo cảnh cho dụ hoặc, không có bước vào thời không chi môn, ảo cảnh tự nhiên liền biến mất.

Mà Bạch Trạch tâm ma còn lại là cùng nàng trở thành đạo lữ, ảo cảnh cho hắn vài loại dụ hoặc, thành thân, song tu. Làm hắn đi bước một hướng tới dụ hoặc đi đến, cuối cùng hãm sâu ảo cảnh bên trong chậm rãi trở thành kim tháp chất dinh dưỡng. Hiện tại Bạch Trạch nhất định ở đường đi nào đó góc ngơ ngác đứng, chỉ cần hắn chịu cự tuyệt này đó dụ hoặc, là có thể lập tức thoát ly ảo cảnh.

Hệ thống: “Hắn chịu sao? Ký chủ người hỏi một chút.”

A Li triều đang ở sửa sang lại hoa quan Bạch Trạch hỏi, “Bạch Trạch, nếu ta không thành thân người sẽ thế nào?”

【 Bạch Trạch: Trối lại thành thân. 】

Bạch Trạch đem sửa sang lại tốt hoa quan mang ở A Li trên đầu, “Có thể thế nào? Chỉ có thể chậm rãi khuyên người a.”

A Li lại hỏi, “Nếu ta không cùng người song tu, người sẽ thế nào?”

【 Bạch Trạch: Trối lại song tu. 】

Bạch Trạch vẻ mặt ôn nhu, “Song tu loại chuyện này đương nhiên là tự nguyện lập, chờ người nguyện ý lại tu không muộn.”

“Ta nghe nói có người sợ hãi kết hôn, bởi vì không biết tiền đồ như thế nào, không biết hôn trước cùng hôn sau hay không một cái bộ dáng,” Bạch Trạch xoa bóp nàng cằm, “Ta có thể cùng người ký xuống giấy cam đoan, nếu trái với một cái, ta liền mình không rời nhà. Người có thể hảo hảo ngâm lại yêu cầu ta làm sự tình, ta cái gì đều có thể làm.”

“So ngày nay sinh chỉ có người một cái bạn hữu, không bắt buộc người làm bất luận cái gì sự, không cần người chiếu cố ta, bởi vì ta liền có thể chiếu cố hảo người. Người nếu không nghĩ cần con nối dõi, chúng ta cũng chỉ theo đuổi trường sinh đại đạo. Tiền của ta cùng linh quặng đều là của người, người tưởng xài như thế nào dùng liền xài như thế nào dùng. Hôn sau người muốn đi nơi nào, ta đều có thể bồi người đi. Có người khi dễ người, ta tất thế người hết giận. Còn có cái gì, người nghĩ lại.....”

A Li tâm động hạ, Bạch Trạch lớn lên đẹp, tu vi cao. Hắn chủ trương một phương tiên môn, môn nhân rất nhiều, hơn nữa hắn còn có tiền, có linh quặng. Vô luận là ở nhân gian vẫn là tiên vực, Bạch Trạch đều là thật đánh thật kẻ có tiền. Huống chi hắn còn thực Âu, vô luận làm chuyện gì đều cát tinh cao chiếu.

Hắn chân thân là tiểu bạch long, không có việc gì còn có thể làm tư nhân phi cơ ngao du cửu thiên. Phải biết rằng nàng trước kia xem phim hoạt hình, nhất thềm chính là xanh thắm trên bầu trời, bạch long thon dài, nâng tiểu cô nương mang nàng về nhà. Hiện tại nàng cũng có tiểu bạch long.

Có thể nói, diện mạo, tài phú, địa vị, vận khí hắn đều có. Nếu không phải nàng sốt ruột trở về tìm ba mẹ, gả cho Bạch Trạch thật là tốt nhất lựa chọn.

Nàng nhin không được đối hệ thống nhỏ giọng nói: “Ảo cảnh thật là kỳ diệu, vì lưu lại Bạch Trạch thậm chí cũng đối ta triển khai dụ hoặc, ta đều có điểm không nghĩ đi rồi.”

Hệ thống nói: “Nhưng ta cảm thấy ngươi vẫn là rất bình tĩnh a, cũng không có hãm sâu ảo cảnh cảm giác.”

A Li nói: “Đó là bởi vì hiện thực Bạch Trạch cũng có thể vì ta làm được này đó, ta lại vì cái gì thế nào cũng phải ở ảo cảnh cảm thụ đâu?”

Hệ thống lập tức hiểu ra, “Đúng vậy, có thể ở hiện thực thực hiện, làm gì lưu tại ảo cảnh a. Ký chủ, ngươi nếu không liền từ điểm đó xuất phát, làm Bạch Trạch biết hiện thực cũng có thể cùng ngươi trở thành đạo侶, không cần mê luyến ảo cảnh.”

A Li như suy tư gì mà nhìn Bạch Trạch, nghĩ có thể thực thi phương pháp, đầu tiên muốn cho hắn cự tuyệt thành thân.

Sườn núi chính điện vang lên đàn sáo thanh, Bạch Trạch thực rõ ràng trên mặt có chút nôn nóng, hiện tại đã hoàng hôn, đúng là thành thân giờ lành.

“A Li, thu thập hảo không, lại qua một lát thiên nên đen.”

A Li ánh mắt khẽ nhúc nhích, cười nói, “Trời tối hảo a, trời tối liền có thể song tu. Bạch Trạch không bằng chúng ta không cần thành thân, trực tiếp song tu như thế nào?”

Bạch Trạch tâm động một chút, trong mắt hiện lên một tia do dự, “Chính là khách khứa đều tới.....”

“Vậy làm cho bọn họ đi sao.” A Li vẻ mặt không sao cả, dù sao lại không phải chân nhân. Nàng ôm Bạch Trạch cổ, giống dây đàn giống nhau cuốn lấy hắn, “Người tưởng a, ngày tốt một khắc giá trị thiên kim. Chúng ta đem hoàng hôn thời gian lợi dụng lên, liền có thể nhiều song tu trong chốc lát. Người không phải nói Long tộc rất lợi hại sao? Ba ngày nơi nào đủ dùng, tốt nhất ba ngày nửa.”

Bạch Trạch mặt ngoài vẫn là kia phó thanh đạm bộ dáng, nhưng là thân thể đã bắt đầu khô nóng. Nghĩ đến có thể ba ngày nửa, lập tức liền tưởng đem dưới chân núi đám kia người vương bận đuổi đi.

“Người nói có đạo lý. A Li, người ở chỗ này chờ ta, ta đi một chút sẽ về tới.”

Bạch Trạch xoay người vội vội vàng vàng hướng ra phía ngoài đi, bởi vì vui vẻ, đỉnh đầu tiểu hoa tức khắc biến đỏ một mảnh cánh hoa.

A Li còn không có tới kịp cao hứng, không khí lập tức kịch liệt lóe một chút. Gia cụ, bày biện, sàn nhà, trong đình viện cây cối nháy mắt mất đi ánh sáng, hơi thành thạch thập phần cổ xưa, tựa như vụng về phỏng chế phẩm giống nhau. Không trung cũng tối sầm xuống dưới, ngay cả bông tuyết cũng mất đi độ ấm, không hề lạnh băng, mà là giống plastic phiến tử giống nhau không hề khuynh hướng cảm xúc.

A Li biết, Bạch Trạch cự tuyệt thành thân, ảo cảnh liền không hề như vậy chân thật. Chờ hắn lại cự tuyệt còn thừa hạng nhất, ảo cảnh liền sẽ hoàn toàn sụp đổ, bọn họ liền đi ra ngoài.

“Nhưng là ký chủ,” hệ thống vẻ mặt u buồn, “Cự tuyệt thành thân là người dùng song tu đổi. Trong chốc lát người lấy cái gì đổi song tu?”

A Li không hề rằng, đôi mắt ở trong điện nơi nơi loạn xem. Đột nhiên nàng thấy được dựa tường bách bảo giá thượng đặt nàng đưa Bạch

Trạch đồ vật, toàn bộ đều là Giang Nam ánh họa xuất phẩm. Một cái màu sắc rực rỡ cái hộp nhỏ ánh vào mi mắt, nàng bay nhanh mà đi qua đi, đem nó bắt được trong tay.

Ngoài điện vang lên vội vàng tiếng bước chân, A Li xoay người, nhìn đến Bạch Trạch đi đến. Hắn vung tay áo tử, “Loảng xoảng loảng xoảng” hai tiếng, đại điện môn đóng lại. Quang ảnh nhanh chóng ám xuống dưới, A Li thấy không rõ Bạch Trạch trên mặt biểu tình, chỉ cảm thấy hắn ở không ngừng đánh giá nàng.

【 Bạch Trạch: Có điểm không tốt lắm, song tu ta sẽ không a. 】

A Li phốc mà cười, không nghĩ tới thế nhưng nghe được như vậy tiếng lòng. Nhưng nàng vẫn chưa bởi vậy thả lỏng lại, mà là càng khẩn trương. Bạch Trạch vận khí luôn luôn thực hảo, liền tính con đường có trở thạch, cũng sẽ có người thế hắn rửa sạch chướng ngại.

“Thịch thịch thịch” ngoài điện nhớ tới tiếng đập cửa. Bạch Trạch qua đi mở cửa thấy là Vương trưởng lão, đối phương sốt ruột mà đưa cho hắn một quyển hơi mỏng quyển sách, “Chương môn người đã quên cái này, chúng ta Thiên Sơn phái bí tịch.”

Bạch Trạch nghi hoặc mà rũ mắt đi xem, trong mắt chiếu ra 《 song tu cơ bản pháp 》 mấy cái chữ to.

A Li không biết Vương trưởng lão tặng cái gì bí tịch, nhưng là chọn lúc này đưa nhất định không chuyện tốt. Quả nhiên, Bạch Trạch xoay người nói, “A Li người trước từ từ, ta đi sau điện tắm gội.”

A Li chỉ chỉ trong tay hắn mỏng quyển sách, “Tắm gội còn muốn bắt thư?”

“Muốn a,” Bạch Trạch nói, “Ta thói quen tắm gội đọc sách.”

A Li vô ngữ, như thế nào một cái hai cái tắm gội đều phải đọc sách? Chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác.

“Tùy tiện người đi, song tu loại chuyện này chú ý cảm xúc. Một lát sau có lẽ ta liền không nghĩ tu.”

Bạch Trạch tức khắc sốt ruột, cúi đầu nhanh chóng mà phiên một chút quyển sách. Bất quá giây lát gian, hắn liền thu hồi quyển sách, “Hảo, ta biết, cùng ta tưởng không sai biệt lắm.”

A Li: “.....”

“A Li, lại đây.” Bạch Trạch tức khắc khí tràng biến đổi, không hề là vừa mới cái kia cường trang trấn định người, mà là thật trấn định. Hắn nguyên bản liền thông tuệ, thả chờ đợi A Li này mấy trăm năm gian, đã sớm đem như vậy như vậy suy nghĩ rất nhiều biến. Vừa rồi tốc độ lật xem một chút thư tịch, phát hiện chính mình quả thực có thể viết cái song tu pháp tăng mạnh bản. Quyển sách này có hắn nghĩ tới, quyển sách này không có hắn cũng nghĩ tới.

“Bạch Trạch,” A Li dương dương trong tay tiểu bẹp hộp, “Người nhìn ta vừa rồi ở trên giá phát hiện cái gì?”

Bạch Trạch một tay đem nàng kéo đến trong lòng ngực, nâng lên nàng cằm, ướt dầm dề hôn rơi xuống, tiếng nói khàn khàn nói: “Trong chốc lát lại xem.” Rõ ràng sạch sẽ trường chỉ nháy mắt câu lỏng nàng đai lưng.

“Chờ chờ chờ đã.....” A Li đẩy ra hắn, luống cuống tay chân mà đem đai lưng một lần nữa hệ hảo, đánh ba cái đại ngật đáp.

Bạch Trạch bị nàng đẩy đến về phía sau một ỷ, dựa vào trên tường, ánh mắt hơi trầm xuống, “Đây là có ý tứ gì?”

A Li nói: “Ta đột nhiên nhớ tới một sự kiện.”

“Chuyện gì?”

“Bạch Trạch, ta nếu cùng người trở thành đạo侣, người bộ dạng vĩnh sinh bất biến, mà ta lại sẽ chậm rãi biến lão, khi đó làm sao bây giờ a?”

Bạch Trạch hơi giật mình một chút, nhớ tới thời trẻ bởi vì đột phá tu vi bị phản phệ, vĩnh viễn dừng lại ở người thiếu niên bộ dạng. Hắn mặc một chút nói: “Việc này ta nghĩ tới. Tu tiên người chỉ cần không ngừng đột phá tu vi cấp bậc, có thể trì hoãn già cả. Người nếu đạt tới mười hoàn, sống cái ngàn năm không phải việc khó. Trong lúc này có thể dùng thuật pháp bảo trì bộ dạng.”

“Nhưng trên thực tế A Li,” Bạch Trạch thanh âm nhẹ một ít, “Mặc kệ người biến thành bộ dáng gì, ta đều sẽ thích người. Ta thiếu niên khi người liền không có bộ dạng, một cỗ thanh phong ta đều thích. Cho dù có một ngày người trắng tóc, ta còn là thích người.”

Nghe Bạch Trạch thổ lộ, A Li suy nghĩ một chút già rồi ngày đó còn có được tiểu thịt tươi vui sướng, tức khắc tâm tình vui sướng. Thầm nghĩ, ảo cảnh thật là lợi hại, nàng đều có điểm không nghĩ đi rồi.

Nhưng nàng vẫn là đưa ra càng làm khó dễ đề tài, “Còn có một kiện, người vĩnh viễn bảo trì người thiếu niên bộ dạng, không phải không lợi hại sao?”

Bạch Trạch: “.....”

Hệ thống: “Ký chủ, kiểm tra đo lường đến Bạch Trạch tưởng hắc hóa. Tuy nói chỉ cần đóa hoa có một mảnh cánh hoa là hồng, liền sẽ không lại lui về thượng một cái nhan sắc. Nhưng là này chỉ là đại số liệu trắc ra tới, không đại biểu cái lệ, người vẫn là kiểm chế điểm,”

Bạch Trạch nói: “Phi Vũ không phải người thiếu niên sao?”

A Li nhỏ giọng nói: “Phi Vũ nhân gia hiện tại tiểu, nhưng là còn vẫn luôn trường vóc dáng đâu, lại không phải vĩnh cửu bất biến.”

Bạch Trạch tức khắc bị khí cười, “Người lại đây, ta không đánh người.”

A Li lắc đầu, trạm đến xa hơn chút, “Người đừng kích động sao, ta nói này đó ý tứ chính là, chúng ta trước đừng song hưu, trước đem

căn bản vấn đề giải quyết. Ta không nghĩ biến lão, cũng không nghĩ người vĩnh cửu bất biến.”

Bạch Trạch khí đến không được, một phen rút ra bó yêu thằng. Thằng đầu tựa như sống xà giống nhau, đột nhiên triều A Li đánh tới, đem nàng bó thành bánh chưng. Hắn nắm chặt ngón tay, dùng sức một xả, bánh chưng liền ngã vào hắn trong lòng ngực.

Hắn khó hiểu nàng đai lưng, mà là giải chính mình. Đai lưng buông lỏng, vạt áo tức khắc tản ra. A Li coi trọng không dám nhìn hạ, mi mắt trung chiếu ra thiếu niên ngực trắng tinh tựa lãnh ngọc, vai rộng eo tể bộ dáng.

Nhưng thật ra hệ thống thoải mái hào phóng mà xem hạ không coi trọng, “Ký chủ, cũng không giống như người nói vậy sao, này không khá tốt sao?”

A Li: “Trọng điểm không phải cái này nha, trọng điểm là đem song tu hỗn qua đi, đi ra ảo cảnh.”

Nàng qua loa dờ xuống dờ mắt quang, còn không có thấy rõ liền một lần nữa di đi lên, đầy mặt có lệ, “Nga, khá tốt.”

Bạch Trạch càng khí, hắn lẳng lặng chăm chú nhìn A Li trong chốc lát, đem quần áo mặc tốt, “Thôi, ta biết người tưởng cái gì. Người không thích ta, ta cũng không bắt buộc.”

A Li trong đầu hiện lên một hàng tự, 【 kiểm tra đo lường đến đối phương tưởng hắc hóa, nhưng là hắc hóa không được. Lần thứ hai tưởng hắc hóa, hắc hóa không được. Thập phần tưởng hắc hóa, hắc hóa không được. 】

A Li: “.....”

Bạch Trạch cởi bỏ trên người nàng bó yêu thằng, xoay người nắn lòng thoải chí mà hướng ra ngoài đi đến. Trong nháy mắt, đại điện sụp đổ, sở hữu bài trí đều giống vụn vụn bức họa giống nhau xoay tròn vỡ vụn hóa thành bột mịn.

Ảo cảnh biến mất, đen nhánh đường đi một lần nữa xuất hiện.

A Li xoa xoa mắt, xoay người cùng Bạch Trạch lãnh đạm mặt mày va chạm thương tức khắc đánh cái giật mình, vội ý cười dịu dàng nói, “Xem, chúng ta từ ảo cảnh ra tới.”

Bạch Trạch từ ảo cảnh trung thức tỉnh, đầu óc khôi phục tỉnh minh. Hắn trong mắt đều là sương lạnh, “Huyền không ảo cảnh không quan trọng, quan trọng là người mau đem ta tức chết rồi.”

A Li vì chính mình biện bạch, “Chính là không như vậy, người liền ra không được a.”

Bạch Trạch nhấp nhấp môi, dù cho biết đối phương là vì ra ảo cảnh mới làm như vậy, nhưng hắn vốn là để ý nàng ánh mắt, nhất thời có điểm phân không rõ vừa rồi ở ảo cảnh, là nói thật vẫn là lời nói dối?

A Li vội ôm lấy hắn, “Bạch Trạch đừng tin ta, ta chính là vì làm người ra ảo cảnh. Người chấp niệm không phải kia hai dạng sao, mặc kệ cái gì phương thức, chỉ cần cự tuyệt liền có thể sử dụng ảo cảnh sụp đổ.”

Bạch Trạch rũ mắt xem nàng, “Vậy người ở ảo cảnh ghét bỏ ta vẫn luôn là người thiếu niên.....”

“Không chê,” A Li lắc đầu, “Người thiếu niên hảo a, chờ ta già rồi, người còn trẻ, ta liền không đi tìm tiểu bạch kiểm.”

Bạch Trạch nắm nàng cằm, “Người còn có tìm tiểu bạch kiểm ý tưởng?”

“Không có lạ, ta liền nói như vậy nói. Ta thích nhất người, người nơi nào đều hảo, đừng tin ta ảo cảnh nói. Trên thực tế ta đều có điểm không nghĩ đi ra ảo cảnh. Người nói những cái đó thành thân bảo đảm, thật sự hảo hảo động ta a.”

Bạch Trạch không nói chuyện, chỉ lẳng lặng nhìn chăm chú nàng.

【 nói đến nói đi chỉ cảm thấy chúng ta hảo, lại chưa nói mẩu chót nhất. 】

A Li tức khắc đau đầu, nàng lại không nhìn thấy, chỉ phải đem hệ thống nói lấy tới dùng, “Ta vừa rồi thấy được, ta tin tưởng người so sự phụ người còn lợi hại, được rồi đi?”

Bạch Trạch không nói chuyện, hơn nửa ngày mới cười nhạt một tiếng, “Người đã không cùng ta song tu, lại không cùng hắc song tu, như thế nào biết ta so với hắc song tu?”

A Li nói: “Người chính là lợi hại sao, người nhìn người bất quá ở ảo cảnh liền nhìn thoáng qua thư, liền cái gì đều minh bạch. Người vạn sự vạn vật đều học cực nhanh, thiên phú bình dị, là trên đời lợi hại nhất tiểu bạch long.”

Bạch Trạch lại lần nữa giật nhẹ khóe miệng, “Trên đời liền một cái bạch long.”

Lời tuy như thế, A Li một đốn cầu vòng phốc phốc, rốt cuộc hồng đến hắc tâm tình biến hảo. Hơn nửa nàng thật lâu không ôm hắc, như vậy toàn ở trong lòng ngực hắc, treo ở trên người hắc, tinh thần vật chất song trọng thỏa mãn, đỉnh đầu tiểu hoa lần thứ hai biến đỏ một mảnh.

A Li không nghĩ tới tiền cái ảo cảnh, thế nhưng có thể thu hoạch hai mảnh cánh hoa.

Hệ thống nói: “Bởi vì đóa hoa trình độ nhất định cũng đại biểu cho hảo cảm, đều biến thành màu đỏ đóa hoa, đại biểu hảo cảm đã đạt tới một cái phong giá trị, kỳ thật càng tốt cảm hóa.”

Bạch Trạch nguyên bản trong mắt tràn đầy thích mà nhìn chăm chú vào thiếu nữ, nhưng là hắc đã sớm là thượng thần trình tự, một chút gió thổi cỏ lay đều có thể cảm nhận được.

Hắc ngẩng đầu, nhìn đến gầy gầy cao cao thiếu niên gắt gao nhìn chăm chăm hắc trong lòng ngực người.

Tư Thiên Chú ánh mắt đều là bức bối, “Các người đang làm cái gì?” Hắc bất quá mới vừa thoát ly ảo cảnh, liền thấy bọn họ ở chỗ này áp

áp ôm ôm.

A Li bỗng dừng ngẩn ra, vừa định buông ra tay, liền nhìn đến Bạch Trạch phía sau xuất hiện lưỡng đạo thân ảnh, trong đó thân hình mảnh khảnh điểm cái kia nói, “Đúng vậy, ta cũng muốn biết các người đang làm cái gì?”

Đám sương chậm rãi tan đi, lộ ra Phi Vũ cùng Quý U mặt.

Tác giả có lời muốn nói: Liền ở chỗ này đoạn chương đi ~ vừa lòng ~

Ngày mai lại càng 6000 ha ~

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 49795021, nam thành lưu li nguyệt, ngày 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Linh ngọc 29 bình; quả quýt không thấy, chung, nhật quang 10 bình; điệp tuyên tư dưỡng tiểu họa gia 7 bình; 1 cái nhuyễn manh, 49795021, tiểu thần 5 bình; sinh thời chờ áo choàng 3 bình; MissBean, duy để 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

95, đệ 95 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Phi Vũ, Quý U.”

A Li từ Bạch Trạch trong lòng ngực tránh thoát ra tới, triều bọn họ chạy tới, “Các người như thế nào ở bên nhau?”

Trong bóng đêm, Phi Vũ đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu hoa, cứ việc hấn vũng vàng mắt một chút ý cười đều vô, nhưng là đóa hoa không gạt người, ở nhìn thấy A Li trong nháy mắt, một mảnh cánh hoa biến đỏ. Phi Vũ vĩnh viễn đều là cái kia thấy nàng liền cao hứng thiếu niên.

Tương phản Quý U lại ở nhìn đến A Li bên qua đi khi, lặng lẽ sau này lui một bước, thối lui đến bóng ma trung, đem Phi Vũ bên người vị trí nhường ra tới.

Phi Vũ nói: “Đi tới đi tới liền gặp phải.”

A Li nhìn một bộ hồng sam thiếu niên cao hứng cực kỳ, hấn nhìn qua cũng không tệ lắm, gương mặt bắn vài giọt huyết, nhưng nhìn qua không giống như là hấn.

“Phi Vũ, người không bị thương đi?”

Phi Vũ hơi đồn một chút, nhỏ đến không thể phát hiện mà đem tay phải hướng phía sau bồi bồi, gật gật đầu, “Không bị thương.” Trong bóng đêm, từng giọt huyết theo hấn ngón tay chậm rãi nhỏ giọt, rơi trên mặt đất biến mất không thấy.

A Li không thấy được hấn động tác nhỏ, nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn về phía đứng ở bóng ma trung Quý U. Nàng thấy không rõ trên mặt hấn biểu tình, chỉ cảm thấy hấn so bình thường càng trầm mặc.

“Quý U, người có hay không bị thương a?” A Li chạy đến trước mặt hấn hỏi, nhưng là đối phương lại lui về phía sau một bước.

“Người đã quên, vận rủi.” Quý U thanh âm thực nhẹ mà nói.

A Li nhớ tới, trừ bỏ ở u minh cùng phong đều có thể đụng vào Quý U, địa phương khác dính lên hấn liền sẽ lập tức phát sinh không tốt sự.

Nàng đành phải dùng đôi mắt đánh giá hấn, nhưng là trên người hấn ăn mặc huyền sắc quần áo, một chút đều nhìn không ra tới có hay không bị thương.

Bên kia Bạch Trạch đã ở cùng Phi Vũ liêu thượng.

“Tiến ảo cảnh sao?”

Phi Vũ gật đầu, “Vào, phí điểm sức lực, bởi vì dụ hoặc rất khó chống đỡ.”

Bạch Trạch cười khế, “Cái gì dụ hoặc? Mười vạn người cùng nhau cho người lột hạt thông sao?”

Phi Vũ lập tức hồi dỗi, “Vậy còn người? Gặp được cho người cánh tay thứ một đêm mười hai thứ người?”

Bạch Trạch lập tức khí vô ngữ, hấn phát hiện bên người người đều là chuyên môn tới khí hấn. Trước có A Li, sau có Phi Vũ.

Thiếu niên khi bởi vì ngưỡng mộ sư phụ, cảm thấy hấn thứ gì đều là tốt, lại tưởng siêu việt hấn. Bàn cánh tay thượng là một đêm mười một thứ, hấn liền tưởng một đêm mười hai thứ. Nhưng theo lớn lên, hấn đã sớm đem cái này ấu trĩ nguyện vọng ném xuống, nhưng Phi Vũ còn nhớ, thường thường lấy ra tới lặp lại một lần.

“So với kia cái dụ hoặc mạnh hơn nhiều,” hấn chậm rì rì nói, “Ta ảo cảnh chính là chân nhân, A Li đến ta ảo cảnh.”

Đường đi không khí tức khắc đọng lại, A Li thức hải bá bá bá mà bắn ra vài hành tẩu.

【 Tụ Thiên Chú: A, bất công. Mọi người đều gặp phải ảo cảnh, như thế nào liền đi hử, không tới chúng ta? 】

【 Phi Vũ: Trách không được vừa rồi ôm nhau, cũng trách không được sư huynh vẽ mặt thần thái phi dương, không biết ở ảo cảnh làm cái gì. 】

【 Tụ Thiên Dạ:..... 】

【 Quý U:..... 】

“Điểm điểm điểm là có ý tứ gì?” A Li hỏi hệ thống.

Hệ thống suy đoán nói: “Đại khái chính là có kịch liệt tâm lý hoạt động, nhưng là không biết nên nói cái gì ý tứ. Thực bình thường, bọn họ ngày thường lời nói cũng ít.”

Phi Vũ mạnh mẽ ấn đi xuống lên men nổi lòng, tầm mắt nhìn thẳng Tụ Thiên Chú, “Sư huynh, chuyện của chúng ta quay đầu lại lại nói. Yêu tộc Thái Tử dùng ảo giác đem chúng ta lừa tiến kim tháp, ta trước đem thù này báo.”

Hắn tay phải nhẹ nhàng run lên hạ, một thanh thon dài kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, thân hình nhoáng lên, hướng Tụ Thiên Chú mà đi.

Tụ Thiên Chú thần sắc căng thẳng, hắn cùng Phi Vũ ở bãi tha ma đánh quá, biết không phải đối thủ, lập tức cùng ca ca thay đổi vị trí. Tụ Thiên Dạ rút ra băng phá chi kiếm, lập tức cùng Phi Vũ triển đấu lên. Bọn họ một cái mặc đồ đỏ, một cái lam, dưới chân nện bước thiên biến vạn hóa, liền thân ảnh đều loạn thành một đoàn quang.

Bên này Quý U đã sớm cùng Tụ gia huynh đệ kết vô số thù hận, kim tháp ở liên tiếp tranh đấu trung đều không tính cái gì. Hắn xem đối

phương không vừa mắt thật lâu, lập tức rút ra màu đen trường kiếm gia nhập đi vào.

Đường đi hẹp hòi, ba người sợ thuật pháp bằng A Li, chỉ dùng bảo kiếm ngạnh chém. Tư Thiên Dạ nguyên bản còn có thể chống, địch nhân đột nhiên nhiều giúp đỡ, nháy mắt chống đỡ không được.

Hệ thống tức khắc bối rối, ở nó trong mắt chính là bốn đóa lập tức muốn toàn hồng tiểu hoa ở xé rách đối phương cánh hoa, “Ký chủ, cái này máu chốt đã chết ai đều không được nha. Quý U, Tư Thiên Chú kém tam phiến toàn hồng, Phi Vũ kém bốn phiến, mà Tư Thiên Dạ liền kém một mảnh nha.”

A Li vốn là không nghĩ bọn họ đánh nhau, vội nói: “Phi Vũ, đừng đánh.”

【 Phi Vũ: Như thế nào liền kêu ta một cái, theo ta một cái động thủ sao? 】

【 Tư Thiên Chú: Đối, mau gọi lại hắn, còn có cái kia chán ghét long. Hai cái đánh một cái, không nói võ đức, ta a huynh mau không được. 】

【 Quý U: Ta quả nhiên không quan trọng, A Li căn bản nhìn không tới ta. 】

A Li nhìn đến Quý U nói nao nao, nàng kêu Phi Vũ là bởi vì Phi Vũ trước động tay, nhưng Quý U đột nhiên nản lòng thoái chí tự oán tự ngại là vì cái gì?

Bạch Trạch dựa vách tường nhìn nửa ngày, thấy A Li muốn đem bọn họ tách ra, vội vàng một phen giữ chặt nàng, “Điên rồi sao, bên trong ba thanh trường kiếm mau đến cùng giảo thịt dường như, người đi vào cánh tay chân không nghĩ muốn?”

A Li trong đầu hiện lên Tư Thiên Chú bị Phi Vũ đánh học máu cảnh tượng, “Chính là lại như vậy đánh tiếp, Tư Thiên Chú cùng Tư Thiên Dạ nhất định sẽ bị đánh chết.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Đánh chết vừa lúc, ngàn năm tai họa.” Lời tuy nói như vậy, nhưng là rút ra trên eo triền nhuyễn kiếm, hai ngón tay bắn ra thân kiếm, phát ra tranh một tiếng. Nhuyễn kiếm từ trong tay hấn bay ra, giống có sinh mệnh giống nhau gia nhập chiến cuộc. Bất quá tả chọn hữu chọn vài cái, liền đem Phi Vũ bức ra vòng chiến.

Tiếp theo nhuyễn kiếm chuyển biến đánh úp về phía Quý U. Quý U thấy là Bạch Trạch kiếm, khẽ nhúu mày nhảy ra tới. Đến tận đây, mới bình ổn một hồi chết đầu.

Tư Thiên Dạ hô hấp dồn dập, hơi hơi khom lưng che lại ngực. A Li vội chạy tới, từ phù túi rút ra một lá bùa loạng choạng bậc lửa. Nhỏ bé ánh lửa ánh Tư Thiên Dạ sắc mặt trắng bệch, máu không ngừng từ che lại ngực ngón tay phùng chảy ra.

Nàng vội đỡ hấn dựa tường ngồi xuống, từ lắt tay lấy ra một bao cầm máu phấn, duỗi tay lột ra hấn vạt áo trực tiếp đem phấn cái ở hấn miệng vết thương thương, huyết lập tức đã bị ngưng ở.

【 Quý U: Dừng vẫn là ta cầm máu phấn. 】

A Li sửng sốt một chút, nhớ tới lần đầu cùng Quý U ở thí luyện ảo cảnh tương ngộ khi, vẫn luôn buộc đối phương dùng hấn cầm máu phấn. Từ đây rất dài một đoạn thời gian đối phương đều quản nàng kêu cầm máu phấn. Quý U nhất định đem cầm máu phấn xem thành hấn chuyên chúc, thấy nàng cho người khác dùng tức khắc dấm lên.

Đã có thể cái này phấn cầm máu tốt nhất dùng a.

“Đau không?” A Li hỏi.

Kia hai người tuy vô dụng thuật pháp, nhưng là đều đem linh lực rót vào thân kiếm, bởi vậy phá vỡ miệng vết thương muốn so bình thường nghiêm trọng đến nhiều.

Tư Thiên Dạ sợ nàng lo lắng, thấp giọng nói: “Không đau.” Nhưng trên thực tế, miệng vết thương bị còn sót lại linh lực giảo đến như

lốc xoáy giống nhau, đau đến hần hồn phách đều đang run rúc.

Tư Thiên Chú thấy ca ca đau đến phát run, lập tức đem thân thể quyền khổng chế lấy về, thể hần chịu đựng thống khổ.

Vừa mới đổi về tới, đau đớn khiến cho hần nặng nề mà đảo trườ một ngụm khí lạnh.

A Li đang ở dùng khăn cho hần chà lau vết máu, thấy hần hút không khí cho rằng đựng phải miệng vết thương, vội lại hỏi một câu, “Đau không?”

Tư Thiên Chú nâng lên mắt, nhìn đến Phi Vũ, Quý U cùng Bạch Trạch dựa ở trên vách tường nhìn chăm chăm nơi này. Hần cúi đầu cong cong môi, cố ý mềm như bông mà dựa vào A Li trên người, khàn khàn thanh âm làm nũng, “Đau đến muốn chết đi qua.”

【 Bạch Trạch, Phi Vũ, Quý U: Vậy người như thế nào không chết đi? 】

A Li: “.....”

A Li suy nghĩ một chút, từ lồng tay lấy ra một cái đường nhét vào trong miệng của hần, “Như vậy có phải hay không hảo một chút? Người đem lực chú ý chuyển dời đến kẹo thượng, đừng đi muốn thương tổn khẩu sự.”

Tư Thiên Chú xác thật đau đến muốn chết, thấy A Li nói như vậy, lập tức “Rắc” đem đường nhai toái, ngọt ngào hương vị lan tràn khoang miệng, thật sự dễ chịu rất nhiều.

“Lại uy ta ăn một cái.”

A Li lại lấy ra một viên, đưa đến hần bên miệng. Hần cúi đầu, cắn đường khối nháy mắt thật mạnh liếm một chút A Li ngón tay, A Li bản năng nhẹ “Nha” một tiếng.

Dù cho nhìn không tới Tư Thiên Chú đang làm cái gì, Phi Vũ, Quý U, Bạch Trạch cũng biết A Li này thanh kê không chuyện tốt.

Tư Thiên Chú liêu mí mắt, liếc liếc mắt một cái ba người trầm hạ tới sắc mặt, trong lòng thập phần sung sướng.

“Người vừa rồi dùng kiếm trở ta làm cái gì?” Phi Vũ quay đầu hỏi Bạch Trạch.

Bạch Trạch nói: “Các người hai người đánh hấn một cái, thắng cũng không thú vị.”

Phi Vũ lập tức nói: “Ta đây một người đánh.”

Bạch Trạch ôm cánh tay lạnh lùng nhìn Tư Thiên Chú, “Hấn bị thương, người đi đánh cũng không thú vị.”

Phi Vũ cùng Bạch Trạch từ nhỏ quán sẽ nói lời nói khách sáo, người khác nghe không hiểu bọn họ ý tứ, chính bọn họ nhưng mình bạch thật sự. Phi Vũ tức khắc rõ ràng Bạch Trạch hai câu này lời nói chân chính ý tứ. Chờ Yêu tộc Thái Tử hảo, lạc đơn lại đánh không muộn.

Mấy trương thiêu đốt lá bùa xoay tròn nổi tại giữa không trung, tưới xuống mỏng manh quang. Bất quá mới nửa ngày, Phi Vũ, Bạch Trạch, Quý U đã thể xác và tinh thần mỗi một, dựa vào tường ngồi xuống nghỉ ngơi.

Tư Thiên Dạ nghỉ ngơi trong chốc lát, cảm giác hảo điểm gót đệ đệ đổi về thân thể. Cảm máu phần có trán đau thành phần, tuy rằng miệng vết thương vẫn là đau, nhưng ít ra sẽ không làm người khó có thể chịu đựng.

Hấn nhớ tới A Li không ăn cái gì, từ nhấn nhảy ra phía trước mua tới hồ bánh đưa qua đi, “Ăn một chút gì.”

“Người ăn không ăn?” A Li hỏi.

Tư Thiên Dạ thực ôn nhu mà cười một chút, “Ta không đói bụng, người ăn đi.”

A Li tiếp nhận tới, cũng không biết là như thế nào bảo quản, hồ bánh thể nhưng nóng hầm hập, tựa như mới vừa mua giống nhau. Nàng

đứng lên triều ngồi xa nhất Quý U đi qua đi.

Nàng nhìn ra hắn cùng thường lui tới không giống nhau, cảm xúc hạ xuống, tránh né nàng ánh mắt liền biết không thích hợp. Nhưng là Quý U không thích nói chuyện, mặt tâm lý hoạt động cũng rất ít, nàng sờ không rõ đầu óc chỉ phải nỗ lực đối hắn hảo một chút, muốn cho hắn vui vẻ lên.

Quý U vẫn luôn rũ mắt, trước mắt đột nhiên xuất hiện một trương hồ bánh, hắn hơi kinh ngạc mà nâng lên mắt, trong mắt chiếu ra thiếu nữ gương mặt tươi cười, “Cho người ăn đường mía nhân, nhưng ngọt đâu, được không?”

Quý U trăm triệu không nghĩ tới A Li thế nhưng trước cho hắn đồ vật ăn, nhưng rõ ràng hắn liền chứng đều không có a.

A Li thấy hắn không tiếp, lại thay đổi một chiếc bánh, “Thịt dê nhân thích sao?”

Quý U nâng lên mặt nhìn chăm chú vào nàng miệng cười, tựa như nhìn chăm chú vào thái dương. Đóng băng tâm nhanh chóng bị ấm hóa một ít, nhưng vẫn là nặng nề không nói lời nào.

A Li lại lần nữa thay đổi một trương, “Kia cái gì đều không gác hồ bánh đâu?”

Tiểu thái dương lại nhiều lần kỳ hảo, làm vẫn luôn dãi ở âm u người có điểm vô thố. Hắn kỳ thật đã sớm không sinh nàng khí, cũng có thể nhìn ra nàng ở lấy lòng hắn. Chỉ là hắn vốn là không tốt với biểu đạt, nhất thời không biết như thế nào nói cho A Li, hắn không muốn ăn địch nhân lương thực.

【 Quý U: Đừng cho, ta không ăn Yêu tộc Thái Tử bánh. 】

A Li thức hải nhảy ra một hàng nho nhỏ tự, nàng hơi giật mình một chút, trong mắt lộ ra một chút buồn cười, nguyên lai là như thế này a.

“Kia cái này cho người ăn.” Nàng từ lắc tay lấy ra một quả khỗ ngải bánh, đây là phong đều đặc sản, là nàng có một hồi từ phong đều lúc đi mua.

Thấy là chính mình “Quê nhà” đặc sản, Quý U không lại chống đẩy vươn tay nhận lấy, cúi đầu cắn một ngụm, lại tô lại giòn.

A Li thấy hắn ăn cái gì, thở phào nhẹ nhõm, ở hắn bên cạnh ngồi xuống cũng bắt đầu ăn bánh.

Quý U ăn hai khẩu hỏi, “Người chừng nào thì mua?”

A Li nói: “Mấy ngày hôm trước, nguyên bản muốn đi u mình tìm người nhưng là sau lại bị sự tình trì hoãn.”

Quý U lại cúi đầu cắn một ngụm bánh, nuốt xuống đi sau mới nói, “Vậy người lần sau nhất định tới.”

A Li gật đầu, “Hảo.”

Được đến khẳng định hồi đáp, lại cùng thích cô nương xếp hàng ngồi ăn bánh bánh, Quý U tâm tình hảo rất nhiều, hắn nguyên bản chính là dễ dàng thỏa mãn người, đỉnh đầu cánh hoa tức khắc đỏ một mảnh.

【 Bạch Trạch: Ta cùng Phi Vũ không phải người sao? Hỏi cũng không hỏi? 】

A Li cúi đầu cười một chút, liền biết hắn sẽ nói như vậy. Nhưng nàng muốn hỏi nói, nhất định sẽ bị hoa thức cự tuyệt.

“Bạch Trạch, người ăn bánh sao?”

Bạch Trạch quay mặt đi, “Ta không ăn Yêu Chu đồ vật.”

A Li cúi đầu tiếp theo gặm hồ bánh, cho nên nói sao, hỏi cũng là hỏi không.

Phi Vũ ánh mắt nặng nề mà nhìn chằm chằm đường đi cuối, “Địa phương quý quái này đến tột cùng có bao nhiêu đại? Chúng ta phía trước ít nhất xuyên qua mười mấy điều như vậy nói, mỗi một đạo bên trong đều che kín bấy rập.”

Bạch Trạch hơi kinh ngạc một chút, Phi Vũ vận khí không thể nói đặc biệt hảo, nhưng cũng không kém, chính là người bình thường trình độ. Hắn đi rồi như vậy hơn nói, ngay cả một lần sinh nói cũng chưa ngộ quá sao? Tâm mắt chuyển tới cách đó không xa vẫn luôn trầm mặc Quý U trên người, tức khắc có đáp án.

Không hổ là lệnh thượng cổ chúng thần đều không hề biện pháp, chỉ phải ném vào Minh Uyên hắc long. Kế tiếp đại gia muốn cùng nhau đi rồi, cũng không biết hắn vận khí cùng Quý U vận khí có thể hay không trung hoà?

Tư Thiên Dạ đột nhiên nói: “Cái này đại trận tổng cộng có chín chín tám mươi một điều đường đi, đại trận mỗi khắc đều ở xoay tròn, còn sẽ sinh ra bất đồng biến hóa. Nhưng là mỗi cái ngã rẽ đều có một con đường sống, chỉ cần đem chính xác lộ tìm ra, vẫn luôn đi là có thể đi ra ngoài.”

Bạch Trạch trầm nghĩ, phía trước còn có thể nói có thể đem chính xác lộ tìm ra, nhưng là hiện tại bỏ thêm Chúc Long, sợ là không như vậy dễ dàng.

Quý U đỡ tường đứng lên, trong thanh âm không hề cảm xúc, “Ta đi khác nói.” Hắn phía trước bởi vì vẫn luôn liên lụy Phi Vũ, hại đối phương không ngừng mà đi chết nói. Vì đền bù, liều mạng mà thế đối phương ngăn các loại công kích, nhưng là hắn quần áo nhan sắc rất sâu, mặc dù thân thể che kín miệng vết thương cũng nhìn không ra tới.

Vừa rồi cùng Tư Thiên Dạ ác đấu, có chút di hợp miệng vết thương một lần nữa vỡ ra. Hắn rõ ràng đau đến run rẩy, cũng muốn giả bộ một bộ không có việc gì bộ dáng.

A Li vội đứng dậy giữ chặt hần tay áo, “Người một người đi sợ không phải muốn đem còn thừa chết nói đều đi một lần. Bạch Trạch ở chỗ này, hai người các người vận khí trung hoà, dư lại liền xem chúng ta còn lại người vận khí, tóm lại là có thể đi ra.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Ngày 2 cái; nam thành lưu li nguyệt, Độc Cô chỉ mạch 1 cái;

Cảm tạ tươi dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mạnh nại tương 30 bình; thất, 4501543320 bình; khoai tây thích ăn sốt cà chua, mạnh mạnh chim cú, án, 49983341, hồ ly hồ ly kim nhân tùng, ta ta ta ta ta thích ăn tiên bối, thanh hòa 10 bình; 53997914, Norn, phù kéo 5 bình; lộc tiêu a, miêu thiếu nữ 3 bình; mộ ca 2 bình; thần minh cùng thiếu nữ, MissBean, tạc lạnh nếu viên 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

96, đệ 96 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quý U rũ mắt nhìn A Li giữ chặt hấn tay áo tay, từ Hồng Hoang đến Đại Đường, chỉ có nàng một người dám cách hấn như vậy gần. Những người khác đều là nhìn đến hấn liền hoảng sợ mà lui về phía sau.

Khoảng thời gian trước hấn trong đầu đột nhiên nhiều một đoạn ký ức.

Kia đoạn ký ức là Hồng Hoang thời kỳ, hấn đi Bất Chu sơn dưới chân trong rừng cây săn thú, lại nhìn đến một con rơi xuống thụ chim non. Hấn nhặt lên chim non đưa về tổ chim, dư quang thoáng nhìn đứng ở cách đó không xa A Li.

Nàng cũng giống như bây giờ, mở to tròn xoe đôi mắt không chớp mắt mà xem hấn, tựa hồ một chút đều không sợ tới gần hấn sẽ mang đến vận rủi. Cổ tay của nàng thượng mang theo một chuỗi lắc tay, là hấn này một đời đưa cho nàng quả quýt hoa lắc tay. Nhưng là hấn lại một chút không nhớ rõ chuyện này, còn hỏi nàng mượn đi lắc tay nghiên cứu.

Lại sau lại nàng liền rời đi Bất Chu sơn.

Sau lại rất dài một đoạn thời gian, hấn đều đang tìm nàng, thậm chí còn xông vào bàn chu thiên sao trời trận. Bàn trảm mặc thật lâu nói cho hấn, A Li theo chân bọn họ không phải một cái thời kỳ người, đến nỗi tương lai có thể hay không lại lần nữa gặp được nàng, hấn cũng không biết.

Lại sau lại hấn bị thượng cổ các đại thần ném vào Minh Uyên chờ chết. Bởi vì nhớ kỹ A Li lúc gần đi lời nói, nói nàng nhất định sẽ tìm đến hấn. Hấn không có bị chúng thần lạnh nhạt cùng chán ghét đánh bại, mà là giãy giụa ở Minh Uyên sống sót.

Mỗi một cái trời đông giá rét, hắc đông cứng ở trong sơn cốc. Một cổ ôn nhu phong đem hắc nâng lên, vì hắc bậc lửa lửa trại, trả lại cho hắc hai cái kỳ quái màu vàng lương khô. Hắc không có tiếp, xa xa mà né tránh kia trận kỳ quái phong. Hắc nghe được ra đối phương là cái tiểu cô nương, nhưng hắc trong lòng đã có người, sợ A Li biết không cao hứng, né tránh có chứa quả đào hương khí phong.

Quả đào phong mỗi ngày đều tới xem hắc, vô luận hắc ở chân núi vẫn là minh hà bên, đối phương đều có thể tìm được hắc. Trên mặt hắc mang theo lạnh nhạt, chấp tay sau lưng cự tuyệt quả đào phong cho hắc đồ ăn. Dần dà, quả đào phong liền không tới.

Hắc nhẹ nhàng thở ra, ở minh bờ sông tạo đồng nhà gỗ nhỏ, một bên tu luyện một bên chờ đợi lớn lên, chờ đợi cùng A Li gặp lại.

Nhưng là hắc còn không có lớn lên A Li liền tới rồi. Nàng vì hắc gieo một minh hà hoa sen cùng đài sen, dạy hắc hạt sen cùng ngó sen vài loại ăn pháp. Nàng còn vẽ mặt kỳ quái hỏi, vì cái gì không thấy được có phong tới cấp hắc đưa đồ ăn? Hắc nói phong bên trong là cái tiểu cô nương, hắc không muốn cùng đối phương có tiếp xúc, cho nên lạnh mặt đem không khí chạy.

A Li vẽ mặt cổ quái mà nhìn hắc, nửa ngày mới nói ra kia cổ quả đào phong chính là nàng a. Hắc kinh ngạc thật dài thời gian nói không nên lời lời nói.

Sau lại hắc hỏi nàng có phải hay không tới liền không đi rồi, nàng nói không phải, nàng chỉ có thể ở chỗ này đãi hai ngày. Nàng nói nàng là tới đánh thức hắc, hắc chân thân nằm ở Chương Vĩ Sơn, thần hồn lại ở ở cảnh trong mơ ngủ say.

Hắc nghe không hiểu nàng đang nói cái gì, chỉ có thể cảm giác nàng tựa hồ thực sốt ruột cũng thực sợ hãi. Như vậy trạng thái cùng lần trước ở Bất Chu sơn gặp được nàng không sai biệt lắm, đều là trong mắt lan tràn đặc sệt tâm sự, một bộ gặp phải sinh tử bộ dáng.

Hắc không biết như thế nào mới có thể làm được nàng trong miệng tỉnh lại, đành phải mạnh mẽ phóng thích cảm thuật, làm thời gian

nhANH hơn. Dùng cẨM thuật tới gia tốc tỈNH lại tốc độ.

Ký ỨC liền ở chỗ này cùng hẮN đời sau trải qua nổi đường ray. Tuy rằng hai đoạn thiếu niên trải qua bất đồng, nhưng đồng dạng đều là ẨM ÁP. Vô luận hẮN trước gặp được tiỂu làn gió thơm, vẫn là trước gặp được A Li, hẮN hai đời đều thích cùng cá nhân.

Chỉ có nàng sẽ không ghét bỏ hẮN vận rủi thể chất, cũng chỉ có nàng gặp phải sinh tử còn sẽ lựa chọn cùng hẮN đồng hành.

Quý U không hề rồi rắm A Li vì cái gì không cho hẮN đạo lữ chứng, hẮN được đến kỳ thật một chút cũng không ít.

HẮN thói quen tính mà duỗi tay muốn xoa xoa nàng đỉnh đầu, lại ở sắp dừng tới khi nhớ tới này không phải ở u minh. HẮN lùi về tay đi, ánh mắt thực ôn nhu mà nhìn nàng, “Ta đây liền đi theo người, mặt sau nói nếu đều là chết nói cũng đừng hối hận.”

Đỉnh đầu hẮN toát ra một đóa tam phần tam hồng tiỂu hoa, một mảnh cánh hoa biến đỏ, lại một mảnh cánh hoa biến đỏ.

A Li nhìn kia đóa hợp với biến sắc tiỂu hoa, trong lòng kinh hỉ, thanh thúy nói: “Không hối hận.”

Nàng suy xét rất rõ ràng, Quý U vận thể cùng Bạch Trạch trung hoà, bốn bề năm lên tương đương không có. Như vậy dư lại liền xem nàng, Phi Vũ cùng Tư gia huynh đệ vận thể. Liền tính không phải Âu hoàng, bọn họ mấy cái cũng tuyệt đối không phải phi tù.

Nghĩ đến đây, nàng đột nhiên nhớ tới đã quên trưng cầu ba người kia ý kiến.

Nàng quay đầu nhìn về phía kia ba cái hoặc ngồi hoặc đứng người, một đám ánh mắt nặng nề. Nàng do dự một chút nói: “Mặt sau lộ ta muốn cùng Quý U cùng nhau đi rồi. Nếu các người không nghĩ cùng nhau, vậy tách ra đi.”

Bạch Trạch hơi xả khóe môi, “Không có ta các người không phải tự tìm tử lộ sao? Có ta còn có thể đem vận khí trung hoà một chút.”

Phi Vũ cũng nhàn nhạt nói: “Các người không ở thời điểm, ta cũng cùng hần cùng nhau đi rồi.”

Tư Thiên Dạ gật đầu: “Ta cùng với người cùng nhau tới, đương nhiên cùng nhau đi.”

A Li tức khắc thở phào nhẹ nhõm, nếu bọn họ không tới, nàng cùng Quý U một cái vận rủi một cái thái kê (cùi bắp), xác thật là tự tìm tử lộ.

*

Kế tiếp ngã rẽ, đều là nàng cùng Phi Vũ tuyển, có sinh nói cũng có chết nói, trên cơ bản sinh nhiều chết thiếu. Mặc dù gặp được chết nói, có hai vị thượng thần, một vị u đồ chi chủ cùng hai vị Yêu tộc Thái Tử bảo vệ, tuy rằng có kinh nhưng vô hiểm.

Lại đi ra một cái chết nói khi, nàng cùng Phi Vũ dừng ở mặt sau cùng. Phi Vũ đi tới đi tới đột nhiên tới gần nàng. Nàng cho rằng đối phương có chuyện nói, lập tức đem mặt trật qua đi. Nhưng là Phi Vũ cũng không có nói lời nói, chỉ là nhanh chóng mà hướng miệng nàng tắc một cái đồ vật.

Đầu lưỡi đụng tới cái kia có góc cạnh đồ vật, lập tức trào ra một cổ ngọt ý. Nàng đem vật kia ở đầu lưỡi lăn một vòng, lập tức ném ra là đường.

Phi Vũ thực nhẹ mà cười một chút, “Ăn ngon sao, hạt thông vương.”

A Li tức khắc nhớ tới ở Hồng Hoang cảnh trong mơ khi, ba tuổi tiểu Phi Vũ ăn đến Bạch Trạch để lại cho hần kẹo đậu phộng, bởi vì không quen biết, liền cấp kẹo đậu phộng nổi lên cái tên gọi hạt thông vương. Hần còn nói chờ trưởng thành tìm được chính mình mẫu phượng hoàng, liền cho nàng lấy lòng nhiều hạt thông vương ăn.

“Từ từ ăn,” Phi Vũ ngữ khí nhẹ nhàng, “Ta mang theo rất nhiều.”

A Li dùng đầu lưới đem kẹo đậu phộng đỉnh đến một bên, má lập tức cố lấy, mơ hồ không rõ hỏi, “Người cố ý cho ta mua sao?”

Phi Vũ nhẹ “Ân” một tiếng. A Li tiến vào Lý Lạc cảnh trong mơ, hắn cùng Bạch Trạch cũng đồng thời có được một đoạn nhiều ra tới ký ức. Nhưng này đoạn ký ức cũng không có ảnh hưởng hấn mặt sau lộ. Cùng hấn trải qua quá giống nhau, trong mộng Phi Vũ thành thật kiên định lớn lên, gặp quả đào phong, ngủ say ở tế đàn, ở dưới vực sâu gặp đem hấn đương yêu thú A Li.

Duy nhất bất đồng chính là, hấn nhớ kỹ khi còn nhỏ nói, lớn lên phải cho nàng mua hạt thông vương. Vì thế hấn bớt thời giờ liền đi mua thật nhiều kẹo đậu phộng, nhưng là còn không có tới kịp cho nàng, liền gặp kim tháp sự.

“Người khi đó biết ta là ai đi? Làm gì hổng ta kêu tỷ tỷ người?”

A Li cười một chút, lại dùng đầu lưới đem kẹo đậu phộng đỉnh đến bên phải má, “Nói lên cái này, ta không nghe đủ, người lại kêu một tiếng.”

Phi Vũ nhìn nàng, A Li ăn đường tổng không chịu thành thành thật thật, má tựa như sọc giống nhau, trong chốc lát tả má cổ, trong chốc lát hữu má cổ. Hấn nhìn thú vị, dùng ngón tay thọc một chút nàng má, đôi lấy đôi phương bất mãn mà liếc mắt nhìn hấn.

Phi Vũ nói: “Người hảo hảo ăn đường.”

A Li ngạc nhiên nói: “Ta liền ở hảo hảo ăn đường a, bằng không người cũng ăn một cái, đại gia không đều là cái dạng này ăn đường sao?”

Phi Vũ đem bước chân phóng đến chậm một ít, cổ tình trước mặt mặt người kéo ra khoảng cách. Đợi cho có chút thấy không rõ người trước mặt bóng dáng khi, hấn nhanh chóng nghiêng đi mặt thực ôn nhu mà ngậm lấy thiếu nữ cánh môi.

A Li bản năng đem mặt sau này trốn, nhưng là Phi Vũ dùng tay ấn ở nàng cái ót thượng, cố định trụ không cho nàng lộn xộn. Hắn cũng không phải ở thân, mà là thực thông thả mà dùng lưới câu lấy miệng nàng đường, môi lưới đan chéo gian, liền đem đường cắn đi rồi.

A Li sắc mặt đỏ bừng, thấp giọng nói: “Người liền không thể một lần nữa ăn một viên sao?”

Phi Vũ học nàng bộ dáng, dùng đầu lưới đem đường dính đến tả má, lại dính đến hữu má.

A Li đột nhiên phát hiện, kỳ thật Phi Vũ phi thường am hiểu làm giận, hắn bất động thanh sắc mà là có thể đem nhân khí cái ngã ngửa.

Phi Vũ thấy nàng tức giận mà đem mặt dùng qua đi không nói lời nào, vội vàng giữ chặt tay nàng. Nàng không cự tuyệt, hắn liền biết nàng không phải thật sự sinh hắn khí. Từ tiến kim tháp liền bắt đầu tối tăm tâm tình hoàn toàn chuyển tình, dính đầu tiểu hoa biến đỏ một mảnh.

Bọn họ hai cái ở phía sau chậm rì rì mà đi, A Li thức hải quả thực bị xoát tần.

【 Tư Thiên Chú: A Li như thế nào vẫn luôn ở phía sau? Cái kia hỏa điều cũng thấy, tám phần cũng là ở phía sau, lén lút nhất định không chuyện tốt. A huynh mắt âm trầm mà muốn tích thủy. 】

【 Bạch Trạch: Nghe được kỳ quái thanh âm, là hôn môi thanh âm sao? Hắn là không thể đi..... Như vậy âm u khẩn trương hoàn cảnh đều có thể thân đi xuống, là nhiều cơ khát a? 】

【 Quý U: Ta thấy. 】

【 Tư Thiên Dạ: Khẳng định hôn. Muốn hay không dừng lại? A Li sẽ quần đi? Chính là không ngừng xuống dưới, ta lại khó chịu khẩn. 】

【 Quý U: Ta dừng lại. 】

【 Bạch Trạch: Dừng lại nhìn xem. 】

【 Tư Thiên Chú: Di? A huynh dừng lại. 】

Ba người bốn đạo tầm mắt đồng thời triều sau nhìn lại, Phi Vũ trong miệng hàm chứa đường, trong mắt cười như không cười, “Làm sao vậy?”

Bạch Trạch hỏi: “Các người như thế nào như vậy chậm, ở phía sau làm cái gì?”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Ăn hạt thông vương.” Cùng ta tiểu phượng hoàng.

Tác giả có lời muốn nói: Không sai biệt lắm mau đại kết cục, hôm nay suy nghĩ một chút kết cục cùng phiên ngoại, sẽ tận lực đem mỗi người công đạo rõ ràng, ta cảm thấy còn man hợp lý.

Nhưng cũng xem đi, ta nói không tính. Có đôi khi cảm giác không phải ta ở viết chuyện xưa, mà là ở ký lục chuyện xưa. Bọn họ căn bản không nghe ta nói a, mỗi thời mỗi khắc nhân vật đều sẽ chính mình thay đổi vận mệnh. Kia căn nắm ở trong tay bút, chính mình liền ở động.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Cấp đỉnh đỉnh trích ngôi sao 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ta là tường đầu thảo, 55198718, trình tự vượn tiểu một sách, tần tần 10 bình; kinh là màu lam kinh 5 bình; ngủ sớm dậy sớm, MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

97, đệ 97 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phi Vũ đoán sinh tử lộ tỷ lệ là sáu so bốn, gặp được mười cái chỗ rẽ, có sáu lần đều có thể đi đến không hề nguy hiểm sinh nói. Đến phiên Tư Thiên Dạ khi, đoán đối tỷ lệ cùng Phi Vũ là tương phản, mười lần có sáu lần đều là chết nói. Vì thế Tư Thiên Dạ liền đem cơ hội nhường ra, làm Phi Vũ tới tuyển lộ.

Nhưng là Tư Thiên Chú không vui, trừ bỏ A Li cùng a huynh, nơi này hắn ghét nhất người chính là Phi Vũ. Phi Vũ bá chiếm A Li sân, A Li cùng hắn ở chung so người khác càng tự nhiên. Loại cảm giác này tựa như muốn dựa vào chán ghét người chỉ dẫn mới có thể đi ra một con đường sống đường như.

Bạch Trạch trong mắt lộ ra ba phần không kiên nhẫn, “Vậy người nói làm ai tới tuyển?”

A Li sợ bọn họ sảo lên, vội nói: “Ta đến đây đi. Nếu ta tuyển ra chết nói nhiều hơn sinh nói, lại làm Phi Vũ tới tuyển hảo.”

Nàng cấp hai bên đều để lại bậc thang, cũng cho chính mình để lại đường lui. Nếu vận khí không tốt, còn có thể làm hồi cấp Phi Vũ.

Lời này nói xong mọi người đều không ý kiến. Phía trước đúng là một cái ngã ba đường, A Li bằng cảm giác tuyển một phương hướng, đại gia đi vào đi.

Thật dài đường đi chừng trăm mét, trong tình huống bình thường, đi ra mấy chục bước đường đi đều không hề phản ứng, đó chính là sinh nói.

Nhân là chính mình tuyển, A Li vẫn là có điểm thấp thỏm, sợ đem đại gia đưa tới một cái chết trên đường. Nhưng là đường đi thập phần an tĩnh, một chút việc cũng chưa phát sinh.

Nhìn đến phía trước chính là tân chủ rã, A Li trên mặt lộ ra một chút tươi cười, “Vận khí cũng không tệ lắm.”

Bạch Trạch nhếch lên khóe môi, “Vận khí của ngươi vốn dĩ chính là toàn Thiên Sơn tốt nhất.”

Hắn vốn là tùy tiện khen khen, giống như là người trong lòng làm một kiện không như vậy lợi hại sự, cũng muốn đem nàng khen thành thế gian hiếm có. Nhưng không nghĩ tới A Li vận khí thật sự hảo thành nghịch thiên.

Phía sau bọn họ tổng cộng gặp được hơn bốn mươi cái ngã rã, A Li một cái chết nói cũng chưa tuyển đến, toàn bộ đều là sinh nói. Đi đến cuối cùng mọi người đều có điểm hoảng hốt lên, thậm chí cho rằng trăm tiên đài hỏng rồi.

Tư Thiên Chú nhỏ giọng cùng ca ca lắm lắm, “Kim tháp nhiều năm lâu thiếu tu sửa loại tình huống này sao?”

Bạch Trạch cười nhạo nói: “Ngươi cho là nhà ngươi ghé xếp, thời gian dài ngồi xuống liền sụp? A Li vận khí tốt không được sao?”

Tư Thiên Chú hoảng loạn mà nhìn A Li liếc mắt một cái, vì chính mình biện giải, “Ta nhưng không nói như vậy, ngươi đừng lung tung giải đáp. A Li vận khí tốt ta có cái gì không vui? Chính là đem ta vận khí cho nàng, làm ta cả đời phát suy ta đều nguyện ý. Ta chỉ là cảm thấy vẫn luôn là sinh nói, hay là kim tháp có khác thường. Liên tính là ngươi được xưng thượng cổ đệ nhất điềm lành, cũng không đến mức có thể vẫn luôn tuyển sinh nói đi?”

Tư Thiên Dạ nói: “Trăm tiên đài nguyên là phụ hoàng ngoài ý muốn phát hiện đại trận, nghe nói nó tuổi tác có thể ngược dòng đến Hồng Hoàng thời kỳ. Đại trận từ phát hiện khởi liền trạng thái tốt đẹp, hơn nữa ẩn chứa thật lớn lực lượng. Liên tính là Yêu Chu hủy diệt, cái này trận đều sẽ không có bất luận cái gì tổn thương.”

A Li kinh ngạc, “Này trận là ai vẽ ra tới, lợi hại như vậy.”

Tư Thiên Dạ nói: “Không biết.”

Bạch Trạch cười một chút, “Mặc kệ nó, chỉ cần có thể đi ra ngoài là được.”

Nhắc tới đi ra ngoài, không khí lập tức yên tĩnh. Mọi người đều biết, hiện tại như vậy bình thản, đi ra ngoài về sau Thiên Sơn cùng u đồ nhất định sẽ đối Yêu Chu tuyên chiến. Bất quá Tư Thiên Dạ cũng không cái gọi là, cũng không phải không bị tuyên quá, đại gia vẫn luôn là đối lập. Bằng không như thế nào sẽ có Trấn Yêu Tháp cùng Trấn Yêu Tự đâu?

Từ đường đi đi ra ngoài, phía trước không có ngã rẽ khẩu, mà là chỉ có một cái thật dài đá cuội tiểu đạo, chung quanh tất cả đều là nùng bạch sương mù.

Thấy không đến tuyến, mọi người đều ngẩn ra một chút.

A Li hỏi: “Đây là đại biểu muốn đi ra ngoài sao?”

Vẫn luôn không nói gì Quý U đột nhiên nói: “Ta nghe thấy được một cỗ rất lợi hại sát khí.”

Hắn thốt ra lời này, mọi người tức khắc dừng bước. Mọi người đều biết, Quý U vẫn luôn sinh hoạt ở sát khí nhiều nhất Minh Uyên, không có người so với hắn đối sát khí càng hiểu biết.

A Li nói: “Chính là chỉ có này một cái lộ.”

Bạch Trạch quay đầu nhìn về phía Tư Thiên Dạ, “Nếu đường cũ phản hồi sẽ thế nào?”

Tư Thiên Dạ nói: “Đại trận mỗi khắc đều ở biến hóa, đường cũ phản hồi không nhất định có thể tìm được cùng vừa rồi giống nhau lộ. Nhưng quan trọng nhất chính là, quay trở lại vẫn là không có biện pháp đi ra kim tháp, nơi đó không có xuất khẩu. Xuất khẩu ở sinh nói cuối.”

Bạch Trạch mặc hạ, “Nếu đây là sinh nói cuối, chúng ta đây vẫn là đi xuống đi thôi.”

A Li theo bản năng dựa vào hấn gần chút, kéo lại hấn cánh tay.

Bạch Trạch cười khẽ, “Như thế nào, sợ hãi?”

A Li gật đầu, “Có điểm.” Nàng vốn là cảm thấy phía trước một đường thẳng đường thuận lợi khả nghi, lúc này nghe nói phía trước sát khí nghiêm trọng, lập tức cảm giác kim tháp ở nghen đại chiêu.

Mặt khác mấy người nhìn nàng giống dây đẳng giống nhau cuốn lấy Bạch Trạch, lập tức mặt mày nặng nề.

【 Tư Thiên Chú: Sợ hãi như thế nào không kéo ta a huynh cánh tay? Chúng ta là nhược kê sao? 】

【 Phi Vũ: Ăn đường tìm ta, loại sự tình này ly ta rất xa. Ta không lợi hại sao? 】

【 Quý U: Bạch long trước kia rất lợi hại, chuyển thế sau không được, còn không bằng hấn sư đệ. Nơi này ta chiến lược lợi hại nhất, nhưng cố tình trừ bỏ u đồ cùng phong đều này hai cái địa phương, ta không thể đụng vào nàng một lông tay đầu. 】

【 Tư Thiên Dạ: Giữ chặt Bạch Trạch là đại biểu thích nhất hấn sao? 】

A Li tức khắc vô ngữ, bên cạnh vừa vịn đứng Bạch Trạch, nàng mới giữ chặt hấn cánh tay.

Bạch Trạch thấy A Li ở sống chết trước mắt lựa chọn kéo hấn cánh tay, này liền đại biểu nàng tín nhiệm nhất hấn. Trong lòng một cao hứng, đỉnh đầu hoa liền đỏ.

Hệ thống thét chói tai: “Ký chủ, đệ nhất đóa tiểu hồng hoa.”

A Li nhìn Bạch Trạch đỉnh đầu tiểu hồng hoa, liền chớp mắt đều quên mất. Nàng thức hải xuất hiện một tòa quang môn, quang môn

bị chia làm sáu khối, có một khối bị đốt sáng lên.

Hệ thống kích động mà hô hấp đều có điểm không thoải mái, “Ký chủ thấy được đi, mỗi xuất hiện một đóa tiểu hồng hoa, quang môn liền thấp sáng một khối. Chờ người tích góp đủ rồi sáu đóa tiểu hồng hoa, thời không chi môn liền sẽ xuất hiện ở Đại Đường nơi nào đó, khi đó chúng ta là có thể về nhà.”

A Li nói: “Ta đây có phải hay không hẳn là không chế điểm tiết tấu, đừng lập tức toàn thấp sáng. Cuối cùng một khối thấp sáng trước đem sở hữu chuẩn bị công tác làm tốt, lại đào vong?”

Hệ thống nói: “Đương nhiên rồi, phải biết rằng thời không chi môn bị triệu hồi ra tới trong nháy mắt, chúng ta về điểm này tiểu bí mật lập tức liền sẽ bị công bố đến nhãi con nhóm thức hải, tựa như người cái này làn đạn giống nhau, xem một cái tất cả đều minh bạch. Khi đó, không ghi hận người đều là nhẹ.”

Quang môn bắt quá mới bị thấp sáng một khối, A Li cùng hệ thống liền bắt đầu mặc sức tưởng tượng trở về sự. Tay nàng vẫn luôn vác ở Bạch Trạch cánh tay thượng, còn thừa vài người sắc mặt càng ngày càng trầm. Thức hải không ngừng bắn ra kiểm tra đo lường đến đối phương đóa hoa tưởng biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về.

Theo bọn họ ở đá cuội đường nhỏ càng đi càng sâu, chung quanh sương mù dày đặc dần dần có thể nhìn ra giấu ở bên trong đồ vật. Đó là từng bụi cây trúc, tinh tế cao cao.

A Li lấy lại tinh thần, ánh mắt dừng ở sần sật rung động trúc điệp thượng, “Như thế nào đại trận còn trường cây trúc? Sẽ không lại là ảo cảnh đi?”

Quý U đuổi tay, một mảnh trúc điệp bay tới dừng ở trong lòng bàn tay. Hắn xoa xoa lá cây, “Không rất giống, đảo càng như là bản thân liền lớn lên ở nơi này.”

Bạch Trạch nhìn về phía Tư Thiên Dạ, Tư Thiên Dạ nói: “Ta không biết, đại trận bị phát hiện khi ta cùng ngàn chú còn không có sinh ra. Tuy rằng Yêu Chu sẽ nắm vững tới tu sĩ cùng phạm vào tội yêu đẩy vào kim tháp, nhưng là không có người sẽ nghĩ tiến vào tham quan. Bởi vì chỉ cần tiến vào người đều đã chết.”

A Li nháy mắt tâm trầm trầm, nên sẽ không nơi này mới là chân chính trăm tiên đài đi? Phía trước chỉ là kim tháp khai vị tiểu thái.

Bạch Trạch nhìn về phía A Li, “Nếu chúng ta ra không được, người có hay không tưởng đối lời nói của ta?”

A Li thâm nghĩ, cảm tạ người làm ta trước khi chết thấy được tiểu hồng hoa trông như thế nào. “Có a, nhận thức người đặc biệt hảo.”

Bạch Trạch trong mắt hiện lên một tia ý cười, “Liên này?”

Phi Vũ nhíu mày, “Đừng hù dọa nàng, sẽ không ra không được.”

Quý U cũng nói: “Đúng vậy, liên tính chỉ có một hơi, ta cũng sẽ đem người bình an đưa ra kim tháp.”

Tư Thiên Dạ: “Ta có thể hiện ra chân thân, chân thân sẽ trong nháy mắt đem tu vi đề cao một phen.”

Quý U: “Ta cũng có thể dùng chân thân. Chính là ta có điểm trường, các người đến lúc đó trốn tránh ta điểm, đừng bị ta đụng tới.”

Bạch Trạch quay đầu cười, “A Li người còn không có gặp qua ta chân thân. Ta chân thân đẹp nhất, dưới ánh mặt trời ta trên người vậy sáng nước lóng lánh, tựa như một cái xích bạc.”

Tư Thiên Chú nói: “Cá hổ dưới ánh mặt trời cũng giống một cái xích bạc.”

Bạch Trạch đang chuẩn bị hồi đối, Phi Vũ nói: “Ta chân thân A Li gặp qua, nàng còn ôm quá ta.”

Tư Thiên Dạ hơi nhú mày, “Người không phải Hỏa phượng hoàng sao? A Li như thế nào ôm người?”

Tư Thiên Chú cười nhạo, “Trong mộng cái gì đều có.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Mấy ngàn năm đạo hạnh hồ ly chính là không kiến thức. Phượng hoàng bị thực trọng thương, liền mất đi ngọn lửa hiệu quả, A Li đương nhiên có thể ôm hân.”

A Li chỉ cảm thấy bên tai ồn muốn chết, những cái đó tìm vài cái đạo lữ người là như thế nào chịu được?

Hệ thống cười nói: “Nếu là trong chốc lát đều lộ ra chân thân, tựa như bên cạnh người đi theo một cái vườn bách thú.”

A Li tưởng tượng một chút, hai con rồng, một con phượng hoàng, một con Cửu Vĩ Hồ, rất không tồi sao. Liền đáng tiếc Cửu Vĩ Hồ sẽ không phân thân, bằng không hai chỉ Cửu Vĩ Hồ mười tám cái đuôi nhiều khí phách.

Dưới chân đá cuối cùng ngày càng hi, sương mù cũng càng ngày càng mỏng, phía trước xuất hiện một cái hai tầng trúc lâu. A Li, Phi Vũ cùng Bạch Trạch đồng thời ngẩn ra, không hẹn mà cùng ngừng lại. Thấy bọn họ dừng lại, Quý U cùng Tư Thiên Dạ cũng nghỉ chân bước chân.

Tư Thiên Dạ nhẹ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

A Li quả thực không thể tin được, cái này trúc lâu cùng Hồng Hoàng chu thiên sao trời trận trúc lâu giống như a. Nàng ở cái kia trúc lâu ở hai ngày, trước mắt cái này trúc lâu trừ bỏ so với kia cái cũ nát một ít, quả thực không có khác biệt.

Phi Vũ cùng Bạch Trạch cũng là vẻ mặt khiếp sợ. Bọn họ so A Li càng quen thuộc nơi này, đây là bọn họ sinh sống thật lâu địa phương. Lâu trước trúc cái bàn vẫn là hân thân thủ làm. Loại này cái bàn chân trát pháp, chỉ có hân sẽ.

Tư Thiên Dạ như suy tư gì nói: “Nơi này nhìn qua như là mắt trận, các người xem nơi này có cái kết giới đem trúc lâu bao vây ở bên trong. Chúng ta chỉ cần từ kết giới ngoại vòng qua đi là có thể rời đi nơi này.”

Quý U hỏi: “Đó chính là nói, chúng ta không có đi sai lộ, chỉ cần từ kết giới vòng đi ra ngoài, là có thể đi ra kim tháp?”

Tư Thiên Dạ gật đầu: “Đúng là như thế.”

Bạch Trạch ánh mắt nặng nề, hẳn tưởng làm rõ ràng vì cái gì khi còn nhỏ sinh hoạt trúc lâu sẽ xuất hiện ở trăm tiên đài trong mắt trận. Nhưng là suy xét đến xuất khẩu liền ở cách đó không xa, vạn nhất kinh động thứ gì, làm hại A Li bỏ mạng lại lần nữa liền không thật là khéo.

Phi Vũ cũng là như thế ý tưởng, dù cho trong lòng tò mò cực kỳ, nhưng đầu tiên tưởng vẫn là trước đem A Li làm ra đi.

Bọn họ đang chuẩn bị rời đi nơi này, lại nghe chi bẻ một tiếng, trúc lâu cửa mở. Bên trong đi ra một cái thân hình cao lớn nam tử, tướng mạo tuần dật, tay áo rộng tóc dài. Hắn dung mạo tựa như trên bầu trời nắng gắt, cao cao tại thượng không thể nhìn thẳng, xinh đẹp đến lạnh lẽo, lại xinh đẹp bạc tình.

Nam tử ánh mắt sơ lạnh, khinh mạn mà đảo qua mọi người, thẳng đến ánh mắt dừng ở kinh ngạc không thôi thiếu nữ trên mặt, hắn mới tràn ra một tiếng cười nhẹ, “A Li?”

Tác giả có lời muốn nói: Hai ngày này bởi vì chải vuốt mạch lạc, càng tự có điểm thiếu. Ngày mai khôi phục 6000 tự, thiếu bộ phận cái này cuối tuần sẽ thêm càng bổ trở về.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Túc, kk1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Già Lam lam lam 50 bình; bình phục 18 bình; Kỳ cơ 10 bình; thần minh cùng thiếu nữ 6 bình; tiểu hô, 53997914, ta lựa chọn đều phải, hiểu phong cảm hứa

5 bình; Christina3 bình; hệ thống tự định nghĩa, Delia, là phàm phàm ai, túm ca tiểu cự quái 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

98, đệ 98 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nam tử ăn mặc thủy mặc trường bào tay dài, tóc giống màu đen thác nước rũ ở phần eo. Hắn cùng A Li trong trí nhớ bàn giống nhau như đúc. Năm tháng chưa từng ở trên mặt hắn trước mắt dấu vết, hắn như cũ giống nằng gắt giống nhau loá mắt.

Duy nhất khác nhau là, Hồng Hoang thời kỳ bàn thập phần trầm ổn ôn hòa, mà trước mắt cái này bàn, quanh thân lại bị một cỗ lệ khí quanh quần. Hẹp dài hai tròng mắt lạnh nhạt khinh mạn, chậm rãi đảo qua bọn họ mấy cái.

“Tiểu bạch long như thế nào một chút cũng chưa biến, vẫn là cái kia người thiếu niên bộ dáng? Nga, ta nhớ ra rồi, A Li nói qua, người không bao lâu gặp được một chút sự tình, phản phệ qua đi thân thể bộ dạng liền lại không thay đổi.”

Bàn thanh âm trầm thấp hữu lực, rõ ràng là cực kỳ bình thường mà ôn chuyện, nhưng lại trống rỗng làm người cảm giác được áp lực.

Bạch Trạch vững vàng mắt, không nói một lời mà nhìn đối phương, thân thể banh đến gắt gao, tùy thời đều chuẩn bị phát lực.

Hắn đi theo bàn bên người nhất lâu, rất rõ ràng cái này nam tử chính là cam đoan không giả sư phụ, so Lý Lạc còn muốn thật. Nhưng là cái loại này ôn nhu lại từ bàn trên người tìm không thấy, hắn so ở Thiên giới khi nhìn đến tể đàn võ vụn còn khấn trương.

Bàn tầm mắt lại dừng ở Phi Vũ trên người, “Phi Vũ dài quá chút, nhưng vẫn là cái kia bộ dáng. Ta nháy vào tể đàn thời điểm, người bất quá mười bốn năm bộ dáng, hiện tại nhìn qua mười bảy tám.”

Phi Vũ cũng không nói gì, môi mỏng gắt gao nhấp, như lâm đại địch.

Bàn đem tầm mắt chuyển qua A Li trên mặt, nhưng là Phi Vũ lập tức đem nàng che ở phía sau, bàn pha giác thú vị mà cong cong môi, ý vị thâm trường mà nói, “Thật là ta dạy ra hảo đồ đệ.”

Lời này vừa ra, Tư Thiên Dạ, Tư Thiên Chú đồng thời trong lòng lộ bộ một tiếng, Yêu Chu trăm tiên đài trong mắt trợn thế nhưng ở Phi Vũ cùng Bạch Trạch sự phụ? Kia không phải thượng cổ Hồng Hoang đệ nhất thiên thần sao?

A Li hơi nhú mày, nhỏ giọng nói, “Trách không được ta tuyển một đường đều là sinh nói, đây là chu thiên sao trời trợn sao?”

Bàn gật đầu khẽ cười nói, “Chính là cái kia trợn.”

A Li lại hỏi: “Vì cái gì ta ở Hồng Hoang khi cái này trợn nhậm ta ra vào, hiện tại tới rồi Đại Đường, cái này trợn cũng đối ta không hề địch ý đâu?”

Đường quanh co: “Ta đoán người nhất định cùng ta một nửa kia thần hồn từng có thân mật tiếp xúc. Chu thiên sao trời trợn liền tiểu bạch long cùng Phi Vũ cũng không biết đi pháp, không có ta cho phép chính là bọn họ xông loạn trợn cũng sẽ bị đánh chết. Chỉ có ta nhận định bạn lữ, mới có thể tại đây trợn tự do xuyên qua.”

“Người xâm nhập ở cảnh trong mơ khi, liền đã đạt được ta một nửa kia thần hồn tán thành. Cho nên người có thể tự do ra vào Hồng Hoang thời kỳ chu thiên sao trời trợn. Sau lại người ở trúc lâu gặp ta, ta cũng nhận định người là của ta bạn lữ, người liền đạt được toàn bộ chu thiên sao trời trợn tán thành, tựa như đạt được đại môn chìa khóa. Cái này trợn chẳng sợ đã trải qua thời gian biến hóa, cũng sẽ đối với người trợn ngật thiện ý.”

“Bạn lữ?” Quý U nhẹ giọng lặp lại. Hắn tự nhiên nhận ra bàn là ai, nhưng hắn không có nghĩ tới A Li là bàn nhận định bạn lữ. Hắn trong lòng dâng lên một cỗ táo ý, như thế nào một cái hai cái ánh mắt đều giống nhau? Thật là không phải người một nhà, không tiến một cái sư môn.

Bàn ánh mắt dừng ở Quý U cùng Tư Thiên Dạ trên người, thoáng đánh giá vài lần, liền nói, “Thân thể của người có hai cái hồn phách, ta tưởng, người chính là những cái đó tể phẩm trong miệng Yêu tộc Thái Tử đi? Kim nghề thú cuối cùng tuyển ra cái không tồi người thừa kế, giả lấy thời gian, người tu vi nhất định sẽ là Yêu tộc đứng đầu.”

Hắn ánh mắt từ Tư Thiên Dạ trên người chuyển qua Quý U trên người, “Người là cái kia màu đen long? Lực lượng của người càng cường đại rồi. Lúc trước đề nghị đem người ném vào Minh Uyên thượng thần thật là ngu xuẩn, hắn một chút cũng không biết, đem vận rủi ném cho tử vong, tựa như đem lang ném vào dương vòng.”

Bàn cơ hồ không cần tự hỏi liền nhất nhất phán đoán ra ở đây đều là ai, trừ bỏ Phi Vũ cùng Bạch Trạch, còn lại người đều là âm thầm kinh hãi.

Quý U nhìn hắn, “Ta bị ném vào Minh Uyên. Người đâu, người vì cái gì bị nhốt ở chỗ này? Ta nhớ rõ trên chín tầng trời tể đàn vỡ vụn, cơ hồ sở hữu thượng thần đều nhảy vào đi điên đảo cái khe. Người là cái thứ nhất tiến hành sống tể, vì cái gì không có chết, vẫn luôn sống đến bây giờ?”

Bàn nhàn nhạt nói: “Có đôi khi tồn tại so tử vong càng thống khổ, người căn bản không biết chính mình trả giá cái gì đại giới.”

Bàn mắt đen quán quanh nhẹ nhẹ điểm điểm lạnh băng cùng hồ hững. Hắn thanh âm cũng là lãnh, tựa như trời đông giá rét không có độ ẩm sương hoa.

“Như vậy hiện tại đâu?” Phi Vũ lạnh lùng hỏi, “Người là tồn tại vẫn là đã chết đi?”

Bàn thực nhẹ mà cười một chút, “Như người tưởng giống nhau.”

Hắn rõ ràng chưa nói đáp án, Phi Vũ lại nghe đã hiểu, ánh mắt giống tôi một tầng băng, “Quả nhiên, thu lưu ta chính là lợi dụng ta.”

Bàn ánh mắt lại nhẹ lại đăm dưng ở Phi Vũ trên mặt, “Người luôn là như vậy, bệnh đa nghi trọng đến làm người vô ngữ. Bạch Trạch nhất được người khi, người chỉ là quả trứng. Nếu không phải ta ngăn cản, người đã sớm bị hấn hàm canh.”

“Khi đó chúng ta ai cũng không biết là cái gì trứng. Ta chỉ cảm thấy trứng hồng đáng yêu, muốn biết bên trong là cái gì, liền để lại. Sau lại phát hiện người mỗi 500 năm liền sẽ dục hỏa trùng sinh một lần, ta cảm thấy tò mò mới hỏi người muốn lông chim tìm tòi nghiên cứu huyền bí.”

Tư Thiên Chú nghe xong nửa ngày đột nhiên hiểu được, cái này vậy ở trong trận người là Bạch Trạch cùng Phi Vũ sư phụ. Hấn thông qua tìm tòi nghiên cứu Hỏa phượng hoàng lông chim, được đến vĩnh sinh bí mật. Mặc dù thân thể bị tế đàn cắn nuốt, cũng có thể một lần nữa sống lại.

Hấn nhin không được nói: “Các người sư phụ không chết này không phải khá tốt sao? Vì cái gì các người một đám như lâm đại địch bộ đáng?”

Bạch Trạch nói: “Hấn nhảy vào tế đàn thời điểm đối phía sau sự một chút cũng không đề, hiện tại lại đột nhiên tồn tại xuất hiện ở chúng ta trước mặt. Người nếu nói hấn một chút bí mật không có che giấu, ta là không tin. Người lại xem hấn cả người sát khí, nơi nào vẫn là cái kia ôn trạch thượng thần?”

Tư Thiên Dạ lập tức nghe ra ý tại ngôn ngoại, hấn vươn tay khẽ chạm một chút trước mắt kết giới, “Cái này kết giới là khép kín, hấn ra không được.”

Phi Vũ cùng Bạch Trạch trên mặt đồng thời thay đổi sắc, bởi vì bọn họ biết bàn bình thường không thích nói chuyện. Vừa rồi bọn họ không phát giác tới chỉ là cảm thấy mấy vạn năm không thấy, nói nhiều một chút là bình thường. Bị Tư Thiên Dạ như vậy vừa nhắc nhở, lập tức giác ra không đúng. Đối phương rõ ràng là ở kéo dài thời gian.

A Li vẫn luôn bị Phi Vũ chống đỡ, nàng nhìn không tới bàn, chỉ có thể nhìn kết giới. Nàng chọc chọc Phi Vũ phía sau lưng, “Kết giới bên cạnh như thế nào châm hoả tinh?”

Mọi người tức khắc đem ánh mắt đầu hướng về phía kết giới. Ở kết giới cùng mặt cổ kê hồ trung, màu đỏ đậm hoả tinh mặt đem kết giới bên cạnh găm thực ra tinh tế rằng cửa trạng. Rằng cửa không ngừng lan tràn, bất quá giây lát gian liền châm ra một cái nắm tay đại động.

Phi Vũ lập tức duỗi tay triều không khí một trảo, ý đồ khống chế được hoả tinh.

Bàn động cũng không động, nhàn nhạt mà nhìn hần.

Hoả tinh vẫn chưa nhân Phi Vũ ra tay mà bị khống chế, ngược lại châm đến càng nhanh. Nháy mắt châm ra một cái thật lớn chỗ hồng. Mọi người lập tức về phía sau lui lại mấy bước, về mặt đề phòng mà nhìn bàn.

Bạch Trạch thấp giọng nói: “Người không phải vạn hỏa chi nguyên sao? Như thế nào khống chế không được này đó hoả tinh, ngược lại thúc giục hoả tinh càng thêm lợi hại?”

Phi Vũ sắc mặt khó coi, “Người còn không biết chúng ta hảo sự phụ sao? Này hỏa đối cá nhân tới diệt đều sẽ không như vậy. Hần từ lúc bắt đầu chính là chờ ta tới dập tắt lửa.”

Mọi người tức khắc minh bạch, bàn từ bọn họ tiến vào liền bắt đầu tính kế. Trước dùng vô nghĩa kéo dài thời gian, lại dụ dỗ Phi Vũ đi dập tắt lửa mầm. Này đó hỏa nhất định có cái gì huyền cơ, người bình thường có thể tiêu diệt, nhưng duy độc Phi Vũ không thể. Phi Vũ sẽ cổ vũ hỏa thế lan tràn.

A Li đột nhiên nhớ tới nàng ở Hồng Hoang gặp qua cái này kết giới. Khi đó bàn cầm Phi Vũ lông chim đến kết giới nghiên cứu phương hoàng niết bàn bí mật. Phi Vũ chưởng quản thiên hạ ngọn lửa, mà kết giới là dùng phương hoàng lông đuôi dệt thành.

Bàn không biết cái gì nguyên nhân đem chính mình một nửa thần hồn vây ở nơi này. Chỉ có Phi Vũ ngọn lửa mới có thể làm hấn đi ra ngoài.

Màu đỏ cam ngọn lửa cùng kết giới nối thành một mảnh, vô số hoả tinh bay loạn. Bàn liền đứng ở tại chỗ lẳng lặng mà nhìn bọn họ, nói cách khác, là nhìn A Li. Nhìn một hồi lâu, một câu cũng không nói, liền hóa thành một cổ khói nhẹ biến mất không thấy.

Cùng lúc đó, kim tháp tháp đỉnh rộng mở rộng mở, đây là sinh nói cuối, bọn họ có thể đi ra ngoài.

Bạch Trạch nhìn bàn biến mất địa phương, sắc mặt ngưng trọng, hấn mau mau nói: “Phi Vũ người lưu lại xem xét mắt trận có phải hay không thông Thiên giới tế đàn.”

Phi Vũ hỏi: “Vây còn người?”

Bạch Trạch nói: “Ta đi Trường An. Sự..... Bàn nhất định là đi tìm Lý Lạc. Lý Lạc trên người có hấn một nửa thần hồn. Liền không biết theo gió cùng cây cỏ bông hướng về ai. Nhưng vô luận như thế nào, không thể làm hấn lấy đi Lý Lạc trên người thần hồn.”

Phi Vũ gật đầu, “Ta đã biết, người đi đi.”

Quý U từ nhỏ lớn lên ở Hồng Hoang, tự nhiên mình bạch Bạch Trạch nói đều là có ý tứ gì. Hấn lập tức nói: “Ta cùng với người cùng đi Trường An.”

Bạch Trạch thoáng có chút ngoài ý muốn, hấn nhìn thoáng qua Quý U, trong mắt tràn ra một chút thân thiện ý cười, “Khá tốt, cùng người đồng hành liền nhiều một chút nắm chắc.”

Quý U cùng Bạch Trạch rời đi kim tháp, hóa thành một cái hắc long một cái bạch long triều Trường An phương hướng bay đi.

Kết giới đã thiêu đến không sai biệt lắm. Căn bản không cần phải Phi Vũ xem xét, chính giữa nhất liền xuất hiện một cái thật lớn hình

tròn tể đàn. Phi Vũ sắc mặt tức khắc không tốt, nhận ra này tòa tể đàn cùng cửu thiên tể đàn giống nhau như đúc.

Tư Thiên Dạ hướng tới tể đàn đi đến, ở mau tiếp cận dừng lại. Hắn cúi xuống thân, đem lỗ tai dán trên mặt đất, từng đợt lang khóc quỷ gào tiếng vang từ tể đàn truyền đến.

“Đây là cái gì?” Hắn hỏi.

Phi Vũ nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm, ta đoán là bàn phỏng Thiên giới tể đàn làm ra tới.”

Tư Thiên Chú hỏi: “Thiên giới tể đàn chính là kia tòa thượng cổ thời kỳ kiến tạo, phong ấn trừ ma tộc tể đàn?”

Phi Vũ gật gật đầu, khó giải quyết mà nhìn tể đàn. Cái này tể đàn mười có tám chín là cùng Thiên giới tể đàn hợp với. Hắn không dám động, sợ tể đàn bị phá hư, thả ra bên trong đồ vật.

“Chúng ta rời đi sau kim tháp sẽ lại lần nữa đóng cửa sao?”

“Sẽ,” Tư Thiên Dạ nói, “Nhưng là không có gì dùng. Cái này đại trận nếu là sư phụ ngươi làm, hắn tưởng lại tiến vào dễ như trở bàn tay.”

Phi Vũ nhìn hắn, do dự một chút hỏi, “Nếu sư phụ ta muốn Yêu tộc đứng ở hắn bên kia, ngươi sẽ như thế nào làm?”

Tư Thiên Dạ nhìn A Li, trong mắt lộ ra một chút ôn nhu, “Nàng ở nơi nào, ta liền ở nơi nào.”

A Li hơi hơi kinh ngạc hạ, nhin không được đối hắn lộ ra tươi cười, “Ngươi nếu thiết tình rất tốt với ta, còn không bằng ký kia trương khế ước.”

Tư Thiên Dạ nhớ tới A Li vẫn luôn muốn cho hắn cùng ngàn chú thêm một phần cổ quái khế ước. Khế ước nội dung là, nếu có một ngày A Li chọc bọn hắn sinh khí, nàng nói dừng lại, bọn họ liền không thể lại triệu nàng đuổi theo. Như thế nào nghe đều cảm thấy là phân có vấn đề khế ước.

Hắn nhàn nhạt nói: “Khi nào người giải thích rõ ràng chân thật ý đồ, ta khi nào thêm.”

Phi Vũ nhú mày, “Cái gì khế ước?”

A Li không dám cho hắn biết, Phi Vũ bệnh đa nghi rất nặng, vạn nhất đoán được điểm cái gì liền không xong. Nàng đứng ở Phi Vũ sau lưng hướng về phía Tư Thiên Dạ xua tay.

Tư Thiên Dạ nhấp nhấp môi, đối Phi Vũ nói: “Cùng người không quan hệ.”

Phi Vũ tức khắc trầm hạ mắt, vừa mới dâng lên hữu hảo không khí lập tức tiêu tán vô tung.

A Li nhìn cách đó không xa trúc lâu, giật nhẹ Phi Vũ tay áo, “Chúng ta đi nơi đó xem một chút.”

Phi Vũ nói: “Đi kia làm cái gì?”

A Li: “Người không hiểu kỳ sự phụ người nhiều năm như vậy là như thế nào sinh hoạt sao?”

Phi Vũ vẻ mặt không có hứng thú, “Ta không hiểu kỳ.”

A Li ngạc nhiên nói: “Phượng hoàng không phải nhiều nhất nghi điều sao? Người như thế nào sẽ không nghĩ xem đâu?”

Phi Vũ: “Đa nghi lại không phải là lòng hiểu kỳ.”

Tư Thiên Chú dẫn đầu triều trúc lâu đi đến, “Ta muốn đi xem, ta có điểm tò mò vì cái gì sự phụ người làm ra cái này tế đàn là vì cái gì. Vạn nhất trúc lâu có thể tìm được cái gì đâu?”

Phi Vũ nhìn hắn bóng dáng nhàn nhạt nói: “Hắn dám trực tiếp rời đi, chính là trúc lâu không có gì đồ vật không thể kỳ người.”

A Li vội nói: “Chúng ta cũng đi xem một chút, xem một chút liền rời đi.”

Phi Vũ thấy nàng triều Tư Thiên Dạ đuổi theo, chỉ phải bước nhanh theo đi lên.

Trúc lâu hàng năm không thấy ánh mặt trời, nhưng là ở thuật pháp duy trì hạ thập phần sạch sẽ khô ráo. Trúc lâu gia cụ không nhiều lắm, lầu một chỉ có hai trương thực án, hai trương chiếu cùng mấy cái lùn quỳ. Thực án bị chủ nhân sát đến sạch sẽ, một hạt bụi trần đều không có. Mặt trên phóng hai cái chén, hai cái trúc cái ly cùng hai đôi đĩa.

Tư Thiên Chú nói: “Sự phụ người hăn là không cần ăn đồ ăn cũng có thể tồn tại a, hăn làm nhiều thế này chén đĩa làm cái gì?”

Phi Vũ không nói chuyện, cầm lấy chén đĩa xem xét. Chỉ thấy có một bộ chén đĩa trên có khắc một cái tươi cười thân thiết tiểu cô nương. Búi tóc hình thức cùng A Li giống nhau như đúc.

Tư Thiên Dạ đi xem thực án cùng chiếu, đồng dạng, mặt trên cũng các họa một cái tiểu cô nương.

Bọn họ lại lần nữa cầm lấy trong phòng đồ vật xem xét lên, đào bunn làm bình hoa, trúc căn đào cái ly, thậm chí một quả nho nhỏ chén thác đều có cái tiểu cô nương.

A Li tức khắc minh bạch, bàn đây là tưởng tượng thấy cùng nàng cùng nhau sinh hoạt, cho nên mỗi dạng đồ vật đều cho nàng làm một phần.

Bọn họ lại lên lầu hai. Đẩy cửa ra, mọi người đồng tử đều chán một chút. Nơi này treo mấy chục bức họa, mỗi một trương đều là một cái A Li. Ăn cái gì A Li, đọc sách A Li, nghỉ ngơi A Li, chơi đánh đu A Li.....

Dựa cửa sổ vị trí là một trương thật dài án thư, mặt trên phóng càng nhiều giấy vẽ, mỗi một trương đều là A Li cười bộ dáng. Thậm chí còn có mấy trăm tờ giấy, mặt trên tràn ngập lê tự.

Tư Thiên Chú sửng sốt, “Hăn viết sai tên của người.”

A Li mím môi, lúc ấy đề ra nghi vấn nàng là cái nào li tự, nàng bởi vì không hảo hình dung liền hàm hồ nói câu, đã kêu A Li. Nghĩ đến bản không có nghe hiểu, lý giải vì là quả lê lê.

Nàng triều giương vị trí nhìn lại, nơi đó phóng một kiện áo choàng. Nàng nhận ra tới, áo choàng là nàng ở chỗ này khi ngủ cái đồ vật.

Dài dòng năm tháng, bản liền dựa vào họa nàng bộ dáng, viết tên nàng, vuốt ve nàng dùng quá đồ vật giải quyết tịch mịch.

*

Phi Vũ cùng A Li về tới Thiên Sơn.

Phi Vũ nói cho nàng không cần chạy loạn hảo hảo ở Thiên Sơn đợi, liền vội vàng rời đi.

A Li không mà nhưng đi, liền đi sự tử yên. Cá huynh hoặc đang ở dùng từng chi làm lá bùa, nhìn thấy nàng tới thật cao hứng, “Mấy ngày nay không có nhìn thấy người, người đi đâu nhi?”

A Li nhớ tới tuyệt động tế sau, nàng liền bị Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú đưa tới Yêu Chu, một đôi chính là hai ngày hai đêm.

“Đi Cô Tang.” Nàng tùy tiện xả một cái địa danh.

Cá huynh hoặc cũng không hỏi nhiều, vốn dĩ người tu tiên nơi nơi chạy loạn chính là chuyện thường ngày.

A Li thấy nàng xả từng chi, liền xung phong nhận việc giúp nàng dùng thạch chuỳ đem từng chi đảo thành tương.

Cá huynh hoặc nhấp môi cười, “Người không sợ sáng mai tỉnh lại tay nhức mỏi là được.”

A Li lắc đầu, “Ta không sợ, sự tử không xuất quan thời điểm ta liền thường xuyên chính mình làm lá bùa, ta nhưng có kinh nghiệm.” Nàng ở trên chiếu ngồi xuống, cầm lấy lột tốt từng chi hướng thạch trong chén điền một ít, dùng thạch chuỳ đảo lên.

Cá huỳnh hoặc ngồi ở nàng bên cạnh đem từng chi sửa sang lại hảo, lại từng miếng lột xuống dưới, “A Li, nhà ngươi còn có cái gì người?”

A Li biết cá huỳnh hoặc hỏi chính là nàng ở Giang Nam đạo người nhà. Nhưng là kia người nhà là hệ thống cho nàng thân phận, nàng không nghĩ dùng cái này hồng sự tử, liền nói ra một thế giới khác tình huống, “Có a gia cùng mẹ.”

“Thật tốt,” cá huỳnh hoặc cười nói, “Người tuổi tiểu, cha mẹ còn khỏe mạnh. Không giống chúng ta, sống quá dài thời gian, thân nhân đều đã không còn nữa. Theo ta thấy, A Li người tốt nhất sớm tìm cái đạo lý, như vậy cha mẹ còn có thể xem tới được người thành thân bộ dáng. Người có yêu thích người sao?”

A Li trong đầu toát ra một cái mơ hồ bộ dáng, nàng còn không có thấy rõ người nọ là ai, liền biến mất không thấy. Nàng nhấp nhấp môi, tầm mắt dừng ở trên cổ tay, mặt trên viết một số tự 【5】 , chỉ còn lại có mười lăm thiên a.

“Sự tử, thích một người là bộ dáng gì đâu?”

Cá huỳnh hoặc duỗi tay giúp A Li đem toái phát dừng ở nhĩ sau, “Thích một người a..... Sẽ thời khắc muốn gặp hần, nhìn đến hần liền tâm sinh vui mừng, nguyện ý vì hần làm bất cứ chuyện gì, không thấy được hần tình hình lúc ấy thập phần tưởng niệm, nhìn đến hần cùng người khác nói giỡn liền sẽ sinh khí ghen ghét. Người trong lòng có người như vậy sao?”

“Kia không thích một người đâu?”

“Không thích một người a..... Đại khái chính là thấy hần liền tưởng trọn trắng mắt, một chút đều không nghĩ cùng hần tiếp xúc.”

“Kia nguyên bản thích một người, nhưng là đột nhiên không thích đâu?”

Cá huỳnh hoặc hơi hơi nghi hoặc hạ, “Thích một người sau lại lại không thích? Thông thường sẽ phát sinh loại sự tình này đều là bởi vì đã chịu cảm tình lừa gạt. Vậy tương đối không xong, nhất định sẽ tao tới trả thù. “

A Li hỏi: “Sư tử, nếu là người thích một người, sau lại phát hiện bị nàng lừa, người sẽ thế nào?”

Cá huỳnh hoặc mắt lãnh xuống dưới, “Đương nhiên là đem hân cầm tù lên, chậm rãi tra tấn hân.”

A Li ánh mắt run lên một lát, cúi đầu bắt đầu ra sức mà giúp sư tử đảo khởi hồ nhảo tới.

A Li ở chỗ này đãi một buổi trưa. Giúp cá huỳnh hoặc đảo ra một đại vại hồ nhảo. Rồi đi khi, cá huỳnh hoặc cười tùm tùm đỉnh đầu, xuất hiện một đóa tiểu hoa, hợp với đỏ hai mảnh cánh hoa.

Cùng lúc đó, thức hải nhảy ra một câu 【 cá huỳnh hoặc: Tiểu sư muội liền sẽ chủ động tới giúp ta làm sống, Nhị sư đệ nhìn đến ta thái từng chi liền sợ tới mức chạy ra. Người so người thật sự đến ném. 】

Hệ thống cười nói: “Ký chủ, bởi vì người giúp Đại sư tử làm lá bùa, Đại sư tử hợp với thay đổi hai mảnh cánh hoa. Người nghĩ lại biện pháp, lại nỗ lực một chút. Tựa như vừa rồi giúp nàng đảo hồ dán giống nhau, chỉ cần lại đến hai lần, là có thể từ Đại sư tử nơi này được đến một đóa tiểu hồng hoa.”

A Li mặc một chút, “Liền người cũng cho rằng ta là vì được đến tiểu hồng hoa mới giúp sư tử đảo hồ nhảo?”

Hệ thống hỏi: “Chẳng lẽ không phải sao?”

A Li có chút buồn bực, “Ta đưa ra giúp sư tử đảo hồ dán khi, căn bản không có nghĩ tới tiểu hồng hoa.” Tựa như nàng cùng nhãi con nhóm ở chung. Dù cho có một số việc là cố ý vì này. Nhưng là đại

đa số sự tình nàng căn bản không có hướng tiểu hồng hoa thượng tưởng, bọn họ liền tự động biến nhan sắc.

Nàng suy nghĩ một chút, dù cho Phi Vũ ngàn dặn dò vạn dặn dò không cho nàng xuống núi. Nhưng là trên cổ tay thời gian không cho phép nàng làm như vậy. Nàng thu thập ra một túi linh thạch, xuống núi đi xoát bán hóa tiểu ca.

Tác giả có lời muốn nói: Đầy giới ta cơ hữu văn, 《 bị xà xà chặn nuôi về sau 》 by giúp ta quan thán sau lượng

Siêu cấp đáng yêu một thiên làm ruộng văn, thích tiểu khả ái có thể đi xem một chút ~

Đường sơ niệm xuyên qua đến nguyên thủy đại lục, cùng một cái kim sắc đại xà tướng mạo liếc.

Nàng đời này sợ nhất chính là xà, nhìn đến về sau chân mềm động đều không thể động dậy, chạy trốn thời điểm không biết cố gắng té ngã, thế nhưng bắt được nó cái đuôi.

Đường sơ niệm: Chết chắc rồi, phải bị sinh nuốt vào bụng.....

Chín di lại vây quanh nàng xoay ba vòng, tại nội tâm lặp lại tự hỏi: Cái này giống cái có thể hay không sinh ra khỏe mạnh ấu tử?

Chín di là trên đời cuối cùng một con đẳng xà, cũng là hung mãnh nhất tồn tại. Cho tới nay, nó đều đang tìm kiếm một cái có thể kế thừa nó lực lượng phối ngẫu, chính là tầm thường giống cái nhìn thấy nó liền dọa đến chạy trốn.

Thẳng đến có một ngày, nó gặp một con chủ động sờ sờ nó cái đuôi tiêm giống cái.....

Bị xà xà chặn nuôi mới bắt đầu, sơ niệm đối chính mình định nghĩa là “Dự trữ lương”.

Thời gian dài, dự trữ lương cũng tưởng cho chính mình cải thiện cải thiện sinh hoạt, sơ niệm bắt đầu rồi dị thể làm ruộng sinh hoạt, thậm

chí chậm rãi chạy về phía có thịt có đồ ăn khá giả sinh hoạt.

Nhưng là nàng chưa bao giờ biết, dự trữ lương còn muốn chiều cổ
áp trứng QAQ

Xã hội nguyên thủy, làm ruộng mỹ thực văn

Xà xà ba loại hình thái, có nhân hình, yêu đương là ở hình người
thời điểm nói!

Các người tưởng, nam chủ đều có, đừng do dự, tuyển hấn tuyển
hấn

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: ytxka, 374763951 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Trì tự, dreamhigh, ta là
tường đầu thảo 10 bình; lâu đài cát, tiểu thần 5 bình; miêu miêu kêu
tô 3 bình; 36405598, MissBean, nếu trừng 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

99, đệ 99 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li đi chân núi tìm bán hóa tiểu ca, lúc này đã bắt đầu mùa đông, mấy ngày hôm trước hạ tuyết còn không có hóa, trắng xóa đông lại ở sơn dã. Một trận gió quất tới, nhánh cây thượng tích tuyết bị cuốn xuống dưới, phảng phát một hồi ngân ngủi bão tuyết.

Bởi vì quá lạnh, bán hóa tiểu ca ba ngày mới đến một lần. A Li nhìn thấy hấn khi, hấn cả người dán đầy chống lạnh phù, mặc dù như vậy còn đông lạnh đến run bần bật.

Bán hóa tiểu ca hâm mộ mà nhìn A Li ăn mặc tầng tầng lớp lớp hồng nhạt lựa y, y vật ở cuồng phong trung bị cuốn giống đóa phù dung hoa. “Các ngươi tu phù đạo thì tốt rồi, viết ra tới phù uy lực đại, mặc dù như vậy thời tiết đều có thể tiêu sái giống mùa hè.”

A Li nhìn trên người hấn chống lạnh phù hỏi: “Này không phải cũng là phù sao?”

Bán hóa tiểu ca nói: “Ta không có linh căn, bình thường dùng phù đều là ương người viết. Này đó chống lạnh phù là một cái tam hoàn tu sĩ viết, nhưng là mang theo mười trượng vẫn là lãnh.”

Chống lạnh phù thứ này, tu vi càng cao uy lực càng lớn. Bình thường tu sĩ chống lạnh phù ở chỉ có thể chống đỡ trong chốc lát sương lạnh, A Li dùng chính là Bạch Trạch viết phù, mấy ngày liền đỉnh núi khổ hàn đều có thể chống đỡ, càng bất luận chân núi độ ẩm.

Nàng từ phù túi móc ra một trương chống lạnh phù đưa qua, “Ngươi thử xem cái này?”

Bán hóa tiểu ca tiếp nhận tới, còn chưa hướng trên người dán, đã cảm giác được xuân phong quất vào mặt. Hấn lập tức cảm kích mà

hướng A Li cười cười, “Đa tạ người. Nhiều lạ, người muốn mua cái gì?”

Nếu là đổi cái nhãi con, đỉnh đầu tiểu hoa nhất định cảm kích mà biến sắc. Nhưng bán hóa tiểu ca là đi kim không đi thận, trừ bỏ linh thạch cái gì đều không thể đả động hấn.

A Li cũng không thêm để ý, móc ra linh thạch bắt đầu xoát tiểu ca. Hơn mười phút qua đi, một túi linh thạch dùng hết, tiểu ca trực tiếp từ nhỏ bạch hoa biến thành tiểu phấn hoa.

Nàng không có một hơi xoát thượng tiểu hồng hoa, còn có hơn mười ngày, hoàn toàn tới kịp.

Đỉnh đầu tiểu phấn hoa bán hóa tiểu ca, ánh mắt phi thường ôn hòa thân thiện, “Mấy ngày nay người tốt nhất không cần đi ở Thiên Sơn, tìm một chỗ trốn một trốn.”

A Li vẽ mặt kinh ngạc, “Vì cái gì?”

Bán hóa tiểu ca tả hữu nhìn xem, lúc này đúng là Thiên Sơn đệ tử kết thúc một ngày thí luyện về sơn môn thời khắc, người đến người đi vẫn là tương đối nhiều. Hấn dựa vào A Li gần chút, dùng tay chống đỡ miệng, vẽ mặt thần bí, “Thiên muốn rối loạn, người quý yêu ma sợ là muốn một lần nữa tẩy bài. Người nếu tưởng sống lâu mấy năm, hiện tại liền rời đi Tây Vực, tốt nhất hướng Trường An chạy đến.”

A Li nhăn lại tế mi, bán hóa tiểu ca gia nhập thương hội tổ chức trải rộng ngũ hồ tứ hải, tin tức thập phần linh thông, lời này tuyệt phi tin đồn vô căn cứ.

Nàng đang muốn tế hỏi, liền thấy một người Thiên Sơn đệ tử đi tới, bán hóa tiểu ca vội tiếp đón, “Tới điểm cái gì?” Thiên Sơn đệ tử nói muốn một vại cầm máu cao, tiểu ca lập tức khom lưng tìm lên.

Mua đồ vật người lập tức nhiều lên, A Li thấy không có phương tiện nói chuyện, chỉ phải xoay người rời đi.

Mau đến sơn môn khẩu khi, nghe được có người gọi tên nàng, xoay người khi, trong mắt chiếu ra bàn mặt. Hắn thần sắc bình tĩnh mà đứng ở một cây khô thụ bên.

Nàng muốn vào sơn môn, lại phát hiện thân thể căn bản không khỏi chính mình. Chân tuy động, lại là hướng tới bàn phương hướng mà đi.

Sơn môn người ngoài người tới hướng, nhưng là không ai triều bộn họ xem, tựa hồ căn bản nhìn không tới giống nhau. A Li lúc này mới minh bạch, bàn ẩn thân hình, chỉ đối nàng một người mở ra. Bằng không chỉ bằng hắn nắm giữ mặt trời chói chang dung mạo, sao có thể không ai chú ý tới hắn?

Bàn nhàn nhạt nói: “Ta thấy người cho cái kia bán người bán hàng rong rất nhiều linh thạch, mỗi mua một bút, liền phải cho hắn một bút tiền thưởng, vì cái gì?”

A Li trong lòng lộ bộ một chút, xem ra hắn đã sớm tới, vẫn luôn đứng ở chỗ này, không biết nhìn nàng bao lâu.

“Ta linh thạch hoa không xong, không ngừng là hắn, chính là gặp được khác bán người bán hàng rong, ai thái độ hảo, ta liền cho ai tiền thưởng.”

Bàn nhẹ nhàng gật đầu, “Như vậy người mỗi cho hắn một bút tiền thưởng, liền phải hướng hắn đỉnh đầu xem một cái, người đang xem cái gì?”

A Li lập tức không nói gì, nghĩ đến quỷ tinh quỷ tinh Bạch Trạch cùng Phi Vũ đều là người nam nhân này nuôi lớn, tức khắc Alexander. Tưởng ở như vậy trí gần như yêu người trước mặt tưởng giấu giếm bí mật, thật là khó càng thêm khó.

Bàn thấy nàng không đáp, nhẹ giọng nói: “Ta nhớ rõ người tới đất hoang khi cũng là như thế này, thường xuyên nhìn ta đỉnh đầu, giống như là nhìn cái gì đồ vật dường như. Ta lúc ấy còn hỏi quá

người, tưởng từ ta nơi này đạt được cái gì, nhưng người không có trả lời ta.”

A Li tim đập như lôi, trong lòng hiện lên vô số câu nói, nhưng một chút giải thích hợp lý đều tìm không ra tới. Bất luận cái gì giải thích cảm giác đều không thể gặt được đối phương.

Nàng đang muốn muốn nói điểm nói cái gì tách ra, liền thấy đối phương triều nàng duỗi qua tay tới. Nàng theo bản năng tưởng sau này lui, đột nhiên nhớ tới thân thể của mình đã không chịu được khống chế, trơ mắt nhìn đối phương tay ấn ở nàng ngực.

Bàn tay thực lạnh, ần ần phát ra thanh hôi, vừa thấy liền biết ở chỗ này đông lạnh thời gian rất lâu. Hắn tươi cười lại rất ấm, hẹp dài hai tròng mắt hiện lên một tia buồn cười, “Tim đập như vậy mau, tính, ta không hỏi, ai không có bí mật đâu?”

A Li thấy hắn thần sắc ôn hòa, trong lòng về điểm này sợ hãi tựa như bị xuân phong thổi tan. Nàng nhấp nhấp môi, “Người tới nơi này chính là hỏi ta hai câu này lời nói sao?”

Bàn: “Tự nhiên không phải, ta muốn mang người đi ta trụ địa phương.”

A Li hơi hơi tròn to mắt, “Người trụ địa phương?” Nàng trong đầu hiện ra kim trong tháp trúc lâu.

Bàn tựa hồ nhìn ra nàng suy nghĩ cái gì, cười nói, “Không phải kia tòa trúc lâu, là trên chín tầng trời.”

“Cửu thiên?” A Li nhẹ giọng lặp lại một lần.

Kiểm kê gặt đầu, “Chính là nơi đó, người có nguyện ý hay không cùng ta đi?”

A Li hỏi: “Người đi Trường An tìm Lý Lạc sao?”

“Tìm.” Bàn thần sắc đột nhiên biến đậm.

A Li nhấp nhấp môi, tim đập lại lần nữa nhanh hơn, “Tìm được sau đó đâu?” Giết chết Lý Lạc, lấy đi thần hồn?

Bỗng nhiên gian, bàn khoe môi buông lỏng, cười như không cười nói, “Người thực quan tâm hần a.....”

A Li lập tức trả lời: “Hần còn không phải là người sao?”

Bàn thu hồi tầm mắt, thần sắc làm như vô ý nói, “Hần cũng không phải là ta, ta cùng với hần là hai người.”

A Li vội hỏi, “Có ý tứ gì?”

Bàn nhìn thoáng qua sơn môn chỗ càng ngày càng ít người, trên mặt dâng lên một cổ đậm cười, “Kéo dài thời gian là ta thường dùng biện pháp, nhưng là lại kéo dài đi xuống, chờ tới Bạch Trạch cùng Phi Vũ, có lẽ ta sẽ kiềm chế không được giết bọn họ.”

A Li trong lòng cả kinh, nhưng trên mặt lại thập phần bình tĩnh, “Phi Vũ cùng Bạch Trạch không phải người đồ đệ sao?”

Bàn nhàn nhạt nói: “Đã không phải.”

Hần không hề trả lời A Li bất luận vấn đề gì, duỗi tay nhẹ nhàng ôm lấy nàng eo, biến mất ở trong không khí.

Nơi xa tầng mây, một cái bạch long cùng một cái hắc long như ẩn như hiện, đang ở trở về đuôi.

*

A Li bị bàn đặt ở một tòa trong đại điện, nếu không phải từ song cửa sổ có thể nhìn đến bên ngoài quay cuồng tầng mây, nàng thật không dám tin tưởng nơi này là Thiên giới.

Thượng một lần ngày qua giới an tĩnh thật sự, trừ bỏ trống trơn cung điện chính là phong cùng lưu vân. Hiện tại nơi này nơi nơi đều là thân hình cao lớn, trên đầu trướng giác người. Bọn họ màu da biến thành màu đen, mắt đại như linh, có trướng bốn điều cánh tay,

có thêm một cái đầu. Một đám hình thù kỳ quái, thân thể che kín hắc khí.

A Li ghé vào trên cửa sổ nhìn trong chốc lát, liền nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân. Nàng quay đầu lại, thấy là bàn xách theo một cái hộp đồ ăn đi tới.

Bàn đem hộp đồ ăn mở ra, lấy ra mấy thứ rất đơn giản đồ ăn, nấu rau cải trắng, nấu củ cải cùng một chén mì phiến.

“Ma nhân không tốt ẩm thực, đây là ta làm. Nếu làm cho bọn họ tới làm, sợ là người không dám ăn.”

A Li kinh ngạc cực kỳ, “Bên ngoài những người đó là Ma tộc?”

Bàn ở nàng đối diện ngồi xuống, trong cổ họng nhẹ “Ân” một tiếng, đem chiếc đĩa cho nàng dọn xong.

“Người đem Ma tộc đưa tới cửu thiên?” Nàng không thể tin tưởng hỏi.

“Bọn họ nguyên bản liền ở cửu thiên,” bàn nhàn nhạt nói, “Vẫn luôn bị nhốt ở tế đàn cái đấy.”

A Li lại hỏi: “Kia vì cái gì hiện giờ bị thả ra? Ta nhớ rõ Bạch Trạch cùng Quý U đánh nhau khi không cẩn thận cái đuôi đụng phải tế đàn, đánh nát một khối. Vì chữa trị tế đàn, sở hữu thiên thần đều nhảy đi vào. Nhưng người hiện giờ lại đem bọn họ thả ra.....”

Bàn lại nhẹ nhàng “Ân” thanh, tựa hồ không phải rất muốn trả lời vấn đề này, chỉ đem đồ ăn cùng mặt hướng A Li trước mặt đẩy đẩy, “Sẵn nhiệt ăn, trong chốc lát mặt nên đỏ.”

A Li khẽ nhíu mày, tầm mắt dừng ở trên cổ tay con số thượng, nàng hiện giờ quản không được này rất nhiều, lại quá mười lăm thiên liền đến cuối cùng kỳ hạn. Nàng mới được đến một đóa tiểu hồng hoa, còn kém năm đóa. Liền tính đem sự tỷ cùng bán hóa tiểu ca tính thượng, nàng cũng còn cần tam đóa.

Tư Thiên Dạ liền kếm một mảnh cánh hoa, Quý U kếm hai mảnh, Phi Vũ cùng Tư Thiên Chú kếm tam phiến, Lý Lạc kếm năm phiến. Bọn họ giỡn, chỉ cần thu phục ba người thì tốt rồi.

Nhưng là hiện tại bàn đem nàng nhốt ở đại điện, nàng nơi nào có cơ hội đoạt cánh hoa.

“Ta mặc kệ người cùng Ma tộc làm sao vậy, ta hiện tại phải về Thiên Sơn.”

Bàn nhàn nhạt nói: “Hiện tại không được, sự tình kết thúc, ta lại mang người trở về.”

A Li nâng lên mắt, “Sự tình gì kết thúc?”

Bàn tiếng nói gọn sóng bất kinh, không hề phập phồng, “Chờ ta lấy về thần hồn, chờ Ma tộc đoạt lại bọn họ vốn có lãnh địa, ta lại mang người xoay chuyển trời đất sơn.”

A Li kinh ngạc cực kỳ, nàng tuy không trải qua quá Hồng Hoang thời kỳ, nhưng là nàng xem qua viết có đoạn lịch sử đó thư. 3000 ma thần muốn chiếm lĩnh thiên địa, suất lĩnh bộ tộc cùng Thiên tộc, Nhân tộc cùng Yêu tộc chiến đấu kịch liệt. Cuối cùng Bất Chu sơn sụp, Ma tộc bị phong ấn ở tế đàn.

Sư phụ nói, Ma tộc trời sinh tính tàn nhẫn, bọn họ không ngừng muốn đem thiên hạ vạn vật chiếm cho riêng mình, còn muốn cho thiên hạ vạn vật làm bọn họ nô bộc. Nếu làm cho bọn họ chiếm lĩnh thiên địa, vạn vật sinh linh đem không một ngày an bình.

“Chờ Ma tộc đoạt lại bọn họ vốn có lãnh địa, kia còn có Thiên Sơn phái sao?” Thậm chí liền Nhân tộc dung thân nơi đều không có đi?

Bàn không trả lời, cầm lấy chiếc đĩa nhét vào A Li trong tay, nhẹ giọng thúc giục, “Ăn mì đi.”

A Li khó hiểu mà nhìn hắn, “Người là Thiên tộc người, vì cái gì muốn giúp Ma tộc đoạt lại địa bàn đâu? Những cái đó sống tế thượng

thần, không phải bạch đã chết sao? Ngay cả người cũng nhảy vào cái kia tế đàn.”

“Bởi vì không cam lòng.” Bàn cầm lấy đĩa thác tùy tay thưởng thức, trên mặt là không chút để ý biểu tình.

A Li hỏi: “Cái gì không cam lòng?”

“Không cam lòng ta tìm kiếm lâu như vậy, trả giá như vậy nhiều đại giới, lại thần hồn đều tổn hại, cuối cùng làm một cái chuyển thế được đến hết thảy.” Hắn ngừng tay trung động tác, nhìn A Li, “Người rời đi sau, ta phát hiện ta cũng không có như người theo như lời mà tỉnh lại.”

“Ta sinh hoạt còn ở tiếp tục, nhưng là người lại bị sau khi lớn lên Bạch Trạch cùng Phi Vũ mang đi. Đối với người tới nói kia chỉ là Lý Lạc cảnh trong mơ, đối với ta tới nói nhưng vẫn là chân thật sinh hoạt. Nếu là không biết liền thôi. Tưởng tượng đến tương lai ta sẽ chết, mà người lại cùng ta chuyển thế ở bên nhau, ta liền cảm thấy không cam lòng.”

“Dựa vào cái gì ta tìm ra vĩnh sinh phương pháp, lại thế Lý Lạc phô hảo lộ? Hắn lấy đi ta lưu lại nửa cái thần hồn, lấy đi ta thật vất vả bảo tồn hai cái thuộc cấp, thậm chí lấy đi ta đồ đệ. Dù cho Bạch Trạch cùng Phi Vũ không nhận hắn, nhưng là bọn họ cũng tuyệt không sẽ vì khó hắn. Thậm chí ở hắn gặp được khó khăn khi, còn sẽ dốc túi tương trợ. Nay đó đều là ta lưu lại. Nhưng hắn chiếm một cái đời sau tên tuổi, lại đương nhiên mà cầm đi.”

Bàn tiếng nói cô đơn, “Người lúc ấy không tới thì tốt rồi. Ta chưa thấy được người cũng sẽ không có như vậy đại tham dục. Người ngăn ngủi mà tới ta trong sinh hoạt đi dạo một chút, ta lại nhớ đã lâu. Tựa như cho ta một viên vĩnh viễn cũng sẽ không nẩy mầm hạt giống, lại nói cho ta nó nở hoa bộ dáng. Nghĩ đến quãng đời còn lại đều sẽ không tái kiến người, ta liền sinh ra tâm ma.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Tư tạp bố la 60 bình;
diệp tuyên tư dưỡng tiểu họa gia 20 bình; khe bạc phơ, tiểu trùng
tiểu trùng tâm tưởng sự thành, penrose5 bình; ta là tường đầu thảo
4 bình; hoa kiều cá 3 bình; đảo ẩm 2 bình; 53997914, phú bà đối đối
cơm, oa oa ngủ rồi, MissBean, Trương Bách Nhẫn 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

100, đệ 100 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bàn trước sau vô pháp quên.

Ngày đó buổi tối, hắn cho rằng A Li rời đi cảnh trong mơ, chính mình cũng sẽ thực mau tỉnh lại. Tựa như làm một cái lâu dài mộng giống nhau, mở mắt ra là có thể nhìn đến nàng cười đối chính mình nói, Lý Lạc, người tỉnh.

Nhưng là hắn từ vẫn chờ đến sớm, lại từ sớm chờ đến vẫn, nhưng là hắn trước sau ở kia tòa trong rừng trúc, cũng không có nhìn đến A Li trong miệng Trường An.

Hắn cưỡng bách chính mình ngủ, kỳ vọng mở mắt ra là có thể rời đi nơi này. Nhưng là trợn mắt sau chỉ có một ba tuổi tiểu phượng hoàng bụng chén kêu hắn ăn cơm.

Hắn biết, hắn là sẽ không đã tỉnh.

A Li cho rằng đây là Lý Lạc cảnh trong mơ, lại không biết là hắn chân thật nhân sinh.

Rồi sau đó rất nhiều năm, hắn không thể không chịu đựng vô pháp nhìn thấy nàng thống khổ tiếp tục sinh hoạt. Hắn biết bọn họ kiếp này lại vô tương thấy cơ hội, bởi vì hắn sẽ ở gặp được nàng trước chết.

Năm nào phục một năm mà thu thập Phi Vũ rơi xuống lông chim tìm kiếm phượng hoàng niết bàn bí mật. Hắn chưa từng lo lắng quá tìm kiếm thất bại loại sự tình này. Bởi vì A Li nói đã cũng đủ cho thấy hắn sau khi chết sẽ chuyển thế. Hắn muốn làm chính là không cho chính mình chết, hoặc là chuyển thế sau không bị Lý Lạc thay thế được.

Rốt cuộc hắn tìm kiếm ra một loại vĩnh sinh cấm thuật, sẽ chuyển thể, nhưng sẽ không quên kiếp trước ký ức, nhưng là yêu cầu Ma tộc bí bảo làm môi giới. Ma tộc bị đày ở Thiên giới tế đàn. Hắn rút ra một sợi thần thức trầm tiến tế đàn, tìm được Ma tộc thủ lĩnh. Đối phương nói bí bảo là Ma tộc thánh vật, muốn được đến cần thiết đáp ứng đưa bọn họ thả ra.

Sao có thể đáp ứng?

Thiên tộc không biết phí nhiều ít khí lực mới đem Ma tộc phong ấn lên, thật có thể bởi vì hắn một người liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ? Hắn cự tuyệt, quả quyết rời đi.

Rồi sau đó lại là không biết nhiều ít năm. Hắn vẫn luôn cô đơn mà sinh hoạt. Thiên tộc sinh mệnh quá dài, rất nhiều Thiên tộc người chịu không nổi cô đơn sôi nổi hạ đến thế gian cùng phàm nhân kết hợp, hoặc là ở bốn tộc tìm một cái bạn hữu. Nhưng hắn một chút cũng không có hứng thú. Hắn trong lòng chỉ có cái kia lớn lên rất đẹp cô nương.

Ở cái kia sáng sớm, hắn bị xông tới thiếu nữ phác gục trên giường, tâm liền giao ra đi. Thích một người thật đơn giản a, chỉ liếc mắt một cái liền nhận định người kia.

Hắn rất muốn nàng, thực tưởng niệm nàng, hắn thường xuyên tưởng niệm nàng sau khi trở về đang làm cái gì, có hay không nhớ tới quá hắn? Có lẽ nàng cho rằng hắn chỉ là Lý Lạc trong đầu nhiều ra tới một đoạn ký ức đi, liền như vậy yên tâm thoải mái đem hắn quên hết.

Hắn thực không cam lòng, nàng nói là hắn vị hôn thê. Nào có vị hôn thê còn không có sinh ra tới, hắn chết trước rồi? Nghĩ đến cái kia kẻ Lý Lạc đời sau như vậy dễ dàng được đến hắn hết thảy, hắn thuộc cấp, hắn đồ đệ, hắn vị hôn thê, mà hắn lại vất vả ngao sinh mệnh vì người khác may áo cưới.

Chỉ cần tưởng tượng đến này đó, hắn liền cả người đều phải hậm hực.

Cứ thế mãi tưởng niệm cùng không cam lòng dần dần nảy sinh tâm ma. Hắn lại đi tìm Ma tộc, cùng Ma tộc ký kết khế ước, được đến Ma tộc bí bảo sau hắn sẽ ở quy định thời gian nội đem Ma tộc thả ra.

Nhưng là cơ hội này lại không hảo tìm, rốt cuộc tế đàn lúc nào cũng có người trông coi. Phải làm, nhất định phải một lần thành công.

Rốt cuộc hắn chờ tới cơ hội này. Bị ném vào u minh hắc long bởi vì lòng mang oán hận đem thiên thọc cái lỗ thủng. Thiên tộc tiến đến thảo phạt, lại bị đánh trở về.

Thiên tộc tộc trưởng cầu tới rồi nơi này. Nguyên bản hắn là không ra sơn. Bất Chu sơn sập sau, hắn vứt bỏ chu thiên sao trời trận mang theo Bạch Trạch Phi Vũ dọn tới rồi Thiên giới. Nhưng là bởi vì khổ tâm nghiên cứu phương hoàng niết bàn bí mật, hắn cơ hồ hình cùng với bế quan.

Nghĩ nghĩ, hắn phái Bạch Trạch xuất chiến, cũng đem địa điểm tuyển ở tới gần tế đàn thiên vực. Chúc Long sinh ra điềm xấu, bất luận kẻ nào đụng tới hắn đều sẽ phát sinh vận rủi. Mà đấu pháp, cơ hồ không có khả năng không có thân thể tiếp xúc.

Cùng hắn tưởng giống nhau, hai điều giáo ở bên nhau long cuối cùng vỡ vụn tế đàn, Ma tộc sắp phá tan phong ấn. Liên ở hắn cho rằng đã đạt thành cùng Ma tộc giao dịch, nhưng là Thiên tộc tộc trưởng lại đưa ra sống tế phương pháp, dùng tới thần thần hồn cùng thân thể một lần nữa phong bế tế đàn.

Hắn nghe được lúc sau đều phải cười ra tiếng tới. Đây là cái gì ngu xuẩn người có thể nghĩ ra được? Kẻ hèn một cái thượng thần lực lượng sao có thể phong ấn trụ tế đàn? Kia yêu cầu hàng trăm hàng ngàn thần tới phong ấn. Nếu làm như vậy, Thiên tộc còn không phải là diệt tộc?

Cứ việc như thế hắn vẫn là cái thứ nhất báo danh. Phương hoàng niết bàn cấm thuật là nhằm vào sau khi chết, vừa lúc hắn yêu cầu một cái chính đại quang minh chết lý do. Dù sao hắn chung quy

muốn chết, không bằng mượn cơ hội này kết thúc này một đời sinh mệnh.

Hắn nhảy vào tế đàn. Nguyên nghĩ chờ hắn sống tế lúc sau, mọi người xem đến tế đàn vô pháp phong ấn, liền từ bỏ phương pháp này. Như vậy Ma tộc vẫn là sẽ lao ra sắp tổn hại tế đàn, hắn cùng Ma tộc khế ước liền tính hoàn thành.

Nhưng là không nghĩ tới Thiên tộc một người tiếp một người mà nhảy vào tế đàn, ngay cả hắn đồ đệ Bạch Trạch cũng không ngoại lệ. Thiên tộc cuối cùng chỉ còn một cái Phi Vũ khi, tế đàn bị một lần nữa phong ấn.

Mà hắn cấm thuật cũng bởi vậy ra bại lộ. Hắn đã chết, thần hồn chia làm hai nửa, một là hắn, một nửa kia chuyển thế vì Lý Lạc. Hắn đích xác không có quên đi kiếp trước ký ức, bởi vì kiếp trước liền như vậy cùng đời sau phân liệt thành hai người.

Chờ hắn tỉnh lại phát hiện chính mình ở chu thiên sao trời trập. Ở hắn sinh hoạt quá trúc lâu bên ngoài, xuất hiện một cái cùng Thiên giới giống nhau như đúc tế đàn. Thậm chí liền hắn lúc ấy dùng phương pháp hoàng long đuôi làm thành kết giới cũng một đạo theo tới.

Người sau khi chết sẽ dẫn lên sinh thời đi qua lộ một lần nữa đi một lần. Hắn đích xác trở lại trước kia sinh hoạt quá địa phương. Nhưng bởi vì cấm thuật thất bại, bị vĩnh viễn cầm tù ở chỗ này.

Hắn minh bạch, chính mình vẫn là đã chết, hơn nữa không người không quỷ, không yêu không tiên. Hắn cũng không biết chính mình là cái gì, tóm lại đem vĩnh viễn vây ở cái này một tắc vuông nơi trung.

Rồi sau đó lại qua thượng vạn năm. Hắn càng ngày càng trầm mặc. Hắn dùng cây trúc làm thành bộ dụng cụ, nhiều ra kia bộ liền khắc lên A Li bộ dáng. Như vậy, hắn sẽ cảm thấy nàng cùng hắn sinh hoạt ở bên nhau.

Tịch mịch thời điểm hắn liền viết tên nàng, họa nàng bộ dáng. Hắn biết chính mình vĩnh viễn ra không được, hắn sẽ vĩnh viễn đãi ở chỗ này, chậm rãi điên cuồng, nhưng sẽ vĩnh sinh.

Này thật là một loại châm chọc, hắn càng muốn tới gần nàng, ngược lại bị đẩy đến xa hơn. Mà cái kia đời sau, tắc bị hắn trời xui đất khiến chế tạo ra tới. Đây là người định không bằng trời định sao?

Lại sau lại, chu thiên sao trời trận bị một cái đại yêu nhặt đi, còn đâu trong tháp thành trăm tiên đài. Hắn lại nhiều một sự kiện làm, thả ra một tia thần hồn, hướng bọn họ hỏi chuyện.

Hỏi bọn hắn hiện tại là cái gì thời đại, bên ngoài đã xảy ra cái gì? Người có hay không gặp qua một cái kêu A Li thiếu nữ a?

Hỏi xong lúc sau, hắn sẽ cho bọn họ chỉ một cái sinh nói. Nhưng là không có gì dùng. Bởi vì chu thiên sao trời trận mỗi cái canh giờ đều sẽ biến hóa, một cái sinh nói là vô pháp làm tế phẩm sống sót. Đây cũng là hắn bảo hộ chính mình phương pháp, hắn tuyệt không có thể làm người biết hắn ở chỗ này.

Tuy rằng dùng phượng hoàng lông đuôi làm thành kết giới không người tiến tới, trừ phi làm thượng cổ phượng hoàng phun lửa mới có thể bài trừ kết giới. Nhưng là vào không được, có thể từ bên ngoài đem hắn cùng đại trận ngao ở bên nhau, trở thành quỷ sát trận. Hắn nhưng không nghĩ liền như vậy trở thành đại trận một bộ phận.

Biết chính mình ở Yêu Chu, hắn lại lần nữa có hy vọng. Tiên giới chỉ còn Phi Vũ một người. Yêu tộc vì hoàn toàn diệt trừ Thiên tộc, nhất định sẽ nghĩ cách đem Phi Vũ lộng tiến trăm tiên đài. Phi Vũ tiến vào, hắn liền có phượng hoàng Tam Muội Chân Hỏa.

Nhưng hắn trăm triệu không nghĩ tới, cùng Phi Vũ một đạo tiến vào còn có Bạch Trạch, còn có Quý U, còn có Yêu tộc Thái Tử, còn có A Li.

Hắn rút cuộc nhìn thấy nàng, nhưng nàng cũng không có như vậy vui vẻ.

Hắn thỉnh linh phát hiện, nguyên lai nhiều năm như vậy qua đi, mơ ước nàng người không ngừng là hắn đời sau, còn có hắn hảo đồ đệ nhóm.

*

“Mì sơi không có tương.” A Li chỉ ăn nửa chén liền đem chiếc đũa gác xuống.

“Hảo, ta lần sau làm tương.” Bàn ôn hòa mà nói, “Người thích cái gì hương vị nước sốt?”

“Thích nắm thịt vụn.”

“Ân, ta một lát liền đi học.”

“Đi chỗ nào học?”

“Đi nhân gian học, tìm cái đầu bếp.”

A Li nhăn lại tế mi, “Người cùng với đi học, không bằng phóng ta trở về. Chúng ta Thiên Sơn thực xá làm tương ăn rất ngon.”

Đường quanh co: “Ta đây đem thực xá đầu bếp bắt được tới cùng hắn học.”

A Li ngoài ý muốn chớp chớp mắt, “Ta cho rằng người muốn bắt hắn tới làm mặt tương.”

Bàn thực nhẹ mà cười một chút, “Ta tưởng cho người nấu cơm ăn, suy nghĩ thật lâu.” Hắn bị nhốt ở trúc lâu thời điểm liền nghĩ tới, nếu có một ngày gặp được A Li, nàng thích ăn cái gì hắn liền làm cái đó.

Hắn sinh hoạt niên đại, bởi vì nữ tính rất ít, hôn nhân này đây nữ tính là chủ. Kết thành bạn lứa sau, nam tính sẽ đem tài sản giao ra đây ở nhà ngoan ngoãn chờ. Bởi vì đối phương sẽ không chỉ kết

một cái bạn lữ, này liền dẫn tới nam tính nhóm yêu cầu tranh kỳ khoe sắc mới có thể hấp dẫn bạn lữ qua đêm.

Cho nên nói như vậy Yêu tộc nam tính phi thường được hoan nghênh, bởi vì bọn họ có thể biến ra chân thân lấy lòng bạn lữ. Nhưng là Thiên tộc nam tính cũng không tồi, rốt cuộc cánh tay thượng con số cũng không phải là nói nói xem. A Li đi rồi, hấn vì thêm một cái kỹ năng đem Bạch Trạch sai sự cầm trở về, trừ bỏ nghiên cứu phương hoàng niết bàn, chính là nghiên cứu nấu cơm.

Rốt cuộc lưu lại một người tâm, liền phải trước lưu lại nàng dạ dày. Mặc dù thời gian biến hóa muôn vàn, liền nhân gian đều chú ý phụ vì cương, Thiên tộc cũng từ nữ tính là chủ biến thành nam tính là chủ đạo. Chỉ hấn cảm thấy cái này kỹ năng không thể ném. Nghe nói hấn đời sau là Thái Tử, Thái Tử chính là y tới đuổi tay cơm tới há mồm.

So với hầu hạ người, ai đều thích bị hầu hạ đi? Như vậy một cái sẽ nấu cơm, đánh nhau cũng rất lợi hại, còn rất có tiền vị hôn phu, cùng một cái yêu cầu người hầu hạ vị hôn phu, A Li sẽ tuyển ai?

“Ta chỉ nghĩ xoay chuyển trời đất sơn.” Thiếu nữ rũ xuống mắt nhẹ giọng nói.

Bàn hơi giật mình một chút, ánh mắt ám ám. Hấn mặc trong chốc lát, “Chờ ta lấy về thần hồn.”

A Li trầm nghĩ, chờ người lấy về thần hồn, ta liền đã chết.

Nàng hỏi: “Người nhất định phải giết chết Lý Lạc sao?”

Bàn nhẹ nhàng gật đầu, “Ta cùng với hấn chỉ có thể sống một người.” Hấn đứng dậy đem chén đĩa thu thập hảo, xoay người lấy ra đi tẩy. A Li dùng quá đồ vật, hấn có thể tin bất quá Ma tộc người tới tẩy.

Đại diện lại lần nữa liền thừa A Li một người, nàng ở thức hải cùng hệ thống nhìn một cái nói chuyện.

“Bàn cùng Lý Lạc, bọn họ tính một đóa hoa vẫn là hai đóa hoa?”

Hệ thống: “Này... Ta cũng không biết a.”

A Li: “Thật là kỳ quái, ngàn đêm cùng ngàn chú một khối thân thể hai cái hồn phách. Lý Lạc cùng bàn hai khối thân thể một cái hồn phách.”

Hệ thống: “Ký chủ trước đừng nói cái kia. Hiện tại nhất quan trọng là người ở Thiên giới nha. Người đã quên, bầu trời thời gian có thể so trên mặt đất mau nha. Này này này..... Sợ không phải người liên một ngày đều sống không quá đi?”

A Li đồng tử động đất, nàng như thế nào đem cái này đã quên.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Khoai viên đậu phộng đường 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ái người liên bá vương người 70 bình; hoa lê thơ 30 bình; chim sơn ca kêu cả ngày 20 bình; solskan, sơ sơ đại bảo bối, nguyệt mầm ssyy, khoai viên đậu phộng đường 10 bình; dreamhigh, MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

101, đệ 101 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li sắc mặt trắng bệch, này còn không phải là lậu phòng thiên phùng ngày mưa sao?

Trên cổ tay một cái đáng thương vô cùng 【5】 tự, phỏng chừng liền nửa ngày đều dùng không đến, cái này con số liền sẽ biến thành linh. Bầu trời thời gian muốn so nhân gian mau, thượng một lần năng chính là ở chỗ này sinh sôi từ 72 giảm đến hơn ba mươi.

Nghĩ đến đây, A Li vội đứng lên triều cửa điện chạy tới. Mới vừa đem cửa đẩy ra, liền nhìn đến đã đứng ở cửa bàn.

Bàn ngẩn ra một chút, “Người muốn đi đâu nhi? Nơi này ma nhân rất nhiều, không cần chạy loạn.”

A Li gấp đến độ con người thắm một tầng thủy quang, “Người không nghĩ làm ta xoay chuyển trời đất sơn, ít nhất trước làm ta đi xuống. Thiên Sơn thời gian cùng trên mặt đất không giống nhau, ở chỗ này ta sẽ thực mau chết rớt.”

Bàn cười một cái, “Không như vậy nghiêm trọng. Bầu trời thời gian là so trên mặt đất mau, nhưng cũng không mau đến một ngày chính là một năm. Người ở chỗ này đãi mấy ngày, nhiều nhất năm ngày, nhân gian mới qua một năm mà thôi.”

A Li đơn giản nói: “Người không phải vẫn luôn cảm thấy ta có bí mật sao? Bí mật của ta chính là ta sắp chết. Người cánh tay thượng có chữ viết, cánh tay của ta thượng cũng có chữ viết, chẳng qua người nhìn không tới thôi. Ta hiện tại nhiều nhất sống mười lăm thiên, mười lăm thiên hậu ta liền sẽ chết. Nhưng là hiện tại người đem ta lộng tới Thiên giới, ta sợ là nửa ngày cũng sống không đến.”

Bàn hơi kinh hãi, lập tức nắm lấy cánh tay của nàng, một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, thiếu nữ mảnh khảnh trên cổ tay quả nhiên xuất hiện một cái 【5】 tự.

“Đây là cái gì?” Bàn nhìn vắn vẹo ký hiệu nhăn lại mi.

“Đây là đại biểu ta có thể sống mấy ngày ý tứ.” A Li nói.

Nàng đồng thời ở thức hải hỏi hệ thống, “Vì cái gì hắn có thể làm ta trên cổ tay con số hiển hiện ra đâu?”

Hệ thống vẽ mặt ngốc, “Khả năng hắn là thần đi..... Ký chủ người nhưng đừng lại công đạo, vắn nhất hắn làm ta cũng hiển hiện ra đâu?”

Bàn khẽ nhúc nhích ngón tay triệu ra một cỗ tiểu phong, hắn từ thanh phong trung nhẹ nhàng về ra một mặt sắc bén lưỡi dao gió, ở chính mình ngón tay thượng một hoa, tiếp theo giương mắt nhìn về phía A Li, “Kiên nhẫn một chút đau.”

A Li bản năng sau này rút tay về, lại bị hắn gắt gao đè lại, dùng lưỡi dao gió ở trên cổ tay cắt cái cái miệng nhỏ. Bàn động tác quá nhanh, dẫn tới A Li cũng chưa cảm thấy đau.

Bàn dùng cắt qua ngón tay nhanh chóng ở A Li trên cổ tay vẽ một cái ký hiệu. Ký hiệu tản mát ra sáng ngời chói mắt quang, tựa như một cỗ tiểu phong hút bàn ngón tay thượng huyết như trụ chảy xuống.

Máu giống như không cần tiền đường như đi xuống lưu, tưới A Li tay lập tức ướt đầm dề, dày đặc mùi máu tươi sắc người không dám nhìn.

Huyết tốc độ chảy tuy mau, nhưng cũng không có rơi trên mặt đất mà là ủa vào A Li miệng vết thương. Một lát sau, bàn đè lại ngón tay thượng miệng vết thương, ánh sáng nhạt hiện lên, A Li trên cổ tay máu bắt đầu đọng lại, kết ra một đóa nho nhỏ ấn ký, tựa như một đóa tường vi hoa.

Bàn sắc mặt có điểm tái nhợt, môi tựa như vài thiên không uống nước khô nứt giống nhau, “Ta tạm thời phong ấn ở trên người của người thời gian, mười ngày trong vòng chỉ cần không rời đi Thiên giới, thời gian trôi đi liền đối với người không có hiệu quả. Chờ ta giải quyết Lý Lạc lấy về thân hồn, liền giúp người xử lý còn có mười lăm trời sinh mệnh vấn đề.”

A Li không nói chuyện, nàng lại nhìn thoáng qua trên cổ tay con số, nếu là thường lui tới lúc này hẳn là rớt đến 4, nhưng là thời gian dài như vậy cũng không có biến hóa, vẫn là 5. Nếu bàn thật sự giúp nàng phong ấn trụ, nàng ở chỗ này nhiều đái mấy ngày cũng không có gì.

“Người muốn hay không uống nước?” A Li hỏi, nàng nghe nói trừu xong huyết người sẽ miệng khô, muốn đại lượng uống nước. Người thường mất máu vượt qua 400 ml liền sẽ đầu vầng mắt hoa. Bàn vừa rồi này xuất huyết lượng, cảm giác đều phải có 800 ml.

“Ta chính mình tới.” Bàn nhẹ giọng nói.

Hắn tuy rằng sắc mặt tái nhợt, nhưng là nện bước như cũ trầm ổn, tựa hồ không chịu cái gì ảnh hưởng. Nhưng là A Li vẫn là từ tóc của hắn thượng nhìn ra kỳ quặc. Bàn đầu tóc vẫn luôn hắc giống mực, giống thác nước giống nhau thẳng tiết mà xuống. Nhưng là hiện tại màu đen thác nước thể nhưng trộn lẫn từng sợi đầu bạc.

“Vừa rồi người cho ta kết ấn ký có phải hay không muốn trả giá rất cao đại giới?”

Bàn chính cho chính mình đổ chén nước, nghe được lời này im miệng không nói một chút, “Tuởng cùng thời gian làm giao dịch, thông thường đều sẽ trả giá cực cao đại giới.”

A Li hỏi: “Người trả giá cái gì đại giới?”

Bàn biểu tình bình đạm mà nói, “Ta là Thiên tộc, trong thân thể có bảo hộ thọ nguyên công xiềng. Chỉ cần không gặp đến nguy hiểm cho sinh mệnh sự, có thể cùng thiên địa đồng thọ. Nhưng là vừa rồi

cùng người kết ấn, bảo hộ thọ nguyên công xiềng chuyển qua trên người của người, từ đây thời gian trôi đi đối ta bắt đầu có tác dụng.”

A Li vẻ mặt khiếp sợ: “Vậy người hà tất muốn làm như vậy đâu, trực tiếp đem ta đưa đi xuống là được a. Không đi Thiên Sơn, đi địa phương khác cũng có thể.”

Bàn nhẹ giọng nói: “Ta tạm thời không thể rời đi nơi này, đem người đưa đi xuống không dùng được ba mươi phút bọn họ liền tìm đến người.”

A Li càng khó hiểu, “Tìm được ta lại có thể thế nào đâu, bọn họ cũng sẽ không cầm tù ta, hơn nữa về sau ta có thể tới gặp người a.”

Bàn thực nhẹ mà cười một cái, “Ta sợ sẽ không còn được gặp lại người. Thần hồn bản thân tua nhỏ, bởi vì cấm thuật thất bại bị phản phệ tài trí cắt thành hai nửa. Từ ta đi ra kim tháp thời khắc đó, ta cùng với Lý Lạc cũng chỉ có thể sống một cái. Thần hồn một đoạn thời gian không dung hợp, chúng ta hai cái đều sẽ chết.”

A Li vẫn luôn cho rằng bàn chấp nhất mà tưởng lấy về thần hồn, chỉ là bởi vì hắn tưởng lấy về chính mình đồ vật. Nhưng không nghĩ tới, còn có loại chuyện này.

Bàn dừng một chút lại nói: “Lấy về thần hồn sau ta là có thể đem người trên cổ tay tự cùng liền ở mặt trên nguyên rửa cùng xóa. Thần hồn không hợp nhị vì một, lực lượng của ta không có như vậy đại.”

Còn có thể như vậy? A Li mở to mắt, cho tới nay nàng lo lắng nhất chính là trên đầu này đem dao cầu, thời gian vừa đến liền sẽ rơi xuống. Nàng đương nhiên muốn đi trừ thời gian hạn chế, nhưng là bàn lấy về thần hồn chẳng khác nào Lý Lạc sẽ chết.

“Liền không có lưỡng toàn biện pháp sao?”

Nàng không nghĩ làm bàn chết, cũng không nghĩ làm Lý Lạc chết. Ở nàng xem ra, bàn cùng Lý Lạc chính là một cái kiếp trước cùng một cái đời sau, bản chất vẫn là một người. Từ Thiên Chú cùng Tư

Thiên Dạ có thể ở một cái trong thân thể hảo hảo ở chung. Lý Lạc cùng bàn lại đến vì một cái thần hồn mà chết đuối.

Bàn gọi lên nàng cầm, đến gần rồi chút, thực ngây ngô mà cúi đầu khẽ hôn hạ nàng môi, “A Li, mấy ngày nay nào cũng đừng đi, cùng ta ở bên nhau. Không biết vì cái gì, ta tổng cảm thấy muốn sẽ không còn được gặp lại người.”

A Li đầu quả tim khẽ run lên, làm không rõ đây là bàn cho chính mình tiên đoán, vẫn là cho nàng.

Nàng đột nhiên có điểm khổ sở, mặc kệ thế nào, bàn trước nay đều không có thương tổn quá nàng. Nàng đôi tay ôm bàn cổ, “Ta không nghĩ làm người có việc, cũng không nghĩ làm Lý Lạc có việc.”

Bàn hầu trung tràn ra một chút cười nhẹ, “Có điểm khó.” Hắn thực nhẹ nhàng mà cô trụ nàng eo, đem nàng đặt ở trên đùi ngồi xong, “Đừng nghĩ cái này, đây là chuyện của ta.” Hắn nhìn nàng mặt mày, trong lòng tràn ra một cỗ thỏa mãn, nhiều năm như vậy cuối cùng không bạch ngao.

Bàn đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, năm phiến phần cánh hoa, một mảnh hoa hồng cánh. Theo đóa hoa lay động, hợp với đỏ bốn cánh hoa cánh.

A Li hơi hơi trợn to mắt, bàn quả nhiên cùng Lý Lạc xài chung một đóa hoa.

Bàn sờ sờ nàng gương mặt, “Người lại xem ta đỉnh đầu, nơi đó đến tột cùng có thứ gì? Cùng người trên cổ tay tự có quan hệ sao?”

A Li không nói chuyện, chỉ ôm lấy hắn, đem cằm gác ở trên vai hắn.

Bàn suy nghĩ một chút, dứt khoát bế lên nàng triều giường đi đến. Theo hắn nện bước, khung đỉnh rơi xuống từng đạo màn che, hoàn toàn đem đại điện chia làm trong ngoài hai bộ phận.

Trên xà nhà, có cái tay khắc xiêu xiêu vẹo vẹo gà, tức giận cực kỳ.

*

“Thấy được sao? Nàng ở kia sao?”

Thiên Sơn đỉnh núi trong đại điện, Bạch Trạch vẽ mặt ngưng trọng mà nhìn đang ở nhập định Phi Vũ. Cách đó không xa, Quý U đi bộ nhìn trong đại điện các loại bày Giang Nam ánh họa vật phẩm. Lý Lạc đứng ở Quý U bên cạnh, cùng hắn cùng nhau nhìn bốn phía rực rỡ muôn màu bài trí.

Một tường túi nước, hồng nhật đạo lữ chứng, túi tiền, ngọc bội, đá quý chậu hoa, tiên kiếm, ăn, mặc, ở, đi lại, không chỗ nào không có. Càng xem, hai người sắc mặt càng không tốt.

“Người có này đó sao?” Quý U hỏi.

Lý Lạc trầm trầm mắt, “Có một chút, nhưng không nhiều như vậy. A Li mỗi lần tới cấp ta mang đều là ăn.”

Quý U có chút ngoài ý muốn, hắn còn tưởng rằng liền hắn một cái không bị coi trọng, “Là màu vàng tiểu góc nhọn lương khô sao?”

Lý Lạc nhíu nhíu mi, “Người nói bánh bột bắp sao?”

Quý U: “Đúng vậy.” chính là bánh bột bắp, màu vàng, ngọt thanh ăn ngon. Hắn nguyên tưởng rằng đó là trên đời nhất món ăn trân quý đồ vật. Sau lại mới biết được Bạch Trạch, Phi Vũ đều không ăn.

Lý Lạc suy nghĩ một chút, vừa mới bắt đầu cho hắn mang quá một lần bánh bột bắp, nhưng sau lại phát hiện hắn không ăn, A Li liền không cho hắn mang theo, mà là đổi thành ăn ngon các màu món ngon, thậm chí còn có chocolate cùng bánh kem. “Àn, có bánh bột bắp.”

Quý U tức khắc cảm thấy đối phương thực thân thiết, “Ta cũng là có bánh bột bắp.”

Bên kia nhập định Phi Vũ mở mắt ra, Bạch Trạch lại thúc giục hỏi, “Có phải hay không người nhớ lắm, sự phụ trong đại điện không có

người lưu lại dấu vết?”

Phi Vũ nói: “Có dấu vết, ta khi còn nhỏ giống cái các người vĩnh viễn ở bên nhau, cố ý ở người cùng hắc đại điện đều khắc lại một con phượng hoàng.”

Bạch Trạch hơi giật mình, “Người khắc phượng hoàng sao? Ta như thế nào không phát hiện? Phượng hoàng hắc là rất lớn mới đúng rồi.”

Phi Vũ nói: “Tự nhiên khắc vào bí ẩn địa phương.”

Bạch Trạch lại nói: “Hảo đừng nói cái này, người đều thấy cái gì? A Li ở cửu thiên sao? Sự phụ..... Ta nói bàn có hay không khó xử nà?”

Phi Vũ ánh mắt lãnh xuống dưới, “Sao có thể khó xử? Bọn họ ôm nhau.”

Bạch Trạch mặc một chút, miễn cưỡng văn tôn, “Này không có gì đi, người cũng ôm quá a.”

Phi Vũ lại nói: “Bọn họ còn thân thân.”

Bạch Trạch ngón tay nắm chặt chút, “Này cũng không có gì đi, người cũng thân quá a.”

Phi Vũ nói tiếp: “Nhưng ta không có thân xong liền lên giường a.”

Bạch Trạch nao nao, cái gì lên giường?

*

Trên chín tầng trời, A Li nhìn thức hải đột nhiên nhiều ra mấy hành tự, kinh ngạc cực kỳ.

【 kiểm tra đo lường đến Bạch Trạch đoá hoa tường biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về. 】

【 kiểm tra đo lường đến Quý U đóa hoa tướng biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về. 】

【 kiểm tra đo lường đến Lý Lạc đóa hoa tướng biến thành hắc hoa, nhưng là biến không quay về. 】

Mà nàng bên cạnh, bàn chính hợp lại mắt nằm ở trên giường. Mắt máu quá nhiều, người liền có điểm vụng, phải nghỉ ngơi một chút.

A Li vẽ mặt mê hoặc hỏi hệ thống, “Bọn họ muốn biến hắc hoa. Cùng ta không quan hệ đi?”

“Như thế nào không quan hệ?” Hệ thống nói, “Có thể là bọn họ nghĩ đến người cùng bàn ở bên nhau liền ghen tị.”

“Nhưng ta cái gì cũng chưa làm a.”

Thật là người ở trên trời ngồi, nòi từ Thiên Sơn tới.

Tác giả có lời muốn nói: Ta nỗ lực, tranh thủ nhiều càng. Ta cũng tưởng nhiều càng, nhưng là càng đến kết cục liền càng khó viết. Bất quá cũng nhanh, liền còn mấy cái đại tình tiết.

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Tiểu tiên nữ nha 18 bình; Thạch Nhạc Chí (mất trí), ta là tường đầu thảo 10 bình; vọng tử., MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

102, đệ 102 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bàn ngủ thật sự trầm, hần thiếu hụt rất nhiều huyết, thân thể mệt mỏi. Sắp ngủ trước hần vẫn luôn nắm A Li tay, chính là ngủ cũng không buông ra. A Li phé đi thật lớn kính mới rút ra, tay bị đối phương lòng bàn tay gấp phải một tầng hần.

Nàng đi đến phía trước cửa sổ nhìn đến bên ngoài ma nhân tới tới lui lui, khiêng các loại bộ dáng quái dị vũ khí nói chuyện phiếm. Nàng nghe không hiểu đối phương nói, đang chuẩn bị rời đi liền thấy hai cái ma nhân trong lòng ngực ôm một phủng rau quả.

Trái cây là vừa trich, còn hợp với mới mẻ phiến lá. Rau dưa thượng cũng mang theo bùn đất, hiển nhiên cũng là vừa trich. Quả đào, quả táo, quả quýt, dưa chuột cùng cà tím. Này đó rau quả cũng không phải là mùa đông có thể sản xuất. Thiên giới chỉ có một địa phương, chính là Phi Vũ vườn rau.

Kia vườn rau là A Li cấp Phi Vũ làm cho, Phi Vũ thập phần quý trọng, ngay cả phải rời khỏi khi đều phải hảo hảo đem thủy tưới xong mới đi. A Li thấy ma nhân trong tay rau quả rất nhiều đều hợp với đại lượng canh lá, không cần xem cũng biết vườn rau bị đập hư quá sức.

Nàng vội vàng đem cửa điện đẩy ra một chút chạy đi ra ngoài.

Dọc theo đường đi đều là ma nhân, bọn họ cũng không biết từ nơi nào nhảy ra tới cũng không thích hợp bọn họ quần áo cùng phối sức, toàn bộ treo ở trên người cùng trên đầu, tựa như một đám thổ phỉ.

A Li trải qua mấy cái đại điện đều bị phiên đến lộn xộn. Nàng dọc theo vân nửa đường tìm được Phi Vũ đại điện, quả nhiên bên trong tựa như oanh. Tạc quá. Nàng sơ tới Phi Vũ nhét vào nàng trong

lòng ngực bồ phượng hoàng cũng bị người xả thành toái khối vút trên mặt đất.

Sau điện vườn liền cày không xong, dê bò gà thỏ trong giới bị cướp sạch không còn, đất trồng rau cũng bị dẫm hư. Liền cây ăn quả hảo điểm, nhưng là trên mặt đất rơi xuống rất nhiều trái cây, vừa thấy liền không hảo hảo trích.

Nàng khí quá sức, phía sau truyền đến dương tru lên thanh âm. Xoay người, một con tiểu dê con không biết như thế nào trốn thoát tưởng hướng trong giới chạy, nhưng là một cái ma nhân đuổi theo nó, một phen bắt liền phải vạ hạ đầu.

A Li ném ra trong tay nhéo lá bùa, “Oanh ——” một tiếng ma nhân trên đầu nổ tung một đóa lôi hoa. Cường tráng ma nhân tức khắc thân thể run rẩy, cánh tay buông lỏng, tiểu dê con lăn xuống dưới, bốn cái đề đề bay lên chạy tới một bên.

A Li đang chuẩn bị qua đi bế lên dê con, liền thấy bị sét đánh quá ma nhân chỉ là giật giật cổ, duỗi tay triệu nàng chớp tới. Nàng hoảng sợ, không nghĩ tới ma nhân như vậy da dày thịt béo, lập tức sau này lui chuẩn bị ném ra đệ nhị trương lá bùa. Một đạo màu xanh lá kiếm mang kẹp theo băng hàn chi khí từ sau đánh úp lại, ma nhân tay mới vươn tới, giữa lưng chột lạnh, bị xuyên tim mà qua.

A Li kinh ngạc mà nhìn ma nhân liền tiếng la cũng chưa phát ra liền ngã vào nàng trước mặt, không khí hơi hơi chấn động, lộ ra bàn thân ảnh.

Bàn ánh mắt tức lãnh, xem đều không xem một cái ngã xuống đất ma nhân, liền tới xem xét A Li có hay không bị thương. Hắn xem cẩn thận, liền mạch đập đều dò xét một chút, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ta vừa rồi tỉnh lại gặp người không ở liền đi ra ngoài tìm người. Nơi này ma nhân rất nhiều, không cần chạy loạn, bọn họ nguyên bản liền không nói đạo lý.”

A Li bế lên run bần bật tiểu dê con, khẽ nâng cầm một lóng tay, “Người xem, đây là ta cấp Phi Vũ loại vườn rau, phí rất dài công phu. Chúng ta lần trước tới nơi này khi, Phi Vũ hái rau đều là thật cẩn thận. Nhưng là hiện tại đều bị ma nhân đập hư.”

Bàn nhấp nhấp môi, “Người cấp Phi Vũ làm cho vườn rau?”

A Li không để ý đến hẳn hỏi chuyện, nàng tuy không có dưỡng nhãi con ký ức, nhưng là rất rõ ràng một cái gieo trồng trò chơi muốn phí bao lớn sức lực mới có thể hình thành loại này quy mô vườn. Muốn mua đất, muốn mua hạt giống phân hóa học, còn muốn làm cỏ bắt trùng. Trừ bỏ khắc kim còn muốn gan, không phải một ngày hai ngày sự tình.

Bằng không vì cái gì nàng không ở mặt khác nhãi con nơi đó trồng rau, chỉ cấp Phi Vũ một người trồng rau? Khẳng định quá trình thực tiễn toái thực gian khổ. Liền giống như mấy cái nguyệt thậm chí một năm tâm huyết chuẩn bị cho tốt vườn, một ngày nào đó đăng trò chơi phát hiện bị trộm tài khoản toàn hủy hoại, quả thực khí đến muốn quăng ngã di động.

A Li so đăng trò chơi còn muốn chọc giận, bởi vì vườn bị hủy hư bộ dáng càng trực quan mà bày ra đến nàng trước mắt. Những cái đó liền Phi Vũ đều không bỏ được ăn, bị coi như sủng vật dưỡng gia cầm đều bị ma nhân bắt đi ăn luôn.

“Những cái đó nhảy vào tế đàn thượng thần nhóm nhất định không nghĩ tới sau khi chết sẽ không được an bình, chỗ ở cũ bị hư hao, di vật bị đập hư. Người xem, trên mặt đất còn có bể gãy mộ bia, nghĩ đến những cái đó mộ chôn di vật cũng bị đào đi.”

A Li phía trước đối Ma tộc bị thả ra còn không có quá lớn cộng tình, chỉ là cảm thấy xem bọn họ ở Thiên giới đi tới đi lui thật sự chướng mắt. Hiện tại xem ra, ma nhân không riêng tưởng đập hư Thiên giới, tương lai còn muốn đập hư nhân gian, nàng đã có thể tượng tượng ra cái loại này nước sôi lửa bỏng giống như địa ngục giống nhau tra tấn.

Nàng vạn phần khó hiểu mà nhìn bàn, không rõ đây cũng là hắc sinh hoạt quá địa phương a, nhìn tộc nhân phòng ốc bị phá hủy hẳn một chút cảm giác đều không có sao?

Bàn không nói gì, ngón tay nặn ra một đạo quyết, đem chết ma nhân phá hủy thành bột mịn. Nhìn bột phấn chậm rãi trầm ở tầng mây dưới, kéo A Li tay rời đi nơi này.

Trở lại đại điện, A Li đem tiểu dê con đặt ở trên mặt đất, quay đầu cho nó tìm tới một cái uống nước chén, đảo chút nước trong. Bàn cùng nàng nói chuyện, nàng cũng không để ý tới.

Bàn đứng ở bên cạnh yên lặng nhìn trong chốc lát tiểu dương uống nước, xoay người rời đi.

Thiên giới không có ban đêm, vĩnh viễn đều là như vậy sáng trong.

Tiểu dương uống xong thủy sau bắt đầu ở trong điện rải hoa. A Li lúc đầu còn nhìn trong chốc lát tiểu dương chạy nhảy, nhưng là không bao lâu liền cảm thấy có chút không thích hợp, bên ngoài thật sự quá an tĩnh.

Nàng bò đến phía trước cửa sổ ra bên ngoài xem, chỉ thấy bên ngoài trống rỗng một cái ma nhân đều không thấy. Nàng tâm nhảy dựng, chẳng lẽ là bàn lương tâm phát hiện đem ma nhân đều giết?

Chạy ra đi xem, bên ngoài mây mù lượn lờ, không khí khô ráo, một chút mùi máu tươi cũng không có. Nhưng là như vậy an tĩnh lại thật sự không bình thường. Nàng suy nghĩ một chút, dứt khoát đi xuống thêm đá đi bốn phía đi dạo.

Nửa canh giờ về sau, nàng đem mấy cái đại điện chung quanh đều nhìn một vòng, quả nhiên một cái ma nhân đều không có, tựa như phía trước ma nhân đều là ảo giác giống nhau.

A Li trở về đi, bên đường nhìn đến cung điện cửa vẫn là như vậy hỗn độn, quần áo gia cụ vứt nào đều là, hoàn toàn là ma nhân đã tới dấu vết, cũng không giống nàng nổi lên ảo giác nha?

Trở lại bàn cư trú cung điện, nàng đột nhiên nhớ tới lắc tay có mây cây ngọc giản. Nàng toàn bộ lấy ra tới, phát hiện ngọc giản nhóm quả thực giống bị lửa đốt đỏ giống nhau nhan sắc. Nàng đại biểu đối phương truyền tới nhắn lại quá nhiều, sắp đem ngọc giản căng tặc.

Nàng đem toàn bộ ngọc giản rót vào một chút linh lực, thanh lãnh, dồn dập, trầm thấp các màu thanh âm tức khắc truyền ra tới.

【 Bạch Trạch: Đãi ở kia tòa đại điện nào cũng đừng đi, đừng chạy loạn, chờ ta đi tìm người. 】

【 Phi Vũ: Chớ chọc ma nhân, bọn họ nghe không hiểu người nói, chỉ biết cảm thấy người ở khiêu khích. Vờn..... Cũng đừng quản, chờ ta trở về lại một lần nữa lộng đi, nhất định trả lại người một cái càn quét. 】

【 Tư Thiên Chú: Người hiện tại ở đâu? Ma nhân mượn sức Yêu Chu, ta a huynh không đồng ý, nhưng ta phụ vương đồng ý. Vì thế a huynh liền đem phụ vương giam lỏng, mặt khác hoàng tử thừa cơ tạo phản cũng bị ta a huynh nhất nhất còn trở về. Người đi rồi này một tháng quả thực sút đầu mẻ trán. 】

【 Quý U: Ma nhân hướng Nhân tộc tuyên chiến, bởi vì Trường An không muốn giao ra Lý Lạc. Đừng lo lắng, ta sẽ không làm cho bọn họ huỷ hoại cha mẹ người cư trú Giang Nam đạo. Gần nhất rất bận, ta nhìn không tới người, chỉ có thể từ Phi Vũ nơi đó hiểu biết người đều đang làm cái gì. 】

【 Tư Thiên Dạ: Bàn có hay không làm khó dễ người? Ta hỏi Bạch Trạch người tình hình gần đây hẳn không cáo ta, chỉ làm ta đoán. 】

【 Bạch Trạch: Thật đáng tiếc người nhìn không tới ta ở chiến trường tư thế oai hùng, hô mưa gọi gió, sấm sét âm âm. Người nhìn đến nhất định gấp không chờ nổi muốn gả ta. 】

【 Phi Vũ: Tưởng người, ngày hôm qua mơ thấy người..... 】

【 Quý U: Ngày mai ta cũng phải đi đánh giặc, sau khi trở về người cho ta bổ cái đạo lữ chứng. 】

【 Tư Thiên Chú: A Li người không thấy được ta vừa rồi hất đuôi, một cái cái đuôi đảo qua đi, ma nhân thiếu một nửa. Chín căn cái đuôi ném lên, cát bay đá chạy. 】

Mặt sau lại là lung tung rối loạn nói chuyện thanh, đều là ở hội báo bọn họ tình hình gần đây. A Li nghe được cả người đều ngây ra, nàng mới hiểu được vì cái gì ma nhân đột nhiên biến mất, nguyên lai Ma tộc hướng Đại Đường tuyên chiến. Trừ bỏ phải về bọn họ trước kia địa bàn, còn muốn Lý Lạc.

Này đó linh tinh vụn vặt nói nghe đi lên, nhân gian đã qua rất dài một đoạn thời gian. Nàng ở Thiên giới không hề cảm giác, chỉ cảm thấy qua nửa ngày, nhưng là nhân gian lại đi qua một tháng rưỡi.

【 Tư Thiên Chú: Cái kia bàn thật là lợi hại a, hấn thật là chỉ mất đi nửa cái thần hồn? Hấn nửa cái thần hồn nên không phải sở hữu thượng thần thêm lên như vậy đại đi? 】

【 Bạch Trạch: Có điểm mệt, tưởng người, nhưng không biết nói cái gì. Bên ngoài hảo hảo a, ta bệnh cũ phạm vào..... Thật đau. 】

【 Quý U: Đừng lo lắng, ta cũng không tệ lắm, không có ma nhân dám tiếp cận ta. Phi Vũ bị thương, cánh xé rách một nửa, bàn quả nhiên là thượng cổ đệ nhất đại thần. 】

【 Tư Thiên Dạ: Ta vẫn luôn muốn biết người sinh ra có hươu cái gì bộ dáng, đáng tiếc ta tới thời điểm Giang Nam đạo đã không thủy. Ma nhân quả nhiên không thể thả ra, bọn họ hành tẩu quá địa phương đều là đất khô cằn. 】

【 Phi Vũ: Sư huynh không quá đẹp, cái đuôi thượng vảy rớt thật nhiều. Bạch Trạch: Bậy bạ, hội trưởng lên. Phi Vũ: Sẽ không. 】

Này đó ngọc giản, duy độc Lý Lạc ngọc giản là xanh biếc, căn bản không lượng quá.

A Li néo ngọc giản, trong lòng trào ra không tốt dự triệu.

Cửa sổ truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, nàng thân thể cứng đờ, lập tức ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy một con màu xanh lá chim nhỏ từ khung cửa sổ thượng ngạnh chui vào tới, hai chỉ đậu đậu mắt thẳng tắp mà nhìn thẳng A Li, nhanh chóng triều bên này bay tới.

A Li đem tiểu dương bế lên, rút ra một lá bùa, còn chưa ném ra tiểu thanh điều rơi xuống đất biến thành theo gió bộ dáng.

Thanh niên có điểm chặt vật, trên người vết thương từng đạo, đi xuống thâm huyết.

“Thiên giới đại môn bị chủ nhân đều phong thượng, nơi nơi đều là lôi hình ấn ký. Nếu không phải ta là đại biểu vận khí thanh điều, đã sớm bị đánh chết.”

A Li ôm tiểu dương nhìn đối phương, có điểm không xác định đối phương là thật sự theo gió vẫn là giả.

Theo gió vội vội vàng vàng lại đây kéo nàng, “Đừng hoài nghi, không có thời gian lãng phí. Chủ nhân nửa cái thần hồn quá lợi hại, hơn nữa Ma tộc có thể vô hạn sinh sôi nảy nở, Đại Đường mười lăm cái nói, có hơn phân nửa đều bị chiếm. Toàn bộ tiên môn đều thối lui đến Tây Vực, hiện tại liền lũng hữu nói, Kiếm Nam đạo cùng quan nội nói là an toàn.”

“Lý Lạc đâu?” A Li bị hấn châu này chủ nhân kêu kinh hồn táng đảm.

Theo gió thần sắc tức khắc có chút tang, “Lang quân sợ là thực mau liền sẽ chết đi. Ma tộc đáp ứng rồi hấn yêu cầu, thối lui đến Hà Bắc nói. Cho nên lang quân không có chống cự, trực tiếp bị mang đi.

Người biết đến, bị mang đi sau, trên người hấn khác nửa cái thần hồn liền sẽ bị lấy ra. Ai..... Không biết vì cái gì, lang quân trên người nửa cái thần hồn vẫn luôn không có tỉnh lại, nếu là tỉnh lại còn có thể cùng chủ nhân một trận chiến.”

A Li nghe được Lý Lạc bị Ma tộc mang đi, lập tức nghĩ tới Lý Lạc ngọc giản không có phản ứng. Nàng cắn cắn môi, “VẬY còn người? Vẫn luôn quản bản kê chủ nhân, người đứng ở ai bên kia?”

Theo gió nói: “Ta cùng cây cỏ bông thời trẻ cùng chủ nhân ký xuống khế ước, vĩnh không phản bội hấn. Nhưng là Lý Lạc cùng bản từ nào đó trình độ thượng đều có thể tính chúng ta chủ nhân, cho nên vô luận đứng ở ai bên kia đều không tính là phản bội. Ta cùng cây cỏ bông tự nhiên đứng ở Ma tộc mặt đối lập. Nhưng là chờ Lý Lạc sau khi chết, chúng ta phải trở lại bản bên cạnh người, nếu không sẽ lọt vào khế ước phản phệ.”

“Cho nên người mau cùng ta đi, ta chỉ có như vậy một cái cơ hội đem người đưa tới Thiên Sơn. Chờ chủ nhân thần hồn về một, hấn nói cái gì, ta phải làm cái gì.”

A Li mặc một chút, “Ta đi không được.”

Nàng nếu rời đi Thiên giới liền sẽ giây chết.

Ở chỗ này nàng thời gian là đọng lại, chỉ cần tới mặt đất, nàng còn thiếu một tháng rưỡi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Mặt trời lặn với hải 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 54503402, bạo khí Coca phao 10 bình; 539979145 bình; uyển ương, a minh 3 bình; văn tinh 2 bình; ngủ sớm dậy sớm, một cái đồ ăn ăn không đủ, MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

103, đệ 103 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Người không rời đi Thiên giới?” Theo gió kinh ngạc, nhưng hắn còn không có được đến A Li trả lời liền vẻ mặt hoảng loạn, “Hắn... Hắn đã trở lại.”

Bên ngoài vang lên hỗn loạn thanh âm, tựa như đột nhiên dừng mãnh vào thượng vạn người giống nhau.

Theo gió khắp nơi loạn xem, muốn tìm cái ẩn thân địa phương, cuối cùng biến thành một con bố dán tiểu thanh điều dính vào A Li tay áo thượng. Cửa điện bị đẩy ra trong nháy mắt, lại “Bang” một tiếng tiểu thanh điều biến thành tinh bột điều, cùng A Li quần áo đồng dạng nhan sắc.

A Li ánh mắt từ bố dán tinh bột điều chuyển qua bàn trên người.

Hắn rõ ràng chỉ rời đi nửa ngày, lại giống đi rồi mấy tháng. Trên người quần áo thay đổi nhan sắc, người cũng gầy một ít, chỉ gương mặt kia còn như năng gát tuần mỹ.

“Có đói bụng không, ta đi nấu cơm.”

Bàn tiến vào câu đầu tiên lời nói chính là cái này, không có giải thích hắn biến mất trong khoảng thời gian này làm cái gì, tựa như hắn chỉ là thực bình thường ra tranh môn giống nhau. Thấy A Li không hề rằng, hắn liền biết nàng hoặc nhiều hoặc ít đã biết một ít việc.

“A Li, ta còn có chuyện không có làm, chờ làm xong lại hướng người giải thích.”

A Li biểu tình lãnh lãnh đậm đậm, “Không có làm kia sự kiện còn không phải là từ Lý Lạc trên người lấy thần hồn sao, có cái gì hảo giải thích? Ta lại vô pháp ngăn cản người, Phi Vũ cùng Bạch Trạch

đều bị người lộng bị thương, ta liên bọn họ cũng không bằng, càng không làm gì được người.”

Bàn thấy nàng tự tự đều mang theo lãnh trào, cũng không tức giận, bình tĩnh mà nói: “Không phải kia kiện, là một khác kiện, chờ làm xong lại cáo người.” Hắc dừng một chút lại nói, “Ta lúc đi không cùng người nói ta muốn đi thế gian là bởi vì binh quý thần tốc. Còn nữa, ta biết người trong tay có kia mấy người ngọc giản, nói cho người chẳng khác nào nói cho bọn họ.”

A Li không nói chuyện, chỉ ôm dê con nhìn hắc.

Bàn biết dù cho hắc lệnh cưỡng chế Ma tộc không chuẩn thương tổn vô tội, nhưng chiến trường đao kiếm không có mắt, này đó Nhân tộc binh tướng vẫn là tử thương không ít. Lại thế nào, thế gian là nàng cố hương, nàng sinh khí cũng là hắc là.

“Giúp Ma tộc đoạt lại mất đi địa bàn cũng là khế ước một bộ phận, không như vậy khế ước liền không thể giải. Chờ ta đem còn thừa sự chấm dứt, lấy về thần hồn liền cho người giải rớt nguyên rửa. Khi đó người muốn đi nơi nào ta đều có thể bồi người đi, người muốn làm cái gì ta cũng có thể bồi người làm.”

A Li thần sắc bất biến, “Bầu trời thần đều chết sạch, người muốn làm cái gì, tự nhiên làm cái gì.”

Bàn biết một chốc một lát A Li không thể tha thứ hắc làm sự, nhưng hắc cũng không biện giải, chờ cuối cùng kia sự kiện làm xong có lẽ nàng là có thể thông cảm hắc. Quan trọng là kế hoạch sự tình đã hoàn thành một nửa, chờ dư lại làm xong, hắc liền có thể vĩnh viễn cùng nàng ở bên nhau.

Hắc đợi thời gian lâu như vậy, ở kim trọng tháp chịu khổ, cuối cùng có thể danh chính ngôn thuận mà lấy về chính mình đồ vật. Cũng may thần hồn vẫn là hắc, thuộc cấp cũng là của hắc, A Li... Cũng là của hắc.

“Ta mua hồ bánh cùng thịt dê, này liền đi làm cho người ăn.”

Bàn nói xong câu này đang muốn xoay người rời đi, dư quang thoáng nhìn A Li tay áo thượng tinh bột điều, khẽ nhíu mày. Hắn triều A Li đi qua đi, vừa muốn lại nhìn kỹ liếc mắt một cái, liền thấy A Li đã chịu kinh hách đường như sau này lui.

Hắn vội đứng lại, tuy nghi hoặc phía trước A Li tay áo thượng cũng không có dán bố, nhưng là hắn rời đi thời gian quá dài cũng có khả năng nhớ lầm.

Chờ bàn hoàn toàn rời đi đại điện khi, tinh bột điều dùng cánh sò soạng một chút hư vô hẳn, nhưng hù chết hẳn. Nếu là bị chủ nhân phát hiện hẳn ở nàng tay áo thượng, vậy nói không rõ. Bởi vì không có đã làm sự chết, liền quá oan.

Hắn vẫn duy trì tinh bột điều trạng thái bay lên tới, nhỏ giọng nói: “Bọn họ nếu đã trở lại, lang quân chuẩn bị mang lên Thiên giới. Ta đi tìm xem, nếu là có thể cùng nhau đào tẩu kia không thể tốt hơn. Nếu là không thể..... Ai, người còn chưa nói vì cái gì không thể rời đi nơi này?”

A Li sợ nói cho theo gió chẳng khác nào nói cho mọi người, hàm hồ nói: “Dù sao chính là không thể rời đi, đừng hỏi.”

Theo gió còn tưởng hỏi lại, nhưng lại sợ chủ nhân trở về, dáo dác lăm la lăm lét về phía ngoại nhìn mắt, “Ta đây đi trước tìm lang quân, trong chốc lát lại đến tìm người.” Hắn trước nay khi cửa sổ chui đi ra ngoài, một cái lặn xuống nước trát vào tầng mây, không thấy.

*

Thiên giới ban đêm chỉ là thoáng tối sầm chút, tựa như trời đầy mây giống nhau. Bàn đem đại điện nhường cho A Li, hắn thì tại trác điện trụ.

A Li một chút buồn ngủ cũng không có, ngồi ở dựa cửa sổ trên chiếu phát ngốc, tự hỏi chính mình về sau làm sao bây giờ? Thẳng đến

cửa sổ truyền đến một chút động tĩnh, nàng mới đưa ánh mắt dò qua đi.

Theo gió lại tới nữa, vẫn là tinh bột điều bộ dáng, hần từ cửa sổ chen vào tới, dừng ở A Li đầu vai tiểu tiểu thanh nói: “Lang quân bị nhốt ở thần mộ vượt đi tế đàn, có tam sóng ma tướng trông coi.

Nhưng người không cần lo lắng, ta có thể đem người lộng qua đi.”

A Li kinh ngạc nói: “Chính người đi không được sao? Ta ở chỗ này bám trụ bàn không phải được rồi? Ta thuật pháp không bằng người không thể giúp gấp cái gì, ngược lại trở thành người liên lụy, người trực tiếp đi đem điện hạ mang về.”

“Nhưng là như vậy hữu dụng sao? Thần hồn không thể cùng một, bàn cùng Lý Lạc đều sẽ chết, bọn họ giữa chỉ có thể sống một cái. Người cho ta lâu như vậy một chút phản ứng đều không có là vì cái gì? Ta là một chút cũng không biết làm sao bây giờ, người nói người muốn cho ai sống?”

Theo gió cũng kinh ngạc, hần không biết thần hồn không hợp ở bên nhau hai người đều chết sự, nháy mắt trừ dấm, “Ta đương nhiên hy vọng bọn họ đều sống sót. Chủ nhân của ta vẫn luôn là bàn, nhưng ta cũng theo lang quân lâu như vậy đối hần có cảm tình..... Ai, ta còn tưởng rằng không hợp ở bên nhau cũng có thể sống. Ta biết một chỗ địa giới chính là chủ nhân đều tìm không thấy, nguyên tưởng đem điện hạ tàng nơi đó.”

A Li nói: “Lý Lạc nếu không nghĩ bị bàn bắt đi, là sẽ không bị bắt đi. Hần sợ nhân hần chỉ cố lại chọc đến thiên hạ không an bình, lúc này mới chủ động đưa tới cửa cùng Ma tộc nói hảo ngừng chiến điều kiện. Lại đến một lần chiến tranh, Lý Lạc vẫn là sẽ đứng ra.”

Theo gió càng do dự, “Kia ý ý của người là không cần cứu lang quân? Dù sao cứu hần, hần còn sẽ vì không cần liên lụy đại gia mà một lần nữa đưa tới cửa.”

“Cũng không phải,” A Li lắc đầu, “Ta nói không tốt, người đi gặp điện hạ nghe hần ý tứ đi.”

Theo gió nói: “Vậy người đến cùng ta đi.”

“Vì cái gì?”

“Kia tòa tế đàn tuy nói là vút đi, nhưng là bên trong cùng kim tháp tương liên, chu thiên sao trời trận còn ở. Ta đi vào chính là một cái chết, nhưng kia tòa trận đối với người mở ra, người có thể vô thương mà tới trận tâm.”

A Li nói: “Nguyên lai là như thế này.” Sớm nói a, vòng này nửa ngày. Nàng đứng lên, “Kia đi thôi.”

Theo gió hỏi: “Người không có gì muốn chuẩn bị, hoặc là lấy cái gì đồ vật?”

“Không có,” A Li cười nói, “Nơi này lại không phải nhà ta, ta cũng là bị bắt được tới, không có gì hảo mang.”

Thiếu nữ lúm đồng tiền như hoa, theo gió xem đến ngẩn ngơ, thâm nghĩ, A Li xác thật đẹp, chẳng trách chủ nhân toàn bộ sự môn đều thích nàng. Nàng lá gan cũng đại, người bình thường gặp được việc này đã sớm hoang mang lo sợ, nàng lại một bộ trấn tĩnh bộ dáng, còn thể hần phân tích ra này rất nhiều.

Bất quá lá gan không lớn cũng không dám liều nhiều người như vậy, nhân yêu quý thân nàng cũng chưa buông tha, còn đều là trần nhà nhân vật.

“Ta muốn như thế nào đi ra ngoài?” A Li hỏi.

“Biến thành cùng ta giống nhau điệu.”

Theo gió nhẹ nhàng dùng cánh chụp hạ A Li vai, A Li tầm mắt nhanh chóng rơi xuống, cả người rụt đi xuống. Chờ cái loại này không trọng cảm giác biến mất, nàng đã biến thành đi theo phong giống nhau điệu, cũng là hồng nhạt, chẳng qua so với hần tiểu một vòng.

Hai chỉ tinh bột điệu cùng từ song cửa sổ tế đi ra ngoài, tiểu một vòng kia chỉ điệu đi theo đại kia chỉ mặt sau, triều phía nam bay đi.

Theo gió không hổ là thượng thần xuất thân, chỉ phiến một phiến cánh trông coi tể đàn ma tướng liền mê mắt. Bọn họ nhân cơ hội triều tể đàn rơi xuống đi, chỉ ăn cái biên, đã bị hút tới rồi bên trong.

Lại rơi xuống đất, A Li vẫn là kia chỉ tinh bột điều, theo gió cũng là.

Theo gió một lần nữa bay lên tới, “Lúc này đến lượt ta đi theo người đi, người hướng phía trước phi, tùy tiện phi, cái này trận sẽ không thương tổn người. Chỉ cần bay đến trong trận gian là được.”

A Li triều bốn phía nhìn thoáng qua, cùng kim trong tháp mặt giống nhau, nơi này cũng là một mảnh đen nhánh, lộ ra một cổ sắc người bụi vùi. Theo gió lại một phiến cánh, phiến ra một cái trần châu đại tiểu quang cầu, phát ra nhu nhu ánh sáng nhạt, phiêu phù ở A Li đỉnh đầu.

Có quang là có thể thấy rõ lộ. A Li tùy tiện tìm điều đường đi trong triều bay đi, theo gió theo sát nàng.

Đường đi cũng là cùng kim tháp giống nhau, mỗi điều cuối đều có mấy cái ngã rẽ, A Li vẫn là theo tâm ý phi. Đi theo phong nói giống nhau, chu thiên sao trời trận đối nàng thập phần thân thiện, chuyên phi thường mau, cố ý đem sinh nói triều nàng mở ra. Hơn nữa sợ nàng đi nhầm, cố ý đem sinh nói làm cho thực rộng lớn, mặt khác ngã rẽ làm cho thực hẹp.

Nếu A Li không cẩn thận chọn sai, cái kia nàng lựa chọn sai đạo tắc bị súc thành mị sọi tể, căn bản vào không được. Mà sinh đạo tắc tận khả năng mà khoáng khai, liền kém quả cái sinh nói thẻ bài.

Theo gió vẽ mặt hâm mộ, “Chúng ta cùng Phi Vũ Bạch Trạch tại đây tòa trận sinh sống thật lâu, nhưng là chủ nhân chưa bao giờ triều chúng ta mở ra quyền hạn. Mỗi lần đi ra ngoài tiến vào đều đến trước đó đạt được chủ nhân cho phép. Chủ nhân nói, này tòa trận liền tương đương với hắc gia, hắc đây là đem chìa khóa cho người a.”

A Li không nói chuyện, đường đi đã có thể xem tới được cuối, mà cuối là có quang, loáng thoáng có thể thấy một đạo thân ảnh. Nàng nhanh chóng quạt cánh bay qua đi, người nọ càng ngày càng gần, đưa lưng về phía nàng, tóc cao cao dựng thẳng lên giống thác nước giống nhau rũ xuống tới.

Mau đến trước mặt khi nàng tưởng giảm điểm tốc, nhưng đột nhiên không kịp phòng ngừa gian người nọ đột nhiên xoay lại đây, nàng thẳng tắp mà một đầu nhào qua đi, nhào vào âm áp ôm ấp.

Ngẩng đầu, trong mắt chiếu ra một đôi xinh đẹp lạnh lẽo mắt, hơi hơi có chút kinh ngạc mà nhìn nàng, “Người từ đâu tới đây? Nơi này như thế nào còn có điều?”

A Li nguyên tưởng rằng Lý Lạc hần là thực tạng thương, nhưng không nghĩ tới hần vẫn như cũ đáng người thẳng, nhìn đi lên lạnh nhạt lại trấn định.

Nghe được run rẩy thanh, Lý Lạc nâng lên mắt thấy lại vọt vào tới một con, vội nghiêng người tránh ra. Sau lại kia chỉ điều vây quanh hần vòng một vòng, rơi xuống đất đó là theo gió bộ dáng.

“Lang quân, sấn chủ nhân không phát hiện, người mau cùng ta đi thôi.”

Lý Lạc nhìn đến hần chút nào không kinh ngạc, tựa như đã sớm dự đoán được hần sẽ đến dường như. Hần kinh ngạc đều là để lại cho trong lòng bàn tay phủng tinh bột điều, “Đây là A Li?”

Hần quan sát một phen nhin không được lộ ra một tia buồn cười, “Ta đoán theo gió sẽ đến, người cũng nhất định sẽ đến. Bởi vì này tòa trận chỉ có người có thể tùy ý ra vào. Chỉ là ta không nghĩ tới người sẽ biến thành bộ dáng này.....” Hần thanh âm nhỏ chút, ánh mắt cũng hơi hơi ám đi xuống, “Đã thấy, người liền trở về đi, bị hần đã biết không tốt. Dù cho hiện tại không nói cái gì, ngày sau nhớ tới vẫn là một cây thứ.”

A Li trong lòng lên men, đều đến lúc này, Lý Lạc còn ở vì nàng suy xét.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái; Thạch Nhạc Chí (mất trí), khao khát thiên sơn 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 539979145 bình;
MissBean1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

104, đệ 104 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tựa hồ theo gió quên đem A Li biến trở về tới, hấn chỉ lo chính mình cùng Lý Lạc nói chuyện, hoàn toàn quên A Li còn ngồi ở Lý Lạc bàn tay trung.

“Lang quân người theo chúng ta đi thôi, giữ được rừng xanh sợ gì không củi đốt, sau khi rời khỏi đây chúng ta có thể đi tìm Phi Vũ Bạch Trạch bọn họ, vạn nhất có thể thương lượng ra một cái biện pháp đâu?”

Lý Lạc thực nhẹ mà cười một chút, “Không có cách nào, hai nửa thần hồn tương ngộ sau nếu không hợp ở bên nhau, ta cùng bàn đều sẽ chết. Người cảm thấy ta có thể sử dụng biện pháp gì từ bàn trong tay bắt được thần hồn? Huống hồ hấn nói cũng không tồi, này nguyên chính là đồ vật của hấn.”

Lý Lạc tiếng nói dần dần phóng thấp, từ hấn biết chính mình lai lịch sau liền vẫn luôn thực mê mang. Người khác kiếp trước đời sau đều là một khối hồn phách, nhưng hấn cùng bàn lại là hai cụ hồn phách. Bàn nói đây là thời gian mang đến sai biệt, nếu lúc ấy A Li lúc ấy không đi cảnh trong mơ, cũng sẽ không cho hấn biết đời sau sự tình.

Cảnh trong mơ cùng thời gian nguyên chính là thâm ảo đồ vật, thật sự giải thích không rõ. Bàn luôn mồm muốn lấy lại chính mình đồ vật, kia hấn lại là ai đâu?

Lý Lạc rũ xuống mắt, dùng một ngón tay nhẹ nhàng sờ sờ tinh bột điều đình đầu. A Li liền tính biến thành điều cũng là một đôi tròn vo đôi mắt, thủy linh đáng yêu. Đáng tiếc, này chỉ sợ là bọn họ cuối cùng một lần gặp nhau.

“Trở về đi, việc này là vô giải.” Lý Lạc dùng ngón tay chọc chọc tinh bột điều cánh, ý bảo nàng đi theo phong rồi đi.

A Li nâng đầu xem hấn, Lý Lạc sắc mặt bình tĩnh, giống như đã tiếp nhận rồi cái này kết cục.

“Ta nghe theo gió nói, người trong thân thể kia bán thần hồn vẫn luôn không có tỉnh lại, nếu là tỉnh lại sẽ thế nào đâu?”

Lý Lạc theo bản năng đề đề ngực, “Ta cũng không biết. Ta vẫn luôn đối này nửa cái thần hồn không hề cảm giác, thậm chí cũng không biết trong thân thể có thứ này.” Hấn dừng một chút nói, “Mặc kệ tỉnh không tỉnh, ta đều còn cho hấn.”

A Li khó hiểu mà nhìn hấn, “Cái gì còn cho hấn? Người cũng là bàn a. Ta lý giải chính là, nếu bàn thần hồn phân liệt ra kiếp trước cùng kiếp này, chính là một khối hồn phách chia làm hai nửa. Cho nên người cùng bàn thoát nhìn mặt ngoài là hai người, thực chất vẫn là một người. Chẳng qua một cái có được kiếp trước ký ức, một cái là kiếp này ký ức.”

Lý Lạc nao nao, lặp lại nói: “Một khối hồn phách phân hai nửa sao?”

A Li bật cười, “Chẳng lẽ không phải sao? Bằng không người cho rằng chính mình từ từ đâu ra?”

Theo gió cũng nói, “Đúng vậy lang quân, người chính là bàn, bàn cũng là người. Cái gọi là thần hồn chính là hồn phách. Chủ nhân cùng thân thể của người đều chỉ có nửa cái hồn phách. Cũng không thể nói ai lấy ai đồ vật, bởi vì các người hai cái chính là một người. Cho nên ta nói người nghĩ cách làm thần hồn tỉnh lại a, tỉnh lại chính là một loại khác tình hình, người liền sẽ nhớ tới trước kia sự.”

Lý Lạc không nói chuyện, chỉ tinh tế mà nhấm nuốt lời này. Thời gian dài như vậy tới nay, hấn vẫn luôn ở phủ định tự mình tồn tại trung vượt qua, không biết chính mình là ai. A Li cùng theo gió nói làm hấn tức khắc bề tắc giải khai, cũng không có giống phía trước như vậy tồn hấn phải chết chi tâm.

Hắn suy nghĩ một chút, “Nếu như vậy, chúng ta liền trước từ nơi này đi ra ngoài.”

Theo gió vừa muốn nói tốt, sắc mặt liền đột biến đổi. Hắn thân là bàn thân tướng, so bất luận kẻ nào đều quen thuộc bàn hơi thở. Hắn liền đứng ở hắn phía sau cách đó không xa bóng ma, nhàn nhạt mà nhìn bên này.

Lý Lạc cũng phát hiện, một loại thật lớn sát ý thốt nhiên mà hàng, hắn có thể cảm giác trong thân thể có thứ gì lan tràn mở ra, giúp hắn ngăn cản ở loại này khí thế, mà không đến mức bản năng run túc.

Hắn sắc mặt bình tĩnh mà đem phủng tinh bột điều cái tay kia rũ xuống, nhỏ đến không thể phát hiện mà đem tinh bột điều thu được trong tay áo.

A Li tầm mắt lập tức bị một con trống trơn cánh tay ngăn trở, nàng ngã ngồi ở tay áo túi, khinh bạc lựa ý mông lung thấy được đối diện thân ảnh.

“Ta không nghĩ tới người sẽ tới nơi này tới, xem ra người đã vì chính mình tuyên hảo nguyện trung thành người.”

Đây là bàn thanh âm. A Li nỗ lực đem mặt dán ở lựa trên áo ra bên ngoài xem, chỉ có thể nhìn đến một mặt quỷ ảnh.

“Chủ... Chủ nhân.....” Theo gió tựa hồ sợ hãi, lắp bắp nói không nên lời lời nói.

Bàn nhàn nhạt mà nhìn run rẩy quỳ xuống thanh niên, “Người trong miệng kêu ta chủ nhân, nhưng ta đến Trường An khi, người cùng cây cỏ bông lại liền mạng che chở hắn.”

Theo gió cúi đầu, “Ta cũng không biết, ta cùng cây cỏ bông tình lại khi tìm ngài tìm thật lâu, sau lại tìm được rồi lang quân. Thời gian lâu như vậy, ở chúng ta trong mắt lang quân chính là ngài.”

“Hắn là ta sao?” Bàn tiêng nói cực kỳ mà bình tĩnh.

“Chẳng lẽ không phải sao?” Theo gió về mặt mê mang, “Ngài thần hồn chia làm hai nửa, một nửa là kiếp trước, một nửa là đời sau. Ta cùng cây cỏ bông nguyện trung thành lang quân, khế ước cũng không phán định chúng ta phản bội ngài a.”

Cho tới nay để cho hắn rối rắm chính là thần hồn chỉ có thể sống một người, rốt cuộc làm bàn sống, vẫn là Lý Lạc sống. Bởi vậy, hắn một bên giúp đỡ Lý Lạc một bên có chịu tội cảm. Nhưng là không giúp Lý Lạc, lại vô pháp nhìn hắn ở chính mình trước mặt bị giết chết.

Theo gió nói một câu, A Li liền điểm một chút đầu, nàng cũng là như thế này tưởng. Bên ngoài đột nhiên không có thanh âm, đang lúc nàng muốn đem đôi mắt thò lại gần khi, theo gió phát ra hét thảm một tiếng, Lý Lạc thân thể đột nhiên giật mình, tiếng nói đã kinh ngạc lại phản nộ, “Người thật hạ tay?”

“Ta có cái gì không hạ thủ được?” Bàn nhàn nhạt nói, “Hắn mệnh ngay từ đầu chính là ta cấp tục. Ta dùng cấm thuật bảo mười hai thần tướng cùng các đồ đệ của ta mệnh. Nhưng ta phí lớn như vậy tâm huyết, thậm chí đáp thưởng mấy vạn năm cầm tù, đổi lấy lại là một người tiếp một người phản bội. Sớm biết như thế, ta lúc ấy liền lộng chính mình, cũng sẽ không rơi vào bị phản phệ phân liệt thần hồn.”

A Li không nghĩ tới bàn thần hồn phân liệt còn có nguyên nhân này, bởi vì bảo người quá nhiều, cho nên gặp phản phệ. Nhưng nàng cũng không nghĩ tới bàn thể nhưng sẽ ra tay giết chết theo gió. Cái kia thích đem chính mình biến thành bố dãn thanh niên, vừa rồi còn tung tăng nhảy nhót, lúc này liền âm dương lưỡng cách.

Này hết thầy phát sinh quá nhanh, dẫn tới nàng căn bản không có biện pháp tiếp thu sự thật này. Nàng tưởng từ Lý Lạc cổ tay áo nhảy xuống đi hảo hảo xác nhận một chút, nhưng là Lý Lạc dùng tay ôn nhu mà hữu lực mà ngăn chặn nàng.

Bàn nói tiếp: “Đương người phát hiện chính mình đã từng coi trọng người một chút cũng chưa đem người để ở trong lòng, người cũng sẽ như thế.”

Lý Lạc nói: “À không, tựa như A Li, ta đã từng cho rằng nàng sẽ vẫn luôn bồi ta, nhưng là có một ngày nàng lại không từ mà biệt. Ta xem nàng so với ta sinh mệnh đều trọng, nhưng nàng lại không đem ta đương một chuyện, ta cũng không sinh khí a. Còn không phải liên vẫn luôn yên lặng chờ.”

Bàn nhàn nhạt cười một chút, “Đừng kéo dài thời gian. Nhìn người tựa như nhìn một cái khác ta, người đang đợi cái gì? Ta nghĩ không ra còn có ai sẽ ngốc hề hề đến nơi này tới?”

Lý Lạc nhẹ nhàng nhéo một chút tinh bột điều thảo thảo, trong lòng nổi lên một cổ nhu tình, “Đúng vậy, trừ bỏ theo gió ta cũng nghĩ không ra ai còn sẽ đến.”

Nơi xa đột nhiên truyền đến tiếng gầm rú cùng phảng phát quỷ khóc sói gào tiếng kêu, Lý Lạc nhíu mày, “Người lại làm cái gì?”

“Là ma nhân,” bàn rút ra một phen lạnh băng trường kiếm, nhìn Lý Lạc, phảng phát ở suy xét như thế nào xuống tay, “Thả bọn họ ra tế đàn khi ta để lại một chút chỗ hồng, đem chu thiên sao trời trận dẫn tới bọn họ nghỉ ngơi nơi. Thiên giới tế đàn cùng Yêu Chu tế đàn sớm đã nối thành một mảnh. Đương chu thiên sao trời trận chuyển động khi, nhiều năm như vậy Yêu tộc hiến tế bảo tồn lực lượng sẽ đem bọn họ một lần nữa hít vào tới.”

Lý Lạc hơi hơi có chút kinh ngạc, “Người muốn đem bọn họ một lần nữa phong ấn lên?”

“Không phải phong ấn, là giết chết.” Bàn nhàn nhạt sửa đúng.

“Vì sao?” Lý Lạc kinh ngạc mà cười, “Ta cho rằng người sẽ sử dụng bọn họ chưởng quản thiên địa.”

Bàn nhàn nhật nói: “Ta muốn trước nay đều không phải cái này. Phóng túng Ma tộc tấn công Nhân tộc trừ bỏ vì thực hiện khế ước, chính là vì bức người ra tới. Hiện tại khế ước mất đi hiệu lực, tự nhiên là nên xử lý bọn họ thời điểm.”

A Li lúc này mới minh bạch bàn nói cuối cùng một sự kiện là cái gì, trách không được hắn vẫn luôn không giải thích. Bàn thật là thông tuệ, dùng ma nhân giải khế ước trời buộc, lại buộc Lý Lạc chui đầu vô lưới. Chờ hắn lấy về thần hồn, Ma tộc bị hắn xử lý rồi, phạm nhân tự nhiên sẽ một lần nữa đem hắn phủng thành chúa cứu thế, mà nàng cùng Phi Vũ cùng với Bạch Trạch cũng sẽ tha thứ hắn đã làm sự tình.

Không ai sẽ lại nhớ đến Lý Lạc, đại gia chỉ biết cảm thấy như vậy kết quả liền rất hảo. Đến nỗi theo gió, bàn chính mình không nói, ai lại biết hắn chết như thế nào đâu?

Lý Lạc lại lần nữa kịch liệt mà đông đưa, tựa hồ ở tránh né cái gì, A Li ở hắn tay áo túi trời đất quay cuồng.

Đỉnh đầu truyền đến bàn lạnh băng thanh âm, “Hà tất đâu? Sớm tới muộn tới đều là lập tức, chỉ bằng người khối này phạm nhân thân thể, dựa vào cái gì muốn cùng ta cùng chung thần hồn. Người là không cần thận bị sáng tạo ra tới, ta hiện tại tưởng hủy diệt rồi.”

Lý Lạc dù cho thân thủ lợi hại, nhưng là hắn không hề thần lực, bàn thực nhẹ nhàng bắt được hắn.

Kịch liệt mà run rẩy hạ, A Li bị quăng đi ra ngoài, nàng quỳ rạp trên mặt đất, trong mắt chiếu ra bàn vẻ mặt đăm đăm mà nắm Lý Lạc cổ thông thả mà thu nạp năm ngón tay.

“Buông ra điện hạ.” Nàng vẫy cánh triều bàn bay qua đi.

Bàn nghe được nàng thanh âm kinh ngạc mà chuyển qua tầm mắt, đúng lúc này, Lý Lạc trong thân thể đột nhiên phát ra ra vô số đạo quang mang chói mắt, quang mang bùng cháy bàn ngón tay khiến cho hắn buông tay.

Bàn hơi kinh ngạc mà nhìn Lý Lạc, không nghĩ tới kia nửa cái thân hồn sẽ ở ngay lúc này thức tỉnh.

Hắn ở Lý Lạc mở to mắt phía trước, giành trước đem tinh bột điều chộp trong tay, nhìn hai mắt sau, một tay niết quyết, tinh bột điều rơi xuống đất biến thành ăn mặc phấn váy thiếu nữ.

“Ai làm người đến nơi này tới?” Bàn ánh mắt nặng nề, “Tế đàn đem Ma tộc một lần nữa phong ấn sau sẽ nổ tung, bên trong mọi người đều sẽ hóa thành bột mịn.”

A Li bị hắn hung một chút, lông mi lập tức sợ hãi, nhưng nàng không kịp vì chính mình biện giải lập tức ngồi xổm xuống đi thăm dò theo gió hơi thở. Lệnh nàng kinh ngạc mà là, cứ việc theo gió cả người là huyết, trước ngực xuyên động, nhưng hắn vẫn có một tia hơi thở ở.

Bên kia Lý Lạc tựa như rơi vào một giấc mộng huyền, hắn thấy được chính mình từ trong thiên địa ra đời bộ dáng, thấy được hắn theo Thiên tộc di chuyển đến Bất Chu sơn, cũng thấy được thụ tiểu bạch long vì đồ đệ trải qua. Vô số ký ức mảnh nhỏ nhảy vào hắn thức hải, những cái đó sự là hắn đã làm, lại không phải hắn đã làm.

Hắn tựa như nhìn người khác nhân sinh giống nhau, nhanh chóng đi theo qua một lần. Chờ đến hắn quá đến bàn bởi vì độ người quá nhiều, thân hồn bị xé rách thời điểm, hắn tinh tường nhìn đến một khối hình người hồn phách bị xé làm hai nửa, một nửa chìm vào tế đàn ra không được, một nửa kia bay tới u minh một lần nữa đầu thai.

Tác giả có lời muốn nói: Mười một nghỉ ngơi sẽ nỗ lực gõ chữ ~

Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha, nửa cân nước sôi 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Ma quân 67 bình; kinh là màu lam kinh 57 bình; mười chín, tiểu chanh 10 bình; thiên hà sâm nại, tam thu 5 bình; oa oa ngủ rồi, MissBean, 191695901 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

105, đệ 105 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bàn trăm triệu không nghĩ tới Lý Lạc sẽ ở ngay lúc này thần hồn thức tỉnh. Thần hồn thức tỉnh liền ý nghĩa đối phương có cùng hắn một trận chiến thực lực cùng cơ hội.

Nơi xa Ma tộc nhóm quỷ khóc sói gào còn ở tiếp tục, bàn rất rõ ràng, không dùng được bao lâu tể đàn sẽ hóa thành bột mịn. Duy nhất sinh lộ chính là thần hồn về một có thể mạnh mẽ chạy ra sinh thiên.

Để lại cho hắn thời gian không nhiều lắm, hắn nặn ra một đạo quyết, đem A Li biến thành một con tinh bột điều cất vào trong lòng ngực. Tiếp theo lại là một đạo quyết, trên mặt đất nằm thi theo gió “Bang” mà thu nhỏ lại biến thành một con mềm oặt tiểu thanh điều, hắn cúi người nhặt lên giống nhau sủy nhập trong lòng ngực.

A Li vừa mới từ Lý Lạc trong tay áo ra tới, lập tức lại vào bàn vạt áo. Nàng tức giận đến thẳng dùng trảo trảo đặng bàn ngực, bàn chỉ là dùng tay nhẹ nhàng ấn nàng một chút, “Một lát liền thả ngươi ra tới.”

Lý Lạc nhìn hắn, trong mắt lộ ra một mặt phức tạp, “Người cần gì phải như thế.” Rõ ràng không hạ thủ được sát theo gió, ra vẻ hung ác sắp đến cuối cùng vẫn là cấp đối phương để lại một tức sinh cơ.

Thậm chí muốn cùng hắn đánh nhau, cũng không quên đem theo gió sủy khởi, sợ loạn nhảy kiếm khí thương đến theo gió.

Bàn không đáp, hắn năm đó nếu không phải bởi vì cái này tính tình, cũng sẽ không rơi vào thần hồn phân liệt nông nổi. Kiếm khí một phân nhị, nhị phân bốn mà triệu Lý Lạc đánh tới. Lý Lạc rút ra một phen cùng hắn giống nhau trường kiếm nhẹ nhàng vung lên, kiếm khí liền bị đánh tan.

Bàn nhất thời có điểm hoảng hốt, này trường kiếm là hắn bản mạng kiếm, không nghĩ tới thần hồn phân liệt sau, trường kiếm cũng chia

làm hai cái. Hắn trong lòng đã hận lại bất bình, thế công càng thêm mãnh liệt.

Mãnh liệt kiếm ý ở không trung phun ra mà ra, hình thành ngàn vạn nói bằng tiền triều Lý Lạc đánh tới. Tiếng gầm rú vang lên đồng thời quang mang vạn trượng, đem Lý Lạc hoàn toàn nuốt hết. Nhưng là tiếp theo nháy mắt, Lý Lạc lại xuất hiện ở bàn phía sau.

Bọn họ một cái bắn khoắn đối phương vạn áo hai chỉ điều, một cái khác lo lắng động tác quá lớn đem điều rút đi ra ngoài. Cho nên kiếm khí loạn phiêu, lại vô thực chất tính thương tổn.

Nhưng là bàn cùng Lý Lạc trong thân thể đều có nửa cái thần hồn. Này thần hồn lại là khai thiên tích địa cường đại nhất thần hồn. Cho dù là nửa cái, dùng ra uy lực còn là phi thường đại.

Trong lúc nhất thời, thật lớn bạo áp cùng bốc hơi bạch khí đồng thời bốn phía, sử vốn là sắp hỏng mất tế đàn càng là bắt đầu sụp đổ.

Hư không phía trên, đại khối tiểu khối cự thạch đi xuống tạp loạn, mang theo sương mù dày đặc bụi. Không biết từ địa phương nào chạy vào ma nhân biểu tình thác loạn mà múa may cây búa triều bàn ngược ném tới.

Lý Lạc liếc mắt một cái liếc đến, ném trường kiếm, thân kiếm vòng quanh ma nhân bay một vòng lập tức mang đi đối phương đầu.

Bàn thần sắc lạnh băng cầm kiếm hướng hắn đánh tới, “Quản hảo chính ngươi.”

Lý Lạc một bên dùng kiếm đón đỡ một bên nói: “Ta lại không phải vì cứu ngươi.”

Kiếm khí phân loạn mà phi, bàn lâu công không dưới, trong lòng càng ngày càng nóng. Nếu không thể lấy được Lý Lạc tánh mạng, như vậy chỉ có nửa cái thần hồn hắn căn bản không có biện pháp từ nơi này đi ra ngoài.

Hắn khí đèn dùng ngón tay đan đan tinh bột điều đầu, “Người nói người lúc này tiến vào làm cái gì?”

A Li bị mộng ở vạt áo không biết bên ngoài tình hình như thế nào, không hiểu ra sao hỏi, “Lúc này tiến vào liền làm sao vậy? Có phải hay không tể đàn sắp sụp đổ? Bàn, người cùng điện hạ trước đừng đánh, đi ra ngoài lại nói.”

Bàn thấy A Li một ngum một cái điện hạ, ánh mắt nhu hòa điềm, thăm nghĩ, nàng rốt cuộc là cùng ta tương đối thân cận, chỉ kêu tên của ta bàn, không kêu lên thần.

Hắn đột nhiên có loại không bạch chờ nàng cảm giác. Nhưng là liền tính không bạch chờ lại có thể thế nào đâu? Hắn trong lòng một trận buồn bã, dừng lại bước chân.

Tể đàn tiếp tục sụp xuống, Lý Lạc thấy bàn rũ xuống trong tay kiếm, vội vàng nói: “Tể đàn mau sụp, chúng ta đi ra ngoài đánh đi.”

Bàn không có xem hắn, chỉ là dùng tay sờ sờ ngực. Cách một tầng quần áo, tinh bột điều thân thể tản ra nhiệt khí, tựa như nàng lần đầu tiên ôm lấy hắn giống nhau, mềm mại lại ấm áp.

Lý Lạc còn lại thúc giục, bàn đột nhiên có điểm hâm mộ đối phương, thật là cái gì cũng không biết người hạnh phúc nhất.

Nơi xa đã truyền đến trời long đất lở nổ vang, bọn họ dưới chân mà cũng bởi vì chấn động mà da nẻ mở ra. Bầu trời ở đi xuống rớt hòn đá, mà cũng ở đi theo hướng càng phía dưới hãm.

Lý Lạc biến hóa thân hình, nhảy đến ly bàn gần một chút địa phương. Phía trước hắn đứng thẳng địa phương đã đình trệ đi xuống, lộ ra tối om hỏ to.

“Bàn, nơi này mau không được. Người nếu không nghĩ đi, liền đem A Li cùng theo gió cho ta.”

Bàn từ vạt áo trung một phen móc ra tinh bột điều cùng tiểu thanh điều đưa qua đi, “Cấp.”

Lý Lạc sững sờ ở tại chỗ, này trong nháy mắt hẳn đều phải cho rằng bàn cùng vừa rồi xâm nhập ma nhân giống nhau hôn đầu.

Bàn thấy hẳn không tiếp, lại hướng trong lòng ngực hẳn tặng đưa. Lý Lạc lúc này mới lấy lại tinh thần, vội vàng tiếp nhận. Nhưng là A Li lại từ hẳn bàn tay trung bay lên, nhào hướng bàn.

Bàn luống cuống tay chân mà tiếp được nàng, tựa như tiếp được một viên trân bảo. Hẳn chung quanh đều là sâu không thấy đáy hồ sâu, chỉ có dưới chân một tắc vuông mà thượng nhưng đứng thẳng.

Nếu hướng bên cạnh xem, hẳn dưới chân kia chỗ địa phương tựa như một cây tùy thời sẽ sập cây cột.

“Người lại trở về làm cái gì? Vạn nhất ngã xuống đâu?”

A Li nói: “Ta hiện tại là điều, có cánh.”

Bàn: “Vạn nhất cánh đột nhiên không dùng tốt đâu?”

A Li không có rối rắm vấn đề này, ngẩng đầu lên hỏi, “Người làm gì đem ta cùng theo gió giao ra đi? Người sẽ không bởi vì đánh không lại Lý Lạc liền muốn chết ở chỗ này đi?”

Bàn thực nhẹ mà cười một chút, “Nói bừa, ta như thế nào đánh không lại hẳn? Nhiều nhất đánh cái ngang tay.”

A Li nói: “Vậy đi ra ngoài lại đánh a.” Nàng trong lòng rối rắm, không biết nên đứng ở ai bên người hảo, thần hôn về một lại là cái vô giải đề, chỉ có thể một người sống. Nàng đành phải ai đều không trạm, chờ ý trời quyết định bọn họ ai thua ai thắng.

Bàn sờ sờ nàng đỉnh đầu lông tơ, quyết tâm, khẽ nhúc nhích ngón tay đưa tới một đạo quyết phách hôn mê nàng. Đối diện Lý Lạc bỗng đứng cả kinh, còn chưa chờ làm ra phản ứng, bàn lại giơ tay đem A Li tặng qua đi.

“Đem nàng phóng hảo, trong chốc lát ngàn vạn đừng rơi xuống.”

Lý Lạc tiếp nhận A Li bỏ vào trong lòng ngực, hấn ánh mắt có chút hoang mang, “Người đây là có ý tứ gì?”

Trong hư không cái hòn đá còn ở rơi xuống, nơi xa mà hăm đến không sai biệt lắm, toàn bộ thiên địa hắc không có giới hạn, chỉ chứa bọn họ dưới chân còn có điểm cây cột mà.

Bàn nhàn nhạt nói: “Ta không có vô tư đến đem thần hồn cho người, ta sở làm đều là bắt đắc dĩ thôi. Thần hồn phân liệt là từ ta bắt đầu, tự nhiên cũng từ ta chung kết. Tựa như một phen chìa khóa, từ thần hồn phân liệt bắt đầu liền nắm giữ ở trong tay ta. Người là vô pháp làm được đem tách ra thần hồn hợp ở bên nhau.”

“Người muốn cướp đi ta kia bán thần hồn, chỉ có ở ta khởi xướng đánh nhau trung giết chết ta, mới có thể đem nó lấy đi. Đương nhiên còn có một loại phương pháp, là ta cam tâm tình nguyện cho người.”

Lý Lạc nghe xong cả kinh, nhưng giây lát hấn liền minh bạch bàn ý tứ, “Cái này tế đàn có phải hay không chỉ có hoàn chỉnh thần hồn mới có thể ra đi?” Tế đàn liền phải sụp đổ, nhưng là bọn họ một chốc một lát đều không thể đem đối phương giết chết, thời gian không đủ.

Bàn đăm đăm cười, cùng người thông minh nói chuyện chính là không uống kính.

Lý Lạc lại hỏi, “Nhưng nếu là ta, chính là cùng người đồng quy vu tận cũng sẽ không đem thần hồn nhường ra đi. Người phía trước là tính toán như vậy đi? Cho nên mới thấy A Li trong nháy mắt tức giận phi thường.”

Bàn: “Ta sinh khí chỉ là bởi vì nàng đem chính mình lâm vào nguy hiểm nơi. Nhưng liền tính nàng không có vào, ta bắt không được người thần hồn cũng không tính toán cùng người đồng quy vu tận.”

“Vì cái gì?”

Bàn duỗi tay từ hô hô liệt phong trung về một mảnh lưỡi dao gió, tựa như không phải chính mình thân thể chậm rãi đối với ngực ấn xuống đi. Trong nháy mắt hần hai tròng mắt nhiễm một tầng màu đỏ tươi, đau đến râu tóc đều đang run rẩy.

Lý Lạc tưởng duỗi tay ngăn cản hần, nhưng cũng biết tế đàn liên phải sụp xuống, bọn họ hai cái chỉ có thể đi ra ngoài một cái, lúc này cần thiết lý trí lớn hơn cảm tính.

Bàn rũ mắt, huyết một ngụm một ngụm từ trong miệng hần trào ra, trong lòng bàn tay nắm nửa đoàn nhỏ nhỏ quang mang, thân thể bởi vì cùng hồn phách chia lìa, vô lực đến xụi lơ đi xuống.

Lý Lạc phóng qua đi một phen đỡ lấy hần.

Bàn mệt mỏi mở mắt ra, trong mắt chiếu ra cùng hần tương tự diện mạo Lý Lạc, hần thật không cam lòng nha.....

Lý Lạc từ trong tay hần tiếp nhận thần hồn, nhìn nửa cái sáng lên năm, thần sắc phức tạp cực kỳ. Hần bị nhốt ở tế đàn khi, nghĩ tới rất nhiều biện pháp, nhưng là cuối cùng ở trong lòng diễn luyện kết quả không có chỗ nào mà không phải là bị bàn giết chết. Hần chưa từng nghĩ tới trong thân thể kia nói vẫn luôn ngủ say thần hồn sẽ đột nhiên tỉnh lại.

Bọn họ dưới chân cột đá cũng bắt đầu sụp đổ, Lý Lạc giữ chặt bàn nhảy hướng cuối cùng một chỗ đất trống, “Người căng một chút, ta có thể mang A Li đi ra ngoài, tự nhiên cũng có thể mang người đi ra ngoài.”

Bàn thân thể đã sử dụng không ra một chút khí lực, toàn bộ tàn lưu một tia ý thức chống đỡ, “Không cần phiền toái, đi ra ngoài ta cũng không sống được.”

Lý Lạc tiếp nhận bàn một nửa ký ức tự nhiên minh bạch, thần hồn từ trong thân thể tróc, tàn lưu ý thức sẽ thoát nhìn đối phương còn

sống. Kỳ thật liền ở lột bỏ thần hồn trong nháy mắt, bàn cũng đã đã chết. Không dùng được bao lâu, về điểm này tàn lưu ý thức liền sẽ giống tro bụi tiêu tán, tựa như hần trước nay cũng chưa đã tới đường như.

“Ta thật không cam lòng.....” Bàn cúi đầu, trong mắt rớt ra đại tích đại tích nước mắt, hần chưa từng nghĩ tới đi thương tổn ai, cũng chưa làm qua chuyện xấu. Hần duy nhất làm sai chính là đem ma nhân thả ra. Hần cho rằng chỉ cần khế ước giải trừ đem ma nhân một lần nữa nhốt lại giết chết liền có thể triệt tiêu đã làm sai sự.

Nhưng là thần hồn phán đoán hần lại vô làm thần tư cách, phán định hần đã nhập ma, thúc giục tỉnh Lý Lạc trong thân thể kia nửa cái thần hồn.

Dưới chân mà cũng ở đông đưa, không dùng được bao lâu, tể đàn liền sẽ hoàn toàn sụp đổ. Lý Lạc trù dẫm một chút, thấp giọng hỏi, “Người còn có cái gì lời nói hoặc là không có làm sự?”

Bàn sàu thăm cười, “Ta không có làm sự chính là cùng nàng ở bên nhau, ta vẫn luôn tưởng cùng nàng ở bên nhau sinh hoạt, là nàng nói cho ta nàng là ta vị hôn thê, nhưng nàng lại không có chờ ta.”

Lý Lạc mặc một chút, không có nói ra A Li kỳ thật là rất nhiều người vị hôn thê, kia trương đạo lữ chứng căn bản không tính.

Bàn nâng lên mắt, năn nỉ nói, “Làm ta, làm ta nhìn nhìn lại.....”

Lý Lạc biết hần muốn nhìn cái gì, vội đem trong lúc hôn mê tinh bột điều móc ra tới.

Bàn nhìn một thân lông tơ tinh bột điều, rất thấp rất thấp mà cười một chút, “Không nghĩ tới cuối cùng thấy nàng một mặt, nàng lại là cái này xấu bộ dáng.”

Hần tuy ở cười nhạo, đáy lòng lại một mảnh mềm mại.

A Li không thấy được, nhưng là hệ thống thấy được, bàn đỉnh đầu khai ra một đóa tiểu hoa, cuối cùng một mảnh cánh hoa cũng biến đỏ. Kia đóa tiểu hồng hoa lớn lên ở hấn lộ ra đầu bạc đỉnh đầu, có vẻ như vậy tươi sống như vậy xán lạn.

Hư vô không trung bắt đầu khép kín, Lý Lạc biết không có thời gian, buông ra bàn tay. Bàn không có kéo hấn, chỉ là an tĩnh mà quỳ rạp trên mặt đất.

Lý Lạc lại nhìn hấn một cái, hấn nhất không rõ chính là, vì cái gì bàn nói cho dù A Li không ở tế đàn, hấn cũng không nghĩ tới đồng quy vu tận.

Nhưng hấn không kịp hỏi, vội vàng đem thần hồn dung tiến thân thể, đem A Li sủy hồi trong lòng ngực dùng sức triệu hư không nhảy.

Đúng lúc này, còn thừa một nửa ký ức oanh mà ở hấn thức hải nổ tung, hấn thấy được bàn dùng huyết phong ấn trụ A Li trên cổ tay ký hiệu, nghe được bàn đối A Li nói, “Chờ ta đem thần hồn toàn lấy về tới là có thể giúp người tục mệnh. Trước đó người nhưng ngàn vạn không thể rời đi Thiên giới, nếu không người trở lại thế gian trong nháy mắt liền sẽ mất mạng.”

Bàn đương nhiên sẽ không theo hấn đồng quy vu tận, bởi vì hấn đem A Li mệnh xem so với chính mình trọng. Hấn lúc ấy nhất định suy nghĩ, nếu đồng quy vu tận, kia A Li liền quá đáng thương, nàng đem cô đơn đơn một người ở Thiên giới đợi chờ chết. Hấn phải cho nàng tục mệnh, nhất định phải có một người đi ra ngoài.

Bàn nói không sai, hấn đích xác sẽ không vô tư đến đem thần hồn nhường ra tới. Hấn thật là cùng đường.

Tác giả có lời muốn nói: Bàn chuyện xưa kết thúc, nhưng tương lai sẽ cho hấn viết cái phiên ngoại.

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: A Phù 20 bình;

MissBean8 bình; hỉ người cười khi, bổ nói nhiều nói nhiều không ngủ tỉnh 5 bình; hoa kiều cá, đảo ấm 2 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

106, đệ 106 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li cảm giác có người đang sờ tay nàng, néo, sờ tới sờ lui.

Nàng mơ mơ màng màng mà trở về trườ tay, trong miệng lẩm bẩm, “Phi Vũ đừng lộng.” Nắm nàng tay nhân thân thể cứng đờ, ngay sau đó buông ra lại cho nàng nhét trở lại trong chăn.

Một lát sau, trên trán truyền đến nhỏ bé trọng lượng cùng ẩm ướt lạnh lạnh xúc cảm, A Li nghi hoặc Phi Vũ vì cái gì phải cho nàng trên trán phóng khối ướt khăn? Giây lát gian, nàng đột nhiên nhớ tới này không phải Thiên Sơn mà là Thiên giới, bỗng dưng mở mắt ra, trong mắt chiếu ra Lý Lạc mặt.

“Điện hạ?” Nàng đột nhiên ngồi dậy, ướt khăn rơi xuống ở chăn thượng.

Lý Lạc trong cổ họng nhẹ “Ân” một tiếng, nhặt lên khăn lại cho nàng ấn ở trên trán, “Lại nằm một lát, người có điểm nóng lên.”

“Ta nóng lên?” A Li nghi hoặc hỏi, ánh mắt triều chung quanh vòng một vòng. Rộng lớn đại điện, thật dài án thư, trên vách tường treo Hồng Hoang Sơn thủy đồ cùng với một cây bị dưỡng ở kết giới cây lê. Này không phải bàn cung điện sao?

“Chúng ta từ tế đàn bên trong ra tới?”

Lý Lạc như cũ là “Ân” một tiếng, thần sắc mạc danh.

A Li lập tức có loại không tốt dự triệu, lại liên tưởng đến ở tế đàn khi nàng bị bàn phách vụng sự, “Bàn làm sao vậy?”

“Đã chết.”

“Đã chết?”

“Ân.”

Nào đó khó có thể xuất khẩu sự một khi phá cái khẩu, mặt sau liền không như vậy khó khăn. Lý Lạc đem tế đàn phát sinh sự nhất nhất nói cho A Li, “Thần hồn về một sau, ra tế đàn vẫn là kiện việc khó. Ta mạnh mẽ đột phá ra tới dùng lực lượng quá lớn, người cùng theo gió đều có bất đồng trình độ tổn thương. Theo gió thương thế càng nghiêm trọng, người tắc đã phát nhiệt.”

A Li lại không nghe thấy mặt sau, trong đầu lặp đi lặp lại đều là bàn đã chết, hắn đem thần hồn nhường cho Lý Lạc.

Hệ thống vẫn luôn súc ở một bên, nghe xong trong chốc lát nhỏ giọng nói: “Lý Lạc đóa hoa toàn đỏ. Cuối cùng một mảnh là ở bàn yêu cầu cuối cùng xem người liếc mắt một cái, kết quả nhìn đến lại là biến thành tinh bột điều người. Hắn cười nói cuối cùng liếc mắt một cái thật sự quá xấu, đóa hoa cánh hoa liền thay đổi sắc. Ai..... Ai biết sẽ là như thế này đâu?”

Nó cũng không phải lần đầu tiên trối định ký chủ, chưa từng xuất hiện quá công lược người trong sách còn có thể chết sự. Nhưng là bàn cũng không tính chân chính ý nghĩa thượng người trong sách, hắn là bởi vì thời gian kém lại đây.

A Li vẫn luôn rũ mắt, rất kỳ quái, rõ ràng khổ sở trong lòng, nhưng là một giọt nước mắt đều lưu không ra. Tựa như nàng tiến vào người khác cảnh trong mơ giống nhau, như vậy không chân thật.

“Hắn là thật sự đã chết sao?”

Hệ thống gật gật đầu, “Thật sự đã chết.”

A Li hơi hơi tức hạ mi, “Chính là hắn không phải người trong sách sao, ta sau khi trở về có phải hay không có thể ở trong trò chơi tìm được hắn?”

“Ai,” hệ thống thở dài, “Nguyên bản đây là thời không đại môn mở ra sau, người trở lại nguyên thể giới mới có thể cáo chuyện của người. Nhưng là ta cảm thấy người vẫn là sớm một chút tiếp thu hiện thực hảo. Thế giới này hết thấy đều là sống sờ sờ, cùng người sinh hoạt thể giới giống nhau. Người trong mắt người trong sách cũng là giống nhau, không phải người sáng tạo ra tới, mà là bị người trùng hợp nắm đến.”

“Chúng ta xử lý người trong sách cùng nhân loại ràng buộc tranh cãi bộ môn lúc ban đầu là không tồn tại. Nhưng là đột nhiên có một ngày phát hiện người trong sách xuất hiện sẽ có tỷ lệ ảnh hưởng một thế giới khác chân thật tồn tại người. Mặc kệ là họa ra tới người trong sách, vẫn là trong trò chơi người trong sách, đều có tỷ lệ trở thành một thế giới khác chân thật nhân vật chiếu rọi.”

“Sáng tạo ra người trong sách nhân loại kia, căn bản không biết trong tay người trong sách ở một thế giới khác là chân thật tồn tại người. Cho nên năng cách làm sẽ rất lớn trình độ ảnh hưởng đối phương vận mệnh, cho nên tạo thành oán khí sinh thành. Chúng ta đành phải đem người gây họa truyền tống đến người trong sách chân thật tồn tại thế giới, làm người gây họa vượt phẳng người trong sách oán khí, miễn cho nảy sinh ra dỗi thiên dỗi địa trả thù xã hội đại ma đầu.”

A Li kinh ngạc cực kỳ, cho tới nay năng đều cho rằng Phi Vũ, Quý U, Bạch Trạch, ngàn đêm ngàn tìm, Lý Lạc là trong trò chơi nhân vật.

Cho nên năng cũng không có quá thật sự, chỉ nghĩ nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ về nhà. Những cái đó năng tưởng năng sáng tạo người trong sách, bất quá là chân thật trong thế giới người vừa lúc cùng năng nặn ra người trong sách có liên hệ mà thôi.

Hệ thống: “Cho nên ở cùng người trối định sau, phát hiện người ‘niết’ đến người bên trong có vài cái không thể trêu vào đại nhân vật, ta mới ngay từ đầu liền từ bỏ nằm yên. Ta trước kia, bao gồm ta đồng liêu, đại gia trối định ký chủ giống nhau nặn ra đều là người thường. Ai giống người người tiên yêu quý, long phượng hồ ly đều niết tề a?”

“Nói thật kỷ chủ, người có thể thành công hoàn thành này đơn nhiệm vụ, ta sau khi trở về nhất định sẽ bị liên thăng tam cấp. Người cũng sẽ bởi vì nhiệm vụ cấp bậc quá khó mà bị ban phát thành tự đại lễ bao, từ đây đi lên đỉnh cao nhân sinh.”

A Li không nói chuyện, nhìn thức hải xuất hiện nho nhỏ quang môn, bị phân cách thành sáu khối môn hiện tại đã sáng lên hai khối. Mà kia khối tân sáng lên quang khối trả giá đại giới thật sự quá lớn.

Nàng cho rằng bản chỉ là Lý Lạc cảnh trong mơ người, không nghĩ tới hẳn lại là chân thật tồn tại, cái gọi là cảnh trong mơ là hẳn nhân sinh. Hẳn tồn tại là chân thật, tử vong cũng là chân thật. Đây không phải Giang Nam ánh họa trò chơi, mà là chân thật phát sinh sự.

Một bàn tay xoa xoa nàng đỉnh đầu, nàng nâng lên mắt thấy đến Lý Lạc lo lắng mà nhìn nàng.

“Thân là thần chết sau, sẽ đi u minh sao?”

“Sẽ không,” Lý Lạc nhẹ giọng nói, “Thiên tộc người thọ mệnh rất dài, nhưng là một khi chết đi chính là thần hồn cụ tán. Huống chi bản liền thần hồn đều không có, hẳn giao ra kia một nửa thần hồn thời điểm cũng đã không tồn tại.”

A Li không nói chuyện, một hồi lâu nàng đột nhiên phát hiện trên má ẩm ướt, nàng sờ soạng một phen chuyển qua trước mắt, thấy được ngón tay thương vết nước.

Lý Lạc nói: “Khóc cũng khá tốt, khóc ra tới liền dễ chịu.”

*

A Li ở Thiên giới nằm một ngày, Phi Vũ cùng Bạch Trạch liền tới rồi.

Phi Vũ nói: “Người bị bệnh không uống thuốc sao được đâu? Ta trước kia trụ trong đại điện có một kiện phóng dược liệu phòng nhỏ, người liền không đi tìm một chút sao?”

Lý Lạc: “Tìm, nhưng là nơi đó đều bị ma nhân lật qua, liền được tra đều tìm không ra tới.”

“Lật qua?” Phi Vũ kinh ngạc, cuống quýt đứng lên triều ngoài điện bước nhanh đi đến, A Li cho hắn loại cây ăn quả hoa màu rau dưa cùng với gia cầm sẽ không cũng bị đập hư đi?

“Ta tới,” Bạch Trạch nói, “A Li cùng ta đều là tiên phẩm Thủy linh căn, ta linh lực có thể cho nàng dùng.”

Lý Lạc đứng lên đem vị trí nhường cho hắn.

Bạch Trạch dùng ngón tay ấn ở A Li mạch đập thượng, ấn trong chốc lát liền chậm rãi đem linh lực bại bởi nàng, “Chính là hướng tế đàn thời điểm liên quan đem người cùng theo gió linh lực đều hút đi. Thân thể lập tức không, tự nhiên liền sốt cao.”

Ôn lượng linh lực tiến vào mạch lạc, A Li thoải mái một ít, đầu cũng không vướng đau, nàng nhìn Bạch Trạch liếc mắt một cái, “Cái đuôi của người hảo sao?”

Bạch Trạch nói: “Không hoàn toàn hảo, chậm rãi dưỡng.”

A Li lại hỏi: “Thiên Sơn thế nào? Sư phụ ta sư tỷ sư huynh đâu?” Từ biết thế giới này là chân thật, nàng tâm liền lại trọng vài phần. Sư phụ, sư huynh sư tỷ đãi nàng là thật tốt.

Bạch Trạch khẽ cười một tiếng, “Phòng thủ kiên cố, không chỉ như thế, chung quanh vài toà thành bá tánh ở ma nhân công thành khi dọn vào Thiên Sơn phái. Tuy rằng đại gia không có phòng ở trụ, liền ở trên đất trống ngủ dưới đất, nhưng ít nhất tánh mạng vô ưu. Thiên Sơn phái các đệ tử đánh nhau lên làm ma nhân đều sợ hãi.”

“Sư phụ người còn hỏi nổi lên người, ta nói người ở Trường An. Người sư tỷ sư huynh cũng thực hảo, mọi người đều hảo. Chỉ là người chừng nào thì trở về?”

“Ta a.....”

Lý Lạc vô pháp tiêu trừ năng trên cổ tay số trời, hắn chỉ có thể làm được tiêu trừ Thiên giới hồi nhân gian thời gian kém, không đến mức làm năng vừa rơi xuống đất liền bởi vì thiếu số trời mà chết, cho nên năng trở lại nhân gian vẫn là chỉ còn lại có mười lăm thiên. Bởi vậy Lý Lạc không cho năng hồi nhân gian, ở Thiên giới hắn ít nhất có thể dùng máu tạm thời phong bế năng thời gian.

Nhưng là phong ấn thời gian cũng là hữu hạn, Lý Lạc hiện tại thực sâu, mỗi ngày đều ở nghiên cứu như thế nào có thể đi rút năng trên cổ tay con số.

“Điện hạ nói làm ta ở trên trời lại dài đoạn thời gian, chờ dưỡng dưỡng thân thể lại trở về.” A Li không có đem lời nói thật nói cho Bạch Trạch, bởi vì cái gọi là chỉ sống mười lăm thiên là nhằm vào nguyên thể giới thân thể. Mười lăm thiên qua đi, thế giới này năng sẽ không tử vong, nhưng là nguyên thể giới thân thể sẽ hư thối, năng liền rút cuộc trở về không được.

Năng muốn nói chính mình chỉ có thể sống mười lăm thiên, lợi dụng đại gia đồng tình tâm bắt được tiểu hồng hoa, kết quả triệu hồi ra thời không đại môn khi chân tướng liền sẽ giống làn đạn giống nhau đánh vào công bình, khi đó liền chết thảm hại hơn.

Đối năng mà nói, thế giới này mới thật là cảnh trong mơ, năng tưởng nhanh lên tỉnh lại trở lại nguyên lai trong thân thể đi.

Phi Vũ nghe được A Li muốn ở Thiên giới nhiều dài mấy ngày, chẳng những không có phản đối ngược lại có chút vui mừng. Ma nhân đem hắn vườn đập hư quá sức, hắn gần nhất đang ở một lần nữa gieo trồng. A Li cứu kia con dê trở thành bảo bối của hắn, mỗi ngày mang theo trên người. Bởi vì đây là duy nhất một con vật còn sống.

“Người ở bên kia ngồi một chút, ta lộn rút bên này thảo chúng ta lại trở về.” Phi Vũ chỉ một chút dưới tàng cây chiếu.

“Đúng rồi, cái này cho người.” A Li từ nhẫn móc ra một thứ, Phi Vũ nhìn thoáng qua, hơi kiều thụ phượng nhãn lập tức tròn to, “Bố

phượng hoàng?”

“Ân.” A Li cười gật gật đầu, cái này bố phượng hoàng là nàng lần đầu tiên ngày qua giới Phi Vũ nhét vào nàng ổ chăn, nàng ấn tượng rất sâu, bởi vì bố phượng hoàng quá đẹp, lông chim là đá quý, đôi mắt cũng là đá quý. Nhưng là sau lại cái này phượng hoàng bị ma nhân ném xuống đất dẫm hỏng rồi.

Nàng hoa vài thiên đem phượng hoàng thân thể tiếp hảo, lông chim một lần nữa phùng đi lên.

Phi Vũ bắt được trong tay nhìn nửa ngày, cái này bố phượng hoàng là hắc khi còn nhỏ sự phụ cho hắc làm. Nhiều ngày như vậy, hắc cùng Bạch Trạch đối bản chỉ tự không đề cập tới không đại biểu bọn họ không thèm đề ý.

Hiện tại nhìn đến bố phượng hoàng một lần nữa trở lại trong tay hắc, hắc có loại ảo giác, bản cũng sẽ bởi vậy niết bản trọng sinh.

A Li nhìn Phi Vũ, tuy rằng đối phương không nói lời nào, nhưng là đôi mắt là nhu hòa, cái này bố phượng hoàng với hắc mà nói hắc là rất quan trọng đi?

“Người thu hảo, ta qua bên kia ngồi?”

Phi Vũ thần sắc nhu hòa gật gật đầu, “Đi thôi, đợi chút ta cho người nấu sủi cảo ăn.”

A Li ngồi ở dưới tàng cây lúc nào cũng, Phi Vũ đỉnh đầu bay nhanh mà mọc ra một đóa tiểu hoa, có một mảnh cánh hoa biến đỏ.

A Li đã chịu nhắc nhở vội vàng quay đầu xem, nhưng là Phi Vũ đã biến ra chân thân một bên phi một bên phun Tam Muội Chân Hỏa làm cỏ.

“Thật là xa xỉ, đan tu nhìn đến đều phải hâm mộ khóc.” A Li phía sau truyền đến một đạo mát lạnh thanh âm, nàng ngẩng đầu xem, chỉ nhìn đến Bạch Trạch lưu sương lưu loát hàm dưới.

A Li không trở về Thiên Sơn hẳn cũng chỉ có thể hai bên chạy, chính đốn xong bên kia sự vụ liền lập tức trở lại Thiên giới.

Hắn cầm trong tay hộp đồ ăn bụng ngón tay khẽ nhúc nhích, A Li trước người liền xuất hiện một cái thực án, hắn đem hộp đồ ăn đồ vật lấy ra tới, đều là Tây Vực lưu hành tiểu điểm tâm.

A Li lập tức cầm một khối hoa mai tô ăn, Bạch Trạch ở bên người nàng ngồi xuống, rất có hứng thú mà nhìn sự đệ làm cỗ.

Hắn duỗi một chút lưng eo, thực thoải mái mà dựa vào trên thân cây, gió nhẹ thổi quét lại đây, hắn đều có điểm không nghĩ xoay chuyển trời đất sơn.

Này không thể so Trường An đầu đường ảo thuật đẹp nhiều?

Tác giả có lời muốn nói: Phi Vũ:??? Người lễ phép sao?

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Lulu la bắt 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Cốc chất 20 bình; nina, ta là tường đầu thảo, 佻 khắc 10 bình; người tào mù mù, tam thu 5 bình; uyển ương 2 bình; mộ sáng sớm, 53997914, bá nhan, oa oa ngủ rồi 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

107, đệ 107 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mấy ngày nay Bạch Trạch cơ hồ mỗi ngày đều tới, có đôi khi hắn cũng sẽ giúp đỡ Phi Vũ tu chỉnh đồng ruộng cùng vườn trái cây. Bọn họ đem ma nhân đập hư quá cung điện rửa sạch sạch sẽ, dùng kết giới phong ấn. Thần mộ đoạn rút bia cũng nhất nhất sửa chữa hảo.

Bạch Trạch còn từ nhân gian dẫn tới rất nhiều gia cầm, cũng không cầu chúng nó, vẫn chúng nó tùy ý chạy loạn. Cho nên A Li thường xuyên nhìn đến vùi đầu gặm vân dê bỏ cùng ở tầng mây thượng lẫn lộn cầu tử.

Lý Lạc vẫn trở lại Trường An, hắn nói ít nhất đem này một đời đi xong. Hắn từ huynh đệ tuyển ra cái tiểu nhân, vẫn luôn mang theo trên người tay cầm tay dạy dỗ. Bạch Trạch diễn xưng Lý Lạc muốn noi theo Nghiêu Thuấn nhường ngôi đế vị.

Lý Lạc cũng không để ý tới, chỉ mỗi ngày nửa ngày ở Trường An, nửa ngày hồi thiên giới. Hắn trở về thời điểm, theo gió liền hóa thành hắn bộ dáng thay ca.

A Li gặp qua theo gió một hồi, hắn so trước kia muốn trầm mặc nhiều. Trước kia thường thường còn ái cảm ngôn đánh khoa, hiện tại có thể không nói lời nào liền không nói lời nào. Theo gió rời đi Thiên giới thời điểm, đi thần mộ dải thời gian rất lâu.

Ngày kế A Li đi cấp bàn mộ chôn di vật vẩy nước quét nhà khi, thấy được mộ trước phóng mấy vò rượu. Có một vò Khai Phong, bị uống lên cái tinh quang. Nàng không có đem không vò rượu lấy đi, mà là niết quyết biến ra một phủng hoa đại cắm đi vào, hảo hảo bày biện ở mộ trước.

Ngày này Lý Lạc xử lý xong công sự như cũ trở lại Thiên giới. Hắn trước xem xét A Li trên cổ tay phong ấn có phải hay không hoàn

hảo. Mỗi ngày hán đều sẽ xem cái này, phong ấn không xong, ít nhất ở Thiên giới A Li trên người thời gian sẽ không lưu động.

“Thử thật nhiều phương pháp cũng chưa dùng, thật sự không được người về sau cũng đừng hạ phạm, làm tiên nữ đi.” Lý Lạc cười nói.

A Li thầm nghĩ, kia không được ghen chết nàng? Không có internet, không có giải trí, mỗi ngày chỉ có thể xem một con phượng hoàng một con rồng làm việc nhà nông. Nàng ngày hôm qua cùng hệ thống tính qua, nàng hiện tại có hai đóa tiểu hồng hoa, Bạch Trạch cùng Lý Lạc.

Dư lại người, Quý U cùng Tư Thiên Dạ kém một mảnh cánh hoa, Phi Vũ cùng sư tỷ kém hai mảnh cánh hoa, Tư Thiên Chú kém tam cánh hoa cánh. Bán hóa tiểu ca tuy rằng chỉ là đóa phấn hoa, nhưng là hán chỉ cần chịu khắc kim, là có thể nháy mắt được đến một đóa tiểu hồng hoa. Dù sao ở trong mắt nàng, bán hóa tiểu ca đã là đóa tiểu hồng hoa.

“Đúng rồi, cái này cho người.” Lý Lạc chỉ chỉ trên mặt đất đại cái rương cùng thực án thượng hộp.

“Là cái gì?” A Li đi qua đi mở ra, bên trong đầy nữ hài tử dùng ngoạn ý, lược, gương đồng, vải dệt, kim chỉ, thêu bình còn có một bộ đồ sơn đại A Phúc.

Mà thực án thượng hộp tắc phóng đầy các màu tiểu điểm tâm, có mỏng như cánh ve phong thấy tiêu, cũng có làm thành đóa hoa bộ dáng tắc bánh đậu nhân bánh gạo nếp.

“Người muốn ăn cái gì ta ngày mai cho người mang. Thật sự không được, chảo hai đầu bếp đi lên cũng đúng.” Lý Lạc mở ra một trương bản vẽ cấp A Li xem, mặt trên họa đình đài lầu các tiểu kiều nước chảy cùng với một trận bàn đu dây.

“Này đó ta từ từ cho người làm, Thiên giới không có thổ, liền Phi Vũ sau điện những cái đó hán không chịu cho ta. Thế gian thổ dẫn tới liền biến thành mây trôi tiêu tán, cho nên không quá khả năng cho

người làm hoa viên. Nhưng là kiều cùng hồ nước ta có thể làm, lại cho người làm cái bàn đu dây, người nhào lộn thời điểm có thể chơi. Hoặc là người còn nghĩ muốn cái gì, ta đều có thể cho người làm.”

A Li nhìn Lý Lạc vì nàng quy hoạch dưỡng lão sinh hoạt kỳ thật là có một chút tâm động. Ở cái này có long có phượng hoàng có người Thiên giới, không có người quấy rầy kỳ thật cũng không tồi. Duy nhất không tốt địa phương chính là không tự do, nàng trong lý tưởng thần tiên nhật tử là ngũ hồ tứ hải huê mỹ đồng du, ăn mặc không lo, cũng không phải là loại này biến tướng ngồi tù giống nhau nhật tử.

“Người cảm thấy thế nào?” Lý Lạc hỏi.

A Li trong lòng sớm đã có khác chủ ý, nàng lung tung gật gật đầu, “Ta cảm thấy thực hảo, người hôm nay liền có thể trước từ đơn giản làm lên, tỷ như giá cái bàn đu dây.”

Lý Lạc suy nghĩ một chút, “Không có đầu gối, ta ngày mai trở về thời điểm dọn chút vật liệu gỗ đi lên cho người làm.” Hắn không nghĩ tới A Li muốn như vậy cấp, dứt khoát một lần nữa cấp án thư trải lên một trương giấy bắt đầu họa bàn đu dây bản nháp.

A Li thấy hắn có việc làm, vội vàng cáo từ đi tìm Bạch Trạch.

Bạch Trạch đang chuẩn bị xoay chuyển trời đất sơn, hắn giống nhau đều là buổi sáng tới, đuổi chính ngộ trở về xử lý sự vụ, buổi tối lại trở về.

“Người phải về Thiên Sơn?” Bạch Trạch nghe xong A Li yêu cầu nao nao, “Lý Lạc biết không? Hắn nói người hiện tại thân thể dưỡng hảo sao?”

A Li nói: “Ta thân thể cái dạng gì người không biết sao?” Mọi người đều là tiên phẩm Thủy linh căn, chỉ cần một phen mạch sẽ biết.

Bạch Trạch nghe vậy khẽ cười một tiếng, “Lời này nếu là làm Phi Vũ nghe thấy được nhất định lại muốn sinh khí. Nói thật, người thân thể

cái dạng gì ta thật không biết, bất quá nêu là người buổi tối chịu giữ cửa lưu điều phùng, ta có lẽ sẽ biết.”

A Li sắc mặt đỏ lên, tự biết lời nói mới rồi nghĩa khác quá lớn cũng không sửa đúng, “Người mang không mang theo ta xoay chuyển trời đất sơn?”

Bạch Trạch trên mặt hiện ra một chút do dự, hấn lén cùng Phi Vũ thảo luận quá, A Li thân thể rõ ràng không có việc gì nhưng là Lý Lạc liền nói nàng yêu cầu nghỉ ngơi thân thể. Người sáng suốt vừa thấy liền biết bọn họ lời nói có ẩn ý, chỉ là Lý Lạc không có khả năng hại A Li, càng không thể vi phạm nàng ý nguyện đem nàng cầm tù ở Thiên giới. Hấn không cho nàng hỏi nhân gian nhất định có đạo lý.

“Người cùng Lý Lạc nói sao?”

A Li liền biết hấn sẽ như vậy hỏi, lập tức trả lời, “Người hiện tại lại nhận hỏi Lý Lạc làm sư phụ? Bằng không như thế nào mọi chuyện đều phải nghe hấn.”

Bạch Trạch cười một chút, “Phép khích tướng đối ta vô dụng, trừ phi người đem Lý Lạc không cho người hỏi thế gian chân thật nguyên nhân cáo ta, bằng không ta là không thể mang người trở về.”

A Li liền biết cái này sư môn từ trên xuống dưới đều tinh đến muốn chết, “Hảo đi, ta cáo người người cũng không thể cáo Phi Vũ. Ta ở tế đàn bị thương, bàn tạm thời dùng huyết phong bế. Hỏi nhân gian có thể, chính là không thể dài lâu lắm, nếu không thân thể liền sẽ suy nhược. Cho nên Lý Lạc nói ở Thiên giới nghỉ ngơi thân thể cũng là không sai, rốt cuộc hiện tại chỉ có Thiên giới sẽ không kích phát ta thân thể thương.”

Bạch Trạch nghe ngẩn ra, trăm triệu không nghĩ tới còn có chuyện như vậy. Nhưng là A Li nói lại có thể cùng Lý Lạc nói đối thượng hảo, hấn không khỏi tin một nửa.

“Nếu là như thế này, vì cái gì Lý Lạc không chịu nói cho chúng ta biết?”

“Nga,” A Li làm ra một bộ đường như không có việc gì bộ dáng, “Là ta không cho hần nói, người nhìn, người nghe được về sau đều là cái dạng này biểu tình, nếu là làm những người khác biết còn không biết sẽ thế nào đâu? Người không phải thực chán ghét ta thấy Quý U cùng ngàn đêm ngàn chú sao? Bọn họ nếu là biết nhất định sẽ nghĩ cách mỗi ngày đi lên. Bọn họ không biết, ta là có thể vẫn luôn ở chỗ này chỉ cùng người ở bên nhau, không hảo sao?”

>br />

Bạch Trạch cười nhạo một tiếng, “Thật sẽ hống người, ta đều phải tin.” Mặc dù không tin A Li là vì cùng hần ở bên nhau mới không nói cho kia mấy cái, hần trong lòng vẫn là dâng lên một cỗ ngọt ý, tựa như một vại mật nhét vào dạ dày.

“Hảo Bạch Trạch, người xem người khi còn nhỏ bị bàn nhốt ở trong sơn động vách tường, vẫn là ta đi bồi người giải buồn. Hiện tại ta chỉ nghĩ người xoay chuyển trời đất sơn thời điểm thuận đường mang lên ta. Ta không chạy loạn, ta chỉ trở về nhìn một cái sư phụ sư tỷ sư huynh. Người buổi tối trở về thời điểm lại đem ta mang về tới, liền nửa ngày đều không dùng được, sẽ không đối ta tạo thành tổn thương.”

Bạch Trạch trong lòng có chút buông lỏng, “Thật vậy chẳng? Chỉ nửa ngày thân thể của người sẽ không xảy ra chuyện đi?”

A Li dùng sức lắc đầu, “Đương nhiên sẽ không, Lý Lạc chính là quá cẩn thận rồi, kỳ thật không có việc gì.”

Bạch Trạch nói: “Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền, làm như vậy cũng không sai. Hành đi, ta liền mang người trở về. Chỉ là người không thể chạy loạn, nếu là ta hồi thiên giới khi phát hiện tìm không thấy người, người liền vĩnh viễn đừng nghĩ đi xuống.”

A Li lập tức giống dây đàn giống nhau dùng tay câu lấy cổ hần, luyện luyện bảo đảm tuyệt không chạy loạn.

“Kia hành đi,” Bạch Trạch đáp ứng, “Chúng ta mau chút đi xuống, miễn cho bị Lý Lạc cùng Phi Vũ biết.”

*

Cá huỳnh hoặc trăm triệu không nghĩ tới A Li sẽ đột nhiên trở về. Nàng chỉ biết A Li gần nhất ở Trường An du lịch. Người tu tiên đại để đều sẽ một bên du lịch, một bên tu luyện, cho nên nàng không có kinh ngạc. Nhưng là A Li vừa trở về liền tới xem nàng, này thực sự làm nàng thập phần vui mừng, đành đầu mọc ra một đóa bốn hồng hai phần cánh hoa tiểu hoa, trong đó một mảnh phần cánh hoa biến đỏ.

“Tây Vực còn hảo một chút, chúng ta Thiên Sơn phái ở chỗ này, ma nhân không như thế nào chiếm được tiện nghi. Địa phương khác không tốt lắm, bất quá ta nghe nói điện hạ đang ở phái người tu sửa, các nơi thuế phụ cũng hàng đến thấp nhất, nói là muốn giảm thuế ba năm dưỡng dân. Điện hạ thật là hảo điện hạ.”

Cá huỳnh hoặc đang ở cảm thán, A Li đột nhiên từ lồng tay móc ra một phen màu xanh lá trường kiếm, “Sư tỷ, cái này cho người.” Cá huỳnh hoặc tu vi là bốn hoàn, cái này trình tự người vô pháp hạ cao cấp bậc bí cảnh. A Li biết sư tỷ vẫn luôn muốn một phen hảo kiếm, vì thế nàng làm Phi Vũ phiên phiên.

Phượng hoàng thích nhất bảo bối, đương nhiên long cũng là, bọn họ sư huynh đệ đều thích sáng lấp lánh bảo bối, bởi vậy Phi Vũ không thiếu thu thập. Phi Vũ biết A Li phải cho nàng sư tỷ tìm kiếm, vì thế tìm ra một phen kêu gió nhẹ kiếm.

Nghe nói là chương quản lôi điện thượng thần dùng một khối thiên thạch rèn luyện, thân kiếm thực nhẹ, thích hợp nữ tử sử dụng, kiếm khí tựa như lại nhẹ lại đậm phong, thực tùy ý thổi qua là có thể đã thương địch thủ vạn người.

Cá huỳnh hoặc kinh ngạc mà nhìn thanh kiếm này, lại không biết nhìn hàng người cũng biết thanh kiếm này lai lịch bất phàm, sợ là toàn bộ Tây Vực đều tìm không ra một phen.

“Người từ đâu ra?”

“Một cái bằng hữu cấp.” A Li thành thành thật thật nói.

“Bằng hữu?” Cá huỳnh hoặc tựa như gia trưởng giống nhau xem kỹ mà nhìn A Li, đầy mặt nghiêm túc, “Còn trở về, chúng ta không cần đối phương như vậy đồ tốt. Hẳn như vậy dễ dàng liền cho người, tất là muốn người càng trân quý đồ vật.”

A Li khó mà nói ra Phi Vũ, rốt cuộc Phi Vũ tồn tại toàn bộ Thiên Sơn cũng không biết, “Là chưởng môn cấp lập.”

“Chưởng môn?” Cá huỳnh hoặc ánh mắt sáng lên, nàng đã sớm cảm thấy A Li cùng chưởng môn không bình thường. Không ai biết A Li hành tung, liền chưởng môn biết. Mấy ngày trước đây sư phụ sinh bệnh, vẫn là chưởng môn đưa tới linh dược, nói là A Li làm hẳn mang đến.

Chưởng môn là người nào? Tiên môn bách gia duy nhất mọc cánh thành tiên người, cũng là thế gian duy nhất thượng thần. Hẳn như vậy đại nhân vật đừng nói quan tâm môn hạ một cái một vòng đệ tử, chính là tên không nên biết. Thiên hẳn luôn là thế A Li làm ống loa, ngôn ngữ gian chiếm hữu dục rất là mãnh liệt. Có mấy lần nàng còn thấy chưởng môn đi cấp A Li tiểu viện tử làm vậy nước quét nhà, quả thực lóa mù nàng mắt.

Nàng cũng từng nghe cùng sư phụ giao hảo Vương trưởng lão nói qua, luôn là ở đỉnh núi nhìn thấy A Li. Nay từng cái sự đều thuyết minh A Li cùng chưởng môn nói không chừng đã sớm định ra đạo lý quan hệ, chỉ là không có đối ngoại tuyên bố. Chưởng môn nhân phẩm tựa như Thiên Sơn tuyết liền, cao khiết túc lãnh. Người khác khả năng chỉ là thấy A Li mạo mỹ tùy tiện liêu liêu, nhưng chưởng môn liêu liêu nhất định phải phụ trách.

A Li thấy cá huỳnh hoặc có chút ý động, vội vàng nói, “Chưởng môn biết ta muốn đưa sư tỷ, này kiếm chính là hẳn chọn.”

Cá huỳnh hoặc hoàn toàn buông tâm, vui mừng khôn xiết mà phủng kiếm qua lại xem, đỉnh đầu kia đóa chỉ còn một mảnh phấn cánh hoa hoa, hoàn toàn biến đổi.

A Li lại lấy ra một khối khăn, mặt trên thêu một cái bơi lội cá, “Đây mới là ta đưa sư tử, cái này là ta chính mình thêu, nếu là có một ngày ta đi xa phương tự do, sư tử tưởng ta có thể lấy ra tới nhìn xem.”

Cá huỳnh hoặc tiếp nhận tới, thấy mặt trên cá thêu pháp chưa bao giờ gặp qua, sợi tơ một cổ một cổ, nhưng là vẫn là có thể nhìn ra là con cá.

A Li thấy nàng nghi hoặc, cười nói, “Đây là chúng ta Giang Nam đạo truyền lưu thêu pháp, kêu chữ thập thêu.” Nàng liền sẽ cái này, cái loại này tinh tế sợi tơ thêu pháp phỏng chừng 800 đời cũng học không được.

Cá huỳnh hoặc cười tiếp nhận tới, “Nói giống như người tự do muốn rất nhiều năm dường như, hiện tại không giống trước kia, độn địa phù vẫn là thực hảo mua, ta nếu tưởng người có thể dùng độn địa phù đi xem người. Chỉ là người muốn đi xa địa phương nhất định phải cáo ta.”

A Li gật đầu, “Đương nhiên sẽ cáo sư tử.”

Cá huỳnh hoặc tiểu tâm mà đem khăn điệp hảo, trong lòng bắt đầu tính toán A Li nếu là cùng chưởng môn kết thành đạo侶, bọn họ làm nhà mẹ đẻ người tốt nhất hiện tại liền cho nàng tích góp điểm đồ vật. Tuy nói người tu tiên không quá so đo tài phú, nhưng là nhiều ít mang qua đi điểm có thể bằng thân. Không thể chi tiêu khi tổng hỏi chưởng môn muốn a.

Nàng chính mình là vĩnh viễn không cần đạo侶, bởi vậy nàng cấp A Li tưởng chính là ít nhất lấy ra mười vạn linh thạch. Nàng ngân ấy năm tích góp ra tám vạn, hiện tại có bảo kiếm có thể đi Trấn Yêu Tự tiếp chút khó sống.

A Li nói muốn đi dưới chân núi bán hóa tiêu ca nơi đó mua đồ vật, cá huỳnh hoặc đứng lên đưa nàng, đưa đến cửa nhìn A Li bóng dáng có chút tiêu điều, thầm nghĩ, nàng như thế nào gầy nhiều như vậy? Nên không phải là nàng tưởng như vậy đi? Nghe nói chưởng môn độc thân 300 năm.....

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Tiểu miêu trầm đường, Phi Vũ nhãi con hướng nha, Vương Tuấn Khải lão bà 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Tiểu miêu trầm đường, yesterday6 bình; đảo ấm, 497950212 bình; bá nhan, oa oa ngủ rồi 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

108, đệ 108 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li đi vào chân núi, bắt đầu mùa đông đương thời quá tuyết hiện tại cũng chưa hóa, người đến người đi đem tuyết địa đạp thật sự thật, cần phải tiểu tâm đi chậm, nếu không liền sẽ bị trượt chân.

Bán hóa tiểu ca đang ở thu quán, hắc hiện giờ chỉ giữa trưa tới một cái canh giờ. Tây Vực mùa đông ánh mặt trời rất ít, buổi chiều thời điểm liền không có.

Nhìn thấy A Li, hắc cười tùm tùm mà nói, “Ma nhân tấn công Tây Vực thời điểm vừa lúc ta ở dưới chân núi bán hóa. Bởi vì không có địa phương có thể trốn liền đi theo lưu dân trốn vào Thiên Sơn phái. Tiến vào sau ta cùng người hỏi thăm người, một vị họ Mạnh tu sĩ nói người đi Trường An. Có phải hay không nghe xong ta nói mới đi Trường An? Xem, ta tin tức linh nghiệm đi?”

Họ Mạnh tu sĩ chính là Mạnh Thập Phương, nàng nhị sư huynh. A Li không nghĩ tới bán hóa tiểu ca ở ma nhân tiến công khi còn quan tâm nàng hướng đi, nàng cho rằng hắc chỉ là cái đơn thuần nuốt vàng thú không có nhân tình.

A Li gật đầu, “Thực linh nghiệm, ít nhiều người. Đây bút linh thạch người thu đi, là tạ lễ.” Nàng lập tức móc ra túi tiền bắt đầu xoát tiểu ca.

Hai khắc qua đi, bán hóa tiểu ca đỉnh đầu phấn hoa hoàn toàn biến thành màu đỏ, A Li thức hải quang môn cũng đốt sáng lên một khối.

Sáu đóa tiểu hồng hoa liền kém hai đóa, nàng trong lòng lắm bầm.

Thấy bán hóa tiểu ca nơi này oán khí hoàn toàn tiêu trừ, nàng trực tiếp ném ra độn địa phù đi phong đều.

Bán hóa tiêu ca ghen ở trong miệng nói còn không có hỏi ra, đôi phương liền biến mất, trên mặt hắn lập tức lộ ra vài phần mất mát. Nói thật, từ ngày đầu tiên A Li ăn xài phung phí ở hắn nơi này tiêu tiền hắn liền nghi hoặc thương. Nhưng là thương nhân bản tính, có tiền nghi không chiếm là gốc dưa. Cho nên, A Li cho hắn cái gì, hắn liền thu cái gì.

Nhưng là theo đối phương lần lượt lại đây mua đồ vật, hắn trong lòng nghi hoặc cũng càng lẫn càng lớn. Mỗi lần nàng đều chỉ mua mấy chục linh thạch vật nhỏ. Nhưng là cho hắn tiền thưởng lại là hàng trăm hàng ngàn thậm chí thương vạn. Nhiều như vậy tiền thưởng rõ ràng là không bình thường, kia hắn vì cái gì còn cảm thụ đâu? Thật sự là đối phương cấp quá nhiều, không thể không thu.

Hắn cũng từng hỏi qua chính mình lão nương. Lão nương nói tám phần là đối phương đối hắn có ý tứ. Vì thế hắn dần dần thương tâm, tuy rằng tiền chiếu thu nhưng đều một phen không hoa thể nàng tồn lên.

Hắn nghĩ, khi nào hỏi một chút A Li, nếu đối phương thật đối hắn có ý tứ, như vậy hắn liền chuẩn bị lễ hỏi tới cửa cầu hôn. Nếu đối hắn không thú vị, này tiền hắn liền còn cho nàng, vô công bất thụ lộc.

Chờ nàng là thật không hảo chờ a. Cái này mùa đông hành đều không ra quán. Gió bắc kẹp tuyết, hô một lát liền không ra hình người. Nhưng hắn vẫn là mỗi ngày kiên trì tới, liền sợ chờ không nàng.

Thật vất vả hôm nay cổ đủ dũng khí muốn hỏi một chút, nàng lại cổ tình đi rồi.

Ai, nghe nói ngày mai bão tuyết, nhưng là ngày mai còn phải ra quán.

*

A Li đi vào phong đều, kỳ thật Quý U liền thừa một mảnh cánh hoa. Này cánh hoa cánh nàng có vô số loại phương pháp lấy đi, nhưng

nàng lúc này tới lại không phải chuyên môn lấy cánh hoa.

Sáu đóa tiểu hồng hoa hiện tại chỉ thiếu hai đóa. Quý U cùng Tư Thiên Dạ các thừa một mảnh cánh hoa, Phi Vũ thừa hai mảnh, Tư Thiên Chú thừa tam phiến. Cho nên, nàng hôm nay liền có thể đem sở hữu đóa hoa đều thu thập tề. Nhưng là nàng không tính toán hôm nay đi. Bởi vì sáu đóa hoa tích góp tề trong nháy mắt, thời không đại môn liền sẽ ở nơi nào đó xuất hiện.

Đồng thời, nàng tới mục đích cùng sắp làm sự liền sẽ giống làn đạn giống nhau xuất hiện ở nhĩ con nhóm trước mắt. Hệ thống giải thích cái này cơ chế bọn họ vẫn luôn tưởng cải thiện, nhưng là thời không đại môn mở ra năng lượng quá lớn, trực tiếp liền sẽ đem hệ thống bảo mật cơ chế làm tan vỡ, do đó tiết lộ ký chủ mục đích. Có lẽ về sau sẽ cải thiện, nhưng là nàng là chờ không trứ.

Nếu tình thế như thế, nàng liền không thể không ở xoát cuối cùng một đóa hoa phía trước, trước hết nghĩ biện pháp đem còn lại người mê đi. Nàng cây sáo luyện có một trận, cũng không biết là thổi quá nặng nề vẫn là thế nào, dù sao Phi Vũ vừa nghe liền ngủ. Nàng còn không có cấp những người khác thử qua, không biết được không dùng.

A Li dừng ở phong đều trên đường cái, vốn dĩ liền người. Lưu thừa thốt, hiện tại bởi vì thiên lãnh trên đường cái căn bản thấy không người. Nàng mua một phần phong đều đặc sản quý quý bánh, trang vào tay liền sau liền đem một phần linh lực đưa vào ngọc bội.

Giây lát gian, đậm màu trắng thanh không biến mất không thấy, biến thành tối tăm lam. Đây là u đồ không trung nhan sắc. Nàng còn không có đứng vững, liền nghe thấy trên bầu trời truyền đến liệt phong hô hô thanh âm.

A Li ngẩng đầu, trong mắt chiếu ra thật lớn hắc long ở không trung bộ dáng, gương nanh múa vuốt đẹp cực kỳ.

Hắc long chậm rãi đáp xuống ở nàng trước mặt, hắc diệu thạch đôi mắt chiếu ra hai cái nàng. Nàng duỗi tay sờ sờ đối phương long

giác. Nói thật, nàng chính là trở về khoác lác cũng chưa người tin a. Nhưng nàng thật sự có hai chỉ long, một con bạch, một con hắc.

Hắc long dùng giác củng củng nàng, ý bảo nàng thượng trên lưng đi. A Li lập tức bám vào hắc giác bò đến long trên lưng. Cơ hồ chớp mắt công phu, nàng đã bị long chở thượng thiên, triều u đô bay đi.

Quý U tới thời điểm hận không thể giây đến, trở về thời điểm thông thả đến muốn chết. Chim sẻ đều so với hắc phi đến mau.

Hắn muốn đem này phân vui sướng tận khả năng kéo dài, đây là hắn cùng A Li duy nhất có thể rời xa hết thủy đơn độc ở bên nhau thời gian, cũng là hắn hợp lý thân cận nàng lý do.

Thiếu nữ thân thể dính sát vào hắn sống lưng. Hắn có thể cảm nhận được nàng ấm áp nhiệt độ cơ thể, cũng có thể nghe được nàng hô hấp. Có đôi khi hắn cũng sẽ ở trong lòng cùng Bạch Trạch tương đối, lo lắng nàng càng thích ngồi bạch long mà không thích ngồi hắc long.

Vì thế hắn thuộc hạ cho hắn ra cái chủ ý, làm hắn ăn nhiều tráng cốt đồ vật, như vậy vậy là có thể hắc lại lượng, ở u đô màu xanh biển trong trời đêm tựa như một cái hắc diệu thạch vòng cổ. Này không thể so Bạch Trạch cái loại này cá hổ sắc đẹp nhiều?

A Li tận khả năng mà phục thấp, dính sát vào ở trên người hắn, đôi tay nắm hắc giác. Gió đêm hô hô mà thổi, nhưng là trên người nàng dán chống lạnh phù một chút cũng không lạnh. Loại cảm giác này thực mộng ảo, ngôi sao đều cảm giác dễ như trở bàn tay. Dưới chân là u đô không lồ kiến trúc đàn, lóe sáng kín thanh hỏa, tựa như một trần trần cố ý điều ám đèn.

Nàng nhìn không thấy hắc long mặt, chỉ có thể nhìn đến hắc màu đen sống lưng cùng vỏ sò giống nhau cổ khởi vảy. Nàng đem mặt dán ở mặt trên, hắc long run rẩy một chút.

“Làm sao vậy, có phải hay không lãnh?” Quý U hỏi, hắn lập tức hỏi hận phi đến như vậy chậm, thân hình nhoáng lên liền bay đến cung

điện trên không.

A Li một câu không lạnh, ta dán chống lạnh phù căn bản cũng chưa cơ hội nói ra, hắc long liền hóa thành hình người ôm nàng rơi xuống.

“Lần sau ta bay nhanh điểm.” Quý U nói.

A Li không tiếp lời này, bởi vì không có lần sau.

“Ta cho người mua quỷ quỷ bánh, bắt quá nó vì cái gì kêu quỷ quỷ bánh?”

Quý U khẽ cười một tiếng, “Này bánh lúc ban đầu là làm bánh người uống đến say khướt đem bánh làm xấu. Nhưng là làm đều làm, chỉ có thể căng da đầu bán. Tuy rằng bánh lớn lên xấu, nhưng là hương vị mùi dấm phiêu hương hấp dẫn không ít người tới. Đại gia thấy bánh niết thật sự xấu, liền diễn xưng quỷ quỷ bánh không ăn, vì thế đã kêu nó quỷ quỷ bánh.”

“Sau lại bán bánh người hảo hảo nhéo một lần bánh, nhưng là doanh số không bằng xấu lần đó. Vì thế hắc liền lại niết hồi nguyên dạng, ngược lại thành phong đều đặc sản.”

“Thì ra là thế.” A Li cười nói.

Nàng tùy Quý U đi vào đại điện, tựa hồ biết nàng tới, đại điện điểm thượng trăm chỉ ngọn nến. Nhưng là u đồ vẫn luôn bị một cỗ hút quang hàn vù vù vây quanh, cho dù điểm lại nhiều ngọn nến, cũng không sáng sửa.

A Li lấy ra quỷ quỷ bánh, “Người có lặc tay loại đồ vật này sao? Như vậy một đại bao nếu là không lập tức ăn luôn liền phải thổi rữa.”

Quý U nói: “Ta có.” Hắc tiếp nhận quỷ quỷ bánh, chỉ lấy ra một con, dư lại nhét vào nhẫn lưu trữ từ từ ăn.

A Li thấy hắc ngồi ở trên chiếu ăn bánh, vì thế cũng dựa gần hắc ngồi xuống. Đại Đường chiếu rất ít có hai người. cơ bản đều là một

người ngồi một cái, nhưng là chiếu to rộng ngồi hai người không thành vấn đề.

Quý U rất ít thấy A Li như vậy, nhất thời có chút khẩn trương, bánh đều phải bắt không được. Điện hạ đứng âm ty nhìn không được âm thầm đồng tình chủ nhân nhà mình, chính là thấy quá ít, thỉnh thoảng thấy, cả người đều không biết như thế nào cho phải. Nhà người khác đạo lý mỗi ngày thấy, nị muốn chết.

Quý U cẩn thận mà đem bánh ăn xong lúc này mới cùng A Li nói chuyện, “Ta đi Thiên giới đi tìm người, nhưng là Bạch Trạch cùng Phi Vũ không cho ta tiến. Bọn họ nói người muốn dưỡng thân thể, người làm sao vậy? Có phải hay không nơi nào không thoải mái? Ta làm người góp nhặt rất nhiều thiên địa chí bảo đặt ở phong đều trong viện, người lúc đi đều mang đi ăn đi.”

Nhớ tới cái này Quý U cũng là đầy mình oán khí, không nghĩ tới kia đối sự huynh đệ toàn bộ một đôi dấm tinh, phía trước đại chiến khi còn hảo hảo, một an ổn xuống dưới lập tức nhất trí đối ngoại.

A Li nói: “Phía trước bởi vì Lý Lạc mạnh mẽ phá tan tể đàn, ta đi theo bị điểm thương, nhưng là thực mau thì tốt rồi, người không cần lo lắng.”

Quý U nói: “Là như thế này sao?” Hắn vẫn là có chút không yên tâm, muốn giúp A Li nhìn xem, lại cứ sẽ không kỳ hoàng chi thuật.

A Li gật đầu, “Thật sự hảo.”

Quý U lúc này mới buông tâm. Hắn mặc trong chốc lát lại nói, “Người sẽ không còn hồi thiên giới đi?”

A Li nói: “Đến hồi.”

Quý U khẽ nhú mày, “Người trở về bọn họ lại không cho người xuống dưới.”

A Li trong lòng vừa động, “Ta nếu thời gian rất lâu mới đến một hồi, người có thể hay không sinh khí?”

Quý U nhấp nhấp môi, “Sẽ không, ta vĩnh viễn cũng sẽ không sinh người khí. Nhưng là ta sẽ bàng hoàng, sẽ cho rằng có phải hay không nơi nào chọc người không cao hứng.”

A Li cũng nói: “Ta cũng vĩnh viễn sẽ không sinh người khí, cho nên, nếu ta có việc không thể tới người nhưng ngàn vạn đừng cho rằng là người sai.”

Quý U hỏi: “Nếu không phải ta nguyên nhân, người vì cái gì không tới đâu? Có phải hay không bọn họ không cho người tới?”

“Cũng không phải.” A Li vô pháp nói với hần mình chờ nàng về nhà, đó chính là vượt qua thời gian cùng không gian, căn bản không có khả năng tới.

“Thôi,” nàng đem chính mình tay đặt ở trong tay của hần, “Ta liền nói chơi, sao có thể không tới?” Chờ nàng sau khi trở về, hệ thống sẽ tự động đem nàng lưu lại nơi này dấu vết hủy diệt. Quý U đều không nhớ rõ nàng, sao có thể sẽ để ý đâu?

Quý U biết nàng luôn là lo lắng hần một người sẽ tịch mịch, hần nghĩ nghĩ nói: “Nếu người tới số lần thiếu, ta phải hảo hảo ở u đô làm tốt chuyện của ta. Người cũng không cần lo lắng, thời gian ở trong mắt ta không tính cái gì, quá thực mau. Dù sao ta chờ người đều chờ thói quen, khi còn nhỏ từ mặt trời mọc chờ đến mặt trời lặn là thường có sự, người không cần lo lắng.”

A Li trong đầu xuất hiện ăn mặc rách tung toé thiếu niên khắc gỗ giống nhau ngồi ở trên cây, kia trương gương mặt đẹp trước sau không có biểu tình, thẳng đến quả đào vị hướng gió hần thổi tới, hần mới như khô héo hoa giống nhau nháy mắt sống lại, mắt đen tựa như chứa đầy ngân hà bầu trời đêm giống nhau sáng lên tới.

“Như vậy sẽ không thực vất vả sao?”

“Như thế nào sẽ?” Quý U cười nhẹ nói, “Chờ người sẽ không vất vả.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Phi Vũ
nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Rùa đen kéo xú xú,
31036298, 3371312110 bình; văn tinh 2 bình; MissBean, 539979141
bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

109, đệ 109 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li ở u đô đãi một canh giờ.

Bồi hấn hái trong chốc lát đài sen, tất cả đều lột xuống dưới thọc rớt tim sen trang ở bình gốm làm hấn thu được nhẵn. Còn cùng hấn đi nhà gỗ nhỏ đãi trong chốc lát. Bởi vì Quý U đưa ra muốn một trương đạo lữ chúng, A Li liền cho hấn hiện làm trương đạo lữ chúng.

Lấy mấy trương giấy Tuyên Thành dùng hồ nhão dính lên làm nó hơi hậu một ít, tiếp theo dùng tạt xấu hảo hảo viết thượng tốt nhất đạo lữ, Quý U cùng nàng tên của mình, nàng thậm chí còn ở mặt trên vẽ hai người chân dung.

Có chuyện nàng có điểm khó hiểu. Nếu nàng rời đi nơi này, hệ thống tiêu trừ đại gia ký ức, như vậy mấy thứ này còn ở nha, nhìn không cảm thấy kỳ quái sao?

Quý U hảo hảo mà đem đạo lữ chúng thu hảo, trong lòng rất là vui mừng, hấn này trương đạo lữ chúng cùng người khác không giống nhau, là độc nhất vô nhị.

Tuổi trẻ u đô chi chủ bởi vì trong lòng ngọt ngào, đỉnh đầu hoa cuối cùng một mảnh cánh hoa biến thành màu đỏ. Cùng lúc đó, A Li thức hải trung quang môn sáng lên năm khối.

Thu hảo đạo lữ chúng sau, Quý U thói quen tính hỏi, “Người ngày mai còn tới sao?”

A Li nghĩ nghĩ nói: “Xem tình huống, nếu Bạch Trạch còn đuổi theo mang ta tới, ta liền tới.”

Quý U nhấp nhấp môi, “Nếu người không thể tới, này có thể trời cao đi lên. Tuy rằng ta tiến không được đại môn, nhưng là người ra tới là

có thể nhìn lên ta ở tầng mây trung quay cuồng, như vậy cũng coi như là thấy.”

A Li trong lòng phát sát, nhưng là trên mặt lại lộ ra miệng cười, “Nói được như vậy đáng thương làm cái gì? Chỉ cần người đi lên, ta liền có biện pháp làm Phi Vũ mở cửa.”

Quý U lập tức ngoắc ngoắc khoe môi, “Như vậy liền nói định rồi, ta mỗi ngày đều đi gặp người.”

A Li gật gật đầu.

Ngoài cửa âm ty gõ cửa, có quan trọng sự hội báo. A Li thấy Quý U đi ra ngoài, lập tức đem sát ong đuốc ngọc bôi nhét vào ngăn tủ cùng vách tường khe hở trung, tính toán đi thời điểm dùng ngọc giản nói cho hắn.

Cái này sát ong là u minh bảo vật, cũng là Quý U bảo vật. Chúc Long không hàm ngọn nến, còn gọi Chúc Long sao? Nàng từ nhỏ đọc chuyện xưa bảo hộ u minh cự long chính là khẩu hàm ngọn nến.

Nàng đi trở về, Quý U cũng quên nàng, phát hiện ngọn nến không thấy khó lường sốt ruột a?

Hắn tưởng tượng một chút màu đen cự long nơi nơi phi tìm ngọn nến bộ dáng, đột nhiên rất muốn cười. Lại cấp lại ngọc Quý U thật là quá đáng yêu.

Quý U cùng âm ty sau khi nói xong một lần nữa đi vào tới, A Li cùng hắn nói phải đi về.

Quý U sáng ngời mắt nháy mắt có chút ảm đạm, nhưng tiếp theo nháy mắt hắn liền khôi phục thần sắc nói: “Về đi, dù sao ta tưởng người khi cũng có thể đi xem người.”

A Li gật gật đầu đi ra nhà gỗ, Quý U liền vẫn luôn đứng ở cửa nhìn nàng.

“A Li, ta thượng Thiên giới người nhưng nhất định phải đến đại môn bên kia xem ta.” Hắc dùng một chút lại nói, “Chỉ nhìn là được, rồi đi u đô ta lại không thể tới gần người.”

A Li nghe vậy dừng lại bước chân, xoay người trở về, “Vậy người hiện tại ôm một cái đi.”

Quý U hơi giật mình một chút, xinh đẹp đơn phương nhãn dăng lên thực ôn nhu quang. Hắc chỉ hơi chút dùng điểm lực, A Li đã bị tóm qua đi bị hắc cuốn vào trong lòng ngực.

Quý U ôm ấp thực lãnh, có thể là bởi vì trường kỳ ở u đô đợi duyên có. Nàng điểm nhón chân, dùng tay che lại hắc mặt, “Ấm không ấm áp?”

Quý U gật đầu, “Thực ấm áp, không ai so người ấm áp.”

A Li cười, “Vậy người phải nhớ kỹ ta độ ấm a.”

Quý U lại gật đầu, “Quên không được, chẳng sợ ly người một trượng xa ta cũng có thể cảm giác được.”

A Li: “Ta lại không phải bếp lò, còn một trượng xa. Quý U, người nói, nếu thời gian lại qua đi vài ngàn năm, u đô có thể hay không có biến hóa?”

Quý U suy nghĩ một chút nói: “Sẽ, người nhất định chưa thấy qua trước kia u đô, vừa mới bắt đầu không có tường thành, cung điện cũng không nhiều như vậy. Đầu là nhân gian cái dạng gì, quỷ sai mới làm thành cái dạng gì, như vậy hồn phách tới sẽ có thân thiết cảm.”

“Ta đây nếu đã chết chuyển thế, người còn có thể tìm ta sao?”

Quý U nắm thật chặt cánh tay, thực chuyên chú mà nhìn nàng mặt, “Có thể a, mặc dù người không dài hiện tại bộ dáng, ta cũng nhất định có thể tìm ra người. Nhưng là người không cần lo lắng, tuy rằng người là một vòng, nhưng ta sẽ không làm người chết.”

A Li biết Quý U ở lo lắng nàng chỉ có một vòng cảnh giới sống không lâu, nhưng nàng chân chính muốn biết chính là một thế giới khác Quý U là bộ dáng gì? Đáng tiếc không cơ hội thấy, chờ tái kiến chính là nàng già rồi đi u minh đưa tin lúc. Nhưng là khi đó Quý U căn bản sẽ không nhớ rõ nàng.

A Li cuối cùng sử điểm kính, dùng tay đè nặng Quý U đem cúi đầu tới, chuồn chuồn lướt nước mỗ mỗ hấn mũi.

Quý U cười khế một chút, “Hảo, người xoay chuyển trời đất sơn đi, lại không phải về sau không gặp được.”

A Li buông ra tay, “Ta đây đi rồi?”

Quý U gật gật đầu.

A Li lúc này mới dùng độn địa phù rời đi u đô.

*

Quang mang hiện lên, A Li dừng ở Thiên Sơn dưới chân, theo Thiên Sơn phái đệ tử đi vào.

Bạch Trạch đang ở đỉnh núi, thấy nàng tiến vào khố miệng khế nhếch, “Thật khó đến, ta cho rằng người sẽ chạy không thấy.”

A Li ở hấn bên người ngồi xuống, “Như thế nào sẽ? Ta đi nhìn nhìn sư phụ sư huynh cùng sư tỷ, sau đó đi chân núi mua điểm đồ vật.”

Bạch Trạch một bên lật xem Thiên Sơn phái tổng thu vào quyển sách, một bên hỏi, “Mua cái gì?”

A Li lấy ra vô Hương Hoàn cho hấn xem, “Mua cái này.”

Bạch Trạch liếc mắt một cái, nhẹ nhàng cười, “Hồi thiên giới người liền không cần ăn, dù sao ta thích cái kia hương khí.”

A Li đôi tay chống má xem trong tay hấn quyển sách, “Nếu người không có tìm được ta, có thể hay không tìm khác đạo lữ?”

“Sẽ không.” Bạch Trạch không chút nghĩ ngợi mà nói, “Không tìm được người trước, ta đọc thân 300 năm cũng không đối ai động quá tâm. Sau lại gặp được người ta mới cảm giữ không được, có thể nói ta hai lần đều thua tại trên người của người.”

A Li hỏi, “Người trước kia thích ta có thể lý giải, rốt cuộc ta làm bạn người toàn bộ thiếu niên thời kỳ, xem như mối tình đầu. Nhưng là ta tới rồi Thiên Sơn trở thành nhất danh bất khởi nhĩ nhân đệ tử người như thế nào còn sẽ thích ta?”

“Không chớp mắt?” Bạch Trạch có chút buồn cười mà nhìn nàng một cái, “Không có việc gì chiếu chiếu gương nhìn xem cái kia xinh đẹp mà kinh tâm động phách tiểu cô nương là ai? Người vừa đến Thiên Sơn liền chấn kinh rồi toàn bộ môn phái người, trừ bỏ người Thủy linh căn chính là người bộ dáng. Bằng không, vì cái gì người đi thực xá đánh thịt tổng so người khác nhiều? Người đi tìm các trưởng lão làm việc cũng so người khác mau lẹ?”

“Đương nhiên ta thích người không phải bởi vì người diện mạo, mà là vừa thấy đến người liền rất cao hứng, ta cũng không biết vì cái gì. Sau lại ta nghĩ tới, loại sự tình này giải thích không rõ. Thích một người cùng chán ghét một người giống nhau không đạo lý. Thích chính là thích, ánh mắt đầu tiên liền tâm động.”

A Li lại hỏi, “Nếu người có một ngày không cẩn thận quên ta, người có thể hay không tìm khác đạo侶?”

Bạch Trạch quay đầu xem nàng, “Ta vì cái gì sẽ như vậy không cẩn thận?”

A Li nói: “Tỷ như tẩu hỏa nhập ma linh tinh.”

Bạch Trạch đem ánh mắt một lần nữa chuyển qua sổ sách, “Ta tưởng đại khái cũng không thể nào. Ta sẽ vẫn luôn tìm không thấy tâm động người, cũng sẽ vẫn luôn tìm, thẳng đến lại lần nữa gặp được người.”

A Li mặc xuống dưới, nàng đại khái suất là sẽ không biết bọn họ về sau phát sinh sự, cho nên nàng luôn muốn hỏi vòng vèo một chút.

Hy vọng nàng đi rồi về sau bọn họ còn có thể bình thường sinh hoạt, sẽ không bởi vì bị lừa gạt liền thương tâm phần nộ.

Bạch Trạch đằng ra một bàn tay xoa xoa nàng đỉnh đầu, “Mỗi ngày đều ở suy nghĩ vớ vẩn cái gì? Cảm mạo thu buồn. Cứ như vậy đi, ta cũng không nghĩ cái gì, ta lại không có biện pháp thật đem Phi Vũ cùng kia mấy cái gia hỏa giết. Ta trước kia nói giỡn nói qua một ít lời nói, hiện tại nghĩ đến quả thực là đối ta chính mình thần tiên đoán.”

“Cái gì vui đùa lời nói?” A Li hỏi.

Bạch Trạch không nói, thầm nghĩ, còn có thể là cái gì vui đùa lời nói? Đơn giản chính là ta không phải chia rẽ cái này gia đình, ta là gia nhập cái này gia đình linh tinh bái?

“Không có gì, xem sổ sách đâu, người tổng quấy rầy ta.”

A Li bắt tay từ trên án thư bắt lấy tới, ngoan ngoãn đặt ở trên đùi, “Hảo đi hảo đi, không quấy rầy người.”

Chạng vạng thời điểm, Bạch Trạch mang nàng ăn thực xá làm thịt viên cùng bánh bột canh, lúc này mới trở lại Thiên giới. Lý Lạc ở nghiên cứu bàn đủ đây, Phi Vũ ở uy dương ăn cỏ, nhân gian nửa ngày đối với Thiên giới chẳng qua là một khắc mà thôi.

A Li cùng Bạch Trạch chân trước mới vừa tiến vào Thiên giới đại môn, phía sau liền truyền đến phong vân gào thét thanh âm. Nàng xoay người, từ đại môn bên cạnh trong suốt kết giới thượng thấy được đối diện tầng mây trung phù một cái hắc long.

A Li lập tức năn nỉ Bạch Trạch, “Cho ta xem một chút môn, ta liền đi ra ngoài liếc hán một cái.”

Bạch Trạch trầm hạ mắt, “Đã quên trên người hán có nguyên rửa sự?”

A Li nói: “Ta không tới gần, liên trạm đèn xa xa xem một cái là được.”

Bạch Trạch im miệng không nói trong chốc lát, “Hành đi, thời gian không cần quá dài.”

A Li vội gật đầu.

Thật lớn cánh cửa mở ra một cái phòng, A Li lập tức chạy vội đi ra ngoài. Nàng cùng hắc long chỉ có hai mét xa, đều có thể nghe được hắc long hít thở.

Bạch Trạch dựa cạnh cửa đứng, mặt vô biểu tình mà nhìn bọn họ.

“Người như thế nào đuổi tới?” A Li vui sướng hỏi. Nàng vốn tưởng rằng vừa rồi gặp mặt là cuối cùng một lần, không nghĩ tới mới trở về Quý U liền đuổi theo lại đây.

Hắc long ở vân trung trầm trầm phù phù, trong mắt dửng mẫn buồn bực, “Không phải nói tốt sao? Ta mỗi ngày đều tới xem người.”

Nhanh như vậy liền đã quên?

A Li hơi giật mình một chút, không phải nàng đã quên, mà là nhân gian thời gian cùng Thiên giới không khớp. Chẳng trách mỗi ngày Bạch Trạch cùng Lý Lạc mới vừa hạ phàm không một lát liền đã trở lại, nguyên lai là như thế này.

“Ta đi rồi một ngày sao?”

Hắc long gật đầu, “Một ngày.”

A Li trong lòng bật cười, “Hảo đi... Người nhìn thấy ta, có nói cái gì sao?”

Hắc long nghĩ nghĩ, “Không khác lời nói, chính là người có rảnh liền nhất định phải tới u đô xem ta.”

Nơi xa đại môn truyền đến Bạch Trạch cười nhạo một tiếng.

Hắc long không có để ý đến hắn, chỉ chuyên chú mà nhìn A Li, “Hảo, ta thấy xong người, người trở về đi.”

A Li gật gật đầu, nhìn hắc long đằng vân giá vũ mà đi.

“Hảo, gặp một lần được, còn muốn ôm là thế nào?” Bạch Trạch tiếng nói lộ ra không ức.

A Li xoay người, nhìn Bạch Trạch tức giận khuôn mặt tuần tú, thậm nghĩ thật là dấm tinh chuyển thế.

Nàng đi vào đại môn, nhìn Bạch Trạch một lần nữa đem đại môn phong ấn.

Hai người xoay người hướng cung điện đi.

Trở lại A Li trụ đại điện, Bạch Trạch mới ở chỗ này đãi một lát liền nghe được Thiên giới đại môn truyền đến “Thùng thùng” tông cửa thanh.

Bạch Trạch bỗng không nghĩ lý, nỗ lực ngăn chặn lửa giận, nhưng là một lát sau, đại môn cảm giác đều phải bị phá khai. Hắn thân hình nhoáng lên biến mất ở trong không khí, giây lát gian liền dừng ở đại môn phía trên.

Bạch y tố tuyết thiếu niên ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm thật lớn hắc long, “Không để yên?”

Hắc long nghi hoặc, “Cái gì a, ta vừa mới tới, ngày hôm sau.”

Bạch Trạch khí cười, “Cái gì ngày hôm sau? Người không phải mới vừa đi sao?”

Hắc long: “Thật sự ngày hôm sau, nhân gian ngày hôm sau. A Li đáp ứng ta, mỗi ngày đều tới đại môn nơi này xem ta.”

Bạch Trạch: “.....”

Chơi thời gian kém trò chơi đúng không? Muốn nói như vậy, nhân gian một ngày là Thiên giới một tức, về sau bọn họ liền trụ đại môn bên đi, dù sao gặp thời thỉnh thoảng cấp Quý U mở cửa.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 4693915660 bình; tiểu phong 20 bình; mù trọng tài 10 bình; TT6

bình; penrose5 bình; 399031814 bình; đều có minh nguyệt chiếu núi sông., manh tiểu miêu miêu miêu, hiểu phong cầm hứa 3 bình; đảo ẩm 2 bình; 19169590, trà mai, sương mù anh đăng, MissBean, mộ sáng sớm 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

110, đệ 110 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li trở về tranh Thiên Sơn, trên cổ tay con số từ năm biến thành bốn.

Nguyên bản nàng liền thừa mười hai thiên nửa, cái này đem kia nửa ngày thời gian dùng xong rồi. Nàng không dám lại dùng, rốt cuộc thời không đại môn là tùy cơ đổi mới, vận khí tốt một chút tìm được, vận khí không hảo khả năng sẽ tìm thật lâu.

Mỗi ngày Bạch Trạch cùng Lý Lạc dẫn tới điểm tâm nàng đều sẽ lưu ra một nửa cất vào lắc tay. Còn chuẩn bị viết hảo thuật pháp lá bùa, chiếu sáng dùng, lấy hỏa dùng, cùng với tạo thủy dùng.

Hết thầy đều chuẩn bị tốt sau, nàng đi tìm Bạch Trạch nói phải về Thiên Sơn một chuyến.

Bạch Trạch khẽ nhú mày, ngữ khí không tốt, “Lần trước người nói phải về Thiên Sơn, kết quả đem Chúc Long trêu chọc lại đây. Hai ngày này ta cái gì cũng chưa làm, quang cho hần mở cửa. Lý Lạc chất vấn ta vì cái gì muốn mang người xoay chuyển trời đất sơn, hần nói không biết người đi xuống sau thân thể không hảo sao? A Li, người có phải hay không có việc gạt ta?”

A Li vội nói: “Không đều cùng người đã nói sao? Lý Lạc làm người cẩn thận, năm phần việc nhỏ cũng sẽ coi như thập phần tới xem. Ta này không phải không có việc gì sao?”

Nàng cầm lấy Bạch Trạch tay đặt ở chính mình trên mặt, “Người xem, là nhiệt đúng không?”

Bạch Trạch cười nhạo một tiếng, “Nếu là lãnh còn không phải là chết người?” Hần nghĩ nghĩ, phỏng chừng liền nửa ngày cũng không có

việc gì, “Hành đi, trong chốc lát mang người đi xuống, chỉ là Phi Vũ cùng Lý Lạc đã biết chỉ sợ lại muốn nhiều chuyện.”

A Li cười ngâm ngâm mà nói, “Này đơn giản, trong chốc lát ta đi tìm Phi Vũ luyện cây sáo, người đem Lý Lạc hống qua đi. Ta hiện tại kia đầu bản nhạc thổi đến cực hảo, đem bọn họ cùng nhau lộng ngữ chúng ta liền xoay chuyển trời đất sơn.”

Bạch Trạch biết nàng có chi có thể làm người đi vào giấc ngủ cây sáo, “Người kia chi khúc ta cũng thử qua, chỉ có thể hôn mê một lát, liền một canh giờ đều không đến.”

A Li cười nói, “Người dẫn ta xoay chuyển trời đất sơn không phải trong nháy mắt công phu? Bầu trời cùng ngậm có thời gian kém, tuy rằng bọn họ chỉ có thể hôn mê một lát, nhưng là nhân gian lại là vài thiên. Điểm này thời gian cũng đủ chúng ta qua lại một chuyến.”

Bạch Trạch nghe vậy khẽ cười một tiếng, “Người sẽ không tính toán đem ta cũng mê đi đi?”

A Li nói: “Đem người mê đi ai mang ta đi xuống?”

“Cũng là.” Bạch Trạch thật sự nghĩ không ra nàng đem bọn họ ba mê đi có thể đi làm cái gì, cho nên gật đầu đáp ứng xuống dưới.

A Li thấy thuyết phục Bạch Trạch, lập tức xoay người đi tìm Phi Vũ.

Phi Vũ đang ở vườn trái cây ngòi, hần mấy ngày nay đem rách nát vườn thu thập hơn phân nửa, hợp quy tắc ra bộ dáng. Nghe thấy tiếng bước chân hần xoay đầu, ở nhìn thấy A Li trong nháy mắt đỉnh đầu toát ra một đóa tiểu hoa, hai mảnh phần cánh hoa bốn phiến hoa hồng cánh. Trong đó một mảnh phần cánh hoa hơi chút đỏ một chút, nhưng không hoàn toàn biến hồng.

Hần như cũ là cái kia thấy nàng liền cao hứng thiếu niên. Nhưng A Li biết, nàng trước khi rời đi là nhìn không tới Phi Vũ đỉnh đầu tiểu hồng hoa.

“Ta chôn mây cái tiên mộc căn, những cái đó khô héo hoa màu quá mấy ngày là có thể khôi phục lại.” Phi Vũ triều cách đó không xa một mảnh khô điền chỉ chỉ.

“Ân.” A Li ở hẳn bên người trên chiếu ngồi xuống, cùng hẳn cùng nhau nhìn thông thả sống lại vườn. Cũng không biết sau khi trở về lên trò chơi có thể hay không thấy nơi này?

“Hẳn là không thể,” hệ thống chen vào nói, “Chờ bọn họ ký ước tiêu trừ sau, người theo chân bọn họ liên hệ cũng sẽ tiêu tán, trong trò chơi hẳn là nhân vật này đã xóa bỏ.”

A Li: “.....”

Đỉnh đầu đột nhiên truyền đến thiếu niên dò hỏi thanh, “Người suy nghĩ cái gì, như vậy xuất thần?”

A Li nói: “Ta suy nghĩ này tòa vườn khôi phục rất khá.”

Phi Vũ ánh mắt hơi hơi không úc, “Liên tính khôi phục, cũng không phải người đưa ta vườn. Khi đó ta mỗi ngày ngóng trông người tới, nhìn người đem cái chết dồn khí trầm Thiên giới một chút trở nên sinh cơ bừng bừng. Nó đối ta ý nghĩa nhưng không giống nhau.”

A Li bởi vì hôm nay liền phải trốn chạy, trong lòng tồn sự, nhìn qua thập phần thất thần.”

Phi Vũ ở bên người nàng ngồi xuống, hơi hơi nghiêng đi mặt nhìn nàng, “Hôm nay người phá lệ không tinh thần, có phải hay không mấy ngày hôm trước đi Thiên Sơn thân thể không thoải mái?”

“Không có,” A Li vội vàng phủ định, “Ta ở bồi bản nhạc đâu.”

“Người bản nhạc đã bồi rất khá, mỗi lần đều đem ta thổi vụng, người còn không hài lòng sao?” Phi Vũ cười nói, hơi kiêu thụ phượng nhãn lôi kéo ra một chút độ cung, tựa như cánh hoa phần đuôi, nùng lệ cực kỳ.

A Li từ lách tay lấy ra một cái gói đầu bán thành phẩm, trừ bỏ gói tâm không điền, không có phong biên, còn lại đều thực hảo.

“Cho người, người không phải vẫn luôn muốn cái ta như vậy gói mềm đầu sao? Chính là hiện tại là mùa đông, tìm không thấy cánh hoa điền bên trong.”

Phi Vũ tiếp nhận tới, rũ mắt nhìn lại, bao gói thượng thù một con Hỏa phượng hoàng, thù tuyến thập phần thô, phượng hoàng cũng không có đương thời thường thấy thù pháp như vậy lại tinh tế lại rất thật, mà là có chút thô cuồng.

“Vẫn là chữ thập thù?” Phi Vũ hỏi. A Li trước kia cho hắn thù quá một cái tiểu túi tiền, chính là loại này thô cuồng thù pháp. Cái gì cũng tốt, chính là có điểm phí tuyến.

A Li gật gật đầu, “Ta chỉ biết cái này.”

Phi Vũ yêu quý mà sờ sờ, lại còn trở về, “Chờ ta đem hoa trồng ra, người điền hảo lại cho ta.”

A Li không tiếp, “Chính người điền sao, chính mình động thủ cơm no áo ấm.” Thấy Phi Vũ ánh mắt dâng lên hoài nghi, nàng nhớ tới phượng hoàng trời sinh đa nghi, vội vàng bổ sung nói, “Trước thả người nơi đó, miễn cho ta khi nào không cẩn thận lại cấp đi ra ngoài.”

Phi Vũ nhớ tới A Li cấp Tư Thiên Dạ cái kia gói đầu, lập tức đem bao gói lấy về, “Vậy trước phóng ta nơi này. Chờ ta điền xong cánh hoa người tới phong biên.”

Hai người đang ở nói chuyện, Bạch Trạch đem Lý Lạc mang theo lại đây, “Di, người hôm nay không luyện cây sáo?”

A Li vội lấy ra cây sáo, “Nói chuyện đã quên, ta hiện tại liền luyện.”

Phi Vũ thấy Bạch Trạch cùng Lý Lạc đều ở, khẽ nhíu mày, “Các người về trước tránh một chút, A Li sáo âm cổ quái thật sự, có thể

đem người lộng ngữ.”

Lý Lạc nghe vậy lập tức chuẩn bị rời đi, nhưng là Bạch Trạch lại giữ chặt hắn, “Sáo âm cùng thuật pháp giống nhau đều phân người, bắt đồng trình tự dùng ra tới hiệu quả không giống nhau. Liền giống như tạo thủy phủ, bình thường tu sĩ dùng chỉ có thể được đến một ly nước trong. Nhưng là mười hoàn tu sĩ lại có thể cho đám mây mưa rơi. A Li có thể đem chúng ta thổi vụng? Ta là không tin.”

Bạch Trạch càng là ra sức mà hỗ trợ, A Li trong lòng càng bất an, Bạch Trạch bình sinh hận nhất người khác lừa hắn. Chờ hắn tỉnh lại liền sẽ phát hiện, nàng căn bản sẽ không đánh thức hắn.

Lý Lạc vẫn là do dự, nhưng không chịu nổi Bạch Trạch mời hắn. Bạch Trạch cùng Phi Vũ cũng không chủ động cùng hắn nói chuyện, chính là nói lời nói cũng là việc công xử theo phép công. Thấy Bạch Trạch như thế, hắn liền không nói cái gì, ôm cánh tay dựa vào trên cây, trong lòng cũng tò mò A Li đến tột cùng có thể hay không thổi vụng bọn họ ba cái.

A Li thấy mọi người đều đứng chỗ, cầm lấy cây sáo thông thả mà thổi bay tới. Bởi vì trốn chạy trước khăn trương, ngay từ đầu âm đều thổi sai rồi. Theo thổi trong chốc lát, dần dần tâm trầm hạ tới, dựa theo bản nhạc từng bước từng bước đem âm thổi ra tới.

Thực mau, Lý Lạc cùng Bạch Trạch mí mắt liền dần dần trầm lên. Nhưng là Phi Vũ như cũ tỉnh thần, A Li biết đây là thổi ra kháng thể.

Không có biện pháp, luôn là lấy Phi Vũ tới luyện, loại sự tình này cũng vô pháp tránh cho, chỉ có thể nhiều thổi trong chốc lát.

Một cái khúc thổi hai bên, Phi Vũ hơi kiều thụ phượng nhãn cũng dần dần từng kéo xuống tới, cuối cùng hợp ở bên nhau. A Li không dám chậm trễ, lại thổi một lần tăng mạnh hiệu quả.

Ba lần kết thúc nàng mới buông cây sáo.

Thiên giới phong thực nhẹ, mang theo mây trôi chậm rãi di động, cho nên nơi này vĩnh viễn đều là mây trôi lượn lờ bộ dáng. Ba người

dựa vào thụ mà ngồi, đã ngủ đến cực trầm.

A Li cẩn thận mà đem bọn họ quét một lần, từ lách tay lấy ra cấp Lý Lạc làm cây trúc ống đựng bút, Bạch Trạch làm gối dựa, bên trong tấc rất nhiều mềm bổ điền phình phình. Bạch Trạch luôn là lâu ngồi, hẳn không thích ngồi ghé xếp, chỉ thích chỗ ngồi tử. A Li liền cho hắn làm đệm dựa.

Lý Lạc thích cây trúc, hẳn lại mỗi ngày vẽ tranh viết viết, A Li liền cho hắn làm ống đựng bút, mặt trên có khắc một con bánh kem.

Nàng có thể lấy ra tiểu thủ công cũng chỉ có này đó.

Nàng tay chân nhẹ nhàng mà đem đồ vật đặt ở hai người trước mặt, lúc này mới xoay người bước nhanh rời đi.

A Li vừa đi một bên trong lòng kiểm tra, đệm chần cầm, đồ ăn nước uống cầm, quần áo cầm. Nàng đi đến Thiên giới cổng lớn, trong suốt kết giới bên ngoài một con thật lớn hắc long ở đám mây trăm trăm phù phù.

A Li tìm được trên cửa lớn ấn ký, mấy ngày nay nàng thực cẩn thận mà quan sát Bạch Trạch như thế nào mở cửa, nàng trí nhớ hảo, làm theo học dạng liền đem phong ấn giải khai.

Đại môn khai một cái tiểu phòng, nhưng cũng đủ nàng đi ra ngoài.

Hắc long nhìn đến nàng, đôi mắt lập tức sáng ngời.

Đây cũng là bọn họ phía trước nói tốt, hôm nay Quý U đi lên, hẳn đem A Li mang xuống phàm trần.

Quý U hóa thành hình người dừng ở đám mây thượng, nhẹ giọng dặn dò, “Dùng tay áo che lại tay, dựa lại đây một chút, nhưng cũng đừng dựa như vậy gần.”

A Li thấy hắn bị buồn ở cổ giúp nàng trốn chạy, còn ở lo lắng đem điềm xấu mang cho nàng, trong lòng có điểm buồn cười lại có điểm chua xót. Nàng bắt tay súc tiến tay áo, “Hảo.”

Quý U thật cẩn thận mà cách tay áo nắm lấy cổ tay của nàng, thân hình nhoáng lên liền đem nàng mang ly Thiên giới.

Chờ bọn họ đứng vững khi, đã dừng ở phong đều trên đường phố.

Quý U nhấp nhấp môi, “Người không phải muốn đi Yêu Chu sao? Có thể cấp Yêu tộc Thái Tử phát ngọc giản.”

A Li ngày hôm qua làm Quý U giúp nàng đến phong đều, không có giấu hấn muốn đi Yêu Chu tìm ngàn đêm ngàn chú. Quý U không có dò hỏi, tuy rằng có thể nhìn ra hấn cũng không vui vẻ.

A Li nói: “Đại chiến lúc sau ta liền không có gặp qua bọn họ, chỉ đi xem một cái.”

Quý U suy nghĩ một chút, cũng là tình lý bên trong, “Người sau khi trở về dùng ngọc giản cáo ta là được, ta lại mang người hồi thiên giới.” Hấn dừng một chút lại nói, “Không cần qua đêm.”

A Li cười, “Sao có thể qua đêm?” Nàng là muốn trốn chạy a.

Quý U gật gật đầu, vừa mới chuẩn bị rời đi đã bị A Li gọi lại.

“Cái này cho người ăn.” A Li đưa qua đi một quả kẹo.

Quý U ánh mắt dừng ở thiếu nữ lòng bàn tay hình tam giác đường khối thượng, như vậy hồng, đều không giống kẹo đậu phộng. Nhưng hấn không có chút nào do dự, liền cầm lấy tới nhét vào trong miệng, như nhau nàng cho hấn bất luận cái gì đồ ăn giống nhau.

“Ngọt không ngọt?” A Li cười hỏi.

Quý U gật gật đầu, thực ngọt, lộ ra một cổ nồng đậm mật ong vị, còn có điểm mùi rượu, cùng dĩ vãng kẹo đậu phộng không giống nhau.

A Li nói: “Người về đi, ta đi lạp.”

Quý U lần thứ hai gật gật đầu, lần này phân biệt hấn căn bản không đương một chuyện, lại không thành tưởng là cả đời.

Quý U thân ánh biên mật ở phong đều đường phô khi, A Li nhẹ giọng lắm lắm, “Dùng được sao?”

“Dùng được,” một đạo tinh tế thanh âm ở nàng bên tai nói, “Đây là chúng ta lợi hại nhất ông yêu như ông ra mật, người thường ăn hôn mê cả đời, thần tiên ăn hôn mê vài thiên.”

A Li hơi hơi nghiêng đầu, một con nhỏ nhỏ kim hoàng sắc ông ở nàng đầu vai bay tới bay lui. Đây là Tư Thiên Dạ cho nàng ông yêu, này một con chính là mới nhậm chức tiểu ông Yêu Vương. Bọn họ cùng A Li ký kết khế ước, cả đời là nàng người hầu. Bất quá nàng liền phải rời đi, bọn họ từ đây cũng liền tự do.

“Đợi chút sự người cũng đừng quên a.” Nàng nhẹ giọng dặn dò.

>/>

“Quên không được.” Tiểu ông Yêu Vương nói, “Bất quá chủ nhân, ta cấp điện hạ hạ được, hấn quay đầu lại không được diệt chúng ta tộc a?” Tư Thiên Chú bạo tính tình còn có thể chịu đựng, nhưng là Tư Thiên Dạ làm người nhất sợ hãi. Vị kia điện hạ ít khi nói cười trầm mặc tức lãnh, tựa như một phen nhất sắc bén kiếm tùy thời đều sẽ ra khỏi vỏ, không biết mới nhất sợ hãi.

“Ta sẽ cho hấn lưu lại tin thuyết mình, người không cần lo lắng.” Chỉ cần nàng trở lại nguyên thế giới, Tư gia huynh đệ có quan hệ nàng ký ước liền sẽ tiêu trừ, đến lúc đó Tư gia huynh đệ tự nhiên sẽ không nhớ rõ ông yêu đối bọn họ đã làm cái gì.

Tiểu ông Yêu Vương ngây thơ mờ mịt gật gật đầu, nhìn A Li dùng ngọc giản cấp Yêu tộc Thái Tử đưa tin tức.

Bất quá mới một tức công phu, A Li bên cạnh không khí hơi hơi chấn động, một người ăn mặc áo lam thiếu niên xuất hiện ở trước mắt, một đôi đào hoa cánh hình dạng mắt hắc tựa như bầu trời đêm giống nhau.

A Li liếc mắt một cái nhận ra là Tư Thiên Dạ, trên mặt lộ ra ý cười.

Tư Thiên Dạ mấy ngày này khổ tìm nàng hồi lâu, không trung giống đại địa giống nhau rộng lớn, bọn họ căn bản tìm không thấy Thiên giới đại môn. Quý U nhưng thật ra có thể tìm được, hần dù sao cũng là thượng cổ hung thú, ngay cả Thiên giới tể đàn đều vỡ vụn quá. Nhưng là Tư gia huynh đệ cùng Quý U có thù oán, lường trước đối phương sẽ không hỗ trợ, bởi vậy liền không phí cái này kính nhi.

Tư Thiên Dạ lại trở về hỏi hần lão cha, lão kim ngô thú là thượng cổ hung thú cùng Thiên giới đánh quá không ít giao tế, nhất định biết.

Nhưng vấn đề liền ra ở bọn họ hai anh em với ai không thù đâu? Cùng chính mình lão cha cũng có thù oán.

Ở cùng Ma tộc đại chiến khi, hần đem lão yêu vương cầm tù. Lão yêu vương đã sớm nghẹn một bụng khí, thấy nhi tử tới cầu hần, lập tức âm hiểm cười hôm nay cấp chỉ cái địa phương, ngày mai lại đổi cái địa phương chỉ. Tư Thiên Dạ biết rõ là ở lưu hần, nhưng vẫn là đi tìm.

Tìm là tìm không thấy. Vì thế hần âm trầm lại đi tìm lão yêu vương, lão yêu vương mới biết được hần muốn tìm tức phụ, miễn miễn cưỡng cưỡng đem thượng thiên giới phương pháp để lộ cho hần.

Tư Thiên Dạ còn không có nhích người, ngọc giản liền thu được A Li tin tức.

“Người như thế nào xuống dưới?” Thiếu niên trong lòng vui mừng, nhưng là trên mặt lại như cũ tức lãnh.

A Li cười khanh khách mà so cái giản xuống thủ thế, “Liền như vậy xuống dưới nha.”

Tư Thiên Dạ không có hỏi nhiều, hần sợ Thiên giới kia ba truy xuống dưới, lập tức nói, “Ta mang người đi Yêu Chu?”

A Li cười khanh khách nói: “Không vội, bầu trời thời gian cùng trên mặt đất bất đồng, bọn họ một chốc sẽ không xuống dưới.”

Tư Thiên Dạ vừa mới chuẩn bị nói chuyện, đệ đệ liền đem hắc đầu ra, thiếu niên đôi mắt nháy mắt biến thành màu đỏ, giống nhau đào hoa cánh lại không giống nhau khí chất.

“A Li, người có biết hay không chúng ta đều mau tìm điên rồi. Ta phụ vương không chịu cáo chúng ta như thế nào thượng thiên giới, cả ngày lưu chúng ta. Trong chốc lát nói ở Thái Sơn, trong chốc lát nói ở Hành Sơn, trong chốc lát lại nói giống như là ở ngũ chỉ sơn. Chúng ta đều đem Ngũ nhạc tam sơn đập biến cũng không tìm được Thiên môn. Cái kia sự môn có phải hay không uống dấm lớn lên? Đem người vậy ở mặt trên liền không cho xuống dưới. Người rốt cuộc là như thế nào xuống dưới?”

Hắn nói xong như vậy một đồng đột nhiên nhắm lại miệng, có điểm lo lắng A Li ngại hắn đánh trống reo hò. Nhưng là thiếu nữ về mặt ý cười mà nhìn hắn, thực kiên nhẫn mà nói, “Đừng có gấp, chậm rãi nói.”

Tư Thiên Chú rất ít được đến A Li như vậy ôn nhu tế khí đối đãi, lại chỉ hắn đã lâu không gặp nàng, vừa thấy đến liền thập phần vui mừng, đỉnh đầu lập tức mọc ra một đóa tiểu hoa, tam phiến hồng tam phiến phấn, trong đó hai mảnh phấn cánh hoa lập tức biến thành màu đỏ.

Này đại đại ra ngoài A Li dự kiến. Nguyên bản A Li đã đem Tư Thiên Chú này đóa hoa từ bỏ, thấy đột nhiên có biến hóa lập tức thay đổi vốn có kế hoạch.

Nàng ý cười càng thêm ôn nhu, “Chúng ta trước rời đi nơi này lại nói.”

Tư Thiên Chú bỗng nhiên nhớ tới nơi này là phong đều, Chúc Long địa bàn. U minh cũng không hảo đi a, nếu là A Li bị Chúc Long quan đến ngầm, chính là bọn họ lão cha tự thân xuất mã cũng vô pháp đi vào u minh địa giới.

Hắn lập tức bắt lấy A Li cánh tay, thân hình nhoáng lên liền rời đi phong đều.

*

Sau một lát bọn họ dừng ở phong đều bên cạnh huyện thành một gian thực phở. Tư Thiên Chú ném xuống một chuỗi đồng tiền muốn cái nhả gian, lại muốn một ít ứng quý thức ăn.

“Chúng ta ở chỗ này tiểu tọa trong chốc lát, chờ ta gọi thuộc hạ giá xe ngựa lại đây.”

Tư Thiên Chú bản thân chính là nhất thể song hồn, hấn vô pháp mang A Li trực tiếp đi Yêu Chu, lại không muốn để cho người khác mang A Li thuận đi, cho nên chỉ có thể gọi thuộc hạ giá xe ngựa lại đây đến gần nhất truyền tống điểm.

A Li đi theo Tư Thiên Chú đi vào phòng, lập tức nói, “Người a huynh đâu?”

Tư Thiên Chú có chút ủy khuất, như thế nào vừa thấy đến hấn không một lát liền tìm a huynh? Nhưng là chính mình huynh trưởng lại không thể nói cái gì, chỉ phải nặng nề mà đem vị trí nhường ra tới.

Tư Thiên Dạ mới ra tới, chủ quán liền đem đồ ăn tặng tiền vào.

A Li hướng thực án thượng nhìn liếc mắt một cái, “Như thế nào không có bánh rán?”

Chủ quán nói: “Bánh rán đều là bánh rán trong tiệm mới có thể mua.”

A Li lại hỏi: “Này phụ cận có bánh rán cửa hàng sao?”

Chủ quán vội nói: “Có, có, liền ở cách vách. Nếu không tiểu nhân đi giúp ngài mua?”

“Không cần,” A Li cự tuyệt, “Người không biết ta ăn cái gì vị.”

Chủ quán trong lòng nói thầm, ta không biết, người nói không phải xong rồi?

Nhưng hắn cũng chỉ dám trong lòng nói thầm, trên mặt còn phải lộ ra mỉm cười.

A Li quay đầu nhìn về phía Tư Thiên Dạ, “Người ở chỗ này chờ ta, ta đi cho người mua cái bánh rán.”

Tư Thiên Dạ vốn định nói hắn không ăn bánh rán, nhưng là A Li cho hắn đồ vật hắn đều thực quý trọng, lập tức gật gật đầu ngoan ngoan ngồi ở thực án bên chờ nàng.

A Li bước nhanh đi ra ngoài, không trong chốc lát liền mua hồi hai cái bánh rán. Nhưng nàng không có tiến phòng tìm Tư Thiên Dạ, mà là đi đến cách vách phòng trống, từ lồng tay lấy ra cây sáo.

Du dương khúc vang lên, kỳ thật nàng vẫn là có chút khẩn trương, bởi vì thành công liền kém hai bước.

Thối hai lần, liền xem cửa hàng chủ quán đều hô hô ngủ nhiều, A Li lúc này mới đem cây sáo thu hồi đẩy cửa đi vào.

Mới vừa đi vào đã bị người bắt lấy thủ đoạn, đập vào mắt chính là thiếu niên một đôi tanh hồng mắt, “A Li, người thối vụng ta a huynh làm cái gì?”

Hắn liền cảm thấy có cổ quái, nghe được tiếng sáo lập tức cảm thấy không tốt, nhưng là a huynh đã ngủ rồi. Còn hảo nhất thể song hồn chiếm ưu thế, chờ tiếng sáo dừng lại, hắn lập tức chiếm cứ thân thể. Không cần tưởng cũng biết này cây sáo là A Li thổi, bởi vì vẫn là a huynh giúp nàng làm bất yêu lệnh.

A Li một chút cũng không vội, cười tránh thoát hắn tay, “Người có phải hay không ngốc? Ta không làm như vậy, như thế nào cho người đồ vật?”

“Cho ta đồ vật?” Tư Thiên Chú vẽ mặt nghi hoặc.

“Đúng rồi,” A Li cười tủm tỉm mà đem hắn đẩy đến thực án trước ngồi xuống, “Người không cần phải gấp gáp, chờ ta cho người thứ

này, người thu hái lại gọi người a huynh lên.”

Nàng từ lắt tay móc ra một cái bồ làm tiểu hồ ly, có chín cái đuôi. Màu trắng tiểu hồ ly là dùng lông dê làm. Đến nỗi lông dê, là nàng từ Thiên giới duy nhất sống sót dương trên người kéo.

“Ta chỉ làm một cái, người thu hái.”

Tư Thiên Chú nhìn cùng hấn chân thân giống nhau tiểu hồ ly lại muốn nhận, lại không dám thu. Vạn nhất bị a huynh biết, kia hấn nên nhiều thương tâm a.

Hấn nhớ tới lúc ban đầu A Li chính là oán hận a huynh một đoạn thời gian, nhấp nhấp môi tiểu tâm hỏi, “Như thế nào không có ta a huynh? Người không phải đã tha thứ hấn sao? Còn ở sinh hấn khí?”

A Li một bên thân sắc tự nhiên mà cho hấn tới rồi một ly rượu nho, một bên nói, “Đương nhiên không phải, chẳng qua thủ công sống vốn dĩ liền chậm, ta trước làm ra một cái. Người a huynh còn ở chậm rãi làm.”

Tư Thiên Chú tức khắc trong lòng vui vẻ, không muốn vì cái gì A Li không làm tốt cùng nhau cấp, mà là cao hứng A Li làm tốt một con liền nghĩ cho hấn.

A Li đem cái ly hướng trước mặt hấn đẩy, Tư Thiên Chú tâm tư đều ở tiểu hồ ly trên người, không nghĩ nhiều liền uống một hơi cạn sạch. A Li trong lòng kinh hoàng, lập tức thay đổi vị trí ngồi vào hấn bên người, nhỏ giọng hỏi, “Ta trước cho người, người vui vẻ không a?”

Tư Thiên Chú gật đầu, “Vui vẻ.”

A Li thấy hấn đỉnh đầu tiểu hoa không có toát ra, nhưng là rượu nho mặt ong liền sắp có hiệu lực, một sốt ruột vội vàng đem môi đỏ đưa lên đi, pì Tư Thiên Chú gương mặt một chút.

Tư Thiên Chú hơi hơi sửng sốt, ánh mắt lập tức từ búp bê vài chuyển qua A Li trên mặt.

Thiếu nữ ý cười doanh doanh, giống như xuân hoa xinh đẹp. Nàng mắt thủy nhuận trong trẻo, môi đỏ búng đáng yêu. Loại này thân mật tư thái cũng là hần hồi lâu chưa thấy qua, trong lòng tức khắc nảy sai một phách, đỉnh đầu thông thả mọc ra một đóa hoa.

A Li đợi một chút, thấy hoa chỉ là mọc ra tới không biến hóa, trong lòng quỳnh lên hai tay liền quán lên thiếu niên cổ, tay đè lại hần cái ót, hôn lên đi.

Tư Thiên Chú cảm giác môi ôn thơm ngọt mềm, trong óc âm âm một tặc, liền kiến thức trong biển bắn ra một hàng tự.

【 chúc mừng! Trải qua Tô Ấu Li không ngừng nỗ lực, rốt cuộc đem Bạch Trạch, Lý Lạc (bàn), cá huỳnh hoặc, một cành hoa, Quý U,

Tư Thiên Chú oán khí tiêu trừ, tổng cộng đạt được sáu đóa tiểu hồng hoa. Thời không đại môn hiện đã mở ra, địa điểm liền ở Giang Nam đạo phụ cận, thỉnh mau chóng chạy tới nơi. Chờ trở lại nguyên thế giới, chúng ta sẽ phụ trách tiêu trừ những người này ký ức đất. Sau khi trở về liền cho người ban phát khen thưởng nga. 】【

A Li trong lòng cuồng hấn, không cần dùng như vậy nhẹ nhàng ngữ khí phát lần đạn a. Hơn nữa cái gì khen thưởng? Nàng căn bản không phải hướng về phía cái này đi, đừng hạt cho nàng khẩu nòi a.

Tư Thiên Chú trong lòng hoảng hốt, ánh mắt lập tức biến trầm, duỗi tay đi bắt A Li.

A Li lập tức đứng lên chạy đến góc tường, thấy hần bởi vì trúng ong yêu choáng váng mặt thân thể thập phần chậm chạp, vội vàng nói: “Ngàn chú, ta nhưng không có hướng về phía cái gì khen thưởng đi, ta là phải về nhà. Không có biện pháp, thân thể của ta ở một cái khác thời không, cách nơi này mấy ngàn năm, nếu không thể quay về thân thể liền sẽ hư thối.”

Tự Thiên Chú lòng nóng như lửa đốt, cổ tình ong yêu mật phát tác choáng váng đầu đến lợi hại, tưởng nói chuyện miệng đều ma trương không khai. Trong tay hấn cữu vĩ tiểu hồ ly đều phải bị hấn bóp nát, muốn đi bắt A Li trở về nói cái rõ ràng, nhưng là càng giãy giữa ong yêu mật liền lên men đến càng lợi hại, thân thể nhất trăm trọng trọng ngã xuống đi tạp phiên thực án.

A Li thấy hấn hoàn toàn hôn mê qua đi, đem mới vừa mua tới bánh rán đặt ở hấn bên cạnh, ném ra độn địa phù rời đi nơi này.

Giang Nam đạo.....

Giang Nam đạo lớn đâu, nàng thượng chỗ nào tìm a?

Tác giả có lời muốn nói: Xem ~6 ngàn tự ~hhh~

Lại có cái mấy ngàn tự không sai biệt lắm liền xong rồi, sau đó chính là phiên ngoại. Phốc, phía dưới hoả tiễn tên..... Thẳng tới suy nghĩ trong lòng, rõ ràng mình bạch.

Cảm tạ đầu ra hoả tiễn tiểu thiên sứ: Không cần Lý Lạc 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái; không cần Lý Lạc, 49795021, Lulu la bắc 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Happy60 bình; ánh trăng bánh bao, Kỳ cơ, ve sầu mùa đông thê lương bi ai, lulby, poi10 bình; Milo tư lịch sự văn nhã, một con sữa dừa đông lạnh 9 bình; hệ thống tự định nghĩa 7 bình; đài đài, cảm hảo gia, ta là tường đầu thảo 5 bình; 497950213 bình; hảo no a cách, bốn tịch 2 bình; MissBean, nhụy á, nhất có tư cách., Mộ sáng sớm, trì tự, bánh trôi tương 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

111, đệ 111 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đại Đường tướng lĩnh thổ chia làm mười lăm bộ phận, Giang Nam đạo chính là trong đó một bộ phận.

Nhìn qua Giang Nam đạo liền ba chữ nhưng là bao hàm địa vực thật sự rộng khắp, phóng tới hiện tại liền tương đương với Giang Tô, Giang Tây, Chiết Giang, Hồ Nam, An Huy, Hồ Bắc, Tứ Xuyên cùng Quý Châu.

Cây sáo choáng váng thời gian không đến hai cái giờ. Bầu trời kia ba cái bởi vì cùng nhân gian thời gian kém, này hai cái giờ chính là vài thiên. A Li có thể tạm thời không cần lo lắng bọn họ.

Nhưng là Tư gia huynh đệ cùng Quý U hôn mê thời gian liền rất đoản. Ông yêu mật có thể chống đỡ một ngày tả hữu, Quý U cùng Tư Thiên Chú muốn ngày mai mới có thể tỉnh lại. Mà Tư Thiên Dạ là bị cây sáo mê đi, hẳn không đến hai cái giờ liền sẽ thanh tỉnh, A Li chủ yếu trốn chính là hắn.

Cũng may hệ thống còn không đến mức như vậy hồ cha, không có tùy thời đổi mới năng tọa độ, năng hiện tại chỉ cần cẩn thận một chút lên đường thì tốt rồi.

A Li nhìn nhìn Giang Nam đạo phạm vi, đột nhiên hỏi, “Các người cho ta ấn thân phận còn không phải là Giang Nam đạo một cái bình thường gia đình sao? Nhà ta ở Giang Nam đạo chỗ nào?”

Hệ thống nói: “Ở Hàng Châu quận Tiền Đường huyện.”

A Li kinh ngạc, “Hoắc, hảo địa phương a, Hứa Tiên chính là Tiền Đường người, gọi lên ta xem ảnh hồi ức.”

Hệ thống sờ hãn, “Ký chủ chúng ta chạy nhanh trốn chạy đi, lúc này cũng đừng quên Hứa Tiên là người kia.”

A Li gật gật đầu, “Ta này không phải đang ở tìm sao? Giang Nam đạo quá lớn.”

Hệ thống hỏi, “Chúng ta đây đi trước Tiên Đường huyện nhìn xem?”

A Li: “Ân, ta cảm thấy thời không chi môn xuất hiện ở Giang Nam đạo bản thân liền rất kỳ quái. Giang Nam đạo như vậy đại, nó cổ tình nhắc nhở ở Tiên Đường.”

Hệ thống cũng nói: “Nói như vậy xác thật rất kỳ quái, có lẽ thời không đại môn gói lên người nơi sinh cũng nói không chừng.”

*

Biên tường hai mươi dặm, khai tứ tam vạn thất nói chính là Thịnh Đường thời kỳ sông Tiên Đường phồn vinh, chỉ ở kênh đào hai bờ sông liền có cửa hàng tam vạn gian.

A Li dừng ở ngoài thành, nhà nàng cũng không ở trong thành, liền ở kênh đào biên một cái ngõ nhỏ. Nhưng nàng không chuẩn bị về nhà, mà là dọc theo lộng hẻm tìm một vòng.

Dựa theo hệ thống miêu tả, thời không đại môn chỉ có nàng cùng nhãi con nhóm xem tới được, là một tòa phát ra quang cổng vòm.

Nhưng là nàng đem phụ cận con hẻm đều nhìn, một chút quang môn bóng dáng cũng chưa nhìn đến.

Đang lúc nàng chuẩn bị đi huyện thành nhìn xem khi, phía sau truyền đến một tiếng nho nhỏ giọng nam, “A tỷ?”

A Li vẫn chưa quay đầu lại, cho rằng đối phương ở cùng người khác nói chuyện, lại không ngờ người nọ lại túm chặt nàng tay áo, đại đại thanh lại hô câu, “A tỷ, thật là người.”

A Li quay đầu lại, trong mắt chiếu ra một trương thiếu niên mặt, bị thái dương phơi đến đỏ bừng, mặt trên còn có chút lấm tấm.

“Người ớ kêu ta?” Nàng vé mặt nghi hoặc mà nhìn đôi phương, mười hai mười ba tuổi bộ dáng.

Người nọ không có trả lời nàng lời nói, chỉ vé mặt hưng phấn mà nói, “Ta coi tựa như người, tuy rằng vóc dáng trường cao, nhưng là mặt mày nhưng không thay đổi. Nhưng người gương mặt này, chính là lại quá hai mươi năm ta cũng có thể nhận ra.”

Hệ thống điên cuồng tìm đọc tư liệu, “Ký chủ... Cái này hình như là người thân đệ đệ, nữ danh A Hoan. Người đi thời điểm hán mười tuổi, hiện tại mười ba.”

A Li kinh ngạc, “Như thế nào như vậy xảo?”

Hệ thống: “Ai, này không phải ở nhà người phụ cận sao, đừng phải người nhà tỷ lệ rất lớn.”

A Hoan còn ở lại nhai mà nói, “Cha cùng mẹ đã biết nhất định vui vẻ chết. Chúng ta đều cho rằng đời này đều không thể tái kiến người.

Vị kia lão thần tiên đem người mang đi khi liền nói, người tu tiên liền phải cùng trần duyên lại.”

“A tỷ, phòng của người chúng ta cũng chưa động, vẫn luôn cho người lưu trữ. Người lúc đi bên trong bộ dáng gì, hiện tại liền bộ dáng gì. Người thích nhất cái kia hạch đào tử gỗ tử cách vách trường chuông quỳ rất nhiều lần muốn mua, chúng ta cũng chưa bán, cha nói người đã nói, cái kia lùn quỳ tương lai xuất giá muốn mang đi.....”

A Li liếc mắt người đến người đi đầu hẻm, từ lồng tay lấy ra một cái bàn tay đại cái hộp nhỏ, “Người đem cái này đưa cho..... Đưa cho cha cùng mẹ, liền nói ta trên người có chuông môn công đạo sự tình, không có phương tiện trở về.”

A Hoan đột nhiên nhắm lại miệng, chớp chớp mắt, “A tỷ... Người không quay về a? Cha cùng mẹ nhớ người khẩn.”

“Ta không quay về.” A Li trong lòng nhớ thời không đại môn, không có thời gian cùng một chút không ân tượng đệ đệ nói chuyện. Nàng đem tiểu hộp gỗ đưa cho A Hoan, xoay người vội vã đi rồi.

Thiếu niên vẻ mặt kinh ngạc mà nhìn nàng bóng dáng, hơn nửa ngày mới cúi đầu mở ra bàn tay đại hộp gỗ, bên trong tắc tràn đầy thời vàng, ánh vàng rực rỡ mà hoảng hốt mắt.

Nhưng là thiếu niên một chút đều không có hiện ra cao hứng bộ dáng, hẩn rữ xuống mắt, thành thần tiên liền không cần người nhà sao?

A Li lấy ra công nghiệm cấp thủ vệ võ hầu xem, võ hầu nhìn thấy mặt trên viết A Li tên cùng bất yêu sư cấp bậc, lập tức nhiệt tình lên, “Nguyên lai người chính là ngũ Diêm Thủy tử Tô gia nữ nhi a?”

Bên cạnh một khác danh võ hầu nghe được ánh mắt sáng lên, “Là cái kia bị thần tiên mang đi Tô gia nữ nhi sao? Kia chính là chúng ta Tiên Đường ánh sáng a. Toàn bộ Tiên Đường huyện mấy trăm năm mới ra một vị có linh căn.”

Võ hầu nhóm giọng rất lớn, lập tức liền đưa tới người chung quanh, đại gia vây quanh A Li người một câu ta một câu, có nói A Li khi còn nhỏ thường ở kênh đào biên chơi, kia bộ dáng lớn lên đoạn chính, vừa thấy chính là có phúc khí người. Có người nói chính mình gia khuê nữ chính là A Li bạn chơi cùng, A Li bị lão thần tiên mang đi sau, nàng khuê nữ luôn là nhắc mãi.

A Li không nghĩ tới bất quá mới tiến Tiên Đường huyện đại môn, liền khiến cho như vậy oanh động, nàng vội hỏi hệ thống sao lại thế này?

Hệ thống lấp bắp nói: “Bởi vì lo lắng có người tra sao, liền cho người bối cảnh làm thật điểm. Đem chung quanh rất nhiều người trong trí nhớ đều mang lên người sinh hoạt dấu vết. Cho nên cái kia thiếu niên trong trí nhớ là bạn người lớn lên. Đây đó lảng giềng trong trí nhớ cũng có người thân ảnh. Người lại là Tiên Đường huyện đệ nhất vị bị mang đi tu tiên, ra điểm danh thực bình thường.”

“Thực bình thường?” A Li vô ngữ, nếu có người tới Tiên Đường tìm nàng, này động tĩnh, quả thực không cần cố sức.

Hệ thống còn chưa trả lời, liền thấy A Li thức hải trúng đạn ra một hàng tự, 【thời không chỉ môn còn có hai ngày liền phải đóng cửa, thỉnh ký chủ mau chóng tới.】

Hệ thống vội nói: “Chúng ta vẫn là đừng thảo luận bối cảnh có bao nhiêu chân thật. Mở ra môn năng lượng hữu hạn, này đạo môn sẽ trở nên càng ngày càng hẹp, cuối cùng súc thành một cái tuyến.

Cho nên chúng ta đến mau chóng tìm được nó.”

A Li vừa muốn từ nhiệt tình trong đám người bài trừ đi, liền nghe được bên tai truyền đến một đạo hơi phúng tiếu cười, “Người nhìn, bọn họ như thế nào sẽ biết Tiên Đường ánh sáng kỳ thật là nói giả quang đâu?”

A Li trong lòng cả kinh triều phát ra tiếng chồ nhìn lại, chỉ thấy bờ vai trái thượng dừng lại một con màu lam con bướm, thông thả mà kích động cánh.

Nàng da đầu tức khắc tê dại, vừa muốn ném hạ độn địa phù liền thấy con bướm biến mất, bên cạnh xuất hiện một cái đôi mắt màu đỏ tươi thiếu niên.

Thiếu niên một bộ lam y, đào hoa cánh giống nhau đôi mắt tản ra lạnh lẽo. A Li lập tức nhớ tới lần đầu tiên ở bãi tha ma nhìn thấy hắc khí, hắc cũng là dáng vẻ này, cả người đều là sát khí.

Người chung quanh căn bản nhìn không tới hắc, lại đồng thời đầu khó chịu chân căng nhũn ra. Khí điên rồi yêu vực thiếu chủ sở tản mát ra khí thế căn bản không phải người thường có thể tiêu thụ, lập tức ngắt một mảnh.

Hắc khẩn cô A Li thủ đoạn, đem nàng trong lòng bàn tay độn địa phù bóp nát, trên mặt mang theo lương bạc ý cười, “Kỳ thật không riêng bọn họ chỉ là giả, chúng ta cũng là. Ta nói người như thế nào đột nhiên hảo tâm trở về còn đối chúng ta như vậy hảo, nguyên lai

người trở về là muốn tiêu trừ chúng ta oán khí. Tiêu trừ về sau cho người khen thưởng là cái gì, có a huynh cho người tích góp trang sức núi cao sao?

A Li thủ đoạn đều phải bị bóp gãy, trong mắt lập tức lan tràn ra một tầng thủy quang.

Tư Thiên Chú ánh mắt hơi hơi đốn hạ, tay kính lập tức nhỏ chút, nhưng ngũ khí vẫn là mang theo oán khí, “Nếu không phải ta a huynh đánh thức ta, ta sợ là phải chờ tới người chạy không ảnh mới có thể tỉnh lại. Người lại muốn trò cũ trọng làm sao? Cho người hy vọng sau liền không phụ trách.”

Hắn nhớ tới A Li đi rồi mấy ngàn năm, hắn cùng a huynh tựa như bị vứt bỏ giống nhau uể oải. Hiện tại nàng làm càng tuyệt, còn muốn tiêu trừ bọn họ ký ức. Nàng như thế nào làm được ra tới a?

A Li nhỏ giọng nói: “Chính là ta phải về nhà a.”

“Này không phải nhà của người sao?” Tư Thiên Chú hỏi.

A Li vừa muốn trả lời, dư quang thoáng nhìn Tư Thiên Chú trước ngực có khối nhan sắc đặc biệt thâm dấu vết, nàng lập tức dùng tay sờ soạng một chút, đầu ngón tay tất cả đều là vết máu.

“Người bị thương?” A Li trên mặt tràn ngập kinh ngạc.

Tư Thiên Chú nặng nề mà hít một hơi khí lạnh, gầy đầy khai tay nàng, “Đừng lộn xộn, đều phải đau chết mất.”

A Li lông mi nhẹ nhàng ồng động, “Nên không phải là ta đem các người mê đi sau, bọn cướp gì đó bị thương các người đi?”

Tư Thiên Chú vẫn luôn sinh khí gương mặt khế nhúc nhích một chút, tựa hồ là cảm thấy buồn cười, nhưng là sợ miệng vết thương đau hắn lại mạnh mẽ nhìn xuống, “Người còn nhớ rõ cho người giảng cái kia hồ ly truyền thuyết đi? Hồ tộc vì hướng bạn lũ chúng

minh thiết tình sẽ đem trái tim đào ra giao cho đối phương bảo quản. Thị mất đi tâm hồ ly không bao giờ sẽ đổi khác khác phái động tâm.”

A Li bỗng dựng trợn to mắt, “Người đào chính mình tâm?”

“Đúng vậy,” thiếu niên chẳng hề để ý mà cười một chút, “A huynh nói có thể là chúng ta thành ý không đủ, nhân loại luôn là đối yêu loại ôm có hoài nghi. Lần này xem như hạ vốn gốc, moi tim vốn là có nguy hiểm, đào không hảo này mệnh cũng chưa. A Li, chúng ta đem tâm cho người, người lưu lại được không?”

Tư Thiên Chú không cái tay kia vừa lật, biến ra một con hộp đồng, muốn đem hộp nhét vào A Li trong tay, lại thấy nàng giống bị dọa giống nhau sau này lui.

“Ta cũng không nên.” Thiếu nữ trên mặt tràn ngập kháng cự.

Tư Thiên Chú tay lập tức cứng đờ, thật là kỳ quái, rõ ràng hẳn không có tâm, như thế nào nơi đó vẫn là sẽ lại toan lại đầu?

A Li nói, “Người mau nhét trở lại đi, ta... Ta muốn viên máu chảy đầm đìa tâm làm cái gì?”

Nguyên lai nàng sợ hãi, Tư Thiên Chú sắc mặt dễ chịu điểm, kiên nhẫn mà giải thích, “Hồ tộc tâm khả xinh đẹp lạ, không có huyết, đỏ bưng giống một viên đại bảo thạch. Người sợ hãi cùng lắm thì không mở ra xem a. Kỳ thật này trái tim nhưng hữu dụng, chúng ta không nghe lời khi, người dùng sức niết một chút, chúng ta liền đau đến nghe lời.”

A Li vẫn là nói, “Ta không cần.” Ta phải về nhà.

Thiếu niên trong thân thể phát ra một đạo trầm thấp thanh âm, “Đừng nói nữa, bảo trở về.”

Mất đi tâm Tư Thiên Dạ so với phía trước càng lãnh đạm, hành động cũng trực tiếp đến nhiều. Tư Thiên Chú lập tức móc ra một cây Khổn Tiên Thành, dây thừng một đầu mới muốn cuốn lấy A Li vòng

eo, đã bị một đạo kiếm khí mớ ra. Ngay sau đó trước mắt hắn hiện lên một đạo quang mang chói mắt, hắn theo bản năng quay đầu, A Li liền biến mất.

“Là Lý Lạc.” Tư Thiên Dạ trầm giọng nói.

“A huynh, chúng ta hướng chỗ nào truy?” Tư Thiên Chú vội hỏi, vừa rồi hắn phải bị lóa mù, căn bản thấy không rõ bóng người.

“Không cần truy,” Tư Thiên Dạ nhàn nhạt nói, “A Li không phải ở tìm môn sao? Bọn họ còn phải trở về.”

*

A Li thấy Lý Lạc càng tuyệt vọng, hắn tới liền đại biểu Bạch Trạch cùng Phi Vũ cũng tới, tổng không thể chỉ hắn một người tỉnh đi? Bất quá bọn họ như thế nào tỉnh như vậy mau, bầu trời trên mặt đất không phải có khi kém sao?

Tựa hồ nhìn ra nàng suy nghĩ cái gì, Lý Lạc nhẹ giọng nói: “Người thối sáo trước ta tắc ở lỗ tai.”

A Li kinh ngạc, “Người không nghe? Vậy người như thế nào ngủ đi qua?”

“Trang,” Lý Lạc bình tĩnh mà nói, “Muốn nhìn người muốn làm gì?”

A Li mỗi ngày tìm Phi Vũ luyện cây sáo hắn liền hoài nghi, thẳng đến A Li muốn thối cho bọn hắn ba người nghe, hắn hoài nghi càng là phi thẳng vài tầng.

“Người muốn đi đâu nhi?” Lý Lạc hỏi.

A Li nhấp nhấp môi, “Về nhà.”

“Nơi này không phải nhà của người sao?”

“Không phải,” A Li lắc đầu, “Nơi này là làm được biểu hiện giả dối, vì không cho người hoài nghi ta.”

Lý Lạc trầm mặc một chút, “Không quay về không được sao?”

A Li lắc đầu, gấp đến độ muốn khóc, “Không được, thân thể của ta ở bên kia, không quay về nên hư thối. Cha mẹ ta nhìn đến ta hư thối thân thể nên nhiều nữa cấp a.” Nàng tới thời gian dài như vậy, chưa bao giờ như vậy nghĩ tới gia. Tưởng tượng đến cha mẹ cho rằng nàng ngộ hại mỗi ngày rơi lệ bộ dáng, nàng nước mắt lập tức chảy xuống tới.

Lý Lạc vội cho nàng lau nước mắt, “Ta chỉ hỏi hỏi, người đừng vội. Ta suy nghĩ có hay không lưỡng toàn biện pháp.”

“Không có,” A Li nói, “Ta không quay về, liền vĩnh viễn trở về không được.”

Lý Lạc hỏi: “Sau khi trở về còn có thể lại đến sao?”

A Li nâng lên mắt thấy hắn, Lý Lạc như nhau nàng mới gặp khi giống nhau ôn nhuận.

Nàng lắc đầu, “Trở về liền không về được.”

Lý Lạc lại truy vấn, “Xuất hiện ở thức hải kia hành tự nói, người sau khi trở về chúng ta liền sẽ quên người tồn tại?”

A Li gật gật đầu, “Là như thế này.”

Lý Lạc tức khắc im miệng không nói.

A Li quay đầu nhìn nhìn bốn phía, rất sợ Phi Vũ cùng Bạch Trạch hoặc là Quý U đột nhiên nhảy ra tới. Nàng động địa phù bị Tư Thiên Chú thu đi rồi, nhưng là nàng trong tay áo mặt còn có. Liền sợ thời không đại môn ở Tiên Đường trong huyện, nàng có thể tìm môn, người khác cũng có thể tìm a.

Như vậy tưởng tượng phần thắng hảo thấp, hai ngày về sau môn liền đóng, nàng vừa muốn khóc.

“Đừng lo lắng, ta giúp người tìm môn.”

Đỉnh đầu vang lên Lý Lạc thanh âm, nàng không thể tin tưởng mà nâng lên mắt.

Lý Lạc nhẹ nhàng xoa xoa nàng đầu, “Mất đi ký ức rất khó chịu, bởi vì người sẽ vẫn luôn cảm thấy trong lòng như là đã quên thứ gì giống nhau, như vậy tưởng đều nhớ không nổi. Nhưng là mất đi thân thể của mình cũng rất khó chịu..... Bàn không có thân thể, ta không thể cũng làm người không có thân thể.”

Đây là bàn dùng sinh mệnh trao đổi cô nương, cũng là hán muốn dùng sinh mệnh bảo hộ cô nương. Dù cho làm như vậy hán khả năng sẽ hối hận, nhưng hán không nghĩ hối hận. Hán trước nay phía trước liền suy nghĩ cẩn thận, bởi vậy không có đánh thức Bạch Trạch cùng Phi Vũ.

A Li kinh ngạc hỏi, “Người chịu giúp ta?”

Lý Lạc gật gật đầu, dùng một chút lại hỏi, “Người sau khi trở về ta không nhớ rõ người, người cũng sẽ không nhớ rõ ta sao?”

A Li nói: “Ta sẽ nhớ kỹ người.”

Lý Lạc thực nhẹ mà cười một chút, “Như vậy cũng không tồi, không cho quên nhớ ta a.”

Tác giả có lời muốn nói: Không được, ta phải đoạn này, bằng không mặt sau không hảo tiếp, ngày mai cuối cùng một chương kết cục.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lô tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha 3 cái; dài dài, ánh trăng bánh bao, pink, trì tự, windy_ tây sớm, hảo gia, bàn!, Rùa đen kéo xú xú 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Mỗ na tương 55 bình; Phi Vũ nhãi con hướng nha 30 bình; hảo hảo học tập mỗi ngày

hướng về phía trước 20 bình; thích nhất bàn 14 bình; 46939156,
19389718, nước chảy ngàn thương 10 bình;

Tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành 8 bình; 39903181,
54684993, Milo tự lịch sự văn nhã 5 bình; mười bảy hào 4 bình; đào
đào đào đào đào đào đào, trì tự 3 bình; hòa kê, thần minh cùng thiếu
nữ, MissBean, lê bờ oa, a cửu dư dụ, nhụy á 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

112, đệ 112 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li hỏi: “Điện hạ biết ta muốn tìm môn ở nơi nào?”

Lý Lạc cười một cái, “Ta như thế nào sẽ biết? Ta thậm chí là lần đầu tiên nghe được còn có như vậy môn. Bất quá ta tưởng nó nếu có thể mang người trở về mà không phải mang người khác trở về, nhất định là cùng người có quan hệ. Như vậy cùng người có quan hệ địa phương trừ bỏ Thiên Sơn chính là Tiền Đường. Người vì cái gì trước tiên nghĩ đến tới nơi này mà không phải đi Thiên Sơn tìm kiếm?”

A Li nói: “Bởi vì ở lòng ta Thiên Sơn tuy rằng có liên quan tới ta, nhưng nó không thuộc về ta. Mà Tiền Đường là ta lúc ban đầu tới địa phương. Lúc ban đầu tới địa phương khả năng chính là cuối cùng phải rời khỏi địa phương.”

Lý Lạc gật đầu, “Ta cũng là như vậy tưởng, cho nên mới sẽ đến nơi này tìm người.”

A Li có chút ư sầu mà nhăn lại tế mi, “Nơi này lớn như vậy, như thế nào tìm a?”

Lý Lạc nói: “Chúng ta có thể đi chung quanh tìm xem, ta tưởng kia đạo môn khả năng ở tương đối hẻo lánh địa phương. Ta biết bên cạnh có tòa Ngô sơn, chúng ta có thể đi bên kia nhìn xem.”

A Li vừa muốn đáp ứng, liền thấy Lý Lạc thần sắc bỗng nhiên biến đổi, đem A Li che ở phía sau, phát tay triệu ra một đạo cái chắn. Chỉ thấy trên bầu trời tầng mây trung, một đạo thật dài hắc ảnh mau mau mà du quá, tựa hồ thực sốt ruột.

“Là Quý U.” A Li nâng đầu nói.

Lý Lạc nhẹ “An” một tiếng, “Chúc Long mắt ớ ban ngày không được, nhưng là trong đêm tối có thể rất rõ ràng mà coi vật, cho nên chúng ta buổi tối thời điểm tốt nhất không cần ra tới.”

A Li nhìn trên bầu trời hắc long, cũng không biết hắc có hay không phát hiện nàng ném xuống nền trắng. Hy vọng hắc tạm thời không phát hiện, mà là chờ ký ức tiêu trừ thời điểm lại tìm được ngọn nến. Như vậy hắc liền sẽ không bởi vì nàng vứt bỏ hắc tặng cho bảo bối mà thương tâm, mà là cho rằng chính mình không cẩn thận đánh mất.

Lý Lạc hộ A Li trong chốc lát, chờ hắc long hoàn toàn biến mất mới đưa cái chắn triệt rớt.

Hai người không có đi cửa thành, trực tiếp dùng độn địa phù ra khỏi thành, dừng ở Ngô trên núi.

Ngô sơn liền ở Tiền Đường phía sau, sơn thế chạy dài phập phồng, đỉnh núi còn kiến có chùa miếu. Cả tòa sơn rừng cây dày đặc liền ánh mặt trời đều chiếu không đi vào.

A Li cùng Lý Lạc từ hừng đông tìm được hoàng hôn, thậm chí liền chung quanh kênh đào đều tìm khắp, vẫn là không có tìm được môn dấu vết.

“Kia đạo môn chỉ có chúng ta cùng người có thể nhìn đến?” Lý Lạc hỏi.

A Li vẽ mặt sầu muộn, “Có thể hay không không ở Tiền Đường? Nếu ngày mai còn tìm không đến ta liền trở về không được.”

Lý Lạc cười khẽ nói, “Người liền không nghĩ tới người tìm không thấy môn là ta cố ý sao? Ta giả ý bởi người tìm, chỉ cần qua ngày mai người liền trở về không được.”

A Li bỗng dừng trợn to mắt nhìn hắc, nhưng chỉ một cái chớp mắt nàng liền nói: “Người sẽ không làm như vậy, việc này đổi làm Bạch Trạch còn kém không nhiều lắm.”

Lý Lạc theo bàn ký ước hồi tưởng một chút Bạch Trạch từ nhỏ phúc hắc bộ dáng, cười nói, “Bạch Trạch xác thật làm được ra tới.”

A Li hỏi, “Bọn họ sẽ không nhanh như vậy tỉnh lại đi?”

Lý Lạc nói: “Nói không chừng, người cả ngày lấy Phi Vũ luyện tập, hẳn khả năng sẽ sớm nhất tỉnh lại.”

Nói như vậy, Lý Lạc liền mang theo A Li đi vào một gian để xá, tính toán trước trụ hạ đẳng hừng đông lại tìm. Bọn họ mới vừa đi vào một chốc, một con tiểu hồng điều cùng một con tiểu bạch điều liền bay qua đi. Hai chỉ điều một con so một con trăm mặc, tốc độ thực mau mà lướt qua đi.

Lý Lạc vẫn luôn đề phòng Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú, liền phải một gian phòng. Rõ ràng này hai huynh đệ nhìn đến hẳn đem A Li mang đi, lại rốt cuộc không xuất hiện.

“Có đói bụng không? Ta đi mua chút ăn.”

A Li lắc đầu, từ lắc tay lấy ra điểm tâm.

Lý Lạc thấy là hẳn bình thường mang cho nàng, nao nao, “Người từ khi nào liền kế hoạch phải đi?”

A Li nói: “Từ vừa tới đến nơi đây liền kế hoạch phải đi.”

Lý Lạc mặc một chút, rốt cuộc vẫn là hỏi ra tới, “Người trước nay cũng chưa tính toán trở về tìm chúng ta sao?”

A Li cắn một ngụm tể điểm nuốt vào mới nói: “Ta phía trước không phải cáo người sao, trước kia sự đều quên hết. Ta tới thời điểm bởi vì các người phía trước tích góp oán khí quá nhiều, cho nên dẫn tới ta ký ước xuất hiện lệch lạc bị tiêu trừ.”

Lý Lạc thế mới biết A Li cũng không có lừa hẳn, hẳn trước kia vẫn luôn cho rằng nàng ngại phiền toái không muốn thừa nhận.

A Li thấy hần vẫn luôn không nói chuyện, có chút lo lắng, “Người có phải hay không sinh khí?”

Lý Lạc một tay chỉ cầm từ từ nói, “Cũng không phải sinh khí, chính là nhất thời không tiếp thu được. Ân người nói, chúng ta chỉ là người trong trò chơi nhân vật, nhưng ta lại biết ta là sống sờ sờ. Ta có điểm minh bạch bản oán niệm. Chúng ta đem hần trở thành ở cảnh trong mơ người, nhưng kia lại là hần toàn bộ sinh hoạt.”

“Ta phía trước không biết,” A Li nói, “Sớm biết rằng các người là chân thật người, ta liền không làm như vậy, ta liền trò chơi đều không chạm vào một chút.”

Lý Lạc nói: “Ta không trách người, nếu ta là người cũng sẽ rất khiếp sợ. Nhưng cùng người phát sinh sự không phải giả, người bồi ta lớn lên, những cái đó phát sinh ở ta trên người sự là chân thật. Người cho ta đồ ăn ta cũng đều ăn, quần áo cũng xuyên. Nếu không có người xuất hiện, ta đã sớm đói chết ở trong thâm cung trở thành chết yếu hoàng tử. Cho nên A Li người không cần tự trách, sau khi trở về liền đem nơi này trở thành là một giấc mộng đi.”

A Li lại cúi đầu cắn một ngụm té điểm, “Ta về nhà sau còn có thể biết tin tức của người sao? Mấy ngàn năm về sau người đang làm cái gì, vẫn là bầu trời thần tiên?”

“Ta cũng không biết,” Lý Lạc đem đôi tay đặt ở sau đầu triều vách tường một dựa, tầm mắt nhìn chằm chằm trần nhà, “Đám người gian đời này sau khi đi qua, ta liền sẽ mang theo theo gió cùng cây cỏ bông khắp nơi du đãng. Có lẽ tới rồi mấy ngàn năm sau người thế giới kia, ta đã chết cũng hoặc là còn sống. Hy vọng lúc ấy ta có thể khôi phục đối với người ký ức, ta muốn đi xem người.”

Chỉ nhìn xem thì tốt rồi.

Hần nửa ngày nghe không được A Li đáp lời, quay đầu vừa thấy thiếu nữ chính rũ mắt rơi lệ, hần đành phải một tay đem nàng ôm chầm tới, nhẹ nhàng vỗ nàng bối.

Như nhau mới gặp như vậy, hấn thấy nàng liền rất thích, tưởng đem chính mình đồ ăn phân ra một nửa. Hấn rõ ràng có thể cho người đem nàng đuổi xuống xe ngựa, nhưng hấn không thể nhẫn tâm. Tựa như hiện tại, hấn rõ ràng có thể đối nàng sử thủ đoạn khiến cho nàng lưu lại, nhưng hấn chính là làm không được.

A Li cảm thấy thế sự thực kỳ diệu, cuối cùng tìm được nhãi con là Lý Lạc, đưa nàng rời đi cũng là Lý Lạc. Lần đầu tiên nhìn thấy hấn, hấn liền không chút do dự đưa nàng hoàn hồn điếu. Hiện tại cũng là như thế này, hấn đưa nàng về nhà.

Đêm đã khuya, A Li ngủ thoi điếm, Lý Lạc ở bên gác đêm, hấn hiện giờ đã quy về thần vị không cần giấc ngủ.

Hấn dựa vào giường, nhìn thiếu nữ ngủ say bộ dáng, bắt đầu từng cái hồi ức trước kia phát sinh sự tình. Phát sinh ở trên người hấn sự thật là kiện kiện đều kỳ dị vô cùng. Hồn phách là từ quá khứ thời gian được đến. Thích người là chưa bao giờ đã tới tới. Đây hai dạng đồ vật chưa từng có chân chính thuộc về hấn.

Hấn đột nhiên thực hâm mộ bản, ít nhất hấn lúc sắp chết còn nhớ rõ A Li, còn có thể nhìn xem nàng. Mà hấn qua ngày mai liền phải bị bắt tiêu trừ ký ức, đem hấn làm người kia đoạn quan trọng nhất trải qua quên mất. Nghĩ lại, những người khác cũng là như thế. A Li thật sự tựa như một trận gió, ngắn ngủi mà thổi qua bọn họ nhân sinh, cái gì cũng chưa lưu lại.

“Người thích nhất ai?” Hấn nhẹ giọng hỏi, hấn nhẹ nhàng sờ sờ nàng mặt, “Như vậy cũng khá tốt, người không có lưu lại, cũng không có mang đi ai.”

*

Hừng đông khi, Lý Lạc cùng A Li vội vàng rời đi để xá lại đi chung quanh tìm kiếm. Nhưng là cùng ngày hôm qua giống nhau, Tiền Đường trong huyện ngoại đều không có quang môn tung tích.

A Li thậm chí cảm thấy chính mình ngay từ đầu phương hướng liền sai rồi, có lẽ căn bản là không ở nơi này.

Mắt thấy lập tức liền đến giữa trưa, nghĩ đến càng ngày càng nhỏ môn nàng gấp đến độ thẳng rút nước mắt.

Lý Lạc chỉ phải an ủi nàng, “Chúng ta đánh giặc thường xuyên nói một lời, không đến cuối cùng một khắc phân không ra thắng bại, nhân sinh cũng là như thế.”

A Li khóc lóc nói, “Ta phải về không đi nhưng làm sao bây giờ?” Nàng không nghĩ lưu lại nơi này, nàng còn không có nhìn thấy Bạch Trạch Phi Vũ cùng Quý U, ngày hôm qua quang gặp được Tư gia huynh đệ nàng đã cảm thấy tình cảnh không ổn. Nếu là lưu lại, còn không biết có mấy cái phòng tối chờ nàng đâu.

Lý Lạc đột nhiên hỏi, “Người tới khi có hay không hỏi trả tiền đường huyện gia?”

A Li nói: “Tới rồi cửa nhà nhưng chưa tiến vào.”

Lý Lạc lại hỏi, “Vì cái gì không vào xem đâu?”

A Li nghĩ nghĩ nói: “Bởi vì đây là trên danh nghĩa gia.” Nàng thấy Lý Lạc không rõ đành phải nói, “Tới phía trước vì có vẻ bối cảnh chân thật một chút hệ thống liền cho ta lộng một cái gia, sở hữu ký ức đều là nhét vào đi, ta cũng không có thật sự theo chân bọn họ sinh hoạt quá, cho nên không biết thấy bọn họ khi nên làm cái gì bây giờ.”

Lý Lạc không nghĩ tới thế nhưng là như thế này, hắc lúc ban đầu thần hồn không có tỉnh lại khi từng phái người tra quá A Li, cha mẹ nàng liền nàng khi còn nhỏ học đi bộ sự đều nhớ rõ rành mạch, bọn họ còn nhớ rõ nữ nhi thích ăn đồ vật thích nhan sắc.

“Ta suy nghĩ cả đêm, cảm thấy là người lúc ban đầu tới địa phương vẫn là muốn đi gặp.”

A Li vé mặt khó xử, “Chính là ta chí còn nửa ngày thời gian. Nay đạo môn sẽ theo thời gian trôi đi càng ngày càng hẹp, chờ đến tìm được nó nói không chừng đã hẹp đến vào không được.”

Lý Lạc kiên trì, “Vẫn là đi gặp.” Hấn không thể nói vì cái gì, tựa như một loại trực giác, lúc ban đầu tới địa phương cũng là phải rời khỏi địa phương.

A Li không lay chuyển được hấn, đành phải đáp ứng đi xem.

Nàng gia ở ngõ Diềm Thủy, tuy rằng không có cụ thể ấn tượng, nhưng nàng vừa mới tiến ngõ nhỏ đã bị ở nơi này lảng giềng nhận ra tới. Đại gia hỉ khí dương dương mà vẫy đi lên, “Ngày hôm qua liền nghe nói, toàn bộ Tiền Đường người đều đang nói người đã trở lại. Nay không phải cùng khi còn nhỏ không sai biệt lắm sao? Chỉ là mở ra, tiên sơn khí hậu quả nhiên dưỡng người.”

Đại gia mồm năm miệng mười mà nói, có người hỏi nàng có phải hay không về sau liền trường sinh bất lão. Cũng có người hỏi nàng có phải hay không thành tiên muốn tới tiếp cha mẹ đi lên. Còn có người đem chính mình tiểu hài tử lãnh lại đây thỉnh nàng cũng đưa tới bầu trời đi.

Con hẻm động tĩnh quấy nhiễu tới rồi Tô gia. Tô phụ tô mẫu tô đệ vội vàng ra tới, lúc này mới đem A Li từ nhiệt tình trong đám người giải cứu ra tới.

Đóng lại viện môn, thế giới hoàn toàn thanh tịnh.

Tô mẫu mấy năm không có nhìn thấy nữ nhi, một bên gạt lệ một bên nói, “Ngày hôm qua người em trai liền nói ở ngõ nhỏ nhìn thấy người. Ta hỏi hấn như thế nào không đem người lãnh về nhà, hấn nói trên người của người có môn phái nhiệm vụ vội vã đi làm. Người không cần lo lắng cho chúng ta, muốn trước vội chính người sự tình.”

Tô phụ nhìn đến nữ nhi trở về cũng là vui mừng khôn xiết, nhưng hấn lời nói thiếu chỉ cao hứng mà ở bên cạnh cười, phụ họa tô mẫu,

“Đúng vậy, người không cần lo lắng cho chúng ta, muốn đem chưởng môn giao cho chuyện của người làm tốt.”

Lời này vừa mới rơi xuống đất, nóc nhà thượng liền vang lên thanh lãnh mang trào thanh âm, “Ta giao cho nàng sự tình gì, ta như thế nào không nhớ rõ?”

A Li đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt chiếu ra nhất hồng nhất bạch lưỡng đạo thân ảnh, đứng ở nóc nhà bảo trì thống nhất lãnh trào biểu tình nhìn chăm chăm nàng.

Nàng còn chưa nói chuyện liền thấy Lý Lạc vung tay áo tử chi khởi trong suốt kết giới, từ nóc nhà thượng thối qua đi đem Bạch Trạch Phi Vũ cùng bọn họ ngăn cách.

Bạch Trạch cười lạnh, “Như thế nào, nàng đáp ứng muốn mang người đi, người như vậy giúp nàng?”

Tuy rằng chỉ là giả thiết, nhưng cái này giả thiết thật thật tại tại đem hấn khí trừ. Hấn thậm chí khí đến trong lòng lên men, A Li muốn dẫn người đi cũng không nên mang Lý Lạc a. Hấn cũng có thể cùng nàng đi, vô luận đi đâu đều có thể.

Phi Vũ một câu cũng không nói toàn thân tản mát ra chì sắc hỏa phần. Hấn thân hình cũng ở biến hóa, tựa như quang mang mảnh nhỏ mọc ra từng mảnh màu kim hồng lông chim, hoàn toàn biến ra chân thân mạo ngọn lửa bắt đầu công kích kết giới.

Lý Lạc một bên gia cố kết giới một bên thúc giục A Li, “Mau tìm xem xem, trông cửa có ở đây không nơi này.”

A Li nhất thời không biết nên đi nơi nào tìm, ở nàng xem ra, cái này một tác vuông tiêu viện như thế nào đều không phải cất giấu thời không chi môn địa phương.

“A tỷ, người muốn tìm cái gì?”

Tô phụ tô mẫu đã bị trước mắt tình hình sợ hãi, bọn họ chưa bao giờ gặp qua phượng hoàng, cũng không thấy quá giống như núi lửa phun trào ngọn lửa. Chỉ A Hoan còn chống, vội vã hỏi tỷ tỷ.

A Li miễn cưỡng ồ ồ nổi lòng, “Ta trụ phòng ở ở đâu đâu?”

A Hoan nhất thời không có chú ý vấn đề này kỳ quái, lập tức mang theo A Li triều bên tay trái phòng chạy đi.

A Li còn có thể nghe thấy Bạch Trạch ở chất vấn Lý Lạc có phải hay không thất tâm phong? Nếu là Lý Lạc dám đi theo A Li đi, hẳn nhất định đem lão Lý gia phần mộ tổ tiên bào.

A Li ở trong phòng nghe được buồn cười, Bạch Trạch thật là tức giận đến thần chí không rõ, nghe đi lên tựa như hẳn đặc biệt truy Lý Lạc trở về đường như.

Phòng nhỏ bị thu thập thật sự sạch sẽ, vừa thấy chính là có người chuyên môn thu thập.

A Hoan nhỏ giọng nói, “Người rời đi thời điểm cái gì cũng chưa động,” hẳn chạy đến một cái nâu thắm lùn quỳ bên, “A tỷ, người lúc này đi đem cái này ngăn tủ mang đi đi. Mẹ nói, người mới vừa sẽ đi đường khi có người bán rong lại đây bán cũ ngăn tủ, mẹ nguyên bản chỉ là tùy tiện nhìn xem, nhưng người cố tình ôm lấy cửa tủ không chịu đi.”

“Người bán rong nói người hảo nhãn lực, đây là thạch khổng hương thừa thãi hạch đào mộc làm. Hạch đào mộc đáng quý đâu, nhà có tiền sẽ đem hạch đào Mộc gia cái cấp xuất giá khuê nữ.....”

A Li chặn đứng hẳn nói, “Cái gì hương?”

A Hoan sửng sốt một chút, “Thạch khổng hương.”

A Li bỗng nhiên nghĩ đến hệ thống nói qua, thời không đại môn xuất hiện sẽ có nhắc nhở, nhưng rất ít có người có thể tìm ra.

Hệ thống hô to, “Ký chủ, thạch khổng chính là thời không ý tứ đi? Trách không được sẽ dừng ở Tiền Đường huyện, liền nói loại này cứu mạng đại môn không thể tùy tiện lạc sao. Quả nhiên cùng người bối cảnh có liên hệ, đây là từ đâu ra từ nào đi ý tứ đi?”

A Li không kịp nghĩ nhiều, phía trước nàng ở đầu hẻm đã chậm trễ rất nhiều công phu, lúc này đều đã qua chính Ngọ, cũng không biết thời không đại môn còn có đủ hay không chui vào đi.

Nàng đột nhiên kéo ra lùn cửa tử, chi gian bên trong kim quang một mảnh, liền cùng nàng ở kim trong tháp nhìn đến ảo giác giống nhau, chẳng qua thật lớn cổng vòm đã súc thành nửa người cao, thật sự chỉ có thể chui vào đi.

Đỉnh đầu tiếng gầm rú không ngừng, hệ thống cấp rống rống mà thúc giục, “Mau vào a, mau vào.”

A Li vốn dĩ muốn chui vào đi, nhưng là tổng cảm thấy không thể như vậy đi, nàng chạy ra nhà ở đối với gian nan chống đỡ cái chấn Lý Lạc nói: “Điện hạ, ta tìm được môn, ta phải đi về.”

Lý Lạc trong lòng nhảy dựng, cái chấn thiếu chút nữa nát. Hắn nhìn về phía A Li, đột nhiên một câu cũng nói không nên lời.

Cái chấn ngoại phượng hoàng cùng bạch long điên rồi giống nhau mà đâm hướng kết giới, máu tươi cùng ánh lửa bắn toé mà ra.

Cùng lúc đó vẫn luôn chờ ở bên ngoài Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú cũng cảm thấy không tốt, đi theo cùng nhau công kích khởi kết giới tới.

Liền ở kết giới muốn rách nát trong nháy mắt, một đạo màu đen kết giới tráo xuống dưới cái ở sắp rách nát kết giới phía trên. Tất cả mọi người triều quang mang chỗ nhìn lại, lại nhìn đến một cái thật lớn hắc long vũng vàng huyền phù với tiểu viện phía trên.

Quý U rất muốn cùng A Li nói điểm cái gì, nhưng hắn đột nhiên cảm thấy yết hầu bị lấp kín giống nhau. Hắn kỳ thật căn bản không phải tới đồ nàng, hắn chỉ nghĩ đem sáp ong đuốc ngọc bội cho nàng.

Ngày đó hắn thu thập nhà gỗ nhỏ, ở gần tử mặt sau thấy được ngọc bội. Mới đầu hắn thương tâm cực kỳ, cảm thấy đây là A Li uyển chuyển cự tuyệt hắn ý tứ. Nhưng hắn đi Thiên giới khi, A Li lại cười tủm tỉm mà bồi hắn. Vì thế hắn bắt đầu cân nhắc khởi A Li ném ngọc bội chân chính hàm nghĩa.

Thẳng đến ngày đó A Li cho hắn một viên hồ phách đường, hắn mới biết được A Li tưởng mê đi hắn. Thân là điếm xấu, đối điếm xấu nhất miễn cảm. Hắn liếc mắt một cái liền cảm thấy ra đường có vấn đề, nhưng là A Li làm hắn ăn hắn liền ngoan ngoãn ăn.

Chờ hắn tỉnh lại, trước mắt bắn ra một hàng tự, hắn mới biết được đây là có chuyện gì. Trách không được A Li hỏi hắn mấy ngàn năm về sau hắn là cái dạng gì, hiện tại nhớ tới, A Li khi đó liền ở cùng hắn cáo biệt.

Hắn thực thích nàng, nhưng hắn cũng biết tìm không thấy gia khó chịu. Trước kia hắn liền tìm không tới nhà, to như vậy hoang dã không có một chỗ nhưng xưng là gia địa phương. Thẳng đến A Li xuất hiện, hắn mới cảm giác chính mình có gia. Hiện tại A Li thật sự phải về nhà, hắn không có lý do gì ngăn cản nàng.

Đương nhiên sẽ rất khổ sở, nhưng càng khổ sở chính là hắn về sau liền không nhớ rõ nàng.

“Quý U, ngươi cũng điên rồi sao?” Bạch long hỏi, hắn âm long giác đều nứt ra rồi, huyết từ long cần thượng nhỏ giọt tới.

Quý U không nói chuyện, chỉ là gia cổ kết giới động tác nhanh một chút.

Lý Lạc quay đầu thúc giục, “Muốn đi mau đi, không phải nói môn sẽ thu nhỏ lại sao? Đã súc đến nhiều nhỏ?”

A Li nói: “Súc thành lùn quỳ giống nhau.”

Lý Lạc không nghĩ tới tại đây loại thời khắc hắn thế nhưng còn có thể cười ra tới, “Vậy ngươi chẳng phải là muốn bỏ đi vào?”

A Li gật gật đầu, “Điện hạ, ta về nhà.”

Lý Lạc cũng gật đầu, “Hảo.”

A Li cuối cùng nhìn nấn ná ở bên ngoài hắc long, bạch long, phượng hoàng cùng Cửu Vĩ Hồ liếc mắt một cái, xoay người triều nhà ở chạy tới. Nàng cũng không nghĩ tới, cuối cùng nhìn thấy bọn họ trừ bỏ Lý Lạc, đều là chân thân.

Trong đầu đột nhiên vang lên hệ thống thuật lại bàn nói, “Không nghĩ tới cuối cùng liếc mắt một cái nàng cũng thật xấu a.”

Không nghĩ tới cuối cùng liếc mắt một cái, nhãi con nhóm đều là chân thân.

Liên ở nàng chui vào quang môn trong nháy mắt, thức hải đột nhiên nhảy ra một hàng tự, 【 đã kiểm tra đo lường đến Phi Vũ, Tư Thiên Dạ hắc hóa, toàn bộ cánh hoa biến hắc hoa. 】

Tác giả có lời muốn nói: Ai, viết đến huyết từ long cần thương nhỏ giọt tới, nhìn không được mở ra di động hoá tốc mua phân kẹo long cần, đột nhiên thêm. Đây kỳ quái điểm.....

Ngày mai phiên ngoại.

Cảm tạ đầu ra hoá tiền tiểu thiên sứ: Khoai viên đậu phộng đường, mặt trời lặn với hải 1 cái;

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Hảo gia 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Phi Vũ nhãi con hướng nha, không cần Lý Lạc, bảy dặm, cầu vòng phốc phốc, trì tự, hảo gia, mười bảy hảo, nam phong, tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Bánh quy mềm giường 30 bình; cầu vòng phốc phốc 26 bình; vi vi 20 bình; ta là tường đầu thảo 15 bình; tiểu trừng tiểu trừng tâm tưởng sự thành, 49710860, poi, mặt trời lặn với hải 10 bình; 539979148 bình;

Trì tự 6 bình; dài dài, Yêu tộc Thái Tử tốt nhất lạ 5 bình; bình phục 4 bình; mười bảy hào 2 bình; thích ăn khoai lát tiểu tiên nữ, nhụy á, bá nhan, a cửu dư dụ, khô đình 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

113, đệ 113 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li về đến nhà đã một tháng, tháng này cha mẹ dọn ba lần gia, sinh sôi từ thành phố A dọn tới rồi thành phố B. Nguyên nhân chính là ba ba tâm huyết dâng trào mua một chú vé số trúng một ngàn vạn. Nay vốn đang không đến mức chuyển nhà, nhưng là hấn lại đi mua một trương vé số vẫn là một ngàn vạn.

Tô phụ trong lòng cảm thấy bất an, tổng cảm giác chính mình liên tục hai lần đi lãnh tiền thưởng bị người theo dõi gia đình địa chỉ. Vì thế hấn từ rút công tác mang theo thê nữ dọn đến cách vách thành thị. Ngay sau đó tô mẫu mua đồ ăn về nhà khi đi ngang qua vé số trạm cũng mua một chú vé số, lại là một ngàn vạn.

Vì thế Tô gia bắt đầu rời lần thứ hai di chuyển, từ cách vách thành thị dọn tới rồi c thị, cùng thân thích các bằng hữu nói chính là công tác điều động.

Nhưng là không bao lâu tô phụ mua mấy trăm chú vé số dọn không trăm triệu nguyên thưởng trì, tạo thành cả nước tính oanh động. Tô phụ đơn giản dọn tới rồi hoàng thành căn hạ, cảm thấy nơi đó an toàn.

A Li vừa mới trở về liền gặp phải cùng từ nhỏ đến lớn các bằng hữu chia lìa, lập tức bên người nàng lại không có bằng hữu. Cũng may có internet, còn có thể đang nói chuyện thiên phần mềm thượng trò chuyện.

Vừa trở về thời điểm nàng thập phần không thích ứng, ngồi không quen ghé dựa ngủ không hảo giác, thậm chí cảm thấy đèn điện quá sáng ngời. Gió to thiên ăn mặc khinh bạc tiểu sam ra cửa, cảm thấy lãnh theo bản năng liền tưởng sờ phù túi. Lúc này nàng mới nhớ tới, Bạch Trạch sẽ không lại cho nàng viết chống lạnh phù.

Hệ thống cũng ở nàng bước vào thời không đại môn trong nháy mắt biến mất không thấy, chỉ nói câu về sau nàng sẽ xuôi gió xuôi nước cả đời vô ưu.

Tô gia tân mua phòng là liên bài tiểu biệt thự, mang cái tiểu viện tử. Trong viện loại cây sơn tra, viên khu nội còn có thể chèo thuyền. Ở chuyên trường chứng minh còn không có lại đây khi, A Li không có việc gì liên đới ở trong sân. Nơi này cũng có bàn đá cùng ghế đá, chỉ là không còn có phi y thiếu niên mỗi ngày chờ nàng về nhà.

Di động của nàng Giang Nam ánh họa phần mềm còn ở, chỉ là cùng nàng tưởng giống nhau, bên trong nhân vật đều bị xóa bỏ. Nàng liền đại biểu nàng cùng bọn họ lại không có bất luận cái gì liên hệ. Mặc kệ oán khí có hay không hoàn toàn tiêu trừ, nàng chui vào thời không đại môn trong nháy mắt, chẳng khác nào kéo xuống ràng buộc.

A Li cũng từng ở trên mạng sưu tầm đường triều lịch sử, bên trong thực sự có cái kêu Lý Lạc đế vương. Đối phương cả đời vô thê, đem ngôi vị hoàng đế truyền cho một vị tộc đệ sau liền lui vị, từ đây lại không người biết hiểu hấn hướng đi.

Trong lịch sử về Lý Lạc tranh luận rất nhiều, bởi vì hấn là tuổi trẻ nhất chiến thần, lại ở cường thịnh thời kỳ đem ngôi vị hoàng đế làm người. Có chuyên gia phân tích Lý Lạc là chết vào hoàng gia đấu tranh. Nhưng A Li biết, hấn là mang theo theo gió cùng cây cỏ bông tứ hải du đãng đi. Liền không biết mấy ngàn năm đi qua hấn đang làm cái gì?

Tô phụ tô mẫu đỉnh đầu dư dả, cấp A Li tiền tiêu vặt càng nhiều. Không học thượng nhật tử, nàng liền ngồi lên xe buýt đi các đại cảnh điểm đi dạo.

Hôm nay về nhà, xa xa liền thấy tô mẫu đứng ở cửa nhà đang ở cùng một người gầy gầy cao cao thiếu niên nói chuyện. Nàng dưới chân phóng một đồng lớn túi mua hàng. A Li ly gần khi nghe thấy tô mẫu ở cảm tạ đối phương giúp nàng đem đồ vật đề trở về.

Thiếu niên đưa lưng về phía nàng, ăn mặc rộng thùng thình áo thun cùng tử quần, một con màu đỏ vô tuyến tai nghe nhét ở tai trái, một khác chỉ niết ở trong tay.

“Không cần khách khí.”

Thiếu niên thanh tuyến như ôn rượu thấp thuận, lại như một tiếng sấm sét ở A Li trong đầu nổ tung. Nàng phảng phất mất đi tự hủ năng lực, chỉ cảm thấy một vài bức hình ảnh ở trong đầu hiện ra.

Ăn mặc một bộ hồng y Phi Vũ, biến thành phượng hoàng Phi Vũ, nhìn nàng chui vào thời không chỉ môn khản cả giọng cầu nàng trở về Phi Vũ, cùng với cuối cùng biến thành hắc hoa Phi Vũ.

“Di, tiểu li, người đã trở lại?” Tô mẫu thanh âm bừng tỉnh A Li, nàng lập tức liều mạng xua tay, ý bảo tô mẫu đừng cùng nàng nói chuyện, đồng thời xem chuẩn lộ tuyến tưởng trở về chính mình gia.

Nhưng là thiếu niên cố tình hướng tả di một bước, chặn nàng lộ.

Tô mẫu tiếp tục lớn tiếng nói, “Nếu không phải đứa nhỏ này ta liền không về được. Cái kia tài xế đem ta ném tới nam giao lộ, ta xách theo đồ vật chạy đi đâu đến động? Vừa lúc gặp phải đứa nhỏ này, người nói nhiều xảo liền ở tại nhà của chúng ta cách vách.”

Thiếu niên hơi nghiêng đi mặt, ánh mắt lại nhẹ lại đậm mà dừng ở A Li trên mặt, chỉ đem A Li xem đến tiểu tâm can thẳng run, chân cẳng nhũn ra. Cặp kia hơi kiều thụ phượng nhãn, không phải Phi Vũ lại là ai?

A Li nhìn tô mẫu lại nói một lần tạ, thẳng đến Phi Vũ xoay người trở lại cách vách sân nàng mới thở phào nhẹ nhõm.

“Nhìn cái gì?” Tô mẫu dùng ngón tay chọc trước mắt A Li trán, “Lập tức thi đại học, không được tưởng đông tưởng tây.”

A Li vội vàng giúp đỡ tô mẫu xách lên túi mua hàng đi trở về gia, thậm nghĩ còn biết nàng lập tức thi đại học a? Không ngừng chuyển

nhà, hơn nữa nàng đều một năm không học tập, có thể thi đậu mới là lạ.

Tô mẫu thu thập mua tới đồ vật, A Li trở lại lầu hai phòng. Bởi vì là liên bài biệt thự, A Li phòng cửa sổ đối diện cách vách. Tuy nói ly đến còn rất xa, nhưng nàng tổng cảm thấy một đạo tầm mắt gắt gao nhìn chăm chăm nàng. Trong lòng có quỷ, vội vàng đem bức màn kéo lên.

Lúc này nàng vội vàng mà tưởng niệm hệ thống, còn có thể nó ở thì tốt rồi, còn có thể mang cho nàng một chút tin tức.

Mấy ngày kế tiếp A Li vẫn luôn không dám ra cửa, thẳng đến chuyển trường thủ tục xong xuôi nàng bắt đầu đi học, vẫn luôn không có nhìn thấy Phi Vũ, nàng trong lòng lại nói thầm, có phải hay không chỉ là lớn lên giống a? Chính là kia cũng quá xảo, lớn lên giống Phi Vũ trùng hợp liền ở tại nàng cách vách?

*

Còn có ba tháng liền thi đại học, A Li vì nhặt lên trước kia vứt bỏ công khóa báo lớp học bỏ tức. Như vậy nàng tan học về nhà thời gian liền sau này lùi lại vài tiếng đồng hồ, mỗi ngày hơn 10 giờ tối mới có thể về đến nhà.

Còn hảo thành thị đại, người cũng nhiều, mỗi ngày đuổi tàu điện ngầm người rất nhiều. Chính là nàng xuống tàu điện ngầm còn muốn ngồi nhất ban xe buýt, chiếc xe kia lên xe người không ít, nhưng là hạ thập phần mau, rời nhà còn có nửa trình người qua đường liền hạ hết.

Hôm nay như cũ là đêm tối, ngoài cửa sổ xe ngọn đèn dầu huy hoàng. A Li ngồi ở xe cuối cùng một loạt tổng cảm thấy có ai nhìn nàng. Nàng vận vẹo đầu lại cái gì đều nhìn không thấy.

Xe tới rồi trạm nàng đi xuống, còn phải đi một tiết thật dài tiểu đạo. Tuy nói đèn đường dày đặc, nhưng là hôm nay ánh đèn lại phá lệ tối tăm.

Trên người cũng thực lãnh, hơn nữa cảm giác thân thể thực mỗi mệt.

A Li đi rồi vài bước liền cảm thấy thập phần không tốt, nàng vừa muốn dừng lại liền nghe được bên tai truyền đến cực tiểu một đạo võ vụn thanh cùng thê lương khóc âm, tựa như người nào bị bóp nát. Cùng lúc đó, một cái cực đậm bóng dáng từ trên người nàng tróc xuống dưới võ thành bột mịn.

Nàng vẽ mặt kinh nghi mà dừng lại bước chân, xoay đầu, nhìn đến đèn đường hạ đứng một đạo cao lớn thân ảnh, tay áo rộng tóc dài, trên người khoáng sáng ngời ánh đèn, cả người giống đá quý giống nhau nếp gấp nếp gấp rục rờ.

Thế giới hiện thực nhìn đến tay áo rộng tóc dài chính là đủ đáng sợ, nhưng A Li một chút cũng không sợ, nàng ánh mắt nháy mắt kinh hãi, không chút nghĩ ngợi mà nhào qua đi, “Quý U.”

Nhưng ở sắp tiếp cận trong nháy mắt, nàng nhớ tới đụng tới Quý U liền sẽ phát sinh không tốt sự, vội vàng dừng lại chân.

Quý U nguyên bản đôi mắt là mang theo ý cười, thấy nàng đột nhiên dừng lại, trong mắt lập tức dâng lên một chút bất an, nhấp nhấp môi, không nói chuyện.

A Li nhỏ giọng nói, “Ta quên mất, trừ bỏ u đồ cùng phong đều không thể tới gần người.”

Quý U thấy là bởi vì nguyên nhân này, cong cong môi, vươn tay, “Người sờ sờ xem, xem có thể hay không xui xẻo?”

A Li không có chút nào do dự, lập tức bắt tay phóng đi lên. Nhưng là ngay sau đó nàng hơi hơi rút một chút vai, Quý U tay lạnh cực kỳ, lại băng lại lạnh.

Quý U lập tức cảm kia chỉ duỗi lại đây tay, ấm áp xúc cảm bị hấn nắm chặt ở trong tay, một chút đều không nghĩ buông ra. Qua mấy ngàn năm, dám tới gần hấn chỉ có A Li.

“Hiện tại có thể chạm vào người?” A Li trở về mới một tháng, không cảm thấy cùng đối phương mới lạ. Nhưng Quý U lại rất hiện mới lạ, nhìn nàng ánh mắt đã xa xôi lại xa lạ.

“Người đi rồi, ta thử qua rất nhiều phương pháp, cuối cùng tìm được dùng tu vi bao ở thân thể che chắn điếm xấu. Nhưng là thời gian không lâu lắm, cũng liền mấy ngày, vài ngày sau ta phải nghỉ ngơi một đoạn thời gian.”

A Li trên mặt không khỏi giờ lên tươi cười, “Mấy ngày là được.”

Nàng nhìn Quý U, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, vội vàng bắt tay lùi về tới, “Người như thế nào.....”

“Như thế nào nhớ rõ người phải không?” Quý U nhẹ giọng bổ sung.

A Li gật gật đầu.

Quý U cười khế một chút, “Người đem ta sở hữu tài phú đều mang đi, này cũng đủ kích thích đến ta.”

A Li hơi hơi sững sốt, nhớ tới nàng vừa trở về thời điểm, trên cổ tay cái kia lắc tay cũng đi theo đã trở lại. Nhưng là nàng thử qua, mở không ra. Bên trong Quý U sở hữu tài phú, đó là thượng một lần ở phong đều khi, làm trò Bạch Trạch mặt hấn cho nàng.

Nói như vậy, nàng còn trang Phi Vũ tài phú đâu. Phi Vũ toàn bộ gia sản đều ở một cái tiểu hộp gỗ, vì nàng chi tiêu phương tiện, Phi Vũ đem cái kia tiểu hộp gỗ đặt ở lắc tay của nàng.

Quý U nói: “Người đi rồi, ta lập tức quên mất cùng người sở hữu quá vắng. Thậm chí không rõ vì cái gì sẽ xuất hiện ở Tiên Đường cùng người đánh nhau. Nhưng là cùng Bạch Trạch, Phi Vũ, Tư Thiên Chú Tư Thiên Dạ phát sinh sự ta đều nhớ rõ, thậm chí nhớ rõ theo chân bọn họ cùng nhau xông qua kim tháp.”

“Ta biết nơi này thiếu giống nhau rất quan trọng sự, nhưng ta chính là nghĩ không ra. Sau lại ta trở lại u đồ, các thủ hạ cũng đem người

quên mất. Ta hỗn hỗn độn độn qua một đoạn nhật tử, có một ngày tưởng từ tài bảo trong kho tìm dạng đồ vật, nhưng là phát hiện ta một văn tiền đều không có. Nay thực làm ta khiếp sợ, rốt cuộc nghĩ không ra ai có can đảm dám đến u đồ trộm tiền của ta.”

“Lại sau lại ta nhớ tới chính mình có ghi mỗi ngày phát sinh sự thói quen, liền đem trước kia viết quá đồ vật tìm ra. Có đất hoang thời kỳ mai rùa, cũng có thể tre còn có giấy mỏng. Hồng Hoang thời kỳ mai rùa liền có tên của người, ký lục ta đem trên cây rút điều đưa trở về, ở chu thiên sao trời ngoài trận gặp người.”

“Thẻ tre thượng cũng có người, người mỗi ngày đi u mình cho ta đưa đồ ăn. Giấy mỏng thượng còn có người, ký lục càng kỹ càng tỉ mỉ. Có một tờ là ta cho chính mình viết, nhắc nhở ta ngàn vạn chớ quên người. Theo này manh mối, ta còn trên giường, gối đầu, Chương Vĩ Sơn đỉnh, nhà gỗ nhỏ tìm được rất nhiều tờ giấy, mỗi một trương đều viết tên của người cùng phát sinh sự. Cứ như vậy, ta mất đi ký ức đã trở lại.”

Quý U nhẹ giọng nói: “Ta không bằng người khác thông tuệ, cũng chỉ có thể sử dụng loại này phương pháp tìm về người.”

A Li không nghĩ tới còn có thể như vậy, dùng nhớ nhật ký phương thức nhắc nhở chính mình sao?

Quý U thấy A Li trước sau không nói lời nào, hắn đột nhiên có điểm thấp thỏm. Không biết hắn tới tìm nàng đúng hay không, nàng có thể hay không căn bản không nghĩ hắn quấy rầy nàng sinh hoạt. Nhưng hắn đợi nàng mấy ngàn năm, hắn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình như thế ngóng trông một người ra đời.

A Li hỏi: “Người đợi ta thật lâu sao?”

Quý U thực nhẹ mà cười, “Đặc biệt lâu, nhưng ta thói quen.”

Nói tới đây, hắn giống nhớ tới cái gì từ ống tay áo trung móc ra một quả ngọc bội, “Ta tới cấp người đưa cái này. Kỳ thật người từ Tiên

Đường huyện lúc đi ta cũng là đi cho người đưa cái này, ta tưởng cùng người nói chuyện nhưng người lúc ấy không lý ta.”

A Li rũ mắt nhìn Quý U trong tay ngọc bội, dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm chạm, “Người lúc ấy muốn cùng ta nói cái gì?”

Quý U nói: “Ta tưởng nói dù sao cũng liền mấy ngàn năm, ta chờ nổi.”

A Li nghe vậy ngẩng đầu, này trong nháy mắt phẳng phát thấy được cái kia ngồi ở trên cây thiếu niên, ăn mặc rách tung toé lại ánh mắt kiên định.

Nàng cười một chút, mi mắt cong cong mà đem ngọc bội lấy lại đây, “Ta nhưng trước nói hảo, ta mẹ nói, không vào đại học trước không thể yêu sớm. Còn có, liền tính thượng đại học ta cũng không thể đất khách luyến.”

Quý U ánh mắt hơi kinh ngạc, tâm tức khắc loạn nhẩy dựng lên, cảm thấy những lời này là hẳn tưởng cái kia ý tứ, nhưng lại không phải.

A Li thu hảo ngọc bội lại hỏi, “Người như thế nào tìm tới nơi này? Ta dọn rất nhiều lần gia.”

Quý U miễn cưỡng thu liễm tâm thần nói: “Từ người sinh ra liền tìm đến người, vẫn luôn thủ người. Lúc này người chuyển nhà ta cũng đi theo tới, trên người của người đầm lạnh quá nặng, đưa tới một ít thứ không tốt. Ta sợ dọa đến người, liền đi theo người mặt sau xử lý.”

A Li lúc này mới nhớ tới vừa rồi kia nói cực đậm bóng dáng, nên không phải cái gì quỷ quái đi? Bất quá nàng đối này đã không hề cảm giác, rốt cuộc cũng là ở Thiên Sơn phái tu quá tiên.

“A, đúng rồi, người biết những người khác tin tức sao? Bọn họ..... Đều đi đâu vậy?”

Quý U nói: “Ta tìm về ký ức sau liên không cùng bọn họ gặp lại. Bất quá người nếu muốn biết, ta có thể đi nhìn một cái.”

A Li nhấp nhấp môi, “Người đi trước nhìn xem Phi Vũ.....” Nàng gần nhất vẫn luôn ở cân nhắc ở tại nhà nàng cách vách có phải hay không Phi Vũ.

Đợi lâu như vậy mới được đến một chút hồi quỹ Quý U tức khắc tâm tình không úc, lông quạ giống nhau lông mi đi xuống rũ rũ, “Hảo, ta hiện tại liền đi Thiên giới coi một chút.”

Rất xa một đồng phòng ở trung, một người thiếu niên một tay chỉ cầm nhìn bọn họ, hắc lông mi rất dài, căn căn sưng nước sương lạnh.

Tác giả có lời muốn nói: Nam chủ là tiểu hắc. Đây chương không viết xong còn phải có nửa chương, sẽ có điểm yêu đương bộ phận cùng công đạo mặt khác nhai con bộ phận. Sau đó sẽ có một cái bản phiên ngoại. Còn có cái gì liền tùy duyên càng đi, đại gia nếu có muốn nhìn cũng có thể ở bình luận nói một chút, ta xem có thể hay không viết.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Hảo gia 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 30059567, vi vi 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Đào đào đào đào đào đào đào, xoa xoa 20 bình; tiểu chanh 19 bình; cầu vòng phốc phốc, lộc lộc 10 bình; tiểu trùng tiểu trùng tâm tưởng sự thành, tiểu bạch, Lý Lạc đều nhưng 2 bình; hòa kê, khô đình 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

114, đệ 114 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li về đến nhà, mụ mụ ngồi ở trong phòng khách chờ nàng, thấy nàng trở về tùy tiện hỏi vài câu học tập tình huống, liền phóng nàng về phòng.

Nàng xách theo cặp sách đi trở về lầu hai phòng. Trong phòng đèn tuyền, nàng trở tay chụp lượng trên vách tường chót mớ, lại bị trên bàn sách ngồi thiếu niên hoảng sợ, hét lên một tiếng sau vội vàng che miệng lại sợ rước lấy dưới lầu tô mầu.

Phi Vũ đã sớm nhanh tay mà tung ra một đạo cái chắn, thấy nàng sợ tới mức khuôn mặt thất sắc khẽ nhú mày, “Ta có như vậy đáng sợ sao?”

A Li che miệng lắc đầu, rầu rĩ tiếng nói từ khe hở ngón tay trung truyền ra tới, “Người không đáng sợ, nhưng người đột nhiên xuất hiện liền rất đáng sợ.”

Phi Vũ như cũ ăn mặc rộng thùng thành áo thun, thậm chí cổ áo quá lớn đều có thể nhìn đến xương quai xanh bên tiểu oà. Tóc của hắn đánh thực toái, lông xù xù, nhưng là hơi kiêu đuôi mắt treo sương lạnh lại biểu thị hắn thật không tốt chọc. Vô luận là cổ đại vẫn là hiện đại, Phi Vũ đều là cái loại này nhất đáng chú ý tồn tại.

Phi Vũ từ án thư nhảy xuống, đi đến A Li trước mặt, hơi hơi cúi người thực nghiêm túc mà nhìn nàng, “Trở về thật là nhanh.”

A Li ngẩn ra một chút không rõ hắn nói.

Phi Vũ ngồi dậy nhàn nhạt nói: “Một tháng trước ta nhìn theo người xuyên đến Đại Đường đi thương tổn khi đó ta, bắt quá một giây đồng hồ người liền đã trở lại.”

A Li nhẹ nhàng chớp chớp lông mi, tức khắc minh bạch Phi Vũ ở mấy ngàn năm sau tìm được rồi xuyên qua trước nàng, nhìn nàng xuyên qua, lại nhìn nàng trở về. Cậu kia nhìn theo người đi thương tổn khi đó ta, tức khắc làm nàng nói không ra lời.

Phi Vũ duỗi tay từ nàng áo ngoài trong túi xách ra một quả màu trắng ngọc bội, “Hắn cho người? Đỉnh ước vật? Ta nhìn đến người ôm hắn cổ.”

A Li hai tay bối ở sau người không nói chuyện, nhìn thiếu niên cường chông một bộ thờ ơ quật cường biểu tình, ánh mắt lại đã sớm phá thành mảnh nhỏ.

Phi Vũ lại đem ngọc bội cho nàng nhét trở lại đi, “Còn có tác nghiệp không có làm đi, đi làm bài tập, thi đại học thi rớt nhưng đừng lại ta.”

Nghe Phi Vũ lời nói mang theo rất nhiều hiện đại từ ngữ, A Li đột nhiên ý thức được, nàng ký ức còn dừng lại ở một tháng trước Đại Đường, nhưng là Phi Vũ đã sớm không phải khi đó thượng cổ phượng hoàng, mấy ngàn năm thời gian có thể thay đổi một người rất nhiều đồ vật.

Nàng cảm lấy rơi trên mặt đất cặp sách đi đến án thư ngồi xuống, móc ra bài thi chuẩn bị xoát đề, Phi Vũ tắc thực tùy ý mà từ trong không khí rút ra một phen ghế dựa ngồi ở nàng bên cạnh, một tay chống sườn mặt xem nàng làm bài.

Tại đây loại nhìn chăm chú hạ nàng liền một thêm một điều tính không ra, bên tai truyền đến Phi Vũ thanh âm, “Sẽ không làm? Người nhìn, như vậy, đem này tuyển họa ở chỗ này.....”

A Li có chút kinh ngạc mà nhìn hắn, “Người còn học cái này?”

Phi Vũ lập tức trầm mặc xuống dưới, hắn có thể không học sao? Hắn nhìn nàng sinh ra, nhìn nàng bi bô tập nói, nhìn nàng học tiểu học thượng trung học. Mỗi một ngày hắn đều biến thành một con tiểu hồng điều đi theo nàng, hoặc đứng ở ngoài cửa sổ, hoặc biến

thành văn phòng phẩm hộp thượng hồng điều dán giấy. Mấy thứ này ngày rộng tháng dài liền học được.

“Ở chỗ này họa phụ trợ tuyến.....” Phi Vũ không để ý đến A Li hỏi chuyện lại bắt đầu nói lên tới.

A Li đành phải đem tầm mắt dời về bài tập.

Phi Vũ thanh tuyến như lúc ban đầu, một chút không thay đổi. Trừ bỏ thái độ thanh lãnh, khác theo trước nhất trí. Mãi cho đến phụ đạo xong sở hữu bài tập hần mới chuẩn bị rời đi.

“Phi Vũ.” A Li gọi lại hần.

“Làm sao vậy?” Phi Vũ quay đầu hỏi, đồng tử chiếu ra thiếu nữ dùng ngón tay xoắn góc áo bộ dáng, trong nháy mắt hần phảng phát về tới Thiên Sơn, nàng bất an hoặc vô thố thời điểm liền thích dùng ngón tay vòng quanh đai lưng.

“Người ở cách vách trụ?”

“Ân.”

“Một người trụ?”

“Tự nhiên là một người trụ,” Phi Vũ nói xong câu này liền thần sắc biến đổi, khóe mắt đều là lãnh trào, “Người là muốn hỏi Bạch Trạch có hay không cùng ta trụ cùng nhau sao?”

Thiếu niên nỗ lực khắc chế chính mình bức bối cảm xúc, nàng quả nhiên không để bụng hần, ghen lâu như vậy vẫn là càng quan tâm Bạch Trạch.

A Li nao nao, “Ta không có muốn hỏi Bạch Trạch a, ta chỉ nghĩ hỏi, người một cái trụ vẫn là bên người huyển hóa ra một đôi cha mẹ gì đó?”

Phi Vũ thần sắc lỏng chút, nhàn nhạt nói: “Một người trụ, ta không có việc gì biến ra một đôi cha mẹ làm cái gì? Không có người sẽ đến

kém ta cái này. Mụ mụ người nhưng thật ra hỏi qua ta, ta nói cha mẹ ra ngoại quốc.”

A Li “Nga” một tiếng, nhắm lại miệng.

Phi Vũ nhìn nàng trong chốc lát, chung quy vẫn là ngạnh không dưới tâm địa làm làm nàng khó chịu sự.

Nguyên bản hấn là mang theo oán hận vượt qua mấy ngàn năm, nằm mơ đều tưởng nhanh lên đến nàng sinh ra kia một khắc.

Hấn nghĩ tới rất nhiều trả thù phương pháp, nhưng là đương mềm mại trẻ con bắt lấy hấn ngón tay thời khắc đó, hấn liền biết cái gì đều không thể làm. Vô luận là cái dạng gì nàng, đương nàng đứng tới hấn kia một khắc, hấn liền không hề khống chế chính mình.

Cuối cùng hấn tưởng, vậy chờ nàng lớn lên tịch thu di động của nàng đi.

Nhưng là hấn cũng không có thể tịch thu di động của nàng.

Cái loại cảm giác này rất kỳ quái, nhìn A Li mỗi ngày đầu uy trong trò chơi hấn, một bộ quan tâm hấn ăn không ăn no bộ dáng, hấn đột nhiên cảm thấy cũng không tệ lắm. Đương nhiên là có thời điểm cũng sẽ ghen, bởi vì A Li nhiều chiều cố những người khác, hoặc là cho ai mua hấn không có đồ vật. Nóng giận hấn thậm chí tưởng cho chính mình khắc kim.

Cứ như vậy hấn làm bạn nàng lớn lên, tựa như lúc trước nàng làm bạn hấn lớn lên giống nhau.

“Đi ngủ sớm một chút.” Phi Vũ chỉ nhàn nhạt nói này một câu liền rời đi.

A Li nhìn hấn biến mất địa phương, chung quy vẫn là không dám hỏi ra hấn hắc hóa sự.

*

A Li ngày hôm sau ngồi giao thông công cộng đi học khi, ngoài cửa sổ xe phi tiến một con tiểu hắc điều. Không có người xem tới được hắn, chỉ A Li một người có thể nhìn đến.

Tiểu hắc điều không dám chạm vào nàng, chỉ dừng ở không trung trên tay vịn. Hắn một lại đây, A Li bên cạnh người lập tức xuống xe không ra chỗ ngồi.

A Li ngồi xuống, tiểu hắc điều lại dừng ở bên cửa sổ thượng.

Tuy rằng không thể nói chuyện với nhau, nhưng là A Li trong lòng lại phiếm ra một cổ ngọt ngào vui vẻ, tựa như bạn trai bồi chính mình đi học giống nhau. Nàng kỳ thật cũng không biết tới hôm qua thượng vì cái gì sẽ đột nhiên làm như vậy quyết định. Nhìn đến Quý U trầm mặc bộ dáng nàng liền nhìn không được muốn cho hắn vui vẻ điểm, vì thế liền thu hắn “Sính lễ”.

Khả năng mỹ cường thăm nhất xúc động nàng đi. Tưởng tượng đến thiếu niên Quý U ăn mặc rách tung toé ngồi ở chạc cây thượng đẳng nàng cùng chờ bị nàng cắt xén bánh bột bắp, nàng liền từ đáy lòng áy náy.

Áy náy tuy là điểm xuất phát, nhưng chung điểm là thích.

Nàng từng thực nghiệm túc nghĩ tới chính mình đối nhãi con nhóm cảm tình, đối Phi Vũ là thân nhân, hắn từ lúc bắt đầu liền bồi nàng, nàng cũng thực che chở hắn, mỗi lần đều trước hết nghĩ hắn, rất nhiều sự đều không công hắn. Nhưng loại này cảm tình tuy rằng thân mật, nhưng không đến tình yêu.

Bạch Trạch như là bằng hữu. Nàng sẽ cùng hắn đấu võ mồm, cũng sẽ làm hắn giúp chính mình lấp liếm. Bạch Trạch biết rất nhiều nàng bí mật, nàng ở Bạch Trạch trước mặt cũng thực thả lỏng. Nhưng là nếu đối phương là chính mình chân chính thích người, sao có thể thả lỏng được đâu?

Tư Thiên Chú giống thời khắc chuẩn bị bị đánh đệ đệ, mà Tư Thiên Dạ nàng kỳ thật vẫn luôn rất sợ hắn. Tư Thiên Dạ trầm mặc cùng

Quý U trầm mặc bất đồng. Quý U trầm mặc chỉ là bởi vì hắn không thích nói chuyện. Tư Thiên Dạ trầm mặc lại cảm thấy là giữ lực mà chờ. Hắn trước sau giống một thanh nhất sắc bén bảo kiếm, thời khắc chờ đợi ra khỏi vỏ.

Mà Lý Lạc cùng bàn càng giống thân hòa ca ca, bọn họ vĩnh viễn sẽ không thương tổn nàng, cũng vĩnh viễn sẽ lý trí xử lý hết thảy. Loại này ở chung từ lúc bắt đầu liền có giới tuyến, là khí tràng thượng không dám thân cận, cho nên thẳng đến cuối cùng một khắc, A Li đối hắn xưng hô vẫn là điện hạ.

Chỉ có Quý U như là hoàn toàn thuộc về nàng, vô luận là đất hoang, vẫn là Đại Đường. Hắn cô đơn, thật cẩn thận mà tiếp cận nàng. Nàng chỉ mềm lòng quá lúc này đây, chỉ một lần liền đem chính mình công đạo đi ra ngoài.

Tiểu hắc điều đi theo A Li phi tiến phòng học, nhìn đến đã dính vào lưng ghế thượng tiểu hồng điều dán giấy, nó hơi giật mình một chút dừng ở góc ghế lau nhà đem thượng.

Nó khe khẽ thở dài, nó vẫn là không thể giống những người khác giống nhau không chút do dự đụng chạm nàng. Tuy rằng nó hiện tại có thể dùng linh lực bao vây toàn thân ngăn cách điềm xấu, nhưng là này chỉ có thể duy trì mấy ngày thời gian, thật sự quá ngắn. Ngày thường hắn không bỏ được dùng, hắn tưởng lưu trữ cùng A Li đơn độc ở bên nhau khi dùng.

Buổi tối A Li hạ lớp học bỏ túc, nàng riêng từ hẻm lánh công viên xuyên qua đi, như vậy liền không có người chú ý nàng cổ quái hành vi.

“Cái này cho người ăn,” nàng lấy ra một bao mềm kẹo sữa đối với không khí hỏi, “Người có hay không ăn qua? Là mềm, không phải cái loại này kẹo cứng.”

Quý U tiếp nhận tới kia bao màu sắc rực rỡ đường, “Không ăn qua.” Từ A Li từ Tiên Đường huyện sau khi biến mất, sẽ không bao giờ nữa sẽ có người cho hắn kẹo.

“Người không ăn qua?” A Li có chút kinh ngạc nhìn hần lột ra giấy gói kẹo, “Người cũng không phải thật sự u hồn, bình thường yêu cầu ăn cái gì, người đều ăn cái gì?”

Quý U cười liếc nhìn nàng một cái, “Ăn lương thực, ăn thịt, không ăn đồ ăn vặt. Ta trừ bỏ ra tới xem người, chính là đái ở u mình.”

“Đái ở u mình làm cái gì đâu?” A Li nghĩ không ra cái kia tối tăm địa phương có thể làm cái gì.

Quý U bồi nàng chậm rãi đi tới, “Xử lý u đô hằng ngày sự vụ, xử lý xong liền đi xử lý mình hà hoa sen, sau đó ở nhà gỗ nhỏ ngồi xem người để lại cho ta đồ vật.”

“Thứ gì?”

“Người viết đạo lữ chứng.”

“Nga, cái kia a.” A Li nhớ tới, nhin không được cười một chút, “Liền như vậy mấy chữ xem không nị sao?”

“Không nị.”

Quý U bồi A Li đi ra công viên, đi theo nàng thượng xe buýt. Trên xe không ai, hần liền ngồi ở nàng bên cạnh. Gió đêm theo cửa sổ tiến vào đem thiếu nữ đầu tóc cuốn lên tới, có vài sợi phát qua hần sườn mặt, giống bị lông chim cào quá như vậy ngứa.

Nếu là lấy trước, hần nhất định nhin không được đem nàng ôm vào trong lòng ngực. Nhưng là mấy ngàn năm ngăn cách làm hần căn bản không dám làm loại chuyện này. Chỉ ngoạn ngoạn ngồi đến cũng không nhúc nhích.

Xuống xe, hần lại bồi A Li đi kia đoạn không tính rất dài đêm lộ. Đèn đường kéo trường bọn họ thân ảnh, đem hiện đại tiểu cô nương bóng dáng cùng tay áo rộng tóc dài bóng dáng trọng điệp ở bên nhau, mấy ngàn năm thời gian phẳng phát đi qua, lại phẳng phát không qua đi.

Quý U xa xa mà liền nhận thấy được một đạo bất hữu thiện tầm mắt nhìn hần, hần đương nhiên biết đó là ai. Phượng hoàng loại này điều bá đạo thật sự, từ A Li vừa sinh ra liền bá chiếm A Li phòng, đem chính mình biến thành giường em bé mặt trên treo bố phượng hoàng đi dạo đèn. A Li sẽ đi đường, hần lại biến thành phượng hoàng đẩy xe đẩy, A Li đi công viên hần chính là phượng hoàng khinh khí cầu.

Ỗ vào Bạch Trạch Lý Lạc không có A Li ký ức, Tư Thiên Dạ Tư Thiên Chú ở xa xôi Tây Vực, mà hần bởi vì điểm xấu không dám tới gần A Li, Phi Vũ chính đại quang minh mà tiến vào A Li sinh hoạt. Hiện tại hần lại thành A Li học bá hàng xóm.

Hần dừng lại bước chân hỏi: “Phi Vũ... Còn mỗi ngày đi tìm người sao?”

A Li lập tức cũng đi theo dừng lại, trên mặt mang theo một chút bất an, “Ngày hôm qua đi tìm, không có làm cái gì, dạy ta làm vài đạo đề. Ta sẽ nói với hần ta thích chuyện của người. Phi Vũ... Liền biết muốn như thế nào làm.”

A Li điểm này nhưng thật ra dứt khoát, nếu là định ra thích ai, liền không hề ướm át bản thủ đầu lìa ngó ý còn vương tơ lòng.

Nghe được nàng nói thích hần, Quý U nhưng thật ra rất cao hứng, hần nghĩ nghĩ nói, “Ta đi theo hần nói.”

A Li cũng không kiên trì, gật gật đầu.

Lâm tiên gia môn thời điểm, A Li thấy Quý U vẫn là có chút câu nệ, nàng cười dùng ngón tay điểm điểm chính mình gương mặt, “Ta tuy rằng đáp ứng ta mẹ thi đại học phía trước không được yêu sớm, nhưng là ta có thể trước tiên làm người thân thân ta mặt.”

Quý U hơi giật mình một chút, rất thấp mà cười một tiếng, “Vậy người đến chờ một chút.”

A Li nghiêng đầu xem hấn, “Như thế nào thân mặt còn muốn chuẩn bị?”

“Không phải,” Quý U nói, “Ta phải dùng linh lực bao lại chính mình, người mau khảo thí, không nghĩ đột nhiên bút tâm không du đi?”

“Còn có thể như vậy?” A Li kinh ngạc.

Quý U khẽ nhúc nhích ngón tay, không khí nhẹ nhàng chấn động một chút, linh lực bao bọc lấy toàn thân. Hấn hơi hơi cúi người, ở tiểu cô nương trên mặt khẽ chạm một chút, nhưng là đối phương lập tức quay mặt đi nắm hấn cầm đem môi đỏ đưa tới.

Ấm áp môi chạm nhau, hấn trong đầu ầm ầm một tạp, không tự chủ được dùng vòng tay trụ nàng eo, hôn đi xuống.

Một lát sau, rõ ràng bị hôn đến đuôi mắt đỏ bừng, môi hơi sưng, thậm chí liên quả nho mắt đều mờ mịt một tầng hơi nước, nhưng nàng còn có thể cười đối hấn nói, “Người vừa rồi ăn đường là dưa hấu vị.”

Quý U rũ mắt nhìn nàng, trong lòng thực mềm mại. Hấn rất muốn vẫn luôn như vậy ôm nàng, nhưng là hấn biết có một số việc đến trước tiên giải quyết.

“Trở về đi, đi ngủ sớm một chút.” Quý U buông ra thiếu nữ vòng eo, thúc giục nàng về nhà.

A Li có điểm không cao hứng, xoay người phải đi, rồi lại bị kéo trở về. Ôn lương hôn một lần nữa rơi xuống, dừng ở nàng lông mi thượng, dừng ở nàng trên cằm, còn dừng ở nàng trên cổ.

“Ngày mai ta bồi người đi học.”

Nàng nhớ tới ủy khuất mà đứng ở giẻ lau nhà thượng tiểu hắc điều, cười nói, “Người có thể dừng ở ta trên bàn sách, ta không sợ điềm xấu.”

Ta không sợ điem xâu, mấy ngàn năm trước nàng chính là nói như vậy. Mấy ngàn năm sau có thể đổi hẳn nói như vậy người vẫn là nàng. Quý U cười khế một chút, “Ta biết, trở về đi.”

Chờ A Li thân ảnh biến mất ở viện môn khi, hẳn mới xoay người nhìn không khí hỏi, “Người vẫn luôn đi theo, không mệt sao?”

Ăn mặc rộng thùng thình áo thun thiếu niên chậm rãi hiện ra thân hình, hơi kiêu thụ phượng nhãn lười nhác mà nhìn chằm chằm hẳn liếc mắt một cái, “Có cái gì mệt đâu, ta cảm thấy người rất mệt, biết ta ở chỗ này, vẫn luôn dụ sử A Li nói thích người.”

Quý U nhàn nhạt nói: “Người nếu đã biết, cũng đừng lại đi theo nàng.”

Phi Vũ chẳng hề để ý mà cầm túi, nhìn đối diện lâu hai sáng lên đèn phòng, “A Li là phạm nhân, có vô số đời. Ta vẫn luôn chờ, luôn có một đời có thể chờ đến.” Hẳn không đợi Quý U đáp lời lập tức bổ sung nói, “Hảo, ta phải đi phụ đạo nàng công khóa. Cái này người sẽ không phản đối đi? Nàng thì không đậu đại học, liền vĩnh viễn không thể yêu sớm.”

Quý U nhấp nhấp môi, nhìn Phi Vũ biến mất ở trong không khí, trong lòng thực nhẹ mà nói, liền người sẽ chờ sao, ta cũng sẽ nha.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai là bản phiên ngoại, nhưng là bên trong sẽ xen kẽ Quý U cùng A Li, cùng với còn thừa mấy cái nhãi con hướng đi. Sau đó còn sẽ có một cái phiên ngoại, A Li trở thành trong trò chơi người trong sách.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: bkpp1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Hảo gia, Phi Vũ nhãi con hướng nha 2 cái; 30059567, 364055981 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Lộ lộ 50 bình; a a a a gia 30 bình; trình du ninh, oai, OTZ10 bình; đông đảo @9 bình; a minh 6

bình; 36405598, khô đình, hòa kê, ngủ sớm dậy sớm, chúc phúc
ngài bình an hỉ nhạc, 499839841 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!

-----oOo-----

115, đệ 115 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

A Li tự trở về liền không có lại chơi qua Giang Nam ánh họa trò chơi. Nàng thậm chí liền mặt khác trò chơi cũng không dám chơi, sợ lại bị cái gì hệ thống trối một lần. Nhưng nàng không chơi trò chơi, trò chơi lại tìm tới nàng.

Giang Nam ánh họa vì hồi quỹ người dùng tổ chức một lần may mắn đại rút thăm trúng thưởng, ở sở hữu người dùng trung rút ra mười cái người dùng khen thưởng một vạn nguyên trò chơi tệ cùng một lần tuyến hạ gặp mặt. Mời trúng thưởng người dùng đến Giang Nam ánh họa công ty tham quan trò chơi là như thế nào làm được, còn sẽ đưa tặng rộng lượng quanh thân.

A Li hiện tại đối tiền tài không hề dục vọng, bởi vì tô phụ mấy ngày hôm trước lại đem thưởng trì hoãn không. Vốn dĩ nhà nàng còn phải dọn, nhưng là không biết sao, tô phụ cái này ý niệm mới vừa sinh ra ra tới liền biến mất, nàng hoài nghi là Quý U hoặc là Phi Vũ dùng thuật pháp động tay chân.

Nếu không thiếu tiền cũng sẽ không lại đăng nhập trò chơi, nàng liền không đem chuyện này để ở trong lòng. Nhưng là Giang Nam ánh họa trò chơi quá hỏa bạo, nàng trước kia bằng hữu đều biết nàng trúng thưởng, sôi nổi thúc giục nàng nhất định phải đem quanh thân lấy về tới, nàng không cần các nàng muốn a.

Bị thúc giục đến nhiều, A Li quyết định vẫn là đi một chuyến đem quanh thân lấy về tới gửi cấp các bằng hữu.

*

Giang Nam ánh họa đại lâu ở rất có danh khí tài chính trên đường, chiếm một chính đồng thương vụ lâu. Trừ bỏ cùng cùng công ty tên trò chơi, Giang Nam ánh họa còn có hơn hai mươi cái ngôi cao

thượng phát hành trò chơi, các điều ở tiêu thụ bằng đẳng trước. Có thể nói, Giang Nam ánh họa chính là trò chơi giới người có quyền.

A Li đi vào công ty cửa khi, nơi đó chờ khách khu đã ngồi không ít người, đếm đếm có mười mấy. Phòng chừng có trúng thưởng giả là bằng hữu bồi cùng nhau tới, cho nhau giao lưu trúng thưởng quá trình, trên mặt biểu tình có vẻ thật cao hứng.

“Ta một phen tiền không tốn thế nhưng có thể trúng thưởng, ta chính mình đều thực kinh ngạc.”

“Người linh khắc trúng thưởng cũng quá Âu, có phải hay không rất nhiều hào cùng nhau gan?”

“Còn hảo đi, ta liền ba cái tiểu hào.”

“Ba cái tiểu hào cũng rất nhiều, trò chơi này quá gan, ta liền một cái đại hào một cái tiểu hào.”

“Ta mười cái tiểu hào.”

“Ta đi người mười cái tiểu hào trách không được người có thể bị trừu trung.”

A Li nghe được bọn họ nói chuyện lược có điểm quẩn, vốn dĩ nàng cho rằng chính mình có thể trúng thưởng là bởi vì hệ thống cấp vận khí khen thưởng. Rốt cuộc nhà nàng đã là trúng thưởng hộ chuyên nghiệp, lớn lớn bé bé thưởng không biết trúng nhiều ít, uống đồ uống đều là lại đến một lọ. Nhưng là hiện tại tới xem, trong trò chơi trúng thưởng không phải nguyên nhân này, mà là nàng tiểu hào có một ngàn nhiều.

Đại gia tới quá sớm, ban tổ chức còn ở bố trí hội trường, A Li đi trước đài hỏi toilet ở đâu, trước đài tiểu tử tỷ tỷ cho nàng chỉ cái phương hướng.

Tới thời điểm nàng ăn một khối hoa tươi bánh, nhân quá no đủ lộng tới tay thượng, dùng khăn giấy lau vẫn là dính, tính toán đi tẩy một

chút.

Toilet ở hàng hiên cuối, bên cạnh chính là thang lầu gian. Nàng tẩy xong tay vừa mới chuẩn bị đi, di động linh âm liền vang lên tới. Một vị đồng thời cùng nàng từ toilet ra tới người lập tức cau mày nhìn về phía nàng. Nàng rút một chút vai, lập tức kéo ra thang lầu gian môn chui vào đi.

Di động truyền đến tô mẫu thanh âm, hỏi nàng giữa trưa có trở về hay không gia ăn cơm. Nàng nhỏ giọng nói: “Không trở về.” Trong lòng tính toán không trở về nhà ăn cơm liền có thể tìm Quý U ra tới.

A Li tay vẫn luôn lôi kéo thang lầu gian môn bắt tay, nàng vừa mới chuẩn bị nhẹ nhàng đóng cửa lại, dư quang liếc đến góc còn có một người.

Người nọ nghiêng dựa vào tường, đen kịt mắt không chút nào che giấu mà nhìn chăm chăm nàng. Áo sơ mi nút thắt không có khấu toàn, lộ ra một đôi lưu sườn xương quai xanh. Rũ xuống tay kẹp một cây yên, tựa hồ mới vừa điểm, mạo lại nhẹ lại đậm khói nhẹ.

A Li đồng tử bỗng dưng trợn to, trong đầu hiện ra một khác khuôn mặt, xinh đẹp giống như giữa hè nắng gắt. Đó là bàn mặt, thượng cổ ngày đầu tiên thân.

Trong điện thoại tô mẫu lo chính mình nói một đồng lời nói không chiếm được đáp lại bắt đầu “Uy uy uy? Tín hiệu không hảo sao?” Nhưng A Li căn bản nghe không được, cả người ngơ ngác mà nhìn đối phương.

Thẳng đến đối phương bóp tắt thuốc lá dùng ngón tay chỉ di động của nàng, nàng mới như ở trong mộng mới tỉnh vội vàng đối với điện thoại nói, “Mụ mụ, ta nghe đâu.” Nhưng là trong điện thoại nơi nào còn có thanh âm, tô mẫu đã sớm cắt đứt.

“Không đánh trở về sao?” Nam nhân nhìn chân tay luống cuống thiếu nữ, trong mắt lộ ra một chút hứng thú.

A Li vội lắc đầu, “Không đánh.” Nàng lại nhìn chăm chăm đôi phương vài lần, cảm thấy như vậy thật sự không lẽ phép đành phải thu hồi tầm mắt, nhưng là đáy lòng lại giống thiêu khai thủy giống nhau sôi trào vô pháp bình tĩnh.

Nàng là gặp qua quỷ thần, biết trên đời có Thiên giới có u đồ. Rốt cuộc nàng bạn trai chính là lớn nhất Quỷ Vương. Cho nên nhìn đến đối phương sau nàng tưởng không phải người này cùng bàn lớn lên thật giống, mà là đây là bàn chuyển thế đi?

Liên như vậy đối với đứng ở nhỏ hẹp thang lầu gian rất quái. Phía trước còn có thể nói là tiếp điện thoại, nhưng là hiện tại điện thoại cắt đứt còn đứng ở chỗ này liên nói bất quá đi. Nàng đem điện thoại thu hảo, kéo ra môn đi ra ngoài. Nhưng là nam nhân kia cũng theo ra tới, không nhanh không chậm mà đi ở mặt sau.

A Li liệu mạng ngăn chặn tâm thần, mới không làm đầu mình về phía sau chuyển đi. Dù sao trở về về sau nàng còn có thể hỏi Quý U, không ai có thể so u đồ chi chủ càng biết chuyển thế sự tình.

Nàng trở lại phía trước chờ địa phương, trùng trùng đám người tất cả đều không còn nữa. Trước đài tiểu tử tử nói cho nàng, vừa rồi nàng đi toilet công phu, phụ trách trò chơi nghiên cứu phát minh bộ môn đem này nhóm người mang lên lầu.

Trước đài tiểu tử tử cầm tấm card chuẩn bị mang A Li xoát thang máy tầng lầu, nhưng là bị đi tới nam nhân ngăn lại.

“Ta mạng nàng đi lên.” Thanh thiện ôn hòa thanh âm từ nam nhân trong cổ họng tràn ra, A Li tức khắc một trận hoảng hốt, phảng phất nháy mắt về tới đất hoang. Bàn nói chuyện thời điểm cũng thực ôn nhu a.

Cùng nàng giống nhau hoảng hốt còn có trước đài tiểu tử tử, nhìn A Li đi theo đi vào lầu bản chuyên dụng thang máy, lập tức móc đi động ra cùng đồng sự bất quá, 【ta nhìn đến thăm tổng, hẳn thế nhưng chủ động mang theo kéo xuống trùng trùng người chơi ngồi thang máy ai. Người chơi nữ.】

Đồng sự kích động mặt 【thiệt hay giả? Hấn nhìn thấy khác phái hân không thể lý đến tám trượng xa, lần trước cái kia tới chúng ta công ty tuyên truyền nữ minh tinh đi theo hấn tiến thang máy còn bị hấn chặn, nói người nhiều không khí không mới mẻ, nữ minh tinh mặt đều quần tái rồi. Lần này dẫn người ngồi thang máy có thể hô hấp đi lên sao? Ai, đẹp sao cái kia người chơi? 】

Trước đài tiểu tỷ tỷ 【là cái cao trung sinh, còn ăn mặc giáo phục đầu. Đẹp, tuyệt thể tiểu mỹ nhân. 】

Đồng sự kinh ngạc mặt 【dựa, hạ thủ được sao? Nhìn không ra tới lão bản thích như vậy. 】

A Li đi theo thăm bàn thượng thang máy, nhìn hấn móc ra công nhân tạp ở trong thang máy cắt một chút. Quang chĩnh thang máy giao diện thượng liền xuất hiện bay lên con số, mãi cho đến 22 mới đình. Nàng hơi giật mình một chút, không nghĩ tới ban tổ chức đem hoạt động địa điểm phóng tới đỉnh tầng.

Thang máy mở cửa, nàng đi theo thăm bàn đi ra ngoài, thang máy ngoại chính là một cái không tính quá lớn làm công khu, bên trong ngồi hai gã nam tính cùng một người nữ tính. Làm lão tổng bí thư, đại gia trước tiên làm bộ làm tịch bắt đầu ở trên máy tính đánh chữ, nhưng là dư quang thoáng nhìn đi theo thăm bàn mặt sau A Li đồng thời ngẩn ra.

Thế nhưng có một ngày có thể nhìn sống khác phái cùng lão bản một cái thang máy? Không phải nói như vậy không khí sẽ không đủ dùng sao?

A Li trong lòng cũng ở nghi hoặc, này cũng không giống như là làm hoạt động địa phương a.

Thăm bàn dọc theo công tác khu đi vào một phòng, nơi này là hấn văn phòng.

“Tiến vào.” Hấn nhìn đứng ở cửa A Li nói.

A Li do dự một chút theo đi vào, “Những người khác đâu?”

“Ai?” Thầm bàn đóng cửa lại, rõ ràng nhìn đến tiểu cô nương ánh mắt khẽ nhúc nhích, có điểm sợ hãi bộ dáng.

A Li: “Chính là mặt khác trúng thưởng người chơi.”

“Nga, bọn họ ở đại sảnh, nhưng người đến muộn liền vào không được.” Thầm bàn không chút để ý mà nói bừa, đôi mắt nhưng vẫn nhìn chăm chăm A Li xem cái không ngừng.

A Li có điểm lộn không rõ, nếu đến muộn vào không được đại sảnh, như vậy nàng đến nơi này làm gì?

“Người ở đâu đi học?” Thầm đề ra nghi vấn.

A Li không đáp, tròn xoe quả nho mắt thấy đối phương.

Thầm bàn bị nàng bộ dáng làm cho có điểm muốn cười, tựa như thấy được cảnh giác tiểu động vật.

“Ta phải thẩm tra đối chiếu một chút tin tức, tuy rằng người đi không được hoạt động đại sảnh, nhưng là có thể từ nơi này lãnh đi trò chơi quanh thân.”

A Li vốn dĩ chính là tới lãnh trò chơi quanh thân, lập tức nói, “Thực nghiệm bốn trung.” Tiếp theo lại có điểm nghi hoặc mà bổ sung một câu, “Còn muốn hỏi cái này sao? Ta chơi trò chơi thời điểm cũng không điền cá nhân tin tức a.” Lấy cái gì thẩm tra đối chiếu?

“Muốn hỏi, nếu phát sai rồi còn có thể phải về tới.” Thầm bàn kéo quá một phen ghế dựa, “Ngồi đi, muốn hay không uống đồ vật? Nhưng ta nơi này chỉ có nước khoáng.”

A Li vội vàng lắc đầu, “Ta không uống thủy.”

Nhìn đến tiểu cô nương một bộ gấp không chờ nổi muốn đi bộ dáng, thầm bàn lập tức ấn xuống trên bàn ấn phím, đối bên ngoài người phân phó, “Lấy điểm nữ hài tử ái uống đồ vật tiến vào.”

A Li tức khắc trợn to mắt, nàng không uống thủy ý tứ không phải thủy không hảo uống, mà là nàng cái gì đều không uống a.

Tác giả có lời muốn nói: Có điểm sát không được, còn có một chương mới có thể xong..... Đại gia cũng có thể chủ nhật lại đến xem, phỏng chừng toàn bộ phiên ngoại liên càng xong rồi.

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Hồ ly hồ ly kim nhân tùng, 45015433, vi vi, jier, nga 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Niên thiếu không biết sầu tự vị 155 bình; 5069471020 bình; mật ong quả bưởi trà, ta là tường đầu thảo, khoai tây nhân bánh bao nhỏ, lulby10 bình; Graywhale8 bình; sữa bò tuyết bổ lồi, Iris1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực

-----oOo-----

116, đệ 116 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thầm bàn trong lòng vẫn luôn có cái bí mật, hắn từ nhỏ liền sẽ làm một ít kỳ quái mộng. Hắn sẽ mơ thấy rộng lớn đại trạch, cũng sẽ mơ thấy vừa nhìn vô tận cánh đồng hoang vu.

Trong mộng hắn cũng kêu bàn, ra đời với trong thiên địa. Cùng hắn cùng ra đời còn có một đám người, bọn họ xưng chính mình vì

Thiên tộc. Theo hắn chậm rãi lớn lên, trong mộng hắn cũng đi theo nhanh chóng biến hóa, từ hoang vu bình nguyên dọn tới rồi một tòa thật lớn núi non hạ, kia tòa sơn kêu Bất Chu sơn.

Rất nhiều thời điểm hắn đều chỉ có thể lấy một cái người đứng xem góc độ tới xem bàn sinh hoạt, nhưng mỗi khi bàn làm chuyện gì thời điểm hắn lại cảm thấy vô cùng quen thuộc. Loại này cảnh trong mơ làm cho hắn thực bối rối, có đôi khi hắn tỉnh lại cũng sẽ phân không rõ là mộng vẫn là hiện thực.

Ban ngày nhật tử cũng không có dài hơn, nhưng là mỗi khi hắn trở lại cảnh trong mơ liền phát hiện nơi đó thời gian quá đến đặc biệt mau. Ngày hôm qua cảnh trong mơ Thiên tộc nắm mao uống huyết, hôm nay liền biến thành Thiên tộc tìm được tự thân bí mật học xong tu luyện.

Cứ như vậy, cảnh trong mơ bàn nhanh chóng phát triển, từ ngây ngô thiếu niên trưởng thành cao lớn thanh niên. Từ ngây thơ mờ mịt đến trở thành Thiên tộc người lợi hại nhất, còn ở Bất Chu sơn hạ vẽ một tòa đại trạch, thu một cái tiểu bạch long làm đồ đệ, nhật một viên trướng phượng hoàng.

Nếu thoát ly không được cảnh trong mơ bối rối, thầm bàn dứt khoát đem cảnh trong mơ làm thành một khoản game mobile. Giang Nam ánh họa một khi mặt thế, liền bởi vì mỹ lệ phong cách cùng mở ra tự do tính thịnh hành game mobile giới.

Lúc này bàn sinh hoạt cũng đã xảy ra thật lớn biến hóa, hần chu thiên sao trời trận xâm nhập một người thiếu nữ. Cùng không hề biết bàn bất đồng, hần vừa thấy đến nữ hài kia liền cảm giác trái tim kịch liệt đau đớn.

Hần lần đầu không có xem xong cảnh trong mơ, mà là liều mạng giãy giụa tỉnh lại, mờ mịt mà nhìn quen thuộc phòng ngủ, rót xuống đại tích đại tích nước mắt.

Hần lại bắt đầu đi tuần tra bàn, tuần tra trong mộng xuất hiện quá tên. Cùng hần trước kia tra quá giống nhau, trừ bỏ Chúc Long là trong thần thoại liền có thượng cổ hung thú ngoại, bàn, Phi Vũ, Bạch Trạch thậm chí còn có mặt khác Thiên tộc tên căn bản tra không đến.

Ban ngày hần vội vàng tra tìm bàn lịch sử. Buổi tối, hần nhìn bàn cùng cái kia kêu a lê nữ hài từ quen biết đến phân biệt, nhìn bàn bởi vì đi không ra Lý Lạc cảnh trong mơ mà thống khổ vạn phần. Hần cũng đi theo thống khổ vạn phần. Bàn tình cảm nghiêm trọng ảnh hưởng đến hần, hần buồn bã mất mát, tựa như thất tình giống nhau.

Bàn bị nhốt ở kim trong tháp khi viết vô số a lê, cũng vẽ vô số quả lê.

Hần trước kia bằng quan bàn sinh hoạt khi tâm cảnh bình thản, nhưng là hiện tại hần trái tim tựa như bị đồ giống nhau, buồn đến vô pháp hô hấp. Loại này chờ đợi một người thống khổ quả thực quá gian nan.

Vì thế hần đi tìm có danh tiếng đại sư hỏi ý. Đại sư nói đây là bởi vì hần kiếp trước có thật lớn tiếc nuối chưa hoàn thành, biến thành cảnh trong mơ vẫn luôn quấn lấy hần. Muốn giải quyết, tốt nhất là ở nhân duyên thượng tích góp công đức.

Đại sư nói cũng nhắc nhở hần, vì thế hần thừa dịp Thất Tịch tiết tiến đến, ở trong trò chơi quảng phát đạo lý chứng. Muốn dùng loại này khác loại phương pháp, cấp bàn nhanh chóng tích góp nhân duyên công đức.

Nhưng là bàn vận khí cũng không có biến hảo, tương phản trở nên càng kém cỏi. Hắn thần hồn phân liệt một nửa ở chính mình thân thể, một nửa ở Lý Lạc thân thể. Hắn vì lấy về thần hồn chúng bạn xa lánh, cùng thiên hạ là địch.

Bàn từ trong thân thể tua nhỏ xuất thần hồn ngày đó, thăm bàn tựa như hồn phách cũng đi theo bào ra tới đau đớn. Hắn nhìn bàn không bỏ được nhìn Lý Lạc bàn tay trung tinh bột điều, nghe bàn mang theo nhẹ nhàng ý cười nói cuối cùng một mặt lại là như vậy xấu. Sinh ly tử biệt cảnh trong mơ cơ hồ mang đi hắn nửa cái mạng.

Tỉnh lại sau thăm bàn sinh tràng bệnh nặng, suốt năm nửa tháng, hắn không còn có mơ thấy quá bàn.

Cảnh trong mơ tỉnh, hắn cũng nên tỉnh.

*

Thăm ngồi xếp bằng ở bàn làm việc mặt sau, thần sắc phức tạp mà nhìn cúi đầu uống trà sữa tiểu cô nương, trong tầm tay chính là tiểu cô nương mới vừa điền tư liệu.

Tô Âu Li.....

Bàn liền tên đều viết sai rồi, không phải a lê, là A Li.

“Ta uống xong rồi.” A Li nhéo nhéo trống không cái chai, tiểu tiểu thanh nói.

Thăm bàn nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, hắn đã làm đối phương ăn ba cái quả quýt, một khối bánh kem cùng một ly trà sữa. Tiểu cô nương rõ ràng đã ăn không vô, hơn nữa rất muốn đi.

“Ta đem quanh thân cho người trang một chút.” Hắn đứng lên đi đến một cái ngăn tủ trước, cầm lấy một cái rất lớn không hộp, bắt đầu hướng trong trang đồ vật.

Ngăn tủ bị bình phong chắn một nửa, A Li thấy không rõ hắn trang cái gì, chỉ nhìn đến hắn không ngừng hướng hộp tắc đồ vật.

Một lát sau, thăm bàn cầm hộp đưa qua, nàng vội đứng lên nói lời cảm tạ.

“Không cần tạ, vốn dĩ chính là trúng thưởng người chơi phần thưởng.” Thăm bàn nhìn A Li, cái loại này trầm dưới đáy lòng ưu thương lại một lần trời lên tới. Hắn thực minh bạch này không phải hẳn tình cảm, tựa như lần lượt ở ở cảnh trong mơ trái tim buồn đau, kia tất cả đều là bàn cảm xúc.

Nhưng là lúc này đây bàn cảm xúc cũng không có liên tục lâu lắm mà là càng lúc càng mờ nhạt, tựa như lại lần nữa nhìn thấy thích người, tâm nguyện được đến thỏa mãn giống nhau.

Thăm bàn biết, vẫn luôn ở tại hắn nơi sâu thẳm trong ký ức bàn lúc này đây là thật sự phải rời khỏi. Hắn cũng rút cuộc minh bạch bàn tiếc nuối là cái gì. Không phải không có cùng A Li ở bên nhau tiếc nuối, mà là không có thể thấy nàng hảo hảo tồn tại tiếc nuối.

Bàn đem một nửa thần hồn nhường cho Lý Lạc, chính là vì làm Lý Lạc thần hồn hợp nhất đi giải quyết A Li thủ đoạn nguyên rửa. Hiện tại bàn lại một lần nhìn đến A Li, hắn rút cuộc yên tâm.

A Li ôm đại hộp chuẩn bị rời đi, dư quang thoáng nhìn thăm bàn lại gấp một cây yên. Tuy rằng biết đời sau chính là một cái tân nhân sinh cùng bàn không có quan hệ, nhưng nàng vẫn là nhịn không được nhỏ giọng nói câu, “Thiếu trừu điểm yên.”

Thăm bàn nao nao, đem thuốc lá thả trở về.

A Li rời đi Giang Nam ánh họa đại lâu sau, ở xe taxi thượng mở ra hộp, bên trong tắc mấy chục cái bồ cùng bông làm lê, vàng tươi tròn vo.

Nàng có chút nghi hoặc mà sờ sờ bồ lê, này cũng không phải trò chơi quanh thân a, còn không bằng dùng bồ làm bánh ngô càng có tiêu chí tính đầu.

Buổi tối nàng về đến nhà, Phi Vũ theo thường lệ lại đây cho nàng phụ đạo công khóa. Nhưng là nàng hôm nay quá mệt mỏi, một chút cũng không nghĩ học tập.

Phi Vũ nhìn nàng trong chốc lát, khép lại thư, “Sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Hắn vừa muốn rời đi liền nghe được A Li hỏi hắn, “Thiên tộc mất đi thần hồn sẽ có chuyển thế sao?”

Hắn khẽ nhíu mày, “Có loại này tỷ lệ, nhưng rất nhỏ.” Hắn dừng một chút lại nói, “Người nhìn thấy bàn chuyển thế sao?”

A Li biết không thể gạt được Phi Vũ, nhỏ giọng lẩm bẩm câu, “Gặp được.”

Phi Vũ nhàn nhạt nói: “Tựa như Lý Lạc cùng bàn là hai người, người nhìn thấy cái kia cũng không hề là bàn. Biết hắn tồn tại liền hảo, không cần quá rầy hắn.”

A Li nói: “Không quá rầy.”

Phi Vũ lại đứng nhìn nàng trong chốc lát, mới từ phòng rời đi.

Về đến nhà, trên sofa nhiều một thiếu niên, ăn mặc bạch áo thun, một bộ lười biếng bộ dáng dựa vào nơi đó.

“Đi đâu vậy?” Bạch Trạch hỏi.

Phi Vũ nhấp nhấp môi, giả bộ dường như không có việc gì bộ dáng, “Đi ra ngoài đi dạo.”

Bạch Trạch cười nhạo một tiếng, “Ta cảm giác được hơi thở của người ở cách vách, như thế nào, nơi đó có cái gì hấp dẫn người sao?”

Phi Vũ trong lòng hơi hơi khấn trương một chút, nhưng là trên mặt vẫn là một bộ bình tĩnh bộ dáng, “Có cái sắp thi đại học tiểu cô nương, học không vững chắc, ta đi phụ đạo một chút.”

Bạch Trạch từ trước đến nay biếng nhác, sự tình gì đều không yêu phản ứng, nghe được lời này lập tức cảm thấy Phi Vũ hảo nhân.

Hắn không có quan tâm hứng thú, lập tức lười đến hỏi nhiều.

Phi Vũ ngồi vào hắn bên cạnh dùng điều khiển từ xa mở ra TV, bên trong đang ở bá tiên hiệp kịch, nam chính chính chất vấn nữ chính, vì cái gì có hắn còn muốn tìm người khác?

Bạch Trạch lập tức nói: “Đây là điển hình luẩn quẩn trong lòng, muốn ta nói, liên gia nhập bọn họ a, đại gia cùng nhau quá.”

Phi Vũ nhẹ nhàng cong cong môi, cảm thấy lời này rất quen thuộc, mấy ngàn năm trước Bạch Trạch chính là như vậy đối hắn nói. Đáng tiếc sau lại Bạch Trạch mất đi cùng A Li toàn bộ ký ức, cho tới bây giờ cũng không có nhớ tới.

Nhưng Phi Vũ cảm thấy cũng khá tốt, nhớ rõ quá nhiều cũng không phải cái gì chuyện tốt, cầu mà không được ký ức chỉ có thể khiến người thông khổ.

Cùng Bạch Trạch giống nhau, Lý Lạc cũng không có khôi phục ký ức. Nhưng ngồi ra ngôi vị hoàng đế sau, hắn mang theo theo gió cùng cây cỏ bông vân du tứ phương, không còn có xuất hiện. Mà Tư Thiên Dạ cùng Tư Thiên Chú tách ra thân thể sau, đem trái tim vĩnh viễn mà trầm ở Yêu Chu dưới. Không có trái tim Cửu Vĩ Hồ không bao giờ sẽ đổi khác phái động tình.

Phi Vũ từng suy đoán quá Tư Thiên Dạ có phải hay không cũng không có mất đi ký ức? Bằng không hắn vì cái gì làm như vậy kịch liệt sự tình. Bất quá hắn cũng không cơ hội hỏi đối phương. Từ nhân loại khoa học kỹ thuật càng ngày càng phát đạt sau, Yêu Chu ẩn nấp đến lợi hại hơn.

“Người xuống dưới đã mấy ngày?” Hắn quay đầu hỏi.

Bạch Trạch tầm mắt vẫn luôn nhìn TV, lười biếng mà trả lời, “Đã mấy ngày liền đi, ta còn muốn tìm đồ vật đâu.”

Phi Vũ mặc một chút, Bạch Trạch từ quên đi kia đoạn ký ức, liên tổng nói ném đồ vật. Này mấy ngàn năm, hắn luôn là mờ mịt mà nơi nơi tìm.

“Tìm không ra liên tính.” Hắn nhin không được nói.

Bạch Trạch xưa nay mát lạnh đôi mắt nhiễm vài phần không chút để ý, “Tìm không thấy cũng đến tìm a, nếu không giác dù sao cũng phải thiếu điểm cái gì.”

Phi Vũ lại mặc trong chốc lát, “VẬY NGƯỜI TÌM ĐI.”

Nên tới tổng hội tới, chờ có một ngày Bạch Trạch tìm được rồi, đau đầu cũng không phải hắn mà là Quý U.

Tác giả có lời muốn nói: Đây là ái hận gút mắt, một đời một đời dây dưa. Ta viết không được np, này liền xem như A Li về sau mỗi một đời đều đổi cá nhân đi.

Cảm tạ đầu ra tay lựu đạn tiểu thiên sứ: Vi vi 1 cái;

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: 457826631 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: Đồ mĩ 10 bình; hảo no a cách 5 bình; đảo ẩm 2 bình; nhụy á 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực

-----oOo-----

117, đệ 117 chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Xử lý người trong sách cùng nhân loại ràng buộc tranh cãi nhị chỗ B tổ gần nhất kiểm tra đo lường tới rồi một chút dị động. Từ A Li rời đi sau, nhãi con nhóm phát sinh không ít oán khí. Tuy rằng này đó oán khí không có ban đầu như vậy nghiêm trọng, nhưng là không kịp thời tiêu trừ vẫn là sẽ mang đến tai họa ngầm.

Vì thế, nhị chỗ B tổ suy nghĩ một cái tiêu trừ oán khí biện pháp. Ở A Li nằm mơ thời điểm đem nàng bỏ vào trong trò chơi, sau đó đem nhãi con nhóm tụ ở bên nhau mỗi người phát một bộ di động, có thể nghèo dưỡng ác liệt dưỡng cùng với sáng tạo kém cỏi nhất hoàn cảnh dưỡng A Li.

【 mục đích chính là làm các vị đại lão hết giận 】 lán đạn ở mỗi cái nhãi con trước mắt bắn ra.

Tư Thiên Dạ { ngàn chú }, Bạch Trạch, Phi Vũ, Quý U, Lý Lạc ngồi ở Thiên giới trong đại điện phi thường kinh ngạc mà nhìn di động. Màn hình là tòa núi hoang, chân núi có tòa lung lay sắp đổ thảo phòng, đơn sơ đến tùy tiện một trận gió thổi qua tới đều sẽ sập trình độ.

Chính là ở như vậy trong phòng, một người thiếu nữ nặng nề mà ngủ say. Nàng lông mi rất dài, mắt hình độ cung cong cong, tựa như con bướm cánh dính vào nhất tinh tể bạch sứ thượng, xinh đẹp cực kỳ.

Này không phải A Li sao?

Nhìn bên cạnh xuất hiện 【 đồ ăn 】 【 thủy 】 【 mặc quần áo 】 【 tắm gội 】 chờ ấn phím, nhãi con nhóm lúc này mới bừng tỉnh, nguyên lai bọn họ chính là như vậy bị “Chiếu cổ” a?

Lần đạn lại lần nữa xuất hiện 【 ngài có thể lựa chọn khắc kim, cũng có thể lựa chọn nghèo dưỡng, thậm chí có thể lựa chọn bỏ nuôi. 】

Mọi người nhớ tới A Li đem bọn họ ném ở Đại Đường chính mình về nhà, trong lòng ghen một bụng khí, âm thầm hạ quyết định nhất định phải nghèo dưỡng A Li, làm nàng hiểu biết cái gì gọi là sinh hoạt cho cực khổ.

*

A Li mở mắt ra, trong lòng một trận mê mang. Rõ ràng chính mình đã trở lại nguyên thế giới, vì cái gì còn sẽ nằm tại như vậy một chỗ?

Đỉnh đầu là lộ mấy cái đại động thảo nóc nhà, dưới thân cũng phờ rơm rạ. Nàng đứng lên đẩy cửa ra hướng ra phía ngoài nhìn lại, da nẻ thổ địa vô hạn hướng ra phía ngoài kéo dài, nơi xa sương mù mênh mông, thấy không rõ là cái gì.

Nàng đi ra ngoài xoay chuyển, nhà cỏ mặt sau có một cái khô khóc giếng, khác liền cái gì đều không có.

Nàng tưởng rời đi nơi này đi xa hơn địa phương nhìn xem, nhưng là nơi xa truyền đến bầy sói tru lên. Nàng nhẹ nhàng run rẩy hạ, xoay người chạy về thảo phòng.

Này hết thấy đều bị mấy cái nhãi con xem ở trong mắt, đại gia thần sắc lạnh nhạt một chút đều không dao động.

Cảnh trong mơ thời gian lưu động phi thường thông thả, nơi này một ngày chính là hiện thực một giây. Dựa theo hệ thống an bài, là làm A Li ở chỗ này đợi cho sở hữu nhãi con nhóm tiêu khí mới đem nàng thả lại đi.

A Li ở thảo trong phòng đãi ngồi nửa ngày liền bắt đầu khát nước, nhưng là bên ngoài đã là hoàng hôn, nàng không dám đi ra ngoài tìm kiếm sợ đi ra ngoài liền tìm không đến trở về lộ.

Nàng chỉ phải súc ở góc ôm đầu gối ngồi. Khát nước thượng có thể nhịn xuống, nhưng là theo sắc trời trở tối, thảo trong phòng cũng càng ngày càng đen. Trong lòng vốn là sợ hãi, tối tăm hoàn cảnh trông được cái gì đều là quỷ ảnh thật mạnh.

Đang lúc nàng sợ hãi mà đem đôi mắt nhắm lại khi, “Bang” một tiếng trên mặt đất xuất hiện một cái túi tử, bên trong đầy đom đóm, phát ra nhu hòa ánh sáng.

“Ai cấp?” Nhãi con nhóm phi thường bất mãn, nâng lên mắt cho nhau đánh giá, “Lúc này mới vừa bắt đầu liền nhịn không được, mông hạ ngồi hoa sen sao?”

“Ta cấp.” Quý U nhắc tay, “Các người không cảm thấy màn hình thực hắc sao? Không cho nàng ánh sáng trong chốc lát cái gì đều nhìn không thấy.”

Nhãi con nhóm tức khắc không lời gì để nói, sôi nổi nói, “Chỉ này một lần a. Lúc này mới nào đến nào liền luyện tiếc, đừng quên nàng rời đi khi có bao nhiêu nhẫn tâm.”

A Li vẻ mặt buồn bực mà nhặt lên trên mặt đất đom đóm túi, nàng ngẩng đầu, trừ bỏ từ lâu động nóc nhà nhìn đến không trung ngôi sao, cái gì đều nhìn không thấy.

Dù sao cũng là tiên hiệp thế giới hỗn quá, nàng đối quái dị sự tình tiếp thu thực mau. Chỉ lấy khởi túi run run, liền treo ở trên cửa sổ.

Có quang, nhà cỏ không hề như vậy hắc, nhưng là khát nước khó chịu lại lần nữa đánh úp lại. Nàng nhịn không được đẩy cửa đi ra ngoài đi đến giếng cạn biên, cầm lấy thùng nước ném xuống, ảo tưởng cái này kỳ quái địa phương buổi tối có thể có thủy. Nhưng là thùng nước ném xuống truyền đến “Đông” một tiếng, không thủy chính là không thủy.

Mặc dù A Li một tiếng không chịu, nhãi con nhóm cũng có thể nhìn ra nàng khát thật sự khó chịu. Nàng thậm chí đi sờ giếng nước vách trong, xem có hay không rêu phong treo đêm lộ.

Mềm mại lòng bàn tay bị cứng rắn giếng vách tường quát đến đỏ bừng, một chút ướt át xúc giác đều không có. A Li thất vọng mà về, nằm ở rơm rạ thượng đem chính mình súc thành một đoàn, dùng ngủ tới chống đỡ khát nước.

Cánh đồng hoang vu ban đêm thật sự quá lạnh, chỉ chốc lát sau nàng đã bị hô hô rút tiến vào phong đông lạnh tỉnh, đáng thương vô cùng mà lay vài cái rơm rạ che lại chính mình.

“Bang” một tiếng, bên cạnh rơi xuống một giường chăn đệm, thiếu nữ kinh ngạc mà ngồi dậy.

Nhãi con nhóm vô ngữ: “Lại là ai?”

“Ta,” Lý Lạc nhắc tay, tiếng nói nhàn nhạt mà nói, “Ta là vì còn nàng đệm chăn. Lúc trước ta bị nhốt ở phá miếu, là nàng cho ta một giường chăn đệm.”

Bạch Trạch cười lạnh, “Ta đây có phải hay không hẳn là còn nàng một sơn động đồ vật?”

“Lý Lạc người không thể như vậy, thân khoác áo cà sa sao?” Nhãi con nhóm sôi nổi lên án công khai, đồng thời cho nhau cảnh cáo, “Không thể, đây là cuối cùng một lần.”

A Li lãnh đến không được, cũng mặc kệ đệm chăn từ đâu ra lập tức khóa lại trên người. Bất quá liền như vậy trong chốc lát, nàng môi liền khô nứt, nhẹ nhàng một nhấp liền chảy ra một chút vết máu.

“A huynh, chúng ta còn không có dùng quá bên cạnh icon, điểm điểm cảm thụ một chút bá?” Tư Thiên Chú nhỏ giọng ở trong thân thể cùng ca ca kiến nghị, chỉ chỉ 【 thủy 】 icon.

Tư Thiên Dạ thực nhẹ mà gật đầu, ngón tay khẽ chạm 【 thủy 】 bắn ra hai cái lựa chọn. 【 bình thường túi nước 】 【 thương thành khắc kim mua thủy 】 .

Tự Thiên Dạ nghĩ thâm, cho nàng bình thường túi nước liên không tòi, hẳn mới sẽ không khắc kim dưỡng nàng.

Kéo túi 【 bình thường túi nước 】 một ném, thiếu nữ bên người lập tức xuất hiện một cái túi nước.

“Lại là ai?” Nhãi con nhóm sôi nổi nâng lên mắt.

Tự Thiên Dạ nhàn nhạt nói: “Ta muốn nhìn điểm icon sẽ xuất hiện cái gì.”

Nhãi con nhóm: “.....” Sẽ xuất hiện cái gì? Đương nhiên xuất hiện một cái túi nước a.

A Li đem túi nước nhặt lên, nàng hiện tại đã tin tưởng chính mình bị ném tới trong trò chơi. Không biết đã xảy ra cái gì, nàng thế nhưng thành người khác nhãi con?

Một cổ thấp thỏm lo âu tràn ngập trái tim, nàng lần đầu cảm nhận được người trong sách cảm giác vô lực. Cái loại này hy vọng có thể gặp được một cái tốt chủ nhân, ngàn vạn đừng đem nàng đương tiểu hào dưỡng tâm tình.

Uống nước xong rốt cuộc thoải mái nhiều, nàng một lần nữa chui vào đệm chăn, thấp thỏm bất an mà nhắm mắt lại.

Lộ phòng thiên phùng mưa dầm thiên, mới ngủ trong chốc lát không trung liền quát phong sét đánh. Nàng cái kia vốn là đều là đại động tiểu nhà cỏ lập tức lung lay sắp đổ lên.

A Li cuống quít dùng trên mặt đất rơm rạ bở vách tường đại động. Đại tích đại tích hạt mưa bùm bùm rơi xuống, tính cả nóc nhà cùng sụp đổ.

Gió to cuốn hạt mưa đem nàng xối ướt đẫm, nàng không rên một tiếng mà đứng ở góc miễn cưỡng tránh né gió lạnh.

Quý U nhìn màn hình lông mi hơi rũ, hẳn ngón tay rất nhiều lần xẹt qua 【 phòng ốc 】 icon. luôn là ha đình không được duyệt tâm ấn

xuống đi.

Thằng đến nhìn đến thiếu nữ ở trong gió lạnh phát ra run, hắn mới ấn xuống icon. Thầm nghĩ, ta chỉ giúp nàng lúc này đây, coi như còn nàng cho ta nhà gỗ nhỏ.

Nhưng là icon bắn ra hai cái lựa chọn, 【 nhà gỗ nhỏ 】 【 lựa chọn càng tốt đi thương thành 】 .

Hắn tò mò địa điểm một chút 【 lựa chọn càng tốt đi thương thành 】 , lập tức nhảy ra tới một đồng đủ loại kiểu dáng phòng ở. Có gạch xanh nhà ngói Khang trang, có mang theo sân nhà ngói, còn có đình đài lầu các.

Quý U nhấp nhấp môi, đều phải đưa nàng phòng ở còn không tiền cái hảo phòng ở? Ta liền khắc kim lúc này đây.

Hắn điểm một chút ái mộ hảo phòng ở, lại bắn ra một cái cửa sổ, 【 vượt thời không mua sắm yêu cầu dùng linh thạch nạp phí, này phòng ốc yêu cầu 50 vạn cái linh thạch 】 .

Nếu là A Li ở chỗ này nhất định hô to gian thương, nhưng là Quý U đối tiền tài không khái niệm, lập tức nạp phí mua sắm.

Ánh sáng nhạt chột lóe, rách nát rơm rạ phòng nháy mắt không thấy, thay thế chính là một tòa thật xinh đẹp ngói đen phòng, bên ngoài mang theo một tòa tiểu viện tử, còn có một tòa che nắng đình hóng gió.

Phong cùng vũ đồng thời không thấy, A Li nâng lên mắt có chút ngốc, nhưng ngay sau đó nàng liền biết là chơi trò chơi người kia cho nàng mua.

Bạch Trạch đuôi mắt hơi chọn, đánh giá một chút mọi người, “Lại là vị nào đại huynh đệ?”

Quý U: “Ta.”

Bạch Trạch: “Người cũng tưởng cảm thụ một chút ân icon cái gì cảm giác phải không?”

Quý U thực thành thật mà nói: “Không phải, ta tưởng còn nàng một đồng phòng ở. Ta ở u minh trụ thời điểm A Li cho ta kiến một cái nhà gỗ nhỏ, ít nhiều kia tòa phòng ở, ta không có xối quá vũ cũng không thổi qua phong.”

Tư Thiên Chú xen mồm: “Người khắc kim đi, ta vừa rồi nhìn, loại này phòng ở đều đến đi thương thành mua.”

Khắc kim? Chúng nhãi con lấp bắp kinh hãi, lại xem màn hình, A Li tuy rằng có căn phòng lớn trụ, nhưng là vừa rồi mắc mưa, trên người không quần áo đổi lãnh đến phát run.

Phi Vũ đôi mắt lưu chuyển một tia lo lắng, ăn mặc quần áo ướt trong chốc lát thân thể liền sẽ nóng lên. Hắn ngón tay ở quần áo thượng huyền ngừng một chút, nhỏ giọng đối Bạch Trạch nói, “Sư huynh, ta cho nàng mua kiện quần áo, liền một kiện, bằng không nàng sinh bệnh rồi khỏi trò chơi chúng ta oán khí đi chỗ nào phát?”

Bạch Trạch thần sắc lạnh băng, “Hành đi, chỉ có thể mua một kiện.” Hắn nhìn thoáng qua thiếu nữ ăn mặc ướt đầm dề quần áo đường cong tất lộ bộ dáng lại bổ sung một câu, “Mua kiện rắn chắc che thịt, tốt nhất vật áo đem cổ đều che lại cái loại này.”

Phi Vũ lại nhỏ giọng nói: “Thay quần áo phía trước đến tắm gội đi, đưa nàng một cái thùng?”

Bạch Trạch liếc liếc mắt một cái nhìn chằm chằm di động mọi người, tưởng tượng đến A Li thay quần áo nhiều người như vậy xem trong lòng liền không thoải mái, “Một cái thùng không đủ, tốt nhất là ta trên núi cái loại này suối nước nóng trì, ấm áp. Lại đến một cái toàn phương diện che đậy bình phong, lau mình khăn vải, tắm cây đậu, giày, vớ còn có sưởi ấm đồ vật.”

Phi Vũ cảm thấy có điểm buồn cười, sư huynh kêu như vậy vang dội vẫn là mềm lòng đi, bởi vậy nơi nào là nghèo dưỡng, hận không thể

đem chính hần bề tắm dọn lại đây.

“Bạch bạch bạch” màn hình di động sáng mười mấy hạ, mọi người còn tưởng rằng chính mình hoa mắt, vừa rồi trống không một vật trong phòng hiện tại nhiều một tòa mạo bạch khí suối nước nóng trì, một tòa thật lớn màn, một bộ quần áo, một trương khăn vải cùng một đồng tắm rửa đồ vật.

Tư Thiên Chú vô ngữ, “Khoa trương như vậy, này lại là ai làm?”

Bạch Trạch lười biếng nói: “Các người đều cho, chúng ta cấp điểm cũng không có gì đi? Điểm là vì càng tốt tra tấn nàng sao. Nàng nếu là bị bệnh, các người tìm ai ra oán khí?”

Lý Lạc gật đầu, “Có đạo lý, ta đây lại cho nàng mua điểm đồ ăn đi, đói cũng sẽ đói ra bệnh tới. Chờ nàng ăn no no, chúng ta lại tra tấn nàng.”

Bởi vậy, đại gia tức khắc cảm thấy có đạo lý.

Tư Thiên Dạ: “Ta đây lại cho nàng mua một cái giường đi, nghỉ ngơi không hảo cũng sẽ sinh bệnh, sinh bệnh chúng ta liền vô pháp tra tấn nàng. Ngô, lại đến một cái gối đầu. Vừa rồi đệm chăn cũng xối, lại mua một giường chăn.”

Quý U: “Ta đây lại cho nàng mua trương án thư, mua điểm bút mực, nhằm chán không có việc gì làm cũng sẽ nhàn ra bệnh.”

Nhị chỗ b tổ toàn bộ hệ thống: “.....”

Chúng nó ở bên cạnh vậy xem là vì sợ hãi con nhóm oán khí quá sâu thương đến A Li. Rốt cuộc A Li nhiệm vụ hoàn thành thực hảo, đem nàng ném vào trò chơi đúng là bất đắc dĩ. Vạn nhất hãi con nhóm không chế không được chính mình... Nhưng là hiện tại xem, chúng nó tựa hồ tưởng quá nhiều.

A Li bắt quá trên mặt đất ngồi một lát, phòng đã bị lấp đầy đồ vật. Nàng đi bề tắm đái trong chốc lát thay sạch sẽ quần áo, ra tới ăn

Giang Nam tế điểm uống nước xong.

Lăn lộn nửa ngày, nàng đã sớm lại mệt lại mệt. Phòng không biết bị thứ gì thiêu đến ẩm áp dễ chịu, bên ngoài sét đánh lại trời mưa một chút đều xối không nàng.

Nàng ngáp một cái lên giường, tùy tiện che lại một chút chần lậ tức ngủ rồi.

Bạch Trạch nhìn đến nàng cánh tay lộ ở chần bên ngoài, nhin không được dùng ngón tay kéo một chút chần cho nàng cái hảo.

Mặt khác nhãi con nhìn trên màn hình động tĩnh đều là sửng sốt, sôi nổi trong lòng tưởng, thật là giảo hoạt, nguyên lai còn có thể như vậy hồ động a?

Lý Lạc: “Tóc ti chần mặt, ta tới cấp nàng gậy đẩy khai.”

Phi Vũ: “Như thế nào luôn là mặt đề nặng tay ngủ, này nhưng không tốt, ta tới cấp nàng dòi đi.”

Tự Thiên Chú: “Mặt triều vách tường ngủ không khí không tốt, ta tới cấp nàng phiên cái thân.”

A Li đều phải hết chỗ nói rồi, ngủ một giấc như vậy khó sao? Vị kia người chơi cũng quá. Nhọc lòng đi, quản nàng như thế nào ngủ đâu?

Một hồi lâu này đó tay mới biến mất, nàng rút cuộc nặng nề mà ngủ đi qua.

Màn hình ngoại, nhãi con nhóm nhìn nàng, lộ ra chính mình cũng không phát hiện ôn nhu.

Ngày mai còn phải giả bộ hung một chút bộ dáng, có vẻ oán khí không có tiêu tán.

Như vậy liền có thể nhiều xem nàng mấy ngày.

Tác giá có lời muôn nói: Cuối cùng một thiên phiên ngoại cũng kết thúc, khom lưng ~

Cảm tạ đầu ra địa lôi tiểu thiên sứ: Vi vi 2 cái; hảo gia, phi tù không phi 1 cái;

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ: 1836218830 bình; 45015433, đông đảo @10 bình; bá nhan, ngày mai thỉnh sớm 5 bình; mộ sáng sớm 4 bình; tam thu, nhụy á 1 bình;

Phi thường cảm tạ đại gia đối ta duy trì, ta sẽ tiếp tục nỗ lực

-----oOo-----